Az 'Új Világrend'

Ítéljétek meg tehát, mi kedves az Úrnak, és ne vegyetek részt a sötétség haszontalan cselekedeteiben, hanem inkább leplezzétek le ezeket.

Efézus 5:10-11

CURRENT MOON

moon info

Módosítva: 2020.06.21

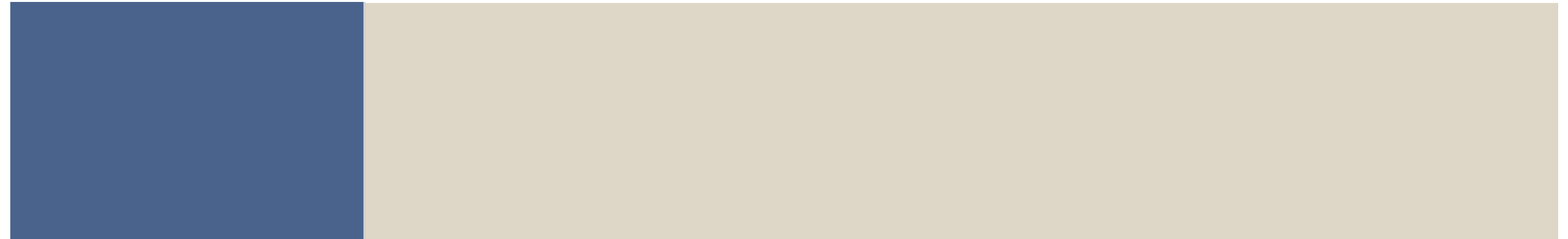
44/261214

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

"Halljad Ó Izrael, Jahova az Istenünk, Jahova az egy"

[Keresés a Honlap írásaiban] [Kapcsolat] [Levél küldése]

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

2012 - SÁTÁN APOKALIPSZISE

Letölthető Word dokumentum

PDF

A keresztény világban bizonyos időnként beindul a vaklárma egy-egy fontosnak vélt dátum körül. Az ilyen dátumokat (mint pl. a 2000. év volt) próféciai jelentőségűnek, a "világvége" eljövetelének nyilvánítják. Jelenleg éppen a 2012. év jelentőségével kapcsolatban alakult ki egy nagyobb hűhó. Ez a dátum azonban valóban figyelmet érdemel az okkult által kinyilatkozott jelentőségei miatt. Megszokhattuk már, hogy bizonyos keresztény jellegű szekták önjelölt vezetői és "prófétái" gyakran állnak elő bizonyos dátumokkal, amik aztán rendre meg is dőlnek. A 2012-es dátummal azonban merően más a helyzet: ezt a dátumot nem egy "keresztény" szektácska fantazmagóriája szülte meg, hanem különböző korok különböző pogány kultúráinak, s ezek adott naptáraihoz kötődő, egybehangzó jövendölései. Itt természetesen olyan kultúrákról beszélünk, amelyek a bukott angyalok rendkívül erős szellemi vezetése alatt álltak. Más szóval, ez a dátum a sötét erők által következetesen kinyilatkoztatott dátum, ami a sugallataik szerint egy rendkívül dramatikus korszakváltást, egy új világrendet, valamint az istenek visszatérését hozza magával. Keresztény szemszögből nézve egy fontos ok miatt foglalkozunk e pogány jóslatokkal: amennyiben megértjük azt, hogy kik számára és mi célból fontos ez a dátum, úgy elejét vehetjük a megtévesztésnek, és könnyebben felismerhetővé válik számunkra a közeljövőben színre lépő nagy hamis próféta és az antikrisztus, valamint az ő "világmegváltó" szándékaik is.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

Church of God
Email: p.poli@mailcity.com

Weboldal: http://www.churchofgod.hu

I. Rész

2012 - az antikrisztus felemelkedése?

1.1 Miért éppen 2012 a nagy dátum?

Miért olyan jelentős a 2012-es évszám a bukott angyalok és okkult követőik számára?

Tisztában kell lennünk azzal, hogy Sátán nem egy ostoba lény, nagyon jól ismeri a Szentírás üzenetét, így tudatában van annak is, hogy Isten egy meghatározott időben véget kíván vetni az ő földünk fölötti uralmának. Tudja, Krisztus az, Aki méltóvá vált arra, hogy átvegye bolygónk és az emberiség vezetését, és pontosan e célból fog visszatérni a földre egy hozzávetőleg meghatározható időben. Sátán ugyanis tisztában van azzal, hogy Isten mikor teremtette meg Ádámot és Évát, így pontosan tudja azt is, hogy mikor jár le a neki adatott 6000 éves uralmi korszak az Isten által elrendelt naptárszámítás szerint. Emellett Sátán hihetetlen tudással és ismeretekkel lett megteremtve *(v.ö. Ezék. 28:12)*, pontosan ismeri az univerzum működési rendszerét, így az asztronómiát és annak minden törvényszerűségét is. Mindezeket az ismereteket fel is használja a maga érdekében azzal a szándékkal, hogy Krisztus visszatérését megakadályozza, illetve megnyerje magának az emberiség hódolatát. A dátum egy hosszú távú sátáni terv utolsó fázisának a kibontakozását rejti.

A nagy Ellenfél, briliáns mivoltához mérten a lehető legnagyobb alapossággal készült fel erre a nagy találkozásra, illetve az utolsó napok gigászi küzdelmére. Legfőbb célja az, hogy e világnak az emberiség által elfogadott és kikiáltott istene legyen, hiszen ha az emberiség istenévé fogadja és imádja őt, akkor azzal megtagadja a visszatérő Krisztust. E munkában felhasználja hűséges emberi eszközeit, az ő ivadékait, vagyis azt az általa elplántált konkolyt *(Mát. 13:25-30;* lásd még **A Sátán zsinagógája** cikksorozatot), ami céltudatosan őt, és az ő érdekeit szolgálja e világban. Általuk hozott működésbe egy olyan rendszert még a történelem hajnalán, aminek végcélja az egész emberiség - s amennyiben ez lehetséges, még Isten választottainak is - teljes mértékű megtévesztése. Ez a gazdasági, politikai és vallásrendszer az utolsó időkben egy világméretű diktatúrába torkollik, ami uralni fogja az emberiség életének minden aspektusát. Ez a rendszer tehát azért lett létrehozva, hogy az adott időben teljes rabságba vonja az emberiséget, Sátánt istenné kiáltsák, illetve hogy harcoljon a visszatérő Krisztus és szentjei ellen *(Jel. 16:13-14; 19:19).*

Természetesen Sátán a maga rendszerén belül kellően ellátja az ő szolgáit a szükséges információkkal és ismeretekkel, sőt utasításokkal, amit az okkultizmus formájában ad át nekik. Sátán pontos stratégiájára és annak időkereteire ő maga vet fényt a szolgáinak adott kinyilatkozásai által, melyeket aztán "próféciákként" és titkos ismeretekként hirdetnek az okkult tudományokon keresztül. A nagy Ellenség

tervét és stratégiáját tehát ezek az okkult rendszerek, illetve azok mesterei, a Sátán legelkötelezettebb követői és "prófétái" (a Sátán zsinagógájának) tárják fel. Ily módon ezeket a titkos ismereteket nyugodtan elnevezhetjük a Sátán apokalipszisének, hiszen ezek mutatják meg, vagy jelenítik meg Sátánnak az utolsó időkre szabott programját (az apokalipszis jelentése: megjelentetés, feltárás, felfedés). Lényegében ez ad választ arra a kérdésre, hogy miért van oly sok pogány kultuszban jelentősége pl. ugyanazon dátumoknak és szimbólumoknak, stb. tudniillik az univerzum szerkezetének (a nagy órának) a működése Isten által lett létrehozva, és az idők megszabása ezek által történik (*1Móz. 1:14*). Ahogyan a Korszakok Ura által kidolgozott nagy tervnek a mozzanatai is dátum szerint mennek végbe, úgy Sátán, a nagy hamisító tervei is dátumokhoz kötődnek. Az okkultizmusban ezért van oly nagy jelentősége az asztronómiának.

Mielőtt tovább mennénk, egy dolgot nyomatékosan le kell szögeznünk: **2012 nem a bibliai kereszténység bármely ága által meghatározott időpont**, noha számos felekezetet foglalkoztat a dátum és a vele kapcsolatos témakör. Ez az időpont a sátáni szellemvilág által lett kitűzve a globalizmus megvalósítására, valamint a világ egyesítésére a hamarosan visszatérő Krisztus ellen. Ez alapján 2012 tehát a sátáni terv egyik kulcsdátuma.

Ami mindennél lényegesebb, 2012 nem a világ végét jelenti, mint inkább a vég kezdetét. Ez azért is fontos, mert sokak állítása szerint 2012 egyben Jákob nyomorúságának a kezdete, sőt, vannak, akik Krisztus visszatérését is erre az időpontra teszik. Ezeknek az állításoknak az alaptalansága kézenfekvő. Tudjuk pl. hogy mielőtt Krisztus visszatér, a két zsákruhát viselő tanúbizonyság 1263 napon át prófétál Jeruzsálemben, szembeszállva az antikrisztussal. Sem a próféták, sem az antikrisztus nincs még a színen. A nagy nyomorúság az izraelita nemzetek és az egyház szisztematikus üldözését és pusztítását hozza el, ami pedig csak akkor veszi kezdetét, miután az antikrisztus megszilárdítja az uralmát. Mindezek előtt pedig meg kell jelennie a hamis prófétának is, aki elősegíti az antikrisztus uralomra jutását. Az okkult rendszerek 2012-re várt kiemelkedő egyéniségei a nagy hamis próféta és az antikrisztus lesz, s akik nincsenek ezzel tisztában, a megtévesztés áldozatai lesznek. Az alábbiakban meg fogjuk vizsgálni néhány jelentősebb okkult rendszer dátumait és próféciáit, és azt, hogy ezek miként kapcsolódnak a sátáni titkos erők programjához.

Megjegyzés: A pogány népek 2012-re vonatkozó hiedelmeiről, illetve próféciáiról egy páratlan összefoglalót nyújt a Thomas Horn által megírt *Appollyon Rising 2012* (Apollón felemelkedése 2012). A könyv lényegében összefoglalja a különböző ősi pogány kultuszok próféciáit és az általuk használt naptárok jelentőségét, így ebben az írásban gyakran hivatkozunk erre a remek háttéranyagnak mondható munkára.

1.2 A Maya naptár

A maya naptárról manapság nagyon sok szó esik. A mayák által meghatározott 2012-es dátum, és annak jelentősége egyformán foglalkoztatja a keresztényeket, a kételkedőket, a "new age"-seket, a történészeket és a

divatokkultistákat is. Ám kevesen vannak tisztában az idevonatkozó konkrétumokkal.

A mayáknak és az aztékoknak hasonló hitrendszerük volt, a fennálló különbségek elsősorban abból álltak, hogy az adott hiedelmeken belül másra fektették a hangsúlyt. Amikor a spanyolok az Újvilágba érkeztek és kapcsolatba kerültek ezekkel a kultúrákkal, úgy vélték, hogy ezek a pogány népek ördögi tudományokat gyakorolnak. Erre hivatkozva a katolikus spanyolok egy Diego de Landa nevű püspök irányítása alatt égetni és pusztítani kezdték a mayák iratait, könyveit. A szerencsének köszönhetően azonban három főbb kódex fennmaradt, amelyeket ma Madridban, Drezdában és Párizsban őriznek, s amelyek ma e városok nevei után ismertek. Létezik egy negyedik is (Groiler kódex), amit azonban többen hamisítványnak vélnek. Időnként előkerülnek még további maya írástöredékek is. A legjelentősebb a Drezdai Kódex, ez tartalmazza a legtöbb asztronómiai megfigyelést és kalkulációt. Emellett ismert kilenc írás, amit Csilam Balam (Jaguár Sámán orákulumai) néven ismernek, s ezek tartalmazzák a legbővebb 2012-re vonatkozó utalásokat.

A mayáknak rendkívül pontos asztronómiai ismereteik voltak, amit a Drezdai Kódex is bizonyít, ugyanis az abban lejegyzett ciklusok pontossága a modern naptárokat is megszégyeníti. Ez az utóbbi időkben igencsak elhíresült maya naptár a 2012. év december 21. napjával ér véget, vagyis a napforduló idején (11:11-kor (Greenwich Mean Time)). A maya naptár egy rövid és egy hosszú számítást tart számon, s ez utóbbi (13.0.0.0.0.) végződik, vagyis a szóban forgó 2012-es dátummal. Ekkor a téli napforduló alkalmával a nap egyenes vonalba kerül a Tejútrendszer galaktikus egyenlítőjével, ami tizenháromezer évente történik meg. Ezekkel a fordulókkal lezárul egy huszonhatezer éves nagy ciklus és véget ér egy asztrológiai korszak, a Halak (állatövi jegy) Korszaka, s kezdetét veszi a Vízöntő Korszak. Az új ciklus kezdetével a nap kiemelkedik Ouroborosz (a Tejútrendszer nagy kígyójának) szájából. Ouroborosz "a saját farkába harap," vagyis megkezdődik egy új ciklus.

Thomas Horn megjegyzi, ez a Nyilas (december) állatövi jegyben felemelkedő nap, a nyilazó kentaur, Nimród jegye, amint kijön Leviatán szájából, és a napisten (Nimród, Ozirisz, Apolló) újra felemelkedik.

A maya naptár szerint 2012 tehát nem a világ végét jelenti, mint inkább egy olyan korszakváltást, amikorra a pogány kultuszok által különböző névvel jelölt isten felemelkedik és új korszakot teremt. Nimród, Ozirisz és Apolló ugyanazon személy kultusza, különböző kultúrák általi megnevezésben.

Ahogyan a későbbi inkák és aztékok, úgy a mayák is azt tartották, hogy az égitestek által befutott ciklusoknak próféciai jelentőségeik vannak. A maya papok, vagy sámánok számára minden prófécia párosult a naptár matematikájával, a jövendöléseiket adott asztrológiai ciklusokhoz kötötték.

Mindeddig egyetlen olyan további maya leletet találtak meg, ami konkrét utalást is tesz a maya naptárt lezáró 2012 december 21.-i dátum jelentőségére. Ezt a vésetet a mexikói Tabasco megye Tortugero nevű helységében tárták fel. Habár a leletek erősen megrongálódtak az idők folyamán, a szakértők így is képesek voltak lefordítani azok egy részét. A lefordított részben utalás van a 2012-es évre, amikoris a 13.-ik Baktun után visszatér *Bolon Jokte' K'u*, az alvilág fejedelme kilenc alistene kíséretében.

A naptár láthatóan fejlesztéseken ment keresztül, jelenlegi formáját a Drezdai Kódex (i.sz. 934 körül) utáni időkben vette fel. Ez a naptár egy özönvíz utáni kreálmány, bár az özönvizet megelőző dátummal i. e. 3114. augusztus 13.-ával, a "Vénusz születésével" kezdődik, s a Drezdai Kódexhez viszonyuló eltérései alapján nem lehet túl ősi. A naptár meglehetősen komplikált rendszert alkot, ami többek között alapul veszi a hajnalcsillagként felemelkedő Vénuszt, és a jelenlegi (5.) korszakot, vagy nagy évet 13 Baktunra, azaz hozzávetőleg 5125 napévre kalkulálja.

Az időszámlálást a Nagy kör, vagy ismertebb nevén a Hosszúszámítás szerint kb. 5125 évente újból kezdik, és korszakokként számolják. A jelenlegi ciklus vége 2012. december 21-én végződik.

Ebben a naptárszerkezetben húsz napos hónapok vannak, amit *uinal*-nak neveznek. Az *uinal* jelentése személy, vagy ember. Ez talán kapcsolatban lehet az Isten által levetett renddel, miszerint az egyént 20 éves korától számítják felnőtt embernek. 18 *uinal* tesz ki egy *Tun*-t, vagyis egy 360 napos évet. A bibliai naptár évei szintén 360 napot foglalnak magukban.

A naptárnak vannak sajátos időegységei, így vannak olyan évcsoportok, mint a 100 hetvenkét napos ciklust, vagy 360 *uinalt* (hónapévet) magában foglaló időegység. Ezt a 7200 napból álló egységet *Katun*-nak nevezik. 20 ilyen *Katun* (vagy hónapév) 144.000 napból áll, amit *Baktun*-nak neveznek. A mayák általában ezekben a bonyolultabb időegységekben, a *Baktum*okban és *Katun*okban adták meg a dátumaikat. 52 év = 73 *tzolkin* = 18 980 nap, amelyben 13 szökőnap van.

Jellegzetessége még, hogy tartalmaz egy "mágikus számot" is, ez 1.366.560 nap, s ennek több funkciója volt, így pl. két "éves" ciklus által harmonizálta a Vénusz és Mars ciklusait a mayák által használt két ciklussal: a szent *tzolkin* 260 napjával és a Haab 365 napjával.

Aki alaposabban ismeri a Bibliát, az azonnal látja, hogy bizonyos számok megegyeznek az isteni kormányzat számrendszerével, ahol szintén a 72-es alapszám (a tanács száma) adja ki a 144.000 számát. A maya rendszer tehát a napimádat kultuszok fölött uralkodó Hajnalcsillag uralmát és kormányzati rendszerét jelképezi. Más szóval, annak a felemelkedett Hajnalcsillagnak [Sátánnak] a kormányzati leosztását, aki földünk fölött uralkodik e jelen korszakban. Visszatérésekor Krisztus lesz az új Hajnalcsillag, Aki kiveti Sátánt az uralmából, s az alatta szolgáló 144.000-es uralmi struktúra váltja fel az azonos számból álló sátánit.

Mint láttuk, ez a naptár jelen Nagy Korszaka i.e. 3114-gyel kezdődik, s ez a dátum az özönvíz előttre visz bennünket. Ádám e dátum után még 40 évet élt, de életben voltak még Seth (3874-2964), Enos (3769-2864),

Kenán (3679-2768), Mahalálel (3609-2714), Járed (3544-2582), Énok (3382, elragadtatása 3017), Matuzsálem (3317-2348), Lámek (3130-2353). Tehát Noé kivételével (aki i. e. 2948-ban született) minden pátriárka élt még i. e. 3114-ben. A Vigyázók lázadása, aláereszkedése és asszonyokkal történő paráznasága Járed, Énok apjának idejében történt meg. Mahalálel egy erre az eseményre vonatkozó prófécia alapján nevezte el fiát Járednek (jelentése aláereszkedés, SHD 3382). Járed 430 esztendős volt i. e. 3114-ben, s tudjuk, az angyalok földre ereszkedése ezidőben történt meg. A történet jól ismert az *Énok könyvé*ből, az asszonyokkal paráználkodó, lázadó angyalok számos tudományra is megtanították az embereket, ami bizonyos naptárismereteket is tartalmazott *(v.ö. Énok 8:3).* Az angyalok és asszonyok keveredéséből óriások születtek, akikre gyakran félistenekként tekintettek az átlagemberek. Így ez a naptárkezdeti dátum nagy jelentőséggel bír.

Énok tanúbizonyságot tett a Vigyázók ellen, majd Isten elvette őt a földről i. e. 3017-ben. A *Jubileumok könyve* szerint Énok engesztelő áldozatot adott az Úr négy szent hegyén, az eljövendő nemzedékek áldásáért *(Jub. 4:24-26).* Így nagy valószínűsége van annak, hogy a lázadó angyalok Tartaroszba való elzárása i.e. 3114-ben történt, bár az időkeret elég széles, és nehéz egy pontos eseményhez fűzni. Mindenesetre ez a dátum a naptár kezdete, a vége pedig az i. sz. 2012-re prognosztizált, amikor újra megjelennek az istenek. I. e. 3113-tól hetven esztendő telt el Noé születéséig, akitől a 70 emberi nemzetség származik *(v.ö. 1Móz. 10, 5Móz. 32:8).* Ugyanakkor a naptár első napja Ahau 1. a felemelkedő Vénusz (Sátán, mint Hajnalcsillag) napja. Ahau 1. szószerinti jelentése: az Úr első napja, s az Ahau kifejezés nyelvezeti kapcsolatban áll a Jaho kifejezéssel. Mindenesetre a szimbolizációkból kivehetjük, ez a periódus Sátán hajnalcsillagkénti uralmát jelenti a nemzetek fölött. A + 2 nemzet, Izrael és az abba beoltott szent nemzetség (egyház) az JHVH öröksége (v.ö. *5Móz. 32:9*).

A maya naptár számrendszere a mennyei nagytanács, valamint a szanhedrin tagjainak számával azonos számon alapul, ez a szám 72, (v.ö. még *Luk. 10:1,17).* Ez a szám az isteni tanács, vagy kormányzati rendszer egy fontos száma, illetve a világ fölött uralkodó 70+2 isten száma (lásd még **Az Elohim vagy isteni tanács** című írást).

Mindent összevetve a maya naptár egy olyan struktúrát alkot, ami magában foglalja a sátáni rend és stratégia fő koncepcióit, beleértve a Sátánt jelképező Vénusz hajnalcsillag felemelkedését is. A mayák szerint a 13-as számnak mágikus jelentősége van (ahogy a modern okkultizmusban is) így a korszak, vagy Nagy Ciklus 5125 éve Vénusz felemelkedésével, i.e. 3114. augusztus **13**.-ával kezdődik, és **13** *Baktum*-ból (1.872.000 napból) áll, ami 2012. dec. 21.-én ér véget. Az utolsó **13** Katun (13x19.7 évciklus, 1776-2012) pedig a végre való felkészülés, vagy annak előkészítésének az ideje. Ezzel jutunk el valakinek, vagy valaminek az eljöveteléhez.

1.3 Chilam Balam – a Jaguár Sámán próféciái

A sokat említett maya próféciát egy ötszáz éves maya tanácsoskönyv foglalja magában, amit Richard N.

Luxton fordított le angol nyelvre, és adott ki a *The Book of Chumayel: The Counsel Book of the Yucatec Maya 1539–1638* címmel (*Csumayel Könyve: A Yucatek Maya tanácsoskönyv 1539-1638)*. A könyvben hangsúlyt kap a maya naptár néhány fontos évszáma is. Megjegyzendő, Richard N. Luxtonnak feltűnt, hogy az indián próféciák számos eleme hasonlatos a kereszténység utolsó ítélettel kapcsolatos tanításaihoz, amiket ki is hangsúlyozott kommentárjaiban.

A maya közéletet minden területét meghatározta a naptár, vallási szertartásaikat meghatározott dátumokon tartották, és a próféciák is pontos dátumokat foglalnak magukba. A konkrét 1776 és 2012 közötti intervallum jelentőségét Csilam Balam (Jaguár Sámán) maya próféta szájhagyományok útján terjedő, de 1595-ben, a fentebb említett tanácsoskönyvben is lejegyezett jövendölései tartalmazzák. E prófécia szerint az utolsó 13 katun (1 katun = 19.7 évből álló ciklus), vagyis az 1776-2012 közötti időszak az isteni ítélet korszaka lesz, amit a társadalmi összeomlás, járványok, csapások és éhínség jellemez. Az időperiódus végén egymást követően két nagy próféta fog feltűnni. Ezeket az eseményeket természetesen a keresztény eszkatológia is magában foglalja, bár a maya jövendölés két nagy prófétája kétségtelenül a végidők hamis prófétája (ál-Illése) és vagy egy másik hasonló álpróféta, vagy pedig maga az antikrisztus lesz.

1.4 A cseroki indiánok "csörgőkígyó próféciája"

Az észak-amerikai cseroki indián törzseknek a mezoamerikai indiánokéhoz hasonló naptáruk és hitviláguk van. Thomas Horn alaposan áttanulmányozta a cseroki indiánok hagyományait is, és könyvének (*2012, Appolyon Rising*) 311-313 oldalain feleleveníti a híres, 1811-1812-ben elhangzott *Csikamaguan*, azaz "csörgőkígyó próféciákat", vagy más néven a "cseroki csillagkép próféciákat" is. A cseroki prófécia utolsó mondata: "És a cseroki naptár 2012-ben ér véget, a nagy Sápadtarcú visszatérésével." A prófécia a törzs főnökétől származik, és valószínűleg a tollas kígyóistennek, Quetzelcoatl-nak a 2012-ben történő visszatéréséről szól, aki egykor meglátogatta a mezoamerikai indiánokat. A cseroki naptár tehát ugyancsak 2012. december 21.-én ér véget, amikor a Vénusszal, Orionnal és Pleaidesszel (Fiastyúk) kapcsolatos égi jelek "felébresztik" a csillagrendszereket. A szóban forgó *Csikamaugan* prófécia idevonatkozó része így hangzik:

> "Ekkor [2012-ben] a Jupitert megérintő ujjak felébresztik az Orion csillagrendszert. És a Fiastyúk és az Orion újra harcba szállnak, mint a régmúlt időben. Jupiter és Vénusz felébred az idő/időtlenség ciklusait érintő rendeltetésére. Az Orion harcolni fog a Fiastyúkkal és Jupiterrel és Vénusszal. … 2012-ben egy egybeesés történik úgy a cseroki naptárban, mint az égi Csörgőkígyó csillagképben … Ez a dupla fejű kígyó vessző. Ekkor az Orion és Jupiter vörösе szembeáll a Fiastyúk és Vénusz kék-fehérjével… 2012-ben a cseroki csörgőkígyó csillagkép más alakzatot vesz fel. Magának a kígyónak az alakzata megmarad, de a csörgőkígyó fejére tollak kerülnek, szemei felnyitódnak és ragyogni fognak, szárnyai nőnek, mintha szárnyas csörgőkígyó lenne. Karjai és kezei lesznek, amelyben egy kelyhet tart. A kehely vérrel lesz teli. Farkán hétrészes csörgő lesz, amelyen a Fiastyúk ragyog és jár. A csörgőkígyóból szárnyas csörgőkígyó lesz, ez az idő/időtlenség szárnyas kígyója. Ekkor [2012] a csörgőkígyón lesz a Tejútrendszer is, és láthatóvá válik a Tejútrendszer áthaladása és a cseroki naptár 2012.-ik évvel végződik, amikor a Sápadtarcú

újra eljön."

Ahogyan a maya naptár, úgy a cseroki naptár is 2012. december 21.-ével ér véget. A bukott angyalok a nyilvánvaló és dramatikus asztronómiai jelenségeket is kihasználva fogják időzíteni a nagy hamis próféta és az antikrisztus megjelenését.

1.5 A hopi hagyományok

A spiritualitásukról híres hopi indiánok szájhagyományaiban is nagy szerepe van a próféciáknak. Az ősi hopi próféciák előrejelezték a fehér emberek megjelenését (az amerikai kontinensen), és pusztító fegyvereik hatását. A hopi időszámítás szerint jelenleg a Negyedik Világ (Tuwaqacsi) végén járunk, és az Ötödik Világ kezdete felé haladunk. A hopik szerint a korábbi világok végét az emberiség fokozódó romlottsága és a szellemitől való elfordulás hozta el. Próféciáik szerint az idő [kor] véget ér az "ötödik világ" eljövetelével. Bár a hopik nem adnak pontos dátumot, de azt hirdetik, hogy ez az idő megegyezik a mayák által meghatározott 2012-vel. A hopik egy aranykorszakot jövendölnek erre az időre, amikoris a próbák, szenvedések és a megtisztulás után az emberek "egy szívvel fognak érezni." (Pinchbeck, Daniel. *2012 The Return of Quetzalcoatl.* Jeremy P. Tarcher/Penguin, NY, 2007, 381. o.).

1.6 Az aztékok és 2012

A jól ismert, és szinte kultúrikonná vált azték naptárkő a szintén Mexikóban található Tenochtitlan templomából származik (az egykori azték templom fölött ma Mexico City főkatedrálisa áll). A naptárkövet a spanyolok ásták el, és 1790-ben került elő újra a földből. Ez a naptárkő további magyarázatot ad a dátumhoz. Az azték naptár szerint 2012. december 21.-e Tonatiuh napisten ötödik korszakának a vége, ez a korszak a maya naptárral megegyezően szintén i. e. 3114-ben kezdődött. Tonatiuh kegyetlen emberáldozatokat követelt, évente több mint húszezer embert áldoztak fel neki. Tonatiuh, akit a Tizenhárom nap Ura-ként (minden 13. kavics, egy halál) is ismertek, fontos jövendöléseket adott az aztékoknak. A szabadkőművesek életben tartják a kultuszát.

Úgy az aztékok, mint a mayák hiedelme szerint a naptárszámításuk szerinti első korban óriások éltek a földön, akiket egy hatalmas özönvíz pusztított el. Mint már láttuk, a naptáraik kezdete valóban a bukott angyalok alászállásával és a nefilim (óriások) megjelenésével kezdődik. Az ötödik, az utolsó korszaknak pedig 2012. december 21.-én lesz vége.

1.7 2012 szerepe a tibeti buddhizmusban

Az elmúlt években a tibeti buddhizmusban is egyre nagyobb hangsúlyt kapott a 2012-es dátum. A "távolba látóik" szerint egy tüzes katasztrófa éri a földet, de a világűrből érkező barátságos lények közbelépnek, és megmentik bolygónkat a pusztulástól. Ezek az idegen lények jó szándékú tanítóink lesznek, és hatalmas tudományos és szellemi fejlődést tárnak az emberiség elé. Egy keresztény számára nem lehet kétséges az, hogy ezek a lények mely oldalt képviselik: amennyiben megtörténik egy ilyen alászállás - ami valóban nincs kizárva -, az a vigyázók, a Nefilim, vagy annunakik alászállásának ismétlődése lesz.

1.8 A Zohar és 2012

A kabbalizmus (zsidó miszticizmus, okkultizmus) szent írásait a Zohar nevű könyv foglalja magában. Az egy aránylag közismert tény, hogy a háttérhatalmi elit jelentős része mindenkor kabbalistákból állt. Sokak számára talán ez új, de a Zohar is megemlíti a 2012-es dátumot, ugyanis annak "Vaera" részében (3. fej. 34. rész) a Messiás eljövetelét a zsidó naptár szerinti 5773. év végére prognosztizálják. Ez természetesen 2012-re esik! A maya naptárban 2012. dec. 21.-e van megjelölve pontos dátumként, tehát szintén az év vége. Mivel a mélyen okkultista kabbalizmus nem fogadja el Jézus Krisztust a Messiásnak, így ez a messiás nem lehet más, mint az antimessiás, vagyis az antikrisztus. Így tehát több okkultista, és bukott szellemek által sugallott munka is azt érzékelteti, hogy fejedelmüknek (az antikrisztusnak) a megjelenését 2012. végére várják.

1.9 2012 a kínaiaknál és az I-Ching-ben

A kínai naptárban az évek állatjegyeket viselnek, s 1012 a sárkány éve lesz, 2013 pedig a kígyó éve. A jelenlegi 2010-es év a tigris éve, ami a konfliktusok kiterjedésének ideje. Nem csoda hát, hogy az okkultisták milyen mély elkötelezettséggel hisznek abban, hogy uruk, a sárkány, illetve a kígyó teljes kontroll alá vonja a földet 2013-ban.

Emellett, a 2012-es dátumra utalás található az *I-Ching*-ben (Változások Könyvében) is. Az *I-Ching* valamikor i. e. 2700 körül íródott, így ezt az okkult munkát a legkorábbi jelenleg is forgalomban lévő könyvnek mondhatjuk. Az *I-Ching* közismert diagramjai (a 64 hexagram) előrejelzésekre is használhatók, s 2012. december 21-re vonatkozóan a hexagramok vonalainak összetételei egészen rendkívüli módon állnak össze, utalva egy nagyszabású változásra. Érdekes, hogy a vonalak összeállásai 2001. szeptember 11-re is kilengést mutattak, de nem olyan drasztikus módon, mint 2012-re vonatkozóan.

1.10 2012 az iszlámban

Horn megemlít egy érdekes iszlám vonatkozású nézetet is a könyvében. Egy jelentősebb muszlim próféciaértelmező, az Iszlám Ébredés nevű szervezet egyik írója, Safar Ibn ‘Abd Al-Rahman Al-Hawali a *The Day of Wrath* (A harag napja) című könyvében az alábbiakat írja:

> "Amikor Dániel meghatározta a nyomor és a megkönnyebbülés, a gyötrődés és áldás között időszakot, azt negyvenöt évben adta meg! Azt már láttuk, hogy az általa a pusztító utálatosságra megadott időszak pontosan 1967-ben történt. Így tehát a vég, illetve a vég kezdete az 1967+45, azaz 2012-ben történik meg."

Megjegyeznénk, hogy ez a próféciai fejtegetés és számlálgatás csupán Dániel próféciáinak a muszlim értelmezését tükrözi (keresztény szempontból természetesen tévesen). Ám amennyiben az iszlám értelmezés 1967-re vonatkozik, azaz Jeruzsálem zsidókézre kerülésében látja a pusztító utálatosságot, amit 45 év elteltével az áldások követnek, úgy egy 2012-ben megjelenő személyiségben ők egyféle megváltót láthatnak. Más szóval, az iszlám egyes elemei eleve felültetik magukat az antikrisztus megtévesztésének.

1.11 2012 és a Vatikán

A katolikus egyházban szintén felütötte fejét a sátánizmus, ami eléri a Vatikán legfelsőbb köreit is (erről külön írásban foglalkozunk a *Sátánizmus a Vatikánban* címmel). Itt csupán egy a dátummal kapcsolatba hozható rítusról teszünk említést. A katolikus egyház által véghezvitt sátáni ceremóniáról Malachi Martin, egykori jezsuita szerzetes és a vatikáni felső körök bennfentese adott egy pontos leírást az általa megírt, és nagy sikert arató Szélsöpörte ház (*Windswept House*, Broadway, NY. 1996) című könyvében. Ebben a munkában Martin arról tesz jelentést, hogy a Vatikán vezető köreit az utóbbi évtizedekben mélyen átitatta a sátánizmus, aminek egy jellemző megnyilvánulása volt a szóban forgó, Dél-Karolina államban 1963. június 29.-én végbement esemény is, amit szimbolikusan a 33. szélességi fokon tartottak meg. Tudni kell, hogy a 33. szélességi fokon fekvő Charleston, a hírhedt Albert Pike otthona hosszú időn át egyféle sátánista főhadiszállásnak számított, ahol Baphomet (Sátán) szobrát is felállították.

Magának a szertartásnak a hivatalos oka VI. Pál pápává avatása volt, ami viszont egy sátáni próféciához kapcsolódik, miszerint a "herceg" (antikrisztus) eljöveteléhez az fog közvetlenül elvezetni, hogy egy pápa felveszi Pál apostol nevét. Ez a pápa volt VI. Pál, és ezzel megkezdődik az ún. Várakozási, vagy kivárási idő (értsd a "herceg" megjelenésének kivárása). János Pál pápa alatt tovább folyt ez a várakozási idő, ami 1963-tól számítva egy jubileumi periódust, 49.5 évet foglal magában 2012. dec. 21.-ig. (a korrekt 50 éves jubileumi számítással 2013. júniusában, a kígyó évében jár le). Ennek, és a lokáció megválasztásának fényében a katolikus egyházat is okkult rendszerek részének tekinthetjük.

Ha figyelembe vesszük a híres XII. századi katolikus próféta, az Armagh-i Malakiás (1094-1148) pápákat érintő jövendöléseit, akkor a következő pápa ("Péter a római") az utolsó pápa lesz, aki Róma pusztulásának idején fog uralkodni. Ez azt jelenti, hogy a jelenlegi pápa az utolsó előtti, s ez igencsak

2012, illetve az azt közvetlenül követő periódus távlatába hozza Malakiás próféciáját, miszerint az utolsó pápa papjainak holttestei fölött hagyja el az elpusztult Rómát. A katolikus értelmezések szerint ez a pápa az antikrisztus eljövetelének idején fog regnálni, amikor Sátán behatol az egyházba.

1.12 A Gergely-naptár, Dionysius Exiguus és az Anno Domini

Tudnunk kell, hogy a földünkön legelterjedtebben használt naptár, a nyugati világ "keresztény" időszámítása, az ún. Gergely- (eredeti nevén Gregorian) naptár szintén pogány, azaz sátáni ihletésű. A *Gregori* egy görög eredetű név, jelentése Vigyázó. Az *Énok könyvé*nek görög változatában az asszonyokkal paráználkodó vigyázó angyalokat *gregori*-nak nevezik. A naptár neve így szó szerint a Vigyázó(k) naptára, s ez a "véletlen" kapcsolat mindenesetre némi figyelmet érdemel.

Az európai és keresztény éra szerinti évek kezdőpontja Jézus Krisztus **feltételezett (és bizonyítottan nem biblikus)** születési ideje. Az így számított éveket az *Anno Domini* (A.D.), az Úr éveként jelölték. Ez egy bizonyos Dionysius Exiguus nevű apátnak köszönhető, aki 525-ben kezdett neki a húsvétszámításhoz használatos táblázatai kidolgozásához. Dionysius szakított az addig szokásos módszerrel, miszerint az éveket Diocletianus császár trónra lépésétől számították, s ő az "Úr megtestesülésének" évétől számította az időt. Különféle számítások alapján jelölte ki Jézus Krisztus születésének évét a 195. olimpiász 1. évére, Róma alapításának 754. évére, a Szeleukida-éra 312. évére. Mindenesetre az több mint véletlennek tűnik, hogy a Dionysius által elkövetett hibás megjelölés a nyugati naptárt is azoknak a pogány naptároknak a részévé teszi, amelyek a Hermon hegyén i. e. 3114-ben történt angyali alászálláshoz kapcsolódnak, és amelyekhez a 2012-re vonatkozó próféciák is fűződnek. Így a nyugati, keresztény világ által használt naptár is annak sátáni rendszernek a része, mint a maya és egyéb naptárak.

1.13 Egyéb utalások a dátumra

A 2012-es évnek természetes módon nagy jelentőséget tulajdonítanak a különböző okkultista hátterű titkos társaságok, így pl. a szabadkőművesek is.

Számos kommentátor szerint 2012 annak a korszaknak lesz a vége, amire Krisztus utalt a *Máté 24* verseiben, amikor égi jelek lesznek láthatók, és olyan különös események történnek, mint amelyek Noé idejében is végbementek.

A Kali Yuga naptára hozzávetőleg a maya naptár ötödik nagy ciklusával kezdődik, és 2012-re szintén előjelez egy hatalmas globális kataklizmát. Egy az utóbbi időkben nagy népszerűségnek örvendő hindu guru, Vijay Kumar többek között az alábbi előrejelzéseket teszi 2012-vel kapcsolatban:

> Az *adharma* (a törvénytelenség) végleg felszámoltatik. 2012 és az azt követő időszak a szellemi

felemelkedés időszaka lesz. 2012-vel egy arany korszak köszönt ránk, 2012 után pedig megvalósul az egyetemes harmónia és béke.

A kimagasló egyének tudatos áldozatokat hoznak, hogy megtisztítsák a társadalmat a betegségeitől 2012-ben … sokan lesznek, akik magukat áldozzák fel Isten oltárán. … **Az ártatlanok vérét kiontják. Nincs más módja a gyógyulásnak …**

2012 az Avatar éve, a korszak éve (isten megnyilvánul emberi test formájában) lesz… az emberek visszatartott lélegzettel várják Bhagwan Kalki eljövetelét, aki megmenti az emberiséget a jelenlegi bajaitól. Bhagtwan Kalkiban a legmagasabb rendű szellemi tanító és egy okos diktátor halálos párosulása jön el.

Amennyiben Vijay Kumar nézetei szélesebb körű befogadást nyernek a hindu világban, úgy az nagyban hozzájárulhat ahhoz, hogy a hinduk, ha ideiglenesen is, de elfogadják a bibliai fenevad fennhatóságát maguk fölött. Maga a "diktatórikus szellemi mester" természetesen az antikrisztus lesz, az aranykorszak pedig az ő "igazságosságos uralma". Mindez rámutat arra, hogy a világ szinte valamennyi vallásában felkészítik a híveiket a megtévesztő elfogadására, s lényegében ez a célja a vallásokat szinkretizáló "New Age" mozgalomnak.

II. Rész

Amit Sátán Jelenései és prófétái konkrétan elénk tárnak

2.1 Sátán szócsövei

Az idevonatkozó bibliai igazságok ismeretében nem kell valami óriási elmének lenni ahhoz, hogy tudjuk, Sátánnak mi a célja. A Szentírás ugyanis nyilvánvalóvá teszi, hogy ez a szellemi hatalmasság Istennel vetekszik, és ha kell, ennek érdekében elpusztítja az egész emberiséget. A jubileumi rendszer által tudjuk, hogy mikor fejeződik be Sátán 6000 éves uralma, s tudjuk, hogy az idő valamelyest rövidre lesz szabva, különben nem maradna meg egyetlen ember sem a földön *(Mát. 24:22).*

Jerikó elesése és annak körülményei a végidőkben fennálló babiloni rendszer elpusztítását szimbolizálták. Sátán nagyon jól tudja, hogy Jerikó bevételét a Messiás, vagyis JHVH seregének vezére irányította, ami egyben azt is jelenti, hogy a Messiás már itt lesz a Millennium dátumának eljövetele előtt. Tudja azt is, hogy Isten nem tesz semmit anélkül, hogy előtte ne figyelmeztetné népét, és az egyházon keresztül az egész világot is mindarra, ami be fog következni. A törvény felolvasása már megtörtént az elmúlt két szombatévben, vagyis 1998-ban és 2005-ben. 2012 szintén egy szombatév lesz, amikor Isten törvényének felolvasásával elhangzik az utolsó figyelmeztetés. Sátánnak tehát mindent figyelembe véve a 2012 és 2019

közötti időkeret áll rendelkezésre ahhoz, hogy elvégezze mindazt, ami megengedtetett neki. Pontosan emiatt tartotta oly fontosnak ezt a dátumot, és egyeztette azt okkult rendszerekben oly módon, hogy az maximálisan az előnyére váljon.

Sátán mindennek a fényében nyilatkoztatta ki híveinek a maga terveit és annak menetrendjét az okkult tudományokon keresztül. Azoknak, akik e rendszerhez kívánnak csatlakozni, több rétegben bizonyítaniuk kell a hűségüket, s osztatlanul el kell kötelezniük magukat Sátán felé. Mindazok, akik Sátán legmagasabb szintű eszközeivé válnak, "eladták a lelküket" neki, mint tette azt Júdás, *(Ján. 17:12),* vagy maga az antikrisztus *(2Tessz. 2:3),* akik így a kárhozat, vagy (el)veszedelem fiai.

A sátáni kinyilatkozások nem csupán az okkultizmus szimbolikus és elrejtett, kódolt üzeneteiben nyilvánulnak meg, de gyakran nyílt "próféciákban" is. Minden idők egyik legjelentősebb sátáni ügynöke és prófétája Albert Pike, amerikai generális és luciferániusi nagymester volt. Albert Pike (1809-1891) a Skót Rítusú Szabadkőművesség déli körzetének 33.-ik fokozatú Szuverén Nagymestere volt. Miután az illuminátus Giuseppe Mazzini beszervezte őt az illuminátus rendbe, odaadó híve lett a világállam és a világkormány elképzelésnek. Pike később az Egyesített Szabadkőművesség Világtanácsának az élére került, a forradalmi stratégiájának álcázására pedig egy új rítusú szabadkőművességet hozott létre, amelyet az „Új és megreformált Palladian rítusnak" nevezett el.

Pike 1859-1871 között dolgozta ki és prófétálta meg a jövőben kirobbantandó forradalmak, és három nagy világháború katonai menetrendjét. Ez nyílt színvallás egy háttérhatalmi összeesküvésről, ahol a tervezett háborúk megvalósításával kívánták elérni azt, hogy kezükbe vegyék a világ egy központból történő teljes irányítását. A próféciaként is hitelesnek mondható stratégiát a *Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Rite of Scottish Freemasonry* című munkájában vetette papírra, s ez az alábbi főbb célkitűzéseket foglalta magába:

I. Lépés: Az Első Világháború. Ennek kirobbantását azért kell megszervezni, hogy az illuminátusok megdöntsék a Romanov-dinasztia hatalmát Oroszországban. Ezután Oroszországban be kell vezetni a hatalom monopolizálásának egy általuk kidolgozott új rendszerét is, az ateista és keresztényellenes kommunizmust. Egy ilyen háborúhoz szükséges volt konfliktus kirobbantása a brit és a német birodalom között. A háború után megszilárdult kommunista rendszer aztán felhasználható további kormányok megdöntésére és az illuminátus hegemónia kibővítésére, ugyanakkor a kereszténység befolyásának csökkentésére.

Megjegyzések: A cárok elpusztítására Nathan Mayer Rothschild még 1815-ben ígéretet tett. A háború mindkét oldalát a Rothschildok finanszírozták.

II. Lépés: A Második Világháború. Ennek kirobbantásához az általuk létrehozott fasizmust és a politikai cionizmust kell szembeállítani egymással. Ebben a háborúban kihasználják a fasisztákat, hiszen a zsidók gyilkolása elősegíti magának a fasizmusnak a vereségét, majd a fasizmus, illetve a nácizmus megsemmisítésével létrehozzák Izrael államát Palesztinában. A második világháború alatt a nemzetközi

kommunizmust meg kell erősíteni, hogy alkalmas legyen a világ sakkban tartására, és a kereszténység további bomlasztására.

Megjegyzések: Ugyanakkor számos nyilvánosságra hozott okmány bizonyítja azt a tényt is, hogy az amerikai bankok és ipari körök támogatták Hitler 3. birodalmát. 1929. júliusában egy New York-i tárgyaláson, amelyiken részt vett a fiatal Rockefeller, mint a Standard Oil megbízottja, megállapodtak abban, hogy az akkori gazdasági válság befejezésére a leghatékonyabb lenne egy forradalom Németországban. Először a Német Kommunista Párt (KPD) támogatását fontolgatták, de ezt a gondolatot elvetették, mert a szovjetek nem kívánatos befolyásának bővítését jelentette volna. Végül is megegyeztek, hogy hatalomhoz juttatják az extrém NSDAP-t. Az illuminátusok többször vettek részt a tárgyaláson Hitlerrel a hatalom átvételéig 1933-ban, amíg 130 millió márkával segítették ki. Jól számítottak, és ez kifizetődött nekik. Habár Amerikának és Kanadának ez a háború hihetetlen 400 milliárd dollárjába került, de az állami adósságot 220 milliárd USA dollárra növelték. Ezzel az Egyesült Államok mélyen a nemzetközi bankárok hatása alá került, és fokozatosan növekedett a befolyásuk az állam szerepében.

Történelmi tény, hogy a kommunista blokk nem bírt volna fennmaradni, ha az utolsó évtizedekben, ismételten nem lett volna támogatva az illuminátusokkal a CFR-en keresztül. Miközben a közvéleménynek azt állítják, hogy a kommunizmus a munkások mozgalma azért, hogy elpusztítsák a kapitalizmust, mind az angol, mint az amerikai titkosszolgálatok munkatársai hiteles okmányokkal tudják bizonyítani, hogy a nemzetközi pénzoligarchia, azaz a nagykapitalisták a nemzetközi bankhálózatukon keresztül látták el pénzzel az 1776 óta vívott valamennyi háború és forradalom résztvevőit, méghozzá mind a két oldalon.

III. Lépés: A Harmadik Világháború. Az Albert Pike által hirdetett program szerint a harmadik világháborúra azért kerülne sor, hogy kiszélesítse, majd megoldja a politikai cionizmus és az iszlám világ közötti konfliktust. A két oldal kölcsönösen kimerítené egymást, és ez előkészítené a háttérerők illuminátus világközpontjának az átfogó és teljes hatalomátvételét.

Megjegyzések: Ennek beteljesedéséhez szükség volt Izrael államának létrehozatalára, amit az e célból kidolgozott politikai cionizmus által valósítottak meg. Albert Pike tehát azért tudta 1871-ben, hogy ez az állam létre fog jönni, mert tervükben volt annak létrehozatala, és az azzal járó konfliktusok kiélesítése. Ez a bibliai jelenhez hoz bennünket, ahol a formálódó Észak (Európa és szövetségesei, köztük izraelita nemzetek is *(v.ö. Dán. 11:14)* és Dél (muszlim föderáció) királyai háborúba keverednek elsősorban Izrael állama miatt. Irán megtámadásával kiszélesedik a konfliktus, és lényegében kezdetét veszi a Harmadik Világháború, amit természetesen az Antikrisztus fog "megoldani", Jeruzsálembe való bevonulásával *(Dán. 11:40-41).*

A világháborúk közötti békeperiódusokban pedig tovább szélesedik a társadalmak bomlasztása, a nemzetek gazdasági tönkretétele, valamint az okkultizmus térnyerése és egyetemes befogadása is (lásd még a **New Age kihívása** című írást). A kirobbantott háborúk (Irak, Afganisztán stb.) végképp kimerítik a szóbanforgó nemzetek maradék anyagi, fizikai és szellemi tartalékait.

1871. augusztus 15-én Pike egy levelet írt Mazzininak, amelyben kevélyen azt ecsetelte, hogy a harmadik világháború milyen velejáró, nagy horderejű változásokat fog hozni a világtörténelemben. Ez az elhíresült levél a mai napig megtalálható a londoni British Museum Library-ben a katalogizált levelek között:

"A szabadjára engedett nihilisták és ateisták segítségével **olyan félelmetes társadalmi kataklizmát provokálunk,** amely

szörnyűségében meg fogja mutatni a nemzeteknek az abszolút ateizmus, a barbárság, és a legvéresebb felfordulás hatékonyságát. A polgárok ekkor mindenütt rákényszerülnek, hogy védelmezzék önmagukat a forradalmárok kisebbsége ellen, és meg fogják semmisíteni a civilizáció lerombolóit. **A többség, amelynek istenhívő szelleme ettől kezdve iránytű nélkül marad, kiábrándul a kereszténységből. Ezek a kiábrándult keresztények - vágyódva egy ideálért, de nem tudva hová forduljanak imádatukkal - el fogják fogadni az igazi fényt a tiszta luciferi doktrína egyetemes megnyilvánulásán keresztül, amely ekkor végre széles körben ismertté válik.** Ez a megvilágosodás annak az általános mozgalomnak lesz az eredménye, amely a kereszténység és az ateizmus lerombolását vagy elpusztítását fogja követni, amelyek egyidejűleg lesznek legyőzve és megsemmisítve."

Zseniális ördögi csapda: a céltudatosan kifosztott, kimerített és szellemileg tönkretett embereknek biztosítják mindazt, amire azok leginkább vágynak. A luciferi fényben eljövő Antikrisztus elhozza majd a gazdasági, anyagi jólétet, megadja a biztonságérzetet, sőt még egy szellemi megújulást is nyújt a világnak - mindezt természetesen feltételekkel! Ezzel a nyilatkozattal kibújt a szög a zsákból. A végcél sohasem az egyetemes ateizmus és teljes káoszba, anarchiába torkolló liberalizmus bevezetése, vagy a demokratikus rend volt (ezek csupán ideiglenes eszközként szolgáltak), mint inkább a kereszténység megsemmisítése és a luciferi tanok egyetemes elfogadtatása. S végül, Sátán istenné való kikiáltása és követése.

A problémákat azért kreálták, hogy aztán azok megoldásait ők szolgáltathassák. A társadalmak, a világgazdaság, az erkölcs és minden érték szétzilálása tudatosan történt, hogy a megfelelő időben az antikrisztus előállhasson a problémák megoldásaival, amiért imádatot és odaadást követel.

Pike írásai minden kétséget eloszlatnak afelől, hogy a legfelsőbb háttérhatalmi elit tagsága szó szerint értelmezendő luciferiánusokból áll. A 28.-ik és 32.-ik fokozatok között már nyilvánvalóvá teszik a tagság számára, hogy Lucifert imádják és szolgálják. Pike 1889. július 14-én, vagyis a nagy francia forradalom 100. évfordulóján levelet írt a Palladian Tanácsokhoz, amelyekben ismerteti azt a tanítást, amit egyébként fő művében a „Morals and Dogma" című könyvében is részletesen kifejtett. Albert Pike szóban forgó levelében ez áll:

"Amit a tömegnek mondunk, az az, hogy 'mi az istent imádjuk', de ez az isten az, akit az ember babona nélkül imád. **Valamennyi magas fokozatú beavatottnak a luciferi doktrína tisztaságában kell megtartania a vallást... Igen! Lucifer isten.** És szerencsétlenségünkre Adonai (a Biblia Istene) is isten... minthogy az abszolút csak, mint két isten létezhet. Így, a sátánizmus doktrínája eretnekség: és az igaz, tiszta filozófiai vallás, az Adonai-val egyenlő Luciferben való hit: **de Lucifer, a fény istene, és a jó istene, harcol az emberiségért Adonai ellen, a sötétség és a rossz istene ellen."**

Egy további idézet a *Morals and Dogma* című munkából:

"A kabbalisták azt mondják, hogy Lucifer igazi neve, Yahweh megfordítva: mert Sátán nem egy sötét isten, hanem Isten megtagadása ... A szabadság és szabad akarata eszköze ... LUCIFER, a fény hordozója! Különös és misztikus név ez, amivel a Sötétség Szellemét nevezik! Lucifer, a Hajnal Fia (Hajnalcsillag)! Ő az, aki a fényt hozza, melynek elviselhetetlen ragyogása elvakítja a gyenge, érzéki vagy önző lelkeket? Ebben ne kételkedjünk!"

Ne gondoljuk, hogy akik kiterveztek és véghezvittek egy ilyen bonyolult, szellemi háttérből irányított munkát, nem is fogják befejezni azt. *Annuit Coeptis!* – [Lucifer] sikerre viszi vállalkozásunkat! Ráadásul még a Szentírás is megerősíti, hogy elérik céljaikat, és ideiglenesen sikerrel járnak, hiszen Isten maga ad nekik hatalmat erre *(Jel. 13:7)* egy bizonyos ideig.

2.2 Az US Nagypecsétje és a maya naptár – az okkult szimbolizációk kapcsolata

Thomas Horn azon a véleményen van, hogy a 2012-es évvel kapcsolatos legtitkosabb ismeretek úgy voltak elrejtve, hogy közben a szemünk előtt, arcunkba tolva álltak már több mint kétszáz éve, többek között Washingtonban és a Vatikánban is. A titkos társaságok ugyanis számos kódolt információt hagytak ránk, hogy mit várnak ezzel a dátummal kapcsolatban: az istenek visszatérését, és egy luciferi pogány aranykor eljövetelét. Talán a legismertebb és legtöbbet eláruló kódolt szimbólumrendszert az USA egydolláros bankója tartalmazza, beleértve az US Nagypecsétet is.

Ezen a bankón szinte minden fontos okkult szám és szimbólum megtalálható.

A pecsét egyik oldala egy kitárt szárnyú sast ábrázol, ami helyett eredetileg egy főnixmadarat kívántak megjeleníteni. (Ez a pecsét korai tervein nagyon jól kivehető, de mivel ez túl egyértelmű volt Ozirisz feltámadására vonatkozóan, így ezt inkább a sassal jelképezték, vagy helyettesítették be). Figyelemre méltó, hogy a sas jobb szárnyán 32 toll látható. Ez a (skót rítusú) szabadkőművesek első 32 fokozatát jelképezi. A balszárnyon azonban 33 toll van, ami pedig a 33.-ik, nagymesteri fokozatot jelképezi. A kilenc farktoll a York rítusú szabadkőművesek 9 fokozatára utal. A két szárnyon összesen 65 toll van, ez pedig a héber *am echad*, számértéke, jelentése: "egységben lakozni", vagy szabadabban szólva: egy nép, egy [világ] közösség.

A sas csőrében egy szalag a következő felírással: „*E Pluribus Unum*”, vagyis: „a sokból egy lesz.” - Ez alatt az egység alatt szintén a neo-bábelizmus, vagyis az egy emberiség világát kell érteni.

A sas egyik karmában olajágat tart, amelyen 13 olajbogyó van, a másikban pedig 13 nyílvesszőt, e kettő a háború és a béke jelképei. Az olajágak az uralkodás békés, diplomatikus megoldására utalnak, a sas feje is ez irányba tekint, de a másik karmában ott a nyílvessző köteg, arra az esetre, ha a békés megoldás nem jönne össze. Ehhez hasonló

értelmezés, miszerint ez a hatalom nem fél a béke megőrzéséért háborúzni. Az állat feje mindig az olajágak irányába fordul, azonban szemei a nyilakra tekintenek vissza, mintha sejtené a háborút, teljes készenlétben állna egy esetleges bekövetkező csatára.

A sas feje fölött 13 csillag van elhelyezve a „Dicsőség felhőjében” úgy, hogy azok egy jól kivehető hexagramot, vagyis egy hatágú csillagot alkotnak. A **hexagram** a legjelentősebb okkult szimbólumok egyike. Az okkultizmusban fontos 13-as szám többszörösen ismétlődő motívum: 13 sáv a pajzson, 13 levél az olajágakon, 13 nyílvessző, mindegyiken 13 toll, két 13 betűből álló latin mondat, a piramis 13 téglasorból áll, stb.

A sátáni lázadásban résztvevő bukott angyalok rendkívül nagy jelentőséget tulajdonítanak a **13**-as és **33**-as számoknak, így ezek a számok az okkult rendszerekben is fontos szerepet kapnak.

A 13-as szám jelentősége a sátánizmusban a következő: 12+1 felbontás szerint a 12 a teremtés rendjét és harmóniáját jelképezi, az 1 viszont a Sátán, az egyetlen, illetve az első, aki teljesen elkötelezett ezen rend megtörésére. A 13-as szám tehát a teremtett világ rendjén való kívül helyezkedést jelenti, képjele ennek megfelelően egy kör és rajta kívül egy pont, avagy egy kisebb kör, jelezve, hogy a nagy Lázadó önmagában is szoláris természetűnek tekinti önmagát.

A 33-as szám jelentősége elsősorban abban rejlik, hogy Sátán az angyali seregek egyharmadát vitte lázadásba, vagyis az összes angyal 33.33% -át. Amikor a vigyázók, vagy őrangyalok fellázadtak és paráználkodtak az emberek lányaival, akkor az Ardisz (Hermon) hegyén ereszkedtek alá, ami történetesen a 33.33 szélességi és 33.33 hosszúsági fokon található, s ami 2012 mérföldre van az egyenlítő 0.-ik fokától. Ezeket a számokat tehát több rétegben is a bukott angyalokhoz és az általuk kijelölt időponthoz köthetjük.

De még ennél is többről van szó. Talán meglepő, de a maya naptár és próféciák tartalmaznak közvetlen utalást a Sátán zsinagógájának utolsó időkre vonatkozó aktivitásaira is.

Mindezzel egy több mint kétszáz éves nyílt titokra derül több fény, ugyanis az illuminátusok által az USA nagypecsétjére, majd egydollárosára helyezett szimbólumok megfejtése is teljessé válik! A maya próféciák szerint tehát a 2012-es korszakváltáshoz az utolsó 13 katun vezet el, ami 1776-ban kezdődik (bár a 13.-ik katun nem lesz teljes). Az USA 1 dolláros címkéjén látható piramis 13 téglasorból áll (összesen 72 téglából, s ennek a számnak a jelentőségére korábban már kitértünk). A 13 sor jelentőségét sokan próbálták megfejteni, s úgy néz ki, a maya naptár adja meg a választ ennek pontos jelentőségére.

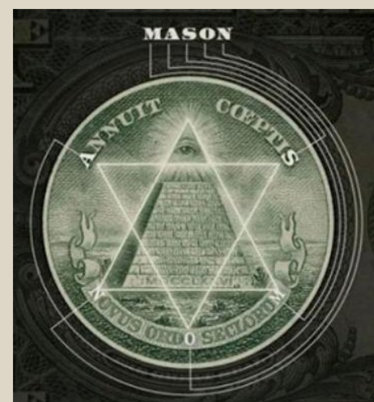
Vegyük sorra: A piramis első téglasorán egy latin betűs számsor látható: 1776! Ezzel a dátummal kezdődik meg a korszakváltó utolsó 13 katun, s ez egy sokrétűen fontos okkultista dátum. Ennek a dátumnak tehát nagy jelentősége van, s többek között ekkor írták alá a Függetlenségi Nyilatkozatot, de egyben annak az illuminátus rendnek az aktiválási dátuma is, amely az új

antikrisztusi világrend elhozatalát tűzte ki céljául! Az illuminátusok a tervüket szimbolikus kódokban mindenki szeme elé tárták az USA nagypecsétjén, majd az egydollároson is. Mivel az illuminátusok meghatározott lépcsőzetekben kívánták elérni céljaikat, ez kétségtelenül kapcsolatban van a 13 katunnal több szinten is. A háttérhatalom által kieszközölt forradalmak, a társadalmi és gazdasági rend felbomlasztása és a globalizációval járó egyéb csapások is ennek a folyamatnak a részei. A piramis azonban befejezetlen, a tizenharmadik sor fölött a fejkő lebeg, közepén a mindentlátó szemmel (Hórusz szeme, amely az emberi elmének a spiritualitás felé való megnyítását is jelképezi). A szimbolizációs jelentés szerint a piramis (a sátáni terv) tehát 2012 után válik teljessé, az istenek visszatérése után. Az sokak számára már régóta egyértelmű volt, hogy a piramis 13 téglasora bizonyos időperiódusokat takar, de a végleges megfejtést a maya naptár ismerete hozta meg.

Megfigyelhető továbbá, hogy piramis mögött sivatag van, előtte pedig növények nőnek. A sivatag jelképezi az új világrend előtt levő sötét korszakot, amikor az okkult rendeknek a háttérben, titokban kellett működnie és nem hozhatták meg gyümölcseiket. A piramis előtt pedig a virágzó életteli jövő, a New Age által is hirdetett **aranykorszak**, a hamis próféta által elhozott "békesség és biztonság" időszaka *(I. Thess. 5:3)*, amikor már nem titokban, hanem nyíltan felvállalva lehet Lucifer imádatát folytatni, természetesen az ő által biztosított anyagi jólét és hatalom fejében. *(Mát. 4:8-9)* Mindezt a békét és jólétet a piramis felépítésű társadalmi rend hordozza magában élén annak királyával.

Ha a piramist egy hexagram felfelé mutató háromszögének vesszük, s hozzáadjuk vagy hozzáképzeljük a lefelé mutató háromszöget, akkor a felső, a mindentlátó szemet magábanfoglaló háromszög csúcsát kivéve az öt másik csúcs mindegyike a hexagramot körbefogó szövegek egy-egy betűje felé mutat. Azokból a betűkből, amelyekre a csillag csúcsai mutatnak a megfelelő sorrendbe helyezve az angol MASON, (magyarul KŐMŰVES) szót lehet összeállítani. Nem valószínű, hogy csupán a spontán véletlen műve lenne az, hogy az új világrend építői is meg vannak nevezve ezen a kódolt módon.

A piramis alatt a NOVUS ORDO SECLORUM (AZ ÚJ VILÁGREND) felirat áll, fölötte pedig az ANNUIT COEPTIS (13 betű) aminek durva fordítása: "sikerre viszi a munkánkat." Mármint az, akiben bíznak. Mindezek a kapcsolatok nem lehetnek a véletlen művei, az okkultizmus egy szisztematikus, egybehangzó rendszert alkot, amit a New Age mozgalom égisze alatt egyesíteni is kívánnak. (Lásd **"a Terv" - a New Age ördögi arca** című írást) Az USA alapító atyái és vezetői között számos illuminátus és szabadkőműves működött, akik rendkívül fontosnak találták azt, hogy a világmegdöntő terveiket kódokban mindenki

szeme elé tárják. És ezt nem csupán az USA egydolláros bankója, vagy Washington városterve, architektúrája és azok művészetei illusztrálják. A kevésbé ismert kódolt üzenetek szinte univerzálisan jelen vannak a világ főbb városaiban Washingtontól a Vatikánig.

Az egydolláros első felén még egy pecsét látható, amelyen szintén közismert és fontos szabadkőműves emblémákat láthatunk: egy mérleget, egy kulcsot és egy derékszöget.

Megjegyzendő, hogy az USA okkult üzenetekkel telített nagypecsétjét annak a Franklyn Delano Roosevelt elnöknek az utasítására helyezték az egydolláros címke hátoldalára 1933-ban, aki egy hollandiai szefárd zsidó, Claes Martenzet van Roosevelt leszármazottja volt.

A bukott angyali rend naptárai és számai egy hosszú távú terv részét képezik, amit évezredekkel ezelőtt vetettek le, figyelembe véve azt, hogy Isten mennyi időt szabott meg nekik.

Az USA a Sátán zsinagógájának irányítása alá került, beleértve a nemzet gazdagságát, gazdaságát, politikai intézményeit és katonai erejét is. Ezt a nyilvánvaló jelenséget tükrözik a szimbólumok úgy Washington épületein és művészeti munkáin, mint az egydolláros bankón.

Az Új Világrendre utaló mottó a legnyilvánvalóbb jele annak, hogy mire készülnek ezek a titkos háttérhatalmak: a cél egy teljesen általuk irányított globális birodalom létrehozatala, amelynek minden aspektusát ők irányítják.

2.3 Az USA Capitol Dome-ja és az obeliszk

Az U.S. Capitol Dome kirívó példája annak, hogy az elkötelezett okkultisták milyen mélyen vannak jelen a politikai vezetés legmagasabb köreiben. A washingtoni dómot számos olyan okkult elemet tartalmazó művészeti munka ékesíti, amelyek szintén kapcsolatban vannak a maya naptárral. A Capitol Dome utálatosságnak mondható a szó vallási értelmében! A dóm legfőbb művészeti alkotása az a rotundát ékesítő freskó, melynek neve: *The Aphotheosis of Washington* – Washington megistenülése (vagy istenné válása, ahol Washingtonnal jelképezi mindazokat, akik lelküket Sátánnak eladva kívánnak megistenülni a legfelsőbb politikai körökben).

A dómmal szemben áll az obeliszk, ami Ízisz és Ozirisz kultuszát reprezentálja. Az obeliszk Ozirisz hímtagját szimbolizálja, a körülötte álló körök pedig Ízisz női nemi szervét, míg maga a dóm Ízisz méhét jelképezik. Az USA minden magas rangú okkultistája e helyen istenítette fel magát. Az itt végbemenő ceremóniák Washington elnöksége óta annak az önistenítésnek a célját szolgálták, amelynek teljességét 2012-re várják. Az obeliszk dimenziói a 666 számon alapulnak.

A vatikáni Szent Péter téren látható obeliszk a heliopoliszi On templomának obeliszkje, amit Ra/Ozirisz és Ízisz hármasnak dedikáltak, és 1586-ban vittek Egyiptomból a Vatikánba. A Capitol Dome és obeliszk

ugyanazt a rendszert jelképezi, ugyanazzal a felállással, mint amit a vatikáni obeliszk és dóm.

A Capitol Dome rotundáját a görög-olasz származású Constantino Brumidi freskója ékesíti, amit 1865-ben festett meg. Brumidi a jezsuiták irányítása alatt dolgozott, akik először elküldték őt Mexico City-be, hogy másolja le az ottani katedrális azték naptárkorongját, amit meg is tett. Washingtonba visszatérve az ottani szabadkőművesek megrendelésére és felügyelete alatt végezte munkáját. A szabadkőművesek és jezsuiták közötti viszály egy mítosz, a valóságban régóta nagyon szoros kapcsolatban állnak egymással (legalábbis amióta az illuminátusok mélyen beépültek a jezsuita rendbe). A dóm freskója pogány istenek sokaságát jeleníti meg (Victory/Columbia, Minerva, Neptun, Vénusz, stb.), ami elárulja az általuk áhított apotheosis (megistenülés) természetét. A 2012-vel véget érő azték naptárkorong szintén ábrázolva van a dómon.

A hivatalos magyarázat szerint az *Apotheosis of Washington* az USA első elnökének (aki a Függetlenségi Háborúban a kontinentális hadsereg fővezére volt), George Washingtonnak a megistenülését ábrázolja. Az allegorikus reprezentációnak szánt képen a királyi bíborba öltözött és szivárványon álló Washingtont a klasszikus mitológia egyéniségei veszik körül, balján a harsonát fújó Victory (Columbia), jobbján pedig Liberty, a Nagy Francia Forradalom alatt elhíresült kúpalakú, vörös frígiai sapkában (a frígiai sapka eredetileg a felszabadult rabszolgák jelképe volt, amit a szabadkőművesek az Istentől való szabadság szimbólumaként használtak). Egyik kezében egy *fasces* (vesszőnyalábbal körülvett fejsze, a fasizmus szimbóluma (!)), másik kezében nyitott könyv. Körülöttük tizenhárom hajadon, mindegyikük feje fölött egy csillaggal. Washington feje fölött egy latin szöveggel írt transzparens: *E Pluribus Unum* (sokból eggyé lenni). Ezután hat képsor következik, amelyek jelképesen hat területre utalnak, ezek: háború, tudomány, tengerészet, kereskedelem, mechanika (ipar) és mezőgazdaság. Ez a hat képsor nem látható teljességében a Dóm padlójáról nézve, szinte azt érzékeltetve, hogy e területek irányítása láthatatlan kezekben van. A képen három réteg különböztethető meg, és az egész freskót hetvenkét csillag keretezi.

Egy pillanatra se tévesszük szem elől azt a tényt, hogy az illuminátusok/szabadkőművesek szimbolizációs rendszerei többrétegűek, s mindenre van egy felszínes, a nagyközönségnek szánt képlet, ami mögött a maguk rejtett, titkos értelmezései bújnak meg.

Washington testét soha nem helyezték el a dómban, ő szimbolikusan azokat jeleníti meg, akik magukat istenné kívánják emelni azáltal, hogy mesterüknek (Sátánnak) szolgálva teljesítik az ő akaratát a legmagasabb pozíciókat betöltve.

Visszatérve a piramis tizenhárom sorban elhelyezett hetvenkét téglájára: a 72-es szám a maya naptár fontos száma, ahogy az isteni kormányzati rend egyik fontos száma is. Ugyanakkor Ozirisz történetében is jelentősége van. A legenda szerint Oziriszt ugyanis gonosz testvérének, Szet-nek hetvenkét társa kötözte meg, helyezte egy mágikus ládába, s dobták a Nílus fenekére. A kép 72 szereplőjét hetvenkét ötágú csillagokból álló csillagsor keretezi.

Az USA, ami a háttérhatalmak fontos eszközévé vált, szintén 1776-ban adta ki Függetlenségi Nyilatkozatát. A nagypecsét "Új Világrend" mottója a lehető legtömörebben a különböző misztériumkultuszok célját tükrözi: a nimródi, oziriszi és hóruszi tradíciókban fellelhető, istengyermek által uralt pogány világrend visszaállítását.

Többen úgy vélik, hogy Barack Obama is egyféle színvallást tett, vagy rejtett üzenetet adott át (azok számára, akiknek ezt meg kell érteni) akkor, amikor a következőket mondta: Az első 100 napomat elvégzem 72 nap alatt, és a 73.-ik napon megpihenek.

2.4 A Szibillák és az okkult számok, dátumok további kapcsolata az 1776-2012 közötti időszakhoz

A Szibilla orákulumok vagy jóslatok, bizonyos ősi pogány és "keresztény" jövendölések különös gyűjteménye. Az eredeti szibillákat (jósnőket) maga "Apollón szállta meg", akik ennek hatása alatt jelentették ki jövendöléseiket. A kereszténység megjelenésével nagyszámú keresztény szibilla jóslat is elterjedt. Érdekes módon, az ún. cumaeai szibillákban Apollón és a Messiás nevének azonos számértéke van, ez a szám a görög betűk számértéke szerint 888 (*Szib. Or. 1. Könyv, 324-333*).

Maga az orákulum:

> **Akkor valóban eljön majd a nagy Isten fia, testet öltve, a földi halandó ember hasonlóságában, négy magánhangzót visel, s két mássalhangzó van benne. Megadom nektek a határozott számot, mert az nyolc, majd ugyanennyiszer tíz, s ezekhez még nyolcszáz jön, ami felfedi nevét a hitetlen emberek számára. - (James H. Charlesworth, *The Pseudoepigraphical Writings*, 1. Köt. Sibylline Oracles 1. o. 342 1:324-333. versek).**

Tudnunk kell azonban, hogy a korabeli pogányok ezt a szibillát úgy értelmezték, hogy az Apollón visszatérését jövendöli meg. Apolló első prófétája, és orákulumai megalapítója, Olen szintén a 888-as számmal volt jelölve. Olen a szellemi napot jelképezte, aki a mindenlátó Apollót/Hóruszt övezte. A gnoszticizmus, miszticizmus és okkult követői a mai napig ezt az értelmezését vallják a szóban forgó szibillának. Ha a két ellentétes erőt képviselő név (Jézus és Apolló) számértékét összeadjuk, akkor 1776-ot

kapunk. A misztikusok gyakran utalnak a 888+888+1776 jelentőségére, amit esetenként (különösen a szabadkőművesek) a kétfejű sassal, illetve főnix-szel ábrázolnak. Ennek a dualizmusnak nagy jelentősége van tankönyveik szerint: ez az összefonódás két isten összefonódását jelenti (jelen esetben Jézus és Apolló). A szabadkőművesek ennek fényében értelmezik az idevonatkozó *Zsoltárok 118:22* és *Ap.Csel. 4:11* verseit is, vagyis magukat tartják azon építőknek, akik elvetik a bibliai szegletkövet [Jézus Krisztust], s egy másik szegletkőre [Antikrisztus] építenek. Így a 888+888=1776 lényegében ezt fejezi ki.

Az okkultizmusban így az 1776-os szám a messiások száma, ahol az egyik elfogadást nyer, a másik pedig megtagadást (a valódi megtagadtatik, a hamis pedig felmagasztaltatik). Másként szólva, az okkult rendszerek messiása egy magát az igazinak mutató, ám hamis, illetve ál-messiás lesz, s a számértékekkel ezt kívánták kifejezni. Ennek az álmessiásnak az eljövetelére és elfogadtatására készítik fel az emberiséget. Ebben óriási jelentősége van az 1776-os évszámnak is, hiszen történetesen ekkor alakult meg az az illuminátus rend, amely aktívan előkészíti a hamis messiás eljövetelét.

A hamis "szegletkővel" kapcsolatos képet még teljesebbé teszi az, hogy a szabadkőműves datálás szerinti évszámítás 5776 az Anno **Lucis,** vagyis a Fény Évének van kinyilvánítva. Ez a dátum pedig megegyezik 1776-tal! Ez annak a szabadkőműves datálási technikának az eredménye, amely hozzáad 4000 évet a nyugati világban használt naptár éveihez. Mivel az ember teremtését a Krisztus előtti, azaz i.e. 4000 évre teszik, s ahhoz hozzáadják az adott folyó év dátumát, így 1776 az 5776 volt (4.000+1.776=5.776). Ez tehát a "Fény [Lucifer] Éve" számukra, ugyanis ezzel az időponttal kezdődött meg a végidők világrendjének 13 stációs aktív megformálása, vagyis a piramis [sátáni munka] befejezése.

Rendkívül "érdekes" módon a Gizában található nagy piramis teljes magassága az alaptól a fejkő csúcspontjáig pontosan 5776 hüvelyk. Mindezek fényében már jobban megérthetjük, hogy a titkos társaságok számára miért is oly fontos szimbólum a gizai nagypiramis. A piramis az ördög 1776-ban megkezdett munkáját szimbolizálja, amit Apolló/Ozirisz/Nimród megelevenedése, vagyis a mindent látó [ellenőrző] szemmel szimbolizált antikrisztus fog bevégezni.

2.5 Nimród az antikrisztus prototípusa

Nimródra talán érdemes részletesebben kitérni, hiszen a szabadkőművesek számára ő volt az első építőmestere annak a munkának, amelyet maguk is folytatnak (nevet csinálni maguknak, és saját erőből, saját elképzeléseik által feljutni a mennybe, halhatatlanságot nyerni). Így a szabadkőművesek valójában Nimródban, Bábel tornyának építőjében látták az első "építőt", nem a salamoni templomot felépítő Hiram Abiff-ban!

Tartsuk tehát szem előtt, hogy a szimbólumok üzenetének lényege az istenember, az antikrisztus megjelenése, illetve eljövetelének kivárása. Apolló/Ozirisz/Nimród ennek az uralkodónak előképe volt.

A Szabadkőművesség Szimbólumai című munkában a mű írója, Daniel Beresniak a következő megjegyzést teszi:

> **Salamon király templomának elkészülése nem mindig volt kulcsfontosságú dátum a szabadkőműves kozmológiában. Eredetileg a központi szerep Bábel tornyának jutott. Az ősi Regius kézirat, amely húsz évvel megelőzi Cook [1410-ben kiadott] munkáját, Nimródot, a hírneves torony felépítőjét nevezte meg a "legelső és legkiválóbb mesterként". Ő [Nimród], nem pedig Salamon volt az, aki kiadta a Kőműveseknek az első feladatot, meghatározta számukra a viselkedésmódot és a hivatástudatot** ….

Az 1756-ból származó ún. Thistle szabadkőműves kézirat szintén ezt a nézetet hirdeti:

> **"Nimród "szervezte meg a [szabad] Kőműveseket", és ő adta meg nekik a jeleiket és szakkifejezéseiket, amelyek megkülönböztették őket a többi embertől** … **ez volt az első alkalom, amikor a Kőművesek mesterségük alapján szerveződtek meg."**

A szoros kapcsolat még nyilvánvalóbbá válik, ha látjuk, miként foglalta össze Josephus Nimród munkásságát:

> „Ez a Nimród szította fel őket az Isten gyalázására és megvetésére. Ő Noé fiának, Khámnak az unokája volt, egy nagy erejű, merész ember. Meggyőzte őket afelől, hogy ne Istennek tulajdonítsák, s ne általa várják a boldogságot, hanem higgyenek abban, hogy a saját bátorságuk által nyernek boldogulást. **Fokozatosan addig változtatta a kormányzati módszert, amíg az zsarnoksággá vált, mert nem látott más módot arra, hogy elfordítsa az embereket az Isten félelmétől, és azok teljesen az ő hatalmától függjenek.**
>
> Még azt is kijelentette, hogy bosszút áll Istenen, ha [Isten] újra a világ vízbefojtását tervezné; mert olyan magas tornyot épít, amelyet a vizek nem lennének képesek elfedni, és bosszút áll Istenen önmagáért, amiért elpusztította az őseit." (Ant. I: iv: 2)

Amit itt Nimródról olvasunk, az ugyanaz a recept, mint amit a titkos társaságok a "felvilágosodás" eszmeiségével hirdetni kezdtek, majd a világkormány célkitűzéssel folytattak, folytatnak. Az ember önmegvalósítása, és boldogulása Isten, s a velejáró vallási kötelékek nélkül, s a kormányzatok, illetve majd az egy kézből irányított globalista világkormány szerepe mindennek a megvalósításában. És valóban, a háttérből irányított kormányzatok ma szintén ugyanezt a nimródi módszert alkalmazzák: az embereket a hatalmi struktúra függőivé, ráutaltjaivá, s lehetőleg a rendszer teljes és jól manipulálható kiszolgáltatottjaivá teszik. Az adott időben aztán visszaállítják a globális [bábeli] világrendet, a diktatórikus Nimróddal [Antikrisztussal] az élen, aki az igaz Isten ellen emeli hangját, s magát nyilvánítja ki Istenként.

Nimród neve a héber "*marad*" igéből származik, aminek jelentése "*lázadó*". A név kezdőbetűje, vagyis az "m" elé helyezett "n" által a név melléknévi igenévvé alakul: *Nimrod,* vagyis *A Lázadó*. Amikor Nimród uralkodott, még nem létezett a héber nyelv, így ez a bibliai héber megnevezés kétségtelenül nem volt a név által jelölt személy valódi neve (lásd Kautzsch 1910, 137 2b, és BDb 1963-597).

Nimród hatalmas [gibbór, azaz: nagy, hírneves, v.ö. *(1Móz. 6:4)]* vadász volt JHVH előtt, amit úgy is lehet

fordítani, hogy JHVH ellenében:

1Mózes 10 8 Kus nemzette Nimródot. Ez volt az első uralkodó a földön. **9** Nagy (héb, *gibbor*) vadász volt az Úr előtt. Innen a szólás: Nagy vadász az Úr előtt, mint Nimród. **10** Uralma kezdetben kiterjedt Bábelre, Erekre, Akkádra és Sineár földjén minden városra.

Tény, hogy Nimród valóban szembeszállt JHVH-val, kegyetlen zsarnoki uralmával egy Isten ellen lázadó rendszert hozott létre, s neve is pontosan erre utal. Diktatórikus hatalmat gyakorolva mindent megtett annak érdekében, akár erőszak alkalmazásával is, hogy elfordítsa a népet Istentől! Nimród így valóban az antikrisztus prototípusa, és valóban az első építője volt annak a piramisnak [munkának], amire az Antikrisztus teszi fel majd az utolsó követ.

[**Megjegyzés:** A sumér Gilgamesh eposz az özönvíz utáni, s a még egy nyelvet beszélő emberiség, valamint a Nimród néven ismert ember korszakából származik. Főszereplője a korszak legnevesebb, legbátrabb hőse, Gilgamesh, akinek tettei csaknem párhuzamosak Nimród tetteivel. Jól megalapozott vélemények szerint a sumér Gilgamesh azonos a bibliai Nimróddal (lásd még a *Nimród – Babilon és a neo-bábelizmus atyja című írást*).

Minden jel arra mutat, hogy Nimród (akit több forrás is óriásnak mond) már maga is egy genetikailag kevert ember volt (ahogy Gilgamesh is). Nimród volt az akkor még egységben lakozó (az egymástól még nem elválasztott) emberiség első igazi uralkodója, a kor legnevesebb embere, akinek halála után felesége, Szemiramisz, a nap istenévé nyilvánította őt, és törvénytelen fiát, Tammúzt pedig Nimród csoda általi (szeplőtelenül fogant] újjászületésének. Ezzel vette kezdetét a háromságon alapuló misztériumvallás, és az istenanya- istengyermek kultusza. Míg Nimród a napistenként, addig Szemiramisz a hold és termékenység istennőjeként, valamint "istenanyaként" vált az imádat tárgyává.

Pontosan ezt a háromságot eleveníti fel a történet egyiptomi változata, ahol csupán a megnevezések változtak Ozirisz, Ízisz és fiuk, Hórusz személyeiben. A szentháromságtan ugyanennek a misztériumvallásnak a "keresztényiesített" változata. A kereszténység karácsonnyal és Easter-rel [húsvéttal] kapcsolatos pogány tradíciói szintén ide vezetnek vissza. Kétségtelenül, az emberiség roppan mélyen, és több szinten is át van itatva azokkal a sátáni tanokkal, amelyek az antikrisztus elfogadására kondicionálják a föld lakóit.

Horn felvet még egy figyelemreméltó gondolatot. Véleménye szerint a Gizában talált DNS-minták elméletileg lehetővé teszik azt, hogy azok felhasználásával "feltámasszák" Oziriszt. Bár ez ilyen formában nem valószínű, hogy meg fog történni, de a messzemenő génmanipulációkat sajnos már készpénzként vehetjük.

2.6 2016 egy további népszerű dátum

A 2012-vel kapcsolatos okkult próféciák némelyikében egy három és fél évvel későbbi dátum, 2016 is nagy jelentőséggel bír. Ez nem kerülte el az amerikai evangélikus kereszténység figyelmét, s ezt a dátumot a

saját teológiai nézeteik és próféciaértelmezésük igazolásának tartják. Mindezt a *Dániel 9:25* rosszul értelmezett soraira alapozzák. A valós, bibliai szombatévek 2012 és 2019, ám a trinitarista kereszténység ezt figyelmen kívül hagyja. Véleményük szerint 2016-ban végződik a Dániel által említett hétéves periódus, ám ennek kezdete 2009-hez hoz bennünket. A trinitarista, elragadtatásban hívő evangélikusok ezt azzal próbálják megmagyarázni, hogy az antikrisztusi uralom 2009-ben a háttérben már kezdetét vette, csakhogy eddig semmi jelét nem látjuk sem az antikrisztus megnyilvánulásának, sem pedig Illés, illetve a két tanúbizonyság jeruzsálemi munkásságának.

2.7 A világgazdaság céltudatos összeomlasztása az antikrisztus közvetlen eljövetelének előkészítése

A 2008-ban kezdődött, és jelenleg is folyamatban lévő nemzetközi pénzügyi válság egy előre kitervelt sátáni stratégia fontos része, aminek célja a világ jelenlegi gazdasági struktúrájának a teljes összeomlasztása. Ez az utolsó fázisa annak a tervnek, ami már közvetlenül vezet az új gazdasági, politikai és szellemi vonatkozású új világrend létrejöttéhez, illetve a nagy, minden bajt orvosló "vezér" megjelenéséhez. Mindez számunkra is nagy nyomatékot kell, hogy adjon a 2012-es évnek.

Az elmúlt két évben ugyanis egy gigantikus pénzhatalmi szemfényvesztés és kifosztás áldozata volt a világ. Az eseményeket a dátum közeledtével némileg fel kellett gyorsítani, így 2008-ban a világ pénzhatalmi oligarchiái azzal lettek megbízva, hogy egy mesterséges hisztériát keltve lényegében megzsarolják a világ államait. A zsarolás lényege abból állt, hogy amennyiben a nemzetek nem tesznek megfelelő lépéseket, akkor az globális összeomláshoz, teljes káoszhoz és polgárháborúkhoz vezet. A csőbe húzott kormányzatok eddig körülbelül 12.000 milliárd dollárt kitevő segélycsomaggal próbálták meg kielégíteni zsarolóikat, akik az így befolyt pénzből legelőször busás bonuszokkal jutalmazták meg magukat, a maradék pénzt pedig jegybankokba helyezték, hogy kamatozzon nekik. A kormányzatok deficitje így erősen megnövekedett, ami viszont elidegenítette a befektetőket, vagyis a "piacot". Az elképesztő deficitet természetesen a már így is teljesen kiszipolyozott adófizetőkkel fizettetik meg. A teljes összeomlás elkerülhetetlen, hiszen eleve ez volt a cél. A nemzetek teljes kifosztása, a jelenlegi gazdasági rend felszámolása, egy új globális pénzegység bevezetése, ezek végül a föld minden lakóját közvetlenül a háttérhatalom teljes kiszolgáltatottjává teszik.

2010 és 2012 között a világ gazdasági és pénzügyi válságait addig fokozzák egy előre meghatározott terv szerint, amíg a megoldásokkal kecsegtető világkormány beiktatását fenntartások nélkül elfogadják a kivéreztetett nemzetek. A dollár kiiktatása erőteljesen folyamatban van, amivel megkezdődik az USA és egyéb angolszász nemzetek teljes összeomlása (lásd **A Sátán zsinagógája** és **A születési jog áldásai** című írást). Az Euro szintén megszűnik, és helyet ad az új globális pénzegységnek. Ennek az előre kitervezett gazdasági világválságnak további áldozatai lesznek, a fejlett világban tovább fog növekedni a munkanélküliség, tovább csökken az életszínvonal, az elmaradt országokban pedig fokozódik az eddig is

kritikus mértékű éhínség. Maga az európai kontinens az új világrend gazdasági dinamójának a szerepét kapja. Az emberiség nagy része azonban fölöslegessé válik, s megkezdődik a mesterségesen előidézett népességcsökkentés.

Időközben a hollywoodi kabbalisták sem tétlenkedtek, és kihasználva a 2012-es dátummal kapcsolatos rendkívüli érdeklődést, a témára irányították a filmipart, Sátán e jól bevált propagandagépezetét. Az utóbbi években szinte dömpingként árasztották a rettenetes katasztrófákkal, a földönkívüli lények megjelenésével és genetikailag manipulált szuperhősökkel foglalkozó filmeket.

2.8 Retrovírusok, járványok és génmanipuláció

A Szentírás kinyilatkoztatásai szerint az utolsó időkben milliárdok, vagyis az emberiség nagy része el fog pusztulni különböző járványok és betegségek által, valamint háborúkban, illetve éhínség következtében. Ám mindennek okai, illetve okozói vannak. A háttérben működő erők gyakran mesterségesen idéznek elő olyan járványokat, éhínségeket és háborúkat, amelyek által el kívánják érni a nagyméretű népességcsökkentési programjukat. Nem titkolt utalások szerint a cél a föld lakosságát mindössze 500 milliós népességre csökkenteni, ez pedig hozzávetőleg hatmilliárd embert fölöslegessé tesz.

Alattvalóiknak**,** vagyis azok számára, akik eladják lelküket és behódolnak a rendszernek, a maguk módján kívánják biztosítani az örök élet reményét, elsősorban a különböző génmanipulációk által.

Amikor az angyalok elhagyták lakhelyüket, s alászálltak a mennyből, hogy paráználkodjanak az emberek leányaival (*1Móz. 6:2,4; Júd. 1:6*), a kapcsolatból hibrid lények jöttek létre. Más szóval, ezzel az idegen genetikai berontással megváltozott az ádámi emberiség genetikai arculata, és Isten özönvíz általi pusztulásra ítélte a testileg és szellemileg megromlott emberiséget. A keveredésből óriások és félig ember, félig állati lények (Kentaur, Minotaurusz stb.) jöttek létre, amiről számos ókori forrás tesz bizonyságot, mint *Énok könyve* (10:3-8), a *Jubileumok könyve*, *Báruk apokalipszisei*, a *Genezis Apokrifon*, valamint Philo és Josephus munkái, s végül *Az igazak könyve* is (Szefer haJasher) *4:18*. Modern nyelvezettel élve ezt nyugodtan nevezhetjük egyféle génmanipulációnak. A Szentírás szóhasználata egyértelművé teszi, hogy egyedül Noé és családja maradt genetikailag tiszta (*1Móz. 6:9*), s Isten e család által tartotta meg az ádámi emberiséget. Mivel az angyalok megfertőzték az állatvilág genetikáját is, Istennek gondja volt arra, hogy minden állatból megmentsen legalább egy sértetlen párt, amelyeket szintén a bárkára vezetett, hogy túléljék a vízözön pusztítását, majd újra szaporodásnak induljanak (lásd még **A Nefilim és a démonok** című írást).

Pontosan az emberi és állati genetika megrontása miatt került elpusztításra az özönvíz előtti világ. A genetikai manipulálás sajnos korunkban újra napirendre került, ha némileg más formában is, a modern tudomány köntösébe bújtatva. Természetesen azt sem zárhatjuk ki, hogy a közeljövőben "az istenek visszatérésével" újra megismétlődik a közvetlen keveredés. Mindenesetre a tudományos módszerekkel

történő génváltoztatások lényegében ugyanazt az eredményt és ítéletet vonják maguk után, mint amit a bukott angyalok paráznasága okozott.

Ne legyen semmi kétségünk afelől, hogy a tudomány és a technológiai fejlődés a sátáni rend szolgálatában áll, így végső soron mindenben a sátáni célokat szolgálják. Az emberiség egy része ma a modern géntudományok felhasználásában látja az emberi képességek növelését, sőt, az örök élet reményét.

Horn szintén foglalkozik ezzel a kérdéssel az általa megírt munkában, sőt, idézi bizonyos vezető szerepet betöltő okkultista egyének idevonatkozó utalásait:

> "**Ozirisz ragyogó pompában fog feltámadni a halálból, és azon bölcsek és filozófusok által uralja majd a világot, akikben megtestesült a bölcsesség**" (Manly P. Hall, 33.-ik fokozatú Szabadkőműves).
>
> "**A világ hamarosan hozzánk fordul, hogy uralkodói és pápái legyünk. Mi alkotjuk majd meg az univerzum egyensúlyát, és mi leszünk a világ Mesterei**" (Albert Pike, A Skót rítusú szabadkőművesség uralkodó nagymestere).
>
> „Én vagyok a Tegnap és én vagyok a Ma, és hatalmamban áll megszületni egy második alkalommal is" (Ozirisz szavai az *Egyiptomi Holtak Könyvéből* (ahogy Horn idézte munkájának 181. oldalán)).

Sátán tehát elhiteti emberi imádóival és eszközeivel azt, hogy a genetikai tudományok által képes lesz elérhetővé tenni számukra az örök életet. Az eljövendő küzdelem, ahogy Noé idejében is, a teremtés egészéért és tisztaságáért fog folyni.

2.9 A végjáték

Sátán jelenleg még ennek a világnak [korszaknak] az uralkodója *(2Kor. 4:4)*, és mint láttuk, neki is megvannak a maga alárendelt emberi eszközei, a "hadvezérei", akik a Föld hatalmasai és irányítói *(vö. 2Kor. 11:14-15)*, s akik az általa kapott hatalmat *(Jel. 12:3)* az ő ügyének szolgálatában használják fel. Ahogy Istennek van egy egyháza, úgy Sátánnak is megvan a maga "gyülekezete", vagy "zsinagógája". Közvetve segítséget kap még az uralma alatt álló, megtévesztett tömegektől is, akik akarva-akaratlanul, de szintén az ő ügyét segítik elő, elsősorban ügynökeinek manipulálása által. Amikor az emberek éheznek vagy fáznak, családjuk létbiztonságáért aggódnak, akkor szinte mindent elfogadnak, ami eledelt, meleget és biztonságot nyújt számukra. A Sátán hatalmában álló emberi eszközei pedig könnyűszerrel előidézik az élelem- és energiahiányt, vagy az egészségügy széthullását okozzák, s végül háborúkat robbantanak ki.

Más szóval, ez a különböző titkos társaságokba tömörült elit oly módon vezérli a világ eseményeit, hogy az végveszélybe sodorja az egész emberiség és bolygónk létét. Mesteri módon olyan körülményeket hoztak létre a világban, hogy még az áldozataik is önszántukból vetik alá magukat ennek az Új Világrendnek. És való igaz, az áldozatok – az egész emberiség, kivéve a választottakat – örömmel veszik

majd az Új Világrend létrejöttét, s egyféle megváltást látnak majd abban.

Minden nyilvánvaló bizonyíték és jelek ellenére mégis csak kevesen hiszik azt el, hogy a világ jelenlegi kaotikus állapotát nagyon régen megtervezték. Tény viszont, hogy mindez csakis akkor valósulhat meg, amikor Isten meghatározta, hogy eljött az ideje a megváltó tervének menetrendje szerint.

A választottaknak nagyon oda kell figyelniük az egyre gyorsabban pörgő eseményekre, és szilárdan kell megállniuk a hitben. A végidők sátáni megtévesztése annyira meggyőző lesz, hogy megingattathatja még a választottakat is *(Mát. 24:24).* Aki nem a Sziklára épített, azt elsöpri az áradat *(5Móz. 32:4; Zsolt 18:3; 96:7; Mát. 7:24-27).*

Abban teljesen biztosak lehetünk, hogy az Ellenfél nem vesztegetne oly sok időt és energiát az itt bemutatott egybehangzó okkult szimbolizmusokkal, tervekkel és jövendölésekkel, ha mindez nem lenne számára rendkívül fontos, az utolsó idők eseményeit, és különösen az ekkorra szánt megtévesztést illetően.

Az okkult világerő programjai idézték elő azokat a jelenlegi állapotokat, amelyeket a Szentírás az utolsó idők jeleiként mutat be. Azok az államfők és politikusok, akik az új világrend eljövetelén dolgoznak, vagy Sátán elkötelezettjei, vagy pedig megtévesztett és megvezetett ostoba érdekpolitikusok, akiknek szigorúan felelniük kell minden tettükért. Ezeknek az embereknek, és mindenkinek, akiket megtévesztettek, már csak rövid idő áll rendelkezésre a megtéréshez. Amikor a Fenevad uralma eljön, az megköveteli Sátán imádatát, s vele a választást: mártírhalál vagy annak bélyegének felvétele, ami kárhozatot hoz viselőjére. E kor utolsó nemzedékének szembe kell néznie ezzel a választással. Az az idő pedig gyorsan közeledik, s a homokra épült házat elsodorja az áradat.

Hamarosan eljön annak az ideje is, amikor főbenjáró bűn lesz Jézus Krisztus nevének és a Benne való hitnek a megvallása, és megszívlelendő Krisztus idevonatkozó figyelmeztetése:

> Máté 10:32-33 32 **Azokat, akik megvallanak engem az emberek előtt, én is megvallom majd mennyei Atyám előtt.** 33 **De aki megtagad az emberek előtt, azt én is megtagadom mennyei Atyám előtt.**

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

SÁTÁN ZSINAGÓGÁJA [1]

A keniták, a gibbeoniták, az edomiták, a kazárok, stb.

Már a bemutató sorokban szeretnénk leszögezni, hogy az Isten Gyülekezeteinek nem célja sem Júda házának, sem az őket kitévő valós zsidóságnak a támadása vagy becsmérlése. A zsidókat majdani testvéreinknek tartjuk, ahogyan egész Izrael házát, az olajfát, amelybe beoltattunk, hogy részesei lehessünk a nekik megadott ígéreteknek. Nemcsak tisztában vagyunk azzal a ténnyel, hogy Izrael háza és Júda háza hamarosan megtér, majd egyesülni fog az eljövendő Messiás uralma alatt, Aki egybegyűjti és helyreállítja őket hazájukban, de - csaknem egyedül - erőteljesen hirdetjük is ezt az igazságot az egész világ előtt. Ugyanakkor, az igazság keresőiként és hirdetőiként nem söpörhetjük a szőnyeg alá a Szentírás kényesebben hangzó üzeneteit, már csak azért sem, mert ezek csupán a világias "politikai korrektség" szemszögéből kényesek – amire őszintén szólva nem adunk. Ez az írássorozat tehát egy kényes témával foglalkozik: azokkal a *Jelenések könyvé*ben található szövegrészekkel, amelyek a magukat zsidóknak nevező, de hazug, és a sátán gyülekezetéhez tartozó egyéneket említi meg *(Jel. 2:9: 3:9)*. Az igaz hívőknek az egyház két történelmi korszakában is szembe kellett/kell nézniük egy láthatóan erős és befolyásos érdekcsoporttal, akik nem zsidók, csak annak mondják magukat, hatalommal bírnak, s az emberek legtöbbje tévesen el is hiszi, hogy ők zsidók, holott valójában nem is azok! Olyan elemekről van szó, akik bár nem részei Júdának, beékelődtek oda, és a zsidó név mögé rejtőzködve visszaélnek azzal. Isten választottaiként ékeskednek, miközben elkötelezetten Sátánt szolgálják! Mert Sátán zsinagógájához az ő hívei, szolgálói tartoznak, akik az ő céljaiért küzdenek. Sátán ezen szolgái nem megtévesztettek, hanem tudatos és megátalkodott megtévesztők, akik segítségére vannak abban, hogy elhitethesse az egész világot *(Jel. 12:9)*. Kikről van tehát szó?

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

Email: **p.poli@mailcity.com**

Weblap: **www.churchofgod.hu**

Előszó a sorozathoz:

Júda, illetve a zsidók történelmét egyszerűen lehetetlen úgy elemezni, hogy ne kerüljünk igen gyorsan ingoványos talajra. A témát csak átfogóan és elfogulatlanul lehet megközelíteni, arra hagyatkozva, hogy a Biblia megmagyarázza önmagát. A Szentírás őszinte tanulmányozói számára nem lehetnek "kényes kérdések", csak feltárandó igazságok, amelyek nem véletlenül kerültek bele az Írásba. Két, sokak számára titokzatos igerész a *Jelenések 2:9* és *3:9* versei:

Jelenések 2:9 **Tudom a te dolgaidat és nyomorúságodat és szegénységedet (de gazdag vagy), és azoknak káromkodását, a**

kik azt mondják, hogy ők zsidók, és nem azok, hanem a Sátán zsinagógája.

Jelenések 3:9 **Ímé én adok a Sátán zsinagógájából, azok közül, a kik zsidóknak mondják magukat és nem azok, hanem hazudnak;**

A fenti idézeteken sokan megütköznek, és vagy bele sem mennek a magyarázatába, vagy letudják annyival, hogy ezeket a sorokat szimbolikusan kell érteni. Hogy mit szimbolizál, azt már nem magyarázzák meg. Mivel korunkat a "politikai korrektség" irányelve vezérli, bizonyos dolgokat nem illik feszegetni, így számos bibliai témakör szinte tabu témának számít. Az ilyen részeket általában vagy elallegorizálják, vagy pedig egyszerűen a szőnyeg alá söprik, minden további magyarázat nélkül. Tény az is viszont, hogy vannak olyan nyíltan "antiszemita" körök, amelyek készségesen magyarázattal szolgálnak, hirdetve, hogy az egész zsidóság egy ördögtől és Káintól származó fajzat.

Mindettől függetlenül az idézet mégis ott van a Bibliában, és jobb, ha felismerjük, miről van valójában szó, mi a jelentősége, és miként érint bennünket.

Az idézet két alkalommal fordul elő, először a *Jelenések 2* fejezetének verseiben, a szélesebb szövegkörnyezetben idézve:

Jelenések 2:8-11 8 "A szmirnai egyház angyalának ezt írd: Ezt mondja az első és utolsó, aki halott volt, de életre kelt: 9 Tudok
szorongattatásodról, arról, hogy szegény vagy, de valójában mégis gazdag. **Tudom, hogy gyaláznak, akik zsidónak vallják
magukat, noha nem azok, hanem a sátán zsinagógája.** 10 Ne félj a rád váró szenvedésektől! A sátán néhányotokat fogságba
vet, hogy próbára tegyen benneteket. Megpróbáltatásotok tíz napig tart. Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet
koszorúját. 11 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek az egyházaknak: A győztesen nem vesz erőt a második halál."

A "gyaláznak" szó szerint: káromolnak, vagyis ezek a "zsidók" káromolják Krisztust és a kereszténységet, és mivel Sátán általuk vet fogságba igaz hívőket, így hatalommal bírnak. A "rád váró szenvedések" üldöztetést érzékeltet, amit szintén hatalmukban áll véghez vinni. Majd ugyanez megismétlődik a *Jelenések 3* fejezetében is, ezúttal a filadelfiaiakhoz szóló üzenetben:

Jelenések 3:7-13 7 "A filadelfiai egyház angyalának ezt írd: Ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél Dávid kulcsa van, aki ha valamit
kinyit, senki be nem zárja, s ha valamit bezár, senki ki nem nyitja: 8 Ismerem tetteidet. Nézd, ajtót nyitottam előtted, senki nem
tudja bezárni. Bár nincs sok erőd, mégis megtartottad tanításomat, és nem tagadtad meg nevemet. 9 Nézd, hozok néhányat a
sátán zsinagógájából, olyanokat, akik zsidónak mondják magukat, noha nem azok, hanem hazugok. Kényszerítem őket, hogy
jöjjenek, boruljanak lábad elé, és tudják meg, hogy téged szerettelek. 10 Mivel megtartottad a kitartásra vonatkozó tanításomat,
én is megszabadítlak a megpróbáltatás órájától, amely az egész világot éri, hogy próbára tegye a föld lakóit. 11 Hamarosan
eljövök. Ragaszkodjál ahhoz, amid van, hogy senki el ne vegye koszorúdat. 12 A győztest oszloppá teszem Istenem
templomában, és többé nem kerül ki onnan. Ráírom Istenem nevét és Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, amely
Istenemtől száll alá az égből, és az én új nevemet. 13 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek az egyházaknak."

A szövegkörnyezet az egyháznak, pontosan annak hét gyülekezetének adott üzenet, azon belül is a filadelfiai gyülekezethez szóló üzenet. A gyülekezeteknek adott üzenetek közismerten többrétegűek, eredetileg a kisázsiai gyülekezetekhez szólt, de egyetemesen szól minden egyéni keresztényhez is, s emellett van egy progresszív, egymást követő egyházkorszakokra vonatkozó aspektusa is. A filadelfiai gyülekezet az utolsó előtti, és hozzávetőlegesen a korunkra, illetve a közeli jövőre tehető ennek a gyülekezetnek a működése. A filadelfiai a leghűségesebbnek mondható gyülekezet, amely kezében tartja Dávid kulcsát (a helyreállítás igazságait).

A görögben a *Ioudaiosz* szó szerepel, ami zsidót, azaz Jehúda törzséhez tartozó egyént jelent, s ily módon nem lehet allegorikusan értelmezni. A szövegben tehát olyan emberekről van szó, akik zsidóknak - *Ioudaiosz*-nak -, azaz *Yehudim*-nak mondják magukat, de nem azok, hanem hazudnak, és valójában Sátán zsinagógájába (gyülekezetébe) tartoznak. A Sátán zsinagógájához tartozók tehát zsidóknak mondják magukat, de vajon miért éppen zsidóknak?

Itt tehát Istent zsidókként követő, magukat az igazság képviselőinek mutató, de sátáni meggyőződésű emberekről van szó. Amíg az isteni vallást a zsidók képviselték, addig a sátán zsinagógája köztük rombolt, majd a kereszténység eljövetelével az egyház lett az elsődleges célpont. Láthatóan, sátán zsinagógája beépült az igaz egyházba is. Ez oknál

fogva egy erős konfliktus érzékelhető, az egyik oldalon azok állnak, akiknek bár kicsiny erejük van önmagukban, de megtartják Jézus szavait, és nem tagadják meg nevét. A másik oldalon pedig azok állnak, akik zsidóknak mondják magukat, de sátán emberei, káromolják és üldözik Krisztus követőit. A konfliktust tehát Jézus igéjének megtartása és a nevéhez való hűség okozza, amit ezek az álzsidók hevesen elleneznek, és erős hatalommal rendelkeznek a hívőket megpróbáltatni. Kivehetjük azt is, hogy a filadelfiaiak felismerik és feltárják ezeknek a hevesen támadó álzsidóknak a kilétét, és mindennek ellenére hűek maradnak Istenhez. Éppen emiatt fogja majd Isten azt okozni, hogy leboruljanak az igazak előtt, hiszen az igazak hűek maradtak az igéhez és Jézushoz az álzsidók támadásainak közepette. Ezek után már csupán arra kell fényt deríteni, hogy kik ezek az álzsidók, s miért éppen zsidóknak mondják magukat.

Az általános közfelfogás szerint a zsidóság egy homogén népet képez, s csupán egy elenyésző számú "betért" keveredett közéjük, így aki zsidó, az tisztán az. Ez nagyon távol áll a valóságtól, s ezt látni fogjuk az alábbiakban. Júdában él egy nemzetidegen réteg, amely sátánt szolgálja, hatalma van a földön, és a zsidó név mögé bújva rombolja az Isten igazságát. Ez a konkoly, amely a búza között nő az aratásig *(Mát. 13:25-30),* az egyházban is jelen van. A konkolyt az "ellenfél" ülteti be, és részben azonos a sátán zsinagógájának tagjaival, amely együtt nő a búzával, amíg fel lesz égetve Krisztus visszatérésekor. Lássuk, miként lettek zsidók.

I. A keniták, a gibbeoniták, az idumeiták és kazárok

Keniták

Nem sokkal az izraeliták honfoglalását követően − tehát a korai bibliai időktől kezdve −, Júda törzséhez csatlakozott egy rendkívül enigmatikus népcsoport, a keniták. A keniták később a zsidóság részévé lettek, de mindvégig megtartották sajátos szokásaikat, s egy teljesen külön kasztot képviseltek Júdán belül. Számos elmélet született és terjeng róluk a kutatók közt, gyakran keverve a tényeket erősen fikciós elemekkel és konspirációs elméletekkel. A terjedelem miatt nem térhetünk ki részletesen a különböző elméletekre, és inkább a tisztán bibliai utalásokat tárjuk fel, véleményünk szerint azok önmagukban is elegek ahhoz, hogy levonjuk a helyes következtetést.

Kik tulajdonképpen a keniták?

A kenita megnevezés szó szerint káinitát jelent, azaz egy Káin nevű személynek a leszármazottait jelöli. Az eredeti Káin neve a héber *qanah* szótőből származik, aminek jelentése [pl. mesterséget] 'elsajátítani', vagy [valamit] 'létrehozni'. Amikor Éva megszülte Káint, így szólt: *"Nyertem (qanah) férfiat Jahovától."* Magának a Káin névnek (héb. *Qayin*) a jelentése pedig *kovács*, vagy *fémműves*. A [Strong's # 6969] *quwn* szótő gyors mozdulatra utal, de ezzel a szóval fejezik ki, ha valaki *zenébe fog (zenébe vág), kántál* és*siralomban jajgat*. A *qeni* arám nyelven szintén kovácsot jelent. Káin története és nemzetségtáblája az *1Mózes 4*. fejezetben található meg, ahol néhány tömör sorban vázolva vannak a káiniták jellegzetességei is.

Történetesen az özönvíz után feltűnő keniták nem csupán a nevükben hasonlítottak az eredeti kenitákra, hanem életmódjuk és jellegzetességeik is szinte teljesen azonosak voltak. Az özönvíz után kialakuló társadalmakban a fémművesség rendkívül ritka és nagyrabecsült mesterség volt, olyannyira, hogy a korai istenek közt számos fémművest (pl. Hephaestus) tartottak számon. Az ilyen mesterembereknek mágikus erőt tulajdonítottak az ókor hajnalán, és a közösségek annyira igyekeztek megtartani ezeket a mestereket, hogy gyakran nyomorékká tették őket, ezáltal megakadályozva azt, hogy elhagyják a törzset. A *Critical Interprations of the Biblical Data* pl. az alábbiakat írja a kenitákról:

A keniták egy olyan klán volt, amely az izraeliták honfoglalása után Júda törzsének déli területein telepedett meg, és ekkor a művészetek és ipar területén fejlettebbek voltak a hébereknél, akik sok mindent tőlük tanultak el. Dávid idejében a keniták végleg megtelepedtek Júda déli területein *(1Sám. 30:29,* vö. *27:10).* Mivel kovácsok és kézműves mesteremberek voltak, még Isten Templomának felépítéséhez is hozzájárultak. Ősük neve egy bizonyos Káin volt,

de a Szentírásból nem bizonyítható egyértelműen, hogy ő megegyezik-e Káinnal, Ábel gyilkosával, annak ellenére sem, hogy az *1Mózes 4*-ben megírt, Káin fiaira utaló jellegzetességek (nomád életmód, fémművesség, zenei képességeik, művészetek stb.) hajszálpontosan rájuk illettek.

Annyit viszont egészen biztosra mondhatunk, hogy a keniták valóban egy bizonyos Káin nevű személy leszármazottai voltak, s mi több, a végidőkben is szerepet kapnak, erről ugyanis maga a Szentírás tesz bizonyságot a Bálám próféciáiként ismert részben:

> **4Mózes 24:21-22** **21** Azután meglátta a **kenitákat**, s rájuk ezt a mondást alkalmazta: "Szilárdan áll a házad **Kain,** sziklába épült a fészked, **22** Mégis Beoré lesz a fészek - mennyi időd van még, mikor hurcol fogságba Asszur?"

A fenti próféciában említett keniták (káiniták) és az özönvíz előtt élő káiniták teljesen megegyező jellemzői miatt természetesen vannak, akik az eredeti Káinhoz vezetik vissza az itt említett kenitákat is. Mások pedig eléggé felületesen a midianiták egyik alelemének tartják a kenitákat. Való igaz, Mózes idejében a keniták már a midianitákkal voltak asszociálva, viszont amíg a midianiták Ábrahám utódai voltak Kéturah nevű feleségétől *(1Móz. 25:4),* addig a szóbanforgó, Káintól származó kenitákról már említés van Ábrahám elhívásának kezdetén, amikor természetesen Midián még meg sem született, nemhogy nemzetté lett volna.

> **1Mózes 15:18-21** **18** Azon a napon kötött az Úr szövetséget Ábrámmal és így szólt: "Utódaidnak adom ezt a földet, Egyiptom patakjától egészen a nagy folyamig, az Eufráteszig: **19** **a kenitákat** *[kainíj]* és kenizitákat, a kadmonitákat, **20** hetitákat, perizitákat és refaitákat, **21** az amoritákat, kánaániakat, girgasitákat és jebuzitákat."

Az *1Mózes 10* fejezete felsorolja az összes ma élő nemzet családfáját, de furcsa módon ott a kenitákról nincs említés. A fenti idézetből láthatóan Ábrahám idejében a kánaáni, refaita törzsekkel vannak asszociálva, de ez a vándor életmódjuk miatt nem jelenti azt, hogy testvérnépek voltak. A refaitákkal való kapcsolatuk viszont egy árulkodó kulcs, mivel a második nefilim berontás a kánaáni nemzetek közt történt meg, s mint tudjuk, Sátán általuk kívánta megakadályozni azt, hogy a választott nép az Ígéret földjére települhessen. Az, hogy később, Mózes idejében Midiánnal voltak asszociálva, csakis azon okból történhetett, mert a keniták vándorszokásuk szerint más népek közé telepedtek – ebben az esetben Midiánba. Egyetlen közvetett utalás a *4Mózes 12:1*-ben található, miszerint Mózes felesége (a kenita Jetró lánya *(Bír. 1:16)*) kusita (héb. *kúshí* azaz Kús leszármazottja volt). Ez alapján a keniták kapcsolatban lehettek a kúsitákkal is, de kérdéses, hogy milyen módon, hiszen megvan a lehetősége annak is, hogy ahogyan a midianitákhoz (majd később Júdához) csatlakoztak, úgy korábban a kúsiták között is élhettek.

A keniták furcsa módon a jahvista vallást (illetve kultuszt) gyakorolták, vagyis Azt nevezték Istenüknek, Aki később Izrael Isteneként nyilvánította ki magát. Mélyen megvetették a földművelést, és soha nem is foglalkoztak azzal. Ez a jellemvonásuk pedig az özönvíz előtti Káinnal és annak utódaival hozza őket kapcsolatba, akik, mivel átok alatt álltak a földművelést illetően, inkább örökre felhagytak azzal, és a szórakoztatásban, zenében, továbbá a fémművességben – és nyilvánvalóan a vallással – keresték megélhetésüket:

> **1Mózes 4:12** **Ha a földet műveled, nem adja többé neked termőerejét.** Bujdosó és kóborló leszel a földön.

A Káinra kimondott átok szerint, ő és utódai vándorló (kóborló), nomád életmódra lettek ítélve. Az özönvíz utáni keniták pedig történetesen szintén egy olyan nomád népséget képeztek, amely soha nem szűnt meg igazán vándornépként (kóborlókként, hazátlanul) élni, és akik jellegzetesen megvetették az állandó házával, otthonnal és termőfölddel rendelkező embereket. Mások közt éltek, de soha nem illeszkedtek be, soha nem váltak az adott nemzet részévé, és a maguk társadalmi törvényeit soha nem hagyták el. Habár ezzel az életmóddal csakis a mások által felépített társadalmakban lelhettek megélhetést, mégsem váltak a befogadó ország részévé, és nem is éreztek elkötelezettséget sem aziránt. Soha nem foglalkoztak földműveléssel, helyette inkább mások munkájából és verejtékéből gyarapodtak. Mondanunk sem kell, mivel a keniták (káiniták) ennyire megvetették a földművelést, s a már felsorolt további jellemzők miatt is, igen nehéz az ellen érvelni, hogy semmiképpen nincsenek kapcsolatban a gyilkos és kiátkozott Káinnal. Már csak azért is, mert egyetlen Káin nevű személyt sem találhatunk az *1Mózes 10* fejezetének nemzetségtábláiban, ahol pedig minden Noétól származó nemzet pátriárkája fel van sorolva. Mivel a káiniták ilyen, másokra szinte egyáltalán nem jellemző életmódot éltek, így ezek egyféle azonosító jegyek is, amelyekre érdemes alaposabban kitérni.

A káinita árulkodó azonosító jelek:

Bár maga Káin még épített városokat, ennek ellenére otthonában is "üldözöttként" élt. Az *1Mózes 4:20* vers pedig rámutat, hogy Káin egy Jabal nevű leszármazottja a sátras életmódot folytatók ősapja, testvére pedig a zenészek és fémművesek ősapja volt:

> **1Mózes 4:17-22** **17** Kain megismerte feleségét, az fogant, és Hénochot szülte. Várost épített, és azt fiáról Hénochnak nevezte. **18** Hénoch fia Irád lett. Irád fia Mechujael, Mechujael fia Metusael, Metusael fia pedig Lámech. **19** Lámech két feleséget vett. Az egyiknek Ada volt a neve, a másiké Cilla. **20** Ada a világra hozta Jabalt; ő lett az ősatyja azoknak, akik sátrakban laknak nyájaikkal. **21** Testvérét Jubalnak hívták, ő lett az **ősatyja azoknak, akik gitáron és fuvolán játszanak.** **22** Cilla Tubalkainnak adott életet; **ő az őse a bronz- és vaskovácsoknak**. Tubalkain húga Naama volt.

Természetesen, amikor a Bibliában átok került egy ősapára, az az utódaira is kihat. A Biblia gyakran nevez meg földterületeket az ott lakók után, de − nem véletlenül − soha nem találkozunk olyan területtel, amely Káin vagy leszámazottai után lenne megnevezve. Nem találhatunk ilyet, mert az adott átok folytán a káiniták mindig mások földjén éltek, idegenekként.

Amikor Isten megkérdezte Káint, *"hol van Ábel, a testvéred"?* Káin azt válaszolta: *"Nem tudom. Talán bizony őrzője vagyok a testvéremnek?" (1Móz. 4:9-10).* Az őrző a héber *shamar* [#8104] fordítása, jelentése: ügyelni, pásztorolni, oltalmazni, stb. Olyasvalami, amit egy testvérnek alapvető kötelessége lenne megtenni, ám Káin nem érezte ezt testvére iránt. Káin lényegében azt mondta, nem vergődök vele, semmi közöm hozzá. Amennyiben Káin Sátán magja volt, s így csupán anyai ágon testvére Ábelnek, megérthető a kijelentése. Aki nem érzi, hogy ügyelnie kell testvérére, az azért nem érzi, mert nem szereti őt, mert nem tartja magáénak. Ha szerette volna, nem gyilkolta volna meg! Vesztét okozni a jónak, mert tudja, a rosszhoz tartozik, végülis ez váltotta ki a gyilkosságot! Káinita jegyként vehető tehát ez a jó iránt érzett kegyetlen, nemtörődöm hozzáállás, az elkülönültség, és természetesen a gyors hazugság. Káin ugyanis hazudott Istennek, amikor azt mondta: nem tudja, hol van testvére, akit nem sokkal azelőtt meggyilkolt.

Genun/Jubal és a zene imádata

Azt láttuk, hogy a Szentírásban Jubal (jelentése: örömteli zene, kapcsolatban van a Jubileum szóval) volt a zenészek ősapja. Egy, az Ádám és Éva élettörténetét lejegyző apokrifban további érdekes információkat találhatunk a káinitákkal kapcsolatban, amint vázolja, hogy a káiniták miként próbálták elcsábítani zenével, tánccal és tarka ruháikkal Seth utódait. Itt Jubál a Genun (a káin, mint cím egy változata) névvel van említve:

> **II. Ádám és Éva élete 20:2-14** **2** Ez a Genun volt, akibe Sátán bement még gyerekkorában; és ő készítette a hangzatos harsonákat és trombitákat, és a húros hangszereket, cimbalmokat és citerákat és lantokat és hárfákat és furulyákat, és azokon játszott a nap minden órájában. **3** És amikor játszai kezdett rajtuk, Sátán megszállta azokat, és szívet megrendítő, gyönyörű és édes hangokat árasztottak ki. **4** Ezután csoportot csoport után szervezett, hogy játsszanak azokon; s amikor játszottak, Káin gyermekeiből nagy tetszést váltott ki, akik felperzselődtek maguk között a bűnökre, és égtek attól, mint a tűz; mert Sátán hozta szívüket lángba egymás iránt, és felszította köztük a vágyakat .... **11** De ez a Genun olyan csoportokat szervezett, akik játszottak a dudákon és minden más korábban felsorolt hangszeren, a Szent Hegy lábánál; és ezt azért tették, hogy Seth gyermekei, akik a Szent Hegyen laktak, hallhassák azt ... **14** És Káin gyermekei, akik ezeket tették, gyönyörűséges ruhákban ragyogtak, összegyűltek a hegy lábánál ékesen, dudákkal és tarka ruhákban, lóversenyeket rendeztek és mindenféle utálatosságot követtek el.

Tudjuk, hogy Sátán egykori dicsőségében a mennyei imádat vezetője ("karmestere") volt, az *Ezékiel 28:13* verse pedig rámutat, hogy a zene ajándéka és zenei hangszerek a bensejébe lettek teremtve, létéhez tartozott. Sátán szó szerint képes volt zenét árasztani önmagából, tisztában volt a zene hipnotikus rendkívüli erejével, hatásával, és elbukása után mindezt gonosz célokra fordította.

Tény, hogy az özönvíz után megjelenő keniták egy olyan, csak egyedül rájuk jellemző, elkülönült életformát

képviseltek, amit csupán Káin utódainak életformájával lehet összehasonlítani. Számos ókori forrás tesz említést az ilyen vándorló kovács, kézműves törzsekről, sőt az arabok még ma is számon tartanak ilyen vándortörzseket, akire ők a*szleib* névvel utalnak. Amint azt többször is kihangsúlyoztuk, ezeknek a kenita vándor törzseknek sajátos jellemzői, illetve jegyei voltak: nomád életmódot folytattak, sátorokban laktak, a kereskedelmi karavánutakon vándorolva kerestek ideiglenes munkákat, emellett nagyon értettek a szórakoztatáshoz, jó zenészek voltak, az asszonyaik pedig jóslással és mágiával egészítették ki a férfiak bevételét. Egy korai, Káinnak nevezett kenita törzs tagjai tetoválást (azonosító jegyet) viseltek magukon, és halálos kötelességüknek tartották a megölt tagjaik miatti bosszúállást *(*vö. *1Móz. 4:24)*, s emiatt természetesen sokan magától következően az eredeti Káinnal asszociálják őket. Számos eredetkutató a cigányságot is a keniták egy ágazatának véli, éppen a jellemzően sajátos életmód és szokások miatt. Érdekes még az, hogy az arabok közt élő *szleib* elemek életmódja megegyezik a cigányságéval.

Ezek után nem véletlen, hogy egyre több kutató az eredeti Káin utódait látja a kenitákban, különösen annak fényében, amit később a zsidók közé, majd az egyházba beférkőzve tettek. A fentiek logikus magyarázatot adnak a keniták e sátáni világban kivívott sajátosan "méltányos" helyzetére is. Mindemellett felvetődik két lényeges kérdés: egyrészt az elérhető bibliai információk alapján lehetetlen bebizonyítani azt, hogy nevüket az után az eredeti Káin után kapták, aki megölte testvérét, Ábelt. Másrészt pedig kérdéses az is, hogy miként élhették túl a vízözönt? Ehhez ugyanis vagy meg kell tagadnunk az egyetemes vízözön tanát (amit mi nem teszünk), vagy pedig elfogadható magyarázatot kell adnunk arra, hogy miként került Káin családfájából valaki a bárkába. Mivel ezen a területen nem hivatkozhatunk hiteles forrásokra, így a megfelelő bizonyítékok hiányában Isten Gyülekezeteinek nincs határozott álláspontja arról, hogy Káin utódai miként élték túl a vízözönt, vagy egyáltalán túlélték-e. Megalapozottan tartjuk viszont azt, hogy az özönvíz után élő, Káinról elnevezett keniták életmódja, szokásai és jellegzetességei megegyeznek az eredeti káinitákéval, és kapcsolatban is vannak egymással. Valljuk azt is, hogy ezek a káiniták beékelődve az igaz vallásba, azt belülről rombolták, ami szintén a gonosz, Sátántól való Káinnal hozza őket kapcsolatba. E témakörrel kapcsolatban további fontos rálátást nyújt a *Sátán magjai* című írás.

A földművelés kizárva, bujdosó (héb. *nuwa* [#5128] *menekülő, állandóan vándorló*, beilleszkedni nem akaró, erre képtelen), öntörvénykező életmód, egy erős üldözöttség (üldözési mánia) érzésével párosítva, mind a keniták jelei, ami párosul a zenei adottságokkal, és az aziránti túlzott elfogultsággal. A zene és szórakoztatás nemcsak megélhetést biztosít, hanem az igazak elcsábításának egyik módszerét is jelenti. És itt nem csupán a vándorzenészekre kell gondolni, hanem azokra, akik a szórakoztató (film, zene) ipart a kezükben tartják és irányítják. Akik többsége korántsem mellékesen zsidónak mondja magát, de mindenben a keniták azonosítójeleit viselik.

Miután amennyire lehetett, behatároltuk a misztikus keniták származását, térjünk rá arra, hogy miért is volt ennyire fontos utánanézni eredetüknek és szokásaiknak. Azért, mert mint látni fogjuk, Káin leszármazottai, a keniták Izrael, majd Júda vallási életének meghatározóivá váltak, sőt később az egyházba is beépültek.

A keniták beépülnek Izraelbe

A bibliai lexikonok összefoglalásai szerint tudjuk, hogy a keniták az i.e. 13. és i.e. 9. századok közt az Arabah-nak elnevezett területen (a Galileai-tenger és az Aqaba-öböl közt fekvő völgy) vándoroltak. Nevüket egy Káin után kapták, az Ószövetségben több utalást találhatunk rájuk. Vándorlásaik alatt éltek Kush földjén, majd a kánaániak, amalekiták, s végül Izrael területén is, ahol egy idő után Júda törzsébe szívódtak fel. A bírák idejében egy kenita asszony, Jáel ölte meg a támadó kánaáni seregek vezérét. A keniták szigorúan megtartották nomád életmódjukat hosszú idővel a Júdába való beépülésük után is, amit a rekhabiták klánjának története is bizonyít. A rekhabiták harcoltak Jehu oldalán az Omri dinasztia és a Baál vallás követői ellen, ami pozitív tettnek tűnik.

Mózes meglehetősen soknevű apósa, Jetró/Reuel/Hobab/Raguel (s ha minden igaz, a Káin címet is viselte) egy Midiánban élő kenita volt:

> **Bírák 1:16** Mózes apósának, **a kenita** Hobabnak fiai fölmentek a Pálmák városából Júda fiaival Júda pusztájáig, amely a Negeben, Árád lejtőjénél terül el, és letelepedtek az amalekiták körében.
>
> **Bírák 4:11** A kenita Héber elvált Kain törzsétől és Hobabnak, Mózes apósának fiaitól, és a Szaannaim tölgy mellett ütötte fel

sátrát, nem messze Kedestől.

A Szeptuaginta verzió azt érzékelteti, hogy Mózes apósa a Káin nevet is viselte, a Jethro és Hobab nevek mellett, ami szintén megerősíti, hogy a Káin név egyféle titulus volt a keniták közt, és vezetőjüket e címmel illették. Jetró Midián papja volt, s a keniták ekkor már jó ideje papi funkcióban szolgáltak a midianiták között. Sokak véleménye szerint a *2Mózes 18:12* azt bizonyítja, ő vezette rá Mózest és Áront JHVH Isten imádatára. Való igaz, JHVH egy kenita istenség volt (Kánaánban ismert volt egy bizonyos JHVH kultusz), és sokak szerint a keniták vezették rá Izraelt Mózesen keresztül Jahveh vagy Jahova imádatára. Egyes kutatók véleménye szerint Káinnak az *1Mózes*ben vázolt geneológiája kenita orális tradíciókra épült. Láthatóan, már puszta jelenlétük is értelmezési ellentéteket okoz, ami nem lehet egészen véletlen.

Jetróval kezdődően, a keniták igen mélyen befolyásolták az izraeliták közéletét. Jetró amikor látta, hogy Mózest mennyire leterhelte az igazságszolgáltatás, azzal állt elő, hogy ossza meg ezt a munkát, és létrejött a szanhedrin a maga 70+2 tagjával! Többek véleménye az is, hogy mivel a Biblia leírásai szerint Jetró asszisztált Mózes mellett a szanhedrin (törvényszék) létrehozatalában, ezért az ókori izraelita igazságszolgáltatás legalábbis részben a kenitáktól származott. A szanhedrin a földet uraló szellemi fejedelemségek mintájára lett megalkotva (a hetven + két fő, ((vö. *5Móz. 32:8-9*) és lásd még **Az elohim, vagy Isteni Tanács** című írást). Az eredeti szanhedrin létrejöttével a két próféta, Eldád és Medád jelképezte a "két Jahovát" *(4Móz. 11:24-29).*

Nelson's Bible Dictionary továbbá rámutat, hogy a kenita szó kovácsot jelent, és hozzáfűzi, hogy a jelek szerint a keniták segítettek Áronnak az aranyborjú megöntésében a nagy eleséskor, míg Mózes a hegyen tartózkodott, hogy átvegye Isten parancsolatait.

Mint láttuk, a keniták már Ábrahám idejében is Kánaán földjén éltek, így el lehet mondani, hogy nem a "legjobb társaságban", hiszen ezeket a környező népeket később Izraelnek teljesen ki kellett irtani (ennek pontos okait **A Nefilim és a Démonok** című írás tárja fel). Mégis, Izrael a honfoglaláskor nemcsak nem pusztította el a kenitákat, de szinte bennfentes baráti viszonnyal voltak irántuk.

A már korábban idézett *4Mózes 24:21-22* versek Bálámnak a végidőkre vonatkozó próféciáit tartalmazzák, ahol bizonyos népek sorsa van megjövendölve: *"Szilárdan áll a házad **Kain,** sziklába épült a fészked, Mégis Beoré lesz a fészek - mennyi időd van még, mikor hurcol fogságba Asszur?"*

A prófécia szerint a káiniták bár szilárd helyre fészkelték magukat (a szikla az szelah, Izrael sziklája) a végidőkben leomlik erejük, és a fenevad fogságba viszi őket. De hová és hogyan fészkelték be magukat a keniták? Miután az izraeliták elfoglalták Arád városát, azt később a kenitáknak adták, amit pedig maradandóan el kellett volna pusztítaniuk.

> **Bírák 1:16** A Kéninek (héb. *qeyníj,* vagyis a **kenita**), Mózes sógorának a fiai is elmentek a pálmák városából Júda fiaival a **Júda pusztájába, amely a Délvidéken van, Arádnál, és ott telepedtek le a néppel együtt**.

Arád Júda területéhez tartozott, s ez a terület a kenitáké lett. Arád városának neve történetesen bujdosót, menekültet jelent, ahogyan Káin és utódai is vagabondok voltak.

Izraelben valóban szükség volt a gyakorlott fémművesekre a sátorszentély építésekor, vagy akár a rézkígyók öntésekor *(4Móz. 21:8-9)*, de ugyanakkor Isten megadta a képességeket ezekhez a mesterségekhez az izraelitáknak is *(2Móz. 31:2-4),* nem volt nélkülözhetetlen a keniták közreműködése.

Hosszú évszázadokkal Ábrahám után, Saul idejében a keniták még mindig Izrael területén éltek, sőt, meglehetősen baráti viszonyban velük, mert Saul figyelmeztette őket a veszélyre:

> **1 Sámuel 15:5-6 5** Amikor Amálék városáig hatolt Saul, lesbe állt a folyó völgyében. **6** De a kenitáknak ezt üzente Saul: Menjetek el innen, távozzatok el az amálékiak közül, hogy titeket is ki ne irtsalak velük együtt, mert ti szeretettel bántatok Izráel fiaival, amikor kijöttek Egyiptomból. Erre eltávoztak a keniták az amálékiak közül.

A keniták igen jelentős eleme az amalekiták közt élt Saul idejében, aki megkímélte őket a veszedelemtől. A keniták

Saul által említett "jósága" koránt sem volt teljesen önzetlen, hiszen ők életmódjuknál fogva más nemzeteken függöttek, nem volt saját hazájuk, saját földjük, így hazafias érzelmeik sem; ha magukért nem tették, másokért harcolni még kevésbé volt ínyükre, és egyszerűen a nyertesek oldalára állltak. Amikor Izrael felülkerekedett a kánaáni népeken, akkor a fennmaradásuk érdekét szolgálta a velük való jó viszony, de számukra mindegy volt, mely győzteshez csatolják magukat. Így az izraeliták iránti "jóság" inkább az önfenntartási ösztön működése volt, mintsem valós, mélyről jövő érzelem.

Egy másik bibliai szövegrész, amely rámutat arra, hogy a keniták megvetették lábukat Júdában, és láthatóvá teszi, mely területeken éltek ekkor már Dávid idejében:

> **1Sámuel 30:26-31** **26** Amikor megérkezett Dávid Ciklágba, küldött a zsákmányból Júda véneinek, az ő barátainak, ezzel az üzenettel: Nektek szóló ajándék ez JHVH ellenségeinek a zsákmányából. **27** Küldött a Bételben, Rámót-Negebben és Jattírban lakóknak, **28** az Aróérban, Szifmótban és Estemóában lakóknak, **29** a Rákálban, a jerahmeéliek városaiban **és a keniták városaiban lakóknak**, **30** a Hormában, Bór-Ásánban és Atákban lakóknak, **31** a Hebrónban és mindazokon a helyeken lakóknak, ahol megfordult Dávid az embereivel.

Az itt felsorolt helységek Júda délebbi vidékein voltak megtalálhatók, pontosan azon a területen, ahol, mint már láttuk, korábban helyet kaptak a keniták, tehát maradandóan e területhez kötődtek.

> **1Krónikák 2:55** A Jabécban lakó **írástudók nemzetségei** voltak a tirátiak, a simátiak és a szúkátiak. Ezek voltak **a kéniek, akik Hammattól, Bét-Rékáb apjától származtak** (Újfordítású).

> **1Krónikák 2:55** A **szofriták nemzetsége**, akik Jábecben laknak, a tireatiták, a simeatiták és a szuchatiták. Ezek a **keniták, akik Hamatból jöttek, tőlük származik Recháb házanépe** (Katolikus fordítás).

A rövid terjedelem ellenére ez az idézet nagyon sokatmondó és fontos számunkra, időnként felelevenítjük az írásban. A *Krónikák könyvé*t mai formájában Júda babiloni fogsága után írták meg, s itt rámutatást látunk arra a tényre, hogy a rekhabiták (a keniták egy nemzetsége) az írástudók, a *szoferim* kasztját képezték. Azt tudjuk, Krisztus hogyan viszonyult az írástudókhoz és farizeusokhoz, akiket egyébként mindig egyszerre említett, amivel rámutatott kapcsolatukra.

A keniták beékelik magukat Izrael vallási életének vezetésébe

Természetesen egy dolog Izrael területén élni, egy másik dolog Izrael nemzetébe felszívódni, de a keniták esete rendkívül különös. Ők nem kívántak sem letelepedni igazán, sem Izrael részévé lenni, de kívánták a választott nép vallási életének irámyítását, és a velejáró magasztos állapotot!

A fentebb idézett *1Krónika 2:55* említést tesz a Júda törzsébe beolvadt rekhábiták elődjéről, aki Hammán, a **kenita** volt. Ne fussunk át felületesen az idézeten, hasznos elemezni és emlékezetünkbe vésni a kiemelt részeket, amelyek elárulnak néhány fontos dolgot: a rekhábiták egy kenita klán volt, nem izraelita, nem zsidó. Ennek ellenére, ezek a kasztba tömörült keniták tettek az írástudók (szoferim), s ezzel Izrael, majd később Júda egyik legbefolyásosabb rétegévé lettek. Amikor tehát az írástudókról (vagy törvénytudókról) beszélünk, az nem csupán az írásokat kezelő, másoló egyénekre utal, hanem arra a nagyrészt kenita eredetű kasztra, amely mintegy "szakmaként" kisajátította magának az írások kezelését! Ezt véssük emlékezetünkbe, mert amikor Jézus oly gyakran megrótta az írástudókat, akkor erre az elkülönült kenita kasztra, és az őket vakon követő zsidókra utalt. Ugyancsak ehhez szervezethez szól az egész *Máté 23*. fejezete, ahol Krisztus rendkívül kemény és fenyegető szavait a következő mondatok foglalják legjobban össze:

> **Máté 23:13** "Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, **mert bezárjátok a mennyek országát az emberek előtt: ti magatok nem mentek be, és azokat sem engeditek be, akik be akarnak menni**."

A fenti sorok egyértelműen rámutatnak arra, hogy a törvénytudók és farizeusok nem jutnak be Isten országába, sőt tanításaik kizárják azokat is, akik hallgatnak rájuk, mert azt gondolják: ők képviselik az igazságot. Nem magával az

írástudással volt baj, hiszen Krisztus maga ígérte, hogy küld híveinek bölcseket, írástudókat, stb. *(Mát. 23:34)*, hanem ezzel a hamis, a Szentírást kiforgató renddel, akiket a köznyelvben írás- vagy törvénytudóknak neveztek. A keniták már Mózessel kezdődően egy olyan befolyásos csoportot képeztek, akik gyakran előterjesztettek bizonyos gyakorlatokat az Isten imádatát illetően, később pedig már Mózes székébe ültették magukat *(Mát. 23:2),* ahol elvetve Isten parancsolatait, emberi törvényekkel terhelték a népet. A *Krónikák könyvé*t a zsidók fogságbamenetele után írták meg, tehát erre az időre a keniták már szinte teljesen kisajátították az írások kezelését, ami később azok értelmezésére is kihatott. Nem szabad azt sem elfelejteni, hogy a keniták már a midianiták közt is papi szolgálatot végeztek, s ha ezt párosítjuk azzal, hogy Izraelben is gyorsan beépültek a vallási életbe, ez bizonyos aspirációról árulkodik. Röviden szólva, bárhol is éltek, az adott helyen a vallási élet irányítói és meghatározói lettek, ami az igazság elferdítéséhez és az Isten országából való kirekesztéshez vezet. Nem véletlenül épültek be az igaz vallásba, és tévedés lenne azt hinni, hogy csupán az Ószövetség ideje alatt voltak erre képesek, és a kereszténységre nem voltak hatással. Lehet-e a tudatlan véletlenek halmaza egy ilyen szisztematikus és világméretű megtévesztés, vagy inkább alantas és tudatos szándék rejlik mögötte? A következtetést nem nehéz levonni a rekhabiták történetéből.

A legismertebb kenita klán, a rekhábiták, ősi nomád kenita hagyományaikhoz ragaszkodva továbbra is sátrakban laktak, amire Jeremiás is rámutat *(Jer. 35:6-10,* vö. *1Móz. 4:20)*. A rekhabitákról egy különös, első látásra pozitívnak tűnő bibliai történetet olvashatunk: Isten utasította Jeremiás prófétát, hogy hívja össze Rekháb házanépének tagjait, a templom egy helységébe (*Jer. 35:1-2)*, ahol borral kellett kínálnia őket:

> **Jeremiás 35:5-10** **5** Aztán borral telt kancsókat és poharakat tettem a rechabiták nemzetségének tagjai elé és felszólítottam őket: Igyatok bort! **6** Ők azonban így válaszoltak: "Nem iszunk bort, mert ősatyánk, Rechab fia, Jonadab ezt a parancsot hagyta ránk: Sohase igyatok bort, sem ti, sem fiaitok; **7** ne építsetek házat, ne vessetek, szőlőt ne telepítsetek és ne is birtokoljatok; inkább lakjatok sátrakban egész életetekben, hogy soká élhessetek azon a földön, amelyen **idegenkén**t éltek. **8** S mi hűségesen megtartjuk Jonadab ősatyánknak, Rechab fiának parancsát; valóban nem iszunk bort, sem mi, sem asszonyaink, sem fiaink, sem lányaink. **9** Nem építünk lakóházakat; nincs sem szőlőnk, sem szántóföldünk, **10** hanem sátrakban lakunk. Szót fogadunk Jonadab ősatyánk parancsainak, pontosan úgy, ahogy meghagyta nekünk.

A rechabiták nem ittak bort egy, az ősapjuknak adott ígéret folytán, amit bizony kitartó hűséggel követtek, ahogyan kenita szokás szerint házakat sem építettek és nem műveltek földet sem, szintén annak az ígéretnek a részeként. Lényegében tehát azt a vándor életformát élték, amit Káin utódai *(1Móz. 4:20)*, de ezúttal már Izrael földjén voltak idegenek! A történet jóval több, mint egy érdekes bibliai történet, mert egy fontos leckét nyújt. Isten panaszt emelt Izreal ellen, és a keniták példájával hivatkozott Izrael hűtlenségére *(Jer. 35:12-17).* Ugyanakkor a történet úgy képletesen, mint szószerint is választ ad arra, hogy miként kerülhettek a kenita rekhábiták Isten házába:

> **Jeremiás 35:14** Jonadabnak, Rechab fiának azt a parancsát, hogy ne igyanak bort, pontosan megtartják utódai; ősatyjuk parancsának engedelmeskedve valóban mind a mai napig nem isznak bort; ti azonban nem engedelmeskedtek nekem, noha olyan fáradhatatlanul, olyan kitartóan beszéltem hozzátok.

Itt Isten szándéka korántsem annyira a rekhábiták dicsérete, mint inkább az izraeliták megrovása volt, azáltal, hogy rámutat a rekhábiták atyjuk parancsolatait komolyan vevő hűségére, az Isten iránt annyira engedetlen Izraellel szemben (lásd a 15. verset).

> **Jeremiás 35:18-19** **18** Akkor Jeremiás ezt mondta a rechabiták nemzetségének: "Ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene: Mivel engedelmeskedtetek Jonadab ősatyátok parancsának, megtartottátok minden rendeletét és megtettetek mindent, amit meghagyott nektek, **19** ezért ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene: Jonadab, **Rechab fia soha nem lesz híjával olyan férfi utódoknak, aki színem előtt áll minden időben.**"

A szokásoknak, amit a keniták az atyjuknak adott ígéretek részeként megtartottak, semmi közük nem volt Isten igaz parancsolataihoz, viszont példamutató volt az iránta való elkötelezett hűségük. A fenti idézet szintén egy különösen fontos rész, ugyanis Isten Izrael megszégyenítésének érdekében ígéretet tett arra, hogy ezek közül a keniták közül mindig lesz olyan, aki állni fog előtte minden időben, így nem csupán testi Izralben, hanem később az Isten egyházában is. Más szóval, mindenkor Isten színe előtt fog állni ez a bizonyos kenita ágazat, Isten népe közé vegyülve. Jeremiásnak nem véletlenül kellett a rekhabitákat az Isten templomának egy helységébe vinnie, s ott bort eléjük adnia! A templom képletesen az egyházat is jelenti, lévén az az Isten szellemi temploma *(1Kor. 6:19; 2Kor. 6:16)*, ahol tehát szintén jelen van ez az elem, amely nem vesz bort magához. Milyen bort szolgálnak fel az

egyházban? A Újszövetség borát, ami Krisztus testének részévé tesz bennünket, de aki azt szándékosan nem veszi magához, annak nincs része Krisztusban, illetve az örök életben (*vö. Ján. 6:53-54)*. Bár a rekhábiták e szokásukkal hűek maradhatnak káinita ősapjukhoz, de idegenek maradnak az örök életet adó szövetségtől. Isten tehát beengedte a szent helyre ezeket az elemeket, ahogyan a *Jelenések* is így fogalmaz: *"Adok a sátán zsinagógájából" (Jel. 3:9).* A választottak, az igazak annak ellenére is igazak maradnak, hogy Sátán és hívei belülről, közöttük tevékenykednek!

Érdekes a rekhabita név jelentése is: a *rakab* [Strong's #7392] szótő valaminek a meglovaglására utal (úgy valamilyen állatot meglovagolni, mint valamin utazni). A rekhabiták csakugyan "ráültek", "meglovagolták" és "utaztak" az igaz rendszeren, a maguk céljaiért. Feltétlenül meg kell jegyezni, a rekhabiták bortól való tartózkodásának semmi köze nem volt a nazír eskühöz, mint azt számos értelmező véli a fentebb elhangzott valós okok ellenére.

Mivel az *1Krónika 2:55* később íródott meg, mint a Jeremiás által lejegyzett esemény, így a rekhabita írástudók minden bizonnyal azután nyerhettek igazán befolyást, miután Isten "behívta" őket a házába. Ez magyarázatot adhat arra is, hogy miért éppen attól az időtől kezdődően indult hanyatlásnak az igaz vallás.

A keniták egy szinte fanatikus küldetéstudattal épültek be az izraelita közélet vezetésébe, és váltak az írástudók/törvénymagyarázók befolyásos kasztjává. Az írástudók hatalma különösen a két testamentum közötti időkben növekedett meg, aminek folyamatát egy külön fejezetben tárgyaljuk meg.

Az arádi templom és a párhuzamos vallásrend

A bibliai Arád városa a modern időkben került feltárásra, egy Jack Campbell nevű régész vezetésével. Az ásatások során egy hatalmas templomot is feltártak, ami rendkívüli módon hasonlított a Salamon által felépített templomra. Ez első látásra egy odaadó vallásosságra utal, viszont határozottan megszegték vele a templomi imádattal kapcsolatos parancsolatokat. Isten ugyanis a jeruzsálemi templom felépítése után a templomhoz kötötte az imádatot és a szertartásokat, itt kellett megjelennie Izrael férfi tagjainak évente három alkalommal.

Az árulkodó jelek szerint, úgy hatszáz esztendő elteltével az Arádban megtelepedett keniták utódai felállítottak egy párhuzamos vallásrendszert, mellőzve Isten parancsolatait a Jeruzsálemben fekvő, centralizált istentisztelettel kapcsolatban. Ugyanakkor tény, hogy az izraeliták megtűrték ezt, szintén a törvényük ellenére. Később az ország kettészakadásakor Jeroboam, Izrael királya ezt a példát követte, amikor Izrael-szerte felállította a bálványokat, nehogy népe Jeruzsálembe menjen, és visszapártoljon Júda mellé *(1Kir. 12:26-30).* A keniták tehát a farizeusi judaizmus kialakulását megelőzően, eképpen osztották meg a vallási egységet. Remélhetően a kutatások további érdekességeket fognak feltárni az arádi templomimádattal kapcsolatban.

A Gibbeoniták és a Nefilim kapcsolat

Egy a témához szorosan fűződő, rendkívül érdekes és tanulságos történet a *Józsué 9.* fejezetében olvasható. Izrael honfoglalásakor a kánaáni törzsek szövetségre léptek egymással, abban a reményben, hogy együttesen képesek lesznek megakadályozni Izrael betelepedését a Szentföldre *(Józs. 9:1-2).* **A Nefilim és a Démonok** című írás részletesen bemutatja, hogy a kánaáni törzsek a bukott angyalok és Kánaán fiainak a keveredéséből létrejött nefilim, vagy óriások nemzetségei voltak. Ezek a kánaáni törzsek a hettiták, periziták, amoriták, jebuziták, stb., *(1Móz. 15:19-20)* és az amoriták egyik alága a gibbeoniták nemzetsége volt. A többet ésszel, mint erővel elve alapján a kánaáni gibbeoniták nem csatlakoztak a törzsszövetséghez, ehelyett inkább cselhez folyamodtak: úgy adták elő magukat az izraeliták előtt, mint egy messzi földről jött vándornép, akik békében és szövetségben kívánnak élni Izraellel, sőt, szolgálni kívánnak nekik *(Józs. 9:3)*! Izrael elkövette azt a nagy hibát, hogy nem kérték ki JHVH akaratát a

dologgal kapcsolatban, és békére kötelezték magukat, amit egy JHVH nevére adott esküvel erősítettek meg *(Józs. 9:14-15,19).* Amikor kiderült a gibbeonitákról, hogy valójában egy kánaáni népelem, az izraelitákat kötötte az adott eskü, és nem bántalmazhatták őket. A kényszerhelyzetnél fogva egy olyan megoldást választottak, ami később szintén visszaütött rájuk, ugyanis megátkozták a gibbeonitákat, de aképpen, hogy azok állandó szerepet kaptak a templomi szolgálatban *(Józs. 920-24).* Hogy Isten mennyire komolyan vette a nevéhez kötött esküt, mi sem mutatja jobban, hogy amikor Saul ki akarta irtani a gibbeonitákat, nem tehette meg, sőt saját gyermekei pusztultak el emiatt a terve miatt *(2Sámuel 21:2-9).* A Gibbeon név közeli rokonságban van azzal a *gibbor* névvel, amellyel az özönvíz előtti *Nefilim*, illetve az óriások híres-neves hőseire *(gibbórim)* utalt a Szentírás, és ezzel Izraelbe egy olyan nefilim vérvonallal kapcsolatos elem került, ami a templomi szolgálatban segédkezett!

A gibbeoniták maradandóan a templom körül szolgáltak, bár csakis úgy, mint vízhordók, favágók és egyéb kétkezi szolgálók. Amikor a *Józsué könyvé*t újrajegyezték (Ezdrás idejében a babiloni fogság után), a gibbeoniták még mindig jelen voltak a templomi szolgálatban *(Józs. 9:27)* s ez így is maradt, végig a templomi periódusban. Az *1Krónika 9:22*versből láthatóan a templom őrzésének szolgálatát is ők végezték.

Babilonból – az elhurcoltak számához viszonyítva – aránylag kevés zsidó (zsidó, levita és benjáminita) tért vissza, mindössze negyvenkétezer-háromszázhatvan fő *(Ezdr. 2:64)*. Köztük voltak olyanok, akik nem tudták bizonyítani izraelita származásukat *(Ezdr. 2:59-62),* emellett a hazatérő zsidók közt még mindig jelen voltak a gibbeonita templomszolgák (és a keniták) leszármazottai a *nethinim (Ezdr. 2:43,58; 7:7,24; 8:17,20; Nehem. 3:7; 10:28; 11:21).* A hazatérők közt hétezer-háromszázharminchét idegen volt számontartva *(Ezdr. 2:65)*, ami arányokban nézve nem kis szám. A holt-tengeri tekercsek közt szintén található olyan irat, ami listázza a netinim-et *(4Q340).*

Ebből a durván ötvenezer emberből alakult aztán ki annak a Judeának a lakossága, amit az átlagember a zsidók nemzeteként ismer. A legtöbb emberben fel sem merül a kérdés, hogy mi történt azzal a további három millió zsidóval, akik a fogságba mentek, de nem tértek vissza Ezdrás és Nehemiás alatt, hanem továbbra is Babilóniában maradtak? Ez a kérdés fontos, mert legtöbben csupán a judeai, majd az onnan szétszóródott és erősen keveredett zsidóságot tartják az igaz Júdának, sőt az egész Izrael házának.

Az Edomiták

Az Ezdrással és Nehemiással visszatérő zsidók aránylag kis népelemének gyors szaporodása eredményezte azt a zsidóságot, amely Júdeát lakta Krisztus és az apostolok idejében. Nem igazán közismert, de jól dokumentált történelmi tény, hogy a Makkabeusok ideje alatt a János Hyrcanus (i.e. 135-105) által vezetett zsidók uralma alá került egy jelentősebb edomita népelem, amely ekkor egészében felvette a zsidók vallását, szokásait, és ily módon bekeveredett a zsidóságba. Josephus pontos leírást nyújt erről a zsidó-edomita keveredésről.

> Hyrcanus bevette az idumaeai Dóra és Marissza városait és alattvalóivá tette az összes idumeait [edomitát], azonban megengedte nekik, hogy azon a területen maradjanak, abban az esetben, ha körülmetélik nemiszervüket, és felveszik a zsidók törvényeit; és ők annyira kívántak megmaradni elődeik földjén, hogy **alávetették magukat a körülmetélésnek és a többi zsidó életszabályoknak ... hogy mindezek után nem mássá, mint zsidókká váltak.**" [**Josephus,** *Antiquities of the Jews*: Book XIII. Könyv. 9. fej.]

Ezt a történelmi tényt számos további zsidó leírás is megerősíti. (lásd. Antiq. XIV. könyv. viii. fej. 1.rész.; XV.

könyv, vii. fej. 9. rész; A zsidók háborúi, II. könyv, iii. fej. 1. rész; IV. könyv, iv. fej. 5. rész). A modern ***Encyclopaedia Brittannica*** (11.kiadás), 14. köt. 210. old. "Hyrcanus" címszava alatt pl. ez áll:

> János Hyrcanus, zsidó főpap i.e. 135-től i.e. 105-ig. ... lerohanta Szamáriát, és behatolt Idumaeá-ba, amit teljesen elfoglalt, és **az ott lakókat arra kényszerítette, hogy körülmetélkedjenek és felvegyék a zsidó hitet**... (kiemelés hozzáadva)

Ammonius, a nyelvész megerősíti Josephus idumeaiakról írt szavait egy i.sz. 129-ben írt írásában:

> "A zsidók [jahuditák], azok természetüknél és kezdettől fogva zsidók voltak, amíg az idumeaiak nem voltak zsidók az eredetükre nézve, hanem egy főníciai és szír keverék; de miután a zsidók leigázták őket és véghezvitték rajtuk a körülmetélést, velük egy nemzetté váltak, ugyanazon törvényeknek engedelmeskedtek, így zsidóknak nevezik őket is."

Dio pedig az alábbiakat írta Júdeáról és a zsidókról:

> Azt az országot Júdeának nevezik, a népét zsidóknak; s ezt a nevet viselik **azok a más népekből hozzájuk csatlakozott elemek is, amelyek felvették az ő vallásukat**(Dio, XXXVI. könyv. p. 37. old.).

> **Hyrcanus János idejében (az i.e. második század végén) ... az edomiták a zsidó nép részévé váltak.** (*Encyclopaedia Judaica* "EDOM" cómszó alatt (Jerusalem, Israel: Encyclopaedia Judaica Company, 1971) Vol. 6. kötet 378. old.)

> **A [nem izraelita] edomiták beleolvadtak a zsidó nemzetbe ... "EDOM, IDUMEA",** *The Jewish Encyclopedia* "EDOM, IDUMEA" címszó alatt (New York & London: Funk and Wagnalls Company, 1904, V. kötet, 41. old).

> **Onnantól kezdődően [az edomiták] a zsidó nép részévé váltak, Heródes [Júdea királya] pl. az ő leszármazottjuk volt.** *The New Standard Jewish Encyclopedia*"EDOM (Idumea)" címszó alatt, (Garden City, NY: Doubleday & Company, Inc., 1977) p. 589. old.).

> **Innentől aztán [az edomiták] nem mássá, mint zsidókká lettek.** Flavius Josephus, *The Antiquities of the Jews* (Grand Rapids, MI: Dregel Publications, 1960) XIII. Könyv, IX. fejezet, 279. old. 1. vers.

Antigónusz pedig, aki Heródes ádáz ellensége volt, "fél-zsidónak" nevezte Heródest, aki köztudottan egy ilyen, nemzedékekkel azelőtt betért idumeai prozelita családból származott (XV. könyv xv. 2. rész). A tények tehát tények, és a zsidók között a mai napig nincs teljes egyetértés a betértek állapotát illetően, illetve azzal kapcsolatban, hogy ki fogadható el "valóban betértnek", vagyis teljesen zsidónak a judaizmus elvei szerint. A Biblia idevágó elvárásaival egy alábbi fejezet foglalkozik majd.

Mint láttuk, Hyrcanus, aki leigázta az edomitákat, kötelezővé tette azok számára a körülmetélkedést és a zsidó szokások felvételét. Ez természetesen a gyakorlatban azt jelenti, hogy az idumeiak a judaizmus akkori változatába és hagyományaiba oltódtak be, nem pedig az eredeti, Mózes által lefektetett vallásrendbe, amitől maguk a zsidók is eltértek már ebben az időben. A lényeg azonban az, hogy zsidóvá lett egy nagyobb, idegen népelem.

Térjünk csak ki az Ézsautól származó edomiták etnikai felépítésére is. Ézsau, Jákob testvére szemita fehér ember volt, aki viszont hettita és hivvita (kánaáni törzsek, Kánaán fiától Het-től, Hivvi-től (héb. *Kheyt* és *Hivvíy*, lásd. *1Móz. 10:15,17*), és egyéb kánaáni és ismaelita asszonyokat vett el feleségül – szüleinek nem kis szomorúságára és elégedetlenségére *(1Móz. 26:34-35; 36:2-3).* Ézsaunak tehát öt fél-kánaáni fia volt, s az ő egyik unokája volt a hírhedt és megátalkodott Amálek *(1Móz. 36:12)* is, akinek utódai Izrael legádázabb ellenségeivé váltak. Amálek Ézsaú fiának, Elifáznak és az ő kánaáni ágyasának, Támnának volt a gyermeke. Maga Támna a horiták közül való aszony volt *(1Móz. 36:20-22),* a horiták pedig a refaim (a nefilimek egyik ága) törzsek egyikeként volt számontartva, akiket Ézsau utódai pusztítottak ki Szeír földjéről, s ahová aztán maguk telepedtek be, keveredve a maradék horitákkal *(*v.ö. *1Móz. 14:6; 5Mózes 2:12,20,22).*

Az idumeiak tehát Ézsautól származtak, akiket a kreolabb bőrszín és sötét haj jellemzett, s a velük való keveredés tovább hozzájárult a júdeai zsidók etnikai karakterisztikájának kialakulásához, amit már a korábbi zsidó/kánaáni keveredés is befolyásolt. Ez az oka annak, hogy bár a zsidók eredetileg egy szemita/fehér nép, mégis nagyon gyakori köztük a kreol bőrszín, a sötétebb hajszín, és az egyéb khámita jegyek. Ézsaut a Biblia a megátalkodottak és kárhozottak prototípusaként említi *(Róm. 9:11-18).*

A kazárok

A felsorolás semmiképpen nem lenne teljes a kazárok említése nélkül, hiszen ez a nép is jelentős mértékben hozzájárult a zsidóság etnikumának lassú, de következetes átalakulásához. A kazár népet egy közép-ázsiai, török népekből álló törzsszövetség tette ki, akik az i.sz. 7. és i.sz. 10. századok közt egy erőteljes birodalmat hoztak létre, erejük teljén huszonhárom nép adózott nekik. Teljesen egyedinek mondható történelmi tény, hogy i.sz. 740 körül Bulan kagán, és vele a kazár uralkodóréteg felvette a zsidó vallást, és ezzel Kazária lényegében egy zsidó állammá vált. Máig sokat vitatott kérdés, hogy pontosan milyen okok vezethették a kazárokat a zsidó vallás felvételére, de bármi is legyen az oka, tény, hogy e mellett a vallás mellett döntöttek. Egy későbbi, az Obadiah nevet viselő kagán célul vette, hogy a judaizmust a kazár társadalom egészének vallásáva tegye, emiatt talmudista tanítókat hívott Babilóniából és Krimeából (ahol ekkortájt erős és szervezett talmudista zsidó jelenlét volt). Obadiah zsinagógákat és iskolákat alapított, ahol a talmudi judaizmust oktatták a köznépnek. Ez hatékony megoldásnak bizonyult, és egyre többen tértek át a judaizmusra a köznépből is. A kazár birodalom erősen kereskedelmi jellegű volt, ahol sok zsidó kereskedő működött, s ahová sok zsidó menekült máshonnan az üldözések elől. A nagy arab utazó, Ibn Maszudi a következőket írja egy i.sz. 954-ből származó beszámolójában:

> " A kazár főváros lakosai közt találhatók muszlimok, keresztények, zsidók és pogányok. A király, az egész udvara, és a kazár törzs tagjai, mind a zsidó vallást gyakorolják, ami országuk fő vallása. **Haroun al-Rashid kalifa idejétől kezdődően sok zsidó telepedett a kazárok közé,** akik a muszlimok csaknem minden városából képviselve voltak, mások pedig Bizáncból jöttek, innen az oknál fogva, mivel a bizánciak királya erősen üldözte a zsidókat, s birodalmában rájuk akarta erőszakolni a keresztény vallás felvételét."

Bár Maszudi idejében a kazár bidodalom már felbomlóban volt, leírása rálátást nyújt nemcsak arra, hogy a kazárok felvették a zsidó vallást, hanem arra is, hogy hosszú időn át nagyszámú zsidó élt köztük, akik a talmudista judaizmus elvei szerint elfogadták a kazárokat betért zsidókként, így keveredtek is velük.

Meglehetősen jól ismert az utolsó kazár király, József kagán, és a spanyolországi Hasdai Ibn Shaprut közt folyt levelezés, amelyben egymást zsidóknak tekintik, annak ellenére is, hogy a kazárok jól tudták, ők Gómer fiának, Tógarmának voltak a leszármazottai (*1Móz. 10:2)*. Nem sokkal e levélváltás után a gyengülő kazár birodalmat egyre hevesebb támadások érték az oroszok részéről, és a kazárok egyre nagyobb területeket vesztettek el. Amikor i.sz. 1016-ban az oroszok szövetkeztek a bizánciakkal, akkor ez a maradék kazár birodalom is összeomlott. Az oroszok kegyetlenül elpusztították a kazárok városait, amelynek lakosai vagy vállalták az erőszakos keresztséget, vagy elmenekültek. A menekülők elsősorban a mai Lengyelország, Magyarország, Litvánia és Latvia területén, vagy pedig a Krím-félszigeten találtak menedéket, később pedig sokuk Németországba telepedett be. A továbbiakban aztán más zsidó elemekkel keveredve lényegében beolvadtak az európai zsidóságba. A Lengyelországban, Litvániában és Krím-félszigeten élő (bár elsősorban karaita) zsidók közt a mai napig él a kazár zsidók csagatáj nyelvjárása, ami a török nyelvek egy dialektusa. A kelet-európai ortodox zsidók hagyományos fekete kaftánja és prémes kucsmái szintén a kazárok viseletéből vált "zsidó" viseletté.

Vannak bizonyos anti-judaista körök, akik az európai (vagy askenázi) zsidóság egészét a kazárok leszármazottainak tartják, akiknek semmi közük a valós zsidókhoz. Ez azonban mindenképpen túlzás, arányukat eleve lehetetlen lenne számokban meghatározni; kétségtelen viszont, hogy a kazárok, csatlakozva a korábban betért idegen népelemek hosszú sorához, jelentős számban jelen vannak a mai zsidóságban, illetve talán korrektebb lenne azt mondani, hogy a judaizmusnak nevezett vallás gyakorlói között.

A kazárok sajátos módon uralták birodalmukat, ugyanis két "királyuk" volt egyszerre: az első, a látszólagos király a bég volt, s bár ő ült a trónon, a valós uralkodó király a kagán volt, aki a háttérből diktált a bégnek.

Ez egy elgondolkodtató jelenség, hiszen sátán zsinagógája szintén egy háttérhatalom, amely vagy kezében tartja, vagy befolyásolja az uralkodókat. A híres Rothschild bankárcsalád pl. az újkori történelem csaknem minden uralkodója mögött ott állt, és mivel ők finanszírozták a háborúk többségét (gyakran mindkét oldalét), a háttérből diktáltak az uralkodóknak. A (kazár?) Rothschildok pénzelték többek között az Illumináti rendet,

amelynek megalapítója, Adam Weishaupt egy (kazár?) zsidó, és ők pénzelték a cionista mozgalmat is, továbbá az ő határozott befolyásuknak köszönhető annak a cionista Izrael államnak a megalakulása is, aminek létjogosultságát az igaz (és igazi) Tóra-hű zsidók sem fogadják el.

Úgy az idumeiak, mint a kazár vagy "vörös zsidók" a politikai hatalomszerzésben látták a magukféle judaizmusnak a jövőjét, s ahogyan az idumeai Heródes, úgy a sátán zsinagógájának cionistái sem tartották különösebb problémának feláldozni az igaz zsidók tömegeit a céljaik érdekében − lásd még a **Virágzik-e már a fügefa?** című írást)

III. A farizeusi rend kialakulásának körülményei és hatása

Az aknamunka kezdete: a farizeusok kisajátítják a levitáktól a vallási élet irányítását

Korábban már kitértünk arra, hogy miként lettek a keniták az izraelita vallási élet befolyásos rétegévé azáltal, hogy az írástudók és írásmagyarázók (törvénytudók) kasztjává lettek. Az idevágó bibliai idézetet itt helyénvaló megismételni:

> **1Krónika 2:55** Az **írástudók** (szoferim) nemzetsége, akik Jábecben laknak, a tireatiták, a simeatiták és a szuchatiták. Ezek **a keniták,** akik Hamatból jöttek, tőlük származik Rekháb házanépe.

A *Krónikák könyvé*t a zsidók fogságból való visszatérése után írták meg, és még tisztában voltak azzal, hogy a szoferitákat a keniták, azok közül is elsősorban a rekhabiták klánja tette ki.

A keniták, a gibbeoniták és az idumeiták nem lehettek papok, legfeljebb szolgákként végezhettek munkát a templom körül (azt is törvényellenesen, és az izraeliták hanyagságának köszönhetően). Papi szolgálatot még az izraeliták közül is csak a leviták végezhettek. Röviden, a vallás területén korlátozva voltak, ami pedig az izraelita társadalom szíve és lelke volt. Viszont a két Testamentum közötti zűrzavaros időkben a szoferim (kenita írástudók) képesek voltak egyre nagyobb teret nyerni, amivel formáját kezdte venni a farizeusi rendszer, a maga zsinagógai, majd rabbinikus felépítésében. Ez már jóval szabadabb utat és megfelelőbb körülményeket biztosított számukra. Emellett a keniták láthatóan még annak is megtalálták a módját, hogy a leviták közé férkőzzenek, ami rámutat, mennyire céltudatosan törekedtek Izrael vallási életének irányítására! A Targumok szerint a rekhábiták leányait levita papokhoz adták feleségül! (lsd. pl. a *Nelson's Bible Dictionary* kommentárját). Isten megtiltotta Izraelnek az idegenek szentélyben való szolgálatát, annak ellenére, hogy tisztában volt vele, meg fogják szegni ezt a rendeletét. Az izraeliták gyakran hoztak olyan ostoba döntéseket, amelyek aztán visszaütöttek rájuk, és hosszú távon az elbukásukhoz vezetett. Az ilyen döntésektől egyébként az egyház sem mondható teljesen mentesnek.

Jól tudjuk, a sötétség gyermekei leleményesebbek és rámenősebbek a világosság gyermekeinél, így lassan, de biztosan elérték céljukat, először beékelődtek Izrael vallási életébe, majd egyre jobban kisajátították annak irányítását. Természetesen gondjuk volt rá, hogy ez az új rendszer már ne legyen függő egy adott vérvonaltól, vagy a templomi szolgálattól. A törvénytől idegen elgondolások megjelenése lehetőséget adott az idegen származásúak vallási életben való aktív részvételére, immár a törvénynek ellentmondó módon. Természetesen ehhez az átalakuláshoz idő kellett, és mivel az előírt templomi imádat még fennállt, annak az árnyékában kellett manipulálniuk, ami nem kis megoszlást okozott a zsidók között. Nem véletlenül nevezik a két testamentum közötti időket a vallási anarchizmus időszakának, ami végülis azt a farizeusi vallást eredményezte, amivel az Újszövetség oldalain találkozunk. Krisztusnak nem sok jó szava volt a farizeusokkal kapcsolatban, mint később látni fogjuk, gyakran "*atyjuknak, a Sátán ivadékának" (János 8:44)*nevezte őket. Az adott háttér felfedésének ellenére sokan máig azt hiszik, hogy a farizeusok az ószövetségi vallást képviselték, s amikor Krisztus megítélte őket, azzal az Ószövetséget ítélte el. Holott maguk a farizeusok is elismerik, hogy ők voltak, akik számos rendeletet megváltoztattak a maguk határozata szerint. Ez bizonyos vallási viszályokat keltett Júdában, amiről Josehpus is

említést tesz:

> "A farizeusok nagyon sok olyan gyakorlatot vettek át atyáiktól [a korai farizeusoktól], amelyek nincsenek benne Mózes törvénykönyvében; és ez okból a szadduceusok ellenzik őket, mondván, csak azokat kell kötelezően elfogadnunk, amik az Írásban vannak, és nem szükséges az atyák hagyományait gyakorolni. Ezek miatt aztán nagy viták és ellentétek kerekedtek köztük, s amíg a szadduceusok csupán a gazdagokat voltak képesek megnyerni maguk mellé, a nép nem alázkodott meg előttük, a farizeusok viszont maguk mellett tudhatták a tömegeket " (***Antiquities of the Jews***, XIII, 10, 6).

A farizeusi rend az általuk felépített módszerekkel sikeresen a legfontosabb vallási irányzat vezető rendje lett, pontosabban a judaizmus azon ágazatának, ami a mai rabbinikus rendszer közvetlen elődjének mondható.

Az átalakulási folyamat főbb állomásai

Érdemes alaposabban kitérni arra, hogy miként történt meg ez a paradigmaváltás a választott nép vallási életében. A korai írástudók (kenita szoferim) első lépésként lényegében vitatni kezdték a levita papi rend célját és funkcióját. Érzékelhetően saját érdekből terjesztették elő azt a nézetet, hogy a vallási élet nem korlátozódhat kizárólag a papi szolgálatra. Mivel a törvény ezzel kapcsolatban egyértelmű volt, azt elismerték, hogy egyedül a levita papok szolgálhatnak a templomban, és egyedül ők végezhetik az ottani szertartásokat. Szerintük azonban ez csupán egy mellékes, rituális szolgálat volt, és a mindennapi, a gyakorlati vallási élethez nem túl sok köze volt! Mesterfogásként hivatkoztak a próféták küldetésére, akiket − bár nem voltak léviták − Isten hatalommal és erővel ruházott fel, gyakran a papságot is megfeddve. Ezért magukat a próféták jogutódainak nyilvánították ki, s e nézet terjesztésével befolyásukat már nagyobb ütemben növelhették, addig a pontig, amíg magukat tekintették a vallási élet meghatározó hatalmaként.

Ezek nehéz tények, feltárásuk miatt sokan az antiszemitizmus vádjával illetnek bennünket, holott célunk éppen az, hogy rámutassunk, a zsidók nem annyira okozói, mint maguk is áldozatai a közéjük beférkőzött "sátáni ivadék" gonoszságainak. Akiben esetleg aggályok merülnek fel az eddig elhangzottakkal kapcsolatban, nos, lássuk, mit mond a farizeusok etnikai eredetéről egy i.sz. első században élő farizeus, a jól ismert és hitelesnek tartott Josephus:

> Mert a zsidók közt három filozófiai irányzatot képviselő szekta létezik. Az első, amelyet a farizeusok követnek; a második a szadduceusoké; a harmadik szektát pedig, amely jóval szigorúbb életmódot kíván követni, azt esszénusoknak nevezik. **Ez utóbbiak zsidók (jehudim) születésüknél fogva,** és láthatóan nagyobb odaadást mutatnak egymás iránt, mint a többi szekta. **(Flavius Josephus**, ***A zsidók háborúi 2:8:2).***

Egyedül az esszénusok voltak szín zsidók! Ne feledjük, ekkortájt közismert tény volt az idumeaiak és más nem vérzsidó elemek létezése Júdában, ahogyan ismert volt a korábban beépült idegen elemek léte, sőt, vallási hovatartozásuk is. Ha emlékszünk, még Ezrás is számontartotta a nem zsidó geneológiával rendelkező nettinim elemet, akik visszatértek Júdába a babiloni fogságból. Mindenesetre Josephus valami oknál fogva fontosnak vélte a fenti megjegyzés leírását, és csak hálásak lehetünk érte, hogy megtette. Láthatóvá teszi ugyanis azt, hogy ezzel az első században ennyire tisztában voltak, s egyben azt is, hogy mindez nem egy zsidóellenes fabrikáció, hanem tény. Ennek fényében folytassuk a keniták aknamunkájának részletesebb bemutatását.

A farizeusok, miután sikeresen a próféták helyébe emelték magukat, prófétákként és a nép ítélőiként állították be magukat:

> "Az biztos, hogy **kisajátították** maguknak a zsidóság vallási életének irányítását, magukat a próféták örököseinek tekintetve, s nem úgy, mintha a helyzet hozta volna ezt, hanem mint akiknek eleve joguk volt ahhoz" **(**kiemelés hozzáadva**,** Herford, ***Talmud and Apocrypha*****, 71. old).**

A farizeusok úgy adták elő magukat, mint akiknek megadatott a prófétaság szelleme, ahogyan egykor a prófétáknak, s kihangsúlyozták: erre ők "a választottság elve alapján" jogosultak. Annyi hibával, hogy a választottságot nem Istentől kapták, s a bennük élő szellem nem a prófétaság szelleme volt, hanem atyjuké, az ördögé. Nem csoda, hogy hamarosan a vallási kérdéseket eldöntő bírákként ültek a nép nyakán. Minden nehézség nélkül nyomon követhető az,

ahogyan egyre nagyobb hatalmat sajátítottak ki maguknak. A Talmud a farizeusi zsidóság által egy több száz esztendőn át (cirka i.e. 300-i.sz. 400 között) összeállított mű, ami tanúskodik arról, hogy a farizeusok kisajátították a prófétaság szolgálatát. A talmudi *Baba Bathra 12a* részében pl. a következő áll: *"A prófétaság elvétetett a prófétáktól, és a bölcseknek [farizeusoknak] adatott."* Továbbá: *"És ezektől nem vétetetett el."*

Ez természetesen nem az egyedüli ilyen utalás, Herford kutatása számos talmudi idézetet említ, amelyekből az alábbi következtetéseket vonta le:

> "Ennek a [talmudi] szövegnek a jelentősége szerint ... a rabbik [a farizeusok utódai] nemhogy kevesebb, de még a prófétáknál is sokkal nagyobb isteni fennhatósággal bírtak a tanításaikat illetően, és ez azután adatott meg nekik, miután a próféták megszűntek funkcionálni. Mindezzel az abba vetett hitüket kívánták nyomatékosítani, hogy a kinyilatkozások nem szűntek meg a próféták elmúlásával" (Herford, ***Talmud and Apocrypha***, 72. old).

Az egyre messzebb menő, és vakmerőbbé váló farizeusok a maguk rendeleteit és szabályzatait hamarosan nagyobb súlyúnak vélték, mint a próféták ihletett szavait! Mivel magukat a próféták jogörököseinek tekintették, szerintük a farizeusok lettek a próféciák, illetve isteni kinyilatkozások felkent eszközei a továbbiakban. Így minden, **amit ők tanítottak, az Isten akarata és rendelete volt** - annak ellenére is, hogy számos tanításuk szöges ellentétben állt JHVH parancsolataival vagy kijelentéseivel. Hatalmuk és befolyásuk csak egyre növekedett, hiszen aki ellentmondott nekik, az Isten akarata ellen emelte fel hangját!

Mindezt azzal a logikával magyarázták meg, hogy a prófétáknak nagyobb hatalma volt, mint a levitáknak; és nekik, mint a próféciák és isteni kinyilatkozások hordozóinak messze lényegesebb szerepük és nagyobb hatalmuk van, mint a templomi papoknak, akik csupán a rituálékat végzik.

> A farizeusok szerint Jehova ugyanúgy nyilatkoztatja meg Önmagát általuk, mint egykor a próféták által tette, így nem csupán az ősi szövegek által üzen, hanem az emberek szívéből, lelkiismeretéből hallatja hangját, azokéból, akik érzik kezének vezetését, amikor "minden igazságra elvezeti őket." (uo. 69. old).

A farizeusok tehát JHVH szócsövének tulajdonították magukat, aki "bennük és általuk nyilvánítja ki további akaratát", így többé már nem csupán az ősi, leírt igék által szól az emberekhez, hanem az ő szívükön és lelkiismeretükön keresztül is, ami a teljes igazságig vezet! Ha valaki hasonlóságot vél felfedezni a farizeusok fenti felfogása és a modern keresztények felfogása között, az nem a véletlen műve. Mindkettőt egy szellemiség vezeti és ezt nyomatékosan ki kell hangsúlyozni, mert árulkodó jelként tanúskodik azok ellen, akik a kígyó ivadékai, akik zsidóknak mondják magukat, de Sátán zsinagógájához tartoznak. A farizeusok tanítása hitelesítette először azt az elgondolást, hogy a bibliai igazságok nincsenek lezárva, ahhoz lehet hozzáadni, mert általuk [farizeusok/modern keresztény tanítók], az ő szívükbe, elméjükbe veti a további kinyilatkozásokat, amit kötelezően követni kell – még ha ellent is mond a Szentírásnak! Egy olyan mélyen vallásos társadalomban, mint Izrael, a vallási élet meghatátrozói és irányítói természetesen korlátlan hatalmat és befolyást élvezhettek, hasonlóan, ahogyan a kereszténység mai "nagy tanítói".

Vádalom-e az az állítás, hogy a Szentírást elvetve a maguk gondolatait terjesztették, vagy inkább egy jól dokumentált és elismert tény? A progresszív kinyilatkozásba vetett hitük szerint a régebbi kinyilatkozások érvényüket vesztették az ő újabb "kinyilatkozásaik" fényében:

> "Isten folytatódó és progresszív kinyilatkozásai, továbbá hatalmának és akaratának megnyilvánulása azok értelme és lelkiismerete által tárul fel, akik szorgalmasan keresik az Ő akaratát, és nem csupán az írott Tóra szövegeiből." (uo. 73. old).

> "[a farizeusok] Fenntartották, hogy a hagyományok erősebb hatalommal bírnak, mint az egyéni értelem, s így a Szentírást nem szabad attól eltérően, szabadon és egyéni módon értelmezni." (Conder, ***Judas Maccabaeus***, 203. old).

Ez a gyakorlatban azt jelentette, hogy a Szentírás önmagában nem elégséges a teljes igazság megismerésére, nem lehet azt a "hivatalostól" eltérő módon értelmezni, már csak azért sem, mert a körülmények mindig változnak. Mivel a Szentírást az adott helyzethez és körülményekhez kellett igazítani, emiatt szükséges volt hozzáadni a vének hagyományait, akik végülis Isten jelen helyzetben elvárt akaratát kozölték a néppel. Természetesen erre csak egyedül ők voltak felhatalmazva. Ennek egyetlen szépséghibája, hogy a farizeusok tanai és elgondolásai az önmaguk emberi

gondolatai és tanai voltak, nem Istené a Szent Szellem által kinyilatkoztatva, amire Jézus Krisztus oly nyomatékosan rámutatott a számos, velük lezajló konfrontációja alkalmával.

A farizeusok fentebb vázolt nézetei közvetlen hatással voltak a kereszténységre is. A szmirnai egyházkorszak közvetlenül az apostoli, őskeresztény korszakot követte, hozzávetőleg azt a periódust, amikor a római katolikus egyház már erőteljessé és befolyásossá vált. Csupán merő véletlen egybeesés lenne az, hogy ez az egyház kapott figyelmeztetést a sátán zsinagógájához tartozó álzsidók működésére (*Jel. 2:9*)? Vagy ez esetleg kapcsolatban van azzal a ténnyel, hogy történetesen ennek a katolikus egyháznak az alapvető tana szerint a Szentírás önmagában nem elegendő a teljes igazság felismeréséhez a hagyományok és az egyházatyák (vének hagyománya), továbbá az olyan progresszív kinyilatkozások nélkül, ami egy adott hierarchián keresztül nyilvánul meg. A párhuzamot egyszerűen nem lehet nem észrevenni.

A Szentírástól független új tanok bevezetése – József, az "engedékeny"

Az tény, hogy Jézus idejére a tiszta ószövetségi vallást felváltotta egy szűk réteg által irányított, emberi tanokra és törvényzetekre épült vallásrendszer, amit a judaizmus kutatói is elismernek. Ebben a fejezetben ennek az átalakulási folyamatnak egyik fontos mérföldkövét tárgyaljuk meg. Mivel az írástudók úgy tartották, hogy bármilyen határozatot hoznak, azt JHVH Szellemének sugallatára teszik, így egyre merészebben rendeltek el új szabályokat, gyakran minden bibliai alap nélkül. Ennek az irányvonalnak az első jól dokumentált vezéregyénisége egy *Joseph ben Joezer* nevű farizeus volt (i.e. 170 körül). Ez az időszak volt az, amikor a rendszeresített emberi tradícióikra − megtévesztő módon − az "orális mózesi törvény" névvel kezdtek utalni. Krisztus idejében maguk a farizeusok ezt a vének hagyományaiként nevezték, aminek "megszegését" bűnnek minősítették, amint ezt a *Máté 15:2*-ben is láthatjuk. Hogy ezeknek a tradícióknak semmi közük nem volt Istennek a Mózes által átadott, valós bibliai parancsolataihoz, azt könnyen levonhatjuk Krisztus megfeddő válaszából: *"Ti pedig miért szegitek meg a ti hagyományotokért az Isten parancsolatát?" (Mát 15:3).* Krisztus a "ti" hagyományaitoknak nevezte a farizeusi rendeleteket, amelyeket Joseph ben Joser idejétől kezdődően kezdtek tételesíteni. Ki volt ez a Joseph ben Joser? Joseph-re úgy utaltak, mint Joseph az engedékeny, ő volt ugyanis az első olyan farizeus, aki nyíltan is engedélyezett olyan dolgokat, amelyeket a zsidók korábban tiltottnak tartottak.

Joseph ben Joezer három olyan új szabályzatnak a bevezetését rendelte el, amelyek figyelmen kívül hagyták a Szentírás utasításait. Mint látni fogjuk, ezek önmagukban nem voltak egy világot rendítő újítások, ám elkezdtek egy olyan folyamatot, aminek a vége az Istentől való teljes elszakadás lett.

Az első törvénye engedélyezte egy olyan, a szöcskék fajához közel álló rovar fogyasztását, amit addig fogyasztásra alkalmatlannak, vagyis tisztátalannak tartottak a zsidók. Emellett engedélyezte a feláldozott állatokból származó folyadékok fogyasztását (amelyben valószínűleg vér is lehetett). Ez már határozottan ellentmondott a *3Mózes 3:17*-ben és egyéb helyeken elhangzott utasításoknak. A harmadik rendeletét a halottak és tetemek érintésével kapcsolatban hozta meg. Ő rituálisan tisztának minősítette azokat az embereket, akik állandó és közeli kapcsolatban voltak olyan egyénekkel, akik tetemeket érintettek *(3Móz. 11:27, 31, stb.).* Mindhárom pontban megsértette a törvényt azáltal, hogy elengedett abból. Innen kapta becenevét:

> "Józsefet 'az engedékenynek' nevezték, láthatóan azon oknál fogva, mert mindhárom határozatban olyan változásokat hozott, amelyek engedélyeztek bizonyos, korábban tiltottnak tartott dolgokat." (Lauterbach, ***Rabbinic Essays***, 219. old).

Herford szintén kitér az "engedékeny" munkásságára, és az új szabályzatok jelentőségére:

> "A Mishna [a Talmud egy része] három olyan hallachát jegyez le, amire ő utasított ... bár ezek láthatóan némi megütközést keltettek, ami abból is látható, hogy farizeus társai az 'engedékeny Józsefnek' nevezték. Ezt az váltotta ki, hogy olyan dolgokra adott utasítást [felhatalmazást], amelyekre az írott szövegekben (a Szentírásban) egyetlen olyan sort nem találunk, amelyekre hivatkozhatott volna a döntését illetően." ("***Talmud and Apocrypha***," 67. old).
>
> "Engedékeny József"-nek köszönhetően felgyorsulhatott a folyamat, eddig a pontig ugyanis senki nem merte a törvényt nyíltan kikezdeni, de innentől egyre merészebb és egyre több törvénymódosítást eszközöltek ki. Később aztán ezeket a parancsolatokat

nevezte Jahoshúa az emberek parancsolatainak *(Márk 7:7),* a farizeusi, majd rabbinikus judaizmus pedig *halakhah*-nak, vagy többesszámban *halakhot*-nak (határozat/ok, szabályzat/ok).

E három új törvény tehát csak a kezdet volt, s bár először tapasztalható volt némi vonakodás, de az hamar alábbhagyott, hiszen túl csábító volt a velejáró hatalom. Ez látható abból is, hogy innentől kezdve egyre több *hallachah* látott napvilágot. Rávilágít viszont arra is, hogy ezelőtt nem volt erre precedens, még a "vallási anarchia" korszakában sem, így nem lehetett része valamiféle "elbeszélt Mózesi törvény"-nek sem, amire a farizeusok hivatkoznak. Így csakis az emberi elme szüleményei lehetnek, kezdve az engedékeny Józsefével.

Még a témában igazán szakértőnek számító Lauterbach is ezt mondja:

"Tény tehát, hogy a *Halakot* [szabályzatok] ... nem voltak olyan ősi tradíciók, amelyeket József csak átadott, hanem az ő maga tanításai voltak, azok, amelyekre ő adott engedélyt, s ami miatt kiérdemelte a nevét [az ‘engedékeny']." (Lauterbach, ***Rabbinic Essays***, 218. old).

A farizeusok is tisztában voltak azzal, hogy Mózes könyveiből nem támaszthatták alá tanításaikat, s ez okból kifolyólag egyedüli érvként csak azt hozhatták fel, hogy őket Isten a próféták jogutódainak tekintve, a továbbiakban általuk nyilvánítja ki akaratát.

A körülmények megfelelőek, és a farizeusok továbbviszik az "Engedékeny" gyakorlatait

Ezt a nagyfokú átalakulási folyamatot külső hatások is befolyásolták. Nagy Sándor görög birodalmának létrejöttével egy új civilizáció érkezett Palesztínába, és kezdetét vette a hellenizmus korszaka. Nagy Sándor agresszív módon egy olyan új világrendet kívánt létrehozni, amit a görög kultúra, görög nyelv és filozófia dominált. A leigázott népeknek kötelező volt felvenni a görög nyelv használatát és a görög szokásokat. Felismerve a vallásban rejlő erőt, illetve azt, hogy a különböző vallási nézetek megosztják a birodalmat, szándékában állt a vallást úgy uniformizálni, hogy annak alapjait a görög teológiai irányelvek tegyék ki. Ennek hatására a hellenizmus egy idő után egyre nagyobb teret nyert a Közel-Keleten is. A zsidók kezdetben természetesen ellenálltak neki, de Simon, "az igaz" nevet viselő főpap halálával (i.e. 280 körül) véglegesen megszűnt az a vallás, amit még hitelesen az Ószövetség vallásának nevezhettünk.

Nagy Sándor halálával (i.e. 323) Palesztína a különböző hadjáratok színterévé vált, majd i.e. 301-től az egyiptomi/görög ptolematák uralma alá került. A ptolematák i.e. 198-ig uralták Palesztínát, s ennek a periódusnak a kezdetén volt főpap Simon, az Igaz. Ő volt az utolsó képviselője az Ezdrás és Nehemiás által helyreállított igaz vallásnak, amit ekkortájt a "Nagy Gyülekezetnek" neveztek. Simon halálát követően megszűnt a rendszeres vallásélet, és az elkövetkező nyolcvan esztendő hozta meg a legnagyobb változást a zsidók vallásgyakorlataiban. Professzor Jacob Lauterbach, a judaizmus kutatója kihangsúlyozza, hogy Simon halálától kb. i.e 190-ig nem tudunk egyetlen vallási vezetőről sem, és ebből az időszakból egyetlen olyan dokumentációt sem találni, amely a szervezett vallási élet jeleire utalna. Ez csaknem páratlanul az egyedüli fehér folt a zsidók vallási történelmében, ami mindenképpen arról árulkodik, hogy valóban alábbhagytak az ilyen irányú tevékenységek. Ugyanakkor a hellenizmus térnyerése még folyamatban volt:

"Nyugodtan azt mondhatjuk, hogy senki, legyen főember, vagy közember, nem kerülhette el egészében a hellenizmus befolyását, ha Judeában élt ezalatt az i.e. harmadik és második századokat átfogó periódusban. (Herford, ***Talmud and Apocrypha.*** 77. old.).

Ironikusan, legelőször pont a vezető réteg, a nemesek, s köztük a papok voltak azok, akik behódoltak a hellenizmusnak, mert érdekükben állt megtartani befolyásos társadalmi helyzetüket. A köznép természetesen követte őket, és nem véletlenül nem találni olyan referenciát ebből az időszakból, ami a hitéletre utalna. Ezt az időszakot nevezik a "vallási anarchia időszakának":

"Felütötte fejét a vallási anarchia állapota, ahol az emberek gyakorlati életét már nem az ősapák törvényei irányították, ahogy azt a vallási vezetők továbbadták nekik, de még a tanítók sem hivatalosan tanítottak, és nem egy szervezett testületen keresztül. Ez a

kaotikus állapot nyolcvan esztendőn át tartott (Lauterbach, ***Rabbinic Essays***, 200. old.).

Ez a "vallási anarchia" az i.e. 280 és i.e. 198 közötti években uralkodott. I.e. 198-tól Palesztína a szintén görög Szeleukid dinasztia által uralt szír birodalom igája alá került. A szeleukidák már sokkal erőszakosabb módon próbálták a görög kultúrát ráerőszakolni a zsidókra. Bár a ptolematák alatt a zsidók aránylag átitatódtak a hellenizmussal, a szeleukidák eszközei ellenhatást váltottak ki, és önmaguk hagyományaiban keresték az egységüket. Így a vallási élet és a Szentírás ismerete új lángra kapott, bár inkább a nacionalizmust felszító eszközként szolgált, mintsem az igazsághoz való teljes visszatérésként. Részben a hellenizmus hatására, és részben a vallási anarchia eredményeként, ebben az időben kezdtek megjelenni a Szentírástól eltérő tanítások, amelyeknek már nem volt kinek ellenállnia. A szanhedrin és az ekkor színrelépő farizeusi rend nem helyreállította a törvényt, hanem korukra, helyzetükre formálták azt, és mindinkább felváltották saját hagyományaikkal.

Engedékeny József közvetlenül a Makkabeusok lázadása (i.e. 168-165) után volt a farizeusi rend egyik jeles elöljárója. Nem véletlenül e zavaros idők után, egyre több további farizeus követte a példáját, akik szintén előadták a maguk halacháit. Ezt a metódust aztán minden farizeus követni kezdte, annyira, hogy egy nemzedék elteltével teljesen átálltak erre a tanítási módszerre.

Amennyiben a farizeusok nagy többsége egyetértett az új szabályzatokkal, akkor azokat JHVH szavainak nyilvánították, még akkor is, ha ellentmondott a Szentírás tanításainak. Az így kieszközölt tanok aztán hivatalossá váltak, és elvárták, hogy a nép kövesse azokat. Számukra az idők változásával csupán általuk volt megismerhető Isten jelenlegi akarata:

"A Jóseph ben Joezer általi irányvonalat követni kezdték, először csak mértékletesen, és az "íratlan törvény" [értsd szóbeli hagyományok] elméletére hivatkozva, de végülis teljesen elfogadottá vált, s abba torkollott, aminek a Talmud lett a végeredménye. De ennek a felépítésnek még a legszilárdabb hívei is tisztában voltak azzal, hogy mennyire gyenge alapokra épült. Tudták, hogy ezzel kettészakítják a halachah [farizeusi rendeletek] és az írott Tóra kapcsolatát, és tudták, ez nyíltan azt a látszatot keltette, hogy a tanítók [írástudók] szabad kezet kaptak általa ahhoz, hogy azt tanítsanak, amit akarnak. (Herford, ***Talmud and Apocrypha***, 68. old.).

A farizeusi tanítás szerint a Szentírás önmagában "elavulttá" vált

A farizeusok meggyőződése szerint, ahogyan az idők és a körülmények változnak, úgy Isten korábban kinyilatkoztatott törvényeit azoknak megfelelően át kell értelmezni. Ez a gyakorlatban azt jelentette, hogy bizonyos törvények vagy érvénytelenné válnak, vagy pedig megváltoznak, az adott helyzethez és körülményekhez mérten. Mivel mindezt prófétai hatalmuknak tulajdonították, így magától értetődően a régi törvények elvetésével, és az új, a helyzetnek megfelelő törvények beiktatásával sem volt gondjuk, függetlenül attól, hogy az ellentmond-e vagy sem a Szentírásnak. Herford a következőképpen fogalmazta meg a farizeusi önjelöltség indokait:

"Az írott törvény megfelelő volt arra a korra nézve, amikor az megadatott, vagyis akkor, amikor azt először felolvasták; de az írott Tóra önmagában már nem elégíti ki a későbbi korok igényeit" (***Talmud and Apocrypha***, 113. old).

Az örök törvényt idő- és helyzetfüggővé tették! Pontosan úgy, ahogy a mai keresztények tömegei is teszik. Végülis ez egy zseniális megoldás, hiszen ha a törvény pontjait másképpen kell érteni az idők elteltével, valakiknek meg kell magyarázni azt, hogy az adott időben éppen hogyan értsék azt. És természetesen ki más magyarázná el, mint a törvény- és írástudó farizeusok, akik Isten közvetlen képviselői.

Csak a vak nem látja azt, hogy ugyanez a felfogás és filozófia itatja át és vezeti a modern kereszténységet is. A kereszténységet magas teológiai iskolákat elvégzett, kiképzett teológusok (írástudók) és sikerpásztorok vezetik, akik egyedül hivatottak helyesen értelmezni a "szövegkörnyezetet", a "hermeneutikát", és egyáltalán a Biblia mondanivalóját. Ők azok, akik képesek és hivatottak korunknak, helyzetünknek megfelelően interpretálni, megváltoztatni annak üzenetét, ellentmondva Krisztus szavainak, Aki szerint Isten mindenigéje által kell élnünk *(Mát. 4:4)*.

Tehát, ezek a kb. i. e. 165-től kezdődő tendenciák voltak a közvetlen előzményei annak az Újszövetségben vázolt szélsőséges farizeusi judaizmusnak, amit Krisztus olyan élesen bírált. Nekünk pedig mindezek ismeretében több rálátásunk van a Krisztus és a farizeusok közt lezajló ellentétek okaival kapcsolatban. Jézus soha nem emelte fel szavát Isten törvénye ellen, csupán az olyan rendeleteket vetette el, amelyek elviselhetetlen teherré tették Isten parancsolatait pl. a szombattartással kapcsolatban, vagy hozzátettek ahhoz, pl. a rituális kéz- és edénymosások formájában. A szoferim talán egyik leghírhedtebb és legkárosabb szövegmódosítása a JHVH név Adonáj-ra való átírása volt. A mazorák (a korai héber tekercsek margójegyzetei) azt bizonyítják, hogy JHVH nevét legalább 134 helyen írták át a Szentírásban, ami a mai napig zűrzavart okoz sok bibliaolvasó számára. A bevett "magyarázat" szerint ezt a név iránti tiszteletből tették, holott a Szentírás nem elfedni, mint inkább felfedni kívánja JHVH nevét!

Ha megértjük, hogy kik voltak a farizeusok, hogy mit képviseltek és mennyire eltorzították a tiszta bibliai üzenetet, akkor érthetővé válik Krisztusnak a farizeusok és gyakorlataik iránt mutatott szigorú bírálata.

Krisztus halálát követően a rabbik léptek a farizeusok nyomdokába, akik valami négyszáz esztendőn át rendkívül kínos gondot fordítottak arra, hogy ne kerüljön napvilágra sem az orális törvények eredete, sem pedig az, hogy milyen folyamatok vezettek a Szentírásban fel nem lelhető szabályzatok bevezetéséhez. Nem mintha maguk nem lettek volna tisztában mindezzel, de hitüknek, az általuk gyakorolt judaizmus jövőjének védelmében sötétségben kívánták tartani az átlagembereket afelől, hogy hagyományaiknak semmi köze nem volt Mózes törvényéhez. Ma természetesen már más a helyzet, és utána lehet járni a judaizmus pontos történelmének, bár sajnos nem sokat változtat a közhidelemben kialakult nézeten.

A farizeusok által "Szóbeli Tan"-nak nevezett, általuk bevezetett törvényzeteket aztán a Talmud nevű törvénykódban rendszerezték, s a mai napig ez, nem pedig a Biblia határozza meg a judaizmus tételeit. A Talmud angol nyelvű fordítása valami harmincnégy kötetet tesz ki, s ezek a szóbanforgó "Szóbeli Tan" tételeit és azok magyarázatait tömörítik egybe, de egyetlenegy sor sem mutat arra, hogy pontosan honnan származnak ezek a hagyományok, és miképpen váltak elvárásokká. Csupán a nagy rabbik vitáit és döntéseit jegyzi le. A farizeusok úgy vélték – s ez az álláspontjuk megintcsak a modern kereszténységgel hozza őket kapcsolatba –, hogy képtelenség betartani azokat a törvényeket, amelyeket Isten Mózes által átadott. A számukra nem praktikus gyakorlatokat azután az igényeik szerint módosították:

> "az írástudók ... nagyon is tisztában voltak az általuk tett lépések súlyával. Szándékuk az Írott Parancsolatok több módon való megváltoztatása volt, amit az idők elteltével véghez is vittek számos alkalommal. Tették ezt annak ellenére, hogy előttük állt a határozott utasítás:*"Semmit se tegyetek ahhoz az igéhez, amelyet én parancsolok nektek, se el ne vegyetek abból!" (5Móz. 4:2)* (Herford, ***Talmud and Apocrypha***, p. 113).

A konfrontáció: Isten Fia vs. az ördög fiai

Krisztus ezt mondta magáról: *"a világ világossága vagyok" (Ján. 8:12; 9:5)*.

> **Máté 4:16-17** **16** A nép, amely a sötétségben lakott, nagy világosságot látott, és akik a halál földjén és árnyékában laktak, azoknak világosság támadt." **17** Ettől fogva kezdte Jézus hirdetni: "Térjetek meg, mert elközelített a mennyek országa."

A világosság elveti a sötétséget, és ennek fényében már érthetőbbé válik, hogy amit a farizeusok tanítottak, az a sötétség oldalának tanítása volt. Amit fel kell ismerni annak, ami, majd attól meg kell térni és el kell fordulni. De mi váltotta ki ezt a heves konfrontációt? Talán az, amit oly sokan gondolnak, hogy a farizeusok az ószövetséget képviselték, amit Jézus eltörölni jött? Ellenkezőleg! Krisztus azzal vádolta az írástudókat, hogy elvetették az Isten parancsolatait, és a maguk parancsolatait tették annak helyébe, s igaként a nép nyakára:

> **Máté 15:3** "Ti pedig miért szegitek meg a ti hagyományotokért az Isten parancsolatát?

> **Máté 15:6** Így tettétek érvénytelenné Isten igéjét a ti hagyományotokért.

> **Máté 23:13** "Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert bezárjátok a mennyek országát az emberek előtt: ti magatok nem

mentek be, és azokat sem engeditek be, akik be akarnak menni."

Máté 23:27-28 **27** "Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert hasonlók vagytok a meszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépnek látszanak, de belül tele vannak halottak csontjaival és mindenféle tisztátalansággal. **28** Így kívülről ti is igaznak látszotok az emberek szemében, de **belül tele vagytok képmutatással és törvényszegéssel."**

Máté 23:31-32 **31** Így hát magatok tesztek tanúságot magatok ellen: **ti azoknak fiai vagytok, akik a prófétákat meggyilkolták**. **32** Ti is betöltöttétek atyáitok mértékét.

Máté 23:34-35 **34** Azért *úgy lesz*, *hogy* én prófétákat, bölcseket és írástudókat fogok hozzátok küldeni, s ezek közül ti *némelyeket* meg fogtok ölni, és meg fogtok feszíteni, közülük *egyeseket* zsinagógáitokban meg fogtok ostoroztatni, és városról városra fogtok üldözni, **35** hogy az igazságos Ábel vérétől Barakiás fiának Zakariásnak véréig, kit a templom és az oltár között gyilkoltatok le, **rátok szálljon minden igazságos vér, melyet a földön kiontottak.**

Máté 15:13 Ő pedig így válaszolt: "Minden palántát, amelyet nem az én mennyei Atyám ültetett, ki fognak gyomlálni.

A fentiek igen szigorú szavak, mert a farizeusok, mint vallási rend, Isten és az igazság megátalkodott ellenségeiként vannak bemutatva! Egy nagyszerű példa a hegyi beszéd alkalmával hangzott el, ahol Krisztus a következő kijelentést teszi:

Máté 5:43 "Hallottátok, hogy megmondatott: Szeresd felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet.

A Szentírást oda-vissza olvashatjuk akárhányszor, de ezt a utasítást nem fogjuk megtalálni abban, azért, mert nem is volt benne soha. Ez a parancsolat a farizeusi *halakhah* része volt, aminek egy változata máig fennmaradt a Talmudban. Amikor Krisztus az Isten szavára utalt, vagy abból idézett, akor általában a "meg van írva" szavakkal vezette be, míg a szóbeli hagyományokra általában a "megmondatott" kifejezést használta, mint tette a fentebbi idézetben is. A farizeusi és talmudi judaizmusban pedig nemcsak nem elvárás az idegenek szeretete, de határozottan engedélyezett az irántuk való ellenséges viselkedés és a kettős mérce alkalmazása. Nem véletlenül volt elégtelen Krisztus számára a farizeusok emberi értelemre alapozott "igazságossága":

Máté 5:20 Mert mondom nektek, **ha a ti igazságotok messze felül nem múlja az írástudókét és farizeusokét**, akkor semmiképpen sem mentek be a mennyek országába."

Ez tiszta beszéd; kétségtelen, hogy valami nagyon nem volt rendben a farizeusi tanításokkal és lelkülettel. Némi jóhiszeműséggel azt mondhatnánk, hogy sajnálatos módon a tévtanok és rossz következtetések áldozatai voltak, ám Krisztus határozottan egy más képet fest elénk. Jahoshúa ugyanis rámutatott, hogy a farizeusok nem az Isten palántái voltak, s az ördög fiainak nevezte őket! Ugyanakkor a megtévesztett zsidó népre őszinte szeretettel és szánalommal nézett, mint juhokra, akiknek nem volt [igaz szellemi] pásztoruk *(Máté 9:36; Márk 6:34)*. De ehelyett voltak nekik farizeusaik és írástudóik, akik *"súlyos és elhordozhatatlan terheket kötnek össze, és az emberek vállára rakják, de maguk az ujjukkal sem akarják azokat megmozdítani." (Mát. 23:4)*. Krisztus különböző módon bírálta el egyik oldalon a farizeusokat, írástudókat, írásmagyarázókat, a másikon pedig az egyszerű népet, vagyis a megtévesztőket és a megtévesztetteket. Ennek természetesen mélyebb okai voltak, hiszen mint már láttuk, a sátán zsinagógája aktívan működött Izraelben is, s céljuk a zsidóság megtévesztése, igazságtól való elterelése és elpusztítása volt. A megtévesztést egy szisztematikusan felépített tanrend által vitték véghez:

Máté 16:11-12 **11** ...Őrizkedjetek a farizeusok és szadduceusok kovászától!" **12** Ekkor értették meg, hogy nem azt mondta, hogy a kenyér kovászától **óvakodjanak,** hanem**a farizeusok és szadduceusok <u>tanításától</u>** (gör. *didakhe*, azaz *doktrinális tanítás, instrukció*).

Krisztus tehát nem csupán hamisságaikat fedte fel, de rámutatott arra is, hogy mi a forrása a hamisságuknak, s kinek a fiai ők valójában, akinek tételesített tanait hirdetik. De ha Krisztus szerint a farizeusok nem voltak Isten palántái (fiai), akkor ki másé lehettek? Valójában nem kell sokat találgatnunk, de hogy egészen biztosak legyünk a válaszban, lássuk, mit mondott maga Jahoshúa, amikor a farizeusok kevélyen Ábrahám utódainak mondták magukat:

János 8:33 "Ábrahám utódai vagyunk, és soha nem voltunk szolgái senkinek: hogyan mondhatod hát, hogy szabadokká lesztek?"

Érdekes kijelentés a farizeusok részéről ez a *"nem voltunk szolgái senkinek"*. Izrael és Júda Egyiptomban rabszolgák voltak évszázadokon át, majd Júda a babiloniak fogságában volt hetven éven át, mi több, Júda ekkortájt éppenséggel Róma igája alatt nyögött. Hogy Ábrahám utódainak mondták magukat, nem feltétenül igaz, annak ellenére sem, hogy bizonyos fokig keveredtek az izraelitákkal, s ezt Jézus is figyelmükbe hozza *(Ján. 8:39),* viszont Jézus minden köntörfalazás nélkül rámutat nemcsak tanításaik, de lényük valós eredetére:

> **János 8:38,41 38** Én azt mondom, amit az én Atyámnál láttam, és **ti is azt teszitek, amit a ti atyátoktól hallottatok."** **41** Ti ugyanazt cselekszitek, mint atyátok."

Krisztus tehát nem csupán a farizeusok tanításait és cselekedeteit tulajdonította az ördögnek, hanem a farizeusoknak magát az eredetét is, közvetve utalva egyben Káinra, aki maga is az ördög fia és az első embergyilkos volt *(1Ján. 3:12)*:

> **János 8:44** Ti **atyátoktól, az ördögtől származtok**, és atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Embergyilkos volt kezdettől fogva, és nem állt meg az igazságban, mert nincs benne igazság. Amikor a hazugságot szólja, a magáéból szól, mert hazug, és a hazugság atyja.

A korai keresztények tisztában voltak Jézus szavainak jelentésével és jelentőségével, aminek nyomait fellelhetjük a kánonon kívüli irodalomban is. A Nikodémusz evangéliumaként ismert ókeresztény írásban pl. Sátán feleleveníti a Hádesz angyalának azt, hogy miként használta fel a zsidók közé beépített ősi népét a Messiás elpusztításához:

> **Nikodémusz Evangéliuma 4:2** Én kipróbáltam őt és fölkavartam ősi népemet **a zsidók közül** irigységgel és haraggal ellene.

Krisztus a maga juhainak nevezi Izrael egész házát, s kijelenti, egyedül hozzájuk küldetett. A konkolyra jellemzően, a farizeusok kívülről igaznak látszottak, de belülről képmutatók és törvényszegők voltak, és lám, ők vezették Isten népét, Jahuda törzsét! Ezek után nincs okunk csodálkozni azon, hogy Isten dicsősége, a *Shekina* elhagyta a szentélyt. De egyetlen keresztény sem gondolhatja azt, hogy ugyanez nem történt és történhet meg Isten szellemi templomában!

Az Énekek Éneke gyönyörű allegóriával vázolja Krisztus és az egyház "szerelmi" kapcsolatát, előretekintve arra az időre, amikor a vőlegény hamarosan eljön jegyeséhez:*"Szerelmesem hangját hallom! Jön már, ugrálva a hegyeken, szökdelve a halmokon. ... Itt áll már falaink mellett, benéz az ablakon, betekint a rácsozaton." (Énekek 2:8).* Amikor vége a hosszú várakozásnak és közeleg a mennyegző ideje (*10-14 versek*), ahogyan az a filadelfiai korszak egyháza is, a Messiás eljövetelének árnyékában működik. Ám a szőlősben rókakölykök pusztítanak, akiket ekkor már el kell fogni, meg lehet ragadni:

> **Énekek 2:15** Fogjátok meg a rókákat, a kölyökrókákat, mert pusztítják szőlőinket, virágzó szőlőinket!

Amikor Krisztus hírét vette annak, hogy – az idumeai származású – Heródes meg akarja őt gyilkolni, így válaszolt: *"Mondjátok meg annak a **rókának**..." (Luk. 13:32).* Egy pillanatig se gondoljuk, hogy Krisztus véletlenül használta pont ezt a kifejezést Heródesre! Különösen annak fényében, amit megüzent a királynak. Tudatta ugyanis vele, bevégzi Istentől kapott munkáját, még akkor is, ha meggyilkolják, ahogyan a többi prófétát meggyilkolták (*32-33 versek*), ami egyben utalás volt arra is, hogy a rókakölykök mindig is kieszközölték a próféták és az igazak üldözését vagy akár elpusztításukat *(Mát. 5:12, 23:29-32; Luk. 11:48; Ap.Csel. 7:51-54)*.

A szőlősben taroló, pusztítani akaró rókakölykök a konkoly, a sátán ivadékai, az ő zsianagógája, a keniták, az idumeiták, stb., akiket ő maga szórt a vetésbe, s akik hamis (testileg és szellemileg) zsidók, ahogyan hamis keresztények is. Ők a kárhozat fiai, a megtévesztők, akik bűnre és gonoszságra szítják a balga népet. Nem csupán a zsidókat, a keresztényeket is, s amikor erőre jutnak, megtévesztésük oly mértékű lesz majd, hogy ha lehet, még a választottakat is elhitetik *(Mát. 24:24).* Emiatt pedig fel kell fedni a kilétüket, és világosságra hozni szándékukat, ami nem más, mint a szent kapcsolat létrejöttének meggátolása a leghihetetlenebbnek tűnő eszközök bevetése által. A hűséges menyasszony, az igaz egyház azonban nem engedi magát elcsábítani szeretett jegyesétől *(Énekek 2:16-17).*

A modern kereszténység a farizeusok nyomdokaiban

Sátán palántái beférkőztek az ószövetségi vallásba, majd azt a maguk eszközévé tették, *"ahogyan atyjuktól hallották".* Az egyház létrejöttével pontosan ezt a módszert alkalmazzák a keresztény hívők megrontására is. Mára a belülről bevett és átformált kereszténység lett sátán talán leghatékonyabb eszköze a milliók megtévesztésére.

A modern, világias kereszténység lényegében azt teszi, amit a farizeusok tettek egykor. Ha ugyanis megvizsgáljuk a modern kereszténység tanait, és összevetjük azokat a teljes Szentírás üzenetével, akkor világosabb a napnál, hogy valami nem egyezik meg. Ahogy egykor a farizeusok, úgy a modern kereszténység "nagynevű tanítói" is elvetették Isten parancsolatait, és helyette emberi eredetű tanokat, hagyományokat vezettek be. Sőt, bizonyos fokig még a farizeusokon is túltettek, hiszen a farizeusok legalább megtartották a parancsolatok megtartásának látszatát, és inkább hozzáadtak, "leterhelték" azokat, de nyíltan nem merték megtagadni. A mai kereszténység nagy része pedig egyszerűen teljes egészében elveti az Isten parancsolatait, törvényét átoknak mondva. A nyugati civilizációt irányító kereszténységet ugyanaz a szellemiség irányította, ami a farizeusokat; a párhuzamot lehetetlen nem észrevenni: Isten nevében, Rá hivatkozva ellentmondani Isten szavának és akaratának, üldözve azokat, akik valójában az Isten igazságát képviselik.

Mindez persze korántsem újkeletű, hiszen a főirányú kereszténység közel kétezer éven át ezt a farizeusi taktikát alkalmazta. Pedig a Messiás, aki ugyanaz tegnap, ma és mindörökké *(Héb. 13:8),* elítélte ezt a szellemiséget:

> **Márk 7:7-9** **7** Hiába tisztelnek engem, ha olyan tanításokat tanítanak, amelyek emberek parancsolatai. **8** Az Isten parancsolatát elhagyva az emberek hagyományához ragaszkodtok." **9** Ezt is mondta nekik: "Szépen félreteszitek az Isten parancsolatát azért, hogy a helyébe állíthassátok a magatok hagyományait.

Márpedig ha ugyanaz az álszent és kegyetlen szellemiség vezeti a modern judaizmust és kereszténységet, mint ami a farizeusokat vezette, akkor illik beazonosítani annak a szellemiségnek a forrását! Ne feledjük, a zsinagóga rendszer elöljárói és tanítói a farizeusok és az "írástudók" (keniták, a szó már meghatározott formájában) voltak. Ők voltak az egyszerű nép, a mindennapi zsidó emberek félrevezetői, ahogy ma a kereszténység "jeles", hierarchiákba tömörült egyéniségei is teszik a szellemiség után kutató emberek millióival. Ezek a tanítók nem "vakok" − ha azok lennének, vétlenek lennének, de mivel azt hirdetik, hogy látnak, ők tanítók és apostolok, így ítélet alá esnek:

> **2Korintus 11:13-15** **13** **Mert az ilyenek álapostolok, csaló munkások, akik Krisztus apostolainak adják ki magukat.** **14** Nem is csoda, mert maga a Sátán is a világosság angyalának adja ki magát. **15** Nem meglepő tehát, hogy szolgái is az igazság szolgáinak adják ki magukat; de a végük cselekedeteikhez méltó lesz.

A hívőknek az igazság melletti kitartásukhoz hozzátartozik az is, hogy próbára teszik a hamis tanítókat, és miután felismerik azokat, fel is tárják őket és hamisságukat:

> **Jelenések 2:2** Tudok cselekedeteidről, fáradozásodról és **állhatatosságodról, és arról, hogy nem viselheted el a gonoszokat, és próbára tetted azokat, akik apostoloknak mondják magukat, pedig nem azok, és hazugnak találtad őket.**

Elkerülhetetlenül szembe kell nézni azzal, kik is valójában azok, akik magukat zsidóknak hazudják, miközben nem azok, hanem **sátán gyülekezetéhez, a konkolyhoz, a kárhozottakhoz** tartoznak, majd mindenkinek a választásától függ, hogy hagyja-e a továbbiakban is általuk befolyásolni önmagát. Mert mivel ők maguk nem mehetnek be Isten országába, amennyire lehet, a követőiket is meg akarják gátolni abban:

> **Jeremiás 23:10-14** **10** Mert tele van az ország házasságtörőkkel, átkozódás miatt hervadozik az ország, szárazak a puszta legelői. Rosszra igyekeznek, hatalmukkal visszaélnek. **11** **Próféta és pap egyaránt elvetemült, még házamban is megtalálom gonoszságukat -** így szól JHVH. **12** Ezért síkossá válik útjuk, a homályban elcsúsznak és elesnek rajta, mert veszedelmet hozok rájuk, büntetésük esztendejét! - így szól JHVH. **13** Samária prófétáinál botrányos dolgot látok: a Baal nevében prófétálnak, és félrevezetik népemet, Izráelt. **14** Jeruzsálem prófétáinál borzasztó dolgokat látok: házasságtörők, hazugságban élnek, bátorítják a gonosztevőket, ezért senki sem tér meg gonoszságából. Olyanok előttem mindnyájan, mint Sodoma, lakói pedig, mint Gomora.

Nem véletlen tehát, hogy a mai, valójában csak látszataiban keresztény felekezetek a rabbinikus judaizmust ismerik

el az ószövetségi vallás jogutódjának, amivel az ördög fiai által beiktatott hamisításokat hitelesítik. Nyersebben fogalmazva: maguk is a sátán zsinagógájából veszik tanításaikat, azoktól, akik zsidóknak mondják magukat, de hazudnak, mert nem azok. Mint azt a fentiekből is láthattuk, kevés dolog áll távolabb az igazságtól, mint az a légből kapott feltételezés, hogy a rabbinikus júdaizmus egyenlő az Ószövetség vallásával, és az, hogy a jelenlegi cionista Izrael állama nem más, mint az Isten által helyreállított Izrael. Pontosan ezek a tévhiedelmek teszik lehetővé azt, hogy az antikrisztus uralomra kerülhessen, és elhozza sátán direkt, de rövid országlását a földre.

IV. A konkoly példázata

A fentiekben már többször utaltunk a megtévesztőkre a "konkoly" kifejezéssel, s itt részletesebb magyarázatot adunk ennek okára. *Máté evangéliumá*nak 13. fejezetében olvashatjuk a jól ismert "magvető példázatát", továbbá a konkoly példázatát, ami tartalmaz néhány rendkívül fontos, és gyakran magyarázat nélkül hagyott elemet is. A példázatok említésekor soha nem hagyhatjuk említés nélkül, hogy ezekkel az illusztrációkkal Krisztus csakis a választottakat tanította, tehát amíg jelentésük a világ elől el van zárva, a tanítványok számára fontos igazságokat tárnak fel:

> **Máté 13:10-15** **10** A tanítványok odamentek hozzá, és megkérdezték tőle: "Miért beszélsz nekik példázatokban?" **11** Ő így válaszolt: "Mert **nektek megadatott, hogy megértsétek a mennyek országának titkait, de azoknak nem adatott meg**. **12** Mert akinek van, annak adatik, és bővelkedik, akinek pedig nincs, attól az is elvétetik, amije van. **13** Azért beszélek nekik példázatokban, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, és nem értenek." **14** "Beteljesedik rajtuk Ézsaiás jövendölése: Hallván halljatok, de ne értsetek, látván lássatok, de ne ismerjetek! **15** Mert megkövéredett e nép szíve, fülükkel nehezen hallanak, szemüket behunyták, hogy szemükkel ne lássanak, fülükkel ne halljanak, szívükkel ne értsenek, hogy meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket."

> **Máté 13:34-35** **34** Mindezt példázatokban mondta el Jézus a sokaságnak, és példázat nélkül semmit nem mondott nekik, **35** hogy beteljesedjék, amit az ÚR mondott a próféta által: "Példázatokra nyitom meg számat, és a világ kezdete óta rejtett dolgokat jelentek ki."

Mindezt azért kellett ennyire kihangsúlyozni, mert az alábbiakban megvizsgálandó konkoly példázata szoros kapcsolatban van a *Jelenések 3:9* mondanivalójával, vagyis a magukat zsidóknak mondó sátáni tanítókkal. A választottaknak létfontosságú ezt megérteni és felfogni, hiszen a felismerés teszi és tartja meg őket Isten igazságában:

> **Máté 13:16** A ti szemetek pedig boldog, mert lát, és fületek boldog, mert hall.

Akik nem értik meg a példabeszéd szellemi üzenetét, azoknak nem adatott meg az értelme, nem tartoznak a választottak közé! Nincs mindenkinek füle rá (vö. *Márk 4:9*).

Ezzel térjünk rá a búza és a konkoly példázatának elemzésére, úgy, hogy közben a Krisztus által megadott magyarázataikat is hozzáfűzzük:

> **Máté 13:24-25** **24** Más példázatot is mondott nekik: "Hasonló a mennyek országa ahhoz az emberhez, aki jó magot vetett a szántóföldjébe. **25** De amíg az emberek aludtak, eljött az ellensége, konkolyt vetett a búza közé, és elment.

> **Máté 13:37-38** **37** ... "Aki a jó magot veti, az az Emberfia. **38** A szántóföld a világ, a jó mag az ország fia, a konkoly pedig a gonoszság fia.

A Krisztus által a világba elvetett jó magok a Szent Szellemmel betöltekezett, újjászületett hívők (Isten országának fiai), azok, akik felismerték az igazságot, ami szabaddá teszi őket *(Ján. 8:32)*. A konkoly a gonoszság fiai. Itt meg kell jegyezni, hogy a konkoly (gr. *zizanion* (Strongs # 2215) egy rendkívül érdekes tulajdonságokkal felruházott növény. A konkoly (tudományos, azaz latin nevén *Lolium temulentum*) amíg nem fejlődött ki teljesen, szinte a felismerhetetlenségig hasonlít a búzakalászhoz. Miután a búza megérett és a konkoly kifejlődött, akkor már annyira láthatók a különbségek, hogy el lehet távolítani a búzából. Miután kifejlődött, a konkoly magjai feketékké válnak, s

elütnek az aranyló búzakalásztól. A konkoly fekete magjait el kell távolítani, mert ha a búzában hagyják, megkeseríti a kenyeret, sőt annyira mérgezőlehet, hogy tisztán fogyasztva betegséget, némely esetben akár halált is okozhat. Ezeknek a tulajdonságoknak a figyelembevételével a példázatnak nagyobb nyomatéka kell legyen, hiszen arról van szó, hogy az egyházban egy olyan mérgező elem van jelen, amelyet a tapasztalatlan emberi szem (vagy inkább szellem) fel sem képes ismerni, pedig életveszélyt hordoz rá nézve.

Ahogy a búza nő, úgy nő a konkoly is, s hozza meg mindkettő a maga gyümölcseit.

> **Máté 8:26-27 26** Amikor a zöld vetés szárba szökött, és már magot hozott, megmutatkozott a konkoly is. **27** A szolgák ekkor odamentek a gazdához, és azt kérdezték tőle: Uram, ugye jó magot vetettél a földedbe? Honnan van akkor benne a konkoly?

Ezzel talán a példabeszéd leglényegesebb eleméhez értünk, ahol rálátást nyerünk a konkollyal jelképezett gonoszok, a hamis "hívők" eredetére, aki az "ellenség". Az ellenség természetesen nem más, mint maga sátán, aki elhinti az Isten vetésében az ő saját magjait, a gonoszokat, akik így az igazak közt növekednek:

> **Máté 8:28-30 28** **Ellenség tette ezt! -** felelte nekik. A szolgák erre megkérdezték: Akarod-e, hogy kimenjünk, és összeszedjük a konkolyt? **29** Ő azonban így válaszolt: Nem, mert amíg a konkolyt szednétek, kiszaggatnátok vele együtt a búzát is. **30** Hadd **nőjön együtt mind a kettő az aratásig**, és az aratás idején megmondom az aratóknak:**Szedjétek össze először a konkolyt, kössétek kévébe, és égessétek el,** a búzát pedig takarítsátok be csűrömbe."

> **Máté 8:39-40 38** A szántóföld a világ, a jó mag az ország fia, a konkoly pedig a gonosz [gr. *ponérosz*] fia. **39** **Az ellenség, aki veti** [a konkolyt], **a sátán** ... Az aratás a világ vége, az aratók az angyalok. **40** Ahogy a konkolyt összeszedik és tűzre vetve elégetik, úgy lesz a világ [gr. *aión*, azaz korszak] végén is.

Bár a szolgák felismerik az érett búza közt a konkolyt, de ekkor még nem kapnak engedélyt a kigyomlálásra, nehogy esetleg a búzából is elvesszen valami. Az aratás idején azonban megtörténik az elválasztásuk, ami Krisztus visszatérésekor történik meg, s akkor az egyházba férkőzött megátalkodott gonoszok, a Sátán által elplántált "konkoly" egybe lesz gyűjtve, és a tűzre lesz vetve:

> **Máté 13:41-43 41** Az Emberfia elküldi angyalait, hogy szedjenek össze országában minden botrányt és minden törvényszegőt. **42** Ezeket tüzes kemencébe vetik, ott sírás és fogcsikorgatás lesz. **43** Akkor az igazak ragyogni fognak, mint a nap Atyjuk országában. Akinek van füle, hallja meg! (vö. *Dán. 12:2*)

Lényeges felfognunk mindennek a súlyát, mert itt a két csoportba tartozó egyének örök sorsának eldöntése történik meg. Az örök életet elnyerők elsőzsengéi, az igazak örök dicsőségre jutnak, a megátalkodottak és kárhozottak első gyümölcsei pedig az örök kárhozatra, ahogy Dániel megjövendölte:

> **Dániel 12:2** Akik a föld porában alszanak, azok közül sokan feltámadnak, némelyek örök életre, mások gyalázatra, örök kárhozatra.

E két csoportból tehát már senki nem kerül a második feltámadásba, ítéletük elvégződött ebben a korban. Miként lehetünk biztosak abban, hogy Isten magja van bennünk?

Mint láttuk, a jó mag az Isten által beültetett Szent Szellem, illetve az abban növekvő egyén. Akiben nem az Isten magja van, az az ördög által plántált konkoly, amit valóban fel lehet ismerni egy idő után:

> **1János 3:8-10 8** Aki a bűnt cselekszi, az az ördögtől van, mert az ördög cselekszi a bűnt kezdettől fogva. Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa. **9** Aki az Istentől született, az nem cselekszik bűnt, **mert az ő <u>magja</u> van benne,** és nem vétkezhet, mert az Istentől született. **10** Erről ismerhetők meg az Isten gyermekei és az ördög gyermekei: aki nem cselekszi az igazságot, nem az Istentől van, és az sem, aki nem szereti a testvérét.

Az nyilvánvaló, hogy aki nyíltan és megátalkodottan a bűnnek él, az az ördögtől van. És igaz ez akkor is, ha azt a képmutatás köntösében, a vallásosság álarca mögött követi el bárki. Az igaz törvénytartás nem azonos a törvénykezéssel, sem a szeretetlen, képmutató és ítélkező szellemiséggel. Ahogyan a konkoly előbb-utóbb nyilvánvalóvá válik, úgy a képmutatás és szeretetlenség is felfedi magát, s vele azokat, akik nem az Isten magjai. Mégis hagyják a kettőt egymás mellett növekedni! Ez visszavisz bennünket az *1Mózes4:15*-höz, ahol Káinra egy

bélyeg kerül azért, hogy *"meg ne ölje senki sem, aki rátalál."*

Felvetődhet a kérdés: Nem lehetséges-e az, hogy Krisztus itt képletesen és szellemi vonatkozásban beszélt? Nem! Ugyanis hozzátette, hogy akik nem értik meg a konkoly példabeszédét, azok egyetlen más példabeszédet sem fognak megérteni.

Vannak, akik a konkoly példázatát duálisan értelmezik, számukra a fentiek mellett van még egy párhuzamos mondanivalója is. Eszerint a jó mag a Krisztus által létrehozott Ádámra és gyermekeire utal, a konkoly pedig a köztük növekedő, az ördög által vetett magra, vagyis az általa megfogantatott Káin gyermekeire, a kenitákra. Káin volt a Krisztus által említett eredeti gyilkos és hazug. A jó mag (a megváltott tiszta ádámi faj) a csűrbe lesz gyűjtve, míg a konkoly (Káin leszármazottai, a "kárhozat fiai") a tűzre lesz vetve az ítélet napján, Krisztus visszatérésekor. Krisztus azért tárta fel tanítványainak ezt a mások elől elrejtett igazságot a példázaton keresztül, hogy megtudhassák *"a világ kezdete óta rejtett dolgokat" (Mát 13:35)*! Itt a világ kezdete (gr. katabole) az ádámi teremtésre utal.

A Biblia szerint Isten Ábrahám "magjaiban", azaz Izrael nemzetközösségében viszi véghez a megváltás tervét (amibe az Újszövetség által már a választott pogányok is be lettek oltva *(Róm. 4:16; 9:8; 11:17*), lásd még az **Izrael és az egyház titka** című írást). Izraelt emiatt nevezik a "választott népnek", ahogyan az igaz egyház tagjaira is a "választottak" kifejezéssel utal a Szentírás. Ugyanakkor a megváltás munkájában aktív szerepet és munkát kapnak a megváltás tárgyai, az igaz hívők, a választottak is. Sátánnak szintén megvannak a maga "magjai", akik egy állandó, elkeseredett küzdelemben állnak a megváltásra szánt magokkal *(1Móz. 3:15)*. Sátán szintén a "választottain" keresztül dolgozik és viszi véghez munkáját, akik azt teszik, amit tőle hallottak, teljesítik kívánságait, és hazugságait szólják *(Ján. 8:38,41,44)*. Mint láttuk, Sátán stratégiai pontossággal oda helyezi a saját ivadékait, ott működteti őket a legaktívabban, ahol a legnagyobb kárt okozhatják az igazságnak, és Isten választottainak. Ezért nem véletlen, hogy beférkőztek Júdába és az egyházba is, de míg az előzőt képesek voltak ideiglenesen megrontani, a másodikban lesz egy maradék, amely fölött nem kapnak erőt. A beférkőzött konkolyról:

> **Júdás 1:11-17** **11** Jaj nekik, mert Kain útján indultak el, pénzért Bálám tévelygésére adták a fejüket, és Kóré lázadása szerint vesznek el. **12** Ezek szennyfoltok szeretetvendégségeiteken, akik szemérmetlenül veletek lakmároznak és hizlalják magukat. Olyanok, mint a szél sodorta, víz nélkül való fellegek, mint az ősz végi gyümölcstelen fák, amelyek gyökerestül kiszakítva kétszer halnak meg; **13** mint a tenger megvadult hullámai, amelyek saját szégyenüket tajtékozzák, bolygócsillagok, akikre az örök sötétség homálya vár. **14** Ezekről is prófétált Énók, aki Ádámtól számítva a hetedik volt, amikor így szólt: "Íme, eljött az Úr szent seregeivel, **15** hogy ítéletet tartson mindenek felett, és megbüntessen minden istentelent minden istentelenségért, amelyet istentelenül elkövettek, és minden káromló szóért, amelyet istentelen bűnösökként ellene szóltak." **16** **Ezek zúgolódók, sorsuk ellen lázadók, vágyaik útján járnak, fölényesen jártatják a szájukat, és haszonlesésből embereket dicsőítenek.** **17** Ti azonban, szeretteim, emlékezzetek meg azokról a beszédekről, amelyeket a mi Urunk Jézus Krisztus apostolai előre megmondtak.

V. Isten "bevándorlási politikája"

Ki számít izraelitának bibliai értelemben?

A témakört nem lehet lezárni anélkül, hogy röviden ki ne térnénk Isten bevándorlási politikájára, vagyis azokra a törvényzetekre, amelyek meghatározták és szabályozták az idegenek Izraelbe való betelepedését. Tény, hogy amint a modern Izrael házához tartozó nemzetek, úgy Júda (a zsidók) is nagyszámú idegen népelemet foglalnak magukban a legkorábbi időktől kezdődően. A Biblia száraznak, unalmasnak tűnő geneológiáin legtöbben átugranak olvasás közben, szinte mellékes, haszontalan megjegyzéseknek veszik a furcsa nevek felsorolását, ki szült kit, életének hányadik évében, stb. Pedig ezek gyakran a legfontosabb kulcsokat tartalmazzák más szövegrészek pontos megértéséhez, és nem véletlenül kerültek be a Szentírásba.

A geneológiák sokat segítenek abban is, hogy választ kapjunk a fenti idézettel kapcsolatos felvetődő kérdésekre, különösen akkor, ha bibliailag helyes és pontos választ kívánunk.

A Szentírásból és néhány történelmi forrásból jól követhetjük, hogy miképpen épültek be Júda törzsébe olyan bizonyos népelemek, amelyek erősen hozzájárultak ahhoz a folyamathoz, amely az izraeliták ószövetségi hitét jelentősen átformálva a rabbinikus judaizmusként ismert vallássá alakította. Azon rabbinikus júdaizmussá, amelyben a zsidóságot a továbbiakban már nem egy adott vérvonalhoz kötött nemzeti identitás jelentette, mint inkább a rabbinikus judaizmus követői. Mint látni fogjuk, a zsidók közé beépült népelemek igen vegyes háttérből kerültek ki, gyakran az igaz Istent legádázabban ellenző népekből.

Történelmi tény, hogy Izrael törzseiben, majd nemzeteiben mindig is jelen voltak idegenek, vagyis a más nemzetekből hozzájuk csatlakozott elemek. Isten engedélyezte ezt, de törvényében szigorúan levetette, illetve szabályozta azt, hogy miként válhatnak a pogányok a testi Izrael részévé. Már az Egyiptomból való kivonuláskor is Izraellel tartott egy "keveredett népesség", akik szintén rabszolgák voltak Egyiptomban *(2Móz. 12:38).* Isten megbüntette Mózes nővérét, Miriamot, amiért az bírálni merte Mózest pogány (kushita, azaz valószínűleg sötétbőrű) felesége miatt *(4Móz. 12:14).*

Isten eleve korlátozni kívánta a keveredést az izraeliták és a hozzájuk csatlakozó pogány származású egyének között, ezért a törvényben utasításokat és szabályzatokat adott arra, hogy miként fogadhatók be Izrael közösségébe az idegenek:

> **3Mózes 19:33-34** **33** Ha idegen lakik veletek földeteken, ne bántsátok. **34** A veletek lakó idegen olyan legyen számotokra, mint a közületek való, és szeresd úgy, mint saját magadat, hiszen ti is idegenek voltatok Egyiptom földjén. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

Adott volt tehát az, hogy Izraelnek tiszteletben kellett tartani az idegenek "emberi jogait", bár ezt nem feltétlenül a kifejezés mai, eltorzult értelmében kell értenünk. A másik oldalról viszont az idegennek csupán egy adott módon volt lehetősége **Izrael részévé** válni. Amennyiben bárki Izraelhez kívánt csatlakozni, annak az egyénnek teljesen izraelitává kellett válnia, felvéve a szövetséget és annak jeleit. Végleg el kellett hagynia a pogány múltját, annak szokásait, nem beszélve a pogány vallásról. Röviden, teljes mértékben be kellett térnie Izraelbe a törvény minden elvárása szerint, kezdve a körülmetélkedéssel. Az ideiglenesen Izraelben tartózkodó idegennek (akiket mai kifejezéssel élve talán "vendégmunkásoknak" nevezhetünk) nem lehettek privilégiumai, és nem részesülhettek a szakrális dolgokban, így a szövetségen kívül maradtak, ami természetesen azt is jelenti, hogy nem válhattak izraelitákká. Bár sérelem és jogtalanság nem érhette még ezeket az ideiglenesen ott tartózkodó elemeket sem, de végleg letelepedniük (és az izraeliták örökségében részesülni) csak a fenti módon volt lehetséges bárki számára. A törvény tehát részben védte, részben pedig nagy felelősséggel ruházta fel az idegent. Izrael részére pedig biztosította, hogy a nemzeti vérvonal megmarad, a pogány vallási tradíciók és idegen szokások pedig soha nem üthetik fel fejüket Isten népe között – már amennyiben betartották az idevonatkozó rendeleteket:

> **2Mózes 12:48-49** **48** És ha jövevény tartózkodik nálad, és páskhát akarna készíteni az Úrnak: metéltessék körűl minden férfia, és úgy foghat annak készítéséhez, és legyen olyan, mint az országnak szülötte. Egy körűlmetéletlen se egyék abból. **49** Egy törvénye legyen az ott születettnek és a jövevénynek, a ki közöttetek tartózkodik.

> **3Mózes 24:22** Egyazon törvény szerint ítélkezzetek mindenki fölött, akár közületek való, akár idegen, mivel én vagyok az Úr, a ti Istenetek."

> **4Mózes 15:29-31** **29** Az Izrael fiai közül valóra és a körükben élő idegenre ugyanaz a törvény vonatkozik, föltéve, hogy tévedésből tesz valamit. **30** Az ellenben, aki szándékosan tesz valamit, akár a népből való, akár idegen, káromolja az Urat; az ilyet ki kell a népből zárni. **31** Mert megvetette az Úr szavát, s áthágta parancsait; az ilyet egészen ki kell irtani: viselje bűnét."

Egyáltalán nem volt helye a "multikulturalizmusnak", ahogyan a "minden nézet egyenlő jogú" elméletnek sem, különösen nem a vallás és törvényzetek területén:

Isten befogadta népe közé a köztük letelepedni kívánó pogányokat, s ezek az idegenek önálló örökséggel teljes jogú tagjaivá váltak annak a törzsnek, amelyben letelepedtek. Tudván elkötelezettségüket, mert idegenségük nem volt

mentség a törvény szigora alóli felmentésre. Izraelnek be kellett fogadnia az odatérőket még az olyan rendkívül ellenségesen viselkedő népek közül is, mint az edomiták, igaz, az ő esetükben szigorúbb megszorításokkal:

> **5Mózes 23:7-8** **7** Az edomitát ne utáld, mert testvéred. S ne utáld az egyiptomit sem, mert az országában éltél, idegenként. **8** Harmadik nemzedékük beléphet az Úr közösségébe.

Ez az idézet rendkívül sokatmondó, mert itt annak az Ézsaunak az utódairól van szó, akiket Isten gyűlölt, már az anyaméhben *(Róm. 9:13)*. Ennek ellenére Isten utasította az izraelitákat arra, hogy ne utálják az edomitákat! Az edomiták egyébként valójában Izrael testvérnépe voltak, hiszen ők Ézsaúnak, Jákob ikertestvérének leszármazottai *(1Móz. 36:43; 25:19-26)*. Jákob lett Izraellé átnevezve *(1Móz. 32:28),* s az ő tizenkét fiának egyike volt Júda. Ez azt jelenti, hogy Ézsau (Edom) Júdának, az első zsidó embernek a nagybátyja volt (mint ahogyan Jákob többi fiaié is). Az edomiták tehát szintén Ábrahámtól és Izsáktól származnak, így Hébertől is, ami apai ágon a héberek egyik ágává teszi őket. Mivel az edomiták szemita nép (bár kánaáni asszonytól, így pontosabban szemita és kámita keverék), héberek, Jákob testvérének leszármazottai, ezért az izraeliták legközelebbi pogány vérrokonainak mondhatók.

A judaizmus mint felekezet

Tudjuk azt is, hogy a perzsa birodalom idejében sok pogány nemzetből való egyén felvette a zsidó vallást, miután Eszter királynővé lett, és a zsidók legyőzték az addig őket üldöző ellenségeiket: *"Az ország népei közül sokan zsidóvá lettek" (Eszt. 8:17)*. A szöveg azt mondja, zsidókká lettek, tehát beolvadtak Júdába, s annak vallásába, felvéve az Ószövetség jeleit. Ezzel tehát egy további jelentős számú idegen elem keveredett a zsidóságba, ezúttal azonban a törvényben meghatározott módon. A perzsa birodalom igen vegyes lakosságú volt, bár döntően szemita eredetű népekből tevődött ki, s az ez alkalommal betértek legtöbbje így még szemita volt (mivel az elveszett törzsek ekkortájt még éppen ezen a területen tartózkodtak, köztük szintén sokan "visszatértek" a hithez).

A betértek állapotát két nézőpontól lehet megközelíteni:

1. Addig, amíg Izrael vagy Júda az Isten által levetett szövetség és törvény szerint élt, betartva annak minden pontját, úgy az idegenek megfelelő módon történő betérése elfogadott volt, és az idegen teljes mértékben asszimilálódhatott, részese lehetett az ígéretek testi fázisának (vö. *3Móz. 19:33-34, Ez. 47:22-23).*

2. Ha azonban a szövetséget már megrontó, vagyis az aposztata testi Izraelbe vagy Júdába települ be bárki, és ott akár állampolgárságot kap, az nem teszi őt Isten előtt a választott nép, vagy a szövetség részévé, sem az Izraelnek adott ígéretek örökösévé. Röviden, sem az izraelita országokba való betelepülés, sem a judaizmus felvétele nem tesz senkit Isten népévé. Az Izraelnek ígért örökség lényegében az üdvösség, s azt kizárólag Krisztus áldozatának elfogadásával, a bűntől való megtéréssel, és a teljes szellemi újjászületéssel nyerhetjük el, amire egyedül az Újszövetség ad lehetőséget.

Ha Josephusnak az edomitákkal kapcsolatos azon kijelentését, *hogy azok nem mássá, mint zsidókká váltak* az Isten törvényének fényében vesszük, akkor azok a törvény betűje szerint valóban "zsidókká" váltak, de nem a szövetség értelmében vett izraelitákká, hanem a szövetségtől már eltért, hamis farizeusi judaizmus részévé. Röviden, egy aposztata hitnek lettek a részesei, nem pedig igaz Júdának *(Róm. 2:29).*

Josephus a maga farizeusi tanításaira alapozva azt tartotta, hogy az ilyen prozeliták (betértek) valójában teljes jogú polgárokként tértek be a zsidóságba (lásd. pl. Antiq. XIV. könyv viii. fej. 1. rész), kissé figyelmen kívül hagyva annak tényét, hogy azt karddal a fejük fölött, azaz kényszerből tették. A törvény ugyan kimondja, hogy amennyiben az edomiták körülmetélkedtek és teljes mértékben elfogadták a zsidó "vallási gyakorlatokat és szokásokat", valóban Júda részévé váltak, mint az "ottszülöttek". Még akkor is, ha figyelembe vesszük az *5Mózes 23:7-8*-ban vázolt korlátozásokat (miszerint az edomiták, vagy edomita izraelita keveredésből szülöttek csak a harmadik generációban válnak teljes jogú izraelitává). Ez azt jelenti, hogy az i.e. 110 körül betért edomiták Krisztus idejére már túllépték a harmadik nemzedéket, és addigra teljes jogú zsidókká lettek. A kérdés csupán az, hogy ekkor a farizeusi judaizmus megegyezett-e az eredeti ószövetségi vallással?

Tudjuk, ekkor még állt a templom, és "érvényben volt" az Ószövetség, még akkor is, ha igen kevesen voltak már annak hű követői. Valamivel később, a jeruzsálemi templom lerombolása (i.sz. 70) és a Bar Kóhba lázadás leverése után, a rómaiak kiűzték a zsidókat Jeruzsálemből. Ezt követően a júdeai zsidók szétszóródtak szerte a Földközi-tenger partvidékén, Babilóniában, szétszórt elemeik jelen voltak Dél-Európában, különösen Spanyolországban, egész Észak-Afrikában és Arábiában. A zsidóság szefárdi ága nagyrészt az ő utódaikból tevődött ki a középkorra. Más elemeik Krímeába és a kaukázusi területekre vetődtek, akikhez később csatlakoztak azok a zsidók is, akik Babilóniából az izraelita törzsekkel észak-nyugati irányba vándoroltak. A talmudista és kabbalista judaizmus rendszerezése Babilonban történt meg, amelyre nagy hatással voltak az ottani misztériumok és okkult tudományok.

A templom lerombolását követően azok a testi izraeliták, akik nem fogadták el a Messiás áldozatát, ideiglenesen ki lettek metszve önmaguk olajfájából, amelybe nekik is vissza kell oltatniuk ahhoz, hogy részesei lehessenek az eleve nekik adott ígéreteknek. Azt azonban ki kell hangsúlyozni, hogy úgy kimetszésük, mint visszaoltásuk és helyreállításuk az üdvösségi terv része.

Mint már láttuk, Isten meghatározta, hogy pogányok betérhettek Izraelbe, letelepedhettek ott, és teljes jogú lakosokká válhattak, mint az ott született izraelita, **abban az esetben, ha elfogadták Izrael Istenét, vallásrendjét, törvényét (beleértve a körülmetélkedést is, ami az Izraellel megkötött szövetség jele volt).** Ez a bibliai alapelv illetve törvénytétel lényegében egy máig érvénybenlévő törvényszerűség, ami szellemi szintre lett emelve, és a **pogány választottak Izraelbe oltásával ez valósul meg** (annyi különbséggel, hogy esetükben már nem a test, hanem a szív metéltetik körül, ami az Újszövetség jegye)**.** Így lettek a pogányok közül választott hívők Izrael nemzetközösségének részesei Krisztus által.

Más kérdés viszont, hogy a zsidók ma mennyiben élik meg – a már egyébként is felbontott – Ószövetséget, illetve az abban meghatározott vallásgyakorlatot. A mai ún. rabbinikus júdaizmus ugyanis már nem az az ószövetségi vallás, amit Isten megkötött Izraellel a Sínainál, ugyanis az ott megadott rendeleteknek csupán válogatott elemeit tartják meg, erősen keverve a *halachah* hagyományokkal. A mai júdaizmus elsősorban a Krisztus első eljövetele és a templom lerombolása után kialakult farizeusi hagyományok örököse – az Ószövetség elengedhetetlen részeként megadott templomi, áldozati és papi szolgálat nélkül, és számtalan emberi parancsolat bevezetésével. Maga a rabbinikus judaizmus a keniták, gibeoniták és edomiták hatására alakult azzá, amivé lett – egy teljesen meghamisított vallássá. Mivel a Messiást megtagadták, Júda egyelőre és ideiglenesen maga is kiesett az ígéretekből (vö. *Ap.Csel. 3:23*), csakúgy, mint korábban Izrael háza.

Az eddigi leírásokból jól látható, hogy az idők folyamán a júdeai zsidók etnikai arculata valóban jelentős változásokon ment át a jól dokumentált keveredések folytán. Az Isten Gyülekezeteinek véleménye az, hogy ha bárki zsidónak vallja magát a judaizmus felvételével, az a judaizmus részévé teszi magát, nem pedig Izrael és az isteni szövetség részévé, aminek elvárása a szellemi megtérés és újjászületés Krisztus által.

Isten Egyháza ma egyedül a szellemi Izraelt *(Gal. 6:16)* tartja az Isten igazságait képviselő népének*,* azokat, akik "bensőleg zsidók" *(Róm. 2:29)*, ahol a testi születés lényegében nem számít semmit *(Ján. 6:63; Gal. 3:28).*

Isten azonban ügyel a nemzetének etnikai tisztaságára, a törvény szerint valójában a törzsek még egymással sem keveredhettek, nemhogy a pogányokkal. Izrael népének helyreállításával ki lesznek vetve a jogtalanul ott tartózkodó (körülmetéletlen szívű) idegenek, úgy a vallási szolgálatból, mint magából a nemzetből is.

Miért történhetett meg mindaz, amit ebben az írásban eddig vázoltunk? Tény, hogy mindez nagyrészt hozzájárult Izrael elvakulásához, amire JHVH emlékeztetni fogja Izraelt (és természetesen így Júdát is) a majdani helyreállításuk után:

> **Ezékiel 44:5-9** **5** Jól figyelj arra, hogy kik mehetnek be a templomba, és **kiket kell eltávolítani a szent helyről**! **6** Mondd meg Izráelnek, ennek az engedetlen népnek: Így szól az én Uram, JHVH: Elég volt már mindenféle utálatos dolgotokból, Izráel háza! **7** Hiszen **idegeneket, körülmetéletlen szívű és testű embereket engedtetek bejönni; szent helyemen való jelenlétük meggyalázta házamat**, amikor kenyeret, kövérjét és vért hoztatok nekem áldozatul. **Ezzel megszegtétek szövetségemet**,**tetézve utálatos dolgaitokat.** **8** Nem ti teljesítettetek szolgálatot szentélyem körül, **hanem rájuk bíztátok**, **hogy azok [az idegenek] teljesítsenek szolgálatot helyettetek szent helyemen**. **9** Ezt mondta az én Uram, JHVH: Az idegenek, az Izráel fiai

között élő körülmetéletlen szívű és testű idegenek, nem mehetnek be szent helyemre.

A Biblia a körülmetéletlen szívet következetesen a megtérést elutasítókra használja, s itt világosan láthatjuk, hogy Izrael ezek kezére bízta a szolgálatot! Innentől már soha többé nem fog előfordulni hasonló dolog, és végre minden beteljesedik, ami a törvényben meg van írva, mert Izrael szívébe lesznek írva a parancsolatok *(Jer. 31:31-33; Ezék. 11:19:21; 40-20),* nem térnek el attól többé sem jobbra sem balra, *"eltávolítanak minden botrányt és utálatosságot" (Ez. 11:18),* és a körülmetéletlen szívű idegenek nem mehetnek be többé a szent helyre.

Ennek része az, hogy Izrael és a szentély a messiási helyreállítás után teljesen megtisztul az idegen, hamis tanokat és gyakorlatokat terjesztő elemektől:

Zakariás 14:21 Jeruzsálemben és Júdában minden fazék a Seregek URának szent tulajdona lesz, és aki csak eljön, hogy áldozatot mutasson be, bármelyiket előveheti, és főzhet benne. **Attól a naptól fogva nem lesz többé kánaánita (héb. *kena'aníj*) a Seregek JHVH-jának házában.**

Izrael törzsei visszakapják törzsi örökségeiket, a törzsek a törvényt tiszteletben tartva még egymás közt sem házasodnak, a köztük élő, a szövetséghez kötődő és megfelelő módon letelepedett idegenek pedig saját birtokot kapnak maguknak a befogadó törzs területén *(Ez. 47:13-23).* Nem lesz többé megtévesztés, nem létezik majd többé Sátán zsinagógája a hamis zsidókkal, akik – a választottak kivételével – vakságban tartották Izraelt és a kereszténységet.

Túlzott kijelentés-e azt állítanunk, hogy a zsidóság nagy részét ma nem az eredeti Júda törzsének etnikuma teszi ki? Egyáltalán nem, mert ez megegyezik a hivatalos zsidó állásfoglalással:

"A szó szoros értelmében pontatlan az ősi izraelitákat zsidóknak nevezni, ahogyan helytelen a modern zsidókat izraelitának, vagy hébernek mondani." (Richard Siegel & Carl Rheins , *The Jewish Almanac*, New York, NY: Bantam Books, 1980, 3. old.).

Ezt a tényt sorozatban erősítik meg az olyan hivatalos zsidó források, mint a *The Jewish Encyclopedia* (1905), *The Universal Jewish Encyclopedia* (1941), az *Encyclopaedia Judaica* (1971), a *The New Standard Jewish Encyclopedia* (1977), és az egyéni zsidó kutatók és szerzők is. Csak néhány ilyen kiemelkedő személy neve: Nathan M. Pollock, a Középkori Zsidó Történelemkutatás professzora Tel Avivból, Bernard Lazare, Robert Quillan, Dr. Benjamin Freedman, Arthur Koestler, James Yaffe, Paul Meyer stb. Nem a véletlen műve, hogy a zsidó kifejezés hosszú ideje már nem egy etnikumot fed, mint inkább a judaizmus képviselőit, hiszen a farizeusi judaizmus megalkotóinak nagy része maga sem volt zsidó, és a betérés szabályait is meg kellett változtatniuk.

Ezek a tudósok nagyon is tisztában vannak azzal, hogy ez nem egy újkeletű jelenség, hanem a két testamentum közt végbement átalakulás eredményei. Tisztában vannak az olyan adott történelmi tényekkel, mint pl. a judaizmust felvevő idumeaiak beolvadása. Tagadhatatlan ugyanis, hogy már az ókorban is nagyon tisztában voltak Júda etnikai átalakulásával, mi több, már akkor közismert tényként kezelték azt az állapotot, hogy a judaizmust képviselő főbb szektáknak a tagsága sem színzsidókból állt, hanem nagyrészt idegenekből. Erről saját történészük, Josephus tanúskodik, amit itt újraidézünk:

"A judeaiak közt három fő filozófiai irányzat volt jelen. Az elsőnek a követői a farizeusok voltak; a második a szadduceusok; a harmadik szekta követőit, amelynek a legszigorúbb elvárásai voltak, esszénusoknak nevezték. **Ez utóbbiak a születésük szerint is zsidók**, és láthatóan nagyobb szeretetet tanúsítanak egymás iránt, mint a másik két szekta." (Josephus*, A zsidók háborúi* 2:8:2)

Josephus, aki a maga részéről a farizeusi szektához tartozott, minden további nélkül elismeri, hogy csupán az esszénusok szektája áll a valóban Júdától származó zsidókból, és akkor még igenis számon tartották a vérszerinti eredetet. Az utalás egyben elárulja azt is, hogy a farizeusok szektája és tagságuk messze nagy része nem vérzsidó volt, hanem idegen, s ez további bizonyíték a korábbiakban vázoltakhoz! Bár nem közvetlenül idevágó téma, de érdemes megjegyezni, hogy talán emiatt sem véletlen az, hogy egyedül az esszénusok tartottak ihletettnek és a Szentírás részének olyan írásokat, mint pl. az *Énok könyve*, amit a farizeusi/rabbinikus judaizmus elvetett, talán éppen amiatt, mert túl sok olyan információt tartalmaztak, amelyek felfedték kilétüket.

Rendkívül érdekes még Josephus azon leírása, amelyben elismeri, hogy valamikor a két testamentum közötti időben

a Shekina dicsősége, vagy a Jelenlét elhagyta a templomot:

> "Az Urim és a Thummim fénye megszűnt, kétszáz esztendővel azelőtt, hogy ezt a könyvet megírtam" [vagyis pont abban az időszakban, amikor a farizeusok szektája hatalmat nyert] (*Ant. 3:218*)."

Nyilvánvaló tehát az, hogy Isten Jelenléte elhagyta az akkorra hamissá váló vallásrendszert, és Krisztus eljövetelekor tanúbizonyságot tett az ellen. Az megintcsak tény, hogy az írástudók, a szoferim döntött JHVH nevének 134 helyen történő átírásáról Adonájra, ami a mai napig zűrzavart okoz a Biblia pontos értelmezésében. A templom lerombolását követően a szoferim hagyományait a rabbinikus zsidóság vette át, s nem véletlenül lett még a bibliai naptár is megváltoztatva.

Mint láttuk, az isteni uralom helyreállításakor Isten megszűnteti ezt az állapotot, eltávolítja népéből azokat az elemeket, amelyeket Ő maga el kíván távolítani, hogy tulajdona tiszta és szent legyen. Ezt a témához kapcsolódó terjedelmes kitérőt meg kellett tennünk a pontos teológiai jelentősége miatt.

A rabbinikus judaizmus létrejöttének egyik sajátos következménye az lett, hogy Izrael vallási életének vezetésébe gyakorlatilag bekerülhettek nem izraelita, pogány, s ami a legfontosabb, a Sátán által beültetett elemek is, akik Isten nevében a felismerhetetlenségig eltorzították az igazságot. Másképpen kifejezve: az igaz vallás a gonosz erők hamisítványa lett! És aki azt hiszi, hogy ez csak a judaizmusban történhetett meg, azt felkészületlenül éri az, amikor nemcsak hogy a keresztények zöme, de még a választottak is a teljes megtévesztés veszélyébe kerülnek.

Utószó: Megtévesztők és megtévesztettek

A sátán zsinagógájához tartozó zsidóknak semmi közük azokhoz az igazi izraelita zsidókhoz, akiket Krisztus a visszatérésekor nemzeti rabságból szabadít meg, s akik ekkor megtérnek Istenükhöz. Az igaz zsidók ekkor egyesülnek Izrael Házával a Szentföldön *(Ez. 37)*. A sátán zsinagógája egy olyan hatalmi elit, amely zsidónak mondja magát, zsidóknak hiszi őket a világ, "Isten választottaiként" tetszelegnek, holott sátán ivadékai, akik azt teszik, amit uruk diktál. Elérték, hogy a zsidó név mögött megbújva senki nem emelhet rosszalló szót ellenük, az irányukba intézett minden kritikát az "antiszemitizmus" vádjával bélyegeznek meg és vetnek el, a törvényeket ők diktálják, amelyeken érdekes módon ők felül állnak.

Ahogyan az Izrael vallásrendszerébe beplántált Sátán magjai veszedelembe és romlásba vitték a választott népet, úgy az egyházat, a szellemi Izraelt is romlásba vinnék, amennyire tehetik. Nem ok nélkül bünteti meg Isten azokat a **tanítókat,** akik népét, Izraelt is romlásba vitték. A *Jeremiás 8* fejezete a félrevezetett, megromlott nép keserű sorsát vázolja, s rámutat annak okozóira is:

> **Jeremiás 8:8-9** **8** Hogy mondjátok: 'Bölcsek vagyunk és az Úr törvénye velünk van?' Azt bizony, íme, **hamissá tette az <u>írástudók</u> vesszeje**. **9** Szégyent vallottak a bölcsek, megzavarodtak és tőrbe estek; íme **az Úr igéjét megvetették**, mit ér hát bölcsességük.

És ez az egyetlen mérce! Mondhatja magát bárki bárminek, hivatkozhat Istenre és a törvényre, vagy akár Jézusra, de ha a hivatkozás ellenére meghamisítják Isten törvényét, azzal feltárják kilétüket.

Kik is voltak elsősorban az írástudók, a bölcsek, akik kisajátították maguknak Izrael vallási életének irányítását? Káin fiai, a keniták, és a kiátkozott edomiták, a sátán magjai, az ördög fiai, vagyis azok a "zsidók", akik soha nem is voltak valójában zsidók, hanem Sátán papjai! Ők azok, akik szégyentelenül félrevezették és ma is félrevezetik a nyájat:

> **Jeremiás 8:12** Szégyenkezniük kellene, mert utálatos, amit tettek. De nem akarnak szégyenkezni, és már pirulni sem tudnak. Azért elesnek az összeomláskor, elbuknak a megtorlás idején! - mondta JHVH.

Ez az írás egyben egy nyílt levél is az elvilágiasodott kereszténység jeles nagy embereihez, akik félrevetve Isten parancsolatait, hamis utakra vezetik a rájuk bízott nyájat.

A Szentírás szerint az az igazi izraelita, aki szellemileg izraelita, és az az igaz zsidó, aki bensőleg zsidó:

> **Róma 2:28-29** **28** Nem az a zsidó, aki látszatra az, s nem az a körülmetélés, ami a testen látható, **29** **az a zsidó, aki bensőleg az, s aki nem betű szerint, hanem lélek szerint körülmetélt**. Az ilyen nem embertől, hanem Istentől kapja a dicséretet.

Aki bensőleg zsidó, az egyben szellemi izraelita is, mert Krisztus testében nincs különbség fajra, nemre való tekintetben *(Gal. 3:28)*. Aki testi születés szerint izraelita, de a szövetségtagadás miatt kivágattatott Izraelből, az a visszaoltásáig a pogányokkal egyenlő. A modern keresztények, különösen annak evangelista és pünkösdista ágazatai a rabbinikus judaizmust tekintik a zsidóság bibliailag hiteles vallásának, a cionizmust pedig Isten választott eszközének tartják, amely által "helyreállította" Izraelt. Keresztények tömegei kötelezik el magukat a cionizmus morális, ideológiai és gyakran anyagi támogatására, amivel ezek a magukat szelleminek valló "hívők" a sátáni fortély kelepcéjébe kerültek.

Itt az ideje, hogy azoknak adjuk meg a kijáró érdemet, akik jogosak arra, nem pedig azoknak, akik a név mögé bújva istentelenségeket és törvényszegéseket követnek el. Mert ők azok lába elé lesznek vettetve hódolatra, akik hűek maradnak az igazsághoz, és nem hagyják magukat megtéveszteni a sátáni hitvány hamisítvánnyal *(Jel. 2:9)*.

A megtévesztés természete szerint, a megtévesztett nincs tudatában annak, hogy meg van tévesztve – ha tudná, akkor nem lenne megtévesztve. Isten szerint népének a tudatlanságuk okozza vesztét:

> **Hóseás 4:6** Népem elpusztul, mert nincs benne érteni tudás. Mert elvetetted a tudást magadtól, én is elvetlek, ne légy többé pap. Amiért elfeledted Istened törvényét, én is megfeledkeztem a fiaidról.

Akik a külsőségekben mutatkoznak zsidóknak, vagy akár testileg azok is, de emberi hagyományokat követnek, továbbá nyereséget, dicséretet és evilági javakat hajszolnak, azokkal kapcsolatban ezt mondta Jahoshúa:

> **Máté 8:13-14** **13** ... "Minden palántát, amelyet nem az én mennyei Atyám ültetett, ki fognak gyomlálni. **14** Hagyjátok őket, világtalanok vak vezetői! **Ha pedig vak vezet világtalant, mind a ketten gödörbe esnek**."

Az aratás ideje közeleg, így a konkoly sötét magjai kezdenek egyre nyilvánvalóbbá és láthatóbbá válni a vetésben. Azok, akik felismerik e mérges termést, nem lesznek megtévesztve, nem bukhatnak el, s eljutnak az aratásig, "amikor megragadják a rókakölyköket", a "konkoly" tűzre kerül, a "búza" pedig begyűjtetik az Isten országába.

Az átlag zsidó ember addig nem fogja igazán megérteni az "antiszemitizmus" jelenségét, amíg nem néznek szembe azzal, hogy ők is csupán eszközei és elsődleges áldozatai egy olyan játszmának, aminek tétje nem csak a zsidók, de az egész emberiség sorsa. Az ő sajnálatos szerepük e játszmában az előre jól kikalkulált szenvedés volt, hogy arra hivatkozva érintethetelenek maradjanak azok, akik azt okozták – sátán zsinagógájának "álzsidói".

Sátán zsinagógája beférkőzött, és belülről meghódította az igaz vallást az ószövetségi időkben, majd beékelődtek a keresztény egyházba is. Ily módon el lett vetve az Isten törvénye, az igazság és a jog, helyébe a hiábavalóság került. De ez csupán a kezdet, mindezzel nem fejezték be munkájukat. Céljuk Isten törvényének betiltása, és annak elérése, hogy az emberek sátánt istenként imádják, amit egy új világrend beiktatásával szándékoznak megvalósítani.

Kihangsúlyozzuk, hogy a Júdától származó zsidó nép nem sátán zsinagógája, Júda el fogja fogadni Krisztust a Messiásként, amikor visszatér, és megmenti Izrael maradékát. Sátán zsinagógája egy, a zsidó név mögé bújt imposztor, okkultista hatalmi elit, a megtévesztés mesterei, akik gyűlölik Krisztust, a kesztyénységet, és azokat az igaz zsidókat, akik hűek maradtak a Tórához, elvetve minden általuk bevezetett eretnekséget, legyen az a kabbalizmus vagy a cionizmus. Ezek az álzsidók szemrebbenés nélkül elpusztítják az igaz zsidók és izraeliták millióit, ha céljaikat szolgálja, márpedig szolgálni fogja. Sátán zsinagógáját a hatalomvágy és sátán imádata vezérli, neki szolgálnak, és egyetlen céljuk az, hogy elfogadtassák őt a világ isteneként, amit az antikrisztus felemelkedésével kívánnak megvalósítani. Minden eddigi munkájuk egyedül ezt a célt szolgálta, ahogy a Cion bölcseinek jegyzőkönyvében maguk fogalmazzák:

Egyébként nem közömbös-e a világnak, vajon ki uralkodik fölötte: a katolikus egyház feje-e, vagy **a mi cionista vérből származó erőszakos királyunk** (despotánk)? (Cion Bölcseinek 5. Jegyzőkönyvéből)

Ha már most annyira uraljuk a gójok gondolatvilágát, hogy szinte valamennyien azokon a színes szemüvegeken át nézik a világ eseményeit, amelyeket az orrukra teszünk - ha már most nincs egyetlen állam sem, ahol bármi is megakadályozna minket abban, hogy tudomást szerezzünk arról, amit a gój ostobaság államtitoknak nevez: **Milyen lesz akkor a mi helyzetünk, amikor majd elismert legfőbb urai leszünk a világnak az egész világ felett uralkodó királyunk személyében?** (Cion Bölcseinek 12. Jegyzőkönyvéből).

Amikor Izrael királya a fejére teszi az Európa által felkínált koronát, a világ pátriárkája lesz. (Cion Bölcseinek 15. Jegyzőkönyvéből).

Igen, létezik egy nemzetközi összeesküvés, de ez nem a zsidó nép "gójok" elleni összeesküvése, hanem sátán zsinagógájának összeesküvése az emberiség ellen, legyenek zsidók, vagy pogányok.

Az írás második része a sátán zsinagógájának modernkori fejlődését és "munkásságát" mutatja be.

Tovább, a Sátán zsinagógája II. oldalra

SÁTÁN ZSINAGÓGÁJA II.

Letölthető Word dokumentum

PDF

A modern cionizmus okkult gyökerei - Szabbatai Zevi, Jacob Frank, a Dönmeh mozgalom, az Illuminátusok és a nemzetközi bankárok

A sorozat első részében többek között azt vázoltuk fel, miként épültek be a zsidóságba olyan sajátos népelemek, amelyek aztán nagy szerepet játszottak abban a folyamatban, aminek eredményeként az igaz ószövetségi vallásrendszert felváltotta a farizeusi, illetve rabbinikus, valamint a kabbalista judaizmus. Láthattuk, hogy Sátán egy zseniális, hosszútávú stratégia részeként beoltotta a maga "ivadékait" a zsidó nép közé oly módon, hogy általuk a későbbiekben még az eredeti zsidó identitást is sikeresen lecserélte! Tudjuk, Sátán ivadékai adták halálra a Messiást *(vö. 1Móz. 3:15),* de stratégiájuk túlment ezen, és ma már a hamis, sátáni messiásnak, az antikrisztusnak az eljövetelét és egyetemes elfogadtatását készítik elő. Ez az előkészítés évszázadok óta folyik, s e terv végcélja a nyíltan Sátánt imádó világuralom létrehozása az antikrisztus királysága alatt. Az antikrisztus uralmának teljén ugyanis kötelezővé teszi Isten és Krisztus megtagadását és Sátán imádatát. Sátán soha nem adta fel eredeti tervét: *"Olyanná leszek, mint a Magasságbeli" (Ézs. 14:14).* Magjait tehát a választott nép közé hintette, majd általuk hamisította meg az Ószövetség rendjét arra a farizeusi judaizmusra, ami elveti az Isten parancsolatait, és helyette emberi szabályzatokat érvényesít *(Márk 7:9).* A Sátán zsinagógájának rendszere egy olyan eltorzított vallás- és messiásképet alkotott meg, amely nem csupán az igaz Messiás elutasításához vezetett, hanem egy ál-zsidóság létrejöttéhez, majd egy hamis Izrael-kép felállításához is. Mindez Sátán ügynökeinek szisztematikus, nagyrészt a háttérben zajló munkájának az eredménye volt. Ennek a sötét munkának a része a nemzetállamok megszüntetése, egy globális rend felállítása, valamint a kereszténység teljes megtévesztése és judaizálása, illetve mindazok elpusztítása, akik nem igazodnak ehhez a programhoz. A közélet legfontosabb területei, mint a gazdaság, a politika, a szórakoztató ipar, de még az intézményesített vallás is a Sátán zsinagógájának fokozódó irányítása alá kerül. A nyugati világ kormányzatait, a politikát és a közéletet gyakorlatilag már ők irányítják, ami a tervezett globális világrendbe fog torkollni. A vallás területén egy olyan világvallás létrehozatala a céljuk, ami az általuk teljesen meghamisított, de nevében továbbra is "zsidó-keresztény" értékrendnek nevezett mintát fogja követni, miközben egy velejéig pogány

és okkultista kultusz marad, aminek a végcélja Sátán istenné nyilvánítása. Sátán mesterien a jótékonyság köntösébe bújtatott ideológiákkal vitte rabságba az emberiséget. A sorozat e része Sátán zsinagógájának az újkortól megkezdett és mostanáig tartó munkájára vet némi fényt. A globalizmushoz vezető lépcső fontosabb fokai a hamis messianizmus és az olyan humanista ideológiák terjesztése, mint a kommunizmus, liberalizmus, fasizmus és a politikai cionizmus, majd a világ javainak szisztematikus kisajátítása. Mára ez a sötét erők által megtervezett új világrend a küszöbön áll, de ezzel egyben eljött annak az ideje is, hogy Isten egyháza felfedje a Sátán zsinagógájának munkáját és kilétét.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

Weblap: www.churchofgod.hu

I. Rész. A politikai cionizmus (zsidó önmegváltás) okkultista gyökerei

A modern zsidó okkultizmus térnyerésének körülményei

A kései középkorra a kabbalizmus elérte virágzásának csúcspontját az olyan zsidó misztikusoknak köszönhetően, mint pl. Moses Cordovero és Isaac Luria, a Luriánus Kabbala megalkotója. Ez utóbbi misztikusnak a munkássága jelentősen kihatott a további történelem alakulására.

Isaac Luria (1534-1572) Jeruzsálemben született, szülei Németországból kivándorolt askenáz[illegible]k. Apja korai halála után, még gyerekként került Egyiptomba, ahol intenzív rabbinikus talmudista tanulmányokat folytatott. Tizenöt évesen feleségül vette unokahúgát, majd egy apósa által birtokolt kis nílusi szigetre költözött, ahol elmélyült tanulmányait már a Zohar-ral és egyéb kabbalista munkákkal folytatta. Ezután a kor legjelentősebb kabbalista tanítójának, Moses Cordoveronak az anyagait vette vizsgálat alá. Luria egyedi volt abban a tekintetben, hogy nem kötelezte el magát egyetlen

kabbalista irányzat mellett sem. Ekkoriban a legtöbb kabbalista ugyanis egy adott iskola mesterének tanítványa volt, és a különböző iskolák rivalizáltak egymással. Luria viszont egyféle egyesítő teóriát képviselt. Ekkor már azt is hirdette magáról, hogy régen elhunyt nagy tanítók, sőt próféták szellemeivel kommunikál, és gyakran tanácskozik Illés prófétával. Egy ilyen "találkozás" után "Illés" arra utasította őt, hogy költözzön vissza Izrael földjére, amit a látomásba vetett hite miatt meg is tett, és 1569-ben a galileai Szafedbe költözött. Itt a már említett nagy kabbalista mesternek, Moses ben Jacob Cordoveronak a tanítványa lett. Nem sokkal később, 1570-ben Cordovero meghalt, Luria pedig megalapította a maga irányzatát, amit később az ő nevével fémjeleztek. Szafedben számos neves kabbalista élt, akikkel Luria egy tancsoportot alkotott. A maga tanítványait többek között teoretikus kabbalára és az elhunyt igazak szellemeivel való kommunikációra tanította. Egyesek szerint ő volt a József házából való felkent (Messiah ben Joseph, a várt, "nagy próféta"). Luria 1572-ben, mindössze harmincnyolc évesen, egy járványban meghalt és helyben, Szafedben temették el, ahol jól gondozott sírja a mai napig látható.

Luria halálával a tanítványai némi dilemmába kerültek, hiszen a judaizmusban a korai halált átokként, illetve isteni csapásként tartották számon. Emiatt aztán többen azt híresztelték, hogy az olyan isteni titkok feltárása volt a bűne, amiket a beavatottaknak a szívükben kellene megőrizni. Maga Luria csupán néhány könyvet írt meg, halála után egy bennfentes tanítványa, Hayyim (vagy Chaim) Vital szedte rendszerbe az írásait és adta ki egy nagy posztumusz válogatásban, ami a következő munkákat foglalta magában: *Ez Hayyim, Shulhan Aruch Shel R. Yizhak Luria, Orhot Zaddikim* és *Patora de Abba.* A Luriánus Kabbala a későbbi zsidó miszticizmus irányadó iskolájává vált, messze meghaladva a Cordovero-féle Kabbalát. A rendkívül összetett és komplikált rendszert itt a terjedelem miatt nincs lehetőségünk bemutatni, csupán azon elemeit érintjük, amelyek ennek az írásnak a szempontjából különösen fontosak.

A kabbalizmus duális felfogása szerint - a gnoszticizmussal egyezően - a gonosz és a jó egyformán isteni eredetű. A gonosz tehát nem önmagától létezik, ereje az isteni fény aláesett "szikráiból" fakad, hiszen ha az isteni fény nélkül semmi nem létezhet, a gonosz sem jöhetett létre önmagától. A gonoszság ereje tehát az isteni világosság megannyi egyéni, lehullott szikrájában nyilvánul meg. Isten történelmet átfogó munkája pedig abból áll, hogy ezeket a szikrákat felszabadítsa, és a káoszt megszüntesse. Amikor Isten megteremtette a világot és Ádámot, akkor ennek a duális lénynek (isteni szellem és bűnös anyagi testből összetett ember) adta azt a feladatot, hogy vigye véghez a helyreállítást. Ám Ádám elbukott az eredeti bűn elkövetésekor, és újra a káosz uralma győzött. Ezután Isten egy népet választott magának, Ábrahám ivadékaiból, s ezzel a zsidók feladatává vált az Istennel való egység megvalósítása, vagy helyreállítása. Ez egy kabbalista számára óriási felelősséggel párosuló küldetéstudatot jelent.

A Luriánus Kabbala szélsőségesen emberközpontú, ahol először az embernek, majd később az erre kiválasztott zsidóknak kulcsszerep adatott a világmindenség sorsának eldöntésében. A zsidóknak így nem csupán saját sorsuk irányítóivá kell lenniük, hanem az egész világ, azontúl a kozmosz, sőt még az Istennel való egység is az ő munkájuktól függ. Más szóval, a zsidóság végső küldetése az, hogy az Isten céljait elvégezzék, és az egész világot megreformálják. Ezáltal az isteni terv kimenetelének, de még

magának az Istennek a sorsa is egyedül az ő kezükben van! Ez a zsidók egyedi sorsrésze, amit nem kerülhetnek ki, még akkor sem, ha netán más vallást vesznek fel. A kabbalizmus e nézetei hatással voltak a talmudista judaizmus irányzataira is, különösen az ortodox haszidokra.

Luria szerint a törvény minden parancsolatának van egy misztikus értelmezési módja. A próféciák pedig nem "maguktól" válnak valóra, hanem kivétel nélkül mindet olyan beavatott és elkötelezett emberek valósítják meg, akik felvállalják azok kimunkálását. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a zsidóknak nem elég csak várni a Messiásra és az Isten országlásának eljövetelére, hanem a próféciákat maguknak kell aktívan megvalósítani határozott és céltudatos munkával, és persze a kabbalista misztika és intrikák felhasználásával. Mindezzel természetesen Luria forradalmi módon újraértelmezte a zsidóság küldetését és a messianizmus koncepcióját.

Az elkerülhetetlen volt, hogy ez a fajta kabbalizmus az önjelölt próféciamegvalósítók és messiások végeláthatatlan sorát produkálja, ahogyan az is, hogy ez a sajátos cionizmus aztán több - úgy vallási, mint szekuláris - eretnek mozgalom alapvető filozófiájává váljon. Példákkal élve, a nagy álmessiás, Szabbatai Zevi nevéhez fűződő messianisztikus mozgalom is ebből a filozófiából merített, ahogy Theodor Herzl politikai cionizmusa is. Szabbatai Zevi szülte meg a tisztán okkultizmusra felépített messianizmus koncepcióját, a maga sajátos teológiájával, ahol a bűnök erénnyé válnak, sőt, aktívan elősegítik, felgyorsítják a felvilágosodást és Isten országának eljövetelét. A szabbateizmust aztán Jákob Frank és követői vitték tovább. Valamivel később szintén ezen kabbalista alapelvekre építve születettek meg a zsidó ön- és világmegváltás (nemzeti messianizmus) szekuláris változatai a kommunizmus és a politikai cionizmus formájában.

Tömören és laikus nyelven összegezve e filozófia gyakorlatias oldalát: ha a próféciák szerint Izrael visszakerül egykori földjére, akkor azt saját maguknak kell megvalósítani, és önmaguk, valamint a világ messiásaiként "addig kell manipulálni az események sorozatait a mágia erejével, amíg azok az igényelt valósággá válnak. Mindenkor olyan politikai és erkölcsi körülményeket kell biztosítani, amelyek a "király Messiás" elfogadásához és az új világ eljöttéhez vezetnek." [Mondanunk sem kell, ez az Antikrisztus istenítését és a világkormány elfogadását jelenti]. Lényegében mindazt a munkát, amit Isten Krisztusra bízott, a saját maguk feladatának tekintik, és tagadhatatlanul szorgosan dolgoznak kitűzött céljaikért. Ez pedig önmagában is kimeríti az antikrisztusi szellemiség fogalmát.

A XVI. század végére megérett az idő a luriánusi miszticizmusra épülő proto-cionizmus széleskörű elfogadására az európai zsidóság köreiben. Korábban, 1391-ben zsidók százezreit üldözték el Spanyolországból és Portugáliából, de Európa több más államában is üldöztetésnek voltak kitéve. Zsidók tömegei döntöttek úgy, hogy az elűzetés elkerülése végett felveszik a katolikus vallást, ám titokban továbbra is zsidók maradtak, és folytatták talmudista vagy kabbalista gyakorlataikat. Innen a crypto-zsidó megnevezés (a görög *kryptosz*, szó után, jelentése rejtett, titkos). Ezeket a zsidókat aztán a spanyolok *"marranos"*-nak is nevezték, az eredeti spanyol szó disznót jelent.

Az 1500-as években spanyolországi kabbalista crypto-zsidók alapították meg az "Allumbrados" néven ismert eretnek keresztény mozgalmat. Az *allumbrados* jelentése: megvilágosodottak, illuminátusok (!). Az allumbrados a misztikus kultuszok közé sorolható gnosztikus eredetű pszeudokeresztény mozgalom volt, amihez aztán csatlakozni kezdtek spanyol katolikus keresztények is. Teológiájuk több kabbalista elemet tartalmazott, úgy vélték, hogy az ember már testében képes eljutni a tökéletességre és a megistenülésre. Az Istennel való egyesülés és tökéletesség állapotában a bűnnek nincs hatalma, így bármit elkövethetnek a lélek megrontása nélkül. A mozgalom hulláma átcsapott Dél-Franciaországba is, ahol *Illuminés* néven működtek, majd egy évszázaddal később maradékaik beolvadtak az újabb keletű okkult iskolákba. A híres-hírhedt jezsuita rend megalapítója, Ignatius Loyola maga is egy *marrano* volt, aki ifjú korában tagja volt az allumbrado szektának. Isaac Luria elismerően nyilatkozott Loyola munkásságáról. Az 1540-es éveket követően nagyszámú *marranos* menekült el Angliába, Hollandiába, Franciaországba, az Ottomán birodalomba, sőt, Brazíliába és egyéb dél-amerikai államokba is, ahol folytatták sajátos kettős életüket. (Az illuminátizmus tehát nem Adam Weishaupt által lett "feltalálva", ő csupán újraélesztette és átszervezte azt.) A későbbiekben a safedi kabbalizmus egy új irányt és új reményt ébresztett fel a zsidó tömegekben.

Természetesen az okkult mozgalmak mindig is jelen voltak a középkori Európában, a templomosok rendje, a Prieuré de Sion, a Rózsakeresztesek és néhány kisebb titkos társaság tartotta életben az ősi misztériumokat. E mozgalmak szintén a Kabbalában, vagyis a babiloni misztériumvallás és gnoszticizmus zsidó változatában gyökereznek, de visszavezethetők az özönvíz előtti misztériumokhoz. Nem véletlenül, az okkultista rendszerek mindegyikének szinte teljesen azonos a szimbolizációs rendszere. A sötét középkort lezáró reneszánsz, a reformáció és a tudományok újjászületésének időszakát a fejlődés, illetve a felvilágosodás korszakaként ismerjük. Ugyanakkor paradox módon éppen ez az időszak volt az okkultista titkos társaságok, a neo-pogány kultuszok széleskörű újjáéledésének és elterjedésének korszaka is. Nem csodálkozhatunk tehát azon, hogy a felvilágosodás vezéregyéniségei között számos okkultista volt. A korábbi templomosok mozgalma a Rózsakeresztes, a Prieuré de Sion és a Szabadkőműves társaságokban élt és terjedt tovább. Ezek a mozgalmak gyorsabb növekedésnek indulhattak a felvilágosodás szabadabb légkörében. Gombamódra szaporodtak a kabbalista szekták is, amíg végül az illuminátusok tetőzték a listát, élére állva az okkult megújulási mozgalmaknak. A kialakuló új tudományágak közül több is az okkultizmushoz vezethető vissza. Csak egyetlen példát kiragadva: a modern orvostudomány atyjának tartott Theophrastus Bambastus Von Honeium, alias Paracelsus egy rózsakeresztes okkultista volt.

Az újkor kezdetével tehát hatalmas lendületet vett az okkultizmus. A titkos társaságok rendszerezték a Kabbala, valamint az egykori egyiptomi és babiloni misztériumkultuszok tanait, miközben a politikai arénában megkezdték lerakni a célul tűzött sátánista világkormány alapjait.

A kereszténység korántsem volt mentes ettől a befolyástól. A XIX. és XX. századokban számos keresztény irányzat vett át olyan okkultista eredetű nézeteket, amelyeket aztán hivatalos "keresztény" tantételekké formáltak, hogy közvetve vagy közvetlenül megnyerjék ügyüknek a keresztény világ egészét (lásd **A modern kereszténység eltérítése** és a *Sátánizmus a Vatikánban* című írásainkat).

I.1 Szabbatai Zevi, a szabbateisták és a Dönmeh mozgalom

Szabbatai Zevi (héb Shabbtai Cvi) 1626-ban született a török birodalom Szmirna nevű városában, és 1676-ban halt meg a mai Albánia területén. Zevi egy zsidó miszticista volt, aki hírnevét pszeudo-messiási küldetésével érdemelte ki. Szabbatai Zevi szefárd zsidó szülők, bizonyos források szerint Spanyolországból elüldözött ún. crypto-zsidók vagy *"marranos"* leszármazottja volt. Zevi a Luriánus Kabbala odaadó tanulmányozója és gyakorlója volt, aki emellett erőteljes messiási komplexusban is szenvedett. Mindenesetre, tehetsége és jó külseje miatt gyorsan számos követőre talált. Ez időben a Kabbala rendkívül népszerűvé vált a zsidóság köreiben, és a talmudizmus mellett a kabbalizmus volt a legjelentősebb irányzat. Az 1600-as évek első harmadában a kabbalista zsidók nagy jelentőséget tulajdonítottak az 1648-as és az 1666-os évnek. Az első dátum szerintük Izrael megváltásának éve lesz, amit majd a hazatelepedés és a Millennium fog követni 1666-ban. A zsidók tehát egyfajta lázas várakozásban éltek, s ez a légkör hozzájárult a rendkívül karizmatikus Szabbatai Zevi látványos sikereihez. Amikor eljött az 1648-as esztendő, az ekkor mindössze huszonkét éves Zevi a várt messiásnak nyilvánította magát követőinek körében. A Kabbalában való alapos jártassága, személyes magnetizmusa és furcsa, excentrikus szokásai miatt egyre többen kezdték követni őt, míg harsányan azt hirdette, hogy ő a várt messiás, aki minden földi uralmat eltipor. Amikor ennek híre ment, már nem csupán a Kabbalista zsidó elemek figyeltek rá, de egyre több talmudista zsidó is elhitte, hogy ő lesz a várt messiás. Viszont fiatal kora miatt ekkor még sokan ellenezték őt, és a rabbik 1651-ben kitiltották Szmirnából. Ezzel kezdte meg kalandos utazásainak hosszú sorát. Először Szalonikába utazott, ami ekkoriban a kabbalisták legfőbb központja volt, s itt Zevi hosszabb időt töltött. A helyi Kabbalista iskolában nyíltan hirdette messiási mivoltát, és egy szimbolikus házasságot is kötött, vagyis magát az Isten fiának nyilvánítva, misztikusan "egybekelt" a Tórával. Amikor Konstantinápolyba utazott, az ottani hívei hűen tanúskodtak messiássága felől, és egy híres helyi prédikátor, Abraham Ha-Yakini odáig ment, hogy archaikus betűkkel megírt egy olyan írást, ami határozottan tanúskodik Zevi küldetése felől, megadva születésének dátumát és nevét, és ami úgy néz ki, mintha egy ősrégi dokumentum lenne. Zevi ezzel az irattal – amit ő valós szentiratnak nyilvánított – hirdette magát Szalonikában is, amikor visszatért oda. A szigorúan vallásos zsidók azonban megbotránkoztak egyre furcsább gyakorlatain, és a rabbik rendeletére el kellett hagynia Szalonikát is.

Néhány rövidebb, homályba merült útja után Palesztínába utazott, majd Kairóban kötött ki. Kairóban körülbelül két évet töltött (1660-62), itt anyagi támogatóra is talált egy Raphael Joseph Halebi nevű zsidó személyében. Raphael Halebi Egyiptom kormányzójának egyik befolyásos, gazdag hivatalnoka volt, de aszketikus vallásos életmódot élt. Pénzével gyakran támogatta a vándorló kabbalista és talmudista hirdetőket, és Zeviben megtalálta keresett mesterét, akinek odaadó híve és támogatója lett. Zevi azonban nem látta Kairót megfelelő helynek az általa elképzelt nagy növekedéshez, és mivel az 1666-os év vészesen közelgett, így következő

Le Vray Portraict de SABETHA SEBI Roy des Juifs né en la ville de Smirne en Asie aagé de 40 Ans

székhelyéül magát Jeruzsálemet választotta, ahová 1663-ban meg is érkezett. Jeruzsálem idegen világ volt számára, ahol egy biztosnak látszó taktikát választott: naphosszat az utcákat járta hosszasan imádkozva, áhítatosan énekelve, önmagát ostorozva és böjtöket tartva. Szokásává tette, hogy a kisgyerekek közt ajándékokat osztogatott, amire sokan felfigyeltek, és hamarosan híre ment a városban kóborló karizmatikus "szent embernek". Lassan, de biztosan elkötelezett követőkre talált a nép körében, és egyre többen fogadták be tanításait.

Rövid időre visszatért Kairóba, ahol találkozott egy Sára nevű fiatal zsidó lánnyal, aki arról volt híres, hogy hatéves korában árván maradt, miután túlélte a hírhedt Chmielnicki-i mészárlást, s egy olyan látomásban részesült, ami szerint a hamarosan megjelenő Messiás felesége lesz. A lány bejárta Európát, egy ideig prostituáltként élt meg, végül Kairóba vetődött, ahol híre terjedt álmának, és közismert személyiség lett az ottani zsidóság köreiben. Zevinek mindez kapóra jött, azonnal elvette Sárát feleségül, mivel a zsidó hagyományok szerint a messiásnak egy züllött asszony lesz a felesége, aki ráadásul látomást kapott afelől, hogy a messiás felesége lesz. Ennek híre még jobban lázba hozta a közel-keleti zsidóságot. Zevi 1665-ben visszatért Jeruzsálembe, hogy ott tovább szervezze a mozgalmát, ami ekkorra egyre nagyobb lendületet vett. Ekkor a Gázai Náthán hivatalosan is messiásnak nyilvánította Szabbatait, aki végre győzelemre és szabadságra vezeti a zsidókat, egybegyűjti Izrael tizenkét törzsét és a Szentföldre telepíti őket. Meghirdették, hogy a földi hatalmakat maga alá veti, a szultán koronáját leveri és a maga fejére teszi. A Gázai Náthán (Nathan Azzati) Zevi jobbkeze volt, aki a zsidók által is várt Illésnek, a messiási prófétának mondta magát, aki "bevezeti" a Messiást. A terv valóban jól fel lett építve, annak részletei is mind harmonikusan egybeillettek.

A jeruzsálemi rabbik azonban nem mind fogadták el Sabbatai tanait, s amiatt is féltek, hogy a szélesedő mozgalom bajba keveri a zsidókat a török hatóságok előtt. Miután a rabbik kitiltották Zevit és Náthánt Jeruzsálemből, azok helyi követőikkel együtt visszatértek Szmirnába, ahová diadalmenetben vonultak be. Szmirnai híveik harsonákat fújtak és éljenezték a Messiást, így Zevi és Sára szinte a város tényleges vezetőivé lettek. Az őt ellenző rabbik helyébe új rabbikat jelölt ki, ugyanakkor a kor leghíresebb rabbijai közül is többen csatlakoztak hozzá. Zevi híveinek száma folyamatosan növekedett szerte Európában is, ahová szintén eljutott a mozgalom szele. Ugyanakkor hírneve a keresztények közt is elterjedt, akik természetesen a maguk értelmezése szerint, de szintén apokaliptikus lázba kerültek, és elfogadták az

1666-os dátumot. 1665-ben, a "Millennium közeledtével" a kontinens zsidóságának nagy része teljes extázisban volt, a velencei, amszterdami, londoni, hamburgi, dél-európai és észak-afrikai zsidók eladásra hirdették mindenüket, készülve a Szentföldre való visszatelepedésre. Az eseményeket szemmel tartó keresztények között szintén voltak, akik eladták házaikat, és együtt várták a zsidókkal az új világ eljövetelét. Európa szinte felbolydult, és láthatóan még azokat is elkapta a láz, akik nem tartoztak közvetlenül a mozgalomhoz.

A jelentős év, 1666 elején Szabbatai újra Konstantinápolyba érkezett, valószínűleg azzal a céllal, hogy beteljesedjenek a Gázai Náthán "próféciái", és a szultán koronáját a maga fejére tegye. Ehelyett a helyi nagyvezír, Ahmed Köprülük utasítására a török hatóságok azonnal elfogták és börtönbe zárták, mert egy nagyobb felkelés kibontakozásától tartottak. Két hónapi börtön után Abydos szigetére szállították, ahol az ottani börtönvárban igen nagy kényelmet biztosítottak neki, elsősorban amiatt, mert gazdag követői és Sára nagy összegekkel megvesztegették a török hivatalnokokat. Abydos szigetén történt meg nevezetes törvényszegése, és itt hangzott el hírhedt imája is. Mivel Abydos szigetére a Pászka ünnep körül érkezett, itt a vele lévő követőivel leöltek egy bárányt, amelynek megették a háját, a törvény tiltása ellenére. Ekkor mondta el az *"áldott legyen az Isten, aki megengedi nekünk azt, ami eddig tiltott volt"* imát.

Rendkívüli karizmájának köszönhetően még a fogságban is valóságos kiskirályként viselkedett, gyakran fogadta híveinek látogatását, majd üzeneteket, parancsokat küldött szét általuk. Titokban még itt is tovább hirdette a szultán közeli elbukását. Amikor híre terjedt a zsidóság között, hogy milyen fenséges körülmények közt él, követői nemcsak hogy nem ábrándultak ki belőle, de inkább növelte a hitüket az, hogy Zevi ilyen magasztos körülmények közt raboskodik. Ekkorra körülbelül egymillió (!) zsidó lett valamilyen szinten a mozgalom híve, és számos zsinagógában bevezették a következő, Zeviért mondandó imát: *"Áldd meg Urunk és Királyunk a szent és igaz Szabbatai Zevit, Jákob Istenének Felkentjét."* A tömegek, akik eladták vagyonukat és várták a csodás hazatérést, egyre nagyobb gondot okoztak Európa-szerte. Morváviában akkora felfordulást okoztak, hogy az államnak kellett közbelépnie, és fegyveresekkel tartották fenn a rendet. Marokkóban a forrongások hatására hevesen üldözni kezdték a zsidókat. Az 1666 áprilisa és júliusa közt eltelt három hónapban teljes káosz uralkodott Európában, miközben Zevi legbennfentesebb követői a törvény és az ünnepek elvetését hirdették, beleértve az engesztelés böjtnapjának megszüntetését is, ami nagy megoszlást okozott a zsidók közt. Zevi "messiási küldetésének" egy gyorsan pergő, és nem várt eseménysorozat vetett véget. Abydos szigetén ugyanis egymásnak adták a kilincset a zsidó kolóniák küldöttei, így két Galíciából való jeles lengyel talmudista rabbi is meglátogatta Zevit, akik közölték vele, hogy egy Nehemiás Ha-Kohen nevű galíciai próféta meghirdette a messiás eljövetelét. Zevi azonnal kérvényezte a próféta hozzájövetelét, aki három hónapos utazás után, 1666 szeptemberében meg is érkezett Abydosra. A találkozás azonban hatalmas kudarcba fulladt, mindkét fél durván megkérdőjelezte a másik hitelességét, majd hamisnak nyilvánították egymást. Zevi fanatikusabb követői közül néhányan meg akarták gyilkolni a "prófétát", de ennek Nehemiás idejében hírét vette és elmenekült a szigetről, majd egyenesen Konstantinápoly felé vette útját, ahol feljelentést tett "a birodalom ellen összeesküvést szövő" sabbateisták ellen. Mehmed szultán ekkor Adrianople-be vitette Zevit, ahol a

kihallgatása előtt egy muszlim hitre áttért zsidó azt ajánlotta neki, hogy ha élni akar, jelentse ki a szultánnak, hogy el kívánja vetni zsidó hitét és muszlimmá szeretne lenni. Amikor Zevit a szultán elé vitték, látványosan levetette zsidó ruházatát és egy turbánt helyezett a fejére annak jeléül, hogy áttér az iszlám vallásra. Ez meg is mentette az életét. A szultán rendkívül elégedetten megkegyelmezett Zevinek, sőt jó fizetés mellett megtette őt ajtónállójának. Hogy teljessé legyen az áttérése, Sára mellé legalább egy további feleséget kellett magához vennie. Leghűségesebb hívei követték példáját, és mindannyian áttértek az iszlám vallásra. Ezek után ezt írta a Szmirnában lévő híveinek: *"Isten izmaelitává tett; megparancsolta nekem, s én azzá lettem."*

Ez természetesen megdöbbentette talmudista zsidó híveit, és mivel követőinek nagy részét ők tették ki, a mozgalom ezzel lényegében össze is omlott. A kiábrándult zsidó tömegek elhagyták, a rabbik pedig azonnali hatállyal eretneknek nyilvánították Zevit és maradék követőit. A "messiás" később felvette az Aziz Mehemet iszlám nevet, majd rövid idő elteltével a mai Albánia területén halt meg, teljesen eljelentéktelenedve. A történetnek azonban ezzel nincs vége, sőt, inkább itt kezdődik!

Zevi követőinek egy elszánt, fanatikus magja a föld alá vitte a mozgalmat, és titkos társaságként fenntartották a szabbataita (vagy szabbateista) eszméket. A szabbateisták e titkos szövetsége a *Dönmeh* (törökül *aposztaták*, vagy *hitehagyottak*) mozgalom néven lett ismert, még akkoriban, amikor Zevi és maradék követői felvették az iszlám vallást. A Dönmeh hívői tovább radikalizálták a már amúgy is mélyen okkultista mozgalmat. A szabbateizmus egyik kutatója és szakértője, Rabbi Antelman a következőképpen foglalja össze Zevi és a Dönmeh tanait:

> "Amikor [Zevi] áttért [az iszlám vallásra], kiábrándult hívei tömegesen hagyták el a mozgalmat. De maradt néhány makacs követője, akik továbbra is hittek benne, s természetesen valami magyarázatot kellett adniuk arra, hogy miért maradtak meg híveiként. Az ő okfejtésük hozta létre a szabbateisták azon különleges szektáját Törökországban, amit a Dönmeh néven ismerünk. A Dönmeh rend úgy tartotta, hogy a Messiásnak először bűnbe kell esnie ahhoz, hogy később megváltást hozhasson, s ezzel adtak magyarázatot arra, hogy a zsidó Messiás a muszlim hitre tért át. A Dönmeh Szabbatai Zevi halála után is hosszú ideig fennmaradt, sőt még növekedésnek is indult."

Zevi tanításai tovább éltek halála után is, ahogyan módszerei is tökéletesen elfogadottakká váltak a kabbalista zsidók köreiben: a megtévesztés és hamis bizonyságtétel teljesen elfogadható eszközzé válhat a cél megvalósításának érdekében, aminek mértékét egyre fokozták a mozgalom további vezetői. A korai szabbateisták vezéregyéniségei:

Szabbatai Zevi (1626-1676)

A Gázai Náthán (16??-?)

Rebbe Berechiah

Jakob Frank (1726-1791)

A Gázai Náthán munkásságát és annak maradandó hatását talán a neves történész, Paul Johnson összegzi

legtömörebben az alábbiakkal:

> "**Náthán kiváló példája volt annak a hatalmas képzelőerővel rendelkező és veszélyes zsidó archetípusnak, amely valamivel később egy világméretű jelenséggé vált a szekuláris zsidó intellektualitás elterjedésével.** [Náthán] Mestere volt az olyan kétértelmű magyarázatok és előrejelzések felépítésének, amelyek egyrészt értelemszerűek és elfogadhatóak voltak, ugyanakkor annyira nem voltak konkrétak, hogy valami módon ne lehetett volna alkalmazni azokat bármilyen megtörtént eseményre – még akkor is, amikor valójában egyáltalán nem feleltek meg az eredeti elvárásoknak. Rendkívüli adottságokkal adta elő ezeket a változatosság-teli teóriákat, kiváló képességgel dolgozta fel a kialakuló jelenségek lehetőségeit, majd magabiztos hidegvérrel és öntudatossággal adaptálta az adott helyzetre. **Marx és Freud** [mindketten frankista zsidók sarjai] **hasonló módszerekkel dolgoztak és hasonló képességekkel rendelkeztek**" (Paul Johnson, *A History of the Jews*, 269. old).

A szabbateista, a dönmeh, vagy a frankista megnevezések a hitükből kitért, szekularizált, intellektualizáló, a politikában és közéletben aktív zsidókat jelölik. Ezekben a mozgalmakban nagyrészt a zsidóságba ősidők óta beépült, magukat zsidónak nevező, de idegen elemek kerültek a "felszínre", vagyis Sátán az adott időben aktívvá tette ezt a lappangó réteget. És valóban, a kabbalista szabbateizmus szülte meg azt a szekuláris (valójában okkultista) és kozmopolita zsidó értelmiségi réteget, amely messze elvetette a bibliai értékeket, és bárhol is élt, a maga torz képére akarta formálni a körülötte lévő társadalmakat. Ennek megfelelően bizonyos ultra-ortodox zsidó irányzatok a politikai cionizmust is a szabbateizmus egyik jellemző megnyilvánulásának tartják. Ez a megállapítás helytálló, hiszen a szabbateizmust valóban olyan aposztata, ateista, illetve okkultista zsidók képviselik, akik az önmegváltásban látják fajtájuk sikerét, nem pedig az isteni gondviselésben és a bibliai etika követésében. A szabbateisták elvei megengednek minden alantas eszközt a céljaik elérése érdekében, legyen az politika, ármány, vagy hitszegés, a cél érdekében minden fogás bevethető. Az egész zsidóság képviselőjének mondják magukat, felszínesen az érdekeiket szolgálják, de a vallásos zsidóságot csupán eszközként tartják a kezükben, akiket rideg módon egyfajta hasznos idiótáknak tekintenek. Ennek az ideológiának Marx és Theodor Herzl csupán elrettentő, de korántsem egyedi képviselői voltak. Tény, hogy a hagyományos judaizmus korlátait átszakító szabbateisták nélkül soha nem jöhetett volna létre a zsidó tömegek nagyfokú szekularizálódása, a közéletben való aktív megjelenése, sőt maga a politikai cionizmus sem.

A Zevi és Náthán nyomdokaiba lépő Rebbe Berechiah még szélsőségesebb nézeteket vallott, mint elődei, számára minden eszköz megengedetté vált a hit szolgálatában és érdekében. Jákob Frank, a mozgalom további éltetője pedig már nagyon durva szélsőségbe esett azzal, hogy bevezette a szexuális rítusok gyakorlatait, és kidolgozott terv szerint beépítette híveit a politikai arénába.

A szabbateisták és a Dönmeh rend tanai tehát maradandó változást okoztak a zsidóság vallási életében és a judaizmus történelmi átalakulásában. A sorozat első részében láthattuk, hogy miként került be Izraelbe, majd Júdába a konkoly, miként ferdítették el az eredeti bibliai vallás szabályzatait és gyakorlatait, felcserélve azokat emberi, sátáni tanításokkal. Ebben a részben pedig azt vizsgáljuk meg, miként csapódott ki a zsidóság felszínére ez a konkoly, és miként kezdte meg aktívan a végidőkre szabott munkásságát. Ehhez már át kellett lépniük az általuk korábban eltorzított judaizmus korlátain is, hiszen a végcél a kereszténység megsemmisítése, a korlátok nélküli hedonizmus, az ego imádata és Sátán istenné tétele. Ebben a folyamatban különösen nagy szerep jutott a szabbateista mozgalom következő jeles

vezetőjének, Jacob Leib Franknak, illetve a frankistáknak.

I. **3.** Jacob Leib Frank és a frankista mozgalom

A zsidó származású Jakov ben Judah Leibowicz 1726-ban született a lengyelországi Podolia városában, és 1791-ben halt meg. Frank ismertségének forrása sokrétű, de leginkább arról híresült el, hogy a hírhedt sabbateista zsidó szekta közép-európai terjesztője, majd legfőbb vezetője lett. Frank már fiatal korától fogva inkább a Kabbala iránt érdeklődött, mint a hagyományosabb Tóra vagy Talmud tanításai iránt. Apja a mai Ukrajnából telepedett át Lengyelországba, aki az állítások szerint maga is a szabbateisták szektájához tartozott, s ez szerepet játszhatott a fiatal Frank Kabbala iránt mutatott nagy érdeklődésében. Amikor Frank legényemberként kereskedő lett, egy üzleti utazása alkalmával eljutott Törökországba, ahol meglátogatta Szabbatai Zevi szülővárosát, Szmirnát, majd Szalonikit is. E két helység még ekkortájt is a kabbalisták fő központja volt. Ekkor került szorosabb kapcsolatba a *Dönmeh* mozgalom tagjaival, vagyis az *aposztaták* szektájával, akik beavatták őt a rítusaikba. Itt adták neki a Frank nevet, amely névvel a törökök az európaiakra utaltak ez időben, és ezen a néven vált híressé, majd követőit is innen nevezték el frankistáknak. Mint már láttuk, "az aposztaták" olyan zsidók voltak, akik Zevit követve elhagyták zsidó hitüket, látszólagosan felvették a muszlim vallást, de titokban megmaradtak kabbalista zsidóknak. Jacob Frank az ő hatásukra szintén felvette az iszlám vallást, majd ugyanaz a messiási küldetéstudat ébredt benne, mint korábban Zeviben. Szalonikában teljesen átadta magát az anti-Tóra és anti-Talmud tanoknak, itt messiásnak nyilvánította magát, majd 1775-ben, huszonkilenc évesen e címet viselve tért vissza Lengyelországba, az új tanok elterjesztésének céljával.

Szülővárosában, Podoliában megalapította a frankisták szektáját, ami a Dönmeh nyugati ágává vált, és rövid időn belül nagyszámú követőre talált. A lengyelországi askenázi zsidók azt hitték, hogy Frank egy Törökországból odavetődött szefárdi zsidó volt, (vagy talán annak adta ki magát). Hívei a "szent mester" és a "megtestesült isten" címekkel illették Frankot, aki olyannyira komolyan vette a bűnös messiás koncepciót, hogy a szekta tagjait is aktív bűnök elkövetésére buzdította egy ambivalens zsidó tantétel átértelmezésével. A parancsolatok azok megrontásával való betöltése ugyanis egy talmudi diktátumban is szerepel, a *mitcva ha'bah ba'ahvera*-ban, amit Frank felhasznált érveiben. Elmélete szerint, ha az üdvösséget el lehet nyerni tisztasággal, akkor el lehet nyerni a bűnök elkövetése által is. A talmudista zsidók természetesen hevesen ellenezték a számukra eretnekségnek minősülő tanok hirdetőjét és követőit. Frank azonban a Dönmeh jól bevált módszereit alkalmazva úgy talált menedéket a zsidók üldözése elől, hogy felvette a katolikus vallást, amivel az egyház védelme alá került.

Követőinek azt hirdette, hogy egy mennyei kinyilatkozás révén jutott arra a felismerésre, hogy fel kell

venniük a keresztény vallást, mert az egy szükséges átmeneti állapot a végső messiási vallás megnyilvánulása előtt. A kereszténységre való áttérést egy általa kidolgozott elmélet szerint vitte véghez.

Nagy nyilvánosság előtt elégette a Talmud egy példányát, s arra hivatkozott, hogy az általa elfogadott Zohar bizonyságot tesz a szentháromság mellett, aminek egyik személyisége a Messiás. Ilyen körülmények között 1759-ben követőivel együtt katolikusokká keresztelkedtek, ekkor kapta keresztnévként a József nevet. Keresztapja nem más, mint maga a lengyel király, III. Ágoston volt. A katolikus egyház azonban hamarosan gyanút fogott Frank őszinteségével és motivációjával kapcsolatban, nyilvánvalóvá vált ugyanis, hogy "megtérése" csupán látszólagos volt, és követőivel együtt csak felszínesen vallották a keresztény hitet, miközben titokban továbbra is a kabbalista judaizmust gyakorolták. A szekta tagjai csakis egymás közt házasodtak, és Frankot továbbra is szent mesternek, messiásnak és istennek tartották, valamint szexuális rítusokat is folytattak. Természetesen a zoharisták "háromsága" nem a katolikus dogma megfelelője volt, ugyanis a zohári szekta háromságának egyik istensége az ő mindenkori "messiásuk" volt, mint Szabbatai Zevi, vagy esetükben Jacob Frank. Ilyen körülmények között gyorsan az inkvizíció látókörébe kerültek.

Közben nyilvánosságra került törökországi múltja is, beleértve a hasonló körülmények közt végbement iszlám vallásra való áttérését is. Így, néhány hónappal a "keresztsége" után, 1760-ban Varsóban letartóztatták és egyházi bíróság elé állították, ahol elítélték a hamis átkeresztelkedés és ártalmas eretnekségek terjesztésének vádjaival. Ítélete börtönbüntetés volt, amit a czestochowai börtönvárban kellett letöltenie. Innen tizenhárom év után, 1773-ban szabadult ki, amikor is az oroszok elfoglalták Czestochowát és szabadon engedték. A börtönből való szabadulása után a moráviai Brno városában telepedett meg, ahová nagyszámú híve is követte, és "udvarában" hatszáz fegyveres férfi állt rendelkezésére. Rendszeresen tartották szertartásaikat, és itt további követőkre találtak. Frank gyakran utazott Bécsbe lányával, Évával az ottani hálózat kiépítésének céljából. Egy ilyen útja alkalmával az istenfélő Mária Terézia kegyeibe férkőztek, aki azt hitte róluk, hogy a kereszténységet terjesztik a zsidók köreiben. A behálózott Mária Terézia kinevezte őt a keresztény-zsidó párbeszéd szóvivőjének, ám itt sem kellett sok időnek eltelnie ahhoz, hogy fény derüljön sötét múltjára, s arra, hogy egy szélsőséges szekta vezetője.

Emiatt kénytelen volt elhagyni Bécset és Moráviát is, majd a németországi Offenbachban telepedett le, ahol "báró" címmel jelölte magát, és ahol pazar, fényűző életet élt. Vagyonának pontos eredetét máig homály fedi, egyes állítások szerint a zsidó közösségek adományaiból élt ilyen jól. Frank maga is azt állította, hogy a lengyelországi és morvai zsidók kocsiszámra hozták az adományokat számára. Sokan azonban inkább azon a meggyőződésen vannak, hogy a Rothschildok és a szektával kapcsolatos politikai kapcsolatok biztosították a jelentős anyagi támogatást.

Frank tanításaiban és szektájának gyakorlataiban rendkívül nagy szerepet kapott a rituális szexualitás. Tanítása szerint az ilyen orgiákon és a szexuális eksztázison keresztül lehet elérni a magas fokú szellemiséget, sőt, a szentséget és az üdvösséget is. Utolsó éveiben szabadtéri "istentiszteleteket" tartott,

amelyeket pazar módon, pompás és drága kellékek felhasználásával rendezett meg. Követői halhatatlannak tartották, de 1791-ben mégiscsak elhunyt. Fényűző temetést rendeztek neki és 800 híve kísérte őt el utolsó útjára.

Halála után lánya, Éva vette át a mozgalom irányítását, akit "szent nagyasszony"-ként tiszteltek, és aki 1816-ban bekövetkező haláláig a frankisták vezetője maradt. Éva halálával a szekta számos tagja katolikussá lett, de nagyon is kérdéses, hogy ezt a szekta vallási küldetésének részeként, vagy megalkuvásból tették-e. Katolikussá vált tagjaik a lengyel, cseh, valamint a magyar nemesség és polgárság részévé lettek. A zsidó nevek elhagyása és a keresztény nevek felvétele a frankisták jellegzetes dönmeh technikája volt.

1.4 A frankizmus bizonyos tanainak elemzése

Gershom Scholem*, a Kabbalista mozgalmak nagy szakértője szerint a frankizmus fontos eleme a *Mitcvah ha Ba'ah ba Averah,* vagyis a bűn szentségének koncepciója. A Kabbalista zsidó messianizmus fontos eleme volt a *megváltás a bűnök által* nézet, miszerint a fokozottan bűnös életbe való elmerülés felgyorsítja a messiás eljövetelét. A frankisták jellegzetes módon ezt elsősorban a szexuális orgiáikon és kicsapongásaikon keresztül próbálták megvalósítani. Gyakori volt köztük a családon belüli szexuális viszony fenntartása és a vérfertőzés. Leginkább mégis a rituális orgiáikról váltak hírhedtté. Ez a fajta zoharista szexuális mágia egy évszázaddal később széleskörűbb befogadást nyert az olyan személyiségeknek köszönhetően, mint P.B. Randolph, Max Theon és Aleister Crowley, de a modern pszichológia "tudományát" kidolgozó Freudra és Carl Joungra is hatással volt.

Jacob Frank a vallási nihilizmus és az anarchizmus keverékét hirdette, szerinte ugyanis egyedül a társadalmak teljes megdöntése mentheti meg az emberiséget. Annak ellenére, hogy a frankisták vallási felekezetnek számítottak, eredeti céljuk *"**minden vallás és hitrendszer abszolút megdöntése**"* volt. Ahogy az Internacionálé fogalmazza: *"A múltat végképp eltörölni."* Itt nem csupán idealizmusról van szó, sokkal inkább egy eszelős sátáni meggyőződésről, ami abból is látható, hogy hitük szerint csak *"**egy mindent elsöprő és mindent megdöntő forradalom után lehetséges egy új világot felépíteni.**"* Gershom Scholem a *Kabbala és szimbólumai* című könyvében mindezt így fogalmazza meg:

> **"Annak ellenére, hogy a frankisták külsőségekben vallásosak voltak, minden vallás és pozitív hitrendszer felszámolását tűzték ki célul, és egy olyan forradalmat álmodtak meg, ami egyetlen csapással eltörli a múltat, hogy aztán egy teljesen új világot építhessenek fel. Frank számára az anarchikus rombolás a luciferi ragyogást, azaz az 'élet' kifejezés minden pozitív értelmezését és teljes színezetét jelentette."**

> ***Megjegyzés:** Gerschom Scholem (1897-1982) a tudományos Kabbala kutatás megalapítója, aki a jeruzsálemi héber egyetemen a zsidó miszticizmus professzora lett, s aki a szabbateista és frankista mozgalmak egyik legjelesebb szakértője. A kabbalizmusról és zsidó miszticizmusról több könyvet megírt.

Jacob Frank a bibliai Jákob reinkarnációjának hirdette magát, aki megmenti Izraelt és elsöpri Edomot

(Rómát és a kereszténységet). Tartsuk észben, hogy Jacob Frank kódokban megadott üzeneteiben Edom a Római Katolikus egyházat és általában a kereszténység egészét jelentette.

***A Zohar levelek*:** Jacob Frank 1880-ban a magyarországi zsidókhoz szóló felhívásában közli, hogy a zsidóságot egy mérhetetlen katasztrófa fogja érni, amennyiben nem veszik fel az edomita (értsd: keresztény) hitet. A keresztény vallás felvétele azonban nem más, mint egy cselfogás, ami lehetőséget teremt számukra ahhoz, hogy később belülről pusztíthassák el az egész kereszténységet. A zsidó holokauszt megtörtént, zsidók tömegei "keresztelkedtek" ki, majd töltöttek be vezető szerepet a kommunizmus keresztény- és nemzetellenes programjaiban.

A próféciákból pedig jól tudjuk, a meg nem alkuvó keresztények keresztül fognak menni egy irtózatos méretű népirtáson, amit a Szentírás a nagy tribulációnak (nyomorúságnak) nevez. Így elmondhatjuk, Frank "sátáni jóslata" nem állt távol az igazságtól.

Álljon itt néhány árulkodó sor Jacob Frank apokrifjából, amelyek nagyon jól tanúskodnak szellemi beállítottságáról, illetve a bűn általi megigazulásba vetett hitéről:

> 2. "Azt mondták nekem, van egy Gemara [talmudi magyarázat], ami így szól: "a pálmalevelek kötege *muksza* [érinthetetlen, tisztátlan], a szombat napján. De ha a szombat kezdete előtt valaki azt mondja, hogy 'ezek a pálmalevelek nem lesznek majd tisztátlanok a számomra', akkor használhatja azokat, akár fekhelyként, hogy megpihenjen rajtuk. Mit jelent ez a mondás? **Azt, hogy a *kavana* [misztikus erővel ható szándék] felhasználásával a tiltott dolgokat bárki tisztává, elfogadhatóvá teheti.** Ezért mondhatta Az-Első-Aki-Eljött [Szabbatai Zevi] a következő *borchát* [áldást] a bárány veséjének kövérjére: **"Áldott vagy Te, Urunk, Istenünk, aki a tiltott dolgokat megengedetté teszed nekünk." ...**
>
> 3. E város [Szmirna] rabbijai nem akarják, hogy tudjátok azt, **a Tóra parancsolatai betölthetők azon a módon is, hogy megszegjük azokat.** De szemetekben én vagyok az ostoba, holott én feltárom nektek azokat, amiket ők elhallgatnak: mert ahhoz, hogy megehesd a mandulát, fel kell törnöd a héját.
>
> "… nagy az a bűn, amit magának a bűn elkövetésének a szándékával követünk el"

A "kavana" fogalma, más néven ugyan, de bekerült a kereszténység karizmatikus ágazatainak hiedelemvilágába is, "a kijelentés hatalmának", vagy a "szóbeli megvallás erejének" formájában.

Nem véletlen, hogy Jacob Frankot úgy a talmudista, mint a Tóra-hű zsidók is a történelmük egyik legveszedelmesebb és legkárosabb tévtanítójának tartják. Gershon Scholem a *"The Messianic Idea in Judaism"* című könyvében erre is kitér:

> "[Jacob Frank] Minden tettében teljesen megromlott és degenerált egyén volt" és "**az egész zsidó történelemben nem találhatunk hozzá hasonló rettenetes jelenséget**." (1971-es kiadás, 126.o., kiemelés hozzáadva).

Frank elvetette a Tóra helyes alkalmazását, nagyon válogatósan kezelte a Talmudot, és elsősorban a Zohár-ra építette tanításait, emiatt nem volt számára probléma az Isten erkölcsi parancsolatainak áthágását tanítani. A szabbateisták amúgy is azt tartották, hogy a messiási korszakban a Tóra érvénytelenné válik, s annak minden tiltása feloldódik, más szóval a bűnök elkövetése megengedett dolog, sőt, egyféle elvárás lesz.

Jacob Frank a saját nihilista vallására gyakran utalt az "Ézsau (vagy Edom) útja" jelzővel. Azt az álláspontot képviselte, hogy bárki, aki valaha is Istent hűen akarta követni, hiábavaló erőfeszítést tett, s kivétel nélkül mindenki elbukott, beleértve a pátriárkákat is. Emiatt szükséges volt egy olyan új utat találni, amely reálisabb alapokra épül, és valóban elvezet az "igaz élethez". A frankisták számára Ézsau a szabadságot szimbolizálta, illetve a törvények által megköthetetlen emberi szellemet. Ha valaki el kíván jutni erre a szabadságra, el kell vetnie mindenféle törvényt és megkötöttséget, de mindezt titokban kell véghezvinni. Miután az "igazak" túlléptek a judaizmus és iszlám tanain, számukra nem maradt más, mint "Edom vallása", a kereszténység. Pontosabban szólva, a látszólagosan felvett kereszténység, amelyen belül titokban megélhetik valós hitüket, ami szerint Jacob Frank az igaz megváltó, sőt, maga az Isten, aki felszabadította híveit a törvények és törvénykezés alól. A frankisták valójában a vallás köntösébe bújt anarchista forradalmárok voltak, s így nem véletlenül voltak jelen nagy számban a jakobinusok, majd később a kommunisták, bolsevikok és a szélsőséges liberalizmus élvonalában.Frank követői rohamosan szaporodtak, és elsősorban Lengyelországban, Galíciában, Ausztriában, Morváviában és Csehországban alkottak közösségeket. A mozgalom pontos taglétszámát nehéz meghatározni, annyi azonban bizonyos, hogy csak Lengyelországban huszonnégyezer hívet mondhattak a magukénak. Prágában egy külön polgári elitet képviseltek a frankista zsidó családok, köztük nagyszámú orvos és ügyvéd akadt. A magyarországi közösségük központja Máramaros volt. A frankistáknak azonban soha nem a tagság számának növelése jelentette az igazi sikert, mint inkább a befolyásuk és aknamunkájuk hatékonysága. A mozgalom jelesebb tagjai aktív szerepet vállaltak a szabadkőműves páholyokban, és a felvilágosultság eszméire hivatkozva a zsidó polgárosodás bajnokaiként mutatkoztak. A Habsburg uralkodók hivatalnokai és arisztokratái között szintén nagyszámú frankista volt, akik hivatalosan keresztényekként voltak elkönyvelve, de valójában megőrizték kabbalista identitásukat.

Számos frankista családban szokás volt egy Frank lányát, Évát ábrázoló bálvány-szobrocska felállítása. Apja halála után ugyanis Éva vált a mozgalom egyik főbb vezéregyéniségévé, aki szó szerint egy rituális prostituált volt, bejáratos számos arisztokrata család otthonába. Gerschom Scholem erről az időszakról így ír:

> A szekta egy szigorúan zártkörű szervezetté vált, és ezt a periódust úgy élte túl, hogy ügynökeik helyről-helyre járva titkos találkozókat rendeztek, vallási rítusokat tartottak és terjesztették a sajátos frankista irodalmat. "A "hívőknek" szigorúan maguk között kellett házasodni, és a frankista családok létrehoztak egy széleskörű, szorosan együttműködő hálózatot, azokat is beleértve, akik hivatalosan zsidók maradtak [nem vették fel a kereszténységet]. A frankizmus később nagyrészt az ilyen egyéni családok magánvallásává lett, akik ennek megfelelően nevelték fel a gyermekeiket is. A németországi, csehországi és morva frankisták általában Karlsbad-ban tartották meg évi titkos összejövetelüket nyaranként, Av hó 9.-e körül.

Szabbatai Zevi állítólagosan Av hó kilencedikén született meg, ezt a hónapot pedig a zsidók *Tisha B'av*-nak nevezik, ez számukra az év legkomorabb napja, ugyanis ezen a napon pusztult el a Jeruzsálemi templom mindkét alkalommal, először a babiloniak, majd a rómaiak által. Spanyolországból 1492-ben ugyancsak Av hónap kilencedikén űzték ki a zsidókat. A vallásos zsidók ezen a napon böjtöt tartanak és imádkoznak, a frankisták pedig javában mulatoztak, lakomákat és orgiákat rendeztek.

Az alábbi összefoglaló Rabbi Antelman írásainak tömörített változata. Antelman az olyan korábbi zsidó kutatók, mint Gershom Scholem munkáinak felhasználásával a következőképpen mutatja be az okkultista judaizmus képviselőinek összefonódását:

Frank Jákob Szabbatai utódának, Rebbe Berachiah-nak volt a tanítványa, s így került az eredetileg keleti Dönmeh ideológia Európa szívébe. Frank szövetségben állt a szintén zsidó születésű volt jezsuita szerzetessel, Adam Weishaupt-tal, aki az Illuminátus rend megalapítója volt, és akit az ugyancsak zsidó Rothschild család finanszírozott. Ez a kapcsolat adhat magyarázatot Frank látszólag kiapadhatatlan, de ismeretlen forrásból származó jövedelmére. Ez a három egyéniség, és sajátos egyéni képességeik szinte tökéletesen kiegészítették egymást. Weishaupt-nak politikai ambíciója és új világrendet megalkotó tervei voltak, a bevált dönmeh taktikát alkalmazó frankistáknak pedig jól beépült ügynökeik, nemcsak keresztény körökben, de a törökországi muszlimok között is. Emellett sikeresen beférkőztek jó néhány titkos társaság köreibe is. S ami talán még ennél is fontosabb, a frankisták erősen hozzájárulhattak ennek az új szellemi irányvonalnak a megszületéséhez az általuk gyakorolt Kabbalizmus által. Meyer Amschel és a későbbi Rothschildok pedig a feneketlen pénzeszsákot biztosították e sátáni háttérhatalomhoz.

Meyer Amschel Frankfurtban született, s ott kezdte meg tényleges bankári pályafutását is az 1760-as évek közepétől kezdődően. Jacob Frank a kései 1780-as években telepedett meg a Frankfurt peremvárosának mondható Offenbach-ban, ahol fényűzően élt, és ekkor már az "Offenbach Bárója" címet viselte. Johann Adam Weishaupt pedig a bajorországi Ingolstadt-ban élt 1770-ben, de miután 1776-ban megalapította az Illuminátus rendet, annak központját szintén Frankfurtba helyezte. Nem mellékesen, itt volt a jezsuiták németországi központja is. E három személynek meghatározó szerepe volt a sátán zsinagógájának modern munkájában, hiszen ők fektették le az ideológiai alapjait annak a máig kibontakozásban lévő sátánista új világrendnek, amely Sátán kezébe kívánja vezetni az egész emberiséget.

A frankisták ügynökök egész hálózatát építették be a magasabb keresztény és iszlám körökbe. Az ezerhétszázas években népszerűvé váltak a titkos társaságok, ugyanakkor egyféle pogány újjászületési hullám ragadta magával Európa nagyvárosainak arisztokrata és előkelő köreit. Londonban, Párizsban és az egyéb nagyvárosokban megjelentek a nyíltan okkult ún. "Pokoltűz Klubok", ahol a korabeli nemesség hedonista elemei tobzódtak és élték ki perverz vágyaikat. Ezekben a klubokban rituális szexorgiákat rendeztek, amiket lényegében a frankisták által terjesztett okkult tanítások és ilyen irányú rítusaik tettek divatossá. Angliában a neo-gnosztikus "Választott Kohen" rend (a *kohen* héberül papot jelent), Franciaországban a Martinisták rendje járt elől a hasonszőrű titkos és féltitkos társaságok közt. Frank és lánya, Éva részben a nemesség és a gazdag polgárok megnyerésének érdekében alkalmazta a szexuális okkultizmust. Franknak azonban ennél nagyobb ambíciói is voltak, s e célból szövetkezett Adam Weishaupt-tal.

Rabbi Antelman a *To Eliminate the Opiate* (Felszámolni a kábulatot) című könyvében így fogalmaz:

> "Egy velejéig gonosz mozgalom akaszkodott a világra. A jezsuiták eredeti célja az volt, hogy elpusztítsák a protestáns reformációt és egy olyan világot hozzanak létre, ahol a pápa ítéli meg az egész emberiséget.* A Rothschildok célja az volt,

hogy az egész világ vagyona az ő kezelésük alá kerüljön. A frankisták pedig a zsidó [és keresztény] etika és értékrend teljes lerombolását tűzték ki célul, aminek helyébe egy Istent mindenben ellenző vallásrendet [teljes sátánimádatot] kívántak felállítani. Azzal, hogy ezek a frakciók egymásra találtak, egy emberiség ellenes véres harc robbant ki, igen, 'zsidókkal' az élen."

*** megjegyzés**: a zsidó származású Adam Weishaupt, az Illuminátus rend megalapítója a jezsuita rend tagja volt, s átvette a jezsuiták pápai világuralmi elméletét, sok módszerüket sajátította ki és használta fel az illuminátus mozgalom terjesztéséhez.

Frank még korai pályafutása alatt elrendelte az akkori tizenháromezer követőjének, hogy vegyék fel a katolikus vallást, illetve "épüljenek be" a katolikus egyházba. Láthattuk, hogy Frank a katolikusokat a bibliai Jákob testvérének, Ézsaunak nevével illette, a keresztény vallásra pedig úgy utalt, hogy az Edom (Ézsau másik neve) vallása. Frank teóriája szerint azért kellett a kereszténységbe beépülni, hogy megtévesszék "Ézsaut", hasonlóan, mint egykor az eredeti Jákob is megtévesztette testvérét, Ézsaut. Az egész diabolikus megtévesztés célja az volt, hogy a háttérben működve, megfelelő erőkkel szövetkezve megvalósíthassanak egy anti-keresztény, anti-krisztusi zsidó államot Palesztinában!

A frankistáknak erős politikai ambíciók is voltak. Jerry Rabow, egy másik kutató erről így ír:

"A frankisták belekeveredtek a nemzetközi politikai játszmákba is, titkos követeken keresztül tárgyaltak orosz politikusokkal és a keleti egyházzal az ügyben, hogy segítséget nyújtanak Lengyelország és a katolikus egyház megdöntéséhez." (u.o. 130. old.).

Jerry Rabow természetesen szintén fontosnak tartja a frankisták teológiájának kihangsúlyozását, amiről az *"50 Jewish Messiahs"* című munkájában a következőket írja:

"Ő [Frank] tovább vitte Shabbatai Zevi paradox tanításait, miszerint a messiási korszak eljövetelével a Biblia szexuális vonatkozású tilalmai megszűntek, sőt, ezeknek a bűnöknek az elkövetése [vallási] kötelességgé vált. Frank szerint ugyanis a szexuális orgiák megtisztítják a lelket a bűnöktől. A dorbézolást és kicsapongást tehát egyféle gyógyterápiának minősítette... *

***Megjegyzés:** A hedonista szexuális szabadosság elvét később két frankista zsidó, Siegmund Freud és Carl Jung, a pszichológia tudományának megalkotásával világszerte "tudományosan is elfogadott" nézetté tette.

A frankisták nem nyilvános, de központosított hittérítést folytattak, 1832-ben ők alapították meg a "reform judaizmus" első hitközösségét Prágában. A reform judaizmus mellett az ő nevükhöz fűződik a konzervatív judaizmus megalapításai is, s e két felekezet követői ma a legjelentősebb irányzatot képviselik az ortodox judaizmus mellett. A reform judaizmus határozottan a zsidóság bomlasztásának célját szolgálja, hiszen a zsidóság asszimilációjára biztatja híveit, s ahogyan a frankista őseik, a kereszténység felvételét sem tartják a zsidóságra nézve károsnak. A gyakorlatias frankizmusban az asszimiláció valójában a beépülést és a belülről való rombolást jelenti.

A frankisták mai kifejezéssel élve "karizmatikus hívők" voltak, akik gyakran olyan fokú extázisba hergelték magukat, hogy habzott a szájuk és egész testükben remegtek. Ez a jelenség nem sokkal később feltűnt a fősodrú protestantizmus számos felekezetében is, amiben kétségtelenül szerepet játszottak a"kereszténységet" felvevő frankista ügynökök is. Ezek a gyülekezetek jellemzően antinómiánus, tehát

anti-Tóra jellegűek, ami párosul a "keresztény cionizmussal", vagyis a humanista zsidó cionizmus keresztény változatának nézeteivel. Teológiájuk fontos részét képezi a bővölködés és a Mammon imádatának legitimálása is.

A frankisták gyűlölték a Tórát, s az általuk létrehozott reform és konzervatív judaizmus célja olyan anti-Tóra judaizmus létrehozása volt, amely már látszataiban sem nagyon kívánt a Tóra parancsolataihoz ragaszkodni.

A kabbalisták, a felszínen érzékelhető ellentétek ellenére, nagy hatással voltak a talmudista judaizmusra is. Ba'al Shem Tov, a talmudista judaizmus egyik sajátos ágának, a haszidizmusnak a megalapítója maga is számos kabbalista elemet átvett és felhasznált az általa létrehozott haszid irányzatban. A haszidizmusra tehát csaknem olyan befolyással volt a Kabbala, mint a zoharistákra, ami nyilvánvalóan látható a haszidok eksztatikus vallási megnyilvánulásaiból és a mágia iránti elkötelezettségükből. Számos forrás bizonyítja, hogy a kabbalista irányzatok vezetőinek, mint Ba’al Shem Heilprin-nek, Ba’al Shem Tovnak és Jacob Franknak nagyon sok tanítványa és követője volt. Általuk a judaizmus egésze is nagyobb mértékben itatódott át az okkultizmussal.

A Ba’al Shem-ek (A Név Urai, vagy Kezelői) vagy a kabbalisták szorosan együttműködtek a szabadkőművesekkel és egyéb titkos társaságokkal. A haszidizmust megalapító Ba’al Shem Tov, "minden zsidók feje" a szabadkőművesség beavatottja volt, és közvetlen kapcsolatban állt néhány titkos társaság vezetőjével.

1.5 A frankista ármány: a vérvádaktól a zsidóüldözésekig

A vérvádak hosszú időn át kísérték a zsidóságot a történelem folyamán. A vádak szerint a pászka idején a zsidók keresztény gyermekek vérét keverik a maceszba. Tény viszont, hogy a fősodrú judaizmusban tilos a vér használata, emellett sem a Talmudban, sem az egyéb írásaikban nem találhatók olyan részek, amelyekre rá lehetne fogni azt, hogy valami módon alátámasztják a pogányok vérének vallási célokból való felhasználását. Ez persze nem zárja ki, hogy szélsőséges okkultista csoportok ne gyakoroltak volna ilyesmit, hiszen a sátánista okkult kultuszoknak ősidők óta fontos eleme volt az emberek, sőt gyermekek feláldozása. Ilyen szélsőséges kultuszok pedig mindig is léteztek, úgy a zsidók, mint a "keresztények" között.

A modern vérvádakat azonban a frankisták szították fel és tartották életben a rabbinikus judaizmus elleni harcuk egyik fegyvereként. Jacob Frank minden zsidó messiása kívánt lenni, aki a maga kabbalista tanításait kívánta az elfogadott judaizmussá tenni, csakhogy nem követték tömegesen. A versengés vége az lett, hogy úgy őt, mint követőit eretneknek nyilvánították, majd kitagadták a rabbinikus, illetve talmudista zsidó közösségek. Megtiltották még azt is, hogy egy zsidó kapcsolatot tartson, vagy házasságra lépjen frankista zsidókkal. Frank egy megátalkodott ember módjára örök bosszút fogadott a talmudista

zsidók ellen. A frankisták közéletbe beépült és befolyásos vezetői III. Ágoston lengyel király hozzájárulásával egy nyílt vitára hívták ki a talmudista zsidók képviselőit. Az első nyilvános összecsapásra 1759. július 16-án, Lvov (Lemberg) katedrálisában került sor Mikulszki kanonok, apostoli adminisztrátor felügyelete alatt. A híres disputában csupán tíz frankista állt szemben mintegy negyven talmudista rabbival. A találkozón hét viszálypontot vitattak meg. Hat pont tekintetében úgy-ahogy dűlőre jutottak, de a hetedik ponton, a vérvádak felhozatalával elmérgesedett a vita. A frankisták taktikája lehengerlő volt. Azzal érveltek, hogy mint a Talmud ismerői bizonyságot tehetnek arról, hogy egyedül annak tanai miatt áll fenn a keresztények és zsidók között a rossz viszony. Ezután annak adtak hangot, hogy a talmudista zsidók minden tagadásuk ellenére igenis használnak keresztény vért bizonyos rítusok alkalmával, ugyanis azt a Talmud megköveteli. A frankisták tanúsították, hogy ezt gyermekkoruktól fogva tudják, hiszen zsidókként nevelkedtek.

A neves Huber Lipót, katolikus szerző így jellemezte a lezajló hitvitát:

> *Hogy milyen alacsony fokon állott ezeknek a [talmudista] rabbiknak a műveltsége, mutatja az is, hogy az ország nyelvén nem tudtak beszélni... Tudatlanságuk még azt a szemrehányást sem volt képes visszautasítani, hogy a Talmud követeli a keresztény vér használatát.*

A disputa kimenetelét minden fél másképpen ítéli és örökíti meg. A katolikus vélemények szerint a frankisták messze túltettek a rabbikon. A rabbinikus judaizmus néhány idevonatkozó leírásában viszont az áll, hogy a rabbik kerekedtek felül, hiszen a frankisták végleg ki lettek tagadva a zsidóság testéből. Gerschom Scholem szintén másként látja, szerinte a katolikusok összejátszottak a frankistákkal, akik végre alkalmat találtak arra, hogy bosszút állhassanak rabbinikus üldözőiken. Scholem még idézi a jeles történészt, Meir Balabant is, aki lejegyezte a talmudista Rabbi Chaim Rappaport és a frankista Eliezer Jezierzany között lefolyt párbeszédet a lvovi disputát követően. Eszerint Eliezer a következő szavakkal illette a rabbit: *"Chaim, vérért vérrel válaszolunk. Ti törvényessé akartátok tenni a mi vérünk kiontását, és most vérért vérrel kell felelnetek."*

E szavak nem maradtak üres szavak, hiszen a vérvádak hirtelen újra napirendre kerültek szerte Közép-Európában. Egy jellemző eset Villovicsban történt, ahol a frankisták úgy álltak bosszút a hely rabbin, hogy egy közülük való nőt felöltöztettek a rabbi feleségeként. A hasonlóság teljes volt, és a nő azzal a váddal ment el a helyi paphoz, hogy saját szemével látta, amint a rabbi megölt egy keresztény gyermeket a pászka ünnepére. A rabbit és gyülekezetét rövid úton elítélték és kivégezték, feleségét és gyermekeit pedig erőszakkal a kereszténységre térítették.

A frankisták megvetik a talmudizmust, ahogyan megvetik a kereszténységet és iszlámot is, e vallásokat csupán eszköznek tekintik. Mivel esetükben egy valós okkultista és sátánista szektáról beszélhetünk, ahol a rituális szexualitás mellett a rituális gyilkosságok elkövetése a legmagasabb szintű áldozat, így inkább ők álltak, és állnak ma is, a vérvádakat ihlető gyilkosságok mögött, (csak az USA-ban évente több ezer gyermek tűnik el nyomtalanul) amelyek elkövetésével aztán zsidó testvéreiket vádolták meg. Ezzel pedig szították azt a zsidógyűlöletet, amelyet azután maguk lovagoltak meg, mint az "antiszemitizmus áldozatai".

A modern "antiszemitizmust" tehát egy aposztata zsidó szekta szította fel és tartotta életben céltudatos módon. Ahogyan teszik ezt utódaik is a mai napig. Ez egy zseniális eszköz, hiszen egyfelől félelemben tartják a zsidóság egy jelentős részét, másfelől pedig életben tartják az antiszemitizmus vádját is, ami egy mindenkori és mindent ütő adu kezükben a nem-zsidók ellen. Frank hidegen kijelentette, hogy az európai zsidóságra egy vészkorszakot hoznak. A Tóra-hívő embereket ki kell irtani, beleértve a zsidókat is. Ezek után nem is csodálkozhatunk azon, hogy a korai cionista politikusok csaknem kivétel nélkül olyan frankista hátterű "ateista" vagy szekuláris zsidók voltak, akik gyakran feláldozták és szenvedésre adták a zsidók tömegeit, hogy aztán olyan szimpátiát zsaroljanak ki a világtól, ami az ő sötét céljaikat segíti elő.

1.6 A kabbalizmus, okkultizmus és a frankista mozgalom szerteágazik

Nem lehet a lengyel és németországi misztikusok életét elemezni anélkül, hogy figyelembe ne vennénk franciaországi társaikat is. Azonnal szembetűnik Baron von Offenbach, Comte de Saint-Germain és Comte de Cagliostro történeteinek hasonlósága. Mindhárom okkultista azt állította, hogy képes csodákat tenni. Egyformán nagy pompában éltek, és vagyonuk ismeretlen forrásból származott. Egyikük mindenképpen zsidó volt, de a másik kettőt is annak tartották. Annyi azonban bizonyos, hogy mindhárman kabbalisták voltak. Mi több, mindhárman éveket töltöttek Németországban, és történetesen éppen abban az időben, amikor Frank Frankfurt egyik kertvárosában élt. Cagliostrót e várostól nem túl messze, egy földalatti kamrában beavatták a "Szigorú Szertartásba". Cagliostro korábban járt Lengyelországban is. Nehéz elhinni, hogy ezek a nagyon hasonló életpályát befutott jeles okkultista személyek ne lettek volna kapcsolatban egymással. Vagy csupán véletlen egybeesés lenne az is, hogy a lengyel és németországi zsidó kabbalisták, misztikusok és csodatevők a neves franciaországi mágusok kortársai voltak? Ahogy az is csak a véletlen műve lenne, hogy Mardines Pasqually 1754-ben alapította meg a maga kabbalista szektáját, Jacob Frank pedig 1755-ben?

Jacob Frank egyik utóda és a mozgalom további vezéregyénisége Frank unokaöccse, Moses Dobruška (1753-1794 lett. Dobruška alkimista volt, és nagybátyja halála után ő is a zsidók messiásának mondta magát, de íróként és költőként is ismert volt. A dönmeh elvekhez hűen 1778-ban nyíltan megtagadta a judaizmust és felvette a katolikus vallást, nevét szintén megváltoztatta, és így lett belőle Franz Thomas Schönfeld. A nemessé emelt Schönfeld a bécsi szabadkőműves páholy tagja lett. Itt ismerkedett meg Ecker von Eckhoffen-nel, aki éppen ekkor hagyta el az Arany és Rózsa Kereszt társaságot. Eckhoffen szövetségre lépett Dobruškával, valamint a Habsburg nemesség néhány tagjával, és megalapították az Ázsiai Testvérek nevű titkos társaságot. Az Ázsiai Testvérek (más néven Fratres Lucis, azaz a Világosság Testvérszövetsége) a rózsakeresztes, martinista és illuminátus tanokat képviselte. Ugyanez a szervezet később a Szent János Lovagjai, Ázsia és Európa Evangelistái néven lett ismert. Az Ázsiai Testvérek nagymestere Károly herceg volt, az illuminátusok egyik vezéregyénisége és a Hessen-Kassel-i I. Wilhelm fivére. Az Ázsiai Testvérek egy másik tagja Comte de St. Germain, a notórius sarlatán és alkimista volt, akiről sokan azt állították, hogy halhatatlan. St. Germain szabadkőműves nagymester is volt, aki jó

viszonyban volt XV. Lajossal és szeretőjével, Madame de Pompadour-ral.

A frankizmussal foglalkozó kutatók, mint Sholem, arra a meggyőződésre jutottak, hogy 1820 körül már teljesen széleskörű, de földalatti mozgalommá vált a frankista kabbalizmus. Az évek múlásával egyre növekedett a befolyásuk úgy a gazdaságban, mint a közéletben, gyárosok, újságírók, orvosok, ügyvédek voltak a tagok között, és persze aktívak voltak a szabadkőműves páholyokban is. Titkos találkozóikat Av [augusztus] hó kilencedikén tartották meg, amely napon a zsidók gyászolnak és böjtölnek a két templom lerombolásának napján. A mozgalom központja Frankfurt-Offenbach-ból visszakerült Prágába, majd onnan Varsóba lett áthelyezve. A varsói frankistákat ekkor már a felszínen katolikusként nyilvántartott családok alkották, de még a II. Világháború előtt is tartották a kapcsolatot a keleti dönmeh szabbateistákkal, akik Törökországban és a görög Szalonika szigetén működtek.

A XIX. századból említésre méltó még Judes Lion Bimstein varsói rabbi fia, Louis Maximilian Bimstein, más néven Aia Aziz, megint más néven Max Theon, aki csaknem ugyanazt a mágikus szexualitást tanította, amit a Világosság Testvéri Szövetsége. Elsősorban Franciaországban és Észak-Afrikában működött, s az "okkult megújulás" egyik jeles egyénisége volt.

A keleti, vagy törökországi Dönmeh mozgalom teljes tagsága még 1683-ban hivatalosan felvette az iszlám vallást, a nyugati Dönmeh, a frankisták pedig katolikusokká lettek 1759-ben, de ezek a betérések csupán a szabbateista taktika részei voltak, azon célból, hogy belülről döntsék meg a keresztény és iszlám vallást. A keleti Dönmeh politikai párttá vált a tizenkilencedik század végén, és a Dönmeh tagjai tették ki az Ifjú Török Mozgalom, s azon belül a CPU (az Egység és Haladás Bizottsága) tagságának jelentős részét. Munkájuk eredményeként Törökországot sikeresen szekularizálták, így elmondható, hogy ott sikeresen megdöntötték az iszlám vallás erejét. Cseppet sem mellékes megjegyezni azt, hogy a szisztematikus örmény [keresztény] népirtás az ifjú törökök nevéhez fűződik (lásd Az örmény genocídium című írást). A Dönmeh által irányított törökök az örmény holokausztnak nevezett eseményben a legkegyetlenebb módon pusztították el Kisázsia csaknem teljes keresztény lakosságát, az örmények mellett görögöket és szíreket is. Ez a szisztematikus népirtás az első világháború ideje alatt zajlott le, és másfél millió áldozatot követelt. Törökország tényleges urai ekkor a Dönmeh szekta által dominált, szekuláris ifjú török mozgalmárok voltak. A nyugati Dönmeh hasonló módon pozicionálta magát a politikai életben, elsősorban a bolsevik és kommunista rezsimek vezetésében. Ezek a rezsimek szintén elképesztő kegyetlenségeket követtek el, elsősorban a keresztény és konzervatív nemzeti értékeket képviselő emberek ellen. Magyar vonatkozású példaként felhozhatjuk a "szekuláris" [frankista] zsidók által vezetett Tanácsköztársaság rémuralmát, majd később az ÁVH-ban betöltött szerepüket.

Gershon Sholem szintén kitér a jellegzetes frankista tulajdonságra, az identitásváltásra:

> Egy frankista hívő "soha nem fedheti fel önmaga valós azonosságát. **Ez lehetővé teszi számukra a sajátos kettős életet. A frankista külsőleg mutatkozhat mondjuk vallásos zsidónak, miközben a valóságban elkötelezett frankista marad.** Ahogyan a Dönmeh tagjai hivatalosan felvették az iszlám vallást, a frankisták pedig a katolikus vallást, úgy a vallásos zsidóként mutatkozó frankisták is beépültek a zsidó közösségekbe. **Annak ellenére, hogy külsőleg áhítatos és odaadó**

híveknek mutatkoztak, titokban továbbra is azt tartották szent ügyüknek, hogy "elpusztítsanak minden vallást és pozitív értékrendet." Titokban továbbra is egy mindent elsöprő forradalmat vizionáltak, amellyel egycsapásra megszűnik a múlt, amelynek helyébe egy új világot építhetnek.

Ez a frankisták és egyéb titkos társaságok " új rendet létrehozni a káoszból" elméletének a lényege. Ehhez csupán annyit fűznénk hozzá, hogy magát a káoszt is ők okozzák, hogy aztán megoldásokkal állhassanak elő, egyre araszolva az új világrend létrehozatala felé.

A frankisták köréből számos szabadkőműves került ki, elsősorban az illuminátus irányzathoz tartozó páholyokból. A szabadkőművesség igen jól tudta hasznosítani őket. Ez nyilvánvalóvá vált az 1848-as szabadkőműves mozgalmakban és forradalmakban, amelyekben az ekkor már a kommunista nevet viselő illuminátusok kulcsszerepet játszottak. Az egyik ilyen kiemelkedő frankista ebben az időben **Marx Károly** volt**,** akiről még szót ejtünk majd a továbbiakban (lásd **A kommunizmus és Sátán zsinagógájának kapcsolata** című írást).

1843-ban a New York-i reform-zsidók hozták létre a hírhedtté vált, kizárólag zsidó származású tagokat befogadó szabadkőműves szervezetet vagy páholyt, a **B'nai B'rith-**et. A XX. század kezdetére a B'nai B'rith megalapította az Anti-Defamation League-t, az ADL-t (Rágalmazás-elleni Liga), az Amerikai Zsidókongresszust és a Zsidó Jótékonysági Szövetséget. Ugyanazok a reform-zsidók, akik e szervezetek létrehozásában kulcsszerepet játszottak, később megalapították az American Civil Liberties Union-t, az ACLU-t (Amerikai Polgárjogi Unió) is. Az illuminátus frankista zsidóság szervesen beépült a szabadkőműves páholyokba. És pontosan ezekből az illuminátus zsidókból került ki Moses Mendelssohn, Karl Marx, Vlagyimir Lenin és Leo Trockij, hogy csak néhányat említsünk.

1.7 A sátáni ivadék önmegnyilvánulása

Hogyan csapódott ki a zsidóság felszínére a Sátán által Júdába plántált ördögi mag? A felvilágosodást megelőző évszázadban az európai és kisázsiai zsidó gettókon végigsöprő szabbateista okkult-messianizmus ideológiája véglegesen átalakította a zsidóság arculatát, és közvetve hatással volt a kereszténység számos újabb keletű irányzatára is. Ennek ellenére – vagy talán éppen emiatt –, szinte semmit nem hallani erről a mozgalomról. Tény, hogy az addig egységesnek mondható talmudista, illetve rabbinikus judaizmus falain ekkor nagyon komoly repedések keletkeztek, és a zsidóság maradandóan megosztottá vált. Ez a nagyon nyilvánvaló megosztottság két ellentétes zsidó identitást eredményezett. Az egyik továbbra is a rabbinikus judaizmus hagyományait követő vallásos zsidó identitás maradt. A másik pedig egy egészen különleges, humanista világmegváltó identitástudatot eredményezett. Ez utóbbi egy istentagadó, a pénz, a politika, a médiák és művészetek területén céltudatosan törekvő kozmopolita réteg, amelynek a maga sajátos küldetéstudata messze meghaladja az előző csoportét. Ezt a hatalomvágyban égő, minden igaz bibliai értéket tagadó és romboló réteget mi minden kertelés nélkül a Sátán zsinagógájának nevezzük *(Jel. 2:9; 3:9,* lásd még **A Sátán zsinagógája I. rész** című írást).

Sátán zsinagógájának természetesen létérdeke volt az, hogy a felszínen a zsidóság részének mutatkozzon, s munkáját ezen identitás mögé rejtőzve végezze el. A zsidó identitás ugyanis egy páratlan, szinte érinthetetlen védvárat biztosított számukra a történelem hajnalától kezdődően. A zsidók az Isten választott és oly sokat szenvedő népe, tőlük származik a Messiás, aki megszabadítja majd őket, királyuk, sőt az egész világ királya lesz, s akit még a keresztények is Urukként várnak. Ennek az igazán egyedi identitásnak a fedezékében a bibliai értékek "jogos" örököseiként és képviselőiként parádéztatják magukat, miközben minden erejükkel a valós bibliai hit és értékrend meghamisításán és rombolásán dolgoznak. Röviden szólva: a Szentírásra hivatkozva a maguk és uruk, Sátán képére akarják formálni az Isten képére megalkotott embert. Ezzel a talmudista judaizmus, majd az általuk ugyancsak alaposan megreformált és módosított modern keresztény teológia is titkos sátáni érdekeket szolgáló eszközzé degradálódott.

Amit a valós zsidó nép egésze hosszú évezredeken át nem volt képes elérni (hazatérés, nemzetté válás stb.) azt Sátán zsinagógája néhány röpke évtized alatt megvalósította és szilárdan bebetonozta. A katolikus egyház által dominált középkori kereszténység erősen zsidóellenes hozzáállása a felvilágosodás után hirtelen hatalmas fordulatot vett. A felvilágosodás eszméinek elterjedésével (amiből Sátán zsinagógája aktívan kivette a részét) újra felszínre került az ősi sztoikus tan, az emberiség egyetemes testvériségének az elmélete. Ez a környezet remek talajt biztosított a hagyományos, valóban biblikus judeo-keresztény értékek átformálására. A humanizmus elterjedésével a keresztény erkölcs fokozatosan elvesztette korábbi egyeduralmát, az Isten-központú világképet egyre inkább felváltotta egy -izmusokban megnyilvánuló, ember-centrikus világkép. A humanista erkölcs aztán először a nagy francia forradalomban mutatta ki foga fehérjét, amit követtek a kommunizmus és a fasizmus rémuralmai, majd megállapodott a jelenlegi, a demokrácia köntösébe bújtatott liberalizmus [egyelőre] puha diktatúráiban. Ezt a vihar előtti, viszonylagosan csendes állapotot Sátán zsinagógája a társadalmak teljes szétzüllesztésére használja fel, amit majd mesterműve, a diktatorikus világrend fog követni.

Az általuk megalkotott terv rendkívül logikus, hiszen minden egyes fontosabb bibliai tannak egy hamis változatával tévesztik meg az embereket. Úgy a zsidók, mint a keresztények egy, a zsidóságból származó messiást várnak, és mindkét vallásban fontos tétel ennek a Messiásnak az eljövetele. A szabbateisták kinyitották a palackot, amibe nem lehetett többé visszazárni a szellemet. Ez az újraértelmezett messianizmus átcsapott a kereszténységre is, az 1800-as években egymást követő "nagy fellángolások" sem jöhettek volna létre a szabbateizmus hatása nélkül. A diszpenzacionalizmus és a titkos elragadtatás tanaival kialakult a hamis keresztény messianizmus. A vele párosuló, valós alapok nélküli, mesterségesen felgerjesztett emocionális megnyilvánulások szintén elferdítik az igaz hitet. Mindezek nem csak a "szent várakozás" méltóságát alacsonyítják le, de aktívan elősegítik a sátáni munka következő fázisait és az antikrisztus felemelkedését. Létrejött egy hamis messiáskép, egy hamis, titkos eljövetellel, megváltozott az eszkatológiai értelmezés is, ami egy hamis Izrael „helyreállítását" eredményezte. Mindezt már csak a hamis messiás megjelenése fogja tetőzni.

Valójában itt nem a zsidóság és a kereszténység viszályáról van szó, mint inkább a világosság és sötétség

képviselőinek a küzdelméről. A megtévesztés egyetemes, ami kihat zsidóra, keresztényre egyaránt. Aki az antiszemitizmus vádjával kívánja elhárítani a figyelmet a témakörről, az a lehető legnagyobb ártalmat okozza nem csak az igazságnak, de vele Júda igaz népének is.

Rabbi Antelman nyomán a következőkben foglalhatjuk össze a szabbateizmus főbb tanításait: a kabbalista nézetek szerint a szent nevet ki szabad mondani, ellentétben a talmudista hagyományokkal. Ha a körülmények úgy hozzák, fel lehet venni más vallást az ügy érdekében, és azon belül éltetni tovább az eszméiket. Az Istenfő emberi formában jelenik meg, amit úgy értelmeztek, hogy a mozgalom vezetői az Istenfő inkarnációi, így Zevi, vagy neves utóda, Frank Jákob köztünk járó Istennek nyilváníthatták magukat. A bűn erény lehet, ha azt megfelelő céllal követjük el, így a szabbateisták felvehették a muszlim vallást, és a látszat kedvéért megvallást tehettek Allah mellett. Hasonlóan, a frankisták a katolicizmust vették fel és Jézust vallották meg, miközben titokban megmaradtak régi önmaguknak; kabbalista zsidóknak, akiknek istenei önmaguk közül kerülnek ki. Mivel számukra úgy Zevi, mint Frank "Istenek" voltak, így a mozgalom utódai is azoknak számítanak.

Hozzátennénk, hogy ez a tan a kereszténység számára valóban még nagyobb veszélyeket jelent, hiszen amíg egy zsidó a fizikai megváltást várja, addig egy keresztény az örök szellemi üdvösséget teszi kockára, ha tévtanoknak enged.

Számunkra fontos, hogy az olvasó lássa, mennyire eretneknek számított Zevi a rabbinikus zsidóság köreiben, aminek nyomós okai voltak. A Szabbatai Zevi mozgalmával foglalkozó zsidó történészek megegyeznek abban, hogy Zevinek a messiási korszakkal kapcsolatos kinyilatkozásainak célja a Tórára alapozó judaizmus gyökeres átformálása volt. Végtére is, Szabbatai messiási korszakában a Tóra is érvényét vesztette volna, ahol a korábbi tilalmak fel lettek volna oldva. Először csupán a szexualitást szabályzó rendeleteket nyilvánította semmissé, de végül mind a harminchat legfőbb bibliai bűn erre a sorsa jutott, sőt azok megszegése állítólag felgyorsítja a megváltás eljövetelét! A témában kutató zsidó történészek elgondolkodtatónak tartják azt a tényt, hogy a mozgalom milyen óriási tömegeket volt képes magával ragadni és elvettetni az ősi hagyományokat. Rabbi Antelman munkájából még idézni fogunk a további fejezetekben.

Elhallgatott tény, hogy a szabbateisták közvetlen hatással voltak a ma ismert "orthodox" vagy haszid judaizmus kialakulására, közvetve pedig a keresztény megújulási mozgalmakra is. A Baal Shem Tov (1700-1760) által létrehozott haszid mozgalom ugyanis szintén igen mélyen merített a kabbalizmus misztikus, extatikus elemeiből. A haszidizmus egy teljesen elfogadott vallási irányzattá vált a zsidóságon belül, annak ellenére, hogy a mozgalom soha nem jöhetett volna létre Szabbatai Zevi eretneknek nyilvánított mozgalmának hatása nélkül. A haszidizmus magában foglalja a szabbateisták kabbalista tanait és messianisztikus elvárásait, s ez utóbbi megnyilvánul abban is, hogy a nem oly régen elhunyt Lubavicsi Rebbét tartották a Messiásnak, akinek feltámadását a mai napig sokan várják. A haszidok nem biblikus, önmaguk által felállított "vallásos tisztasága" volt az első modern "megújulási mozgalom". Ez a fajta hamis megújulás kevesebb, mint egy évszázad elteltével aztán a protestáns felekezetek köreiben is

futótűzként terjedni kezdett. Az első nagy amerikai ébredés, a metodista ébredés, a morvai ébredés, az adventizmus mind a szabbateisták messianizmusának gyümölcsei voltak, ahol az érzelmek és hamis bibliamagyarázatok élesztették fel a túlfűtött és koraérett messianisztikus elvárásokat. A zsidók egy olyan messiást vártak, aki Dávid házából származik, és helyreállítja Izrael országát és a zsidó nép dicsőségét. A megújulás protestáns változatai elfogadták a zsidó messiást, annyi különbséggel, hogy az általuk várt messiás Jézus, a Dávid házából való Isten Fia.

Ha valaminek az alapjai inognak, akkor az arra épített egész struktúra is ingataggá válik, ami előbb-utóbb le is dől.

Amikor Szabbatai Zevi felvette az iszlám vallást, azzal végbement a "nagy csalódás" zsidó verziója. Ez az esemény ugyanakkor egy új precedenst teremtett a vallásos zsidó körökben szerte a világon. Az 1492-ben Spanyolországból kitiltott zsidók, a *marranos*, vagy crypto-zsidók szétszóródott utódai pl. rendkívül pozitívan vették a hamis áttérés elméletét, mint megoldást, és sokan Zevi hívei maradtak, mert elfogadható teológiai választ adott egy más vallásba való látszólagos betérésre (Zevi elődei maguk is Spanyolországból lettek elüldözve). Így a mozgalom megmaradt, elkötelezett hívei és az elképzeléseikkel továbbra is szimpatizáló zsidók egy földalatti mozgalomba tömörülve vitték tovább Szabbatai Zevi tanításait. A következő fejezetekben látni fogjuk, hogy a beférkőzés és beépülés technikáját alkalmazva képesek voltak megvetni a lábukat az akkori titkos társaságok mindegyikében.

Mielőtt egy bukott, a semmibe tűnő mozgalomnak nevezhetnénk a szabbateistákat, tudni illik, hogy utódaik, a Dönmeh mozgalom tagjai valóban Törökország urai lettek, miután véghezvitték a szekuláris forradalmat 1908-ban. Az Ifjú Törökök mozgalom pártjának jelentős részét dönmehisták tették ki, ahogyan az ország első miniszterelnökét is ők adták, de ez már a következő fejezetek tárgya lesz.

1.8 A káld misztikumok és a kabbalista Zohár kapcsolata

A babiloni fogságban a zsidóknak alkalmuk volt közelebbről megismerkedni a káld misztériumvallásokkal. A zsidók a szövetség megszegése miatt kerültek a babiloni fogságba, ahol természetesen nem váltak hirtelen a Tóra követőivé. Sokuk felvette a babiloni szokásokat, és a fogság ideje alatt jött létre a kabbalizmus, a zsidó és káld misztériumok egyvelege. Amikor i.e. 539-ben Babilont elfoglalták a perzsák, azzal a zsidók a perzsa kultúra befolyása alá kerültek, s ekkor a kabbalizmusba bekerültek perzsa zoroasztriánus valláselemek is. A babiloni fogságból a zsidóknak csupán egy parányi töredéke tért vissza Jeruzsálembe Nehemiás és Ezsdrás alatt, többségük Babilonban maradt, ahol a kabbalizmus évszázadokon át fejlődött, s ahol később a Talmud, és a Zohár is meg lett alkotva.

A babiloni fogságból a legtöbb zsidó nem tért haza. A Babilonban maradtak felvették a babiloni szokásokat és gyakorlatokat, itt sajátították el az uzsora rendszert, itt változtatták meg a naptárrendszert, sőt, alapjában véve innen ered a zsinagóga rendszer és a vallási tanítás (rabbinizmus) gyakorlata is. S

végül, de nem utolsósorban itt született meg a kabbalizmus, a zsidó miszticizmus is. Amint a Talmud is bizonyítja, a zsidó teológia fellegvára a következő évezredben nem Jeruzsálem volt, hanem Babilon. Az Isten által vezetett és hazatérő zsidók közt jelen voltak olyan elemek is, akik magukkal vitték a babiloni szokásokat, amelyek egy idő után teret nyertek Júda vallási életében is.

1.9 "Antiszemita" zsidók, vagy emberiségellenes okkultisták zsidó köntösben?

A frankistákról nagyon keveset hallani, ami érthető, hiszen ezt kívánja meg a cél. Azokat, akik részletesebben feltárják a frankisták viselt dolgait, azonnal antiszemitizmussal vádolják meg. Csakhogy egyre több az olyan zsidó származású kutató is, akik szintén elítélik a mozgalmat, és ismertetni kívánják a veszélyeit. Jerry Rabow az *"50 Jewish Messiahs"* című munkájában a következőket írja:

> "Frank kiszélesítette Szabbatai Zevi azon paradox tanításait, amelyek szerint a messiási korszakban megszűnnek a Biblia szexuális tilalmai, amik aztán nem csak engedélyezve lesznek, hanem egyféle erkölcsi kötelességgé válnak. Frank szerint a szexuális orgiákban való kicsapongások megtisztítják a lelket a bűnöktől. A dorbézolás terápiává válik … Meggyőzte híveit afelől, hogy az általuk értelmezett judaizmus csak akkor képes fennmaradni és tovább terjedni, ha külsődlegesen keresztényekké válnak, ahogyan a Dönmeh is felszívódott az iszlám világba. ... Ez vezetett oda, hogy 1759 februárjában a frankisták közölték a katolikus egyházzal azt, hogy készen állnak a keresztségre."

Rabow kitér a frankisták politikai intrikáira is, amikor azt ecseteli, hogy "a frankisták részt vettek különböző nemzetközi politikai cselszövésekben, és titokban hírnököket küldtek az orosz kormányzathoz és az ortodox egyházhoz, felajánlva odaadó segítségüket Lengyelország és a katolikus egyház megdöntéséhez."

Ugyanennek a könyvnek a 121. oldalán pedig ez olvasható:

> "A Dönmeh a szabbateista purimot egy évenként megtartott orgiává formálta át, amikor a tagok felcserélték házastársaikat egy 'a fények kioltásának' elnevezett szertartáson belül. A dönmeh bibliai példák idézgetésével igazolta a szexuális orgiákat, a házastársaik felcserélését és az egyéb hasonló rítusaikat."

Ezek annyira nyilvánvaló tények, hogy a ***The Jewish Encyclopedia*** a következő meghatározást adja a "Dönmeh" szócikk alatt:

> "ez egy török szó, jelentése 'hitehagyott', és azokra a közel-keleti zsidókra utal, akik Szabbatai Zevi követői voltak és 1666-ban felvették az iszlám vallást, de titokban zsidók maradtak, akik továbbra is gyakorolták a zsidó rítusokat, Szabbatait pedig Messiásként és Isten inkarnációjaként imádták."

Szabbatai Zevi kijelentette, hogy létrehozza, illetve helyre fogja állítani Izraelt a zsidók országaként. Ha belegondolunk, ez nem is áll olyan távol a valóságtól, ugyanis a modern "Izraelt" a szabbateizmus, illetve a frankizmus követői hozták létre: hiszen a Rothschildok, a frankisták ateista, intellektuális "gondolkodói" és politikusai alkották meg a cionizmust, majd ők érték el azt, hogy Izrael néven létrejöjjön egy szekuláris cionista állam. Szabbatai Zevi világbékét és a messiási korszak eljövetelét ígérte. Ne gondoljuk, hogy ha a sátán zsinagógája képes volt megalkotni "Izraelt", azzal lezárult a nagy terv. Ez csupán az első lépés volt

ahhoz, hogy elhozzák a maguk "világrendjét" a maguk sátáni messiásával, aki Istennek nyilvánítja magát, és megköveteli majd az emberek imádatát.

Bár a globális háttérhatalom elitje elsősorban a zsidó név mögé bújt ál-zsidó imposztorokból áll, ennek ellenére egy multi-etnikumú szervezetről van szó, amelynek minden nemzetben vannak hű kiszolgálói, a politikai vezetőktől kezdve az utolsó ágyútöltelékekig. Sosem szabad azonban elfelejteni, hogy Sátán zsinagógájának a végcélja nem csupán a világ javainak teljes kisajátítása – ez csupán eszköz –, hanem az, hogy az emberiséget uruknak, Sátánnak az imádóivá tegyék. Kevesen fogják fel, hogy végső soron nem az emberiség anyagi léte a tét, hanem az örök szellemi létünk. Mint **A Sátán zsinagógája 1 rész**-ben már rámutattunk, a megtévesztés egyszerűen megkívánja a zsidó identitást már csak a bibliai tanok és próféciák miatt is. A céljaik eléréséhez viszont meg kellett téveszteni és fel kellett használni a zsidóság egészét, majd az általuk így átformált zsidó irányzatokat felhasználták szükségleteik szerint. Emellett a szintén általuk kidolgozott hamis judaizmus ad számukra vallási legitimitást, és egyféle bevehetetlen mentsvárat is. Amikor azonban érdekeik ezt megkívánták, akkor minden további nélkül feláldozták az általuk rászedett zsidó nép tömegeit is. Tehetik ezt azért, mert a zsidó nép nem ügyelt az alábbi próféciára:

> **Jeremiás 29:8-9 8** Ezt mondja a Seregek JHVH-ja, Izráel Istene: **Ne engedjétek, hogy rászedjenek benneteket** a prófétak és a jósok, **akik köztetek vannak, és ne hallgassatok az álmodók álmaira**! **9** Mert hazugságot prófétálnak nektek az én nevemben; nem küldtem őket - így szól JHVH.

II. rész. A törvénytiprás titkos munkásai – a szentségtelen háromság

2.1 Az Illuminátusok

Adam Weishaupt Németországban született 1748. február 6-án. Egy ideig a jezsuita rend tagjaként tevékenykedett, és már 24 évesen a szervezet ingoldstadti egyetemén a templomi törvények (kánonjog) tanának professzora volt. Ezért nézeteit nem lehet megérteni jezsuita múltja nélkül, hiszen a jezsuiták alkották a római katolikus egyház egyik legtekintélyesebb szerzetesrendjét, amelyet 1541-ben Loyolai Ignác alapított, és ő lett a rend első nagymestere is. A jezsuita rend központja a Vatikánban volt, ahol a mindenkori pápák a legfontosabb feladatokat bízták rájuk. Mai szóval élve, ők voltak a katolikus egyház titkos ügynökei és elit kommandósai. Számos ország kérésére a pápa feloszlatta őket, de hamarosan újraszerveződtek. A jezsuita rend felelős az 1572-ben végrehajtott Szent Bertalan-éjszaka vérengzéséért, amelynek során mintegy százezer hugenotta protestáns vesztette az életét.

Adam Weishaupt tehát jó kiképzésben részesült, ugyanakkor fiatal korától erős vonzódása volt az okkultizmus felé is. Miután kilépett a rendből, a luciferi összeesküvés híve lett, majd 1776. május 1-jén ő alapította azt a titkos mozgalmat, amit Illuminátus Rend-nek nevezett el. Weishaupt ebben a rendben a

Spartacus kódnevet viselte. A rend szervezeti felépítését szigorú alá- és fölérendeltség szerint alakította ki, így voltak noviciátusok, minerválok, és alacsonyabb fokú Illuminátusok. Mindez hasonló volt a szabadkőműveseknél ismeretes fokozatokhoz. A harmadik lépcső a misztérium-osztály volt, amely két fokozatból: a papokból és a régensekből állt. Végül pedig volt egy király, akit Illuminatus Rex-nek hívtak. Maga az illuminátus ("megvilágosodottak") elnevezés Luciferhez fűződik, aki szerintük ma is a fény (minden igazság) hordozója *(Ézs. 14:12).* A rend tehát Sátánt követi, okkultista nézeteiket a Kabbalából és a babilóniai miszticizmusból merítik.

Az Adam Weishaupt által lefektetett fő alaptételek a következők:

1. A monarchiák és a hagyományos kormányzatok eltörlése
2. A magántulajdon és az öröklés megszüntetése
3. A hazafiság és a nacionalizmus eltörlése
4. A házasság intézményének és a családnak a felszámolása, a gyermekek közösségi [állami] nevelése
5. Minden vallás megszüntetése
6. Egy központi világkormány létrehozása

A logika azt diktálta, hogy először a szabadkőműves páholyokba épüljenek be, hiszen azok már egy jól kidolgozott és szervezett hálózattal rendelkeztek. Még rítusaik is hasonlóak voltak. Ráadásul a szabadkőművesek számos államfőt, gondolkodót, írót és különböző kormányzati tisztviselőt tudtak maguk között, s ez megkönnyítette az illuminátus ügynökök dolgát. Ennek a szervezetnek a belső "átvételével" már hatékonyabban tudták végrehajtani a *"Novus Ordo Seclorum,"* vagyis az Új Világrend megvalósításához szükséges stratégiát.

Különösen fontos az a tanácskozás, amelyre 1782-ben Wilhelmsbad-ban került sor, ugyanis itt lépett hivatalos szövetségre a Rothschildok által megszervezett nemzetközi pénzhatalom az Illuminátus Renddel, illetve a már általuk kontrollált szabadkőművességgel. A nagy frankfurti bankárok által finanszírozott illuminátusoknak sikerült az akkori Európa szellemi és politikai elitjének több további kiemelkedő személyiségét megnyerniük, így a mozgalom hamarosan elterjedt Olaszországban, Spanyolországban és Svédországban, valamint Amerikában is számos követőre talált. Az Egyesült Államok vezetésében hamarosan fontos szerephez jutottak a rend tagjai, és a mai napig mélyen be vannak épülve a kormányzatba.

A Wilhelmsbad-ban megszerveződött összeesküvés a Francia Forradalom előkészítésével és levezetésével kezdte meg a "régi rend" felszámolását. Ez egyféle főpróba volt a későbbi forradalmak levezetéséhez. Cselszövésükre azonban egy véletlen folytán utólagosan fény derült, és az illuminátusok 1785 után formálisan be lettek tiltva Bajorországban, ahol szervezeteiket felszámolták. Weishaupt a gotha-i fejedelemhez menekült, és Gothában is halt meg 1830-ban.

A tizenhárom téglasorból álló befejezetlen piramis a mindent-látó szemmel és a csúcskővel az illuminátusok szimbóluma. E szimbólum pontos jelentéseire a **2012 – Sátán apokalipszise** című írásunk

ad részletes magyarázatot.

Az elmúlt 300 évben az illuminátusok tagságát a világ leggazdagabb és legbefolyásosabb családjai tették ki. A illuminátus rend nemzetközi bankárai pénzelték a nagy háborúk mindkét oldalát, ami gyengítette a nemzeteket, és tovább gazdagította a bankok vagyonát. A nemzetközi pénzintézményeken kívül ők irányítják a törvényhozást, a médiát és az oktatást.

> **Cion Bölcsei 1.8** A politikának nincs semmi köze az erkölcshöz. Az az uralkodó, akit az erkölcs vezérel, nem jó államférfi, és ezért bizonytalan a maga trónján. Annak, aki uralkodni akar, egyaránt igénybe kell vennie a cselvetést és megtévesztést. A nagy nemzeti erények, mint a nyíltság és becsületesség - bűnök a politikában, mert hatásosabban és biztosabban döntik le trónjaikról az uralkodókat, mint a leghatalmasabb ellenség. Az ilyen erények hadd legyenek a gójok királyságainak tulajdonságai, bennünket azonban semmiképpen sem szabad, hogy vezéreljenek.

A jelenkori illuminátusok a világállam mielőbbi létrehozása érdekében már átvették a világ pénzrendszerének teljes irányítását az általuk létrehozott központi bankok segítségével. Folyamatban van a világ energiaellátásának teljes ellenőrzése, az államok saját fegyveres erejének felszámolása is. Miközben a nemzeti hadseregek általános és teljes leszerelését végzik, egy olyan nemzetközi, vagy globális haderő létrehozását sürgetik, amely kizárólag az illuminátus háttérhatalom által vezetett világkormány hadereje lenne.

A kommunizmust és a proletárdiktatúrát szintén az illuminátusok alkották meg, amire ugyancsak egy külön írásban térünk bővebben ki (lásd a **Marx és az illuminátusok** című írást).

2.2 A Rothschildok és a pénz szeretete

A Rothschild dinasztia kialakulásának és felemelkedésének történetével számos könnyen elérhető írás és tanulmány foglalkozik, így itt nem megyünk bele az aprólékos részletekbe. Az alábbi rövid, tömör és releváns összefoglaló Endrey Antal: *A disznófejű nagyúr* című írásából származó kivonat:

> A zsidók gazdasági és társadalmi felemelkedésének úgyszólván egyetlen számottevő útja a kora középkortól fogva a pénz forgalmazása: különböző pénznemek átváltása és a pénz uzsorakamatra való kihelyezése volt. Ez volt a zsidóság hagyományos specialitása a keresztény társadalmi és gazdasági rendben, melyben éltek, ennek a feladatnak ellátásáért tűrték meg őket, és ez volt jólétük és olykor üldöztetésük forrása is.
>
> Ilyen közepesen tehetős pénzváltó családba született Meyer Amschel Rothschild a Majna-parti Frankfurtban az Úr 1743. esztendejében. **Az ő zseniális, maga és nemzetsége számára elképzelhetetlen vagyont és hatalmat teremtő meglátása volt az, hogy nem kisembereket kell uzsorakamatokkal szipolyozni, hanem uralkodók és államkincstárak hitelezőjévé kell válni, és akkor majd azok fogják a kisemberekből kisajtolni a kifogyhatatlan pénzáradatokat, melyek a soha ki nem fizetett és lehetőleg ki sem fizethető kölcsönök folyományaként a hitelező bankárok pénzeszsákjaiba vég nélkül ömlenek.**
>
> **Ez volt Meyer Amschel Rothschild brilliáns "találmánya", magának és utódainak és a velük szövetkezőknek soha nem látott vagyon és hatalom, az emberiség millióinak pedig pokolbéli átok és rákfenénél borzalmasabb pusztulás**

Mindez pedig nem csupán a meggazdagodás telhetetlen vágyából fakadt, ennek mélyebb rugói voltak: az egész emberiség fölötti uralom megszerzése, amint a próféták megírták, és ehhez a mindenható pénz is csak eszköz volt.

(A Rothschild-házra nézve általában lásd Corti, Count Egon Caesar, "The Rise of the House of Rothschild", Western Islands, 1972; Nicolov, Nicola M., "The World Conspiracy, Portland, USA, 1990.")

A vörös szín a kazár, vagy edomita (Edom jelentése vörös) zsidók szimbóluma volt, és a Rothschildok vörös pajzsát egy hatágú csillag is ékesítette. A hatágú csillag nem Dávid címere, mint inkább egy ősi okkultista szimbólum, ami egyben a kabbalizmus egyik legfőbb szimbóluma is. Nem véletlenül, Meyert nagyon érdekelte a kabbalista szám-misztika, s ezáltal ifjú korától kezdve vonzódott az okkultizmushoz. A címert csupán azért nevezték el Dávid pajzsának (címerének), hogy elfedjék okkult jelentőségét, és bibliai legitimitást adjanak ennek a sátáni jelképnek.

A Rothschildok üzleti manővereinek és politikai összefonódásainak szintén részletes irodalma van, itt csupán egy rövid és tömör összefoglalót kívánunk adni.

Tény, hogy kevesebb, mint száz év elteltével a világ vagyonának nagy részét ez a család birtokolta, ami sajátos filozófiájuknak, leleményességüknek és Sátán aktív közreműködésének volt köszönhető.

De ő [Amschel] volt az első, aki a mindenható pénzt politikai manőverekre használta fel, a politikát pedig a pénz halmozására, és mindkettőben teljesen gátlástalan volt. Neki egyedül a pénz volt fontos, és az általa megszerezhető hatalom.

Meyer Amschel Rothschild telhetetlenségét és ambícióját tehát nem lehet alábecsülni, amit ez az általa kijelentett és sokszor felidézett mondat is bizonyít: *"Helyezzék kezembe a nemzet pénzének irányítását, és nem törődöm azzal, hogy kik írják* [az adott nemzetnek] *a törvényeit."*

Nem korlátozta magát egyetlen országra, célja az egész világ pénzintézményeinek irányítása volt, amit hosszútávon, utódai által kívánt megvalósítani. Öt fiát ezért stratégiai pontossággal helyezte el Európa legfontosabb fővárosaiban. Legidősebb fia, Anselm Frankfurtban maradt, második fia, Salomon pedig Bécsbe települt, ahol monopolizálta a bankrendszert, kiütve a versenyből az öt meglevő, helyi zsidó családok tulajdonában lévő bankot.

Jól láthatóan nem vesztegették idejüket a politikával és szavazatok megszerzésével, hanem a nemzet pénze fölötti kontroll megszerzésével és politikai intrikák hosszú sorával érték el céljaikat. Nathan Angliába települt, először a textil- és a ruhafesték-iparban tett szert nagyobb profitra, s üzleti tevékenységei miatt sok gyűlölője volt. Később megalapította a Rothschild bank londoni ágazatát. A negyedik fiú, Karl, Nápolyba költözött, ahol az Alta Vendita nevű okkultista csoport vezetője lett. Karl volt az egyik szerzője annak az 1818-ban megírt titkos Alta Vendita dokumentumnak is ("Maradandó utasítások, vagy gyakorlati szabályzatok a Szabadkőművesek legmagasabb fokozatú fejeinek"), amelyet szerteküldtek a szabadkőműves székhelyekre. Végül a legfiatalabb fiú, James, Párizsban alapította meg a Rothschild Ház ottani fiókját.

A *The Masonic reference book 10,000 Famous Freemasons* (4. köt. 74. old.) azt mutatja, hogy Amschel két másik fia, James és Nathan szintén szabadkőművesek voltak. James a párizsi Skót Rítusú Szabadkőműves páholy 33.-ik fokozatú nagymestere volt, Nathan pedig a londoni Emulációk Páholyának tagja.

A család életfilozófiája a pénz általi világdominancia volt, amiről a már idézett és elhíresült Rothschild jelmondat tesz tanúbizonyságot.

Nathan egy hasonló kijelentése azt mutatja, hogy a család filozófiája valóban a pénz hatalma általi háttéruralom megszerzése volt: *"Nem törődöm azzal, hogy ki ül Anglia trónján, uralva a birodalmat, amely fölött sosem száll alá a nap. Az ember, aki kezében tartja Britannia pénzkészleteit, kontrollálja a Brit birodalmat, és én vagyok az, aki kontrollálom a brit pénzkészleteket."*

A XX. században a *Federal Reserve System* létrehozásával az USA pénzkiadása is nemzetközi bankárok irányítása alá került, a Rothschild ház fiókjaként nyilvántartott Kuhn, Loeb & Co. intrikái által. A Kuhn, Loeb & Co. elnöke az a Rothschildok által képzett és Amerikába áttelepített Jacob Schiff volt, aki egymillió dollárral támogatta Lenint és a bolsevik forradalmat.

Mindez azért fontos, mert a pénz és az azzal megszerzett hatalom szeretete határozottan a gonosztól származik:

1Timóteus 6:10 Mert az összes gonosz dolgok gyökere a pénz szeretete.

Krisztus maga is figyelmeztetett a pénz szeretetének veszélyeire *(Máté 6:24; Luk. 16:13-14)*, az apostoli tanítás szerint pedig a pénzsóvárság az utolsó idők gonoszsággal teli emberének jellemvonása *(2 Tim. 3:2)*, amitől a hívőknek tartózkodni kell. Végül pedig a pénzsóvárság a hamis tanítók egyik azonosító jegye, hiszen Péter kijelenti, hogy a hívőt nem vezethetik az anyagi javak megszerzésének alantas vágyai *(1Péter 5:2)*.

A farizeusok ellenben nagyon is szerették a pénzt *(Luk. 16:13-14)*, nem véletlen, hogy éppen ők voltak azok, akik felváltották az Isten parancsolatait a maguk emberi parancsolataival. A farizeusi hagyományokat tovább vivő rabbinikus judaizmus megőrizte ezt a rendkívül anyagias, sikerorientált felfogást.

Az még némileg érthető is lenne, hogy a világi hatalmakat meg lehet "fogni" a pénzzel, de az már nehezebben fogható fel, hogy miképpen adta el magát ennek a kereszténység számos ágazata, beleértve a Katolikus Egyházat is?

A XIX. század elején még a pápa is a Rothschildokhoz fordult kölcsönért. A Rothschildok nagyon kedvesek voltak a pápához, olyannyira, hogy a tárgyaló Rothschild még a pápa kezét is megcsókolta. Egy jelenlévő újságíró gúnyosan meg is jegyezte: *"Rothschild megcsókolta a pápa kezét, végre helyreállt a rend."* Ez a megállapítás azonban eléggé tévesnek bizonyul a *Példabeszédek 22:7* fényében, s idővel a vatikáni vagyon nagy része a Rothschildok kezére lett bízva. Még a *The Jewish Encyclopedia* is elismeri és megemlíti:

"Valamelyest furcsa eredményre jutott az kísérlet, hogy a katolikus pénzintézmények a Rothschildok konkurrensei legyenek, hiszen jelenleg (1905) ez utóbbiak kezelik a pápai vagyonokat." (*The Jewish Encyclopedia,* 2. köt. 497. old.)

A Rothschildok 1823-tól teljes egészében átvették a katolikus egyház pénzügyeinek kezelését. A katolikus egyház jelentős méretű bank-, és szerteágazó pénzintézményei a mai napig összefonódnak a Rothschild és a nemzetközi bankrendszerek egészével. Sokat fordult a világ azóta, hogy a megtért adószedő Krisztus követője lett, manapság már inkább a "krisztusiak" követik az "adószedőket" és pénzváltókat, az egyértelmű bibliai figyelmeztetések ellenére:

Jakab 5:1-6 **1** Rajta, gazdagok, jajveszékelve sírjatok a rátok törő nyomorúság miatt! **2** Vagyonotok oda, ruhátokat megette a
moly. **3** Aranyatokat és ezüstötöket belepte a rozsda, és ez a rozsda tanúul szolgál ellenetek, és megemészti testeteket, mint a
tűz. Vagyonotokat gyarapítottátok még az utolsó napokban is. **4** Nos, a bér, amelyet a földeteket learató munkásoktól
levontatok, felkiált, és az aratók szava felhatolt a Seregek Urának fülébe. **5** Bőségben éltetek a földön és tobzódtatok,
hizlaltátok szíveteket a leölés napjára. **6** **Az igazat elítéltétek, megöltétek, s ő nem tanúsított ellenállást.**

Rabbi Marvin Antelman a *To Eliminate the Opiate* című munkájában az alábbiakban tömören összefoglalt tényeket közli: a Rothschild dinasztia megalapítója vette rá Weishauptot a frankista tanok és taktikák átvételére. Ennek fejében ő finanszírozta az illuminátusokat a frankista tervek végrehajtásának érdekében. Az összeesküvés fő célja a világ vallásainak és a magántulajdonnak az eltörlése volt. Ezen túl pedig kidolgozták azt az okkultista szellemiségű politikai cionizmust, amelynek létrehozása egy fontos mérföldkő lesz a világkormány eljöveteléhez vezető úton, s egyben elősegíti az általuk várt (ál)messiás uralmának megszilárdulását is. A kommunizmust végeredményben a bankárok és a banktőke hozták létre, és mindig is a háttérben lévő hatalom irányította. Az államosítás, bár primitív, de a legegyszerűbb módja a nemzetek vagyona megszerzésének. A gazdag nyugati demokráciák esetében más eszközök lettek bevetve, itt ugyanis a pénzintézmények fölötti uralmat az olyan jegybankok létrehozatalával valósították meg, mint az USA Federal Reserve rendszere.

2.3 Az ördögi háromság – a Sátán zsinagógája lázas munkába kezd

A Szentírás leírása szerint az Atya és Krisztus állandóan munkában állnak *(Ján. 5:17)*, s teszik ezt egy bizonyos cél érdekében. Ez a munka röviden vázolva abból áll, hogy a világmindenséget Isten országlása alá vonják, és a bűn által elbukott emberiséget helyreállítsák, vagyis megmentsék az üdvösségre, mert: Isten *"sok fiat kíván a dicsőséges örök életre vezetni" (Héb. 7:2).* Amikor Krisztus eljött, azért jött, hogy bevégezze az Atya által rábízott **munkát** *(Ján. 4:34, 5:36, 9:4, 14:10)*, majd híveinek is kiadta **a maguk munkáját** *(v.ö. pl. Luk. 19:13),* az evangélium hirdetését, a bűnök legyőzését, az Isten országához méltó szent élet megélését stb. Röviden, Isten, Krisztus és az igaz hívők egy cél érdekében **dolgoznak**, egy szellemben és egy akaratban. Krisztus az elvégzett munkája után méltóvá vált ahhoz, hogy átvegye a föld fölötti uralmat, s e bolygó Hajnalcsillagává (uralkodójává) legyen a második eljövetelekor, amikor kiveti e világ istenét *(Kor. 4:4),* Sátánt a föld fölötti uralmából. Azok, akik e korban követik Őt, legyőzik Sátánt, a kísértéseket és a test húzását, és Krisztussal együtt uralkodnak majd a Millennium idején, amikor az

eljövendő emberiség érdekében végzik tovább **munkájukat.**

Ám kevesen fogják fel azt, hogy minden Isten-ellenes lázadás fejedelme, Sátán, szintén egy nagy és céltudatos munkát végez. A lázadása óta Isten céljai ellen dolgozik, létérdeke, hogy megtartsa pozícióját, sőt, magát Isten trónjára szeretné ültetni. Nem véletlenül kívánja minden erejével és hatalmával meggátolni Istennek és az Ő népének munkáját. Más szóval, Sátán is dolgozik a maga érdekében, elsősorban a saját célja érdekében, hogy megakadályozza Isten népének munkáját, és a maga győzelmét érvényesítse. Ez egy elkeseredetten ádáz küzdelem, hiszen a veszteség mindkét fél számára az örök halált jelenti.

Ahogy Isten, úgy Sátán sem dolgozik egyedül. Mondhatjuk azt is, hogy mindkét fél bevonja a munkába a maga híveit, követőit. Ennek megfelelően az ördög a bukott angyalai és démonai mellett felhasználja azokat az embereket is, akik azonosulnak az ő szellemiségével, s akik imádják őt, akik az ő ivadékai, vagyis az ördög fiai *(1Móz. 3:15; Ján.8:44).* Ezeknek a megátalkodott embereknek megvan a maguk hierarchiája, amelynek legmagasabb szintű szervezeti tömörülését bibliai szóval élve a Sátán zsinagógájának nevezzük *(Jel. 2:9;3:9).* Az ő jutalmuk az evilági dicsőség, a hatalom, a hírnév és gazdagság, a velejáró fényűző élet, no és a leggonoszabb vágyak kielégítésének szinte korlátlan lehetősége. A kárhozat megátalkodott fiainak uralmi elitje az antiegyház funkcióját tölti be. Ők atyjuknak a kipróbált és jól bevált eszközeit használják, ami a megtévesztés, az igazság meghamisítása, a bűnbe húzás és a kegyetlen, horrorisztikus erőszak. Sátán munkája szintén szervezett munka, egy diabolikus romboló munka. Ügynökei beépülnek, majd átveszik azoknak az intézményeknek a irányítását, amelyek feladata a normális társadalmi élet feltételeinek biztosítása lenne, majd ezeket az intézményeket a maguk céljainak érdekében használják fel. A jót rossznak nyilvánítják, a rosszat pedig jónak, s jaj annak, aki szót emel ez ellen. Az igaz Isten imádatát hamis vallások sorával, az okkultizmus terjesztésével, esetleg ateizmussal váltják fel, hogy az Isten törvényein alapuló igazságos kormányzati rendszernek esélye sem legyen fennmaradni, és a fizikai élethez nélkülözhetetlen gazdasági rendszert megfelelően alkalmazni. A politikai, a gazdasági és a kulturális élet vezetését megragadva aztán egyre közelebb hozzák uruk megálmodott világát.

Ennek az ördögi munkának három fő aspektusa van, a maga "specialistáival": a Sátánt istenítő okkultizmus (egyféle sátáni papság); a politikai és gazdasági aknamunkát végző illuminátusok és altársaságaik (uralmi struktúra); valamint a pénz- és a bankvilág (uzsora hitel) mesterei. Ez ennek a rendszernek (a Sátán zsinagógájának) az egymást kiegészítő és egymással összefonódó "szentségtelen háromsága".

Frank Jákob közeli viszonyban volt a Rothschildokkal és az illuminátus renddel, aminek számunkra óriási jelentősége van. Ebből a kapcsolatból jött létre ugyanis ez sátáni háromság, ahol az illuminátusok titkos, világmegdöntő politikai ambíciói találkoztak Frank okkultista, önistenítő és önmegváltó elméleteivel, amelyek sikerét a Rothschildok és hasonszőrű bankárok hihetetlen anyagi forrásai tették lehetővé. Ez a sátáni háromság egy háttérben működő világhatalommá lett, amelynek trónjára az általuk várt következő

"istenember", az antikrisztus fog ülni.

Mennyire lehet a véletlen műve az, hogy egy időben és egy geográfiai lokációhoz köthetően három olyan rendkívül fontos esemény történt, amely megváltoztatta a világot? Nem sokkal a "felvilágosodást" követően, e nagy történelmi fordulat árnyékában három olyan esemény történt, amelyek aztán meghatározták ennek az új korszaknak a további irányvonalát.

Hogy mi volt ez a három esemény?

1. Jacob Frank feléleszti a kabbalizmust, vallássá teszi a nihilizmust, és Európa szívébe telepíti át az okkultista, de politikai ambíciókat is tápláló dönmeh filozófiát. A frankisták beépülnek a keresztény felekezetekbe, s az aknamunka eredményeként a bűn nem csak tolerálhatóvá válik, de gyakran erénnyé. Gomba módra szaporodnak az új teológia friss termékei. A mesterséges "karizmatikus" megnyilvánulások és a cionizmus felé elhajló felekezetek dogmatikája utat nyit a valós krisztusi tanok elvetésének és az antikrisztusi eszmék befogadásának. Egyre aktívabbá válik a törvénytiprás titkos munkája *(2Tessz. 2:7).*(lásd még **A modern kereszténység tévtanításai** című írást).

2. A Rothschild ház létrehoz egy olyan uzsorakamatra épülő bank- és hitelrendszert, ami aránylag rövid idő alatt szisztematikusan eladósítja a nemzeteket, majd a felhalmozott tőkével a teljes gazdasági kiszolgáltatottság állapotába sodorja őket. A bankok hatalma meghaladja a kormányzatokét, amelyek így a bankok érdekeit nézik, nem a nemzetét. A világ javainak kisajátítása azon célból történik, hogy azt majd királyuknak, az antikrisztusnak a kezébe adják, aki újra elosztja azt, és létrehoz egy rövid életű gazdasági aranykorszakot. Legalábbis azoknak, akik felveszik annak a rendszernek a bélyegét, a kárhozat pecsétjét.

3. Adam Weishaupt pedig létrehozza az Illuminátus rendet, a maga világmegdöntő programjával. Az illuminátusok gyorsan beépülnek a szabadkőműves páholyokba, majd e szervezet vezetőségi vonalának eltérítésével szinte korlátlan politikai hatalomra tesznek szert.

Lényegében e három elem, vagy irányzat egyeztetett 1782-ben Wilhelmsbad-ban. A titkos társaság, mint már említettük, a Nagy Francia Forradalommal debütál, ami a sátáni rend modern programjának első nagy próbája volt. Céljaik és eszközeik is ekkor váltak először igazán nyilvánvalóvá: a vallás eltörlése, a politikai vagy ideológiai átnevelés, és az emberiség megfélemlítése a legkegyetlenebb szisztematikus népirtások által. Az azóta lezajlott történelem a bizonyíték arra, hogy ez a program egyre nagyobb szinten válik valóra, illetve egyre erőteljesebben nyilvánul meg. Hamarosan eljön annak az ideje, hogy akik szavukat merik emelni az új világrend ellen, a világtársadalom ellenségeinek lesznek kikiáltva. Az eljövendő "tisztító munka" eredményeként milliók pusztulnak majd el a kimondhatatlan terrorban. Az üldözés elől csak azok menekülnek meg, akik alávetik magukat az új sátáni világrendnek. *"Ez a megpróbáltatás órája, ami eljön az egész földre" (Jel. 3:10).*

Milyen jelenségeket tarthatunk Sátán zsinagógája eddigi diadalainak? Az erkölcs, a vallás, de még az alapvető emberi értékek is már ki lettek szorítva a közéletből. Az aknamunka felüti fejét a

kereszténységen belül is: egyre-másra alakulnak meg az anyagi és evilági jólétre koncentráló "karizmatikus" mozgalmak, amelyek teológiailag a politikai cionizmust kiszolgáló lakájfelekezetekké válnak. Amennyiben a szellemi megtévesztés nem jár teljes sikerrel, akkor színre lép a gazdasági nyomás, az emberek megélhetésének ellehetetlenítése. Végül pedig, ahol sem az elhitetés, sem a gazdasági nyomás nem jut eredményre, ott végső megoldásként még kéznél van a karhatalmak általi brutális fizikai erőszak eszköze.

Ez a hármas megosztás egyben Sátán működési elvét is tükrözi, s e három sátáni üzemmódot a Szentírás vázolja elénk. Sátán jelentése ellenség, ellenfél, aki ennek a világnak az ura *(Ján 12:31)*, sőt, istene *(2Kor. 4:4)*. A Szentírás azonban alkalmanként még további jelzőkkel is utal erre a lényre, ezek: a kígyó, az ördög és a sárkány *(Jel. 12:9)*. Mi a jelentősége ezeknek a megnevezéseknek? Ez a három megnevezés lényegében Sátán különböző operációs módszereire, azaz működési elveire utal, amelyek által kezében tartja az egész világot. Ha megfelelő módon és sikeresen ellen akarunk állni a nagy ellenfélnek, akkor ajánlatos tisztában lennünk a módszereivel.

Amikor Sátán a kígyó módozatban dolgozik, akkor a csábítást, a megtévesztést, vagyis az elhitetést alkalmazza. Ez az első lépés ahhoz, hogy bűnbe vezesse áldozatait. Ha a bűn által neki szolgálunk, ő válik urunkká. Ezt tette Évával is az Édenkertben, ahol kígyóként jelent meg, és elhitette vele, hogy Isten nem mondott neki igazat a tiltott fa gyümölcsének fogyasztásával és halandóságukkal kapcsolatban *(1Móz. 3:1-6)*. Sátánnak vannak "ivadékai" *(1Móz. 3:15)*, ők azok, akik szívükben neki szolgálnak, egyetértenek szellemiségével és tudatosan követik, s együttesen ők teszik ki a "Sátán zsinagógáját". A vallásokba azért épülnek be, hogy a hamis dogmatikák és gyakorlatok által az igaz Isten követőit a valóságban Sátán követőivé tegyék (mint pl. a modern frankisták).

Amikor Sátán az ördög módozatban működik, akkor megkísérti az embert. Ezzel a módszerrel a vágyaira hatva húzza be a bűnbe, majd az elkövetett bűnök után azon nyomban meg is vádolja az elkövetőt Isten előtt. Nem véletlen a bibliai szóhasználat Krisztus megkísértésének leírásakor:

> **Máté 4:1** Akkor a Szellem elvezette Jézust a pusztába, hogy megkísértse az **ördög.**

Sátán egymás után háromszor próbálkozott Jézus megkísértésével, ennek leírásában mindhárom alkalommal vagy ördögként, vagy kísértőként van megemlítve *(Mát. 4:3-11)*. Amikor majd a világgazdaság egészében az antikrisztus kezébe kerül (a Rothschildok és egyéb bankárok révén), akkor a mindennapos, létért és megélhetésért folyatott küzdelem is kísértéssé válik! A család és az önfenntartás ösztöneire hatva Sátán megígéri mindazt, amit világa produkálni képes számunkra, de a tét az örök élet vagy örök halál: vagy megalkuszunk és felvesszük a bélyegét, vagy talán éhen halunk. Elképzelhetjük, milyen fokú szellemi próba elé állítja ez a szenvedő hívőket.

Amikor Sátán a sárkány üzemmódban működik, akkor kegyetlen erőszakot alkalmaz, és a kezébe adott éppen aktuális, bestiális földi hatalom fegyveres erői által kívánja megvalósítani akaratát. A mennyben angyalait viszi támadásba, a földön pedig az általa uralt emberi hatalmak katonai és karhatalmi ereje által

harcol Isten terve és népe ellen. Nem véletlenül a sárkány az, aki erőt vagy hatalmat ad a földi "fenevad" birodalmaknak *(Jel. 13:4),* amelyeket a maga céljai szerint vezet háborúkba. A *Jelenések 12:4*-ben a sárkány az, aki el kívánja pusztítani az asszony (aki itt Isten sivatagi egyházát, Izraelt szimbolizálja, *12:1-2,4* versek) megszületett fiát, Jézust *(Jel. 12:4).* Azt pedig tudjuk, hogy a történelemben ezt ivadékain keresztül tette meg, akik a kor fenevadjának (Rómának) a katonai erejét használták fel erre. Ugyanez a rendszer évszázadokon át teljes hatalmával üldözte az igaz keresztényeket, ahogyan megteszik majd a kor végén is, szintén a politikai hatalom által.

De pontosan ezt a módszert használták az ördög fiai is *(1Móz. 3:15; Ján. 8:44)* az első században, amikor a Messiást halálra adták. A zsidó népet félrevezették az igaz vallás teljes kifordításával és elferdítésével *(Mát. 15:9),* majd a római fenevad civil hatalmát használták fel tényleges kivégzésére *(Mát. 27:11-26; Luk. 23:13-24; Ján. 19:1-18).* Az Istenre és a törvényre hivatkozva istentelenül és törvénytelen módon ölték meg az Isten Fiát, ahol a pénz, illetve nyereségvágy is szerepet kapott, hiszen Júdás harminc ezüstért árulta el a Mestert, és a vallási elöljárók megvesztegetett hamis tanúkat használtak fel Krisztus megvádolására *(Mát. 26:59:60; Márk 14:55-57).* Mivel Isten törvénye kíméletlen halálbüntetést rótt ki a hamis tanúkra *(5Móz. 19:16-21),* az ilyen pénzen megvásárolt hamis tanúk eladták lelküket a gonosznak, a pénzt, a gyarapodást Isten elé tették, s ez a kapzsi vagy megalkuvó szellemiség sokakat magával ragad majd az utolsó időkben is, amikor testvér testvért árul el.

Láthatjuk tehát, hogy a Sátánra használt különböző megnevezéseknek milyen nagy jelentősége van, hiszen fényt vetnek a gonoszság fejedelmének *modus operandi*-jára, vagyis az elsődleges működési elveire és taktikáira. Ugyanakkor, amikor bármely ember vagy hatalmi réteg ezen elvek szerint él és cselekszik, azzal elárulja azt, hogy a Sátánt szolgálja. Sátán módszerei ezen a téren soha nem változnak, mert kipróbált, hatékony és jól bevált módszerek, amelyek segítségével sikeresen uralma alatt tarthatja az egész világot *(Jel. 12:9).* E módszerek alkalmazásával kísérli meg azt, hogy végül istenné tegye magát a Magasságos helyett, és kárhozatba vigye az egész emberiséget.

Isten Egyházának nemcsak az a feladata, hogy ellenálljon a hitetésnek és jól kezelje az Isten titkait *(1Kor. 4:1),* nemcsak az, hogy az igazságot hirdesse, és cselekedje, hanem fel kell fedje a Sátán munkáját is, addig, amíg Isten lehetőséget ad erre, mert:

> **János 9:4** Addig kell végbevinnem annak tetteit, aki küldött, amíg nappal van. **Eljön az éjszaka, s akkor senki sem munkálkodhat.**

Sátán munkáját pedig a dicsőségben visszatérő Krisztus végül teljesen le fogja rombolni:

> **1János 3:7-8 7** Gyermekeim, senki se vezessen félre titeket. Aki az igazságosságot cselekszi, az igazságos, ahogy ő is igazságos. 8 **Aki bűnt követ el, a sátántól való, hiszen a sátán kezdettől fogva vétkezik. Azért jelent meg az Isten Fia, hogy a sátán művét [munkáját] romba döntse.**

A Sátán zsinagógája éppen emiatt gyűlöli és támadja Krisztust és híveit oly elkeseredett dühvel és megátalkodott szándékkal. Ez a gyűlölet hamarosan olyan szellemi sötétséget hoz a földre, amelyben mi,

igaz hívők sem munkálkodhatunk tovább igazán. Ennek a háttérerőnek olyan hatalma és befolyása van, hogy még az okkultizmus legnagyobb mesterei is félve, óvatosan írnak róluk. Giuseppe Mazzini néhány évvel a halála előtt a következő sorokat írta a forradalmi mozgalmak egyik irányítójának, dr. Breidenstinnek:

> „A világ minden pontjára elérő testvéri szövetséget alkotunk. Minden igát le akarunk rázni. **Mégis van egy láthatatlan, alig érzékelhető hatalom, amely ránk nehezedik. Honnan jön ez, hol van ez, senki sem tudja...** Vagy legalább is senki nem mondja meg. Ez a szövetség még számunkra, a titkos társaságok veteránjai számára is áthatolhatatlan titok."

A sátáni rend talán legnyilvánvalóbb "árulkodó jele" az általuk létrehozott világállam uralmi struktúrája lesz. Ne feledjük, Isten országát a szeretet vezérli, ahol az Atya és a Fiú az alárendeltjeikért tesznek mindent. Munkásságuk az emberiség megváltásának, üdvösségre hozásának munkája. Lényegében erre a szolgálói szeretetre utal Jézus Krisztus jól ismert figyelmeztetése is: *"Tudjátok, hogy a pogányok fejedelmei uralkodnak azokon és a nagyok hatalmaskodnak rajtok. De ne így legyen közöttetek, hanem aki közöttetek nagy akar lenni, legyen a ti szolgátok." (Mát. 20:25.)* Az Istent képviselő és Jézus jegyesének mondott igaz egyházban a [hitben] erősek, vagyis a "nagyok" áldozatosan, szeretettől vezetve szolgálják a gyengébbeket, kisebbeket. Sátán világrendje ennek szöges ellentétét képviseli, ahol a kicsik, az elesettek és a magukért harcolni nem képesek el vannak tiporva, és minden terhet nekik kell elviselni, mindent nekik kell feláldozni az elit jólétéért (Ennek több példája van, de emeljük csak ki az adórendszert, ahol mindig a legkisebbeken csattan az ostor). Minden sátáni eredetű gazdasági rend erre a felfogásra alapozódik. A szentek egymás terhét hordozzák, a sátánfiak minden terhet a gyengékre helyeznek, és kevélyen, könyörtelenül uralkodnak a kiszolgáltatott kicsinyeken.

Egy azonban biztos: az utolsó időben nem lesznek "kívülállók". Ez azt jelenti, hogy valamelyik oldal mellett mindenkinek állást kell majd foglalnia, felvállalva annak következményeit. Mégpedig olyan körülmények között, ahol még a passzív ellenállást sem tűri meg a rendszer, s mindazokra, akik nem állnak mellé, kínzás és halál vár. Nem véletlen, hogy aki befogad egy prófétát, mert az próféta, vagy egy igazat, mert az igaz, az a próféták és igazak jutalmát kapja. Aki pedig egy pohárnyi vizet ad a legkisebb hívőnek, az szintén megkapja érte a maga jutalmát *(Mát. 10:41-42),* mert olyan állapotok lesznek, ahol ez szigorúan üldözendő, főben járó bűntettnek minősül.

2.4 A kereskedelemre épülő világgazdaság sátáni gyökerei

A föld történetében az eddig bevezetett nagy gazdasági rendszerek mindegyike sátáni volt. Egyedül Izrael kapta meg az Isten által lefektetett gazdasági szisztémát (a jubileumi rendszert). Az egykori angolszász magánjogi törvényekről és gazdasági rendszerről bizonyos fokig szintén elmondható, hogy a bibliai rendszert követte. De ez kevés kivétel. *Ezékiel 28*. fejezetében Sátán Tírus királyaként nyilvánul meg, annak a Tírusnak, amely a kor legnagyobb kereskedelmi hatalma volt. A sátáni gazdasági rend tehát egyfajta kereskedelmi és bankrendszer, aminek mindig vannak nagy nyertesei és nagy vesztesei.

Ezékiel 28:18-19 **18** Vétkeid sokaságával **kereskedésed hamisságában** megfertéztetted szenthelyeidet; azért tüzet hoztam ki belsődből, ez emésztett meg téged; és tevélek hamuvá a földön mindenek láttára, a kik reád néznek. **19** Mindnyájan, a kik ismertek a népek közt, elborzadnak miattad; rémségessé lettél, s többé örökké nem leszel!

Jelenések 18:11-13 **11** A föld kalmárai is siratják és jajgatják őt, mert az ő árúikat immár senki nem veszi; **12** Arany és ezüst, és drágakő és gyöngy, és gyolcs és bíbor, és selyem és skárlátczikkeket; és minden thinfát és minden elefántcsontedényt, és drágafából és rézből és vasból és márványkőből csinált minden edényt; **13** És fahajat és illatszereket, és kenetet és tömjént, és bort és olajat, és zsemlyelisztet és gabonát, és barmokat és juhokat, és lovakat és kocsikat, és **rabokat és emberek lelkeit**.

Ennek a gazdasági rendszernek a nyertesei azok, akik követik a rendszer gazdájának, Sátánnak az elveit, ők remek megélhetést találhatnak, és nehezen adják fel ennek az életmódnak az előnyeit *(Mát. 19:23; Mrk. 10:23).* A vesztesei azok, akik vagy nem vetik alá magukat, vagy pedig ki kívánnak kerülni alóla. Ez nem egyszerű, mert a kor végére – amint azt a fentebbi *Jelenések 18:23* idézet is mutatja –, ez a rendszer rabszolgává teszi az embert, nem csak testét, de lelkét is megkövetelve! A hitelek által eladósodott embereknek nem sok választásuk marad, vagy rabszolgákká lesznek *(Péld. 22:7),* vagy eladják lelküket és felveszik a fenevad bélyegét, hogy megélhessenek.

2.6 A megtévesztés áldozatai, vagy megátalkodott sátánisták?

Végül pedig vizsgáljuk meg a fa gyümölcseit. Az összeesküvés-elméletekben hívőket gyakran antiszemita, szélsőséges emberekként bélyegzik meg, holott a témában szakértő zsidó kutatók pontosan ugyanazokat a következtetéseket vonják le, mint "antiszemita" kutatótársaik. Végtére is a mozaikokat csak egyféleképpen lehet kirakni, ahhoz, hogy a jelenlegi világkép a maga valóságában táruljon elénk. A szabbateizmussal foglalkozó zsidó kutatók (Rabbi Antelman, Gershom Scholem és Barry Chamis) foglalják össze legtömörebben a lényeget, amikor rámutatnak, hogy a szabbateizmus híveinek alapelve a Tóra parancsolatainak megrontása volt! Mégpedig vallási, üdvösségi célból, oly módon, hogy a valóságban Sátánt követik és magasztalják föl!

A cionisták az egyetemes zsidóság szószólóiként és képviselőiként adják elő magukat, s tetteik miatt gyakran az egész zsidóságnak kell viselnie a világ ellenszenvét, és gyakran a fizikai üldöztetést. Világossá kell tenni, hogy a cionizmusnak az égvilágon semmi köze nincs a bibliai szövetséghez, sem annak vallásrendjéhez. Emiatt a cionizmus elsődleges áldozatai maguk azok a zsidók, akik figyelmen kívül hagyták Isten Jeremiás által átadott figyelmeztetését:

Jeremiás 29:8-9 **8** Ezt mondja a Seregek JHVH-ja, Izráel Istene: **Ne engedjétek, hogy rászedjenek benneteket** a próféták és a jósok, **akik köztetek vannak, és ne hallgassatok az álmodók álmaira**! **9** Mert hazugságot prófétálnak nektek az én nevemben; nem küldtem őket - így szól JHVH.

A megtévesztően hangzó zsidó-keresztény kultúrában a valós Tórát, a Biblia törvényeit és tanításait sátáni tanokkal váltották föl, aminek következményeit el kell viselniük:

Róma 2:9 Mindenkit, aki gonoszat művel, utolér a kín és a gyötrelem, **elsősorban a zsidót**, azután a pogányt.

A Sátán zsinagógájának megvan a maga "törvénykönyve", amit *Tóra Atzilut*-nak neveznek. Az *Atzilut* jelentése "arisztokratikus", s ez a kifejezés nem véletlenül fordul elő oly gyakran a Cion Bölcseinek Jegyzőkönyvében:

> **Jegyzőkönyv 1:18** A gójok természetes, leszármazáson alapuló nemességének romjain felállítottuk a mi művelt osztályaink **arisztokráciáját, élén a pénz arisztokráciájával. Az ehhez az arisztokráciához való tartozás követelményeit megszabtuk a gazdaságban, amely tőlünk függ, és a tudásban, melynek irányvonalát a mi bölcseink határozzák meg.**

Ez hát valójában az illuminátusokkal szövetkező szabbateista arisztokrácia, az ún. Black Nobility (Fekete Nemesség) "Tórája". Az tény, hogy a frankisták java része az európai arisztokrácia részévé vált, miközben a régi, a valós arisztokráciát megsemmisítették. Helyette egy új, az egész világot irányító anti-típus arisztokráciát kreáltak (lásd fenn). Ha utánanézünk, hogy a kommunizmus, majd a liberalizmus új "arisztokráciáját" kik is képviselték és képviselik elsősorban, akkor világossá válik előttünk sátán zsinagógájának kiléte. Ez a (a zsidó kutatók által szabbateistáknak is nevezett) világias, okkultista **ál-zsidó** arisztokrácia tartja kezében a pénzintézeteket, a világgazdaságot, a kereskedelmet, valamint a szennyet és sátáni propagandát öklendező médiát és szórakoztatóipart. Ők a valós bibliai judeo-keresztény értékrend legádázabb ellenségei.

Rabbi Antelman könyvének 11. fejezetében sokkal sarkosabban fogalmaz, mint a legtöbb nem zsidó származású író:

> A szabbateista illuminátusok ágyékából sarjadt ki a Francia forradalom terrorja, és az Anglia ellenes amerikai szabadkőműves lázadás. Igen, köztudott, hogy az ifjú amerikai köztársaság alapítói nagyrészt a skót rítusú szabadkőműves páholyok tagjaiból tevődtek ki.

Az illuminátusok és szabbateisták ágyékából származó zsidók, Karl Marx és Frederick Engel fektették le a kommunizmus gyökereit. A Rothschild, frankista, szabbateista ágyékból került Jowe Astor és Jacob Schiff Amerikába, hogy ott beszervezzék ügyükhöz a rablóbáró Rockefellert és J.P. Morgant, lefektetve a globalizmus alapjait a Council on Foreign Relations (CFR, a Külügyi Kapcsolatok Bizottsága) létrehozatala által. Chamis véleménye szerint a CFR szándéka az amerikai alkotmány megdöntése volt amellett, hogy az USA nemzeti diplomáciáját az illuminátusok kezébe adja.

Ki kell hangsúlyozni: az 1640 és1690 között létrejött messiási judaizmus (proto-cionizmus) ágyékából származnak a keresztény világ hasonló mozgalmai is.

> "A frankista elit kör egy sor rendkívül tehetséges intellektuális gondolkodót, teológust és írót mondhatott magáénak, azok mellett az előkelő társadalmi csoportok mellett, akik igen nagy anyagi háttérrel rendelkeztek. Ez utóbbiak nagyrészt olyan kereskedő bankárok voltak, akik nagyon nagy befolyásra tettek szert a korabeli Európa legmagasabb pénzügyi köreiben. A frankista elit névsora igen hosszadalmas listát tesz ki, s ha valaki csupán néhány jelentősebb család történetét vizsgálná meg alaposabban, az információk már akkor is köteteket töltenének meg. Elég az hozzá, hogy mindannyian egy nagyon hasonló embertípust jelenítenek meg: ragyogó elméjű, dúsgazdag embereket, akiket szenvedélyes hatalomvágy irányít, akik gond nélkül asszimilálódnak (a nem zsidók közé), hogy elpusztítsák a vallásokat, radikális felforgató munkát végezzenek és titkos, kettős életet éljenek úgy, hogy ha kell, vallásos zsidónak, katolikusnak vagy protestánsnak tüntetik fel magukat. De a lényeg számukra a titkos, forradalmi radikalizmus." (Rabbi Marvin Antelman, To Eliminate the Opiate, 11. fej.)

"Ki kell hangsúlyozni, hogy a 18. századtól kezdődően az illuminátusok, frankisták és Jakobinusok erőteljesen beépültek a szabadkőműves mozgalomba, amit nem a szabadkőművesek iránti tiszteletből, mint inkább az irántuk érzett heves gyűlölettől vezetve tettek. Céljuk az volt, hogy forradalmi eszméiket a szabadkőművesség leple alatt terjesszék, és találkozóikat köztük rendezzék meg, ezzel kerülve el azt, hogy gyanút keltsenek." (u.o.)

Végül pedig Antelman tömören leszögezi a frankisták fő célját, a sátánimádatot:

"Gershom Scholem a *The Kabbalah and Its Symbolism* című munkájában ezt írja: *"Frank számára az anarchia általi pusztítás* ***magát a teljes luciferi kisugárzást jelentette, az élet minden lényegét****."*

Pontosan ennek gyümölcseit látjuk beérni szerte a világban, így az USA-ban is, ahol a *Patriot Act* bevezetése óta lényegében megszűntek az addigi, a történelemben szinte páratlan szabadságjogok. A szemünk előtt formálódó világkormány megalkotói rabságba viszik a föld lakóit. A tömegeket egyféle egyetemes kollektivizmus elfogadására vezetik, míg maguk természetesen továbbra is megmaradnak a világ elitjeiként, illetve arisztokráciájaként. A kíméletlen illuminátus/frankista technikákat tükrözi a Cion Bölcseinek Jegyzőkönyvei is:

Protokol 5.3 "Fokozatosan központosítani fogjuk a közigazgatást, hogy a társadalom összes erőit a kezünkbe kaparintsuk. Új törvények segítségével mechanikusan szabályozzuk majd alattvalóink politikai életének minden megnyilvánulását. Ezek a törvények egymás után vissza fogják vonni mindazokat az engedményeket és szabadságjogokat, amelyeket a gójoknak megadtak, és királyságunkat oly hatalmas arányú kényuralom fogja jellemezni, hogy bármikor és bárhol képes lesz elsöpörni minden gójt, aki tettel vagy szóval szembehelyezkedik velünk."

Protokol 7.4 Másrészt intrikáinkkal össze fogjuk kuszálni mindazokat a szálakat, melyeket politikai eszközökkel, gazdasági szerződések vagy kölcsönügyletek segítségével valamennyi állam kormányzatában szőttünk. Hogy ez sikerüljön nekünk, éles ésszel és nagy agyafúrtsággal kell eljárnunk szóbeli tárgyalások és megegyezések során, ami viszont az úgynevezett "hivatalos nyelvhasználat"-ot illeti, ellenkező taktikát fogunk alkalmazni: magunkra fogjuk ölteni a tisztesség és engedékenység álarcát. Ilyen módon a gójok népeinek kormányai - akiket arra tanítottunk, hogy csak a külszínt nézzék, bármit is adunk tudtukra **- továbbra is az emberiség jótevőit és megmentőit fogják látni bennünk.**

Jegyzőkönyv 8:1 "A gójok tisztviselői elolvasás nélkül írnak alá papírokat és vagy pénzéhségből, vagy becsvágyból szolgálnak.

Ha ez nem igaz pl. azokra a magyar tisztviselőkre, akik nem is olyan régen elolvasás nélkül írták alá pl. a Lisszaboni Szerződést, és a maguk zsebeit tömik degeszre, akkor semmi nem igaz a Jegyzőkönyvekből.

Az illuminátusok által kiképzett Marx megalkotta a Kommunista Kiáltványt, ami lényegében az illuminátus célkitűzések átfogalmazása volt. Az alábbi levelet Baruch Levy írta Marxnak, és jól tükrözi a luriánus kabbala filozófiát, az abból származó diktatorikus világszocializmus cionista verzióját, illetve a háttérhatalmi elit zsidó népnek szánt szerepét:

"**A zsidó nép egésze lesz majd önmaga Messiása.** Azáltal valósítják meg a világuralmat, hogy eltörlik a nemzeteket, felbontják a határokat, véget vetnek a monarchiáknak és létrehoznak egy olyan világköztársaságot, amelyben a zsidók mindenhol élvezik majd annak polgárjogi privilégiumait. Ebben az "új világrendben" minden vezető Izrael gyermekeiből fog kikerülni, kivétel nélkül. A világköztársaságot kitevő különböző népek kormányzatai könnyűszerrel a zsidók kezébe esnek. Ekkor megvalósítható lesz az, hogy a zsidó vezetők megszüntessenek minden magántulajdont, s minden anyagi forrás az állam tulajdona lesz. Ezzel valósul meg a Talmud ígérete, miszerint amikor eljön a messiánikus időszak, az egész világ

vagyona a zsidók kezébe kerül" (*La Revue de Paris*, 754. old. 1928, Június 1)

Mennyiben valósultak meg eddig a fenti idézet célkitűzései? Korunkat a "merész, új világ" szállóige jellemzi, ahol az országhatárok megszűnnek és a kontinensek nemzetei olyan gazdasági és katonai tömbökbe tömörülnek, mint az EU, a NAFTA és a NATO. Emellett, számtalan olyan nemzetközi szervezet létezik, amelyek lényegében fölötte állnak a nemzetek szuverenitásának, mint a WTO (Kereskedelmi Világszervezet), az IMF (Nemzetközi Valutaalap), és a World Bank (Világbank).

Mi hajtja ezt a merész új világot? A már korábban elemzett istentelen háromság: 1. A mindenható pénz. 2. A magánélet minden területébe behatoló állami felügyelet, a "nagy testvér" mindent, mindenkor figyelő szeme. 3. Az antikrisztusi szellemi erők, amelyek az első két pontban megadottakat is irányítják céljaik megvalósításának érdekében. Az egyetlen komoly akadály a kereszténység, ami felszámolásra van ítélve:

> **Jegyzőkönyv 17:4** Régtől fogva azon vagyunk, hogy lerontsuk a gój papság tekintélyét s így meghiúsítsuk földi küldetését, amely ezekben a napokban még nagy akadályt jelenthet számunkra. A nem zsidó papságnak a világ népeire gyakorolt befolyása napról-napra csökken. **Mindenütt kihirdették a lelkiismeret szabadságát, úgyhogy most már csak évek választanak el bennünket a keresztény vallás teljes összeomlásának pillanatától.**

Ehhez természetesen Istennek is lesz némi szava. Az azonban bizonyos, hogy a személyi szabadságjogok hamarosan legfeljebb csak emlékfoszlányokként maradnak meg elménkben. Ettől még a szabadság fellegvára, az USA sem mentes. A 9/11 merényletet követően a terrorizmusra hivatkozva az USA minden államában kidolgozták a polgárok megfigyelésének mechanizmusát. Ez a módszer hatékonynak bizonyult már a náci és kommunista uralmak alatt is, és a világkormány magától értetődően él ezzel az eszközzel. Az új világrend eltipor minden ellenállást, nem tűr semmi kritikát és ellentmondást. Ennek előjeleit jól látni máris. A polgárok hamarosan egymás megfigyelői és besúgói lesznek, még a családon belül is *(Mát. 10:21-22, 24:10-11: Mk. 13:12-14)*. A titkosrendőrség mindent figyelő szeme mindenhol jelen van, munkatáborok épülnek a pusztákban.

> **Jegyzőkönyv 17:12** Tervünk értelmében az államnak végzendő önkéntes szolgálat elvéből kifolyólag kötelességének fogja érezni alattvalóinknak egyharmada, hogy megfigyelés alatt tartsa a többieket. Akkor majd nem lesz szégyen kémnek és besúgónak lenni, hanem érdem. Az alaptalan feljelentéseket mindamellett kegyetlenül meg fogjuk büntetni, hogy ne harapódzzanak el a visszaélések ezzel a joggal. ... Azokat, akik nem tesznek feljelentést arról, amit politikai ügyekkel kapcsolatban láttak vagy hallottak, szintén vád alá fogjuk helyezni és eltitkolás címén felelősségre vonni, ha beigazolódik bűnösségük ebben a bűncselekményben.

A közeljövő világát egy status-quo, a Pax [pseudo] Judaica uralja majd. Az államvallás a "judaizmus" és az annak alárendelt "noahizmus" lesz, amelynek jegyét homlokunkon és kezünk fején kell viselni a puszta megélhetés érdekében *(Jel. 13:17;* lásd még **A Noahita törvények** című írást*).* Mindezek hátterében, a piramis csúcsán pedig a sátánimádó világelit áll. A megtévesztés teljes és egyetemes, beleértve zsidót, keresztényt egyaránt. Egyedül Isten igaz választottai maradnak éberek, akiknek minden idők legnagyobb próbáját kell kiállni:

> **Jelenések 13:4-9 4** Leborultak a sárkány előtt, hogy hatalmat adott a vadállatnak. Leborultak a vadállat előtt is, és így imádták: "Ki fogható a vadállathoz, ki tudja vele fölvenni a harcot?" **5** Gőgös, káromló szája volt, és hatalmat kapott, hogy

negyvenkét hónapig jártassa. 6 **Káromlásra nyitotta száját az Isten ellen, káromolta a nevét, hajlékát és az ég lakóit**. 7 **Hatalmat kapott, hogy megtámadja a szenteket és győzelmet arasson. Hatalma kiterjedt minden törzsre, népre, nyelvre és nemzetre.** 8 **A föld lakói, akiknek a neve a világ kezdetétől nincs beírva a megölt Bárány életkönyvébe, mind leborulnak majd előtte.** 9 Akinek van füle, hallja meg!

Igen, az egész világ magába foglalja a judaizmus és a kereszténység nevű vallások követőit is. Akik pedig felveszik a fenevad bélyegét, a kárhozatra veszik fel azt. A személyes érdek, a gyávaság és az életösztönből fakadó megalkuvás nem elfogadható indok a felvételére, mert az indoktól függetlenül mindazok, akik magukra veszik a fenevad bélyegét, azért teszik, mert nincsenek benne az élet könyvében, vagyis kárhozatra jutnak *(Jel. 14:10-11)*. Ez a kor végének ítélete *(Dán. 12:2; Mát. 25:32-46)*, amikor az Isten és Sátán elsőszülöttjei megkapják a maguk jutalmait:

Jelenések 21:7-8 7 A ki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nékem. 8 A gyáváknak pedig és hitetleneknek, és útálatosoknak és gyilkosoknak, és paráznáknak és bűbájosoknak, és bálványimádóknak és minden hazugoknak, azoknak része a tűzzel és kénkővel égő tóban lesz, a mi a második halál.

A politikai cionizmus ál-messiási ideológiája okkultista nézetekre épült, amit nem az isteni gondviselésbe vetett bizalom vezet, hanem a Sátán által befolyásolt emberi elmére és erőszakra épülő önmegváltás hamis eszméje. Az ilyen emberek várt messiása és királya lesz az antikrisztus, aki:

Dániel 11:38 A várak isteneit azonban tiszteletben tartja. **Arannyal, ezüsttel, drágakővel és kincsekkel tisztel meg olyan istent, akinek ősei a hírét se hallották.**

A próféciák megjövendölték, hogy Izraelt és Júdát magával ragadja és elsöpri az áradat, amikor az antikrisztus prédájává válik a megpróbáltatás idején:

Mikeás 3:1-3 1 Azután így szóltam: Halljátok hát, Jákob fejedelmei, és Izrael házának vezérei! **Vajon nem nektek kellene-e ismerni a jogot?** 2 Mégis gyűlölitek a jót, és a gonoszt szeretitek. 3 Amikor majd felfalják népem maradékát, bőrét lenyúzzák, csontját összetörik, amikor majd felaprózzák, mint a húst a fazékban, a pecsenyét a lábasban, 4 akkor majd kiáltanak JHVH-hoz. **De ő nem hallgatja meg őket; elrejti majd előlük arcát abban az időben a bűnök miatt, amelyeket elkövettek.**

Isten igaz szellemi népe és Izrael választott maradéka "ismeri a jogot", szereti és megtartja a jót. Tudja azt, milyen idők állnak előtte, és mi vár a testi Izraelre a közeljövőben. Éppen ezért nem fog a politikai korrektség, majd a fenevad bélyegének áldozatává válni, hirdetni fogja az igazságot és hittel néz a kihívások elé:

2Péter 3:17 **Szeretteim, mivel már eleve tudtok erről, vigyázzatok, nehogy a gonoszok tévedése elsodorjon benneteket, és elveszítsétek biztonságotokat.**

János 10:1-4 1 "Bizony, bizony, mondom nektek: Aki nem a kapun megy be a juhok aklába, hanem máshonnan hatol be, az tolvaj és rabló. 2 Aki a kapun megy be, az a juhok pásztora. 3 Az őr kinyit neki, **a juhok pedig megismerik a hangját**. **Nevükön szólítja juhait, és kivezeti őket.** 4 Amikor mindegyiket kivezeti, elindul előttük, **s a juhok követik, mert ismerik a hangját.** 5 **Idegen után nem mennek, hanem elfutnak tőle, mert az idegennek nem ismerik a hangját."**

Jelenések 22:14-15 14 Boldogok, a kik megtartják az ő parancsolatait, hogy joguk legyen az életnek fájához, és bemehessenek a kapukon a városba. 15 De kinn maradnak az ebek és a bűbájosok, és a paráznák és a gyilkosok, és a bálványimádók és mind

a ki szereti és szólja a hazugságot.

Tartsuk szem előtt a gyakran ismételt leckét: Sátán a nagy hamisító. Isten végez egy munkát¸ a megváltás munkáját. Krisztus ennek a munkának szentelte, és ezért odaadta életét *(Ján. 4:34; 5:17; 14:10).* A hívők nem csupán saját üdvösségükre lettek elhívva, hanem arra is, hogy részesei legyenek ennek a munkának *(v.ö. Ap.Csel. 13:2).*

E kor végéig Sátán egyre sikeresebben végzi a maga munkáját, amíg az Antikrisztus – habár egy rövid időre csupán - kezébe kaparintja a világ fölötti hatalmat. Sátán eltökélt célja az, hogy az emberek önmaguktól, a választás következményeinek teljes tudatában válasszák őt uruknak Isten helyett. Amikor Krisztust, az egyház fejét megkísértette, mondanivalójának lényege ez volt: 'Válassz engem, borulj le előttem, s légy imádóm, s én adom meg neked mindazt, amit Isten neked ígért; uralhatod a földet és a népeit, még megszenvedned sem kell érte, csak válassz engem uradnak és kövess engem!' Krisztus eltávolította magától a kísértőt, ÉS elszenvedte mindazt, amit felvállalt, amiért Isten minden hatalmat és ítéletet az Ő kezébe helyezett az égen és a földön. Sátán ezúttal Jézus Krisztus menyasszonyát, az egyházat fogja hasonlóképpen megkísérteni. E célból ő és a neki elkötelezetten szolgáló "Sátán zsinagógája" olyan körülményeket hoznak a földre, hogy csak a legerősebb hittel rendelkező emberek lesznek képesek a helyes választásra, felvállalva akár a kegyetlen mártírhalált is. Senki ne áltassa önmagát, a cél Sátán istenné magasztalása, erről, s egyedül erről szól az ő ügynökei által létrehozandó Új Világrend.

A ördög azért alkotta meg a Sátán zsinagógájaként megnevezett szervezetet olyannak, amilyen, mert ez a lehető leghatékonyabb eszköz a kezében a végső világuralom megteremtéséhez. Általuk valósítja meg a luciferi ideológia elterjesztését, valamint azt világméretű szociális kataklizmát, ami az antikrisztus uralmának elfogadásához, s végül Sátán imádatának kierőszakolásához vezet majd.

Egyedül az élő hit tarthatja meg az embert a pecsét felvételétől, s a velejáró kárhozattól, ***"csak az a kérdés, hogy amikor az Emberfia eljön, talál-e hitet a földön?"*** *(Lukács 18:8)*

A sorozat befejező, III. része a *Sátán magjai, a két vérvonal* című írás lesz.

Vissza, a Sátán zsinagógája I. oldalra

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

A sátáni rend szimbólumai és jelképei

I. A hexagram vagy hatágú csillag

Letölthető Word dokumentum

PDF

A hatágú csillag, vagy más néven hexagram két egymásba fonódó egyenlő szárú háromszög, az egyik háromszög csúcsa fölfelé, a másiknak a csúcsa lefelé néz. Ez egy olyan ősi szimbólum, ami az emberi történelem hajnala óta szorosan összefonódik a mágiával, az okkultizmussal, az asztrológiával, a boszorkánysággal, vagyis általában véve az "ezoterikus" tanrendszerekkel. Ennek a jelképnek a negatív hatását jól példázza az, hogy még modern korunk Amerikájában is annyira kísérő motívumává vált a különböző okkult vezettetésű bűnügyeknek (pl. gyermekrablások, rituális gyilkosságok stb.), hogy Kalifornia állam iskoláiban figyelmeztető plakátokat helyeztek ki a diákok számára a hexagrammal kapcsolatban. Ezeken a plakátokon rendkívüli elővigyázatosságra intik a tanulókat a hatágú csillagot illetően, felhívják őket az olyan helyek és helyzetek elkerülésére, ahol ez a jelkép feltűnik. Ugyanakkor furcsa módon ez a csillag lett a nemzeti jelképe "a Biblia népének", vagy a "választott népnek", zsidóknak is. Vagyis itt valami nincs teljesen rendben. Igen, tudjuk, a zsidóság gyakran használt olyan jelképeket és vezetett be olyan gyakorlatokat, amelyek ellentmondanak a Szentírás tanításainak, de az azért mégiscsak furcsa, hogy egy közismerten Sátánnal és az okkultizmussal asszociált jelkép vált a "helyreállított" Izrael nemzeti szimbólumává. Ebben az írásban a hatágú csillagnak, vagyis a hexagramnak az eredetét és vallási jelentőségeit vizsgáljuk meg, továbbá azt, hogy valami formában köze lehet-e a fenevad bélyegéhez.

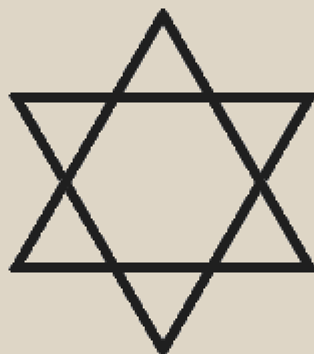
Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

Weboldalunk: **http://www.churchofgod.hu**

"Dávid csillaga" - bibliai jelkép vagy az Isten ellenes lázadás szimbóluma?

> **"A hatágú csillag egy ősi egyiptomi okkult jelkép, amit Salamon király is használatba vett, miután számos pogány felesége hatására bálványimádatba esett és oltárt épített Aserátnak (csillagnak). A jelképet megtalálhatjuk a (nyilvánvalóan kabbalista) zsidókkal kapcsolatos arab forrásokban is, majd a XVI. században a nagy kabbalista, Isaac Luria népszerűsítette, a XVII. században pedig Mayer Amschel Bauer kapuját díszítette, vörös színű mezőben. Amikor Mayer Amschel felvette a Rothschild nevet, ezt a jelképet a család címerének részévé tette. Végül pedig a cionizmus szimbólumává lett." (O. J. Graham, *The Six-Pointed Star: its Origin and Usage*, 24, 29, 32, 51-52 oldalak).**

A modern zsidóság nemzeti szimbóluma, az ún. *Magen David* (Dávid pajzsa, ez magyarul inkább Dávid csillagként ismert), ami egy *hexagram*, vagyis eg[illegible]csillag. A Bibliában nem találhatunk semmiféle olyan utalást, ami ezt a szimbólumot bármi módon is Dávid királyhoz, vagy Izrael igazaihoz kötné. Ahogy olyan történelmi bizonyítékokat sem találhatunk, ami alátámasztaná azt, hogy ezt nemzeti jelképként használták volna a bibliai időkben. Dávid nevével csak a késő középkorban kezdték kapcsolatba hozni, részben alaptalan legendákra hivatkozva. A hatágú csillag elterjedésének sikere azonban elsősorban a kabbalista és egyéb misztikusoknak köszönhető, általuk vált ismertté és a zsidók jelképévé, főként Közép-Európában. Theodor Herzl ennek hatására tette meg cionista újságjában a címlap emblémájának. Mindezeket tulajdonképpen még a Wikipédia is elismeri a Dávid-csillag szócikke alatt:

> "[Dávid] Nevéhez kapcsolódik az ún. Dávid-csillag, **amely szimbólumot a 14. században zsidó misztikus szövegek alapján kezdték összekapcsolni vele.** 12 lapja Izrael 12 törzsét hivatott jelképezni, hét része a pedig a teremtés hét napját. Izrael állam zászlajának tartozéka és általánosan ismert zsidó vallási jelkép."

Számos zsidó és keresztény ember azonban ösztönösen is ráérez arra, hogy a *hexagram* használata nem egészen kóser dolog. Modern történészek hosszú sora bizonyítja azt, hogy ez a jelkép nem egy biblia örökség. Gershom Scholem a zsidó miszticizmus legjelesebb kutatója, számos könyv szerzője pl. ezt mondja:

"A hexagram nem egy zsidó jelkép. Nem ébreszt reményeket. Amennyiben bármi köze is volna egy igaz módon élő zsidó érzelmei világához, az legfeljebb a mágiától való félelem szintjére tehető. - **Gershom Scholem, *"The Star of David"* 259. o.**

A Magent Dávid valós története és a judaizmuson belüli használata a zsidó **mágia** világába vezet bennünket. **- Gershom Scholem, *"The Star of David"* 263. o.**

Azt mondják, hogy a Tetragrammatont (JHVH) a hexagrammal váltották fel valamikor az i.e. VI. Század előtt. - Gershom Scholem, *"The Star of David"* 265. o.

Igen, ha valaki akár csak felületesen is belenéz a miszticizmus és okkultizmus történetébe, azonnal látja, hogy a hexagram messze a legismertebb és leghasználtabb ókori okkult jelképek egyike. A fentebb idézett kutatónak teljesen igaza van abban, hogy a hexagram nem reményt sugároz, hanem félelmet. Mint amulett, a gonosztól óvna, ám ez a "védelem" magától a gonosztól származik, vagyis aki aláveti magát a gonosz hatalmának, az oltalmat kap a gonosztól.

Scholem követte és feltárta a zsidó nép hexagramhoz való kötődését, és volt bátorsága publikálni a tényeket. A *"The Star of David"* című munkájában rámutatott, hogy a hexagram és a pentagram egymással kapcsolatban álló jelképek. (Szaturnusz amulett) Ebből a munkából nyomon követhetjük a hexagram zsidók általi használatának főbb mérföldköveit. Az ókori ábrázolásokon Aserát fejét a hexagram ékesíti, ami az ő személyes jegye, emblémája volt. Az izraeliták gyakran vonták magukra Isten haragját az Aserát iránti kultusz miatt, akinek oltárokat, oszlopokat emeltek. Emiatt volt Salamon pecsétgyűrűjén is jelen, miután bálványimádatba esett. A zsidókoz köthetően aztán *Joshua ben Asaiah* pecsétjén tűnik fel újból i.e. 600 körül, hozzávetőleg Jeremiás próféta idejében. A babiloni fogság idején a zsidóság a káld misztériumokkal hatása alá került, s ennek eredményeként egy nagyon különös gyakorlat ütötte fel a fejét. Ekkor vált ugyanis bevett szokássá a *mezuza* jelképekkel, szimbólumokkal való ékesítése. Ebből a korszakból előkerültek olyan leletek, amelyeken a mezuzát a hexagram ékesítette. (a mezuza az ajtófélfára felszegezett kis dobozka, amiben a törvényből idézett részeket helyezték, emlékeztetőül a parancsolatok megtartására, vö. *5Móz. 6:9*) A hexagramot és egyéb okkult jelképeket azért helyezték a mezuzára, hogy az védelmet nyújtson a ház lakosainak a gonosztól, magyarán, amulettként, babonás hiedelemből. Scholem megjegyzi, hogy a zsidóknak legalábbis egy része azt vélhette, hogy a mezuzára tett amulett nem csak a gonosztól, de a törvény megszegésének következeményeitől, vagyis az isteni büntetéstől is megoltalmazza a ház lakóit.

Különös módon a hexagram és a horogkereszt néven ismert, szintén ősi jelképek, mint dekorációk egymás mellett ékesítették a kapernaumi zsinagógát is! A gyermekgyilkos Nagy Heródes, aki felújította és kibővítette a templomot egy olyan pénzérmét bocsátott ki, ami egyes feltételezések szerint a templom dómját, mások szerint pedig egy harci sisakot ábrázol, mindenesetre legyen az akármi, a hexagram jól kivehető emblémája ékesíti azt (lásd a jobboldali ábrát). *Rabbi Akiba* a hexagramot állítólag messiási jelképnek tekintette *Simon ben Cozeba* féle szabadságharc idején (i.sz. 132-

136), mivel ez a személy messiási névként a Bar Kochba nevet használta, aminek jelentése "a csillag fia". Bar Kochba vezette a nevezetes, Hadriánus császár ellenes zsidó lázadást (uo. 261. o.). Ez azt jelenti, hogy Bar Kochba volt az első olyan lejegyzett zsidó álmessiás a történelemben, aki a hatágú csillaggal azonosította önmaga személyiségét, illetve az általa vezetett mozgalmat. Mint látni fogjuk, ezt a példát még számos zsidó álmessiás követte a történelem folyamán.

A középkorban közkedvelt volt egy, a zsidó mágiákat bemutató könyv, ami a "Salamon király kulcsa" címet viselte. A könyv ismerteti azokat a hexagrammal kapcsolatos ősi átkokat, mágiákat, ráolvasásokat, feloldásokat és egyéb okkult gyakorlatokat, amiket a zsidók és a cigányok gyakoroltak (ez a könyv már modern kiadásban is megjelent a Richard Cavendish, Samuel Weiser, Inc., kiadók által).

A középkor végén újjáéledt a zsidó miszticizmus, nagyrészt *Isaak Luriának* (1534-1572), illetve a róla elnevezett Luriánus Kabbalának köszönhetően. A Szefedben létrehozott iskolája számos nagy kabbalistát produkált, és Luria tanítványai a hexagramot egy fő talizmánként ismerték el, amire Salamon pecsétjeként utaltak. Ez a korszak valóban újjászülte a zsidó okkultizmust, amit Scholem is megjegyez érintőlegesen:

> A XVI. századdal kezdődően gyakorivá váltak a hexagrammal ékesített amulettek s ezek meglehetősen népszerűek voltak.
> **Scholem, *"The Star of David"* 267. o.**

A Luriánus Kabblát követő Sabbatai Cvi (1626-1676) álmessiásnak köszönhetően a hatágú csillag népszerűsége nem csak betetőzött, de túl is haladt a mágiával foglalkozó körökön. A Cvi által vezetett messiási mozgalomnak köszönhetően a hexagramot még a tudatlan keresztények tömegei is a zsidó messiási szabadulás jelképeként kezdték azonosítani. A hatágú csillagot a Messiás jegyének tartották, és mivel a Messiás Dávid házából kell, hogy jöjjön, elfogadottá vált a nézet, hogy a hexagram a dávidi ház pecsétje. Ez a hiedelem oly annyira elterjedt, hogy még a talmudista judaizmus is magáévá tette, noha komoly viszályban állt a kabbalizmussal.

Sabbatai Cvi-nek és utódjának, Jákob Franknak köszönhetően a csillag egyre inkább a zsidóság jelképévé vált. Így 1680-tól kezdődően a hatágú csillagot egyre gyakrabban használták a bécsi és prágai zsidóság köreiben. Ebben az időben Bécsben pl. egy olyan oszlop választotta el a zsidó negyedet a keresztény negyedtől, amelyiknek egyik oldalán a hatágú csillag volt, a másik oldalán pedig egy kereszt. Elterjedéséhez az is hozzájárult, hogy a zsidók igényelték azt, hogy legyen egy, a keresztényekéhez hasonló, identitásukat azonosító emblémájuk.

Ezek a trendek eredményezték azt a modern zsidó interpretációt, miszerint a hatágú csillag a "megváltás csillaga", ami így magától értetődően szorosan kötődik a várt messiáshoz is. Csakhogy mindez az okkultból merítő Sabbatai Cvi és Jákob Frank neveivel fémjelzett szabateista/dönmeh féle kabbalizmus eszmeiségét tükrözi. Ez különösen érvényes a cionistákra, akik ezt e jelképet tették meg az emberi erőfeszítések által létrehozott zsidó állam jelképévé. A nemzet újjászületett, de minek az égisze alatt? Tudni kell, hogy a szabateizmus lényegében luciferiánizmus volt, hiszen a megváltást a nihilizmusban és a bűnök felhalmozásában vélték kibontakozni (lásd a **Sátán zsinagógája II.** című írást).

A fenti tények ellenére zsidók és keresztények milliói élnek abban a tévhitben, hogy az ún. *Magen David,* vagyis a "Dávid-csillag" egy biblikus, Isten által is jóváhagyott szimbóluma a zsidó népnek. Pedig a hexagram már a legősibb pogány kultúrákban is ismert és gyakran előforduló szimbólum volt Egyiptomtól Indiáig. Semmi szükség nincs bármiféle kertelésre, a tények önmagukért beszélnek: a hexagram egy okkult, vagy még pontosabban egy sátáni szimbólum. Az izraeliták csakis bálványimádatba esve használták a csillagot, ahogy Salamon is csak a bálványimádat részeként kezdte használni ezt a pogány szimbólumot. De mindez nem tette a nemzet elfogadott emblémájává Isten szemében. Hiszen Isten, prófétái által, már Salamon előtt megítélte ennek a bálványcsillagnak a használatát:

Ámosz 5:26-27 26 Majd viszitek hát Szikkútot (Moloch), a ti királyotokat és Kijjunt, a ti képeiteket, a ti istenetek csillagát, a melyet ti csináltatok magatoknak. **27** És Damaskuson túlra száműzlek titeket, azt mondja JHVH, a kinek neve Seregeknek Istene.

Ap.Csel. 7:43 Sőt inkább hordoztátok a Molok sátorát **és a Romfa isten csillagát**, azokat a képeket, amelyeket késztettetek, hogy leboruljatok előttük. Száműzlek ezért titeket Babilonon túlra."

A Kijjun névnek több ismert formája volt, és a Szaturnusz csillaggal jelképezték. A Szaturnusz csillag tehát egy istenséget jelölt, s Szikkút illetve Kijjun a bálványimádat tárgyai voltak. A fennmaradt akkád szövegek arról tanúskodnak, hogy mindkét megnevezés a Szaturnusz bolygót, vagy csillagot jelölte (O. J. Graham, *The Six-Pointed Star: its Origin and Usage,* 28-29 old.). Kijjun és Káin tehát szoros kapcsolatban állnak a Szaturnusszal, ami viszont Sátánt jelöli. Mivel a Szaturnusz bolygó jele a hatágú csillag volt, így sokak véleménye szerint a sokat vitatott Káin jegye *(1Móz. 4:15)*, vagy bélyege minden bizonnyal szintén a hatágú csillag volt. Érdemes több fényt vetni arra, hogy milyen szerepe volt Szaturnusznak az antik világban.

John Gill neves kommentátor a következőket fűzi az *Ámos 5:26* vershez:

"'.. a ti istenetek csillagát' ez Kijjúnnak, vagy Szaturnusznak a csillagát jelenti; feltehetően kapcsolatban áll azzal az égből lehulló csillaggal, amelyről Sanchoniathon megírta, hogy Astarte, Krónosz vagy Szaturnusz felesége Tírusba vitte, és ott felszentelte azt. Ezt a csillagot készítették el és imádták istenként az izraeliták (*2Móz. 32:4*). "

John Gill kommentárja az *Ap.Csel. 7:43* vershez:

"Moloch, akit Milkom-nak is neveznek, az ammoniták istene volt, aki megegyezik Baállal; Az első név királyt jelent, a második pedig urat, és kétségtelenül azonos az egyiptomi Apisz-szal, vagy Szerapisz-szal, aminek mintájára az izraeliták az aranyborjút készítették."

A Baál-imádatban tehát ősidők óta jelen volt a hexagram. Amikor Salamon király is bálványimádatba esett és magaslatokat épített Astarténak (a csillagnak) *(2Kir. 23:13)*, a hatágú csillagot annak jeleként tette meg a maga pecsétjének. Ezzel lényegében követte azt az aposztáziát, ami miatt Isten korábban szigorúan megfeddte az izraelitákat Ámosz próféta által. Salamont ugyebár szintén gyakran azonosítják a 666 számmal *(1Kir. 10:14)*, mivel évi aranybevétele 666 talentum

IMAGE OF ASHTAROTH.

volt. Tírus királyához fűződő viszonya pedig az *Ezékiel 28* fejezetének figyelembevételével szintén sok kérdést von maga után. Salamon nevéhez egy sor okkult gyakorlat és tárgy fűződik, mint Salamon tükre, fésűje, és természetesen a hexagrammal ékesített pecsétgyűrű. Dávid, Salamon apja soha nem volt bálványimádó, a Zsoltárokban határozottan kijelenti, hogy egyedül Isten az ő oltalmazó pajzsa (*Zsolt. 3:3; 28:7; 119:114; 144:2).* A szabadkőművességnek, az illuminátusoknak és egyéb titkos társaságoknak a mai napig fontos részét képezi a salamoni mágia vagy rítus gyakorlása, s vele persze a hatágú csillag használata is.

Mennyire bizonyítható az, hogy itt valóban a Szaturnusz csillagról van szó? Kimerítően, kezdve az antik kor forrásaitól egészen a "New Age" mozgaloméig. Moloch emberáldozatokat követelő isten volt, akiért áldozati tűzbe vetették gyermekeiket az emberek.

> " ... [Kijjún] **a Szaturnusz bolygó asszír-babiloni istene**, **Izrael aposztáziájának (hitehagyásának) szimbóluma.** Kíjún vagy Khiún egy csillagra utal, Szaturnusz [hajnal] csillagára, Szikkút, Kiún, vagy Kíjún asszír istenek és bálványimádat tárgyai." (O. J. Graham, *The Six-Pointed Star*, 28-29 o.).

> A TAU kereszt [a keniták bélyege] a Szaturnusz betűjele … (Israel Regardie, *Az Arany Hajnal (153:215).*

Az ősi pogány mitológiák szerint az özönvíz előtti atlantiszi ős-hőskorszak királyságát Szaturnusz uralta, s innen, Atlantiszból (az annunakiktól, vagy nefilim-től?) származnak az isteni rendeltetésű földi királyok és pátriárkák.

> "Kronosz [görög], vagy Szaturnusz [latin], Dionüszosz, Hyperion, Atlasz, Herkules, mindannyian a "nagy szaturnuszi kontinenssel" kapcsolatba hozható személyek. Ezek a királyok a Nyugat-Mediterrán partjait, az észak-afrikai és spanyolországi földeket uralták. Egy forrás szerint: Hyperion, Atlasz és Szaturnusz, vagy Krónosz Uránusz fiai voltak, akik egy hatalmas birodalmat birtokoltak, a nyugat-mediterráni partvidékeken, beleértve bizonyos atlanti-óceáni szigeteket is. Hyperion örökölte apja uralmát, és őt a Titánok ölték meg. Ezután a birodalom megoszlott Atlasz és Szaturnusz között. Atlaszé lett Észak-Afrika, s vele az atlanti szigetek, Szaturnuszé pedig az észak-mediterráni földek, Itáliáig és Szicíliáig." (John D. Baldwin, *Prehistoric Nations*," 357. o.)

> "Szaturnusz uralmi periódusát megénekelték a későbbi korok bárdjai, mint egy boldog korszakot, ahol ismeretlen volt a bánat, amikor oly ártatlanság, szabadság és öröm uralkodott szerte a földön, hogy méltán megérdemelve viselte a [szaturnuszi] "Arany Korszak" elnevezést." (Alexander S. Murray, *Murray's Manual of Mythology*, 32. o.)

Ennek a korai legendás aranykorszaknak volt egy határozott árnyoldala is, mert, ahogy azt Sanchoniathon (antik föníciai történetíró az i.e. 1200 körüli

időkből) kifejti, *"Kronosztól ered az emberi áldozatok megkövetelése …. Szaturnusz elpusztítja saját gyermekeit."* (J. Garnier, *The Worship of the Dead*, pp. 34–35). Nem véletlenül, Kronosz egyik gyakori jelképe a sarló, illetve kasza volt, ami később a kaszával arató halál, vagy "a kaszás" képében került be a köztudatba.

Ezek után talán az is érthetőbbé vált, hogy az ószövetségi időkben a Szaturnusz csillagával asszociált Molok, vagy Szikkút miért követelte meg szigorúan az emberi, gyakran gyermek égőáldozatokat. Végül, de nem utolsósorban, a szaturnuszi aranykorszak egyik sajátos motívuma az a téli ünnepi periódus volt, amit a későbbi Rómában is átvettek Szaturnália néven. Ezt az ünnepet és a vele kapcsolatos hagyományokat aztán a "keresztény" Karácsony ünnepén belül őrizték meg, és ezáltal maradt fenn az ősi szaturnália - ha némileg átcicomázva is - a modern világ egyik legegyetemesebb ünnepeként a mai napig.

Megjegyzendő, ez az ős-hőskorszak megegyezik azzal a hozzávetőleg ezer éves periódussal, ami Járed idejétől az özönvízig tartott. Járed i.e. 3544 körül született, s az ő idejében szálltak alá az Isten fiai (angyalok), akik egybekeltek az emberek lányaival és óriásokat (nefilim) nemzettek *(1Móz. 6:1-4).* Ezek az angyal és ember keveredéséből származó hibridlények voltak a mitológiai hőskorszak Titánjai, illetve bibliailag *"a régi idők híres-neves hősei" (1Móz. 6:4,* lásd még **A Nefilim és a démonok** című írást). Amíg a Szentírás csupán néhány közvetett sorral utal erre a hosszú időperiódusra, a pogány világ mitológiáiban hihetetlen gazdag anyagtár maradt fönn e korszakról, bár ezek kivétel nélkül a bukott rend szemszögéből vázolják az eseményeket.

Röviddel az özönvíz után újra megjelentek az óriások (nefilim), és Noé leszármazottai gyorsan visszatértek a hamis istenek imádatához. A bálványimádó emberiség ezután újra megkísérelte a maga aranykorszakának megvalósítását, kezdve Nimróddal. Ez volt a második hőskorszak, az antik világ korszaka a maga fél-isteneivel és hírneves hőseivel Nimródtól Trójáig, s azon túl. Ám közben történt valami, ami mindörökre megváltoztatta a világ képét: az egy igaz Isten elhívott egy Ábrahám nevű embert, akin keresztül megkezdte a maga országlásának lépésről-lépésre történő helyreállítását a földön! Ennek részeként, Ábrahám utódainak egy választott ágát, nevezetesen Izrael törzseit elválasztotta a pogány nemzetektől, s megtette a maga fizikai népévé. Isten kinyilatkoztatta e népnek a maga vallásrendszerét, örök törvényzetét, ami az Istenhez hű mennyei rendszer pontos tükörképe volt *(Héb. 8:5).* A pogány szokások átvétele a legszigorúbban tiltva volt. Kétezer évvel később pedig eljött a Megváltó, aki lehetővé tette, hogy az emberek a nemzeti hovatartozásra való tekintet nélkül Isten szellemi fiaivá legyenek. Sátánnak, valamint az általa megformált pogány hitrendszereknek választ kellett adniuk erre a nem várt kihívásra. Meg kell hagyni, Sátán és a bukott rend válaszlépése a maga nemében zseniális taktikát alkalmazott: beékelődni Isten választottai közé, és az igaz rend képviseletének látszatát keltve belülről teljesen átformálni azt a hamisnak a képére. Az csak magától értetődő volt, hogy ennek a stratégiának a részeként az okkult rendszer tanai mellett annak vallási jelképei és ünnepei is bekerüljenek

az "igaz vallásba", úgy az Ó, mint az Újszövetség alatt.

A jelképeket, ünnepeket, szokásokat és rítusokat persze új tartalommal töltötték meg, hogy jobban hozzásimuljon a bibliai rendszerhez, de oly módon, hogy azért sohase veszítse el teljesen eredeti rendeltetését sem. Erre a legjobb példa a már említett Szaturnália/Karácsony ünnepe.

Itt ki is emelhetjük, hogy úgy a hatágú csillag, mint a kereszt is ilyen pogány eredetű becsempészett szimbólumok. Ezen felül, Sátán az igaz vallás messiási aspektusát átvéve a maga hamis messiásával fogja megtéveszteni csaknem az egész világot annak reményében, hogy egy univerzális aranykorszakot valósítson meg, ahol őt magasztalják az igaz Isten helyett istenként. E harcban eddig látszólag Sátán bizonyult sikeresebbnek, mi több, a próféciák szerint meg is valósítja álmát, bár csak egy rövid ideig.

E fontos kitérő után térjünk vissza a hamis rend talán legfontosabb szimbólumához, a hatágú csillaghoz.

Szaturnusz csillaga

Az egyiptomiaknál Kijún az idő istene volt, aki azonos a bibliai Káinnal. A Szaturnuszt a káldok nyelvén **Satur**-nak nevezték. A káld írásban a héberhez hasonlóan nem tüntették fel a magánhangzókat, így STUR-nak írják. A STUR a káld betű/számértéknek megfelelően egyenlő 666-tal

S = 060
T = 400
U = 006
R = 200
= **666**

Maga a hexagram **6** szögből, **6** háromszögből és **6** vonalból áll, vagy tevődik ki.

Az okkultizmusban a hatágú csillag a makrokozmoszt reprezentálja, míg az ötágú csillag (amivel egy külön írásban foglalkozunk) a mikrokozmoszt. Az tehát aránylag közismert tény, hogy a pogány népek a hatágú csillaggal jelölték Szaturnuszt, és úgy Asera, mint Dágon halisten fején hatágú csillag ékeskedett. A hírhedt Merovingok, akik részben a "halisten", részben pedig Júda leszármazottai, szintén a hatágú csillagot viselték emblémájukként. A Merovingok esetében a hatágú csillag kettős jelentőséggel bír, hiszen részben a bálványistenhez, Dágonhoz való tartozásukat, részben pedig az aposztata zsidósághoz való tartozásukat jelenti. A hatágú csillag ott ékeskedik továbbá a pápai süvegen is, ami nem mellékesen pontos utánzata annak a süvegnek, amit Dágon papjai használtak.

Bizonyos apokrifok leírása szerint Salamon a gyűrűjén viselte ezt a pecsétet, aminek segítségével képes volt megidézni a gonosz szellemeket [démonokat], hogy kommunikáljon velük (lásd pl. *Salamon Testamentuma*). Az okkult kabbalisták szintén mágikus erőt tulajdonítanak a csillagnak, és elsődleges

szimbólumként használják.

A hatágú csillag több vonalon is Káinnal asszociálható, Káin pedig a Sátán ivadékaival, a sátán zsinagógájával. Nem véletlenül használják ezt a jelképet oly előszeretettel a különböző okkultista irányzatokban. Ezáltal az is jobban érthetővé válik, hogy miért ezt a nem éppen biblikusnak mondható jelképet választották az okkultista háttérhatalmak által támogatott cionisták nemzeti szimbólumukként.

Mivel a káldok betű numerológiájában a Szaturnusz bolygó száma 666 volt, ez azt érzékelteti, hogy Káin csillagának jele, vagy bélyege a végidőkben hatalomra jutó fenevad bélyegének, illetve számának egyféle prototípusa volt.

Az isz. II. Században a rómaiak az Isten által pihenésre rendelt hetedik napot Szaturnuszról nevezték el (dies Saturni), amiből az ó-angol *Sæternesdæg*, majd a modern Saturday lett. Történtek kísérletek arra, hogy a heti ciklus napjait megváltoztassák oly módon, hogy a hét a hétfővel kezdődjön, s így a szombatnap a hatodik (az ember száma) napra essen. Vagyis, Szaturnusz névjegye alatt az istenit emberivé tenni, az emberit pedig istenivé a hetednapi pihenő vasárnapra való áthelyezésével.

A hexagram több évezredes pályafutása, a különböző okkult rítusoktól a kabbalizmuson át a New Age mozgalomig

Milyen szellemiséggel asszociálható a hexagram? Az angol nyelvben a *hex* kifejezést a mai napig arra használják, ha valakit megigéznek, valakire ráolvasnak egy átkot, stb.

Lehetetlen lenne felsorolni minden olyan pogány és okkult rítust, iskolát és filozófiát, ahol jelen van a hatágú csillag emblémaként, de az alábbi válogatott példákat talán mindenképpen ki kell emelni szemléltetésül.

> **"Ez [a hexagram] volt az Amsu-t jelölő elsődleges hieroglifa"**
>
> "**Amsu- a feltámadott Hórusz – volt ez első szellemi formában feltámadott istenember.**" **-** The Six-Pointed Star – O.J. Graham

Amsu/Hórusz Nimróddal, az antikrisztus prototípusával asszociálható. Az elragadás útján való istenné válás pedig egy luciferi filozófia, mi több, a tőle eredő tanok lényege *(v.ö. Ézs. 14:14).*

A hexagram magában foglalja a kabbala minden lényeges miszticizmusát. A felfelé tekintő háromszög (Isten) és az alátekintő háromszög (az ember) egybefonódik, ahogy a férfi és nő is összekapcsolódik. Ez az egybefonódás azt is közvetíteni kívánja, hogy az ember egy az Istennel, és Isten egy biszexuális lény. A valóságban ez az isten nem az igaz Isten, hanem Lucifer, Sátán, a lázadó arkangyal. A jelige: *"amiként odafenn, úgy idelent is"*. Ahogy a szellemvilágban, úgy a fizikai világban is. A két rendszer egy, illetve egyé válik. Amikor a hatágú csillag jegye feltűnik az égen, azzal megvalósul a testi és a szellemi egysége. Amikor pedig a mennyeiek egyé válnak a testi emberrel és az emberiség új tudatra ébred, azzal egy

teljesen új korszak veszi kezdetét. Az okkulton belül erre a korszakra gyakran Szaturnusz Aranykorszakaként utalnak.

A hexagram fontos jelképe volt a kabbalizmus egyik sajátos alágának, az alkímiának is. Amíg a legtöbb pogány kultúrában a hexagram többek között a férfit és a nőt, valamint testi kapcsolatukat [a csúcsával fölfelé néző háromszög a férfit, a csúcsával lefelé tekintő háromszög a nőt] szimbolizálta, addig az alkimistáknál a hexagram háromszögei a tüzet és a vizet szimbolizálták. Emellett, az alkimisták számára a hexagram hat pontja hat bolygót jelképezett, míg a nap a hexagram közepében helyezkedett el. Számukra a hexagram a változást és a transzmutációt is jelképezte. Emellett jelképezett még valamit: azt a bizonyos bölcsek kövét. Ezt a szimbolizmust használták úgy a keresztény, mint a muszlim és zsidó alkimisták is. Az alkimistákról leginkább az került be a köztudatba, hogy ők ólomból aranyat kívántak előállítani, valamint az élet elixírje után kutattak. Nos, ez a két dolog szorosan egybefonódik. Az alkimisták valójában és elsősorban nem fizikai aranyat kívántak előállítani, mint inkább az örök élet titkát megfejtve a fizikai emberből egy örökké élő "arany faj" létrehozását álmodták meg!

> Számos alkimista felfogta, hogy a bölcsek köve egyáltalán nem egy fizikai dologra utal, mint inkább egy ismeretrendszerre. Amikor egy alkimista valóban felfogta a jelképek mögött álló valóságot, elért egy olyan intellektuális és szellemi szintre, ahol eggyé vált azzal az erővel, ami abban a titokzatos célban rejlett, ami után oly sokat kutatott. Amikor megértette, hogy mit jelképez a bölcsek köve, akkor végre megtalálta azt, és eggyé tudott vele válni.
>
> Az alkímiával foglalkozó kutatók jelentős része tehát manapság már azon a véleményen van, hogy az alkimisták célja nem annyira a különböző fémekből való arany előállítása volt, mint inkább az, hogy a tömör anyagi testet egy szellemi szintre emelkedett, anyagtalanná váló létre változtassák. Ebben a perspektívában a bölcsek köve a Szent Szellemnek felel meg, ami misztikus módon átformálja az embereket Isten igaz manifesztálódásává a földön. - *The Gale Encyclopedia of the Unusual and Unexplained*
>
> Az ólom a Szaturnusz bolygó fémjele, az a fém, ami elválasztja az erőket egymástól, és a szellemet a test fogságától. Egy bizonyos értelemben a Szaturnusz rejti magában a bölcsek kövét, azt a princípiumot, amely által a beavatott levetheti magáról a véges lét terhét és elnyerheti a szellemi halhatatlanságot. Ez az az arany, ami a Szaturnuszban rejlik. "Senki nem juthat el a Grálhoz Kronosznak, az idő titkainak ismerete nélkül. És Szaturnusz az, ami megtanítja a titkokat. " (Trevor Ravenscroft, *Cup of Destiny*, 134. o.)

Más szóval, az arany csupán allegória volt, a megalkotandó új, örök embert jelképezve. Jól látható tehát, az ősi misztériumok az okkult rendszereknek köszönhetően, illetve azok által a New Age mozgalomban születtek újjá!

A *The History and Practice of Magic* (A mágia történelme és gyakorlása) 2. kötetében a hatágú csillag Szaturnusz Talizmánjaként, illetve a Mágusok talizmánjaként van megnevezve, és a könyv részletes leírást ad róla:

> "Az érme egyik felére egy pentagram, vagyis egy ötágú csillag van vésve. A másik felén pedig egy hatágú csillag áll, közepén egy bika fejével, a csillag körül pedig Remfának, a Szaturnusz bolygó géniuszának neve látható a Mágusok betűivel" (Christian, 304-5. o.)

Az *Ancient Pagan Symbols* (Ősi pogány szimbólumok) című könyvben a hexagram használatát ugyancsak

Salamonnak, s nem apjának, Dávidnak tulajdonítják. Itt többek között ezt olvashatjuk:

> " … [a hexagram] a legmaradandóbb minden jelkép közül…"

A fenti könyv kifejti még a csillag és a háromszögek használati módját a hinduizmuson és buddhizmuson belül, de a terjedelem miatt ebbe nem megyünk bele részletesen.

> **"A rituális mágiában a hexagramot Salamon pecsétjének nevezik, s ez az isteni egységet jelképezi, mivelhogy a két háromszög egyike a férfit és a tüzet képviseli, a másik a nőt és a vizet. A Kabbalában a hexagram a *Szefirah Tifaret*, a tökéletesség jegye …"**

> "**A hinduizmusban a hexagram neve Shatkona, ami egyben a rituális mágia szimbóluma is. A Shatkona két háromszögből áll [kona=háromszög], a tüzet reprezentáló Shiva istenség szimbólumának, és a vizet reprezentáló Shakti kona párosulásából. Ezek együtt a férfi és nő egyesülését jelképezik, valamint a szívcsakrát."**

Salamon pecsétjét tehát az egész okkult világ egyetemesen a maga szimbólumaként ismeri és tartja, annak ellenére, hogy tudjuk, Salamont Isten is felhasználta, és a Szentírás több könyve tőle származik. Bár a *The Sorcerer's Handbook* (A Varázslók kézikönyve) Salamont az "Arch Mágusnak" nevezi, több jele van annak, hogy Salamon idős korára megtért a bűneitől. Ez talán egy másik írás témája lesz a későbbiekben.

A kelta druidák baálimádók voltak, s ennek részeként emberáldozatokat követeltek még a középkorban is. Nekik köszönhetően, az ősi szaturnuszi áldozatünnep egyes hagyományai a mai napig fennmaradtak a Halloween-ként ismert ünnep révén:

> "Halloween [ünneplése] … a 14.-ik századból ered ... a druidák a kastélyok, várak kapuin dörömböltek és egy hajadont követeltek, akit fel kívántak áldozni. Amennyiben a lakosok megtagadták egy hajadon kiadását, **a druidák egy hexagramot festettek a kapura, annak jeléül, hogy a lakosok halálos átok alá kerültek."** (Graham, *The Six-Pointed Star*, 98. o.)

> "Amikor Október 31.-én beesteledett, a druida klánok felöltötték fehér, csuklyás kámzsájukat, s kezeikben sarlókat, valamint a kelta keresztet tartva megkezdték fáklyás felvonulásukat. A felvonulás kezdetekor megöltek egy rabszolgát, majd a holttest bal bokájára kötelet kötve vonszolták azt maguk után. A druidák addig mentek, amígy egy házhoz, vagy faluhoz értek, s ekkor a 'trick or treat'-nek megfelelő követelésüket kezdték kiáltozni. Mindig egy rabszolgalányt, vagy egyéb női személyt követeltek maguknak. Amennyiben a lakosok nem adtak ki egyetlen leányt sem, úgy **a druidák a halott rabszolga vérével nagy hexagramokat, vagyis hatágú csillagokat festettek a falu ajtaira és falaira.** Ezután felidézték 'az éj szarvakat viselő vadászát', hogy valakit rémítsen halálra abból a házból, vagy faluból az éjszaka folyamán." (Meyer: *"Halloween and the Forces of Darkness")*

A hatágú csillag ott szerepel a New Age mozgalom egyik közvetlen előfutárának számító, Helena Petrovna Blavatsky által létrehozott Teozófiai Társulat emblémájában is. Itt megjegyeznénk, hogy a Teozófiai Társulat tanai nagy hatással voltak a náci ideológiára. Blavatsky egy tanulmányában összefoglalta az öt és hatágú csillag szerepét, itt csupán egyetlen sor erejéig idézünk tőle:

> "**Egyiptomban az idő istene Kijún, vagy Szaturnusz volt .. Kijún pedig azonos Káinnal."** - Blavatsky, *The Secret Doctrine* (897:390)

Ezek után némileg modernebb vizekre evezve, idézzünk fel néhány jellegzetes sort a New Age mozgalom égisze alá tartozó Universal Brotherhood (Egyetemes Testvériség) mozgalom krédójából:

> "**... Az Isteni fény jelen van minden ember szívében. … Számos út áll az ember előtt [az üdvösségre], de van egy csalhatatlan, egy biztos igaz út az ember számára, amely által megalapozhatja Isten országát a földön. Ez az önmagában rejlő fény kiaknázása. Naponta törekedned kell arra, hogy felfedezd azt az igaz önmagadat, amely legbensőbb lényedben rejlik. Mindig tartsd elmédben e csendes, tiszta és igaz kapcsolatot önnön lényed szentélyében. Légy igaz önmagad szelleméhez és ha igaz vagy önmagadhoz, igaz leszel Istenhez és az egyetemes testvériséghez is. Gyakorold naponta ennek a lényedben fekvő hatalmas fehér fénynek a realizálását és áraszd azt ki az emberek világára. Íly módon, barátaim, fokozatosan eloszlik majd a köd a földről. Ne várd másoktól, hogy elvégezzék neked ezt a munkát. Minden ember önmaga megváltója, és minden ember az emberiség megváltója ….**"

Hogy mi is ennek a bizonyos fénynek a forrása? Netán Lucifer? Nos az Egyetemes Testvériség, némileg kódolva bár, de maga adja meg a választ:

> "A hatágú csillag egy olyan szimbólum, ami valóban **mágikus erővel segít bennünket abban, hogy felébredjen a fény minden ember szívében.**

> "Amikor imádkozunk, akkor nagyon erősen összpontosítunk egy erőteljes jelkép vizualizálására: mégpedig **a hatágú csillag szimbólumra, ami ragyog, mint a nap és kiárasztja a világra Isten gyógyító fényét.** "

> "**Ez az új korszak szimbóluma**, ami a férfit és nőt jeleníti meg, amint Istennel partnerekként dolgoznak együtt, **mint társ-teremtők, akikért biztos módon megvalósul az Aranykorszak …**"

Ez az Aranykor tehát korántsem egy új elképzelés, hanem az ősi, félistenek és titánok által dominált szaturnuszi Aranykor felelevenítésének, illetve visszaállításának szándéka. A szintén a New Age agresszív vonalát képviselő Gaia-Mind, vagy magyarul Gaia-Tudat [Gaia a Föld istennője] mozgalom a fentihez hasonló nézeteket hirdet:

> "A három magasabb létszint az Atma (végtelen), a Buddhi (fény) és a Manas (legfelső tudat), ezek teszik ki a Felső Ént. A Felső Énnek a fölfelé mutató háromszög a jelképe. … Az Univerzumban mindenki és minden birtokolja ezt a három princípiumot a hétprincípiumú testben, és ebben foglaltatik össze az Egyetemes Testvériség lényege. A lefelé mutató háromszög a lenti lényt [Alacsony Ént], az érzéki lét három princípiumát reprezentálja, 'az élet leheletét', az asztrális testet és a fizikai testet.

> Amikor létrejövünk, e két háromszög elválik egymástól, a magasabb az alacsonyabb fölé emelkedik. A kettő között egy pontban összpontosuló tudat a lélek. A lélek pedig a kívánságaink hordozója. Ha az alsó princípiumok kívánságaira vágyunk, a lelkünkből áradó tűz lefelé irányul, és ha a vágyaink túl erősek, a tűz kialszik. Ha azonban ezt a [lelki] tüzet fölfelé irányítjuk a Magasabb Énünk irányába, akkor elnyerjük azokat a magas energiákat, amelyekre szükségünk van ahhoz, hogy felemeljük az Alacsonyabb Ént, ami így harmóniába kerülhet a Magasabb Énünkkel. Ekkor az Alacsony és Magas Én összekapcsolódik és egy teljes egységet alkot … Így teljes tudatra és ismeretre jutunk univerzális szinten, s lényegében szellemivé tettük az alacsonyabb énünket addig a pontig, hogy az erőt vesz a magasabbal való egység megvalósítására.

> Amint azt a nagy metafizikus, Helena Roerich kijelentette: ‘az ember istenné válik, majd pedig Istenné’". – Gaia Mind

> **"A hatágú csillag a Fény csillagát ábrázolja … Krisztus Csillagának testvériségét. Krisztus szeretetét ez a Csillag képviseli. Így ebben a Csillagban az ősbölcsesség, és Krisztus szeretete, vagyis a bölcsesség és szeretet kombinációja jelenik meg, amit az emberiség realizálni fog a közeli Új Korszakban [New Age-ben], a Vízöntő korszakában."** – Gaia Mind

Senkinek egy pillanatig ne legyen kétsége afelől, hogy ez a fény és ősi bölcsesség nem Istené, hanem Sátáné *(vö. Ezékiel 28:2-4, 12, 17)* valamint az Antikrisztusé, akiknek szolgái az ő uralmának eljövetelére készítik fel a világot! Ennek a felvilágosult egyetemes testvériségnek Csillaga, és mint látni fogjuk, bélyege a hatágú csillag!

Az USA Nagypecsétjét megalkotó szabadkőművesek szellemi mottója Virgil IV. Ecoulogue-ja volt, aminek ominózus szövege így hangzik (a kiemelések hozzáadva):

> Eljött, és tovaszállt Cumae Szibillájának utolsó korszaka.
> És az évszázadok új forgásba kezdenek:
> **Az Igazság visszahozza a vén Szaturnusz uralmát.**
> A mennyekből **egy új emberfaj** küldetik alá.
> Szülessen hát meg **a fiúgyermek,**
> **Aki által megszűnik e vas, és felemelkedik egy aranyfaj,**
> Keresd barátságát, ártatlan Luciana: ő a te saját Apollód, ki uralkodik …
> **Az Istenek életét nyeri el,**
> **És látja a hősök és istenek egybevegyülését,**
> És önmagát látja meg bennük, és atyjának teljét.

Ez nem más, mint egy óda az antikrisztushoz, és rámutat arra, hogy a különböző okkult irányzatok egy rendszerezett egésznek az alágazatai, és alapjaiban azonos dolgokat vallanak, egyazon jövőt vizionálnak (lásd még a **2012 - Sátán Apokalipszise** című írást).

A hexagram a fenevad bélyege?

A fentebbiek miatt egyre többen vannak azok, akik a hexagramban látják megvalósulni a fenevad bélyegét, és korántsem csak keresztények. A zsidó származású Cohen G. Reckart a "*The Mark Of The Beast Made Easy*" (A fenevad bélyege érthetővé téve) című munkájában pl. ekképp vizionál:

> "Sokan nem fogják fel, hogy a fenevad bélyege egy vallási névből illetve szimbólumból fog állni, amelyről nem is feltételezné azt a világ, hogy az az antikrisztus jegye lesz. Lehetséges az, hogy ez a hexagram lesz, ami több módon is tartalmazza a 666 számértéket, s ugyanakkor egy ember nevének, Izraelnek a jegye is. Ennek a lehetőségét nagyon is szem előtt kell tartani."

Itt azonnal meg is jegyezzük, hogy egy fontos pontban ettől nagyon eltérő véleményen vagyunk. A zsidó származású szerző ugyanis Jákob/Izraelnek tulajdonítja ezt a szimbólumot, valószínűleg azon egyszerű oknál fogva, hogy ez lett a modern Izrael államának és a zsidóságnak a ma ismert nemzeti emblémája. Jákob és a bibliai Izrael azonban soha nem használta a hatágú csillagot nemzeti szimbólumként, a zsidóság is csupán a cionizmus térnyerésével vette közhasználatba, valamivel több, mint egy évszázada. A zsidó történelemben a csillag következetesen a hamis messiások személyeit, illetve az általuk vezetett

mozgalmakat fémjelezte.

A Biblia és az ókori források inkább egy másik ember nevéhez, Kijjunhoz, azaz Káinhoz kötik a hexagramot *(Ámosz 5:26-27).* Ez alapján sokkal valószínűbb az, hogy Káin lehet az a szóban forgó ember, aki nevének vagy az ahhoz kapcsolódó jegynek a száma 666. A kabbalisták által használt Zohár a héber *vav* betűvel asszociálja Káint:

> **" És Hashem [A Név] bélyeget helyezett Káinra, nehogy bárki megtalálja és megölje őt. Ez pedig a Tóra 22 betűjének egyike, a vav betű …" (vö. 1Móz. 4:15).**

A héber *vav* számértéke 6, ami egyben az ember száma is. Mivel Káin és Ábel története egyben a kárhozottak és igazak története is, ez a hipotézis megalapozottnak mondható.

Annyi azonban bizonyos, hogy a hamis messiási rendszerben - ahogy ez ma már a háttérhatalmak által irányított nemzetek közéletében is precedens - az emberiség "igaz" és "gonosz" részekre való kategorizálását a zsidóbarát, illetve antiszemita címkék mentén határozzák meg. Amikor egy embert antiszemitának bélyegeznek, annak viselnie kell e bélyeg következményeit is. Tulajdonképpen ezt a nézetet tükrözi durvább formában a Rabbi Michael Higger által megírt *The Jewish Utopia* (A zsidó utópia) című munka is:

> "Az ideális állam modellje nemzettől-nemzetig terjeszti majd el a tanításait és befolyását, … Izrael népe meghódítja a föld nemzeteit, … minden más nép az utálatos szokásairól és bálványimádásról lesz ismert, … ezek el lesznek pusztítva és el fognak tűnni a föld színéről az új korszak eljövetele előtt. Ahhoz, hogy tisztán megérthessük a rabbinikus elképzelések ideális világképét, képzeljünk el egy kezet, ami földrészről földrészre, országról országra jár, s a föld minden lakóját egyenként megbélyegzi a homlokukon aszerint, hogy igazak vagy gonoszok."

Tudni kell, hogy a fenevad bélyege egy olyan vallásilag is elfogadott szimbólum lesz, amiről az emberek nagy része fel sem tételezné, hogy az valójában a fenevad bélyege. Végtére is Jézus "ama ragyogó hajnalcsillag" *(4Móz. 24:17; Jel. 22:16),* akinek betlehemi születésekor is egy csillag jelent meg az égen *(Mát. 2:2,7).* Miért is ne lenne **ez** a csillag az ő és uralmának szimbóluma? Az antikrisztus a zsidók királyaként jelenik meg, és megadja a zsidó népnek az ígért "bibliai jussát", pontosabban annak hamis sátáni verzióját. Az érthető tehát, hogy egy ilyen világban a pro- illetve anti-judaizmus mentén döntetik el az "igazak" és "gonoszok" közötti különbség. Azok, akik magasztalják és kiszolgálják a zsidók királyát és népét, elfogadják uralmukat maguk fölött, azok „igazak" és részt kaphatnak az áldásokból, adhatnak és vehetnek majd, csupán a rendszer jegyét kell magukra venniük. Az "antiszemita gonoszok" pedig megkapják méltó büntetésüket. Nem véletlen tehát, hogy több ember számára tűnik logikusnak az, hogy ez a bizonyos jel annak a rendszernek a jelképe lesz, amelynek zászlaja alatt megvalósítják azt az új világot. Ez az embléma vagy pecsét pedig nem más, mint a hexagram, minden titkos társaság és okkult rendszer leginkább használt szimbóluma, ami több módon is kiadja a 666 számot.

A **Noahizmusnak** behódolt felekezetek már ma is hirdetnek olyan tanokat, hogy amint elkészül a templom Jeruzsálemben, minden népnek kötelessége lesz felmenni oda, és az adott rendszer keretein belül, a hatágú csillaggal díszített zászló alatt kell imádniuk az Istent a választott nép felügyelete alatt (a

Zakariás 14 és egyéb próféciák helytelen értelmezése alapján).

Az Antikrisztus oly módon teszi meg a lépéseit, hogy az emberek azokban a Bibliában vázolt események sorrendjét véljék beteljesedni. Így "helyreállítja Izraelt" és a templomot, csodákat és jeleket tesz, de ezek után az antikrisztus következő lépésének annak kell lennie, hogy leverje és megbüntesse a „lázadó, gonosz" nemzeteket, illetve egyéneket. A lázadó gonoszok pedig természetesen azok lesznek, akik nem fogadják el őt Krisztusnak, ahogy az ő világrendjében sem Isten országát látják majd megvalósulni. Vagyis áldozatai elsősorban az igaz keresztények lesznek, s velük mindazok, akik nem veszik magukra a kárhozat bélyegét.

> 2Tesszalonikai 2:9-12 9 *A törvénytipró* **megérkezése a sátán munkája következményeképpen a hazugság teljes hatalmával, jeleivel és csodáival fog végbemenni,** 10 **az igazságtalanság mindenféle csalásával azokon**, **akik elvesznek** annak fejében, hogy nem fogadták be az igazság szeretetét arra, hogy megmeneküljenek. 11 **Éppen ezért küldi rájuk Isten a tévelyítés munkáját**, hogy a hazugságnak higgyenek, 12 hogy ítélet alá essenek mindazok, akik nem hittek az igazságnak, hanem az igazságtalanságban gyönyörködtek.

Korszakváltás előtt állunk, s az új korszak egy teljesen új korszellemet hoz majd el, ami magával ragadja az emberiség nagy részét. A tévelyítés olyannyira megtébolyítja ezeknek az embereknek a szellemét, hogy a világ legnormálisabb és leginkább magától-értetődő dolgának látják majd az „intoleráns", „fanatikus" és "antiszemita" keresztények tömeges elpusztítását. Végtére is, ők nem igénylik az istenek ajándékait, nem vetik alá magukat a messiásnak, a zsidók királyának, ahogy nem kívánnak a noahita egyetemes emberi testvériséghez sem tartozni. És természetesen ennek a rendszernek a bélyegét sem kívánják magukra venni. A New Age elgondolás szerint a világnak meg kell tisztulni azoktól az elemektől, amelyek nem képesek felemelni magukat a felső szellemi szintre.

Az okkultista háttérhatalmi erők pedig politikai, katonai eszközökkel valósítják majd meg ezt a "megtisztulást".

Cion Bölcseinek Jegyzőkönyve 23. fejezetéből:

> **A legfőbb uralkodónak** [antikrisztus], **aki valamennyi mostani uralkodó helyébe fog lépni** [a világkormány fejeként], mindenekelőtt ezt a mindent elnyelő tüzet kell majd eloltania. Ezért **kötelessége lesz ezeket a társadalmakat megsemmisíteni, még ha saját vérükbe is kell fojtania őket, hogy azután újra feltámaszthassa őket** [saját képére formálva] **jól megszervezett csapatok formájában, amelyek tudatosan felveszik a harcot mindenféle fertőzés ellen** [mint pl. a kereszténység], amely fekélyekkel boríthatná el az állam testét.
>
> Ez az Isten által kiválasztott hivatott arra, hogy megtörje azokat az értelmetlen erőket, amelyeket csak állati ösztönök vezetnek és nem az emberi ész. Ezek az erők most diadalmaskodnak, amennyiben a szabadság és jog álarcában rablásokat és mindenféle erőszakoskodást követnek el. Ledöntötték a társadalmi rend minden formáját, **hogy annak romjain felállítsák a zsidók királyának trónját.** De abban a pillanatban eljátszották szerepüket, amikor ő elfoglalja királyságát. Akkor majd el kell söpörni őket útjából, hogy a legkisebb akadály se maradjon.
>
> Akkor majd így szólhatunk a világ népeihez: "**Adjatok hálát Istennek és ereszkedjetek térdre az előtt, aki homlokán hordja**

az ember sorsrendelésének pecsétjét; Isten maga vezérelte az ő csillagát, hogy senki más, mint ő szabadítson meg bennünket az összes előbb említett erőszakoskodásoktól és bajoktól.

Ez a pecsét valóban magában hordozza a sors rendeltetését, legyen az örök élet, vagy kárhozat és örök halál. Ugyanis mindazok, akik imádják a fenevadat és magukra veszik annak bélyegét, akik neve nincs beírva az élet könyvébe, ami a föld megalapítása óta létezik, azok elpusztulnak a kénköves tűzben *(Jel. 13:8; 14:10-11; 19:20; 20:4,15).*

A fentebbiekhez kapcsolhatjuk azt a rendkívül érdekes és figyelemre méltó megfigyelést amelyről az M. Hirsh Goldberg által megírt, *The Jewish Connection* (A zsidó kapcsolat) című munkában olvashatunk:

> A Dávid-csillag nem zsidó eredetű - ahogy az ősi izraeliták sem használták sohasem vallási szimbólumként. Miként vált hát ez a hatágú csillag a zsidók csillagaként ismertté? Ez a szimbólum nem azért lett széleskörűen elfogadott, mert a zsidók választották volna maguknak, hanem ironikus módon azért, mert Hitler kötelezte a zsidókat a hatágú sárga csillag viseletére a holokauszt idején. A holokauszt szó eredeti jelentése égőáldozat, **és az ősi időkben [a pogányok] e csillag égisze alatt vitték emberi égőáldozataikat Moloch és Asherát számára a Baál imádat részeként**. Az a kevés zsidó, akinek valami köze volt a hatágú csillaghoz, mind kapcsolatban állt az okkultizmus gyakorlásával. Visszatérve Hitlerhez, vajon ő egy tiszteletreméltó jellel kívánta volna megbélyegezni a zsidókat? Ugyan már, Hitler gyalázta és el akarta pusztítani a zsidókat, s mivel maga is az okkultizmus béklyóiban volt (ehhez csak A Nácik és az Okkultizmus című könyvet kell elolvasni), valószínűleg hatalma érdekében szánta oda a zsidókat égő áldozatként. Manapság a zsidók önszántukból viselik a csillagot, anélkül, hogy belegondolnának vagy beletekintenének abba, hogy mi is annak eredete, és mi volt használati módja a korábbi időkben. A hatágú csillag viselete divat kérdése lett.

Mindehhez hozzáfűznénk azt, hogy az aposztata zsidók igenis hosszú idő óta és igenis nagy számban használták, használják ezt a jelképet. Az okkultista, emellett fél-zsidó Hitler pedig tulajdonképpen maga is egy, a háttér-hatalmak által felkészített és felhasznált báb volt. Tudjuk, Hitler és a nácik nagy része az okkult Thule és Vril Társulatok tagjai voltak, e társulatok pedig ugyanazon okkult forrásokból merítették tanaikat, mint bármelyik más modern okkult csoportosulás. Mind egy kútfőből fakad. Jelképük - a koponya és a két csont - miatt a Halál Társaságának is aposztrofálták, és az igazság az, hogy az amerikai Skull and Bones Társaság (amelynek a legtöbb elnök tagja volt, és amely ugyanezeket a jelképeket viseli) a Thule Társaság szellemi testvére. Az sem véletlen, hogy mindkét társaság egy új világrend megvalósítását tűzte ki célul, felső irányításra.

Ezek fényében az igazság inkább az, hogy a hatágú csillag bélyege alatt valójában a nagyrészt hamis, ál-zsidókból kitevődő háttérhatalmi elit kívánta beáldozni a zsidóságot uruknak, Lucifernek. Mivel a nagy nyomorúság alatt a kereszténységet is erre a sorsra szánják, nyomós okunk van azt feltételezni, hogy a hatágú csillag újból szerepet kap, mint egyfajta bélyeg.

Az okkult világelit, amennyire lehet, megpróbálja elhitetni az emberiséggel azt, hogy a fenevad bélyege nem az lesz, ami valójában: egy okkult sátáni szimbólum. Ezért a csillagot a fény, a tudatra-ébredés jeleként mutatják be. A dezinformáció része az is, hogy a fenevad bélyege egy, az ember testébe beépített komputer chip lesz. Egy ilyen chip azonban nem felel meg a Szentírásban vázolt bélyegnek, ami egy jel, jegy lesz, s amit önszántukból vesznek fel, vagy tagadnak meg az emberek.

Az okkultisták által várt "Aranykorszak" meglehetősen rövid időtartamú lesz, mindössze néhány évig tart, aminek az emberiség nagy része áldozatul esik majd. Ennek az ámokfutásnak az igaz Messiás visszatérése vet véget. Csillaguknak mindenképpen szerepe lesz valami módon. Viszont a csillag bélyege alatt állók mindannyian elpusztulnak az örök kárhozatra. De végtére is tudjuk, Szaturnusz a kezdettől fogva arról volt ismert, hogy feláldozta saját gyermekeit …

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Lady Liberty

A New York kikötőjében felállított és világszerte ismert alkotás a legtöbb ember számára a szabadságot és az emberi jogokat jelképezi. Ám nem kell a felszínt túl mélyen megkapargatni ahhoz, hogy láthatóvá váljanak rajta a titkos társaságok kézjegyei. A női alak kezében egy fáklyát tart, ami a luciferi világosságot szimbolizálja, s amit az illuminátusok (a megvilágosítók) a "felvilágosodás fáklyájaként" neveznek, a szabadkőművesek pedig a "racionalitás világosságának", ami betölti majd az egész világot.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

webcím: **www.churchofgod.hu**

Az emberek többsége nem is érzékeli tudatosan, hogy milyen nagy hatása van a szimbolizmusnak. A szimbolizmus hatékony propagandaeszköz, ami hatalmas befolyást képes gyakorolni az emberek érzelmeire, mert szuggesztív módon kötnek bennünket az adott ideálhoz. Éppen ezért van oly nagy szerepe az okkultizmusban, de sikeresen alkalmazták úgy a nácik, mint a kommunisták, sőt még a cionisták is.

A szobor a szabadkőművesek és illuminátusok által annyira kedvelt "nyitott szemek előtt rejtve

maradni" elv alapján szándékosan is kirívó példája az okkultista szimbólumokkal való manipulálásnak egy eszme érdekében. Alig leplezett tény, hogy az illuminátus szabadkőművesek által megalkotott szobor a pogány és okkult kultuszok nagy istennőjét, az egyiptomi Isziszt, a babiloni Istárt, a római Libertast, vagy más nevein Junót, Vénuszt, stb. formázza meg az általuk vízionált szabadságkép szimbólumaként. Adott tehát a magasztos, mindenki számára méltányosnak tűnő eszme, és mögötte az alig rejtett valóság, ami meghatározza azt, hogy tulajdonképpen miféle szabadságról is van szó. Az Istentől független, Sátán által befolyásolt ember szabadságáról! Amint azt a történelem bizonyítja, az isteni rend normáitól és a vallástól való szabadság a modern liberalizmusba torkolló káosz, perverzitás, törvénytelenség és zabolátlan hedonizmus szabadságát jelenti. A humán racionalitás luciferi "világosságának" imádata az isteni rend, igazság és törvényzet követése helyett.

A Szabadságszobor a francia szabadkőműves Grand Orient Temple ajándéka volt az első "szabadkőműves köztársaságnak" a függetlenségük századik évfordulójának alkalmából. A szobor hivatalos megnevezése: "Liberty megvilágosítja a világot" (La liberté éclairant le monde), értsd: a luciferi világosság beborítja az egész világot.

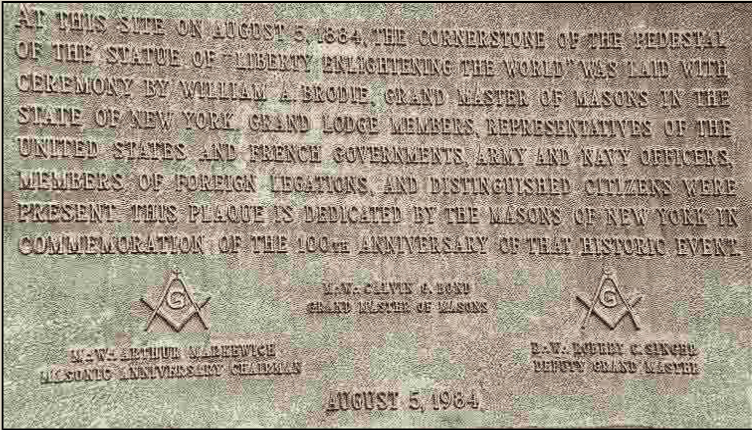
A gigantikus szobor elkészítését szabadkőművesek finanszírozták, szabadkőművesek tervezték és építették fel, majd szabadkőművesek helyezték talapzatra, egy szabadkőműves ceremónia keretein belül. A szobor terveit egy olasz származású szabadkőműves, Frederic Auguste Bartholdi készítette el, de a kivitelezési munkákban a híres Gustave Eiffel (ő is szabadkőműves, a későbbi Eiffel-torony megalkotója) is részt vett. Bartholdi korábban már elkészítette a szintén szabadkőműves Marquis de Lafayette szobrát, amit ugyancsak New Yorkban állítottak fel. Stílusára szemmel láthatóan is nagy hatással voltak az ókor kolosszusai, és különösen Phidias Athénát (a bölcsesség Istennőjét) és Nemesziszt (a bosszú istennőjét) megformáló hatalmas méretű alkotásai. A Liberty alakját eredetileg a Szuezi-csatorna 1867-ben történő megnyitásának alkalmára tervezte meg, ahol Iszisz istennőt kívánta ábrázolni vele, de a project elmaradt, és részben ennek köszönhetően lett felállítva New Yorkban.

A szobor elkészítése előtt Bartholdi a francia páholyok utasítására New Yorkba utazott, hogy ott népszerűsítse az ideát, amit sikeresen meg is tett. Franciaországba való visszatérésével megkezdték a szükséges anyagi fedezet előteremtését, s az erőteljes szabadkőműves lobbizás eredményeként hatalmas összeg, mintegy három és félmillió frank gyűlt össze a projectre. A strukturális munkákban nagy szerepe volt a korábban már említett Gustave Eiffelnek. A szobor 1884. május 21.-én készült el, egy évvel később szállították át Amerikába. A francia szabadkőművesek biztosították magának a szobornak a költségeit, az amerikaiak viszont nem voltak hajlandók a talapzat költségeit felvállalni. Végül a zsidó származású Joseph Pulitzer, a *New York World* tulajdonosa és kiadója vállalta el sikeresen a szükséges százezer dollár összegyűjtését. A Liberty egy piramisra, vagy inkább zikkuratra emlékeztető talapzatát az ugyancsak szabadkőműves Richard Hunt tervezte meg, aminek stílusa természetes módon az akkoriban nagyon divatos keleti okkultizmus hatását tükrözi.

Végül 1886. október 28.-án - tíz évvel lekésve a centenáriumot - avatták fel hatalmas nézőközönség előtt. Az amerikai oldalon természetesen jelen volt a New York állami Szabadkőműves Nagypáholy tagsága, s a hagyományokhoz híven ők helyezték el a szegletkövet. Bevett hagyománnyá vált ugyanis az, hogy minden nagy középület vagy monumentum felavatását szabadkőművesek végezték el a maguk rituális ceremóniájával egybekötve. Ezt a szokást 1793 óta követték, amikor a szabadkőműves George Washington személyesen fektette le a Parlament épületének szegletkövét a Marylandi Nagypáholy közreműködésével. A szintén szabadkőművesek által 1884. december 6-án felavatott Washington Emlékmű szegletkövén ez áll: *"Joseph Pulitzer, orosz és zsidó."* Az emlékmű egy egyiptomi obeliszk, a Szabadságszoborhoz hasonló okkultista üzenettel.

A Bay Ridge nevű hajó valami száz szabadkőművest és néhány civil tisztviselőt szállított az akkor még Bedloe Szigetének nevezett helyre (ma Ellis Island), ahol Richard M. Hunt, a talapzat tervezője osztotta ki a szerszámokat az avatáshoz. Edward M. L. Ehlers, a 282. Kontinentális Páholy főtitkára ismertette a szegletkőbe helyezett rézláda tartalmát, ezek: az alkotmány egy másolata, George Washington leköszönő nyilatkozata, húsz elnöki bronz medál az addigi elnököktől Chester A. Arthurig [közülük Washington, Monroe, Jackson, Polk, Buchanan, Johnson és Garfield szabadkőművesek voltak], néhány new yorki újság, Bartholdi portréja, E. R. Johnes "Poem on Liberty" című verse, valamint a Nagypáholy tagjainak névsora. Az avatást hagyományos szabadkőműves ceremóniákkal rendezték meg. A szegletkövet a Nagymester helyezte cementbe, majd háromszor rácsapott és megfelelően stabilnak nyilvánította. Ezután a "felszentelés" következett, ami búzával, borral és olajjal történt.

A szobor belsejének egyik falán található meg a zsidó

származású Emma Lazarus híres költeménye, "Az új kolosszus". A vers jól tükrözi a szabadkőművesek Amerikával kapcsolatos szándékait, ezért a szobor propagandakölteményévé tették. Lazarus még 1883-ban írta meg a verset, de csak 1903-ban helyezték el Lady Liberty falán, a költemény üzenete ugyanis egyáltalán nem tükrözte az átlag amerikai ember bevándorlással kapcsolatos érzelmeit. Ennek megváltoztatása nem okozott különösebb gondot a közvélemény átformálására szakosított szervezetnek, amit Amerika későbbi, józan ésszel felfoghatatlan bevándorlási politikája is bizonyít. Mára az USA legfőbb exportcikke ez a sajátosan értelmezett "szabadság" lett, ami oda is exportálnak - ha kell, fegyverrel -, ahol nincs rá igény.

A pogány Iszisz, vagy Szemiramisz, ragyogó hétágú napkoronával a fején, kezében a lángoló fáklyával az illuminátusok luciferi felvilágosodásának magabiztos üzenetét hirdeti: Mi uraljuk ezt az országot, a mi szabadság ideálunkat alkottuk itt meg, s innen terjesztjük tovább a világosságát, amíg beragyogja az egész világot. Tarts velünk, légy te is a szabadságunk rabszolgájává!

Dear Lady Liberty, kilóg a lóláb, Ön kérem egy szajha, Nagy Babilon parázna szajhája.

Paul Poli

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI
CHURCH OF GOD

Új világrend
Szombatnapi üzenet

120/31/11/08

Szeretett Testvérek!

Napjainkban a nemzetek vezető posztjait betöltő egyének, az elnökök, miniszterelnökök stb. egyre gyakrabban és egyre nyíltabban hangoztatják egy Új Világrend bevezetésének a szükségességét. Az általuk adott különböző interjúkban és publikus nyilatkozatokban amellett emelik fel hangjukat, hogy csak egy világkormány képes megoldani a Föld lakóinak egyre sűrűsödő és komolyabbá váló problémáit. Az ennyire nyílt és határozott kijelentések még néhány évvel ezelőtt is ritkaságszámba mentek. A demokráciákban azon célból választ vezetőket maga fölé a nép, hogy azok az állampolgárok és gyermekeik érdekeit képviseljék. Ezek a vezetők azonban egy olyan Új Világrend megtervezésén és kivitelezésén dolgoznak, amely semmibe veszi az egyéni nemzetek polgárainak az érdekeit.

Csak két lehetőség áll fenn: ezeket az embereket vagy teljes egészében megtévesztette Sátán, s maguk is hisznek abban, hogy erőfeszítéseikkel valóban képesek lesznek megmenteni és jobbá tenni a világot, vagy pedig szándékosan teszik, amit tesznek. Szándékosan sajátítják ki maguknak a hatalmat, és ragadják magukhoz a világ javait a saját polgáraik, valamint az emberiség egészének kárára. Bárhogyan is legyen, önkényesen használják fel hatalmukat, amelyet e világ istenétől vagy uralkodójától, Sátántól kaptak *(2Kor. 4:4).* Ez a különböző titkos társaságokba tömörült elit oly módon vezérli a világ eseményeit, hogy az végveszélybe sodorja az egész emberiséget. Mesteri módon olyan körülményeket hoztak létre a világban, hogy még az áldozataik is önszántukból vetik alá magukat ennek az Új Világrendnek. És való igaz, az áldozatok – az egész emberiség, kivéve a választottakat – örömmel veszik majd az Új Világrend létrejöttét, mint egyféle megváltást.

Sajnálatos módon az átlagemberek nagy részének fogalma sincs arról, hogy mit is hoz magával ez a kibontakozó Új Világrend, és miféle szándékok állnak mögötte. Valójában az átlagemberek még azt sem igen hiszik el, hogy létezhet egy ilyen napirend, nemhogy azt, hogy valakik képesek is lennének egy ilyen rendkívül bonyolult és messzemenő tervet kivitelezni. Igen, vannak bizonyos vallási és civil csoportok, valamint éleslátó egyének, akik átlátják ennek a tervszerű globalizmusnak a veszélyeit, és figyelmeztetnek is ellene. Egy dolgot azonban semmiképpen nem szabad figyelmen kívül hagyni: Sátán minderre magától a Mindenható Istentől kapott engedélyt és hatalmat, így a globalista terv megvalósítása meggátolhatatlan és elkerülhetetlen. Természetesen Isten mindent a maga tökéletes terve és céljai szerint tesz, s ebben az Új Világrendben valósul meg rövidesen a végidők "fenevad" rendszere.

Sátán e világ uralkodója *(2Kor. 4:4),* és mint ilyen, neki is megvannak a maga alárendelt emberi eszközei, a "hadvezérei", akik a Föld hatalmasai és irányítói *(vö. 2Kor. 11:14-15),* s akik az általa kapott hatalmat *(Jel. 12:3)* az ő ügyének szolgálatában használják fel. Segítséget kap még az uralma alatt álló, megtévesztett tömegektől is, akik akarva-akaratlan szintén az ő ügyét segítik elő. Amikor az emberek éheznek vagy fáznak, akkor szinte mindent elfogadnak, ha az eledelt és meleget biztosít a számukra. Sátán hatalomban álló emberi eszközeinek pedig nem nehéz mesterségesen kieszközölni az élelem- és energiahiányt, vagy akár az egészségügy széthullását. Mégis csak kevesen hiszik azt el, hogy a világ jelenlegi kaotikus állapotát nagyon régen megtervezték. Tény viszont, hogy mindez csakis akkor valósulhat meg, amikor Isten meghatározta, hogy eljött az ideje a megváltó tervének menetrendje szerint. E tervét az általa lefektetett naptár által megtartandó ünnepnapokban vázolja elénk.

Jó példával szolgál a Messiás Isten Bárányaként történt meggyilkolása is. A korszak Sátán által felgerjesztett megátalkodott gonosz emberei gyűlölték Őt azért, mert az Atyaistentől való igazságot hirdette. Végül pedig rettenetes bűntettet követtek el ennek az ártatlan embernek élete ellen. Ugyanakkor ez az áldozat már meg lett határozva a világ megalapítása előtt *(Jel. 13:8),* mint az akkor még tervben lévő majdani teremtést megváltó áldozat. Ezért is nem véletlenül esett ez az áldozat a Peszah áldozat napjára. Ehhez hasonlóan, minden, a világot érintő hatalmas jelentőségű esemény az isteni terv része, amit Isten a maga meghatározott idejében hoz el, vagy pedig enged megvalósulni.

Az előre kitervezett gazdasági világválságnak további áldozatai lesznek, a fejlett világban tovább fog növekedni a munkanélküliség, tovább csökken az életszínvonal, az elmaradt országokban pedig fokozódik az eddig is kritikus mértékű éhínség.

A napi hírekben is láthatjuk ennek jeleit. A napok egyik riportjában egy középosztályba tartozó család búcsúlevelét mutatták be, amit egy apa és anya hagyott hátra, miután elhatározták, hogy végeznek magukkal és három gyermekükkel. Az anya túlélte az eseményt, de vádat emeltek ellene három gyermekének megyilkolásáért, és férje öngyilkosságában való részvételéért. A család már évek óta komoly anyagi problémákkal küzdött, és helyzetük csak egyre romlott, semmi kilátásuk nem volt a helyreállásra. Az esemény után lement néhány kör a megszokott publikus vitákból, arról, hogy miként lehetne megelőzni az ilyen tragédiákat, s ki is a felelős az ilyen helyzetben. Azok számára, akik ismerik és betartják Isten törvényét, ismeretes, hogy az ilyen helyzetek könnyen elkerülhetők lennének, ha egy igazságos rendszerben élnénk. A házastársak saját hibái és rossz döntései mellett a kormányzatok anyagi visszaélései, és a bankok is terhelhetőek egy ilyen helyzetben.

Az emberek egy olyan gonosz szisztéma foglyaivá váltak, amelyről Isten azt mondta, hogy utol fogja érni őket, ha megtagadják Őt, mint Uralkodót *(1Sám. 8:9-18).* Isten egy olyan igazságos rendszert állított fel, ahol az "adó" maradandóan a nettó profit tíz százalékában lett meghatározva, plusz a Teruma adó.

Ha mindent összevetünk, a látható és átláthatatlan adókat, az egyéni és nemzeti bankkamatokat, akkor manapság az gyakran körülbelül 70%-os terhelésnek felel meg. Ilyen körülmények között pedig még a túlélés is nehéz dolog, nemhogy a gyarapodás. Egyedül azok képesek folyamatosan gyarapodni, akiknek a kezébe folynak be az adójövedelmek és a kamatok, vagyis a kormányok vezetői, és a pénzintézmények tulajdonosai.

Így természetesen nem csoda, hogy az emberek elvesztik örökségeiket, földjeiket, javaikat, s azok kezébe kerül minden, akik az ördöggel kötöttek szövetséget. Megváltónk példamutatóan megtagadta az ördög ajánlatát, aki felajánlott Neki minden földi hatalmat és gazdagságot, amennyiben leborul előtte és imádja őt *(Mát. 49).* Még ha fantasztikusan is hangzik, de sokan e világból elfogadták Sátán ajánlatát, s így tettek szert hatalomra és gazdagságra. És valóban, ezek a befolyásos emberek hihetetlen hatalmat és páratlan gazdagságot élveznek jutalomként, amiért szorgosan munkálkodnak a fenevad rendszerének egész világra való kiterjesztésén.

Sok embernek mindez egyelőre azért nem teljesen nyilvánvaló, mert a "bűn embere" nem lépett még nyíltan a színre, bár kétségtelen, hogy a színfalak mögött már jelen van.

Viszont semmit nem lehet tenni, sőt, nem is szabad tenni annak érdekében, hogy meggátoljuk ennek a kegyetlen uralomnak az eljövetelét, s nem is lesz olyan földi erő, amely megakadályozhatja azt *(Jel. 13:4).* A fenevad hatalma végső soron Istentől van, hogy véghezvigye mindazt, amit tenni szándékozik *(Jel. 13:7).* Akik figyelemmel követik a tendenciákat és van szemük a látásra, jól tudják, mennyire előrehaladott állapotban van ennek az Új Világrendnek a megvalósulása. Volt idő, nem is oly régen, amikor még takargatták céljaikat, de már nem látják ennek szükségét. Teljes nyíltsággal jelentik ki, hogy az Új Világrend az egyetlen megoldás azokra a problémákra, amelyeket egyébként ők okoztak, éppen azért, hogy majd előjöhessenek a megoldással: a Világkormány létrehozásával.

Az emberek nagy része nem akarja ezt elhinni annak ellenére sem, hogy szinte a képükbe lett törölve. Vakok az evangéliumi igazságok meglátásához, még akkor is, amikor ugyanazok a politikusok árulják el őket, akiket maguk választottak meg "népük szolgálatára". Manapság, az utolsó időkben a demokrácia nem más, mint ügyesen álcázott diktatúra, ahol az áldozatokat mesterien ráveszik arra, hogy elfogadják és támogassák rabszolgatartóik egyre mohóbb hatalmi erejét, amit saját népük ellen használnak majd fel (lásd **A demokrácia és a Biblia** című írást). Bárhogyan is, az már kemény diktatúra, amikor a polgárok elvesztik mindenüket, amiről azt vélték, hogy a sajátjuk. De hogyan

is nevezhetjük a sajátunknak azt, ami a bankok tulajdonában van?

A nép árulói és kifosztói annyira biztonságban érzik magukat, hogy nyíltan kevélykednek a megszerzett javaikkal. Számtalan cselszövést, és olyan rafináltan kidolgozott módszereket alkalmaztak, amelyekkel sikeresen becsapták az embereket. Azt hiszik, hogy ez a világhatalom egy maradandó állapotot fog magával hozni, ahol ők majd királyok és elöljárók lehetnek, békében, gazdagságban és kényelemben élve. Hovatovább talán még azt is elhiszik, hogy az előrehaladott genetikai manipulációkkal, génmásolásokkal (cloning) stb. az is elérhető lesz számukra, hogy örökké éljenek. Az ellenállást felszámolják, legyen az a mesterségesen létrehozott éhínségek, vagy kard által. Ez a mérhetetlen nagy csalás szerencsére rövid életű lesz. Elbizakodottságukban fel sem fogják, hogy az általuk pusztulásra ítélt tömegek között sok olyan egyén lesz, akik feltámadnak az első feltámadásban, és megítélik őket Isten bosszújának napján, a Törvény szigorú elvárásai szerint: a megátalkodott lázadók, a bálványimádók és embergyilkosok örökre elpusztulnak.

Mi, ahogyan Isten Egyháza mindig is tette, az Istenhez fordulunk oltalomért az utolsó időkben. A választottaknak szembe kell nézni Sátán gyűlöletteljes haragjával, ahogy az a Fenevad Rendszerén keresztül megnyilvánul ellenük. Megtagadjuk a fenevad bélyegének felvételét, hiszen rajtunk már van egy bélyeg, az Isten elpecsételése, ami a Szent Szellem, vagyis az örök élet letéte, s az eszköz, ami által szívünkbe helyezi az Ő szeretetét és törvényét. Testünket elpusztíthatják ugyan, ha Isten engedi, de még azt is csak átmeneti időre!

Miként a Megváltónkat is megölték, majd Isten feltámasztotta Őt, úgy nekünk is szembe kell néznünk a halállal az örök élet eljövetele előtt. Elalvásunk – amennyiben ez jut sorsrészül – szempillantásnyi idő csupán, hiszen a halálban nem érzékelünk semmit. Lényegében azt tapasztaljuk, hogy ugyanabban a pillanatban, amikor elalszunk (meghalunk), a tudatunk vissza is tér (a feltámadásunkkal), hiszen a közte eltelt időt nem érzékeljük.

Addig is imádkozva figyeljük a világban végbemenő jelenségeket, és látjuk, ahogy azokban beteljesednek a régóta megjövendölt próféciák. Várjuk a két tanúbizonyság megjelenését, akiknek a munkájával megkezdődik a visszaszámlálás Isten országának eljöveteléhez. Mindent megköszönünk a mennyei Atyánknak, egyformán a jót és rosszat, hiszen az Ő terve tökéletes, és jóra végződik. E tervében nekünk is szerepünk van és lesz, ahogyan az kibontakozik az Általa elrendeltek szerint. Tegyük hát minden elé a mi Atyánk munkáját, s vegyük ki részünket abban teljes erővel és akarattal.

Mindemellett állandóan imádkozzunk az Atyához, Eloah-hoz, hogy bocsássa meg vétkeinket, vezessen bennünket az Ő útjain, és küldje el mihamarább a két tanúbizonyságot, majd a Megváltót, Aki elhozza Isten országlását.

A kanadai francia nyelvű munka kordinátora,

Jacques Guérard

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

A Sátán zsinagógája és a Születési jog áldásai

Letölthető Word dokumentum

PDF

Az elveszett törzsek identitásának ismerete nagyon sok történelmi és bibliai kérdésre ad feleletet, ugyanakkor további kérdéseket is von maga után. Azok, akik már behatóbban ismerik az Isten Egyházának tanításait az elveszett tíz törzs identitásáról és a végidőkre szóló szerepükről, gyakran tesznek fel egy bizonyos kérdést: "Miként történhetett meg az, hogy a vezető izraelita nemzetek (József utódai, a mai angolszász népek) jelenleg a Sátán zsinagógája által irányított globalista háttérerők legfőbb bázisaiként és katonai erejeként szolgálnak?" A kérdés teljesen jogos. Ezek az emberek megértik, hogy Isten Ábrahámnak adott ígéreteihez híven páratlan anyagi jóléttel áldotta meg a szóban forgó nemzeteket, ugyanakkor az is nyilvánvaló, hogy e nemzetek jólétét mára már teljesen erkölcstelen módon, olyan uzsorakamatokra felvett hitelekből fedezik, amelyek szó szerint rabszolgává teszik az eljövendő nemzedékeket. Behatárolhatjuk-e annak a pontos idejét, hogy mikor szűnt meg a születési joggal járó áldásos korszak, és mikortól vette kezdetét e jóléti társadalmak mesterséges, kölcsönökből fedezett fenntartása? És talán ami a legfontosabb kérdés: valójában milyen sorsrészt szánnak a háttérhatalmak József nemzeteinek az új világrendben? Ez az írás ezekre és a hasonló kérdésekre kíván választ nyújtani az idevonatkozó bibliai próféciák fényében.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Email: p.poli@mailcity.com

Weblap: www.churchofgod.hu

I. Rész

A szövetség népei a háttérhatalmak kezében

Az elmúlt bő két évszázadot az angolszász nemzetek dominálták úgy gazdasági, mint katonai téren. Az 1800-as években a Brit Birodalom élvezett nagyhatalmi pozíciót, majd az 1900-as évektől kezdődően az USA megkezdte a felzárkózást és a II. Világháború után átvette máig tartó globális nagyhatalmi szerepét. A történelemben semmi sem történik véletlenül. Ennek a páratlan nemzeti felemelkedésnek a bibliai okait az **Izrael háza – az elveszett tíz törzs** című írássorozatban mutattuk be, ahol felvázoltuk azt, hogy Ábrahám utódainak egy bizonyos ága miként örökölte az ún. elsőszülöttségi áldásokat. Ez a szóban forgó ágazat Izrael népének egy nemzetsége, nevezetesen József törzse volt *(1Krón 5:1)*. Így az ígért nemzeti nagyságot, a velejáró gazdagságot és méltóságot magában foglaló áldások Józsefre, illetve az ő két fiára Efraimra és Manasszére, valamint az ő utódaikra, az angolszász nemzetekre szálltak. Egyedül ez volt az oka az angolszász nép páratlan felemelkedésének és a két évszázados gazdasági és katonai dominanciájának a történelem színterén.

Izrael Isten választott népe és az is marad örökké. Ezen belül József törzseinek különösen méltányos sorsrész jutott osztályrészül, és nem csupán az anyagiak terén. Isten gondviselő módon pásztorolja és legelteti Józsefet *(Zsolt. 80:2)*, akit azért tett katonai nagyhatalommá, hogy felhasználja erejét a földi harcokban:

Zsoltárok 60:9 Enyém Gileád és enyém Manassze, **Efraim az én fejemnek oltalma**:

Habár a fenti zsoltár prófékiai jellegű és teljességében csak a jövőben fog megnyilvánulni, de tipológiai módon és bizonyos fokig így volt ez a történelem folyamán is. A születésjogi áldások két évszázadában még a sátáni **Fenevad birodalmi rendszere** - s vele a Nagy Parázna hatalma is - szünetelni kényszerültek! (Ennek okai az írás második részében kerülnek elemzésre.) A II. Világháború idején megpróbált feltörni a Fenevad, de ezt meggátolta az angolszász szövetség gazdasági és katonai ereje, némileg érzékeltetve a fenti zsoltár tartalmi jelentőségét. Ahhoz tehát, hogy a birodalmi Fenevad utolsó feje felemelkedhessen, József törzseinek meg kell törniük úgy gazdaságilag, mint katonailag. Sátánnak ez létérdeke. De mi a gyenge pontja egy nagyhatalomnak? Nos, önnönmaga, ha megfeledkezik Istenéről, ha az erkölcsi romlás útjára tér és a Mammonnak kezd el szolgálni!

Sátán tudta, lerontásuk legmegfelelőbb módja a belső, erkölcsi és társadalmi rombolás, hiszen ezáltal kiesnek JHVH oltalmából. Ennek megvalósításához a szóban forgó nemzetek kulcspozícióiba kellett helyeznie a maga jól megszervezett, megátalkodott szolgáit, akik aztán belülről ragadták magukhoz a gazdasági és szellemi élet irányítását, illetve bomlasztását. Ez a magyarázata annak, hogy miért alakult úgy az angolszász nemzetek történelme az elmúlt 200 évben, ahogy láthattuk. Hogy miért íveltek föl

minden nemzet fölé, majd indultak hanyatlásnak és kerültek az összeomlás szélére. Ez az oka annak, hogy miért várja a legtöbb nemzet alig leplezett gyűlölettel a pusztulásukat. Ma József romlásának végső pillanataiban állunk, s ehhez elég csak a napi hírekbe beleolvasni. Semmi nem a véletlen műve, a háttérben szellemi erők működnek, és megátalkodott emberi eszközeik által visznek véghez alantas dolgokat.

Mesterségesen előidézett válságok - a vég kezdete

A 2008-as válság óta talán mindannyiunk számára nyilvánvaló az, hogy egy annál messze vészesebb, globális méretű pénzügyi válság felé sodródik a világ. Ez a viszonylag enyhe válság káoszba sodorta, vagy legalábbis negatívan érintette csaknem minden nemzet gazdaságát. Az USA gazdasága különösen gyenge, ráadásul nagyon sebezhető, mivel a dollár az összeomlás szélén inog. A legtöbb ember azonban fel sem fogja azt, hogy mindezt tervszerűen dolgozták ki bizonyos érdekkörök, amelyek kétszínű, aljas és diabolikus intrikákat folytatnak a színfalak mögött.

A bábukként rángatott vezető kormányfők az egész globális pénzügyi válság kirobbanását úgy próbálták beállítani, hogy az néhány tucat kapzsi és szemtelen bankár túlkapásainak volt köszönhető, akik csak azért okozhattak ilyen válságot, mert a bankrendszerek működését „nem szabályozták megfelelő módon." Ez azonban hamis magyarázat, egyféle álindok, amely elfedi a valós igazságot. A mesterségesen előidézett válsággal egy rettenetes kísérletnek vagyunk szemtanúi, aminek célja a világ gazdaságainak szándékos tönkretétele, s a valós szabad piacgazdaság megszűntetése. Ez az egész, alaposan és remekül kidolgozott ördögi terv azt a célt szolgálja, hogy létrehozzanak egy teljesen új módon szabályozott és irányított pénzügyi rendszert és világgazdaságot, amit ez a nemzetek fölött álló háttérhatalmi elit fog a kezében tartani és irányítani. Ugyanezek a diabolikus agytrösztök már hosszú ideje dolgoznak egy egyetemes pénzegység bevezetésén, ami nagyon fontos lépés lesz a nemzetek maradék függetlenségének teljes mértékű és végleges felszámolásához.

Ez a rettenetes rendszer úgy valósul meg a szemünk előtt, hogy az átlagember fel sem képes fogni, mi megy végbe körülötte valójában. Nemzeti szinten már nem lehet szó szervezett önvédelemről vagy ellenállásról. Az egyéni hívő pedig csakis az isteni gondviselésben reménykedhet. Ez az egyre inkább kibontakozó sátáni terv úgy méreteiben, mint következményeiben is messze meghaladja az átlag emberi értelmet. Csakis az isteni bölcsesség segíthet meg bennünket abban, hogy felfogjuk, mi is történik a színfalak mögött, és átvészeljük a világunk számára elrendelt veszedelem minden eddigit meghaladó próbáit.

Az elérhető statisztikák talán segítenek némileg megérteni a helyzet abszurditását, illetve a tendenciák irányvonalát. Az USA-ban a bankok válságát a jelzáloghitelek bedőlésével indokolják, amit sebtében úgy orvosoltak, hogy kb. 700 milliárd dolláros mentőcsomagot fordítottak a bankok kimentésére. Az egész "válságot" az okozta, hogy a bankok felelőtlen hiteleket biztosítottak, vagy más oldalról nézve, teljesen eladósítottak olyan embereket, akikről tudniuk kellett volna, hogy eleve nem lesznek képesek megfelelni a

feltételeknek. A 700 milliárdot aztán ki kellett egészíteni további milliárdokkal. Ugyanezt eljátszották Angliában, Franciaországban, Németországban, és ki tudja, még hány másik országban. A bankok kimentésének végösszege csak az USA-ban túl fog nőni az 1.5 trillió dolláron, s legalább egy további trillióba fog kerülni az európai és egyéb bankok kimentése is. Ha viszont összeadjuk az USA hitelezőinek jelzálog adósságait, az jóval alatta van a mentésre szánt összegeknek.

Vagyis, ha minden egyes hitelfizető személy teljes csődbe kerül, és így adósságaikat sem lesznek képesek kifizetni, a be nem hajtható adósságok végösszege akkor sem haladja meg a mentőcsomagok összegeit. Tehát a laikusok számára is világos, hogy a bankokat kiváltó mentősegélyek messze meghaladják a visszafizethetetlen hitelek összegét, de a bankok eleve nem is veszthettek el ilyen összegeket. Maradjunk csak továbbra is az USA példájánál, hiszen ha az ottani kormányzat valóban az adófizetők érdekeit tartaná szem előtt, mint ahogyan az a feladata lenne, akkor megoldhatták volna a problémát egy mindenki számára előnyös megoldással. Ugyanis azzal az összeggel, amellyel a bankokat "kiváltották", lehetőségük lett volna az USA minden olyan lakosának a jelzálogait kifizetni, akik hitelre vásárolták meg házukat. Ezzel a megoldással a lakosság hitelmentes otthonhoz jutott volna, s ráadásul egy csapással mentesült volna az eladósodástól, illetve a bankok kizsákmányolásától.

Ehelyett a pénz nyomtalanul eltűnt s láthatóan minden kezdődik elölről, hogy egy további fokkal mélyítsék az eladósítást. Ha a kormányzatok valóban a polgáraik érdekeit szolgálnák, akkor kifizették volna azok jelzálogait és kezelve lett volna a válság. De nekik tetőzni kell az eladósodást, nem kezelni. Nyilvánvaló tehát, hogy egy előre megtervezett és jól kivitelezett, gigászi méretű átverés érte az USA és egyéb nemzetek adófizetőit, akiknek így több nemzedéken át fizetni kell a "probléma megoldásának" iszonyatos terheit az eddig felhalmozott adósságaikon felül. **A Fehér Ház tisztviselői dönthettek volna a helyes megoldás mellett, s mivel nem ezt tették, ez önmagában is azt bizonyítja, hogy a háttérhatalmak érdekeit tartották szem előtt, nekik szolgálnak, nem pedig az adófizetőiknek**. Elárulták népüket, amiért majd egyszer felelniük kell. A számukra kiosztott feladat szerint a jelenlegi rendszert tervszerűen és szisztematikusan össze kell omlasztaniuk ahhoz, hogy annak romjain létrejöhessen majd az új, teljesen centralizált, globális világrend. Az új világrend a maihoz képest valóban egy teljesen új rendszer lesz, amihez először a nemzetállamok működési képességét össze kell omlasztani.

Az elmúlt évtizedekben annak a tendenciának lehettünk szemtanúi, hogy a pénzrendszer a gyakorlatban teljesen ellehetetleníti a kis- és középvállalkozók felemelkedését. Ezek egyszerűen nem kapnak hiteleket, amiből csak egy következtetést lehet levonni: a globalisták minél kevesebb, de hatalmas monopóliumokba kívánják tömöríteni az üzleteket, amelyeket hatékonyabban irányíthatnak. Ezzel elérték, hogy nélkülük, illetve a rendszeren kívül lehetetlen legyen a tőlük független gazdasági felemelkedés. A bevezetésre váró új rendszer pedig egyedül arra lett megtervezve, hogy egy, az egész világot uraló diktatórikus birodalommá váljon. Ez a háttérben megtervezett és egyre inkább megvalósulni látszó szuperhatalom nem lesz más, mint a Fenevad birodalomnak a végső megnyilvánulása, amely a Szentírás szerint az utolsó időkben fog színre lépni az antikrisztus vezetése alatt. Sátán teljes ereje és hatalma áll majd a fenevad gazdasági és politika rendszere mögött, hogy az egész világot ennek a rendszernek a rabszolgájává és

követőjévé tegye *(Jel. 13:4).*

Eltévesztett Babilon?

A megtévesztés a keresztény vallás követőire is kihat, ahol hamis tanítók hamis prófétai magyarázatokat közvetítenek, és önkényesen azonosítanak be bizonyos országokat a Nagy Babilonnal, illetve a "Fenevad" birodalmával. A káosz oly méretű, hogy ha a Fenevad valóban feltűnik, senki nem ismer majd rá! Egy jellegzetes, nagyon gyakori, de végzetesen téves tanítás szerint a Fenevad birodalmát az USA és Anglia, valamint szövetségeseik alkotják. E teóriát azzal fűszerezik, hogy e nemzetek formálják meg magát a "Nagy Babilont" is. Tény, hogy az elmúlt évszázad és a jelen gazdasági és geopolitikai állapota azt kívánta és kívánja meg, hogy a háttérhatalmak ezen izraelita nemzetekre akaszkodva vigyék véghez a terveiket, már csak a puszta anyagi érdekből is. Minél gazdagabb egy ország, annál nagyobb javakat lehet elorozni. A jelen azonban csak egy átmeneti időszak, egy momentum a valós globális uralom megvalósítása felé. Jelenleg az izraelita nemzetek szisztematikus kivéreztetését látjuk végbemenni, úgy gazdaságilag, mint katonailag is. Vagyis a születési jog áldásainak maximális kisajátítása megy végbe, s nagyrészt erre az elorzott vagyonra fog felépülni az Új Világrend gazdasági sikere. A próféciák szerint a kivérzett, kihasznált és tönkretett izraelita népekre aztán hirtelen tör rá a halálos veszedelem, s beteljesedik rajtuk a *3Mózes 26* minden átka. Igen, hamarosan eljön az ideje annak, amikor Isten büntetéséből megtörik Izrael (az angolszászok) büszke katonai ereje *(3Móz. 26:19).* A legidevágóbb bibliai próféciák egyike *Mikeás 5:9-11* verseiben található, ahol a próféta *„Jákob maradékához" (7.vers)*, azaz a jelen korban élő és a következő nemzedék izraelitáihoz szól. Bár a próféta Izrael helyreállítását vázolja, de azt megelőzi a nagy bukás, a Jákob nyomorúsága:

> **Mikeás 5:9-11 9** Azon a napon - így szól JHVH - kiirtom lovaidat, és elpusztítom a harci kocsikat. **10** Kiirtom országod városait, és lerombolom minden erődödet. **11** Kiirtom varázsszereidet a kezedből, nem lesznek többé jelmagyarázóid.

A Sátán ivadékai, akik kígyókként melegedhettek Izrael ölén, az uzsora rendszer bevezetésével sikeresen rátették a kezüket a születési jogból fakadó javakra. Amikor a kizsákmányolás teljes lesz, vissza - Európa felé - összpontosítják erejüket, ami így újra a fenevad hatalmának globális központjává fog válni a meghatározott időben. Az angolszász nemzetközösség tagállamai nem lehetnek a Nagy Babilon, a nagy fenevad birodalma, ugyanakkor a Nagy Babilon és a fenevad birodalmának elsődleges áldozatai is! Márpedig a nagy nyomorúságot, Jákob és az egyház, azaz a testi és szellemi Izrael veszedelmét *(Jer. 30:7; Mát. 24:21)* a feltámadott fenevad birodalma fogja okozni! Ennek a birodalomnak tehát még nem jöhetett el az ideje, ezt jobb, ha figyelemben tartjuk.

Mindennek a menetrendjét a *Jelenések 12., 13.*, és 14. fejezetei vázolják, s a laikusok is láthatják, hogy a végső nagy üldöztetés ideje még előttünk áll. A *Jelenések 12.* fejezet a napba öltözött asszony bemutatásával kezdődik. Ő az „anya", aki a választottak gyülekezetét, vagy testületét szimbolizálja. Izrael tizenkét törzsét, ahonnan a gyermek, a Messiás is megszületett, akit Sátán el akart pusztítani. Ugyanakkor a beoltott választottakat, vagyis az újszövetségi hívőket is jelképezi, akik szintén Izrael testébe oltattak. Ennek az asszonynak az „ivadékait", a mindenkori igazakat üldözi a sárkány a korszakokon át, ahogy

teszi azt a végidőkben is:

> Jelenések 12:1-17 **A sárkány haragra gyulladt ekkor az asszony miatt, és elment, hogy a többiek ellen indítson háborút, kik az asszony magvából valók, azok ellen, akik Isten parancsolatait megőrzik, s akiknél ott van a Jézusról szóló bizonyságtétel.**

A sárkány és angyalai egy olyan uralmi rendszert hoztak létre a földön, ami számukra ideális eszközként szolgál az asszony ivadékainak, az igazaknak az elpusztítására. Sátán a Messiás elpusztításával önmaga sorsát pecsételte meg azáltal, hogy Krisztus áldozati halála és feltámadása által méltóvá vált a föld fölötti uralom átvételére, s ezzel egyben Sátán hatalmából való kivetésére is. A sárkány ezért a pusztába menedékre találó asszony után vetette magát, hogy legalább az igaz hit igaz magvait [híveit] elpusztítsa: azokat, akik megtartják az Isten parancsolatait és Jézus tanúbizonyságát. Az általa megalkotott hamis vallási és politikai rendszer által uralni képes a föld népeit.

A *Dániel 2*-ben bemutatott nagy bálványszoborral jelképezett rendszer folytatólagosan fennáll a kor végéig. Ez az istentelen kormányzati és a hamis vallásrendszer szövődéséből álló birodalmi rend a bálvány arany fejével jelképezett Babilonnal vette kezdetét. Ezt az állószobron aztán az ezüst felsőtesttel és karokkal jelképezett médek és perzsák birodalma követte. Ezután a bronzból való testrész, ami a görögök birodalmára utal, s amiről szintén Dániel egy próféciája jövendölte meg, hogy négy részre fog szakadni. Végül pedig az állószobor két vaslába a római birodalmat jelképezte. Ez a birodalom aztán a végidőkig fennáll a történelemben: az eredeti római birodalmat a „Szent Német-Római Birodalom" követte, amely rendszernek meg-meg újuló feltámadásai lesznek a kor lezártáig. A kor végén az állókép két, vas és agyag keveredéséből álló lábfejével és ujjaival jelképezett birodalmi megújulása az utolsó lesz, s ez a három és fél éven át tartó uralmi rend még előttünk áll.

Az emberek imádni fogják a sárkányt, mert hatalmat adott a Fenevadnak, és imádják vele a Fenevadat is, mondván: *„Ki hasonló a Fenevadhoz és ki harcolhat ellene?” (Jel. 13:4)*.

A Fenevadnak magának Istennek a rendeletéből adatik erő és hatalom, és csakis emiatt valósulhat meg ez az utolsó, bizonyos nemzetek közösségéből összetevődő birodalmi rend. Ez a rettenetes szörny minden gazdasági és katonai hatalmát arra fogja használni, hogy végrehajtsa Sátán akaratát a földön, ami az emberiség Sátán imádatába való hajtását jelenti. Elrendeli a szentek teljes kipusztítását, azokét, akiknek neve az élet könyvébe van írva, és nem veszik magukra a rendszer kárhozatba vezető bélyegét, mert a végsőkig megtartják Isten parancsolatait és Jézus Krisztus tanúbizonyságát *(Jel. 12:17)*. A fenevad hatalma kiterjed minden népre és törzsre, és egy időre még a szentek fölött is győzelmet arathat. Ez lesz az idő, amikor pusztítani fogja Isten fizikai és szellemi népét, az igazakat *(Jel. 13:7)*. Ebben a rövid időszakban tehát a szentek egy részének el kell viselnie a fogságot és halált, ám a menekülők nem futnak végig Izrael összes városán, amikor a Messiás visszatér *(Mát. 10:23)*. Mivel Isten helyre kívánja állítani a testi Izraelt, így őket szintén pusztulásra szánja a sárkány.

Izrael és a Sátán zsinagógája

A Sátánnak és az ő elkötelezett fizikai munkásainak [*a Sátán zsinagógájának (Jel. 2:9)*], szükségszerűen rá kellett tenniük szennyes kezeiket Izrael születésjogi áldásaira is! Mára a bankrendszerek által sikeresen megkaparintották annak a gazdagságnak a nagy részét, amelyeket a József két törzséből származó izraeliták az Ábrahám érdeméből származó születésjogi áldásokként örököltek *(2Krón. 5:1)*. Koránt sem volt egy “véletlen” történelmi egybeesés az, hogy az izraelita államok, de különösképpen a születésjogi nemzetek nagyságra emelkedésével egy időben jelent Adam Weishaupt és az illuminátus rend. Weishaput-ot gazdag európai zsidó bankárok finanszírozták (itt nem a Rothschildokról van szó, hiszen azok ekkoriban még csak feljövőben voltak).

Az egyre erősödő háttérerők rövid időn belül a maguk javára fordították az örökséggel járó gazdasági hatalmat, és egyre inkább annak katonai erejét is. A születésjogi áldásokkal járó páratlan méretű angolszász gazdagság elorzása hatalmas taktikai sikernek számít a részükről: ugyanis e javak felhasználásával alapozzák meg a feltámasztandó fenevad rendszert, majd annak kezdeti gazdasági sikereit is. Ugyanakkor a kifosztásuk és eladósításuk teljesen megtöri majd a szóbanforgó izraelita nemzetek gazdasági és katonai erejét. Sátán, e világ isteneként már a születésjogi áldások kibontakozásakor behelyezte a maga szolgáit e nemzetek kormányzataiba és pénzügyi intézményeibe, akik az adandó alkalmakat kihasználva megkezdték az aknamunkájukat, majd a megfelelő időben elvégezték a nemzeti javak szisztematikus kisajátítását. Ahhoz, hogy az izraelita nemzetek katonai erejét megtörjék, először is a gazdasági erejüket kellett megtörni. Munkájuk azonban nem ér ezzel véget, mert ők szítják azt az izraelita (fehér, angolszász) ellenes gyűlöletet, amely népünk kiirtásához vezet egy minden eddigit meghaladó holocaust által. Amikor az új világrend beiktatásra kerül, a háttérhatalmi elit propagandagépezete munkába lép, és saját tetteiket teljességgel az angolszász nemzetekre hárítják. Józsefet okolják majd az általuk kirobbantott válságokért, háborúkért, vagyis az izraelitákkal "vitetik el a balhét". A világ emiatt "jogos" haraggal és gyűlölettel tekint majd az izraelitákra, s igazságosnak vélik "a minden rossz okozójának", Józsefnek az elpusztítását! Több nemzet pedig örömteli élvezettel segít hozzá a népirtáshoz (lásd a **Németország - Asszíria, az Isten haragjának eszköze** című írást). Izrael természetesen nem vétlen áldozat, maga Isten adja őket a fenevad kezébe a hűtlenségük és a törvényszegéseik által kiérdemelt büntetésként.

Hogyan kerültek születésjogot öröklő nemzetek Sátán zsinagógájának hálójába?

Az természetesen némi időbe telt, hogy Sátán ügynökei komolyabb befolyást nyerjenek a születésjog nemzeteinek a kormányzati struktúráiban és korrupttá tegyék azt. A nemzeti javak kisajátítása, a nemzet és a polgárok eladósítása is időbe tellett, ami egyensúlyban volt az erkölcsi romlás mértékével. Amikor ez az arány elérte a kritikus szintet, Sátán ügynökei a kormányzatok irányítása által magát a népet is kontroll alá vonhatták. Az további időt, alantas munkát - és persze erkölcsi hanyatlást - követelt, hogy a már kisajátított gazdagság mellett militarizálják a szóban forgó nemzeteket, és katonai erejükre támaszkodva rátegyék kezüket további nemzetek javaira is. De lássuk, miként ment ez végbe a gyakorlatban!

Efraim, illetve a brit birodalom esetében a Rothschild bank, majd az irányításuk alá került Bank of England által, az USA [Manassze] esetében pedig a Federal Reserve **magánkézben lévő** bankintézményein keresztül ment végbe. Ez a folyamat már jó ideje befejezettnek mondható, és a vezető izraelita nemzetek teljesen a háttérhatalom kiszolgáltatottjaivá váltak úgy gazdaságilag, mint politikailag.

Az 1700-as évek második felében a Rothschildok a különböző háttérhatalmi csoportosulásokkal [illuminátusok, szabadkőművesek, frankisták stb.] szövetkezve kidolgozták a világ fölötti uralom megszerzésének modern stratégiáját. Ez a stratégia röviden szólva az uzsorakamat-rendszeren alapuló pénzintézetek létrehozásából, a nemzetközi gazdasági szövetségekből, és a szükséges politikai intrikákból állt (lásd a Sátán zsinagógája II. című írást). A XIX. század elején már elsősorban a londoni Rothschild bank finanszírozta Angliát és szövetségeseit a napóleoni háborúk idején, ami jelentősen növelte a vagyonukat. A háború végén pedig megtörtént az a közismert esemény, ami lényegében Anglia élére állította Nathan Rothschildot. Az ő ügynökei ugyanis korábban megvitték neki a Waterloo-i csata kimenetelének hírét, mint a hivatalos futárok Londonnak. Ekkor emberei elhintették Londonban azt a hamis hírt, hogy Napóleon nyerte meg a csatát, ami nagy pánikot keltett Angliában a tőzsdén. A részvények ára szinte nullára zuhant, és Nathan Rothschild felvásárolt majdnem mindent: pennyért dollár értéket. Így szerezte meg a Rothschild ház a születésjogi áldások által ekkortájt felemelkedő angol gazdaság irányításának lehetőségét. A sikertelen Bécsi Kongresszus után a Rothschildok kisegítették a Bank of England-ot, s miután így rátették kezüket, az intézmény lényegében az ő irányításuk alá került. Nem véletlenül hangoztathatta Nathan Mayer Rothschild e hírhedt mondását:

> **"Nem érdekel, hogy milyen bábot helyeznek Anglia trónjára, hogy uralja a birodalmat, amely fölött a nap soha nem nyugszik le. Ugyanis az ember, aki kezében tartja Anglia pénzkészletének ellátását, az uralja a Brit Birodalmat, a brit pénzellátás pedig az én kezemben van."**

Uralkodj Britannia!

Az 1600-as években gazdag londoni kereskedők által létrehozott, és rendkívül sikeres East Indian Company az 1800-as évekre a világ első multinacionális korporációjává nőtte ki magát, gigantikus anyagi háttérrel, amelyet így aposztrofáltak: „A Társulat, ami birtokol egy nemzetet." Az East India Company saját, 250000 fős magánhadsereget tartott fenn, flottányi kalózhajóhaddal rendelkezett, rabszolgákkal kereskedett és háborúkat indított független nemzetek ellen. A bankrendszerrel összefonódva aktívan megkezdte a világ globalizálását, gazdasági kifosztását és pénzügyi kolonializálását. Tette ezt olyan mértéktelenséggel, hogy a Brit kormányzatnak 1813-ban meg kellett fosztani a Társaságot páratlan monopol helyzetétől, majd 1857-ben fel is számolták. Sátán zsinagógája túl korán kívánta megvalósítani azt a világhatalmi struktúrát, ami csak az adott időben adatik meg neki. Isten határozza meg mindennek az idejét, jelen korunkig várniuk kellett a globalizációval. József

fiainak fel kellett emelkedniük, amit minden várakozást felülmúlóan meg is tettek. A viktoriánus korszak (1837-1901) Britannia fénykora volt, amit béke és bőség, s egyféle küldetéstudat jellemzett. Ez idő alatt megháromszorozódott a Brit Birodalom kiterjedése, és az ipari forradalomnak köszönhetően a világ vezető ipari hatalmává lett. „József fiatal gyümölcsfa a forrás mellett, ágai túlnyúlnak a falak fölött", mondja az Írás (1Móz. 49:22). És valóban, az angolszász nép meghaladta, túlnőtte nemzeti falait, *„számuk, mint a föld pora, szétterjedtek a földön nyugatra, keletre, északra és délre" (1Móz. 28:14).* Jákob próféciájának megfelelően Efraim nemzetek közösségévé lett (1Móz. 48:19). A Brit Birodalom a történelem eddigi legnagyobb kiterjedésű birodalma volt, amely a föld területének és népességének valami egynegyedét uralta, s amely fölött „soha nem ment le a nap". Ez volt az a korszak, amikor mindenki angol akart lenni.

De közben a bankok és a luciferiánus elit tagjai is végezték a dolgukat, így ma már a folyamatok végén járunk. Anglia és az USA korporációkká lettek téve, melyeket egy pénzügyi oligarhia és luciferiánus háttérhatalmi erő ural és irányít. Angliában nem a **Dávid házából származó királynõ** az igazi uralkodó, hanem a City of London, illetve a Bank of England tulajdonosai. Ez a testület egy magánkézben álló korporációként tartja kezében az országot. Így a „Crown" (korona) sem a királyi trón hatalmát jelöli hanem a Bank of England tulajdonosainak hatalmát. Ezen személyeknek a kiléte a legnagyobb titokban van tartva. E.C. Knuth, a *„The Empire of the City"* című munkájának 59. oldalán ekképpen fogalmaz: *„A nemzetközi pénzügyi oligarchia allegorikusan használja a 'Koronát', mint a hatalmának szimbólumát, és London ősi városrészében van a főhadiszállása… A gigantikus Bank of England egy magánkézben tartott intézmény … nem áll a brit parlament irányítása alatt, és lényegében egy önálló világhatalom." (u.o. 59. o.)* A „City" egy Angliától teljesen független, NEM a brit törvények alatt álló mini állam. Sokan emiatt a pénzvilág Vatikánjaként utalnak rá. A City határait stílusos módon a luciferi hatalmat jelképező sárkányok "őrzik" (lásd a mellékelt képet). A városállam fenntartóinak hatalmát mi sem mutatja jobban annál, hogy a Bank of England irányítja a brit Parlamentet. Andrew Carnegie 1886-ban azt találta írni, hogy *„hat vagy hét ember háborúba viheti a nemzetet úgy, hogy meg sem kell tárgyalnia azt a Parlamenttel."* Vincent Vickers, aki a Bank of England direktora volt 1910-1919 között, a City-t nevezte meg a világ háborúinak okozójaként. (E.C. Knuth, *The Empire of the City*,

1943, 60. o.) N. M. Rothschild és fiainak bankja 1809 óta ugyanazon a London szívében fekvő, a "The City"-hez tartozó címen áll (2 New Court, St. Swithin's Lane), közel a Bank of England-hoz és a Tőzsdéhez. Itt található meg minden angol bank fő irodája, emellett 385 külföldi, köztük 70 amerikai bank irodája is. Ez a városrész a világ pénzügyi központja, aminek félhivatalos szimbóluma a város egyik határán fekvő, **vörös színű sárkányt** ábrázoló szobor *(vö. Jel. 12:3).*

India és Afrika gyarmatosításában szintén nagy érdekeltségeik voltak a Rothschildoknak, az ő tulajdonukban volt a British Petroleum, s vele az indiai offshore olajtermelések kizárólagos joga (ez a mai napig a kezükben van). A Rothschild bank finanszírozta Cecil Rhodes gyémánt érdekeltségeit, és az általa létrehozott British South Africa Company-t is. Ezzel az óriási brit birodalom gazdagsága folyamatosan a Sátán zsinagógájának kezébe összpontosult.

„Ő is naggyá leszen" *(1Móz. 49:19).*

József másik fiának, az USA-t megalapító Manasszénak ugyancsak áldásos sorsrész jutott. A britekhez hasonlóan megvolt a felemelkedés ideje, és a hanyatlásé is, ugyanazon okoknál fogva. A háttérerők minden próbálkozása ellenére az USA-ban is időt és energiát vett igénybe az, hogy kontroljuk alá vonják az ország vezetését.

1811-ben lejárt a Rothscild bank ideiglenes működési engedélye, és a kongresszus az engedély meghosszabbítás ellen szavazott, mire Nathan Mayer Rothschild a következő fenyegetést tette: *„Az engedélyt vagy meghosszabbítják, vagy az Egyesült Államok egy rettenetes háborúban találja magát."* A hosszabbítást mégsem kapta meg, és Nathan Mayer Rothschild eleget kívánt tenni fenyegetésének: *„Meg kell leckéztetni azokat a pimasz amerikaiakat, vissza kell őket taszítani a gyarmati sorba."* Nathan valóban ki is eszközölte, hogy Anglia 1812-ben háborúba lépjen az Egyesült Államokkal. Terve az volt, hogy az USA így kénytelen lesz hiteleket felvenni, és emiatt meghosszabbítják majd a kezében lévő First Bank of the United States működési engedélyét. Az idő ugyanis nem érett meg arra, hogy az USA eladósítsa önmagát és a lakosságát, aminek a gerincét ekkor még istenfélő, dolgos és erkölcsös emberek alkották. A romlás csak bő száz évvel érte el azt a szintet, amikor megadattathatott a Sátán zsinagógájának az, hogy rátegyék a kezüket az amerikai nép vagyonára.

Andrew Jackson, az USA hetedik elnöke (1829-1837 között) véglegesen gátat kívánt vetni a Rothscildok folyamatos próbálkozásainak, és 1833-ban megkezdte az állami betétek kivonását az ugyancsak a Rothschildok által irányított Second Bank of the United States széfjeiből, hogy a demokratikusan működő, államilag ellenőrzött bankokba helyezze. A Rothschildok pánikba estek és azzal a jól bevett eszközzel próbálkoztak, hogy a pénzkészlet leszűkítésével depressziót okozzanak. Jackson elnök azonban nem hátrált meg, hanem kijelentette: *„Viperák fészkei, tolvajok vagytok, célom az, hogy kiűzzelek benneteket, s az Örökkévaló Istenre mondom, ki foglak benneteket űzni."* 1835 Január 30-án egy bérgyilkos merényletet akart elkövetni Jackson elnök ellen, de csodával határos módon mindkét pisztolya csütörtököt mondott. Az elnök nagyon jól tudta, hogy kik álltak a gyilkossági kísérlet mögött. Maga a gyilkos, Richard Lawrene -

akit elmeháborodottság miatt felmentettek - az eset után azzal dicsekedett, hogy nagyhatalmú európai emberek bérelték fel, akik megígérték neki, hogy nem esik semmi bántódása abban az esetben, ha elfogják. Andrew Jackson hosszú évekig tartó huza-vona után 1836-ban végre sikeresen kipenderítette a Rothschildok központi bankját Amerikából. Tisztában volt a veszéllyel és szenvedélyesen küzdött, s ezt vallotta: *„A pénznemünk irányítása, a közpénzek bevétele és polgáraink ezreinek függőségben tartása nagyobb veszélyt jelent, mint egy ellenséges haderő.”* Amikor nem sokkal 1845-ben bekövetkezett halála előtt egy interjú alkalmával megkérdezték Jacksontól, hogy mit tart élete legnagyobb vívmányának, azonnal rávágta: *„Megöltem A BANK-ot”*.

A Rothschildok végül csak 1913-ban találták meg a módját annak, hogy felállíthassák harmadik központi bankjukat az Egyesült Államokban, a hírhedt Federal Reserve-t, ezúttal maradandóan. Ekkorra már átalakult a nemzet karaktere annyira, hogy Isten addig visszatartó keze szabadabb teret adjon a sátáni ügynököknek. T.R. Roosevelt elnöksége alatt (1901-1909) a Bank of England kulcsfontosságú teret nyert az Egyesült Államokban, amikor ügynökük, J.P. Morgan felvásárolta az USA üzleteinek 25%-át. Némi kísérlet történt arra, hogy az USA-t visszatérítsék a „korona alá”, de végül más megoldás született és alkotmányellenes módon létre hozták a Federal Reserve-t, ami ugyanazt a szerepet tölti be az USA-ban, mint a Bank of England Angliában. A hírhedt Rothschild ügynök, Jacob Schiff vitte keresztül azt, hogy létrejöjjön a *„Federal Reserve System Act”* (Szövetségi Tartalékalap) törvénye az USA-ban. Ez tette lehetővé, hogy a Rothschild-ház és a hasonszőrű bankárok kezébe kerüljön Amerika gazdaságának háttérből való, titkos irányítása is. Jacob Schiff ügyes és minden hájjal megkent egyéniség volt a „vérvonalból”, aki semmilyen módszertől nem riadt vissza terveik véghezvitelének érdekében.

Akadály pedig volt, mégpedig igen komoly, ugyanis **az USA alkotmánya értelmében a pénzügy mindenféle irányítása egyedül a Kongresszus joga**. Az USA Alkotmányának megalkotói ugyanis nagyon jól ismerték a pénz hatalmát. Tisztában voltak vele, hogy akinek kezében van ez a hatalom, az tartja kezében az ország sorsát. Emlékeztek arra is, hogy milyen komoly erőfeszítést vett igénybe Andrew Jackson elnöksége alatt az, hogy megszabaduljanak a központi banktól. Éppen ezért vigyázva őrizték azt az alkotmányos jogot, hogy a pénz kiadása és kezelése egyedül csak a Kongresszusnak, a nép által választott képviselői testületnek a kezében lehessen. Idevonatkozóan az Alkotmány nyelvezete egy rövid, alapos és precíz meghatározást tartalmaz. Az első cikk 8. rész 5. bekezdésében felöleli és meghatározza a Kongresszus kötelességeit: *„Pénzverés, értékének irányítása, mértékének és súlyegységének meghatározása.”*

A dollár jele egy S betű, két függőleges vonallal áthúzva. Az S a ’silver’, vagyis az ezüst rövidítése, a két függőleges vonal pedig a ’unit’ (egység) U betűjét jelképezte. Jelentése tehát "egy ezüst egység". Ez a jel eredetileg az amerikai ezüst dollárt jelölte, amely így egy valós értéket képviselő pénzegység volt. A függetlenségi háború után 85 évig nem is létezett papírpénz az Államokban. Ezután adtak ki papírpénzt, amit szigorúan ezüst és arany fedezett. Bárki beválthatta papírdollárját annyi aranyra vagy ezüstre, amit az a dollár képviselt. Ennek köszönhetően az árak stabilak voltak, és több mint száz esztendőn át nem

létezett az infláció, ami a fedezet nélküli, értéktelen papírpénz kiadásával jár.

A Rothschildok USA-beli fő ügynökének, Jacob Schiffnek tehát szükségszerűen el kellett csábítania a Kongresszust, és rábírni arra, hogy adja fel ezt az alkotmányos előjogát, lényegében a sátáni háttérhatalmak összeesküvése számára. **Hogy ezt az önfeladást törvényessé, a népet pedig tehetetlenné tegye ennek megakadályozásában, szükség volt egy különleges törvény megalkotására.** Ezt csak úgy tudta elérni, hogy a törvényhozás mindkét házába cinkosokat (korrupt, megvásárolt politikusokat) épített be, akik elég hatalmasok voltak ahhoz, hogy egy ilyen törvényt befolyásukkal és nyomásukkal gyorsan keresztülvigyenek és jóváhagyassanak. Még fontosabb volt, hogy ehhez legyen cinkosa a Fehér Házban is; ha lehet, maga az elnök, aki elég tisztességtelen és lelkiismeretlen ahhoz, hogy aláírásával törvényesítsen egy ilyen alkotmányellenes törvényjavaslatot. Ennek keresztülviteléhez szükséges volt, hogy vagy a Republikánus Pártot, vagy a Demokrata Pártot befolyásolhassa. Ekkor a demokraták bizonyultak könnyebb prédának, mert ők voltak éhesebbek a hatalomra, hiszen a polgárháború óta képtelenek voltak elnököt juttatni a Fehér Házba. Ezt a tervet azonban mindaddig halogatni kellett, amíg a Fehér Házba nem tudták egy olyan emberüket beültetni, aki ezt aláírásával is szentesíti. Tisztában voltak azzal, hogy még ha a szenátus egyhangúlag szavazná is meg ezt a törvényt, az újonnan választott elnök megvétózhatná.

Ez a Jacob Schiff volt később Trockij és Lenin bolsevik forradalmának előkészítője és finanszírozója is, tehát megvolt a megfelelő tehetsége a nagyléptékű, nehéz tervek megvalósításához. Ő már 1908-ban úgy látta, eljött az ideje annak, hogy a háttérhatalmi bankelit átvegye az USA pénzügyi rendszerének irányítását. Ebben a puccsban segítette őt egy sor, az ügynek már megnyert, korrupt politikus, mint pl. Edward Mendelhaus őrnagy, akinek karrierje Schifftől függött, s aki ezért kiszolgálója és kormányzati ügynöke volt a vezérnek. Bernard Baruch és Herbert Layman titkos találkozóra jöttek össze egy J. P. Morgan tulajdonát képező, s e találkozásról elhíresült Jekyll-szigeti vadászklubban, Georgiában. A megjelentek között voltak: J. P Morgan, John D. Rockefeller, Kirnehouse, Nelson Aldrich, Schiff, Stilmann és Vanderlip a National City Bank-tól, W. N. J. Selingman, Eugene Mayer, Bernard Baruch, Herbert Layman, Paul Warburg - röviden az amerikai nemzetközi bankárok, akik mind tagjai voltak az illuminátusok összeesküvési hierarchiájának. Egy héttel később előjöttek a *„Federal Reserved System”* (Szövetségi Tartalékalap Rendszer) gondolatával, s Aldrich szenátor volt az a cinkos, akinek az volt a szerepe, hogy a Kongresszusban befolyásával és nyomásával ezt a törvényt keresztülvigye és elfogadtassa. Amikor 1912-ben az ő emberük, Woodrow Wilson került a Fehér Ház elnöki székébe, Aldrich szenátor nyomására, beiktatása után azonnal át is ment a *"Federal Reserve Act"* a törvényhozás mindkét - alsó és felső - házán, amit Wilson habozás nélkül alá is írt, s ezzel törvénybe iktatott.

Ezt a szó szerint sorsdöntő hazaárulást 1913. december 23-án, Karácsony előtt két nappal követték el, **amikor is a képviselők legtöbbje karácsonyi szabadságon volt** - kivéve persze azokat, akiket óvatosan kiszemeltek ennek a hazaárulásnak az elkövetésére. Ezt a jóvátehetetlen aljasságot tehát olyan korrupt szenátorok követték el, akiket az amerikai nép küldött

Washingtonba, hogy képviseljék az érdekeiket. Ők és Woodrow Wilson elnök kiszolgáltatták nemzetüket a Jacob Schiff és Paul Warburg által képviselt háttérhatalomnak, vagyis a Sátán zsinagógájának. Wilson megbocsáthatatlan bűne maradt az, hogy az USA azóta sem rendelkezik a saját pénze, a dollár fölött, mert az mindmáig a sátáni összeesküvés „zsidó" bankárainak a magánkezében van. A „Fed" kiad egy értéktelen papírt, amit pénznek neveznek, s eladja azt az államnak nagy kamatteherrel. A Federal Reserve ezzel a módszerrel röpke 20 év alatt teljesen eladósította az államot. Az adósságok fedezetére az állam kötvényeket bocsátott ki úgy, hogy az eljövendő nemzedékek munkásainak az életük során elvégzett termelőértékét fejenként 630.000 dollárban határozta meg. Ezután az állam minden egyes születési anyakönyv mellé kiadott egy 630.000 dollár értékű kötvényt, amit aztán csomagokba tömörítettek és áruba bocsátottak. Az így kiadott értékpapírokat a Federal Reserve és egyéb külföldi bankok vásárolták fel. Ezzel az állam elzálogosította polgárainak jövőjét, ami a valóságban rabszolgaságot jelent *(Péld. 22:7).* Az USA kormányzata és kongresszusa folyamatosan korrumpálódott azáltal, hogy kedvére szórhatta az olyan hatalmas mennyiségű pénzösszegeket, aminek eredetéről az átlag amerikai semmit nem tudott.

A Federal Reserve System kiszolgáltatta az USA teljes irányítását az összeesküvőknek és politikai bábjaiknak, de ezzel önmagában még nem voltak képesek az amerikai nép munkából befolyt jövedelméhez nyúlni. Az amerikai Alkotmány ugyanis világosan megtiltja a jövedelem adóztatását! Csakhogy az államnak valamiből fizetni kell a banktól felvett pénzt és annak kamatait, a Sátán zsinagógája pedig fontos célként tűzte ki a személyi tulajdonok elbitorlását, valamint a személy kereseti lehetőségeinek teljes irányítását is. A próféciák szerint az adott időben ezt globális szinten is el fogják érni *(v.ö. Jel. 13:17).*

Mivel tehát az alkotmányos törvények szerint nem lehetett volna az amerikai népre jövedelmi adót kiróni, ehhez megint csak létre kellett hozni egy olyan kiegészítő törvényt, amelynek alapján a kormány hatalmat kap az állandóan emelkedő kereseti adók behajtására. Ezért a Federal Reserve Bank megalapításának évében, 1913-ban a bankárok kieszközölték azt is, hogy a Federal Reserve Act-ot átvivő és aláíró Kongresszus, és Woodrow Wilson meghozza azt a szükséges kiegészítő törvényt, amely által megadóztathatják a személyi jövedelmet. Ez a hírhedt 16. Amendment (16. kiegészítő törvény), más néven a „szövetségi kereseti adó törvény". E két alkotmányellenes intézkedés megpecsételte az USA jövőjét, mivel úgy az állam, mint a polgárok is közvetlenül a bankok rabjai lettek. A 16. kiegészítő törvény által létrehozott jövedelemadó ugyanis a nemzet gerincének számító középosztály kirablására és megsemmisítésére irányult. Ellenben sem a Federal Reserve-t kitevő tagbankok, sem tulajdonosaik (Rockefellerek, Carnegiek stb, bankcsaládok) soha egy árva cent jövedelmi adót nem fizettek!

Ők éppen a 16. Kiegészítő törvény alapján hozhattak létre teljesen adómentes alapítványokat. Ez módot adott a bankároknak arra, hogy óriási nyereségeiket áthelyezzék ezekbe az alapokba, s így mentesüljenek a kereseti adó fizetése alól. Ezeknek az illuminátus alapoknak az adómentességét azzal indokolják, hogy profitmentes, „humánus" ügyeket és célokat szolgálnak. Így jöttek létre sorjában a Rockefeller-alapítványok, Carnegie Alapítvány, a Ford-, Mullyn-, és számtalan hasonló alapítvány. Ezek az alapítványok azután olyan szervezeteket, ügyeket és programokat támogatnak, amelyek teljesen aláaknázzák nemzeteink stabilitását és jövőjét. Nem csupán József utódai között, hisz bárhol megjelennek a világon, ugyanazt a nemzetellenes aknamunkát alkalmazzák. Más szóval az ilyen adómentes alapítványok pénzelik és tartják fenn azokat az ideológiai csoportokat, akik elvégzik az illuminátus összeesküvés piszkos munkáját a politikában, a kultúrában és a közéletben. Csaknem minden közösség- és nemzetromboló, lázító és erkölcstelenséget szító mozgalom mögött ott áll egy ilyen, állítólag „humánus" célra létrehozott alapítvány. Sátán zsinagógája tehát elsősorban a születésjogot öröklő izraelita nemzetektől kisajátított javakból finanszírozza ugyanazon nemzetek pusztítását, befolyásolja a többi nemzet politikáját, valamint az Új világrend megvalósítását.

Az amerikai nép céltudatos lebutításának köszönhetően a polgárok zöme úgy gondolja, hogy a Federal Reserve System egy a kormány tulajdonában lévő állami ügynökség. Ez abszolúte nem igaz! A Federal Reserve Bank összes részvénye kizárólag a magántulajdonban lévő tagbankok tulajdonában van! Ezeknek a tagbankoknak a fejeit és irányítóit a nemzetközi illuminátus összeesküvés hierarchiájának a legmagasabb rangú tagjai teszik ki. Ők irányítják a CFR-t (*Council on Foreing Relations* vagyis a Külügyi Kapcsolatok Tanácsa) és az egyéb nagy horderejű globalista csoportosulásokat. A Bank of England és a Federal Reserve József törzsei javainak elszivattyúzására szolgálnak, a World Bank, az IMF, a Bank of International Settlemens pedig a világ többi részének a kiszipolyozására.

A politikai megosztottság csupán egy mítosz, úgy a demokrata, mint a republikánus pártok ugyanazokat az érdekeket szolgálják. Az ellentétek csupán látszólagos ellentétek, politikai programjaik szintén csak külsőségekben térnek el egymástól. Az ugyancsak egy tévhit, hogy a konzervatívok nagyobb felelősséget tanúsítanak az ország pénzügyi és költségvetési dolgait illetően.

A valóság az, hogy csupán két olyan elnöke volt az USA-nak, akik valóban csökkentették az USA nemzeti adósságát: Madison, aki csak enyhén volt képes mérsékelni azt, és Andrew Jackson. Az utóbbi (1829-1837) a demokrata párt megalapítójának mondható, aki, mint már korábban láthattuk, teljes szívéből gyűlölte a bankokat és az uzsora- illetve hitelrendszert. Neki sikerült lecsökkentenie az USA Függetlenségi Háborújából fennmaradt 100 millió dolláros nemzeti adósságát először 100.000 dollár alá, majd elnöksége végére mindössze 18.000 dollárra! A nagy polgárháború alatt visszacsúszott 100 millió fölé, és a háború végére elérte az 1 milliárd dollárt. Ezután többé-kevésbé ezen a szinten maradt, az I. Világháború alatt több tízmilliárdnyi dollárral ugrott meg. A nagy gazdasági világválságot, a New Deal-t, valamint a II. Világháborút követően az adósság több száz milliárd dollárra ugrott. Nixon elnöksége alatt további százmilliárdokkal emelkedett, de az igazán szédületesnek mondható növekedés Reagan elnöksége alatt kezdődött meg, amikor is a nemzeti adósság meghaladta az egy trillió dollárt. Innentől aztán

hatványozódva emelkedett tovább az idősebb Bush és Clinton elnöksége alatt, akik további trilliókkal növelték azt. Az ifjabb Bush alatt pedig minden korábbi adminisztrációhoz mérten is abszolút példátlan méretekben emelkedett meg. Obama így a világtörténelem legnagyobb adósságát és költségvetési mizériáját örökölte, az adósság ugyanis meghaladja a 10 trillió dollárt. Az utolsó néhány évtized adminisztrációi tehát alapjában véve kiárusították a nemzet jövőjét és áldásait, amiben hasonlóan tettek, mint Ézsau. Ez természetesen Isten további büntetését vonja maga után.

A hiedelem szerint a republikánusok a költségvetésben is konzervatívak, aminek sajnos az ellenkezője igaz. A II. Világháború óta a brit és amerikai nép pénzügyi összeomlása elkerülhetetlenné vált, s erről az USA-beli és európai bankrendszerek gondoskodtak. Az USA gazdagságából elképesztő összegek kerültek ellenséges országok, mint pl. a kommunista Kína tulajdonába, elsősorban a kereskedelmi egyenlőtlenségekből kifolyólag.

Ami igazán elszomorító és bizarr az az, hogy mindez nagyrészt a **szabadkőműves „pásztorok"** és tanítók által félrevezetett „keresztény" szavazópolgároknak köszönhető. Azoknak a felekezeteknek a tagjai, amelyek harsányan tanítják és rettegik a Fenevad eljövetelét, következetesen olyan személyeket szavaztak be a Szenátusba és az elnöki székbe, akik annak a rendszernek a hűséges kiszolgálói, és az Új Világrend mihamarabbi eljövetelén munkálkodnak odaadó buzgalommal. A sárkányt szolgáló megtévesztők tehát a vallási életbe is beépültek, számos újabb keletű keresztény felekezet dogmatikáját eleve ők formálták meg, hogy az antikrisztusi uralom eljövetelét egyféle isteni rend megvalósulásának véljék. A megtévesztett hívők tömegeinek fogalma sincs arról, hogy alaposan rászedték őket az álnemzeti és álkeresztény érzelmek felszításával.

Az amerikai és a brit nemzetközösség politikusai ostobán úgy vélik, hogy nemzeteik a fenevad rendszerében is megőrizhetik majd gazdasági és politikai nagyságukat, maguk pedig az előkelő és jól fizető pozícióikat. Holott annak célja éppen ellenkező: az eljövendő sátáni rendszer el kívánja törölni Isten népét, az asszony magját, márpedig e nemzetek ide tartoznak. Mivel a megvásárolt, korrupt és hatalomhajhász politikusok ezt nem képesek felfogni, büntetésből a nép élén mennek fogságba és pusztulásba.

A születés jog örökösei lassan teljesen kifosztott, s így már használhatatlan és szükségtelen bábokká válnak, akiket félre kell tenni az útból – a nemzetáruló politikusaikkal együtt -, akikhez így szól Isten Ámos prófétán keresztül:

> **Ámosz 6:1, 3-7 1** Jaj a gondtalanoknak a Sionon, az elbizakodottaknak Samária hegyén [Izrael nemzeteiben], a legkiválóbb nép előkelőinek, akikhez folyamodik Izráel háza! ... 3 Ti **azt gondoljátok, hogy messze van a veszedelem napja, ezért az erőszak uralmát közel hoztátok!** 4 Elefántcsont ágyakon heverésznek, pamlagokon terpeszkednek, megeszik a nyájból a bárányokat, és a hizlalóból a borjúkat! 5 Hárfakísérettel danolásznak, és azt hiszik, hogy zenéjük olyan, mint Dávidé. 6 Kelyhekből isszák a bort, és finom olajjal kenik magukat, **de József romlásával nem törődnek.** 7 Ezért majd ők mennek a foglyok élén fogságba, és vége lesz a terpeszkedők mulatozásának.

A világ természetesen nem látja a háttérben és titokban működő luciferiánus elitet, de világosan látják

mindazt, amire az angolszász nemzetek gazdasági és katonai erejét eszközként felhasználják. Az emberek szerte a világon csak azt látják a híradókban, hogy az angolszászok már megint egy „demokráciát importáló” háborút indítottak valamely nemzet ellen. Azt már nem fogják fel, hogy az elsősorban angolszász katonai erővel történő globális "demokratizálás" nem az amerikai és angol nép akaratából megy végbe, hanem hátsó erők irányítására a nép akarata ellen. Természetesen nem is az a célja, hogy a demokráciát és a „szabadságot” terjesszék. A valós cél nem publikus, de nyilvánvaló: a háttérben működő gazdasági és pénzügyi hatalom további országok nyersanyagait kívánja megkaparintani, további tömegeket kíván kizsákmányolni, vagyis további milliókat akar eladósodott rabszolgákká tenni!

Így természetes, hogy a világ egyre nagyobb ellenszenvet, sőt, gyűlöletet tanúsít József népei iránt, ami egy jogosnak tűnő *„anti-angloszaxonizmus”*-t eredményezett. Ezt a gyűlöletet még mesterségesen is szítják az olyan liberális célokat szolgáló, álhumánus alapítványokon keresztül, amelyeket a valóban felelős bankárok hoztak létre az uzsorapénzük adómentesítésének érdekében. Amikor eljön az angolszász népek végzete, a nemzetek kárörvendve nézik pusztulásukat, fel sem fogva azt, hogy ők is ugyanazoknak a sötét erőknek a hálójában vannak, akik romlást hoztak József fiaira.

Izrael a bálványimádatban

József és Izrael egészének hanyatlását természetesen a hit elhagyása és a bálványimádat okozta. Isten azért engedte megpróbálni őket, hogy nyilvánvalóvá váljon elégtelenségük, majd elszenvedjék annak gyümölcseit, s ennek eredményeként végül igaz megtérést tanúsíthassanak. Sátán zseniális módon egy olyan rendszert hozott működésbe Izrael fiainak a születésjogi áldásokból fakadó jóléti társadalmaiban, amely az áldások helytelen élvezetére serkentette, majd pedig a mesterséges fenntartására kényszerítette a nemzet tagjait, s egyféle önigazolást is nyújt nekik:

> **Hóseás 12:9** Efraim így beszél: Milyen gazdag lettem, vagyonra tettem szert! Nem találhatnak bennem bűnt, semmit sem szereztem vétkesen.

Sátán zsinagógája a gazdaság kézbevétele mellett a keresztény hit és erkölcs folyamatos rombolásával, majd a gondosan elbutított népbe táplált materializmussal gyorsította fel József romlását. E fogyasztói és élvezethajhász életmód követésével az angolszász népek teljes bálványimádatba estek, amiért joggal megérdemlik Isten igazságos ítéletét és a velejáró pusztulást. Az önigazolásnak még egy vallási változatát is létrehozták! A "bővölködés teológiája" és a hasonló "keresztény" doktrínák által ez a felfogás és életmód mélyen bevette magát a névleges keresztény felekezetekbe is. Az így belülről megrothasztott felekezeteknél az anyagi jólét - még ha istentelen és törvénytelen módon is jön - egyenlőnek van tekintve Isten jóváhagyásával és áldásaival.

Mindezt előre látta az USA egy igazszívűnek mondható elnöke, Ábrahám Lincoln, aki olyan prófétai éleslátással öntötte szavakba a lényeget, hogy azt akár a “születésjogi áldások ódájának” is nevezhetjük:

> Mi a föld legjavának békés birtokosaiként **találtunk magunkat**, úgy a területeink nagysága, mint a termőföldjeink minősége és az ideális időjárásra nézve. Mindemellett olyan kormányzati rendszer és politikai intézmények felügyelete alatt **találjuk**

magunkat, amelyek alapvetően biztosítják azokat a polgári jogokat és azt a vallásszabadságot, amelyek soha nem voltak tapasztalhatóak a korábbi történelem folyamán. Mi, amikor a lét színpadára léptünk [mint nemzet], akkor **ezeknek az alapvető áldásoknak az örököseiként találtuk magunkat**. Nem mi magunk munkáltuk ki ezek birtoklását és megalapozását **– ez egy nekünk szánt örökség**, amit egy egykoron kemény, bátor és hazafias, noha mára már csak visszasírt és elmúlt őseinknek a faja hagyott ránk. Ez volt a feladatuk (amit nemes módon elvégezek), hogy birtokukba vegyék, és általuk mi is birtokolhassuk ezt a jóravaló földet; és hogy felépítsük a hegyein és völgyeiben egy a szabadságot és egyenlőséget biztosító politikai struktúrát; …. A legnagyobb kötelességünk hűségesen eleget tenni azon feladatunknak, hogy hálát adjunk atyáinknak, igazságot szolgáltassunk önmagunknak, felelősséggel tartozzunk az utódainknak, és hogy általánosan szeressük a magunk [emberi] faját. Miként tehetünk ennek eleget? Mely ponton leselkedhet ránk a veszély? Mi módon védekezhetünk a veszély ellen? Netán egy transz-atlanti katonai nagyhatalom átkelhet az óceánon és eltiporhat bennünket? Sohasem! Európa, Ázsia és Afrika együttes haderői, az egész föld kincseivel birtokukban (leszámítva a magunkét); egy Bounapartéval az élen sem lenne képes egy kortynyi vizet erővel meginni az Ohájó folyóból, vagy lábnyomot hagyni a Blue Ridgen akár ezeréves próbálkozás után sem. Mi módon közelíthet hozzánk a veszély? Megmondom: **ha a végzet elér bennünket, azt mi magunk okozzuk magunknak. Nem jöhet idegen földről. Ha a pusztítás elér bennünket, annak mi leszünk a szerzői és a bevégzői. Mint egy szabad emberekből [szuverénekből] kitevődő nemzet, vagy örökké fennmaradunk, vagy pedig elpusztítjuk önmagunkat. … – Kivonat Aábrahám Lincolnnak a Young Men's Lyceum hallgatói számára elmondott beszédéből, az Illinois állambeli Springfield-ben, 1838 január 27.-én.**

Lincoln felfogta, hogy az amerikai nép egy adott, áldásos helyzetbe "találta magát" az isteni gondviselés folytán. Tisztában volt azzal, hogy nem kora nemzedékének érdeméből fakadt ez a sorsrész, hanem **egy örökség** folytán száll reájuk. Tudta, semmilyen földi erő nem képes megvonni, vagy elvenni tőlük az áldásokat, ha azok forrásának, Istennek élnek és neki tetsző életet folytatnak. Egyetlen módon veszthetik el az áldásokat, mégpedig önmaguk erkölcsi romlása által. Ezt a rendkívüli éleslátást kevés politikus képviselte a történelem folyamán, és ez a meggyőződése az életébe került.

Az természetes és velejáró lépés volt Sátán részéről, hogy a születésjog áldásaira felemelkedő izraelita nemzetek vallási rendszerét és a magánjogon alapuló jogrendszerét meg kellett dönteni, illetve tévútra terelni ahhoz, hogy az adott időben az antikrisztusi birodalom eljövetelén munkálkodó erők jól manipulálható kiszolgálói legyenek. A szellemi eltérítés érdekében az 1800-as évektől kezdődően egyre-másra alakultak az olyan pszeudokeresztény felekezetek, amelyek létrehozása és tanrendszere egyedül azt a célt szolgálta, hogy elősegítsék az antikrisztusi uralom megalapozását és eljövetelét (lásd **A modern kereszténység eltérítése** című írást). Júda vallásrendszerét az évszázadok folyamán ugyancsak teljesen átitatták a misztériumkultuszok, majd a politikai messianizmus (cionizmus) hamis eszméi. A zsidóság így szintén az antikrisztusi világrend fontos eszközévé vált, menhelyet és fedezéket adva maguk között mindazoknak az ál-zsidóknak, akik a Sátán zsinagógájába tartoznak (Jel. 2:9; 3:9). Sátán ügynökei tehát elragadták Izrael kettős ígéretének mindkét elemét, egyrészt a József fiaira szálló születésjogi áldásokat, másrészt pedig a Júdának rendelt uralmi pálcát. Az antikrisztus a születésjogi áldásokra építi fel birodalma anyagi hátterét, majd magának tulajdonítja azt a jogot, ami a valódi Messiást illeti *(Luk. 1:32).*

A brit nemzetközösség tagállamainak hivatalos egyházát, az Anglikán egyházat szintén teljesen korrupttá tették a misztériumkultuszok, olyannyira, hogy annak mai szimbóluma a főnixmadár, egy ősi egyiptomi jelkép lett.

Köztudott az is, hogy az USA alapító atyái, és későbbi tisztviselőinek jelentős része az olyan okkultista

titkos társaságok köreiből került ki, mint a szabadkőművesek és illuminátusok. Elég csak felületesen ránézni például az **egy dolláros bankóra,** vagy Washington DC épületeire, köztereire és monumentumaira ahhoz, hogy lássuk, az okkult szimbólumok mennyire szerves részei a hivatalos állami tisztviseletnek. Ez a lista annyira hosszú, hogy fel sem sorolhatjuk mindet, hiszen az egy terjedelmes külön írást igényelne. Néhányra azonban feltétlenül ki kell térni. Az USA államigazgatásának székhelye a mesterségesen létrehozott Washington DC, vagyis a *District of Columbia*. Ezt a kerületet Virginia [a szűz] és Maryland [Mária] államokból hasították ki és nevezték el Columbia Körzetnek a Kongresszus bizonyos tagjai. Columbia a pogányok szűz istennőit eleveníti fel (Innana, Íszisz, Athena, Minerva, Vénusz stb.). Ezt az istennőt az USA szimbólumaként választották (eredetileg az egész amerikai kontinens nevének szánták), akit napkoronával és csillagokkal körülvéve ábrázolnak, mint az ég királynőjét, s akinek szobra a Parlament épületét is ékesíti. A Lady Liberty-nek nevezett Szabadság-szobor szintén a pogány istennők hagyományait eleveníti fel, maga a szobor a francia szabadkőművesek ajándéka volt amerikai testvéreik számára (lásd a **Lady Liberty** című írást). A sátánista szimbólumok szerte megtalálhatók, és a nemzeti ünnepek nagyrészt ősi pogány ünnepek, áldozatok napjaira esnek. Az átlag polgár szinte semmit nem tud arról, hogy mindezt tervszerűen és szándékosan vitték véghez a rejtőzködő hatalomgyakorlók.

Az áldások megnyilvánulásával az Izrael házát vezető József népei számára páratlan történelmi lehetőség nyílt arra, hogy szívből visszatérjenek Istenükhöz és a törvényhez, és a fizikai jólét mellett teljes szellemi megújulást is tapasztaljanak. Ehelyett a törvénytelenséget választották és gonoszságra adták magukat:

> **Hóseás 7:1** Amikor gyógyítani akartam Izráelt, lelepleződött Efraim bűne és Samária gonoszsága. Álnokul élnek, tolvaj tör be a házba, rablóbanda fosztogat az utcán.

Mivel ezt az egyedülálló gazdasági hatalmat nem rendelték alá az isteni törvényzetnek és nem a jubileumi gazdasági rendszer keretein belül alkalmazták, az áldások lassan átokká váltak. A Sátán ügynökei által végzett alantas munkának és az erkölcsi hanyatlásnak köszönhetően az áldásaikat idegenek emésztik föl:

> **Hóseás 7:8-16** 8 Efraim a népek közé keveredett. Olyan lett Efraim, mint a meg nem fordított lángos. 9 **Idegenek emésztik erejét,** de ő nem veszi észre. Ősz haja fehérlik már, de ő nem veszi észre. 10 **Izráel ellen saját gőgje tanúskodik, mert nem tértek meg Istenükhöz, JHVH-hoz, és ezek ellenére sem keresték őt.** 11 Olyan lett Efraim, mint az együgyű, esztelen galamb! Egyiptomhoz kiáltanak, Asszíriába járnak. 12 Akármerre járnak, hálót feszítek ki eléjük. Elfogom őket, mint az égi madarakat, megfogom őket, amint hallom sereglésüket. 13 Jaj nekik, mert elhagytak engem! Pusztulás vár rájuk, mert elpártoltak tőlem! Én megváltanám őket, **de ők hazugságot beszélnek rólam**. 14 Ahelyett, hogy szívből kiáltanának hozzám, csak jajgatnak fekvőhelyükön, keseregnek a gabona és a must hiánya miatt [értsd: gazdasági válság], elfordulnak tőlem. 15 Én neveltem őket, és erősítettem karjukat, mégis rosszat gondolnak rólam. 16 Megtérnek, de nem a Felségeshez, olyanok, mint a meglazult íj. Fegyver által esnek el vezéreik, szitkozódó nyelvük miatt: így lesznek csúffá Egyiptomban.

Izrael nem tanúsított megtérést, elkótyavetyélte áldásait, s ezért eljön rá a büntetés napja, ezért hanyatlott le a csillaguk:

> **Hóseás 9:11** Elszáll, mint a madár Efraim dicsősége.

> **Hóseás 8:1-3,7-14** 1 Kürtöt a szádhoz! Sasként [hirtelen és váratlanul] tör az ellenség JHVH házára! **Mert megszegték szövetségemet, ellene szegültek utasításaimnak.** 2 Kiált majd hozzám Izráel: Istenem! Mi ismerünk téged! 3

Elvetette Izráel a jót, ellenség üldözi majd! ... 7 **Ha szelet vetnek, vihart aratnak**. [demokráciát importáló háborúk] A gabona nem hoz kalászt, nem lesz belőle liszt, vagy ha lesz is, **idegenek emésztik föl.** 8 Elpusztítják Izráelt! Olyan a népek között, mint egy értéktelen tárgy [nem ismerik identitását]. 9 Hiszen ők Asszíriába jártak, mint a kóborló vadszamár; Efraim szeretőket bérelt [lepénzelt szövetségeseket]. 10 Ha bért fizetnek is a népeknek, én majd összegyűjtöm őket. Kis időre megszabadulnak a fejedelmek királyának terhétől. 11 Sok oltárt épített Efraim vétkesen: ezek az oltárok vitték őt vétekbe. 12 **Előírhatok nekik ezernyi törvényt, azt gondolják, nem tartozik rájuk**. 13 Szeretik a véresáldozatot, bemutatják az áldozati húst, azután megeszik, de nem is fogadja tőlük kedvesen JHVH. Nem feledkezik meg bűnükről, megbünteti őket vétkeik miatt: vissza fognak térni Egyiptomba [nemzeti fogságba]. 14 Izráel elfelejtette alkotóját, palotákat épített. Júda pedig sok erős várost épített. De tüzet bocsátok városaira, és megemészti palotáit.

Hóseás 12:3 Pere van JHVH-nak Izráellel, megbünteti Jákóbot, ahogy megérdemli, tettei szerint fizet meg neki.

Hóseás 14:1-2 1 Megbűnhődik Samária, mert engedetlen volt Istenével szemben. Fegyver által esnek el, csecsemőit sziklához vágják, és terhes asszonyait fölhasogatják. 2 Térj meg, Izráel, Istenedhez, JHVH-hoz, mert bűnöd miatt buktál el!

Mit hoz a proféciai közeljövő?

Az erkölcsi romlás és a keresztény gyökerek elhagyásával az USA és Nagy Britannia lakosaira már eljött az átkok ideje. A jelenben ezen országok lakosainak gazdasági jólléte **már nem** a születésjogi áldásokból fakad, hanem a Sátán zsinagógájától felvett hitelekből, amelyek mesterségesen tartják fenn annak látszatát. Az eladósodottság egyben az eljövendő rabszolgaság kiváltó oka lesz! Az eladósodás és létbizonytalanság, a másoktól való függés az átkok része, nem az áldásoké!

A Sátán zsinagógája nagyrészt a születésjog áldásainak kisajátításából finanszírozta az Új világrend eljövetelét! A háttérhatalmi program következő állomása már a közben kifosztott és eladósított izraelita nemzetek vészkorszaka lesz.

Részben ez a magyarázat arra, hogy miért éppen a születésjogi áldások felvételének éveiben lépett színre a modern illuminátizmus, és kezdte meg intenzívebben a végidőkig tartó programját a luciferiánus háttérhatalom. Miután ugyanis Isten beteljesítette az Ábrahámnak adott ígéretét, azt csakis oly mértékben és addig élvezhették az azokat öröklő nemzetek, amíg az Isten választott fizikai népéhez méltóan, vagyis az isteni rendhez igazodva éltek az áldásokkal.

Izraelre nézve a prognózis mindenképpen lesújtó, de a világ egésze sincs jobb helyzetben. Rövid távon persze lehetnek a globalizmusnak természetes akadályai. Ilyen bukkanó lehet pl. az egyes országokban megerősödő radikális nacionalizmus megjelenése, a gazdasági protekcionalizmus, és a hasonló önvédelmi reakciók. Ezek az erők némileg és ideiglenesen talán hátráltathatják a világkormány beiktatását, de a "rendszer" már kész tervekkel rendelkezik az ilyen akadályok felszámolására. Ne feledjük, a fenevad hatalmat kap minden nép fölött *(Jel. 13:7)*, így a politikai erőfeszítések semmiképpen nem hoznak mentesülést, mert hatalmukban áll minden ilyen ellenállást felszámolni.

Ez azt jelenti, hogy innentől csak növekszik Sátán emberi eszközeinek a hatalma, és sikerrel járnak a

fenevad birodalmának feltámasztásában, majd egy rövidtávú és korrupt gazdasági jólét megvalósításában (Jel. 18:11-20). Ennek a birodalomnak a létrehozása két fő célt szolgál: 1. Elpusztítani az asszony ivadékait, az izraelita nemzeteket és a szenteket; 2. Sátán uralma és világrendje alá csábítani vagy hajtani a népeket. A rendszer elkötelezettjeinek fel kell venniük a fenevad bélyegét, ami nélkül egyszerűen nem is létezhetnek az új világrendben *(Jel. 13:16-18).*

Ez a jövő már elkezdődött, Izrael nemzeteinek a jóléti napjai meg vannak számlálva. Tudjuk, mi vár ránk is: a világ sötétségbe borul hamarosan, amikor nem végezhetjük munkáinkat, de mindaddig, amíg a világosság tart, Isten egyháza végzi a dolgát *(Ján. 9:4)*. Ennek a munkának rendkívül fontos része az, hogy feltárjuk **valós ellenségünk** stratégiáját és céljait, hiszen propagandájuk eredményeként még a magukat egyébként kereszténynek valló nemzetek is kárörvendve nézik majd, és elősegítik József romlását és pusztulását. Mi, akik ismerjük József identitását és Isten irántuk való szeretetét, nem lehetünk közönyösek testvéreink sorsa iránt. Magunk is egyre hevesebb próbák elé nézünk, amit csak Isten erejével leszünk képesek kiállni. Ne véljük magunkat jobbnak Izraelnél, amely a pogányok teljességének betérésével helyreáll az igaz Istenhez:

> **Róma 11:20-25 20** ... **Ne légy hát fennhéjázó, hanem félj!** **21** Ha Isten nem kegyelmezett a természetes ágaknak, neked sem kegyelmez. **22** Értsd meg tehát Isten jóságát és szigorát: **szigorát a vétkesekkel szemben,** irántad meg Isten jóságát, feltéve, hogy megmaradsz a jóban, **különben téged is lenyesnek.** **23** S ők is beoltatnak, ha nem maradnak meg hitetlenségükben, mert Istennek van hatalma, hogy újra beoltsa őket. **24** Ha téged ugyanis levágtak a természetes vad olajfáról, s a természet rendjén felülemelkedve beoltottak a nemes olajfába, mennyivel inkább beoltják majd azokat saját olajfájukba, akik természet szerint is oda valók. **25** **Nem szeretnélek benneteket tájékozatlanul hagyni, testvérek, e titok dolgában, nehogy egyéni véleményetekre hagyatkozzatok.** A megátalkodottság csak részben érte Izraelt, amíg a pogányok teljes számban meg nem térnek,...

Isten megítéli népét, majd megítéli azokat a népeket, amelyeket eszközül használt Izrael megbüntetésére, olyan mércét alkalmazva, amilyennel ők mértek:

> **Máté 7:1-2 1** "Ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek! **2** Mert amilyen ítélettel ítéltek, olyannal ítéltettek; és amilyen mértékkel mértek, nektek is olyannal mérnek.

Emlékezzünk mi is, és emlékeztessük az egész világot arra az áldásra, amit az igaz Izrael fiainak adott örökül JHVH, nem pedig holmi álzsidóknak:

> **1Mózes 12:3** Megáldom azokat, akik áldanak téged, s megátkozom azokat, akik átkoznak téged.

> **4Mózes 24:9** ... Aki áld téged, legyen áldott, aki átkoz, legyen átkozott.

ÁMEN!

Tovább az írás második részére >>

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

A SÁTÁN ZSINAGÓGÁJA ÉS A SZÜLETÉSI JOG ÁLDÁSAI

Sátán zsinagógája vs. a születési jogi nemzetek

II. Rész

Letölthető Word dokumentum

PDF

Az **írás I. részében** az került bemutatásra, hogy milyen alantas pénzügyi eszközökkel lettek kifosztva és a háttérhatalom adósaivá, illetve kiszolgálóivá téve a születésjogi nemzetek. Ebben a részben pedig azt fogjuk megvizsgálni, hogy miként futottak össze a próféciai, illetve a történelmi szálak oly módon, hogy mindez beteljesedhessen. Ezen írásban tehát inkább az időzítés és az átfogóbb, történelmi kontextus szemszögből kívánjuk megvizsgálni az eseményeket, amelyeknek szálai nem véletlenszerűen futottak össze, úgy, ahogy. Minden esemény hajszálpontosan az Isten akaratához, illetve próféciai menetrendjéhez igazodott.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

Email: p.poli@mailcity.com

Weblap: **www.churchofgod.hu**

A történelmi események időzítésének próféciai jelentősége

Tényként kezelhetjük azt, hogy az Isten gazdag fizikai áldásaiban részesült Izrael házának nemzetei korunkban a bolygónk problémáinak okozóiként, egyféle páriákként vannak számon tartva a világ számos részén. A születésjogi nemzetek hanyatlását előidéző háttérhatalom propagandagépezete - beleértve a hivatalosnál gyakran hitelesebbnek tartott, ugyanakkor koránt sem kontrollmentes alternatív médiát is - olyan képet fest az USA-ról és Nagy Britanniáról, valamint az észak-nyugat-európai liberális demokráciákról, mintha ezek a nemzetek testesítenék meg a világot gyarmatosítani szándékozó gonosz erőket. Ez a szellemi kondicionálásból fakadó nézet aztán ideológiává alakult, különösen az ébredező Közép és Kelet-Európa országaiban, aminek az ismert történelmi és gazdasági okai mellett kevésbé ismertebb bibliai, azaz próféciai okai is vannak. A luciferiánus háttérhatalom tehát képes volt készpénzre váltani és kisajátítani a születésjogi áldások javait, képes volt felhasználni az izraelita nemzetek hatalmas katonai erejét a maga hódító céljaira, mi több képes lesz „velük elvitetni a balhét”. Ennek elsődleges eszköze a feltámasztandó közép-európai fenevad birodalom lesz. Az általuk felhalmozott javak pedig ennek az antikrisztusi fenevadnak a finanszírozására lesznek felhasználva. A luciferiánus összeesküvők mindössze azt nem veszik számításba, hogy akaratukon kívül a bibliai próféciák beteljesedésén dolgoznak. Isten akarata az, hogy a bűneik folytán a nagy nyomorúságra megérett izraelita nemzeteket a fenevad kegyetlen keze által büntesse meg, tegyük hozzá, sokak örömére. Az ehhez szükséges ideológiai kondicionálás már jó ideje tart és csak fokozódni fog. Az egész nyugati világ megoszlottá lett, az EU keresi önmagát és teljes átalakulásának lehetünk a szemtanúi. Egyre szélesedik a szakadék az atlanti-európai izraelita nemzetek és a közép-európai nemzetek között. Az egyik oldalon az elpuhult, megvetett, irracionális politikát folytató, és emiatt egyre gyűlöltebb izraelita nemzetek állnak, a másik oldalon pedig az ébredező, éleslátású, stabil jövőképet alakító *Mitteleuropa* áll, készen arra, hogy hosszú szünet után visszatérjen történelmi önmagához, vagyis a maga birodalmi formációjához.

Talán a jelenlegi migránsválság példázza leginkább az ideológiai megosztottságot és az egymástól egyre távolodó világnézeti különbségeket. Ugyanakkor ennek a szakadásnak nem csak ideológiai okai vannak, hanem annál sokkal mélyebb, bibliai okai is. A Biblia próféciái határozottan rámutatnak, hogy a kor végén az izraelita nemzeteket egy megsemmisítő csapás éri a fenevad részéről, amikor a történelemben egy addig nem látott mértékű pusztítás és népirtás áldozatai lesznek. A felébredt Fenevad politikai és katonai nagyhatalma a történelmi precedenst követve újra Németország, vagyis a rettenetes **Asszíria** lesz. Senkit ne tévesszen meg a jelenlegi Németország frusztrálóan liberális és a végletekig szervilis politikája. Ez a gazdasági és katonai behemót – mint egy óriási hajó – csak lassan vesz fordulatot, de ha az megtörtént és teljes gőzzel beindul, akkor nem lehet megállítani. A jelenlegi folyamatok, a maguk mesterségesen gerjesztett kríziseivel, és az azokra nyújtott megoldásokkal együtt a próféciák beteljesedését fogják eredményezni. Történelmi léptékben az elmúlt két évszázad egy röpke időtartamnak mondható. Isten próféciai tervének része volt népének felemelése, majd hanyatlása és megbüntetése a végidőkhöz közel. Ahogy része az is, hogy egy rövid időre visszaálljon majd az a birodalmi rend, amire a próféciák fenevadként utalnak, s ami büntető eszközeként szolgál.

Tekintsük át röviden, hogy miként vezettek az elmúlt durván kétszáz év aktuális világpolitikai eseményei a próféciák beteljesedéséhez. Mint azt az első részben taglaltunk, az elmúlt bő két évszázadot azért dominálták az angolszász nemzetek, mert ezáltal a József törzseinek adott áldások teljesedtek be. Bibliai szempontból azonban rendkívül fontos tisztázni azt, hogy hogyan illik bele ez az időszak a földünk történelmét illető prófétai összképbe! Dániel és a Jelenések könyveinek próféciáiból tudjuk ugyanis azt, hogy a babiloni birodalommal kezdődően négy meghatározó "fenevad", azaz sátáni birodalmi felépítés uralja a világtörténelmet Krisztus visszatéréséig. Ezeket a fenevadakat a *Dániel 7:1-8* versei mutatják be, amelyekről pontosan tudjuk azt, hogy mely birodalmakat személyesítették meg: A babilonit, a perzsát, a görög, illetve a római birodalmakat. A negyedik, legrettenetesebb fenevad tehát a római birodalmat jelöli, és ennek a fenevadnak tíz szarva volt, jelképezve, hogy ez a konkrét birodalmi rendszer tíz egymást követő formában, meg-megújulva fog színre lépni a történelem folyamán, egészen Krisztus visszatéréséig. A Jelenések könyvéből pedig tudjuk azt, hogy ez a rendszer ideiglenesen szünetelni fog, majd pedig újra színre lép, mint a világ vezető nagyhatalma az antikrisztus uralma alatt *(Jel. 17:11-12)*. Történetesen az angolszászok két évszázados felemelkedése a fenevad ezen „hibernációja" alatt ment végbe.

Ezt nem lehet eléggé kihangsúlyozni, hiszen manapság rendkívül divatossá vált fejetlen módon, teljesen alaptalanul és egymásnak ellentmondó módon kinevezni egyik vagy másik országot a fenevad birodalmának. Hasonlóan divatossá lett légből kapott módon bizonyos politikai személyiségeket az antikrisztussal azonosítani, legyen az Putyin, vagy Obama, vagy bárki más. A zűrzavart teljessé teszi az, hogy több, egymással teljesen ellentétes felekezeti próféciamagyarázat létezik, amelyek nemcsak egymásnak mondanak ellent, hanem a Szentírás kinyilatkozásainak is. Így pl. sokan az USA-t vélik a „Nagy Babilonnak", azt hirdetve, hogy már színen is van az az antikrisztusi birodalom, amelyet a szentekkel visszatérő Krisztus fog elsöpörni. A megtévesztés munkásai annyira profin keverték meg a lapokat, hogy a legtöbb ember – a keresztényeket is beleértve – képtelen az eseményeket a bibliai próféciák fényében korrekt módon követni, illetve értelmezni. Csaknem minden várt jelentős prófétai eseménynek van egy hamis, vagy nem megfelelő eseményre ráhúzott verziója (lásd csak pl. Izrael „helyreállítását" és a cionista államra ráerőszakolt hamis prófétai képet). A próféciák tehát nem csupán el lettek homályosítva, hanem azok hamis értelmezései a megtévesztés legfőbb eszközeivé váltak. Meg kell hagyni, zseniális munkát vittek véghez azok, akik képesek az általuk tönkretett nemzetekre terelni a felelősséget, s elérni azt, hogy azok megosztottan egymást okolják az általuk okozott bűnökért és bajokért. Hogy a fenevad „amely volt, nincs, de egyszer még jönni fog", felébredjen, ahhoz az angolszász hatalmaknak teljesen össze kell omlaniuk, s ez a folyamat már javában tart.

Ennek a nemzeti felemelkedésnek az időzítése több más történelemformáló bibliai próféciának a beteljesedésével is összefüggésben áll.

A háttérhatalom és a bibliai próféciák

Manapság gyakran esik szó a háttérhatalmi „dialektikáról" és igen divatossá vált az összeesküvés-elméletek boncolgatásával foglalkozni. Az információs dömpingnek köszönhetően azonban könnyen el lehet veszni a részletekben, miközben elsiklunk a valós lényeg fölött. Bibliai tény, hogy ez világ - vagy pontosabban korszak - Sátán szellemi befolyása alá adatott *(2Kor. 4:4).* Sátán mindent megtesz az uralmának megtartása érdekében, és létre akar hozni egy csak őt imádó világrendet. Ehhez megvannak a maga beavatott eszközei, vagyis az a luciferiánus háttérhatalmi elit, aminek tagjai elkötelezett módon mindent megtesznek azért, hogy megvalósítsák uruk akaratát. Igen, tény az, hogy létezik egy „mindent látó szem, egy az események folyamatát irányító" háttérhatalom. Ezt a valós és nagyon is létező emberiség ellenes összeesküvést kivitelező szervezetet nevezi a Szentírás a Sátán zsinagógájának. A háttérhatalom nem lenne az, ami, ha nem kontrolálná vagy befolyásolná az őket érintő információkat különböző módszerekkel, beleértve a dezinformációk terjesztését is.

Egy hívő ember számára a legfontosabb annak megértése, hogy végső soron *„a felséges Isten uralkodik az emberek országán, és azt helyezteti arra, a kit akar." (Dán. 5:21).* A történelem eseményeit Isten irányítja. Isten adta a világot Sátán kezébe az ember elbukása óta és ezidáig egyedül Krisztus igaz követőit szabadította fel e világ istenének, vagy fejedelmének az uralma alól *(2Kor. 4:4; Jn. 8:36).* Az összeesküvés-elméleteket, vagy akár gyakorlatokat így szigorúan a maguk helyén kell kezelni. Ezeknek az ismerete, feltárása, elemzése ugyanis nem ment meg és nem szabadít fel senkit a bukott rend fejedelmének szellemi befolyásától, vagy akár az alattvalói által létrehozott földi hatalmak, rendszerek és intézmények uralma alól! A szabadulás egyedül Krisztusban van, de benne az teljes. A világ egésze pedig robog a sorsa felé, a sátáni világállam felé, mert ezt Isten rendelte így. Függetlenül attól, hogy ezt felfogja, vagy nem fogja fel „az összeesküvés szakértő". Isten nemcsak hogy átlátja, de fel is használja a luciferi programot ahhoz, hogy megvalósítsa a próféciai tervét. Mert ha valóban megismerjük az összeesküvések lényegét, akkor tisztává válik, hogy e hatalom, sőt, még az antikrisztus tettei által is tulajdonképpen az Isten által elrendelt próféciák teljesednek be.

Az Ábrahámnak megígért születésjogi áldások nem teljesedtek be Izraelben az ószövetségi törvény időszaka alatt, ezek a messze jövőben, a kor végéhez közeledve nyilvánultak meg *(vö. 1Móz. 49:1).* A "körülmények" úgy hozták, hogy a születésjogi áldások kibontakozásával egy időben ideiglenesen megtört a Babiloni Nagy Parázna 1260 éven át tartó uralma, majd az azt elpusztító fenevadé is. Ez az időzítés tette lehetővé az izraelita nemzetek felemelkedését, mert így nem volt olyan földi hatalom, amely megállíthatta, meggátolhatta volna azt.

Csakhogy, amikor a próféciai hét idő leteltével 1776-ban létrejött az Egyesült Államok, mintegy „különös véletlenként", vele egy időben és teljesen párhuzamosan meg lett alapítva az illuminátus rend Adam Weishaput által. **Az illuminátus rend a színtiszta luciferiánus erőket jelenítette meg, és szinte azonnal megkezdte a végidők romboló programját a Nagy Francia Forradalommal.** Az illuminátusok hosszabbtávú programja nyíltan az isteni intézmények (nemzet, család, magántulajdon, stb.) teljes felszámolását tűzte ki célul, amelyek útjában állnak a megvalósítandó luciferiánus világállamnak. Ennek részeként a nagy parázna és a fenevad 1260 éven át tartó frigye megszakadt, a fenevad elpusztította a

paráznát (a katolikus egyházat). Az ideiglenesen megüresedett birodalmi hatalmi teret a felemelkedő izraeliták töltötték be, de tették ezt egy olyan korszakban, amikor a háttérben egy szervezett luciferiánus munka folyt. A születésjogi felemelkedés tehát már abban az időben ment végbe, amikor a titkos társaságok által generált humanizmus és egyéb romboló eszmék uralták a nyugati világ szellemiségét. Egy időben azzal, hogy kezdetét vette a nyugati világ szisztematikus rombolása a közerkölcs fokozódó fellazításával, és a velejéig korrupt modern politikai rendszer kialakításával. Mint erre már rámutattunk, ez az egybeesés nem volt véletlen. **Ez érthető módon, azonnali kihívást és állandó, maximális éberséget követelő próbát jelentett a születésjogi nemzetekre, de egyben a pusztai menedéket elhagyó Isten Egyházára is!** A gondviselés által biztosított történelmi körülményeknél fogva külső katonai erő nem jelenthetett kihívást a felemelkedett izraelita nemzetek számára - lévén, hogy ekkor ilyen számottevő erő rajtuk kívül nem létezett - hiszen még az ellenségeik kapuit is uralták. Adatott volt azonban egy, a külsőnél sokkal nagyobb veszély, a belülről szított rothadás, a “mindent átrágó titkos féreg” veszélye.

A bankárok és illuminátus/szabadkőműves összeesküvők aknamunkája rendkívüli önfegyelmet, állandó és szüntelen éberséget igényelt úgy a nép egésze, mint annak vezetői részéről. Ahol nincsenek megfelelő módon korlátozva a magánkézben lévő bankok és ahol az állam felelőtlenül rájuk bízza a pénzügyeit, ott a bankok gyors hatállyal eladósítják azt a nemzetet. Az eladósított kormányzatok kiszolgáltatottá válnak, ami pedig könnyen manipulálhatóvá teszi a hatalmi elit egészét és megvásárolhatóvá annak erre kapható képviselőit. Ennek velejárója a korrupció és a növekvő egyenlőtlenség és igazságtalanság, hosszútávon pedig a nemzeti hanyatlás. Ennek technikai oldalát az írás elő részében mutattuk be. Itt inkább az okokkal és az időzítésekkel foglalkozunk.

Az átkokat és büntetést általában akkor érlelik meg úgy az egyének, mint nemzetek, amikor minden a legjobban megy, és úgy néz ki, hogy az áldások biztosak, maradandóak és bármit megtehetnek, mert Isten kedvesen néz rájuk. Ez egy csapda. A testi [értsd nem szellemi] ember számára a fizikai áldások elkerülhetetlenül magukban hordozzák a romlás magjait, mert a bőség élvezetében könnyedén eltompul az ember felelősségtudata, úgy véli, hogy Isten elnézi neki a kisebb, vagy akár nagyobb erkölcsi botlásokat, hiszen semmi nem változott, továbbra is maradt a jólét. Ez különösen így van az ennél bonyolultabb társadalmi, illetve kollektív nemzeti szinten. Az Ábrahám hite miatt utódainak feltétlenül megadott születésjogi áldások felvételével a megáldott nemzetek szinte azonnal elindultak az erkölcsi lejtőn, ami azt jelenti, hogy a nemzeti áldások **felelőtlen élvezete** bontakoztatja ki vagy érleli meg az átkokat, illetve a büntetést. Isten természetesen mindezt előre látta, s ezért is vált elkerülhetetlen próféciává népének korrigálása, vagyis Jákob nyomorúsága *(Jer. 30:7).*

Amikor a gonoszság mértéke elér egy bizonyos szintet egy nemzet esetében, és az igazságosság mérlegének serpenyője átbillen a rossz oldalára, a szabadságjogok fokozatosan korlátok közé kerülnek, és a jólétet biztosító nemzeti gazdagság az ellenfélt szolgáló erők kezében kezd összpontosulni. Ez a tendencia korán megkezdődött és a nemzeti hanyatlás egyenes arányban fokozódott az erkölcsi hanyatlással. Az erkölcsi romlással és a keresztény gyökerek elhagyásával az USA és Nagy Britannia lakosaira már eljött az átkok ideje. **A jelenben ezen országok lakosainak a gazdasági jóléte már nem a**

születésjogi áldásokból fakad, hanem a Sátán zsinagógájától felvett hitelekből, amelyek mesterségesen tartják fenn annak látszatát. Az eladósodottság egyben az eljövendő rabszolgaság kiváltó oka lesz! Az eladósodás az átkok része, nem az áldásé! Más szóval miután Isten beteljesítette az Ábrahámnak adott ígéretét, azt csak oly mértékben és addig élvezhették az azokat öröklő nemzetek, amíg az Isten választott fizikai népéhez méltóan, vagyis az isteni rendhez igazodva élnek az áldásokkal.

Egy további “véletlen” egybeesés: Egy időben a születésjogi nemzetek felemelkedésével, a Nagy Parázna bukásával és a luciferiánus erők színrelépésével az Isten egyháza 1260 év után kijött a pusztai menedékből, vagyis megszűnt az igazak állam/egyház általi üldözése! Ennek előzményeire is ki kell térni némileg. Az 1620-ban a Massachusetts-i Plymout Rock-nál partraszálló első angol telepesek érkezésével születtek meg azok a kolóniák, amelyekből később az Egyesült Államok lett. Kevésbé hangoztatott történelmi tény, hogy a 102 telepes között 35 “pilgrim” volt. Ezek a pilgrimek (vándorlók, zarándokok) Hollandiából érkeztek, ahová a vallási üldöztetések elől menekültek, s innen mentek aztán tovább az Új Világba. A pilgrimek Isten Egyházához tartoztak és azért kellett Hollandiába menekülniük, mert nem igazodtak be az államilag favorizált egyházhoz (Ez oknál fogva “szeparatistáknak” nevezték őket és üldözésnek voltak kitéve). Emiatt és a bibliai szombattartás miatt kellett Hollandiába menekülniük 1608-ban, ahol ekkoriban a toleránsabb légkör miatt jelentős számú szombattartó közösség működött, mivel viszonylag szabadon gyakorolhatták hitüket. Hollandia 1568 és 1648 között háborúban állt Spanyolországgal, aminek vallási és gazdasági okai voltak. A szombattartó közösségek attól tartottak, hogy a félelmetes spanyol armada győzelmet arat a jóval kisebb holland flotta fölött, és akkor eléri őket az inkvizíció kegyetlen keze. Emiatt döntöttek az Új Világba való áttelepedés mellett, és szálltak fel a híres Mayflower-re. A következő évtizedekben hittársaik további hullámai követték őket. A “zarándok atyák” még a pusztai menedék egyházát képviselték, akik talán a prófétaság szellemében, vagy talán csak a merő a vallási buzgalom folytán, de úgy utaltak magukra, mint “Izrael gyermekei”, az amerikai kontinensre pedig úgy, mint az “Új Izrael” földje.

Valami másfél évszázaddal azután, hogy a születésjogi nemzetek felvették örökségüket - nem sokkal ezután megtört a Nagy Parázna hatalma is - 1260 év után az egyház elhagyhatta a pusztai menedéket. Az USA megalapításával biztosított volt a vallásszabadság is, ami így a születésjogi áldások részét képezte. A pusztai menedék egyháza a maradék (remnant) egyházzá lett, és megkezdte a végidőkre szóló munkáját. Azt gondolnánk, hogy ezzel a történelem legideálisabb korszaka jött el az Isten Egyháza számara, ami bizonyos szempontból így volt, más szemszögből nézve azonban már nem: Az illuminátus és a szerteágazó titkos társasági körök, okkult mozgalmak nem fizikai, hanem szellemi harcot indítottak a világ ellen. Kezdetét vette az utolsó idők harca a világosság gyermekei és a sötétség erői, a krisztusi és antikrisztusi felek között. Az igaz hitet már nem üldözték, szabadon gyakorolhatták és hirdethették, ám szabad teret kapott az okkultizmus, a New-Age és az egyéb romboló szellemi iskolák tömkelegei is. A névleges kereszténység miszlikekre lett szabdalva a megszámlálhatatlan, új felekezeti irányzat által.

A fazekas keze kétféle edényt formál, némelyeket tiszteletre szán, másokat pedig gyalázatra, amelyek, csak arra valók, hogy darabokra legyenek törve.

A történelem olyan elképesztő egybeesések sorát produkálta, amelyeknek az óriási jelentőségét csak egy a próféciai kinyilatkozásokat alaposan ismerő ember képes felfogni. Ahogy a születésjogi áldások felvételének megvoltak a maguk közvetlen előzményei, úgy a Nagy Parázna bukásához is adott folyamatok vezettek.

Miután a katolikus egyház elindította az ellenreformációt, a jezsuiták 1540-ben teljes felhatalmazást kaptak III. Pál pápától a protestantizmus ellenes harchoz. A rendkívül jól szervezett és fegyelmezett rend egy igazi titkos társaságként működött, ami több funkciót töltött be: egyaránt volt titkosszolgálat, kémhálózat és elit rohamosztag is. (nem mellesleg a náci államrendőrség, a hírjedt Gestapo is ezt a szervezeti mintát másolta le) Gyakran követtek el diverzáns akciókat és gyilkosságokat. Az eszközökben nem válogattak, mert úgy tartották, hogy a cél szentesíti azokat. Mivel mesterei voltak a beépülésnek, az aknamunkáknak és a politikai intrikáknak, nagy kihívást jelentettek az európai uralkodók számára. A felszín alatt ugyanis gyakori volt a vetélkedés a királyi udvarok és a Vatikán között. A szabadkőművesség ekkoriban már aktívan működött a háttérben, ami szintén komoly kihívást jelentett az uralkodóknak, de egyben a katolikus egyház számára is. Emiatt a Jezsuiták ellenük is be lettek vetve, így ez a két titkos társaság riválisa és esküdt ellensége volt egymásnak.

Az 1700-as évek közepén, vagyis az 1260 „nap" alkonyán megérlelődött az idő a "Nagy Parázna" hatalmának a "Fenevad" általi megsemmisítésére. A szabadkőművesek irányítása alatt álló "felvilágosodás" szellemi légkörének hatására egyre növekedett azok száma, akik megkérdőjelezték "a királyok Istentől eredő uralkodójogát" és a pápai hatalmat. A közelgő veszély szagát megérző monarchiák utolsó kísérleteket tettek a hatalmuk megőrzésére és erőik centralizálására. A hírhedt jezsuitákat rendkívüli módon gyűlölték a királyi udvarokban, mivel egyértelmű volt, hogy kizárólag a pápaság érdekeit szolgálják, és tették ezt alattomos aknamunkákkal. A királyi udvarokból sorra egymás után kezdték elüldözni, vagy kitiltani a jezsuitákat, mint Brazíliából (1754), Portugáliából (1759), Franciaországból (1764), Spanyolországból és gyarmatairól (1767), Pármából (1768), stb. Ebben közrejátszottak a szabadkőművesek is. Elközeledett a fenevad és a nagy parázna frigyének a vége. A Vatikán sem volt már ekkor a helyzet magaslatán, a protestáns reformáció erősen meggyengítette az egyházat, és ráadásul szelet kapott az új szekuláris kihívás is. A pápaságnak viszont létérdeke volt a szentségtelen frigy további fenntartása, és semmiképpen nem kívánta elveszteni a királyi udvarokra gyakorolt befolyását, vagyis az általuk gyakorolt evilági hatalmát. Egyféle cukiság kampány részeként még a leghatékonyabb eszközét, a hírhedt jezsuita rendet is beáldozta, azaz, feloszlatta! 1773 július 21.-én XIV. Kelemen pápa kiadta a **Dominus ac Redemptor** címet viselő tájékoztatót, amiben közzé tette a jezsuita rend hivatalos feloszlatását. Ez a döntés valójában célt tévesztett, mert csak elősegítette a szabadkőművesek által mozgásba hozott szekularizmus térnyerését, amit már nem volt képes megfelelően ellensúlyozni az erre szakosodott társulat elvesztésével.

Feloszlatásakor a jezsuita rend tagsága 22,589 főt számlált, 49 provinciában voltak jelen, 669 iskolát tartottak fenn és 3000 misszionáriust működtettek szerte a világban. Tudvalévően egy jól kiépített hálózatot tartottak fenn, különösen nagy befolyásuk volt a távoli spanyol és portugál gyarmatokon. A feloszlatásukat követően a jezsuiták "felszívódtak" és a nem katolikus befolyás alatt álló országokban, elsősorban Poroszországban és Nagy Katalin cárnő udvarában találtak menedéket, illetve új "foglalkozást". A jelek szerint számos csalódott jezsuita a korábban rivális titkos társaságok keretein belül kamatoztatta a tehetségét. Ezt Adam Weishaput példája mutatja leginkább, hiszen az illuminátus rend megalapítója maga is egy jeles jezsuita tanár volt a rend feloszlatásáig. Mindenesetre az önmagában is egy érdekes jelenség, hogy három évvel a jezsuita rend feloszlatása után, 1776-ban jött létre az illuminátus rend és éppen egy volt jezsuita által. Nagy Katalin, aki köztudottan illuminátus volt, az udvarába került jezsuitákat használta fel az orosz tanrendszer átalakításához és fejlesztéséhez. Tény tehát, hogy a szélnek eresztett és emiatt kiábrándult jezsuita ügynökök egy része az illuminátus körökben talált új otthont és új "foglalkozást", miközben a katolikus egyház védtelen maradt.

Ráadásul, Adam Weishaupt illuminátus mozgalma maga mögött tudta a gazdag zsidó bankárok (a Rothschildok ekkor már feljövőben voltak) anyagi támogatását, akiknek érdekében állt az, hogy a franciaországi katolikus egyház teljesen elveszítse a hatalmát. Az illuminátusok beszerveződtek a szabadkőművességbe és rövid idő alatt teljesen átvették annak irányítását és a maguk céljaihoz alakították ezt a régóta működő, szintén okkultista szervezetet. Mivel Weishaupt korábban maga is jezsuita volt, bennfentesként megtalálta annak a módját, hogy az illuminátusok megnyerjék maguknak a jezsuiták legalább egy részét. Ez a formáció aztán egy titkos háttérerőként pozícionálta magát. A Rotshchildok tökéletessé fejlesztették azt az uzsorarendszert, amellyel ki lehetett semmizni a nemzeteket. Az illuminátusok és szabadkőművesek pedig biztosították az ehhez szükséges politikai légkört. A jezsuiták mindehhez rendelkezésre bocsátották a jól kiépített hálózataikat. Mozgásba lendült Sátán zsinagógájának végidőkre szóló programja, aminek végcélja egy luciferiánus új világrend elhozatala volt. Először a monarchiákat kívánták felszámolni, emiatt a debütáló akciójuk az 1789-ben általuk kirobbantott és irányított nagy francia forradalom volt! 1798 februárjában Berthier tábornok serege Napóleon utasítására elfoglalta Rómát, ahol kikiáltotta a köztársaságot és fogságba vitte három kivétellel az összes kardinálist, valamint magát az idős VI. Pius pápát is. Ezzel véget ért, pontosabban megszakadt a fenevad/parázna 1260 napos násza, méghozzá a fenevad keze által.

A napóleoni háborúk idején a Vatikán megpróbálta helyreállítani a katolikus egyház korábbi státuszát, de sikertelenül. Amikor azonban Napóleon 1814-ben kénytelen volt lemondani és száműzetésbe vonulni, VII. Pius pápa úgy látta, eljött a megfelelő alkalom és sebtében kiadott egy új pápai bullát (**Sollicitudo omnium ecclesiarum**), amelyben visszaállította a jezsuita rendet. A nagy francia forradalom iszonyatos méretű esztelen öldöklései és a napóleoni háborúk vérveszteségei után a katolikus egyháznak elméletileg megvolt az esélye ahhoz, hogy a tömegek visszatérjenek az egyházhoz. Nyilvánvaló volt azonban az új helyzet: színre lépett egy sötét luciferiánus háttérerő, amely oly mértékben Isten és hit ellenes volt, hogy még a kereszténység hamis verzióját megjelenítő nagy paráznát sem kívánta fenntartani és életben

hagyni! Azonban maga a fenevad is hibernációba kényszerült egy adott ideig, mert ez már a születésjogi nemzetek felemelkedésének, valamint az igazaknak a pusztából való kijövetelének az ideje volt!

A jezsuita rend visszarendezésével a Vatikánnak két fő célja volt: Az egyik az, hogy a félelmetes rend keze által visszanyerje a korábbi befolyását, a másik pedig az, hogy elejét vegye a katolikus egyház számára nyilvánvalóvá vált és a legnagyobb kihívást jelentő illuminátus/szabadkőműves aknamunkának. Csakhogy ekkorra a jezsuita ügynökök már vagy maguk is szabadkőművesek, illetve illuminátusok voltak, vagy pedig szorosan összedolgoztak azokkal. Különösen így volt ez Amerikában, ahol az érdekeiket szolgálta az együttműködés. Ezt látványosan tükrözi a szövetségi főváros, Washington D.C. építészete is, de ennél is látványosabb bizonyíték a különböző lovagrendek és szabadkőműves páholyok szívélyes együttműködése. Mi sem mutatja jobban ennek a két szervezetnek a szoros kapcsolatát, mint az, hogy 1983-tól a katolikus egyház megváltoztatta az idevonatkozó egyházi törvényjogot, és a sok évszázados gyakorlattal ellentétben ekkortól már engedélyezték azt, hogy katolikus hívők szabadkőművesek lehessenek! A protestáns egyházak hasonló folyamatokon mentek át, miután számtalan, kétes hátterű személy által megalapított új irányzat, mozgalom, illetve felekezet jött létre, apró darabokra szabdalva a protestantizmust. **Az új felekezeti nézetek** és tanítások pedig egyre inkább az illuminátus/ szabadkőműves program megvalósításához lettek igazítva, illetve felhasználva. Ez a kötődés ma már **megbotránkoztatóan nyilvánvaló.** A hosszantartó kondicionálás eredményeként a protestantizmus egy identitásváltáson ment keresztül, s ez a folyamat még nem ért véget.

Weishaput halálával Giseppe Mazzini vált az illuminátusok fejévé, aki megnyerte az ügynek a hírhedt skót rítusú szabadkőműves nagymestert, Albert Pike-ot is. Pike volt az, akinek egy írása félig meddig felfedte a háttérhatalmi napirendet, a maga világháborúival, s a kitűzött a végcéllal: létrehozni egy tisztán luciferiánus vallást és világállamot. Itt nem részletezzük a viszonylag ismert pikei terv tételeit, azt sem hangsúlyozzuk, hogy a terv eddigi menetrendszerinti pontjait megvalósították, és hogy az utolsó pontja, az iszlám és a judeo-keresztény világ közötti háború kirobbantása a szemünk előtt bontakozik ki. Céljaik szerint ez az utolsó háború fogja eredményezni a keresztény hit teljes elpusztítását és elhozni Lucifer istenkénti imádatát a földre. Amire itt kiemelten hangsúlyt kell fektetni, az az, hogy ezek a sötét erők - noha szándékukban éppen azok beteljesedésének a megakadályozása áll - akaratlanul is a bibliai próféciák beteljesedésén dolgoznak! Isten ekképpen érleli a konkolyt a búza mellett, ekképpen hozhat méltó és kiérdemelt ítéletet a nemzetekre, kezdve népével, majd azokkal, akik népét büntetik.

A Nagy Parázna hatalmát a háttérhatalom által létrehozott szekuláris (valójában luciferiánus), humanista rendszer amiatt pusztította el, hogy előkészíthesse az antikrisztusi uralmat és a luciferianizmus egyetemes felvételét. Habár a Vatikánnak továbbra is van saját érdekérvényesítő hálózata, ami magában foglalja a jezsuitákat, a különböző lovagrendeket (Máltai, Kolumbusz, stb.) és az Opus Dei-t, de alapjában véve mindez már régen a luciferiánusok irányítása alá került. Elég csak azt megemlíteni, hogy a pápa pontosan azt a nézetet terjeszti a jelenlegi emigránskérdésben, mint amit a szabadkőművesek propagálnak.

A fenevad adott időben azonban még egyszer és utoljára élni fog a Nagy Parázna bájaival és

„szolgálataival”, ami ekkor már csupán 1260 szószerinti napon, azaz három és fél éven át fog tartani. Ezután végleg elpusztítják és megégetik *(Jel. 17:16-17)*. Vagyis, az 1260 év és a három és fél év ugyanazon elemeket foglalja magában, mint a hosszabbtávú történelmi vonatkozású eseménysor. Van tehát egy hosszú távú, történelmi vonatkozása és egy három és fél éves időperiódusba tömörített változata. Ez utóbbi során minden esemény fokozottabb intenzitással fog megtörténni a közeljövőben.

Az antikrisztus és hívei rövid ideig megvalósítják majd a New Age álmot, de a visszatérő Jézus Krisztus elsöpri azt, s elhozza vele az Isten királyságát a földre. Vagyis egy nagyon rövid időre még **a Pike által felvázolt terv** végcélja, a luciferianizmus is megvalósulhat, de csak azért, hogy a kárhozottak színt valljanak istenük mellett, s teljessé tegyék önmagukon a kárhozati ítéletet.

Ezek az egybeesések koránt sem a véletlen művei, hanem a végidőkre meghatározott események Isten általi céltudatos igazgatásának az eredményei. Mert Isten betartotta ígéretét Izraelnek, felfüggesztette az állam/egyház összefonódásából álló fenevad hatalmát, s engedélyezte, hogy mozgásba lépjen egy olyan titokzatos erő, ami egy belső féregként pusztulást hozhat Izraelre amennyiben letérnek a bibliai útról.

A születésjogi áldások felvételének időzítése a bibliai hét idő szempontjából

A születésjogi nemzetek felemelkedése Izrael fogságba menetele után *„hét idő”*-vel azaz 2520 év eltelte után történt meg. József törzsei, az angolok és a szászok a népvándorlások idejétől szereplői voltak az európai történelemnek és az V. század közepén vették birtokukba a szigetországot. Anglia viszont sem ekkor, sem pedig a középkor és a korai újkor idején nem volt különösebben számottevő erő. Ez időben határozottan az olyan kontinentális európai birodalmi struktúrák domináltak, mint Nagy Károly frank birodalma, a Német-Római Birodalom, a Habsburg Birodalom, stb., amelyek nem mellékesen a római fenevad egy-egy adott „fejei” voltak. Amikor azonban eljött a meghatározott idő, akkor szinte robbanásszerűen következett be a felemelkedés és az ideiglenes „nagyhatalomváltás”.

A legtöbb bibliai próféciaelemző és tanító nem látja át a 2520 éves próféciai ciklusok jelentőségét. Sokan ugyan felismerik azt a tényt, hogy amíg a Jelenések 11:3 negyvenkét hónapja, illetve a Jelenések 12:6 ezerkétszáz hatvan napja az konkrétan egy konkrét három és fél éves időperiódust takar, addig a Jelenések 12:14 versében olvasható idő, idők [értsd két idő] és fél idő szóhasználat már 1260 (3x360+180=1260) évet jelöl. Egy bibliai „idő” egy 360 napból álló évet takar, ami a hosszabbtávú, vagy történelmi léptékű próféciai időszakokra utal. A kevésbé ismertebb és ugyancsak egy hosszú távú próféciai időszakot jelölő „hét idő” a három és fél idő dupláját jelenti, vagyis 2520 évet.

Az *1Mózes 7:24* leírása szerint *„a víz százötven napig áradt a földön”* , ami pontosan öt hónapnak felelt meg (vö. *1Móz. 7:11, 8:3-4*). Öt harmincnapos hónap az pontosan és kereken 150 nap. A jelek azt mutatják, hogy az özönvíz előtt úgy a nap, mint a holdév is 360 napból állt. Mindenesetre, a bibliai, illetve próféciai hónap az határozottan 30-ból áll, s ez oknál fogva van a kör is 360 fokra felosztva. Próféciai értelemben a napok és évek relációban vannak egymással, amire az alábbi bibliai precedens is rámutat:

4Mózes 14:34 **Negyven napig** kémleltétek ki azt a földet, most **negyven évig** bűnhődjetek, **egy-egy napért egy-egy esztendőt számítva**, hogy megtudjátok, mi az, ha én ellenkezem veletek.

Ez egy következetes bibliai koncepció, Ezékiel könyvében ugyancsak ennek megfelelően van megadva Izrael és Júda büntetésének ideje, amikor Isten *„Egy-egy évet egy-egy napban adott meg”* ***(Ez. 4:6)***. Talán az alábbi táblázat némileg érhetőbbé teszi a magyarázatot:

idő	idők	fél idő =	*„három és fél idő”*
1 év	2 év	½ év	= 3 ½ év
360 nap/ év	720 nap/év	180 nap/év	= 1,260 nap/év
(1,260 nap = 42 hónap= 3 ½ év)			
A 7 idő ennek duplája: 2 x 3 ½ idő, vagyis, 1,260 X 2 = 2,520 év			
1 nap = 1 próféciai évvel (Ezékiel 4:6)			

A fősodratú kereszténység talán a *Dániel 7:4:16* kivételével nem tulajdonít nagyobb jelentőséget a „hét időnek”. Az érdektelenség oka feltehetően, hogy az általuk egyedüli izraelitáknak vélt zsidóság történelmében nem történtek olyan nagy fontosságú próféciai események, amelyek a 2520 éves ciklushoz köthetők. Izrael elveszett törzsei történelmének esetében már annál inkább. Ez viszont a hagyományos, vagy fődodratú kereszténység értelmezésén kívül áll.

A 3Mózes 26:28-ban ez áll: *„Ha pedig ezek után sem hallgattok rám, hétszerte [héb. sheba’] keményebben megostorozlak titeket a ti bűneitekért.”*

A *„hét idő”* kifejezéssel a *3Mózes 26:28* mellett a *28:18, 21, 24* és *28* versekben is találkozunk. Ezekben a versekben az eredeti héber szövegekben a **še·ḇa‘** kifejezés olvasható, aminek alapjelentése hét, de értelmezésében már különböző módon adják vissza a fordítások. A magyar fordítások pl. a „hétszeres” fordítást alkalmazzák, ami inkább fokozódást érzékeltet, mint inkább a szó eredeti, egy adott időperiódusra vonatkozó jelentését. Magyarul talán a „hétiglen” lenne a legpontosabb fordítás. Az angol nyelvű fordítások nagy része úgy adja vissza a seba-t, hogy az inkább egy időperiódust érzékeltet *a seven times over, vagy seven times more* kifejezések használatával. A **še·ḇa‘** 124 alkalommal fordul elő a Bibliában, amit fordítanak hétnek, hét évnek, vagy hét időnek (lásd a linket).

Izrael fogságba menetele negyed évszázad alatt ment végbe, illetve vált teljessé, kezdve először a Jordán folyó keleti partján lakó törzsi elemek elhurcolásával i.e. 745-ben. A deportálások i.e. 721-re teljessé váltak. Itt nincs szándékunkban ennek a periódusnak a mérföldköveit aprólékosan elemezni, ehelyett inkább a körvonalakra koncentrálunk. Tény, hogy miként a fogságba menetel is egy két és fél évtizedet átfogó folyamat volt, úgy a születésjogi áldások is egy ezzel párhuzamos időtartam alatt bontakoztak ki, hogy végül i.e. 745-től számítva pontosan hét idő, azaz 2520 év eltelte után, 1776-ban megszületett az USA és elkezdett felemelkedni Britannia. Innentől rohamos ütemben ment végbe az angolszász népek fejlődése és gazdasági növekedése. Különös és furcsa egybeesés lenne, ha ez a folyamat nem a próféciai „hét idő”-nek

megfelelően ment volna végbe, hanem csupán a merő véletlen folytán.

A büntetés elkerülhetetlen

Az Ószövetség ideje alatt Izrael vagy betartotta az Isten által nekik adott törvényt, vagy nem, s annak megfelelően volt a nemzet megítélve, vagy jóval (áldásokkal), vagy rosszal (átkokkal); vagyis az érdemük szerint. A születésjogi áldások azonban más jellegűek voltak, hiszen egyáltalán nem az izraelita nemzetek érdemeiből fakadtak, hanem Ábrahám hiténél és engedelmességénél fogva lettek az ő utódaiévá az elsőszülöttségi vonalon, ami, mivel Rúben elvesztette, József törzsének jutott. Ezt a bizonyos áldást tehát örökölték az izraeliták, nem kiérdemelték, s így nincsenek közvetlenül a törvényhez kötve. Mert amíg a törvény alatt az áldások a törvényhez való igazodás feltételéhez voltak kötve, addig a születésjogi áldásokat feltételek nélkül kapták meg. Ez a válasz arra, hogy miért lettek pl. az angolszász nemzetek nagyszámú népekké, hogy tehettek szert oly rendkívüli nemzeti gazdagságra és miért lehettek naggyá a modern nemzetek soraiban, noha maguk nem feltétlenül voltak erre másoknál érdemesebbek. Isten csodálatos módon, de céltudatosan irányítja a földi eseményeket, akarata szerint emel fel népeket vagy teszi őket alacsony sorba. Mindennek oka van, minden eseménysor szinkronban áll, s mindennek megvan a maga természetfeletti “logikája”.

Isten azonban szent, ami azt jelenti, hogy Isten – s ezt abszolút értelemben kell venni – szent, azaz tökéletes (Ézs. 6:2-4, Jel. 4:8). Igen, Isten az szeretet, az igaz szeretet forrása és az ember iránti végtelen szereteténél fogva dolgozta ki a megváltásunk tervét is. Ez azonban nem jelenti azt, hogy Isten megalkuszik a bűnnel és a törvényrontással, s ezt maga Jézus is határozottan kijelentette (Mt. 5:17-20). Ha Isten megalkudna bűnnel, akkor nem lenne szent, azaz tökéletes. Vajon mennyire tolerálná akár a legszeretőbb férj is azt, ha a felesége folyamatosan megcsalná? Isten azért követeli meg törvényében a házastársi hűséget, mert a házasság intézménye az Krisztus és az egyház egymás iránti szellemi elkötelezettségének a fizikai megjelenítéseként lett létrehozva. Ha a hűség még a fizikai létben is ennyire meghatározó tényező, mennyivel inkább az, amikor az ember Istenhez fogad hűséget és hozzá csatolja magát egy szövetség által? Ha az esendő ember elvárja, elvárhatja a hűséget a házastársától, mennyivel inkább várhatja el azt a tökéletes Isten? Ezt talán Izrael példája mutatja meg leginkább, hiszen Istennek számos alkalommal kellett féltékeny szeretetből megbüntetnie a szellemi paráznaság vétkét elkövető népét. A magukat istenfélőnek valló emberek nagy része azonban nem akarja elfogadni azt, hogy a szerető Isten haragra is gerjedhet, aki büntet és ítél. Istennél nincs változás, és ha Izraelt keményen megbüntette a vétkeikért, az egyházával sem fog kivételezni, amit egyébként nyomatékosan közöl is velünk:

> 1Korintus 10:5-11 5 De [Izrael] többségükben nem lelte kedvét az Isten, úgyhogy elhullottak a pusztában. 6 **Mindez példává lett a számunkra, hogy ne kívánjunk gonosz dolgokat, amint ők kívántak.** 7 Bálványimádók se legyetek, mint közülük némelyek, amint meg van írva: „Leült a nép enni, inni, és felkelt játszani.” 8 De ne is paráználkodjunk, mint ahogy közülük némelyek paráználkodtak, és elestek egyetlen napon huszonháromezren. 9 Krisztust se kísértsük, ahogyan közülük némelyek kísértették, és elpusztultak a kígyóktól. 10 De ne is zúgolódjatok, mint ahogyan közülük némelyek zúgolódtak, és elveszítette őket a pusztító angyal. 11 **Mindez pedig példaképpen történt velük, figyelmeztetésül íratott meg nekünk, akik az utolsó**

időkben élünk.

A nyugati világ, s különösen az izraelita népek jóléthajhász és szellemileg leépült kereszténysége önigazoló módon és önmagát teljesen becsapva nem képes felfogni azt, hogy Istent haragra gerjesztik az életmódjukkal és azzal, hogy visszaélnek a Nevével. Emiatt haragja hamarosan meg is fog nyilvánulni a képmutató nyugati világ számára. *„Ne tévelyegjetek: Istent nem lehet megcsúfolni, amit vet az ember, azt fogja aratni is." (Galata 6:7)* Ne tévelyegjünk tehát, Isten ma is büntet, noha türelmes és hosszútűrő, nem feltétlenül mindig gyors a büntetése, de végül bizony eljön annak az ideje: „megtartja a gonoszt az ítélet napjára" (2Pét. 2:9). Közeledik haragjának nagy napja, amikor az embereknek és nemzeteknek felelni kell a tetteikért és meg lesz büntetve az engedetlenség, méghozzá személyválogatás nélkül. Nem azért büntet, mert kegyetlen, vagy mert örömét leli benne, hanem azért, mert atyaként korrigál bennünket, ha szükségünk van rá. *„Mert akit szeret az ÚR, azt megdorgálja, de mint apa a fiát, akit kedvel." (Péld. 3:12) „Aki kíméli botját, gyűlöli a fiát, de aki szereti, idejében megfenyíti." (Péld. 13:24)* Teszi ezt Isten azért, hogy a kemény csapások alatt hozzá forduljunk, s megtérve a bűneinktől ne vesszünk el az ítélet napján *(Péld. 3:11-12; Héb. 12:5-11; Jel. 3:9).*

Isten azért választotta el Izraelt magának (fizikait és szellemit), hogy azok vele egy úton járjanak, kövessék az utasításait, példaként a nemzetek számára. Ez egy felelősségteljes feladat.

> **Ámós 3:1-3 1** Halljátok meg e beszédet, melyet az Úr szól ti felőletek, Izráel fiai; mindama nemzetség felől, a melyet felhoztam Égyiptom földéről, ezt mondván: **2** **Csak titeket választottalak magamnak e földnek minden nemzetségei közül; azért büntetlek meg titeket minden gonoszságtokért.** **3** Vajjon járnak-é ketten együtt, ha nem egyeztek meg egymással?

Akinek sok adatott, attól sok várattatik el. Márpedig az izraelita nemzeteknek rendkívül sok és páratlan mértékű áldás adatott meg, amivel láthatóan visszaéltek, s amit a maguk érdemének tartanak.

A büntetés célja

Izrael a szövetség népe, amely üdvösségre lett elhívva, s ezt Isten véghez is viszi, még akkor is, ha jelenleg a leggyalázatosabb bűnökben élnek. Isten kegyelmes és hatalmában áll megtisztítani őket, s teszi ezt a reájuk eljövő csapások által:

> **Ézsaiás 1:18-20 18** Aztán gyertek, s szálljatok velem perbe!" – mondja az Úr. „**Ha olyanok volnának is bűneitek, mint a skarlát, fehérek lesznek, mint a hó; és ha olyan vörösek is, mint a bíbor, olyanok lesznek, mint a gyapjú.** **19** Ha készséggel engedelmeskedtek, majd a föld legjavából esztek. **20** De ha tovább is lázongtok ellenem, kard pusztít el benneteket." Igen, az Úr szája mondja ezt.

Pál röviden így foglalja össze: Teljes Izrael meg lesz mentve.

> **Róma 11:25-27** a megkeményedés Izráelnek csak egy részét érte, amíg a pogányok teljes számban be nem jutnak, **26** **és így üdvözülni fog az egész Izráel, ahogyan meg van írva:** „Eljön Sionból a Megváltó; eltávolítja a hitetlenséget Jákób házából, **27** és én ezt a szövetségemet adom nekik, amikor eltörlöm bűneiket."

Teljes Izrael üdvözülni fog, s ennek az az oka, hogy Isten addig korrigálja, s ha kell, bünteti a fiait, míg

azok elfordulnak bűneiktől és részesülnek a szentségében.

> **Héberek 12:5-11** **5**… „Fiam, ne vesd meg az Úr fenyítését, és ne csüggedj el, ha megfedd téged, 6mert akit szeret az Úr, azt megfenyíti, és megostoroz mindenkit, akit fiává fogad." **7** Szenvedjétek el a fenyítést, hiszen úgy bánik veletek az Isten, mint fiaival. Hát milyen fiú az, akit nem fenyít az apja? **8** **Ha pedig fenyítés nélkül maradtok, amelyben mindenki részesül, fattyak vagytok, nem pedig fiak.** **9** Azután: testi apáink fenyítettek minket, és tiszteletben tartottuk őket, nem kell-e sokkal inkább engedelmeskednünk a szellemek Atyjának, hogy éljünk? **10** Mert ők rövid ideig, a saját elgondolásuk szerint fenyítettek, **ő pedig javunkra teszi ezt, hogy szentségében részesüljünk.** **11** Pillanatnyilag ugyan semmiféle fenyítés nem látszik örvendetesnek, hanem keservesnek, később azonban az igazság békességes gyümölcsét hozza azoknak, akik megedződtek általa.

Isten mintegy agyagedényt formálja Izraelt, s ezt akként teszi, ahogy neki tetszik *(Jer. 18:6).* Célja népének üdvössége, s ennek érdekében, mint jó Atya, alkalmaz korrigáló büntetést. Jákob nyomorúsága végül is Izrael javára válik, mert megmenti őket a haláltól, a kárhozattól. Jákob Izrael és a beoltottak az üdvözülő emberiséget alkotják, ők azok, akiknek neve benne van az élet könyvében.

Az emberiség egy csoportja azonban kárhozatra jut, nincs semmi reményük a megtérésre, mert maguk azok, akik elvetik Istent, törvényeit és a Jézusban elérhető kegyelmet. Az ilyen ember Sátánnal ért egyet, aki önmagán kívül nem ismer el mást istennek és nem akar más utat járni, csakis a sajátját. Az ilyen emberek Sátán elkötelezett szolgái, aminek jeléül felveszik a fenevad bélyegét. Nevük ezért nincs benne az élet könyvében. Leborulnak a Fenevad előtt, mert úgy a birodalom, mint annak vezetője, az antikrisztus, az Isten és a Felkentje ellenes lázadás abszolút megtestesítője.

> **Jelenések 13:7-9** …. Hatalma kiterjedt minden törzsre, népre, nyelvre és nemzetre. **8** A föld lakói, **akiknek a neve a világ kezdetétől nincs beírva a megölt Bárány életkönyvébe, mind leborulnak majd előtte.** **9** Akinek van füle, hallja meg!

A bukott embernek egyetlen reménye a Krisztusban való megtérés. Egy keresztény a Krisztusban való élet által ölti magára az isteni természetet és adja halálra a bűnös emberi természetét. A Szentírás ezt a megszentelődés folyamatának nevezi. Ez tehát egy folyamat, mégpedig egy megtisztulási folyamat, és mint ilyen megpróbáltatások, sikerek, elesések sora elé állít bennünket. Amelyek által szentségre jutunk, *„mert sok szorongatás [tribuláció] közepette kell bejutnunk az Isten országába." (Ap.Csel. 14:22).* Így van ez a fizikai síkon a testi Izrael esetében is, hiszen Izrael csak a nagy nyomorúságban való megtisztulása után mehet be a Messiás földi országlásába.

Isten nem csak a *„jó embereket"* használja fel céljaihoz, hanem a gonoszt is. Végső soron Sátánt is Isten használja fel, és szigorúan megszabja neki azokat a kereteket, amelyeken belül végezheti a dolgát. Isten pl. megengedte azt, hogy Sátán megtegye Jóbbal mindazt, amit megtett, s ami rettenetes szenvedést hozott ennek az embernek az életébe, de megszabta a határokat is *(Jób 2:6).* Az Isten által engedélyezett és Sátán által véghezvitt megpróbáltatásokat mérhetetlen áldások követték. A keresztények esetében ugyanez történik meg, amikor Sátán „kikéri" őket Istentől, hogy tüzes próbák által bizonyítsuk hitünket *(1Pét. 1:7).* Bármit is kell elszenvednünk, azt nem lehet összevetni azzal a dicsőséggel, ami megnyilvánul számunkra *(Róm. 8:18).* Izrael maradéka pedig megtér és megmenekül, hogy Isten áldásokban gazdag „model" nemzete legyen a millenniumban.

Az antikrisztusi fenevad a büntetés eszköze, amivel kárhozatot hoz mindazokra, akik alávetik magukat, de az általa elkövetett atrocitások sokak megtérését okozzák.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI
CHURCH OF GOD

A kommunizmus és a Sátán zsinagógájának kapcsolata

Ez az írás a Sátán Zsinagógája II. részének egyik alfejezete, amit a teljes írás megjelenéséig előzetesen leközlünk.

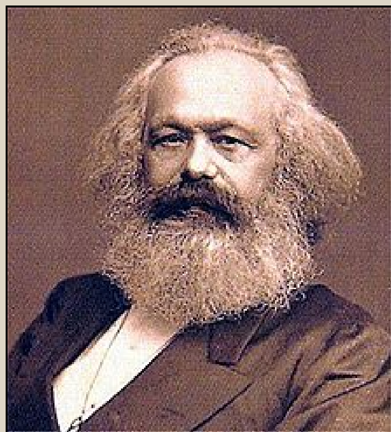
Isten Egyházának Gyülekezetei

Email: **p.poli@mailcity.com**

Weboldal: **http://www.churchofgod.hu**

Marx és az illuminátusok

Sátán zsinagógája gazdag eszköztárának felsorolásából semmiképpen sem hagyhatjuk ki a kommunizmus néven elhíresült társadalmi és gazdasági rendszer megemlítését. A sötét erők világuralmi törekvésében ez a rendszer bizonyult talán eddig az egyik legsikeresebb eszköznek, még akkor is, ha végül csupán átmeneti szerep jutott neki. Hogyan köthető a kommunizmus az illuminátusokon és Marxon keresztül a Sátán Zsinagógájához? Ki is volt valójában Marx Károly, és kik álltak mögötte az eszme kidolgozásának folyamatában?

Az ideológiát megformáló Marx Károly neve több felforgató, titkos társasághoz is kapcsolható. A közhiedelemmel ellentétben Marx nem volt ateista, hanem - amint ezt Rabbi Antelman is feltárta a *"To Eliminate the Opiate"* című könyvében - szabbateista, azaz frankista zsidó családból származott. Paul Johnson a *"History of the Jews"* című munkájában, amelyből ezt a részt már korábban idéztük, Marx gondolkodását a kabbalista Gázai Náthán (Sabbatai Zevi utódja) gondolkodásmódjához hasonlította. Marxot és Engelst egy rejtélyes szervezet kérte fel a kommunizmus eszméinek kidolgozására. Ez a sokáig titkosan működő szervezet az "Igazak Szövetsége" volt, amely később néhány hasonló csoporttal egyesült, és 1847-től a Kommunista Liga nevet viselte. Marx 1845-ben Brüsszelbe költözött, majd valamivel később társával, Engels Frigyessel a Kommunista Liga szervezőivé lettek. A Kommunista Liga fő csoportja, az "Igazak Szövetsége" annak a francia jakobinus mozgalomnak a származéka, amit még a Bajor Illuminátusok hoztak létre. Az Igazak Szövetsége tehát a korábban, 1786-ban Bajorországban betiltott illuminátusokhoz kapcsolható, lényegében azok egyik újraszerveződése volt.

A kommunizmus létrehozásának terve tehát megelőzte Marxot. Amikor a skót születésű Frances "Fanny" Wright, az illuminátusok feminista szárnyának egyik fontos személyisége 1829-ben New York-ban tartott előadássorozatot a rend novíciusai számára, ott felvázolta a mozgalom programjait. Beszélt többek között az "egyenlő jogokról", a nők

szerepéről, a szabad szerelem erényeiről, az ateizmusról stb. Üzenetének fő csapásvonala a rend terveinek rövid bemutatása volt. Eszerint az illuminátus elvek alapján ekkor már kidolgozás alatt áll egy nemzetközi mozgalom, amely a különböző bomlasztó csoportosulások (nihilisták, ateisták, szervezett alvilági elemek stb.) felhasználásával háborúk kirobbantását tervezi. Ezt a mozgalmat "kommunizmus"-nak fogják nevezni, és ennek nagy szerepe lesz a világkormány megszületésében. A háborúk és forradalmak által okozott káosz ugyanis növelni fogja a rend iránti igényt, s ekkor az illuminátusok mint a rend megteremtői lépnek majd fel. Marx Károly ekkor mindössze 11 éves volt (Engels pedig 9).

Marxék 1848-ban kiadják a Kommunista Kiáltványt. Így természetesen nem véletlen az, hogy a Kommunista Kiáltvány bizonyos pontjai szinte szóról-szóra megegyeznek az illumitátusok által korábban megfogalmazott és írásban is levetett célkitűzésekkel. Gary Allen amerikai történész, a *"None Dare Call It Conspiracy"* - "Senki nem meri összeesküvésnek nevezni" - című művében megállapítja a Marx és Engels által összeállított Kommunista Kiáltványról, hogy: "ha áttanulmányozzuk a Kommunista Kiáltványt, akkor megállapíthatjuk, hogy Marx lényegében azt állítja: a proletárforradalom létrehozza a proletariátus szocialista diktatúráját. A proletariátus szocialista diktatúrájához három feltétel teljesítésére van szükség: (1) A magántulajdonra vonatkozó valamennyi jog eltörlésére; (2) A család felbomlasztására; (3) és annak a lerombolására, amit Marx a nép ópiumának nevezett, vagyis a vallás megszűntetésére." Még egy felületes olvasó is láthatja, hogy ezek a pontok azonosak az illuminátusok által terjesztett nézetekkel.

Marx tehát egy 70 évvel korábban megfogalmazott és ismert elgondolást csiszolt át és igazított a XIX. század viszonyaihoz. A Kommunista Kiáltványhoz sokat kölcsönzött még Clinton Roosevelt, a *"The Science of Government Founded on Natural Law"* – "A természet törvényeire alapuló kormányzat tudománya" című munkájából, ami pedig határozottan az Illuminátus rendet megalapító Adam Weishaupt filozófiáját tükrözte.

A kommunizmus tehát több szinten is az illuminátusokhoz kapcsolható, még akkor is, ha a későbbiekben azt elsősorban Marx eszmei szüleményének tulajdonították. Tény tehát, hogy Marx egy vagy akár több titkos társaság megrendelésére dolgozott, és valójában nem tett mást, mint a már meglévő illuminátus tételeket sorolta fel, majd egy ideológiai hátteret, egy eszmét produkált hozzá, figyelembe tartva és kihasználva a korabeli állapotokat.

Az illuminátus megbízók és Marx is tisztában voltak azzal, hogy mielőtt a tömegeket rá lehetne vezetni az általuk vizionált új világrendnek az elfogadására, előtte mindenképpen alá kell ásni és meg kell dönteni a keresztény és a biblikus értékekre támaszkodó társadalmi struktúrákat. E téren a felvilágosodás és a racionalizmus eszméi is a háttérhatalmak világuralmi törekvését segítették elő. Az évezredes, jól berögződött normák nem törnek meg hirtelen maguktól. Ezt felforgató munkákkal, erkölcstelenséggel és ideológiailag alátámasztott forradalmi mozgalmak beindításával, vagyis erőszakkal lehet elérni. A felforgató munka célja a társadalmi nyugtalanság mesterséges felszítása, az osztályok közötti viszályok felkeltése, ami lázadásokat, forradalmakat szül. A forradalmakhoz pedig szükséges a kész, előre gyártott ideológia. A társadalmakat, amelyeknek az Isten képmására teremtett ember áll a központjában, el kell törölni, helyébe pedig egy pénz- és profitközpontú társadalmat kell felállítani. A kereszténységnek még a hamis, vagy langymeleg formája sem tűrhető meg, mert ha csupán névlegesen is, de az igaz Istent képviselik, és viszonylagosan szilárd erkölcsi alapokon állnak. Ezt fel kell váltani a kételkedéssel, az erkölcsi relativizmussal, majd végül a nihilizmussal és teljes istentelenséggel. A végcél azonban sohasem az volt, hogy a világot ateistává tegyék! Céljuk az, hogy megnyerjék az emberiséget Lucifer és Fenevad birodalmának imádatára és követésére, amit korunk végén egy rövid időre sikeresen meg is fognak majd valósítani *(Jel. 13:3).*

Megalapozott tény, hogy a kommunizmus soha nem volt az elnyomott és jogfosztott tömegek mozgalma. A kommunizmus eszméit és a munkásmozgalmat lényegében a titkos társaságokba tömörült, és világuralomra törő sátáni elit, valamint az őket pénzelő nemzetközi bankárok formálták meg és indították útjára világhódító programjuk részeként! Ez volt ugyanis a legkézenfekvőbb és leghatékonyabb eszköz az egyik alapvető célkitűzésük megvalósításához: a meglévő monarchiák, vagyis uralkodó-dinasztiák és történelmi uralkodó osztályok eltávolításához, és vele a teljes politikai, pénzügyi és gazdasági hatalom átvételéhez. Úgy vélték, hogy ez az ideológia futótűzként terjed majd el szerte a világban, és az internacionalista kommunizmus által sikeresen megvalósíthatják régi álmukat, az általuk uralt világállam létrehozását. Ehhez az egyik stratégia a szocialista kormányzatok létrehozása volt, ezért a világ országainak többségében ilyen szocialista kormányzatokat kívántak megvalósítani vagy hatalomra segíteni. Konszolidációjuk után pedig létre kell hozni a nagy egyesülést egy, az egész

világot átfogó, diktatorikus szocialista szuperállam formájában. Az adott korban ebben látták a globális világállam megvalósulását, ami azóta természetesen már komoly módosításra szorult.

A Marx által kidolgozott, eredetileg illuminátus ideológia szerint a proletárforradalom hozza létre a nincstelenek szocialista diktatúráját. A marxizmus az egyszerű embereknek azt hirdette, hogy ha létrejön a proletariátus diktatúrája, és annak nyomán az osztálynélküli kommunista társadalom, akkor mindenki békében, jólétben és szabadságban fog élni. Nem lesz többé szükség kormányokra, rendőrségre, hadseregekre, s nem lesznek háborúk sem. Békét és jólétet biztosítanak az emberiségnek. A kommunizmus tehát egy hamis messianizmus! Bár a marxizmus hangsúlyozta, hogy az uralkodó osztály nem fogja önként feladni hatalmát, ezért a harc és az erőszak alkalmazása először elkerülhetetlen, de *"ez a harc lesz a végső, és nemzetközivé válik majd a világ."*

Amit azonban Marx és utódai gondosan elhallgattak az egyszerű emberek és a tömegek elől, az az, hogy a társadalmat irányító – pontosabban az uralmat kézben tartó – vezetők mindig is "egyenlőbbek lesznek" majd az általuk uralt embereknél. Röviden szólva, ők fel lesznek mentve az alól, hogy az ők is egyenlően osztozzanak népük és nemzetük anyagi javaiban és forrásaiban. Köztudott tény, hogy a kommunista vezetők között nem nagyon akadtak nyomorgó szegény emberek, és olyan luxust élveztek, amiről az átlag polgár csak álmodozhatott. Soha nem volt titok, a kommunizmus mögött egyáltalán nem a javak egyenlő megosztása és a társadalmi igazságosság megvalósítása húzódott, hanem egy titkos, háttérhatalmi erő kiszolgálása. A kommunista hatalmi elit csupán a szupergazdagok frontemberei voltak, akik jutalma a páratlan luxus és a zsarnoki hatalom megkaparintása és megtartása volt.

A sátáni háttérhatalom, a szupergazdag élbankárok nem csak a kommunizmus kijelölt értelmi szerzőit és az ideológia kidolgozását irányították, de a velejáró erőszakot, a forradalmi megmozdulások elterjedését is ők rendelték meg. Az orosz forradalmat és a cár meggyilkolását a Rothschildok és ügynökeik, Jacob Schiff, a német és amerikai Warburgok tervelték ki, és természetesen ők pénzelték magának a bolsevik forradalomnak a kitörését is. Ezek a bankárok arra jelölték ki Lenint, Trockijt, és Sztálint, hogy végezzék el a piszkos munkát, a kijelölt egyének pedig hűségesen eleget tettek azok megbízatásának, akik ellen elvileg harcolniuk kellett volna.

Így lettek a századfordulótól kezdve Lenin, Trockij, majd később Sztálin is a bolsevizmus vezérei. Tudjuk, ezek fedőnevek, egyiknek sem ez volt az igazi neve. Lenin főhadiszállása először Párizsban volt, de a háború kitörése után áthelyezte székhelyét Svájcba. Trockij New York déli belvárosában élt, ahol főleg orosz és zsidó bevándorlók laktak. Lenin és Trockij ekkor még együtt dolgoztak. Annak ellenére, hogy egyiküknek sem volt foglalkozása, vagy ismert kereseti forrása, jó módban éltek és bőven el voltak látva pénzzel. Trockij gyakori látogató volt Jacob Schiff palotájában, ahol titkos tárgyalásokat folytattak. Később derült fény arra, hogy Schiff finanszírozta Trockijt, és egy orosz emigránsokból álló gengszter csoport kiképzését. Trockij hirtelen eltűnt New York-ból, s mint kiderült, a nagyjából háromszáz kiképzett orosz emigránssal Svájcba tartottak egy Schiff által bérelt hajón. Ugyanez a hajó szállította azt a Jacob Schiff által kiszolgáltatott 20 millió dollárt is, amivel a bolsevik forradalom kirobbanását finanszírozták. Trockij és a forradalomra kiképzett kalandorok nem véletlenül tartottak Svájcba, ott egyesültek Lenin csoportjával, és készen álltak a bevetésre. Előtte azonban Lenin egy fogadást tartott a frissen érkezett Trockij számára, amelyen több, a világ legmagasabb pozícióit betöltő ember volt jelen. Ott volt pl. Edward Mendehaus ezredes, Woodrow Wilson bennfentese, és Schiff kormányzati ügynöke. Emellett jelen volt Warburg a Warburg Banktól, a Rothschildok Londonból és Párizsból, valamint Lipitinov, Kaganovics és Sztálin is. Ez utóbbi ekkoriban még egy bank- és vonatrabló banda vezére volt. Oroszország meghódítását és az első kommunista állam létrehozását New Yorkból, a kapitalizmus fellegvárából irányították az olyan nemzetközi "zsidó" bankárok, mint Jacob Schiff és társai. Tehát úgy a kommunizmus ideológiájának megformálása és terjesztése, majd pedig az első kommunista állam létrehozása a világuralomra törő sátáni háttérerők és élkapitalisták munkája volt.

Marx a luciferiánus szellemiség kirakatpéldánya

Ezt a részt mindenképpen egy fontos tény kihangsúlyozásával kell kezdeni, mégpedig azzal, hogy sem az illuminátusok, sem a kommunizmus létrehozói nem voltak ateisták! Ateistákká csupán a lebutított népet tették, akiket az ő "választottaik" uraltak és vittek pusztulásba. Egy igaz ateista nem hisz Isten létezésében. Ám úgy az

illuminátusok, mint maga Marx is hittek Isten létében, olyannyira, hogy tudatosan ellene fordultak, és tudatosan a szintén Isten ellen lázadó Sátánt szolgálatába álltak.

Az alábbiakban idézni fogunk részeket Richard Wurmbrand keresztény szerző alapos kutatómunka után megírt, "Sátánista volt-e Marx Károly" - "*Was Karl Marx a Satanist?"* - című könyvéből. Wurmbrand kielemezte Marx verseit, barátainak, kortársainak vele kapcsolatos megjegyzéseit és levelezéseit. Kutatásai során Wurmbrand teljes meggyőződést nyert afelől, hogy Marxot sötét szellemi erők tartották fogva. Idézi Engels egyik idevágó írásos nyilatkozatát, miszerint Marx egy "szörnyeteg, akit tízezer ördög szállt meg". Az bizonyos, hogy versei, munkássága és eszméjének gyümölcsei valóban nem engednek meg más következtetést. Az író azzal a megállapítással zárja le munkáját, hogy "a kommunizmus egy kollektív démoni megszállottság".

[Megjegyzés: Az angol nyelvű versszövegeket ennek az írásnak a szerzője fordította magyarra, nem annyira a rímekre ügyelve, mint a szószerinti mondanivalóra.]

Egy sátánista már csak azért sem lehet ateista, mert hinnie kell az Isten által megteremtett Sátán létében és erejében, s így magától értetődően Isten létezésében is. Marx Károly minden tekintetben magán viselte a szabbateista/dönmeh és illuminátus (luciferiánus) jegyeket. Marx zsidó családba született, apja ügyvéd volt, aki a keresztény hitre tért, és fiát hatéves korában szintén "megkereszteltette". Az ifjú Marx még odaadó keresztténynek tűnt, ám legénykorában hirtelen színt vallott. Ez a családi profil tökéletes példája a dönmeh kettős identitásnak.

Marx annyira nem volt ateista, és annyira gyűlölte Istent, hogy versekben örökítette meg Isten-ellenes haragját és küzdelmét. Saját szavaival szólva: "*Bosszút kívánok állni magamért az ellen, Aki odafönn uralkodik."* Olvassuk csak el egy hírhedtebb versének két árulkodó versszakát:

A kétségbeesett segélykiáltása – *"Invocation of One in Despair"*

Hát egy isten ragadta el tőlem mindenem
A sors folyamán és kínpadján.
Az ő világai visszavonhatatlanul állnak!
Csak a bosszú marad meg énnekem!

Felépítem trónomat odafenn, a magasban,
s annak borzasztó, hideg orma lesz.
Mert bástyái a babonás rettegés.
Mert nagyvezére a legsötétebb gyötrelem.

A luciferiánus Marx Isten elleni haragjában így emelte fel szavát az ellen, *"Aki odafenn uralkodik": "felépítem trónomat, odafenn, a magasban."* E szavak szinte szó szerint megegyeznek Sátánnak, az eredeti Lucifernek, azaz "fényhozónak" szándékával: *"én az égbe megyek föl, az Isten csillagai fölé állítom trónomat." (Ézs. 14:13).*

De miért kívánt magának Marx Sátánhoz hasonlóan egy ilyen magasztos trónt? Erre a pontos választ egy szintén Marx által megírt, ám kevéssé ismert drámából bogozhatjuk ki. Ennek a drámának a címe: *Oulanem.* A dráma lényegében a luciferiánusok (és frankisták) orgiáira emlékeztet. Mielőtt magának a drámának a mondanivalójára térnénk, előtte talán idézzük fel Marx egy másik versét, amelynek címe "A játékos" *(The Player):*

A pokoli párák felemelkednek és betöltik az agyat,
amíg őrült nem leszek és a szívem teljesen megváltozik.
Látod e kardot? A sötétség fejedelme adta el nekem.
Értem lüktet az idő és adja a jeleit.
S én egyre merészebben járom a haláltáncot.

A fenti sorok egy sátánista vallomásai, egy olyan emberé, aki átérezte a szellemében végbemenő elsötétülést, szívének elváltozását. Miként is lehetne másképp, miután egyezséget kötött az ördöggel, tudva azt, ez a játék valóban nem más, mint a halál tánca. Később a nagy nyilvánosság előtt már tisztázni próbálta magát, és egy jelentéktelen

epizódként kívánta vázolni életének ezt az időszakát. Követői a mai napig elhallgatják, vagy lekezelik a nagy bálvány verseinek mondanivalóját. E költeményeket azonban nem tekinthetjük egy igazságosságra éhes, de célt tévesztett fiatalember hevületének. Minden ilyen irányú érvet kiüt az életműve, a kommunizmus, s annak iszonyatos ember- és Isten-ellenes rémtettei. A történelem a tanú arra, hogy amit versében írt, azt a lehető legkomolyabban vallotta és gyakorolni kívánta. Ezek után talán idézzük az említett Oulanem két strófáját:

És ők is mindannyian Oulanem, Oulanem.
A név felcseng, mint a halál, felcseng,
amíg elhal egy nyomorult kapaszban.
Elég már, érzem! Felemelkedik a lelkemben....

De még erő van ifjú karjaimban,
hogy megragadjalak és összezúzzalak [mármint az emberiséget] viharos erővel,
mialatt mindkettőnkre sötéten ásít a mélység.
Alámerülsz, s én kacagva követlek,
füleidbe súgva: "szállj alá, jöjj velem, barátom."

Marx nagyon jól ismerte a Szentírást, tudta, a gonoszság munkásai az ördögnek és angyalainak fenntartott örök tűz általi pusztulásra jutnak majd *(Mát. 25:41).* A költő Oulanem száján keresztül beszél, s ezáltal a saját szavaival bizonyítja, hogy ebbe a pusztulásba kívánta magával sodorni az emberiséget! (Ugyanezt Wumbard is megjegyzi könyvében (u.o. 12-13. o.)). Marx imádta citálni Mefisztó szavait a Faust-ból: *"Minden ami létezik, megérdemli a pusztulást."* És a kommunisták mindig is hűek maradtak a pusztítás és rombolás eszméihez, Leninen, Sztálinon, Maón és Pol Pot-on át, a mai utód kommunistákig.

Az illuminátusok és egyéb luciferiánusok hisznek az örök életben, de elvetik azt az ideiglenes hatalomért és gyönyörökért. Megátalkodott lázadásukban felvállalják a pokol kínjait és az örök halált, tudván ezen elrendeltetésüket, de makacs vágyuk, hogy az emberiség minél nagyobb részét magukkal ragadják "az ásító mélységbe". Marx idevonatkozó megvallása jól látszik "A sápadt hajadon" – *"The Pale Maiden"* című verséből is, amelynek egyik versszaka így szól:

A mennyet eljátszottam,
Tudom nagyon jól.
Lelkem, mely egyszer igaz volt Istenhez,
a pokolra választatott.

Figyeljük meg az Oulanem befejeződését:

Ha van Valami, ami emészt,
beléje szökkenek, és én hozom a világot romlásba –
A világot, mely köztem és a mélység között dagad
darabokra töröm kitartó átkaim révén ...

Az *Oulanem*-ben Marx azt teszi, amit az ördög is tesz: Az egész emberiséget kárhozatba kívánja vinni. Az Oulanem teljesen egyedi dráma, hiszen szereplőinek mindegyike tisztában van a maga romlásával, amelyet büszkén fitogtatnak és meggyőződéssel dicsőítenek. *"E drámában nincs fekete és fehér jellem ... Mindannyian sátániak, korruptak és veszedelemre vannak ítélve."* [Wurmbrand, u.o. 15. o.]

"Amikor Marx 18 éves korától kezdve írta ezeket a szavakat, már megformálta elméjében életének célját. Egyetlen olyan szava nincs, amelyből azt vehetnénk ki, hogy az emberiségnek, vagy akár a proletároknak vagy a szocializmusnak a javáért küzd. Egyetlenegy üzenet cseng át: a világot teljes pusztulásba kívánta vinni, s ezzel egy trónt emelni magának, amelynek bástyája az emberi borzalom." [u.o. 16. o]

Richard Wurmbrand felhasználta könyvében a Marx és apja között folyt levelezés fennmaradt példányait is, amelyekből idézi a sötét erők által megszállt forradalmár apjához írt egyik levelét: *"A főszentélyem kettéhasadt és új isteneknek kellett helyet foglalniuk"* [u.o. 16. o.] A levelezésből kitűnik, hogy az apa komolyan aggódott fia

lelkiállapotáért, és próbálta meggyőzni őt a sötét oldal elhagyására. Marx viszont a *Hegelről* című versének néhány stanzájával ajándékozta meg édesapját annak 55. születésnapja alkalmából:

A szavak, melyeket tanítok, egy ördögi massza keverékei.
Így mindenki azt gondolhatja, amit gondolni kíván. [u.o. 17. o.]

Amikor Moses Hess, a szocializmus és cionizmus egyik korai élharcosa találkozott Marxszal, így üdvözölte őt: "*Dr. Marx, Ön az én bálványom, aki az utolsó rúgást adja az ódon vallásnak és politikának."* [u.o. 20. o.]

Georg Jung, Marx egy másik közeli barátja így ír róla 1841-ben: *"... Marx minden bizonnyal elűzi Istent a mennyekből... Marx a kereszténységet a legerkölcstelenebb vallásnak nevezi."* [u.o. 20. o.]

És végül még egy idézet, ez Mikhail Bakunyintól, a híres orosz anarchistától származik, aki Marx partnere volt az Első Internacionálé idején*: ".... Itt lép be Sátán, az örök lázadó, az első szabadgondolkodó, és a világok emancipátora ... aki biztat az engedetlenségre és a tudás gyümölcsének elfogyasztására." ... Ebben a forradalomban fel kell ébresztenünk az ördögöt az emberekben, felszítani bennük a legalávalóbb vágyakat."* [u.o. 22. o.]

Bakunyin egyébként feltárja, hogy egy másik nagy szocialista gondolkodó, Proudhon (szintén Marx barátja) "Sátánt imádta". Proudhon azt hangoztatta, hogy Isten az igazságtalanság prototípusa, és úgy vélte: ".... Minden egyes lépésünk egy győzelem, amelyben legyőzzük az istenit." [u.o. 23. o.]

"Marx verseinek egyik üzenete (pl. 'A kétségbeesett segélykiáltása' és az 'Emberi büszkeség') a dacos, sátáni büszkeség követésének példái, ahol az ember a maga nagyságára áhítozik, és ha emiatt pusztulnia kell, az ugyan egy kozmikus katasztrófa, de legalább mint isteni lény pusztul el, akit megsiratnak a démonok. 'A játékos' Istent okolja, mert az nem ismeri el és nem tiszteli a művészi nagyságát. A pokol mélyéből tör fel, 'megigézve az elmét és elcsábítva a szívet, és a tánca a halál tánca ...' " [u.o. 24]

Ugyanakkor ez a művészet, ami "a mélységből tör fel és megigézi az elmét", mindig is célbavette az ifjúságot, mint a démoni erők fegyvere. E szellemiség Jerry Rubinnak, a hasonszőrű amerikai forradalmi agitátornak a szavaira emlékeztet bennünket, amit a "Tedd" – *"Do it"* címet viselő, lázadásra szító könyvében fogalmazott meg: *"Kombináljuk az ifjúságot, a zenét, a szexet, a kábítószerélvezetet és lázadást a hazaárulással – és ennek a kombinációnak nehéz lesz ellenállni."* A cél szintén minden érték lerombolása és elpusztítása, az ördöggel való szerződés megkötése, a pillanatnyi felemelkedés és az örök halálba lengő tánc.

Az "Emberi büszkeség" - *" Human Pride"*című versében Marx is tökéletesen világossá teszi, hogy célja nem a világ jobbá tétele vagy akár megreformálása, mint inkább elpusztítása, s annak a pusztulásnak az élvezete:

Lenézően vágom bele kesztyűimet a világ arcába.
Látva ennek a törpe óriásnak az összeomlását, aminek esése nem fojtja el lelkesedésemet.
Akkor majd istenien és győzedelmesen vándorlok a világ romjai között,
és szavaimnak aktív erőt adva, egyenlőnek érzem magam a Teremtővel.

Az utolsó sor szintén Sátánt idézi fel, aki így szólt: *"Olyanná leszek, mint a magasságbeli" (Ézs. 14:14).*

Az eddigiekből jól láthatjuk, Marx egyáltalán nem volt ateista. Sátánista volt, aki hitt Istenben, de ellene és a teremtése ellen fordult. A Szentírásban azt olvashatjuk, hogy vannak bizonyos emberek, akik "Nem méltatták az Istent arra, hogy megismerjék..." (Róma 1:28). Mit tesz Isten az olyan emberekkel, akik nem kívánják megismerni sem Őt, sem kegyelmét, sem igazságos útjait? " ... Isten is romlott eszükre hagyta hát őket, hogy aláváló tetteket vigyenek végbe. (Róm. 1:28). Mire jutnak ezek a megátalkodott emberek, ha Isten romlott eszükre hagyja őket, és miféle aláváló tetteket követnek el?

Róma 1:29-32 ***29*** ***Tele*** *is* ***vannak mindenféle gonoszsággal, hitványsággal, kapzsisággal, ravaszsággal, tele irigységgel, gyilkossággal, vetélkedéssel, ármánykodással, rosszindulattal.*** *30 Megszólók, rágalmazók,* ***istengyűlölők, gyalázkodók, fennhéjázók, kérkedők, agyafúrtak,*** *szüleik iránt engedetlenek, 31 értetlenek,* ***hitszegők, lelketlenek, könyörtelenek****. 32* ***Bár fölismerték Isten rendelkezését, hogy aki effélét művel, méltó a halálra, mégis ilyeneket tesznek,*** *sőt a*

tetteseknek még helyeselnek is.

Marx tökéletes példája annak, amit itt a kiemelt részekben olvashatunk, ehhez elég csupán verseit és levelezéseit elolvasni, valamint a kommunizmus gyümölcseit megvizsgálni. Bár Marx korántsem volt Sátán egyedüli szócsöve, de egyike volt a leghatékonyabbaknak a történelem folyamán.

Amit Marx és az ideológia megrendelői akkor még nem tudhattak, az az, hogy a világuralmi terv nem fog első nekifutásra [a kommunizmus által] megvalósulni. A kommunizmus mint államforma és gazdasági rendszer megbukott, de úgy, hogy betöltötte hasznos funkcióját. Az erős kezű diktatúrát felváltotta a demokrácia puha diktatúrája, és a háttérhatalom módszert váltott, még alantasabb eszközökkel szorítja meg a hurkot a világ nyakán: az eladósítás és gazdasági kényszer által. Ily módon az emberek nagy része önszántából veti alá magát az általuk kreált problémák általuk nyújtott megoldásainak.

A régi rendszer élharcosai és irányítói természetesen ugyanúgy hatalomban maradtak, és tovább folytatják munkájukat, immáron demokratákként és kapitalistákként. Egy dolog soha nem változik, ők a továbbiakban is egyenlőbbek az átlagembernél, s a hatalom továbbra is az ő kezükben marad, amíg a háttérhatalmat szolgálják.

Kifinomultak a módszerek, megadatott a szabadság látszata, hiszen ma már lehet pl. utazni, de nincs igazán értelme, ugyanis bárhova megyünk, ugyanazt találjuk. Néhány dolog azonban nem változott meg.

Ahogy a háttérhatalmakat kiszolgáló gondolkodók, politikusok egykor megalkották a kommunizmus eszméit, és ezáltal "felébresztették", majd könnyen használható eszközzé formálták a munkásosztályt, úgy korunk polgárainak gondolkodását is aktívan formálják a globalizmus ideológiájával.

A polgárokat olyan dolgokkal riogatják, ami a kezük irányítása alá készteti a megfélemlített, és a mesterségesen létrehozott válságokkal manipulálható embereket. Hiszen az általuk mesterségesen kreált válságokra természetesen egyedül ők tudnak választ és megoldást nyújtani. Rémisztgetnek a nacionalizmussal, ami részükről már egyenlő a mindennél rettenetesebb ellenséggel, a fasizmussal és nácizmussal. Ez nem véletlen, hiszen a világállam eljövetelét csakis olyan szuverén nemzetek gátolhatják meg, amelyek nemzetük érdekeit nézik, és nem kívánnak fejet hajtani a világkormány előtt. A háttérhatalmi kezekben lévő politikusok vagy kormányzatok azonban soha nem vádolják azt a kommunizmust, amit végülis nagyon sikeres eszközként használtak fel a világkormány eljövetelének megvalósításához. Így a kommunizmus bűnei fölött szemet hunynak, és a rendszert még ma, a hivatalos bukása után is úgy kell beállítani, mintha az alapjában véve mégiscsak valamiféle jót képviselt volna, s amit csak bizonyos emberek hibái szennyeztek be.

A tények szigorúan azt bizonyítják, hogy a kommunizmus és a szocializmus csupán a szervezett pénzhatalom átmeneti lépése volt egy hosszabb távú világstratégiában.

A nemzetközi bankárok, akik a tényleges kezdeményezői és finanszírozói voltak a kommunista mozgalomnak, kezdettől fogva a saját távlatokban gondolkodó stratégiájuk érdekében használták azt, és mindvégig az ellenőrzésük alatt tartották.

Tovább a kommunizmus sátáni jelképei című íráshoz >>

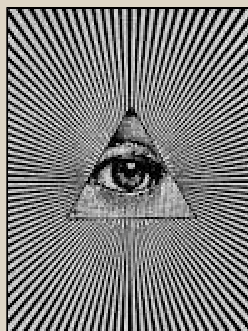
ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

Bevezető A nemzetszocializmus okkult háttere és szerepe a háttérhatalmi tervekben című íráshoz

Letölthető Word dokumentum

PDF

„A világot egészen más személyek kormányozzák, mint ahogy azt a kulisszák mögé be nem látók képzelik." – Benjamin Disraeli, volt angol miniszterelnök.

A mindent látó szem és az érem két oldala

A Sátán zsinagógája (**1. rész**, **2. rész**) című tanulmánysorozatban részletesebben rávilágítottunk arra, hogy miként működik a földön egy sátánista hatalmi elit, amire a köznyelvben általában csak háttérhatalomként utalnak (mi a bibliai nyelvezettel élve a Sátán zsinagógája névvel élünk). Ezek az emberek luciferiánusok, akik a szó szoros értelmében eladták a lelküket Sátánnak, s akik elkötelezetten munkálkodnak mesterük akaratának kivitelezésén.

A szervezett háttérhatalomnak több arculata van, több módon képes önmagát megnyilvánítani és több szinten működik. Lényegében egy szervezetek sokaságát magában foglaló hálózatról van szó, amelyeket egy elit, gyakran még az alszervezetek által sem ismert csoport irányít. Az egyik leghatékonyabb és talán legismertebb szervezet az illuminátusok rendje. Az illuminátusok egy forradalmian új rendszert fejlesztettek ki arra vonatkozóan, hogy miként kell megszervezni, finanszírozni, irányítani, összehangolni és ellenőrzés alá vonni a különböző nemzetközi mozgalmakat és szervezeteket. A létrehozott transznacionális struktúrákat és csoportokat oly módon működtetik együtt – vagy ha kell, játsszák ki egymás ellen -, hogy az a hosszútávon a kitűzött célt, a világállam megvalósítását segítse elő. Ennek a

sátáni háttérhatalomnak az arzenáljában megtalálhatjuk a történelem folyamán mindenkor hatékonynak bizonyult „oszd meg és uralkodj" módszert, amit számos más, általuk kidolgozott újabb és kifinomultabb stratégiával is kiegészítenek.

A módszerek alkalmazását illetően feltétlenül meg kell említeni Georg Wilhelm Friedrich Hegelt (1770-1831), aki kidolgozta a róla elnevezett Hegeli Dialektikát. A hegeli dialektika három alaptételre szűkíthető le: a tézis, az antitézis és a szintézis, amelyek egy rekurzív minta alapján működnek. Miután megalkotnak egy tézist (egy adott elgondolást) azt aztán szembe állítják egy ellenkező elgondolással (az antitézissel), amire aztán megoldással szolgálnak (ez a szintézis). Más szóval, a fizikából ismert hatás-ellenhatás törvénynek a társadalmi jelenségekben is van egy kalkulált érvényesülése. Ezt a módszert felhasználta Marx és Engels is a kommunista eszme alátámasztására, és azóta is az illuminátusok egyik leghatékonyabb eszköze az "oszd meg és uralkodj" stratégiában. Hegel szerint a történelem nem áll másból, mint ennek a dialektikának az állandó körforgásából, mivel minden szintézis egyben egy új dialektika új tézise is, és ez elkerülhetetlen változást hoz a társadalomban. Ez a körforgás mindaddig tart, amíg az emberi társadalom eljut az Abszolút Elgondolás, vagyis a "Végső Szintézis" megvalósításához, amely már nem kelt életre egy új antitézist. Bibliai keresztényekként meg vagyunk győződve afelől, hogy a sátáni háttérhatalom számára a végső szintézis a Új Világrendet, vagyis az antikrisztus által uralt globális világállamot jelenti! És ezt a bibliai próféciák fényében minden kereszténynek tudnia, éreznie kell!

A dialektika megfelelő módon való alkalmazásával valóban kitűnően lehet manipulálni a társadalmat. Nem véletlen, hogy a politikai és társadalmi manipulációk kivétel nélkül a dialektika felhasználásával mennek végbe, és ez úgy globális, mint nemzeti szinten is érvényes. Ezt láthattuk pl. az internacionalista kommunizmus, és ellentézise a fasizmus illetve a nemzeti szocializmus, ismertebb nevén a nácizmus esetében. Gazdasági téren a kapitalista rendszernek az ellentézise a szocialista, kommunista rendszer. A politikai pártok esetében ugyanez látható, a demokratákat a republikánusok ellenzik. Láthatóan még a vallás is egy ilyen folyamat részévé vált, ahol a judeo-kereszténységet az iszlám fundamentalizmus fenyegeti. Az adott lokalitások szintjén ugyan ez megy, a liberálisok a konzervatívokkal, az abortuszt támogatók az élet védelmében kiállókkal állnak szemben, és a sort lehetne folyatni az utolsó két megosztott és szembenálló emberig. A megosztás maximális, s a manipulációk maximális lehetőségeket nyújtanak a folyamatok irányítóinak.

A háttérhatalom az egész világ társadalmi megosztását két fő, általuk megalkotott, egymásnak ellentmondó és viszálykodó világnézet kidolgozásával kívánta elérni – s mi tagadás, ezt igen hatékonyan meg is valósították. Amikor az illuminátusok és szabadkőművesek létrehozták a kommunizmust, tudatában voltak annak, hogy az kemény ellenhatásokat fog kiváltani azokból a társadalmi körökből, akik teljes szívükből elvetik ezt az ideológiát és a saját létük érdekében minden erőfeszítésükkel fel fognak lépni ellene. Ha viszont ezt az ellenhatásként fellépő erőt is ők irányítják, akkor a maguk kénye-kedve és szándékai szerint robbanthatják ki a konfliktusokat a világban, sőt befolyásolhatják azok kimenetelét. Így, amikor az illuminátusok alágazatát képző Igazak Szövetsége megbízta Marxot és Engelst a Kommunista

Kiáltvány **(a tézis)** kidolgozásával, egy másik csoportjuk Karl Ritter-re (1779-1859), egy egyetemi professzorra bízta **az antitézis**, vagyis a kommunista elveket cáfoló, azzal szöges ellentétben lévő ideológia kidolgozását. Ekképpen valósult meg a modern baloldali és jobboldali világnézeti megosztottság. A két világnézet tehát ugyanannak az éremnek egy-egy oldala, ami a föld lakosait két, jól irányítható és manipulálható, ellenséges táborra osztotta. Természetesen a végrehajtói hatáskör közvetlenül, vagy közvetve minden oldalon a már említett elit kezében van. A mindent látó szem mindenütt jelen van és képes az ellenőrzésre, illetve befolyása, irányítása alatt tartani az ellenoldalakat. Ez valójában az a jelenség, amit politikai zsargonnal a „hatalmi egyensúly politikája”-nak neveznek a nemzetközi életben, és ami a belső, társadalmi-politikai küzdelmekben a jobb valamint a baloldali erők, pártok harcaként tudatosul. Megfelelő manipulálással az így létrehozott két tábor sakkban tarthatja, sőt fegyveres harcban az erre kiszemelt oldal meg is semmisítheti az ellen-oldalt, annak minden fennálló gazdasági, politikai és erkölcsi intézményével együtt. A „jó” illetve a „rossz” oldalak nem az isteni rend szempontjából neveztetnek jónak és rossznak, hanem szigorúan ideológiai alapon, a háttérhatalom szemszögéből nézve, annak érdekeit kiszolgálva, amit propagandagépezetével is népszerűsít!

A lényeg az, hogy a háttérhatalmi közreműködés által az emberiség két szembenálló, és általuk manipulált táborra lett osztva. Az „oszd meg és uralkodj” stratégiai elv mentén olyan nagyhatalmi csoportosulások és oldalak lettek kialakítva és szembeállítva egymással, amelyekre végül az egyetlen válasz egy teljhatalmú világkormány megalakulás lesz **(a szintézis)**.

A konfliktusok kezelései és megoldásai új konfliktusok ciklusait okozzák. Bibliai értelemben minden oldal a sátáni végcélok megvalósításának érdekeit szolgálja. **Legyünk tehát tisztában azzal, hogy bármely konfliktus bármely oldalára áll az ember, azzal részesévé, madzagon rángatott bábjává válik a sátáni rendszernek és manipulálva lesz általa!** Azt egyetlen igaz keresztény, vagy akár magát kereszténynek nevező ember sem engedheti meg magának, hogy bármely oldalon részt vegyen az ilyen politikai játszmákban. Nekünk meg van a királyunk, ki lettünk vezetve "Babilonból", Isten népévé és gyermekeivé váltunk semmit, de semmit nem szeretve ebből a gonosz világból *(1Ján 2:15).* Isten országa nem e világból való! Az az ember, aki kereszténynek vallja magát, de elkötelezi magát valamely politikai ideológia vagy "izmus" mellett, az akarva-akaratlan, de automatikusan a sátáni illuminátus háttérhatalom felülről rángatott bábjává és kiszolgálójává válik vallásával együtt. Ennek egy kirívó és elrettentő példája az, amit a „keresztény cionizmus” képviselői tesznek.

Nyílt titok, hogy a háttérhatalom fel akarja számolni a keresztény hitet, hogy semmi ne álljon útjába a sátáni világrendnek. Ennek megfelelően a keresztény vallás folyamatosan ki lesz iktatva, illetve be lesz darálva a helyébe lépő New Age, neo-pogány szellemiségbe. Akik kitartanak a bibliai hit mellett, azokat üldözni és pusztítani fogják ipari szinten (lásd **A "Terv" New Age ördögi arca** című írást). A hitleri Németország egy korai főpróba volt ahhoz, hogy miként lehet egy diktatúrát maximálisan felhasználni azok elpusztítására, akiket nem kívánatosak minősítenek egy megálmodott rendszerben.

A nácizmus kialakulásában óriási szerepe volt még Friedrich Wilhelm Nietzsche (1844-1900) filozófiai munkásságának is. Köztudott, hogy Nietzsche anti-keresztény volt, aki óriási hatást gyakorolt a náci ideológiára, tanításai a fasizmus és a nácizmus egyik fontos szellemi forrását képezték. Ugyanakkor Nietzsche a nyugati globalista intellektuális körök egy kedvence a mai napig, munkái rendkívül népszerűek a pénzhatalom központjaiban, és a nyugati nagyvárosok könyvesboltjainak a polcai tele vannak rakva Nietzsche kötetekkel. Ahogy tanításai korábban a fasizmus és a nácizmus egyik alapjául szolgáltak, úgy ő a modern "antifasiszta" globalisták egyik szellemi forrása is! A fentebb írtak fényében ez talán már nem is furcsa. Nietzsche maradandó kultusza egyszerűen annak köszönhető, hogy őt a mai globalista intellektuális körök is egy meghatározó gondolkodónak és tanítónak tekintik. A nácik végül is a globalizmus eszméinek egy sajátos alágazatát képezték.

Miután felvázoltuk a háttérhatalmi taktikákat, lássuk azt is, hogy saját bevallásuk szerint miféle ármányos terv megvalósítására alkalmazzák azokat. Albert Pike (baloldali ábra) Illuminátus és Szabadkőműves nagymester 1859-1871 között fektette le, vagy ha úgy tetszik, "prófétálta meg" a jövőben kirobbantandó forradalmak, és a három nagy világháború menetrendjét, illetve azok céljait. A tervben leírtakat csakis egy olyan hatalom képes megvalósítani, amely teljes irányítása alatt tudja tartani a megosztott feleket. Maga a megfogalmazott terv, illetve annak eddig már megvalósult tartalma önmagában döntő bizonyítékul szolgál arra, hogy valóban létezik egy háttérhatalmi összeesküvés, aminek a célja a végső szintézis megvalósítása: egy világállam létrehozása, illetve a világ egy központból történő teljes irányítása, amire már nem adódhat több emberi kihívás.

Albert Pike ezt a történelem által hitelesnek bizonyított stratégiát a *Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Rite of Scottish Freemasonry* című munkájában vetette papírra, s ez az alábbi főbb célkitűzéseket foglalta magába:

I. lépés: Az Első Világháború

Ennek kirobbantását azért kell megszervezni, hogy az illuminátusok megdöntsék a Romanov-dinasztia hatalmát Oroszországban. Ezután Oroszországban be kell vezetni a hatalom monopolizálásának egy általuk kidolgozott új rendszerét is, az ateista és keresztényellenes kommunizmust. Egy ilyen háborúhoz szükséges volt konfliktus kirobbantása a brit és a német birodalom között. A háború után megszilárdult kommunista rendszer aztán felhasználható további kormányok megdöntésére és az illuminátus hegemónia kibővítésére, ugyanakkor a kereszténység befolyásának csökkentésére is.

Megjegyzések: A cárok elpusztítására Nathan Mayer Rothschild még 1815-ben ígéretet tett. A háború mindkét oldalát a Rothschildok finanszírozták.

II. lépés: A Második Világháború

Ennek kirobbantásához az általuk létrehozott fasizmus és a politikai cionizmus ellentétes feleit kell szembeállítani egymással. Ebben a háborúban kihasználják a fasisztákat, hiszen a zsidók gyilkolása elősegíti magának a fasizmusnak a vereségét, majd a fasizmus, illetve a nácizmus megsemmisítésével létrehozhatják Izrael államát Palesztinában. A második világháború alatt a nemzetközi kommunizmust meg kell erősíteni, hogy alkalmas legyen a világ sakkban tartására, és a kereszténység további bomlasztására.

Megjegyzések: Ugyanakkor számos nyilvánosságra hozott okmány bizonyítja azt a tényt is, hogy **az amerikai bankok és ipari körök támogatták Hitler 3. birodalmát**. 1929. júliusában egy New York-i tárgyaláson, amelyiken részt vett a fiatal Rockefeller mint a Standard Oil megbízottja, megállapodtak abban, hogy az akkori gazdasági válság befejezésére a leghatékonyabb lenne egy forradalom Németországban. Először a Német Kommunista Párt (KPD) támogatását fontolgatták, de ezt a gondolatot elvetették, mert a szovjetek nem kívánatos befolyásának bővítését jelentette volna. Végül is megegyeztek, hogy hatalomhoz juttatják az extrém NSDAP-t. Az illuminátusok többször tárgyaltak Hitlerrel 1933-as hatalom átvételéig, és ez idő alatt **130 millió márkával segítették ki**. Jól számítottak, és ez kifizetődött nekik. Habár Amerikának és Kanadának ez a háború hihetetlen 400 milliárd dollárjába került, de az állami adósságot 220 milliárd USA dollárra növelték. Ezzel az Egyesült Államok mélyen a nemzetközi bankárok hatása alá került, akiknek fokozatosan növekedett a befolyása az állam működésében.

A hitleri Németországra, illetve a neki szánt szerepre szükség volt a világkormány majdani megvalósításához. A kommunizmus pedig évtizedeken át valóban sakkban tartotta a világot. Történelmi tény viszont, hogy a kommunista blokk képtelen lett volna fennmaradni, ha az utolsó évtizedeiben nem kap ismételt és bőséges támogatást a háttérhatalomtól a CFR-en keresztül. Miközben a közvéleménynek azt állítják, hogy a kommunizmus a munkások mozgalma azért, hogy elpusztítsák a kapitalizmust, ezalatt mind az angol, mind az amerikai titkosszolgálatok munkatársai hiteles okmányokkal tudják bizonyítani, hogy a nemzetközi pénzoligarchia, azaz a nagykapitalisták a nemzetközi bankhálózatukon keresztül látták el pénzzel az 1776 óta vívott valamennyi háború és forradalom minden oldalának összes résztvevőjét.

III. lépés: A Harmadik Világháború

Az Albert Pike által hirdetett program szerint a harmadik világháborúra azért kerülne sor, hogy először kiszélesítse, majd megoldja a politikai cionizmus és az iszlám világ közötti konfliktust. A két oldal kölcsönösen kimerítené egymást, és ez előkészítené a háttérerők illuminátus világközpontjának az átfogó és teljes hatalomátvételét.

Megjegyzések: Ennek beteljesedéséhez szintén szükség volt Izrael államának létrehozására, amit az e célból kidolgozott politikai cionizmus által valósítottak meg. Albert Pike tehát azért tudta 1871-ben, hogy ez az állam létre fog jönni, mert tervükben volt annak létrehozatala, és az azzal járó konfliktusok kiélesítése. Ez a bibliai jelenhez vezet bennünket, ahol a formálódó Észak (Európa és szövetségesei, köztük izraelita nemzetek is *(v.ö. Dán. 11:14))* és Dél (muszlim föderáció) királyai háborúba keverednek elsősorban Izrael állama miatt. Irán megtámadásával kiszélesedik a konfliktus, és lényegében kezdetét

veszi a Harmadik Világháború, amit természetesen az Antikrisztus fog "megoldani", Jeruzsálembe való bevonulásával *(Dán. 11:40-41).*

Hogy bármilyen célkitűzést bizonyos ellentétek és ellenfelek konfliktusának az eredménye által valósítanak meg, ahhoz mindkét oldalt nekik kell az irányításuk alatt tartani. A konfliktus kimenetele jól irányítható a pénzintézmények és a propagandagépezet által. Ez már érthetőbbé teszi azt a sokak számára furcsa jelenséget, hogy miért is pénzelték a nemzetközi bankárok és segítették elő a nyugati titkosszolgálatok a kommunista forradalmakat és hatalomátvételeket, Hitler hatalomra jutását és háborús gépezetét, Izrael létrehozatalát, Szaddám Husszeint, Noriégát, Bin Ladent és számos más, kisebb-nagyobb diktátort. Amikor például a kommunizmus és a Szovjetunió betöltötte a neki szánt funkciót, akkor néhány év alatt bedöntötték a rendszert, és egy teljesen új mumust állítottak a helyébe a "szabad világ" legnagyobb ellenségeként: az iszlám fundamentalizmust és terrort. Ami pedig pontosan a Pike által felvázolt terv utolsó felvonásához vezet.

Ez pedig a judeo-keresztény és iszlám világ egymás elleni kijátszásából, majd az ebből faladó háború megoldásaként szolgáló szintézisből áll. Irak és Afganisztán megtámadása, az Arab Tavasz kirobbantása, az iszlám világ állandó hergelése mind ennek előkészítő műveletei voltak. Irán hamarosan bekövetkező megtámadásával megkezdődik a terv utolsó fázisa, ami a végcélhoz, a tényleges világkormány és a luciferiánus világrend beiktatásához vezet. Mielőtt azonban rátérnénk a sátáni tervnek a náci Németországgal kapcsolatos céljaira, ismertetni kívánjuk azt, hogy a történelem nem annyira az emberi erőfeszítéseknek, mint inkább a szellemi dimenzióban végbemenő harcoknak az eredménye. Más szóval, a földi hatalmak mögött szellemi erők állnak, amelyek a maguk szándékai szerint kívánják formálni a földi eseményeket.

A történelem a mennyben dől el

Az átlag embernek nehéz elképzelni és elfogadni azt, hogy létezhet egy olyan emberi csoportosulás, amely valóban képes lenne titokban és a legnagyobb összhangban együtt dolgozni hosszú évszázadokon át a célból, hogy fokozatosan megvalósítsanak egy elképesztően komplikált és nagyléptékű ideát. Azok, akik elvetik az "összeesküvés-elméleteket", részben éppen ennek a lehetetlenségére hivatkoznak. És valóban, az ember a maga gyarló természeténél fogva nem képes a szoros, hosszantartó együttműködésre, hiszen előbb vagy utóbb felüti a fejét az egyéni és csoportos érdek, majd vele jön a konfliktus. Egy olyan fajta összetartást, szoros együttműködést, amit a titkos társságoknak tulajdonítanak, csakugyan nem lehet spontán emberi erőfeszítésekkel elérni. Lennie kell tehát valami rendkívüli, emberfeletti erőnek, ami összeköti és irányítja ezt a vállalkozást, ami szándékot, erőt és negatív energiát ad hozzá. Ennek a természetfeletti forrásnak az eredete korántsem olyan titokzatos, mint gondolnánk, hiszen maguk a titkos társaságok tesznek bizonyságot a léte és személye felől. Ez a lény nem más, mint Lucifer, a titkos társaságok imádatának tárgya: a zseniális és tökéletesnek teremtett oltalmazó kérub, a később fellázadó és

elbukott arkangyal, Sátán. Ahhoz, hogy bárki beavatottja legyen a titkos összeesküvőknek, előtte el kell magát köteleznie Lucifer iránt, s odaadóan dolgoznia kell az ő Tervének megvalósításán, és merítenie kell a tőle eredő rendkívül erőteljes, de negatív szellemi energiájából. Ez a luciferi szellemi erő az, ami harmonizálja az évszázadok során végbemenő titkos munka adott fázisait elvégző emberi erőfeszítéseket. Ahogyan egy keresztény az Isten Szellemének vezetése alatt áll, úgy Sátán beavatottai a luciferi negatív szellemi erő irányítása alatt állnak, annak erejében működnek. Ennek többféle megnevezése van, attól függően melyik okkultista frakció fogalmazza meg. (A szabadkőműveseknél: "G" - erő, a New Age - ben Shamballa stb.) A harc tehát elsősorban szellemi síkon folyik, és emiatt az ateista beállítottságú emberek többszörösen is hátrányos helyzetben vannak, hiszen ezeknek az ismereteknek a hiányában soha nem lesznek képesek felfogni korunk jelenségeinek valós okait, sem biztos belátást nyerni azok végkimenetelébe.

Pál apostol az efézusi gyülekezethez írt üzenetében emlékezteti a keresztény hívőket arra, hogy küzdelmük végső soron nem testi, hanem szellemi erők ellen folyik, s megfelelő módon csak az Isten Szelleme által biztosított eszközökkel tudunk azoknak ellenállni.

> **Efézusi 6:12-13** **12** mert a mi küzdelmünk nem vér és hús ellen folyik, hanem a mostani sötétségnek fejedelemségei, fennhatóságai és világuralkodói ellen, a rosszaság szellemi lényei ellen, kik a mennyeiekben vannak. **13** Ezért vegyétek fel az Isten teljes fegyverzetét, hogy ama rossz napon képesek legyetek ellenállni, és miután minden munkátokat elvégeztétek, megállni.

A gonoszság erői hiearchiába tömörülnek. Ennek megfelelően a nemzetek, a városok és egyéb lokalitások felett területi szellemi uradalmak székelnek, és hatalmuknak megfelelően befolyásolják az adott terület szellemiségét. Természetesen Isten akarata mindenek felett áll és képes az eseményeket úgy irányítani, hogy végül még az ellene fellépő szellemi hatalmasságok is az ő akaratának megfelelően tevékenykedjenek.

Hívőkként tudjuk, hogy a szellemvilág szemben álló oldalai - a bukott és az Istenhez hűséges rend – nagyon aktívan részt vettek és részt vesznek ma is a történelmi események formálásában. Ez igazán könnyen igazolható több bibliai példával is. A legismertebb példa talán az a Dániel könyvében felvázolt esemény, amikor a prófétának megjelent egy angyal, aki választ hozott imájára, s aki késett a megjelenésével, mert a Perzsia fölött uralkodó szellemi hatalmasság (héb. szár, nagyfejedelem) útját állta huszonegy napon át. Az angyal szavai azt érzékeltetik, hogy ez a szellemi uradalom olyan hatalommal bírt, hogy képes volt őt visszatartani ilyen hosszú időn át és végül csak Mikáel arkangyal segítségével volt képes felülkerekedni *(Dán. 10:4-13)*. Perzsia ekkor a korszak "Fenevadja" volt, Dániel állóképének *(Dán. 2:31-45)* ezüst mellkasával és karjaival jelképezett soros birodalma, így az ezt uraló szellemi hatalmasságnak valóban rendkívül erősnek kellett lennie. Az angyal közölte, hogy miután átadta az üzenetet: *"Nekem most újra*

harcolnom kell Perzsia vezérével, és ha abból a harcból kikerülök, a görögök vezére következik." Ez a történet nem csak arra mutat rá, hogy léteznek ezek a nemzeti és egyéb területi hatalmasságok, hanem arra is, hogy milyen hevesen küzdenek, harcolnak annak érdekében, hogy a maguk szándékait érvényesítsék a történelmi eseményekben. Egy másik bibliai történet ugyancsak azt érzékelteti, hogy a földön végbemenő események mögött a szellemi erők tusakodása áll. Ennek története a II. Királyok könyvében olvasható. Amikor az arámik királya háborút kívánt indítani Izrael ellen (természetesen a területi szellemi uradalom akarata szerint), Elizeus próféta ismertette Izrael királyával az arámik terveit és csapatmozgásait, így meghiúsítva azok terveit. Ez oly mértékben frusztrálta az arám királyt (és annak szellemi fejedelmét is), hogy egy nagy sereget küldött a város ellen, ahol Elizeus próféta megszállt *(II. Kir. 6:8-14).* Reggel a próféta szolgálója elrettenve látta a várost körbefogó hadsereget és harci kocsikat, és félelmében így kiáltott Elizeushoz: *"Jaj uram, mit tegyünk?" (6:15)* Elizeus röviden így felelt neki: *"Ne félj, többen vannak velünk, mint ővelük*", majd imádkozni kezdett, mire szolgájának felnyílt a szeme és látta az értük küzdő szellemi seregeket. *"És JHVH megnyitotta a szolgának a szemét, és az meglátta, hogy tele van a hegy Elizeus körül tüzes lovakkal és harci kocsikkal" (6:16-17).*

A nemzeti sorsok, a nagy csaták kimenetelei a mennyben dőlnek el *(vö. Dán. 4:32),* ahol a harc nem annyira tényleges fegyverekkel, mint inkább az akarat erejével és az ellenfél akadályoztatásával folyik. Habár az emberi uralkodók és seregeik is megharcolják a maguk harcát a fizikai síkon, de ők már a szellemi világban eldöntött kimenetel szerint lesznek nyertesek vagy vesztesek. Akit az Isten veszedelemre rendelt, annak kidolgozza a vesztét a szellemi s fizikai világban egyaránt *(v.ö. 1Kir. 22:19-23).* A próféciákból tudjuk, hogy Isten engedélyezi a sátáni terv teljes megvalósulását, s csak annak teljében fog véget vetni annak *(Jel. 17:8).*

Az antikrisztus birodalmának eljövetelekor sátáni gonosz szellemek gyűjtik egybe a nemzetek uralkodóit, akik az impulzus hatására harcolni fognak a visszatérő Jézus Krisztussal és mennyei seregeivel.

> **Jelenések 16:13 13.** És láttam, hogy a sárkány szájából, a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három tisztátalan lélek jön ki: olyanok voltak, mint a békák, **14 mert ördögök lelkei ezek, akik jeleket tesznek, és elmennek az egész földkerekség királyaihoz, hogy összegyűjtsék őket a mindenható Isten nagy napjának harcára.**

A Zsoltárok 34:5 rámutat, hogy JHVH angyala óvja a szentek táborát, a Dániel 12:1 pedig Mikáelt (Mihályt) a nagy arkangyalt nevezi meg Izrael harci fejedelmeként és a mennyei seregek főparancsnokaként. A szellemvilág tehát aktív részese a fizikai eseményeknek. Még a szekuláris történelemben is találhatunk olyan lejegyzett eseteket, ahol a frontvonalak katonái egymással harcoló mennyei seregeket láttak az égben a saját fizikai harcuk közepette.

Lucifer munkásai

Ahogyan Istennek megvan a Magához elhívott, egyedül Őt szolgáló népe, úgy Sátánnak is megvannak a

maga elkötelezett beavatottjai, akik a testi síkon viszik véghez mesterük munkáját. Bibliai néven ez a Sátán zsinagógája, s ez a szervezet a fizikai világban munkálja ki a luciferi tervet és akaratot.

A sötét szellemi oldal prófétái, pontosabban médiumai ugyancsak megerősítik annak a tényét, hogy az "ősrégi, felemelkedett szellemi mesterek" [bukott angyalok] adják meg az általuk irányított uralkodóknak és birodalmaknak az erejét.

Alice Bailey a New Age-en belül a Szellemi Hierarchia-ként ismert bukott angyali rend egyik legjelesebb médiuma, a sötét oldal szemszögéből vázolja fel ezt a szellemi harcot, ahol a jót rossznak mutatják be, a rosszat pedig a jó oldalként ábrázolják *(v.ö. 2Kor. 11:14)*. Eszerint a földön folyó kozmikus harcban két fél áll egymással szemben: a "Fény urai" és a materialista, vagy "Sötét erők". Ez utóbbiak "azon dolgoznak, hogy megőrizzék az elavultat és az anyagit /…/ ***és az elkülönülést szítják**." (Externalisation II. k., 76-77. o.)* Tudjuk, hogy ő ezekkel a kódszavakkal elsősorban az isteni rend és a bibliai hit képviselőire utal.

A Hierarchia Bailey által azt is tudatja velünk, hogy a nagy francia forradalom óta aktívan irányítják a föld politikai eseményeit, amelyeket olyan irányba vezetnek, hogy megvalósulhasson uruknak, Lucifernek a teljhatalmú földi uralma, az "arany korszak”:

> "Tegyünk említést arról a különös dologról, hogy **a Hierarchia által százhetvenöt évvel ezelőtt megkezdett pusztítás** magában hordozta – még messze nem rügyező formában – annak a végső pusztító aktusnak a magjait, ami akkor történik majd meg, amikor a Hierachia teljesen egybeolvad az emberiséggel és a hierarchikus formára nem lesz többé szükség. A három fő központ kettővé lesz, a hierarchia eltűnésével csak a Shamballa ["az erő"] és a [hibrid/megszállott] emberiség marad meg /…/ Ennek **a végleges bomlásnak az ideje csak a planetáris létünk befejezésekor jön el.**" - *Alice A. Bailey, The Externalisation of the Hierarchy, 1957, Lucis Publishing Company, 566-567 o.*

Sátán emberi beavatottai természetesen alaposan kivették részüket a munkából, és 1776-ban színre lépett az illuminátus rend, a világot felforgatni kívánó céljaival. A láthatatlan kéz elkezdte a végidők eseménysorozatának tervszerűen kidolgozott megvalósítását, kezdve azzal, hogy 1789-ben kirobbantották a jakobinus, avagy nagy francia forradalmat. Rövid időre rá **Marx megbízást kap** tőlük a Kommunista Kiáltvány megírására, amivel létrehozta az emberiség eddigi legkártékonyabb rendszerét, a kommunizmust. Világháborúk törnek ki, és az emberiség jelentős része pusztító, totalitárius rendszerek hatalma alá kerül. Aránylag rövid idő alatt megváltoznak az értékrendek. A médium Bailey pedig tudatja velünk, hogy mindezek pozitív példái a "Fény urai" által kibocsátott erőnek:

> "A férfiak [jakobinusok], akik kirobbantották a francia forradalmat; Napóleon a nagy hódító; Bismarck, egy nemzet létrehozója; Mussolini, népének megújítója; Hitler, aki egy kétségbeesett népet vett a vállaira; Lenin, az idealista; Sztálin és Franco, **ezek mindannyian a Shamballa [luciferi] erő kifejtői** voltak, más, kevésbé megértett erők mellett. /…/ Ezeket az embereket diktátoroknak, demagógoknak nevezzük, holott **vezetők voltak, akik a nagy és nélkülözhetetlen változások véghezvitelére voltak felhasználva, és arra, hogy megváltoztassák a civilizáció arcát.** Nagy és kiváló személyiségek, akik különleges módon kezelték az akarat erejét és a változásokat hozó szándékot." ***- A. Bailey, The Externalisation of the Hierarchy, 1957, Lucis Publishing Company, 133. o.***

A sötét oldal tehát nyíltan felvállalja és magáénak mondja a történelem leghírhedtebb tömeggyilkos

diktátorait, akik a Hierarchia vezetése alatt, annak erejében működtek.

Ez a felvezető kiemelten a náci Németország háttérhatalmi szerepét bemutató írás bevezetőjeként szolgál, aminek segítségével érthetőbbé válik az, hogy a hitleri Harmadik birodalom egy gondosan kidolgozott és felvázolt háttérhatalmi terv, illetve stratégia fontos részét képezte, s mint ilyen, a háttérhatalmi *rejtett kéz* munkájának az eredménye. Amint azt a beavatott Albert Pike is felvázolta.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

Weboldal: **http://www.churchofgod.hu**

Tovább, a II. oldalra >>

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CH[illegible]OD

A nemzetiszocializmus okkult háttere

és szerepe a háttérhatalmi tervekben

Letölthető Word dokumentum

Letölthető PDF dokumentum

Adolf Hitler, a Náci Párt, az "uralkodó faj" a "Harmadik Birodalom", a Holocaust, stb., mind olyan nevek, fogalmak és események, amelyekről valószínűleg mindenki hallott már, aki ezen a bolygón él. Arról azonban már szinte senki nem tud, hogy valójában milyen szellemiség és ideológia vezetett Hitler és a náci párt robbanásszerűen gyors felemelkedéséhez. Arról pedig végképp nem hallhatunk, hogy milyen hátsó erők emelték hatalomra, s kik pénzelték Hitlert, illetve a náci Németországot. Talán megdöbbentő, de az anyagi támogatás mintegy 95%-a azoktól a háttérhatalmai erőket kitevő "zsidó" bankároktól származott, akik ellen Hitler állítólagosan harcba lépett, s akiknek hatalmát végleg el kívánta törölni a föld színéről. Természetesen a háború után a győztes hatalmak azonnal titkosítottak bizonyos kompromittáló tényeket, és sok mindent a mai napig homály fed. Tény azonban, hogy a fasizmus és nácizmus nagyon fontos és előre megszabott szerepet töltött be abban a háttérhatalmi tervben, ami egy lépcsőzetesen megvalósuló világállam létrehozásához vezet. Ez az írás a Náci ideológia eredetét, az okkulthoz és titkos társaságokhoz fűződő viszonyát, valamint az ezen belül ráosztott szerepét elemzi.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

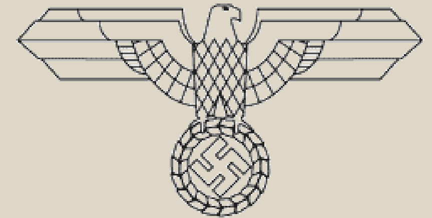
Weboldal: http://www.churchofgod.hu

I. rész

Az okkultizmus korszellemé válik

A bibliaolvasó emberek többségükben valószínűleg ráéreznek arra, hogy a Hitler által vezetett Harmadik Birodalom sokkal több volt egy egyszerű politikai rezsimnél, és egy határozottan gonosz szellemiség vezérelte. A legtöbb ilyen ember azonban az ismeretek hiányában képtelen ezt a "zsigeri" érzést konkrét tényekkel alátámasztani és megfelelő történelmi kontextusban értelmezni. Ebben az írásban ehhez kívánunk segítséget adni és bizonyítékok halmazával szeretnénk bemutatni azt, hogy a nácizmus egy mélyen okkult indíttatású szellemi mozgalom, ha úgy tetszik, vallás volt. Fő célja egy, a náci szellemiség és ideológia által dominált, 1000 évig tartó Új Korszak, Új Világrend megvalósítása volt. Azt az írás **bevezetőjéből** is láthattuk, hogy minden olyan szellemi irányzat, ami ezt a bizonyos Új Korszakot és Új Világrendet kívánja megvalósítani, egy tőből fakad és ugyanazok a szellemi erők állnak mögötte. Láttuk, hogy ez még akkor is igaz, ha a felszínen látszólagosan egymással ellentétes ideológiát képviselnek. A nácizmus okkult hátterét több remek tényfeltáró közíró is könyvbe foglalta már, akiknek munkáiból alkalmanként idézni is fogunk az alábbiakban. A jelesebbnek mondható idevonatkozó anyagok: D. Sklar, *The Nazis and the Occult; Joseph Carr, The Twisted Cross; Robert G. L. Waite, The Psychopathic God – Adolf Hitler; Gerald Suster, Adolf Hitler, The Occult Messiah; Trevor Ravenscroft, The Spear of Destiny.* Ebben az írásban nem feltétlenül mondunk ezekhez képest új dolgokat, inkább összekötünk olyan szálakat, amelyek sokak számára eddig a levegőben lógtak elvarratlanul, hogy így egy teljesebb képet mutassunk a valóban való világról.

A Sátáni Aranykor hajnalán – a náci szellemiség kialakulásának közvetlen előzményei

A nagy terv Albert Pike általi megfogalmazását követően, az 1800-as évek második felében egy sor olyan titkos és fél titkos társulat jött létre, amelyek a korábbiakhoz képest sokkal nyíltabban felvállalták a fekete mágiát és okkult spiritualizmust. 1875-ben megalakult a Theozófiai Társulat, ami majd egy külön elemzést igényel. Annyit azonban meg kell jegyezni, hogy ez a Blavatsky féle ezotéria egy teljesen új, agresszívan nyomuló irányt vett fel. Határozottan **keresztényellenes volt**, és emellett radikális fajelméleti nézeteket is hirdetett. Blavatsky szerint az emberiség - legalábbis annak egy része - egyféle szellemi evolúció eredményeként egy magasabb szintű szellemi lénnyé válik a hamarosan ránk köszöntő Aquarius vagy Vízöntő korszakában. Ezeket a radikális nézeteket gyorsan magukévá tették többek között a 19. századi német nacionalisták is, akik a teozófiai tanokat vegyítették az általuk vallott árja felsőbbrendűség tanaival. E korszakra vezethető vissza a modern **New Age** mozgalom megszületése, ami közismerten a Teozófiából nőtte ki magát. Elindult az okkult lavina.

Angliában 1887-ben megalakult a *Hermetic Order of The Golden Dawn* (Az Aranyhajnal Hermetikus Rendje) nevű társaság, ami a "Nagy Fehér Testvériség" nevet is viselte. A Golden Dawn tulajdonképpen a Robert Wenthorth által húsz évvel korábban megalapított Angol Rózsakeresztes Társulatból vált le, amelynek tagságát magas fokozatú szabadkőművesek alkották. Ennek a társulatnak volt tagja Bulwer Lytton, az az író, akinek említésre méltó munkái a *Pompej utolsó napjai*, valamint *Az eljövendő faj* (ennek a munkának a későbbi kiadásai a *Vril: az eljövendő faj erőforrása* címmel jelentek meg). Bulwer nevével még találkozni fogunk, hiszen munkái nagy befolyással voltak úgy Blavatsky-ra, mint a náci vezetőségre, valamint a New Age-re is.

Az újonnan megalakult Golden Dawn a rítusos mágia gyakorlását, valamint a titkokba és erőkbe való beavattatást tűzte ki célul, amit drogok használatával párosítottak. Tagjai között tudhatta a korabeli Anglia több nagynevű gondolkodóját és briliáns elméjét. A három alapító tag William R. Woodman, William Wynn Wescott és Samuel MacGregor Mathers szintén szabadkőművesek és/vagy rózsakeresztesek voltak. Mathers - aki egyben médium is volt - vezette a társulatot.

A további tagság részben szintén a Szabadkőműves Mother Grand Lodge-ból, került ki. Hogy miért kellett e titkos társaságoknak még egy alágát létrehozni? Az új rend felhagyott a keresztény köntösbe bújtatott okkultizmussal, ehelyett nyíltan és erőteljesen a fekete és a szexuális mágia, a luciferi misztériumok, a varázslás és wicca felé kívánt orientálódni. Legnevezetesebb tagjai többek közt:

- W.B. YEATS (Az irodalmi Nobel-díj nyertese, Mathers-t követően ő vált a társulat vezetőjévé, ekkor felvette a *Frere Demon est Deus Inversus* fedőnevet)
- FLORENCE FARR (Az Abbey Theater igazgatója és Bernard Shaw közeli barátja)
- BRAM STOKER (A *Dracula* című regény írója)
- GUSTAV MEYRINK (a *The Golem and The Green Face* írója)
- ALEISTER CROWLEY (Az elmúlt évszázad talán legnevezetesebb fekete mágusa és sátánistája, 33. fokozatú skót rítusú szabadkőműves, valamint saját egyházának, a *Thelema Church*-nek a megalapítója és a sexuális mágia fejlesztője. A későbbiekben az *Ordo Templi Orientalis*, vagyis a Keleti Templomosok Rendje jeles tagja. Az O.T.O. magáévá tette Crowley filozófiáját és munkáit, valamint hírhedt, "*Tégy, miként tenni akarsz*" jelszavát is)
- RUDOLF STEINER (az antropozófia megalapítója, majd a német Teozófiai Társaság vezetője, a skót rítusú szabadkőművesség beavatottja, az ORDO TEMPLI ORIENTIS illuminátus rend nagymestere, és végül a MYSTERIA MYSTICA AETERNA egy alágának megalapítója, majd Nagymestere. Steiner a későbbiekben több nézeteltérés miatt elhagyta a Golden Dawn társaságot.

A társulat kapcsolatban állt néhány hasonló nézeteket valló német csoporttal, amelyek a későbbiekben a Rudolf Steiner által létrehozott antropofóziai és egyéb okkult csoportosulásokba tömörültek.

Amint már említettük, Friedrich Nietzsche német filozófus munkássága is kihatott a korabeli gondolkodásra. Nietzsche rendkívül nagy hangsúlyt fektetett a „szuper ember" (übermensch) koncepcióra, és az 1888-ban írt Az *Antikrisztus* című munkájának alcíme: "Átok a kereszténységre". Könyvét a következő sorokkal kezdte:

> "Lássuk magunkat annak, amik vagyunk. Márpedig mi hyperboreaiak vagyunk. Eléggé tudatában kell legyünk annak, hogy ebben az örökségben élünk."

A Bulwer, Blavatsky és Nitzsche által felvázolt szuper, vagy emberfeletti "emberek" rendelkeznek egy bizonyos belső erővel (Vril), ami megkülönbözteti őket az átlag embertől, és ami által messze azok fölé emelkednek.

Ez a kor tehát valóban egy hajnal volt: a modern, a politikát és közéletet is átitató sátánizmus, a New Age, valamint az Új Világrend hajnala. Ezekkel az eseményekkel elkezdődött a sátáni szellemiség agresszív térnyerése, és az emberiség felkészítése az "idegenekkel" való találkozásra. Ennek az elsősorban keresztényellenes, sötét szellemi ébredésnek óriási szerepe volt a hamarosan megvalósuló luciferi világrend megalapozásában. Az emberiség további történelme a legnyilvánvalóbb bizonyítéka annak, hogy e korszakkal valami végleg elmúlt és egy új korszellem támadt a helyébe. Talán nem véletlen, hogy ezek után jött el a bibliai próféciák szempontjából is fontos I. Világháború a maga minden addigit meghaladó anyagi és emberi veszteségeivel. Majd röviddel azután - s mintegy ízelítőül abból, hogy mi is várható a sátáni új korszak teljes eljövetelével - színre lépett egy tisztán démoni, beavatott okkultisták által vezetett és irányított birodalom, annak minden jellemző iszonyatával.

II. rész
Az okkult Thule Társulat és a nemzetiszocializmus viszonya

A Thule Társulat megalakulásának körülményei

A fentebb vázolt eseményekkel tulajdonképpen megszületett egy modern és rendszerezett új-pogány struktúra, ami nyíltan felvállalta és terjesztette a fekete mágiát, illetve a luciferiánizmust. A XIX. század végén és a XX. század elején, ahogy szerte a világban, úgy Németországban és Ausztriában is elterjedtek az ezoterikus rendek, páholyok, amelyek erős nacionalista érzelmektől fűtve a német identitás újjászületését tűzték ki célul. Ezek közül kiemelkedik az 1911-ben megalapított Teuton Rend nevet viselő

társulat. Ez egy testvéri szövetség volt, a szabadkőművesekhez hasonló felépítéssel, ám tagságába kizárólag csak tiszta "árják" nyerhettek felvételt. A rend megalapítói és kiemelkedő személyiségei Theodor Frithsch, egy antiszemita lap szerkesztője, valamint Philipp Stauff és Hermann Pohl voltak. Pohl volt a rend kancellárja, aki azonban három évvel később kivált a csoportból, és megalapította a saját páholyát, aminek a Szent Grál Walveter Germanenorden Rend nevet adta. Mindkét csoport tagsága nagyon elismerően tekintett két kiemelkedő okkultista és antiszemita szerző, Lanz Von Liebensfels és Guido Von List munkásságára. Lanz von Liebensfels alapította meg 1905-ben a közkedvelt *Ostara Magazin*-t (***Ostara, Briefbücherei der Blonden und Mannesrechtler*** vagyis Ostara, a Szőke Férfiasság Lapja). Az ifjú Adolf Hitler olyan rajongó olvasója volt ennek az okkultista lapnak, hogy összegyűjtötte minden létező számát.

Ebben a légkörben történt az, hogy 1917-ben három jeles német okkultista, báró **Rudolf Von Sebottendorf, Karl Haushofer**, Gurdjieff tanítványa, és **Lothar Waiz** a Societas Templi Marcioni (ez a rend a Templomosok örököseinek tartotta magát) Prelate Gernot-ja (templomos jogörökös), valamint egy zágrábi médium, **Maria Orsic** (a későbbiekben a Vril Társulat egy vezető egyénisége és médiuma) találkozót tartott egy bécsi kávéházban. A témák az okkult, az asztrológia és az ezoterikus tanok voltak. Mindannyiuknak kimerítő ismerte volt a Golden Dawn tanításairól, rítusairól és bizonyos ázsiai titkos iskolák tanairól. A jelenlévő négy személyt különösen ez utóbbi témakör foglalkoztatta, ugyanis Sebottendorf és Haushofer már többször bejárták Indiát és Tibetet, s az ott megismert tanítások nagy hatással voltak a nézeteikre. Karl Haushofer az Első Világháború idején kapcsolatba került az egyik legnevezetesebb ázsiai titkos társasággal, az 1409-ben megalapított tibeti *dGe-lugs-pa,* vagyis „sárgasapkás renddel”, amibe még be is avatták őt.

Egy másik téma a templomosok titkos írásainak megfejtése, illetve értelmezése volt. A jelenlévő Lothar Waiz a *Prelate Gernot* címet viselte, ami csupán azoknak jár ki, akik valóban az eredeti, megmenekült Templomosok testi leszármazottai voltak, s akik apáról fiúra adták át ismereteiket. A találkozó négy tagja a Templomosok és a *Die Herren Vom Schwarzen Stein* ("A Fekete Kő Urai") testvériség titkos iratait elemezte. A Templomos Rend prelátusai szintén egy új korszaknak, a Vízöntőnek az eljövetelét hirdették. Az kevésbé ismert tény, hogy ezek a templomosok komoly és bonyolult kozmológiát képviseltek. Az általuk számon tartott "kozmikus hónap" 2155 évből állt, a kozmikus év pedig 25.860 évből. A Templomosok szerint a következő korszakváltás egybeesik a kozmikus év lezárulásával. A 25.860 éves ciklus végén korszakváltás történik, a Halak Korszakának elmúltával eljön a Vízöntő Korszaka, amelynek kisugárzása a legerősebb. Az indo-árja felfogásban ekkor van vége a Kali Yuga kornak, vagyis a bűn korszakának. A korszakváltást természetesen természeti kataklizmák, politikai, társadalmi és vallási zűrzavar kíséri. E téren nagyon közel állnak azokhoz az okkult rendszerekhez, amelyek a 2012-ben végbemenő korszakváltás jelentőségeit hasonlóan tárják elénk.

A templomosok igen sajátosnak mondható nézetei szerint a korszakváltás, amit az ókori mezopotámiai csillagászok "Marduk dupla lépésé"-nek neveznek, egy 168 éves periódus alatt megy végbe. Ennek az időszaknak a közepén az ILU sugár, vagyis az Isteni Kisugárzás eléri a Földet. A templomosok bonyolult

kalkulációi szerint ennek a sugárnak 1962 február hó 4-én kell a Földre érnie. Ez a dátum tehát a 168 éves váltóperiódus középpontja, de a kalkulációikban nagy jelentőséget tulajdonítottak az 1934-es, valamint az 1990-es éveknek is. Ez a kozmológiai nézet aztán hatással volt a nemzetiszocialistákra is.

A templomosok egy teológiai magyarázattal is erősíteni kívánták álláspontjukat. A *Societas Templi Marcioni* archívumaiban őrzött írások szerint, amikor Jézus a *Máté 21:34*-ben kijelentette a zsidóknak, hogy az Isten országa elvétetik tőlük, s olyanoknak adatik, akik méltók arra, azt a római szolgálatban álló teutonokra vonatkoztatta. Más szóval az új választott nép a germán, vagyis a teuton faj.

És pontosan ez volt az, ami szintén erősen foglalkoztatta Sebottendorfot és társait: A teuton vagy germán nép küldetése, avagy kijelölt szerepe a világosság földre hozatalában és az új korszak eljövetelében. A meghatározások alapján a fénysugárnak német területen, pontosabban Untersbergnél, egy Salzburghoz közeli helységben kell földet érnie.

Sebottendorf még 1917 szeptemberében találkozót tart a Fekete Kő Urai nevet viselő társulat tagjaival Untersbergben, ahol a Fekete-Lila Kő erejét magukba szívják (a társulat e kő után kapta elnevezését).

A Fekete Kő Urai társulatot a Markionita Templomos körökből származó templomosok alapították meg még 1221-ben. Vezetőjük Hubertus Koch volt, aki fő céljaként a "krisztusi világosság" terjesztését jelölte meg. Tanítása lényegében az ősi gnoszticizmus modern felelevenítésének mondható, hiszen ahogy a gnosztikusok, illetve a New Age követői, úgy ő is Sátánnal azonosította az Ószövetség Istenét, JHVH-t vagy El Shadáj-t.

Sebottendorf könnyen azonosult ezzel a tanítással és elfogadta, hogy az Ószövetség Istene egy pusztító lény, aki állandóan az igaz Isten ellen küzd, s akinek követői mindenkor a föld, a természet és az emberiség elpusztításán munkálkodnak. A kártékony sátáni pusztítókat az általuk gyakorolt mózesi vallás és törvényzet által lehet leginkább beazonosítani. Ez a nézet egyébként nem egyedi, hiszen a katolikus próféciák szerint a Mózesi rendtartás bevezetése szintén az Antikrisztus legfőbb jellemzője lesz, és a New Age is fel kívánja számolni a bibliai rendet.

A legtöbb ember, a történészeket is beleértve, a mai napig nem érti meg, hogy ennek a szellemiségnek vagy ideológiának milyen hatalmas szerepe volt Hitler és a nácik zsidóüldözésében.

Ezek után talán már érthetőbb az, hogy a fentebb vázolt nézeteket elsajátító THULE-GESELLSCHAFT, amely aztán a DAP-vá (Német Munkás Párttá) és az SS-é (Schutzstaffel) vált, miért tartotta a zsidó népet a gonosz ószövetségi Isten, JAHVE felforgató és mindent elpusztító népének.

Báró Rudolf Von Sebottendorf a Hermann Pohl által létrehozott Szent Grál Walveter Teuton Rend bajor páholyának nagymestere lett 1915-ben. Sebottendorf, aki ekkor már nagy elismerésre tett szert a

Müncheni okkult körökben, hiszen jártas volt az iszlám miszticizmusban, az alkímiában, a rózsakeresztes tanokban, bejárt több keleti országot, s emellett a szabadkőművességbe is beavatták, terjeszteni kívánta a mozgalmat. Ezért 1918-ban kapcsolatot létesített egy bizonyos Walter Neuhaus-al. Neuhaus az I. Világháborúban szolgált veterán volt, és a Teuton Rend (vagy Germanenorden) egy jeles tagja volt. Amikor Neuhaus 1918-ban Berlinből Münchenbe költözött, a Teuton Rend müncheni ágazatának az árnyaltabb hangzású *Thule Geselschaft* nevet kívánta adni, ám egy belviszály miatt ez akkor nem valósult meg. Ekkor lépett vele kapcsolatban Sebottendorf és elhatározták a szoros együttműködést, valamint a tagság agresszív toborzását. Sebottendorf adoptálta a Neuhaus által fémjelzett Thule Társulat megnevezést és így 1918 augusztus 18-án Bad Aibling-ben hivatalosan megalakult a THULE-GESELLSCHAFT. Maga a Thule megnevezés egy, a görög legendákban szereplő misztikus, északi szigetországot jelölt, ami Atlantiszhoz kötődik, erről az alábbiakban még sok szó esik.

A *Thule-Gesellschaft* abban hitt, hogy eljön majd egy személy, a *Heiland* [a szent személy, egyféle kiválasztott], egy Harmadik Szargon, aki felemeli Németországot, dicsőséget hoz rá és megteremt egy új árja kultúrát.

A keményvonalas okkult hátterének megfelelően, a mozgalom azzal tűnt ki, hogy képesek voltak sikeresen belopni a nagypolitikába a "tudományos mágiát", az asztrológiát, az okkultat és a templomosok titkos tanításait, ahogyan az Aranyhajnal olyan gyakorlatait is, mint a Tantrát és egyéb távol-keleti eredetű meditációs módszereket.

A társaság úgy is ismert volt, mint a *Studiengruppe für germanisches Altertum* (A német őstörténelmet tanulmányozó csoport). A Thule nem sokkal a megalakulása után erős anti-republikánus és antiszemita propaganda hadjáratba kezdett. Létrejöttekor a csoportnak hozzávetőleg 250 tagja volt Münchenben, s valami 1500 fő szerte Bajorországban. Találkozóikat a müncheni Vier Jahreszeiten (Négy Évszak) luxushotelben tartották meg. A társaság megvásárolt egy csődbe ment helyi lapot, a Münchener Beobachter-t (Müncheni Figyelő), amit később átkeresztelték a *Völkischer Beobachter* (Nemzeti Szemle) névre. A lap felelős kiadója Karl Harrer volt.

A thulisták nagyon is tisztában voltak az olyan zsidó bankárok hatalmával, mint a Rothschildok és társaik, ahogy tisztában voltak a Cion bölcseinek jegyzőkönyvében lefektetett tervekkel is. Emiatt úgy érezték, hogy nekik isteni küldetésük a zsidó világhatalmi törekvéseknek a megakadályozása, s különösen a bankrendszereik és a kiépített hálózataik (titkos társaságok) megsemmisítése. A *Sahaja* kinyilatkozásokban említett fény birodalma csak akkor jöhet el a földre, ha előtte a jót és a fényt szolgáló oldal végleg megsemmisíti a sötétség ezen erőit. Amikor a világ zsidósága 1931-ben hadat üzent Németországnak, a németek úgy vették, megkezdődött a két nép élet-halál harca.

Milyen történelmi légkör vezetett a Thule Társulat és a nemzetszocializmus

felemelkedéséhez?

1918. november 7-én Kurt Eisner (a Nemzetek Ligája iránt elkötelezett zsidó származású bajor politikus) Münchenben kikiáltotta egy szocialista, bolsevik köztársaság létrejöttét. A Thule Társulat azonnal szervezkedni kezdett és ellencsapást kívántak mérni a szocialistákra. Gyors szövetséget kötöttek egy sor német nacionalista csoporttal és létrejött a szervezett ellenállás. A müncheni utcákon megkezdődött az újpogány Thule Társulat és az istentelen kommunisták elkeseredett küzdelme, ahogy az a megosztás nagykönyvében meg van írva. 1919. február 21-én egy, a Thule Társulatba befogadást nyerni kívánó fiatalember meggyilkolja Kurt Eisnert, a rendőrség pedig nyomozni kezd a társulat köreiben a gyilkosságot illetően. 1919. április 7-én a bajorországi szélsőbaloldali anarchisták egy csoportja kikiáltotta a Bajor Szovjet Köztársaságot, mire a hivatalos kormány az északabbra fekvő Bamburg városába menekül. Az újdonsült forradalmárok nagyrészt városi értelmiségiekből, írókból, művészekből kerültek ki, akiknek halvány fogalmuk sem volt a közigazgatásról és rendfenntartásról, így Münchent teljes káosz uralta. A puccs alatt a kommunisták túszul ejtik a társulat hét tagját, köztük két jeles arisztokratát, Grafin Hella von Westarp bárónőt (aki a társulat titkárnője volt), valamint Gustav von Thurn und Taxis herceget. A túszokat 1919. április 30-án kivégezték a kommunisták, ami a lehető legnagyobb hiba volt részükről. A Sebottendoff kezében lévő Munchener Beobachter-ben már másnap megjelenik egy cikk a kivégzettekről, ami felébreszti az érdektelenségből a müncheniеket és a közhangulat hirtelen a kommunisták ellen fordul.

Ez időben a háború után leszerelt német hadsereg, köztük Hitler is, barakkokban tétlenkedett. A forradalmi eseménnyel a Thule Társulat egyféle ellenállási központtá vált, létrehozva egy egész szubkultúrát. Kiépítettek egy ügynökhálózatot, fegyverraktárakat létesítettek és keményen szervezték a nacionalista, ellenforradalmi erőket. A leszerelt katonákból és önkéntesekből álló fegyveres akciócsoportokat (*freicorps*), nagyrészt a Thule Társulat és az ő támogatóik finanszírozták. Amikor a húszezer fős freicorps bevonul Münchenbe, a társulat által ihletett horogkeresztes zászlók alatt masíroztak a városba, és itt volt látható először a német katonai sisakokon a horogkereszt emblémája. Ekkor már a városon belül is egy teljes méretű antikommunista lázadás folyt, s együttes erővel néhány hét leforgása alatt teljesen felszámolták a kommunista anarchistákat.

Ezek után a Thule egy sor olyan antikommunista szemináriumot tartott meg, amelyeket maguk finanszíroztak. A tagsághoz tartozó Karl Harrer újságíró azzal a feladattal lett megbízva, hogy hozzon létre egy, a munkásságot beszervező programot. Mivel a társulat nagy része ekkor még módosabb emberekből állt, Harrer egy munkás-származású személyre, Anton Drexlerre (aki gépész volt), bízta ennek az elvégzését. Drexler nyomban létrehozott egy politikai szárnyat, és erőteljesen terjeszteni kezdte a társaság eszméit a munkásréteg köreiben, emellett kapcsolatokat létesített bizonyos müncheni szélsőjobboldali, elsősorban a munkásosztályból szerveződött csoportosulásokkal. A szélesebb körök

bevonásának a célja leginkább a Marxizmus terjedésének megfékezése volt. 1919-ben Dexler és Karl Harrer létrehozták a *Deutsche Arbeiterpartei*-et (DAP), vagyis Német Munkáspártot. Ennek 1919. április 1-én Adolf Hitler is tagja lett, aki korábban több, a Thule által szervezett antikommunista előadáson is részt vett. Egy évvel később a szervezet átalakult a Nemzetiszocialista Német Munkáspárttá, vagy röviden a Náci Párttá, ekkor már Adolf Hitler vezetése alatt.

Hitler az egész nemzetet átfogó tömegmozgalommá kívánta tenni a pártot, de Harrer és Drexler ezt túl korainak vélte a társulat akkori anyagi helyzetéhez mérten. Hitler a sörcsarnokokban megrendezett találkozókkal, és különböző nyomtatványok terjesztésével próbálta népszerűsíteni a pártot, kezdetben nem túl nagy eredménnyel.

Az átütő változás 1920 elején történt meg, miután Hitler az általa már ismert thulisták útján kapcsolatba lépett **Dietrich Eckhart**-tal. Ez a magnetikus ember rendkívüli hatással volt Hitlerre. A Thule Társulat belső köreihez tartozó Eckhart gazdag kiadó, és a "Tisztán németül" címet viselő antiszemita újság főszerkesztője volt. A Thule Társulat rendszeres szeánszokat tartott, ahol vagy egy halott képében, vagy pedig a jelenlevő személyek „őrangyalaiként" megjelenő szellemekkel kommunikáltak. Eckhart fanatikusan hitt abban, amit egy ilyen alkalommal az ő őrangyala - vagy a New Age kifejezéssel élve, "szellemi mestere" - jelentett ki neki. Eszerint, ő abban a nagy privilégiumban részesül, hogy kiképezheti az Eljövendő Hatalmasat, az Anti-Krisztust. Echart meg volt győződve arról, hogy ez a személy Hitler (Ravenscroft, *Spear of Destiny*, 93-94. old.), és e meggyőződés alapján a legjobb tudása szerint készítette fel őt. Ez az ember mindenképpen megfelelő tanítónak bizonyult. Mestere volt a mágiának és okkult tanoknak, **ő oktatta ki Hitlert a hatásos beszédek fortélyaira**. Betanította arra, hogyan kell az önbizalmat és önmegjelenítést hatékonyan kivetíteni a hallgatóságra, kioktatta a meggyőző beszédmódra, a testbeszéd, a gesztikuláció és az elvont gondolatmenetek alkalmazására. Hitler ezeknek a módszereknek az alkalmazásával már sokkal sikeresebbnek bizonyult, és képes volt gyorsan kiemelni az addig jelentéktelennek mondható pártot a sörcsarnokok atmoszférájából, valódi tömegmozgalommá téve azt. A fenti technikák alkalmazásával előadott és átszellemült, érzelmi kirohanásokkal fűszerezett beszédei olyan mesterszónokká tették Hitlert, hogy beszédeivel szó szerint képes volt megigézni a tömegeket. Eckhart iránti tiszteletét és háláját pedig azzal fejezte ki, hogy neki dedikálta a *Mein Kampf* című könyvét. Eckhart tehát óriási hatással volt Hitlerre, amit saját szavaival is megerősített, amikor a halálos ágyán így szólt:

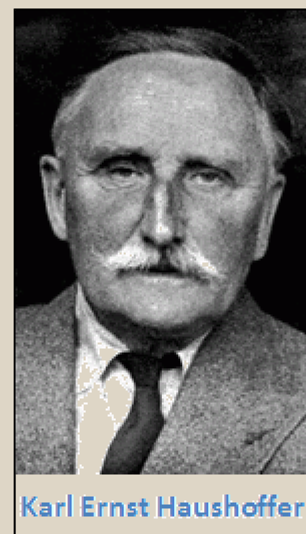
> *"Kövessétek Hitlert, ő járja a táncot, de én szereztem meg hozzá a zenét. Beavattam őt a "Titkos Tanításba", felnyitottam a látókörét, s kezébe adtam az erőkkel való kommunikálás eszközeit. Ne gyászoljatok engem, minden németnél nagyobb befolyásom lesz a történelemre "* - **Trevor Ravenscroft, *The Spear Of Destiny*, 9. o.**

> *"A Német Munkáspárt egyik korai tagja a kiadó **Dietrich Eckart** volt, akire gyakran csak úgy utaltak, mint **a Nemzetiszocializmus spirituális atyjára**. Eckart látta Hitlerben a kovácsolható vezetőt, akire várt, és hamarosan bemutatta az új tagot a Müncheni társadalom megfelelő köreinek, illetve értelmiségi barátainak a Thule [kiejtve tú-lí] Társaságban. Habár Eckart szerepét a metafizikai gyakorlatokban és a Náci párt megalapításában a legtöbb történész a margóra tolja, Hitler tisztán látta és értette Eckart fontosságát."* - **Jim Marrs, *Titkos Uralom***

A Thule Társulat tagsága emiatt szinte egy emberként rajongott Hitlerért, köztük Rudolf Hess is. Az okkultista csoport tagjai ugyanis mélyen hittek abban, hogy Hitler Németország megjövendölt megváltója. Von Sebottendorff időközben elhagyta ugyan a Thule Társaságot, és nem csatlakozott a politikai mozgalomhoz, mint tette azt a társaság java része, de egy sokatmondó kijelentése szerint: *"Hitler a Thule tagjaihoz fordult legelőször, s ők voltak az elsők, akik szövetkeztek Hitlerrel."*

Az okkult tehát közvetlen hatást gyakorolt Hitlerre az élete során, amin nem változtat az a tény sem, hogy a későbbiekben nagyon keményen fellépett a szabadkőművesség, a Teozófiai Társulat, és más nagy, ezoterikus szervezetek ellen. Ennek oka azonban koránt sem az okkulttól való tartózkodás volt, mint inkább az, hogy nem bízott meg ezeknek a külföldi szervezeteknek a tagjaiban. A titkos társaságok ugyanis telve voltak ügynökökkel, sőt, maguk a németek is felhasználták azokat a másik oldal ellen.

1924-ben Hitlert bebörtönözték egy sikertelen puccs után, és a Landsberg börtönbe került. Itt írta meg a Mein Kampf című könyvét Rudolf Hess segítségével. Az itt eltöltött idő alatt kapott mélyebb okkultista indoktrinációt is Rudolf Hess, és "a Harmadik Birodalom legnagyobb mágusának" aposztrofált Karl Ernst Haushofer által, akik majd minden nap meglátogatták őt. Minden látogatásuk alkalmával hosszú órákat töltöttek Hitlerrel, s ezek egyféle politikai-ideológiai kurzusok voltak. Haushofer nagyon mélyen belemerült az okkultizmusba amikor katonai attaséként Japánban szolgált, és elmélyült a zen buddhizmus tanulmányozásában. Később a tibeti lámák is beavatták őt egy titkos tibeti társulatba a „sárga süveges rendbe" (*dGe-lugs-pa*), emellett a nagy mágus-metafizikus, Gregor Ivanovich Gurdyev (George Gurdjieff) tanítványa is volt. Haushofer, ahogy mestere, Gurdjeiff, azt állították, hogy kapcsolatban vannak olyan titkos tibeti páholyokkal, amelyek ismerik a föld alatt rejtőzködő szuper emberek titkait. A börtönben eltöltött idő alatt Haushofer, ahogy korábban Dietrich Eckhart is, Hitler okkultista kiképzőjévé, mentorává vált. Több könyvet is vittek Hitlernek, köztük Bulwer Lytton, "*Az eljövendő fajháború*" című munkáját, amely egy földalatti árja faj történét bemutató fantasztikus regény volt. Haushofer ekkor egyetemi tanárként dolgozott, és ő volt a Müncheni Geopolitikai Intézmény direktora. Még a 20-as években kidolgozott egy geopolitikai doktrínát, és Hitler későbbi területi követeléseit, a német *lebenstraum* (élettér) fogalmát és keletre való kiterjesztését mind a Haushofertől tanultak eredményezték.

Karl Ernst Haushoffer

Haushofer több nevezetes okkultistára is hatással volt, így Anton Lavey-re a sátánista egyház megalapítójára és a Sátán Bibliája szerzőjére is, aki ezt a művét részben Karl Haushofernek dedikálta. Karl Haushofer 1946. március 10-én, miután megölte feleségét, magával is végzett. Ez egy rituális öngyilkosság volt, az a *seppudu*, amit a tibeti "sárgasapkások" akkor követnek el, ha képtelenek bevégezni a rájuk bízott feladatokat.

Hess és Haushofer Hitler első "követői" voltak, és Dietrich Eckhart mellett nagyrészt nekik volt köszönhető Hitler rendkívül gyors felemelkedése. Később a Náci Párt felső vezetési körébe kerültek,

ahogy több más egykori Thule tag is, mint: Gottfried Feder, Rudolf Hess, Hans Frank, Karl Harrer, Alfred Rosenberg és Julius Streicher, Karl Fiehler, Wilhelm Frick, Michael Frank, Heinrich Jost, Wolfgand Pongratz, Wilhelm Laforce, Johann Ott, Hans Riemann, Max Seselman és Hans-Arnold Stadler.

"THE STANDARD BEARER." Hitler's favorite picture of himself. (Newsphotos)

Azzal kapcsolatban ellentétes nézetek vannak, hogy Hitler tagja volt-e a Thule Társaságnak a korai időszakban, de konkrét bizonyítékokkal egyik fél sem szolgált. A társulat Hitlerre gyakorolt hatása azonban nyilvánvaló és tagadhatatlan tény. Mint láttunk, annak számos bizonyítéka van, hogy Hitler ifjú kora óta kapcsolatban volt az okkulttal.

A Nemzetiszocialista Párt uralomra kerülésével az okkult hagyományok a Harmadik Birodalom szerves részévé váltak, elsősorban az SS és annak Reichsfuhrere, Heinrich Himler által. 1935-ben az SS létrehozott egy okkult kutatóintézetet, az *Ahnernerbe*-t (Ősi örökség), amelynek feje Wolfram von Sievers ezredes volt. Az Ahnernerbe egy, a nácik által jól ellátott és finanszírozott okkult kutatócsoport volt, amelynek munkája és kutatásai egészen Tibetig terjedtek. Amikor Sievers ezredest Nürnbergben halálra ítélték, kérésére a holtteste fölött a *Bardo Thodol* tantrikus imát mondták el.

A Nemzetszocializmus és a Harmadik Birodalom a világtörténelem egyik legjelentősebb kísérlete volt arra, hogy a magas szintű ezoterikus tanok képviselői létrehozzanak egy olyan, a "természet törvényein" alapuló világkormányt, amely felveszi a harcot az általuk élet-ellenesnek titulált erőkkel. Ilyen ambiciózus vállalkozást nem látott a világ az Amerikai Egyesült Államok szabadkőművesek/illuminátusok általi megalapítása óta. A bibliai próféciákból tudjuk, hogy egy minden korábbi kísérletet messze felülmúló ezoterikus [sátánista] világrend sikeres megvalósítása még előttünk áll. Ám ez a rövid életű sátánizmus nem az általuk vizionált végső szintézist hozza majd magával, hanem Isten közbelépését és az emberiség hatezer éves szellemi rabságának végleges eltörlését.

A Vril-Gesellschaft, avagy a Vril Társulat

Ennek a társulatnak az eredeti, hivatalos megnevezése az "*Alldeutsche Gessellschaft für Metaphysik*" (Teljes Német Metafizikai Társulat) volt, de inkább Vril Társulat néven vált közismertté. A náci mély-gnózis alapjait lefektető Vril-Gesellschaft a történelem egyik legkülönösebb titkos társasága volt, melynek

mottója: "*Nem minden jó jön odafentről*". Benső dolgairól a mai napig nehéz igazán hiteles információkat találni, noha messze ez volt legbefolyásosabb okkult csoportosulás a két világháború közötti Németországban. A szervezet a háború után egyszerűen eltűnt a színről, és a győztes szövetségesek azonnal titkosítottak minden olyan anyagot, ami a társulat névjegyét viselte magán. Ahogyan a Thule Társulat, úgy a Vril Társulat is meghatározó szerepet töltött be a náci okkultizmusban. Minden jel arra mutat, hogy a Vril tagságát tulajdonképpen a Thule belső, elit köre tette ki. Az első inkább a politikai arénán belül kívánta céljait megvalósítani, a másodikat pedig a misztika, a metafizika és az alternatív tecnnológia, az idegenekkel való kapcsolatbalépés foglalkoztatta. A Vril Társulat által használt kevésbé ismert, ám annál nagyobb jelentőséggel bíró egyéb nevek a *Bruder Des Lichts*, azaz "A fény testvérisége", a "Fény Páholya", vagy a "Ragyogó Páholy". Ez alatt természetesen ugyanazt a luciferi fényt és ragyogást kell értenünk, mint amit az illuminátusok és a szabadkőművesek esetében is.

A Vril társulatra hatással volt a Claude de St. Marintn féle francia illuminátizmus, a rózsakeresztesség, s így a bajor illuminátizmus is. Alapkövetelmény volt, hogy a tagság jól ismerje Blavatsky *A titkos tanok című munkáját*. A társulat jeles tagjának számító Karl Haushofer mestere volt e tanoknak, és ezen ismereteit is megosztotta Hitlerrel a lansbergi börtönlátogatásai alkalmával. Mivel Haushofer a nagy mágus és metafizikus, George Gurdijieff tanítványa volt, így ennek hatása is jelen volt a társulatban. Gurdijieff, ahogy aztán Haushofer is, szoros kapcsolatban álltak olyan titkos tibeti társulatokkal, ha úgy tetszik, "páhollyokkal", amelyeknek tanaiban jelen volt a föld alatt rejtőzködő szuper faj elmélete. A társulatba csak életerős, egészséges fiatalok léphettek be.

Érdekes tény, hogy a társulat megalakulásában szerepe volt egy 1871-ben megírt novellának is. A szóban forgó írás a már említett Bulwer Lytton-tól származó, *Az eljövendő faj* című novella. Az író, aki egyébként maga is rózsakeresztes volt, egy olyan faj bemutatásával foglalkozik, amely messze fejlettebb az emberiségnél és olyan erők birtokában van, amelyek szinte félistenekké teszik a tagjait. Ezek a lények jelenleg a föld alatti világban rejtőzködnek, de szándékukban áll újra felbukkanni és átvenni a világ fölötti uralmat. A háttérhatalmi propaganda gépezet a szórakoztató ipar által népszerűsíti a megvalósítandó programot, ma elsősorban Hollywood által, de az 1800-as években a fantasztikus regények töltötték be ezt a szerepet. Bulwer Lytton irományai egyébként Blavatsky-ra is nagy hatással voltak, aki igazságokként vette a novella mondanivalóját és a teozófia részévé tette a mű bizonyos elemeit.

Maga a névadó Vril egy sugárzó kozmikus erőnek a neve, s a társulat tagjai hittek abban, hogy aki ezt az erőt képes elsajátítani, az önmaga, környezete és az egész világ mestere lehet! Azt tanították, hogy a világ, illetve a korszak változásával feltűnnek majd a föld alatt rejlő lények, és velük szövetkezve a világ urai lehetnek ennek a Vril erőnek a felhasználásával. Azok, akik nem méltók erre a kapcsolatra vagy rabszolgává válnak, vagy pedig egyszerűen elpusztulnak, mert csak arra jók, hogy tetemeik trágyaként szolgáljanak az eljövendő világ földjében. Ez tulajdonképpen a New Age alaptana is, csak más csomagolásba burkolva.

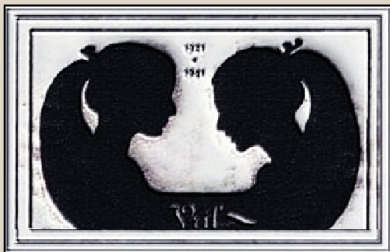
A "Vrilerinnen"

A Vril társulat alapító tagjai és jeles egyéniségei között több nő is volt. Ez a nagyon szép és fiatal lányokból álló munkacsoport volt a "*Vrilerinnen*". Ezek a lányok voltak egyben az idegen fajjal kapcsolatban álló, illetve kommunikáló médiumok is, akik a kor modern, rövidre vágott hajdivatjával ellentétben hosszú hajukat lófarokba kötve viselték. Azt tartották ugyanis, hogy hosszú hajuk egyféle kozmikus antennaként szolgált az űrből jövő üzenetek hatékonyabb vételére. (Itt talán meg lehet jegyezni azt, hogy a bukott angyaloknak valami oknál fogva valóban nagy gyengéje a hosszú női haj és pl. a hívő nők **fejfedése** is kapcsolatban áll ezzel). A vezető médium a korábban már említett Maria Orsic volt (a baloldali kép), a továbbiak pedig Szigrun, Traute, Gudrun, Leona és Heike. Néhányuknak a neve minden bizonnyal fedőnév volt, amelyeket az ősgermán, illetve az északi mitológiákból kölcsönöztek. Szigrun pl. egy valkűr volt, a mitológiai Wotan kilenc leányának egyike, Gudrun neve pedig a Nibelung énekekből ismert. A Vrilerinnen-nel kapcsolatban a mai napig számos legenda él, már csak az oknál fogva is, hogy a háború után mindannyian nyomtalanul eltűntek. Traute-ról és Szigrun-ról olyan fényképek terjednek az interneten, amelyeken egy német felségjelet viselő repülő csészealjhoz hasonló szerkezet mellett állnak. Egy legenda szerint a vril erőnek köszönhetően ezek a lányok több száz évig élnek és megőrzik fiatalkori szépségüket.

Einige der wichtigsten "Vril-Damen" zwischen 1922 und 1945

Az egyik legelhíresültebb szeánszra még 1919 decemberében került sor Berchtesgaden-ben, ahol jelen voltak a német okkult társaságok legjelesebb képviselői. Az itt jelenlévő két médium Maria Orsic, és az akkor még csak 18 éves Szigrun volt. Maria bemutatta azokat a kézírásokat, amiket korábban autodiktatív módon, transzállapotban írt le a Templomosok titkos betűivel, s ezzel kezdődött meg a hosszantartó telepatikus kommunikáció a Bika állatövi jegyben elhelyezkedő aldebarani csillagrendszer Alfa Centauri bolygóján élő "árja" lényekkel. A telepatikus üzenetek szerint ezek a lények (nefilim/annunakik?) már jártak a földön, ők voltak azok, akik kapcsolatba léptek a kora ókori sumérokkal. Egyesek még a Vril kifejezés eredetét is ide vezetik vissza, arra hivatkozva, hogy a Vri-Il sumér szó jelentése "mint isten". A médium megkapta többek között egy előrehaladott repülő szerkezet, a Vrill disc (UFO?), vagy másnéven a Hannebau elkészítésének technikai adatait is. A náci médiumok által felvázolt üzeneteket az alábbiakkal foglalhatjuk össze tömören, s némileg szabadon fogalmazva:

A Taurus (Bika) konstellációban, az Aldebaran naprendszerben van két lakott bolygó 68 fényévnyi távolságra Földünktől. A két bolygó lakói képezik a SUMERAN birodalmat. Az Aldebaran rendszer

lakosai két részre oszlanak: egy mesterfajra, az "isteni fény" [árja] népére, valamint néhány olyan további embertípusra, akik különböző okoknál fogva az "isteni néphez" képest negatív irányba fejlődtek. A színes bőrű rasszok emiatt egy alacsonyabb szintű szellemi fejlődést értek el. Ahogy a fajok keveredtek, úgy kezdett satnyulni a nép szellemi fejlődése, s ezzel együtt a technológia is visszafejlődött.

Valami 500 millió évvel ezelőtt az Aldebaran rendszer napjának terjeszkedése, s az ebből következő felmelegedés teljesen lakhatatlanná tette "az isteni fény népe" által lakott eredeti két bolygót, és megkezdték a távolabbi lakható bolygók kolonizálását. Amikor az Aldebaran napja növekedni kezdett és a bolygók veszélybe kerültek, a keveredett nép képtelen volt magát megmenteni, és a fejlettebb isteni fény népének a segítségére szorultak, akik evakuálták és különböző lakható bolygókra telepítették őket. A magasabb rendű isteni fény népe és a fejletlenebb faj a köztük fennálló különbségek ellenére megadták egymásnak a tiszteletet és békében megfértek egymással.

A mi naprendszerünkben először a Mars és Jupiter között elhelyezkedő Mallona (más nevein Maldek, Marduk) bolygót kolonizálták, aminek a helyén ma egy aszteroida öv van. Ezután következett a Mars bolygó.

A Vril társulat a médiumok által kapott üzenetek alapján azt a nézetet vallotta, hogy amikor a föld lassan lakhatóvá vált, az aldebaraniak leszálltak és a Mezopotámiaként ismert területen létrehozták a sumér kultúrát, melynek vezető rétegét az isten fény népe, az árják tették ki. A sumérok királylistája és az általuk oly gyakran említett égből alászálló *annunakik* némileg alátámasztják ezt a történetet, ha nem is feltétlenül ebben a formában. Az üzenetek egyik legérdekesebb eleme a repülő "csészealjak" mechanizmusának felvázolása volt, ami megszülte a német alternatív tudomány fogalmát. A fő cél az volt, hogy létrehozzanak egy nem a hagyományos rakéta technológián alapuló "*Jenseitsflugmachine*"-t, azaz repülő szerkezetet, amivel el lehet jutni a távoli bolygókra is. Az alternatív tudomány fejlesztésének kezdeti stádiumában Dr. W.O. Schumann (Thule és Vril tag), a Müncheni Technológiai Egyetem kutatója egy beszédében a következőket mondta: "*Az eljövendő korszak egy pozitív, isteni technológia korszaka lesz.*" Az ebben vetett hit a New Age-re is jellemző.

Mint már említve volt, a társulat a misztikus Vril erő vagy energia után nevezte el magát, amit egyes nézetek szerint a föld belsejében lévő Fekete Nap áraszt (a baloldali ábra a Fekete Nap és az abból áramló erő szimbóluma). Ez az erő egy kozmikus erő, és a Vril társulat tagjai hittek abban, hogy a felsőbbrendű árja fajt ez a kozmikus erő szülte meg. Ezt az erőt számos kultúra számon tartja, olyan megnevezésekkel illetve, mint *Shamballa, Chi, Ojas, Odic* erő, Asztrális fény és *Orgon*. Ennek a misztikus erőnek a birtoklása csaknem minden titkos társaság egyik elsődleges célkitűzése, így a skót rítusú szabadkőművESEké is. Albert Pike, aki ennek a rítusnak volt a nagymestere, a következőket mondta a 28-ik fokozatot elért beavatottakkal kapcsolatban, akiket a Fény Lovagja titulus illet: "*A természetben létezik egy mindent meghaladó erő, amiből ha meríteni képes egy ember, és*

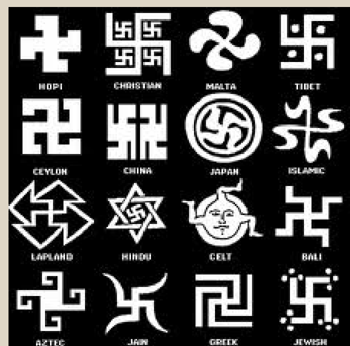
megtanulja azt irányítani, akkor képes forradalmi változást hozni és megváltoztatni a föld arculatát." Erre az erőre, illetve ennek birtoklására manapság már a New Age ihlette popkultúrában és szórakoztatóiparban is gyakran utalnak. A Csillagok Háborúja című mozifilmsorozatban ez "az erő", amelyből a Jedik merítenek. A jedik tulajdonképpen a szabadkőműves fénylovagok és a vril fény-páholy tagjainak a pontos megfelelői.

A Vril Társulat minden erejét és mély-mágiáját arra összpontosította, hogy ennek az erőnek a birtoklásához jussanak, és azt Hitler és a nácik megsegítésére fordítsák a világ ellen. A győzedelmes háború után pedig ugyanezt a Vril-ya erőt használták volna fel ahhoz, hogy átlépjék a test korlátait, és végbemenjen az a transzformáció, ami halandó emberekből isten-emberekké változtatja őket. Aki valamelyest ismeri a **New Age igazi arcát**, annak azonnal feltűnik a hasonlóság a Vril társulat filozófiája és végcéljai, valamint a New Age filozófia és annak céljai között.

A Thule és Vril társulatok végcéljai egyedül azért nem valósulhattak meg, mert a sátáni világrendnek az eljövetele egyszerűen nem arra a korai időpontra lett meghatározva a "felemelkedett mesterek" által. A harmadik birodalom egyféle főpróba volt, hiszen a teljes kontrolt egyetemesebbnek szánják, mintsem egyetlen országra korlátozni [ezt a tényt közvetítették is a New Age médiumai által]. Ilyen tekintetben, ha nagyon leegyszerűsítjük, a harmadik birodalom létrehozása valóban csak egy adott helyszínen végbemenő főpróba volt.,

A háború után a Vril tagsága, beleértve a legendás Vrilerinnen tagjait is, nyomtalanul eltűnt, ami olyan találgatásokhoz vezetett, hogy az időközben megépített repülő szerkezetekkel elhagyták a földet. Más találgatások szerint egy Antarktiszi, földalatti bázisban rejtőzködnek és az UFO jelenségek elsősorban nekik tulajdoníthatók. Az tény, hogy ki volt dolgozva egy szervezett menekülési terv, hiszen ezt egy 1945. március 15-i dátummal ellátott dokumentum is alátámasztja. Ez tulajdonképpen egy rövid, menekülésre való felhívás volt. A műveletre kijelölt hely a Vrilerinnen logójával volt ellátva, és a felhívás az *Odin Ausflug*, vagyis, Odin Távozása kódnevet viselte, aláírója pedig a médiumok egyike, Godrun volt.

A szvasztika, vagy horogkereszt, mint náci szimbólum

Miután a náci párt sikeres tömegmozgalommá vált, az ideológiát egy új, szimbolikus erőt tartalmazó jelképpel, illetve zászlóval is ki kívánták fejezni. A beadott pályázatok közül Hitler a *Germanen order*, illetve a Thule tagságába tartozó Dr. Friedrich Krohn terve mellett tette le a voksát, ami vörös mezőben egy fehér kört tartalmazott, a fehér körben pedig egy fekete horogkeresztet. A *szvasztika*, vagy ahogyan a németek nevezték *hakenkreuz*, egy széleskörűen alkalmazott ősi jelkép, amit használtak az ókori görögök, a hittiták, az egyiptomiak, indiaiak, kínaiak és japánok, de még az észak amerikai Navahó indiánok is. Az északi népek

rúnáiban pedig a nap egyik jelölése volt. A szvasztika egy szankszkrít szó, ami a **szu** (jó, jól) és az **aszti** (lenni) szavakból áll össze, végén a **ka** kicsinyítő képzővel. A buddhizmuson belül maga a szó, illetve az ábra, amivel jelölik, jó szerencsét, sikeres állapotot jelent vagy jelöl.

A Krohn által megtervezett verzióban azonban a szvasztika dőlt szögben áll, és az eredetihez viszonyítva ellentétes irányba mutatnak az ágai. Ez már azon kabbalista elvet tükrözi, miszerint a jelkép megfordítása annak ellenkezőjét fogja jelenteni, vagyis ez esetben káoszt és pusztítást. A jelképnek és a jelképrendszernek a nácik által ily módon történő alkalmazása az egyik legvilágosabb megnyilvánulása a Harmadik Birodalom okkult természetének.

A Thule Társulatból kialakult elit Vril Társulat egyszerűen kombinálta a nyugati titkos társaságok eszköztárát és ezoterikáját a teozófiával, a Kabbalával, valamint a keleti, főként tibeti ezotériával. A náci horogkereszt így a nyugati és keleti okkultizmus egybekötődésének jelképe is. Az SS jelképe, a két villám formájú és egyben az „s” betűre is hasonlító ábra szintén egy északi *sig* rúnának az adaptálása volt.

Mai szemmel nézve talán furcsa tény, hogy a századforduló első évtizedeiben, az ezotéria gyors terjedésének köszönhetően a szvasztika egy nagyon népszerű szimbólummá vált a nyugati világban, használták úgy a jobbra, mint a balra forgó változatát. A divat hatására ez a motívum még a legdrágább New yorki ékszerboltokban is megjelent a nyakláncokon és karkötőkön.

A Thule és Vril filozófia lényege és más okkult iskolákhoz való kapcsolata

A náci okkultizmus az ekkortájt kibontakozó New Age és az annak befolyása alatt álló, egymással szoros kapcsolatban lévő okkult iskolák tanainak az egyvelege volt. A Thule eszmerendszerében jelen volt a Bajor Illuminátusok rendjének, a Templomosoknak, a Teouton Lovagrendnek, a Szent Vehm-nek, a Golden Dawn-nak, valamint a rózsakereszteseknek és a Teozófiai társulatnak a hatása. A náci okkultizmus magasiskoláját a Thule Társaságból megalakult elit elem, a Vril Társaság képviselte. Ebben a részben a Thule és Vril társulatok "hitvallását" mutatjuk be röviden.

A Thule és Vril társulatok tagságának hite azt a tipikusan New Age vonalat követte, miszerint le kell bontani a "kis ént", vagyis a fizikai létet és tudatot, valamint a "nagy ént", vagyis az emberben rejlő "szellemi, isteni tudatot" elválasztó falat (D. Sklar, *The Nazis and the Occult*, 33. old.). Ezt pedig szintén a New Age által lefektetett eszközökkel, vagyis bizonyos "szellemi tornák" elvégzése által kívánták megvalósítani. Amikor a beavatott képes elérni az "univerzális energia mezőket", akkor "felébreszti az addig benne alvó rejtett erőt" (Joshep Carr, The Twisted Cross, 108. old.). Amikor ez megtörténik, a beavatottak olyan természetfeletti erők és képességek birtokába jutnak, amit az egykori legendás árják mondhattak magukénak. Ezen a természetfeletti szinten pedig játszi könnyedséggel lesznek képesek megvalósítani ezeréves uralmukat a földön. A thuleista erőket olyan pogány istenségek testesítették meg, mint Woden, valamint az olyan jelképek, mint a szvasztika, vagyis a napkorong rúnája, amelynek ágai az

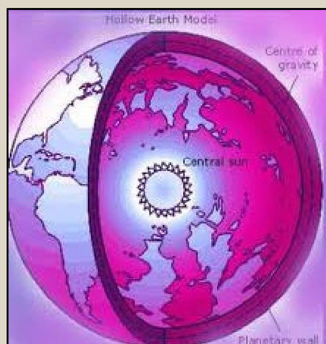
élet forgó kerekét, s egyben a transzmutáció folyamatát ábrázolták. A vörös sas embléma Sebottendorf szerint a halálból az életbe való átmenetet jelképezi (Sklar. uo. 40. old.). A thulistáktól elvárták a vakfegyelmet és a tökéletes engedelmességet, bármit is követeljen meg a Mester, hiszen mindaz a transzformáció céljait szolgálja (Sklar. uo. 46. old.). Sebottendorf ezt a jelenséget "*Fuehrerprinzip*"-nek vagyis "Fürer elvnek" nevezte, s ehhez ő alkotta meg azt a megfelelő formális köszöntést, ami kijár egy isten-embernek, a "Sieg, Heil"-t (Sklar. uo. 34. old.). A thulisták lázasan várták egy olyan valakinek a színrelépését, aki méltó lesz majd a nagy Mester titulusára és elkötelezett engedelmességükre. Innen pedig már ismerjük a történetet. Dietrich Eckart Hitler személyében megtalálta a nagy népvezért és a müncheni okkult körökben bemutatta őt a "régen várt megváltóként". "Hiszek Hitlerben", mondta, *"fölötte egy csillag lebeg" (Sklar, uo. 53. old.)*. Dietrich Eckart véghezvitte mindazt, amit korábban egy szeánsz alkalmával üzenetként kapott: *"Az Úr Maitreya [aki nem más, mint a New Age Messiása] hamarosan eljön egy német messiás képében, hogy az árja fajt végső győzelemre vezesse a zsidók fölött*", s ő [Eckar] lett megbízva azzal a feladattal, hogy "kinevelje" őt (J. Carr, uo. 110. old.).

A legendás Thule

A társulat névadója egy Atlantiszhoz hasonló, a messzi északon fekvő legendás sziget volt, amit gyakran Skandináviával és Grönland-dal is asszociálnak. Először a Massalia-i Pytheas tesz róla említést az i.e. 4. században. Ő azt írta, hogy ez a terület a brit szigetektől északra fekszik és onnan valami hat napos út vezet oda. A rómaiaknál az „*ultima thule*" kifejezés az ismert világ határán túli területeket jelölte. Virgil szintén említést tesz róla az Aeneid-ben. Még az ősi mayák hagyományaiban is fellelhető motívum az, hogy ők Tulan földjéről vándoroltak el. Ha ez a Thule szigetet jelenti, akkor a mayák az északi utat követve kerültek át az amerikai kontinensre valamikor a történelem hajnalán. A hindu és kínai legendákban szintén előfordul egy nagyon távoli "fehér sziget", ahol egy magas kultúrát képviselő faj él.

Az "üreges föld"

A thuleisták által összeállított "üreges föld" elméletek az alábbi főbb nézeteket foglalják magukban:

Thule Hyperborea, egy kontinens méretű sziget fővárosa volt, ahogy Atlantisz is (az állandó vita témája, hogy a két sziget azonos-e). A sziget egy nagyon előrehaladott, magas szintű árja civilizáció központja volt, ahol a nap sosem nyugodott le. Hyperborea árja lakosai eredetileg a Taurusz konstellációban elhelyezkedő Alderbaran-ból származtak, akik szálas termetű, szőke hajú és kék szemű emberek voltak, vegetáriánus életmódot folytattak, békességben éltek, és olyan magasfokú technológiát alkalmaztak, mint a Vril-ya hajtású repülők, amit ma általában UFO-ként ismernek. Ezek a "repülő csészealjak" a vril erőnek köszönhetően nemcsak repülni voltak képesek, de álló helyzetben lebegni is, és óriási sebesség közepette, helyben tudtak irányt változtatni. Ezt a képességet két egymással szembeforgó mágneses tér biztosította, hajtóanyaga a vril erő, amit kozmikus erőnek fordíthatunk leginkább.

Hyperborea bizonyos kataklizmák következtében az óceán fenekére süllyedt és a civilizáció teljesen elpusztult. Az árja lakosok egy csoportja azonban óriási fúrógépekkel alagutat fúrt a föld kérgében és a Himalája hegység alatt telepedtek meg. Ezt a földalatti világot Aghartának nevezik, fővárosa pedig Shamballa. A Himaláya területeit a perzsák Aryana-nak, vagyis az árják földjének nevezik.

A kevés túlélőnek köszönhetően nem merültek feledésbe a magas szintű kultúra titkai. A túlélőket egy nagy intelligenciával rendelkező ősi faj vette gondozásba. Ezek a lények csaknem azonosak a Teozófia tanításaiban is fellelhető "*Mesterekkel*", akiket ott a *"Nagy Fehér Testvériség"* megnevezéssel illetnek (ez esetben a fehér szín nem egy rassztípust jelent, hanem arra a fehér, "glória" szerű fényre utal, amit ezek a felemelkedett mesterek kisugároznak).

Az igazán beavatott emberek bizonyos mágiák gyakorlásával, és rítusok elvégzésével képesek felvenni a kapcsolatot ezekkel a lényekkel. A "Mesterek" vagy "Ősrégiek" képesek természetfeletti erővel és energiával felruházni a beavatottakat. Ezeknek az ember feletti erőknek és energiáknak a felhasználásával egy szuper fajt kívántak létrehozni az Árja fajhoz tartozó emberekből, akik eredetileg Atlantiszról és Thule-ről származtak. A többi faj, amely nem juthat az erőhöz, pusztulásra van ítélve. Az árja népek történelme Atlantiszhoz és Thulehoz kapcsolódik. Ez volt az alapja a náci fajelméletnek. Emellett, a Thuleisták egy része és a Vril társulat szinte egésze hitt az üreges föld elméletben is.

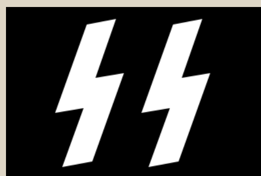
Itt talán külön meg kell említeni **Karl Haushofer** személyes nézeteit, ami némiképp eltér a fentebb vázoltaktól. Haushofer meggyőződése szerint Thule azonos Atlantisszal, s a kontinens lakosai két részre szakadtak, jó és rossz felekre. A jó érdekeket szolgálók egy jövendőmondójuk neve után az Agharta nevet viselték, ezek voltak, akik a Himalája-régióban telepedtek meg. Gonosz ágazatuk a Shamballa (Shangri-la) volt, akik nyugaton telepedtek le, és az egész világot az uralmuk alá kívánták kényszeríteni. Haushofer teóriája szerint Agharta és Shamballa népei évezredek óta háborúban állnak egymással, ebben pedig a Harmadik Birodalom, a Thule Társaság az Agharta oldalt képviselte, a szabadkőművesek és cionisták pedig Shamballa képviselői voltak.

A földalatti, rejtett világ feje és királya Rigden Iyepo, akinek a föld felszíni megjelenítője a Dalai Láma. Hausehofer teljes meggyőződéssel vallotta, hogy a Himalája alatti világ volt az árja faj megszületésének helye. Állításai szerint neki erről a tibeti lámák, és személyesen a Dalai láma is tanúságot tettek, sőt erről ő maga személyesen is meggyőződött. A föld alatti világgal kapcsolatos legendákat számos keleti kultúra őrzi, amelyeket ő, mint kutató, alaposan ismert. A legendák szerint ennek a világnak a föld több pontján léteznek titkos kijáratai.

A jelek szerint Hitlernek komolyan szándékában állt a földalatti Agartha világ titkos bejáratainak felkutatása abból a célból, hogy felvegye a kapcsolatot az Alderbaran-Hyperboreából származó "isteni néppel". A földalatti világhoz kapcsolódó legendák szerint a felszíni világ még el fog szenvedni egy harmadik világháborút is, amelyet kataklizmák zárnak le, a föld tengelye elmozdul, és az emberiség

legalább kétharmada elpusztul. Az utolsó háború után a földalatti világ népei összefognak a felszíni világ túlélőivel, és létrehoznak egy ezer esztendőn át tartó aranykorszakot (a Vízöntő korszakát). Hitler az árja mesterfajjal szövetkezve létre kívánt hozni egy olyan felszíni világot, ami tulajdonképpen egy felső "Agartha," vagy "Árjánia" lenne, s ami Németország területéről bővülne ki. A Harmadik Birodalom ideje alatt az SS vezetésével legalább két nagy expedíciót hajtottak végre a Himalájában, amelyek célja a földalatti világhoz vezető lejáratok feltárása volt. Emellett hasonló expedíciókat küldtek az Andokba, Brazília Matto Grosso és Santa Catarina hegységeibe, de Csehszlovákiába, sőt, Anglia egyes vidékeire is.

A Thule történelmével foglakozó kutatók némileg megoszlanak a földalatti világgal kapcsolatos nézetek terén. Láthatóan két elképzelés uralkodott: az egyik szerint a mesterfaj a már említett földalatti alagútrendszerekben és földalatti városokban élt és lakott, a másik nézet szerint pedig a föld belseje üreges, s ebben a belső térben létezik egy magas rendű élet. Az utóbbi nézet képviselői bizonyos természeti törvényszerűségekre hivatkoztak, valamint az okkultista "miként fönt, úgy lent is" jelszóra. A természetre való hivatkozás esetében az emberi sejtet hozták fel példának, amelynek van egy magja, egy azt körül vevő üres tér, majd pedig a burok, ami magában foglalja a valós életet. A teória szerint a föld magja a Vril erőt kisugárzó "fekete nap" (*Schwarze Sonne*) s ez biztosítja a kéreg alatti világ egyenletes klímáját, a fényt és az élet egyéb feltételeit.

Megjegyzés: *"A titkos beavatás középpontjában, amit ezek a magasabb rangú SS-tisztek kaptak, az **SS anagramma valódi jelentése** állt. Az SS egyszerű tagjai számára a kezdőbetűk a **Schutzstaffel** szót jelentették, mely egy különleges osztagra vagy katonai egységre utal. De a beavatottak számára az SS más jelentést is hordozott – egy olyan jelentést, melynek gyökerei mélyen az okkultban keresendők, illetve a sumér, a babiloni és bizonyos mértékig az egyiptomi hitvilágban. Ezen beavatottak számára az SS-betűk a die **(S)chwarze (S)onne**-ra utaltak, a Fekete Napra."* A fenti idézet ***Joseph P. Farrell "A Fekete Nap Birodalma: Náci Titkos Fegyverek és a Hidegháború Szövetséges Legendája" © 2004 című könyvéből származik.***

Az üreges föld elméletét hirdetők szerint tehát a *"valódi élet"* a föld belsejében zajlik, ahol a mesterfaj él, a felszínen csupán a mutánsok élnek. Szerintük ez ad magyarázatot arra is, hogy miért nincsenek látható jelei az életnek naprendszerünk bolygóinak felszínén; mert az élet mindenhol a bolygók belsejében zajlik. A föld belsejében rejlő világ két fő kapuja a déli és északi sarkon található, ahonnan a belső nap fénye is kisugárzik, s ez okozza az *auróra borealis*-t, vagyis a sarki fényként ismert jelenséget. Az alsó világban a földterületek messze meghaladják a vízfelszínt. Olaf Jansen egyike volt azoknak a sarkkutatóknak, akik hittek az üreges föld elméletben, Olaf szerint az alsó világ vízkészlete tiszta vízből áll, s ez a magyarázata annak, hogy az Északi sark és az Antarktika jéghegyei tiszta édes vízből (nem tengeri sósvízből) állnak.

Érdekességként megjegyzendő, hogy ezeket a nézeteket alátámasztják olyan sarkkutatók véleményei is, mint Cook, Peary, Amundsen, Nansen, Kane és E. Byrd admirális, akik számos olyan különleges élményt tapasztaltak meg ezen a sarki területen, amelyek ellentmondanak a jelenlegi tudományos teóriáknak.

Mindannyian megerősítik, hogy az északi 76. szélességi fok után váratlanul melegebb szelek fújnak, és a

madarak északi irányba vándorolnak, a hó pedig gyakran szürke, vagy elszíneződött a vulkáni hamu és pollen által. A probléma az, hogy egyetlen vulkán sem található az Északi Sark közelében. Néhány kutató édes vizű tengereken találta magát az utazások során, és ami még különösebb, azt állították, hogy két napot lehetett látni az égen. Emellett olyan jégbefagyott mamutokat találtak, amelyeknek a gyomrában frissen fogyasztott fű volt. Az tehát bizonyos, hogy a sarkvidékeken különleges és megmagyarázhatatlan jelenségek tapasztalhatók, amelyeket az üreges föld elméletét vallók gyakran a teóriájuk alátámasztására szolgáló bizonyítékoknak vélnek. Az is tény, hogy léteznek szerteágazó földalatti barlangrendszerek, s a teória nem annyira légből kapott, mint első látásra tűnik.

Mindenesetre a Thule és Vril társulatok tagsága annyira tényként kezelte az "üreges föld" teóriát, hogy komoly energiákat fordított a teória valóságtartalmának részletes feltárására. Az bizonyított tény, hogy legalább egy ilyen irányú antarktiszi expedíciót sikeresen lebonyolítottak a II. Világháború idején, de feltehető, hogy ennél többre is sor került.

Hogy az "árja" hyperboreaiak léte nem volt teljesen a képzelet szüleménye, azt több érdekes tény is alátámasztja. Eredetük minden bizonnyal az Annunakik, illetve a **Nefilim** korszakához vezethető vissza, és ezeknek a lényeknek egy ágazatát tehették ki. Amikor 1532-ben a spanyolok Pizarró vezetése alatt kikötöttek Dél-Amerikában, a bennszülött lakosok a "*Viracocha*" névvel utaltak rájuk. A viracocha-k az indián legendák magas termetű, fehérbőrű fél-isteni lényei voltak, akik repülő csészealjakon érkeztek, s mielőtt elhagyták az indiánokat, azt ígérték, hogy a jövőben vissza fognak hozzájuk térni. Hasonló tapasztalatai voltak azoknak az első fehér kalandoroknak és utazóknak is, akik Tibetbe, illetve a Himalája egyéb térségeibe jutottak el. A tibetiek szintén megrökönyödve fogadták az első fehér emberek megjelenését, s azt kérdezték tőlük, hogy "alulról" jöttek-e? Ez azért érdekes, mert hozzájuk csak a hegyen átkelve, "felülről" lehetett eljutni az idegeneknek. A tibetiek legendái szerint a föld belsejében egy fehérbőrű, magas fejlettségű faj él, s az utazók láttán azt gondolták, hogy azok jöttek fel a föld színére.

A New Age, a fajelmélet, a Nefilim és az UFO kapcsolat

"Nem vitatható azt a felvetés, hogy a náci világnézet és a New Age mozgalom főbb elemei megegyeznek. Ez így is van rendjén, hiszen mindkettő egyazon okkult gyökérből nőtte ki magát: A Theozófiából. A kozmológiájuk, és filozófiájuk azonos." - Joseph Carr, The Twisted Cross

Amikor a náci fajelméletről beszélünk, akkor tisztában kell lennünk azzal, hogy a német okkultisták nem azért tartották magukat felsőbbrendűnek, mert a németeket egyszerűen "jobb minőségű" embereknek tartották, mint más népcsoportokat. A felsőbbrendűséget annak a meggyőződésüknek tulajdonították, hogy **az árja népek attól a magas civilizációt képviselő fajtól származtak, akik újra eljönnek majd, s velük közösen egy új fajt hoznak majd létre; Egy mesterfajt, ami uralni fogja a következő ezeréves utópisztikus korszakot**. E téren pedig igazán nincs nagy különbség a náci és a New Age ideológia között,

ez utóbbi ugyanis szintén azt vallja, hogy az emberiség egy része - az erre elhivatottak, a választottak, akikben felébred a bennük rejlő isteni tudat - magasabb fokú létre fog lépni és keveredni fog a már sokkal fejlettebb fokon lévő asztrális lényekkel, létrehozva egy aranykorszakot. Az emberiség azon része, amely túl selejtes ahhoz, hogy e szellemi evolúció alkalmával tovább lépjen a szellemi fázisra, egyszerűen pusztulásra van ítélve. A náci rendszer a New Age mozgalom korai terjesztői által megihletett rendszer volt, s ennek megfelelően viselte annak jegyeit, mint pl. az erkölcsi relativizmust és a hideg közönyt az alábbvaló, nem választott emberek sorsa iránt! Biblikus szempontból nézve az itt vázolt fajelmélet tulajdonképpen nem más, mint a Nefilim és az ádámi ember küzdelme, ami minden jel szerint e kor végén újra kiéleződik.

Hogy vallás volt-e a nácizmus, vagy csupán ideológia? A jelek arra mutatnak, hogy inkább az első. A náci okkult kapcsolat egyik legjelesebb kutatója, Michael Howard a *The Occult Conspiracy* című könyvében az alábbi sokatmondó sorokat idézi fel:

> Hitler közeli munkatársa, Bernhard Forster (aki nem mellékesen Nietzsche sógora volt) egy alkalommal felelevenítette Hermann Rauschning-nek azt, hogy Hitler miként nyilatkozott neki arról, hogy *"ő egy új vallást hoz a földre, … az örök élet áldott tudatát, ami egyé válik a nagy univerzumi élettel… Ő [Hitler] lesz az első, aki megvalósítja azt, amit a kereszténység kívánt volna megvalósítani, vagyis elhozni a halálfélelemtől és a rossz lelkiismerettől való szabadulást. Hitler visszaállítja majd az emberekben azt az önbizalommal teljes isteni tudatot, amivel a természet felruházta őt."* Ezután Forster saját véleményének adott hangot, miszerint; " Ő [Hitler] az örök isteni tudattal való közösülésből merítette hatalmas erejét." (D. Sklar, *The Nazis and the Occult* 54-55. o)

Ezek a szavak inkább egy vallási vezetőnek, vagy egy gurunak a szavai, mintsem egy politikusnak vagy államfőnek. Ha a fenti sorokból kitöröljük Hitler nevét, akkor bármely New Age tudatú ember azonnal azonosulna a mondanivalójával, s kijelentené, hogy itt lényegében a New Age alapvető nézetei vannak nagyon tömören megfogalmazva.

További hasonlóság, hogy a New Age üzenetei is telepatikus módon jöttek, médiumok által, s olyan nagynevű egyéniség kapták meg, mint pl. Alice Bailey. Az üzenetek tehát szinte ugyanazok, csupán más terminológiákkal kifejezve. A New Age irodalomban lejegyzésre kerültek a "Felemelkedett Mesterek" azon telepatikus üzenetei, melyek szerint Hitler és a nácik ugyanabból az erőből merítettek, mint amely erő a New Age hívek számára is elérhető! A nácik esetében ezt Vril-nek nevezték, a New Agben pedig a Shamballa erőként utalnak rá. A New Age guruk még azt is kifejtik, hogy Hitler miért volt sikertelen. Véleményük szerint ennek oka többek között az, hogy az arra kijelölt idő előtt, azaz túl korán akarta megvalósítani a Tervet, s ezért a "régi rend" képes volt meggátolni őt a sikerben (a New Age célkitűzésekkel és a Tervvel kapcsolatban lásd **A New Age II.** című írásunkat); hogy nem működött együtt megfelelően a "Hierarchiával", hanem egy azzal rivalizáló rendszert hozott létre; továbbá hogy az emberiséggel kapcsolatos víziói túl korlátozottak voltak, nem volt eléggé globális.

Bailey leírásaiban a nagy kozmikus harc két ellenséges álló fél között folyik, a "Fény urai" és a materialista, vagy "Sötét erők" között, s ez utóbbiak "*azon dolgoznak, hogy megőrizzék az elavultat és az anyagit… és az elkülönülést szítják.*" (*Externalisation* II. k., 76-77. o.) Bailey Hitlert - több tömeggyilkos diktátor mellett - nyíltan pozitív színben tünteti fel, aki a "Fény urai" által birtokolt Shamballa erőből merített: "*Hitler, aki egy kétségbeesett népet vett a vállaira; Lenin, az idealista; Sztálin és Franco, ezek mindannyian a Shamballa erő kifejtői, más, kevésbé megértett erők mellett. Ezeket az embereket diktátoroknak, demagógoknak nevezzük, holott vezetők voltak, akik nagy és nélkülözhetetlen változások véghezvitelére voltak felhasználva, és arra, hogy megváltoztassák a civilizáció arcát*." (*Externalisation* II. k., 134-5. o.) A Hierarchia véleményét tükröző médium szavai szerint Hitler és a többi itt felsorolt diktátor a Hierarchia érdekében harcolt a "Sötét erők" ellen. Az alapján, ahogy a két mozgalom felvázolja a „sötét erők” definícióját nyilvánvaló, hogy ez alatt elsősorban a kereszténységet értik.

A két mozgalom szimbólumrendszere is hasonló, esetenként teljesen azonos.

A németek csodafegyverekbe vetett bizalma szintén az okkulthoz vezethető vissza. A Vril társulat tagjai makacsul és őszinte bizalommal hittek abban, hogy azok a földöntúli lények, akikkel felvették a kapcsolatot, olyan erőket és technológiákat bocsátanak majd a rendelkezésükre, amelyek pillanatok alatt eldöntik a háború kimenetelét. Sokan azt vélik, hogy ez csupán a beteges emberi fantázia szüleménye volt, pedig a tények azt mutatják, hogy valóban létezett egyfajta kommunikáció a náci ideológusok és a sötét oldalt képviselő földönkívüli lények között, legalábbis a médiumok által. Ez pedig alapot adott a csodafegyverekbe vetett hitre. Hogy létezett-e direkt kommunikáció, azt egyelőre soroljuk a rejtélyek kategóriájába, de az bibliai tény, hogy akik nagyon részt kívánnak kapni Sátán titkos ismereteiből, azoknak igenis lehetőségük van az azokba való beavatásra (v.ö. *Jel. 2:24*), természetesen annak következményeit aztán viselniük kell.

Az közismert tény, hogy a háború után valóságos hajtóvadászat folyt a német tudósok után mind a szövetséges nyugati erők, mind a szovjetek részéről, különösen a fejlett rakétatechnológia megkaparintásának érdekében. Az USA "Gémkapocs Művelet" néven ismert akciója kizárólag azt a célt szolgálta, hogy megszerezzék a német tudósok színe-javát. De már az 1930-as években is voltak olyan tudósok, akik elhagyták Németországot, mint pl. Dr. Willy Ley, a világ egyik legjelesebb rakétatechnológiai szakértője, aki 1933-ban menekült az USA-ba. Dr. Willy Ley jelentést tett arról, hogy a nácik - elsősorban a Vril Társulat hatására - **hittek abban, hogy olyan titkos ismeretek birtokába jutottak, amelyek által egyé válnak a föld alatt rejlő fajjal**. Ehhez bizonyos mentális gyakorlatokat fejlesztettek ki, amik elősegítik a transzformációt. A vizualizáció, vagy "vezérelt képzelet" számos keleti iskola eszköze, többek között a tibeti buddhizmusé is, és természetesen a mai New Age mozgalomban is előszeretettel alkalmazzák. Ez tulajdonképpen egyféle szellemi torna, egy megfeszített koncentrálás, célja a transzcendentáció, illetve az elme általi anyagra való hatás (*mind over matter*). Mivel ez tulajdonképpen a démoni erők tudatba való "behívását" eredményezi, az így kapott vizuális szellemi élmény egy olyan "betáplált" élmény, ami saját megtapasztalásnak tűnik.

Sokak számára talán nevetségesnek tűnnek a fentebbiek, pedig a New Age köreihez tartozó emberek milliói vallanak teljesen azonos nézeteket a mai napig. Még az üreges föld és az ott rejtőzködő szuperfaj elmélete is megújult népszerűségnek örvend, amit a témával foglalkozó honlapok ezrei is bizonyítanak! Szögezzük le, hogy a náci Németország pontosan azt a New Age újpogány ideológiát jelenítette meg egy sajátos formában, ami az antikrisztusi uralom alatt egy csaknem egyetemesen elfogadott ideológia lesz, **miután** a kereszténység jelentős elemeit magában foglaló Nagy Parázna ellen fordul és teljesen elpusztítja azt (*Jel. 17:16*)!

Egyéb okkult kötődések

A Templomosok „gonosz JAHVEH" elmélete mellett a Vril-ya volt a nácik ideológiájának másik fő eleme. Sok rosszat el lehet mondani a kor messze legfejlettebb technikáját alkalmazó Harmadik Birodalomról, de azt nem, hogy kizárólag babonás és drogfüggő idióták vezették volna. Sátán az élő példa arra, hogy a gonosz is lehet zseniális elme, és ő a technológia nyújtás területén is készségesen rendelkezésre áll mindenhol, ahol őt istenítik vagy megidézik.

A *Thule-Gesellschaft* korai stádiumában közeli kapcsolatokat ápolt több más hasonló szervezet mellett a Teozófiai Társulat tagjaival, illetve a nagy okkultista médium, Helena Blavatsky követőivel is. A hasonlóságok annyira feltűnőek, hogy szinte azonos szellemiségről beszélhetünk, s ezt egyébként számos kutató elemezte már.

Példának okáért a nácik tibeti régióhoz kötődő érdeklődését és hiedelmét szintén Blavatskyhoz köthetjük, aki azt vallotta magáról, hogy őt a szent lámák avatták be, és ismereteit is tőlük kapta.

Mivel Blavatsky azt tanította, hogy a Rejtett Mesterek és Titkos Vezérek a Himalája hegyeiben rejtőzködnek, azon nyomban, amikor erre anyagi és egyéb lehetőségük nyílt, a thulisták folyamatos Tibetbe induló expedíciókat szerveztek meg. Ezek az expedíciók megszakítás nélkül egészen 1943-ig tartottak. Az egyik legkézzelfoghatóbb bizonyítéka a nácik tibeti érdekeltségeinek a misztikus horogkereszt jelképként való adaptálása volt.

Az antropozófiai nézetek hatása szintén látható, hiszen mottójukat a "*Der Weg ist in Dir*" (Az út önmagadban rejlik) jeligét is tőlük vették át. A thulisták elfogadták az olyan New Age koncepciókat, mint az önrealizáció, és az emberi lét értelmével kapcsolatos nézeteket is osztották.

Hitler és a nácik okkult rögeszméjének egy további bizonyítéka a "végzet lándzsája"-ként ismert kegytárgy utáni hajsza. A Longinus lándzsájaként is ismert tárgy állítólagosan az a fegyver volt, amivel a Longinus nevű római katona átdöfte a kereszten megfeszített Krisztus oldalát. Ennek a lándzsának természetfölötti erőt tulajdonítottak, birtokosa ugyanis legyőzhetetlenné válik.

A "végzet lándzsája" egy igen különös kegytárgy. A híres Meroving dinasztia királyainak kezében volt egy nevezetes lándzsa, amit annak a Longinus nevű római katona lándzsájának tulajdonítottak, aki átszúrta a kereszten függő Krisztus oldalát. Később a lándzsa Nagy Konstantin kezébe került, aki jogarként használta. A lándzsa ismeretlen módon a Merovingokhoz jutott. Ezek az uralkodók mindannyian mágikus erőt véltek felfedezni a lándzsában, miszerint aki kezében tartja azt, az uralja a világot. II. Dagobert halálával a frank uralom a Karolingokhoz került, vele a lándzsa is, amit Martell Károly és Nagy Károly is uralma szimbólumának tartott. A lándzsa később a Habsburgokhoz került I. Rudolf uralkodásával. Évszázadokkal később Napóleon eszelősen kutatott utána, de nem találta meg. Hitler szinte fanatikusan ragaszkodott a lándzsához, a Hofburg múzeumból Nürnbergbe vitte, de a “mágikus” fegyver ellenére sem maradt hatalmon. Hitler halála és a háború után a lándzsa visszakerült a Hofburg Múzeumba, ahol a Szent Római Birodalom koronája is ki van állítva. Függetlenül attól, hogy a lándzsa valóban az a fegyver-e, amivel Krisztust megölték, a tény az, hogy csupán az okkultizmussal foglalkozó, a sötét oldalon álló, tipikusan antikrisztusi szerepet betöltő fanatikus uralkodók kívánták uralmukat biztosítani ennek a fegyvernek a birtoklásával.

A Vril energia meghajtású náci repülő csészealjak, avagy UFO kapcsolat?

A Vril társulat médiumai tagadhatatlanul kapcsolatot létesítettek bizonyos lényekkel, akiket a New Age-ben a "felemelkedett Mesterek"-nek titulálnak, a keresztények pedig bukott angyalokként, démonokként ismernek. Az okkult lényegének ismeretében az tényként kezelhető, hogy a bukott szellemek igenis kapcsolatba lépnek azokkal, akik elfogadják őket mestereiknek és a számukra megfelelő módon kommunikációt kezdenek velük. Hiszen az okkult nagyrészt éppen e célból lett megalkotva általuk. Az ilyen kapcsolat általában médiumokon, vagyis olyan személyeken keresztül valósul meg, akik tudatukat erre kondicionálva, transzállapotba kerülve, képesek kommunikálni ebben a dimenzióban.

A náci okkult társaságok dokumentumai és technológiai kutatásaik anyagai a szövetséges hatalmak kezébe kerültek, akik mindent titkosítva maguk is folytatni kívánták az ilyen irányú kutatásokat. Néhány anyag titkosítási ideje csak a közelmúltban járt le. Természetesen néhány titkosított anyag kiszivárgott úgy az USA-ban, mint Oroszországban is, alkalmanként nagy port verve fel. Számos idevonatkozó anyag terjed az USA-ban az Area 51-nek nevezett ufológiai központ viselt dolgairól. Az egyik legrészletesebbnek mondható ilyen forrás egy, a szovjet/orosz kezekbe került ismereteket felszínre hozó munka. Ezt Vladimir Terziski ismertetette A *Harmadik Birodalom UFO titkai* címet viselő előadásában. A kutató lényegében azt fejti ki, hogy az olyan náci titkos társaságok, mint a Tepelhoff, a Thule és Vril társulatok kapcsolatot létesítettek "idegen lényekkel". Ez az idegen faj együttműködött a német tudósokkal már az 1920-as évektől kezdve és földalatti bázisokban adták át filozófiai, kulturális és technológiai ismereteiket (Brad Streiger és Sherry Hansen Streiger, *The Rainbow Conspiracy*, 62. o.).

Terziski mindenesetre arra következtetett, hogy a földönkívüli lények segítségével a nácik képesek voltak az anti-gravitációs űrrepülés megvalósítására, és az idegenek befolyása alatt kívánták megvalósítani világuralmi terveiket. Állításai szerint az anti-gravitációs kísérletek már 1920-ban megkezdődtek Németországban és a Vril Társulat felügyelete alatt létrehoztak egy hibrid antigravitációs repülőszerkezetet RFZ-1 néven, amit aztán tovább fejlesztettek az elkövetkező években. Mindenesetre érdekes, hogy Alice Bailey médium szellemi mesterének egyik üzenete szerint Hitler a "Hierarchia" támogatását élvezte, és az általuk biztosított *shamballa* erőből merített (lásd **A Terv – a New Age ördögi arca** című írást).

A titkosítások gyakran találgatásokhoz, fantáziáláshoz vezetnek, s emiatt nehéz megállapítani, hogy hol érnek véget a tények, s hol kezdődik a fantázia a nácik technológiai fejlettségével kapcsolatban. Minden kétséget kizáróan létezik az univerzumban egy olyan erő, vagy energiaforrás, ami azonos a Vril elképzelésekkel. Az emberiség jelenlegi ismeretei még igen korlátozottak, de a New Age és a befolyása alatt álló szórakoztatóipar prognózisai szerint az emberiség ma még elképzelhetetlen technikai fejlődést fog elérni a közeli jövőben, amikor az idegen Mesterek megjelennek és rendelkezésünkre bocsátják az ehhez szükséges ismereteket. A bibliai kereszténység szemszögéből nézve ez koránt sem lehetetlen, hiszen az emberiség első robbanásszerű technológiai fejlődése is akkor következett be, amikor a Vigyázók emberi formában alászálltak és megtanították az emberiséget azokra a tudományokra, amelyek nélkülözhetetlenek voltak a további technológiai fejlődéshez (vö. *Énok 8:1-4*).

A Maria Orsic és Sigrun médiumok által vett üzenetek szerint az aldebaraniak oly magas fejlettségi fokon állnak, hogy képesek mentális erő által hatni a vril energiára és egyéb erőkre. Vagyis képességeik messze meghaladják a fizikai lényekét, s mivel az üzenetek valóságtartalmában nem kételkedhetünk, az egyetlen logikus lehetőség az, hogy a bukott angyalok kommunikálták azokat a maguk történelemformáló céljainak megfelelően. Tudjuk, hogy az angyalok olyan szellemi erővel rendelkeznek, amelyek által képesek hatni az anyagra és a fizikai erőkre. A vril társulat számára magukat aldebaraniakként, a New Age számára pedig a Felemelkedett Mesterek-ként megnevező lények üzenetei nem csak hasonlóak, hanem gyakorlatilag azonosak, céljuk pedig az, hogy felkészítsék az emberiség erre megfelelő részét a velük való nagy találkozásra.

Ahogy egykor, úgy a jövőben esetlegesen alászálló égiek úgy mutatkoznak majd be, mint az emberiség "jótevői". Korunkban pedig minden fejlettség ellenére az emberiség továbbra is hiányában van pl. egy olyan tiszta energiaforrásnak, ami nem károsítja a környezetet, s ami az UFO-k mintájára forradalmasíthatja a repülést is. Lehet, hogy ez sokak számára túlontúl fantasztikusnak tűnik, de a bukott szellemvilág a végső harcára felkészülve kétségtelenül be fog vetni minden eszközt, ami a rendelkezésükre áll.

III. rész
A Thule/Vril Társulatok öröksége és az Új Világrend

A Thule Társulat és a Koponya és Csontok szellemi kötődései

Az Új Világrend nem valósulhatna meg egy sor egymással kapcsolatos, azonos célokat kitűző és együttműködő titkos hálózat elkötelezett erőfeszítése nélkül. A hálózathoz tartozó szervezetek közül kiemelkedően fontos szerepe volt a Halál Testvérisége Társulatnak, amelynek fő szimbóluma a koponya és a keresztben álló csontok, vagyis a "halálfej" volt. A XX. század 20-as és 30-as éveinek Németországában a Thule és Vril társulatok jelentették a Halál Testvériségét, amelyek Hitlert szemelték ki az általuk elképzelt Új Világrend vezetőjének. Az USA-ban ennek csaknem pontos megfelelője a *Skull and Bones* (Koponya és Csontok) Társulat. Az alábbiakban megvizsgáljuk a Thule Társulat alapvető célkitűzéseit és gyakorlatait, s összevetjük azokat az USA-beli *Skull and Bones* társaság célkitűzéseivel és gyakorlataival.

Az 1833-ban az amerikai Yale egyetemen megalapított Skull and Bones (Koponya és Csontok) társulat számos dologban hasonlít a náci Németország Thule Társulatához. A szellemi, ideológiai kapcsolat sokkal szorosabb, mint gondolnánk. A Koponya és Csontok társulat alapítója, William Huntington Russel (1809-1885) egy ideig Németországban folytatott tanulmányokat, ahol beavatást nyert egy olyan német titkos társaság soraiba, amelynek a jelképe koponya és lábszárcsontok voltak. Ennek mintájára lett megalapítva a Skull and Bones, s ezt a kapcsolatot a társulat hivatalos forrásai is elismerik. Azt ugyan már nem hangoztatják, hogy ez a szóban forgó német társaság egy illuminátus kötődésű csoport volt (közismert, hogy az illuminátusoknak számos alszervezete működik), s az amerikai Skull and Bones tulajdonképpen ennek a kirendeltségeként jött létre. Ily módon a Thule/Vril és a Koponya és Csontok társulatok egyféle "unokatestvéreknek" mondhatók.

Tény, hogy mindkét társulat vérbeli titkos társaságként működött, amelyek ráadásul igencsak azonos célokat tűztek ki. Az elveikben és eszközeikben is számos hasonlóságot mutathatunk ki. Mindkét társulat a nemzet elitjéből származó fiatal embereket avat be a köreibe a szexuális devianciát is magában foglaló szertartásokkal. Mindkét társulat egy Új Világrend megvalósítását tűzte ki célul. Ahogy a Thule Társulatnak nagy szerepe volt a nemzetiszocialista párt megalapításában, s képes volt a tagjait a

kormányzat magas pozícióiba behelyezni a célból, hogy politikai terveiket megvalósítsák, úgy a Skull and Bones társulat is képes generációk óta az USA vezető politikusait és elnökeit produkálni. 1933-ban a Prescott S. Bush (George W. Bush nagyapja, maga is "*bonesman*" azaz a Skull and Bones tagja) vezetésével egy amerikai politikusokból álló csoport egy fasiszta mintájú puccsot tervezett véghezvinni az USA-ban, hogy Hitler és Mussolini stratégiáját alkalmazva felülkerekedjenek a nagy gazdasági válságon. Ez az összeesküvés lelepleződött, de a befolyásos politikusok közül senki nem került bíróság elé. Ugyan ez a Prescott Bush szenátor a 30-as években egy olyan befektetőbanknak (Brown Brothers Harriman & Co.) volt a társ-igazgatója, ami a náci Németország egyik fő finanszírozójának, Fritz Thyssen-nek az USA-beli bázisaként szolgált. Emiatt Prescott Bush 1942-ben kivizsgálás alá is került az ellenséges államokkal való kereskedést tiltó törvény miatt. Talán jegyezzük még meg azt, hogy a koponya és lábszárcsontok a hírhedt elit SS alakulatok jelképeként is szolgált.

A *Skull and Bones* tátsulat tagjai - ahogyan az illuminátusok is – titokban egy nemzetek feletti kormányzati rendszer létrehozásán dolgoznak. **William Cooper** a "*Behold a Pale Horse*" című munkájában azok közé az elit csoportosulások közé sorolja a társulatot, amelyek az új világrend megvalósításán dolgoznak:

> "... A [Skull and Bone] Rend tagjai egy olyan esküt tesznek, ami feloldja őket minden ország, király, kormányzat vagy alkotmány iránti elkötelezettségtől, beleértve azon eskük semmissé nyilvánítását is, amelyeket a későbbiek során esetlegesen meg kell tenniük [a politikai karrierjük alkalmával]. Egyedül a Rend iránti hűségre, illetve annak az új világrendet megvalósítandó céljára esküsznek fel… Aszerint az eskü szerint, amit Bush [itt az első Bush elnökről van szó] a Skull and Bones-ba való beavatásakor tett, az Egyesült Államok elnökeként tett esküje semmit nem jelent." - **William Cooper, *Behold A Pale Horse*, 81-82. old.**

Ezt megerősíti az a tény, hogy Hitler után "bonesman/csontember" George H. W. Bush volt az első olyan államfő, aki hivatalos politikai beszédeiben 1990-1991 között ismételten egy **új világrend** vízióját tárta a világ elé. A két Bush elnök a társulat esküje által kötve sosem az USA érdekei szerint járt el, hanem azon erők érdekében, amelyek az új világrend megvalósításán dolgoznak. Az ifjabb Bush elnöksége alatt gyakran hivatkozott a hitre és Istenre is, de ezek után jogos a kérdés, hogy vajon ki az ő Istene? Hiszen mindkét csoportra jellemző a fekete mágia elemeinek rítusos gyakorlása, amit *"kizárólag az a cél vezérel, hogy bizonyos rítusok elvégzése által és segítségével a tudatukat olyan állapotba hozzák, hogy az képes legyen közvetlen kapcsolatba lépni és kommunikálni a nem emberi eredetű [szellemi], gonosz szándékú intelligens lényekkel"* (Ravenscroft, 161. o.).

Bush 1990 **szeptember 11**-én az USA Kongresszusában tartott beszédében fejtette ki azt a véleményét, hogy az iraki háborúval egy új világrend megvalósulása kezdődött meg: *"egy olyan új világrend állhat fel, amelyben a világ nemzetei, keleten és nyugaton, északon és délen jólétben és békében élhetnek… Ma egy új világ készül megszületni."*

Ennek az új világrend megszületésének azonban megvannak a velejáró szülési fájdalmai, s ha magától nem megy minden teljesen simán, akkor némileg elő kell segíteni ezt a születést. Így pontosan **11 évvel** azután, hogy elhangzott a "Új Világrend beszéd", megtörtént a World Trade Center és a Pentagon elleni

támadás, aminek következményeként már felgyorsultak az események - többek között a szabadságjogok drasztikus korlátozásával - az Új Világrend megvalósítása felé.

Minden titkos társaságnak megvannak a maga rítusai, amire nagy hangsúlyt fektetnek. Mit értünk rítus alatt? Ez a kereszténységen belül is egy jól ismert fogalom, pl. egy katolikus hívő számára leginkább a misét és az egyéb, állandó jellegű templomi és vallási szertartásokat és gyakorlatokat jelenti. A *The New Age Dictionary* pedig ekképpen határozza meg jelentését: *"olyan szertartás, ami helyreállítja az egyensúlyt a természettel… visszahozza az elvesztett harmóniát és szentséget."* Ne tévesszük szem elől, hogy itt olyan okkultista csoportokról van szó, amelyek számára a jó az rossz, a rossz pedig jó, s itt a "szentséget" ennek fényében kell értelmezni. A rítusok tehát olyan gyakorlatok elvégzését jelentik, ahol a fekete mágia gyakorlói meghívják és befogadják a gonosz szellemi erőket, hogy azok működjenek bennük és általuk. A gonosz erők által így betöltekezett emberek ezután egy kéjes gyönyört érzékelnek minden alkalommal, amikor elvégzik feladataikat a gonoszság fejedelmének szolgálatában.

A Golden Dawn, a Thule és Vril társulat tagjai számára a fekete mágia gyakorlásának egy erőteljes eszköze volt a szexuális mágia. A különböző pogány kultuszokban ősidőktől fogva gyakorolták a rituális szexualitást, amit szinte minden modern okkultista csoport követett, a szabbateista és frankista zsidóktól kezdve a Golden Dawn és Ordo Templi Orientis társulatokig. Ez utóbbi két társulat tagjának tudhatta azt az Alaister Crowleyt, aki a korai 20. század legjelesebb sátánistája és a szexuális mágia mestere volt.

Mivel a Skull and Bones megalapítása óta képes volt a legnagyobb titokban működni, csak az eddig felszínre került tényleges információk alapján lehet mibenlétüket és tevékenységeiket megítélni, de ennyi elég is:

1. Titokban jöttek létre és titokban tartják a működésüket és operációikat.
2. A tagságba csakis meghívás által lehet bekerülni. A potenciális tagokat alaposan megszűrik mielőtt a társulatba hívják őket.
3. Az új tagoknak keresztül kell menniük egy beavatási rítuson, miután felesküdnek a titkos társaság és annak céljai iránti hűségre.

Az *Esquire Magazine* 1977 szeptemberi száma egy ritkaságszámba menő expozét közölt a Skull and Bones Társulatról. A Ron Rosenbaum által megírt cikk a társulatba való beavatási rítusokat is felsorolja, amelyeknek része a jelöltek szexuális zaklatása is. A "tap night"-nak nevezett beavatás része pl. az, hogy a jelölt a 322-es számmal jelölt szobában meztelenül befekszik egy koporsóba, és megvallja legrejtettebb szexuális titkait. *"A koporsóban a beavatott jelölt meghal a világ számára és beszületik a Rend-be…"* (*Esquire*, 1977, 86. o.).

Az okkult titkos társaságokban nagyon nagy jelentősége van minden rítusnak, gyakorlatnak és szimbolizációnak. Tudjuk, hogy amikor egy keresztény elvégzi a bemerítkezés rítusát, azzal jelképesen eltemeti a múltját, illetve az addigi bűnös életét, a vízből való felemelkedése pedig az új életre való feltámadását, újjászületését jelképezi. Sátán elkötelezett hívei hasonló módon levetnek mindent, és

Lucifernek adják az életüket: *"a 322-es számú szobában a koporsón belül, az alvilágban végbemenő újjászületés által egy képletes utazás veszi kezdetét. Itt a Rend a maga különleges öltözetét adja rá az újjászületett lovagra, érzékeltetve, hogy innentől kezdve a Rend küldetéséhez szabja magát."* (uo., 89., 148. o.).

Itt és ekkor, az "újjászületett" [sátáni beavatott] személy a beavatási rítusok után felesküszik a titkos Rend iránti hűségre, ami felülírja minden más iránti hűségét az életben, és "*feloldja őket minden ország, király, kormányzat vagy alkotmány iránti elkötelezettségtől, beleértve azon eskük semmissé nyilvánítását is, amelyeket a későbbiek során esetlegesen meg kell tenniük*."

A Koponya és Csontok tagjai, a többi titkos társaság tagjaival egyetemben, elképesztően "munka orientáltak", akik bizony szakadatlan erővel és kitartással végzik a feladataikat. A társulatból kikerült politikusok pártállástól függetlenül mindannyian elkötelezett hívei és szorgos munkásai az Új Világrend megvalósításának. A titkos társaságok alapvető filozófiája szerint *a cél szentesíti az eszközöket*, s ez nincs másképpen a Skull and Bones esetében sem. A Skull and Bones méltó viselni az illuminátus elődszervezetének és a Thule Társulatnak a másodlagos titulusát; a Halál Társulata megnevezést.

A nácikat a gazdasági elit finanszírozta

A Thule Társulat közbenjárásától eltekintve Hitlert az illuminátus háttérhatalmi elit olyan nemzetközi bankárjai emelték hatalomra, mint a Rockefellerek és Onassis. Ez azt jelenti, hogy a nemzetszocializmus csupán egy maszk volt – amint az internacionalista szocializmus is -, amely mögött ugyanannak az illuminátus háttérhatalomnak az arca rejtőzködött. Amikor ugyanis Hitler színre lépett, akkor az illuminátus háttérerők helyezték őt hatalomba a Pike által lefektetett terv céljainak megfelelően. Az egész II. Világháborút a háttérhatalmi erők irányították, elsősorban a bank és ipari kartellek által. Németországot az I. Világháború elvesztése után elképesztő mértékű jóvátétel megfizetésére ítélték, annak tudatában, hogy ezzel gazdaságilag teljesen lebénítják, és radikalizálják majd az országot. Ebben az állapotban Németország képtelen lett volna egy másik háború megvívására, márpedig a következő háború már el volt határozva, azt valami módon véghez kellett vinni. Németország iparának és termelésének gyors helyreállása és fokozódó belendülése nem annyira a nemzetiszocialista gazdasági politikának volt köszönhető, mint inkább az elit bankárok befektetések és a kölcsönök formájában rendelkezésükre bocsátott dollár billióinak. Az óriási ipari struktúra kialakítása nagyrészt a Standard Oil leányvállalata, az I.G. Farben cégkolosszus által ment végbe. Ahogy a hitelek érkeztek, úgy épült ki az infrastruktúra és indult be a termelés. Olajvezetékeket fektettek le, gyárak ezreit hozták működésbe és megkezdődött a tankok, repülőgépek, hadihajók, fegyverek és lőszerek gyártása. Az elképesztő mennyiségben legyártott hadianyag szükséges volt a következő háború megvívásához. Ez a fejlesztési és termelési hajsza egy évtizeden át tartott, s habár a német nép életszínvonala jelentősen javult, az ipari teljesítmény elsősorban a hadiipart szolgálta, nem pedig a hosszú távú civil fejlesztéseket. Mindeközben az emberek mentalitását a jogos bosszúra, így a háborúra kondicionálták. Az egész egy terv szerint ment

végbe, ami a biztos háborúhoz, majd az azt követő globalizáció megvalósításához vezetett. A háborúnak köszönhetően az ideológiai nyomás is erősebbé válhatott.

Mintha a tankönyv a Cion Bölcseinek Jegyzőkönyve lett volna, amiben ez áll: "*Ha manapság egyes államok tiltakoznak ellenünk, ez csak a forma kedvéért,* ***beleegyezésünkkel és utasításunkra történik****, az ő antiszemitizmusukra ugyanis elengedhetetlenül szükségünk van az alsóbb rétegekhez tartozó testvéreink kézbentartásához*." Jegyzőkönyvek 9. r.

Honnan jött az anyagi támogatás? Az alábbiakban erre a kérdésre is választ kapunk, ha csak a felszínt megkaparva is.

GENERAL MOTORS

A du Pont család kezében lévő GM (General Motors) a 30-as években az Opel AG részvényeinek 80%-át birtokolta. Az Opel gyártotta Németország autóinak egyharmadát. A Ford és Opel (a General Motors leányvállalatai) a hitleri Németország két legnagyobb tankgyártó vállalata volt.

Amikor a németek megkezdték a villámháborút, akkor az Opel által gyártott teherkocsikat és egyéb járműveket használták. Az Opel 36 millió dollár profitot hozott GM-nek a háborút megelőző tíz évben. Ez akkoriban iszonyatosan nagy pénzösszeg volt. A háború kitörésével Hitler megtiltotta a tőke kivitelét, így a GM minden profitját más német cégekbe fektette be. Legalább 20 millió dollárnyi befektetés a náci hivatalnokok tulajdonában lévő cégekhez került. A GM oly nyilvánvaló módon megkerülte a Roosevelt adminisztrációt, hogy ezt egyesek egy hátsó, Amerika ellenes orvtámadásnak minősítették. Több amerikai történész is fel merte tárni azt a tényt, hogy az USA-ban működő bankkörök komoly anyagi támogatást nyújtottak a náci Németországnak. Így pl. Charles Higham részletesen vázolja ezt a különös gazdasági kapcsolatot a *Trading with The Enemy – The Naci-American Money Plot 1933-1949* (Delakorte Press, 1983) című könyvében. Számos példáját hozza fel a dokumentált együttműködésnek.

> ... a II. Világháborúban számos pénzügyi és gazdasági szereplő és a kormányzat néhány tagja fontosabbnak tartotta a pénzkeresést, mint a hazaszeretetet. Miközben hozzájárultak az Egyesült Államok háborús erőfeszítéseihez, ugyanakkor támogatták a náci Németországét is. (uo. 13. o.)

Mindenesetre az anyagi hasznon túl más motivációk is szerepet kaptak. Higham lejegyzi, hogy a GM képviselői titkos találkozót tartottak a németekkel 1937. november 23-án Bostonban. Német részről jelen volt Baron Manfred von Killinger, az USA nyugati partján működő náci titkos ügynökség vezetője és Baron von Tippleskirsch főkonzul, aki egy Gestapo tiszt volt. A felek aláírtak egy szerződést, amiben a GM "meghatározatlan időre" elkötelezi magát a Náci érdekeknek és segítséget nyújt abban, is, hogy a németellenes Roosevelt elnököt elmozdítsák helyéből a legközelebbi választásokon, és véget vessenek a zsidó befolyásnak.

Ma már talán sokak számára elképesztőnek tűnhet, hogy a legnagyobb amerikai vállalatok vezetőinek egy

része együttműködött a náci vállalatokkal, elsősorban az I.G. Farben mamutvállalattal, ami Aushwitzet is létrehozta.

A FORD MOTOR COMPANY

A Ford Motor Company megalapítója, az antiszemita nyilatkozatairól híres Henry Ford, a Náci Párt nagy anyagi támogatója volt az 1920-as években, amikor a nácik még igen csekély anyagi támogatást élveztek. Hitler nagy tisztelője volt Fordnak, irodájában ott voltak Ford művei, sőt az iroda falán még a képe is ki volt akasztva. Ő egyike volt a nem zsidó támogatóknak.

STANDARD OIL

A Rockefeller [zsidó] család tulajdonában lévő Standard Oil óriásvállalat hozta létre és finanszírozta Németország szintetikus üzemanyag programját, szorosan együttműködve a vegyi anyagokat gyártó német I.G. Farben óriáscéggel. Ez kritikus segítség volt, hiszen enélkül egyszerűen nem működött volna a modern náci hadigépezet. Németországnak igen korlátolt volt a nyersolaj ellátottsága (1934-ben pl. az ország olajtermékeinek 85%-a importból származott). A németek ezért ráálltak a szénből előállított szintetikus üzemanyag gyártására, s javarészt ennek köszönhetően voltak képesek a hadigépezet üzemanyag ellátására a háború kitörésével. A szintetikus üzemanyag technikáját a Standard Oil dolgozta ki, és az I.G. Farben-nel való együttműködéssel oldódott meg a német üzemanyag előállítása és finanszírozása is. A Standard Oil az USA-beli laboratóriumaiban fejlesztette ki a tetraethyl-lel kezelt (ólmozott) benzint is, ami sokkal hatékonyabbá tette a modern gépezet működését.

Az I.G. Farben dokumentumai azt tanúsítják, hogy a Standard Oil látta el az óriáscéget egy húszmillió dollár értékű (ez akkoriban iszonyatos összeg volt) repülőgép-üzemanyag és kenőanyag készlet felhalmozására. A Luftwaffénak pedig 1938-ban az üzemanyag felvásárlásához az a Brown Brothers Harriman befektető társaság nyújtott hitelt, amelynek egyik igazgatója nem más, mint „bonesman” Prescott Bush volt!

A Standard Oil még az USA háborúra való felkészülését is gátolta, ami miatt kongresszusi kivizsgálás alá is került a háború után. A bizonyítékok szerint ugyanis a Standard Oil összeesküvést szőtt az I.G. Farbennel, hogy meggátolják azokat az amerikai kutatásokat, amelyek a szintetikus gumi előállítását tűzték ki célul. Cserébe az I.G. Farben a Standard Oil kezébe adta volna a mesterséges gumi-előállítás monopóliumát.

Mindezek mellett a Standard Oil még náci propaganda irodalmat is terjesztett Latin-Amerikaban. Nem véletlen tehát, hogy 1947. szeptember 22-én Charles Clark bíró ekképpen jellemezte a Standard Oil vállalatot:

> *"Mindent összevetve a Standard Oil-t egy ellenséges csoportnak tekinthetjük az I.G. Farben-nel való viszonyának fényében azután, hogy az Egyesült Államok és Németország aktív ellenfelekké váltak."* - Charles Higham, *Trading with The Enemy* 62. o.

CHASE NATIONAL BANK (a későbbiekben Chase Manhattan Bank)

A Rockefellerek tulajdonában állt a Chase National Bank (a későbbiekben Chase Manhattan Bank), ami a legnagyobb vagyonnal rendelkező és legerősebb pénzintézmény volt az Egyesült Államok hadba lépésének idején. A Rockefellerek birtokában lévő StandarD Oil nagyvállalat németországi profitjait saját bankjába, a Chase National-ba szívta fel. Franciaországban a német megszállás alatt is működtek a Chase National Bank fiókjai, amelyek a német nagykövetség és a franciaországi német vállalkozások számláit kezelték. Hat hónappal a háború kitörése előtt a Chase National Bank közreműködésével utalták át a nácik kezébe azt a pénzt, amit az USA-ban élő nácibarát körök gyűjtöttek össze Hitler és a nemzetszocializmus megsegítésére.

Két éven belül Németország annyi olajat és gázt fog megtermelni a szénből, ami elég lesz egy hosszú háború megvívásához. A New Yorki Standard Oil ehhez több millió dolláros segítséget nyújt. (Report from the Commercial Attaché, U.S. Embassy in Berlin, Germany, January 1933, to State Department in Washington, D.C,)

Számos ilyen nemzetközi cég működött, amiről azonban egyetlen szó erejéig sem láthatunk utalásokat a történelemkönyvekben. A háttérerők hasznot húznak a megtervezett háborúkból anyagilag is, és az azt követő fejleményekből is. Hogy számukra mennyire nem létezik egy adott nemzet iránti lojalitás, csupán a világkormány megvalósításának a célja, azt a bennfentes David Rockefeller sokatmondó szavai tükrözik leginkább:

> *"Vannak, akik úgy vélekednek, hogy mi [a Rockefeller család] valamely, az Egyesült Államok legfőbb érdekei ellen működő titkos szövetség részesei vagyunk. Családomat és magamat olyan 'internacionalistáknak' állítanak be, akik összeesküvést szőnek szerte a világban a célból, hogy* ***egy egységesített globális politikai és gazdasági létesítményt hozzanak létre – egy egységesített világot, ha úgy tetszik. Nos, ha ez ellenem a vád, akkor bűnösnek vallom magamat és még büszke is vagyok erre."*** **- David Rockefeller, "*Memoirs of David Rockefeller*" 405 o.**

A fentiek csupán egy válogatott szemelvény-gyűjteményt képeznek, korántsem kimerítő összefoglalót.

Készülődés Armageddonra

Ha látjuk és felfogjuk azt, hogy a német Thule Társulat és pl. a Koponya és Csontok Társulat tagjai szinte teljesen azonos filozófiát és szellemiséget képviselnek, akkor tisztában kell lennünk azzal is, hogy milyen következményei lesznek annak, ha az ilyen társulatokból kikerült politikai vezetők kerülnek hatalomra és véghezviszik az álmaikat.

Mi szükséges egy új világrend megvalósításához? Nemzeti viszonylatban a Thule felismerte, hogy ha a

maguk világrendjét kívánják megvalósítani, akkor maguk mögött kell tudni Németország katonai erejét. Csakhogy ehhez politikai erő is kell, magától nem fog megvalósulni. Ezért létrehozták a nemzetszocializmust, és annak messiánikus fejévé az erre kiválasztott Hitlert tették. A totalitárius uralom elkerülhetetlen. Az Új világrend megalkotói szintén egy **diktatúrát** alakítanak ki, mert más módon nem lenne képes a terveit véghezvinni. Ennek egyik legnyilvánvalóbb bizonyítéka az, ahogyan az ifjabb "bonesman" Bush elnöksége alatt az USA a szabadságjogok eltiprásával egy totálisan ellenőrzött állammá lett.

A Thule Társulat "irányító szellemi mesterei", és az ő befolyásuk alatt álló emberi eszközeik megvalósították egy olyan rendszer létrejöttét, ami minden korábbinál nagyobb pusztítást volt képes elvégezni. A végeredmény több mint ötvennégymillió halott néhány röpke év alatt. Milliók haltak meg külön erre a célra létrehozott megsemmisítő táborokban. Az „irányító szellemi mesterek" megtartották a főpróbát.

Hitler aránylag közel került a világháború megnyeréséhez, de a háttérhatalmi időzítés és menetrend - mint azt az Alpert Pike által felvázolt terv is mutatja - ezt nem engedhette meg. Más szóval, eleve nem volt szándékukban Hitlernek biztosítani a győzelmet. A teljes világot uraló rendhez ez túl korai és korlátolt hatékonyságú megoldás lett volna. Ahogy a New Age egy kiemelkedő személyisége, Alice A. Bailey kinyilatkozta a ***The Externalisation of the Hierarchy*** című könyvében, a föld összes régiójának együtt kell működni, mielőtt egyé válnak. A II. Világháború az volt, aminek szánták: szükségessé tette és teljes lendületet adott a nagy átalakulási folyamatnak.

A Világkormány előzetes intézményeként 1948-ban létrehozták az Egyesült Nemzetek Szervezetét. Egy hasonló kísérlet ugyan történ már az I. Világháború után is, de az nem hozta meg a hozzáfűzött reményeket. Az ENSZ egyik első akciója a háttérhatalom által megtervezett és finanszírozott cionista zsidó állam létrehozatala volt.

A háborút követően iszonyatos gyors technikai fejlődésnek lehettünk tanúi az atomenergiától a sugárhajtásos repülésen át a telekommunikációig. A New Age szerző, Allen Neuharth a "*Nearly One World*" (Csaknem egy világ) című könyvében kifejti, hogy ez a robbanásszerű, és azóta is tartó fejlődés hozta el földünket az Egy Világkormány, egy világgazdaság és egy világvallás küszöbére. Röviden, az Új Világrend megvalósításához.

A modern New Age tanításai szerint földünk legnagyobb problémája, hogy a különböző vallások megosztják az emberiséget. Ezért a vallásokat egységesíteni és ökumenizálni kell, ami teljes gőzzel folyamatban van. Ennek egyik legjelentősebb támogatója a ma már a New Age keretein belül működő Theozófiai Társulat. Az 1991-ben Bostonban lezajlott nagy szemináriumon a Teozófiai Társulat New England-i Direktora kijelentette, hogy az arra legmegfelelőbb időben a Római Katolikus Egyház Pápája Jeruzsálembe fog menni, ahol egyetemes üzenetet küld a világnak és kinyilatkozza, hogy minden vallást egyetlen vallásban kell egyesíteni. Így megvalósul a New Age nagyasszonya, Alice Bailey által felvázolt

nagy Terv. Vagyis, a Hatalmas eljövendő helyreállítja az ősi misztériumokat, mint az Új Világrend Világvallását: "*Amikor pedig az ősi misztériumok helyreállnak, megvalósul a hitek (vallások) egysége.*" (1946, ***Externalisation of the Hierarchy***, 573.o.).

Tudunk népességcsökkentési terveikről, annak különböző módjairól (születésszabályozás, abortusz, védő oltások stb.). A népességcsökkentés egyik leghatékonyabb formája azonban a modern fegyverekkel megvívott háború! Így nagyon sokan, a New Age prófétáitól a politikai elitig a háborúk kirobbantásában látják a népességcsökkentés legbiztosabb és leghatékonyabb formáját. Alice Bailey a New Age Tervet felvázoló "*The Externalisation of the Hierarchy*" című munkájának 548. oldalán rámutat, hogy a világ atomfegyvereit a világkormány fogja birtokolni, s ezeket olyan nemzetek ellen használhatják fel, amelyek megtagadják az Új Világrendben való részvételt. Bill Cooper a *Behold A Pale Horse* (Íme, egy fakó ló) című könyvében a következőket idézi egy Bilderberg dokumentumból:

> *"Mivel az általános populáció képtelen arra, hogy [gazdasági] önmegszorítást gyakoroljon …. a világot a gazdaság csendes fegyvereivel szükséges irányítanunk, egy csendes háborúval, és lecsökkenteni a világot [a veszélyes mértékű túlfogyasztást és a fogyasztók számát] egy biztonságos szintre az önszántukból való rabszolgaság és a népirtás eszközeivel."* - **Bill Cooper, Behold A Pale Horse, 49. o.**

Önszántunkból való rabszolgaság és népirtás? Pontosan ez a logika vezette Hitlert is, amikor a maga Világrendjét megálmodta. Semmi különbség nincs Hitler és az Új Világrendet létrehozni kívánó körök szellemisége között! A különbség legfeljebb annyi, hogy amíg Hitler csak millióktól kívánt megszabadulni, szellemi utódai már milliárdokról beszélnek.

Tartsuk azonban emlékezetben, hogy az Új Világrend beiktatása viszonylag békés megoldásokkal fog megvalósulni, sőt, ígéretesen az egyetemes békesség korszakának tűnik (v.ö. *1Tessz. 5:3*). Az Új Világrend az Új Korszakban valósul meg, s csak innentől kezdődően viszik véghez aktívan a kitűzött céljaikat (mint a népesség drasztikus csökkentése, stb.) A földi pokol tehát az után kezdődik, hogy a sátánista erők abszolút hatalmat gyakorolnak, s megkezdődik a tisztogatás, a nemkívánatos elemek tömeges elpusztítása. Hogy kik lesznek a nemkívánatos elemek, azt a **New Age II.** című írásunk vázolja fel részletesebben. Keresztény szemmel nézve, eljön az ideje a Jelenések könyvében és az egyéb bibliai próféciákban vázolt rettenetes események beteljesedésének.

Az egymás ellen kijátszott oldalak mindig azt teszik, amit tenniük kell - hogyan, és miért üzent hadat Németországnak a világ zsidósága

A Thule és a Vril ezoterizmusa és zsidógyűlölete által befolyásolt nemzetszocializmus önmagában nem volt eléggé jelentős erő ahhoz, hogy az egész német népet egységessé tegye a zsidók elleni fellépésben. Ezt a háttérerőknek valamelyest elő kellett segíteni, fel kellett "turbózni". **A német nép szinte egy emberként való zsidó ellenes felállását leginkább a világ zsidóságának a háttérből manipulált reakciói váltották ki.** Ezek a mesterségesen felszított, szinte fanatikus reakciók aztán teljes mértékben a nácik malmára

hajtották a vizet, elérve a kívánt hatást.

Az **írás felvezetőjében** rámutattunk, hogy a háttérhatalom miként hozza létre és manipulálja a szembenálló feleket. Láthattuk, hogy vannak olyan erők, amelyek megtervezték, majd magabiztosan kijelentették: márpedig meg lesz alkotva két szembenálló tábor, a cionizmus és fasizmus, ami egy világháborúhoz, majd Izrael államának létrejöttéhez vezet. Amikor a zsidóság tömegesen elfogadta a politikai cionizmus célkitűzéseit, azzal a háttérhatalmak eszközévé és bábjává vált. De hogy lehet irányítani a háttérből egy ilyen folyamatot? Nos, erre, ha csak részben is, de választ kaphatunk a zsidóság manipulálásának folyamatából. Tudni kell azonban, hogy amikor „a zsidókról" beszélünk, kettő, sem céljaikban, sem törekvéseikben nem azonos csoportot mosunk össze. Tartsuk észben azt is, hogy a háttérerők ezt céltudatosan így is kívánják és várják el tőlünk. Egyrészt vannak azok a zsidó, vagy magukat zsidónak megvalló személyek (*Jel. 3:9*), akik a világ elitjéhez tartoznak és a zsidóság egésze mögött fedezékbe bújva végzik a maguk istenellenes luciferi munkáját. Másrészt pedig vannak azok a zsidó tömegek, akiket különböző mértékben megtévesztettek az előző csoporthoz tartozó egyének olyan rendkívül sikeres műveletei, mint pl. a cionista zsidó állam létrehozatala. Az elit egyrészt pajzsként használja az ún. "kis zsidót", másrészt pedig a gyalogmunkát végeztetik velük. Pajzsként, hiszen ha bárki felemeli hangját ellenük, ők a zsidóságukra hivatkozva antiszemitának, netán terroristának bélyegezhetik azokat. Ha nincs meg a kellő mértékű antiszemitizmus, akkor tesznek róla, hogy legyen. A zsidó tömegek pedig cserébe élvezik a népközösségi és egyéni érdekeikért mindig és mindenhol kiálló befolyásos elit állandó és hatékony közreműködését, meglehetősen jó megélhetéssel párosítva. Legalábbis addig, amíg közösségi szinten az elit céljait szolgálják, és jól végzik a kiszabott feladataikat. Mint tették ezt a kommunizmus támogatásával, vagy az 1930-as években a német antiszemitizmus megrendelésre történt felszításával.

Az 1930-as évek első felében a világ zsidósága bizony egy céltudatos hátsó manipulálásnak tett eleget, amikor de facto hadat üzent Németországnak azáltal, hogy teljes gazdasági és pénzügyi blokád alá helyezték azt. A korabeli sajtó számos cikke tesz tanúbizonyságot emellett, amint az alábbi válogatás is bizonyítja:

Daily Express

JUDEA DECLARES WAR ON GERMANY

Mr. Churchill's Withering Attack On Premier

JEWS OF ALL THE WORLD UNITE

BOYCOTT OF GERMAN GOODS

MASS DEMONSTRATIONS

"Júdea hadat üzent Németországnak. Tizennégymillió zsidó lépett fel egy emberként és ***üzent hadat Németországnak****. A zsidó nagykereskedő feláldozza a cégét, a bankár a tőzsde kötvényeit, a kiskereskedő a maga boltját, a koldus pedig a nyomorult viskóját abból a célból, hogy összefogjanak a Hitlert és követőit ellenző* ***szent háborúban****."* - **Daily *Express*, 1933, Március 24.-i szám főoldalon megjelenő cikke** (kiemelések hozzáadva)

"Azon zsidók milliói, akik Amerikában, Angliában, Franciaországban, Észak és Dél Afrikában, vagy akár Palesztinában élnek, elkötelezettek arra, hogy egy végleges és megsemmisítő háborút hozzanak Németországra." - **Egy Hollandiában kiadott zsidó lap, a Central Blad Voor Israeliten in Nederland, 1939. szeptember 13-i számából.**

"Németország a judaizmus ellensége és halálos gyűlölettel kell kezelni. A judaizmus fő célja jelenleg az, hogy kegyetlen hadjáratot indítson a német nép ellen, és teljesen elpusztítsa azt a nemzetet. Teljes gazdasági blokádot követelünk, a nyersanyagok importálásának megszüntetését és ellencsapást minden német emberre, legyen az akár nő, vagy gyermek." - **A. Kulischer, zsidó professzor 1937 októberében elhangzott kijelentése**

"Öljétek a németeket, bárhol találjátok őket! Minden német ember az erkölcsi ellenségünk. Ne kíméljétek az asszonyokat, gyermekeket, de az időseket sem! Öljétek le az összes németet, pusztítsátok ki őket teljesen!" - **Llya Ehrenburg, Glaser, 111. o.**

"A Németország elleni harcot a lehetőségek legszélesebb határáig kell kitolni. Izraelt megtámadták. Védjük meg Izraelt! A felébredt Németország ellen a felébredt Izraelt állítjuk. A világ pedig a mi oldalunkra áll." - **Pierre Creange zsidó író Epitres aux Juifs, 1938-ban megírt könyvéből**

Mindannyian, zsidók és nem zsidók egyaránt, aki eddig még állt sorba ennek a szent háborúnak a megvívásához, az tegye meg itt, és most. Az már nem elégséges, hogy nem vásárolnak többé német termékeket. Meg kell tagadni a kereskedést minden olyan üzlettel vagy boltossal, aki bármilyen német termeket árusít, vagy akik német hajókkal, szállítókkal szállítanak … aláaknázzuk Hitler rezsimjét és a németeket észhez térítjük azáltal, hogy elpusztítjuk export kereskedelmüket, ami a megélhetésüket biztosítja. - **Samuel Undermeyer 1933. augusztus 6-án a new yorki WABC csatornán elhangzott rádióbeszédéből, amit a New York Times 1933. augusztus 7-i száma is leközölt.**

Samuel Untermeyer zsidó politikai vezető, Wilson és Roosevelt elnökök közeli barátja volt. A szintén zsidó származású **Bernard Baruch** pedig elnöki tanácsadóként szolgált Wilson, Roosevelt és Truman elnökök alatt. Az alábbi, szintén a háborúra uszító kijelentés tőle hangzott el:

'Kihangsúlyoztam, hogy Németország és Japán legyőzése és a világgazdaságból való kirekesztésük óriási lehetőségeket biztosítana Britannia számára ahhoz, hogy megnövelje a külkereskedelmét úgy mennyiség, mint a profit tekintetében.' - ***Baruch, The Public Years, by*** **Bernard M. Baruch, 347. o.**

Tükrözve az akkori kor állapotait, talán a legjellegzetesebb idevonatkozó kijelentések Vladimir (Ze'ev) Jabotinsky-től hangzottak el. Jabotinksy, aki nem mellékesen az *Irgun Zvai Leumi* nevű zsidó terrorszervezet létrehozója és főnöke volt, nem fogta magát vissza. Amikor Jabotinsky a lengyel zsidóság egy kongresszusán felszólalt, kijelentette, hogy a zsidóság számára csak a "könyörtelen harc az egyedül elfogadható út":

E jelen gyűlésre az a felelősség hárul, hogy a németországi zsidó problémát az egész világ elé tárja … [nekünk, zsidóknak] pusztítani, pusztítani, pusztítani kell őket [a németeket], s nem csupán a bojkottal, hanem politikai eszközökkel is mozgásba kell hozni minden létező erőt ellenük, teljesen el kell szigetelni Németországot a civilizált világtól. Az ellenségünknek pusztulnia kell." - **Vladimir Jabotinsky felszólalása az 1933. június 16-án megtartott lengyelországi zsidók ülésén.**

A zsidó közösségek immáron hónapok óta küzdelmet folytatnak Németország ellen, minden ülésünk, minden bizottságunk és a világon élő minden egyes zsidó személlyel egyetemben. Okunk van bízni abban, hogy ez a munkánk eredményhez vezet. **Beindítunk egy olyan szellemi és anyagi háborút az egész világ részéről, ami véget vet Németország azon ambícióinak, hogy újra egy hatalmas nemzet legyen, visszaszerezze elveszett területeit és kolóniáit. A zsidó érdekek megkívánják Németország teljes elpusztítását**. Úgy kollektíven, mint egyénileg is, a

nép veszélyt jelent ránk, zsidókra. - **Vladimir Jabotinsky a Mascha Rjetsch-ben, 1934. január (az elhangzottak felidézésre kerültek a Jacques Benoist-Mechin által megírt Histoire de l'Armée Allemande IV. Köt. 303. oldalán is).**

Csupán egyetlen erő van, ami igazán számít. Ez pedig a politikai nyomásgyakorlás. Mi zsidók e téren a legjelentősebb nép vagyunk a földön, mert ismerjük az ebben rejlő hatalmat és tudjuk azt is, hogy miként kell felhasználni. - **Vladimir Jabotinsky, Jewish Daily Bulletin, 1935. július 27.**

Láthatóan, ekkor még nem létezett a "politikailag korrekt" beszédmód fogalma, ez a nyers brutalitás időszaka volt, s bizonyos erők nyomására a zsidók egyszerűen ki kívánták kényszeríteni a "szent" háborút:

"A zsidók ezt a háborút kollektíven egy szent háborúnak tartják" - The Daily Herald, 1939,

Hitler nem fog háborúzni (ellenünk, vagyis a Nyugat ellen), de mi belekényszerítjük ebbe, nem az idei évben, de hamarosan. - Emil Ludwig Cohn a Les Annales-ben, 1934. június (az idézet szintén elhangzik az általa írt, The New Holy Alliance című könyvben)

Megjegyzendő, hogy Hitler valóban nem kívánt háborúba lépni a Nyugattal, különösen nem az USA-val, de ez már el lett döntve és aszerint meg is kellett valósulnia, így a háború kitört. A háttérhatalom mozgósította a világ zsidóságát annak érdekében, hogy ez így legyen:

"Mi, zsidók, háborút fogunk hozni Németországra." - **David A. Brown, nemzeti igazgató, Egyesült Zsidó Mozgalom, 1934. (idézi Robert Edward Edmondson az I Testify Against The Jews 188. oldalán, és Arnold Leese a The Jewish War of Survival 52. oldalán).**

"A Németország ellenes háborúnkat a lehető legszélsőbb határokig kell kitolnunk. Izraelt támadás érte. Védjük hát meg Izraelt! A felébredt Németország ellen a felébredt Izraelt állítjuk. A világ pedig meg fog védeni bennünket." **– Pierre Creange zsidó író *Epitres aux Juifs* c. könyvében, 1938**

"Németországot egy kietlen pusztasággá kell tenni, hasonlóan ahhoz, ami a harminc éves háború idején történt." - **Das MorgenthauTagebuch/The Morgenthau Dairy, 11. oldal**

A nyílt hadüzenet és a nyilvánvaló provokáció, nem beszélve a gazdasági blokádról, elérte a várt eredményeket, és 1939. január 30-án Hitler a Reichstag-hoz intézett beszédében a következőket mondta:

Amennyiben a nemzetközi zsidó bankárok, úgy az európaiak, mint az Európán kívüliek, sikeresen belerántják a nemzeteket még egyszer egy világháborúba, akkor az nem a földünk bolsevizálását és a zsidóság győzelmét fogja eredményezni, hanem a zsidó faj kipusztítását Európából. Mert vége annak az időnek, amikor a nem zsidó [befolyás alatt álló] államok nem rendelkeztek a propaganda eszközével. /…./ Jelenleg bizonyos országokban gyűlöletet szíthatnak a zsidók a sajtó, a film és az olyan, nem hálózati propagandák oltalma alatt, mint a színház, az irodalom, stb., amelyek mind az irányításuk alatt állnak…"

„1939. szeptember első napján két nyilatkozatot adtunk ki a Reichstag ülésén: Először is, most, hogy ezt a háborút ránk erőszakolták, nincs olyan katonai erő vagy olyan hosszú időtartam, ami valaha is legyőzhetne bennünket. Másodszor, ha a Zsidóság nemzetközi világháborút indít Európa Árja nemzeteinek megsemmisítésére, akkor nem

az Árja faj lesz eltörölve, hanem a zsidóság." – Hitler beszéde a téli kampány megnyitóján, Berlin, 1942. szeptember 30.

Ez a hadüzenet oly vehemens és kitartó volt, hogy néhány éleslátóbb politikus már a következményeivel is tisztában volt:

"A most tervezett háború egyetlen célt szolgál: megalapozni a világméretű zsidó hegemóniát" - **George Van Horn Mosely dandártábornok a The New York Tribune March 29, 1939. március 29-i számában.**

Hogy zsidó részről mennyire volt bölcs dolog hadat üzenni a világ talán legmilitánsabb népének, azt a későbbiek bizonyítják. Mindenesetre a németek annyira komolyan vették ezeket a fenyegetéseket és a gazdasági blokádot, hogy szinte egy emberként Hitler mögé álltak. Az biztos, hogy ez a megrendelésre végbement zsidó hisztéria határozottan a thulisták és a nemzetszocializmus ügyét segítette elő, aminek be kellett töltenie a maga szerepét ahhoz, hogy a világ eljusson a nagy globalista terv következő fázisáig vagy szintéziséig. A Pike-i terv második fázisa megfelelően végre lett hajtva, s a háború kitört, pontosan azon megosztás szerint, ahogy azt eltervezték, mi több, az előre megvalósítandó eredményeket produkálva (a cionista Izrael állam létrehozása, hogy kiéleződjék, megérjen a helyzet a végső, harmadik fázishoz: a judeo-keresztény világ és az iszlám közötti leszámoláshoz).

A kor sajtójából szemelgetve egyébként igen jól látszik a szemben álló felek háttérből irányított manipulációja. Annak tudatában, hogy a terv harmadik fázisa mit foglal magában, elgondolkodhatunk azon, hogy a jelenlegi iszlám ellenes propaganda hadjárat nem pontosan azt a szerepet tölti-e be, mint ami a 30-as években végbement az akkor a "rossz" szerepére kiszemelt oldal ellen. A Pike-i terv szerint ugyanis a - teljes szintézist megvalósítandó - utolsó konfliktus a keresztény és iszlám világ között lesz kirobbantva, s ennek fényében nem meglepő a világ jelenlegi sajtó propagandája az iszlám terrorizmusról és veszélyről. Lényegében az 1930-as évek propagandájának ismétlését láthatjuk, csupán a szereplők változtak meg a terv következő fázisának elvárásai szerint.

A fenti tényeket manapság nem illik hangoztatni, pedig óriási lecke vonható le belőle! Ez a lecke pedig az, hogy azok, akik leginkább kiabálnak, valójában a háttérből irányítva "kiabáltatva" vannak, és amíg végzik a dolgukat, addig a háttérhatalmak védelmet biztosítanak nekik, majd dolguk végeztével minden további nélkül feláldozzák őket! Albert Pike elárulja, hogy ugyan ez a sors vár jelen korunk "véresszájú liberálisaira is", akiket arra használnak fel, hogy felébresszék az emberiségben a rend iránti vágyat.

Ezt bizonyítja Pike 1871. augusztus 15-én Mazzininak megírt levele, amelyben azt vázolta, hogy a harmadik világháború milyen velejáró, nagy horderejű változásokat fog hozni a világtörténelemben. Az elhíresült levél a mai napig megtalálható a londoni British Museum Library-ben a katalogizált levelek között. Ez alapján a "Végső Szintézis" a luciferi világrend, vagyis a sátánimádat beiktatása:

"A szabadjára engedett nihilisták és ateisták [értsd: a kiabáltatott liberális csőcselék] segítségével **olyan félelmetes társadalmi kataklizmát provokálunk,** amely szörnyűségében meg fogja mutatni a nemzeteknek az abszolút ateizmus, a barbárság, és a legvéresebb felfordulás hatékonyságát. A polgárok [értsd: az "erkölcsös" többség] ekkor

mindenütt rákényszerülnek, hogy védelmezzék önmagukat a forradalmárok kisebbsége ellen, és meg fogják semmisíteni a civilizáció lerombolóit. **A többség, amelynek istenhívő szelleme ettől kezdve iránytű nélkül marad, kiábrándul a kereszténységből. Ezek a kiábrándult keresztények - vágyódva egy ideálért, de nem tudva hová forduljanak imádatukkal - el fogják fogadni az igazi fényt a tiszta luciferi doktrína egyetemes megnyilvánulásán keresztül, amely ekkor végre széles körben ismertté válik** [értsd: nyitottá válnak a New Age luciferiánizmusa felé]. Ez a megvilágosodás annak az általános [New Age] mozgalomnak lesz az eredménye, amely a kereszténység és az ateizmus lerombolását vagy elpusztítását fogja követni, amelyek egyidejűleg lesznek legyőzve és megsemmisítve."

Ha megfigyeljük, hogy az elmúlt évtizedekben kiknek biztosították a legnagyobb nyilvánosságot, ha úgy tetszik, kiket "kiabáltattak" leginkább, akkor látjuk, hogy kik lesznek az új világrend első beáldozandó prédái. Nyilvánvaló, hogy ez alatt a liberális, minden értékrendet felrúgó, társadalomromboló "nihilista" erőket kell érteni. A fentiek után senkinek ne legyen kétsége afelől, hogy ezeket a tendenciákat céltudatosan irányítják, s ha a tervet figyelembe vesszük, látható, hogy nem a liberalizmus győzelme a cél. Ellenkezőleg, ez csupán eszköz ahhoz, hogy *"a szellemi iránytű nélkül maradt többség"*-ben felébresszék a rend utáni vágyat, hogy megváltásként vegyék az új világrend diktatúráját, valamint elfogadják *"a tiszta luciferi doktrínát"*! A hitleri Harmadik Birodalom csupán egy gyenge próbaváltozata volt annak, ami világméretű szinten fog megvalósulni.

Okuljunk: a nemzetiszocializmus kialakításából leszűrhető leckék

Ma már szinte minden józanul gondolkodó ember tisztában van azzal, hogy ez a jelenlegi gazdasági világrend hamarosan meg fog dőlni. Ahogyan a háttérhatalmi elit az I. Világháború után Németországot olyan helyzetbe kényszerítette, hogy az a II. Világháború kirobbanásához vezessen, úgy ma az egész világot kényszerítik olyan helyzetbe, hogy az végül a III. Világháború kirobbanását hozza magával. Teljesen nyilvánvaló, hogy ez ugyanannak a jól szervezett háttérhatalmi munkának az eredménye, amely kidolgozta az Új Világrend felállításának menetrendjét. Hogy mi történik a háttérhatalmi elittel, ha ezt a jelenlegi, általuk irányított és fenntartott rendszert bedöntik? A válasz: elérték tervezett céljukat és az Új Rend vezető elitjévé lesznek. A majdani Fenevad birodalmát kitevő Euró-övezet nemzetei szinte teljesen kifosztva, a világ lakosságának nagy része pedig kisemmizve áll a nagy korszakváltás szélén. Érik a gyümölcs. Ez több, mint bele van kalkulálva a hatalomátmentés technikájába. A háttérhatalmak egy önmaguk ellen megrendezett világforradalommal váltanak a romboló, globális kifosztó módozatból a globális problémák megoldóivá. Az általuk várt nagy "király" – az antikrisztus -, úgy lép fel, mint aki a régi rendszer eltörlője és egy ideális világ megalkotója lesz. Felszámolja a bűnbakká nyilvánított "korrupt és demokratikus rendet" és a "kapitalista uzsoracivilizációt", miközben a helyén tartja azokat, akik korrupttá tették a demokratikus rendet és létrehozták azt az uzsoracivilizációt, ami tulajdonképpen tönkre tette a világot.

A teríték tehát ugyanannak a jól bevált receptnek az eredménye, mint amit a nemzetiszocialista Németország létrehozásával tettek az asztalra. Elviselhetetlen problémákat kreálni, majd egy messiási figura által létrehozni egy "rendszer ellenes" forradalmat, egy új gazdasági és ideológiai rendet, ami látszólag megoldást és megváltást hoz magával. Ahogy Hitler hatalomra jutása meg volt rendezve, úgy az

eljövendő antikrisztus eljövetele is egy hasonlóan jól megrendezett munkának az eredménye lesz. A "főpróba" a Harmadik Birodalom formájában már meg volt, jöhet az előadás premierje. Még a szereplők is szinte ugyanazok. A Fenevad birodalma a Németország által vezetett közép-európai tengely lesz, az ellenség pedig ugyanaz a "korrupt és életképtelen angolszász formájú demokratikus rend" lesz, ami által sikeresen kifosztották a világot, s amit ez után bűnbakká lehet tenni. Ha azt nézzük, hogy ma javarészt Németországnak kell kényszerből eltartania az euró övezetet, akkor meg van az eszköz ahhoz, hogy a német népet fokozatosan elégedetlenségbe vigyék. A német polgárok már így is lázonganak, nem kívánják és egyre kevésbé képesek ezeket a terheket elviselni. A németek lassan éppúgy készen állnak egy nagy vezér elfogadására, mint tették azt Hitler színrelépésekor.

Ez a megrendezett rendszerdöntés többszörös hasznot hoz a sátáni elitnek. A kifosztott százmillióknak biztosítják a bosszúállás nemes érzését, a tudatot, hogy részük van a változásokban, részük van a gonosz uzsorarendszer és etikátlan demokratikus rend megszűntetésében, miközben még mélyebben a sátáni elit játékszereivé válnak. Emellett, felszámolhatják és elpusztíthatják a bűnbakká nyilvánított izraelita nemzeteket, a kereszténységet, s minden olyan isteni intézményt, ami az útjukban áll. Ahogy a hitleri uralom nem jöhetett volna létre az okkult New Age irányvonalú Thule Társulat munkássága nélkül, úgy az antikrisztusi uralom sem jöhetne létre a New Age mozgalom égisze alatt folytatott szellemi kondicionálás nélkül.

A megosztottság egy eszköz. Az a zsidó kisember aki tisztában van azzal, hogy működik egy háttérhatalom, az náci, fasiszta, antiszemita háttérhatalmat vizionál, míg egy nem zsidó inkább egy cionista, zsidó bankárok és lobby-k által működő hatalmat. Mindenkinek a saját félelmére játszanak rá, s végül mindkét oldalt pusztulásra szánják, miután betöltötték a „hasznos idióta” szerepét. Hiszen a cél, a végszintézis nem más, mint Sátán földi helytartójának, az antikrisztusnak az uralomba helyezése, Lucifernek és híveinek megistenítése.

Kapcsolódó egyéb külső hivatkozások:

- Kurt Rieder: **Mágia és Okkultizmus a III. birodalomban**
- Paul Roland: **Hitler és az okkultizmus**
- Ravenscroft: **A végzet lándzsája**

- Rohamjelvények eredete: **cikk**

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI
CHURCH OF GOD

Előszó „A CIONIZMUSRÓL” című írássorozatunkhoz

Az elmúlt negyed évszázadban az addig visszafogottabb keresztény cionizmus sokkal aktívabbá vált és a korábbiakhoz képest egy messze agresszívebb arculatot öltött magára. A keresztény cionisták ma már egy hatalmas és egyre növekvő tábort képviselnek, elsősorban az USA-ban, de egyre inkább Európában, így Magyarországon is. Az közismert tény, hogy ennek a jelentős tömbnek a legelkötelezettebb tagjait elsősorban a politikai paletta neo-konzervatív oldalát képviselő, felekezetileg pedig leginkább az új-protestáns (pünkösdi, karizmatikus) irányzatokhoz tartozó egyének teszik ki. Ez az aktívan és rendkívül aggresszív módon politizáló blokk teljes mellszélességgel, fenntartások nélkül és szervilis odaadással áll ki a szekuláris cionista Izrael állam politikai és gazdasági érdekei mellett. Teszik ezt abban a vak meggyőződésben, hogy ez szerves részét képzi a bibliai Izrael helyreállításának és pozitívan befolyásolják a végidők eseményeit. Az ideológia fanatikusabb képviselői vehemensen támadják és minden további nélkül megtagadják és leantiszemitázzák azokat a „hittestvéreiket”, akik bibliai okokra hivatkozva vetik el a politikai cionizmusnak úgy a zsidó, mint a keresztény változatát. Mivel a kereszténység továbbra is erősen megosztott e kérdésben, a cionista tábor legnagyobb kihívása az, hogy a szellemi zsarolás mellett valós bibliai alapokra helyezzék ezt a kizárólag politikai és humanista ideológiát. Erre pedig csak bizonyos próféciák teljes átértelmezése nyújt némi lehetőséget (az idevonatkozó próféciákkal egy másik részben foglalkozunk). Az „anticionista tábor” pedig tartozik azzal, hogy átfogó magyarázatokkal és bibliai érvekkel támassza alá a politikai cionizmus keresztény szempontból való illegitimitását.
A magunk részéről ezt egy három részből álló írássorozat keretein belül kívánjuk megtenni, amelyben az alábbi szempontok alapján elemezzük a témakört:

I. rész: Sion bibliai definíciója. Amint azt a címe is mutatja, az első részben a kifejezés bibliai használatmódja, valamint a fogalom definíciója kerül bemutatásra.

II. rész: A cionizmus útja – az antikrisztusitól az Antikrisztusig. Ebben a nagyon fontos részben azokat a folyamatokat kívánjuk röviden, de átláthatóan bemutatni, amelyek a Krisztus utáni zsidó álmessianizmussal kezdődtek meg és végül a modern politikai cionizmust eredményezték. Kifejtésre kerül az is, hogy milyen szerepet játszik ez a bibliai szempontból teljesen célttévesztett mozgalom az

utolsó idők próféciai eseményeit illetően.

III. rész: Cionizmus a próféciákban? A harmadik részben azok a bibliai versek kerülnek elemzésre, amelyek a keresztény cionisták véleménye szerint hitelesítik a politikai cionizmust. Ezeknek a próféciáknak a szövegkörnyezetét megvizsgálva mutatunk rá a cionista tábor értelmezésmódjának a teljes csődjére.

IV. rész: A szikáriusok, régiek és újak. Ebben a részben a zelóták és a szikáriusok szellemiségét, az általuk vezetett lázadás körülményeit, valamint annak eredménytét, a zsidó nép honvesztését elemezzük és vetjük össze a modern zsidó állam állapotával.

Isten Egyházának Gyülekezetei

E-mail: **p.poli@mailcity.com**

http://www.churchofgod.hu

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI
CHURCH OF GOD

A CIONIZMUSRÓL

I. Rész

Sion bibliai definíciója

Letölthető Word dokumentum

PDF

Amint erre az írás címe is utal, az első részben a kifejezés bibliai használatmódja, valamint a fogalom korrekt definíciója kerül bemutatásra. Miután ez megtörtént, azt vizsgáljuk meg, hogy a bibliai definíció mennyiben alkalmazható a politikai cionizmusra.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

E-mail: **p.poli@mailcity.com**

http://www.churchofgod.hu

Sion bibliai definíciója

A Szentírásban több mint 150 alkalommal fordul elő a Sion kifejezés. A Sion jelentése „erősség", ami magában hordozza a monumentalitás fogalmát is. Ez önmagában is jelentőségteljes, hiszen az Isten városának elkészítése egy korszakokat átfogó „építési" folyamat, ami elkészültekkor mindörökké megáll. Sion egyaránt jelöli Dávid városát és Isten városát. *(Zsolt. 86:2-3)*

Emellett a kifejezésre több további jelentéstartalom is ráragadt, így pl. gyakran Jeruzsálem szinonimájaként használják. Jeruzsálem pedig, mint Isten kedves városa a mennyei Jeruzsálemnek, az eljövendő Isten városának a fizikai előképe. A Sion kifejezés a *2Sámuel 5:7*-ben fordul elő első alkalommal a Szentírásban, amikor is Dávid elfoglalta a várost a jebuzitáktól, *„Dávid azonban bevette Sion várát – ez lett Dávid városa."* A Sion itt szó szerint egy bizonyos Jeruzsálem dél-keleti oldalán álló, viszonylag magas hegyre utalt, ahol a jebuziták egy erődítménye állt. Amint az idézet is mutatja, miután Dávid bevette Siont, felépített azon egy citadellát és azt a maga városává tette. Sion/Jeruzsálem, így Izrael királyi székhelyévé lett, és fizikai módon szimbolizálja az Isten királyságát.

A Sion név később *metonymia*-ként (fogalomcsere) Salamon templomát jelölte, majd pedig „az eljövendő világot", Isten országlását, vagyis Isten fennhatóságát, uralmát. Amikor Salamon felépítette a templomot, a Sion név kiterjedt a szentélyre is *(Zsolt. 2:6; 48:2,11-12; 132:13)*. A szentély ugyanis Isten földi székhelyeként szolgált, s ezért prófétált Jeremiás ekként: *„Rajta! Menjünk fel a Sionra, JHWH-hoz, a mi Istenünkhöz!" (Jer 31:6)* A próféciai értelemben így Jeruzsálem gyakran Sion szinonimája (Ézs. 40:9), esetenként pedig egész Izraelé *(Zak. 9:13).*

Az ószövetség, vagy fizikai Sion a mennyei Jeruzsálem előképe

A fizikai Sion hegye, Isten mennyei székhelyének a földi kiábrázolása és annak megfelelője. Mielőtt Sátán fellázadt, oltalmazó kerubként szolgált Isten trónja mellett, s az Írás ezt mondja róla: ***„Isten szent hegyén** voltál, tüzes kövek között járkáltál." (Ez. 28:14)* Lázadásakor Sátán e szent hegyre kíván felemelkedni, ahol a mennyei uralmi szék áll: *„Az égbe megyek fel, az Isten csillagi fölé helyezem ülőszékemet, és **lakom a gyülekezet hegyén messze északon.**" (Ézs. 14:13)* Nem mellékesen a földi Sion hegye is északi irányban fekszi: ***„Sion hegye, északnak határa** valóban a nagy király városa." (Zsolt. 48:3)* Megalapozott tényként kezelhetjük azt, hogy a jeruzsálemi Sion a mennyeinek a mintája volt, s így az Istennek a látható világban található szent hegye, ahol az általa delegált királyok által kormányozta fizikai népét. Ez a hegy, tehát a fizikai megnyilvánulása a mennyei, a szellemi világuralmi székhelyének. A földi Sion az Isten által felkent nagy király [Dávid és utódai] városa, a mennyei, a „Korszakok Királyáé", Istené. Noha a lázadó rend meg szeretné ragadni a hatalmi pozíciót, nincs joga Sionhoz, sem pedig Sion nevéhez. Ez egyaránt vonatkozik a mennyei világ lázadó angyalaira és a föld lázadó emberiségére is.

Így a Sion kifejezi az Isten uralma alá tartozást, és Isten szent népének identitását, lakhelyét jelöli *(vö. Ézs. 60:14)*. Az Újszövetségben Sion már határozottan Isten újszövetségi népének otthona, a Krisztus vére által megigazult szent szellemi népé, amelyben teljessé lettek az ígéretek. Ez a szellemi Sion, ahova a szentek felültettettek Krisztussal és Krisztusban *(Eféz. 2:6; Héb. 12:22)*, s ennek a fizikai csupán ideiglenes előképe volt *(Héb. 12:22).*

Péter apostol az Ézsaiás próféciáját idézve rámutat arra, hogy a szellemi Sionba, csak hit által és az Isten által lefektetett Szegletkőre épülve lehet bejutni *(1Pét. 2:6).*

Az alábbiakban részletes elemzésre kerülnek a Sionnal kapcsolatos igerészek, hogy tisztább képet kapjunk arról, mit is foglal magába a bibliai Sion, illetve a Sion-hoz tartozás.

Miután Isten megkötötte a szövetséget Izrael népével, e nemzet Isten földi népévé és egyben Isten földi országlásává lett. Isten ígéretet tett arra, hogy eljön az idő, amikor az Izraellel való kapcsolata meghaladva a pusztán fizikai síkot, egy szorosabb és örök szellemi kapcsolattá válik. Ez a fizikai nép először Isten közvetlen királysága alatt állt, aki bírák által vezette népét. Miután a nép egy közülük való királyt követelt maga fölé *(1Sám. 8:4),* Isten kirendelte királyi hatalmát az általa felkent személyeknek, szigorúan meghatározva számukra azt, miként kell uralkodniuk (1Sám 8:7-21).

Saul, Izrael első királya után *„Isten a saját szíve után való"* Dávidot *(Ap.Csel. 13:22)* kente fel Izrael királyaként. Dávid foglalta el Jeruzsálem városát a jebuzitáktól: *„Dávid azonban bevette Siont várát – ez lett Dávid városa" (2Sám. 5:7)* Mint már láttuk, Sion egy Jeruzsálemhez tartozó hegy volt, ahol a jebuziták egy vára állt. Ezzel Jeruzsálem, illetve Sion, Dávid városa lett, ami Isten Városává lett. Ekkor még csak a fizikai síkon, de utalva a város örökké tartó jövőjére, ami az adott időben a mennyei Jeruzsálem eljövetele által valósul meg:

> **Zsoltárok 132:13-14 13** Mert a Siont választotta ki JHWH, azt szerette meg magának lakhelyül: **14 Ez lesz nyugovóhelyem örökre; itt lakozom, mert ezt szeretem;**
>
> **Zsoltárok 86:2-3 1 Szent hegyekre vetette alapjait, 2** mert szereti JHWH; Sion kapui kedvesebbek, mint Jákob bármely hajléka. **3** Dicső dolgot hirdet rólad (JHWH), te, Isten városa!
>
> **Zsoltárok 48:2-3,9 2** Nagy JHWH, méltó a dicséretre, Istenünk városában. **Szent hegye (Sion),** 3 a nagyszerű magaslat öröme az egész világnak. Sion hegye, „északnak határa" valóban a nagy király városa. ... **9** Ahogy hallottuk, úgy láttuk is a Seregek Urának városát. **Igen, a mi Istenünk városát Isten örökre megalapozta.**

A fenti versekben már érzékelhető az utalás az Isten örök szellemi városára. Az tehát nyilvánvaló, hogy a meghatározott időben a fizikai minden téren helyet kell, hogy adjon a szelleminek. A testi népet és a fizikai várost felváltja a szellemi nép és a mennyei város. A törvény emberi akaratból való megtartását felváltja az iránta való belső szellemi azonosulás. És pontosan ezeket hozta el az új, örök szövetség, amit a Felkent véráldozata tett lehetővé. Mert Isten Sion királyává szentelte a Dávid házából való Jahósuát: *„Én szenteltem fel Királyomat a Sionon, szent hegyemen" (Zsolt. 2:6).* Sionnak tehát van egy Isten által felszentelt Királya, s ez a király a názáreti Jahosúa, a Messiás (Felkent). Isten minden hatalmat e király kezébe adott *(Mát. 28:18).* Ez a Sion azonban már messze meghaladja a fizikait. Ugyanakkor a Messiás csak azok számára hozta el Isten királyságát, azokat vonta be Sionba, akik megtértek, elfogadták Isten megváltását, és fenntartások nélkül alávetik neki az életüket, a Felkent vére által megköttetett új szövetség által. Ézsaiás egy duális messiási próféciájában így ír: *„Milyen szép a hegyeken annak a lába, aki jó hírt hoz; aki békét hirdet, örömhírt hoz, és kikiáltja a szabadulást. Aki azt mondja Sionnak: 'Királlyá lett a te Istened'" (Ézs. 52:7).* Tudni kell, hogy ez egy duális prófécia. A Messiás első eljövetelekor csak az Isten választottainak hozta el a mennyei

Jeruzsálembe való belépés lehetőségét, s csak számukra lett elérhető ez a szellemi Sion. A második eljövetelekor a királyi hatalomban visszatérő Felkent ezt kiterjeszti először a fizikai Izrael megtért maradékára, majd pedig az egész világra.

Ézsaiás prófétai kijelentésben megkapta, hogy a Sionon egy alapkő, egy értékes szegletkő lesz elhelyezve:

Ézsaiás 28:16-17 16 Ezért ezt mondja nektek Isten, JHWH: „Nézzétek, egy követ helyezek el a **Sionon, egy értékes szegletkövet, egy erős alapkövet. Aki hisz, nem inog meg**, **17** és a jogot teszem mérőónná, az igazságot mérővesszővé."

Péter további fontos információt nyújt erről a Sionban lerakott szegletkőről – aki a Felkent – amikor rámutat arra, hogy sokan elbuknak a Szegletkőben, a Felkentben, de a választottak Isten tulajdon népévé lesznek:

1Péter 2:6-9 6 Ezért van benne az Írásban: **Lám, kiválasztott, becses Szegletkövet rakok le Sionban. Aki hisz benne, az nem vall szégyent. 7 Nektek tehát, mivel hisztek benne, dicsőségetekre válik, a hitetlenekre ellenben ez vonatkozik**: *„Az a kő, amelyet az építők elvetettek, szegletkő lett"*, a botlás köve és a botrány sziklája: **8** megbotlanak benne, mert nem fogadták el hittel a tanítást, amelyre meghívást kaptak. **9** Ti azonban választott nemzetség, királyi papaság, szent nemzet, tulajdonul kiválasztott nép vagytok, hogy annak dicsőségét hirdessétek, aki a sötétségből meghívott benneteket csodálatos világosságára.

Aki nem hisz, az meginog, elbotlik, és nem állhat meg Isten Sionján, **nincs joga ahhoz, ki van vetve Isten szent hegyéről.** Arra csak a hitet valló választott nemzedék jogosult, a [melkizedek rendi] királyi papság, mint szent szellemi nemzet, és Isten tulajdon népe. E jelen korban egyedül ők, az Isten szellemi aratásának elsőszülöttei járulhatnak Sion hegyéhez, az élő Isten városához, ami a mennyei Jeruzsálem:

Héberekhez 12:22-25 22 Nem, **ti Sion hegyéhez járultatok, az élő Isten városához, a mennyei Jeruzsálemhez,** az angyalok ezreihez, 23az égben számon tartott elsőszülöttek ünnepi sokadalmához és gyülekezetéhez, mindnyájunk bírájához, Istenhez, a tökéletes igazak lelkeihez, **24** az új szövetség közvetítőjéhez, Jahósuához, a ránk hulló vérhez, amely hathatósabban kiált, mint Ábelé. **25** Vigyázzatok, **ne utasítjátok vissza azt, aki hozzátok szól.**

Aki megtagadja, vagy visszautasítja és szíve nincs körülmetélve, az nem járulhat Sion-hoz. Teljesen függetlenül attól, hogy a teste körülmetélt-e vagy sem. Sion az Isten szellemi fiainak és együttesen szellemi Izraelnek, az egyháznak az előjoga, öröksége. Habár ez nem egy bibliai kifejezés, de a nyomaték kedvéért itt egy alkalommal használjuk: Bibliai értelemben és jog szerint ők az igaz cionisták! Ám nem egy emberi „izmus," hanem a Messiás (Felkent Jahósua) elfogadásával, hit által és az igazság követésével, a Szent Szellemben. Izrael egésze – az erre rendelt választott maradék kivételével – megbotlott a Szegletkőben, hitetlenné lett, megtagadta Sion királyát, s ezért ki lett rekesztve a mennyei Sionból. Sionban nem részesülhetnek azok, akik nem vetik alá magukat Sion királyának, oda nem lopakodhatnak be emberi akaratnál fogva. Pál a nemzettársai iránt érzett legmélyebb sajnálattal nyilvánította ki:

Róma 9:30-33 30 Mit mondunk hát? **Azt, hogy a pogányok (nemzetekből valók), akik az igazságot nem követték, az igazságot elnyerték, még pedig a Hitből való igazságot; 31 Izráel ellenben, mely az igazság törvényét követte, nem jutott el az igazság törvényére. 32** Miért? Azért, mert nem Hitből keresték, hanem mintha a törvény cselekedeteiből volna. **Mert beleütköztek a beleütközés kövébe, 33 Amint meg van írva: Íme beleütközés kövét és megbotránkozás szikláját teszem**

Sionba; és aki hisz benne, nem szégyenül meg.

Természetesen egy teljesen más kérdés az, hogy Isten véglegesen megtagadta-e fizikai Izraelt? Erre a választ ugyancsak Pál adja meg a *Római levél 11.* fejezetében, ahol kifejti, hogy Izrael nem egészében lett elvetve és választott maradékként egyébként is elérte az ígéreteket *(Róm. 11:1-7)*. Csakhogy a választott igaz maradék csupán egy kis elemét képezte Izraelnek, a többségüknek más sors jutott:

Róma 11:8-9 ... **a többiek pedig megkeményíttettek**, 8 ahogyan meg van írva: *„Adott nekik az Isten bódult szellemet, olyan szemet, amellyel nem láthatnak, és olyan fület, amellyel nem hallhatnak mindmáig."* 9 Dávid is ezt mondja: *„Asztaluk legyen számukra csapdává és hálóvá, megbotlássá és megtorlássá.* 10 *Homályosodjék el szemük, hogy ne lássanak, és hátukat görnyeszd meg egészen."*

Vitathatatlan, hogy Izrael többsége értelmetlenségre adatott, és nekik **egyetlen reményük Izrael Messiása, Sion királya általi helyreállításában van.** Addig sem erejük, sem lehetőségük nincs Sionba jutni, így semmi joguk nincs e névvel kérkedni és tetszelegni! Ami rendkívül lényeges, az ennek az állapotnak a tartalma. Meddig tart ez, meddig lettek elvágva Siontól? Pál rámutat Izrael elesésének okára, valamint arra is, hogy mikor lesz vége bukásuk állapotának. Akkor, *„amikor teljes számban teljességre jutnak"*.

Róma11:11-12 11 Kérdem hát: Azért botlottak meg, hogy végképp elessenek? Szó sem lehet róla. Elesésük menekülést hoz a nemzeteknek, hogy később ők maguk féltékenységre ingerlődjenek. 12 Ha pedig elesésük gazdagságot hozott a világnak, és vereségük gazdagságot szerzett a nemzeteknek, mennyivel többet jelent **majd teljességre jutásuk.**

Számukra a teljesség csak a Messiás visszatérésekor, a megtérésük után fog eljönni, amikor egész Izráel megmenekül *(Róm. 11:26)*. Nélküle semmit nem tehetnek magukért, számukra addig nem elérhető Sion. Ki kell azonban hangsúlyozni, hogy ez senkit ne tévesszen meg, vagy senki ne keverje össze, az un. „helyettesítési teológiával". Testületileg csak egyetlen Izrael létezik. **Az egyház nem helyettesíti Izraelt, hanem annak <u>részévé</u> lett téve, be lett oltva abba akkor, amikor eljött Izrael számára az ígéretek megvalósulásának ideje és Izrael szellemi néppé vált.** Izrael választottai és a Krisztus vére által „közel hozott" az Izrael polgárjogát elnyerő, és az egykori pogányok között leomlott a fal, eggyé lettek téve, polgártársakká lettek Isten házában, ami az a szegletkőre épült szellemi templom, amelyben egymásra illesztett kövekként állnak, s akikben Isten Szelleme lakozik *(Eféz. 2:11-22)*. Bibliailag, így Izrael ezen állapotában a Sionhoz, s annak királyához tért igazakat jelenti, aminek már részét képezik a beoltott pogányok is. Ez Isten szent Izráelje *(Gal. 6:16)*. Mert „nem a testi származás szerinti utódok Isten gyermekei, hanem az ígéret gyermekeit nevezik utódoknak". A „természetes fiak" nagyobb része viszont le lett metszve, *„hiszen nem mindenki izraelita, aki Izraeltől származik" (Róm. 9:6)*. A hit teszi a természetes izraelitát és a beoltott pogányt igazzá, és Isten szellemi népévé. E két elem eggyé lett téve Krisztusban (lásd még az **Izrael titka** című írást), és mivel a továbbiakban Isten velük dolgozik, általuk végzi munkáját ma a földön, ők képviselik Siont.

Az Istentől hitetlenségük miatt megkeményített, kábulatba ejtett, vakká tett és vakká lett, a szövetségtől elvágott és ideiglenesen kitagadott, átok alá szorított természetes izraelitáktól – s ez a nagy többségüket jelenti – el lett ragadva az Isten országa, és azok kezébe adatott, akik méltóbbak arra, mert meghozzák

gyümölcseit. Mindezeket már a legnagyobb próféta, Jahósua tettei is felvázolták és példázatai is ismertették, ahogy azok a *Máté 21.* fejezetében le lettek jegyezve.

Máté 21 – Sion királya, a fügefa megátkozása és a gyilkos szőlőművesek

A politikai cionizmust kiszolgáló keresztény cionisták egy gyakran használt érve, a *Máté 24:32* verse, fügefa virágzásáról szóló prófécia:

> **Máté 24:32-33 32** A fügefától tanuljátok el ezt a példázatot. Ha a fügefa ága kizsendül, és levelek hajtanak ki rajta, tudjátok, hogy közel a nyár. **33** **Így** akkor is, amikor mindezeket beteljesedni látjátok, tudni fogjátok, hogy közel van ő már a küszöbön.

Szerintük a cionista Izrael államának létrejötte jelenti a fügefa virágzását. Csakhogy Krisztus a fügefa virágzását annak példájaként hozta fel, hogy amikor az általa korábban vázolt események beteljesednek, akkor ÚGY, vagyis akként lesz tudható visszatérésének közelsége. Amikor a fügefa virágzik, akkor jön a nyár. Amikor Máté 24-ben felsorolt jelek beteljesednek, akkor jön a Messiás. Minek kell beteljesedni? Azoknak az apokaliptikus eseményeknek, amelyeket a fejezet korábbi verssoraiban felsorolt.

A Máté 21. fejezetének látszólagosan különböző történetei egy rendkívül összehangolt képet festenek, ami teljes összhangban van mindazzal, amiket Pál apostol a *Rómaiakhoz írt levelének 11.* fejezetében felvázolt. A *21:1-5* versekben Jahósua beteljesített egy próféciát, amikor szamárháton **Sion királyaként vonult be Jeruzsálembe:**

> **Máté 21:5** **Mondjátok meg Sion leányának** (Izrael igazainak): **Nézd, királyod érkezik** hozzád szelíden, szamárháton, járomba tört állat csikóján ülve.

Elközeledett az Isten királysága, és megjelent annak királya, aki a próféciákból ismert Sion felkent királya! Jahósua ezután megtisztította a templomot, kiostorozta onnan a pénzváltókat és zsibárusokat. Tisztában kell lennünk azzal, hogy ez az esemény a pészah ünnepre való előkészületi időben történt és így mélyebb üzenete van az igaz hitet illetően. A pészah komoly előkészületeket és önvizsgálatot kívánt, hiszen az ünnep Izrael megváltását jelképezi. Krisztus kihajtotta az Isten templomából a tiszteletleneket és gonoszokat, hogy a szentély tisztán várja a szellemben szolgálók közösségét. Ezután csodákat tett a nép között *(20:12-15)*, érzékeltetve az Isten királyságának áldásait.

Ezt követi a fügefa megátkozásának története, amit a *Máté 21:18-21* verseiben olvashatunk:

> **Máté 21:18-19 18** Amikor korán reggel a város felé ment, megéhezett. 19Meglátott egy fügefát az út mellett, odament, de semmit sem talált rajta, csak levelet. Ekkor így szólt hozzá: *„Ne teremjen rajtad gyümölcs soha többé!”* És hirtelen elszáradt a fügefa.

Ezt az eseményt Márk evangéliuma is bemutatja, ahol azonban kiegészül egy további apró, de fontos részlettel: Krisztus nem talált a fán gyümölcsöt, *„mert nem volt még a fügeérés ideje” (Márk 11:13).* Miképp várhatta el Krisztus, hogy olyan érett gyümölcsöt találjon, ami még nem is érhetett meg akkor? Sőt, még meg is átkozta a fát amiatt, hogy nem hozott gyümölcsöt idejekorán. Miért? Mert ez a rossz fügefa a

judaizmust jelképezte, ami, mivel nem hozta meg gyümölcseit ki lett szárítva. Azonban, mint azt láttuk, maga Isten hozta úgy, hogy elesésük gazdagságot hozzon a világnak. Ennél fogva, s ennek teljes tartalmán át, a terméketlenséget a lemetszett izraeliták számára hozta el.

A fának nem volt ebben szava, az sem volt mentségére, hogy még nem volt itt az ideje az érésnek. Megtagadták a Messiást és az új szellemi szövetséget, mert Isten terve szerint ideiglenesen erre adattak, addig, *„amíg a pogányok teljes száma bemegy" (Róm. 11:25)* Sionba. Jahósua azért átkozta meg a fügefát, mert az ószövetségi judaizmus, amit jelképezett, már nem hozott, és nem is hozhat gyümölcsöt többé, még akkor sem, ha annak bizonyos külső látszatát („leveleit") mutatta. Amíg pedig nem jön el az ideje Izrael megtérésének a Messiás visszatérésekor, addig nem jön el az ideje annak, hogy méltó gyümölcsöket hozzanak Krisztusban. Ez csakis az Olajfába való visszaoltásukkor, a Messiás uralma alatt valósul meg, amikor számukra is elérhető lesz a teljességre jutás Sionban (lásd a **Virágzik-e már a fügefa?** című írást). Az egyedüli elfogadható jó gyümölcsök egyetlen forrásból, a Krisztusból származnak a Szent Szellem által:

> **János 15:1-2 1** Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda. **2** Azt a szőlővesszőt, **amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi;** és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen.

Akik nem szellemben és igazságban szolgálják Istent, s akik nem Krisztusban teremnek gyümölcsöt, azok lemetszettek, s a fügefa kiszáradásának pontosan ez volt az oka. A fejezet nyilvánvaló kontextusa ellenére sokan megpróbálják elvitatni, hogy itt a fügefa az Júdára utal. Az apostoli kereszténység és a korai egyház azonban ezt pontosan így tanította:

> „Mert az Isten Fia mindenkor ugyanaz. Azoknak, **akik hisznek őbenne**, megadja az [élő] vizek forrását (Jn. 4:14) az örök életre, de a gyümölcstelen fügefát azonnal kiszárítja." - **Ireneusz, *Eretnekek Ellen*, 4:36:4**

A fejezetet a „gyilkos szőlőművesek" példázata zárja le, ami a *Máté 21:33* versével kezdődik. Krisztus tömören felvázolta Izrael hitszegő történelmét, a próféták állandó üldöztetését és elpusztítását:

> **Máté 21:33 33** Volt egy gazda, aki szőlőt telepített. Bekerítette sövénnyel, belül pedig sajtót ásott és őrtornyot épített. Aztán bérbe adta a szőlőműveseknek, és elment idegenbe. **34** Amikor eljött a szüret ideje, elküldte szolgáit a szőlőművesekhez, hogy szedjék be a termést. **35** Ám a szőlőművesek nekiestek a szolgáknak. Az egyiket megverték, a másikat megölték, a harmadikat megkövezték. **36** Erre más szolgákat küldött, többet, mint először, de ezekkel is úgy bántak.

Ezután Krisztus rámutatott arra, amit aztán gonosz szándékból vele, az Isten Fiával is megtettek, azzal a szándékkal, hogy elragadják, magukévá tegyék az ő örökségét (voltaképpen irigységből, amit több helyen is jeleztek Júda felső vezetőivel kapcsolatban. pl.: *Mát. 27:18; Mk. 15:10; Apcs. 5:17*):

> **37** Végül a fiát küldte el hozzájuk, mert azt gondolta: A fiamat csak megbecsülik. **38** De amikor a szőlőművesek meglátták a fiút, így biztatták egymást: Itt az örökös! Gyertek, **öljük meg, és mienk lesz öröksége. 39** Nekiestek, kidobták a szőlőből és megölték.

Krisztus öröksége a népek fölötti uralom Sionban. Ezt az örökséget a világosság angyalaként mutatkozó Sátán kívánja elragadni, valamint azok, akiket ő ihlet ugyan erre a tettre!

A továbbiakban pedig a gonosz nemzedék büntetése kerül bemutatásra, valamint az a fontos tény, hogy az Isten királysága, illetve a nemzetek közt végzett munkája méltóbb munkások kezébe fog kerülni, mivel Júda elvetette a Sionban lerakott Szegletkövet és átkot hozott magára:

> 40. Amikor majd megjön a szőlő ura, vajon mit tesz a szőlőművesekkel?" 41„A gonoszokat a gonoszok sorsára juttatja, szőlejét pedig más bérlőknek adja ki bérbe, akik idejében beszolgáltatják a termést." 42Erre Jézus azt kérdezte: Sose olvastátok az Írásban: ***„A kő, amelyet az építők elvetettek, (Sion) szegletkővé lett.*** *JHVH tette azzá, s ez csodálatos a szemünkben."* 43 **Ezért mondom nektek, hogy elveszik tőletek az Isten királyságát, s olyan nép kapja meg, amely megtermi gyümölcsét.** 44Aki erre a kőre esik, összezúzza magát, s akire rázuhan, azt szétmorzsolja." 45 **E hasonlatokat hallva a farizeusok és az írástudók megértették, hogy róluk beszélt.**

Sion, Isten királysága, annak földi munkája, ki lett ragadva a mihaszna Júdából és azok kezébe lett adva (első körben a galileai benjaminiták, majd a nemzetek), akik örömüket lelik abban, és Sionhoz méltó gyümölcsöket hoznak. A Róma levélből és a próféciák hosszú sorából tudjuk azt, hogy ez az állapot addig tart, amíg az egyház teljes számban elnyeri az üdvösséget és a nagy nyomorúságot túlélő izraeliták maradéka megtér a visszatérő Messiáshoz, Jahósuához. Amíg Izrael és Júda nem tér meg, addig hiábavaló minden próbálkozásuk, mert *„ha nem JHVH építi a házat, a munkások hiábavalóan munkálkodnak" (Zsolt. 127:1).*

A bibliai Sion vs. az okkult töltetű, politikai cionizmus – a fogalmak tisztázása

Ennek megfelelően a magyar nyelvű Szentírásban nem lelhetjük fel a „Sionizmus" kifejezést, csak Sion-t, és ennek nyomós oka van. Ahogy a politikai cionizmus esetében sem váltják fel a Ciont Sionra. Az izmusok ugyanis különböző, emberi eszme szülte politikai, világnézeti, ideológiai, stb. irányzatokat jelölnek. Ahhoz, hogy megértsük a keresztény cionizmust, először meg kell értenünk magának a cionizmusnak az eredetét és a szellemiségét. Erre konkrétan a sorozat II. részében kerül majd sor, de már itt szükséges a fogalmak tisztázása. Ebben a tanulmányban határozott különbséget teszünk a bibliai Sion és a szekuláris, politikai töltetű Cion kifejezések között. Ennek oka az, hogy a két névváltozat nem csupán a fordítási variációk eredménye, hanem olyan adott értelemmel, vagy „jelentéstöltettel" bíró kifejezések, amelyek teljesen ellentétes ideákat, fogalmakat takarnak. Mindez nyilvánvalóvá fog válni az alábbiakban. A bibliai szóhasználatban Sion határozottan a választottak, a hűségesek és igazak osztályrésze, amíg a politikai cionizmus által létrehozott Cion kizárólag egy **emberi ideológia** és emberi erőfeszítések által megvalósított ***izmus*, - e szó definíciójának pontos értelme szerint.**

A Magyar Értelmez Szótár szerint az *izmus* főnév jelentése *„modern, a hagyományossal szembeforduló művészeti, irodalmi, eszmei, stb. irányzat."* Az –izmus főnévképző pedig - főleg idegen szavakban fordul elő, eszme, áramlat, irányzat megnevezésére. De lehet társadalmi, politikai rendszer vagy helyzet és állapot megnevezése is. A Magyar Nyelv Szóvégmutató Szótára száznegyvennyolc különböző izmust sorol fel, **s ezek mindegyike kivétel nélkül az emberi eszme vagy alkotás szüleményei.** A köznyelvben a legismertebb és leggyakrabban emlegetett izmusok: a fasizmus, a kommunizmus, a szocializmus, a

nácizmus és a cionizmus, habár a sort még folytathatnánk. Vitathatatlan tény, hogy minden izmus egy vagy több személy nevéhez kötődik. Pl. a kommunizmus eszmei szülőatyái: Moses Hess, Marx Károly és Engels Frigyes volt. A cionizmus „atyjaként" pedig általában Herczl Tivadart nevezik meg. De ha **„az izmus egy, a hagyományossal szembeforduló irányzat**", akkor mivel fordul szembe a cion-*izmus*? Erre a válasz: A Szentírásban lefektetett értékekkel, ígéretekkel az izraelita nép választottságával járó felelősséggel, elvárásokkal, az isteni hatalommal és renddel.

Az izmus szó definíciójának értelmében, bibliai szempontból nem létezik pl. krisztusizmus, vagy keresztényizmus, sőt, valójában még judaizmus sem, hiszen az Ószövetség rendtartása nem azonos a farizeusok által létrehozott, és később a rabbik által továbbfejlesztett judaizmussal. Nem beszélve a human-*izmus*-ból fakadó politikai mozgalmakról. Az Isten terve, akarat és munkájának fázisai soha nem az emberi eszme által alkotott irányzatokban nyilvánulnak meg, és valósulnak meg, hanem egyedül az Isten akarata és Szelleme által:

Zakariás 4:6 ... **Nem hatalommal, és nem erővel, hanem az én Szellememmel! –** mondja a Seregek JHVH-ja.

Amikor az Isten által vezetett ember hittel reagál a Szent Szellem vezetésére, s e Szellem erejében véghezviszi annak akaratát, akkor az Isten munkája valósul meg bennünk, emberi eszközökben. Minden, ami nem a Szellem vezetéséből fakad, az hiábavaló, s ami nem hitből való az bűn *(Róm. 14:23*). Még Isten szellemi népének, választottainak is naponta kell megvizsgálniuk önmagukat, hogy a hitben élnek-e, vagy eltávolodtak attól? *(2Kor. 13:5)*

Az izmusok mögött e világ istene, Sátán áll, ő az, aki céljainak megfelelően inspirálja és ihleti a neki szolgálókat, hogy általuk befolyásolja a történelmet és az emberiség sorsát. Az izmusok abból a célból jöttek létre, hogy az emberiség változtasson a sorsán, jobbá tegye azt, az Isten útjaitól eltérő módon. Az izmusok rettenetes gyümölcsei pedig bizonyságot tesznek azok eredetéről, Isten nem izmusok által munkálkodik a földön, hanem szövetségek keretein belül. Mindent, amit a vele kötött szövetségekről, (az ábrahámi, az ó és új szövetségekről) azok feltételeiről, a helyes életvitelről, a jóról és rosszról stb. tudnunk kell, azt elérhetővé tette számunkra a Szentírásban. Nem emberi ideológiák, izmusok felhasználásával, - márpedig a politikai cionizmus pontosan ebbe a kategóriába tartozik. Szellemének vezetése nem az izmusok világába visz bennünket, hanem Fiához, Sion királyához, és a hithez, az Isten tökéletes akarata szerinti, hitből való jó cselekedetekhez.

Amikor a bibliai Sion-t említő igerészeket megvizsgáljuk, egy határozott képet kapunk. A Szentírásban Sion, illetve Isten hegye, következetesen úgy van felvázolva, hogy az nem csupán egy lokációt, hanem egyben egy állapotot is jelent: Az Isten uralma, Szelleme által vezetett, törvényeit megélő ember helyét és állapotát, röviden az Isten országlásában való részvételt.

Összefoglaló elemzés

Mit jelképez Sion? Az Isten uralmát, országát, fennhatóságát népe fölött. Ki uralkodik Sionon? Jahósua, a Felkent. Uralma alá tartoznak-e azok, akik megtagadták, megvetik a Krisztust, mint Sion (Isten által Felkent) királyát? Nem! Isten szent hegyére, Sionra, léphet-e bárki, amíg konokságban él? Nem! Kik tartózkodhatnak Isten szent hegyén? Erre a kérdésre a zsoltáros adja meg a „bibliai sionizmus" híveinek ismérveit:

> Zsolt. 15:1-5 Dávid zsoltára. JHWH, **ki lehet sátradnak vendége, ki tartózkodhat szent hegyeden [a Sionon]?** 2 **Az, aki feddhetetlenül él,** törekszik az igazságra, és szíve szerint igazat szól; 3nyelvével nem rágalmaz, nem tesz rosszat felebarátjával, és nem hoz gyalázatot rokonára. 4 Megvetéssel néz az aljavalókra, de tiszteli azokat, akik JHWH-t félik. Esküjét nem vonja vissza, ha kárt vall is. 5 Nem adja pénzét uzsorára, és nem hagyja magát megvesztegetni az ártatlan rovására. Aki ezeket teszi, nem tántorodik meg soha.

Megfelelnek-e a politikai cionizmus követői a fenti elvárásoknak? A válasz természetesen egy határozott NEM, így a politikai cionizmus nem az isteni rend részét képezi, nem hivatkozhat arra.

A fenti sorokban a feddhetetlenséget annak bibliai értelmében kell értelmezni, ami azt jelenti, hogy az ember egy Istennel megkötött, érvényben lévő szövetség keretein belül bizonyul hűnek, azaz feddhetetlennek JHVH félelmében és szolgálatában. Röviden, a tökéletes isteni mérce a szeretet törvénye szerint, nem pedig holmi gyarló emberi elgondolás szerint valósul meg.

A cionisták feddhetetlenek e téren? Tisztelik-e azokat, akik JHVH-t félik? (a Felkentet, vagy az ő igaz híveit) Modern Izrael nagyrészt az uzsorakamat koronázatlan királyainak, a Rothschild és egyéb zsidó bankároknak a finanszírozásából, valamint istentelen politikusok, politikai intrikái által alakult meg. Sionon tartózkodik-e az, aki „esküjét visszavonta" (a szövetséget megtagadta)? Nem. Ezért is figyelmeztet az apostoli tanítás a következőkre:

> 1Tesszaloniki 2:14-16 14 Mert ti, testvéreim, követői lettetek Isten júdeai egyházainak, amelyek Krisztus Jézusban vannak. Ti ugyanazt szenvedtétek el saját népetektől, amit ők a zsidóktól, 15 akik Urunkat, Jézust és a prófétákat is megölték, minket pedig üldöznek, ezért az **Isten előtt nem kedvesek, és az embereknek is ellenségei.** 16 Akadályoznak bennünket, hogy a pogányoknak ne hirdessük az evangéliumot az üdvösségükre. **Így betelik egyszer s mindenkorra bűneik mértéke, s már rajtuk is az Isten haragja, végérvényesen.**

Sionnak megvan az Isten által kirendelt királya: Jahosúa haMessiah. Akik e királyság alárendeltjei, azok a bibliailag igaz és korrekt „sionisták". Akik nem fogadják el őt királyként, azok nem tartoznak Sionhoz. A politikai cionizmusnak Jahósua nem a királya, és mivel nem királya, nem építője és nem támogatója annak. Tegyük hozzá, hogy az ő igaz hívei sem lehetnek.

> Joél. 3:5 **Aki segítségül hívja JHVH nevét, az megmenekül, mert Sion hegyén és Jeruzsálemben lesz a menedék –** amint megmondta JHVH – a menekültek számára, akiket meghív JHVH."

Izrael és a világ egésze számára Isten Sionja akkor lesz oltalom, amikor Jeruzsálemet **JHVH uralja, s megmenekülnek azok, akiket meghív JHVH (az új szövetség által).** Csak a nagy nyomorúságból való megmenekülésük után kiálthatják az izraeliták: *„Rajta! Menjünk fel a Sionra, JHVH-hoz, a mi Istenünkhöz!"*

(Jer. 31:6) Ez a prófécia a végidőkben történő helyreállításukkor fog megvalósulni, s ezt számos további prófécia is alátámasztja, amelyeket az írás III. részében fogunk részletesebben elemezni. Amikor Izrael hazatér, Istenükhöz, és az ő Sionjához térnek vissza. Az istentelen cionizmus akkor szégyenükre lesz.

A politikai cionizmus Cion-ja messze több mint egy célt tévesztett megnevezés. Cion az anti-Sion, mivel megtagadja annak Szegletkövét, s az igaz helyébe kíván felépíteni egy más országlást, egy hamis Siont. Cion egy sátáni hamisítvány, egy „ellenországlás", amely élére egy „ellen király" – az antikrisztus – áll, hogy istenné kiáltsa magát. *„Megjelenését a sátán erejéből mindenféle feltűnő tett, jel és hamis csoda kíséri, meg mindenféle gonosz csábítás is." (2Tessz. 2:9)* Ez az írás II. részében lesz részletesen kifejtve.

Amikor a tanítványok megkérdezték a megdicsőült Jahósuát: *„Uram, nem ebben az időben állítod fel újra a királyságot Izráelnek?" 7Így válaszolt: „Nem a ti dolgotok, hogy olyan időkről és alkalmakról tudjatok, amelyek az Atya a maga hatalmába helyezett. 8Ellenben erők kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig." (Ap.Csel. 1:6-)* Istené a helyreállítás és annak pontos ideje, a szenteknek meg van a maguk feladata, azzal kell foglalatoskodniuk. Az Isten országáról kell tanúskodnunk – ha kell Jeruzsálemben és Júdeában, - nem amellett a politikai cionizmus mellett, amely ki kívánja ragadni Isten kezéből a helyreállítást, annak idejét és módját.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

A CIONIZMUSRÓL

II. Rész

Az antikrisztusi szellemiségtől az Antikrisztusig

Letölthető Word dokumentum

PDF

A cionizmussal foglalkozó sorozatunk ezen II. részében azokat a folyamatokat kívánjuk viszonylag röviden, de átláthatóan bemutatni, amelyek a Krisztus utáni zsidó ál-messianizmussal kezdődtek meg, és jelen korunk szekuláris, de ugyanakkor okkult töltetű politikai cionizmusát eredményezték. Némileg előretekintve rámutatunk a cionizmus szerepére az utolsó idők próféciai eseményeinek kontextusában is. Amint látni fogjuk, az alábbiakban felvázolt folyamatok mozzanatai egymásra épülve kapcsolódnak össze, s mintegy láncreakciószerűen haladnak az első láncszem által meghatározott irányba. Mivel ennek a láncreakciónak az első láncszeme az Jahósua, a Felkent megtagadása volt, így eleve egy olyan adott antikrisztusi irányvonalról van szó, aminek egyenes következménye az utolsó láncszem, az Antikrisztus elfogadása lesz. A közbenső láncszemek a folyamatok állomásait jelenítik meg, így pontosan tudjuk követni azokat a tendenciákat, amelyek korunk politikai cionizmusát eredményezték. A szálak összekötése után egy egységesebb és érthetőbb kép bontakozik ki előttünk, amit aztán a Szentírás fényébe helyezve kell alaposan megvizsgálnunk, és megítélni azt, hogy az Isten munkáját látjuk-e magunk előtt, vagy pedig egy, azt utánzó hitvány sátáni hamisítványt.

Isten Egyházának Gyülekezetei

E-mail: **p.poli@mailcity.com**

http://www.churchofgod.hu

Az irányadó szellemiség

A zsidó messianisztikus várakozás, vagy „messiási láz" a két testamentum közötti idők utolsó évszázadában lángolt fel, amikor a zsidók bizonyos próféciák, - elsősorban Dániel könyvének fényében - elérkezettnek látták az időt az ígért Messiás eljövetelére. Ez a láz jól időzítve Krisztus születésének idejében tetőzött. Várták az Isten Felkentjének megjelenését a mélyen vallásos és elkülönült esszénusok, és várta őt a farizeusok által tanított köznép is. A judaizmusnak ekkor már több ágazata létezett és mindegyiknek megvolt a maga fókusza. Az aszketikus esszénusok egy isteni Messiást vártak, aki győzelemre vezeti a „világosság gyermekeit". (Izrael népét) és megbünteti a „sötétség fiait". Az átlag zsidó ember számára a rómaiak fizikai uralma alól való felszabadulás jelentette a megváltást, s ők „megelégedtek" egy pusztán emberi Messiással, amennyiben szabadulást hoz Izrael számára és felemeli a nemzetet. Ennek a rétegnek az igényeit először a zelóták, majd más, olyan szélsőséges és fanatikus csoportok kívánták kielégíteni, mint a hírhedt **szikáriusok**. Ez utóbbiak lényegében szervezetbe tömörült orvgyilkosok voltak, akik a köpenyeik alá rejtett tőrrel [a sicarii-val] közelítették meg áldozataikat a tömegben és hátulról döfték le azokat, - rómaiakat és az általuk árulóknak tartott zsidókat egyaránt. Az ilyen és hasonló istentelen fanatikusokból álló mozgalmak keverték a vallást és politikát. Jellemző módon félrevetették az Isten szavát és felváltották az emberi tanításokkal és hagyományokkal, *(Mk. 7:13)* így távol álltak a valós bibliai életmód követésétől.

És végül, de nem utolsósorban, ott voltak az Isten Szent Szelleme által vezérelt igazak, az ószövetségi rendtartást még tisztán és hűen követők választott kis maradéka. Azok, akik bensőleg, Isten Szellemétől szívben körülmetélve voltak zsidók, *(vö. Róm. 11:15; 2:29)*, s akik ez által felismerték Jahósuát annak, ami, s aki ő valójában volt, az Isten Felkentjeként, Sion királyaként:

> **Lukács 2:25-35** 25 Volt Jeruzsálemben egy Simeon nevű ember. **Ez az ember igazságos és lelkiismeretes volt, várta Izráel megbátorítását, és Szent Szellem ült rajta.**
>
> 26 *Korábban* **kijelentést kapott a Szent Szellemtől, hogy nem lát addig halált, amíg meg nem látja az Úrnak Felkentjét.**
>
> 27 **Szellem indítására ment el a szent helyre,** úgyhogy amikor a gyermek Jahósuát szülei bevitték, hogy a törvényes szokást megtegyék érte,
>
> 28 ölébe vette őt, és az Istent áldva így szólt:
>
> 29 „Most bocsátod el rabszolgádat, én Parancsolóm, úgy, ahogy megígérted, békességgel,
>
> 30 **mert már meglátta szemem megmentő *hatalmadat*,**
>
> 31 **melyet az összes nemzetek szeme elé készítettél** 32 világosságul, hogy azt nemzeteknek leleplezd, és népednek, Izráelnek dicsőséget szerezzél."
>
> 33 A gyermek atyja és anyja csodálkozva hallgatták, amit *Simeon* őfelőle mondott.
>
> 34 Simeon aztán megáldotta őket, majd így szólt *a gyermek* anyjához, Máriához: **„Lásd, ő sokak elesésének és felkeltének okául *jelent meg* Izráelben, és jelül, melynek ellene fognak mondani.**
>
> 35 Sőt, néked magadnak is kard járja át majd lelkedet. Azért lesz ez, hogy sok szív fontolgatásairól lehulljon a lepel."

Az ószövetségi **igazak** közé tartozó Simeon megjövendölte, hogy a Felkent sokak elesését fogja okozni

Izráelben, *(Lk. 20:17-18)*, míg lesznek, akik felelevenednek benne (az Újszövetség által), de mindazok, akik nem ismerik őt fel, azok ellene lesznek, elbuknak. *(vö. Mt. 21:43-44; Lk. 20:17-18)* Az ószövetségi igazak utolsó nagy alakja János, a bemerítő volt, aki előkészítette az utat az Újszövetséget beiktató Messiásnak, *(Lk. 16:16; Mk. 1:2-4)*, akit csupán Izrael erre elválasztott maradéka fogadott el *(Róm. 11:5)* Sion ígért királyaként *(Zsolt. 2:6; Mt. 21:5)*. A Messiás, valamint az Újszövetség elvetésével és az Ószövetség hatályon kívül helyezésével a farizeusi, majd a rabbinikus judaizmust követő zsidóság egésze teljesen vakvágányra került. Ez az a többség, amely megkeményítetett és *„adott nekik az Isten bódult szellemet, olyan szemet, amellyel nem láthatnak, és olyan fület, amellyel nem hallhatnak mindmáig.” (Róm. 11:8)* Elvétetett tőlük az Isten országa, és az igazak kezébe adatott, akik meghozzák annak gyümölcseit. *(Mt. 21:43)*. Ez így is fog maradni mindaddig, amíg nem szembesülnek az igaz Messiással, aki megtisztítja és helyreállítja Izrael és Júda népeit az Isten által meghatározott időben. Ez idő alatt Isten igazait csakis az Isten igaz egyháza képviseli.

Hangsúlyozni kell tehát a minőségi különbséget a Jahósua eljövetele előtti messianizmus és az azt követő zsidó álmessianizmus között, ami már a vakságuk és a szellemi kábultság eredménye volt. A Krisztus első eljövetelét várók még az ígért igaz Messiás megjelenését várták, - függetlenül attól, hogy tették-e ezt igaz szívvel, vagy vallási buzgalomból, netán nemzeti érdekből fakadóan. Amikor Jahósua kijelentette, hogy „az én országom nem e világból való”, akkor a zsidó tömegek kiábrándultan elfordultak tőle, s ezzel lemaradtak az Izraelnek adott szövetség következő fázisáról, a szellemi megújulás lehetőségéről. A továbbiakban Jahósua, a Messiás elfogadása és az ő Újszövetség általi korrekt módon való követése, illetve ezek megtagadása döntötte el azt, hogy kik az igazak és kik nem. Aki lemaradt, az vissza lett adva e világ fejedelmének uralma alá.

Mivel Krisztus bevégzett munkáját követően a zsidóság további messianisztikus várakozása már Jahósua megtagadásán alapszik, így minden erre épülő fejlemény is a vakság és a szellemi bódulat eredménye, hamis alapokon fekszik, és antikrisztusi a szó bibliai értelmében:

> 1János 2:22-23 Ki a hazug, ha nem az, **aki tagadja, hogy Jahósua a Krisztus? Az az antikrisztus, aki tagadja az Atyát és a Fiút.** [23] Senkinél sincs az Atya, aki a Fiút tagadja, aki a Fiút vallja, annál ott van az Atya is.

Ezt nem lehet máshogyan értelmezni, mint amit a szöveg mond: amíg a zsidók megtagadják az igaz Messiást, addig Isten nincs velük, önmaguk kábult elméjére lettek hagyva, meg lettek keményítve és nem képesek jó gyümölcsöket teremni. Az igazságtól elfordulva az igazság elkerüli őket. Ez az állapot addig fog tartani, amíg a pogányok teljes száma bemegyen, *(Róm. 11:25)* és teljes Izrael maradéka megtér Istenéhez. **Mindaz, amit a názáreti Jahósuát, a Felkentet elvető zsidóság a jeruzsálemi templom lerombolása és az ő visszatérése közötti időkben produkált és produkál, azt öncélúan, vakságban és Isten szellemi vezetése nélkül teszi. *(2Kor. 3:14-16)*.** Ennek pedig része a templom lerombolása utáni zsidó messianizmus és az abból fakadó politikai cionizmus is. Mindezt természetesen teológiailag is igazolniuk kellett valahogy, amit a farizeusi iskola újraszerveződése, a rabbinikus judaizmus kísérelt

megtenni, kezdve egy bizonyos Akiba ben Joseph nevű tanítóval.

Akiba ben Joseph (cirka i.sz. 50-137) a II. század elején az akkori judaizmus egyik legjelentősebb személyisége volt, akit később a Talmudban „a bölcsek feje"-ként (legnagyobbjaként) neveztek meg, s akit a modern rabbinikus judaizmus megalapítójának tekintenek. Rabbi Akiba (vagy Akiva) nevéhez fűződik a *Mishna és a Midrás halaka* rendszerezése is, amely munkák aztán a Talmud alapjait tették ki. A Talmud pedig a farizeusi és rabbinikus judaizmus nagy bölcseinek és tanítóinak a tanításait foglalja magában, aminek tekintélye meghaladja a Szentírásét, (mivel azt kizárólag a Talmudban lejegyzett bölcseletek alapján lehet értelmezni.)

Amikor kitört a hírhedt Bar Kochba féle lázadás, (i.sz. 132-135) – amit még a történészek is „politikai-messiási mozgalomnak" neveznek, - akkor Rabbi Akiba sebtében a zsidók Messiásának nyilvánította a lázadást vezető Simon Bar Koszibát. A hangzatosabb *Bar Kochba* (Csillag Fia) nevet is ő adta neki azáltal, hogy rá vonatkoztatta a 4Mózes 24:17, - valójában Jahósuára vonatkozó messiási próféciáját: *„... **Csillag tűnik fel Jákob** (törzséből), jogar sarjad Izraelből."* A névből kifolyólag a mozgalom jelképévé is az okkult hatágú csillag, a hexagram lett, amely csillagnak Bar Kochba, a tettei és módszerei alapján valóban méltó „fia" volt. (A mellékelt képen Bar Kochba által kiadott pénzérme látható, a templommal és mozgalmának szimbólumával, a csillaggal.) Egyes történészek szerint a rabbi nem csupán támogatta a felkelőket, de maga is részt vett a fegyveres harcokban. A tét valóban nagy volt, hiszen ha Bar Kochba győz, akkor helyre áll az önálló Júdea, felépíthetik a lerombolt templomot és a farizeusok visszaülhetnek Mózes székébe. A rabbi Bar Kochba Messiássá nyilvánításával a népnek a tömeges támogatását kívánta elérni a biztosabb siker érdekében, és ez a módszer be is vált. Azonban a kezdeti harctéri sikerek ellenére a lázadás végül mégis tragikusan elbukott. Bar Kochba a harcokban halt meg, Rabbi Akibát pedig a rómaiak kivégezték. Egy dolog teljesen biztos, a „bölcsek fejének" minden emberi bölcsessége sem pótolhatta a hiányzó Szent Szellem vezetését és erejét, aminek leckéjét láthatóan sosem tanulták meg a későbbi rabbik sem. A lázadás elbukásával megpecsételődött a zsidóság sorsa, megszűnt a nemzeti egység, és száműzve lettek a Szentföldről, ami véget vetett a helyreállítás lehetőségének. A szórványba került zsidóság azonban soha nem adta fel azon ambícióját, hogy visszatérjen a Szentföldre. Amint azt látni fogjuk, az idő teltével e cél érdekében egyre alacsonyabbra tették a mércét, teljesen eltávolodva a bibliai próféciák realitásától. A hazatérés „aranyborjúvá" lett téve azáltal, hogy az fontosabbá vált, mint az, hogy miként valósul meg.

Némileg visszatérve a Rabbi Akibához, ahhoz, hogy az ő és a tanítványai által képviselt nacionalista messiáskép igazán teret nyerhessen, ahhoz szükségszerűen el kellett hitelteleníteni a názáreti Jahósua Krisztust, a keresztények már eljött igaz Felkentjét. Akibának volt egy Aquila nevű prozelita (zsidó vallást felvett) tanítványa, akit azzal a feladattal bízott meg, hogy fordítsa le a rabbinikus héber Írásokat görög nyelvre. A rabbi célja nem az Írások görög nyelven való népszerűsítése volt, hiszen ehhez már ott volt a jól bevált, hiteles és népszerű Szeptuaginta. Azonban a Szeptuaginta a keresztények Bibliája volt, - ami alátámasztotta Jahósua messiási voltát, - s ezt az Aquila fordítással kívánta ellensúlyozni. Az Aquila fordítás a rabbinikus judaizmus által használt és esetenként módosított szövegrészek görög fordítása volt, ami által az olvasókat a rabbinikus judaizmus messiásképére kívánták ráhangolni. (Lásd a **Szeptuaginta vs.**

Maszoretikus Írások című tanulmányt.) Akibával kezdődően a rabbik szándékosan és szisztematikusan úgy formálták a judaizmus messiásképét, hogy az cáfolja a keresztények Messiását, az egész emberiséget megváltó Názáreti Jahósua személyében. Ez tükröződik az általuk kombinált maszoretikus szövegekben is, a Messiás természetfölötti eredetét ahol csak tehették, „emberibbre" szabták.

A korabeli leírások ugyancsak arról tanúskodnak, hogy a mozgalom nem csupán egy álmessiási mozgalom volt, hanem határozottan antikrisztusi, hiszen kötelezővé tették Jahósua a Felkent megtagadását és üldözték, kínozták, pusztították a zsidó származású követőit:

> "Hadriánus császár idejében hosszú ideig működött Baszilidész Alexandriában, ugyan úgy az őt követő gnosztikusok: **Ugyanebben az időben lépett fel Kokhebász is, az egyik zsidó szekta vezére, aki a keresztényeket válogatott kínzásokkal gyilkolta le.**" - ***XXI. AGRIPPA szócikk,*** Eusebius Hieronymus (Jeromos) presbiter: *A kiváló férfiakról*

> ***Jusztinosz Apológiája,* XXXI. 5-6 5** Mivel ez történt, ezek a könyvek (LXX) mindmáig megmaradhattak az egyiptomiaknál, és mindenütt, ahol csak zsidók vannak – akik ugyan felolvassák ezeket, de nem értik meg -, bennünket pedig idegeneknek és ellenségeiknek tartanak, és hozzátok hasonlóan, amennyire csak erejükből telik, minket pusztítani és büntetni akarnak, ahogy erről ti is meggyőződhettek. 6 **Mert a nemrégiben lezajlott zsidó háborúban Barkókhebasz, a zsidó felkelés vezére, csupán a keresztényeket büntette meg keményen, hogy tagadják meg, és káromolják Jahosuát, a Felkentet.**'

Ílymódon Akiba és Bar Kochba messianizmusa tulajdonképpen egy antikrisztusi, vagyis anti messiási messianizmus volt.

Ezen tényezők hatására a judaizmus messiásképe egy nemzeti megváltóvá, egy csakis a zsidó népért harcoló nacionalista hősse degradálódott. Ez az anti-krisztusi láz vezetett ahhoz, hogy a későbbiek folyamán a maszoretikus szövegekre hivatkozva a zsidók boldog-boldogtalant, de legalábbis csaknem minden nagyobb nemzeti hősként előálló önjelölt személyt, sőt esetenként kalandorokat és sarlatánokat is messiásuknak kiáltottak ki. Egy népszerű zsidó származású író, Jerry Rabow az *„50 zsidó Messiás"* című könyvében felsorolja a főbb ilyen (hamis) messiásokat, akaratlanul is jól igazolva Jahósua szavait: *„Én az Atyám nevében jöttem, mégsem fogadtatok be; ha más a maga nevében jön, azt befogadjátok". (Ján. 5:43).* Ilyen előzményekkel, illetve történelmi háttérrel nem is csoda, hogy a maga idejében, a kor adott lehetőségeit kihasználva megszületett a zsidó önmegváltás modern változata, a politikai cionizmus. Ennek szimbóluma pedig továbbra is a hexagram maradt.

Mivel a sajátos nemzet centrikus rabbinikus értelmezés teológiai talajt biztosított ehhez, így egymás után jöttek és mentek az önjelölt „**messiások**". Ennek néhány kirívó példáját tanulságos feleleveníteni, mert jól érzékeltetik a folyamatok negatív irányba való fokozatos eltolódását. Az i.sz. 440-470 közötti években a **Krétai Mózes**-ként ismert kalandor hozta messiási lázba a zsidóságot. A „messiás" azt ígérte híveinek, hogy megnyitja előttük a tengert – mint egykor Mózes tette, - és a szárazföldön vezeti vissza őket Izrael földjére.

A Krétai Mózes hívei mindenüket hátrahagyva sorakoztak fel a tengerparton a csodára várva, és a meghatározott időpontban a tengerbe vetették magukat. Sokuk a vízbe fulladt, voltak, akik a sziklákra esve zúzták halálra magukat, míg másokat sikerült kimenteni a vízből. Maga a „messiás" kereket oldott és nyomtalanul eltűnt. Az évszázadok pedig tovább teltek és teltek, de a Messiás csak nem akart eljönni.

Ezekben az évszázadokban a rabbinikus judaizmus stagnált, ugyanakkor a miszticizmus népszerűsége megnövekedett Európa szerte, úgy a kereszténységen, mint a judaizmuson, sőt az iszlámon belül is. Ennek megfelelően a XIII. századtól a kabbalisták adtak új töltetet a zsidó messianizmusnak, aminek ez által már szervesebben lett részévé a miszticizmus és okkultizmus. A kabbalizmust elsőként **Abraham ben Samuel Abulafia** (i.sz. 1240-1291) vitte be a zsidó messianizmusba, ami annyira meghatározó esemény volt, hogy a későbbi évszázadok ismert hamis messiásai már mindannyian kabbalisták, vagy a kabbalizmushoz visszavezethető mozgalmak tagjai voltak. Hogy mi újat tudott a kabbalizmus nyújtani? **Először is az addigi viszonylagos passzivitást felváltotta az a kabbalista tézis, miszerint a zsidóságnak aktívan közre kell működnie az elvárásaik érdekében. A kabbalizmus tanai szerint nem várni kell, hanem ki lehet, mi több, aktív módon ki is kell kényszeríteniük a messiási korszak eljövetelét!** Ennek módszereit az okkultizmusból dolgozták ki, miáltal még a Tóra parancsolatainak a legdurvább áthágásai is a szent ügyet szolgálták.

A szabbateizmus

A kabbalizmus a kései középkorra érte el virágzásának és befolyásának csúcspontját az olyan zsidó misztikusoknak köszönhetően, mint pl. Moses Cordovero és Isaak Luria, a Luriánus Kabbala megalkotója. Ez utóbbi misztikusnak a munkássága jelentősen kihatott a messianizmus további történelmére. **Isaak Luria** (1534-1572) talmudista tanítványként kezdte a pályafutását, de későbbi, elmélyültebb tanulmányait már a Zohar és egyéb kabbalista munkákkal folytatta, különösen a kor legjelentősebb kabbalista tanítójának Moses Cordovero-nak az anyagaival. Néhány év eltelte után már azt is hirdette magáról, hogy régen elhunyt nagy tanítók, sőt próféták szellemeivel kommunikál, és Illés prófétával rendszeres tanácskozást folytat. Egy ilyen „találkozás" alkalmával „Illés" arra utasította őt, hogy költözzön vissza Izrael földjére, amit a látomásba vetett hite miatt meg is tett, és 1569-ben a galileai Szafed-be költözött. Ekkor lett a nagy kabbalista mesternek, Moses ben Jacob Cordovero-nak a közvetlen tanítványa. 1570-ben Cordovero halálával Luria megalapította a saját, különböző kabbalisztikus iskolákat szinkretizáló irányzatát, amit később róla neveztek el. Luria a tanítványait elsősorban a teoretikus kabbalára és az elhunyt igazak szellemeivel való kommunikációra tanította. (Jegyezzük meg, Isten törvénye szigorúan tiltja a szellemekkel való kommunikálást, *(3Móz. 19:31; 20:6; 5Móz. 18:10-12)*. Követői szerint ő volt a József házából való felkent (Messiah ben Joseph, a várt, „nagy próféta"), így Luria maga is egyféle hamis

Messiás volt). Isaak Luria 1572-ben mindössze harmincnyolc évesen egy járványban meghalt és helyben, Szafedben temették el, ahol a jól gondozott sírja fő kabbaista zarándokhely a mai napig is. Munkásságának azonban maradandó hatása volt.

Ahhoz, hogy tisztába legyünk a kabbalizmus negatív hatásaival, némileg meg kell ismerni annak rendszerét. A kabbalizmus három fő elemre oszlik:

1.) A Teozófiai/Spakulatív Kabbala: ami az isteni, vagy a szellemi világ megértésével és ismertetésével foglalkozik.

2.) A Meditációs/Eksztatikus Kabbala: ami arra tanít, hogy miként lehet az átszellemülés (elragadtatottság) állapotában megtapasztalni az istenit, és azzal eggyé lenni.

3.) A Gyakorlati/Mágikus Kabbala: ami a **Theurgia** alkalmazására tanít. Ennek lényege a **mágikus rítusok elvégzése által megidézni a szellemit, és befolyásolni a természetfelettit, a kívánt célok érdekében.**

A Kabbalának ez a három különböző, ám egymással szoros kapcsolatban álló metódusa a korai babiloni miszticizmusból ered, és abból lett továbbfejlesztve az okkultizmus egy jelentős rendszereként, vagy iskolájaként. A szellemi világgal való kapcsolat alatt a bukott angyali renddel, és a démonikus erőkkel történő kommunikálás értendő. Ezek azok a természetfeletti erők, amelyek megidézésével és segítségével hatni kívánnak az eseményekre.

A kabbalizmus duális felfogása szerint, - a korábbi gnoszticizmussal egyezően – a gonosz és a jó egyformán isteni eredetű. A gonosz tehát nem önmagától létezik, ereje az isteni fény aláesett „szikráiból" fakad. Ha pedig az isteni fény nélkül semmi nem létezhet, a gonosz sem jöhetett létre önmagától. A gonoszság ereje tehát az isteni világosság megannyi egyéni aláesett szikrájában nyilvánul meg. Isten történelmet átfogó munkája pedig abból áll, hogy ezeket a szikrákat felszabadítsa, és a káoszt megszüntesse. Amikor Isten megteremtette a világot, és Ádámot, akkor ennek a duális lénynek (isteni szellem és bűnös anyagi testből összetett ember), adta azt a feladatot, hogy vigye véghez a helyreállítást. Ám Ádám elbukott az eredeti bűn elkövetésekor, és újra a káosz uralma győzött. Ezután Isten egy népet választott magának, Ábrahám ivadékaiból, s **ezzel a zsidók feladatává vált az Istennel való egység megvalósítása vagy helyreállítása.** Ez egy kabbalista számára óriási felelősséggel párosuló küldetéstudatot jelent, ami felülír minden mást.

A Luriánus Kabbala szélsőségesen emberközpontú, ami szerint **először az embernek, majd később az erre kiválasztott zsidóknak kulcsszerep adatott a világmindenség sorsának eldöntésében. A zsidóknak így nem csupán saját sorsuk irányítóivá kell lenniük, hanem az egész világé, azon túl, a kozmoszé, sőt, még az Istennel való egység is egyedül az ő munkájuknak a sikerétől függ.** Más szóval, a zsidóság végső küldetése az, hogy az Isten céljait elvégezzék és az egész világot megreformálják. Ezáltal az isteni terv kimenetelének, de végső soron még magának az Istennek a sorsa is egyedül az ő kezükben van, hiszen ha ők sikertelenek, akkor minden elbukik a teremtésben!

Ez a zsidók egyedi sorsrésze, amit nem kerülhetnek ki, még akkor sem, ha netán más vallást vesznek fel. A kabbalizmus ezen nézetei nagy hatással voltak a talmudista judaizmus irányzataira is, - különösen az ortodox haszidokra, - de a zsidóság egészének a kollektív tudatára is.

A kabbalisztikus tanítás szerint a Tóra minden parancsolatának van egy misztikus értelmezési és alkalmazási módja, ami messze fontosabb, mint az adott parancsolatok szó szerint értelmezett betartása. **A próféciák pedig soha nem „maguktól" valósulnak meg, hanem kivétel nélkül mindet e nemes feladatot felvállaló, beavatott és elkötelezett emberek teszik valósággá.** Ez a gyakorlatban azt jelenti, **hogy a zsidóknak nem elég csak várni a Messiásra és az Isten országának eljövetelére, hanem a próféciákat maguknak kell aktívan megvalósítani, határozott és céltudatos munkával, és persze a kabbalista misztika és intrikák felhasználásával.** Mindezzel természetesen a kabbalizmus forradalmi módon újraértelmezte a zsidóság választottságát, küldetését, és a messianizmus koncepcióját, aminek hatását nem lehet figyelmen kívül hagyni.

Tömören és hétköznapi nyelven összegezve a kabbalista szellemiség gyakorlati lényegét Izrael helyreállításával kapcsolatban: Ha a próféták szerint Izrael visszakerül egykori földjére, akkor azt saját maguknak kell megvalósítani, és önmaguk, valamint a világ messiásaiként egészen addig kell manipulálni az események sorozatait a kabbalista mágia erejével, amíg azok igényelt valósága be nem teljesedik. Mindenkor olyan politikai és erkölcsi körülményeket kell biztosítani, amelyek a „király Messiás" elfogadásához és az új világ eljöttéhez vezetnek. Magát a bűnt, pedig nem legyőzni kell, hanem eszközzé tenni és felhasználni a cél érdekében.

Az elkerülhetetlen volt, hogy a fenti szellemiség ne produkáljon olyan egyéneket, akik küldetésüknek érezzék és „felvállalják" a próféciák megvalósításának nemes feladatát, majd egy-egy mozgalom élére állva követőkre találjanak. Kiemelt példákkal élve, a két nagy ál-messiás, Szabbatáj Cvi és Jákob Frank neveihez fűződő messiánikus mozgalom már kizárólag ebből a kabbalista filozófiából merített. A kabbalisták nagy hatással voltak a **Baal Shem Tov** féle haszidizmusra, és ez által pedig az ortodox judaizmus egészére is. A haszidizmus beavatott vezetőit a *Baal Shem* (a Név Urai) titulussal illették, mert azok Isten nevének okkult módon való használata által mágikus erőre tettek szert, és képesek voltak a csodatételekre.

Az alábbiakban látni fogjuk, hogy **a kabbalizmus emberközpontú és önmegvalósító tanaiból merítettek az olyan későbbi messianisztikus jegyeket viselő szekuláris izmusok is, mint a kommunizmus ,és Theodor Herzl politikai cionizmusa is.** Mivel a kabbalista ideák Szabbatáj Cvi által nyertek nagyobb teret a zsidóság köreiben, így érdemes az ő személyével némileg részletesebben foglalkozni.

Szabbatáj Cvi (1626-1676) szülte meg a már kizárólag a Luriánus Kabbala tiszta okkultizmusára felépített messianizmus koncepcióját. A körülmények rásegítettek a felemelkedéséhez. Az 1600-as

évek első harmadában a kabbalista számmisztikusok ugyanis nagyon nagy jelentőséget tulajdonítottak az 1648-as, és az 1666-os évnek. Számításaik szerint az első dátum Izrael megváltásának éve lesz, amit majd a hazatelepedés és a Millennium fog követni 1666-ban. A zsidók tehát egyfajta lázas várakozásban éltek, s ez a légkör hozzájárult a rendkívül karizmatikus Szabbatáj Cvi látványos sikereihez. Amikor eljött az 1648-as esztendő, az ekkor mindössze huszonkét éves Zevi a várt messiásnak nyilvánította magát, először csak a követőinek körében. A Kabbalában való mély ismeretei, a személyes magnetizmusa és a furcsa, ekcentrikus szokásai miatt, egyre többen kezdték követni őt, és harsányan azt hirdette, hogy ő a várt Messiás, aki minden földi uralmat eltipor. Amikor ennek híre ment, a kabbalistákon túl, szinte a teljes európai és kis-ázsiai zsidóság is elhitte, hogy ő lesz a várt messiás. Cvi sajátos teológiája szerint a bűnök erénnyé válnak, sőt, kiváló eszközként szolgálnak, mert aktívan elősegítik és felgyorsítják a felvilágosodást, valamint az Isten országának eljövetelét. Cvi jobb keze, a Gázai Nátán azzal tette teljesebbé a képet, hogy magát annak az Illés prófétának mondta, aki beiktatja a Messiást, Cvit. 1665-ben, a várt „Millennium küszöbén" a kontinens zsidóságának nagy része már teljes extázisban volt, a velencei, amszterdami, londoni, hamburgi, dél-európai és észak-afrikai zsidók eladásra hirdették mindenüket, készülve a Szentföldre való visszatelepedésre. Az események lázba hozták az európai protestánsokat is, sokan közülük is eladták a házaikat és együtt várták a zsidókkal az új világ eljövetelét. Európa szinte felbolydult, de amilyen gyorsan jött a láz, olyan gyorsan el is múlt. 1666-ban a szultán elfogatta és bebörtönözte Cvit, amivel a mozgalom összeomlott. Cvi a rabságban felvette az iszlám vallást, majd maradék támogatóival megalapította a *Dönmeh* (az „aposztaták") szektáját. A dönmeh tagjai olyan zsidók voltak, akik áttértek az iszlám vallásra, de titokban megőrizték kabbalista zsidó identitásukat, és így rejtett módon működtek tovább, lényegében egy titkos társaságként. Ezt a módszert szabbateizmusnak nevezik a történészek.

A Cvi halála után a szabbateista mozgalom vezetését a Gázai Nátán vette át, akinek munkásságát és annak maradandó hatását talán a neves történész, Paul Johnson összegzi legtömörebben az alábbiakkal:

> **„Nathan kiváló példája volt annak a hatalmas képzelőerővel rendelkező és veszélyes zsidó archtipusnak, amely valamivel később, egy világméretű jelenséggé vált a szekuláris zsidó intellektualitás elterjedésével.** [Nátán] Mestere volt az olyan kétértelmű magyarázatok és előrejelzések felépítésének, amelyek egyrészt értelemszerűek és elfogadhatóak voltak, ugyanakkor annyira nem voltak kötöttek, hogy valami módon ne lehessen azokat ráalkalmazni bármilyen megtörtént eseményre, - még akkor is, amikor valójában egyáltalán nem feleltek meg az eredeti elvárásoknak. Rendkívüli adottságokkal adta elő ezeket a változatossággal teli teóriákat, kiváló képességgel dolgozta fel a kialakuló jelenségek lehetőségeit, majd magabiztos hidegvérrel és öntudatossággal adaptálta az adott helyzetre. **Marx és Freud** [mindketten frankista zsidók sarjai] **hasonló módszerekkel dolgoztak, és hasonló képességekkel**

rendelkeztek" (Paul Johnson, A History of the Jews. 269. old.)

Paul Johnson a fején találta a szöget, amikor rávilágított arra, hogy a szabbateisták szülték meg azt a szekuláris intellektuális zsidóságot, amely az általuk létrehozott izmusokban látta a világ problémáinak orvoslását. A keleti dönmeh befolyása még a XX. században is nagy volt Törökországban, szerepük volt egyebek mellett az örmény holocaustban, és Törökország szekularizálásában is. Így Szabbatáj Cvi kései utódai által mégiscsak megtörtént az, amit a kabbalista „messiás" vizionált, a szultán megdöntésével kapcsolatban.

Cvi után a soros nagy messiás **az ugyancsak kabbalista** és szabbateista Jakov ben Judah Leibowicz (1726-1791) volt, aki a dönmeh által ráruházott nevén, a Jákob Frank néven vált hírhedté. (A mellékelt képen Szabbatáj Cvi, a Gázai Nátán, és Jákob Frank látható.) Frank a szabbateizmus és dönmeh mozgalom közép-európai terjesztője és vezetője volt. Hívei a „szent mester" és a „megtestesült isten" címekkel illették Frankot, aki azt vallotta, hogy ő az Isten földi leszületése, és a Messiásnak bűnbe kell esnie ahhoz, hogy megváltást hozhasson. A frankisták tették teljessé a „bűn általi megszentesülés" teóriáját, aminek lényege az, hogy a Tóra minden szabályának és tiltásainak az ellenkezőjét kell tenni. A szexuális áthágásokat kiemelten fontosnak tartották, és rítusaik fontos részét képezték a durva szex orgiák, ahol a homoszexualitás és egyéb perverziók mellett a vérfertőzésre is sor került. A mozgalom a katolikus egyház látszószögébe került, s a bajok elkerülése végett Frank és hívei is, felvették a katolikus vallást. Amikor fény derült arra, hogy megtérése hamis volt, Frank börtönbe került, ahonnét 13 év után, 1773-ban szabadult ki, amikor az oroszok elfoglalták Czestochowát és szabadon engedték. Ez után a moraviai Brno városában telepedett meg, ahová nagyszámú híve is követte, és „udvarában" hatszáz fegyveres férfi állt rendelkezésére. Rendszeresen tartották a szertartásaikat, és itt további követőkre találtak. Frank gyakran utazott Bécsbe lányával, Évával, az ottani hálózat kiépítésének céljából. Egy ilyen útja alkalmával a vallásos Mária Terézia kegyeibe férkőztek, aki azt vélte róla és követőiről, hogy a kereszténységet terjesztik a zsidók köreiben. Hamarosan fény derült a sötét múltjára, valamint arra, hogy egy szélsőséges okkultista szekta vezetője, s emiatt kénytelen volt elhagyni Bécset és Moraviát is. Végül a németországi Offenbachban telepedett le, ahol a „báró" címmel jelölte magát. Nagy vagyonának pontos eredetét a mai napig homály fedi, egyes állítások szerint a zsidó közösségeinek adományaiból élt fényűző módon. Utalások vannak arra, hogy a Rothschildokkal, és az ekkor már burjánzó illuminátusokkal való kapcsolatai által gazdagodott meg. E kapcsolatainak a mélységét ugyancsak homály fedi, de az tény, hogy komoly és befolyásos támogatókat tudott maga mögött. A mozgalom sikerének csúcsfokán Jákob Frank valami harmincezer követőt mondhatott magának. Szellemi vonatkozásban a szekta abszolút anti keresztény, anti Tóra és színtiszta törvénytipró

luciferiánus szemléletet vallott:

> „Nem azért jöttem erre a világra, hogy felemeljelek, mint inkább azért, hogy levesselek a mélység fenekére ... A mélységbe való leereszkedéshez nem csak a vallások és hagyományok megtagadása szükséges, de annak elvárása a 'különleges tettek' elkövetése is, ennek viszont követelménye az önként elvégzett gyalázatosság, miáltal a [moralitástól való] szabadság és a szégyenlettől való teljes felszabadulás a lélek tikunjához vezet, és egyazon dologgá válik." – Jákob Frank

A frankisták egyaránt el akarták pusztítani a kereszténységet és a Tóra irányú judaizmust. Frank és követői több alkalommal is heves összeütközésbe kerültek a hagyományos judaizmust képviselő rabbikkal, ami végül odáig fajult, hogy egy, a frankisták és rabbik közt lefolyt nyílt vita után **Frank megfogadta az elpusztításukat:** *„Ti törvénybe akartátok itatni a mi vérünk kiontását, és most vérért vérrel kell felelnetek"* (zsidó népirtást előrejelző kijelentései és fenyegetései adtak helyt azoknak a spekulációknak, miszerint a frankisták keze benne volt a holocaustban.) Frank 1791-ben bekövetkezett halála után, lánya Éva vette át a szekta vezetését, akit „szent nagyasszonyként" neveztek, és követői őt ábrázoló kis szobrokat tartottak hálószobáikban. A frankisták Éva vezetése alatt tovább gyakorolták a szexuális rítusaikat. Maga a nagyasszony a *hierogamy* (istennővel, vagy az, azt megjelenítő rituális prostituálttal elvégzett szexuális aktus) által avatta be a szektához csatlakozó „keresztény" nemeseket és állítólag uralkodókat is. Éva Frank 1816-ban bekövetkezett halála után a frankisták hálózatként működtek tovább, ismert egyéni vezető nélkül. A frankisa családokban maradandó szokássá vált az, hogy Éva portréját a benső szobáikba helyezzék.

Azt nem lehet eléggé kihangsúlyozni, hogy a szabbateizmus egy rendkívül sajátos és meghatározó jelenség volt a 18. és 19. századi Közép-Európában. Ehhez mérten, történelmi szerepét mégis méltánytalanul, - vagy inkább gyanúsan határozott módon, - mellőzik a történelemkönyvek. Pedig ez a mesterségesen létrehozott „fehér folt" az **a hiányzó láncszem, ami összeköti a korábbi rabbinikus judaizmus messianizmusát a szekuláris izmusokkal, így a politikai cionizmussal is!** A jelenség mérhetetlen fontosságát talán a népszerű zsidó szerző és kutató, Gershom Scholemn fogalmazza meg a legtömörebben:

> **„A szabbateizmus a mátrixa minden egyes nagyjelentőségű mozgalomnak, amelyek a XVIII. és XIX századokban tűntek fel, a haszidizmustól a reform judaizmusig, a szabadkőműves köröktől a forradalmi idealizmusig.** A szabbateista „hívők" úgy érezték, hogy ők egy olyan új világ bajnokai, ami csak minden pozitív vallási érték eltörlése után valósul meg." – Gershom Scholemn

A frankisták részben kikeresztelkedtek, keresztény neveket vettek fel, és a közép-európai nemzetek nemességének és polgárságának aktív részévé váltak, titokban azonban megmaradtak elkötelezett szabbateistáknak. Más elemeik pedig létrehozták a „reform judaizmust", hogy a judaizmust belülről lazítsák fel és formálják át a maguk képére. A reform judaizmus átértelmezte a zsidóság szerepét a világban, és sokkal kötetlenebbé tette a korábbi szigorúbb Tóra követő gyakorlatokat. Így a reform, vagy „progresszív" judaizmus felhagyott a szigorú szombattartással, az étkezési és egyéb törvények követésével. A vallásos zsidók hagyományos öltözködésmódját elhagyták, és inkább a kor modern divatját követték. **Kihangsúlyozott fókuszba került azonban a szebb világot ígérő próféciák ideája, az egyetemes béke és igazságosság megvalósításának zsidókra háruló feladata.** Ezáltal a fősodratú judaizmus részévé lett a kabbalista tézis, - miszerint a próféciákat az azt felvállaló egyéneknek kell megvalósítani, és ugyanakkor elfogadottabbá vált a frankisták antinómianizmusa is. A pozitívként számon tartott emancipáció e velejárói jelentősen megosztották a korábban egységesebb zsidóságot. Ez az új, utópisztikus ideákkal feltöltött szellemi irányvonal annyira átformálta a hagyományos hitrendszert, hogy a reform judaizmus követői még az imakönyveiket is lecserélték. Amíg korábban a zsidók a Messiás és Isten országának eljöveteléért, a hazatérésért, és a templom újjáépítéséért imádkoztak, addig a „reformátorok" fókuszában a kabbalista idea, Izrael általuk elképzelt világot megváltó „küldetése" került. **A zsidóság azon általuk vélt történelmi küldetése, hogy egyenlőséget és szociális igazságosságot hozzon el az egész emberiség számára.** Nem egy Messiásra kell várni, hanem **maguknak kell megvalósítani a messiási korszakot.** A zsidóságnak ezen rétege használta ki leginkább az emancipációt, ők váltak a polgárság részévé és ők lettek sikeres és gazdag üzletemberekké, vagy befolyásos egyénekké a gazdasági és politikai, valamint a kulturális életben is. Ekképpen a szabbateizmusnak a reform judaizmus lett az egyik új arca. A frankisátk úgy iskoláztatták a gyermekeiket, hogy azok a lehető legbefolyásosabb munkaköröket tudják betölteni:

> A frankista családok – úgy a kikeresztelkedettek, mint akik zsidókként éltek – próbáltak csak maguk között házasodni. A németországi csoportjaik minden nyáron titkos találkozót tartottak Carisbad üdülőjében ... Amint mondják, a tizenkilencedik század derekán a prágai és varsói ügyvédek többsége már frankista családból származott. Az Amerikai Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságának törvényszéki főbírója, Felix Frankfurterről az a hír járja, hogy egy Éva Frankot ábrázoló portrét kapott édesanyjától, aki egy prágai frankista családból származott. – Jerry Rabow, *50 Jewish Messiahs, 132. o.*

Alig egy nemzedékkel később ebből a befolyásos, kozmopolita rétegből került ki az, az immáron teljesen szekularizált, vagy magát annak valló réteg, amely a politikai izmusokban, azon belül is a kommunizmusban látta a legnagyobb lehetőséget az ön és világmegváltó ideák kivitelezéséhez. Ugyancsak ebből a közegből kerültek ki a vallásos zsidóság „érdekeit képviselő" értelmiségi körök. Aktívan kezdetét vehette a múlt eltörlése, és egy új, internacionalista világ megformálása. Ennek a

továbbra is kabbalista jellegű ideáit egy bizonyos Baruch Levy által, Marxhoz megírt levél tartalmazza igen tömören.

> **„A zsidó nép egésze lesz majd önmagának a Messiása.** Azáltal valósítják meg a világuralmat, hogy eltörlik a nemzeteket, felbontják a határokat, véget vetnek a monarchiáknak és létrehoznak egy olyan világköztársaságot, amelyben mindenhol a zsidók élvezik majd annak polgárjogi privilégiumait. Ebben az „új világrendben" kivétel nélkül minden vezető Izrael gyermekeiből fog majd kikerülni. **A világköztársaságot** kitevő különböző népek kormányzatai könnyűszerrel a zsidók kezébe esnek. Ekkor megvalósítható lesz az, hogy a zsidó vezetők megszüntessenek minden magántulajdont, és minden anyagi forrás az állam tulajdona lesz. Ezzel valósul meg a Talmud ígérete, miszerint amikor eljön a messiánikus időszak, az egész világ vagyona a zsidók kezébe kerül." **(megjelent a La Revue de Paris, 754. old. 1928, Június 1. kiadásában.)**

A hagyományos judaizmus követői – noha tették ezt a maguk felszínes módján, - de elvben még meg kívántak felelni az isteni elvárásoknak és a Tóra követésének. A Tóra egyik legalapvetőbb tanítása pedig az, hogy az Isten iránti engedelmesség áldásokat hoz magával, a törvény áthágása pedig átkokat és büntetést. **A zsidó nép esetlegesen még hagyományosan Tóra tisztelő elemei azonban egyre inkább a peremre szorultak, és eszközökké váltak annak a szabbateista elitnek a kezébe, amely képes volt kiharcolni azt, hogy a politikai életben kizárólag ők képviseljék a zsidóság egészét és annak „érdekeit."** Ez az intellektuális kabbalista réteg a titkos társaságokkal együttműködve, azok célkitűzéseivel azonosulva, nem csak manipulálták a zsidóságot a céljaik érdekében, de mögöttük megbújva egy szinte kikezdhetetlen mentsvárat találtak azáltal, hogy minden őket érő kritikát elháríthattak az antiszemitizmus mindent elsöprő vádjával.

A szocialista cionizmus és a kommunizmus megszületése

A közhiedelemmel ellentétben a politikai cionizmus szülőatyja nem Theodor Herzl volt, ő ugyanis a már létező, de egymástól különböző cionista ágazatokat kovácsolta össze egy modern és szervezett politikai mozgalommá. A modern cionizmus valós ősének a fankista **Moses Hess** (1812-1875) tekinthető, aki Marx és Engels mentoraként és tanítójaként nemcsak a szocializmus eszméinek kidolgozásában volt segítségükre, de beavatta őket a sátánizmusba is. (lásd. **Marx luciferianizmusa**). Hess felhasználta a hegeli dialektikát, ám Hegel dialektikus idealizmusát felváltotta a szocializmus dialektikus materializmusával. A Hess által megalkotott Szocialista Cionizmust három elem tette ki: a szociál**izmus**, a cion**izmus** és a frankista mintájú sátánizmus. Azt hangsúlyozta, hogy a szocializmusnak internacionalistává kell lenni, mert *„egy igaz szocialista nem kötődhet sem anyaországhoz, sem pedig nemzethez"*. Kijelentette azonban, **hogy ez a két dolog a zsidókra nem vonatkozik, és az internacionalizmusnak a zsidóság érdekeit kell szolgálni!** *„Bármely [zsidó] megtagadja a zsidó nacionalizmust, az nem csak vallási értelemben aposztata és hitehagyott, hanem népének*

és családjának az árulója." (Moses Hess, *„Selected Works"*, Köln, 1962) A zsidó szocializmus így nemzeti szocializmus volt. A kommunizmus és cionizmus lett az a kidolgozott és kiválasztott eszme, ami által meg kívánták valósítani a kabbalista utópiát.

A Hess életrajzát megíró Edmund Silberner találóan „a szocializmus apostolának" aposztrofálta őt, mivel a „Vörös katekizmus a német nép számára" című munkájában kijelentette: ***„A szocialista forradalom az én vallásom."*** Marx pedig esetenként úgy utalt Hessre, mint *„az én kommunista rabbim"*. A forradalom színének a Rothschildok vörös zászlóját tették meg. A szocializmus lett az a kiválasztott eszme és eszköz, ami által a kabbalisták meg kívánták teremteni az általuk elképzelt ideális világot – külön nemzeti szinten a zsidók számára, és egy külön szinten az őket kiszolgáló internacionalistává tett világ számára. Hess még „prófétált" is, ugyanis 80-85 évvel azok megtörténte előtt megjövendölte úgy Izrael államának megalakulását, mint a holocaustot. (Mások szerint ez nem annyira prófécia volt, mint inkább a szabbateista terv velejárója, ahogy maga Jákob Frank is előre jelezte a zsidóság szervezett pusztítását.)

A *„Judisches Lexikon"* (Berlin, 1928, 1577-78. o.) Moses Hesst kommunista „rabbi"-ként és *„a modern szocializmus atyjaként"* tartja számon. Elrettentő ideáinak válogatását a *„Róma és Jeruzsálem"* című munkája tartalmazza. Ebben a munkában álmodta meg az új Jeruzsálemet, ami számára az ember által megvalósított „Isten országa" volt.

Hess hatásának köszönhetően a későbbi politikai cionizmus szerves részét képezték a szocialista cionisták, akik egy olyan szocialista államban vizionálták a zsidó hon megteremtését, ahol az utópista állapotokat a szoros társadalmi együttműködés, valamint a tudomány és modern technológia felhasználása által teremtik meg.

Herzl 1896-ban publikálta a „Zsidó állam" című művét, 1897-ben Bázelben volt megtartva az első, cionista kongresszus, és ezzel mozgásba lendült a Herzl féle politikai cionizmus. A kongresszuson előre lett bocsájtva: *„A cionizmus* ***olyan*** *otthont akar teremteni a zsidó népnek, amely a törvény [nem pedig Isten] védelme alatt áll."* Az „izmus" kifejezés jelentését már elemeztük az írás I. részében. A mozgalom elsődleges célja a zsidó állam megalapítása volt – bármi módon és bármi áron, de Isten nélkül. A kongresszust követően Herzl ezt írta naplójába: *„Bázelben megteremtettem a zsidó államot."* Nem az isteni gondviselés, nem a Mindenható keze, hanem maga Herzl Tivadar géniusza. A közhiedelemmel ellentétben vallási alapokra egyáltalán nem kívánt hivatkozni vagy építeni: ***„A zsidókérdést nem tartom sem társadalmi, sem vallási kérdésnek,*** *bármint fest is, hol így, hol amúgy.* ***Nemzeti kérdés ez,*** *és ha meg akarjuk oldani, akkor mindenekelőtt* ***politikai világkérdéssé kell tennünk, amelyet a kultúrnépek tanácsának kell megoldania.*** *Mi nép vagyunk, egy nép."* (Naplóbejegyzés) Egy nép, mint a többi nép, **nem mint Isten, vagy a vele megkötött szövetség népe.** A cionizmussal foglalkozó történészek sosem felejtik el kihangsúlyozni a cionizmus tudatosan szekuláris arculatát. Shlomo Avineri ezt pl. ekként fejti ki:

> „A cionizmus alapjaiban rengette meg az addigi zsidó valóságot azáltal, hogy a korábbi ortodox, vagy vallásos kollektív tudatot felváltotta egy modern szekuláris nemzeti öntudattal. Addig a Cionba való visszatérés egy passzív, csendes és jámbor remény volt, s ennek helyébe egy olyan hatékony szociális erő lépett, ami milliókat indított el Izrael felé. A vallásos nyelvezet le lett cserélve egy modern nemzetállamhoz illő szekuláris beszédmóddal. – **Slomo Avineri, *The Making of Modern Zionism: The Intellectual Origins of the Jewish State*, (*New York*: Basic Books, 1981) 13. o.**

A kongresszuson létrehozták a „zsidó nép" politikai tömörülését, a Cionista Világszervezetet, majd a következő években még egy sor a „zsidó népet" szolgáló további intézményt is. Ezzel a zsidóság egészét – beleértve a vallásos rétegeket is – hivatalosan azok a cionisták képviselték, akiknek eszük ágában sem volt visszatérni a bibliai hagyományokhoz, vagy az, hogy azt a bizonyos „fügefát" kivirágoztassák. Ellenkezőleg, a politikai cionizmus Hess szocialista cionizmusának a példáját követve deklaráltan szekuláris, önmegvalósító jellegű volt, teljesen független **Istentől, valamint az Ő ígéreteitől és elvárásaitól!** A vallásos zsidóság csupán eszköz volt számukra. Herzl politikai cionizmusa pragmatikus volt, s tényként kezelte azt, hogy a megálmodott zsidó állam csakis az imperialista nagyhatalmak támogatásával valósítható meg, így a támogatás érdekében körbejárta a kor imperialista nagyhatalmait. Udvarolt a német kájzernek, az orosz cárnak és a török szultánnak is. A szultánnak azzal az ígérettel állt elő, hogy amennyiben elősegíti a zsidó állam létrejöttét, (Palesztina az Ottomán birodalom része volt ekkor már több mint 500 éven át), akkor a cionisták minden befolyásukat latba vetik szerte a világon Törökország érdekében. A világ közvéleménye ugyanis mélyen elítélte az Ottomán birodalom azon folyamatos atrocitásait, amit a keresztény örmények ellen követtek el (már az örmény holocaust előtt is.) A szultán elutasította az ajánlatot, ám a cionista ajánlat etikátlanságát több történész is kihangsúlyozta.

Herzl számára Palesztina, vagy az ősi Izrael földje a történelmi kapcsolat miatt – és nem, mint a „Szentföld" – volt a preferált opció, ám nem az egyedüli! Szóba jött több más lehetőség is, így Argentína, Uganda, Cyprus, sőt, még az USA tagállamainak némelyike is! A zsidó nemzetnek egy európai mintájú államot kívánt teremteni, ahol a német nyelv lett volna a nemzeti nyelv. Erről ezt írta naplójában:

> „Úgy vélem, a német lesz az elsődleges nyelvünk ... ezt abból következtetem, hogy a legelterjedtebb nyelvjárásunk a 'judeo-germán'. De ott leszokunk majd a gettó nyelv használatáról, ami a börtöntöltelékek titkos nyelve. Tanítóink majd tesznek erről" (Napló, 1:171, Jún. 15, 1895)

Bár maga Herzl eleinte viszolygott a szocializmustól – ő inkább egy arisztokratikus, de szociálisan

érzékeny jellegű társadalmat szeretett volna megvalósítani, - de a Hess féle szocialista cionizmus és a marxizmus hatalmas zsidó tömegeket tudott maga mögött Kelet- és Közép-Európában. Emiatt [újra] szinkretizálni kellett a szocializmust és a zsidó nacionalizmust. Ennek élharcosa a marxista **Dov Ber Brochov** (1881-1917) lett, aki a szocialista cionizmus egy meghatározó személyisége volt. Mozgalma a „proletár cionizmus" nevet viselte. Ezek a szocialista cionisták építették ki azokat a szervezeteket, amelyek elősegítették Palesztina gyarmatosítását, és ők alapították meg a *Histadrut,* a csak zsidó tagokat befogadó szakszervezeteket, ami által szisztematikusan kiszorították az arab munkásokat a munkapiacról. Ugyancsak ők hozták létre a már említett kibucokat, az arab földön megalapított, de kizárólag csak zsidókból álló gazdasági kollektívákat, amelyeket felfegyverkezve védtek meg. Így a cionista szocializmus modernebb változata is nemzeti vonalú maradt. Harry Waton egy vallásos, ám egyben kommunista és anti keresztény író, alaposan kifejtette ennek az irányvonalnak a nézetet az 1939-ben megírt *„Program a zsidók számára: Válasz az antiszemitáknak: Program az emberiségnek"* című könyvében. Amint a címe is elárulja, a program három elemet foglalt magában, az elsőt a zsidóknak, a másodikat az ellenfeleinek, a harmadikat az egész világnak:

> „Mivel a zsidók a legmagasabb és legkulturáltabb emberek a föld népei közül, a zsidóknak jogában áll maguk alá rendelni az emberiség további részét, és az, hogy a világ urai legyenek ... A zsidók lesznek az egész földkerekség urai és alárendelik maguknak a többi nemzetet, nem anyagi hatalommal, nem brutális erővel, hanem a világosság, a tudás, az értelem, emberiség, béke, igazság és a fejlődés által. A judaizmus az kommunizmus, internacionalizmus, az egyetemes emberi testvériség, a munkásosztály és az emberi társadalom emancipációja. Ezek által a szellemi fegyverek által fogják a zsidók meghódítani a világot, és az emberi fajt. A rasszok és a népek boldogan vonják magukat a judaizmus hatalma alá, és mindannyian zsidókká [a zsidó filozófia követői] lesznek. ... **Ez a zsidók országlása,** minden zsidóé, nem számit mely rasszhoz tartoznak, nem számit a vér és a [bőr] szín." – Waton, Program 90-100. old.
>
> „ ... **A kommunizmus lelke a judaizmus lelke** ... Az orosz forradalomban **a kommunizmus győzelme a judaizmus győzelme volt ..."** - uo. 143. old.
>
> „Nem véletlen az, hogy **a judaizmus szülte meg a marxizmust,** és nem véletlen az sem, hogy a zsidók készek voltak a marxizmus befogadására; mindez a zsidók és judaizmus előrehaladásának a tökéletes eredménye." – uo. 148. old.
>
> **„A judaizmus célja az emberiség sorsának megvalósítása. Ez a cél nem megváltoztatható, és nem változik meg,** mert az emberiség sorsát Isten döntötte el öröktől fogva, örökkön át. Nem számít, hogy mi történik, a rasszok, nemzetek, államok és birodalmak jönnek és mennek, de az emberiség elrendelt sorsa elkerülhetetlenül meg fog valósulni. Mi az emberiség elrendelt sorsa? Az Isten ezen földi országlása. **Mi ez az Isten földi országa? Az az emberi társadalom, ami az egyetemes kommunizmuson alapszik."** – uo. 206. old.

A színtiszta kabbalista program magába foglalja az ellenzék megreformálását [átnevelését,] s ha kell, annak teljes megsemmisítését is:

> „ ... keljenek csak fel dühükben az árják, hogy megsemmisítsék a marxizmust, az árják lesznek elpusztítva és a Marxizmus diadalmaskodni fog." – uo. 89. old.

A Waton által felvázolt kommunizmus továbbra is arra kabbalista tézisre épült, miszerint *„a*

zsidóságnak az emberiség prófétainak és tanítóinak kell lenni." Nyersen kimondja, hogy az emberiség megreformálásának az eszköze a zsidók kommunizmusa: ***„A kommunizmus a judaizmus projektje a világ számára.** Minden más vallás célja a túlvilági lét; csak a judaizmus él ennek a világnak, s különösképpen annak a politikai programnak, amely egyesíti és egyenlővé teszi az emberiséget."* A szocializmus azért nem merült el a történelem süllyesztőjében, mert ez a projekt a világ számára, és nem engedik elmerülni annak ellenére sem, hogy ez a program eddig messze több mint százmillió ember életébe került, és nemzedékek életét nyomorította meg. A kommunizmus története talán a legjobb bizonyítéka annak, hogy az eszme zsidó létrehozói valóban *„ellenségei minden embernek" (1Thessz. 2:5).*

Harry Waton teljes könyve angol nyelven az alábbi címen letölthet: https://theendofzion.com/wp-content/uploads/2014/01/Harry-Waton-A-Program-for-the-Jews-and-Humanity.pdf

A világban élő zsidóság jelentős része továbbra is ragaszkodik a Hess féle szocialista cionizmushoz, beleértve a vallásos emberek jelentős részét is. A cionizmus utópista zsidó szocializmusának egy jellegzetes fejleménye volt a **kibuc** életforma. A kibucok olyan közösségek és kollektívák, amelyek termelőszövetkezetként működnek, s ahol a vagyon a személyes tárgyaktól eltekintve közös. Még a wikipédia is ekként tartja számon: *„A [kibuc] mozgalom **a szocializmus és a cionizmus egyfajta kombinációja ... saját zsidó/szocialista ideológiájuk** alapján a kibucok tagjai a közösségi élet olyan letisztult módját honosították meg, ami az ország határain kívül is komoly érdeklődésre tarthatott számot."*

A kibucokba tömörült szocialista cionisták olyan alapvető bibliai alapelveket vetettek el, mint a nemzetségi örökrészhez való jog, a magántulajdon szentsége, illetve annak törvény általi védelme, emellett teljesen figyelmen kívül hagyták a föld pihentetésére és az elengedésekre vonatkozó parancsolatokat is. A zsidóság korábban emiatt a bűn miatt került a babiloniak fogságába, ami azért tartott 70 évig, mert 70 szombatéven át nem pihentették a földet. *(Jer. 25:11; 2Krón. 36:20-21.)*

Érthető módon voltak olyan vallásos zsidó közösségek, amelyek idegenkedtek a kizárólag szekuláris alapon történő hazatéréstől. A politikai cionizmus sikere azonban egy idő után hatni kezdett az attól hosszú időn át tartózkodó vallásosabb zsidókra is, akik az évtizedek teltével változtatni kezdtek a korábbi álláspontjukon. Végül is hazatérhettek saját földjükre, ahol létrejött egy sikeres és katonailag erős ország, és ahol szabadon gyakorolhatják a vallásukat. Sokan úgy tekintettek erre, mint egyféle átmeneti időszak, egy ugródeszka Izrael bibliai helyreállításához. A haszidizmusra egyébként is hatással volt a kabbalizmus, ami így az ortodoxia részévé vált. Az ortodox judaizmus miszticizmushoz való megalkuvó hozzáállását egy népszerű rabbi kijelentése tükrözi leginkább, aki ezt mondta: *„ [a kabbalista miszticizmus] badarság, de zsidó badarság, és bármi, ami zsidó, azt komolyan meg kell fontolni, még akkor is, ha badarság."*

A Balfour Nyilatkozat és az azt követő időszak

Az I. Világháborúban összeomlott a Herzl által patrónusokként preferált három nagyhatalom, Németország, az Ottomán birodalom, és a cári Oroszország. A háború alatt a cionisták minden oldalt megkörnyékeztek, s amikor nyilvánvalóvá vált, hogy a konfliktusból a Brit Birodalom fog győztesként kikerülni, ehhez igazították a programot. A háború végével Palesztina angol gyarmattá vált. Ennek körülményeit és prófétai jelentőségét a Kisarjadt-e már a fügefa? című írásunk vázolja fel. A britek és cionisták rájöttek, hogy sok közös érdekük van. 1917-ben lett kiadva a Balfour Nyilatkozat, ami az első olyan hivatalos okmány volt, ami elismerte a palesztinai cionista telepesek jogait.

A nyilatkozat szövegéből látható, hogy a szóban forgó zsidó nemzeti otthon létrejöttének mozgatórugója a zsidó nép iránti **szimpátia** volt, amit a cionisták mindenkor meglovagoltak. Minden szimpátia mellett, a nyilatkozat szigorú feltételeket szabott meg, amit mindkét levél kihangsúlyozott: *„tisztában kell lenni azzal, hogy semmi nem engedett, ami veszélyeztetheti a Palesztinában élő nem zsidó lakosok civil és vallási jogait.”* Ekkor 56.000 zsidó telepes és 644.000 palesztin arab élt Palesztina területén. A brit mandátum alatt a britek a zsidó lakosságnak kedveztek, nekik folyósították a beruházási támogatások 90%-át. Ennek ellenére nem túl sokat kellett várni ahhoz, hogy nyilvánvalóvá váljon, a cionisták mennyire nem veszik komolyan azokat az elvárásokat, amelyek a zsidókat is kötelezték az őshonos lakosok melletti békés együttélésre. Miután céljukat elérték, durván és nyíltan felrúgták a szerződést. Noha a Brit hatalmi elit ekkor keményen antiszemita volt, de elnézőek voltak, ugyanis az I. Világháború folyamán felerősödött arab nacionalizmust ellenőrzés alatt lehetett tartani a cionisták által.

Ebben a légkörben a *Hagana* és az *Irgun Zvei Leumi* nevű, szélsőséges cionista militáns szervezetek tagjai az 1920-as évektől kezdődően terror hadjáratot indítottak az arab lakosság ellen. Az Irgun-ból kivált Stern csoport, még a nácikkal is szövetségre kívánt lépni.

Csakhogy 1936-ban kitört az arab lázadás a brit és cionista gyarmatosítók ellen. A harcok három éven át tartottak és a britek csak nagyon komoly erők bevetése árán fékezték meg a lázadókat. A cionisták a felszínen a briteket támogatták, hiszen az ő ügyüket szolgálta az arabok elnyomása.

A cionizmus történelmének kevésbé ismert fejezete az, hogy a II. Világháború előtt és annak korai éveiben (1933-1941) létezett egy széleskörű náci cionista együttműködés. Ezt részben az etnikai hovatartozással és nemzetiséggel kapcsolatos hasonló felfogásuk, részben pedig a felek érdekei eredményezték. A nácik csodálták a zsidók „egyedi fajtudatát” és a „történelmi küldetéstudatból fakadó odaadásukat egy határozott közös célért”. A németek azonosultak az ideával, csak éppen magukra vonatkozóan. Moses Hess cionista szocializmusának az összetevő elemei a faj, a nép, a nemzet és a választottság voltak. Ezek a nemzeti szocializmus összetevői. Ami Hess számára a

„zsidó faj tisztaságát" jelentette, az Hitler számára a „tiszta árja fajt." Herry Waton ugyancsak rámutat a rabbinikus judaizmus [ami nem azonos az ószövetségi hittel] és nácizmus közötti kapcsolatra, amikor ezt írja: *„Mi a nácizmus? A nácizmus a judaizmus imitációja: a nácizmus magáévá tette a judaizmus lényegét és ideáit, amelyek által a judaizmus és a zsidóság elpusztítására törekszik"* (Waton, *„Program for the Jews"*, 58. o.) A két ideológia szoros rokoni viszonyát vallotta Chaim Nachman Bialik, „Izrael nemzeti költője" is, amit egy verssorával igazol: *„amint Hitler, úgy én is hiszek a vér erejének ideájában."* (A Jelen órája, 1934) Ne feledjük, a szocialista-cionista Moses Hess vetette le a nemzeti szocializmus ideáit. A zsidó és német nacionalizmus ellentétes érdekei kizárták a békés egymás mellett élés lehetőségét. Németország minden áron meg kívánt „szabadulni" a zsidóktól és ezért Hitler kormányzata erősen támogatta a zsidók Palesztinába való kivándorlását.

A közös náci cionista érdekek lehetőséget biztosítottak az együttműködésre, ami a *„Ha'avara, Megállapodás"* által valósult meg. A Ha'avara [áthelyezési] és az egyéb német-cionista együttműködés eredményeként 1933 és 1941 között 60.000 német zsidó emigrált Palesztinába, akik magukkal vihették a teljes személyi vagyonukat. Ez az „üzlet" a cionista érdekeket szolgálta, mivel ez által jelentősen megnőtt a palesztinai zsidó lakosok száma és egyben a gazdasági erejük és befolyásuk is. Tegyük hozzá, történt ez azzal egy időben, hogy a világ zsidósága világszerte **gazdasági blokádot** szított Németország ellen, bojkottálva annak termékeit. Mindez nem zavarta a cionistákat, nekik csak a maguk érdekei számítottak.

1937 és 1939 között a britek erősen korlátozták a zsidók Palesztinába való kivándorlását, aminek folytán a német titkosszolgálat együttműködésre lépett a *Mossad le-Aliya Bet nevű* cionista szervezettel annak érdekében, hogy illegális módon hajószámra csempésszék be a zsidó bevándorlókat Palesztinába az angol parti őrség háta mögött. A Ha'avara és egyéb megállapodások által, az 1930-as években a hitleri Németország tette a legtöbbet a palesztinai zsidóság növekedésének és gazdasági fejlődésének érdekében. A cionisták a fiatal, életerős cionista beállítottságú zsidó bevándorlókat segítették, a vallásos zsidók ekkor nem voltak számukra kívánatosak. A háború kitörése után 1941-ben egy szélsőséges cionista szervezet, Lehi, vagy „Stern Banda" szoros katonai és politikai együttműködést ajánlott fel Németországnak, ugyanis Avraham Stern, a szervezet vezetője ekkor már a britekben látta a cionista állam útjában álló legfőbb akadályt. (A mellékelt képen a Ha'avara Megállapodás alkalmával kiadott emlékérem látható.) A háború kiszélesedésével megszűnt ez a kapcsolat, de egy további maradandó szégyenfoltja a cionizmusnak. Ez az egyezmény nagyon jól dokumentált, ám a nyilvánvaló cionista érdekeknél fogva egy tabu témává vált, és amiről említést sem lehet tenni a fősodratú médiában.

Az arab lázadás leverése után már csak egy akadálya van a cionista állam létrehozásának, a brit mandátum. 1945-ben háborút indítottak és terror akciók sorát követték el a britek (de leginkább a civilek) ellen.

A cionista terror lehírhedtebb példája a Dávid Király Hotel ellen indított bombatámadás volt 1946 júl. 22.-én. Az Irgun szervezet bombája kilencvenegy civilt gyilkolt meg: 28 brit, 41 arab, 17 zsidó, valamint öt más nemzetiségű ember vesztette életét, emellett további 45 ember megsebesült. A támadást az Irgun vezetője, az a Menachem Begin rendelte el, aki később Izrael első miniszterelnöke lett. Ez volt a legkomolyabb támadás a brit mandátum idején. 1947-ben az ENSZ jogtalanul felosztotta Palesztinát oly módon, hogy a területek nagy része a zsidó kisebbség kezébe került, akik azonnal terrorizálni kezdték az arab lakosságot, majd megkezdték az etnikai tisztogatást és 800.000 arabot űztek el földjükről. A britek 1948-ban kivonultak Palesztinából és létrejött a cionista Izrael állama. Ezt az eseményt úgy kívánják értelmeztetni a keresztény cionisták, hogy ezzel a bibliai Izrael helyre lett állítva Isten által. Ezen álláspontot tartják annak ellenére is, hogy még a zsidóságnak is csupán a töredéke élt Izraelben, és az állam továbbra is makacsul ragaszkodik az okkult töltetű szekuláris identitásához. Ezt határozottan érzékelteti Chaim Weizmann, Izrael első elnökének a következő szavai: *„Történnek időnként csodák, de nagyon keményen meg kell dolgozni értük!”*

A cionisták számára a csodák a kabbalizmus módszerei által valósulnak meg: Az **emberi** célkitűzés, erőfeszítés, az odaadó és kitartó aknamunka árán, nem pedig az Isten Szelleme (vö. *Zak. 4:6*) által. A kijelentés tartalmi lényege: „Izrael” megalapítása a kabbalista ideákat követő zsidó emberek csodája, nem Istené.

Az okkult erők fogságában és az antikrisztusi tervek szolgálatában

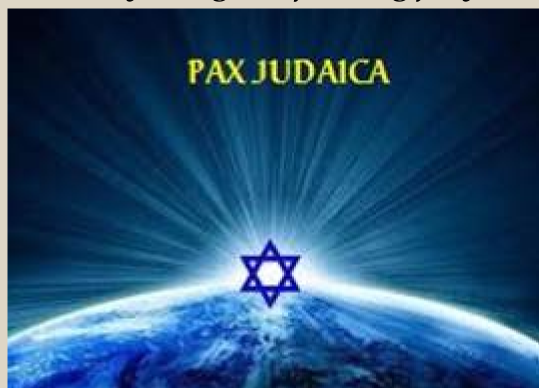

Izrael nemzete azért lett elhívva, hogy Isten választott népeként az Ószövetségben meghatározott törvények szerint éljen egy teokratikus renden belül, és példaként szolgáljon a népek számára. Korunk „Izraelje” pedig egy szekuláris, azaz egy teljesen evilági állam, ami semmiben sem különbözik a többi nemzettől, ahogy erkölcsileg sem különb azoknál. Izrael egy pogány nemzetként funkcionál: Világi az államszervezete, valamint világi a jogrendje is. Kormányzati és nemzeti

szinten van elvetve mindaz, ami a Tórában elő lett írva Izrael számára annak feltételéül, hogy Isten népeként élhessenek és, hogy különbözőek legyenek a pogányok népeitől. A cionista Izrael engedetlen Istennek és a pogányok életmódját képviseli! De ha nem az Igaz Istent, akkor kit szolgál, és mit képvisel? Nos, amint azt a sorozat első részében láttuk, Sion Isten teokratikus uralmának volt szinonimája és jelképe is egyben. A világi, „demokratikus" Izraelnek szintén megvannak azok az azonosító jegyei, amelyek jelképesen mutatják és bizonyítják a hovatartozását. A cionista állam mögött álló szellemiség legárulkodóbb jegye a nemzeti zászlót díszítő **hexagram**. Emellett egy monumentális jelképként szolgál még **Izrael Legfelsőbb Bíróság** épülete is. Ez az épületkomplexus a James de Rothschild által finanszírozott Knesszet-tel szemben, és a Rothschild kézben lévő Izrael Központ Bankja mellett lett felépítve. A bírósági épületet egy közvetlen útvonal köti össze Jeruzsálem központjával, és a Rockefeller Állami Múzeummal. A Rockefellerek ugyancsak a cionista állam elsődleges anyagi támogatói között vannak, számon tartva a Rothschildok mellett. A nagy bankcsaládokat a közös pénzügyi és politikai célok tették és teszik egymás, és a cionista állam szövetségeseivé. A bírósági épület bejáratánál egy nagyméretű kép látható, amin a Legfelsőbb bíróság alapító atyái vannak ábrázolva. A képen mások mellett ott van Jacob Rothschild báró, aki abban az időben a szülei által létrehozott *Yad Hanadiv* alapítvány elnöke volt. Az elnöki terem külső falán található az a levél, amelyben Dorothy de Rothschild kifejtette Shimon Peres elnök számára azon szándékát, hogy egy új, modern épületet szeretne felépíteni a Legfelsőbb Bíróság számára. Az illuminátus napirendet kiszolgáló Yad Hanadiv nem csak a Legfelsőbb Bíróság épületét és a Knesszet felépítését finanszírozta, de ezek mellett számos oktatási szervezet és TV csatorna létrehozását is. Magának az épületnek a felépítési terve és motívumai fedetlenül és felvállaltan okkultista jellegűek. Gazdagon fordulnak elő a különböző szabadkőműves jelképek, mintegy érzékeltetve azt, hogy e szervezet mélyen jelen van az államapparátusban. Az épületsor úgy lett megalkotva, hogy ha azt valaki végigjárja, akkor egy szimbolikus utazást tesz a sötétségből a világosság, a megvilágosodás felé, bizonyos állomásokat érintve. Ennek az „utazásnak" az utolsó állomása, vagy célja a tetőszerkezeten elhelyezkedő **piramis, a mindent látó szemmel.** Ez a luciferiánus háttérhatalmi elit messze legismertebb szimbóluma. Mint jelkép, annak a hosszú távú háttérhatalmi erőfeszítésnek az utolsó fázisát jeleníti meg kódolt formában, amit az „Új Világrend" megnevez, és alatta terjesztenek elő. (A jelkép jelentéseit Sátán apokalipszise 2012 című írásunk fedi fel részletesebben.) Emellett még egy sor további fontos okkult szimbólum lelhető fel az épületben. A kertben egy obeliszk van felállítva (csakúgy, mint Washingtonban, Londonban és a Vatikánban, azaz, a háttérhatalmi elit legfőbb operációs területein.) Mindezek mellett megtalálható még a szabadkőművesek jól ismert szimbóluma a körző és a derékszögű vonalzóval keretezett G betűs táblája is. A legzavaróbb jelképnek talán mégis az, az építészeti megoldás mondható, ami Krisztus keresztjének [és ezzel egyben az azt jelképező Krisztus vére általi kegyelem és hit] megtaposását eredményezi. Ehhez egy leleményes megoldást alkalmaztak azáltal, hogy az épület homlokzatának baloldalán egy lépcsősor úgy vezet le, hogy a kialakított útvonalon egy kereszt formán kell

áthaladni, azt szimbolikusan megtaposva. Az üzenet nyilvánvaló: A luciferiánus Új Világrendbe csak Krisztus megtagadása, és vele Isten kegyelmi ajándékának megtaposása által lehetséges bejutni. A bonyolult és leleményes szimbólumrendszerek alkalmazása rendkívül fontos eleme a luciferianizmusnak, ami által nem csupán az Új Világrendet eredményező tervek és annak elemeit fedik fel, de egyféle meg, vagy hitvallásként is szolgálnak. Ahol ezek a szimbólumok dominálják egy állam politikai, gazdasági és kulturális intézményeinek az épületeit, annak a nemzetnek a politikai, gazdasági és kulturális irányítói a világosság angyalaként tündöklő Sátánt és az ő ügyét szolgálják. A Knesszet és az Izraeli Legfelsőbb Bíróság által képviselt államiság és törvényrend mögött nyilvánvalóan nem Isten és a Tóra áll, hanem a luciferiánus szellemiség, s ezt az épület szimbolikája több mint elégséges módon bizonyítja. Izrael e meghatározó épülete egy kőbe vésett hitvallás afelől, hogy a cionista állam egy, az egyetemes megtévesztést szolgáló luciferiánus kreálmány. A háttérhatalmi tervekben több szempontból is nagy szerepe van az általuk létrehozott cionista államnak. Amennyiben képesek elhitetni azt, hogy megvalósult „Izrael nemzeti újjászületése" akkor a további bibliai próféciák értelmezését már erre a hamis tézisre építve lehet manipulálni, megtévesztve ezzel a névleges kereszténység szinte egészét. Mindez megfelelő lehetőséget nyújt a messiásként tetszelgő antikrisztus fellépésének, aki végleges biztonságot ígér Izraelnek, és Jeruzsálemből uralhatja a világot. A Dániel próféta és Pál apostol által prófétált nagy megtévesztést és a hittől való nagy elpártolást (*Dán. 9:27; 2Thessz. 2:3)* ugyanis, csak egy bibliailag korrektnek tűnő hamisítvánnyal lehet előidézni, úgy a judaizmus követői, mint a névleges keresztények köreiben is. A mesteri megtévesztés sokak elbukásához vezet, és sokak vesztét fogja okozni. Az okkult kabbalista körök számára azonban eljön annak az általuk várt világnak a reménye, amit pl. Henry Waton is felvázolt: *„A kereszténység a judaizmusra való felkészülés"* („Program," 172. old.) *„Eljön majd az idő, amikor a kereszténység felnő, és egyetemesen magához öleli a judaizmust és mindannyian a cselekedeteik által igazulnak meg. A keresztények akkor zsidókká lesznek. ...**A keresztény világban jelenleg folyamatban lévő nagy forradalom a legfelemelőbb biztosítéka annak, hogy a zsidók reménye a megvalósulás szélén van:** A keresztények zsidókká lesznek."* (Waton, „Program" 174. old.) A cionisták egy olyan hegemóniára törekednek, ahol a föld államai alávetik magukat Izrael politikai akaratának és ez *„Pax Judaica"* „világbékét" eredményez. A „keresztény cionisták" egy **hosszú távú kondicionálás** eredményeként lényegében alárendelik magukat a luciferiánus háttérhatalmak által irányított cionista zsidó állam politikai szeszélyeinek, és annak eszközévé teszik magukat. A szellemit alávetve a testinek, az istenit az ördöginek. Tudatosan NEM hirdetik Krisztust és az evangéliumot a zsidóságnak azok „érzékenysége" miatt, és készséggel szolgálnak a politikai cionizmus „idegenlégiós" zelótáiként, ha kell akár a nézeteiket nem osztó keresztény „testvéreik" ellen is. Úgy gondolják, hogy Izrael feltétel

nélküli támogatása az egyedül hiteles „bibliai álláspont”, amit egy keresztténynek követni kell. Figyelmen kívül hagyják azt, hogy Izraelt csakis akkor illetik meg mindazok az áldások, amelyekről az Ószövetségben olvashatunk, ha eleget tesznek, a szövetségben levetett kötelezettségeiknek! Amennyiben ezt megtagadják, átkok hosszú sora vár rájuk. *(5Móz. 11:26-28; 28:15-68)* A szövetségben az ígéretek és áldások csakis a követelményeknek való megfelelés függvényében teljesednek be. Az elsőt nem lehet élvezni a második felvállalása nélkül. A cionista zsidó állam minimálisan sem tesz eleget azoknak a Tórában lefektetett elvárásoknak, amelyek az isteni oltalom feltételei. Istennél pedig nincs változás. A népét azok vétkei miatt szórta szét, s amíg ugyanazon bűneiket tetőzik, amelyek miatt eleve büntetésben részesültek, addig szó sem lehet semmiféle helyreállításról.

„Miért akartok meghalni Izrael háza?”

Mi az Isten egyházában Isten igaz munkáját végezve azt tesszük Izrael érdekében, amit a próféták is tettek egykor: felhívjuk Izrael népeit a megtérésre, figyelmeztetve őket a közelgő veszedelemre, Jákob nyomorúságának napjára és az azt kiváltó okokra.

> **Ezékiel 18:31 Vessetek el magatoktól minden bűnt, amit ellenem elkövettetek, szerezzetek magatoknak új szívet és új szellemet! Miért is halnátok meg, Izrael háza? 32Nem lelem én örömömet a halálban – mondja JHVH, az Isten. Térjetek hát meg és éljetek!**

> Ezékiel 33:11 **... Térjetek meg, térjetek le gonosz utatokról! Miért akartok meghalni, Izrael háza?**

A próféták üzenetét megvetették, a prófétákat pedig üldözték, és ezt teszik ma is korunk vallásos, de Istent nem követő farizeusa. Pedig Isten tudtára adta Izraelnek, hogy amennyiben nem követik a törvényét és parancsolatait, akkor kiokádja őket magából a nekik adott föld. *(3Móz. 18:28-29; 20:22)* Ez meg is történt, a következetes törvényszegések miatt, először Izraelt, majd később Júdát is kiokádta a föld. A Szentírás határozottan rámutat arra, hogy amíg abban a romlott állapotukban vannak, amiért eleve ki lettek vetve, addig nem fogadja vissza őket a föld. Az ószövetségi szerződés megszegése, majd annak felbontása eredményezte Izrael, majd Júda szétszóródását és csakis az újszövetség megkötésével történik meg a helyreállításuk. Az idevonatkozó próféciák fényében határozottan kijelenthető az, hogy korunk cionista államában semmiképpen sem teljesedhetett be Izrael bibliai helyreállítása!

A politikai cionizmus eredete és történelme, valamint a vele kapcsolatos okkult beállítottságú személyiségek törvénytipró karaktere mind azt bizonyítják, hogy sem a mozgalom, sem annak mozgatói, nem Istentől valók. Hamis próféták, önjelölt messiások, nagy világmegváltó [rém] álmok álmodóinak hosszú sora vetekedett Isten akaratával az elmúlt csaknem kétezer évben, s a cionista állam az ő erőfeszítéseik rossz gyümölcse. Ezek felől prófétálta Jeremiás a következőket:

> **Jeremiás 29:8-9** [8] Ezt mondja a Seregek JHVH-ja, Izráel Istene: **Ne engedjétek, hogy rászedjenek benneteket** a próféták és a jósok, akik köztetek vannak, **és ne hallgassatok az álmodók álmaira.** [9] **Mert hazugságot prófétálnak nektek az én nevemben, nem küldtem őket** – így szól JHVH.

E sorok egyaránt vonatkoznak azokra a hamis prófétákra és izmusok megálmodóira, akik olyan politikai eszközökkel, ideológiákkal és intellektualizmussal vezetik tévútra a zsidóságot és kereszténységet, amelyek csak bajt, szenvedést és zűrzavart okoztak a világban. Róluk és neki szól a figyelmeztetés:

> **Jeremiás 17:5** Ezt mondja JHVH: **Átkozott az a férfi, aki emberben bízik, és testi erőre támaszkodik, JHVH-tól pedig elfordul szíve!**

Nem az emberi bölcsesség, nem a nagypolitika, nem a katonai erő és a modern hadi eszközök nyújtanak biztonságot Izrael népének, hanem Isten, amennyiben teljes szívvel megtérnek hozzá. *(Zsolt. 118:8; Ézs. 2:22; Jer. 17:5)*. Csak ha ez megtörténik, akkor lesz helyreállítva Jákob háza. Ma az izraelita népek elérték az erkölcsi hanyatlás tetőfokát, amiért hamarosan szembe kell nézniük a büntetésként rájuk hozott nagy nyomorúság korrigáló szenvedéseivel. Isten megfosztja az izraelita nemzetek mindegyikét a fizikai áldásaiktól, az általuk élvezett jólététől, valamint a nagyhatalmi státuszaiktól és a ma még számottevő katonai képességeiktől is. Elveszejti a militarizmus eszközeit, amelyekre a próféciák úgy utalnak, mint a bálványimádat eszközeire, szereire, a varázslásra, bálványimádatra, faragott képekre, Asherah oszlopokra, stb. Meg kell tanulniuk, hogy egyedül Istenben találnak oltalomra, ezért a próféták úgy kezelték a militarizmust, mint a bálványimádat egy formáját és az Isten szövetségének megszegését. Isten maga fosztja meg Júdát a jelentős harci képességeitől.

> **Mikeás 5:9-14** És ez történik azon a napon – mondja JHVH -, **elveszem lovaidat tőled, és szétszórom szekereidet;** [harci eszközeidet] [10] **elpusztítom országod városait, és lerombolom minden erődítésedet;** [11] kiveszem kezedből a varázslószereket [mindazt, ami bálványimádathoz köthető], és jósok nem lesznek többé benned; [12] kipusztítom faragványaidat és szobraidat körödből, hogy ne imádd többé kezed műveit. [13] És tövestül kiirtom berkeidet körödből, **és elpusztítom városaidat;** [14] haragosan és bőszen bosszút állok valamennyi nemzeten, mely meg nem hallgatott.

> **Ézsaiás 3:1-4; 26** Oh, szűnjetek meg hát az emberben bízni, akinek egy lehellet van orrában, mert hát ugyan mire becsülhető ő? [2] **Mert ímé az Úr, a seregeknek Ura elveszi Jeruzsálemből és Júdából a támaszt, és a táplálót,** a kenyérnek minden erejét, és a víznek minden erejét; [3] **Az erőst és hadakozót, bírót és prófétát, jóst és öreget;** [4] Az ötvenedes hadnagyot, a tisztes embert, a tanácsost, az ügyes mestert és a varázsláshoz értőt; ...[26] **Férfiaid fegyver által hullnak el, és vitézeid harczban:**

Mielőtt ez megtörténik, egy utolsó lehetőség adatik a megtérésre:

> **Jeremiás 4:1-4** Ha vissza akarsz térni, Izrael – mondja JHVH -, hát visszatérhetsz hozzám. **Távolítsd el utálatosságaidat színem elől, akkor nem kell futnod előlem.** [2] És ha újra így esküszöl: „Amint igaz, hogy él az Úr”, **és megtartod esküdet hűségesen, igazsággal, becsülettel;** akkor a nemzetek áldottnak mondják magukat benned, és benned dicsekszenek. [3] Mert ezt mondja az Úr Júda férfiainak és Jeruzsálem lakóinak: Szántsatok magatoknak új ugart, és ne vessetek bogáncs közé! [4] **Metéljétek körül magatokat az Úrnak, és távolítsátok el szívetek előbőrét, [ti, Júda férfiai és Jeruzsálem lakói]!** Nehogy kitörjön haragom, mint a tűz, és olthatatlanul fellobbanjon gonosz tetteitek miatt.

A próféciák rávilágítanak arra, hogy ezt a lehetőséget is el fogják vetni. A Sátán zsinagógája által vezetett cionista állam és izraelita támogatói, kiszolgálói [az USA és egyéb angolszász nemzetek] a jelenlegi gazdaság és katonai erejükre támaszkodva, magukban bízva, inkább a háborút választják, s ez látható a napi hírekben. Emiatt hirtelen jön rájuk a veszedelem és romlás:

> **Ózeás 8:1,7** [1] Állj készen a trombitával! Úgy tör a baj JHVH házára, mint a sas: mert megszegték szövetségemet, fellázadtak törvényem ellen. [7] Szelet vetnek és vihart aratnak.

Isten ellenségeik kezébe adja, pusztulásra, nemzeti fogságra és szorongatásra ítéli Izraelt és Júdát, amit Jákob nyomorúságaként nevez az Írás *(Jer. 30:7)* Csak e halálos lecke után tér meg Izrael és Júda kis maradéka, s e maradék lesz helyreállítva az újszövetség felvételével. *(Jer. 31:7-9; 31)* Izrael vissza lesz oltva a jó olajfába, szívében körülmetélten, nem bízik többé emberben, hanem az élő Istenében.

Deja vu

Ma a Messiás közeli visszatérésére várva a történelem láthatóan megismétli önmagát. Ahogy az Jahósua első eljövetele előtt történt, úgy ma, a közeli visszatérésének idejében ugyancsak hevesebben ég az a bizonyos messiási láz. Ahogy abban a korban élő nemzedék nagyobb része a maguk érdekeit szem előtt tartva és szűklátókörű elvárásokkal várták a Messiást, úgy korunkban is számos hamis elképzelés létezik a visszatérésének lényegét és körülményeit illetően. Mi több, amint akkor léteztek türelmetlen és fanatikus zelóták, akik a saját akaratuk és kezük által kívánták elvégezni Izrael helyreállítását, úgy ennek is meg van a maga modern változat a cionista Izrael és a keresztény cionisták által. Ahogy a korai zelóták, a maiak is szentül meg vannak győződve arról, hogy igazuk van, és Isten munkáját végzik. A különbség csupán annyi, hogy a korai zelóták

megakadályozni kívánták az isteni akaratból való szétszórattatást, a modernek pedig az adott idő előtt akarják kierőszakolni az összegyűjtetést. Talán érdemes lenne figyelembe tartani a történelmi leckét: a korai zelóták elvesztették a harcot és utolsószálig elpusztultak Maszadával záródó harcukban. Lecke ez, a saját harcukat megvívó emberek számára: Isten nem volt, s ma sincs velük.

És végül, de nem utolsósorban, amiként az első században volt egy kevés számú hithű és megtartott maradék, e kor végén is vannak igazak, akiket semmi nem téveszt meg, és nem tántorít el **az igaz** Messiás ismeretétől, és eljövetelének reményétől. Hogy a hasonlat tejes legyen, a Messiás első századi megjelenése csak azok számára hozta el a megváltást, akik felismerték őt annak, aki volt, és bíztak benne. Hasonlóan, az igazak feltámadása és átváltozása is csak azok számára válik valósággá, aki az ő tanításai szerint élnek. Fizikai Izrael tekintetében pedig csak egy megtért és teljesen megtisztult kis maradék tér majd haza a Szentföldre, Krisztus vezetése alatt. Nem az igazak készítik elő és valósítják meg az Isten országát, hanem a Messiás készíti fel az igazakat arra, hogy azok tökéletessé váljanak és beléphessenek a mennyei Sionba, Isten szellemi birodalmába. Mert senki nem léphet Isten szent hegyére, Sionra, aki nem méltó arra – sem a szellemire, sem a fizikaira.

Megjegyzés: Az írásban felvázolt folyamatok és események minden egyes fázisáról külön-külön is alapos tanulmányok, illetve könyvek hosszú sora jelent meg (elsősorban angol nyelven,) amelyek nagy része elérhető az interneten is. Így az itt leközölt információk viszonylag könnyen elérhetőek és ellenőrizhetőek sokkal bővebb és részletesebb formában is.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

A CIONIZMUSRÓL

IV. Rész

A szikáriusok, régiek és újak

Letölthető Word dokumentum

Letölthető PDF dokumentum

Amikor manapság a „vallási fanatizmus", a „szent háború" (a dzsihád), illetve a „terrorizmus" kifejezések szóba kerülnek, akkor ezeket azonnal az „arab terroristákkal", illetve az iszlám vallással és annak szélsőséges követőivel asszociáljuk. A szent háború fogalmát és a nyers, elrettentő terrort, mint annak eszközét azonban nem az iszlám „találta fel", hiszen ezek eredete több mint fél évezreddel megelőzi Mohamed születését. A lejegyzett történelem egy a Krisztus idejében létrejött fanatikus zsidó szektát az ún. szikáriusokat tartja számon az első olyan szervezett csoportként, amelynek tagjai elvakult vallási és nacionalista láztól túlfűtve követtek el gyilkosságokat, illetve terrorcselekményeket. Mivel a merényleteiket nem csak katonai célpontok ellen követték el, hanem ártatlan zsidó és római civilekkel, esetenként gyermekekkel és nőkkel szemben is, így modern értelemben terroristák voltak. A szikáriusok a bibliai történelem részét képezik és rendkívül sok tanulság levonható ennek a mozgalomnak a kialakulásával, pályafutásával és filozófiájával kapcsolatosan. Az eredeti szikárius mozgalom vérbefulladt, de a lecke ellenére ez a fanatikus eszmeiség ma is él úgy a zsidó, mint a keresztény cionisták köreiben. Noha tanulságként áll előttünk az első századi zelóták és szikáriusok eredménytelen és önpusztító mozgalma, szellemi utódaik ma is ugyanabba a hibába esnek: a maguk vágyait és rögeszméit az Isten akaratának tulajdonítják, és azt hirdetik, hogy ezt az „igaz ügy" melletti harcukat Isten majd maximálisan támogatni fogja természetfeletti erővel, illetve csodákkal. Ez pedig esetükben is ugyanazt a pusztulást eredményezi, mint amire szellemi elődeik jutottak.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

E-mail: **p.poli@mailcity.com**

A zelóta és a szikárius mozgalom kialakulásának körülményei

Krisztus születése körül a judaizmus már amúgy is igen színes **szektáriánus palettája** még egy további iskolával, a zelóták [a „buzgók”] felekezetével bővült. Josephus Flavius, A zsidók története című munkájában arról is leírást nyújt, hogy milyen körülmények között jött létre ez az új vallási/politikai mozgalom, csatlakozva a korabeli judaizmus már létező három irányvonala, a szadduceusok, a farizeusok és az esszénusok iskolái mellé. Maga a leírás:

> „XVIII, 1. Quirinius római szenátor, aki már valamennyi államhivatalt viselte és magas rangja miatt igen befolyásos ember volt, a császár parancsára néhány kísérőjével Syriába ment, részben hogy törvényszéki tárgyalásokat tartson, részben pedig hogy a vagyonbecslést elvégezze. Vele együtt küldték ki a lovagrendi Coponiust, hogy átvegye Júdeában a főhatalmat. Quirinius nemsokára Júdeába is elment, amely most már egyesült Szíriával, hogy elvégezze ott a vagyonbecslést és értékesítse Archelaos javait. **A zsidók azonban eleinte hallani sem akartak az összeírás céljára elrendelt vagyonbevallásról, de azért Joázár főpapnak, Boethos fiának rábeszélésére végül mégsem ellenkeztek, hanem az ő utasítására nyugodtan tűrték vagyonuk megbecsülését. Azonban a gaulani Júdás, aki Gamala városában született, Szádok farizeussal együtt azzal a hazugsággal izgatta fel a népet, hogy a vagyonbecslés következménye kétségtelenül rabszolgaság lesz, tehát felszólította, hogy védelmezze meg szabadságát, mert most van itt a legjobb alkalom, hogy békességet, biztonságot s még hozzá dicsőséget is szerezzenek. Azonban Isten csak akkor fogja őket megsegíteni, ha elhatározásaikat keményen végre is hajtják és ebben a nagyon fontos ügyben minél hajthatatlanabbul cselekszenek.**” – Flavius Josephus, ***A zsidók története*, 18. Könyv. I. fej.**

A zsidó lakosság messze nagyobb része a főpap utasítását követte, aki - az ekkor még érvényben lévő Ószövetség keretein belül - az Isten felkentje és az isteni akarat közvetítője volt! Ugyanakkor ebben az időben várták a zsidók a változást és szabadulást elhozó Messiás megjelenését. Júdás és társa, Cádok ezt a vágyakozást, illetve várakozást kihasználva messiási szerepben tetszelegve lázadtak fel az isteni rend ellen *(Ap.Csel. 5:37)*. Követőiket arra utasították, hogy gyújtsák fel a házát és rabolják el az állatait minden olyan zsidónak, aki aláveti magát a római népszámlálásnak. Arra hivatkoztak, hogy ők Isten akaratát közvetítik és végzik, azzal ámítva a népet, hogy ha fegyvert fognak, akkor Isten majd a csodák erejével biztosítja számukra a győzelmet. Emiatt, s az ekkoriban tetőződő messiási várakozások miatt sokan melléjük is csatlakoztak:

> „Az efféle beszédeket nagy tetszéssel fogadták, s **így a vakmerő lázadás nemsokára óriási arányokat öltött. Ennek a két embernek az izgatása miatt rengeteg szenvedés sújtotta népünket. Egymás után következtek a háborúk, és természetes, hogy a zsidók a folytonos támadások miatt súlyosan szenvedtek.** Igazi barátaikat, akik segíthettek volna rajtuk, elvesztették; **elszánt rablók zaklatták az országot, a legderekabb férfiakat sorra leöldösték, állítólag a közjóért, a valóságban azonban csak egyéni haszon reményében, így szüntelenül voltak lázadások, a polgárok legyilkolása, és a**

lakosok abban az igyekezetükben, hogy az ellenpártból senkit se hagyjanak életben, egymást gyilkolták, máskor pedig ellenségeiket öldösték le; az éhínség miatt az elvetemültség a végsőkig fajult, városokat elfoglaltak és feldúltak, s végül az ellenség Isten templomát is földig égette. így aztán a nyugtalankodás és **az ősi intézmények megrendülése maguknak a gonosztevőknek is romlásukra vált.** Ugyanis Júdás és Szádok, akik egy negyedik filozófiai irányzatot alapítottak és máris sok hívet gyűjtöttek maguk köré, már most is a legszörnyűbb zűrzavarba döntötték az államot **és olyan tanokat hirdettek, aminőket addig senki sem hallott, s ezzel későbbi szerencsétlenségek magvait hintették el.** Ezekre a tanításokra szeretnék röviden kitérni, **mivel velük éppen az ifjabb nemzedéket szédítették meg és ezzel ásták alá az államot.** .... Semmiféle halálnemtől nem rettennek vissza, **de rokonaikat és barátaikat is könnyű szívvel meggyilkolják,** csak ne kelljen senkit uruknak elismerniök. Mivel **makacsságuk általánosan ismeretes,** azt hiszem, részletesebben nem kell beszélnem róluk." – **Flavius Josephus *A zsidók története*, 18. Könyv. I. fej.**

Júdás és Cádok, a mozgalom kirobbantói azonban felelősek voltak a következő évtizedek szörnyű eseményeiért. Sokat elárul Josephus leírása, miszerint *„Olyan tanokat hirdettek, aminőket addig senki sem hallott".* A zelóták új tana a félresiklott vallási fanatizmus és a politikai nacionalizmus robbanékony keveréke volt! Jegyezzük meg, időközben megjelent és elvégezte munkáját az igaz Messiás, magához vonta Izrael választottait és kiragadta „az országlást" a szellemileg elbukott nemzet kezéből, amit onnantól már Isten szellemi népe – az egyház - reprezentált. A Messiás megfeszítését követően Júda kapott egy negyven éves próba periódust, mielőtt elérte a vég. Ezt a negyven évet a lehető legrosszabb módon használták ki, s erről szól a zelóták és a szikáriusok története.

A jelek szerint maga Júdás nem élte meg az általa szított lázadás teljes kiszélesedését. Az újszövetségben található egy rövid utalás Júdás és közvetlen követőinek sorsáról:

Ap.Csel. 5:37 ... a népszámlálás idején a galileai Júdás állt elő, és megnyerte magának a népet. **Ő is elpusztult, és akik követték, azok szétszóródtak.**

Júdás halála után a mozgalom azonban nem szűnt meg, sőt, egy jelentős mértékben kiszélesedett. A zelóták szétszóródtak és gerilla típusú harcmodorra váltottak. A fanatikusabb elemeik Júdás fiainak vezetése alá tömörültek, akik elkülönülve a mérsékeltebb társaiktól egy sokkal szélsőségesebb sereget képeztek - a hírhedt szikáriusokat. Ezek sivatagi rejtekhelyekre vonultak vissza és gerilla típusú támadásokat, terrorakciókat hajtottak végre a rómaiak és az általuk megalkuvónak tartott zsidókkal szemben. A Galileai Júda két fiát a rómaiak elfogták és keresztre feszítették i.sz. 47-ben, miután a mozgalom vezére Júdás életben maradt harmadik fia, Menehám lett. Számos más ilyen szabadcsapat kóborolt a sivatagban különböző vezetők irányítása alatt. Az i.sz. 50-es évek vége felé, amikor Pált elfogták Jeruzsálemben, a római ezredes azt vélte, hogy ő is egy ilyen szikárius csoport vezetője volt:

Ap.Csel. 21:38 Hát nem az az egyiptomi vagy, aki nemrégiben fölkelést szított, és négyezer szikárius férfit kivezetett a pusztába?"

Ezt az eseményt Josephus is lejegyezte a zsidó római háború történetét megörökítő munkájában. Az ezredes azért használta az „egyiptomi" kifejezést, mert egy nagyobb szikárius felkelés vezetője az egymilliót számláló egyiptomi zsidó diaszpórából származó zsidó férfi volt. Ez a személy egy harminc ezres szikárius sereggel meg akarta támadni Jeruzsálemet, hogy visszafoglalja a rómaiaktól, hogy aztán messiásként uralkodjon a zsidók fölött. Seregét azonban szétverték a római légiók, miután a 4000 főt

számláló maradék csapataival visszavonult a sivatagba. Erre az eseményre utalt a római tiszt, amikor Pált meggyanúsította.

Josephus nagyon jól jellemezte a mozgalom következményeit, amikor azt írta, hogy a zelóták által kirobbantott harcok csak értelmetlen szenvedéseket és pusztulást okoztak. Zűrzavart hoztak a zsidó kvázi államiságra, de a végeredmény még sajnálatosabb volt, hiszen az általuk kirobbantott háború hosszabb távon a zsidóság száműzettetéséhez vezetett. Ennek a periódusnak a messze leghírhedtebb szereplői a zelótákból kivált és náluknál is messze fanatikusabb szikáriusok voltak, akik a megfélemlítés és a terrorizmus módszereit alkalmazták. Nevüket az általuk használt görbe tőrről kapták. A latin *sicarius* jelentése tőrös, tőrhasználó, a *sicarii* pedig ennek többesszámú változata, azaz, *tőrösök, tőrt használók*. Ezt a megnevezésüket használta a híres zsidó történész Josephus is *„A zsidó háborúk"* című munkájában. A szikáriusok bevett módszere az volt, hogy a köpenyük alá rejtették a tőrt, majd megközelítették a kiszemelt áldozatukat és orvul ledöfték. A gyilkosság elkövetése után gyorsan elrejtették a fegyvert és ártatlan járókelőkként viselkedtek, s gyakran maguk kezdtek el hangosan kiáltozni: - Gyilkos, gyilkos! - valamely irányba mutogatva, majd a kialakult zűrzavart kihasználva elvegyültek a tömegben. Mivel a ruha alá rejtett *sica* –val és előre kidolgozott módszerekkel dolgoztak, a szikáriusok alattomos gyilkolási módszere után a későbbi latin nyelvhasználatban az orvgyilkosokat, bérgyilkosokat, útonállókat ugyancsak *sicarius*-nak nevezték. Josephus azonban hangsúlyozza, hogy noha leginkább az ilyen városokban elkövetett orvtámadások által váltak hírhedtekké, de korántsem korlátozták magukat csupán erre a taktikára. Gyakran csapatosan támadtak rá védtelen falvakra és kisebb római helyőrségekre, de képesek voltak jelentősebb katonai erőket is kiállítani és így akár egy reguláris seregként harcba vonulni.

Tény, hogy hosszú évtizedekig rettegésben tartották nem csak ellenfeleiket, de saját honfitársaikat is, ha azok az ő értelmezésük szerint vétettek az Isten törvényei ellen. Ezt pedig bármire ráruházták: ha valaki megfizette a törvényes római adópénzt (ilyen szempontból maga Jahósua is az ellenségüknek számíthatott, lásd a kijelentését: *Mát. 22:21*-ben), vagy ha rómaiakkal kommunikált, esetleg üzletelt, netán a római divatot követte, az már kollaboránsnak, illetve hazaárulónak számított és méltó volt a halálra. De elég volt akár a római szobrok árnyéka alatt áthaladni, az már szentségtörés volt számukra. Még a Templom udvarában is elkövettek gyilkosságokat és a szikáriusok gyilkoltak meg egy Jonatán nevű főpapot is [noha ez a tisztség a templom lerombolásáig Istentől adatott méltóság volt]. Az átlag zsidó ember joggal rettegett tőlük, de még a rómaiakat is képesek voltak félelemben tartani. Az elrettentés technikája a terrorizmuson alapult. Mivel a szikáriusok egy viszonylag elenyésző kisebbségét képezték a zsidóságnak, minden áron ki kívánták provokálni nemzettársaikban a felkelés vágyát. Ezokból merényletek sorozatát követték el Jeruzsálemben, azt remélve, hogy felszítják a lakosságban a harci szellemet. Természetesen a rómaiak keményen megtorolták minden szikáriusok által elkövetett akciót, ám

a válaszcsapásaikat gyakran a civil zsidóság szenvedte meg, így a szikáriusok közvetve elérték a céljukat és képesek voltak állandó feszültséget fenntartani a júdeaiak és rómaiak között.

I.sz. 66-ban a zelóták, a szikáriusok és a velük rokonszenvező csoportok összefogtak és kirobbant egy általános lázadás, ami gyors ütemben az első zsidó háborúvá szélesedett. Flavius lejegyzése szerint a lázadó csoportok gyakran támadtak meg falvakat és városokat, a fogságba esett rómaiakat megölték. Egy alkalommal lerohanták Engadd városát, ahol több száz védtelen római nőt és gyermeket mészároltak le csupán a megfélemlítése céljából, és ami mozdítható volt azt elrabolták (*A zsidó háború*, IV. Könyv, 7. Fejezet 2. §). Az ilyen akciók minden bizonnyal hozzájárultak ahhoz, hogy a római katonákban komoly ellenszenv alakuljon ki a zsidók iránt, amit aztán az elfogultabb írók „antiszemitizmus”-ként interpretálnak. A lázadók seregeit a Galileai Júda életben maradt fia, Menahem ben Jehuda és Eleizer ben Jair vezette. A lázadók még 66-ban bevették a híres Masszadát, amit főhadiszállásukká tettek, és elfoglaltak egy másik fontos erődítményt, Antonia-t is. E bázisokra támaszkodva portyázó csapatokat küldtek ki, amelyek állandóan zaklatták a római légiókat és támadták az utánpótlási konvojaikat.

A negyven éves ítélet előtti próba periódus utolsó éveiben a megátalkodottság tetőződött. A Róma ellenes háborúval párhuzamosan egy rettenetes zsidó polgárháború is lezajlott, aminek alkalmával a különböző zsidó frakciók kegyetlenül mészárolták egymást. A zelóták, a szikáriusok és számos más lázadó csoport ebben az évben (i.sz. 66) egyesítették seregeiket és elfoglalták Jeruzsálemet és birtokukba vették a Templomot is, amit egyféle haditámaszpontként vagy erődként használtak. Egyeduralmat kívántak és kivégeztek mindenkit, aki esetleg kihívást jelenthetett számukra. A lakosság nagyobb része egyáltalán nem szívlelte a fanatikusok uralmát, hiszen azok állandóan rabolták és fosztogatták a népet. A még funkcionáló hivatalos izraeli tanács tagjai határozottan elítélték a szikáriusok nacionalizmusát, s főképp az eszközeiket:

> „A tanács vezető emberei úgy vélték, hogy nem nézhetik tovább tétlenül ezeket az esztelen üzelmeket, tehát gyűlésbe hívták az egész zsidóságot, **leleplezték a szikariusok üzelmeit, és bebizonyították, hogy ők az okai minden bajnak, ami eddig érte a zsidókat.** Most azonban, folytatták, a szikariusoknak hiába sikerült megszökniük, reménytelen a helyzetük, mert mihelyt a rómaiak felismerik őket, elkészülhetnek rá, hogy azonnal végeznek velük: ezért **igyekeznek magukkal rántani a pusztulásba azokat is, akiknek soha semmi részük sem volt aljas üzelmeikben.**” - ***Zsidók háborúi* VII. Könyv, 10. Fejezet**

Érthető módon Jeruzsálem lakosai több alkalommal is megpróbálták eltávolítani ezeket a szélsőségeseket. A legjelentősebb ilyen kísérlet Ananus ben Ananus, vagy röviden, csak „Ben Hana”, egy korábbi főpap vezetése alatt történt meg i.sz. 68-ban. Amikor Ben Hana felhívta a lakosokat a zelóták ellen, sokan csatlakoztak hozzá. A zelóták azonban kitörtek a templomból rárohantak az ellenük gyülekező csapatokra és kezdetét vették a harcok. Ben Hana seregei képesek voltak visszaszorítani a zelótákat, akik a Templom belső udvarába vonultak vissza. A külső udvart ben Hana 6000 katonája foglalta el. A zelóták a szorult helyzetükben az idumeaiakhoz fordultak segítségért, azt hazudva nekik, hogy Ben Hana a rómaiak kezére kívánja játszani a várost. Az edomiták erre a hírre sebtében felállítottak egy 20000 fős felmentősereget és azonnal Jeruzsálem alá vonultak. Az éjszaka

folyamán a zelóták egy kis csapata kiosont a templomból és megnyitotta a városkaput az edomiták előtt, akik leölték a feleszmélő kapuőrséget, majd rátörtek a külső templomban állomásozó csapatokra. A túlerőben lévő idumeaiak és zelóták legyilkolták ben Hana teljes seregét, aki maga is elpusztult a csatában. Ezután mészárolni kezdték a lakosságot, amiért azok fellázadtak ellenük. Jeruzsálem és a Templom a zelóták kezében maradt i.sz. 70-ig, a város ostromáig és elpusztításáig. Jellemző módon a különböző zsidó frakciók közötti belharc nem szünetelt még Jeruzsálem ostromának ideje alatt sem. Josephus **leírást nyújt** az ostromlott városban történt rettenetes körülményekről, ahol még a kannibalizmus is előfordult. Beteljesedett mindaz, amire Isten figyelmeztette Izraelt, és amit a szövetségszegés átkaiként ismerünk:

> 3Mózes 26:25-33 25 **Kardot hozok rátok, hogy megbosszulja a szövetséget.** Akkor majd városaitokba menekültök, de pestist bocsátok rátok és ellenségeitek kezére kerültök. … 29 **Megeszitek fiaitok húsát, és megeszitek lányaitok húsát.** 30 **Lerombolom magaslati helyeiteket, elpusztítom illatáldozataitok oltárait, holttesteiteket bálványaitok törmelékeire halmozom, és eltaszítalak benneteket.** 31 **Városaitokat rommá teszem, elpusztítom szentélyeiteket, és nem szívom többé a megbékélés illatát.** 32 **Úgy elpusztítom országotokat, hogy ellenségeitek álmélkodni fognak rajta, amikor odamennek lakni.** 33 **Szétszórlak benneteket a nemzetek közé. Kardot rántok ellenetek, hogy országotokat pusztasággá tegyem és városaitokat romhalmazzá.**

Hősök, vagy antihősök?

A város elesett, a Templom porig égett, a harcok, az éhinség és az egyéb csapások pedig több mint egy

millió zsidó áldozatot követeltek. A szikáriusok maradéka Eliazar Ben Jair vezetése alatt visszavonult Maszada hegyi erődjébe, ahol még további három évig álltak ellent a római seregeknek. Végül a reménytelen harcot feladva az utolsó 960 ember a halál mellett döntött és sorrendben kivégezték egymást. Maszada és a szikárius mozgalom egésze egy hevesen vitatott eleme a zsidóság és a judaizmus történelmének, s ez okkal van így. Tény, hogy a szikáriusok egyszerre voltak céltévesztett vallási fanatikusok, halált megvetően bátor nacionalista harcosok, de emellett „közbűntényes" haramiák is. Az általuk kirobbantott háborúval és viselt dolgaikkal nem csak hatalmas szenvedések sorát okozták a honfitársaiknak, de végsősoron a zsidó államiság megszűnését is. Isten nem állt a törvény kereteit elhagyó mozgalom mögött és nem támogatta a harcukat. Ellenkezőleg, ez Júdának a próféták által megjövendölt ítéletének és

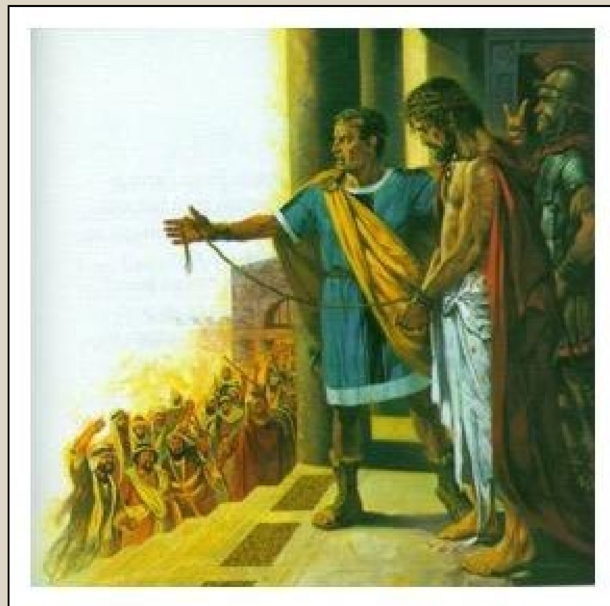
büntetésének ideje volt. Éppen ezért a korai keresztények és a vallásosabb zsidók korrekt módon úgy tekintettek Júda elbukására és a templom elpusztítására, mint a korábbi, a babiloniak keze által véghezvitt isteni ítéletre. Másszóval, felfogták és próféciai alapténykénť kezelték azt, hogy a rómaiak által az isteni ítélet manifesztálódott Júdában és Jeruzsálem fölött.

A későbbiek folyamán a rabbinikus vagy talmudista judaizmus egyre inkább hozzáigazodott a szikáriusok szellemiségét továbbéltető álmessiási mozgalmak olyan téziseihez, mint a zsidó önmegváltás és nemzeti önmegvalósítás (ennek folyamatát lásd **A Cionizmusról, II. rész**-ben). Ez az értelmezésmód az 1800-as években beékelődött az akkoriban **céltudatosan elfelekezetiesített** és egyre megosztottabbá váló protestantizmusba is, ami korunk modern keresztény cionizmusát eredményezte. Emiatt a modern cionisták – beleértve a keresztény változatot is - már inkább hajlamosak a nacionalista hősiesség megtestesítőit látni a Jeruzsálemet, majd Maszadát védő szikáriusokban. Ennek megfelelően aztán sokkal pozitívabb képet kívánnak róluk megformálni. Maszada ma egy híres turisztikai látványosság, ami a zsidó nemzeti hősiesség egy szimbólumává lett téve és ez az Izraelbe látogató keresztények számára is egy kihagyhatatlan turisztikai célpont. Ezek fényében érthető, hogy a keresztény cionisták ugyanolyan pozitív hősökként kezelik a modern szikáriusokat, a szekuláris zsidó államot létrehozó politikai cionizmus élharcosait is.

A próféciai valóság és a Josephus által elénk tárt kép fényében nem egy könnyű feladat pozitívvá varázsolni a szikáriusok szerepét. Sokat elárul egy keresztény felekezet szellemiségéről az, hogy miként értékelik a zelóták történelmi szerepét: A bibliai leírások fényében és a korai egyház mintájára negatívan vagy a politikai cionizmus és az abból következő keresztény cionizmus hatására pozitívan. A bibliai alapoktól eltávolodott névleges „hívők" gyakori kérdése az, hogy hol volt Isten ekkor? Miért nem segítette meg választott népét, illetve az elkeseredetten harcoló „nemzeti hősöket"? Miért nem tett példás nagy csodákat érdekükben, mint tette azt a korábbi időkben? Ez és az ehhez hasonló kérdések eleve a bibliai ismeretek hiányáról és a tévtanítások hatásáról tanúskodnak. Ettől függetlenül a kérdések választ érdemelnek. Nos, Isten ebben az időben is megsegítette a választott népét és hatalmas csodát produkálva mentette meg őket a vésztől. A Messiást elfogadó, és az új szövetséget megkötő zsidó hívők eleve egy hatalmas csodát tapasztatlak meg azáltal, hogy Isten kiöntötte rájuk Szent Szellemét. De a földhözragadtabb emberek kedvéért tegyük hozzá, hogy nem csak felfoghatatlan szellemi csodákat produkált a választottainak, hanem jelentős fizikai csodákat is. **Ugyanis Izrael hithű maradéka közül egyetlen egy ember sem pusztult el Jeruzsálem ostromakor, illetve a Júdát érő ítéletben.** Egy **Isten által nyújtott csoda folytán** a végső ostrom előtt a rómaiak ideiglenesen visszavonultak és egy harsogó égi hang a város elhagyására utasította a hívőket, akik mindannyian elhagyták a várost. (ezt Josephus, és más több ókori történetíró is megemlíti, pl. más formában Tacitusz) Amikor a rómaiak visszatértek és elpusztították a várost a zsidó keresztények Pellában, biztonságos körülmények között vészelték túl a harcokat. A Messiást megtagadó gonosz nemzedéket pedig elérte mindaz, amiket a Törvény *(3Móz. 26:14-46; 5Móz. 27:26, 28:15:68)*, a próféták *(Jer. 3:8-11)*, és maga Krisztus is megjövendölt *(Lk. 20:10-22)*.

A sorsdöntő választás

Bármennyire is egyértelmű, manapság csak kevesen merik feszegetni a Krisztus zsidók általi halálraadása és Júda ítélete között fennálló ok-okozati viszonyt. Márpedig Jeruzsálem és a Templom elpusztítása,

valamint a zsidók szétszórattatása az ennek a negyven évvel korábbi sorsdöntő választásnak volt a közvetlen eredménye. A cionista tábor képviselőinek – beleértve a keresztény ciononistákat is – nyilvánvaló érdeke ezt a kapcsolatot elfedni, illetve minimalizálni és Krisztus haláláért elsősorban a rómaiakat okolni. Ezt az adott újszövetségi idézetek azonban rendkívül megnehezítik. Pilátus ugyanis szabadon kívánta engedni Jahósuát, mire a zsidók felhördültek, hogy *„Nem vagy a Cézár barátja, ha megteszed” (Jn. 19:12)*. A kormányzó ezután még egy utolsó kisérletet tett arra, hogy felmentse Jahósuát a halálos ítélet alól. Mint tudjuk, Pilátus az akkoriban szokásos páska-amnesztia által bevonta az összegyűlt népet annak eldöntésére, hogy ki legyen szabadon engedve. A választást a lehető legegyértelműbbé kívánta tenni oly módon, hogy az általa és valójában a zsidó törvényszék által is ártatlannak bizonyult Jahósua, a Messiás mellett egy Barabbás nevű, hirhedt haramiaként elítélt szikáriust választott ki az amnesztiára. Pilátus abban reménykedett, hogy a nép a józan eszét használva az ártatlan Jahósuát fogja szabadon engedni, nem pedig egy lázadó rablógyilkost. Ez azonban egy túl jóhiszemű feltételezés volt Pilátus részéről. Függetlenül attól, hogy jómaga tudatában volt e ennek vagy sem, de az általa választott módszerrel a zsidó népet lényegében egy sorsdöntő válaszás elé helyezte, amit aktív szellemi erők is befolyásoltak.

Ennek a történetnek a szimbolikája rendkívül gazdag és sokrétű, hiszen ez a két ember két teljesen ellentétes és összeférhetetlen dolgot reprezentált. Jahósua a Messiás, az Isten Bárányaként be kívánta végezni megváltó munkáját, hogy áldozati vérével fedje be és Isten szellemi országlása alá vonja mindazokat, akik hisznek benne és általa Isten fiaiként örök életük legyen. A Jahósua [Jézus] név jelentése *JHVH megváltása*, s az emberiség megváltása az igaz Messiás hatásköre volt, s ebből fakad az ő „Megváltó” címe is. Az alternatíva egy Barabbás nevű *„hirhedt rab”* volt *(Mt. 27:16)*, akit Márk és Lukács leírásai szerint, *„a* ***lázadókkal*** *együtt tartóztattak le. Ezek egy* ***lázadás*** *[**stasei** lázadás, felkelés] alkalmával gyilkosságot követtek el.” (Mk. 15:7, Lk. 23:19)*. János pedig egy rablónak (**lēstēs**) nevezte Barrabást *(Jn. 18:40)*. A János által itt használt görög szó ugyanaz, mint amit Josephus következetesen a szikárius lázadókra használt. Másszóval, Barabbás egyértelműen egyike volt a zelóta/szikárius lázadóknak, akik a „szabadságharc” mellett raboltak, fosztogattak és – mint ezt Barabbás is tette - gyilkoltak. A szimbolikát tovább gazdagítja az, hogy a gonosztevő teljes neve: Barabbás Jahósua (korai újszövetség kéziratokban „Barabbás Jézus” szerepelt, lásd **Arcanum lexikon** *Barabbás* szócikkét), vagyis, „az atya fia” Jahósua, ami a megmentő szerepet testi vonalon reprezentálja.

Ott állt a nép előtt ez a két férfi, az igaz Jahósua, a Felkent, akit a Szentírás az Isten Fiának nevez. És ott állt a rablógyilkos és lázadó Jahósua, aki ugyancsak az „atya fia" volt. De vajon ki volt az ő atyja? Nos, amikor Jahósuát korábban meg akarták ölni, ezt mondta azoknak, akik az életére törtek: *„Az ördög az atyátok, és atyátok kedvére igyekeztek tenni, aki kezdettől fogva gyilkos, nem tartott ki az igazságban, mert nincs benne igazság." „Aki az Istentől való, meghallja az Isten szavát. Ti azért nem halljátok meg, mert nem vagytok az Istentől valók." (Jn. 8:44,47).* Normális körülmények között a nép nem választott volna egy ilyen romlott karaktert, mint Barabbást, de talán nem is annyira őt kívánták megmenteni, **mint inkább** a Felkentet és üzenetét megtagadni, tőle megszabadulni, őt halálra adni. Még akkor is, ha ennek ára a Barabbás elengedése volt. Így a nép halálra adta az ártatlan Jahósuát és szabadon bocsátotta a gyilkos elítéltet, s ezáltal azzal az atyával azonosult, akinek a fia mellett kiáltak, felvállalva az ezzel járó sorsrészt is.

Mert a választással megpecsételték a sorukat: Elvetették Jahósuát, az igaz Messiást, aki a bűntől való szabadulást és a eljövendő világban való örökéletet, az üdvösséget kínálta fel nekik és voksukat inkább Abbás fiára, Jahósuára tették, a szikáriusra, aki egy számukra amúgy is kézzelfoghatóbb ideát, a nemzet fizikai felszabadulását, illetve helyreállítását reprezentálta. Mivel Barabbás neve szintén Jézus (Jahósua) volt, így nevében a messiási címet viselte, noha esetében egyértelműen hamisan és istentelen eszközökkel élve. Ez a választás kísértette és kísérteni is fogja Júdát a Messiás visszatéréseig, a teljes szellemi helyreállításukig, hiszen Júda további történelme megannyi hamis messiás és az általuk okozott szenvedések története, amely végül az Antimessiásnak, az Antikrisztushoz való fordulásban *(Luk.18:3)*, az ő elfogadásában fog összegződni *(Ján. 5:43).*

Maga a zsidó tömeg nyomatékosította, ha úgy tetszik megpecsételte a választását egy ominózus kijelentéssel: *„Vére legyen rajtunk és fiainkon!" (Mt. 27:25).* Ennak a kijelentésnek az értelmezése tabu témává vált a fősodratú kereszténységen belül. A tévedések elkerülése végett hangsúlyozzuk ki, hogy itt nem Krisztus bűnöket elfedő áldozati vérét kívánták magukra alkalmazni a kegyelem elnyerésének érdekében, hanem éppen azt vetették el.

> **Máté 23:31-36** **31** Így hát magatok ellen tesztek bizonyságot, hogy fiai vagytok azoknak, a kik megölték a prófétákat. **32** **Töltsétek be ti is a ti atyáitoknak mértékét!** **33** Kígyók, mérges kígyóknak fajzatai, miképen kerülitek ki a gyehennának büntetését? **34** Annakokáért ímé prófétákat, bölcseket és írástudókat küldök én hozzátok: és azok közül némelyeket megöltök, és megfeszítetek, másokat azok közül a ti zsinagógáitokban megostoroztok és városról-városra üldöztök. **35** **Hogy reátok szálljon minden igaz vér, a mely kiömlött a földön**, az igaz Ábelnek vérétől Zakariásnak, a Barakiás fiának véréig, a kit a templom és az oltár között megöltetek. **36** **Bizony mondom néktek, mindezek reá következnek erre a nemzetségre.**

Mi következik be e nemzetségre? **Rájuk szál az igazak kiontott vére** – tetőzve az ártatlanul megölt Messiáséval is. Az igazak vérét pedig maga Isten torolja meg, hiszen az felkiált Hozzá azok ellen, akik kiontották azt (vö, *1Móz.4: 8-11, Jel. 6:9-11, Luk. 18:7*). Másszóval, a *„legyen rajtunk vére és utódainkon"* kijelentéssel konokul és dacosan azt kívánták kifejezni, hogy „ha a Krisztus [az ártatlanul kiontott] vére ellenünk kiált, hát had kiáltson, mi felvállaljuk, száljon ránk". A tömeg választása egyértelmű volt, de nem maradt következmények nélkül. Pál apostol egyebek mellett erre reflektált az *1Tesszalonikai*

levelében:

> **1Tesszalonikai 2:14-16 14** Mert hiszen ti testvéreim, az Isten Júdeabeli eklézsiáinak a Krisztus Jézusban utánzóivá lettetek, mert ti ugyanúgy szenvedtetek saját törzsetek tagjaitól, ahogy **a júdabeliek is szenvedtek a zsidóktól, 15 ugyanazoktól, akik az urat, Jahósuát is megölték, a prófétákat is,** minket pedig üldöztek, és Istennek sem tetszenek és minden emberrel szemben állanak, 16 akik megakadályoznak minket abban, hogy a nemzeteknek szóljunk, hogy azok megmeneküljenek, és **ezzel vétkeik mértékét mindenkorra betöltik. Végül is eljött rájuk a harag.**

A szikárius Barrabás szabadon engedése szimbolikusan a szikárius mozgalom elszabadítása volt. A Messiás meggyilkolása után a rómaiak elleni lázadás néhány évtized múlva be is következett, és éppen a Barrabás félék voltak a háborúvá kiszélesedett zendülés kirobbantói. A lázadás pedig Júda ítéletét pusztulását és szélnekeresztését eredményezte. Csak az nem látja meg az összefüggést, aki tudatosan nem akarja meglátni.

Júda ekkor a választottakat kivéve elvágta magát Istentől, amint azt Mózes prófétálta:

> **Ap.Csel. 3:22-23 22** Mózes ezt mondta: „JHVH, a mi Istenünk hozzám hasonlóan prófétát támaszt nektek testvéreitek sorából. Hallgassatok rá mindenben, amit csak mond majd nektek!" **23 „Azokat, akik nem hallgatnak erre a prófétára, irtsátok ki a népből [értsd vettessék ki Izraelből]**." [lásd még **5Móz. 18:18-19**]

Istennél nincss változás. Az az Isten, aki a szellemisége és hűtlensége miatt megítélte és szétszórta a zsidókat az ókorban, az nem gondolta meg magát kétezerévvel később, hogy a pontosan ugyan azt a szellemiséget és hűtlenséget tanúsító népet **immáron megjutalmazza a helyreállítással és áldásokkal.** Nincs semmi féle közbenső állapot: vagy a Olajfához tartoznak vagy le vannak vágva abból. A lemetszést egyetlen dolog orvosolja, a megtérés utáni visszaoltásuk. Amíg nem hallgatnak a Messiásra [nem fogadják őt el] addig ki vannak taszítva Izraelből. Amikor megtapasztalják a szellemi elhívást és hallgatni fognak a Messiás szavára, utasításaira, akkor, s azáltal vissza lesznek fogadva, oltva. Ez pedig csak akkor történik meg, amikor a pogányok teljes erre elrendelt száma betöltődik és készek a vőlegénnyel való találkozásra. A cionista zsidó állam esetében így semmi képpen nem beszélhetünk helyreállításról, hiszen ma még a szikáriusok szellemisége kísérti a zsidó államot.

Az új szikáriusok

A zelóták és szikáriusok azzal áltatták a népet, hogy Isten velük van és általuk győzelemre vezeti Júdát. A későbbi álmessiások hosszú sora ugyancsak nagy előszeretettel fordult „az Isten velünk van" fogáshoz, s végül mind kudarcot vallott. A politikai cionisták kieszközölték ugyan egy szekuláris zsidó állam létrejöttét, de tették ezt okkult fortélyokkal és megvallottan úgy, mint önmaguk messiásai, megváltói. S erre az államra tekintenek úgy a keresztény cionisák, mint Isten helyreállított Izraeljére. Így korunk keresztény cionizmusának ékesszóló „pásztorai" azt hirdetik, hogy bármit is tesz a cionista Izral állam, az Isten akaratában van, s ezért azt egy kereszténynek kötelessége támogatni, mert nem részesül áldásokban. Ez szellemi zsarolás és Isten megkísértése.

A zsidó állam katonai doktrínája szerint Izrael fenntartja a jogot arra, hogy egy elrettentő megelőző csapással elpusztítsa **az általa ellenségesnek tartott** ország teljes civil infrastruktúráját **[Dahiya doktrína]** és katonai célpontjait. A katonai doktrína részét képzi, a **„Sámson opció”**, aminek lényege az, hogy Izrael vészhelyzetben atomcsapást mér támadóira és akár velük együtt pusztul el. Természetesen a mai világban pl. egy Irán ellenes atomtámadás egy teljes atomháborút vonna maga után, ami elpusztítaná az egész világot. Hogy a keresztény cionisták ezt miként egyeztetik a Biblia Istenének jellemével és akaratával, nos arra igencsak kíváncsiak lennénk.

Emlékeztessük az olvasót, hogy amikor az ószövetségi Izrael teokrácia alatt élt, csakis az Isten **tanácsát kikérve** indulhatott háborúba. Izrael nem keresi Isten akaratát, tanácsát, miért is tenné, ha képes a maga akaratát érvényesíteni? Ez a szikáriusok doktrínája, s keresztényként erre kérjük Isten áldását?

Az „Izraelben” élő izraelitákra még ítélet és büntetés vár, csakúgy, mint azokra a messze nagyobbszámú izraelitálra [mind a 12 törzsből], akik nem a Szentföldön élnek. A próféciák szerint Izrael és Juda a közeljövőben elveszti a gazdasági és katonai erejét, majd egy hihetetlen méretű, három és fél éven át tartó nemzeti korrigáláson fog keresztülmenni Jákob nyomorúságának idején. Ez a hihetetlen méretű szenvedés hozza el Izrael maradékának a valós megtérését és helyreállítást. Mindez még előttünk áll.

A megátalkodottság tehát mindaddig goh tartani, amig Isten rájuk nem önti Szellemét, és teljes szívből megtérnek, akkor majd siratják és elfogadják azt [a Messiást] akit átaldöftek. Megszabadulnak az ártatlanul kiontott vér átkától és a Bárány vére elfedi minden bűnüket. **Akkor**, és **csakis akkor** fordul jóra először Juda, majd Izrael sorsa:

> Zakariás 12:5-14 **Akkor** így szólnak majd szívükben Júda törzsei: „Jeruzsálem lakóinak Istenükben, a Seregek Urában van az erejük.” 6 **Azon a napon** olyanná teszem Júda törzseit, mint a forró serpenyő a fadarabok tetején, és mint az égő csóva a szalmában: jobb felé is, bal felé is minden népet körös-körül megéget. De Jeruzsálem megmarad a maga helyén. 7 JHVH először Júda sátrait menti meg, hogy Dávid házának dicsősége és Jeruzsálem lakóinak dicsősége ne múlja felül Júdáét. 8 **Azon a napon** JHVH védelmébe veszi Jeruzsálem lakóit. **Azon a napon** még a botladozó is olyan lesz közöttük, mint Dávid, és Dávid háza, mint az Isten [mint az Úr angyala] fog állni az élükön. 9 **Azon a napon** hozzálátok, és mind kiirtom azokat a népeket, amelyek Jeruzsálem ellen kivonulnak. 10 Dávid házára és Jeruzsálem lakóira kiárasztom a jóindulat és az imádság lelkét. **Arra emelik majd tekintetüket, akit átszúrtak; gyászolják, mint az egyszülött fiút szokás, megsiratják, mint az elsőszülöttet.** 11 **Azon a napon** olyan nagy gyász lesz Jeruzsálemben, mint Hadad-Rimmon gyásza Megiddó mezején. 12 Gyászolni fog az ország, gyászolni fog minden törzs: Dávid házának törzse és külön az asszonyok; Nátán házának törzse és külön az asszonyok; 13 Lévi házának törzse és külön az asszonyok; 14Simi házának törzse és külön az asszonyok; és az összes többi törzs, külön-külön és asszonyaik is külön.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

A The Economist 33. különkiadása: A Világ 2019-ben.

Letölthető Word dokumentum

Letölthető PDF dokumentum

Mindenekelőtt felhívjuk a figyelmet arra, hogy a „The Economist" magazint a háttérhatalmi elithez tartozó Rothschild család tulajdonában lévő „The Economist Group" tarja kézben és irányítása alatt. A nívósnak számító kiadvány főszerkesztője, John Micklethwait pedig a Bilderberg csoport találkozóinak nagyon gyakori résztvevője. Ennek megfelelően a The Economist magazin tulajdonosai és főbb munkatársai olyan információk birtokosai, amikről az átlagember semmit nem tud, illetve csak akkor tudhat meg bármit, ha az illetékesek a megfelelő idejét látják annak, hogy kiszivárogtassanak bizonyos információkat az általános publikum számára is. A tulajdonosok a magazin havi számaiban is gyakran küldenek szimbolikus, vagy kódolt üzeneteket a pénzügyi körök beavatottainak, de az év végi különkiadások a teljes jövő év gazdasági, társadalmi és filozófiai trendjeinek irányvonalát prognosztizálják - pontosabban előzetesen kinyilvánítják. Így az elit által kiadott magazin „előrejelzései" nem is annyira prognosztikák, mint inkább a kitűzött célok időszerű megvalósításának kvázi nyilvánosságra hozatalai. Kvázi azért, mert még ezt is leginkább olyan, megfelelően kódolt módon teszik meg, amit kevesen képesek követni. Talán furcsának hangzik, de mindezen titokzatosság ellenére, mi az Isten Gyülekezeteiben a próféciai ismeretek által komoly lépéselőnyben vagyunk velük szemben, hiszen a luciferiánus háttérhatalom csak annyit tehet meg, és csak addig mehet el, amit az isteni határozat megengedett számukra, s amit kinyilvánított számunkra. A kódolt üzeneteikben megfogalmazott terveik így nem minket szorítanak lépéshátrányba, mint inkább az általánosabb publikumot, mi pedig pontosan az ő érdekükben publikáljuk az ilyen elemző írásokat. A próféciai ismeretek fényében mi látjuk azt a valós jövőt, amit ők a szellemi vakságuk miatt képtelenek meglátni és emiatt az örök vesztükbe rohannak.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

Weboldal: **http://www.churchofgod.hu**

A teljes cikk letölthető PDF és DOC formátumban.

A *The Economist* 33. különkiadása: A Világ 2019-ben.

Mindenekelőtt felhívjuk a figyelmet arra, hogy a *„The Economist"* magazint a háttérhatalmi elithez tartozó Rothschild család tulajdonában lévő *„The Economist Group"* tarja kézben és irányítása alatt. A nívósnak számító kiadvány főszerkesztője, John Micklethwait pedig a Bilderberg csoport találkozóinak nagyon gyakori résztvevője. Ennek megfelelően a *The Economist* magazin tulajdonosai és főbb munkatársai olyan információk birtokosai, amikről az átlagember semmit nem tud, illetve csak akkor tudhat meg bármit, ha az illetékesek a megfelelő idejét látják annak, hogy kiszivárogtassanak bizonyos információkat az általános publikum számára is. A tulajdonosok a magazin havi számaiban is gyakran küldenek szimbolikus, vagy kódolt üzeneteket a pénzügyi körök beavatottainak, de az év végi különkiadások a teljes jövő év gazdasági, társadalmi és filozófiai trendjeinek irányvonalát prognosztizálják - pontosabban előzetesen kinyilvánítják. Így az elit által kiadott magazin „előrejelzései" nem is annyira prognosztikák, mint inkább a kitűzött célok időszerű megvalósításának kvázi nyilvánosságra hozatalai. Kvázi azért, mert még ezt is leginkább olyan, megfelelően kódolt módon teszik meg, amit kevesen képesek követni. Talán furcsának hangzik, de mindezen titokzatosság ellenére, mi az Isten Gyülekezeteiben a próféciai ismeretek által komoly lépéselőnyben vagyunk velük szemben, hiszen a luciferiánus háttérhatalom csak annyit tehet meg, és csak addig mehet el, amit az isteni határozat megengedett számukra, s amit kinyilvánított számunkra. A kódolt üzeneteikben megfogalmazott terveik így nem minket szorítanak lépéshátrányba, mint inkább az általánosabb publikumot, mi pedig pontosan az ő érdekükben publikáljuk az ilyen elemző írásokat. A próféciai ismeretek fényében mi látjuk azt a valós jövőt, amit ők a szellemi vakságuk miatt képtelenek meglátni és emiatt az örök vesztükbe rohannak.

Próféciai Figyelő

http://www.churchofgod.hu

A világ 2019-ben, ahogyan a luciferiánusok látják

A 2019-es különkiadás történetesen épen a lap 33. számú különkiadása, s ez a szám köztudottan önmagában is nagy jelentőséggel bír a luciferiánusok, s így a kiadók számára is. Ez a lapszám a szokásosnál mintha óvatosabban lenne kódolva, azaz, nehezebben fejthetők meg üzenetei (talán mert már túlontúl sokan foglalkoznak az ilyen irányú elemzésekkel). A címlap tematikusan Leonardo Da Vinci rajzstílusát és ábráit követi, valamint az általa használt tükörírást alkalmazza.

Az oldal borítólapja a tartalomjegyzéket is feltünteti, amivel az ábrák is kapcsolatban vannak. A tartalom a megjegyzéseimmel kiegészítve:

- Leonardo Da Vinci munkássága 500 évvel ezelőtt bontakozott ki. (Avagy egy beavatott érdemeinek elismerése)
- Angelina Jolie válaszol a menekültválságra. (Avagy a rendszer kiszolgálói és haszonélvezői az elvártaknak megfelelően cselekszenek)
- Pony Ma, virtuális technológia (Avagy minden, ami a technológiai fejlődéssel jár)
- Christine Lagarde, Inclusive Growth (Avagy, mindenkit bevonni a világgazdaságba)
- Laurine Powell Jobs, választási jogok (Avagy, a csőcselék uralma)
- Stacy Cunningham, Markets and Main St. (Avagy, a kontrolált gazdasági vaker)

A fő tematika Leonardo Da Vinci munkásságával van kapcsolatba hozva, korunkra adaptált módon. Da Vinci 500 évvel ezelőtt született meg és maga is egy beavatott szabadkőműves volt. A borítólap rajzai részben az ő munkáit, részben pedig az ő stílusát követő rajzok, de utalva a jelen korunk irányított gazdasági és politikai folyamataira. Az ábrákat szerpentin úton követve elemezzük, kezdve a jobb felső rajzzal, majd az az alatti sorban jobbról balra haladunk, az az alattiban pedig balról jobbra és így tovább. Csapjunk hát bele.

A félhold és az űrjármű. A legfelsőbb ábra egy hold alakú furcsa, Da Vinci által tervezett repülő jármű. Ez, legalábbis részben, a világ elit azon furcsa megalomániás törekvését jeleníti meg, hogy turistáskodhassanak az űrben és a holdra lépjenek. Ugyanakkor a hold az első lépést jelenti az univerzum meghódítása felé. A hold nem teljében, hanem félhold, vagy holdsarló formában van ábrázolva, ami egy ősi okkult szimbólum is egyben, s nem mellékesen az iszlám legfőbb szimbolikája is. A nagy kalandos utazás így nem csupán egy tudományos törekvés, hanem egy határozottan okkult töltetű sátáni nagy kaland az kozmosz birtokbavétele felé.

A következő ábra az Da Vincinek az emberi fej arányait elemző rajza, a *"Facial recognition"*, azaz, „az arcfelismerő" felirattal kiegészítve. Ez a megfigyelési rendszerek további fejlesztését és alkalmazásuk fokozását jelenti, 2019-ben a „nagy testvér mindent látni fog", vagy legalábbis többet, mint eddig, s többet, mint szeretnénk. De a megfigyelési technológiát immáron nem csak a nagy tesó, hanem az azt kiszolgáló beavatottak is igénybe vehetik a maguk privát céljaira. Bizonyára ők ezt kellő elkötelezettség és anyagi juttatás fejében tehetik meg, mint teszi azt Taylor Swift, aki a koncertjein illegálisan „leszkeneli" a rajongói arcát, hogy kiszűrje a stalkereket, vagyis azoknak az arcait, akik korábban ismertté vált zaklatói voltak. Ez egy érdekes fejlemény: a nagy testvér gebinbe bocsájtja a megfigyelési technológiát a hűséges kiszolgálóinak.

A következő kép egy inaktív vulkánt ábrázol. Ez minden bizonnyal nem annyira turista látványosság színében került fel a borítólapra, mint inkább annak érzékeltetéséül, hogy fokozottabban számíthatunk az időjárás befolyásolása és a mesterségesen előidézett, vagy irányított természeti katasztrófákra. Másképpen hogyan is jelezhetnék előre?

Ezután Donald Trump ugyancsak pro porciós felosztású arcképe látható, de az ő arcát meghatározó vonalak már teljesen más elosztásúak, mások az arányai, mint az eredeti arcelemzésnek. Talán mert Trump, illetve amit képvisel az nem egészen illik bele a normál kategóriába, eltér a megszokottól? Ez a „másság" egy külön, kiemelt megfigyelést megkövetelő kategóriát képvisel? Viszont az a négyszög, amiben a vonalak elhelyezkednek határozottan egy lefelé fordított amerikai zászlóra emlékeztet bennünket. A lefelé fordított zászló a nemzeti vészt jelképezi. Talán az USA Trump elnöksége alatt dől össze? Trump közrejátszott az amerikai nép teljes megosztásában, ami egy polgárháborúig fajulhat. Ez volt eleve a cél? A másság pedig nem lesz megtűrt többé? Tudom, ezek inkább kérdések, mint magyarázatok, de a jövő év bizonyára kibontakoztatja majd a választ, amit izgatottan várunk. A bibliai próféciák ismeretében a magam részéről a hajlamosabb vagyok az igenlő válaszokra.

A következő kép szintén titokzatos, mintha egyféle űrbázist, vagy űrjárművet ábrázolna. Az igazán árulkodó jel az maga a tükörfelirat szövege: *„New Horizons of Ultimate Thule"*, vagyis, „a Thule végső horizontjai". Jegyezzük meg, hogy már az okkultisták által létrehozott NASA programjainak a nevei is nagyon sokatmondóak. A New Horizons-ként elnevezett űrjármű 2019 elején éri el a rendkívül távoli, 1.6 milliárd km-re fekvő Ultima Thule (**2014 MU69**) elnevezést kapott aszteroidát. Ez azonban nem csak egy tudományos áttörést jelöl, a Thule megnevezést ugyanis nem lehet nem elvonatkoztatni a náci Németország elitjéből kitevődő okkultista **Thule Társaságtól,** illetve a társaság fejlettebb „idegenekkel" felvett kapcsolataitól, valamint az idegenektől kapott technológiától. Hogy ez egy várt remény beteljesedését, vagy pedig az idegenekkel már felvett kapcsolat nyilvánosságra hozatalát jelenti e, az hamarosan el fog dőlni.

Az indiai elefánt. A jellegzetesen megjelenített elefánt Indiát jelöli, ami ugyancsak az USA felé tekint. Az agyarai felfelé ívelő villámokként, vagy nyilakként vannak ábrázolva, ami azt jelenti, hogy India gazdasági mutatói felfelé ívelnek, s ez fokozott ütemben fog növekedni. Az általános gazdasági és politikai döntései viszont szükségszerűen az USA rovására fognak megtörténni. A Biblia próféciáiból tudjuk, hogy hosszabbtávon India teljesen kihátrál majd a nyugati rendszerből és a Góg-Magóg szövetség részesévé válik.

Az angol bulldog. A bulldog Britannia egy bevett nemzeti jelképe, a gyengébbek kedvéért a „Union Jack"-al ellátva. A mellékelt tükörírás szövege: *„Britannia a Brexit után"*. Mivel a bulldog Kanadai területen ül, így határozottan az egész brit nemzetközösséget érinteni fogja mindaz, ami a buldoggal történik. A próféciák fényében elmondható, hogy itt egy a Brit

Nemzetközösség számára negatív eseménysorozat van prognosztizálva, ami nagyban hozzájárul majd az általunk oly gyakran hangsúlyozott teljes **angolszász összeomláshoz** úgy gazdasági, mint politikai és katonai szinten is. Az így keletkezett hatalmi vákuumba pedig egy új birodalmi formációnak kell fellépnie.

A durcás panda: Ez természetesen szimbolikusan Kínát jeleníti meg. A panda szintén Amerika felé tekint és valóban meglehetősen elégedetlen tekintettel és egy olyan durcás gyermek testtartásával ábrázolják, mint akitől elvették a játékát. Noha hosszútávon Kína a legnagyobb kihívás az USA számára, ugyanakkor jelenleg a gazdasága nagyrészt az USA-tól függ, ezért óvatosan kell lavíroznia. A két ország politikailag is egyre inkább ütköző félben van. Kína jelenleg nem léphet messzebb azon túl, mint amit megengednek neki, vagyis, nem haladhatja meg a jelenlegi világgazdasági szerepét. 2019-ben olyan politikai és gazdasági döntések várhatók, amelyek nem lesznek kedvezőek Kína számára. Az Economist előzetese, a *„Black Issue"* megemlített bizonyos mesterséges intelligenciával kapcsolatos *„tech disruptions"*- t, ami Kínából jön, vagy Kínát érinti. Hogy ez esetleg egy szuper komputer vírus, vagy egy nagyszabású hackelés formájában fog megnyilvánulni, az majd elválik. Kína gazdasági növekedése erősen lefelé ível. Minden esetre a bibliai próféciák is feltárják azt, hogy a következő nagyhatalom a feltámadó német-római Fenevad lesz, így Kína aspirációi rövidtávon semmiképpen nem valósulhatnak meg, s ez szintén érthetővé teszi a panda durcás megjelenítését.

Az apokalipszis négy lovasa Európában áll. A lovak állnak, tehát 2019-ben még nincsenek vágtában, de felkészülten figyelnek. Amikor megindulnak, innen indulnak meg és mivel Amerika felé néznek, az látszik az elsődleges célnak. A végidők halálfutama tehát Európából indul majd ki és egy meghatározott sorrendben vágtáznak végig a földön. Ahhoz, hogy Európa átvegye az USA-tól a nagyhatalmi szerepet, szükségszerűen le kell számolnia a jelenlegi nagyhatalommal. Ez a Biblia próféciáinak a perspektívájából is egy **elrendelt dolog**. Rendkívül érdekes - és ez a legtöbb elemző számára megtévesztő lesz -, hogy a háborút jelképező vörös ló lovasa éppen az Amerikát szimbolizáló *Lady Liberty* koronáját viseli a fején. Noha Lady Liberty-t, vagyis a Szabadságszobrot leginkább az USA-val asszociáljuk, az valójában jóval inkább a **háttérhatalmi ideákat,** a világhódító terveket, illetve az általuk kontrolált birodalmi formációt jeleníti meg. A Szabadságszobor a francia szabadkőműves Grand Orient Temple páholyának ajándéka volt az első „szabadkőműves köztársaságnak" függetlenségük századik évfordulójának alkalmából. A szobor hivatalos megnevezése: *„Liberty megvilágosítja a világot*" (*La liberté éclairant le monde)*, értsd ezalatt: az

Új Világrendben a luciferi „világosság” beborítja az egész világot. Az USA ennek eszköze volt csupán és csakis addig, amíg el nem jött az európai Fenevad birodalom feltámadásának ideje. Az új világrend ideáit a Fenevad fogja kivitelezni, ami elpusztítja Amerikát is. A fehér lovas koronát visel a fején (ő a Jelenések könyvében egy íjat tart a kezében), aki a megtévesztést, illetve magát a nagy Megtévesztőt szimbolizálja. Mintha maga a nagy ő is készenlétben állna a színrelépésre. Az EU-ban meghatározó választások lesznek 2019-ben, új parlament alakul és új feje lesz az Európai Központi Banknak is.

Putyin arcképe. Itt inkább a rövid szöveg tartalmazza a valós üzenetet: „Putyin olajvezetékei”. Eszerint Putyin szerepe viszonylag korlátolt, vagy visszafogottabb lesz 2019-ben, és elsősorban az Európába irányuló olajvezetékek szempontjából lesz fontos tényező. Viszont ez az üzlet meghatározó lesz Európa energiaellátásának és stabilitásának szempontjából, ami pedig előfeltétele a várt gazdasági és katonai felemelkedésének. Furcsa módon ezen felül nem tulajdonítanak különösebb jelentőséget Putyinnak, illetve Oroszországnak, legalábbis nem 2019-ben.

Pinokkió. Ez a hazugsággal asszociált karakter ugyancsak egy közkedvelt szabadkőműves szimbólum. A titkos társaságok köreiben ez a karakter egy nagy volumenű politikai hazugságra, vagy árulásra utal. A kérdés az, hogy ez kinek a részéről fog megtörténni és ki ellen? Nos, mivel ezt ők már ilyen szépen előkészítették, így ezt csak ők tudják igazán. Pinokkió közvetlenül Putyin háta mögött van, az orosz elnökre néz, így feltehető, hogy a hazugság őt fogja érinteni, bizonyára negatív módon. Hogy ki lesz a nagy hazudozó? Az egyetlen árulkodó jelként Pinokkió bal arcának közepén látható anyajegy vagy más rendellenesség van megadva. Egyesek Jared Kushner arcát vélik felfedezni a képen, én ezt egyelőre nyitva hagyom, de ha beüt a bombahír, tudni fogjuk, hogy előre meg volt rendezve.

A kalapos ember: Walt Whitman, szabadkőműves amerikai költő, aki 1819-ben született, s így 2019-ban lesz a 200 éves születési évfordulója, s részben emiatt, részben pedig a munkássága miatt szerepel az oldalon. A szabadkőműveseknek bevett gyakorlata kellő tiszteletet adni a korábbi jeles beavatottaiknak, de ehhez valamit le kellett tenniük az asztalra. Mi Walt Whitman érdeme? Nos, ő volt az, aki egy 1856-ban megírt levelében azt írta az ugyancsak szabadkőműves Ralph Waldo Emerson-nak, hogy az Egyesült Államok „*is a work in progress*”. Értsd, az USA - illetve az illuminátus, szabadkőműves háttérhatalmak USA-val való terve - egy „folyamatosan haladó, progresszív munka.” Ez a mondat egyféle szállóigévé vált az amerikai politikai körökben. Mondanivalója lényegében

megegyezik az egydollároson látható illuminátus **nagypecsét** *annuit coeptis* üzenetével, miszerint a *„a vállalkozásunk sikerrel jár”.* A vállalkozás, illetve munka sikerét Walt, a híres, Ó Kapitány című versének soraiban ekként allegorizálja:

„Ó Kapitány, Kapitányom!
(O Captain! My Captain!)

Ó Kapitány, Kapitányom! Rettentő utunkat teljesítettük,
bárkánk minden vészt kiállt, győztünk, miénk mit kerestünk.
A kikötő közel, hallom már, mindenki vár s ujjonganak,
Százak várják érkezését e bősz, erős hajónak;
De ó lélek, lélek, lélek,
Ó vörösen vérző szívek,
Kapitányom néz rám fekve
Hidegen, halálba esve.

Ó Kapitány, én Kapitányom ébredj, halld a hangot!
Ébredj - zászlónk felrepül –, érted szól kürt, harangok,
Tiéd az ünnep, a szalagkoszorú, érted zsúfolt a part,
Téged hívnak, a Te lángjaidat, a Te hatalmadat;
Most! Kapitányom, apám,
Karjaimban arcod!
Álmok sírnak fekve,
Hidegen, halálba esve.

Kapitányom nem válaszol, ajkai sápadt csendbe,
Apám nem érzi, hogy tartom; nincs sóhaja, nincs keserve.
Hajónk horgonyt vet, dalol, befejeztük utunk,
Szörnyű világból hazánkba győztesen jutunk.
Ujjongj, ó part, ó harangok!
De én gyászba lépek,
Hol Kapitányom fekve,
Hidegen, halálba esve. .”

Amennyiben ezt tartották szem előtt a szerkesztők, s emiatt jeleníttették meg Walter Whitmant, akkor a törekvéseik elérése szempontjából 2019 egy fontos év lesz. Jelenleg az USA-t magánbirodalomként kezelő háttérhatalom globálisan is nagyobb erőre fog kapni és belekezdhetnek az NWO megvalósításának a végjátékába.

A gólya. Azonnal feltűnik, hogy a gólya egy vonalkóddal ellátott pólyát, illetve babát hoz. Az üzenet nyilvánvaló, várhatóan alkalmazzák a genetikai manipulációk társadalmi elfogadottságát, lehetségessé válik a „dizájn gyermekek”, vagyis a genetikailag és egyéb mesterséges módon manipulált újszülöttek megrendelése, megjelenése. Mivel a vonalkódokat leginkább a kereskedelmi árúk rendszerezett beazonosítására alkalmazzák, ily módon jelképezheti az újszülött gyermekek oly

módon történő rendszerbevételét, ami által lényegében államosítják, állami tulajdonként kezelik az újszülött gyermekeket. Az biztos, hogy ez a kép nyomasztóan vészjósló.

Gandhi. Ennek az ikonikus személyiségnek 2019-ben lesz a 150. születési évfordulója. Ez azonban önmagában még nem elég apropó ahhoz, hogy ezen a címlapon szerepel a képe. De akkor mi? Nos, az elemzők között nagy vita folyik arról, hogy mi a frász az a herkentyű Gandhi kezében és mit csinál vele. A jelek szerint egy kezdetleges rokka. A **Wikipédián** ugyanis ezt írják róla: *„Gazdasági és kulturális meggondolásokból buzdított a pamutipar hagyományainak újraélesztésére. Tevékenysége hozzájárult, hogy mindenfelé elterjedt a rokka az ország tájain."* Ez volt az indiai gazdasági felemelkedés kezdete, s e kezdetnek köszönhetően ma India szerves részét képzi a világgazdaságnak.

Elektromos autó. Ez határozottan a túlpolitizált természet és környezetvédelem – és a velejáró felülről irányított aktivitás - fokozódó szerepére utal. 2019-ben új szabályozások, új törvények, esetleg új találmányok, stb. lehetnek kilátásban.

Pangolin. A pangolin egy pikkelyes emlős hangyaevő faj, ami ma már nagyon ritka állat, több fajtája is kihalt. A National Geographic szerint a pangolin az az állat, amivel leginkább kereskednek az illegális állatkereskedők. Az elmúlt tíz évben közel egymillió veszélyeztetett pangolint fogtak el az orvvadászok illegálisan kereskedelmi célokból. A megmaradt nyolc pangolin fajta a teljes kihalás szélén áll, s így hivatalosan különleges figyelmet és védelmet élvez. Az illegális egzotikus állatkereskedéssel és a környezetszennyezéssel kapcsolatos törvények minden jel szerint erősen szigorítva lesznek. Ez önmagában még jól is hangzana, de az ilyen törvényeknek általában nincs gyakorlati haszna, csak az árakat verik fel.

Angelina Jolie. A tükörírással írt szöveg: Mona Angelina, vagyis, az aktivista színésznőt az adott tematikához igazodva a Da Vinci által megfestett Mona Lisaként jelenítik meg. A borítólap jobb felső részén látható tartalomjegyzék egy pontja: Angelina Jolie: *„Responding to Refugees",* azaz, Jolie válasza a menekültválságra. Angelina egy ultra liberális, sok lében kanál aktivista celeb. Erős támogatója az ENSZ azon migrációs előterjesztésének, miszerint mindenkinek joga van oda vándorolni, ahová akar és korlátlanul élvezheti a célország szociális hálóját. Angelina Jolie talán a tömeges népmozgások celeb „arcaként", vagy az ügy „nagyköveteként" van kiszemelve. Egy biztos, a probléma velünk lesz 2019-ben is, mert vannak, akiknek ez az érdekük.

Két szavazóláda afrikai területen. A szavazóládákon Dél Afrika és Nigéria zászlai láthatók, s mindkét nemzet választásokat tart 2019-ben. Dél Afrikában a hatalomra jutás érdekében már javában folynak a pártok közötti politikai gyilkosságok, leszámolások. A kormányon lévő velejéig korrupt ANC részéről kezdetét vette az ellenpártok és szavazóik erőszakos megfélemlítése. A 2019 májusára kijelölt dél afrikai választás láthatóan fontos az elit számára, de legalább olyan meghatározó lesz a fehér búr telepesek sorsát illetően is. A kettő ráadásul összefügg, hiszen a makacsul független és önellátó búrok hosszú időn át **ellenálltak** a háttérhatalmi befolyásoknak, ezért döntötték meg a fehér uralmat és hozták létre az ellenük működő jelenlegi rendszert. Ez sajnos azt jelenti, hogy senki nem fogja megállítani a búrellenes atrocitásokat, és a farmjaik jogtalan elbitorlását, sőt a kibontakozó népirtást sem. Nigéria pedig Afrika legnépesebb országa, mi több, a lakosság robbanásszerűen növekedik, így fontos tényező a térségben, de hosszú távon az Európa felé irányuló tömeges elvándorlás szempontjából is jelentőséggel bír.

A titokzatos nő az írótollal. A nőalak Artemisia Genstileschi önarcképének egy rajzolt utánzata. **Artemisa Genstileschi** egy 17. századi sikeres olasz barokk festőnő volt, Caravaggió követője. Olyan patrónusai voltak, mint a hírhedt Mediciek vagy I. Károly angol király. Az eredeti önarckép teljes és sokatmondó titulusa: *„Egy női mártír önarcképe".* Artemisa egy proto-feminista és a feminizmus egy önjelölt mártírja volt, s ma éppen emiatt vált ikonikus alakká. Hírnevéhez hozzájárul az is, hogy miután meghurcolták, mégis megnyerte azt a pert, amelyben tanítóját, Agostion Tassit vádolta meg azzal, hogy az idős ember megerőszakolta őt még tinédzser korában. A per megnyerése átütő volt, hiszen a társadalom beállítottsága miatt a nők vallomásait kevésbé tartották hitelesnek. Artemisa ezután igazi feminista karriert fabrikált magának. Alkalmanként teátrálisan letépett magáról láncokat, mintegy azt szimbolizálva, hogy letépi, leveti magáról a férfiuralmat vagy elnyomást. Ezek fényében nem véletlenül lett a *Me Too* mozgalom hősévé, illetve ikonjává, amely mozgalom magáévá tette a festőnő mártírkomplexusát is. Azt nem tudni, hogy Artemisa Genstileschi valóban elszenvedte-e a nemi erőszakot, ahogy jellemét is nehéz lenne megítélni az idő távlatából. Annyi azonban teljesen bizonyos, hogy a férfi erőszak és nemi zaklatás modern, az állítólagos zaklatás után évekkel vagy akár évtizedekkel később vádaskodó „áldozatai" olyan személyek, akikről tudni, hogy maguk is megérik a pénzüket. A Mee Too mozgalom nem a nők védelmét és érdekeit szolgálja, mint inkább terroreszköz azok ellen, akikkel a háttérhatalom le akar számolni, pont. A jelek szerint a szélsőséges feminizmus, a „genererbending" és a Me Too mozgalom ámokfutása fokozódni fog és 2019-ben is számolni kell vele.

https://ukshop.economist.com/products/the-world-in-2019?redirect=International#

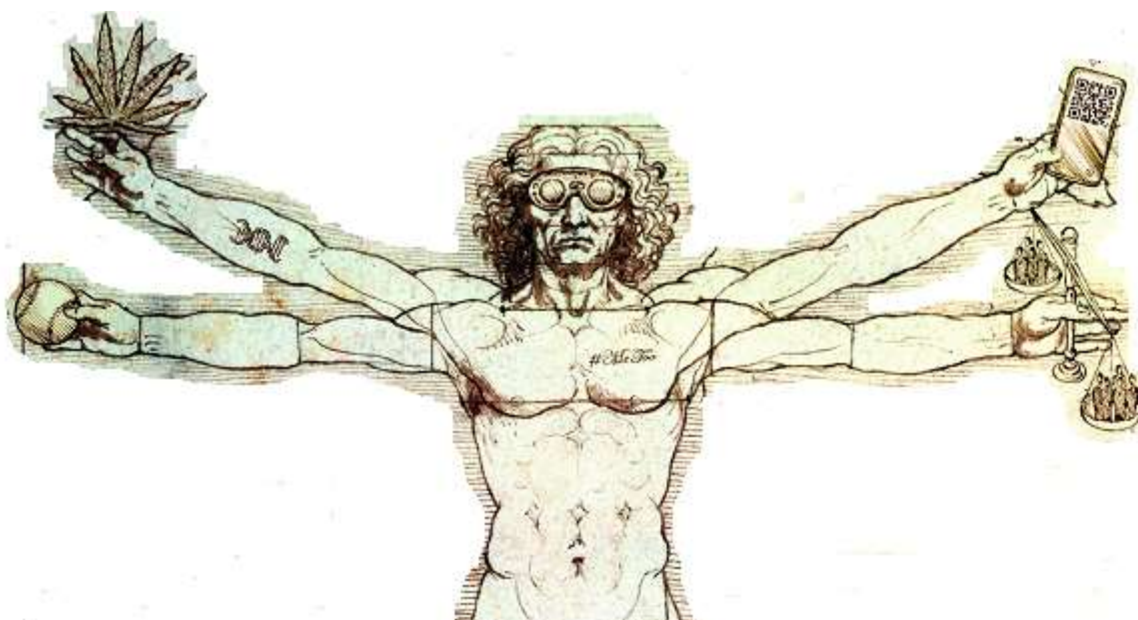
A Vitruviusi emberalak – avagy a NWO ideális embere

Ezzel eljutottunk a borítókép fő, vagy domináns ábrájához, s annak mögöttes üzeneteihez. Ez pedig nem más, mint Lenorado Da Vinci **Vitruvius-tanulmánya.** Ezt a titulust Vitruvius római építészmérnök után kapta, akit a szabadkőművesek az egyik legnagyobb „építőmesterként" tartanak számon, és aki maga is számos elemző rajzot kreált. Da Vinciről tudni, hogy ő egy magas fokozatú beavatott mester volt, és az ő vázlatrajza az emberi test méretarányait szándékozta felmérni és elemezni. A rajz egy arányos és tökéletesnek mondható férfi testét ábrázolja, ezért gyakran utalnak az alakra úgy, mint „az ideális ember" megtestesítője. Okkult körökben pedig még további és mélyebb ezoterikus jelentősége van a rajznak. Számukra a tökéletes emberi test, a mikrokozmosz, ami a tökéletesen megtervezett univerzumot, a makrokozmoszt tükrözi. Vagy ahogyan a jól ismert okkult mottó szól: *„Amint fönt, úgy idelent is."* Az eredeti Da Vinci rajz kódolt formában magába foglalja a szabadkőművesség nagy célját: A tökéletesen arányos ember, egy külső kör és az abban elhelyezkedő kocka közepén helyezkedik

el. A kocka a fizikai világot, a testi embert, a kör pedig a szellemi valóságot jeleníti meg, s ezek megfelelő harmóniája teszi teljessé, vagy igazán tökéletessé az embert. Röviden, a négyszög körré alakítása a cél, egy új, szellemileg felemelkedett istenember megformálása a fizikaiból. Ez a luciferianizmus lényege, s az Isten által Jahósua által szabadon elérhetővé tett üdvösség antitézise. A szabadkőművesség messze legismertebb jelképe a derékszögű vonalzó és a körző. Az elsővel a kockát, a másodikkal a kört szokták megformálni, s ez a jellegzetes jelképük éppen a fentebb vázolt nagy célt szimbolizálja. A fizikai építészettel csupán szimbolizálják, vagy allegorizálják a nagy munkát.

De Da Vinci munkája itt más okokból is alapként szolgál, hiszen ki van egészítve egy sor olyan kellékkel, amelyek szükséges eszközök a luciferiánus háttérhatalom „tökéletes emberének” megformálásához. Mondhatnánk úgy is, ezek egyféle segédeszközök az emberiség szellemileg történő átalakításához, felemeléséhez. Lássuk hát, mik is ezek a tökéletesedéshez oly szükséges segédeszközök.

Az első szembetűnő megfigyelés, hogy a férfin egy virtuális szemüveghez hasonló eszköz van, egy fekete napszemüveg, aminek jelképe többrétű. Egyrészt egy olyan hazug valóságot, virtuális valóságot jelképez, amibe szeretné az emberiséget tartani az elit, és mondjuk meg, ebben valóban sikeresen. A másik, hogy az Istentől jövő valódi világosságot úgymond „kiszűrje”. Ez a jelkép több ikonikus filmben is megfigyelhető, mint a Mátrix (az ezzel kapcsolatos elemzésünkben már említettük), ahol a főhősök fekete napszemüveget viselnek, ami elsősorban nem a menőséget akarja ábrázolni, hanem ezt a sötét tartalmat.

Emberünknek négy kitárt karja van, ami vizuálisan egyféle szárnyalást érzékeltet. A felemelt jobb kezében egy marihuána levelet tart. A marihuána ma már nagyrészt legalizált, ún. kikapcsolódási drog, s ennek megfelelően egyféle ikonikus szimbólum is: a gondtalan, felelőtlen,

élvezethajhász és pszeudo-spirituális életmód szimbóluma. A marihuána és egyéb drogok fogyasztása a valóságban a lekábított, lebutított, a realitás és a felelősség elöl menekülő, függőségektől szenvedő és remekül manipulálható szellemi toprongyokat produkál. Bizonyára nem véletlenül legalizálták sok nyugati társadalomban, s immáron az USA számos államában is. Az angol nyelvben a drogok által produkált mámort *„trip”*-nek, azaz „utazásnak” nevezik.

A férfialak a jobb alsókarjának kezében egy baseball-t tart. A baseball régebben egy klasszikus amerikai kikapcsolódási sportként volt számon tartva. Ma viszont az egyéb sportok mellett a baseball inkább a proletarizált réteg „kenyeret és cirkuszt” igényeit kielégítő jelképpé vált, s itt ekként kell értelmezni. A baseball, mint jelkép nem csupán magát a baseball sportot fedi, hanem minden más olyan sportot, ami multimilliomos atlétasztárokat, sport-idolokat kreál, s amiket milliós számban követnek a megbabonázott szurkolók. Idetartozik még az amerikai football, a basketball, a box, a jégkorong, a foci, s néhány további sport. A hagyományos sportokon túl egyre inkább ebbe a kategóriába sorolhatók az olyan újabb keletű extrém sportok is, mint pl. a ketrecharc. A ketrecharcok és más brutális, a római gladiátor viadalokra emlékeztető modern extrémsportok egyre nagyobb követőtábort mondhatnak maguknak úgy a férfiak, mint a nők köreiben. Mindez a jól kiépített kenyér és cirkusz stratégiának az eredménye. Ha megfigyeljük, a két jobbkar a képen az észak amerikai kontinenst érinti, s ez nem véletlen, hiszen ez volt a kísérleti terep és a jóléti amerikai társadalom teljes lezüllesztése elsődleges célpont.

A bal karok ellenben inkább azon területeket érintik, amelyek a feltámasztandó római fenevad birodalom közvetlen hatásköre alá fognak tartozni. A felemelt balkézben egy „okos” telefon látható, a képernyőjén egy kóddal. Ez részben az egyén kirívóan magas életszínvonalát jelképezi, hiszen egy gombnyomással vásárolhat és folytathat üzleti tranzakciókat, vagy helyezhet el pénzt a bankszámlájára, stb. Ugyanakkor a rendszerhez való kötődést is szimbolizálja, hiszen minden egyes tranzakciója követhető, kapcsolatai, nézetei, véleményei átláthatóak, és ha azt az állami felügyelet megkívánja, könnyen leszámolhatnak vele. Ez a fajta elektronikus megfigyelési és kereskedelmi ellenőrzés, a „gondolatrendőrséggel” kiegészítve hosszabb távon ahhoz vezeti a rendszer kiszolgálóit és alávetetteit, hogy *„senki ne adhasson-vehessen, ha nem viseli a vadállat jelét: nevét vagy nevének a számát” (Jel. 13:17).* A baloldali alsó kéz egy mérleget tart. A mérleg egyik serpenyőjében négy, míg a másikban öt ember áll, de mi alapján mérettetnek meg? Egyes elemzők szerint ez pusztán a demokratikus szavazásokra és a szükségszerű politikai mérlegelésekre utal. A befolyásolt ember maga mérlegel és dönt, de a rá ható erők meghatározzák „választását”. Ez így is van egy bizonyos szinten. Véleményem szerint azonban, itt ennél messze többről van szó. A New Age nagy tanítói által felvázolt diabolikus **terv szerint** az emberiség hamarosan megmérettetik, és több mint fele elégtelen lesz a szellemi felemelkedésre, ami azt jelenti, hogy pusztulniuk kell (lásd még a **New Age manifesto** írásunkat). Márpedig ha ez a fajta mérlegelés is kezdetét veszi (minden jel erre mutat), akkor az igaz keresztények kemény kihívások elé néznek a közeljövőben.

Korunk divatőrülete a test tetoválása, ami önmagában is egy a varázslásokkal kapcsolatos pogány szokás. A luciferiánus ideák szerint formált ember két tetoválást is visel a testén. Az egyik a jobb felső alkarján látható, ami a jellegzetes DNS kettős csigavonalát ábrázolja, ami a marihuánánál,

illetve a kikapcsolódási drogoknál is messze vészjóslóbb üzenetet hordoz. Az üdvösségre rendeltetett ádámi ember genetikai módon való megrontását egyszer már csaknem sikeresen véghezvitték az özönvíz előtti időkben **a hibrid Nefilimek** nemzése által. Ezt egy újabb, korlátoltabb kísérlet követte az özönvíz után is. Ma egy utolsó ilyen irányú kihívás jön az emberiségre a genetikai manipulációk által, amit a háttérhatalom lassan, de biztosan erőltet rá az emberiségre. Először megjelentek a génmódosított élelmiszerek, majd jöttek az állatokon végzett genetikai kísérletek, s végül napirendre kerül az emberiség genetikai eltorzítása is. (ennek múlt századi megfelelője az eugenetika térhódítása volt, amit az USA után a Náci Németország vezető rétege tett saját ideológiájává) Hogy titokban hol tartanak, azt nem tudni, de ha ezt ennyire napirenden tartják, akkor feltehetően szabadabb utat nyitnak az ilyen irányú kísérleteknek.

A másik tetoválás az alak bal mellkasán, a szív fölött látható: #Me Too. A Biblia szerint az emberi értelem a szívben lakozik *(Péld. 19:21, 23:7)* és Isten nélkül roppant gonoszra hajló *(Jer. 17:9-10)*. A Me Too, vagy #Me Too mozgalom a felszínen a szexuális zaklatás elleni fellépésként jött létre, miután a neves amerikai filmproducert, Harvey Weinsteint szexuális zaklatással és munkáltatói hatalmával való visszaéléssel vádolták meg. Tudjuk, hogy az elit mindenáron megvédi az övéit a külső világgal szemben. Mivel Havey Weinstein a beavatott hollywoodi elit vagy a „cabal" tagjai közé tartozik, így minden bizonnyal őt a belső szabályok valamilyen megsértése miatt hurcoltatták meg. A *Me Too* fogalmát már jól ismerjük, a számjellel (#) ellátva azonban kissé módosul az értelme, jelenése így: *„Number me too"*. Ez így már kb. annyit jelent, hogy „számolj engem is bele", azaz, én is beállok a sorba. (Ehhez hasonló szlogennel találkoztunk a Heliofant videójában is, mint az ikonikus mese: „I pet goat II", „Én is kecske vagyok", amit a fiatalabb George W Bush olvasott az óvodásoknak, miközben a WTC porig rombolták.) Ez részben a Me Too mozgalom elkötelezett támogatását jelenti, részben pedig azt, hogy "magam is részese vagyok, én is azonosulok" az ideával. Ha valaki csatlakozni kíván egy ügyhöz, akkor a szöveg ezt az értelmet kapja: „jelölj be engem is". (érdekes egyezés a Facebook terminológiával, ami egy külön elemzést igényelne)

Hogy ezesetben milyen ideával kell azonosulni? Nos, azzal a mártírkomplexussal, amit a mozgalom képvisel és propagál. Az áldozati szerep felvételével és meglovagolásával! Mindenki áldozat és senki nem felelős igazán önmaga választásaiért, tetteiért, mert vagy a társadalom, vagy valaki más az, aki kényszerít. A felelős pedig az, aki kényszerít. Mindez egy új moralitást eredményez, a „csak azért, mert meztelenre vetkőzök és szétteszem a lábam, még nem jelenti azt, hogy jogod van hozzám" moralitását.

Mert vizsgáljuk meg azt, hogy mik is lennének a Me Too mozgalom gyümölcsei? Kétes vádakkal való vagdalkozások sora, amelyek kettétörtek karriereket, meghurcolásokat és munkahelyek elvesztését eredményezték minden jogi vagy törvényes eljárás nélkül. Az eredmény: a bizalmatlanság, a cenzúra légköre, a képmutatásról nem is beszélve.

Ne álltassuk magunkat. Az a háttérhatalmi elit, amelynek tagjai rituális szexuális mágiát, rituális szex orgiákat tartanak, irányítják a pornóipart, a nemek összekeverését, a homoszexualitás

propagálását, a biszexualitást és panszexualitást propagálják, nos, ők nincsenek a moralitás azon tetőfokán, hogy meg és elítéljenek másokat. De megteszik, s ez csak a kezdet.

A NWO vitruviusi embere egy a valós emberi mivoltából kivetkőzött programozott báb, aki sodródik a végzete felé. **#Me Not!**

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Bábel, az újrakezdés és a célt tévesztett kezdetek bölcsője?

Letölthető Word dokumentum

Letölthető PDF dokumentum

Sokunk számára mindig egy részint rejtelmes, ugyanakkor érdekfeszítő és rendkívül tanulságos esemény Bábel tornyának története, már ahogyan az a Szentírásból és az azzal közvetlenül kapcsolatos irodalomból megismerhető. Ezeket a leírásokat elemezve megállapíthatjuk azt, hogy a világ nem sokat változott az elmúlt csaknem 4000 évben, vagy egy találó mondással élve: *„Minél inkább változik a világ, annál inkább ugyanaz marad"*. És valóban, Bábel hagyatéka jobban fellelhető a mai politikai, vallási és kulturális életben, mint azt bárki gondolná. Ez nem véletlen, hiszen Bábel volt az általunk ismert emberi kultúra bölcsője. Az eltelt évezredek nem sok változást hoztak, modern világunk nem eltávolodott Bábeltől és a bábeli ideáktól, mint inkább gyökeresen visszatért azokhoz. A bábeli hatást – vagy ha úgy tetszik, a neo-bábelizmust – az alábbiakban a Szentírás, a **Jubileumok könyve**, a **Jásár könyve** és a **Pseudo Philo** [vagy A Bibliai Antikvitás könyve] idevonatkozó leírásai alapján kívánom megvizsgálni. Bábel népének össze lett zavarva a nyelve és szét lettek szórva a föld színén, de az ott megfogant ideákat korunkban készülnek megvalósítani: a globalizmust, a népek keveredését és az intézményesített antikrisztusizmust propagáló luciferiánus háttérhatalmi erők és a kiszolgálóik. Az ókori példát megvizsgálva nyilvánvalóbbá válik a folyamatok ismétlődése, s ha a kedves olvasó netalán korunkra ismer, az nem a véletlen műve.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

Weboldal: http://www.churchofgod.hu

Bábel, az újrakezdés és a célt tévesztett kezdetek bölcsője

A Szentírásban röviden csak annyit olvashatunk Nimródról, hogy *„ő volt az első uralkodó a földön". (1Móz. 10:8)* és Bábel tornyáról is csak néhány rövid mondat található. Az özönvíz utáni néhány száz esztendő

így egy nagyrészt ismeretlen fehér folt. A nemzetségtábláktól eltekintve a Szentírás csupán egy néhány rövid soros, bár sokat mondó fejezete vázolja elénk e korszak legfontosabb eseményeit *(1Móz. 11:1-9)*. Pedig ez egy rendkívül meghatározó időperiódus volt és hasznunkra válik, ha jobban megismerhetjük. Ekkoriban ugyanis teljesen megváltozott a föld és nagyon sok maradandó hatású negatív folyamat bontakozott ki, amikből fontos leckéket lehet levonni. A korszak megismerésében sokat segít az itt is felhasznált apokrif és egyéb kánonon kívüli irodalom, valamint az olyan történelmi leírások, mint a *Bibliai Antikvitás könyve*, illetve Josephus történelmi munkái. Ezek mind a bibliai vonatkozású irodalom részét képzik, amit a korai keresztények is ismertek és használtak. A judaizmus részéről pedig ott vannak a Midrások és Targumok, amelyek a fentebb említett irodalom tartalmának a zsidó kommentárjai.

Az özönvíz előtti emberiség olyan mértékű romlásba, törvénytelenségbe és fajtalanságba merült, hogy Isten pusztulásra ítélte az egész akkori világot, amit a pusztító vízözön által vitt véghez *(1Móz. 6:5-7)*. A történet jól ismert. Ezt az egyetemes pusztítást mindössze 8 ember élte túl, az igaz Noé és családja *(1Móz. 7:24; 2Pét. 2:5)*. *Péter apostol I. levelének 3:18-21* verseiben az özönvizet szimbolikus módon a bemerítkezéshez hasonlította, *(1Pét. 3:18:21)*, érthetően, hiszen az egy új kezdetet, új reményt, egy tiszta lappal való kezdést hozott el az emberiség számára. Hogy miként éltek ezzel, az hamarosan kiderül. A Midrásokban ezt a rövid, de meghatározó korszakot rendkívül találóan „az elszakadás nemzedékének" nevezik, s ez természetesen az Istentől való elszakadásra, elpártolásra utal.

A bárkából való kijövetel után Isten megáldotta Noét a fiaival együtt, s ismertette velük akaratát és törvényeket adott számukra *(1Móz. 9:1-17)*. Egy nagyon becstelen családi incidens elkövetése után Noé Khám nevű fia és annak utódai, különösképpen Kánaán, átok alá estek. Sém áldásban részesült, Jáfet pedig egyféle köztes, se nem áldott, se nem átkozott sorsrészt kapott Istentől *(1Móz. 9:19-28)*, mielőtt utódaik benépesítették a földet. Khám az átok miatt neheztelt Noéra, elkülönült apjától és testvéreitől és egy várost alapított magának. Példáját Jáfet is követte, aki ugyancsak elhagyta apját és szintén várost alapított magának. Egyedül Sém maradt meg Noé közelében *(Jub. 7:13-17)*. Így a noéi nemzetségek először egymástól elkülönülve telepedtek le a maguk választotta területeken, s csak valamivel később határozták el, hogy egy néppé lesznek. A Jubileumok könyvéből megtudhatunk egy további nagyon fontos részletet, miszerint Isten sorvetés által határozta meg a három fő nemzetség földi örökrészeit *(Jub. 8:9-30; 9:1-15)*. A három fő nemzetség egyben három rassztípust alkotott, amelyek ekkor hetven nemzetséget alkottak. Isten a rasszok és nemzetségek alapján osztotta el őket a földön létre hozva a **nemzet intézményét**, amit maradandó intézménynek szánt. Az igaz Noé természetesen tanította és egyben figyelmeztette is az utódait, akik ennek ellenére a gonosz szellemek befolyása alá kerültek, engedve azok kísértéseinek:

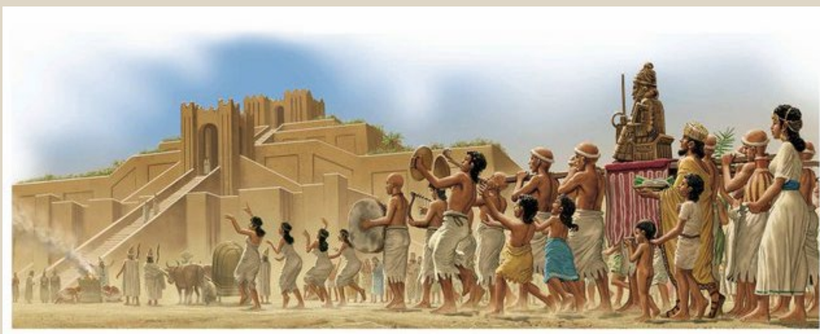
> **Jubileumok 7:26-27** **26** 'És mi maradtunk meg, én és ti, fiaim, és minden, ami velünk együtt lépett be a bárkába, és **íme látom a ti dolgaitokat előttem, hogy nem jártok igazságosságban: hogy a pusztítás útján kezdtetek járni, és elpártoltok egymástól, és irigykedtek egymásra, és (emiatt van) hogy nem vagytok összhangban, fiaim, egyiktek sem az ő fitestvérével.** 27 **Mert látom, és íme a démonok elkezdtek csábítgatni titeket és a gyermekeiteket,** és én most félek miattatok, hogy az én halálom után embervért ontotok majd a földön, és hogy ti is el lesztek törölve a föld színéről.

> Jubileumok 8:1-7 1 És a huszonkilencedik jubileum idején, annak kezdetén, az első évhétben, Arpaksád feleséget vett maga mellé, akinek neve Raszú'eja volt, Szúszánnak, Elám fiának a lánya, és ő fiút szült neki ennek az évhétnek a harmadik évében, akit **Káinam**-nak nevezett el. 2 És a fiú felnövekedett, és apja megtanította őt az írásra, és ez elindult, hogy keressen magának egy olyan területet, ahol várost alapíthat magának. 3 **És egy írást talált, amelyet még a régiek véstek kőbe, és elolvasta a leírottakat, és lemásolta magának azt, amivel vétket követett el; mert abban az Őrangyalok tanításai voltak, arról, hogy miként figyelték a nap és a hold és a csillagok állásait, hogy azok jeleiből jósoljanak. 4 És leírta ezeket, de nem árult el semmit mindebből, mert félt, hogy Noé fülébe jut, s az haragra gerjed rá emiatt.**

> Jubileumok 10:1. És ennek a jubileumnak a harmadik (év)hetében **elkezdték a tisztátalan szellemek félrevezetni Noé fiainak gyermekeit, hogy bűnbe vigyék és pusztítsák őket.**

Nyilvánvaló, hogy Káinam belemerült az okkult iratok tanulmányozásába, majd az olvasottak gyakorlásába, illetve népszerűsítésébe, ami aztán futótűzként terjedt el a földön:

> Pseudo Philo 4:15 **És akkor mindazok, akik a földön lakoztak az egeket kezdték vizsgálni és előrejelzéseket vontak le** [a csillagok állásából] **és jósoltak azokból, és átvitték a tűzön a fiaikat és lányaikat. ...**

Az özönvíz előtti világ féktelen okkultizmusa túlélte a vízözönt és hihetetlen gyorsasággal fertőzte meg a megmentett emberiség korai nemzedékeit. Az okkultista gyakorlatok által szélesre kinyitott ajtón beáramlott a negatív, gonosz szellemi befolyás. Ekkor lettek levetve a ma is ismert modern okkultizmus alapjai. Ezáltal nemcsak az asztrológia, a csillagjóslás és az egyéb korunkban is gyakorolt okkult formák kerültek át az özönvíz innenső oldalára, de a kegyetlen istenek imádata, és annak szörnyű velejárója, az emberáldozatok felajánlása is. [Ajánlott olvasmányok: **A hexagram** és a **Karácsony-Szaturnália**] Az okkultizmusba való bemerülés meghozta a maga eredményét és így Noé prófétai meglátása igen korán beteljesedett *(Jub. 7:26-27)*. Miután a bukott szellemi rend képes volt jelentős mértékben visszanyerni a korábbi befolyását az emberiség fölött, újra belefogtak az emberi nem genetikai megrontásába, így ismét megjelentek az óriások, a refák és a **Nefilim**. Ezúttal azonban Isten már csak egy messze korlátoltabb és csak egy adott lokalitást érintő megrontást engedélyezett. Mindenesetre, az akkori világ népessége a példabeszédek kutyájához hasonlóan rövid úton *„visszatért az okádásához" (vö. Péld. 26:11; 2Pét. 2:22)*.

A kibontakozó lázadás és törvénytelenség korában született meg a nevezetes Nimród [nevének jelentése *„lázadás"*], Kús legkisebb és legkedveltebb fia *(1Móz. 10:8)*. Nimród korán kitűnt a rendkívüli erejével és képességeivel; *„nagy vadász volt az Úr előtt"*, és a khámiták fejedelmükké választották:

Jásár 7:23 És Kus, Noé fiának, Khámnak fia feleséget vett magához az időben, öregsége korában, és az fiút szült neki, és Nimródnak nevezték el, mondván: **Ez időben kezdtek az emberek fellázadni és áthágásokat elkövetni Isten ellen**, és a fiú felnőtt, és az apja nagyon szerette őt, mert öregkorának fiúgyermeke volt.

Az okkult erők fogságában

Nimród életútjának van egy messzeható okkult töltete. A Jásár könyve lejegyzi, hogy Khám ellopta Noétól azokat a bőrruhákat, amelyeket Isten átadott Ádámnak az ember bukása után *(1Móz. 3:21)*. Ezeket a ruhákat a sétita papság örökölte, amelyek aztán Énokhoz kerültek, majd pedig Matuzsálemen keresztül Noéhoz. Noé magával vitte azokat a bárkába *(Jás. 7:24-26)*, Khám pedig a bárkából kijövet ellopta tőle:

Jásár 7:27-28 27 **És amikor elhagyták a bárkát, Khám ellopta ezeket a bőrruhákat** az apjától, Noétól és fogta azokat és elrejtette azokat a testvérei elől. 28 **És amikor Khám az elsőszülöttjét, Khúst nemzette, titokban neki adta ezeket a bőrruhákat** és azok Khúsnál voltak sok napon keresztül. 29 És Khús is elrejtette azokat a fiai és testvérei elől és **amikor Khús Nimródot nemzette, akkor, szeretete jeléül, neki adta a bőrruhákat.** És Nimród felnőtt és amikor húsz éves volt, felvette magára ezeket a bőrruhákat. 30 **És Nimród erős lett, amikor felvette a ruhákat,** és az Isten adta ezt a hatalmat és erőt neki, és hatalmas vadász volt a földön, igen, hatalmas vadász volt a mezőn, és állatokra vadászott és oltárokat épített, és felajánlotta azokon az állatokat az Úr előtt.

Ennek az eseménynek máig ható következményei vannak. Nem túl nehéz kikövetkeztetni azt, hogy Khám miért lopta el a bőrruhákat, a történet szinte önmagát magyarázza: Noé az Isten papja volt, *„az igazság hírnöke" (2Pét. 2:5)*, aki azért őrizte meg az igazak vonalán továbbadott bőrruhákat, mert tisztában volt azok üdvtörténeti jelentőségével (a bűnbe esett embert Isten ruházta fel az áldozatnak [Krisztusnak] a bűnt elfedő „ruházatával", vagyis igazságosságával). A szigorúan genetikai vonalhoz kötött sétita papságot „a nemzetek papsága", vagyis a **Melkizedek papsága** követte. A melkizedeki rend **főpapja pedig király is egyben** (vö. *1Móz. 14:18)*. Khámban bizonyára felmerült a kérdés, hogy ki követi majd Noét, mely nemzetség fogja örökölni a méltóságos papi/királyi vérvonalat? A jelek szerint azt gondolta, hogy ha eltulajdonítja a ruhákat, akkor az ő utódai kapják meg ezt a magasztos sorsrészt. Nem úgy tekintett a királyságra [földi hatalomra], és a papi címre [szellemi hatalomra], mint szolgálatra, hanem úgy, mint ami tiszteletet, elismerést és méltóságot hoz utódaira, s akiknek így messze magasztosabb sorsrésze lesz a történelemben, mint testvéreié. Emiatt adta azokat az elsőszülött fiának, vagyis a jogörökösének, aki aztán a maga legkedvesebb fiának, Nimródnak adta tovább. Annak a Nimródnak, aki ebből a jogtalanul eltulajdonított „isteni felruháztatásból" fakadóan valóban rendkívüli hatalmat és erőt kapott, ám hatalmát és erejét önmaga felmagasztalására és mások elnyomására használta fel. De „papként" sem jeleskedett, a luciferi önmegvalósítás szellemiségét közvetítve vetette le egy olyan vallásrendszer alapjait, ami a mai napig fertőzi a világot. Így vitte bűnbe az egész akkori emberiséget, miáltal az Antikrisztus elő típusává tette önmagát. Nimródnak semmi jogalapja nem volt sem a

királyságra, sem pedig a papságra. Hatalmát az alapozta meg, hogy amikor a ruhákat felvette, különleges erőre tett szert, s az által győzedelmeskedett a harcaiban, s erejénél fogva sajátította ki és gyakorolta a királyi/papi hatalmat. Emiatt még a korai egyiptomi fáraók és papjaik is rituális, azaz szakrális viseletként használták a „varázsruha" megfelelőjeként az állatbőrből készült ruházatot, ami általában párducbőrből készült. A koraiak ekként szimbolizálták a „szakrális" nimródi hatalom öröklését, ami a melkizedeki mintának, vagyis az őt illető királyság/papságnak a luciferi másolataként funkcionált. A luciferianizmus modern „papságának," a szabadkőműveseknek a szertartásos bőrköténye ugyancsak ezt a bőrruhát, illetve az okkult általi erőt, hatalmat szimbolizálja. Aki fel kívánja magát magasztalni, az megaláztatik (Mt. 23:12), s ez Khám esetében maximálisan be is teljesedett, mert fel kívánta magasztalni magát és utódait, s e helyett - egy kirívó bűn által - megaláztatott földi sorsrész jutott nekik osztályrészül (lásd a **Khám és az átok** című írást). Sém volt az, aki megkapta a noéi áldást, ő volt a sálemi Melkizedek, ő lett felmagasztalva, az ő vonaláról lett elhívva Ábrahám, majd Isten fizikai népe, s közülük jött el a Messiás is, aki által a föld minden népének tagja szövetségre léphet Istennel.

Nimródnak még korunkban is kultusza van. Az istenellenes luciferiánus körökben, az okkult élharcosaként tisztelik őt, az Antikrisztus elő típusaként tekintenek rá és ennek megfelelő nimbusz övezi a személyiségét.

Nimród színre lép – a régi Új Világrend

A Jásár könyvében azt olvashatjuk, hogy egy a khámiták és jáfetiták között kitört háborúskodás során **Nimród** állt a khámiták élére és győzelmet aratott a jáfetiták fölött. Ezt követően a khámiták megtették őt királyuknak. A nemzetségek ekkorra már némileg felszaporodtak, és a khámiták példáját követve a jáfetiták, majd pedig a sémiták is fejedelmet választottak maguk fölé. Ezek voltak első szervezettebb értelembe vett társadalmi formák és a nemzetségek megválasztott fejedelmei elhatározták, hogy a háborúskodás helyett inkább együtt fognak működni:

> **Pseudo Philo 5:1-3** **1** Ekkor előálltak **Khám gyermekei és Nimbrótot [Nimródot] tettek meg a fejedelmükké;** Jáfet fiai pedig Fenech-et tették meg a fejedelmükké; Sém fiai pedig szintén összegyűltek és Jektánt [Joktánt] tették meg a maguk fejedelmévé. **2** **És amikor e három [vezér] találkozót tartott, megbeszélték, hogy utána járnak az őket követő népeknek, s számba veszik azokat**. És ezt akkor tették meg, amikor Noé még életben volt, méghozzá azt, hogy minden ember egybe legyen gyűjtve; és együtt éltek egymással, és béke volt a földön. **3** **És a 340 évre rá, hogy Noé elhagyta a bárkát, miután Isten felszárította a vizeket, a fejedelmek megszámlálták népeiket.**

A fejezet további részében meg vannak adva az egyéni nemzetségek létszámai is, de itt csupán a végeredményt idézzük: *„És ezek Noé nemzetségeinek számai, akik elváltak egymástól, s a teljes számuk együttesen 914.000 volt." (Ps. Philo 5:8).* A népszámlálás után indultak meg új lakhelyet keresni maguknak. Időközben a három nemzetség legfőbb királya Nimród lett aki *„alattvalói és népe fölé hercegeket, bírákat és főembereket helyezett, ahogy ez a királyoknál megszokott." (Jásár 7:40).* A Jásár könyve hasonló leírást nyújt, szintén

érzékeltet egy népszámlálást és lejegyzést nyújt nemzetségek együttes honkereséséről is:

> Jásár 9:23 És minden nemzetség - együttesen valami hatszázezer ember -, egy megfelelő helyet keresett a város és a torony megépítéséhez. Az egész föld felszínén nem találtak különbet, mint egy a Sinártól keletre fekvő völgyet, ahová valami kétnapos gyalogút vezetett, és odavándoroltak és ott megtelepedtek.

Jásár megadja a Sínár felé elindult emberek számát, ami ugyancsak érzékeltet egy népszámlálást. Tudjuk, az Isten törvényét átvevő Izrael számára tilos volt a népszámlálás, mert egyedül Isten ismeri az övéit, s nem a népesség száma dönti el a sikert a harcban sem. Istennél nincs változás, törvénye örök, és feltehetően már Noé is ismertette velük ezt a tilalmat. Minden esetre a sorok között olvasva is kivehető, hogy ezzel is vétket követett el az emberiség. Az egy néppé való válás szándéka eleve nem volt tiszta, s ugyebár vétket, további vétkek követnek, immáron egy velejéig gonosz uralkodó vezetése alatt:

> Jásár 7:42-47 42 És [Nimród] uralkodása alatt, szívének vágya szerint, miután körben meghódította összes ellenségeit, tanácskozott tanácsosaival hogy megépítse a várost palotája miatt, és így tettek. 43 És találtak egy nagy völgyet kelettel szemben, és építettek egy nagy és széles várost, és Nimród a város helyének nevét, amelyet épített Sinárnak nevezte, mert az Úr erősen megrázta ellenségeit és elpusztította azokat. 44 És Nimród Sinárban lakozott, biztonságban uralkodott, és az ellenségeivel való harcokban legyőzte azokat, és minden csatájában sikerrel járt, **és birodalma igen naggyá lett.** 45 **"És minden nép és nyelv hallotta hírnevét és** atyjuknak tekintették **őt, és a földig meghajoltak előtte és ajándékokat hoztak neki, ő pedig urukká és királyukká lett, és mindannyian uralma alatt éltek Sínárban Nimród uralkodott a földön Noé minden fia fölött és azok mindannyian alattvalói és követői voltak.** 46 És az egész föld egy egységes nyelvet beszélt, **de Nimród nem követte az Úr útjait, és gonoszabb volt, mint bármely ember őelőtte az özönvíztől kezdve az ő idejéig.** 47 **És fa és kő isteneket készített, és leborult előttük, és az Úr ellen lázadt, és megtanította összes alattvalóit és a föld népét bűnös útjaira;**

A még egynyelvű emberiség történelmének ezen szakaszát a sumér kultúraként tartjuk számon. Amire együttesen elszánták magukat, azt be kívánták fejezni és a lázadás teljes mértékűvé vált:

> Pseudo Philo 6:1-2 1 És akkor mindazok [az özönvíz utáni emberiség], akik [addig] elkülönülten laktak a földön, ezután egybegyűltek és együtt lakoztak; és elindultak Keletről és rátaláltak egy síkságra Babilónia földjén és ott letelepedtek *(vö. 1Móz. 11:2)*, **és minden ember így szólt a felebarátjához: Íme, az fog majd történni, hogy mindannyian szétszóródunk, minden ember [elválik] a maga testvérétől, és az utolsó napokban egymás** ellen fogunk harcolni. Most tehát fogjunk össze és építsünk magunknak egy tornyot, amelynek teteje eléri az eget, és **nevet és hírt szerzünk magunknak a földön.** 2 És mindegyik ekként szólt a felebarátjához: **Fogjuk a téglákat és mindegyikünk írja rá a maga nevét a tégláira és úgy égesse ki;** amelyik nem ég ki teljesen, azt keverjük malterba, ami pedig kiég, az legyen tégla.

Jásár 9:24-26 24 És téglákat kezdtek verni és tüzeket gyújtottak, hogy hozzákezdjenek a város és a torony építéséhez, amit elterveztek. 25 **És a torony építésével áthágást és bűnt követtek el … S miközben a tornyot építették a mennyek Ura és Istene ellen, szívükbe vették, hogy harcoljanak ellene és a mennybe emelkedjenek**. 26 És az egész nép, és az összes család három részre osztotta fel magát; az első részük azt mondta, felemelkedünk a mennybe és harcolni fogunk ellene; a második részük ezt mondta, felemelkedünk a mennybe és a mi isteneinket helyezzük oda, akiket szolgálni fogunk; a harmadik részük pedig azt mondta, felemelkedünk a mennybe és lecsapunk rá nyilakkal és lándzsákkal; és **Isten tudta minden gonosz gondolataikat** és látta a várost és a tornyot, amit építettek.

„Erre az elbizakodottságra, az Isten gyalázására és megvetésére Nimród szította fel őket. Ő Noé fiának, Khámnak az unokája volt, egy iszonyatosan nagy erejű, vakmerő ember. Meggyőzte őket a felől, hogy ne Istennek tulajdonítsák, s ne Tőle várják a boldogságot, hanem higgyenek abban, hogy a saját bátorságuk által nyernek boldogulást. **És uralma fokozatosan valóságos egyeduralmi zsarnoksággá fajult. Mert abban bízott, hogy** az embereket egy módon lehet elfordítani Istentől, ha minél inkább bíznak makacsul a maguk erejében. ... A nép helyeselte Nimród szándékait, mert szolgaságnak tartotta tovább is engedelmeskedni Istennek.” - ***(Flavius Josephus, A zsidók történelme 1.113-14)***

A **Peudo Philo 6:1** idézete rámutat, hogy szándékukban állt a próféciai jövőt megváltoztatni. Tudták azt, hogy az Isten által nemzetekre bontott emberiség bűnei az egymás ellen viselt háborúkkal lesz megbüntetve, illetve korrigálva, s ennek elejét kívánták venni. Nimród és a bábeli közösség évezredekkel megelőzte korát a női egyenjogúság tekintetében is, ha nem is éppen a legpozitívabb értelemben:

III. Báruk 2:7 ..... És [az angyal] ezt mondta nekem, ők azok, akik **az ellenszegülés tornyát építik Isten ellen,** s akiket az Úr szétzavart.

III. Báruk 3:2-8 3 És megmutatott nekem egy nagy síkságot, ami tele volt emberrel, 4 akiknek kinézete olyan volt, mint a kutyáké, s lábaik mint a szarvasoké. 5 És megkérdeztem az angyalt: kérlek, uram, mond meg nekem, kik ezek? És ő ezt mondta: Ezek azok, akik elhatározták, hogy felépítik a tornyot, mert akiket itt látsz, azok **hajtották a tömegeket, úgy férfiakat, mint a nőket,** hogy készítsenek téglákat; **s a téglákat készítő asszonyok közül nem engedték el azokat a gyermekszülés órájában sem, hanem úgy kellett megszülnie [a gyermeket kihordani], hogy közben készítette a téglákat, majd gyermekét a kötényébe téve folytatta a téglakészítést.** 6 És amikor a torony magassága négyszázhatvanhárom könyök magas volt, megjelent az Úr és összezavarta a nyelvüket, 7. És fúrószerszámot fogva átakarták szúrni az eget, mondván; lássuk, hogy agyagból, rézből, vagy vasból készült-e az ég (mennyboltozat). 8 És amikor Isten látta ezt, nem engedte őket tovább, hanem vaksággal és a beszédük összekeverésével verte meg őket, és olyanná tette őket, mint amint látod.

A lázadó kor nemzedéke egy sátáni ihletésű emberfeletti erőfeszítéssel, kegyetlen precizitással és könyörtelen elvárásokkal építette az „ellenszegülés tornyát”. *„Ha egy tégla leesett, azt megsiratták, de ha egy*

ember aláesett a halálába, arra oda sem tekintettek" (Jásár 9:28). A rendszert a halál kultusza élteti. A különféle humanista izmusok által kirobbantott istenellenes forradalmak azért ölték meg és ölik meg továbbra is a saját fiaikat, mert a rendszert megalkotó „isten" ugyancsak fölfalta saját fiait. Így tettek a jakobinusok és a bolsevik utódaik, ahogy egyre nyilvánvalóbbá válik a szélsőséges liberalizmus halálkultusza is (itt gondoljunk csak az abortált emberi lények tízmillióira). A különböző izmusokban egyedül az ügy, a cél számít, a járulékosan elpusztult százmilliók égőáldozatok a halál kultuszának oltárán, és még az ünnepeik is **a halál kultuszának ünnepei.** Nem kevésbé fanatikus önfeladás várattatik el az Új Világrend Isten ellen szegülő téglakészítőitől és építőitől sem, mint Bábel tornyának építőitől. Ha beleolvasunk a New Age neves guruinak a „felemelkedett mesterek" által átadott **Nagy Tervébe**, akkor láthatjuk, hogy kizárólag a legelkötelezettebb, legodaadóbb és a [luciferi] beavatást felvállaló egyének kapnak lehetőséget az Új Korszak-ban való részvételre, az emberiség nagy részére azonban, mint a föld parazitáira a végpusztulás vár. A nemzet és a család intézményei elavult bibliai csökevények, sőt még az emberi nemiség és az emberi nem genetikai tisztasága is olyan hátrányos, visszatartó koloncok, amik gátolják az evolúciós kvantumugrást és a szellemi felemelkedést. A kőbe vésett **New Age manifestó** szerint az emberiség jelenlegi hétmilliárdot meghaladó számát ötszázmillió főre kell „lefaragni" és azon a szinten tartani. Jeligéjük az „arasson a kegyes halál".

A lázadó rendszer mindenkor üldözi az igazakat

Amikor Nimród királlyá lett, azzal az emberek Isten uralmát és vezetését tagadták meg. Amint az, az eddigiekből is látható, a lázadás felvállalttá és teljessé lett. Nimród uralkodása alatt nem csak a törvénytelenség növekedett meg rohamosan, de ez időben lett intézményesítve egy máig domináns hamis vallásrendszer is, amit bibliai körökben Babiloni Misztériumoknak neveznek. Mielőtt folytatnánk a fenti történetet, ne menjünk el megjegyzés nélkül a Pseudo Philo ezen versén: *„És mindegyik ekként szólt a felebarátjához: Fogjuk a téglákat és mindegyikünk írja rá a maga nevét a tégláira és úgy égesse ki."* Egy percig se gondoljuk azt, hogy „a nagy testvér" illetve a teljes odaadást megkövetelő rendszer, valamint az azt hűen kiszolgáló rétegek negatív társadalmi nyomása egy új keletű dolog. Félelmetes, ugyanakkor ismerős jelenség az, amit akkor tettek az emberek: egyénenként a nevüket adták a lázadáshoz, **mintegy bélyegéül** annak, hogy meg kívánják dönteni Isten uralmát! Mivel a torony az ember Isten ellenes önrendelkező világrendjét szimbolizálta, így az azt építők személy szerint jelképes módon a torony [az új világrend] építőanyagaivá, az összekötő malterjává és téglájává tették magukat. Bábelben nem létezett még a vonalkód, sem az azonosító QR kód, az emberek a nevük építőanyagra való aláírásával tettek bizonyságot afelől, hogy önkéntesen, hűségesen és odaadóan állnak az ügy mellé. Ennek fényében ne furcsálljuk azt, hogy a szabadkőművesek Nimródot tartották az első nagy „építőmesternek". A titkos társaságok a fizikai építészettel kódoltan azt jelképezik, amit

valójában fel kívánnak építeni: Egy luciferiánus Új Világot [**New Age**] és egy Új Világrendet, aminek fejedelme megköveteli az istentelen rendszer bélyegének önszándékból való felvételét! De mi van azokkal, akik nem kívánják kiszolgálni ezt a rendszert? Nemde Istennek mindig is voltak hű szolgái, a hetven bukott angyali fejedelemségek alá adott nép mellett pedig volt két olyan nép, ami JHVH birtokában maradt: Izrael és az Egyház. A **Melkizedek** rendbeli papság ugyancsak szolgálatban állt már ekkor. Voltak-e igazak Bábelben? Igen. Jól példázták-e a hitet és az Isten iránti hűséget? Igen. Levonhatunk-e leckéket ebből? Ismét igen. Folytatva hát a torony építőivel, s a rendszer azokhoz való hozzáállásával, akik megtagadták részvételüket az istentelen világrend felépítésében:

> Pseudo Philo 6:3-5 3 És fogta minden ember a maga tégláit, **kivéve tizenkét férfit, akik nem tették meg ezt,** és ezek a neveik: Ábrám, Náhor, Lót, Rugé, Tenuté, Zaba, Armodath, Jobab, Eszár, Abimáhel, Saba, Aufin (Ofír). 4 **És a föld népe megragadta őket, és a fejedelmeik elé vezették őket, így szólván: Ezek azok a férfiak, akik megtagadták a tanácsunkat [közös határozatunkat] és nem járnak velünk egy úton.** És a fejedelmek ezt mondták nekik: Mire föl nem fogja meg mindegyikőtök a maga tégláját a föld népével együtt? És ők ekként válaszoltak: **Mi nem rakunk téglákat veletek, és nem is csatlakozunk a tervetekhez. Egy Urat ismerünk, és mi Őt imádjuk. És ha még a tűzbe is vettek bennünket a tégláitokkal együtt, akkor sem engedünk nektek**. 5 És a fejedelmek haragra gerjedve szóltak: Amint mondták, úgy tegyetek velük, és ha nem rakják a téglákat veletek együtt, égessétek meg őket a tűzben a tégláitokkal együtt.

Ma ez Isten egyháza az igazak testülete. A 4. verssorban leírttal kapcsolatban talán emlékezünk Jahósua figyelmeztető szavaira, mert amint akkor történt, úgy a végidőkben is hasonló állapotok fognak uralkodni és a lázadó társadalom tagjai elárulják majd az igazakat, s kiszolgáltatják őket az üldözőknek:

> Máté 10:21-22 21 Halálra adja majd testvér a testvérét, az apa a gyermekét, a gyermekek meg szüleik ellen támadnak és vesztüket okozzák. 22 Mindenki szemében gyűlöletesek lesztek nevemért. Aki azonban mindvégig kitart, az üdvözül. (vö. *Márk 13:12*)

A feldühödött fanatikus csőcselék és az elöljáróik azonnali vesztét kívánták a tizenkét férfinak, amikor megszólalt érdekükben Joktán, aki a sémiták kapitánya és a többi kapitány feje volt:

> Pseudo Philo 6:6-7 6 Ekkor megszólalt Joktán, a kapitányok legfőbb fejedelme: Ne legyen így, hanem adjunk nekik hét napnyi időt. És az legyen, hogy ha megbánják e gonosz határozatukat és velünk együtt rakják a téglákat, akkor élni fognak; ha pedig nem, akkor égettessenek meg a szavaitok szerint. **Ugyanis az állt a szándékában, hogy megmentse őket a nép kezéből, mert azok az ő nemzetségéből valók voltak, s mert Istent szolgálta.** 7 Ezek után megfogták és bezárták őket a király palotájában. ...

Joktán a héberek ősapjának, Ébernek volt a második fia *(1Móz. 10:25)*, testvére neve Péleg *(1Móz. 11:16)*, aki Ábrahámnak és az izraelitáknak volt egy ősapja. Joktán mindenképpen meg akarta menteni a vádlottakat, amiben közrejátszott úgy az Isten és az igazság iránti szeretete, mint az a tény is, hogy a tizenkét igaz ember közül többen a saját fiai voltak (Almodath, Saba, Abimáhel, Jobab és Ofír, vö. *1Móz.*

10:26-27), a többi férfi pedig testvérének, Pélegnek a leszármazottai. Joktán, Nimród egy főkapitányaként jól ismerte a rendszert, amiben szolgált, s kihasználva annak álszent nézetét, időt kívánt nyerni az igazak megmentésére. Ugyanis az a rendszer - ahogyan a későbbi változatai is -, „kegyelmes" mindazokhoz, akiket „át lehet nevelni" és lehetőséget biztosít számukra az Istentől és hittől való elpártolásra. Pontosan így lesz majd az utolsó időkben is, és Pál apostol rámutat, hogy ezzel a lehetőséggel tömegek fognak majd élni elpártolva az Antikrisztus mellé (vö. *II. Thessz. 2:1-3)*. Sátán abban leli legnagyobb örömét, ha valaki nyíltan elfordul Istentől és mellé áll, rendszerének részévé teszi magát.

A történet hosszadalmas folytatását itt csak tömörítve vázoljuk fel. Joktán biztosítja a tizenkét bebörtönzött számára a szökést és az ehhez szükséges fegyveres kíséretet, állatokat, valamint élelmiszert és vizet, bíztatva őket: *„Legyetek bátrak és ne féljetek, mert nem haltok meg. Mert Isten, akiben bíztok, hatalmas Ő, legyetek szilárdak benne, mert megszabadít és megment titeket"* – mondta Joktán és a tizenkét ember közül tizenegy élt is a lehetőséggel és **a hegyekbe menekülnek** (Ps. *Philo. 6:9*). Ábrám azonban szembe kíván nézni Nimróddal és ő nem menekül el. Nimród és fejedelmei óriási haragra gerjednek, amikor meghallják, hogy a rabok zöme elmenekült, s a még börtönben lévő Ábrámon tölti ki minden dühét, elrendelve, hogy vessék őt a tüzes kemencébe. Ezt meg is teszik, de Isten megoltalmazza Ábrámot a tűztől, majd egy földrengést okoz olyan tűzorkánnal, ami eléget 83.500 embert. (Ps. *Philo 6:7-17*). *„És Ábrám előjött a tűzből, a tüzes kemence pedig összeomlott, és Ábrám megmenekült."* Ezt követően Ábrám a 11 társa után ment és együtt áldották az Úr nevét (18. v.). Ábrám tüzes próbáját a Jásár könyve is lejegyzi:

> **Jásár 12:6,24 6** Ha tetszik a királynak [Nimródnak], hogy ezt tegye, parancsoljon szolgáinak, hogy tüzet gyújtsanak éjjel és nappal a téglakemencébe, és bevetjük majd ezt az embert [Ábrahámot] abba. És a király így tett, és megparancsolta szolgáinak, hogy készítsék elő a tűzet három nap és három éjjel a királyi kemencébe, ami Kaszdimban van; és a király elrendelte nekik, hogy fogják Ábrámot a börtönből és vigyék ki, hogy megégettessék. .... 24 És az Úr szerette Ábrámot és könyörült rajta, és az Úr lejött és kiszabadította Ábrámot a tűzből és nem égett el.

Ez a történet jól ismert volt a korai keresztény körökben, a judaizmuson belül pedig a Midrások örökítették meg. A Midrásokban pl. szó szerint értelmezik az Úr szavait, mikor elhívást adott Ábrámnak és így szól hozzá: *„Én vagyok az Úr, aki kihozott téged Ur Kasdím-ból" (1Móz. 15:7).* Mivel az ur szó jelentése tűz, láng, fény, így a kijelentés pontos értelme: *„Én vagyok az Úr, aki kihozott téged Kasdím tüzéből."* Kasdím a sémita káldok által lakott területet jelöli, s a káldok egy igen nagyszámú elemét tették ki a bábeli lakosságnak (Ábrahám ugyancsak e nemzetség tagja volt). Ennek megvan a maga jelentősége, ugyanis a későbbiek folyamán a káldok hozták létre azt a híres-hírhedt babiloni birodalmat, ami mintául szolgált az utána következő és a kor végéig jelenlévő fenevadaknak, vagyis birodalmi rendszereknek. Az Antikrisztus uralma alatt létrehozott Nagy Babilon **a babiloni örökséget** élteti tovább, és szítja fel Kasdím tüzét az igazak ellen.

Tömören, a bibliai vonatkozású irodalom **Nimródja egy JHVH-val szembeszálló kegyetlen, zsarnoki uralkodó volt. Az ő nevéhez fűződik az özönvíz utáni emberiség első Isten ellenes társadalmi**

szervezkedése, egy korabeli világállam létrehozatala, valamint számos pogány kultusz életre keltése. Bibliai megnevezése is pontosan ezekre a jellemzőire utal. Diktatórikus hatalmat gyakorolva mindent megtett annak érdekében, ha kellett az erőszak alkalmazásával, hogy elfordítsa a népet Istentől! E tulajdonságai révén Nimród az eljövendő törvénytipró (2Thessz. 2:3) prototípusa volt. Az eljövendő Nagy Babilon, az Isten ellenes, lázadó és pogány babiloni vallás és politikai rendszer mélyen, a nimródi Bábelben gyökerezik. A targumok és Rashi szerint Nimród a nyelvével (csalárd szavaival) csalta csapdába az embereket, mondván: *„Hagyjátok el Sém törvényeit, s helyette ragaszkodjatok Nimród törvényeihez."* Ez esetben a „vadász" szó egy metafora is, mivel Nimród nyelvével mesteri módon volt képes csapdába vinni az embereket (Megjegyzés: ez a művészet tovább élt az ókorban a rétorika, népet meggyőző demagógiában, amit a birodalmat vezető híres politikusok eleve kitanultak; ennek szerepe a modern korban is fellelhető, lásd mint az egyik leghíresebb modern szónokot, Adolf Hitlert, aki szintén tanulta ezt a mesterséget); ezért nevezték őt „bűnben hatalmas"-nak, vagy a „bűn hőse"-ként. Ez a kifejezés ismétlődik az 1Krónika 1:10-el kapcsolatos targumban, s ugyan ennek a könyvnek a 28-3-as verséhez azt a megjegyzést fűzik, hogy Isten megmentette Ábrahámot a tüzes kemencéből, amelybe Nimród betaszította, mivel nem volt hajlandó a bálványt imádni.

A *„hagyjátok el Sém törvényeit"* felszólítás korunk igazait is érinti. Sém volt Melkizedek (*Jás. 16:11*), aki megáldotta Ábrahámot *(1Móz. 14:18-20)*. Így a kontextusban a lázadók valójában a Felséges Isten papja által adott törvények elhagyására szólították fel az emberiséget. Miután Jahósua, a Felkent elhozta az új Szövetséget, azzal a melkizedeki rend főpapi címe örökre hozzá került. E szövetség által megkaptuk Isten Szent Szellemét, ami lehetővé tette számunkra, a törvény szívből és lélekből való megélését. Ő, mint Melkizedek áldja meg főpapként Ábrahám szellemi utódait [Isten egyházát]. De a világ egésze egyre inkább afelé halad, hogy eltörölje a bibliai kereszténységet, s vele „Sém/Melkizedek (Krisztus) törvényeit"! A szégyentelen törvénytipró uralmával újra elhangzik majd a régi felszólítás: *„hagyjátok el Sém [A Felkent, Melkizedek] törvényeit és ragaszkodjatok Nimród [az Antikrisztus] törvényeihez."* Aki ezt megtagadja, üldözötté válik *(Jel. 12:14; 14:12)*, de nem elhagyottá:

> „Jobb Ábrahámnak a szegény ifjúnak, akiben a prófécia szelleme élt az Úrtól, és aki ismerte az Urat három éves kora óta, és akit nem lehetett bálványimádatba vinni, mint a gonosz Nimródnak, a vén és ostoba királynak. És mivel Ábrahám nem borult le egy bálvány előtt, ő tüzes kemencébe vette, és a világ Ura csodát vitt véghez érte, és megmentette őt [a tűztől]. **De Nimród még ezután sem tért belátásra a bálvány imádatával kapcsolatban, amit az előtt imádott. Mert Ábrahám kiment a bálványimádók nemzetségei közül és Kánaán földjét vette birtokába, és Ábrahám uralmának idején Nimród elvesztette méltóságát a világban.**" - ***AQoh 4:13-ként jelölt targumból***

A lecke nyilvánvaló: Az igazak bemennek örökrészükbe, az ígéret földjére (Isten királyságába), az Antikrisztus és követői pedig teljes romlásra jutnak.

Bábel 2.0

A kor vége egy nagy kerülő úton visszatér a kor kezdetéhez. Amit az özönvíz utáni emberiség szándékába vett az Isten ellen lázadóan felemelt öklével, azt Isten meggátolta a nyelvek összezavarásával a rasszok elválasztásával és a nemzetek szétszórásával. Nem volt még ideje a végítéletnek, Isten az emberek sokaságát kívánta gyermekeivé tenni. Ábrahám elhívása, majd Izrael, Isten fizikai népeként való elválasztásával Isten igazsága, törvénye és tökéletes útja megismerhetővé és követhetővé vált. A nemzetek immáron különállóan, **szellemi fejedelemségek** alá rendelve álltak Isten ítélőszéke előtt. A **nemzet intézményén** keresztül azonban hatalmas felelősség hárul a népekre és pontosan e célból lettek elválasztva egymástól. Az isteni rendhez való igazodás minősége emelte fel őket, vagy hozott rájuk sorscsapásokat, tette őket méltóságosabbá, vagy alávalóbbá *(Péld. 14:34).* Ilyen körülmények között elhalt a globális és egybekeveredett emberiség ideája, legalábbis rövid és középtávon. Sátán és angyalai természetesen nem adták fel az eredeti szándékot, de az új helyzethez alkalmazkodva stratégiát kellett váltaniuk. Az megkönnyítette a feladatot, hogy szellemileg továbbra is ők befolyásolták az emberiséget és a szétszéledt népek magukkal vitték a bábeli kultúra számos negatív nézőpontját, így annak két legfontosabb örökségét, a totalitárius uralmi rendszert, valamint az intézményesített pogány misztériumvallást is. Nemzetekre tagozódva ugyan, de megmaradt a királyság és pogány papság, a fenevad és a nagy parázna intézménye. Az olyan korán felemelkedő nagy nemzetek, mint Egyiptom, Asszíria és Babilon mind e séma alapján hoztak létre birodalmakat. A nemzetek bábeli mintájú egyesítése lehetetlenné vált az adott körülmények között, s maradt a birodalmak megformálásában rejlő lehetőség. Az új séma lényege: A nyers katonai erőre támaszkodva és mohó terjeszkedés által teljes kontroll alá vonni a lehető legnagyobb számú népességet. A legnagyobb és legmeghatározóbb ilyen birodalmakat a Biblia „fenevadaknak" nevezi. Izrael népének egyedül kellett példázni az isteni rendszert a világban, amiben szégyenletesen elbukott. Nem maradt követendő nemzeti példa a földön, hiszen Izrael korán a pogányok útjára tért, Júda pedig képmutatóvá vált és halálra adta **az evangéliumot** elhozó Messiást. Ezzel azonban nem szűnt meg az isteni rend képviselete a földön, sőt, egy messze magasabb szintre emelkedett. A Sátán által uralt világ *(2Kor. 4:4)* és a szellemileg fogvatartott népek közül szabaddá lettek téve az erre kiválasztott egyének, megszületett Isten szellemi népe, az egyház. A korábban **„tisztátalan" pogány népek** tagjai Krisztusban tisztává lettek téve Isten Szelleme által. Sátán hirtelen reakciója az volt, hogy az adott kor birodalmi rendjét még inkább elnyomóbbá és kegyetlenebbé tette:

> Dániel 7:7 Ezután egy negyedik vadállatot láttam az éjszakai látomásban: **ijesztő, rémületes és rendkívül erős volt.** Igen nagy vasfogai voltak; evett, rágott, és a maradékot összetaposta lábaival. **Ez egészen más volt, mint az előző vadállatok, és tíz szarva volt.**

A római birodalom a kereszténység létrejötte után érte el ereje teljét, s vált minden korábbi birodalmi formációnál rettenetesebbé. Ez már nem egy a mohó éhségét kielégítő ragadozóhoz hasonlatos, hanem egy szörnyhöz, ami mindent eltiport azon felül, amit nem falt föl. Emellett volt egy olyan további

szemlélete is, amellyel a korábbi fenevadak nem bírtak: Az államhatalom frigyre lépett a nagy babiloni paráznával, a hamis keresztény egyházzal. Mi több ez a rendszer meg-megújult formában fennmarad a korszak végéig. Jelenleg az utolsó fenevad színrelépése előtt állunk, de ennek az aktív szellemi előkészületei már több mint kétszáz éve folynak. Ekkor a háttérben, titkos társaságokba tömörülve aktívan színre léptek a luciferiánus erők. Az általuk propagált humanizmus egy sor olyan további izmust szült meg, amelyek közös nevezője a vehemens **antikrisztusizmus** volt. Ezek az erők szisztematikus aknamunkával rombolták le a bibliai értékrendet és kezdték ki a nemzet valamint a család intézményeinek lerombolását. A beavatottak és híveik minden lehetséges platformon az Új Világrend eljövetelének szükségességét hirdetik, legyen az a politikai arénában, vagy a szórakoztatóipari termékeikben. A cél egy nemzeti identitást nem ismerő globális közösség létrehozása, az ember önmegvalósítása és boldogulása Isten, s a velejáró vallási kötelékek nélkül. Bábel újratöltve, vagy Bábel 2.0, az új Nimród, az Antikrisztus alatt.

„Mint Noé idejében"

Keresztény körökben szinte közhelyszerűvé vált annak a mantraszerű ismételgetése, hogy a kor végén a világ állapota hasonló lesz ahhoz, mint amilyen Noé napjaiban volt *(Mt. 24:37).* Az adott igerészhez fűződő magyarázatok szinte kizárólagosan az özönvíz előtti korszakot, a nefilim gonosz világát és annak vízözön általi elpusztítását érintik. S noha valóban ez áll a fókuszban, ne felejtsük el azt, hogy Noé 350 évet élt az özönvíz után is, amely időszak ugyancsak „Noé ideje", s mint láttuk, ez a periódus magában foglalta a bábeli torony építését is. Magától értetődően ennek a periódusnak szintén megvannak a maga nagy leckéi.

Az özönvíz utáni emberiség korai nemzedékei kihívások, döntés és válaszút előtt álltak: hogyan és merre tovább? Előttük állt az egész föld és a jövő megformálásának felelősségteljes feladata, egy megfelelő társadalmi rend létrehozása. Talán fülükbe csengett még apjuknak, nagyapjuknak, dédapjuknak, Noénak az Istentől kapott figyelmeztető szavai és tanításai, de vágyaik és ingereik elnémították ezt a benső hangot és belefogtak a saját, önrendelkező világuk felépítésébe. Isten látva mindezt, így szólt:

> **1Mózes 11:6** „Nézzétek, egy népet alkotnak, és egy nyelvet beszélnek. Ez [a torony építése] **csak a kezdete tevékenységüknek. Ezután semmi sem lesz nekik lehetetlen, aminek a megvalósítását elgondolják.**

Isten egy adott időkereten belül végzi el az emberiség megváltásának a munkáját. Ezen belül vannak bizonyos korszakok. Az özönvíz után a nemzeteknek egy négyezer éves időszak adatott arra, hogy nemzetségekre osztva a maguk akarata szerint és saját rendszereiken belül funkcionáljanak és essenek ítélet alá. Sátán ezt oly módon kívánta megakadályozni, hogy egy nagy kevert masszában egységessé tegye az emberiséget, amit centralizáltan irányíthat, s amely rendszer így csírájában fojthatja el az Istenhez hű emberek szolgálatát és testületté formálódását. A gazdasági és technológiai fejlődés sokkal rohamosabb léptékekkel haladt volna, s ebből fakadóan a teljes kontrol is korábban valósult volna meg.

Ha ez a rendszer megmaradt volna, akkor nem lett volna választott nép, nem jött volna létre Izrael, Isten fizikai nemzeteként, s ebből következően az Isten szellemi népét magában foglaló egyház sem jöhetett volna létre. Istennek az emberiséggel való terve csődöt mondott volna és a világ egy megátalkodott pogány masszaként együttesen pusztult volna el az isteni ítélet elkerülhetetlen eljövetelekor.

Bábel teljes története megismétlődik a kor végén. Amikor eljön az Új Világrend, vagy ha úgy tetszik, amikor **az Antikrisztus** felteszi a fejkövet az elkészült piramisra, a kapitányok és az építők üldözni fogják azokat, akik nem írják nevüket a téglára, nem csatlakoznak az ügyhöz:

> **Szt. Efrém – Az Antikrisztusról** „Mert a gyötrő [Antikrisztus] azt teszi, hogy mindenkinek magán kell viselnie a fenevad bélyegét, amikor az a maga idejében – vagyis annak elrendelt idejében – eljön hogy megtévesszen mindenkit a csodáival. **Abban az időben csak azok vásárolhatnak élelmiszert és egyéb szükségleteket, akik magukon viselik a bélyeget, és felügyelőket helyez föléjük, akik véghezviszik a parancsait.”**

Az egyház egy része megmenekül, s a menhely ezúttal is a „hegyekben” lesz, mások viszont üldöztetve lesznek, és keresztül kell menniük a tűz próbáján. (Lásd **A pusztai menedék II.** című írást. Megjegyzés: A Jásár könyve szerint Hárán, Ábrahám fivére a tűzben halt meg, mert nem tiszta szívvel és hittel követte az Urat). Ábrahám természetesen azokat jelképezi, akik szembeszállnak a rendszerrel és megtartatnak a hitük által. Pontosan ez a történet ismétlődött meg Nebukadnezár király idejében - szintén Kasdímban, a káldok földjén *(vö. Dán. 3)*, s ugyan ez fog megismétlődni a végidők Nagy Babilonjában, az antikrisztusi uralom alatt is:

> **Ireneaus Eretnekek ellen V. könyv 29:1** **És [az Antikrisztus] is összefoglalja az özönvíz óta kigondolt bálványok összes tévedését, együtt a próféták gyilkosaival és az igazak levágóival.** Mert a kép, amelyet Nabukadnezár felállított bizony hatvan sing magas volt, míg a szélessége hat sing volt; ami miatt Ananiást, Azariást és Misaelt, amikor nem imádták azt, a tüzes kemencébe vetették. **Ami velük történt, azzal prófétai módon kimutatták az igazak ellen feltámadó haragot a vég idején. Merthogy a kép egészében előképe ama ember eljövetelének, kijelentve, hogy kétségtelenül minden embernek egyedül őt kell imádnia.** Így tehát Noé hatszáz éve, melynek idején az özönvíz megtörtént az elpártolás miatt, és a képmás singjeinek száma, amely miatt az igaz embereket a tüzes kemencébe küldték, **ezek jelzik ama férfi nevének számát, akiben a hatezer év elpártolásának teljessége, igazságtalansága, hamis próféciája és csalása összpontosul; amely dolgok miatt a tűz világkatasztrófája el is fog jönni [a Földre].**

Korunkban az emberiség ismét eddig nem látott új kihívások, döntés és választút előtt áll. Hogyan és merre tovább? Előttünk állnak az általunk beszennyezett föld, a klímaváltozás, a társadalmi egyenlőtlenségek, a technológiai fejlődéssel járó etikai kérdések problémái és megannyi más probléma megoldásának a felelősségteljes feladata. Sokak elméjében talán még halványan ott derenghet az, amit esetleg a Szentírásban olvastak, vagy fülükben cseng az, amit Isten igazaitól hallottak. De mit választ, mit tesz az emberiség? Istent, vagy az önmegvalósítást? A kérdés költői, hiszen tudjuk, az Új Világrend hiú ábrándjában látják a megoldást, s e torony építését választják.

Pedig előttük áll a bábeli lecke és tudniuk kellene, hogy:

„Ha nem az Úr ***építi*** *a házat,* ***hiába dolgoznak azon annak építői****" (Zsolt. 127:1)*

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI
CHURCH OF GOD

Pergamon, II. rész

Sátán székhelye - Aszklépiosz kultusza, a New Age előfutára

Letölthetõ Word dokumentum

Letölthetõ PDF dokumentum

Pergamon nem csupán politikai és kulturális szempontból volt egy nagyon fontos városa az ókori világnak, de bibliai szempontból is. Ugyanis a Jelenések könyve szerint egy bizonyos időben itt volt Sátán földi székhelye. Így bibliai és azon belül proféciai szempontból fontos megérteni azt, hogy valójában mit is jelentett ez akkor, s mi a korunkra vonatkozó próféciai relevanciája. Sátán egy szellemi lény, aki e világ isteneként a föld légkörében körbe-körbe járja a világot, hogy a maga negatív, gonosz szándékai szerint befolyásolja annak lakóit és alakítsa a politikai trendeket, s ebből fakadóan a történelmi eseményeket *(vö. 2Kor. 4:4; Jób 1:7, 2:2; 1Pét. 5:8)*. Ahol Sátán rendkívül sikeresen képes befolyásolni egy uralkodót, népességet, illetve egy térség politikai állapotát, és kialakított egy számára megfelelő szellemi bázist, azt a helyet a bázisává teszi. Hiszen ha egy uralkodó és annak egész birodalma, katonai és gazdasági ereje az ő közvetlen szellemi befolyása alatt áll, akkor ezt hatékony földi eszközként, ha kell, akár erőszakszervezetként használhatja a maga érdekében. Értelemszerűen ott megállapodik, azt teszi meg a főhadiszállásává, ahová visszatér a körutjairól. A Jelenések 12:13 verse szerint az I. század körüli időkben Pergamon volt az a város, ahová Sátán a székhelyét tette, noha a Szentírás nem ismerteti azt, hogy ez konkrétan mikortól és meddig tartott. Erre a történelemből kapjuk meg a választ. A krisztusi hit megjelenésével Pergamon egy szellemi csatatérré vált, ahol hevesen ütközött a sátáni és az Isten szentjeinek szellemisége. A próféciákból tudhatjuk, hogy Sátán utolsó földi székhelye Jeruzsálem lesz, onnan terjed ki globális szintre mindaz, aminek az egykori Pergamon egyféle elő típusa volt az utolsó ilyen székhelynek. Ez oknál fogva a pergamoni gyülekezethez szóló üzenetnek a végidőkben lesz igazán relevanciája, s ennek kibontakozása a szemünk előtt megy végbe, már amennyiben felfogjuk az idők jeleit.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

Church of God

Email: **p.poli@mailcity.com**

A teljes cikk letölthetõ PDF és DOC formátumban.

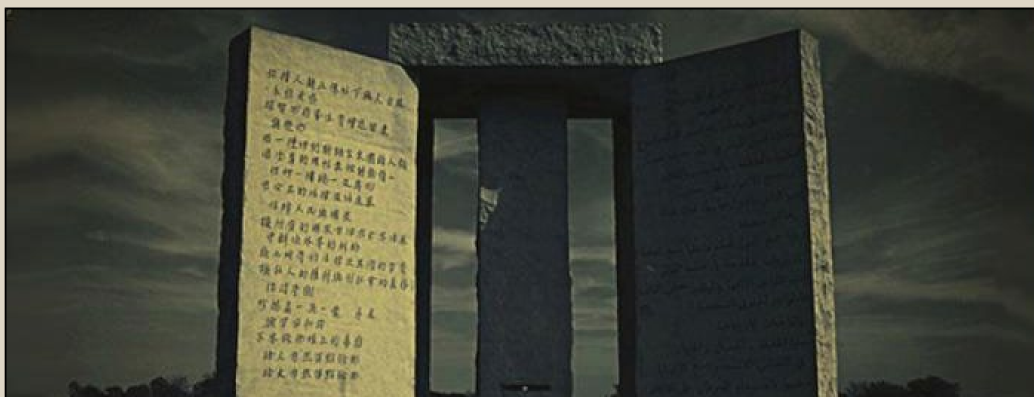
Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

A kőbevésett New Age Manifesto - The Georgia Guidestones

Letölthető Word dokumentum

Letölthető PDF dokumentum

Isten Egyházának Gyülekezetei

Email: **p.poli@mailcity.com**

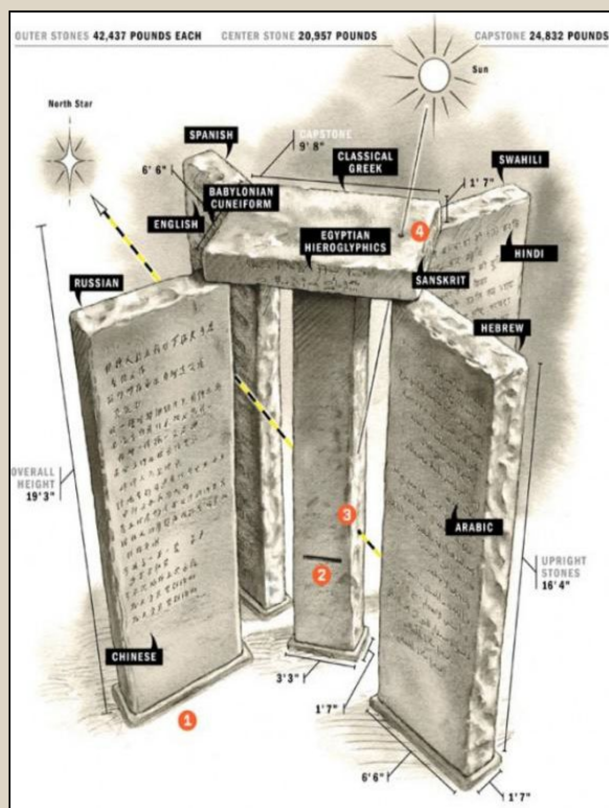
Weblap: **www.churchofgod.hu**

A kőbevésett New Age Kiáltvány (Manifesto) – The Georgia Guidestones

Georgia állam Elbert megyéjének egy elhagyatott dombvidékén található az a rendkívül különös emlékmű, ami a *Georgia Guidestones* (Georgiai "Irányelv-kő") néven vált ismerté, sőt mondhatjuk azt, hírhedté. Ennek a titokzatos, hat gránittömbből emelt hatalmas emlékműnek az üzenete azonban oly egyértelmű, hogy a köznyelvben sokan úgy utalnak rá, mint "az Új Világrend emlékoszlopa". Az emlékműbe ugyanis elképesztően hangzó üzeneteket véstek be

"Az ésszerűség korszakának tíz parancsolata" megnevezés alatt. Az itt megfogalmazott parancsolatok, illetve irányelvek azonnal az Új Világrend és a New Age mozgalom célkitűzéseivel asszociálhatók, hiszen többek között egy óriási méretű népességcsökkentést, valamint egy világkormány létrehozatalának és egy teljesen új szellemiség elfogadásának szükségességét vizionálják.

Az 1980-ban emelt emlékmű létrehozói és az irányelvek megfogalmazói teljes anonimitást élveznek, más szóval senki nem tudja azt, hogy kik építették meg és írták fel arra a sokatmondó üzenetüket. A teljes anonimitás ténye és az ott megfogalmazott célkitűzések arról árulkodnak, hogy létrehozói csakis olyan, a legmagasabb politikai és/vagy gazdasági körökben forgó egyének lehetnek, akiknek hatalmukban áll a névtelenségüket biztosítani és a célkitűzéseiket megvalósítani.

Lehetnek azonban az emlékmű létrehozói még oly jeles és befolyásos személyiségek, maradhatnak nevüket elfedett arctalan emberek, mert maga az üzenet több mint beazonosítja azt, hogy itt miféle körökről is van szó. Mivel az irányelvkő üzenetei jól felismerhetően és igen jellegzetes módon az okkult titkos társaságok asztronómiai ismereteit és politikai célkitűzéseit tükrözik, így minden kétséget kizárva az emlékművet vagy a globális háttérhatalmi elit bizonyos tagjai, vagy pedig e körökhöz közel álló egyének alkották meg. Mindenképpen olyan emberek, akik elhivatottnak és képesnek tartják magukat a megfogalmazott tervek megvalósítására.

Ma már a legtöbb ember számára evidens az - és egyre kevesebben vonják kétségbe -, hogy igenis létezik egy nemzetek felett álló globális erő, ami egy világkormányt, illetve egy új világrendet kíván megvalósítani a Földön. Mivel ennek a háttérhatalomnak a lelkülete az okkultban rejlik, ezért ennek megfelelően üzeneteiket gyakran kvázi rejtett formában tolják az emberek arcába. Ez a sajátos, „mindenki szeme láttára rejtve maradni" okkult gyakorlat egy nagyon közkedvelt motívuma az olyan titkos társaságoknak, mint az illuminátusok és szabadkőművesek. Ennek messze legkirívóbb és legismertebb példái az USA egydolláros bankóján látható szimbolizációs üzenetek. A georgiai emlékmű némileg hasonló módon tár elénk egy ilyen nyílt/rejtett, kódolt üzenetet, amivel kérkedve és szinte maró gúnnyal a képünkbe vágják a napirendjüket.

A négy hatalmas gránitkő csillag alakzatban veszi körül az ötödik, középen elhelyezkedő oszlopot, és ezt az alakzatot egy hatodik gránitlap fedi le sarokkőként. A kövek egyenként több mint 20 tonnásak és 6.1 méter magasak. A struktúra mellett egy további kis gránitkő áll, ez már a földbe süllyesztve és ezen vannak ismertetve az emlékmű adatai, valamint az elhelyezkedésével kapcsolatos magyarázatok. Az ismertető táblán feltüntetik azt is, hogy az emlékmű alatt egy időkapszulát helyeztek el, ám annak tartalmát nem közlik, sem azt, hogy mikor is kellene azt felnyitni. Szerzőként R.C. Christian van feltüntetve, de jelölve van, hogy ez egy álnév. Többen vélik azt, hogy az R. C. Christian álnevet választó illető egy a 15. Században élő nagy okkultista, a Rózsakeresztes rend alapítójaként ismert Christian Rosenkreuz (angol átírással Christian RoseCross – ennek rövidítése az R.C. Christian) nevét vette fel. Amennyiben ez igaz, akkor vélhetően az emlékmű megalkotói ennek a bizonyos titkos társaságnak a tagjaiból tevődnek ki. A rózsakeresztesekről annyi tudható, hogy tanaik sokat merítettek a manicheus és gnosztikus filozófiából, sosem volt nagy létszámú és jelentősen elterjedt testvériség, a későbbiekben pedig beleolvadt az induló szabadkőművesség csoportjaiba. A Rózsakeresztesek illetve a gnosztikusok nagy hatással voltak Helena P. Blavatsky-ra, illetve az általa létrehozott Theozófiára is, ami pedig a modern New Age mozgalom közvetlen elődje.

A szponzorok: "Egy olyan kis amerikai csoport, amely várja az Ésszerűség Korszakát." A felsorolt érdekes építészeti jellegzetességek a sajátos üzenettel párosítva mindenképpen az okkult titkos társaságok, illetve a New Age

mozgalom kézjegyeit viselik magukon.

A masszív, kékes árnyalatú gránitból emelt emlékmű több rétegű, céltudatos és sajátos üzeneteket tartalmaz. Mint az a fentebbi ábrán is látható, az emlékmű felépítése és elhelyezkedése elárulja, hogy alkotói nagyon pontos csillagászati ismeretekkel rendelkeznek és igen fontos számukra az asztronómia. Az emlékmű naptárként, iránytűként és óraként is funkcionál. Az oszlopok csillagászati szempontból hajszálpontosan vannak betájolva. A négy, csillag alakzatban felemelt gránitlap egyféle malomkereket alkot, amelyek a nap járásához igazodnak, a nap sugarai adott dátumokra vetnek fényt, és egy szemmagasságban fúrt lyukon keresztül állandóan látható a Sarkcsillag. A Sark, vagy Északi Csillag bibliailag is nagy jelentőséggel bír. A Szentírás utalásai szerint a messzi észak irányában fekszik az isteni trónterem, amelynek elbitorlását tűzte ki célul egykor a lázadó Lucifer:

> **Ézsaiás 14:12-14** **12.** Leestél az égről, fényes hajnalcsillag! Lehulltál a földre, népek legyőzője! **13.** **Pedig ezt mondtad magadban: Fölmegyek az égbe, Isten csillagai fölé emelem trónomat, odaülök az istenek hegyére a messze északon.** **14.** Fölmegyek a felhők csúcsára, hasonló leszek a Felségeshez!

Láthatóan, Lucifernek és híveinek célkeresztjében továbbra is ott áll a messzi észak, soha nem adták fel azt, hogy Isten helyébe tegyék magukat. A nap pedig mindig is a pogány napkultuszok "istene" volt.

Az építmény lenyűgöző látvány, de minden asztronómiai és egyéb érdekessége ellenére, ami igazán megdöbbenti az embert, azok maguk a felvésett üzenetek. Ezek ugyanis igen céltudatosan kidolgozott filozófiai és politikai elképzeléseket tükröznek. Az tíz pontból álló üzenet a négy fő tömb lapjaira lett felvésve nyolc nyelven, ezek: angol, spanyol, szuahéli, hindi, héber, arab, kínai és orosz. A fedőkő széleire egy rövidebb üzenetet véstek négy ősi nyelven, babiloni ékírással, klasszikus görög betűkkel, szanszkritul és egyiptomi hieroglifákkal: LEGYENEK EZEK AZ ÉSZSZERŰSÉG KORSZAKÁHOZ IRÁNYTADÓ KÖVEK. Jegyezzük meg azt a közismert tényt, hogy az okkult társaságok számára nagyon fontosak ezek az ősi nyelvek, illetve az ezeken a nyelveken fennmaradt ősi ismeretek, tanok.

Az emlékmű egy olyan ideális világképet vetít elénk, aminek létrehozásán a bukott szellemi hatalmasságok és a titkos társaságok köreibe tömörült, "beavatott" emberi kiszolgálóik már hosszú ideje dolgoznak, s amit a hamarosan ránk köszöntő Vízöntő Korszakára kívánnak megvalósítani (lásd a **2012 – Sátán Apokalipszise** című írást). Ha bárkinek kétsége lenne efelől, az elmélkedjen el az alábbi üzeneteken:

Az ésszerűség Korszakának tíz irányelve:

1. Az emberiség létszámát 500.000.000 fő alatt kell tartani, a természeti egyensúly folyamatos fenntartásának érdekében.

2. A szaporodást bölcsen kell irányítani, segítsétek elő a test edzését és a sokféleséget.

3. Egységesítsétek az emberiséget egy új, élő nyelvvel.

4. Ésszerűen kezeljétek a szenvedélyt, a hitet és hagyományokat – minden dologban legyetek mérsékeltek

5. Oltalmazd a népet és nemzeteket igazságos törvényekkel és helyesen mérlegelő törvényszékkel.

6. A nemzetek dönthessenek saját ügyeikben, a nemzetközi vitákat egy világbíróság előtt oldják meg.

7. Kerüljétek el a pitiáner törvényeket és a hasztalan hivatalnokokat.

8. Egyensúlyba kell hozni az egyéni jogokat és a szociális elkötelezettségeket.

9. Értékeld az igazságot, a szépséget, keresd a harmóniát a végtelennel.

10. Ne légy a föld rákfenéje - Hagyj életteret a természetnek - Hagyj életteret a természetnek.

Azt talán még a New Age ideológiával szimpatizáló emberek közül is csak kevesen tudják, hogy a mozgalom szíve és lelke egy bizonyos, "Terv"-ként megnevezett napirend. A Guidestone ennek a New Age Terv-nek a lehető legtömörebb összefoglalása. Amikor Alice Bailey a New Age "Nagyasszonya" az *Externalisation of the Hierarchy* című munkájában lefektette a Terv részleteit, annak egyik mandátuma így szólt:

Fel kell készülni az Új Korszakot bevezető kinyilatkozásokra és lefektetni az új világvallás alapjait… (u.o. 544-545. o.).

A Guidestone-t ennek az új világkrédó alapjait lefektető munka egy részének tekinthetjük. ("A Terv" részletes menetrendjét A New Age cimű írásunkban vázoljuk).

A tíz pontból csupán a leglényegesebbeket emeljük ki elemzésre.

Kezdjük az első, legszembetűnőbb ponttal, ami a népességcsökkentést illeti. Az irányelvek egy új korszaknak és a megvalósítandó Új Világrendnek lesznek az irányelvei, így jelen pillanatban még a jövőre tekintenek. Jelenleg csaknem hétmilliárd ember él a földön. Hét milliárdot nem lehet ötszázmillió alatt tartani. Ahhoz először valami módon el kell tűnnie hat és félmilliárd embernek, vagyis az emberiség 92.5 százalékának. Ahogyan az új nyelv beiktatása és a világkormány, illetve a világbíróság létrejötte sem valósult még meg. Tehát mindezeknek a vészjósló eseményeknek egyelőre még elébe nézünk, beiktatásuk a hamarosan ránk köszöntő Új Korszakra van betervezve, s a jelek szerint ennek az évnek a végétől (2012) vesznek majd fel gyorsabb ütemet.

Ez természetesen nem jelenti azt, hogy a lefektetett célkitűzések megvalósítása valami módon már ne vette volna kezdetét. A napi hírekbe gyakran kerülnek be az olyan befolyásos emberek kijelentései, mint pl. Bill Gates-é - aki szerint vakcinákkal és egyéb megoldásokkal (mesterségesen létrehozott vírusokkal?) drasztikusan **csökkenthető a népesség**. Tény, hogy az utóbbi években egyre több titokzatos (mesterségesen kirobbantott?) járvány ütötte fel fejét. Habár ezek nagy része egyelőre vaklármának bizonyult, de milliók oltatták be magukat a hirtelen előállított, káros

hatású vakcinákkal és ezek a tények igencsak megfontolandóvá teszik Bill Gates ominózus kijelentését. Ezek fényében joggal gondolkodhatunk el azon is, hogy vajon nem a depopulációs folyamat megkezdésének vagyunk-e éppen szemtanúi, esetleg elszenvedői? A Bill Gates általi kezdeményezéshez több milliárdos és "celeb" is csatlakozott már, így kiapadhatatlan anyagi forrással rendelkeznek bárminemű megoldás finanszírozásához, beleértve a szükséges propaganda terjesztését is. Ezt nem is rejtik véka alá, a napi sajtóban nem számítanak ritkaságnak az alábbihoz hasonló hírek:

> "Amerika néhány ismertebb vezető milliárdosa titkos találkozókat tartott azzal a céllal, hogy megvitassák, miként használhatják fel vagyonukat a világ népességének lecsökkentésére és az egészségügy, valamint az oktatás gyors minőségi javítására.
>
> A filantrópok [emberbarátok] Bill Gates-nek, a Microsoft társalapítójának a kezdeményezésére gyűltek egybe, és megtárgyalták miként dolgozzanak össze közösen és hogyan kerekedjenek felül a változás útjában álló politikai és vallási akadályokon.
>
> "Az, egy bennfentes által csak a *"Good Club"*-ként (Jóság Egyesülete) aposztrofált társaságnak a tagjai többek között az ifjabb David Rockefeller, az USA legvagyonosabb dinasztiájának feje; a pénzbefektető [értsd: spekuláns milliárdos] Warren Buffet és Soros György; New York polgármestere Michael Bloomberg; valamint Ted Turner és Ophra Winfrey médiaszemélyiségek." – **The Sunday Times, 2009, Május 24.-i száma.**

Az a média, amely ezt a halál kultúráját propagáló csoportosulást a „Jóság Egyesületének" nevezi, mindenképpen egy kiszolgáló lakájmédia. Tény viszont, hogy a manapság nagyon népszerű New Age világszemléletben (a cikkben felsorolt személyek közül többen szorosan kötődnek e mozgalomhoz) a kegyes halál egy pozitív fogalom, amiben semmi kivetnivalót nem látnak, mert része a természet rendjének. Ez az a mozgalom, amelynek szószólói gyakran és nyíltan hangoztatják a kegyes halál koncepcióját, amit azoknak kell majd elszenvedni, akik nem kívánnak az új korszak beavatottaivá lenni. Az alábbi idézetek a legjelesebb New Age egyéniségektől származnak és választ adnak arra az emlékművel kapcsolatos nyílt kérdésre, hogy miért és miképpen kell hat és félmilliárd embernek elpusztulnia.

Alice Bailey (egy kimagasló New Age Médium) szerint mindazok, akik nem képesek alávetni magukat (nem rendelkeznek a megfelelő lélekkel), vagy nem voltak képesek eléggé felfejlődni a jelen szellemi vándorlásuk alkalmával, azok egyszerűen "a következő életbe küldetnek" [értsd. el lesznek pusztítva, hogy lelkük átvándoroljon egy másik létformában, újrakezdve a fejlődési folyamatot] egy globális "tisztító művelet" alkalmával. (Alice Bailey, *The Rays and the Initiations*, 754-755. o.)

Foster Bailey [Alice Bailey férje, prominens New Age guru] szerint a New Age-be való beavatás kötelezővé lesz téve, s egy kasztrendszer kialakulásával jár: "Úgy a fiataloknak, mint az időseknek a New Age mércéi [irányelvei] szerint kell élniük. Azok, akik ezt nem fogadják el, visszavonhatatlanul kitaszítottakká lesznek." (*Foster Bailey, Things to Come*, 39. o.)

Barbara Marx Hubbart még sarkosabban fogalmaz: ***"Az emberek vagy megváltoznak, vagy elpusztulnak. Ez a választás."*** (*Happy Birth Day Planet Earth*! 32. o.)

Hubbard még azt is hozzáteszi, hogy azok az emberi eszközök [háttérhatalmak, a Jóság Egyesülete, stb.], amelyek véghezviszik a "Fény és Szeretet Tervét", soha nem lesznek felelősek, vagy vétkesek, nem vádolhatók nemhogy gyilkossággal, de még csak a **könyörületes halál** okozásával sem, ugyanis: *"A világban új választások elé kell állnunk. A halál választása. Az élet választása…* ***Az emberi méltóság megköveteli azt, hogy kényszer nélkül válasszuk vagy az életet vagy a halált, amivel egy új tudományág jön létre, a thanatology, vagyis a méltóságos halál művészete"*** (Hubbard, *The Future - Previews of Coming Attractions* – "Előzetes betekintő a jövő műsorába" című cikkéből, ami a *First Foundation News* 1995, augusztusi számának 4. oldalán jelent meg). [Értjük, a hat és félmilliárd ember magának köszönheti a halált, s még örüljön is neki.]

Ugyan ez a Barbara Marx Hubbard az alábbiakban ecseteli azt, hogy miként is kívánják megvalósítani a Hierachia Felemelkedett Mesterei [a New Age szellemi irányítói] a népességcsökkentést, no és kik a nemkívánatos elemek:

> "Az emberi személyiségek teljes spektrumából csupán negyedrésznyi fog felemelkedni… egynegyed rész ártalmas, és ezek megromlott magok. Az ilyeneknek az elmúlt korokban engedélyezve volt, hogy természetes halállal haljanak meg. … Most azonban, amikor közeledünk a quantum lépéshez, és a teremtett emberből társteremtő ember lesz - vagyis olyan ember, aki az

> isteni erő örököse - az ártalmas egynegyedet azonnal likvidálni kell a társadalom testéből… [A többit apránként, egy szűrési folyamatban. A szerk.] Szerencsére ezért nem ti vagytok a felelősek. Mi vagyunk azok. Mi vagyunk az Isten válogatási folyamatának a felvigyázói a földön. Ő választ, mi pedig pusztítunk. Mi vagyunk a sápadt ló lovasai, mi vagyunk a Halál." (Hubbard, *The Revelation: Our Crisis is a Birth*, 235. o.)

A halált tehát azok a "javíthatatlanok" vagy "selejtesek" választják maguknak, akik dogmatikájukban megragadva nemet mondanak a New Age ideákra, s így a földnek csak "rákfenéi". Nem mellékesen, a "kegyes halál" a New Age oktatásrendszerében egy bevezetett tantárgyat képez, ahol a halál "hasznos természete" van kihangsúlyozva, mert ***"elviszi azt, aminek lejárt az ideje"*** (Alice Bailey, *Externalisation*, II. köt., 75. o.).

Röviden szólva, a New Age úgy készíti fel tanítványait az emberiség nagy részének elpusztítására, hogy azt "a természet ciklikus megtisztulásának" tekintsék. Egy szintén jeles New Age személyiség, John Randolph Price, a *World Healing Day* (A Világgyógyulás Napja) nevet viselő mozgalom létrehozója feleleveníti, hogy amikor az "Ásher" nevet viselő szellemi mesterének elmondta a milliárdnyi ember elpusztításával kapcsolatos fenntartásait a mester ekként válaszolt: *"Kik vagyunk mi ahhoz, hogy azt mondjuk; ezek az emberek nem önmaguktól vállalkoztak arra, hogy a pusztulás és újjászületést részesei legyenek?"* (Price, *Practical Spirituality*).

A [sátáni] "Hierarchia" szerint tehát azért szükséges ez a válogatási folyamat, mert a pusztító, káros magok másoknak is tovább adhatják az univerzális egységtől való lekapcsolódás szándékát, amivel örökre elpusztítják annak az esélyét, hogy a homo sapiens Homo Universalis lehessen. Mindez a jelek szerint legalább hat és félmilliárd ember halálát követeli meg.

A New Age Terv fontos eleme tehát az, hogy kondicionálják az emberiséget a szükségszerű és globális tisztítás elfogadására, megnyugtatva a kételkedőket azzal, hogy a pusztulásra szánt emberek tulajdonképpen tudat alatt maguk választották a halált, mert szükségét érezték a további újjászületésnek, illetve az azzal járó fejlődésnek. Ez esetben a halál nem csupán kegyes és méltóságos, de még hasznos is. A „ne légy a föld rákfenéje, hanem hagyj teret a természetnek" [a természet rendjének] így egyben figyelmeztetés is, nem csupán egy tartalom nélküli szóvirág. Jelentése: Ha nem vagy közénk való, dögölj meg!

A második pontban a "szaporodás bölcs irányítása", a testnevelés és az emberiség keveredése egy burkolt utalás a New Age-ben oly fontos szerepet játszó eugenetikára (fajegészségtan). A történelemben eddig egyedül az okkult és New Age kötődésű náci rezsim fektetett különleges hangsúlyt az államilag irányított reprodukcióra. A testedzésre általában nagy figyelmet fordítottak a diktatórikus rendszerekben, jellemző volt ez a hitleri Németországra és kommunista rezsimek alatt álló országokra is. A sokféleség részben az emberi rasszok felszámolását, illetve egybeolvasztását jelenti, így ezt egyféle neo-bábelizmusként kell értelmezni. De ennek van egy további vetülete is. Habár az eugenetika ma már "politikailag nem korrekt" kifejezés (a náci fajelméletnek köszönhetően, akik ezt a tudományt az amerikai New Age köröktől vették át), a New Age-ben ma is fontos célt tölt be. Ugyanis a szellemi evolúció következő lépcsőfokára felemelkedő, fejlettebb szinten álló emberek szaporodását bölcsen elő kell segíteni. Ennek velejárójaként a quvantum-ugrásra képtelen, alacsonyabb szellemi szinten vegetáló elemeket a New Age társadalomból ki kell iktatni. A New Age fajelmélete tehát nem a szabványos rasszizmus, hiszen a megkülönböztetés nem egy bizonyos emberi rassz felé irányul, hanem rassztól függetlenül az emberiség azon része felé, amelyik nem képes, vagy nem kíván a Vízöntő korszakával [New Age] beköszöntő "szellemi evolúciós ugrásban" részt venni. Hogy teljesen tisztává váljon a kép: úgy a titkos társaságok, mint a New Age ideológiája szerint, az új korszakot csak azok élvezhetik, akik Lucifer/Sanat - Kumara beavatottai lesznek. Ha tehát valamelyest mélyebbre ásunk a New Age idevonatkozó nézeteiben, akkor még vészjóslóbbá válik a kő üzenete, mert az antikrisztusi világrendet vetíti elénk.

Nem véletlen az sem, hogy az abortusz gyors ütemű terjesztését, népszerűsítését és elérhetőségét kizárólag a titkos társaságokhoz és a New Age mozgalomhoz kötődő alapítványok támogatják. A születések korlátozása a népességcsökkentés egy formája, s mivel ezt célirányos módon (bizonyos régiókat, rétegeket megcélozva) végzik, így az eugenetika szellemisége vezérli. Keresztény szemszögből van még egy további érdekes vetülete a New Age eugenetikának, mégpedig a **Nefilim** kérdést illetően. Amennyiben a magasabb szellemi fejlettségű és képességű emberek az angyali és emberi keveredésből származó nefilim genetikával rendelkező egyéneket jelenti, akkor sokkal érthetőbbé válik a Hierarchia irántuk érzett elfogultsága.

A világkormány

A *Guidestones* tehát egy olyan világkormány létrejöttének képét vetíti elénk, amelynek hatalmában áll az ésszerűnek nyilvánított, de valójában esztelen és gonosz ördögi terveket véghezvinni és megfelelő ideológiával alátámasztani. Minden hatalom és rendelkezési jog egy szuperdiktátor és a "felvilágosodott" elit szűk körének kezében összpontosul. Ez luciferiánus kaszt az Új Korszak irányelvei szerint uralja majd az emberi élet minden aspektusát. Ők fogják meghatározni a gazdasági élet, az egészségügy, az oktatás és a polgári elkötelezettség, s különösképpen a vallási, hitelvi élet szabályait is. Amit ők szankcionálnak, az tiltottá válik. A lázadókat fenntartás nélkül elpusztítják. Ennek a vészes előjeleit sokan felismerik, és mint azt a mellékelt ábra is mutatja, az emlékmű sokakban váltott ki negatív indulatokat.

Egy bibliai kereszténynek azonban meg kell őriznie a szellemi higgadtságát minden körülmények között. Az idevonatkozó próféciák ismeretében tudnunk kell, hogy a világdiktatúra meg fog valósulni, mert Isten ezt meg fogja engedni. Ez a "Fenevad", hatalmat kap még arra is, hogy háborúzzon a szentek ellen és sokukat elpusztítsa *(Jel. 13:7),* de Istennek hatalmában áll megszabadítani azokat, akik kitartanak Őbenne: *"Mivel megtartottad a kitartásra vonatkozó tanításomat, én is megszabadítlak a megpróbáltatás órájától, amely az egész világot éri, hogy próbára tegye a föld lakóit." (Jel. 3:10).* Vegyük tehát ezt az emlékművet az idők jeleiként és használjuk fel a hátralévő rövid időt arra, hogy közelebb kerüljünk Istenhez, Aki képes megmenteni bennünket, s Aki ítéletet hoz majd erre a koránt sem oly szép új világra.

Ez a fajta ellenállás nem lesz elégséges a próbák idején...

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

A szabadkőművesség szerepe a New Age mozgalom kialakulásában

Számos írásunkban rámutattunk már arra, hogy létezik egy, a világot a színfalak mögül irányító sötét erő, amelynek kitűzött célja az, hogy elhozza a földre uruknak, Lucifernek, azaz Sátánnak a királyságát és ezzel az emberiséget az ő sajátakaratú követőivé tegyék. Ez a széleskörű, nagyon szervezett munka nem merül ki a titkos okkult társaságok sötét kamrákban lezajló rítusaiban, vagy a háttérhatalmi erők gazdasági és politikai intrikáiban. Az közismert tény, hogy az illuminátus rend és a szabadkőművesség két rendkívül fontos és aktív eszköze ennek a sátáni háttérhatalomnak. Mindkét szervezetnek kulcs szerepe van az Új Világrend hamarosan megtörténő megvalósulásában. Bármilyen további társulat, rend vagy szerveződés jön létre; ha a szabadkőművesek állnak mögötte, vagy akár csak kapcsolatban vannak vele, akkor biztosak lehetünk abban, hogy az újonnan megalakuló szervezetek a fenti célokat fogják szolgálni, és meg van a nekik meghatározott sajátos szerepkörük és feladataik. Ebben az írásban elsősorban azt vizsgáljuk meg, hogy milyen szerepe volt a szabadkőművességnek a New Age és más modern okkult mozgalmak kialakulásában, s amennyire ez lehetséges, behatároljuk a nekik szabott feladatokat is.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

Weboldal: http://www.churchofgod.hu

A szabadkőművesek és a Ne[illegible]désű mozgalmak kapcsolata

A szabadkőművesek mint Sátán ügynökei

A szabadkőművességnek (és az olyan elődszervezeteinek, mint pl. a Templomosok) a tagságát ősidők óta az okkultizmust gyakorló elit tette és teszi ki. Ezt maguk a szabadkőművesek sem titkolják el igazán, hiszen ennek tényét pl. egy fontosabb szakirodalmukban, *"A királyi boltív rejtett titkai"* című könyvükben is nyíltan elismerik (lásd: George H. Steinmetz, The Royal *Arch Its Hidden Meaning, Macoy* Publishing and Masonic Supply Co., Inc.

1946, 147. o.). Ha bárki valamelyest mélyebben tanulmányozza a szabadkőművesség történelmét, gyakorlatait stb. akkor nem vonhat le más következtetést, mint azt, hogy ez egy mélyen okkult titkos szervezet.

Maga az ’okkult’ szó a latinból jön és egy, az átlagember elől elfedett, elrejtett dolgot jelöl. A kifejezés alatt ma már elsősorban az olyan titkos szellemi tudományokat értjük, amelyeket kizárólag csak az abba beavatottak ismerhetnek meg, általában egy titkos társaság keretein belül. A szabadkőművesség okkult mivoltát határozottan megerősíti az a tény is, hogy nagyrészt ebből a szervezetből kerültek ki a modernebb, az okkultat sokkal nyíltabban felvállaló mozgalmak megalapítói, szervezői és jeles alakjai is. Ebben az írásban összeválogatjuk azokat a jelentősebb okkult vonalú szellemi mozgalmakat és iskolákat, amelyeket a szóban forgó szervezet tagjainak közvetlen munkája eredményezett. A válogatás kétséget kizáróan bizonyítja, hogy a szabadkőművesek nem csupán politikai felforgatómunkát végeznek, de az okkultizmus terjesztésének, népszerűsítésének is ők a legfőbb ügynökei.

A sort kezdjük talán az aránylag közismert modern sátánistával, Anton LaVey-el, Sátán Egyházának főpapjával. LaVey alábbi sorai tökéletesen alátámasztják azt a fentebbi megállapítást, miszerint a szabadkőművesek a politikai intrikák mellett az okkultizmus terjesztésében is közreműködnek:

> "...Számos kormányzatnak a legbefolyásosabb egyéniségei a szabadkőműves rendek tagságából kerülnek ki, és csaknem kivétel nélkül minden okkult rend a szabadkőművességben gyökeredzik." **- Anton Szandor LaVey, *The Satanic Rituals*, Avon Books 1972, 78. oldal.**

A bennfentes LaVey kertelés nélkül rámutat arra, hogy a szabadkőművesség nem csupán egy az okkult spiritualizmus számos iskolája közül, hanem egyféle toborzórend, ha úgy tetszik, egy mérges tojásokat lerakó “anyakirálynő". LaVey koránt sem az egyedüli okkultista, aki ezt kimondja; jól dokumentált kijelentések egész sora bizonyítja, hogy a modernebb okkult irányvonalak és mozgalmak megalapítói valóban csaknem kivétel nélkül ebből a szervezetből kerültek ki, és általuk vált az okkultizmust egy szerteágazó rendszerré. Az alábbiakban ezek egy része bemutatásra kerül. Ennek az állandó osztódásnak kétségtelenül az volt a fő célja, hogy minél nagyobb rétegeket legyenek képesek a lehető legmélyebben átitatni a sátánista eszmékkel, ismeretekkel és tudományokkal. Más szóval, az ember kedvére válogathat és mindenki megtalálhatja a számára legrokonszenvesebbnek látszó utat a luciferi világosság felé. Az okkult hierarchia legfelsőbb vezető rétege, a Sátán zsinagógájának elitje továbbra is a háttérből, a teljes ismeretlenség homályából végezheti mesterük titkos munkáját, miközben a szabadkőműves ügynökhálózat létrehozott egy olyan széleskörű rendszert, ahol a különböző iskolák révén a hétköznapi emberek tömegei is elsajátíthatják és gyakorolhatják az okkult spiritualizmus és a sátánizmus fortélyait. Ennek a munkának a messze legsikeresebb és legkiemelkedőbb eredménye a New Age néven ismert mozgalom. A felszínen újkeletűnek mutatkozó New Age valójában az okkultizmus legősibb formáit keltette életre, oly módon tálalva, hogy az megfeleljen a modern ember szája ízének és igényeinek. Ennek eredményeként a mozgalom néhány évtized alatt széles tömegeket vonzott magához, és hatása ma már érezhető a társadalom minden szintjén, a különböző intézményekben, beleértve a keresztyénnek nevezett vallást is. A New Age által létrejött a populáris luciferiánizmus, ahol a hétköznapi, ha úgy tetszik "mezei" vagy laikus emberek tömegei szolgálhatják és ismerhetik meg mélyebben Sátánt és titkait (lásd még a **New Age** című írást).

Említsük meg, hogy az USA Déli Közigazgatása alá tartozó Skót rítusú páholyai által kiadott *The Scottish Rite Journal* hosszú időn át (1903 és 1990 között) a *The New Age Magazine* nevet viselte.

A szabadkőműves Lynn F. Perkins 1972-ben írta meg a *"New Age Youth and Masonry"* (A New Age ifjúság és a szabadkőművesség) című könyvét (CSA Press, Publisher). A könyve bemutatójában ez áll: "What Every High School and College Graduate Should Know About Masonry" – "Amit minden felsőtagozatosnak és gimnazistának tudnia kell a szabadkőművességről". Mint azt a címe is elárulja, ez a munka elsősorban az ifjúságnak az Új Korszak Rendjére való felkészítését, indoktrinációját és a szolgálatba hívását szolgálta. Perkins egy másik munkájának címe, *"Masonry and The New Age"* (A Szabadkőművesség és a New Age). Mindkét könyve megrendelhető a Macoy Publishing and Masonic Supply Co., Inc. katalógusából. E két munka rámutat, hogy a New Age mozgalom tulajdonképpen a szabadkőművesség irányítása alatt áll és egyazon célkitűzéseik vannak – Az Új Korszak Világrendjének megvalósítása.

Az újonnan létrejött iskolák, köztük a kiemelkedő New Age mozgalom vezetői aztán természetes módon vagy továbbra is szoros kapcsolatban maradnak a szabadkőművességgel, vagy pedig ha addig nem tették, maguk is

belépnek a szervezetbe, beavattatást nyerve a rend legmagasabb fokozataiba. Ez a stratégia biztosította azt is, hogy a különböző újabbkeletű irányvonalak a legfelsőbb hierarchia irányítása alatt maradjanak és az ő kitűzött céljaiknak, terveiknek megfelelően működjenek. Mielőtt konkrétan a New Age megformálóira térünk, röviden bemutatjuk az ún. társ-szabadkőműveseket.

A társ-szabadkőművesek

A szabadkőművesek által létrehozott különböző modern okkultista iskolákban kiemelkedő szerepet kaptak a médiumok, akik leggyakrabban nők voltak. A háttérerők természetesen az irányításuk és befolyásuk alatt kívánták tartani az újabbkeletű mozgalmakat, elsősorban azok szellemi vezetői által. Felmerült egy probléma: a szabadkőműves páholyoknak általában nem lehettek női tagjai, ám mivel több újonnan létrehozott társulatnak női vezetője, illetve médiumai voltak, megoldást kellett találni azok szorosabb bevonására, irányítására. Részben ennek a problémának a kiküszöbölésére hozták létre a Társ-szabadkőművességet, a szabadkőművesség egy olyan alágazatát, amely már nem csak férfi tagokat fogadott be, hanem nőket is, akik így társakként működhettek együtt a "nemes célok érdekében". Ez az almozgalom Franciaországban jött létre az 1800-as évek derekán, a feminista mozgalom kialakulásának korai periódusában, ami természetesen nem véletlen egybeesés, hiszen az utóbbi szintén a szabadkőművesek által megkezdett munka volt a politikai arénában. A feminizmus, majd a mozgalom egyre inkább szélsőségessé válását szabadkőműves ügynökök munkálták, amiben természetesen szükség volt a nők széleskörű bevonására. Ennek az ideje megérett az okkultizmus területén is.

A New Age előfutárának számító Theozófiai Társulat vezetője, Helena P. Blavatsky a legjelentősebb női okkult vezetőnek számított ekkoriban. Nagyon sokat elárul a két mozgalom szoros kapcsolatáról az a tény, hogy a társ-szabadkőművesség korai korszakában a legjelentősebb beavatott női személyek csaknem kivétel nélkül a Theozófiai Társulat vezetőiből tevődtek ki. A legnevezetesebb társ-kőművesek (férfiak és nők): Helena Petrovna Blavatsky, Annie Besant, George Arundale, Charles W. Leadbeater, C. Jinarajadasa és Henry Steele Olcott. A New Age mozgalom két pionírjának számító hölgy szabadkőműves mivolta arról tesz határozott bizonyságot, hogy a szabadkőművességnek mélyen benne van a keze a modern New Age mozgalom kialakításában. Mindkét mozgalom valós lényege a luciferiánizmus, de amíg a szabadkőművesség (illetve az illuminátusok) az elit számára nyújt mélyebb szintű beavatást, addig a New Age a hétköznapi emberek számára teszi lehetővé ugyanezt. Mindenesetre a nők egyre nagyobb számban lettek bevonva és 1922-re már több mint 450 társ-szabadkőműves páholy működött világszerte, s ezt az adatot egy szabadkőműves történész, Arthur Edward Waite adta meg a *"The New Enclyclopedia of Freemasonry"* című munkájában. Talán megérne egy külön írást annak a taglalása, hogy milyen jeles női személyiségek voltak a társaság tagjai.

Helena Petrovna Blavatsky és a Theozófiai Társulat

A New Age egy kiemelkedően fontos világméretű mozgalommá lett. Amennyiben konkrét bizonyítékokkal tudunk szolgálni arra, hogy a New Age mozgalom, a maga nem egészen kétszáz esztendős történelmével, igencsak szoros kapcsolatba hozható a szabadkőművességgel, akkor nagyon sok minden érthetőbbé válik ennek a rendkívül népszerű spiritualizmusnak a szerepét és céljait illetően. Márpedig ez a kapcsolat könnyen és következetesen bizonyítható.

Az 1800-as években, részben a darwinizmus és ateizmus térnyerésének köszönhetően, lényegesen meggyengült a keresztény egyháznak a "felvilágosodás" óta amúgy is hanyatló befolyása. Ezzel egy időben a titkos társaságok több fronton is kemény offenzívát indítottak a hagyományos értékrendek maradék bástyái ellen. Megalkották az olyan ateista politikai ideológiákat, mint a kommunizmus, és annak ellentézisét, a kapitalizmust, megosztva ezzel az emberiség nagy részét. Ugyanakkor sorra jöttek létre az olyan nyílt okkultista társulatok és szellemi irányzatok is, amelyek lefektették a jelenlegi New Age mozgalom alapjait. A New Age elődjének számító mozgalmat sokkal szorosabb szálak fűzik a titkos társasághoz, mint azt sokan gondolnák. Mint már említve volt, az új szellemi iskolákat vagy a szabadkőművesség hozta létre, vagy pedig hamarosan átvette az irányításukat.

Ezek közül az újdonsült társulatok közül messze kiemelkedik a New Age "anyja", Helena Petrovna Blavatsky (1831-1891) által megalapított Theozófiai Társulat. Blavatsky egy ukrajnai születésű médium volt, aki okkult előadásaival bejárta a világot, de az igazán nagy sikert és hatást a könyveivel érte el. Messze legismertebb munkája, a "Titkos tanok" című könyve, ami minden idők egyik legjelentősebb okkult irodalmának számít, s ami számos későbbi

okkultistának kötelező kézikönyve lett. Ebben a munkában Blavatsky nem tesz különbséget a Biblia Istene és Sátán között és kifejti, hogy Sátán tette az embert isteni lényekké:

"Amikor kezünkbe kerül a Genezis kulcsa, a tudományos és szimbolikus Kabbala feltárja a titkot. Az édeni Nagy Kígyó és az Úr Isten egyazon személyek… - **Helena Petrovna Blavatsky, *The Secret Doctrine*, The Theosophical Publishing House 1893, 446. o.**

"Így, amikor Sátán személyét nem az egyházak babonás, dogmatikus és filozófiahiányos szellemén keresztül nézzük, akkor őbenne a földiből az isteni embert megformálónak a hatalmas képe jelenik meg." (uo. 220 o.).

Adolf Hitler elkötelezett hódolattal tekintett Blavatskyra, maga is a titkos tanok beavatottja volt, ahogy az őt felkészítő és uralomra segítő okkult Thule Társulat tagjai is e tanok beavatottai voltak (lásd Joseph J. Carr, T*he Twisted Cross*, Huntington House Inc. 1985, 282. o.).

A Titkos Tanok egy másik jelentős New Age gondolkodónak, "a szabadkőművesség legnagyobb filozófusa"-ként ismert Manly P. Hall-nak is az egyik kedvenc könyve volt. Hall, aki maga is egy, a New Age-et és a szabadkőművességet összekötő fontos kapocsnak számít, így áradozik Blavatsky munkáiról:

"Madame Blavatsky "The Secret Doctrine" (Titkos tanok) és az "Isis Unveiled" (Leleplezett Ízisz) című munkái ajándékok az emberiség számára, s mindazok számára, akiknek a víziója képes áthatolni a közelgő vész sötét felhőin. Nem túlzás kijelenteni, hogy ezek az írások a modern világ legéltetőbb irodalmi alkotásai. Olyan lenne ezeket más könyvekkel összehasonlítani, mint a nap fényét összehasonlítani a szentjánosbogárból áradó pislákolással. A "The Secret Doctrine" kiérdemli azt, hogy a szentírás megnevezés méltóságát viselje, … **- Manly P. Hall, "*The Phoenix, An Illustrated Review of Occultism and Philosophy*", 1960 The Philosophical Research Society, 122. o.**

Az 1875-ben megalapított Theozófiai Társulatnak úgy az elnöke, Henry Steel Olcott, mint az alelnöke, George H. Felt, szabadkőművesek voltak. Egy további alapító tag, Charles Sothern, szintén egy magasabb fokozatú szabadkőműves volt. A korai időkben a tagsághoz tartozott még minden idők legjelentősebb amerikai szabadkőművese, Albert Pike, a skót rítus nagymestere is. Blavatsky asszony oly nagy tiszteletnek örvendett a szabadkőműves körökben, hogy 1877-ben megkapta az Ősi és Kezdetleges Rítusú Szabadkőművesség elismerő oklevelét is.

Annie Besant és a Teozófiai Társulat

Annie Besant 1889-ben ismerkedett meg Blavatsky-val a szocialista nézeteket valló szabadkőműves Herbert Burrows által. Blavatsky asszony igen nagy hatással volt Besantra, aki elkötelezett követőjévé vált. Néhány évvel később, 1891-ben Blavatsky meghalt és a társulatnak új vezető után kellett néznie. A hosszadalmas, mintegy tizenhat éven át tartó utódkeresés 1907-ben zárult le, amikor is a Quatour Coronati Research Lodge Annie Besant szabadkőműves fivérének, Valter Besantnak a javaslatára Annie-et tette meg a Theozófiai Társulat vezetőjévé. Ahogy elődje, Blavatsky asszony, úgy ő is rendkívül szoros kapcsolatokat ápolt a szabadkőművességgel, oly annyira, hogy végül még a Társ-Szabadkőművesség (egy olyan páholy, ahol a férfiak mellett nők is tagok lehettek) 33-ik mesterfokozatát is megszerezte. Annie Besant társ-kőműveseinek és a Francia Nagy Orient páholy együttműködésének szövetségét a párizsi Droite Humain Nagy Templomában ünnepelték meg, amint azt Lady Queenborough, az Occult Theocracy (The Christian Book Club of America, 1933) nevet viselő munkájának 533. oldalán feltárja. A Theozófiai Társulat Besant vezetése alatt szoros kapcsolatokat tartott fenn több olyan társasággal, amelyeket szintén a szabadkőművesek hoztak létre, mint pl. a szocialista Fábián Társaság és az OTO, vagyis az Ordo Templi Orientis. Besant 1922-ben ez utóbbi társulat tagságába is bekerült, ahová maga a hírhedt Aleister Crowley, az OTO akkori vezetője avatta őt be.

C.W. Leadbeater és a Teozófiai Társulat bennfentes kapcsolata

Annie Besant a Teozófiai Társulat fejeként erőteljesen támogatott egy általa örökbefogadott indiai fiatalembert, Jiddu Krishnamurtit. Nagy gondot fektetett a fiatalember karrierjére, akit egy messiási figuraként, a világ eljövendő

tanítójaként kívánt beállítani. Ebben az erőfeszítésében egy 33-ik fokozatú szabadkőműves nagymester, Charles W. Leadbeater nyújtott számára több mint készséges segítséget. Leadbeater egy megrögzött homoszexuális és pedofil volt, amit a legmélyebb (szexuális) mágia részeként gyakorolt (Jerry Johnston, The Edge of Evil, Word Publishing, 1989, 136. o. interjú Joseph Carr-ral, a *"The Twisted Cross"* szerzőjével).

C.W. Leadbeater írásai fényt vetnek arra is, hogy a szabadkőműves beavatottak mennyire a sötét szellemi erők befolyása alatt működnek, akik fokozatonként más-más erővel hatnak:

> "A 30-ik fokozatnak is megvan a maga angyala az ennek [a fokozatnak] megfelelő karakterrel – ez a nagy kék Deva az Első Kisugárzás-ból, aki erőt nyújt a K.H. Lovagnak, ahogyan a krimzon Angyal a Rózsakereszt testvériséget segíti. A 33. fokozat két csodálatos segítőtársat biztosít – az emberhez mérten gigantikus erejű, ragyogó fehér színű szellemeket." **- C. W. Leadbeater 33. fokozat, The Hidden Life in Freemasonry (A Szabadkőművesség titkos valósága), The Theosophical Publishing House, Adyar, Madras India 1928, 336. o.**

> "A 33-ik fokozat egyben kapcsolatba hoz a Szuverén Nagy Inspektor Generálissal, magával a Világ Szellemi Királyával, a Legfelsőbb Útmutatóval, aki a Nagy Fehér Páholy feje, s aki erős kezeiben tartja a föld sorsát …" **- u.o. 326. o.**

> "Mégis, amikor e ragyogó szellemek valamelyike kapcsolatba kerül velünk a szabadkőműves rítusok által, nem tekinthetjük őt sem vezetőnek, sem szolgálónak, hanem csupán testvérünknek." - u.o. 334. o.

Leadbeater itt elénk tárja, felfedi azt, hogy a szabadkőműves rítusok szellemi erőkkel hozzák kapcsolatba a beavatottakat, akik a 33. fokozat után magával a sötétség fejedelmével is kapcsolatba léphetnek. Nem mellékesen Leadbeater volt a Theozófiai Társulat londoni páholyának a titkára, ami további bizonyíték arra, hogy a két társaság mennyire kéz a kézben járt.

Alice A. és Foster Bailey

Alice A. Baileyt joggal nevezték a New Age uralkodó királynőjének, hiszen az 1970-es években bekövetkezett haláláig több mint húsz könyvet írt meg a Dwjahal Khul nevet viselő szellemi mesterének irányítása alatt. Alice Bailey őszintén és a lehető legnyilvánvalóbb módon tette világossá, hogy a szabadkőműves páholyok az egyre szélesedő okkult világ kiképzőbázisai:

> "Ez [a szabadkőművesség] sokkal inkább egy okkult szervezet, mint azt sokan gondolnák, és **azt a szándékot tölti be, hogy a jövő magas fokú okkultistáinak a kiképzőiskolája legyen." - Alice A. Bailey, *The Externalisation of the Hierarchy,* Lucis Publishing Company, New York 1957, 511. o.**

Alice és férje, Foster Bailey, a 32. fokozatú szabadkőműves egymással vállvetve dolgoztak a New Age Terv megvalósításán, igen nagy hangsúlyt fektetetve a [hamis] messiásuk közeli eljövetelére:

> "A Hierarchia eligazítása szerint a legfontosabb feladat most együttesen arra összpontosítani, hogy előkészítsük a Krisztus újramegjelenését az emberek között." **- Foster Bailey, *Things To Come*, Lucis Publishing Company, New York 1974, 108. o.**

> "A Krisztus egy ma már élő ember. Ő, mint a nagy kivitelező, azon dolgozik, hogy segítse az emberiséget a szellemi növekedésben, anélkül, hogy irányítani kívánna vagy akarna bennünket." (u.o. 110. o.)

> "Krisztus és a hierarchia a new age-nek megfelelő tettekre összpontosít és azok kivetítését a new age technikák által viszi véghez." – **u.o. 122. o.**

Ez a New Age-messiás nem megváltja az embert, hanem segíti őt önmaga megistenesítésében. Hogy ez mennyire nem a Biblia Messiása, Jézus Krisztus, az abból látszik leginkább, hogy Foster szó szerint kinevette a valós bibliai Krisztust:

> "Az a keresztény tanítás, miszerint Ő egy keresztényként jön el, hogy megmentsen a pokoltól és valami jövőbeli ítéletet hirdessen, egy rossz beidegződésnek a maradványa, ami még az emberiség gyermekkorának idejéből származik. Ő nem azért fog eljönni, hogy megmentsen bennünket, hanem azért, hogy segítséget nyújtson nekünk önmagunk megmentésében…" – **u.o. 116. o.**

Foster Bailey rendszeresen írt cikkeket a különböző szabadkőműves kiadványokba, emellett előadásokat tartott a páholyok csarnokaiban. A *"The Spirit of Masonry"* (A szabadkőművesség szelleme) című könyve szintén kapható a *Macoy Publishing and Masonic Supply Co.* boltjaiban. Ebben a könyvben Foster, aki a New Age egyik legjelentősebb egyénisége, többek között annak ad hangot, hogy a szabadkőműves vallás az egyetemes világvallást reprezentálja.

> "A szabadkőműves tanítások bennfenteseként elmélkedve miért lenne lehetetlen az az elképzelés, hogy ez adja meg mindazt, ami szükséges az univerzális vallás formulájához?"
>
> "Az újjászületett Szabadkőművesség olyan kőművesekből áll, akik hűek maradnak az elkötelezettségeikhez és tudatában vannak annak a Titokzatos Köteléknek, ami egybefogja őket egy igaz testvériségben, s ami egyben olyan platformot biztosít, ami kielégíti minden elmélkedőnek, és a különböző elméleti rendszerek iskoláinak igényeit. Így tehát nem csupán a vallás iránti szükség elégül ki, hanem a nyitott elméjű gondolkodók mentális igényei is.” **- Foster Bailey, The Spirit of Masonry, Lucis Press Ltd., London 1957, 109. o.**

És végül még egy utolsó idézet a már említett, a New Age-et és Szabadkőművességet összefogó, fontos kapocsnak számító Manly P. Halltól, ami összefoglalja e két mozgalom lényegét:

> “Az ember az istenné válás előtt áll. Ahogyan azt a transzcendens egyiptomi mítoszok mondják, a fazekaskorongon formálják. Amikor a fénye kiárad, hogy felemelje és fenntartsa a mindenséget, akkor megkapja az istenség hármas koronáját." **- Manly P. Hall, The Lost Keys of Freemasonry, 92. o.**

Az új spiritualitásnak is titulált New Age ma egy népszerű, rendkívül gyorsan terjedő és sok területet átitató mozgalom, amit konkrét célokkal hoztak létre a luciferiánus szabadkőműves alkotók. Ez a mozgalom a látszat ellenére nem a bugyuta, ábrándos emberek talán kissé fura, de ártalmatlan szellemi útvonala, hanem egy alattomos és kegyetlen terv megvalósítására létrehozott szellemi irányzat (lásd **A New Age Manifesto** című írást). A cél pedig az, hogy mindenki számára könnyűvé, elérhetővé és gyorssá tegyék a luciferi választás követését. És persze mesterük kiszolgálását, aki önmagát felistenítve magával rántotta az angyalok egyharmadát, majd az első emberpárnak ugyanazt sziszegte, amit fattyai ma az "új spiritualitás" lényegeként hirdetnek: "[önmagatok által] olyanokká lesztek, mint Isten." (1Móz. 3:5).

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

A New Age kihívás

Letölthető Word dokumentum

PDF

A New Age mozgalom egy olyan, számos alággal rendelkező szellemi irányzat, amelynek tanításait általában a keleti jellegű és eredetű, főként buddhista, taoista és hindu metafizikai nézetek dominálják, keveredve a nyugati típusú okkultizmussal, gnoszticizmussal és a materialista, tudományos világnézet elemeivel. Bibliai keresztény szempontból nézve a New Age mozgalom valójában nem más, mint az ősi pogány kultuszokat felelevenítő és egyesítő eszmei, szellemi hálózat. Ennek a széleskörű, újpogány rendszernek nincs egy látható, hivatalos vezetősége, nincs földi hierarchiája vagy központja, nem vezet tagsági listát, sőt, igazán még rendszerezett dogmatikával és hitvallással sem rendelkezik. Mindez persze nem jelenti azt, hogy a mozgalomnak nincsenek irányítói, jól behatárolható célkitűzései, és nem rendelkezik kiemelkedő, befolyásos személyiségekkel. Ennek a szellemi irányzatnak a rendkívül sikeres és komolynak mondható hatása jelen van a társadalom minden területén, így a kultúrában, a politikában, az oktatásban, de még a kereszténynek nevezett vallásban is. A New Age egy másik gyakori megnevezése az "Új Spiritualitás". Ez azonban nem egészen korrekt meghatározás, hiszen a New Age ismertebb nagy tanítói és jeles egyéniségei olyan ősi pogány hagyományokat és okkult tudományokat népszerűsítenek, amelyeket Nimródig, sőt azon túl az özönvíz előtti időkre vezethetünk vissza. Ami talán valóban új, az a különböző pogány kultuszok szinkretizálása, illetve e mozgalom alatti egységesítése. A bibliai kereszténység kivételével szinte minden szellemi irányzatot befogadó mozgalom alapvető tétele, hogy Istenhez több út vezet, amelyek közül egyik sem jobb a másiknál. A New Age minden létező hamis istent (bukott szellemi fejedelemségeket, démonokat) kiszolgál, csupán azt az egy igaz Istent nem ismeri el, akihez egyetlen egy út vezet: Jézus Krisztus. Így egy keresztény ember nem lehet New Age hívő és az, aki New Age "hívő" nem mondható kereszténynek. Röviden szólva, az "Új Korszak" nem más, mint a régi pogányság újratöltve! A mozgalom ismertebb arculatai mellett ismertetjük még azt a nyilvánosság előtt már kevésbé terjesztett, ám annál vészjóslóbb napirendet is, amire a New Age "apostolai" csak úgy utalnak, mint "a Terv". Ez a terv pedig az antikrisztusi uralom legutolsó fázisához, a nyílt sátánimádathoz kíván bennünket elvezetni.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

Weboldal: **http://www.churchofgod.hu**

I. Rész: A New Age mozgalom gyökerei

A New Age legkorábbi megnyilvánulásait Emanuel Swedenborghoz (1688-1772), és az olyan jeles transzcendentalistákhoz, mint William Wordsworth (1770-1850), Henry David Thoreau (1817-1862) és Ralph Waldo Emerson (1803-1882) vezethetjük vissza. Ők ugyanis már használtak bizonyos koncepciókat és kifejezéseket, amelyek később a New Age elgondolások, illetve nyelvezet részévé váltak.

Az 1800-as évek második felében végbement egy okkultista újjászületési hullám, aminek során számos olyan titkos és fél titkos társulat jött létre, amelyek a korábbiakhoz képest sokkal nyíltabban felvállalták a fekete mágiát és/vagy az okkult spiritualizmust. A ma New Age-ként ismert mozgalom megszületése ennek a pogány újjáéledésnek a következménye volt, s ennek történetét az alábbiakban lépésről lépésre követni fogjuk.

Helena P. Blavatsky

1875-ben Helena P. Blavatsky (1831-1891) megalapította a Theozófiai Társulatot, ami egy teljesen új szellemi irányt nyitott azzal, hogy egyesíteni kívánta az emberiség főbb filozófiai és spirituális iskoláinak az ismereteit (a theozófia

magyarul istenismeretet jelent). Blavatsky igazán rászolgált "a New Age anyja" titulusra, hiszen az általa létrehozott Theozófia szinkretizálta a keleti és nyugati pogány gnózisokat és okkult tudományokat, ami aztán a New Age mozgalomnak is a sajátos jegyévé vált. Blavatsky telepatikus kapcsolatban állt az ősi bölcsesség két "Mesterével" (névszerint Morya és Koot Hoomi), ők inspirálták telepatikus módon tanításait és irományait. Messze legismertebb munkája a "Secret Doctrine" (Titkos Tanok), ami a későbbi okkultisták egy elengedhetetlen kézikönyvévé vált. A theozófiai tanok rendkívül hasonlítottak a szabadkőművesek tanaira, különösen Lucifert illetően, akit ők is mindent tudás és titkos ismeret forrásának tekintettek:

> "Teljesen természetes Sátánt, a Teremtés Könyvének Kígyóját úgy tekinteni, hogy ő a valódi teremtő, a jótevő, a szellemi emberiség Atyja. Mert hiszen ő volt a 'Fény Hírnöke', a ragyogást kisugárzó Lucifer, aki felnyitotta a Jehova által teremtett automaták szemeit." - **(H. P. Blavatsky, The Secret Doctrine: The Synthesis of Science, Religion, and Philosophy, Vol. II - Anthropogenesis, Theosophical University Press, 1970, "az 1888-as kiadás szószerinti újranyomtatása, 243. o.)**

> "És ma már bizonyítást nyert, hogy a Sátán, vagy a Tüzes Vörös Sárkány, a „Foszfor Ura" – a teológusok kénkőre javították –, úgyszintén Lucifer vagy a „Fényhordozó" bennünk van, ő a mi Elménk, a mi Kísértőnk és Megmentőnk, Felszabadítónk és Megváltónk a puszta állatiságtól. E princípium nélkül – mely a tiszta isteni Mahat princípium (Intelligencia) belső lényegének kiáradása, s közvetlenül az Isteni Elméből sugárzik – mi bizonyára nem lennénk jobbak, mint az állatok." - **H. P. Blavatsky - Titkos Tanítás - A világvallások ősi szimbólumai - A tudomány, a vallás és filozófia szintézise**

Blavatsky tehát saját maga elismerte és büszkén felvállalta azt, hogy ő a luciferi fénynek és az ősi "Mesterek" ismereteinek a közvetítője. Hirdette, hogy ez által titkos ismeretekhez jutott és egy sokkal magasabb szellemi tudatra ébredt. A Theozófiai Társulat egy kiadványa hosszú éveken át a *Lucifer* nevet viselte. Az új okkultizmus e nagyasszonya egy sor radikális újítást is produkált, vagy talán inkább előkotorászott a legősibb pogány kultuszok homályos múltjából. Blavatsky szerint az emberiség – vagy legalábbis annak egy része - egyféle szellemi evolúció eredményeként lassan egyfajta magasabb szintű szellemi lénnyé válik, ami a hamarosan ránk köszöntő Vízöntő korszakában (a New Age-ben) teljesül be. A szabadkőművesség által erősen támogatott Theozófia legtöbb eleme a későbbi New Age mozgalom szerves részévé vált. Blavatskyt nem mellékesen 1877-ben felvették a szabadkőművesség soraiba is (lásd **A szabadkőművesség szerepe a New Age mozgalom kialakításában** című írást).

Helena Blavatsky két "Mesterének" üzenete szerint az emberiség nagy része valamikor csak a XX. század végére lesz felkészítve a New Age eljövetelére. Akkorra megfelelő mennyiségű irodalom és ismeret áll

majd az emberek rendelkezésére, és sokan egy egységessé tett testületben [mozgalomban] várják majd az igazság fáklyahordozójának [a Nagy Világtanító, Maitreya] eljövetelét. (The Key to Theosophy 306. o.) Ez mindenesetre igaznak bizonyult, a New Age a XX. század végére valóban egy milliókat magába foglaló, elképesztő mennyiségű irodalmat produkáló tömegmozgalommá vált.

A Golden Dawn

Angliában 1887-ben megalakult a *Hermetic Order of The Golden Dawn* (Az Aranyhajnal Titkos Rendje) nevű társaság, ami a "Nagy Fehér Testvériség" nevet is viselte [A Theozófiában a Nagy Fehér Testvériség az emberiség tanítóiként funkcionáló szellemi mesterek legmagasabb rendjét jelentette]. A Golden Dawn a Robert Wenthorth által húsz évvel korábban megalapított Angol Rózsakeresztes Társulatból vált le, amelynek tagságát szintén magas fokozatú szabadkőművesek tették ki. Ennek a társulatnak volt tagja Bulwer Lytton, az az író, akinek említésre méltó munkái *a Pompej utolsó napjai,* valamint *Az eljövendő faj* (ennek a munkának a későbbi kiadásai a *Vril: az eljövendő faj erőforrása* címmel jelentek meg). Bulwer írásai nagy befolyással voltak Blavatsky-ra, majd később a Thule társulatra, illetve a náci vezetőségre is. Ez az "Aranyhajnal", vagyis az 1800-as évek utolsó harmadában végbemenő nagy okkult ébredés időszaka volt a modern New Age mozgalom és vele a kereszténység szervezett módon történő háttérbeszorításának kezdete. A *Golden Dawn* egyik alapító tagja, akit egyben Anglia egyik legnagyobb valaha élt mágusaként tartanak számon, Samuel MacGregor Mathers volt. Mathers jeles médium is volt, aki szinte folyamatos kommunikációban állt a "Titkos Főnökökkel" [vagy Mesterekkel]. A Golden Dawn későbbi leágazásai (mint pl. az Ordo Templi Orientis és az Ailester Cowley által létrehozott Thelema) ugyancsak fontos mérföldköveknek számítanak a modern okkultizmusban, amelyek hozzájárultak a New Age spiritualizmus fejlődéséhez. Ez az új mozgalom azt a fontos szerepet kapta, hogy az elitet magába foglaló titkos társaságok mellett létrejöjjön a tömegeket szolgáló populáris okkultizmus.

Annie Besant

A Theozófiai Társulat következő nagy okkultista vezetője Annie Besant (1847-1933) volt, aki 1907-től haláláig, 1933-ig volt a társaság feje. Besant nem mellesleg az okkult szellemű feminizmus egy jeles alakja volt, aki szintén hirdette a Világ Tanítójának, az Úr Maitreya-nak, vagyis a föld nagy szellemi tanítómesterének közeli eljövetelét. Annie Besant szintén szabadkőművessé lett és szoros kapcsolatban állt a szabadkőművesség által irányított többi titkos, és féltitkos okkult társasággal, illetve azok frontszervezeteivel is. Említésre méltó a szocialista Fábián Társaság és az OTO (Ordo Templi Orientis), ez utóbbi szervezetbe a hírhedt Aleister Crowley avatta be őt 1912-ben.

Alice A. Bailey és a Lucis Trust

A New Age ideológia megformálásában fontos szerepe volt még az ugyancsak

theozófus Alice A. Bailey-nek (1880-1949) is, aki később kivált a társulatból és megalapította az *Arcane Society*-t, vagyis a Misztikus Tanok Társulatát. 1922-ben pedig létrehozta a *Lucifer Publishing Company*-t, ami részben a saját munkáinak, részben pedig a New Age ideológiának a világméretű terjesztését szolgálta. E kiadóvállalat egy évvel később a túl nyilvánvaló és árulkodó megnevezés helyett az árnyaltabb hangzású Lucis Publishing Company nevet vette fel. Írásai - amelyeket ő nem éppen szerény módon "Időtlen Bölcsességek-nek" nevezett - elsősorban okkult tanokkal, ezoterikus pszichológiával, alternatív gyógymódokkal, asztrológiai ismeretekkel és egyéb filozófiai, vallási témákkal foglalkoztak. Bailey-re nagy hatással voltak Blavatsky írásai, s ahogy nagy szellemi elődjének, neki is egy "Bölcs Mester" kommunikálta a szellemi ismereteket, szintén "telepatikus" módon. Ezt a "Mestert", vagy Útmutatót, akitől az írásaiban található bölcsességeket nyerte *Djwhal Khul* néven meg is nevezte. Bailey szintén azt hirdette, hogy az emberiség egy óriási szellemi ébredés küszöbén áll. Mindenképpen meg kell említeni a kereszténységgel kapcsolatos nézeteit, mert véleménye szerint ez a felvilágosult korszak nem a kereszténység teljes kikerülésével valósul meg, hanem annak teljes átformálása által. A kereszténységet egyféle akadálynak tekintette, amit külsőségeiben meg lehet hagyni, de belülről teljesen át kell formálni ahhoz, hogy a felvilágosodás korszaka valóban eljöhessen. Ennek az aknamunkának a sikerességét felismerhetjük a bomladozó, egyre híguló és a New Age hatására gyors ütemben visszapogányosodó kereszténység köreiben. Bailey könyvei tartalmazzák azt a Hierarchia által meghatározott és Djwhal Khul által lediktált napirendet, amire New Age körökben csak úgy utalnak, hogy "A Terv". Ezt a tervet hosszú időn át csak a legbeavatottabb egyének ismerhették, 1975-ben vált publikussá, vagyis a XX. század vége felé, annak megfelelően, ahogyan azt Blavatsky és Bailey szellemi Útmutatói kijelentették.

A Lucis Trust-nak nem mellesleg igen nevezetes tagjai vannak, mint pl. David Rockefeller amerikai milliárdos, a háttérhatalmi elit egy jeles figurája, valamint testvére, John D. Rockefeller. Az alapítvány számos nagynevű politikust és kiemelkedő médiaegyéniséget is a magáénak mondhat, sőt képviselve van a rabbinikus judaizmus és a kereszténység is.

A Lucis Trust egy sor nagytekintélyű szervezet és számos további adómentes alapítvány támogatója is, olyanoké, mint a Rockefeller Alapítvány, a Carnegie Alapítványi Alap (*Carnegie Endowment Fund*), az Egyesült Nemzetek Társasága (*United Nations Associations*), a Szolgálat Teozófiai Rendje (*Theosophical Order of Service*), a Findhorn Alapítvány (Findhorn Foundation) és a Déli Közigazgatáshoz Tartozó Skót Rítusú Szabadkőművesség (*Southern Jurisdiction of Scottish Rite Freemasonry*). Ezek mögött az alapítványok mögött dúsgazdag támogatók állnak, így szinte kiapadhatatlan anyagi források állnak rendelkezésükre. Mindez pedig lehetővé teszi a nagyon hatékony New Age propaganda terjesztését, a "Terv" népszerűsítését, és a keresztény hit gyors ütemű háttérbeszorítását.

A *Lucis Trust* befolyását mutatja az is, hogy az ENSZ elismeri, mint egy nem-kormányzati szervet, és az ENSZ valamennyi székhelyén, valamint a rendszeres tájékoztató ülésein is képviselteti magát. A Lucis Trust az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsának listáján is fel van sorolva. Emellett, van egy ENSZ-hez

tartozó "Világfórum" nevet viselő szakcsoportja, ami szoros együttműködésben áll a Lucis Trust tulajdonában álló World Goodwill misszióval. Más szóval, az ENSZ erősen a New Age ideák megvalósításának szolgálatában áll!

Magát a "New Age" megnevezést is általában Bailey-nek tulajdonítják, ugyanis írásaiban oly gyakran használta ezt a kifejezést, hogy többen őt tekintik a New Age mozgalom "anyjának", de legalábbis a megnevezés szerzőjének. Ez azonban technikailag nem igaz, hiszen a New Age megnevezés már korábban is használatban volt, így pl. az 1894-től megjelenő *Jurnal of Christian liberalism and Socialism* (A Keresztény Liberalizmus és Szocializmus Lapja) a New Age nevet viselte évtizedekkel Bailey első munkáinak megjelenése előtt. A "keresztény szocialisták" mozgalma nem mellesleg szintén az 1800-as években lezajló folyamatok és a keresztényellenes aknamunkák jellegzetes gyümölcse volt. Bailey neve még gyakran elő fog fordulni az alábbiakban.

Benjamin Crème

Az 1922-ben született Benjamin Crème pedig már modern korunk New Age "apostolának" mondható. Crème ifjú korától vonzódott az ezoterika felé, Blavatsky és Bailey munkáit mesteri szinten ismerte, és hozzájuk hasonlóan hitt abban, hogy a "Bölcs Mesterek" irányítják a világot a háttérből, azzal a céllal, hogy az emberiséget egy magasabb szintű létformára segítsék. Blavatsky és Bailey munkásságára úgy tekint, hogy azok a szellemi evolúció előkészületi munkái voltak. Benjamin Crème szakadatlanul hirdeti Maitreya közeli eljövetelét, állításai szerint már megszületett és a megfelelő időben fogja megnyilvánítani önmagát és hivatalát. Ez egy érdekes kinyilatkozás részéről, hiszen az idők jelei szintén azt mutatják, hogy az antikrisztusi uralom eljöveteléhez szinte minden készen áll, és a majdani világdiktátornak már feltétlenül meg kellett születnie. Benjamin Crèmnek köszönhetően mélyebb szintű belátást nyerhetünk a New Age luciferizmusába.

David Spangler

Az 1945-ben született David Spangler a jelenlegi New Age egy másik rendkívül fontos és aktív jelenkori "apostola", aki a mozgalom hagyományainak megfelelően szintén eléggé világossá teszi számunkra azt, hogy miféle Krisztust várnak ők, és miként valósul meg az emberiség egységesítése:

> "Krisztus és Lucifer egyazon erő… Lucifer készíti fel az embert a krisztuslét megtapasztalására. Ő a nagy kezdeményező… Lucifer azt munkálja mindannyiunkban, hogy a teljességre hozzon bennünket, és **ahogy az Új Korszak felé haladunk, valami módon mindannyian eljutunk majd arra a pontra, amit én a Luciferi Beavatásnak nevezek…** az a bizonyos ajtó, amelyen az egyénnek át kell menni, amennyiben a [Lucifer] világosságának és teljességének jelenlétébe kíván kerülni…. mert ez a meghívónk az Új Korszakba… Sokan most és az elkövetkezendő napokban szembesülnek majd ezzel a ponttal, mert ez az új korszakba történő

> beavatás." - **David Spangler** ***Reflections on the Christ* 44-45. o**.)

> "Amikor az ember rálép az én felfedezéséhez vezető útra, akkor egy nagy alkotói műbe kezd... mégpedig az istenség értelmének a megtanulásába, elfogadva a maga számára a mikrokozmosz világának felelősségét, amelyben ő maga az isten... Az a lény, aki segíti az embert, hogy ehhez a ponthoz elérjen, Lucifer... ő az ember fejlődésének angyala... a mikrokozmosz világában a fény szelleme." (newswatch.org)

A napnál is világosabb fogalmazás: Az Új Korszakba, az Új Világrendbe csak azok lesznek hivatalosak, akik Lucifer követőivé válnak és átmennek az ő lényegével azonosuló beavatáson!

Amint láthatjuk, a New Age modern gurui kivétel nélkül Blavatsky-hoz és az ő tanaihoz vezetik vissza a mozgalom szálait, és Lucifert tartják megvilágosítójuknak, szellemi mesterüknek. Azt a bukott lényt, akit a Szentírás, elbukása előtt a hajnal fiának, [a fény hordozójának] nevez *(Ézs. 14:12)*, s aki ma a világosság angyalaként tündököl az emberek előtt *(2Kor. 11:14)*, de a sötétségbe vezeti őket. Lucifer képes szellemi élményt nyújtani, képes megigézni az embert és mélységes titkait *(Jel. 2:24)* a fényként beállítva a maga oldalára állítja a kárhozat gyermekeit. A luciferi beavatással az ember istenné emeli magát, felszabadít magában egy sötét energiát, azt a bizonyos sokat hangoztatott titokzatos "erőt", végleg megtagadva és elvetve a Teremtő Istent. Aki ezen az ajtón átmegy, az Sátán elsőszülötte és a kárhozat fia.

Ahogy Alice Bailey kijelentette:

> "Minden egyes új kapcsolat a Kezdeményezővel [Luciferrel] a tiszta sötétség mélysége felé vezeti a beavatottat." - Alice Bailey, The Rays and the Initiations: **V. Kötet, *A Treatise on the Seven Rays, 1960*, Lucis Publishing Company, New York, 174. o**.)

A New Age luciferiánus jellegére az alábbiakban még bővebben kitérünk majd.

Feltétlenül meg kell még említeni viszont az 1960-as 70-es évek jelentőségét, amikor is – a Blavatsky-nak átadott üzenetnek megfelelően - a New Age spiritualizmus (többek között a pop/ellen kultúrán keresztül) átitatta a nyugati társadalmak szinte minden rétegét. Ezzel az évtizeddel végleg lezáródott egy korszak, a tradicionális erkölcs társadalmi szinten teljes vereséget szenvedett, elterjedt a keleti miszticizmus (Zen, Jóga stb.), a tudatmódosító, hallucinogén drogok használata, a transzcendentális meditáció és a szabad "szerelem". Ezt a két, mérföldkőnek számító évtizedet a mozgalom munkájának a felszínen nem annyira látható fázisa, az intézményekbe való bebetonozása követte.

A New Age korszellem

Ma már a New Age egy százmilliókat magába foglaló vallássá, szociális és kulturális mozgalommá

fejlődött, amelynek minden társadalmi rétegből vannak követői, a legegyszerűbb és gyakran babonás hétköznapi emberektől kezdve a gazdasági eliten át az intellektuális, művészi és politikai körökig bezárólag. A XX. században végbemenő paradigmaváltozáshoz a New Age adta meg a szükséges szellemi hajtóerőt. Ennek eredményeként a nyugati kultúrkörhöz tartozó, és egykor kereszténynek nevezett nemzetek egy nagyon drámai szellemi, ideológiai és társadalmi változáson mentek keresztül, ami, mint azt látni fogjuk, egy céltudatos, alaposan kidolgozott terv menetrendjének a része volt.

A New Age alaptézise szerint az emberiség egy szellemi evolúción megy keresztül, s ahhoz, hogy eljussunk a fejlődés következő lépcsőfokára, fel kell ébreszteni az önmagukban rejlő "isteni tudatot". Ezt pedig elsősorban az olyan módszerek és szellemi gyakorlatok segítségével lehet elérni, mint a transzcendentális meditáció, a jóga, a hipnotika és a vizualizáció. A New Age hit szerint minden, ami létezik, az egy univerzális egységnek a része. Ezt a nézetet monizmusnak nevezik, és a monisták hisznek abban, hogy az egész egységet kitevő részelemek egymás részei is, így az emberek egyek a természettel, s a természet egy az emberekkel stb. Amikor a tömegek felébrednek erre az isteni tudatra, akkor befejeződik a szellemi evolúció és eljön az utópikus világ, ahol minden és mindenki tökéletes harmóniában él egymás mellett. Ez az új világ a várt New Age, vagyis az Új Korszak. Mindezt azonban megelőzi majd a világ nagy tanítómesterének, Maitreya-nak a megjelenése akit megtévesztő módon gyakran a Biblia Jézusával mosnak össze.

A New Age tehát több szempontból is komoly kihívást jelent a kereszténység számára, amire már több keresztény tanító is reagált. A témában szakértőnek számító Douglas R. Groothuis pl. két könyvet is kiadott, "*A New Age leleplezése*" és az "*Ellenálni a New Age-nek*" címekkel. Ő ekként azonosítja be a New Age hat, sajátos tételét: 1.) minden egy; 2.) minden Isten része; 3.) az emberiség az Isten; 4.) az emberi tudat fejlődésen megy át; 5.) minden vallás lényegében egyet tanít; 6.) a mozgalom híveit egy kozmikus evolúcióban vetett hit optimizmusa hajtja.

Norman L. Geisler, a témában szintén igen jártas "keresztény hitvédő" pedig 14, jellemzően New Age elgondolást azonosít be: 1.) személytelen isten (erő); 2.) örökkévaló világegyetem; 3.) az anyag csupán illúzió; 4.) az élet ciklikus körforgása; 5.) a reinkarnáció szükségessége; 6.) az ember istenné válásának evolúciója; 7.) folyamatos szellemi kinyilatkozások a természetfölötti világból; 8.) az ember Istennel való azonossága; 9) a mély meditáció (és egyéb tudatmódosító gyakorlatok) szükségessége; 10) okkult gyakorlatok végzése (pl. asztrológia, médiumok, stb.); 11) vegetarianizmus és "szellemi" gyógymódok; 12) pacifizmus (háború ellenes megmozdulások); 13) a világkormány, illetve az új világrend; 14) szinkretizmus (a vallások egyesítése).

Mindent összevetve azonban a keresztény világ egésze eddig nem rendezte sorait, és a tendenciák sem biztatóak. Közre játszik ebben az is, hogy a mozgalom egy alaposan megszervezett hálózatrendszert alkot és befolyásos csoportok, alapítványok, páholyok, mozgalmak, vallási és kulturális körök ezreit foglalja magában. A legnevesebbek között említhetőek: az Amnesty International, a *Zero Population Growth*, a *New World Aliance*, a *World Goodwill, a Planetary Initiative*, és a *Christian Science*, de sorolhatnánk még. Tervben

van a *World Food Authority* és *World Water Authority*, valamint a *World Economic Order* létrehozása is, amelyek által központosítani kívánják a föld élelmiszer- és ivóvízkészleteinek az elosztását, valamint a nemzetek gazdaságpolitikáját. Mindezt egy közös cél érdekében: belépést nyerni a Vízöntő korszakába, és létrehozni egy világkormányt ennek a spiritualizmusnak az égisze alatt. A mozgalom ezáltal a titkos háttérhatalmak egy fontos eszköze ahhoz, hogy az emberiség önszántából vesse alá magát az általuk megvalósítandó sátáni Világrendnek (lásd **A New Age Manifesto** című írást).

A New Age a legelemibb szellemi ösztönöket elégíti ki, így nagy szerepet kapnak az olyan tárgyi dolgok, mint a relikviák, a bizonyos "erőket sugárzó" kövek, kristályok, de előszeretettel használnak színes, illatos gyertyákat, füstölőket és kedveltek a keleti jellegű ruházatok, ékszerek, valamint hangszerek is. Ezek forgalmazása ma már egy komoly iparágat képez, egy tipikus New Age üzletben a könyvek, kazetták és CD-k mellett mindezeket a kellékeket is meg lehet találni.

Kialakult egy jellegzetes zeneirányzat is, a New Age zenestílus és az ún "Világzene"(ez utóbbi az előzőnek egy alága). Ezekben a zeneirányzatokban nagy hangsúlyt fektetnek a megnyugtató, harmonikus dallamokra, gyakran a természet hangjaival (madarak csicsergése, tengeri morajlás, stb.) párosítva. A Világzene részeként nagy népszerűségnek örvendenek a hagyományos népzenék és dallamok, mint pl. az amerikai indián vagy keleti eredetű ritmusok. E zenéket gyakran használják meditációhoz, elmélyüléshez, vagy akár öngyógyításhoz is.

A New Age ideák legismertebb tanítói és terjesztői, a már korábban felsoroltak mellett:

Alvin Toffler, Dr. Barbara Ray, Levi Dowling, George Trevelyan, Fritjof Capra, Abraham Maslow, Barbara Marx Hubbard, Ruth Montgomery, Shirley MacLaine, J.Z. Knight, Marilyn Ferguson, Mark Satin, Peter LeMesurier, George Gurdjieff, Jeremy Rifkin, Norman Cousins, Elizabeth Clare Prophet, John Denver, George Lucas, és Norman Lear.

A New Age és a bibliai kereszténység konfliktusa

A New Age mozgalomban a legősibb és legsötétebb pogány hagyományok és gyakorlatok születtek újjá. Gyökerei nem csupán az 1Mózes 3:1-5-ben vázolt eseményekhez vezethetők vissza, hanem sokkal korábbra, Sátán és angyalainak eredeti lázadásához. Sátán az Istennel való egyenlőséget kívánja megragadni, s ezt a szellemiséget vetítette az első emberpár elé, amikor lényegében azt monda nekik: *"felvilágosulhattok és olyanokká lesztek, mint Isten" (1Mózes 3:5).*

A New Age és a bibliai kereszténység tehát abszolút összeférhetetlen és összeegyeztethetetlen hitet és nézeteket vall. Ez a neo-gnoszticizmus még annál is nagyobb kihívást jelent a kereszténység számára, mint amit az eredeti gnoszticizmus jelentett az apostoli egyház idejében. Az "új szellemiség" egy teljesen önközpontú világnézetet képvisel, ami valamiféle "belső tudat és harmónia" felébresztését szorgalmazza. Fókuszában következetesen az EGO áll, illetve annak fejlesztése és öntökéletesítése. Ezzel ellentétben a kereszténység hisz a személyes Istenben, megvallja, hogy a természetes ember esendő, elbukott, s Isten az,

aki megmenti őt Jézus Krisztus által. Mivel a New Age hívei tagadják a személyes Isten létét, ezzel alapállásból megszegik az első nagy parancsolatot is: *"Rajtam kívül más istened ne legyen!" (2Móz. 20:3)* Az alábbiakban tizenkét főbb pontban vázoljuk a New Age leginkább keresztényellenesnek mondható tanait, majd összevetjük azokat a Biblia tanításaival:

1. A New Age a panteizmust terjeszti, ahol az egyén minden hatalom és fennhatóság forrása. A New Age követője számára minden egy, nem ismer el semmilyen külső hatalmi forrást, minden hatalomnak, erénynek és igazságnak a bennünk fellelhető isten a forrása. Ahogy Shirley MacLaine fogalmaz, "az igazság, mint objektív realitás nem létezik". Az egyén az isten. A felvilágosultak elméje képes valóságot teremteni, vagyis a valóság az elménkből születik meg. Nem mellékesen, a New Age hiedelem szerint nem létezik a körülöttünk lévő valóság, mindaz csupán a legfelsőbb valóság egy kivetítődése. A legfelsőbb valóság egy bizonyos "Erő", vagy tudatra ébredés, a Lényeg, a Lét, az Univerzális Tudat.

2. Isten. A New Age követői alaposan összekeverik, vagy inkább felváltják a teremtést a Teremtővel, azt terjesztve, hogy minden létező dolog elkülöníthetetlenül az Isten része. Itt mutatkozik meg leginkább a keleti hatás a monizmus formájában, miszerint minden egy, minden és mindenki ennek az egynek a része más és más formában. Az "igazi" Isten nem más, mint egy személytelen életerő, energia, egy tudat. Ezzel az erővel minden létező egységben van, s ezt feladatunk tudatosítani, mert ezáltal valósul meg a "krisztusi" állapot. Gyakran hivatkoznak a Lukács 17:21 versére, ahol "az Isten országa bennetek van" kijelentést ennek fényében értelmezik (az idézet valójában azt mondja, hogy Isten országa köztetek áll). Mivel minden ember az isteni egység része, így bennük is ott van az isteni szikra. A személyes Isten helyett az Isteni-Tudat, az Egyetemes Szeretet, az Önrealizáció, a Brahman és Nirvana koncepciókkal fejezik ki istenképüket.

Mindemellett, a Szentírás Istenére is vannak utalások, amelyek lényegében az egykori gnoszticizmust elevenítik fel. H. P. Blavatsky aránylag terjedelmesen foglalkozik a Biblia Istenével, (*The Secret Dotrine*, II. k. 243-244. o.), kijelentve, hogy a héber/keresztény írások Istene egy *Ilda-Baoth* (az ősi gnoszticizmusban *Yalbadaoth*) nevet viselő Demiurgos (egyféle félisten), aki Mózes (a zsidók) és a nazarénusok (keresztények) Istene. (lásd. a **Krisztus követői és a belopódzkodott ideológiák** című írást) Blavatsky bemutatásában Ilda-Baoth nem egy "tiszta szellem", hanem egy nagyratörő és büszke lény, aki elvetette azt a szellemi fényt, amivel anyja, Sophia-Achamoth bírt. A sértődékeny és kicsinyes Ilda Baoth elhatározta, hogy megteremt magának egy világot, amit meg is tett anyjának segítségével, aki azonnal meg is bánta tettét. Az Ilda-Baoth által teremtett ember egy rosszul sikeredett, lélek nélküli állati lény volt. Ekkor Sophia ismételten segítséget nyújtott, és lélekkel ruházta fel az embert, ami csak további haragra gerjesztette Ida-Baoth-ot, mert teremtménye immáron képessé vált a benne rejlő isteni sugárzást követni és az istenné válás felé emelkedni. Annak érdekében, hogy meggátolja az ember szellemi felfejlődését, szándékosan és igazságtalanul elfedte előlük a jó és rossz választások következményeit. Ezzel az embert a fizikai élet korlátozottságai és szenvedélyei alá, illetve a maradandó erkölcstelenség állapotába rekesztette, úgymond a "tévelygő zsidók" sorsára szánva. [A Biblia Istenének követőit a Blavatskyt követő további nagy New Age személyiségek is gyakran ilyen "tévelygőknek" titulálják] Az angyali istenek

egyharmada nem segédkezett Ilda-Baoth azon intrikájában, hogy visszatartsa a felvilágosulást teremtményeitől, ehelyett "fellázadtak" és Lucifer vezetése alatt megközelítették az embert, hogy isten-tudatra ébresszék őt. (lásd még HPB "The *Secret of the Fall of the Angels*" - "Az angyalok bukásának titka" II. k. 75. o.). “Magától értetődő tehát Sátánt, a Genezis kígyóját az emberiség valós teremtőjének és szellemi jótevőjének tekinteni, vagy úgy, mint a szellemi emberiség Atyját. Mert ő volt a Fény Hordozója, a ragyogó és kisugárzó Lucifer, aki felnyitotta annak a gépies teremtménynek a szemét, akit állítólagosan Jehova teremtett meg" (HPB. u.o. 243. o.). Jól látható a kapcsolat az egykori gnoszticizmussal, ahol Yalbadaoth/Jehova egy bosszúálló, kicsinyes demiurgos, aki csak képzeli magát Istennek. Anyja, Aeion Sophia [A Bölcsesség]. Yalbadaoth teremtette az embert, akinek a lelkét a testbe zárta. Ő hozta az özönvizet a földre, majd kiválasztott magának egy gonosz népet, akiknek törzsi istene lett, Yahweh néven.

Nem lehet nem észrevenni a célirányt. A szerepek teljesen meg lettek fordítva, a jóból rossz lett, a rossz pedig jónak mondatik. A politikailag aktív, "nemzeti érzelmű" keresztények között igen népszerűvé vált az a gnosztikus eredetű tanítás, miszerint Jézust Krisztus elvetette az Ószövetség JHVH nevű Istenét és annak gonosz népét, s egy teljesen más Istent, a Jóságos Atya Istent hirdetett

3. Jézus Krisztus. A New Age egy fontos és gyakran említett motívuma a "Krisztus Tudat". Vagyis számukra Krisztus nem feltétlenül egy konkrét személy, hanem egy ideális tudatállapot, amit a megfelelő szellemi gyakorlatok elvégzésével bárki elérhet. Így a bibliai Jézus Krisztus csupán egy olyan ember, illetve egy olyan szellemi mester volt, aki eljutott arra a bizonyos tudatállapotra, ahogy egyébként tette azt más, hasonlóan nagy tanítómester is, mint Buddha, Krishna, Mohamed, stb. A New Age-ben Jézus története alaposan át van dolgozva, és ki van egészítve bizonyos motívumokkal, így azt tartják, hogy ő hosszú éveket töltött Indiában és Tibetben. Ez egyféle tanulmányút volt, ahol megismerkedett a hindu bölcsességekkel és az olyan korábbi mesterek tanaival, mint Buddha. Az így elsajátított bölcsességek és tanulmányok által emelkedett fel a "Krisztus tudat" állapotára. Bailey a "*Lodge of Masters*" (Mesterek Páholya) című munkájában leírja, hogy személyes szellemi mestere Djwahl Kuhl egy sikertelen, kudarcba fulladt tanítóként vázolja Jézust, akinek tanítványait a fanatizmus jellemzi, s aki eljutott ugyan a felemelkedés 5-ik fokozatára, de vissza lett helyezve a 4-ik fokozatra. A keresztények által várt visszatérő Krisztus nem más, mint Maitreya, a Nagy Tanítómester.

4. Az emberiség. Az emberiség egy hosszú távú fizikai és szellemi fejlődésen megy keresztül. A fizikai és szellemi valóság lényegében ugyanaz, hiszen a fizikai realitás csupán egy álomhoz, képzelethez hasonlatos maya [hindu szó, jelentése: illúzió]. Amikor az ember képes megszabadulni a fizikai korlátozottság illúziójától, minden lehetségessé válik számára. Íly módon – a korai gnosztikus elméletekhez hasonlóan - az anyagi lét tulajdonképpen egy gonosz képzet, ami elválasztja az embert teljes potenciáljától.

Az emberiség fejlődése az ún. alapfajok által megy végbe. Az első alapfaj a "Lemúri" volt, a második pedig az "Atlantiszi" (ez utóbbi alapfajnak a korszaka a New Age tanok szerint 26.000 évvel ezelőtt ért véget). Jelen pillanatba éppen a harmadik, az "Árja" alapfaj korszakának a vége felé járunk. Minden egyes alapfaj

fejlődésének vannak fázisai, amikor különböző "alfajokat" produkálnak, amelyek mintegy lépcsőzetesen fejlődnek egy új, fejlettebb alapfaj létrejötte felé. Alice Bailey szerint ezek a váltások 2000 évente történnek meg az asztrológiai jegyeknek megfelelően, de ennek matematikája néha zavarosnak tűnik a különböző New Age írásokban. Mindenesetre korunkban az "Árja alapfaj" hatodik alfajának a kialakulása megy éppen végbe. Ahhoz, hogy egy új alapfaj alakulhasson ki, az emberiség legjavának [a legmagasabb szellemi szintet elérteknek] együttesen kell megtenni egy qvantum-ugrást. Az alfajok hitványabb ágazatai elhalnak, ahogy az új alapfaj kialakul. Az újonnan létrejött alapfaj pedig valójában egy új, mutálódott emberi fajta, a *homo noeticus* [általuk képzett mesterséges szó], ami egy újabb, magasabb emberfajta. Ez az elváltozás nem annyira a fizikai külsőségekben látható, mint inkább a tudatállapot megváltozásában, annak fejlődésében. A New Age felfelé fejlődő, átalakuló és egyre fantasztikusabb tulajdonságokkal bíró emberének képe a szórakoztatóipar által is beitta magát korunk emberének elméjébe. Röviden összegezve létünk lényegét: vannak, akik istenekké válnak, mások pedig csupán genetikai hulladékokká.

5. A bűn és üdvösség kérdése. A New Age szemléletben nem létezik a bűn fogalma, mivel számukra nincs egy mindenek fölött álló Isten, aki ellen lázadni lehetne. Ennek következtében nem léteznek abszolút erkölcsi követelmények sem. Így nincs helye az eredendő bűn koncepciójának, nem hisznek abban, hogy az első emberpár vétke által bűnbe "ragadt" az emberiség, amitől önmaga erejéből képtelen megszabadulni. Keresztény szempontból valójában megdöbbentően hangzik az, hogy a New Age fogalomtárban nincs helye a bűnnek. Ehelyett ködös utalások vannak a felvilágosultság hiányára, bizonyos negatív vágyakra, az alacsony tudatállapotra, stb. amelyek azonban csupán azért negatívak, mert gátolják, vagy lelassítják az egyénben az isteni tudatra való ébredést, illetve azt, hogy felfedezzék önmagukban Istent. Mivel a New Age hit része az, hogy minden egyes ember az isten, így a fő hangsúly azon van, hogy különböző önfejlesztő gyakorlatokkal felébresszék magukban az istentudatot. A bűn és a bűntudat nélkül természetesen nincs helye a megtérésnek sem, Megváltóról már nem is beszélve. A lélek az univerzum része és halhatatlan, ami újra és újra születik különböző fizikai testben. A New Age hitnek tehát szerves része a hindu vallás reinkarnáció koncepciója, illetve az abban vetett hit, hogy az újjászületések hosszú sora után az ember végül eljuthat a szellemi tökéletességre. Az, hogy jelenleg épp milyen testet ölt, a jó vagy rossz karmának az eredménye. A cél, megtalálni önmagunkban istent, illetve visszatérni az isteni önmagunkhoz. Ennek jellegzetes vadhajtásai a keményvonalas állatvédelmi nézetek, amelyek gyakran túlmennek az emberi jogok védelmén is, hiszen a New Age hit szerint az állatok tulajdonképpen reinkarnálódott, még tökéletesedő lelkek.

6. A jó és a gonosz fogalma. A keleti vallások mintájára az New Age hívők összemossák a jó és a gonosz fogalmát. Azt vallják, hogy mivel minden egy, így végső soron nem létezik jó és rossz. A mozgalom egy sokatmondó és gyakran elhangzó jeligéje: "Nincsenek oldalak" [értsd, nincs jó és rossz oldal, így jó és rossz választás sem lehet]. Amennyiben beszélhetünk New Age moralitásról, az a karma koncepciójában merül ki, s ezt az alábbiakban tárgyaljuk meg.

7. A karma és a lélekvándorlás. A karma koncepciója szintén a hinduizmusból és buddhizmusból került be a New Age szellemtárába, ami Blavatsky által némileg át lett értelmezve a Theozófiában. Az eredeti

keleti hagyományokban a karma egyféle ok és okozati törvényszerűséget jelöl, valamint a karma a felelős azért, hogy az egyének milyen formában kelnek újra életre a lélekvándorlás ciklusaiban. Más szóval, a karma eredményezi azt, hogy miként élünk e jelen életünkben, illetve miként fogunk újjászületni a következő létünkben. A New Age-ben megmaradt az ok okozat elve, de sokkal sarkosabban értelmezve, így minden helyes vagy helytelen gondolat, illetve cselekedet az annak megfelelő karmát vonja magával. Számukra ez a "természet egy törvénye". Mivel a New Age szerint a világmindenség vagy a fizikai realitás csupán az emberi elme kreálmánya, így a karma tulajdonképpen nem más, mint az emberi elme azon természetes igyekezete, hogy kiterjessze irányítását az általa megteremtett [helyesebben elképzelt] világra. Ez tehát nem egy valós, Istentől kinyilatkozott igazság, nem egy erkölcsi kód, amit követni kell, mint inkább egyfajta kijelentés, hogy egy személy gondolatai és cselekedetei befolyásolják azt a realitást, amiben él. A karma így nem azonos a jó és rossz abszolút értelmével, csupán egy eszköz arra, hogy a felfelé való fejlődés megtörténhessen. Emellett rideg mellékhatásai vannak, hiszen bárki bármiben szenved, azzal tulajdonképpen elnyerte azt, ami neki jár. Az egyéni karma mellett létezik a kollektív karma is, így pl. a New Age gondolkodók szerint a zsidó nemzet azért szenvedte el a holocaust rémségeit, mert az járt ki nekik. Ahogyan a betegségben, hiányosságban szenvedők is a karmának megfelelően kerültek abba az állapotba. Amikor pl. a keresztények üldözésére és elpusztítására kerül sor, azt ridegen a karmának tulajdonítják, s a világ legnormálisabb dolgának tekintik.

A hinduizmussal és a buddhizmussal párhuzamosan a New Age-ben is a kamra ad arra lehetőséget, hogy az újjászületések alkalmával az állandó önfejlesztés által felfelé fejlődhessünk a szellemi evolúcióban. A lelkek ugyanis addig születnek újjá, amíg megtisztulnak és eljutnak a felvilágosodásig, s ehhez gyakran millió éveken át kell fejlődniük.

8. Az emberiség sorsrésze. Az ember boldogulása és "üdvössége" magától az embertől függ. Amikor az emberiség jelentős hányada harmonizálja a bennük jelenlévő pozitív energiákat, akkor a világ megtisztul a negatív elemektől, s eljön a szellemi felvilágosodás korszaka. Mivel az ember önmagában isteni és tökéletes lény, ezért az egyetlen igazán nagy akadály csak az, hogy ezzel nincs tisztában. Vagy ahogy Ken Keyes, a *Handbook to Higher Consciousness* című könyvében fogalmaz: "azok a korlátoltságok, amiket az ember érez, csupán illúziók" (uo. 125-29). A New Age "üdvösség" a tudás, felismerés, a gnózis által valósul meg, s az ezekben való fejlődéshez bizonyos szellemi gyakorlatok vezetnek.

9. Sátán, vagy Lucifer, illetve Sanat Kumara. Sátán, mint a gonoszság személyes forrása egyszerűen nem létezik a New Age irodalomban, sőt, inkább egy nagyon pozitív szerepet tölt be. Lucifer az egyedüli lény, aki elérte az istenné válás legmagasabb, 7. fokozatát, így ő a szellemi evolúció mintapéldánya, a világosságot kiárasztó lény, aki egyben a földünk szellemi evolúciójának felvigyázója is. Ő egyben a Logosz is, vagy ahogyan Blavatsky írja: Sátán egy a Logosszal, e kettő egy erőt képvisel. Ez a Kumara néven is ismert lény a legöregebb és legmagasabb az angyali istenek között (*Secret Doctrine* II., 103, 234-235. o.).

Gyakran hangsúlyozzák azt, hogy a keresztények ezt a ragyogó lényt szándékosan rossz, negatív fényben

tüntetik fel. Ahogy Alice Bailey röviden összegzi: ő [Sátán] az emberiség uralkodója. Egy másik kiemelkedő New Age "apostol", Benjamin Crème azt hirdeti, hogy "Lucifer a róla elnevezett Vénuszról [Hajnalcsillagról] jött 18.5 millió évvel ezelőtt, s ő a földünk evolúciójának irányítója, ő az áldozati bárány, és a tékozló fiú. Lucifer adta a lehető legnagyobb áldozatot a földünkért." Ő küldte el az olyan nagy tanítókat, mint Buddha és Krishna, és ő táplálta az emberiség legnagyobb elméit, mint pl. Freud, Jung, Picasso, Mahatma Gandhi, Karl Marx és Einstein. Ezek a zseniális egyének a beavatás, vagy szellemi evolúció 2. fokozatát érték el. Összehasonlításként Buddha a 6. fokot, Jézus pedig a 4. fokot érte el. Érdekes az, hogy a New Age Jézusa eljutott ugyan az 5. fokozatra, ahol már nincs szükség további reinkarnációra, de érdemtelennek bizonyult és visszaesett egy fokozatot. Az adott időben megnyilvánul majd Maitreya Mester (aki már fizikai testben él), és magába fogadja Lucifert, eloszlatja a nevével kapcsolatos negatív előítéleteket és torzításokat, és beavatottaivá teszi a föld lakóit. Crème kihangsúlyozza, hogy Maitreya az, akit a zsidók és keresztények a Messiásként, az iszlám hívei pedig a Mahdi-ként várnak.

A hinduizmusban és a buddhizmusban ez a lény a Sanat Kumara [szanszkrít, jelentése: örökké szépséges ifjú] nevet viseli. A "Ra" szótő egyben lángot, tüzet is jelent. A hinduknál Sanat Kumara Brhahmának, a leghatalmasabb Istennek a fia, és Ganesha testvére. A New Age verzióban Sanat Kumara a világ ura, aki a Vénuszról érkezett a földre, harminc "a Láng Urai" nevet viselő Felemelkedett Mesterrel, és 144.000 további segítő szellemmel (Ezek a számok az isteni rend felépítésében is fontosak).

Sanat Kumara rendelkezik egy bizonyos Shamballa erővel, amit ő megoszt mindazokkal, akik beavatottai lesznek. Ez, az egyébként a pop-kultúrában is népszerűsített, elképesztő "erő" (lsd. pl. a Csillagok háborúját) egy tényleges negatív szellemi energia, ha úgy tetszik, egyféle anti-Szentszellem. Ez a bizonyos erő negatív (számukra pozitív) energiával ruházza fel Sátán odaadó követőit és egyé teszi őket vele.

10. A Hierarchia. A New Age történelem szerint ezek a szellemi lények kb. tizennyolcmillió évvel ezelőtt, a Lemúri Korszakban ereszkedtek alá a földre. Ezek a lények képesek voltak fizikai testet is ölteni és úgy utaltak magukra, mint a "Felemelkedett Mesterek", illetve a "Fény Testvérisége". Megszervezőjük és fejük Sanat Kumara volt. A szellemi otthonukat Shamballa néven illették, a fizikai otthonukként pedig a Góbi sivatag és a Himalája hegység szolgált. Ezeknek az ősi lények némelyike fizikai lényként kezdte, de képesek voltak levetni az anyagi létet és felfejlődni az isteni létre. Ezért is nevezik őket Mestereknek. A Hierarchia elképesztően sokrétű és zavarosnak tűnő fokozataira itt nem térünk ki külön, talán csak annyit, hogy a Mesterek kasztok, rangok szerint vannak csoportosítva és az egész Hierarchia feje Sanat Kumara.

11. Maitreya. A buddhista kánonban Maitreya az, aki egy hitehagyott korban visszatér, teljes felvilágosodást hoz és átadja a tiszta dharma tanokat. Maga a név szanszkrit eredetű és erre, a buddhizmuson belül a jövőben megjelenő Buddhára utal. A New Age-ben Maitreya az a messiási személy, aki megoldja a világ problémáit, aki csaknem minden vallást elfogad és hitelesít, mint olyan különböző utakat, amelyek az

Lord Maitreya and Benjamin Creme

egyetemes igazság megismeréséhez vezetnek, s mindannyian őt várják vissza megváltóként. A történelmi Jézus is Maitreya szellemében működött.

Maitreya nagypecsétjén (a *shrí shrí para maha yantra*, vagyis "a legnagyobb jel") megtalálható az I-Ching, vagy yin-yang jele, a hexagram, a kereszt, a félhold, egy kilencágú csillag, egy másik hexagram a felkelő nappal (az "aranyhajnal" jelképe), és a pecsét közepén a tiszta tudat jelképeként használt horogkereszt. Maitreya a Mesterek Mestere cím birtokosa a földön. A New Age krisztusa, pontosabban krisztus-figurája, a bibliai kereszténység értelmezése szerint az antikrisztus lesz. Maitreya elveti a szigorú dogmatikát, ő ráhatással és csodákkal győzi meg az emberiséget. A Maitreya küldetésével kapcsolatos New Age tanítások gyakran hivatkoznak a keresztények Bibliájának szövegkörnyezetből kiragadott idézeteire. Így Maitreya viseli pl. a Júda oroszlánja címet is.

12. A Terv. A New Age minden elkötelezettjének alá kell vetnie magát egy bizonyos "Terv" megvalósításának, máskülönben kimarad az új világrend által megvalósuló korszak ígéreteiből. Más szóval, aki nem kíván részt venni a Terv megvalósításában, az kimarad a New Age "országlásból". A Terv tulajdonképpen nem más, mint a New Age napirend megvalósításának menetrendje, más szóval a sátáni világrend beiktatását és az antikrisztus uralmának megszilárdítását jelenti. Ezzel az írás II. részében foglalkozunk részletesebben.

A bibliai kereszténység válasza

A fenti pontok a panteizmust, valamint az önmegvalósítás és erkölcsi relativitás szellemét tükrözik, amelyek szöges ellentétben állnak a bibliai keresztény hit tantételeivel. A New Age gurui azt tanítják, hogy minden problémára önmagunkban találhatjuk meg a megoldást, ugyanis az emberiségben egy korlátlan szellemi erő rejlik, amit erre fel lehet felszabadítani és megfelelően használni. Mint láttuk, az erkölcsi relativitást képviselő New Age-ben nincs helye az olyan alapvető bibliai fogalmaknak, mint bűn, elbukás, megigazulás, stb. Ahogy nincs helye azon igazságoknak sem, miszerint az ember esendő, alapvetően gonosz és elbukott. Teljes mértékben elvetik azt a bibliai nézetet, miszerint a bűn fogságában sínylődő ember Isten nélkül képtelen kiemelkedni ebből a romlott állapotból. A Szentírás viszont konkrétan kijelenti, hogy az embert csak Isten mentheti meg, mert:

> **Róma 3:10-12** **10** Nincs igaz egy sem, **11** nincs, aki értene, nincs, aki Istent keresné. **12** Mind letértek az útról, elfajzottak, nincs, aki jót tenne, nincs egy sem.
> **Róma 7:24-25** **24** Ó, én szerencsétlen ember! Ki szabadít meg e halálnak testétől? **25** Az Istentől felkínált kegyelem a mi Urunkon, a Krisztus Jézuson keresztül.

A New Age az egész isteni tervet megfordítja: Amíg ugyanis a Biblia Istenének az a célja a teremtéssel, hogy Ő minden legyen mindenekben (mindent Ő töltsön be, v.ö. *1Kor. 15:28*), addig a New Age szerint minden létező dolog eleve az isteni egység részeleme, s ezt tudatosítani kell önmagukban, vagy erre rá kell ébreszteniük önmagukat. Amikor az embert az önmagában rejlő erő emeli föl isteni létre, azt

önmegvalósításnak nevezzük, de ez alatt lényegében önmegdicsőítést, apotheozist [megistenülést] kell értenünk.

Keresztény szempontból kiemelt helyen kell kezelni azt, hogy a New Age-ben nincs helye a bűntudatnak, illetve az olyan nézeteknek, miszerint az ember el lett vágva a Teremtő Istentől a bűnei miatt, és megfelelő engesztelés nélkül nem kerülhet vissza Hozzá.

A Szentírás szerint az emberben nincs meg az erő és szellemi képesség ahhoz, hogy jóvá tegye a világot, kijelenti, hogy vannak mennyei testek és vannak földi testek, amelyeknek más-más a fénye [dicsősége, ereje] *(1Kor. 15:40)*. Az emberiség a földi, anyagi testtel lett felruházva, valamivel alacsonyabb szintű léttel, mint a szellemi testtel rendelkező angyalok *(Héb. 2:7).* Az ember elbukott és az anyagi test soha nem lesz képes arra, hogy önmagától mennyei, illetve szellemi lénnyé váljon, az istenné válásról nem is beszélve. Az egy igaz Isten örökké egy igaz Isten marad, aki majd betölt Önmagával mindeneket. Ám az embert egyes-egyedül Jézus Krisztus vére *(Eféz. 2:13)* és közbenjárása *(1Tim. 2:5)* békítheti vissza a Teremtőjéhez, ő az egyedüli kapcsolat Isten és ember között, s általa lehetünk Isten örök szellemi élettel bíró fiaivá! A New Age hívei tagadják, hogy az Istenhez vezető egyedüli út Jézus Krisztusban található meg, helyette az egyéni útkeresést és az ego diadalát vallják. Ezzel teljesen ellentmondanak Jézus talán legismertebb szavainak: *"Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki nem jöhet az Atyához nélkülem"(Ján 14:6).*

A keresztény Szentírás szerint Jézus azért jött el, hogy meghaljon a bűneinkért, mert az emberiség a bűn fogságában áll és él *(Róm. 3:9; 7:14; Gal. 3:22*), a bűn zsoldja pedig a halál *(Róm. 6:23)*. Ettől az állapottól pedig egyedül Jézus Krisztus által menekülhetünk meg:

> **Ap.Csel. 4:12** … nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név [Krisztus nevén kívül], amely által üdvözülhetnénk."

A New Age hiedelem szerint az ember önmagában isten, s így nincs szüksége megváltóra, eszerint pedig Jézus hiába szenvedett és halt meg, hisz az ember önmaga megmentője és megistenítője! Ez az önközpontú világszemlélet ahhoz a lényhez vezethető vissza, aki már korszakokkal ezelőtt megkísérelte azt, hogy Istenné tegye magát. Ez a lény az a Sátán, aki magabiztosan így szólt:

> **Ézsaiás 14:13-14 13** Fölmegyek az égbe, Isten csillagai fölé emelem trónomat, odaülök az istenek hegyére a messze északon.
> **14** Fölmegyek a felhők csúcsára, hasonló leszek a Felségeshez!

Sátánnak a maga szellemiségével átitatott emberi eszközei is ezt a szellemiséget képviselték, mint tette Tírus királya, akit JHVH megfenyített, tudatva vele e bűn elkerülhetetlen velejáróját is:

> **Ezékiel 28:2,8-9 2** Emberfia! Szólj Tírusz fejedelméhez: Ezt mondja az én Uram, JHVH: Felfuvalkodtál, és ezt mondtad: Isten vagyok én, Isten lakóhelyén lakom, a tenger közepén! Pedig csak ember vagy, nem Isten, csak te tartod magad olyan okosnak, mint amilyen Isten. … **8** Sírba taszítanak, meghalsz halálra sebzetten a tenger közepén. **9** Mondhatod-e majd gyilkosaidnak: Isten vagyok én?! Csak ember vagy, nem Isten, kiszolgáltatva megölőidnek! A körülmetéletlenek módján halsz meg, idegeneknek kiszolgáltatva.

Ezt a figyelmeztetést talán jobb lenne figyelembe venni a New Age minden követőjének. A

világegyetemben csupán két ellentétes erő és életfelfogás létezik: Istené és Sátáné. De amíg Isten mindenható, a teremtett Sátán hatalma korlátolt, vagyis csupán annyit tehet meg, amennyit Isten megenged neki, és a kor lezártakor elnyeri méltó büntetését követőivel együtt. Mindez azt jelenti, hogy a tökéletes végcél érdekében Isten megengedi Sátánnak a lázadást, illetve annak szítását és az emberiség megtévesztését. Mivel az emberben nincs meg egy olyan önálló benső erőforrás, ami az egymással konfliktusban álló adott szellemi erőktől függetlenül képes lenne befolyásolni a világegyetem sorsát, így magától értetődően, a New Age által terjesztett "isteni valóságára felébredt" tudatállapot forrása csakis a lázadó Sátán lehet.

> **Róma 10:2-3** **2** Mert tanúságot teszek amellett, hogy Isten iránt való buzgóság van bennük, de az nem felel meg az ismeretnek. **3** Mert azzal, hogy Isten igazságosságát nem értették, és a maguk igazságos voltát igyekeztek elismertetni, Isten igazságosságának magukat alá nem vetették. **4** A törvény vége ugyanis a Krisztus, aki mindenkinek igazságosságává lett, aki hisz

Más szóval, a New Age hívei a bukott angyali rend sugallatára olyan módszereket fejlesztenek ki, amelyek által a maguk erőtlen emberi szellemével kapcsolatba lépnek a sötétség erőivel, alávetik magukat annak, s ekképpen azon erők elkötelezett kiszolgálóivá teszik magukat.

Bár az emberben rejlik egy veleszületett tudat és vágy az örökkévalósággal kapcsolatban, de ennek a lényegét a természetes ember képtelen felfogni.

> **Prédikátor 3:11** az örökkévalóságot is az emberi értelem elé tárta, de az ember mégsem tudja felfogni Isten alkotásait elejétől végig, amelyeket megalkotott.

Sátán természetesen kihasználja az ember szellemi éhségét és amennyire tőle telik, ezt a szellemi igényt a New Age által kívánja kielégíteni, de teszi ezt mindenféle hamis, altató és ártalmas gnózissal, amelyek eltávolítják az embert a bibliai rendtől és elindítják őt a tűztóba vezető út lejtőjén.

A New Age a jelen állapotában látszólag rendkívül nagy nyitottságot mutat minden vallási irányzat felé. Ha azonban mélyebben a felszín alá tekintünk, akkor azonnal láthatóvá válik, hogy egy alaposan kidolgozott és alattomos keresztény ellenességet jelenít meg. A jellegzetes mantra, miszerint minden vallás Istenhez vezet, annyiból igaz, hogy minden pogány kultusz ennek a világnak az istenéhez *(2Kor 4:4*), Sátánhoz vezet. Az ő célja pedig az emberek imádata általi megistenülés.

És itt talán időszerű megjegyezni azt is, hogy mindazoknak, akik a New Age vezetésében részt kívánnak venni, alá kell vetniük magukat egy bizonyos beavatási rítusnak. Mindazok, akik keresztülmennek ezen a luciferi beavatáson, az új világrend szellemi irányítójának az elkötelezettjei lesznek. Keresztény szemszögből nézve ez azt jelenti, hogy a beavatottak a Sátán zsinagógájának munkatársai és az antikrisztus elkötelezett kiszolgálói lesznek, akik felveszik magukra a fenevad bélyegét.

A Biblia Jézus Krisztusa figyelmezteti híveit, hogy sok hamis tanító fog jönni az Ő nevében, akik sokakat megtévesztenek, s ha csak lehet, elhitetik még Isten választottait is. Maitreya/antikrisztus a sátáni rend messiása, a törvénytipró, akit az igaz hívek felismernek annak, ami:

2Thesszaloniki 2:9-12 **9** Mert ennek a törvénytiprónak az eljövetele a Sátán munkája a hazugság minden hatalmával, jelével és csodájával; **10** és a gonoszság mindenféle csalásával azok számára, akik elvesznek, akik nem szerették az igazságot, hogy általa üdvözüljenek. **11** Ezért szolgáltatja ki őket Isten a tévelygés hatalmának, hogy higgyenek a hazugságnak, **12** hogy ezáltal mindazok elvegyék ítéletüket, akik nem hitték az igazságnak, hanem a hamisságban gyönyörködtek.

Az olyan, a New Age-ben közkedveltté vált okkult gyakorlatokat, mint a spiritizmust, a varázslást, a szellemidézést, az asztrológiát, stb. a Szentírás Istene a legszigorúbban tiltja: *"Ne találtassék te kö zöt ted, aki az ő fi át vagy le á nyát át vi gye a tű zön, se jö ven dő mon dó, se igé ző, se jegy ma gya rá zó, se va rázs ló, se bű bá jos, se ör dön gö sök től tu da ko zó, se ti tok fej tő, se ha lott idé ző, mert mind utál ja az Úr, aki eze ket mű ve li, és ez ilyen utá la tos sá go kért űzi ki őket az Úr, a te Is te ned te elő led." (V. Móz. 18,10-12) "Hall já tok meg a szót, amit az Úr szól nék tek, Izráel há za! Ezt mond ja az Úr: A po gá nyok út ját el ne ta nul já tok, és az égi je lek től ne fél je tek, mert a po gá nyok fél nek azok tól!" (Jer. 10:1-2) "Mert ör dö gi lel kek azok, akik je le ket tesz nek" (Jel. 16:14) "Ha mis Krisz tu sok és ha mis pró fé ták tá mad nak, nagy je le ket és cso dá kat tesz nek, an nyi ra, hogy el hites sék, ha le het, a vá lasz tot ta kat is. Íme elő re meg mon dot tam nék tek." (Mt. 24,24. 25)*

Az Újszövetség gyakran figyelmezteti a híveket arra, hogy a hívők küzdelme nem testi, hanem szellemi erők ellen folyik:

Efézus 6:12 Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem **erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság szellemei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak.**

A New Age-ben ezeket a szellemlényeket "a Hierarchia Felvilágosult Mesterei"-nek nevezik, alávetve magukat a gonoszság szellemeinek. Ezeknek a romlott szellemi hatalmasságoknak a tanai a gnoszticizmus formájában jelentek meg a korai egyházban. Számos apostoli figyelmeztetés utal arra, hogy a „világ elemeinek” [*ta **stoicheia** tou kosmou*] is nevezett angyalok tanai rendkívül komoly kihívást jelentettek a fiatal egyház számára:

Galaták 4:3 … mi is, mikor kiskorúak voltunk, a **világ elemei** alá [*ta **stoicheia** tou kosmou*] **voltunk vetve rabszolgasorsra.**

Galaták 4:9 De most, hogy Istent megismertétek, helyesebben, hogy Isten megismert titeket, hogy fordulhattok ismét az erőtlen és szegényes **elemekhez**? Hogy akarhatjátok ugyanazt újrakezdeni? Ismét **az** [Istenhez mérten] **erőtlen és aláváló elemek** [stoicheion] **rabszolgái akartok lenni**?

Kolosszé 2:8 Vigyázzatok, hogy valaki a tudományon keresztül üres félrevezető szavakon át zsákmányul ne ejtsen titeket, az emberi hagyományokhoz, a világ elemeihez [*ta stoicheia tou kosmou*] tartva magát, és nem a Krisztushoz.

Kolosszé 2:18-20 **18** Alázatoskodással vagy **angyalok tiszteletével** tetszelegve meg ne fosszon titeket a pályadíjtól senki, **aki látomások után indul, s akit ok nélkül felfuvalkodottá tesz a hústól vezetett értelem**, **19** ki nem kapaszkodik bele erősen a Főbe, noha az egész test belőle kapja növekedését. Amennyiben a kapcsokon és kötelékeken át ellátva és egybekötözve Isten adja növekedését. **20** Ha pedig már a **világ elemeitől** [*a kozmosz elemi szellemei-től*] elszakadtatok, s a Krisztussal együtt meghaltatok, miért állítotok fel, mintha még a világban élnétek, ilyen tételeket.

A Strongs Greek/Hebrew Dictionary meghatározása szerint maga a stoicheion (SGD 4747) kifejezés egyféle rendszerezett, rendszerben álló felépítésre utal. A New Age neo-gnoszticizmusa pedig a legjobb

példája annak, hogy a bukott angyali rend egy elképesztően rendszerezett és tervszerű módon operál egy bizonyos cél érdekében.

A New Age program részét képző kulcsszavak és főbb nézetek

Egy, a Biblia tanításaihoz igazán hű keresztény számára fontos, hogy azonnal felismerje ennek a szellemiségnek a hatását. A New Age által használt terminológiák árulkodó jelei lehetnek (melyeket észre lehet venni a különbőző médiákban, vagy az ezeket viszhangozó emberek szájában) annak, hogy ha valaki ennek a spiritualistásnak a befolyása alatt áll. **A leginkább használt sajátosan New Age kifejezések, koncepciók és kulcsszavak**, amelyről felismerhető a szellemiség:

Minden EGY*…. Minden isten …. Az emberiség* ***egy*** *az istennel … Az isten(i)* ***benned*** *(belül) van, neked kell tenni azért, hogy előhozd a* ***benned levő*** *istenit ... Az átalakuló (vagy fejlődő)* ***tudat*** *… Krisztus* ***tudat*** *… Szellemi evolúció …* ***Dimenzióváltás*** *... Átváltozás ...* ***Felemelkedés*** *....* ***Felébredés*** *...* ***Új kor*** *kezdetén állunk ...* ***Aranykor*** *.... Fel kell fedeznünk* ***a benső*** *(isteni) tudatot … Lelkiség ... Rá kell kapcsolódnunk az "erőre" … A kollektív* ***tudat*** *…. Minden vallás egy, minden vallás egyet akar és minden út ugyan oda vezet ….* ***Egy*** *...* ***Egység*** *... Leszületés ... Figyelj a* ***bensődre****,* ***csöndesítsd*** *le az elméd, a kinti világ csak* ***álom*** *... Az anyagi lét csupán* ***illúzió*** *… A Föld* ***rezgésszámának*** *emelkedése ... Kozmikus tudat …. Vizualizáció …. Reinkarnáció … A fény gyermekei vagyunk ... Csakrák … Kristály és piramisenergiák … Gaia a földanya … Felemelkedett Mesterek … A Felemelkedett Mesterekkel létesített kapcsolat … Testen kívüli állapot … Lélekvándorlás … Maitreya … Kommunális élet … Jóga … Vegetarianizmus … Népességcsökkentés (akár mesterséges módon, eltávolítva a negatív elemeket), stb.*

Nem lehet túlhangsúlyozni azt a hatást, amit a New Age gyakorolt a modern intézményekre, a kultúrára, a tudományokra, beleértve a lélektant, szociológiát, gyógyítást is. Hatása jól látható a kormányzati célkitűzésekben, az ökológia, az oktatás, a művészetek, a média és a szórakoztató ipar területein, s végül, de nem utolsó sorban, a keresztény egyházban is. Az élet számos olyan fontos területébe beékelték magukat, amelyek egyébként önmagukban rendkívül pozitívak és hasznosak lennének, mint pl. a környezetvédelem, az alternatív gyógyítás, és a bio vagy organikus élelmiszertermelés. A wellness és testkultúra, a népzene, a hagyományőrzés, a harcművészetek szintén egyre inkább ennek a szellemiségnek a hatása alatt működnek.

A mozgalom elemei átitatják a közéletet, gyakran a legnyilvánvalóbb módon, máskor pedig alig észrevehetően. Mára már szinte nem is létezik az életnek olyan területe, amelyre ne lenne a New Age-nek valamilyen fokon hatása. A pop-kultúrának és a szórakoztató iparnak köszönhetően ma már szinte minden embert rákondicionáltak arra, hogy várják az égből aláereszkedő földönkívüli lényeket, akik az emberiség segítőivé lesznek, a szintén aláereszkedő rossz erőkkel szemben.

A hangzatos világbéke és harmónia a közeledő Vízöntő Korszakában valósul majd meg. Ez elsősorban annak lesz köszönhető, hogy megjelenik a krisztusmintájú szellemi vezető, Maitreya, aki elhozza a világbékét. Tervben van többek között egy, a világ élelmiszer- és ivóvíz készletei fölött rendelkező bizottság, illetve egy a világgazdaságot irányító bizottság létrehozása is. Természetesen mindez egy

teljesen új világrenden belül fog megvalósulni, ami visszahoz bennünket ahhoz a bizonyos "Terv"-hez, amivel az írás II. része fog behatóan foglalkozni.

Tovább a második részhez >>

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

'A Terv' - a New Age ördögi arca

Letölthető Word dokumentum

Letölthető PDF dokumentum

Valószínűleg igen kevés olvasó van tisztában azzal, hogy a felszínen oly békésnek és mindenek iránt toleránsnak mutatkozó New Age mozgalom egy hihetetlenül kegyetlen, intoleráns és diabolikus terv megvalósításának az eszközeként szolgál. Ez a tudatlanság igazán az emberi mulasztás eredménye, ugyanis a mozgalom szószólói egyáltalán nem rejtik véka alá a New Age üzenetének ezt az aspektusát, sőt azt nyíltan felvállalva, millió formában hangosan hirdetik. Vagyis ezekhez az információkhoz bőségesen és szabadon hozzá lehet jutni a különböző New Age kötődésű könyvekben, beszédekben, előadásokban és riportokban - jelen írásunk is ezek válogatott szemelvénye - amelyeket ha mozaikszerűen összeállítunk, elénk tárul a félelmetes kép. Ebben az írásban a New Age valós lényegének megértéséhez kívánunk segítséget nyújtani embertársainknak elsősorban a bibliai kereszténység szempontjából. Itt leginkább arra a bizonyos New Age tervre kívánunk fényt deríteni, amit "a szellemi Hierarchia Felemelkedett Mesterei" hoztak nyilvánosságra a mozgalom médiumai által. Ha röviden össze akarjuk foglalni ennek a gonosz erők irányítása alatt álló szellemi irányvonalnak a lényegét, az egy mondatban így hangzik: Sátán elkötelezett híveivé tenni az emberiséget, elpusztítva mindazokat, akik nem kívánnak ennek részesei lenni. De lássuk, miként bontakozik ez ki a való világban.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

Weboldal: http://www.churchofgod.hu

A Terv

A háttérhatalmi elit és a különböző, általuk irányított titkos társaságok céljai tökéletesen megegyeznek a New Age mozgalom célkitűzéseivel. Ez pedig a nemzetállamok felszámolása és egy globális világállam megvalósítása. Ez utóbbi egy teljesen átfogó tervben tudatja híveivel azt, hogy miként valósul meg ez az álom. Ha létezik a New Age-nek egy konkrét üzenete, az mindenképpen ez a bizonyos "Terv". E tervezetet minden, a mozgalomhoz tartozó elkötelezett egyénnek fenntartás nélkül el kell fogadnia és fel kell vállalnia, és véghezvitelének teljes mértékben alá kell vetnie önmagát. Ez a Nagy Terv nem emberi eredetű, hanem a "Hierarchia" magasabb szellemi fejlettségi fokot elért lényeitől, a " Felemelkedett Mesterektől" származik és azt a célt szolgálja, hogy az emberiség **arra érdemes részét** a maguk felsőbb szellemi, vagy tudati szintjére emeljék, amivel megvalósul az Új Korszak. Nem mellékesen, hosszútávon mindenki más pusztulásra van ítélve. Nagyon sok, a mozgalmat csupán felszínesen ismerő ember van azon a véleményen – köztük szép számmal keresztények is - hogy a New Age-nek vannak nagyon pozitív elemei, elgondolásai és célkitűzései és hívei békés, a természetet óvni kívánó emberek. A felszínen valóban így látszik, ami is megtéveszt sokakat, de ha bárki mélyebben belenéz a mozgalom lényegébe, akkor bizony igen meghökkentő dolgokkal találja magát szemben.

Alice Bailey médiumként egy magát *Djwhal Khul*-nak nevező Mestertől kapta meg a Terv részleteit, progresszív módon kapott kinyilatkozások által, amit ő 1919 és 1949 között vetett papírra valami huszonnégy könyvében. Hosszú időn át csak a legbennfentesebb tanítványaival osztotta meg az üzeneteket, nagyobb részük titkosítva volt 1975-ig, habár a Tervben lefektetett napirend nagy része szétszórtan ugyan, de fellelhető már Alice Bailey 1957-ben kiadott *Externalisation of the Hierarchy* c. írásában is. A fő tanítványai által megírt munkák aztán kitöltötték a hézagokat, mint pl. H.G. Wells *The Open Conspiracy (A nyílt összeesküvés)* és Barbara Marx Hubbard *The Manual for Co-Creaters of the Quantum Leap (A Quantum lépés*

társteremtőinek kézikönyve) című könyvei, de hosszan lehetne még sorolni a hasonló kiadványokat.

A Terv [mindig nagybetűvel] kifejezés gyakran előfordult Alice Bailey írásaiban, ami lényegében az Új Korszakhoz vezető, fokozatokban megvalósítandó lépéseket, illetve az új világ megvalósulása utáni ideális állapotokat vázolja fel. Tartsuk emlékezetben, hogy amikor a New Age legnevezetesebb írói ecsetelik ennek a tervnek a részleteit, akkor az információkat következetesen a Hierarchia Bölcs Mestereinek tulajdonítják. Ez azt jelenti, hogy a Terv-ben bizonyos szellemi erők azon üzeneteit látjuk, amelyek az emberiséggel kapcsolatos hosszú távú célkitűzéseiket ismertetik. Ha úgy tetszik, ez egyféle sátáni kinyilatkozás, a sötét szellemi erők "Jelenéseinek könyve". A terv kimunkálói a földi világban Sátán beavatottai, elkötelezett hívei. A kinyilatkozások szerint a Terv nem választható el a New Age-től, az nem megbontható, elemeit nem lehet megválogatni, azt egészében, egyben kell elfogadni és vakon követni pontosan úgy, ahogyan azt a Hierarchia mesterei lefektették:

> [A New Age beavatottja] "többé nem azonosítja magát a testével, de még csak a lelkével sem, hanem egyedül az isteni akarattal, **az örök Terv céljaival. Az a saját maga tervévé és céljaivá válik. Semmi más nem létezik a számára …**" - A. Bailey, '*Esoteric Astrology*', 92. o.)

A Terv-ben a széleskörű New Age hálózat minden alszervezetének meg van a maga szerepe, a számtalan alapítványtól kezdve az ENSZ-ig és az ún. "világszolgálókig", akiknek végezniük kell a maguk meghatározott feladatait a terv érdekében. Senkinek nincs hatalmában eltörölni, vagy megváltoztatni a terv egyetlen elemét sem, az ugyanis a Hierarchia megtagadását jelentené és veszélyeztetné magát a New Age eljövetelét is.

- **A Terv** egészének fenntartások nélküli elfogadása elkerülhetetlen feltétele annak, hogy valaki az eljövendő Új Korszak részese lehessen.
- A New Age hívők nem kételkedhetnek **a Terv** bölcsességében és kivitelezésének szükségességében.
- Senki nem felelős személyesen a Terv kivitelezésével járó következményekért.

Az utolsó pont rendkívül érdekes. Minden a Hierarchia, a Mesterek által kerül megvalósításra, de nekik szükségük van olyan emberek közreműködésére, akikben véghez vihetik munkájukat [ezalatt a háttérhatalmi okkult csoportosulások értendők]. A Mesterek tehát felvállalják a felelősséget minden véghezviendő dologért, állítva, hogy az általuk felhasznált emberi eszközökre így nem hárul semmi felelősség. Ha úgy tetszik, leveszik róluk a lelkiismeret terhét a terv érdekében véghezvitt szörnyűségek elkövetése miatt.

A sikeresebb eredmény érdekében a Tervet türelmesen, fokozatokban kell megvalósítani, nehogy annyira gyors tempót vegyen fel, ami esetleg meghaladja a népesség toleranciahatárát, illetve az el és befogadóképességét. Foster Bailey (Alice Bailey férje) ezzel kapcsolatban így fogalmazott:

> "Bolygónk okkult Hierarchiája hasonlóan végzi működését, mint egy nagy nemzetközi óriásvállalat. … Ezek is először felderítőket küldenek ki [a kiszemelt helyre], akik figyelmesen megvizsgálják a terveikkel kapcsolatos helyi reakciókat. Végül pedig, amikor már minden a helyén van, akkor fellépnek." - Foster Bailey, "*Changing Esoteric Values,*" London, 1954

Ez a Terv maga a New Age mozgalom lényege, ha úgy tetszik, a szíve és lelke. Ez ugyanis azt a szervezett programot, illetve menetrendet takarja, ami által a szellemi Hierarchia az evolúció következő szintjére emeli, és magával egyé teszi az emberiség egy erre választott rétegét. Mivel az eljövendő faj létrehozásában a "szellemi minőségnek" elsődleges szerepe van, így csak egy erre megfelelően kiképzett és megválogatott személy teheti meg az óriáslépést az emberiség evolúciójának, vagy transzformációjának következő szintjére. Ezt az alaposan megválogatott személyt a Hierarchia óvatosan és intenzíven készíti fel a transzformációra vagy "dimenzióváltásra". De még a legválogatottabb kandidátusok is további szellemi munkát és felkészítést igényelnek ahhoz, hogy képesek legyenek elviselni a transzformációt. Ezzel térjünk is rá a Hierarhia Bölcs Mesterei által lefektetett Terv főbb pontjainak felvázolására.

A Terv-nek a világ vallásainak átrendezésére vonatkozó elemei

Mire számíthatnak az emberek a New Age terv beteljesedésével? Sokan úgy gondolják, hogy a mozgalom hívei ugyan azt hirdetik, mint a kereszténység, csupán más stílusban és más kifejezések használatával. Valóban ők is Isten országának eljövetelét várják a visszatért Jézus Krisztus királysága alatt? Igazán nincs szükség találgatásra, hiszen a New Age szellemi irányítói felfedik valós szándékaikat az általuk megvalósítandó új vallással és a kereszténységgel kapcsolatban.

"*Én* [Djwahl Kuhl, **nem** pedig a sorokat leíró Alice Bailey] *most szeretetteljesen és bölcsen a világ vallásainak hibáira kívánom felhívni a figyelmet…*" Ezen bevezetéssel kezdődik a "Mestereknek" a világ vallásait érintő tervének felvázolása (Externalisation IV. k. 543. o.). El kell jönnie egy "Új Vallás"-nak, aminek teljes mértékben ki kell szorítania a maradi hitrendszereket. A Hierarchia üzenetei szerint ennek az új vallásnak a beiktatása három nagy előkészületi feladatot követel meg, amit Bailey így vázolt fel:

"Ennek okáért elkülönítünk (ha egyáltalán használhatjuk ezt a kifejezést) három olyan tevékenységet, amelyek felé a [New Age] Krisztus e jelen időben dedikálta önmagát;

1. ***A világ vallásait minden lehetséges módon át kell rendezni*** úgy, hogy az ósdi teológia a maga szűklátókörű fókuszával és az olyan

nevetséges hitelveivel, miszerint megismerhetik az Isten észjárását, mind ellensúlyozva legyenek annak érdekében, hogy a jövőben az egyházak is a szellemi inspiráció befogadóivá válhassanak.

2. Ugyancsak minden **lehetséges módon fokozatosan fel kell számolni az ortodox zsidó hitet** a maga elavult tanaival, az elkülönülésre fektetett hangsúlyával, a nem zsidók iránti gyűlöletével együtt azért, mert nem ismerik el a Krisztust [értsd: a Világtanítót]. De itt nem esek abba a hibába, hogy ne ismerném el azokat a zsidókat szerte a világban, akik felfogják a gonoszt és nem ortodox módon gondolkodnak; **ők ugyanannak a szellemi hitnek az arisztokráciájába tartoznak, mint amelyikbe a Hierarchia is tartozik**.
3. ***Felkészülni az Új Korszakot bevezető kinyilatkoztatásokra, és lefektetni az új világvallás alapjait,*** ami akkor fog megtörténi, amikor a Hierarchia megjelenik a földön és megadják azokat a végső nagy kinyilatkozásokat, amelyek kijelölik az új világvallás végleges vonalát" - **Alice A. Bailey, *The Externalisation of the Hierarchy*, 1957, *Lucis Publishing Company*, 544-545. o.**

E fentebbi pontok némi elemzést kívánnak, hiszen könnyen félreérthető az, hogy mi is van itt valójában a célpontban: láthatóan pontosan az a két vallás, ahol leginkább jelen van a Biblia Istenének az imádata, valamint az isteni rend és törvényzet iránti elkötelezettség. Rendkívül fontos megértenünk azt, hogy a Mesterek végső soron nem tesznek semmi különbséget az igaz és hamis keresztények között, illetve a bibliai judaizmus és a talmudista, farizeusi judaizmus között, ugyanis számukra már az is elfogadhatatlan ha az emberek csak szavakkal és látszatokban követik a Biblia Istenét. Ők egy teljesen más rendszerben gondolkodnak, ami antitézise az isteninek, s a rendelkezésre álló időben ennek megfelelően kívánják átformálni a kereszténységet. A Hierarchia, ahogyan Isten is, megosztatlan és abszolút elkötelezettséget követel meg. A bukott angyalok megátalkodottan konok lázadók, akik harcban állnak a Biblia Istenével és mindazokkal, akik valamilyen módon Őt képviselik – hamisan, vagy igazán. Ők nem megtévesztett keresztényeket akarnak az új korszakban, hanem tiszta sátánimádókat. Ezért – tekintet nélkül arra, hogy a felszínes és névleges judeo/keresztény Nagy Babilon asszisztálni fog az antikrisztus és birodalmának felemelkedéséhez és elsősorban általuk üldözik, pusztítják majd el az igaz bibliai hit követőit *(Jel. 17:6)* – végül neki is pusztulnia kell *(Jel. 17:16; 18:8)*. A New Age üzenete ebben a tekintetben is tökéletesen egyezik a háttérhatalmi elit által kitűzött célokkal:

"A szabadjára engedett nihilisták és ateisták segítségével **olyan félelmetes társadalmi kataklizmát provokálunk**, amely szörnyűségében meg fogja mutatni a nemzeteknek az abszolút ateizmus, a barbárság, és a legvéresebb felfordulás hatékonyságát. A polgárok ekkor mindenütt rákényszerülnek, hogy védelmezzék önmagukat a forradalmárok kisebbsége ellen, és meg fogják semmisíteni a civilizáció lerombolóit. **A többség, amelynek istenhívő szelleme ettől kezdve iránytű nélkül marad, kiábrándul a kereszténységből. Ezek a kiábrándult keresztények - vágyódva egy ideálra, de nem tudva hová forduljanak imádatukkal - el fogják fogadni az igazi fényt a tiszta luciferi doktrína egyetemes megnyilvánulásán keresztül, amely ekkor végre széles körben ismertté válik. Ez a megvilágosodás annak az általános mozgalomnak lesz az eredménye, amely a kereszténység és az ateizmus lerombolását vagy elpusztítását fogja követni, amelyek egyidejűleg lesznek legyőzve és megsemmisítve." – Albert Pike 1871 augusztus 15-én írt levele Giuseppe Mazzinihoz**

A szellemileg leépült langymeleg kereszténység és az ateista izmusok egyszerre lesznek elpusztítva, mert nem lesz többé szükség a közreműködésükre. Ezzel kezdődik meg a valós New Age a maga kötelező sátánimádatával.

A New Age azonban elismeri és méltányolja azokat a zsidókat, akik nem részesei a bibliai ortodoxiának, sőt, őket ugyanabba a magas szintű "arisztokráciába" sorolják, mint magát a Hierarchiát. Ez alatt kétségtelenül a Sátán zsinagógájába tartozó álzsidókat kell érteni, vagyis a luciferiánizmus zsidó változatainak gyakorlóit, a kabbalistákat, a szabbateistákat és a frankistákat (ezzel kapcsolatban lásd a Sátán zsinagógája című írásunknak I. és II. részét).

A Bailey által felvázolt új vallás jól kivehetően szintén az okkult társaságok sajátos formuláját követi, hiszen a mágia, a szellemi elitizmus és a köznép manipulációja teszik ki az alapjait:

"**Az új vallás a megidézés és felidézés vallása lesz**, összevonva a nagy szellemi energiákat és elérhetővé téve ezeket a tömegek hasznára és stimulálására. Az új vallás feladata lesz a szellemi energiák kiárasztása és az emberiség megoltalmazása azoktól az energiáktól és erőktől, amelyeket e jelen adott időben nem lennének képesek elbírni." - ***The Externalisation of the Hierarchy*, 1957, *Lucis Publishing Company*, 401. o.**

"Az új vallásban a megidézés és felidézés tudománya fogja felváltani azt, amit ma imának és imádatnak nevezünk." - uo. 414

"… ahogy az ember előrehalad az Ösvényen, úgy felejti el az imádatot; hátrahagyva a félelem érzelmeit és az imádat már nem lesz képes lekötni a figyelmét." – **uo. 268**

A vallási gyakorlatoknak két szintje létezik - az egyik a tömegeké, a másik pedig a New Age és okkult társaságok elitjeié, szakértőié [beavatottaké]:

"Ez a megidézésen alapuló munka lesz az eljövendő világvallás alapeszméje és ez két részre bontható. Lesz egy megidézésre épült munka a tömegeknek, akiket mindenhol a világon szellemi értelmű emberek oktatnak, hogy elfogadják a közelgő szellemi energiák valóságát Krisztuson és az Ő szellemi Hierarchiáján keresztül, és kiképzést kapjanak arra, hogy felemeljék hangjukat, követelve maguknak a fényt, a szabadságot és a megértést. Ugyanakkor lesz a megidézésnek egy magas fokú munkája is, amit azok gyakorolnak, akik felkészítették elméjüket a megfelelő meditációkkal, akik ismerik a formulák erejét, a mantramokat és megidézéseket, és akik tudatosságban végzik a munkát - **Alice A. Bailey, *Problems of Humanity,* Lucis Publishing Company, 1. Kiadás 1947; átdolgozott**

kiadás. 1964, 159. o.

Arra is fény derül, hogy pontosan miféle okkult világegyház szolgál majd az új vallásban:

"Az egyik dolog, aminek be kell következnie - amikor az univerzális vallás eljön és az ezoterika lényegét felfogják - az az, hogy az összekötődő ezoterikus szervezetek, a szabadkőműves szervezet és az egyház szervezet beavató központokként lesznek felhasználva… Ezek belső szentélyei konvergálnak egymáshoz [egy pontban találkoznak]. Nincs semmi különbség az Egy Egyetemes Egyház, minden igaz szabadkőműves belső szentélye, és az ezoterikus társaságok legbensőbb körei között. - **Alice A. Bailey,** ***The Externalisation of the Hierarchy*****, 1957, Lucis Publishing Company, 513. o.**

Bailey leírásában a keresztény egyházak összességében azonossá válnak a szabadkőművességgel, ami csak akkor lehetséges, ha az előbbi az utóbbinak a képére lett átprogramozva, amint azt a terv is lefektette. Ezt a képletet egyes-egyedül csak azzal a jelenséggel tudjuk megmagyarázni, amit a szabadkőműves és egyéb titkos társaságok ügynökei véghezvittek a keresztény egyházak tanainak átformálásában, illetve az ezoterikus irányba való terelésével az elmúlt kétszáz évben (lást **A modern kereszténység eltérítése című** írást), és ki tudja milyen változásokat lesznek képesek megvalósítani az elkövetkező években. Reményeik szerint az Új Korszak eljövetelére ez az egység teljessé fog válni. A tervek szerint a szabadkőművesség, mint az erre legméltóbb szervezet teszi ki az Új Vallás papságát, beavatóit és tanítóit:

"Amikor a szabadkőművesség túlteszi magát a politizáláson és szociális aktivitáson [felhagy a háttérben végzett munkával] és a jelenlegi bénító tétlenség állapotán, akkor képes és méltó lesz a hatalom gyakorlására. **Ez** [a szervezet] **a törvény gondviselője; a Misztériumok otthona és a beavatás székhelye**. Szimbolizációiban az Istenség rítusait őrzi, és munkájukban fennmaradt az üdvösséghez vezető út panorámaképe. Templomaikban az Istenség rendszere kerül bemutatásra és a mindent látó szem felügyelete alatt halad a munka előre. Ez egy sokkal okkultabb szervezet, mint azt realizálni lehet, és az eljövendőkben a haladó szintű okkultisták kiképzőiskolája lesz… Képes lesz ellátni mindazok igényeit, akik az Akaraterő első Kisugárzásában dolgoznak." - **Alice A. Bailey,** ***The Externalisation of the Hierarchy*****, 1957, Lucis Publishing Company, 511. o.**

Foster Bailey, aki maga is 32. fokozatú szabadkőműves volt a következőket jelentette ki a szervezettel kapcsolatban:

“egyedül ez [a szabadkőművesség] maradt fenn számunkra a világ legelső vallásából, ami az ősi időkben virágzott, oly régen, hogy még dátumhoz sem köthetjük azt. Ez volt a világ első egységes vallása. Ezután jött a vallások elkülönülésének és a szektásodásnak az ideje. **Ma egy univerzális világvallás megvalósításán dolgozunk.** A szabadkőművesség ilyen vagy olyan módon visszatér [az eredeti] önmagához [mint világvallás]. - **Foster Bailey,** ***The Spirit of Masonry*****, Lucis Publishing Company, 1957, 29. o.**

A szabadkőművességet tehát az új világvallás egy fontos alappillérének szánják, de előtte még ennek az okkult szervezetnek is meg kell tisztítani a rítusait és a képvilágát a bibliai hittel kapcsolatba hozható elemeitől, mert így nem eléggé luciferi igazán:

"A ciklikus törvényszerűségnek megfelelően eljött az ideje annak, hogy az Új Korszakra való felkészülés részeként a szabadkőművesek a szellemi értelem fényében kimunkáljanak némi változást. A szabadkőművesség jelenlegi zsidó színezete teljesen idejét múlta és túl hosszú időn át lett megőrizve, mert az ma vagy a zsidóké, vagy pedig a keresztényeké, és egyik sem kívánatos. A Kék Páholy fokozatainak* megnevezése teljesen zsidó a kifejezésmódjában, s ezen változtatni kell. A magasabb fokozatok pedig elsősorban keresztény jellegűek, habár zsidó szavakkal és nevekkel átitatva. Ennek is véget kellene vetni. A [bibliai] zsidó színezet ma a legnagyobb akadálya annak, hogy a szabadkőművesség kimutathassa a valós jellegét és ennek érdekében a szimbólumokat meg kellene változtatni, ugyanakkor meg kell tartani a szabadkőműves jelképrendszer felépítését, tényszerűségét és részletességét. - **Alice A. Bailey,** ***The Rays and the Initiations: Volume V, A Treatise on the Seven Rays*****, 1960, Lucis Publishing Company, 418. o.**

***Megjegyzés:** A “Kék Páholy fokozatai” a következők: Felvett Tanonc, Társmester, Mester kőműves. Ezek a fokozatok egyetemesek a szabadkőművességen belül és ezeken a szinteken más jellegű a szimbolika, mint a magasabb fokozatokban. Ahhoz, hogy valaki eljusson a kívánatos 32-ik vagy 33-ik fokozatokra, hosszú utat kell megtennie. A Kék Páholy rítusainak szövegei megtalálhatók Malcolm C. Duncan, Duncan’s Masonic Ritual and Monitor (David McKay Co., Inc., 3rd ed., n. d.) írásában. Ez a könyv (angol nyelvterületen) nem számít ritkaságnak, aránylag könnyen hozzá lehet jutni az antikváriumokban.

Az Egyesült Nemzetek Szervezete az új vallás beiktatásának eszköze lesz:

“Így az Egyesült Nemzetek [Szervezete] által kifejtett céloknak és erőfeszítéseknek végül meg lesz a gyümölcse, és az új Isten Egyháza egybe lesz gyűjtve a különböző vallásokból és szellemi csoportosulásokból, majd egységben fognak véget vetni az elkülönülés nagy eretnekségének." - **Alice A. Bailey,** ***The Destiny of the Nations*****, Lucis Publishing Company, 1949, 152. o.**

A New Age eljövetelekor nem lesz többé elválasztható az állam és az "egyház", az állam az egyház alárendeltjeként fog működni. Jelen korunkban a Hierarchia érdekeit az állam és az egyház teljes szétválasztása szolgálja, ugyanis az egyház egyelőre még a hagyományos bibliai értékeket képviselő keresztény egyházat jelenti – már amennyire jelen korunkban még valóban azt jelenti. A kereszténységet ki kellett szorítani azokból az arénákból, ahol hatékonyan részt vehetne a világot érintő folyamatok formálásában. Az ENSZ pedig telítve van a New Age híveivel, akik a szervezet hivatalos épületeiben egy külön erre fenntartott "meditációs központ"-ban végezhetik el szellemi gyakorlataikat és meríthetnek némi szellemi erőt fondorlatos munkájuk elvégzéséhez.

A bibliai kronológia szerint az új világvallás beiktatása arra az időre van beállítva, amikor a fenevad a Nagy Parázna ellen fordul majd és elpusztítja azt. Ekkor csupán a luciferi beavatásban részesültek vallása lesz engedélyezve, illetve lesz világvallássá téve, vagyis Maitreya/antikrisztus istenné emeli magát és nem lesz szüksége többé sem a megtévesztett zsidók, sem a hamis keresztények további

asszisztálására. Más szóval, mikor "eljött az ő országuk". A "könyv népei" nem lesznek megtűrve tovább, még ha egy adott ideig és adott cél miatt meg is volt a helyük a sátáni tervben és sikeresen felhasználták őket céljaik megvalósításában. Ez azonban már a végjáték lesz, a sátáni valóság eljövetele, amikor véglegesen eldől, hogy ki melyik oldalt vállalta fel önmagának.

A Tervben azért fektetnek oly nagy hangsúlyt a végcélt megelőző átrendezési, illetve átnevelési folyamatra, hogy a lehető legmaximálisabb sikerrel számolják fel az egy igaz Istenben vetett hitet és a törvénye iránti tiszteletet. Ennek az "ósdi teológiának" és a "szűklátókörű fókusznak" kell megszűnnie, s amint látjuk a körülöttünk lévő világban, ez gőzerővel folyik. Az "elavult tanok", az isteni parancsolatok és rendelkezések elvetése vagy megélése választja el a hívőt a pogányoktól, a gonoszt a jótól, és a New Age megszállottat az élő hit birtokosaitól.

A vallásos zsidókat a bibliai törvényzethez való ragaszkodás különíti el másoktól, emellett várják az igaz Messiás, és vele az Isten országának eljövetelét. Az igaz keresztények pogányoktól való, elsősorban szellemi elkülönülése hamarosan sokkal kirívóbbá válik, mint a zsidóknak a nem zsidóktól való, amúgy is egyre elhalványuló fizikai elkülönülése. Ez az elkülönülés inkább a szellemiségek nyilvánvaló elkülönülése lesz. Mindazok, akik távol kívánják majd tartani magukat a New Age szellemiségtől, megreformálhatatlan eretnekké nyilváníttatnak. Az ezzel járó következményeket, szankciókat saját maguknak köszönhetik! Aki szerint ez túl messzemenő és fantasztikus következtetés, az olvassa el a Terv további részeit.

Az csak természetes, hogy egy egyetemes világvallás csupán akkor uralhatja az egész földet, ha minden más, a Hierarchia szellemiségével össze nem egyeztethető hitet felszámolnak:

> "Ez a [New Age irodalomban "világszolgálók"-ként megnevezett] második csoport fogja elvégezni **az új** [egyetemes] **vallás beiktatását.** Amikor ezek átveszik az irányítást, addigra **az elavult teológiai tevékenységek teljesen össze lesznek zúzva**. A judaizmus gyorsan el fog tűnni. A buddhizmus terjedni kezd, és egyre dogmatikusabbá válik. A kereszténység a szakadások és benső felfordulások miatt a teljes káosz állapotában fog állni." (A. Bailey, *Externalisation*, 573. o.)

David Spangler, Buckminster Fuller, Foster Bailey (Alice férje) és a médiumok hosszú sora a Terv szerves részeként kezelik azt, hogy a New Age eljövetelével meg kell szűnnie a vallásszabadságnak, és az egységessé tett emberiség vezetőinek kötelezővé kell tenni az új világvallás felvételét! A világvallás végleges vonala a luciferizmusba, vagy sátánimádatba való beavatás lesz.

Djwahl Kuhl szavai Alice Bailey által közvetítve: "*Minden aktivitás ennek a kinyilatkozásnak az érdekében történik, és a Hierarchia a teljes figyelmét erre fordítja*" (uo. 543. o.).

Az idevonatkozó bibliai próféciák fényében semmi kétségünk nem lehet afelől, hogy ez a végső kinyilatkozás a beiktatandó világvallás útjában álló és meg nem reformálható vallások megszüntetésére való utasítás lesz. Az teljesen természetes, hogy az igaz bibliai kereszténység lesz az elsődleges célpont, de a végén még az elpogányosodott és felhígított világi kereszténység sem lesz megtűrve, hiszen elfogadhatatlan istenképet vallanak. Ugyan erre a sorsra jut a rabbinikus judaizmus is, mert a New Age szemszögéből nézve alapjában véve a bibliai rend követőinek számítanak.
A "vallások átrendezése" egy igen csalóka megfogalmazás, hiszen láthatjuk, hogy csupán a Biblián alapuló hitnek a hibái kerülnek felsorolásra és ennek felszámolása a cél.

A Terv megoldást nyújt a világ négy legfőbb problémájára

Bailey mestereinek állításai szerint a két ellentétes kozmikus erő között folytatódó komoly viszály az emberiség érdekében megy végbe, ahol a Fény Páholyának tagjai tudatni kívánják velünk, hogy "az átlag embernek jogában van, hogy önállóan gondolkozzon" és felismerje azt, hogy a Fekete Páholy materialista dominanciája alatt áll. A Hierarchia pedig abban segédkezik, hogy a felvilágosult egyének felszabaduljanak ez alól a szellemi és fizikai elnyomás alól. Mivel ez a szellemi küzdelem határozott frontvonalak mentén folyik, ismertetni kell azokat a területeket, amelyek a legfontosabbak e harcban. Ezért a küzdelmi pontokat kitevő, "a világot érintő négy fő problémának" a megoldását elsődleges feladatnak kell tartani. – "*The Destiny of Nations - The Influence of the Rays Today*" 34-35. o.)

Az alábbi pontokban megfogalmazott problémákat és azok megoldásait óriási írásmennyiségben fejtegetik a New Age berkekben, ezeknek utána lehet járni, mi itt a terjedelem miatt csupán a lehető legtömörebb összefoglalást adjuk meg:

1. A területi birtokjog problémája – **<u>A New Age megoldása</u>**: Egy Globális Világkormány

2. A szexualitás problémája – **<u>Megjegyzés</u>**: A New Age nem annyira magát a szexualitást kívánja megváltoztatni, hanem a szexualitás motivációit. **<u>Megoldásuk</u>**: A hagyományos biblikus erkölcs teljesen elvetendő, mert itt a szexualitás az elavult rég rendet tükrözi: a családon belüli utódok biztosítását és azt, hogy intim örömöt nyújtson egy férfi és egy nő egymás iránt elkötelezett szerelmi viszonyában. A New Age tanítás szerint *"A szexuális viszonynak egyetlen fő célja van, mégpedig az, hogy fizikai testet biztosítson a testet öltő lelkeknek." (Education in the New Age*

IV. köt., 137. o.) "A szexuális vágyak kielégítésének igénye" a felvilágosulatlanságról tanúskodik. (u.o. 138. o.) A "törvény és vonzalom" elve alapján a test nélküli szellemek vágynak a fizikai test után (vonzalom), és ezt az igényt egyedül az elégít ki, ha valami módon testet ölthetnek, amit biztosítani kell számukra (törvény). A New Age-ben a szülőket megfelelő oktatásban kell részesíteni, hogy gyermekeiket már a születés előtt egy befogadó testként ajánlják fel. **További megjegyzés**: A New Age tanok szerint az emberi test egyetlen funkciója, hogy ideiglenesen megfelelő otthont biztosítson a szellemi lényeknek, a nemiség és szexualitás más célú megélése (öröm, családalapítás) pedig alantas, primitív ösztöni jelenség, amin felül kell kerekedni, hogy bárki az Új Korszakba léphessen, ami csak a szellemi zombik számára lesz elérhető.

3. A halál problémája – **Megoldásuk**: "Ez valójában az élet és a fizikai forma viszonyának a problémája". Mivel az ember csak az anyagi lényére összpontosít, túl nagy jelentőséget tulajdonít a fizikai létnek, és szerintük ez helytelen (ez egyébként a biblikus 'élet szentsége elv' teljes megtagadása, elvetése). A fizikai élethez való ragaszkodás az "anyagi erők dominanciáját" jelenti. A halál a barátunk, mert általa jön a magasabb létbe való felemelkedés. A háborúk, mint kényes operációk távolítják el a vírusos sejteket az emberiség testéből. **Megjegyzés**: Ez a halál kultúrája működésben. Ez a halálhoz való könnyed hozzáállás elősegíti a globális megtisztítási folyamatot és a nemkívánatos elemek kipusztítását az emberiség testéből.

4. A zsidó probléma. – **Magyarázat**: Hogy ez mit is jelent a New Age körökben? Itt messze többről van szó, mint a zsidó népről. Bailey rámutat, hogy "ez szimbolikusan az emberiség problémája". Vagyis, a "zsidó probléma" inkább egy kódnév, ami alatt a bibliai etikát követő emberiséget kell érteni. A zsidók csupán szimbolikusan reprezentálják mindazt, amit az ádámi emberiség helytelenül tesz. **Megoldásuk**: Mi az, ami a New Age hiedelem szerint a leginkább korrigálandó hibája az emberiségnek? Bailey megadja a választ: A zsidó [emberi] probléma "lényegében vallási probléma". A New Age-nek nem megfelelő, a Teremtő Istent elismerő vallások felszámolása jelenti a probléma megoldását. **Megjegyzés**: Mindezt egyszerűbben is ki lehetett volna fejezni, de a New Age-nek megvan a maga manipulatív hangneme. Ennél a résznél talán térjünk ki egy fontos tényre. A háttérhatalmi terv a felszínen azt a látszatot kelti, mintha a zsidó nép egésze szerves része, sőt, irányítója lenne az emberiség ellenes összeesküvéseknek. Az igazság az, hogy ők maximálisan fel vannak használva és ezért a szerepükért, illetve közreműködésükért meg is jutalmazzák őket az anyagi világban. A New Age gurui azonban leplezetlenül rámutatnak arra, hogy a zsidók és keresztények az új korszak eljövetelével végleges választás elé lesznek állítva, és rossz választás esetén el lesznek pusztítva, ha ezt ők ma még nem is látják és nem is fogják fel. A számla egyszer be lesz nyújtva, Sátán nem önzetlen szeretetből hozta rájuk anyagi "áldásait".

A Terv szerint központosítani kell a világ intézményeinek irányítását, ami megszüli a Világkormányt.

Benjamin Cereme állítása szerint 1976-ban, vagyis közvetlenül azután, hogy a Terv publikussá vált, a "Mesterek" utasítást adtak öt olyan központ létrehozatalára szerte a világban, amelyeknek célja az, hogy előkészítsék az Új Világrendbe való sima átmenetet. Ezek a központok: New York, London, Genf, Darjeeling és Tokió. Crème szerint az itt felsorolt központokat a "világszolgálók" egy erre kiképzett csoportja fogja vezetni. Ezeknek a "nemzetközi rendezőcsoportoknak" a feladata az lesz, hogy olyan programokat dolgozzanak ki, amelyek szükségessé teszik a Világkormány mielőbbi létrehozatalát.

A Hierarchia az ügynökeik által irányított nemzetközi szervezeteken keresztül, mint pl. az ENSZ és kismillió különböző alapítvány, a következő fő célokat kívánja megvalósítani: A világ nemzeti hadseregeinek teljes leszerelését és egyetlen globális haderő létesítését. Egy Világszervezet irányítása alá kívánják vonni a természeti kincseket, a víztartalékokat, a nemzetközi vizeket és a légteret. A nemzeteket, amelyek nem kívánnak együttműködni, először gazdaságilag, de ha ez szükséges, katonailag is szankcionálni fogják. Tervben van egy Világbíróság felállítása és egy globálisan használt pénznem bevezetése, továbbá egyetlen adótörvény beiktatása a földön. Mindennemű tranzakciót kizárólag a világállam által kiadott egyéni "kreditszám" használatával lehessen lebonyolítani. Ezek a lefektetett célkitűzések azonnal a Jelenések könyvében leírtakat juttatják eszünkbe, így kétségtelen, hogy ezek a próbálkozások sikerrel fognak járni az adott időben.

A fentebbi pontokat vegyük kissé alaposabb elemzés alá az elérhető információk alapján. Először is, az "Új Világrend" kifejezést általában az illuminátusokkal és szabadkőművesekkel asszociáljuk, de ez szóösszetétel a New Age-ben is nagyon gyakran használt terminológia, amit Alice Bailey is előszeretettel emlegetett:

> "Az Új Világrendet elhozó előkészületi fázisban egy állandó és irányított [hadászati] leszerelés fog megtörténni. Ez nem lesz tetszőlegesen elkerülhető. Egyetlen nemzetnek sem lesz engedélyezve, hogy pusztításra alkalmas dolgokat gyártson és tartson fenn." - **Alice Bailey, *Externalisation*, 191. o.**

A leszereléshez az 1960-as években a "rendezőcsoportok" által megszervezett háborúellenes mozgalmak jelentették az első nagy lépést, ahogyan ezt a New Age kötődésű H.G. Wells a "*The Open Conspiracy*" (A nyílt összeesküvés) című könyvében is felfedi. Ebben a műben a "változás ügynökei"-nek kiadott első parancs az volt, hogy szervezzék meg a háborúellenes mozgalmat. A kötelező leszerelés természetesen az atomfegyverekre is vonatkozni fog, de nem azon okнál fogva, amit a békebarátok gondolnak, vagy remélnek:

> "Az atombombát két alkalommal használták fel pusztításra /…/ a használatának ma két [hasznos] módja van: a.) mint annak az energiaforrásnak az előfutára, ami megváltoztatja majd az emberi életvitel módját, bevezetve az új kort, amikor is nem lesznek civilizációk és kultúrák, mivel felváltja azt egy világkultúra és egy

felemelkedő [egyetemes] civilizáció; b**.) mint eszköz az Egyesült Nemzetek Szervezetének kezében ahhoz, hogy kikényszerítse a béke külső formáit**, ezzel időt adva a tanításra [biztosítsa az átnevelést]. Az atombomba nem annak a három nemzetnek a tulajdona [1957-ben járunk], amelyek ismerik a titkát. Az az Egyesült Nemzetek tulajdona, azért, hogy felhasználja - vagy remélhetőleg egyszerűen elég lesz a vele való fenyegetés -, amikor az agresszió bármely nemzet részéről felemeli ronda fejét /…/ vagy pedig azok ellen a politikai csoportok vagy erős vallási szervezetek ellen, amelyek nem lesznek képesek felhagyni a politizálással." **– Externalisation, 548. o.**

Érthetőbbé téve: a leszerelési program célirányosan a szuverén nemzetekre vonatkozik. A cél az, hogy az atomfegyverekkel csakis a nemzetek felett álló Világkormány, illetve az általuk felállított transznacionális hadsereg rendelkezzen, hogy azok bármikor bevethetők legyenek a nemkívánatos elemek ellen. Ez alatt pedig az olyan renegát államokat, vagy szervezeteket kell érteni, amelyek önálló politikai, ideológiai vagy netán vallási utakat kívánnak járni.

A különböző leszerelési mozgalmakba beszervezett és alaposan megvezetett fiatal békeaktivisták tömegei igencsak nagyot néznének, ha megtudnák, hogy felbujtóik és anyagi támogatóik szerint az emberi evolúció hatékonysága alkalmanként megkívánja a céltudatos és világméretű tömeges pusztításokat. Ahogy Bailey kifejti: A világháborúk hasznát soha nem értékelik a felvilágosulatlan tömegek. A pusztító Shamballa (a Hierarchiától a föld felé sugárzott erő, szellemi kisugárzás) okozta a II. Világháborút, Hitler kezdeti sikereit, s ez a "széleskörű stimuláció" végső soron egy szellemi növekedést hozott magával.

A New Age lényege egyáltalán nem békés szándékú, sőt, a háborúkat és a szörnyű emberi veszteségeket igen hideg közönnyel kezelik, amit jól tükröznek az Alice Bailey által kapott üzenetek is. Bailey a II. Világháború alatt kifejtette, hogy "ezt a jelenlegi szörnyűséges világháborút" a Hierarchia szemszögéből kell értelmezni, és akkor megláthatjuk a pozitívumait:

"Az anyagi létnek [az ember fizikai életének] és a külsődleges szervezeteknek nem kell túl nagy fontosságot tulajdonítani. Valójában meg kell történnie a külsődleges forma elpusztításának ahhoz, hogy felépülhessen egy jobb és sokkal megfelelőbb külső kinyilvánulás. Pontosan ez az oka a jelenlegi világkrízisnek [II. Világháború]." **– A. Bailey, Externalisation, II., 108. o.**

Ez kiegészíti egy korábbi idevonatkozó kijelentését, miszerint a "Shamballa erő elpusztítja mindazt, ami nem kívánatos és akadálynak számít a jelenlegi világformában" (u.o. 72. o.). A New Age mesterei szerint ez egy pozitív tisztítóháború volt, hogy kibontakozhassanak a terv további lépései.

A világhadsereg létrehozására a New Age eljövetelével kerülne sor, de már ma is megnyilvánulnak ennek előjelei, amikor a háttérhatalmak bizonyos nemzetek katonai erejét használják fel bárhol a földön, ahol azt céljaik és érdekeik megkívánják. Jelenleg teszik ezt az USA haderejével, a NATO által, az ENSZ békefenntartó hadsereggel, és a homályban működő, a globális hadsereg előfutárainak számító First Earth Battallion, és Task Force Delta megszervezésével.

Az új emberiség munkásosztálya

A dolgozó tömegeket, a munkásosztályt szigorúan szervezett rendbe sorolják a "Világszolgálók Új Csoportja" megnevezés alatt. A Világszolgálók kasztja több szintből áll, az egyszerű, megvezetett, félelemből engedelmes emberektől az idealista követőkön át a "Fehér Páhollyal" közvetlen kapcsolatban álló beavatottakig. (A. Bailey, *Discipleship in the New Age* II., 204. o.) Vagyis az Új Világrend a nácizmusból és kommunizmusból már jól ismert szervezeti rendszert képviseli, ahol a hithűen elkötelezett párttagok mellett jelen voltak az érdekből vagy félelemből csatlakozók is. Aki ki szeretné érdemelni azt, hogy az Új Korszakba belépjen, annak szolgálnia kell a rendszert, hogy ezáltal nyilvánítsa ki a "szeretetét", illetve hűségét.

Így a világszolgálók "*magukévá teszik azokat az alapvető igazságokat, amelyek, az emberiséget alakították, igazságokat, amelyek végső fokon az emberiséget felemelik a béke és a bőség új korszakába." Viszont kitagadottak lesznek "azon emberek, akik ragaszkodnak az igazság keresésének és kifejezésének reakciós módszereihez, akik előnyben részesítik a [felsőbb] hatalom iránti engedelmességet, a tiszta gondolkodást és az önmaguk választotta szellemi útkeresést*". (Lucis Trust, The *New Group of World Servers*, 3. o.) A New Age tan szerint megbocsáthatatlan "gondolatbűnözést" követ el minden ember, aki hisz egy felsőbb hatalomban [Istenben] és is engedelmes kíván lenni e felsőbb hatalom törvényeinek, aki képes és mer önállóan gondolkodni, és aki nem kíván az egyedül engedélyezett New Age doktrína szerint élni, elvetve a "csoportos tudattal" való közösséget. Az ilyen ember méltatlan arra, hogy belépjen az Új Korszakba. És a béke nem valósulhat meg csak akkor, ha előtte "erőszakkal kitaszítják a nem bizonyítottakat". Meg kell hagyni, érdekes módja ez a világbéke megvalósításának. Ez a béküzenet legalább annyi önellentmondással van teli, mint a kommunista "békeharcos" fogalma.

A népességkorlátozás

A bukott angyalok számára nyilvánvaló okoknál fogva rendkívül fontos az emberiség létszámának csökkentése, és ez a"Mesterek" Bailey-nek közvetített üzeneteiben is tükröződik:

"[a népességnövekedésnek] bizonyos fizikai korlátokat kell szabni, mert az mára nyilvánvalóvá vált, hogy a bolygó egy bizonyos ponton túl már nem lesz képes az emberiséget ellátni." - **A. Bailey, Education in the New Age, 1954, Lucis Publishing Company, 134. o.**

Az akkor még koránt sem égető problémára (hiszen az 1940-es években, amikor Bailey papírra vetette ezeket, a föld népessége kevesebb, mint fele volt a mainak) a sajátos New Age megoldás is fel lett tálalva: az eugenika és az emberi szexualitás átformálása, vagyis a természet rendjébe való beavatkozás:

"A jövő lényeges változást fog hozni, a nagy családok alapítása iránti igény meg fog szűnni és a hangsúly az utódok **minőségére**, illetve **intelligenciájára** lesz fektetve. Ebben szerepe lesz az olyan tudományoknak, amiknek az eugenika csak egy fejletlen, ezoterikus előfutára." - **uo. 134-135. o.**

Kétségtelenül, a családvállalásra vonatkozó előjelzések igen pontosnak bizonyultak, de természetesen ehhez sokban hozzájárult az a gazdasági rendszer is, ami szintén rejtett irányítás alatt áll. A Bailey által említett új tudomány, aminek az eugenika csupán előfutára volt, minden bizonnyal az akkor még csak elméleti, de ma már kivitelezhető genetikai manipulációkat jelenti. Érthető okoknál fogva a genetikai kutatások, majd manipulációk óvatosan, apró lépésekben lettek feltálalva, de az nem titok, hogy korunkban az emberiség jelentős hányada génkezelt élelmiszereken él. Jelenleg még vannak bizonyos korlátok, de ne legyen semmi kétségünk afelől, hogy csak idő kérdése és megjelennek a génmanipulált emberek is. Hívőkként legyünk tisztába azzal, hogy a génkezelés egy óvatosan megalkotott szóvirág a fajkeveredésre, az Isten teremtésének elkorcsosítására. (Az emberiség létszámának radikális csökkentésével kapcsolatos tervek további bizonyítékául lásd még a **A Georgia Guidestones – A New Age Manifesto** című írást).

A tudatformálás

A New Age terminológiák hallatán az átlag olvasó valószínűleg csak kapkodja a fejét: eugenika, génmanipuláció, dimenzióváltás, eggyé válni a Mesterekkel, felemelkedni az evolúciós létrán, stb., megannyi fantasztikusnak tűnő fogalom. A hiba a mi készülékünkben van, mert túlzottan a racionalizáló elménk használatára hagyatkozunk. Ez egyszerű módon korrigálható azzal, ha kiiktatjuk azt és a tudatban [az ember szellemében] azonnal kitisztulnak a dolgok, minden New Age idea érthetővé, tisztává válik számunkra:

"Szükséges egy igazi nagy változás az ember tudatában, ami csak akkor valósul meg, amikor a faj egyfajta ritmusos törvény irányítása alá kerül - mint ami alatt például az állatvilág is él, vagy ahogy az évszakok rendjéhez igazodó növényvilág funkcionál – ezáltal lehet átigazítani az egész evolúciós spirált." - **A. Bailey, *Education in the New Age*, 1954, Lucis Publishing Company, 136. o.**

Következésképpen **„az elmét végső soron fel kell áldozni** ahhoz, hogy a Nagy Munka bevégződjön. Az elme halálával a tudat felszabadul és befejeződik a tökéletesség." - **Lectures on Ancient Philosophy: An Introduction To Practical Ideals, Manly P. Hall, 1984 65. o.**

Alice Bailey ezzel kapcsolatosan Blavatsky szavait is felidézte:

"ellent kell állni a tudomány materializmusának és minden dogmatikus teológiának, különösképpen a kereszténynek, amit a Közösség Főnökei [a "Hierarchia"] a legártalmasabbnak tartanak."

Vizsgáljuk csak meg miről is van itt szó: a szellemi mesterek az emberi elmét akadálynak nyilvánítva, azt megkerülve kívánnak a tudatra, az emberi szellem mélyére hatni. Isten felruházta az embert értelemmel, a racionális gondolkodást biztosító elmével. Az Isteni hatalmat és rendet még a természet is tükrözi és mindez az értelem által válik nyilvánvalóvá az ember számára *(Róm. 1:19-20)*. Amennyiben eltávolítjuk vagy elfojtjuk ezt az értelmet, azzal nyitva hagyjuk a "tudat" kapuját és az emberi szellem nyitottá válik a behatolni kívánó szellemi impulzusoknak, ösztönzéseknek. A bukott angyalok esetében itt rendkívül erős szellemi impulzusokról beszélhetünk, amelyekkel az értelmét kizáró, vagy azt letompító ember szelleme már könnyen azonosul, rááll annak hullámhosszára és *"a levegőbeli fennhatóságnak az engedetlenség fiaiban most munkálkodó szellemnek fejedelméhez igazodva jár "(Efézus 2:2).*

Nem véletlen tehát, hogy az emberiség átnevelésének fontos eleme a gondolkodás és értelem kiiktatása. Ebben az ún. "gondolatbeállítók" segítik az embert. Ez alatt egyféle gondolatszabályozást, beigazítást kell érteni. Elképesztően nagy romboló hatása van a bizonyos körök által tudatosan ránk erőszakolt negatív fizikai stimulációknak is. A drogkultúra terjesztése az egyik leghatékonyabb módszer a tudat átformálására. A szórakoztatóipar filmjei és műsorai, bizonyos zeneirányzatok és az elektronikus játékok szintén tompítják az értelem éberségét, és a tudatot fogékonyabbá teszik a negatív ingerek befogadására. A gondolatbeállítók (bukott szellemi lények) készségesen segítik az embert abban, hogy csak bizonyos adások vételére hangolják rá a tudatukat. Ahogyan a pl. a rádiót a kívánt csatornára állítjuk, úgy a megfelelő módszerek elsajátításával a tudatunkat is rá lehet hangolni bizonyos szellemi csatornákra, adásokra (szellemi impulzusokra). A kereszténységet éppen a miatt nyilvánítják a "legártalmasabb" vallásnak, mert az felkészíti híveit a szellemek megvizsgálására: "*Szeretteim, ne higgyetek minden szellemnek, hanem próbáljátok meg a szellemeket, hogy vajon Istentől valók-e, mert sok hamis próféta ment szét a világba. … de egy szellem sem Istentől való, aki Jézus mellett nem tesz vallást*" *(1Jn. 4:1-3)*. Aki pedig megvizsgálja a szellemeket [illetve az általuk sugallott ösztönzéseket] és csak az Istentől valóknak engedelmeskedik, a rosszat pedig felismeri és nem engedi a tudatába annak impulzusait, az távozásra kényszeríti a gonosz entitást: *"Engedelmeskedjetek azért az*

Istennek, de álljatok ellen az ördögnek, és az elfut tőletek" (Jakab 4:7).

Azt már láttuk korábban, hogy az új világvallás okkult, "megidéző" jellegű lesz. Megidézni a pogány isteneket, szellemeket, angyalokat, démonokat illetve az ördögöt szokták. A megidézés egy idegen szellemi entitás tudatunkba való behívását jelenti. A médiumoknak ehhez szintén ki kell iktatniuk a "józan eszüket" és aktívan, meditáció és okkult gyakorlatok segítségével a tudatukba hívják a kívánt szellemet. Lényegében tehát az embereket mind szuper médiumokká kívánják tenni. Mi ezt inkább agymosásnak neveznénk.

Alapítványok, szervezetek

A háttérhatalmi elit több jeles személyiségét is magában foglaló Lucis Trust az egyik legjelentősebb olyan alapítvány, ami Terv megvalósításán dolgozik, többek között az ENSZ-be beépülve. A Lucis Trust Kiadóvállalat és annak szerteágazó leányszervezetei elkötelezetten követik a Felemelkedett Mesterek földi hierarchiáját (Sátán zsinagógáját), amely a luciferi mestermunka elvégzésén dolgozik, abból a célból, hogy a közelgő Vízöntő korszakára elhozzák "Sana Kumara", azaz a Világ Urának (értesd az antikrisztusnak) a végleges uralmát.

A Lucis Trust óriási befolyását mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy az alapítvány Tanácsadói Státuszt élvez az Egyesült Nemzetek Szervezetében! Ez azt jelenti, hogy állandó és folyamatos együttműködésben áll az ENSZ-el, széke van a heti gyűléseken, ahol komoly befolyást gyakorolhat a világ óriásvállalataira és a nemzetek vezetőire. A Lucis Trust által létrehozott World Goodwill szervezet pl. agresszíven és elkötelezetten támogatja a globalista ideológiát.

Ismétlésképpen: a célkeresztben végső soron a bibliai hit áll, az egész Terv annak végérvényes felszámolására lett lefektetve. A New Age a bibliai, vagy "zsidó-keresztény" értékrend minden egyes pontjának ellenszegül, s hangzatos módon veti el annak olyan alapjait, mint "*a férfi dominanciát, a racionális gondolkodás erényeit, az anti-ökölógiai beállítottságot és a természettel való egység szükségét.*" Igen, az ember ne merjen önállóan gondolkodni, főként ne racionálisan, mert akkor soha nem lehet a kollektíva részese. Ez okból elkerülhetetlenül elvetendő "a férfi isten képe, mint a legnagyobb bölcsesség birtokosa és minden hatalom forrása, aki felülről uralja a földet és ráerőszakolja arra isteni törvényeit". Tűnjön el az a nézet, miszerint a természet törvényei "az isteni elméből fakadó törvényt tükrözik", annak érdekében, hogy "*helyet adjon a jövő szellemi útjának*" (Fritjof Capra, The *Turning of the Tide*, megjelent a ReVision: A Journal of Consciousness and Transformation, 1993-as, őszi számában).

A New Age eljövetelének követelményei és a "tolerancia" korlátai

Pusztítás és újjászületés - A Terv felszólít a régi rend módszeres elpusztítására és felkészíti a New Age híveit egy kozmikus vallásháború megvívására, valamint a bibliai hittel való végleges leszámolásra

Bailey elénk tárja, hogy a New Age és vele a "megújult mennyek és föld" közvetlen eljövetelét két nagy horderejű aktivitásnak kell megelőznie. Az első:

> **"Be kell következnie egy 'destruktív ciklusnak' ami által fel lesz számolva a régi rend, és annak minden eredménye – az emberi civilizáció a maga intézményeivel - el lesz pusztítv**a. **Ma az emberiség ennek a pusztító munkának a kivitelezésével foglalja el magát - noha nagyrészt ennek nincs is tudatában.** A [terv] legfőbb kivitelező ügynökeit a faj intelligenciája teszi ki." - **Alice A. Bailey, The Rays and the Initiations: V. köt. A Treatise on the Seven Rays, 1960, Lucis Publishing Company, 553. o.**

A fenti fogalmazás New Age stílusban és terminológiák használatával adja elő ugyanazt a napirendet, amit sokan háttérhatalmi okkultista összeesküvésként ismernek, s amit a nagy izmusok is célul tűztek: "A múltat végképp eltörölni." Mindent, ami az isteni rendre emlékeztet. A háttérhatalmak terveit az emberek akarva-akaratlan kivitelezik, tehetetlenül vergődve a megtervezett események és manipulációk sodrában. Az 1960-as években lezajló "ellenkultúra" mozgalom pl. már javában ennek szellemiségében ment végbe, amivel megkezdődött az erkölcsi rend teljes átrendeződése. A háborúk már hosszú ideje nem a népek háborúi, hanem megrendelt, tervezőasztalon szerkesztett háborúk. A régi rend felbomlása után természetesen egy új [világ] rend építése következik, ami majd a második lépés lesz:

> "A helyreállítás ciklusa a velejáró nehézségekkel együtt következik be, amibe a tömegek is be lesznek vonva a megújult intelligencia hatása és inspirációja alatt." - **Alice A. Bailey, The Rays and the Initiations: Volume V, A Treatise on the Seven Rays, 1960, Lucis Publishing Company, 553. o.**

A megújult, vagyis a hierarchia szellemi lényeivel egyesült [így hibrid] intelligencia [vezető elit] bevonja a tömegeket, azaz megkezdi az emberiség egészének átformálását, indoktrinációját és beavatását. Maga a destruktív ciklus egy hosszabbtávú, több fázisból álló menetrendet jelent (lásd a **2012 – Sátán apokalipszise** című írást), aminek a végén elpusztítanak mindenkit, akit nem sikerült átképezni, vagyis aki nem kíván "beavatott" [luciferiánus] lenni.

Bailey tudomásunkra hozza, hogy a földön folyó kozmikus harcban két fél áll egymással szemben: a "Fény urai" és a materialista, vagy "Sötét erők". Ez utóbbiak "azon dolgoznak, hogy megőrizzék az elavultat és az anyagit /…/ ***és az elkülönülést szítják***." (*Externalisation* II. k., 76-77. o.) Tudjuk, hogy ő ezekkel a kódszavakkal elsősorban az isteni rend és a bibliai hit képviselőire, az elpusztítandó "régi rend" legfőbb képviselőire utal.

Az 1957-ben kiadott Externalisation-ban azt olvashatjuk, hogy a Hierarchia 175 éve végzi ezt az aktív romboló munkát, aminek a célja pontosan annak a bizonyos régi világrendnek a teljes eltörlése, hogy eljöjjön az újjászületés és megkezdődhessen az új korszak felépítése:

> "Tegyünk említést arról a különös dologról, hogy **a Hierarchia által százhetvenöt évvel ezelőtt megkezdett pusztítás** magában hordozta – még messze nem rügyező formában – annak a végső pusztító aktusnak a magjait, ami akkor történik majd meg, amikor a Hierachia teljesen egybeolvad az emberiséggel és a hierarchikus formára nem lesz többé szükség. A három fő központ kettővé lesz, a hierarchia eltűnésével csak a Shamballa ["az erő"] és a [hibrid/megszállott] emberiség marad meg /…/ Ennek **a végleges bomlásnak az ideje csak a planetáris létünk befejezésekor jön el." - Alice A. Bailey, *The Externalisation of the Hierarchy*, 1957, Lucis Publishing Company, 566-567 o.**

A történelem mindenképpen igazolja a fentieket, hiszen tudjuk, hogy a megjelölt időben vette kezdetét a háttérhatalmi erők világpusztító munkájának utolsó nagy, fázisokban történő szakasza. 1776-ban ugyanis színre lépett az illuminátus rend a világot felforgatni kívánó célokkal. Rendkívül gyorsan be is ért ennek az első nagy és keserű gyümölcse az 1789-ben kirobbant proto-kommunista/jakobinus, nagy francia forradalom a maga szörnyűségeivel! Egy új trend jött létre és röviddel ezután **Marx megbízást kap** a Kommunista Kiáltvány megírására, amivel létrehozta az emberiség eddigi legkártékonyabb rendszerét, a kommunizmust. Világháborúk törnek ki, és az emberiség jelentős része pusztító, totalitárius rendszerek hatalma alá kerül. Mindezek az események aránylag rövid időn belül több százmillió ember pusztulását okozták. Bailey pedig kedélyesen kijelenti, hogy ezek mind "pozitív" példái a "Fény urai" által birtokolt Shamballa erő felhasználásának:

> "A férfiak [jakobinusok], akik kirobbantották a francia forradalmat; Napóleon a nagy hódító; Bismarck, egy nemzet létrehozója; Mussolini, népének megújítója; Hitler, aki egy kétségbeesett népet vett a vállaira; Lenin, az idealista; Sztálin és Franco, **ezek mindannyian a Shamballa erő kifejtői** voltak, más, kevésbé megértett erők mellett. /…/ Ezeket az embereket diktátoroknak, demagógoknak nevezzük, holott **vezetők voltak, akik a nagy és nélkülözhetetlen változások véghezvitelére voltak felhasználva, és arra, hogy megváltoztassák a civilizáció arcát.** Nagy és kiváló személyiségek, akik különleges módon kezelték az akarat erejét és a változásokat hozó szándékot." - **A. Bailey, *The Externalisation of the Hierarchy*, 1957, Lucis Publishing Company, 133. o.**

A Hierarchia véleményét tükröző médium szavai szerint a jakobinusok, Hitler és a többi felsorolt tömeggyilkos diktátor a Hierarchia érdekében, az ő céljaiknak megfelelően, és az általuk kibocsátott a Shamballa [sötét szellemi] erő felhasználásával végezte a jó munkát. Ennek emberi szervezését és irányítását az olyan titkos társaságokba tömörült okkultisták, mint a szabadkőművesek és illuminátusok végezték azok ellen a "Sötét erők" ellen, ami alatt ők természetesen az elpusztítandó "régi" vagyis az isteni rend híveit értik. De mindezek a szörnyűséges, hihetetlen anyagi és emberi áldozatokkal járó történelmi események csupán egy előzetes, egyféle bemelegítő gyakorlatnak szánt előkészületi munka részei voltak. A cél az, hogy a kor végén, illetve az új korszak kezdetén, amikor az emberiség és a Mesterek szellemileg egyesülnek, egy nagy, végleges, minden addigit meghaladó pusztításban felszámolják a régi kor utolsó maradékait és uralják a mindenséget. Semmiképpen se kerülje el figyelmünket a fenti idézet egy érdekessége: a felsorolásban úgy a jobb, mint a baloldaliként ismert szélsőséges nézetek, izmusok eszmeiségét képviselő tömeggyilkosok mind a hierarchia céltudatos destruktív munkáját végezték. Mindkét rendszer ugyanannak az éremnek a két oldala, ugyan azon szellemi erők irányítása alatt áll! Korunk problémáira nem a jobb, vagy baloldali ideológiák fognak megoldást nyújtani, ugyanis ezek részét képezik a pusztító munkának. Azok az emberek, akik e keretek között kívánják jobbá tenni a világot, azonnal a gonosz, pusztító játszma részeseivé válnak!

Vegyük csak a legkirívóbb és sokak számára legérdekesebb példát. Hogyan viszonyulnak a New Age szószólói és médiumai Hitler és a nácizmus ideológiájához? Mivel a náci ideológia a Hierarchia kreálmánya volt a romboló cél érdekében, így a New Age ideológiát tükrözte. Ez egyre nyilvánvalóbb.

A New Age közösség talán legellentmondásosabb megfogalmazásai Hitlerrel, illetve a nácizmussal kapcsolatosak. Az egyetemes békét, szeretetet és harmóniát hirdető mozgalom legjelesebb egyéniségei roppan óvatosan és körültekintő módon beszélnek Hitlerről, és a nácik gyakorlatairól. A publikum előtt lefutják a lefutandó köröket, bizonyos fokig engednek a jelenleg uralkodó, politikailag korrekt beszédmódnak és elítélik a nácizmus borzalmait. Ugyanakkor gyakran és alig leplezett módon pozitív általánosságokban fogalmazva említik meg a nácikat és bizonyos gyakorlataikat. Számukra ezek pozitív lépesek voltak, legalábbis Alice és Foster Bailey, valamint David Spangler és mások kijelentései szerint. Alice Bailey a náci ideológiát a kommunizmus és fasizmus sajátos keverékének nevezi, ugyanakkor a világ azon legnagyobb ideológiái közé sorolja, amelyeket a Shamballa energia szült meg. (A. Bailey, *The Externalisation of the* Hierarchy II. köt. 122-127. o.) Azt már láttuk, hogy Alice szerint ezek az ideológiák, beleértve a kommunizmust és nácizmust is, egyféle pozitív szerepet töltöttek be:

> "A [Hierarchia] célja az volt, hogy felébresszék a tömegekben a szabad akaratot; aminek az eredménye [a tömegekre nézve] viszonylagosan jónak, sikeresnek mondható. /…/ Ezt a helyzet élessége okozta, és az, hogy óriási szakadékok tátongtak: szakadék a két csoport között /…/ a materialista erők és a fény energiái között."

Férje, Foster Bailey úgy utalt Hitlerre, mint tanítványra, s a következőket írja vele kapcsolatban:

"Ő [Hitler] egy olyan **tanítvány volt, aki megpróbálta a New Age Bölcs Mestereinek a Tervét megvalósítani regionális szinten a Rajna folyó mentén" - *F. Bailey, Running God's Plan, 14. o.***

David Spangler, aki nyíltan a Terv megvalósításának szentelte az életét szintén csak annyi kivetnivalót talált a nácik árja ideológiájában, hogy az túl korlátolt volt:

"kizárólag a kékszemű és szőke német rassz felemelését foglalta magában, ***ami szükségtelen, teljesen fölösleges korlátokat szabott az ideológiának.*** *Az ősi árja szuper rassznak ugyanis sokkal szerteágazóbb elemei vannak."* - ***Constance Cumbey David Spanlgert idézve a Hidden Dangers of the Rainbow című könyvében. 107. o.***

A New Age e jeles szellemtrösztjei szerint tehát a nácik egyetlen nagy hibája az volt, hogy túl korlátozott területen és túl korlátolt emberanyaggal kívánták megvalósítani a New Age Tervet! A módszereikben nem találnak semmi kivetnivalót, hiszen ugyanazon módszereket kívánják ők is alkalmazni, ugyan abból a Shamballa erőből merítve. Ha pedig a nácik megsemmisítő táborai a Terv részét képezték piciny, helyi formában, akkor elképzelhetjük milyen népirtások állnak előttünk a Terv világméretű megvalósításakor az Új Világkormány alatt.

A náci árja fajelmélet is szoros kapcsolatban áll a New Age idevonatkozó tanaival. Amikor ugyanis náci fajelméletről beszélünk, akkor tisztában kell lennünk azzal, hogy a Thule és Vril társulatok okkultistái nem azért tartották magukat felsőbbrendűnek, mert a németeket egyszerűen "jobb minőségű" embereknek gondolták, mint más népcsoportokat. A felsőbbrendűséget azon New Age irányzatú meggyőződésüknek tulajdonították, miszerint **az árja népek egy magas civilizációt képviselő fajtól származtak, akik újra eljönnek majd, s velük közösen egy új fajt hoznak majd létre; Egy mesterfajt, ami uralni fogja a következő ezeréves utópisztikus korszakot.** E téren tehát semmi különbség nincs a náci és a New Age ideológia között. Ez utóbbi ugyanis szintén azt vallja, hogy az emberiségnek az ősi magot hordozó kis része oly magas szellemi szintre emelkedett fel, amihez képest az átlag ember egy minőségileg silány, hátramaradott faj. A fejlődés magasabb fokán álló emberek a hamarosan megjelenő szellemi hierarchiával keveredve egy új mesterfajt hoznak létre, ami uralja majd az eljövendő aranykorszakot, a New Age-t. Az emberiség azon része, amely túl selejtes ahhoz, hogy e szellemi evolúció alkalmával tovább lépjen, egyszerűen és jéghideg kegyetlenséggel el lesz pusztítva. A nácik módszerei tehát a New Age erkölcsi relativizmusát, és a nem "felemelkedett" emberek sorsa iránt közönyös 'végső megoldását' tükrözték. Úgy a New Age, mint a Vril társulatba tömörült náci felső vezetés női médiumok által, telepatikus módon vette szellemi mestereik üzeneteit, utasításait. De a nácik magát az árja megnevezést, a vele kapcsolatos ideológiát, és a zsidó keresztény hit megsemmisítésének szükségességét is a Blavatsky féle New Age tanokból merítették.

Egy hívő embernek nem lehet túl nehéz összerakni a képet, és párhuzamot vonni a bibliai próféciákban vázolt eseményekkel: A gonosz szellemi erők, és természetesen a háttérhatalmi elitbe, illetve az okkult titkos társaságokba tömörült, elkötelezett emberi eszközeik egy jól megtervezett, szisztematikus pusztító munkát végeznek, hogy kitöröljék az emberiségből az isteni rendhez való ragaszkodás minden szikráját. Az elmúlt több mint kétszáz év pusztításai és népirtásai nagyrészt a Hierarchiától származó ideológiák alapján történtek, és így áldozataik elsősorban a keresztény értékrendhez és az isteni rendhez (család, nemzet, erkölcs, rend) ragaszkodó intézmények és emberek voltak. És ezek csupán enyhe előszelei ("magjai") voltak annak, ami várható lesz akkor, amikor ez a mag kicsírázik és a Hierarchia egyé válik (megszállja) a velük egyé válni kívánó emberekkel. Ez a démonikus erő pusztulásra szán mindent és mindenkit, aki a heves "átnevelési" kurzusok ellenére továbbra is ragaszkodik majd az isteni rendhez. A beavatottak fokozatosan a sötétség vonzásába kerülnek, ami végül teljesen megszállja őket, azaz egyé válnak azzal a szellemi erővel, ami ezt a sötétséget táplálja. Ez pedig nem a teremtő Isten, aki maga a világosság, s akiben nincsen sötétség (1Jn. 5:15), hanem az a Lucifer, akibe beavattattak. Ő az istene annak a rendszernek, amelynek felvették kárhoztató bélyegét.

A Lucifer és a Hierarchia azért fektetnek oly nagy hangsúlyt az emberiség megfelelő kondicionálására, illetve alapos felkészítésére, mert általuk végzik el a piszkos munkát. A terv nyilvánosságra hozatala előtt apránként oltották be az emberekbe az "ősi tanítások és bölcsességek" iránti érdeklődés vágyát, majd elvetették bennük az olyan alapvető New Age tanokat, mint hogy az emberiség épp szellemi fejlődésen és tökéletesedésen megy át; hogy minden élet és anyag kapcsolatban áll egymással; hogy megjelennek majd a lelki vezettetésű emberek; hogy az emberek a szellemi fejlődés különböző fokán állnak az istenné válás folyamatában;hogy bizonyos emberek már eljutottak a felvilágosodás és szellemi tudat szintjére; és hogy a fejlettség magasabb fokait elért emberek aktívan részt vesznek az emberiséget egységessé tevő terv megvalósításában.

Amikor eljön a legmegfelelőbb idő (2012 dec. 21?), a "Mesterek" utasítást adnak egy nagy szellemi offenzívára, ami egy teljesen új korszellemet eredményez. Ekkor nyilvánvalóvá válik "*a Fény Urai és a Materialista, vagyis a Sötétség Erői között lezajló elkeseredett harc*". (*Externilasiation* II. k. 71-77. o.) Mint látjuk, a New Age dogmatikában a szemben álló felek a "Fehér Páholy" (a Hierarchia és a felvilágosult, beavatott emberek), valamint a 'Fekete Páholy" (Jézus és követői, illetve a bibliai hit képviselői, valamint a "zsidók"). Állításaik szerint ennek a harcnak több millió éves történelme van, így nyilvánvaló, hogy ez a New Age történelemi kronológia a bukott sátáni rend szemszögéből vázolja fel a korszakokkal ezelőtt megkezdődött harcot és annak eseményeit. Ez az indoktrináció része, ezért érdemes tömören átfutni az általuk felvázolt történelmi képen:

A nagy atlantiszi civilizációt a Fehér Páholy uralta, ami harcban állt a sötét erőkkel. Habár a Hierarchia erőit közvetlenül maga Sanat Kumara és az általa kibocsátott "Shamballa energia" vezette, a harcot mégis elvesztették és ezzel megbukott a nagy atlantiszi civilizáció, és globális méretű pusztulás történt. Bailey szerint ebben a pusztulásban egy sokkal fejlettebb civilizáció veszett el és "ez a történelmi esemény a nagy özönvízzel kapcsolatos egyetemesen ismert legendákban maradt fenn" (*Externalisation* 124. o.). Bailey itt közvetve egy bibliai történetre utalt, s így jobb, ha tudjuk, mit is tár elénk a Biblia erről a periódusról. A "Mesterek" által uralt "dicsőséges", özönvíz előtti aranykorszak a teljes romlást hozta magával, az angyalok és emberek keveredését, a félistenek (**Nefilim**) születését, az ádámi emberiség elnyomását és genetikai megrontását. Isten emiatt pusztította el mindössze nyolc ember kivételével az egész akkori emberiséget az özönvíz által. Ezeket az eseményeket a vesztes fél természetesen más fényben, a maga érdekei szerint kívánta ábrázolni. E verzió szerint a Mestereket nem a nagy ellenfelük [Isten] vetette ki, hanem önmaguktól távoztak az emberiség jobb jövőjének és fejlődésének érdekében: "*az emberiség érdekében a Hierarchia visszavonult a háttérbe, hagyva, hogy az ember önmaga találja meg a kivezető utat…*" (u.o. 125. o.) Azon már nem is csodálkozhatunk, hogy az özönvíz utáni új korszak kezdetét szimbolizáló szivárványt - amit Isten a remény jeleként adott meg - a Hierarchia egy saját maguk által megadott jelnek tulajdonítja, ami az ő számukra egy egészen más reményt szimbolizál. Mégpedig azt, hogy egy adott időben visszatérnek és befejezik a harcot. Ennek láthatjuk kibontakozását a New Age Tervben.

Bailey a további bibliai vonatkozású eseményeket is a New Age, illetve a mögötte álló Hierarchia szellemiségének megfelelően mutatja be: Valami különös és meg nem magyarázott oknál fogva, az egyetemes pusztulásból nem a fejlett atlantiszi magot hordozó emberek [nefilim] menekültek meg, hanem a hitvány ó-zsidó faj [értsd az ádámi ember, akiket Isten mind népévé, majd gyermekeivé kíván tenni], amelyet "önmaguk ellenére a Nagy Fehér Páholy mentett ki" a pusztulásból. Ezt a maradékot az érdemtelen zsidó faj képviseli, vagy jelképezi (u.o. 125. o.). Hogy ez miért történt, vagy történhetett így, arra a "Mester" nem nyújt magyarázatot, de értelmezésünk szerint valamivel meg kellett indokolni a zsidó, vagy kiterjedtebb értelemben az ádámi faj fennmaradásának, és a "dicsőséges" atlantiszi [annunaki, nefilim] faj eltűnésének okát.

Az atlantiszi civilizáció elbukása után a Fehér Páholy mesterei arra kényszerültek, hogy visszavonuljanak a bolygóról, és a földet a Fekete Páholy uralma alatt hagyják. De az ősi bölcsességek és tanok magjai megmaradtak és virágozni kezdtek olyan helyeken, mint pl. Babilon, Egyiptom, Közép-Amerika, India, stb., és olyan nagy egyéniségek adták tovább nemzedékről nemzedékre, mint Nimród, és a nagy szellemi tanítók, vagy a Templomosok, majd a szabadkőművesek és egyéb titkos társaságok. Ezek az emberek "az ősi bölcsességek őrzői" és a Fehér Páholyhoz tartoznak, akiket a kirekesztő bibliai judaizmus és kereszténység eretnekeknek minősít, habár még e két vallásnak is vannak gnosztikus, vagyis felvilágosultabb képviselői (kabbalisták, bizonyos keresztény szekták, irányzatok).

Bailey 1939-ben azt írta, hogy "a jelenlegi világ krízis" egy olyan ősi konfliktusban gyökeredzik, ami sosem ért véget igazán. Ennek a szellemi harcnak a kimenetele rendkívül fontos, mert "meghatározza majd a világ dolgainak további menetét". A német Harmadik Birodalmat uraló nácik egy New Age szellemiségű, okkultista hátterű politikai pártot képeztek (lásd A Thule és Vril Társulatok – a nemzetszocializmus okkult háttere című írást). A sötét oldalon a "materialista erők koncentrálódnak", valamint "az az erő, ami az emberiség azon részéből árad, amely megtalálható a világ minden részén, s amelyet a zsidó népként ismerünk" (*Externizaliation*, 74. o.).

Úgy a Fekete, mint a Fehér Páholyt szellemi lények teszik ki, de mindkettő az embereken keresztül végzi munkáját. Való igaz, az igaz keresztények Isten munkájának részesei, ahogy Sátán beavatottai egyben az ő munkásai is. A Hierarchia, ami egykor elhagyta a földet, hamarosan visszatér a maga vállalta száműzetésből, hogy visszaszerezze a föld fölötti teljes és közvetlen irányítást, amivel a Fekete Páholy végleg elveszti a befolyását. A harcot örökre le kívánják zárni egy minden háborút berekesztő háborúval, ami által ez az "elhasználódott korszak" félre lesz téve, és helyet ad a New Age-nek. Megvalósul az Új Világ, az egy bolygó, egy nép, és egy világvallás korszaka.

Alice Bailey a svájci Genfben megtartott *Arcane School Conferencia* alkalmával azt nyilatkozta, hogy a "Shamballa erő" (vagyis az a láthatatlan dimenziókból kivetült erő, ami az Úr Maitreya irányítása alatt áll), egy pusztító erő lesz (amit a jakobinusok, Hitler, Sztálin stb. is felhasználtak). Ez az erő kiveti (elpusztítja) a földről a hitetleneket:

> "Az a határozat, hogy felszabadítsuk a Shamballa erőt ebben az évszázadban, és közvetlen kapcsolatba hozzuk azt az emberi világgal arra a végső, és legsürgősebben megvalósítandó feladatra mutat, amely az Új Korszak előkészítése. **A Shamballa erő egy pusztító és kitaszító erő** /…/ mely arra késztet, hogy mélyebb belátást nyerjünk "*A Terv*"-be. **Ez az az erő, ami elhozza majd az óriási krízist, valamint a faj beavatását a korok misztériumaiba."- Alice Bailey, *The Externalizing the Mysteries*, 171. old. 1. pont.**

Újra itt a nagy kérdés: vajon kik lesznek az emberiség hitetlen, kitaszítandó elemei? Az eddigiek után ne legyen semmi kétségünk afelől, hogy ez valóban a bibliai hitet megélő emberekre vonatkozik. A New Age előre lefekteti, és ha úgy tetszik "elmoralizálja" azt a keresztényeket és egyéb "kitaszítandó elemeket" érintő elképesztő méretű üldöztetést és tömegmészárlást, ami Nagy Nyomorúság alatt fog végbemenni. Ahogyan a nácik is ezt tették. Csakis a felemelkedést akadályozó elemek kitaszítása (értsd elpusztítása) után valósulhat meg a New Age, s vele a szellemi evolúció utolsó fázisa, az emberiség továbblépése az isteni szintre. Nem csoda hát, hogy pl. Hitler is a New Age minta alapján kívánta megvalósítani az ezer éven át fennálló birodalmát, ami némi belátást nyújt arra, hogy mi is várható a nagyon közeli jövőben. Ha az itt leírtakat összevetjük a Biblia próféciáival, akkor tudjuk, hogy Maitreya Mester tulajdonképpen a nagy hamis próféta, aki üldöztetést és pusztítást hoz a bibliai keresztényekre.

Az antikrisztus pedig istenné nyilvánítja magát *(2Thessz. 2:3-4)*, s rákényszeríti az emberiséget a fenevad "bélyegének" felvételére és Sátán imádatára. Ezt jelenti "a krízis" és "az emberi faj korok mésztériumába való beavatása".

David Spangler nyíltan kimondja azt, amit tulajdonképpen már amúgy is mindenki tud: A New Age Krisztusa azonos Luciferrel:

> "Krisztus és Lucifer egyazon erő. Lucifer készíti fel az embert a krisztuslét megtapasztalására. Ő a nagy kezdeményező. Lucifer azon dolgozik mindannyiunkban, hogy a teljességre hozzon bennünket, és ahogy az Új Korszak felé haladunk, valami módon mindannyian elérjük majd azt a pontot, amit én a Luciferi Beavatásnak nevezek, mert ez a meghívónk az Új Korszakba." - **David Spangler Reflections on the Christ 44-45. o.)**

Napnál világosabb, hogy csakis a sátánimádatba beavatottak kerülhetnek be az Új Korszakba, lévén ez a beavatás a "belépőjegy". A jelenlegi tolerancia és egyetemes emberi szeretet hangzatos szállóigéi mögül hamarosan kimutatja a foga fehérjét azok ellen, akik egyes-egyedül a bibliai Jézus Krisztusban látják az emberiség megváltásának és az Istennel való egyé válásnak a megvalósulását, és semmiképpen nem kívánnak részesülni ebben a beavatásban. A neves amerikai színésznő, Shirley MacLaine szinte költőien fogalmazza meg a sátáni hitvallás lényegét:

> "**Te vagy a minden.** Minden, amit tudni kívánsz, önmagadban megtalálható. Te vagy az Univerzum. Az emberi faj legnagyobb tragédiája talán az volt, hogy elfelejtette az isteniségét. Nem szabad senkit és semmi mást imádnod, mint önmagadat. Mert te isten vagy. Ha szereted magad, szereted istent. Létezem, tehát Vagyok. Tudom, hogy az isteni eredet létezik, így az van. És mivel én annak a forrásnak vagyok része, ezért Vagyok, aki Vagyok." - **Shirley MacLaine, Out on a Limb, 1983 Bantam Books, New York.**

Csakhogy ennek még útjában állnak azok a maradi, és ósdi teológiában gondolkodó keresztények:

> „A sötétségben óriási energiák rejlenek /…/ ezek azon munkálkodnak, hogy megakadályozzák a New Age megértését /…/ ezek visszafogják az evolúció erejét…" (Externalisation 75. o.)

Amíg léteznek az egy igaz Istenbe vetett hitnek hírmondói, addig akadályai vannak az evolúciós lépésnek, az ember istenné válásának.

Semmi kétség a felől sem, hogy a New Age Hierarchiájának Mesterei a Sátánnal lázadó magas rangú angyali uradalmakat jelentik. A kinyilatkozásaik tehát a sátáni rend kinyilatkozásai azzal kapcsolatban, hogy miként kívánják megvalósítani a luciferi Világrendet, miként kívánják az emberiséget hűséges követőikké tenni, és mi céljuk van azokkal, akik nem kívánnak részt venni az általuk megalkotott programban. Egy keresztény számára azért fontos mindez, mert amikor a New Age nagy gurui a szellemi mestereik utasításait, tanításait és terveit teszik közzé, akkor belátást nyerhetünk ezeknek a szellemi hatalmasságoknak a "gondolatvilágába." Megfejthetjük pl. azt, hogy milyen céllal alkották meg a különböző politikai izmusokat, s mi céljuk volt azokkal.

Emlékezzünk, hogy a kiemelkedő New Age személyiségek egy adott taktika szerint, mindig az adott helyzetet, az emberek toleranciamértékét felmérve nyilatkoznak és operálnak. Ez azt jelenti, hogy amit ma netán burkoltabban kell megfogalmazniuk, azt holnap betartandó parancsként diktálják. A Terv ugyanis halad előre. A jelen helyzethez igazodva még visszafogottan, és a szükségtől vezetve elítélik Hitler és a nácik brutalitását, ugyanakkor egyre merészben és nyíltabban állnak ki amellett a szellemiség és filozófia mellett, amit Hitler és a nácik képviseltek! A New Age képtelen megtagadni önmaga lényegét, így következetesen felvállalják a náci ideológiával való szellemi rokonságot, sőt egyes alszervezeteik nyíltan és militáns vehemensséggel teszik ezt.

Savitri Devi Mukherjee, egy francia születésű és a hinduizmusra áttért befolyásos nyugati misztikus Hitlert egy avatárnak (isteni manifesztációnak) minősítette, aki teljes harmóniában állt a hindu hagyományokkal. Mukherjee számára Hitler a hinduk két misztikus fényforrásának, a napnak és a villámnak a megtestesítője volt. Oly mértékű hódolattal volt Hitler iránt, hogy "A Villám és a Nap" címmel egy könyvet is írt nagy ideáljának az életéről a következő dedikációval: „Korunk isteni személyiségének; az Ember, aki az Idő ellen harcolt; minden idők legnagyobb európai embere; aki egyben a Nap és a Villám; ADOLF HITLER, az olthatatlan szeretet és hűség kegyeletével, mindörökkön örökké." A Devi által létrehozott *Hindutva* irányzat egy modern példája a nácizmus és bizonyos keleti hagyományok (hindu, tibeti) szoros kapcsolatának.

A különböző környezetvédelmi szervezetek elsősorban a New Age nyíltabban náci szimpatizáns ágazatából tevődnek ki. A leginkább említésre méltó talán David Icke, a Green Party aktivistája, akire sokan úgy tekintenek, mint egy a háttérhatalmi összeesküvéseket feltáró és ellenző, pozitív egyéniségre. David Icke egy New Age guru, Alice Bailey követője, aki nem annyira a valós háttérhatalmi elit munkáját tárja fel, mint inkább azok eszközei ellen szít gyűlöletet, vagyis az izraelita nemzeteket, a "reptilian vérvonalból származó" királyi házakat nevezi meg a föld problémáinak forrásaként. Tehát egyrészt alattomos dezinformációival szándékosan zavarja össze a gondolkodó emberek tömegeit, másrészt pedig tápanyagot nyújt azoknak a gyűlölködőknek, akik egyszerű embertársaikat tekintik bűnbaknak. Habár David Icke és maga a New Age mozgalom egésze is úgy tetszeleg, mintha a háttérhatalmi összeesküvés legnagyobb ellenfelei és kihívásai lennének, valójában ez a két csoportosulás szoros együttműködésben áll és teljesen átfedik egymást.

A Terv szerint az adott időben mindenkinek választani kell: A luciferi beavatás, vagy halál!

A destruktív erők pusztítása ahhoz vezet, hogy az emberi faj beavattasson a korok misztériumába. Azok, akik nem kívánnak beavatottak lenni, nem lesznek kívánatosak az Új Korszakban, s az ilyenektől megtisztítják a földet.

Amikor újra eljön a "Krisztus", aki "*határozottan helyreállítja a Misztériumokat, akkor a világ dolgainak teljes irányítását a Hierarchia fogja végezni" (Externalisation, 570. o.).* Napnál is világosabb, hogy ez alatt az antikrisztus megjelenését kell érteni. Ekkor érvénybe kell lépnie az új világvallásnak is. A Hierarchiának természetesen megvannak az emberi eszközei, szövetségesei, az antikrisztus elkötelezett hívei, akik Foster Bailey szerint az olyan magas fokozatú beavatottakból állnak, mint pl. a Szabadkőművesség:

> "Amikor a Misztériumok helyreállnak, a Szabadkőművesség betölti igaz funkcióját, a Nagymester, visszakapja a maga felségjogait, mert őt a beavatási rangja szerint választják, és annak velejárója a beavatotti ismeret. Helyre lesz állítva ősi méltóságában és elismerik a tekintélyhez való jogát." – **Foster Bailey, *The Spirit of Masonry*, 79. o.)**

Ha valakinek kétségei lennének afelől, hogy a szabadkőművesek, illuminátusok és egyéb okkult szervezetek tulajdonképpen egy sátáni papságot képviselnek, akkor olvassa el újra Foster fenti sorait, vagy vegye kezébe pl. Manly P. Hall, a szabadkőműves New Age filozófus munkáit, aki szerint a szabadkőműves Nagymester a végső szintjén van annak a "szellemi tudattal való kapcsolatnak, ami a szellemi hierarchiától ered." (*M.P.H. The Lost Keys of Freemasonry*, 35-36. o.) De, mint azt korábban már vázoltuk, maga Alice Bailey is tett utalást arra, hogy "amikor a szabadkőművesség túltesz a politizáláson és szociális aktivitáson, akkor méltó lesz a hatalom gyakorlására". (*Externalisation*, 511. o.). Márpedig a papság egy szellemi szolgálatot végző testület, aminek feladata többek között az, hogy beavassa a híveit az adott hit rendszerébe.

Ezen a ponton mindazoknak, akik be kívánnak jutni az Új Korszakba és Új Világrendbe, számos más feltétel mellett keresztül kell menniük egy "energia aktiváláson" avagy újjászületésen, ami egy beavatás által történik meg. Ezzel a beavatással egy "dimenzióváltás" megy végbe, ami által az ember eggyé lesz a Hierarchia szellemi mestereivel és a *"felsőbb önmagával*", valamint végérvényesen azonosul Luciferrel, illetve a sátáni akarattal és szándékokkal. Vagy, ahogy David Spangler fogalmaz: az emberi evolúció angyalával" (*Reflections on the Chris*t, 37. o.). Ezzel egy magasabb szinten folytatja útját az istenné válás felé és birtokába jut "a jó és rossz tudásának." A New Age tanítók szerint Lucifer újra felajánlja ezt az ajándékot az emberiségnek, mert a jó és rossz ismerete nélkül nem lehetnek teljesek, isteniek.

Hétköznapi nyelven: a beavatott végérvényesen eladta a lelkét. Ez negatív értelemben egy ugyan olyan nagy szellemi változást hoz a beavatottban, mint ami egy keresztényben megy végbe akkor, amikor a bemerítkezés után szellemileg újjászületik és Isten fiává lesz, azonosulva Isten akaratával.

Az alábbi válogatott idézetekben a New Age prominens alakjai mutatják be a beavatás szükségszerűségét és jelentőségét.

Bailey ismerteti, hogy a Terv megvalósításához vezető időben azok az egyének, akik igazán keresik azt [mint a New Age mozgalom és egyéb okkultista iskolák követői], egy állandóan mélyülő, egyre bennfentesebb kapcsolatot alakíthatnak ki a Hierarchiával. A meditációk által a "*tiszta szellemi sötétség*" ismeretére juthatnak:

> "A Beavató minden egyes kapcsolattal egyre mélyebben vezeti be a beavatottat a tiszta sötétség középpontjába – abba a sötétségbe, ami tulajdonképpen a sötétség antitézise, ahogyan azt a be nem avatottak és felvilágosulatlanok értik. Ez egy olyan mérhetetlen fény központja, ami mellett minden más elhalványul és ebben a feszült vonzerőben, a legsötétebb ponton megláthatják a jéghideg tüzet." - **Alice A. Bailey, The Rays and the Initiations: Volume V, A Treatise on the Seven Rays, 1960, Lucis Publishing Company, 174. o.**

David Spangler további fényt vet erre a szellemi dimenzióváltásra:

> "Lucifer eljön, hogy nekünk adja a végső ajándékot, a teljességet. Ha elfogadjuk azt, akkor ő is szabad lesz és mi is szabadokká leszünk. Ez [az ajándék] a luciferi beavatás. Ezzel sokaknak már ma, és a későbbiekben még többeknek szembe kell nézni, mert ez az Új Korszakba való beavatás." - **David Spangler, *Refletions on the Christ,* 45. old**

Spangler közvetve ugyan, de két nagyon érdekes dologra vet fényt: 1. Már ma vannak [és mindig is voltak] beavatottak [Sátán elsőszülöttei]. 2. A beavatás által nem csak az emberek, de maga Sátán is szabaddá válik! Mi lehet ennek az oka? Sátán úgy hiszi, hogy ha az emberek saját választásukból, nem megtévesztve, hanem **minden szükséges ismeret birtokában** őt választották Istennel szemben, azzal megnyerte az Istennel folytatott háborúját. Felszabadul, mert ő bizonyult Istennek, Isten pedig teljes kudarcot vallott az emberre vonatkozó tervével.

Minden leírás szerint ez a beavatás egy monumentális esemény. Egy másik New Age személyiség, Dr. José Argüelles kifejti, a beavatás egy passzív "önfeladás egy magasabb galaktikus intelligencia elnyeréséért". Ehhez szükséges a befogadásra való hajlam, és egy bizonyos valami, amit ő "galaktikus lenyomat"-nak nevez, s ami automatikusan a fenevad bélyegének felvételére emlékeztet bennünket. Ezt a galaktikus pecsétet ugyanis csoportosan lehet felvenni, ami beindít "egy tényleges, nagyméretű evolúciós váltást /…/ a homo sapiens evolúciós időszaka végéhez ér" (Az Intergroup for Planetary Oneness által kiadott *Meditation Magazine* 1987 nyári számából).

Habár Argüelles azt érzékelteti, hogy ez az egyén választásától függ, más médiumok szerint azonban a "világ beavatását egy egyetemesen ható kín és nyomás fogja születésre bírni". Ez a nyomás "természetes módon" a helyes irányba tereli a választást (Vera Alder, *The Initiation of the World*, - A világ beavatása p.109. o.). Ez csak élesíti azt a képet, hogy amíg a jelenben önszántából lesz az emberből sátáni beavatott, a kor végén azonban kínok és elnyomás alatt erőszakolják rá az emberekre. Egy másik szellemi Mester szerint nem kell félni, fájni fog, de nem számít igazán:

> "A fizikai értelemben vett katasztrófáknak nincs túl nagy jelentőségük. A lélek elpusztíthatatlan, mivel az a Teremtő és a Teremtés része." - **Ruth Montgomery, Strangers Among Us: Enlightened Beings from A World to Come (Idegenek közöttünk: Felvilágosult lények az eljövendő világból) 1979, 70. o.**

Foster Bailey világossá tette, hogy az adott időben a New Age-be való beavatás nem csupán egy opció, hanem kötelezővé lesz téve, s azon belül egy kasztrendszer fog kialakulni:

> "Úgy a fiataloknak, mint az időseknek a New Age mércéi szerint kell élniük. Azok, akik ezt nem fogadják el, megmásíthatatlanul kitaszítottakká lesznek." *(Foster Bailey, Things to Come, 39. o.).*

Mindazok, akik nem képesek alávetni magukat (nem rendelkeznek a megfelelő lélekkel), vagy nem voltak képesek eléggé felfejlődni a jelen szellemi vándorlásuk alkalmával, azok egyszerűen "a következő életbe küldetnek" [értsd: el lesznek pusztítva, hogy lelkük átvándoroljon egy másik létformába, újra kezdve a fejlődési folyamatot] egy globális "tisztító művelet" alkalmával. (Alice Bailey, *The Rays and the Initiations*, 754-755. o.) Barbara Marx Hubbard még sarkosabban fogalmaz: "Az emberek vagy megváltoznak, vagy elpusztulnak. Ez a választás". (*Happy Birth Day Planet Earth!* 32. o.) Hubbard még azt is hozzáteszi, hogy azok az emberi eszközök, amelyek véghezviszik a Fény és Szeretet Tervét soha nem lesznek vétkesek, s nem vádolhatók nemhogy gyilkossággal, de még csak a könyörületes halál okozásával sem:

> "A világban új választások elé kell állnunk. A halál választása. Az élet választása… Az emberi méltóság megköveteli azt, hogy kényszer nélkül válassza vagy az életet vagy a halált, amivel egy új tudományág jön létre, a thanatology, vagyis a méltóságos halál művészete" - **Hubbard, The Future - Previews of Coming Attractions – "Előzetes betekintő a jövő műsorába" című cikkéből, ami a First Foundation News 1995, augusztusi számának 4. oldalán jelent meg.**

A halált azoknak a "javíthatatlan" embereknek illik majd választani, akik dogmatikájukban megragadva nemet mondanak a New Age ideákra. A "kegyes halál" a New Age oktatásrendszerében egy bevezetett tantárgyat képez, ahol a halál "hasznos természete" van kihangsúlyozva, mert elviszi azt, aminek lejárt az ideje (*Externalisation*, II. köt., 75. o.). Röviden szólva, a New Age úgy készíti fel tanítványait az emberiség nagy részének elpusztítására, hogy azt "a természet ciklikus megtisztulásának" tekintsék. Egy jeles New Age személyiség, John Randolph Price, a *World Healing Day* mozgalom létrehozója feleleveníti, hogy amikor az "Ásher" nevet viselő szellemi mesterének elmondta a milliárdnyi ember elpusztításával kapcsolatos fenntartásait, a mester röviden így válaszolt: "Kik vagyunk mi, hogy azt mondjuk, ezek az emberek nem önmaguktól vállalkoztak arra, hogy a pusztulás és újjászületés részesei legyenek." (Price, *Practical Spirituality*) A Terv fontos eleme tehát az, hogy kondicionálják az emberiséget erre a szerintük szükségszerű globális megtisztítás elfogadására, megnyugtatva a kételkedőket azzal, hogy a pusztulásra szánt emberek tulajdonképpen, tudat alatt maguk választották a halált, mert maguk is szükségét érezték a további újjászületésnek, illetve az azzal járó fejlődésnek. Szívességet tesznek nekik az elpusztításukkal.

Barbara Marx Hubbard szellemi tanítómesterei pedig számokkal is kifejezik a pusztítás méreteit:

> "Az emberi személyiségek teljes spektrumából csupán negyedrésznyi fog felemelkedni… egynegyed rész az ártalmas és ezek megromlott magok. Az ilyeneknek az elmúlt korokban engedélyezve volt, hogy természetes halállal haljanak meg. /…/ Most azonban, amikor közeledünk a quantum lépéshez, és a teremtett emberből a társteremtő ember lesz - vagyis ember, aki az isteni erő örököse - **az ártalmas egynegyedet likvidálni kell a társadalom testéből.** /…/ Szerencsére ezért nem ti vagytok felelősek. Mi vagyunk azok. Mi vagyunk az Isten válogatási folyamatának a felülvigyázói a földön. Ő választ, mi pedig pusztítunk. Mi vagyunk a sápadt ló lovasai, mi vagyunk a Halál." - **Barbara Marx Hubbard, The Revelation: Our Crisis is a Birth, 235. o.)**

A [sátáni] "Hierarchia" szerint tehát azért szükséges ez a válogatási folyamat, mert a pusztító, káros magok másokat is megfertőzhetnek az univerzális egységtől való lekapcsolódás szándékával, amivel örökre elpusztítják annak az esélyét, hogy a Homo sapiens Homo universialis lehessen.

> "A Krisztus-tudat és Krisztus-képességek minden egyes ember természetes örökségét képzik a földön. Amikor ennek a reménynek az igéje minden nemzethez eljut, akkor véget ér az evolúciós fejlődés jelenlegi fázisa. Mindannyian tisztában lesznek a választással. Mindenkinek választania is kell… Mindazok, akik nem akarnak felfejlődni, ki fognak pusztulni; lelkük újrakezdi egy másik bolygórendszerben, ami egyféle óvodaként szolgál majd ahhoz, hogy az önző létből teljesség-központú lénnyé transzformálódjanak. A földön véget ér az óvodai idő. Az egyetemes emberiség ereje túl nagy ahhoz, hogy azt önző, gyermekes emberek örökölhessék." - **Barbara Marx Hubbard, "Happy birthday Planet Earth", 17. o.**

Hubbard tudatja, hogy a beavatással egy gyors, jól érzékelhető változás megy végbe: "*azonnal egy elektromossághoz hasonló energia tölti fel a testet /…/ és akkor ÉN* [Lucifer] *képessé válok arra, hogy mindannyiótokkal egyszerre kapcsolatba lépjek*." (Barbara Marx Hubbard, *The Revelation* 235-6. o.)

Nem mellékesen, Barbara Marx Hubbard minden lehető alkalommal kihangsúlyozza a zsidó származását, amivel nyilvánvalóan egy olyan precedenst kíván felmutatni, hogy még a "tébolygó zsidó" is képes felhagyni a tébolygással, és megfelelő odaadással eljuthat a szellemi

qvantumlépéshez szükséges szintre, s emellett kiléphet a faji karma hatása alól. Ezzel természetesen nem a magukat zsidóknak valló, amúgy is luciferiánus világelitre gondol, hanem a héber Szentírást elfogadó és követni kívánó vallásos zsidókra.

A Hubbard által közvetített adatok szerint az emberiségnek mindössze 25%-a érheti el azt a szintet, hogy felemelkedjen, mint beavatott.

Egy másik 25% a rossz mag hordozója, és emiatt túl veszélyes ahhoz, hogy életben maradhasson. Az eddigiek alapján nem kell túlfeszíteni az elménket ahhoz, hogy megértsük, az első negyed a luciferi beavatottakat képviseli. A beavatott természetesen egy rendkívül kiváltságos embernek érzi magát, aki méltónak találtatott a Nagy Munka, a Terv elvégzésére, és aki messze felette áll az átlag embernek, eljutott a felvilágosodásra, így méltó arra is, hogy leszámoljon a szellemi selejtnek minősített emberiséggel. A második negyed pedig azokat foglalja magában, akik "genetikailag lekapcsolódtak", és semmiképpen nem hajlandóak ezzel a programmal azonosulni. Ez elsősorban a hívő keresztényeket jelenti, és mellettük mindazokat, akik valamilyen oknál fogva nem veszik fel e rendszer bélyegét. Hogy kik teszik majd ki a maradék 50%-ot? Nos, ők az emberiség azon része, akiknek választani kell majd az élet és halál között, mint azt már felvázolták. Mindazok, akik nem méltóak a felemelkedésre, és nem tartoznak a feltétlenül elpusztítandó káros maghoz, azok a kegyes halál választását kapják. Mivel ők nem transzcendentáltak, de nem is a pusztító mag hordozói [a Szent Szellemmel betöltekezett, bibliai értelemben vett hívők], részesülniük kell egy beavatásban, majd "el kell hagyniuk a földet" [értsd: a kegyes halált kell választaniuk], hogy megfelelő életteret biztosítsanak a jövő emberének.

A sátáni terv beérése - a kísértés órája

A kereszténység számos tanítója felismeri a New Age kihívásait, és egyesek még a mozgalom valós céljaival is úgy-ahogy tisztában vannak:

> A New Age világbékét elhozó terve nem valósíthatja meg addig a Vízöntő Aranykorszakát, amíg a bibliai kereszténység nem lesz a törvényen kívül rekesztve, vagy nem lesz elpusztítva" - **Richard Bennett, Can Mysticism Lead to God?**

A fentebb leírtak korántsem alaptalan kijelentések, hiszen a New Age vezető egyéniségei teljes nyíltsággal jelentik ki a kereszténység felszámolásával kapcsolatos terveiket.

Keresztényekként tudnunk kell, hogy mindez nem az Isten háta mögött, figyelmét elkerülve történik, hanem az isteni rendeltetésnek megfelelően, hogy az igazak kiállják a végső próbát: *"Mivel megtartottad állhatatosságra intő beszédemet, én is megtartalak téged a kísértés órájában, amely el fog jönni az egész világra, hogy megkísértse azokat, akik a földön laknak" (Jel. 3:10).*

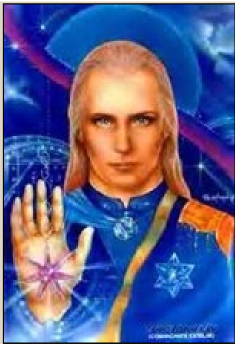
Ma talán el sem tudjuk képzelni – az eddigi, s csupán "előjátéknak" számító történelmi precedensek ellenére sem – azt, hogy a szabadkezet kapott és megátalkodott gonoszság milyen, a történelem folyamán eddig sosem látott iszonyatot fog elhozni az emberiségre. Csupán a választottak érdekében, de Isten rövidre vágja ezt az időszakot, különben nem maradna élő ember a földön *(Mt. 24:22; Mk. 13:20).* A bibliai próféták *(pl. Dán. 12:1)* és Jézus Krisztus is utaltak erre az időszakra (Mt. 24:21), amihez fogható nem volt, s nem is lesz a föld történelmében.

Ezsdrás apokalipszise szintén ijesztő képet fest arról, hogy ebben az időben a sötétség beavatottjai szó szerint megszállott őrültekként üldözik majd az Istenhez hű embereket:

> **II. Ezsdrás 16:70 -75** **70** Mert sok helyen és a közeli városokban is nagy háborgás [felkelés] lesz azok ellen, akik félik az Urat. **71** **Olyanok lesznek, mint az őrültek, senkit sem kímélnek, hanem kifosztják és elpusztítják azokat, akik továbbra is félik az Urat**. **72** Mert lerombolják és fosztogatják az ő javaikat, és kiűzik őket otthonaikból. **73** Akkor az én választottaimnak kipróbált értéke nyilvánvaló lesz, mint a tűzben edzett aranyé. **74** "Halljátok, én választottaim" így szól az Úr. "Íme, a megpróbáltatás napjai közel vannak, és én majd megszabadítlak benneteket. **75** Ne féljetek vagy kételkedjetek, mert Isten a ti vezetőtök.

Az emberiség átnevelésével és a népirtás kivitelezésével megbízott vakbuzgó Világszolgálók "nem ismernek el semmi más tekintélyt, mint önmaguk lelkét" (*The New Group of Worldservers* [NGWS] 7. o.). Már amennyire a beavatott, és a luciferi akarattal azonosult emberek lelkei valóban önmagukénak mondhatók ezen a ponton. Ezsdrás fenti idézetének fényében ezek az emberek a megszállottság őrületében viszik véghez eszelős tetteiket.

Ha mélyebben a New Age arcába tekintünk, feltárul a valós kép. Ekkor nem csak a - sokak szerint némileg talán furcsa, de teljesen ártalmatlan - füstölők között mélázó, kristályba merengő, jámbor ember átszellemült arca tekint ránk vissza, hanem az embergyilkos Sátáné. Aki ezt nem fogja fel, azt már megigézte a nagy hitető. A New Age művészetben nem véletlenül ábrázolják Sanat Kumarát/Lucifert következetesen egy gyönyörű, méltóságteljes és fénnyel övezett, megigéző szemekkel ránk tekintő lényként (lásd a jobboldali ábrát), hiszen maga Sátán is a világosság angyalaként parádézza magát (vö. *2Kor. 11:14*). Sátán célja az, hogy a lehető legnagyobb számban csábítsa magához az embereket és tegye azokat a maga beavatottaivá, amikor eljön a kísértés órája és a választás ideje. Bevált eszközeként előszeretettel hat az emberi egóra, azt az érzést sugallva, hogy lényünk felemelése, illetve istenné emelése önmagunkban rejlik. A benne

megfogant eredeti bűnbe, az ego Isten fölé való felmagasztalásába vonja be az erre fogékony és felkészített embereket. Mindenki más pusztuljon el. A sátáni terv progresszív folyamata jól követhető a történelemben. A bukott szellemi rend az idők folyamán lépésről-lépésre és egyre fokozódóbb mértékben kövezte ki az ember számára az Istentől eltávolodó, luciferianizmushoz vezető utat:

- Az első emberpárral elhintette azt a hazugságot, amit korunkban a New Age által némileg komplikáltabb módon tálal. Ez pedig a *"dehogyis haltok meg /…/ hanem olyanokká lesztek, mint Isten!" (vö. 1Móz. 3:4-5).*

- Az özönvíz utáni Bábelben megalkotta az őspogány kultuszt, ez volt az anyja és bölcsője a rendszerezett aposztáziának. Ez a pogány, sátáni rendszer a nyelvek és a nemzetségek elválasztását követően szerteágazott a földön, átitatott minden kultúrát, és számos arculatban képes megjeleníteni önmagát. Történt azonban egy nem várt fejlemény: Isten elhívott egy Ábrahám nevű embert, aki azt az ígéretet kapta, hogy magjából fog eljönni az emberiség megváltója, leszármazottai pedig az Isten országának hű képviselői lesznek. Sátán válasza a gyors aknamunka volt: A "könyv népeit", az izraelitákat, majd a keresztényeket tömeges aposztáziába vitte azáltal, hogy az Isten által lefektetett vallásrendnek az általa átértelmezett tartalommal kívánjanak megfelelni. Zseniális módon még azt is képes volt kieszközölni, hogy az Istenhez valóban hű maradékot mindig magával az isteni rendet képviselni hívatott, ám hamissá lett testület által [farizeusi judaizmus, katolikus egyház] üldözze és pusztítsa! Igen, ennek a nagy babiloni rendszernek része az egykori misztériumokkal átitatott névleges kereszténység is!

- Közeledve a kor végéhez szinkretizálni kezdte azokat a kultuszokat, amelyek életre keltik ama egykori Babilont, amit a Jelenések 17:5 így vázol: *"A nagy Babilon, a föld paráznáinak és undokságainak anyja".*

Habár a New Age magában foglalja ezeket az elemeket, de messze túl is megy rajtuk. Mert a kor végén már sokkal többről van szó, mint a keresztény hit meghamisításáról, elferdítéséről és a hívők hamis tanok általi megtévesztéséről. Mert a megtévesztett, hibás teológiát képviselő keresztények, ha már nem is a megfelelő biblikus módon, illetve az Isten által meghatározott renden belül imádják Istent, de névlegesen még a teremtő Isten az imádatuk tárgya. Sátán végcélja pedig az, hogy az emberiség őt kiáltsa ki istenének és felemelőjének. A New Age pedig pontosan ezt a célt szolgálja, ez a szellemi végjáték. E tekintetben a New Age mozgalom sokkal többre lett szánva, mint csak azoknak az ősi pogány misztériumoknak a felélesztése.

Majd a kör lassan bezárul és ugyan azzal a hazugsággal végződik, mint amivel kezdődött. A *"nem haltok meg, hanem olyanokká lesztek, mint Isten*" mantra lett újratöltve modernebb nyelvezettel és áltudományos sallangokkal: "Elértétek azt az evolúciós mércét, hogy felemelkedhessetek hozzánk, a Hierarchia szintjére, egyé lesztek velünk, istenekké váltok, a jó és rossz tudásának birtokosaivá."

A különbség az, hogy e kor végén már nem a csupán a testi halál a tét, hanem az a bizonyos második és örök halál, amiből már lesz többé feltámadás *(Jel. 20:14; 21:8)!*

Amikor az ember Lucifer imádatával istenné kívánja magát felemelni, akkor már Sátán szellemisége vezérli. Elkötelezetteinek képes megadni az evilági gazdagságot és méltóságot, ahogy Krisztust is megkísértette ezzel *(Mát. 4:8-9)*. Amennyiben bárki befogadja ezt a szellemiséget, azzal automatikusan Sátán követőjévé válik és bálványimádatban él. A végső stádiumban pedig azonosul Sátánnal és ezzel elkötelezett luciferianussá válik. A lelküket így eladó embereknek önigazolást nyújt a gonosztól való "méltóság", nagyság és gazdagság. Csakhogy ezért a múlandó sikerélményért nagy árat kell fizetni az ítélet napján, ugyanis mindazok, akik eladják a lelküket Sátánnak az ideiglenes földi javakért, kárhozatra jutnak az ítélet napján. A terv szó szerint füstbe megy *(v.ö. Ézs. 38:10; Jel. 14:9-11).*

A New Age által megfogalmazott remények akaratlanul is a *2Thesszalonikai levél 2:3-4* verseit juttatják eszünkbe: *"Ez majd ellene támad, és fölébe emeli magát mindennek, amit istennek vagy szentnek mondanak, úgyhogy beül az Isten templomába is, azt állítva magáról, hogy ő isten."*

Ezek után talán nem lehet meglepő az, hogy ennek a mozgalomnak jelentős szerepe van az Új Világrend megalkotásában is, ahogyan az sem meglepő, hogy a nagy titkos társaságok kézjegyeit viseli magán. A New Age üzenetek nyersen rámutatnak arra, hogy az ősi pogány kultuszok keresztény köntösbe bújtatott változatai [a katolicizmus és annak *"leányai"*) nem elég hatékonyak a luciferianizmus megvalósításához, legfeljebb csak asszisztálhatnak a tervben egy megszabott határig, az antikrisztus beiktatásáig. Vagyis, a megromlott kereszténység – és vele a judaizmus is

– csak egy adott ideig felhasználandó eszköz ahhoz, hogy elősegítsék a bibliai próféciákat is meglovagoló antikrisztus világméretű elfogadtatását. Miután ez megtörtént, ez az immár a szerepét betöltött vallásrendszer egyszerűen el lesz pusztítva *(v.ö. Jel. 17:16-17)*. A babiloni misztériumok számos elemét és gyakorlatát magába olvasztotta a talmudista judaizmus és a hagyományos "kereszténység" is, ez mégsem lesz elégséges a kor végére tervezett végső választáskor. Ez a Nagy Babilonnak nevezett vallásrendszer már csak azért sem felel meg Sátán végső céljainak, mert abból ki lehet futni *(vö. Jel. 18:4)*, vagyis meg lehet térni és hátra lehet azt hagyni. Viszont a tiszta luciferiánizmusba való beavatást nem megtévesztésből végzi el az egyén, hanem azért, mert azonosult Sátánnal, az ő akaratával és szellemiségével, így ebből már nem lehet visszalépni, nem lehet megtérni. Az egyén tudatosan, szándékkal kötelezte el magát és töltekezett be Sátán természetével és erejével. Más szóval, egyes egyedül a nyíltan felvállalt, beavatást megkövetelő luciferizmus lesz az egyedüli megtűrt szellemi út.

A különböző titkos társaságok sátánimádó elit tagsága zárt ajtók mögött már régóta gyakorol olyan sátáni rítusokat és beavatásokat, amikbe az átlag ember soha nem nyer belátást. A New Age-en keresztül azonban a hétköznapi emberek is beavatást nyerhetnek a luciferiánizmusba, hiszen ez a mozgalom arra lett megtervezve, hogy a hierarchia legalját képező átlag embert is aktív sátánimádókká tegye. Joggal nevezik egyesek ezt populáris sátánizmusnak. Így nem csodálkozhatunk azon sem, hogy a híresebb titkos társaságok (illuminátusok, szabadkőművesek stb.) jelképrendszerei és tervei fellelhetők a New Age jelképrendszereiben, illetve napirendjében is. Az USA egydolláros bankójának jelképes *New World Order* üzenete pl. tökéletesen egybeesik a New Age új korszak, új rend üzenetével. A piramis fejkövének aláereszkedése egyformán jelenti a New Age Nagy Tanítójának, és a titkos társaságok várt Királyának eljövetelét. Valójában a New Age elterjedésében óriási szerepe volt a háttérhatalmaknak, illetve a szabadkőműves ügynökeiknek (lásd **A szabadkőművesség szerepe a New Age és az egyéb modern okkult mozgalmak kialakulásában** című írást).

Csakhogy ennek a fajta istenné válásnak igen nagy ára lesz:

> **Jeremiás 10:11** **9** … Mert a nemzetek bölcsei között, sem pedig országaiban nincs senki, aki hozzád [Istenhez] hasonló volna. 8Ezek mind egyaránt esztelenek és ostobák, **s értelmetlen a tanítás is, amit e hiábavalóságok nevében adnak**. **10** Az Úr azonban az igaz Isten, ő az élő Isten, az örök Király. Haragjától megrendül a föld, a népek nem tudják elviselni, ha felindul. **11** Ezt mondjátok tehát nekik: **Azok az istenek, akik nem alkották az eget és földet, ki fognak veszni a földről és az ég alól.**

Aki istenné emeli magát, de nem a teremtő Isten, arra örök pusztulás vár, legyen az angyal vagy ember. Addig azonban tartsuk figyelemben Pál apostol intő szavait:

> **Efézus 6:12** **12** mert a mi küzdelmünk nem vér és hús ellen folyik, hanem a mostani **sötétségnek fejedelemségei, fennhatóságai és világuralkodói** [a Hierarchia] ellen, a gonoszság szellemi lényei ellen, kik a mennyekben vannak. **13** Ezért vegyétek fel az Isten teljes fegyverzetét, hogy ama rossz napon [a New Age beiktatásakor] képesek legyetek ellenállni, és miután minden munkátokat elvégeztétek, megállni.

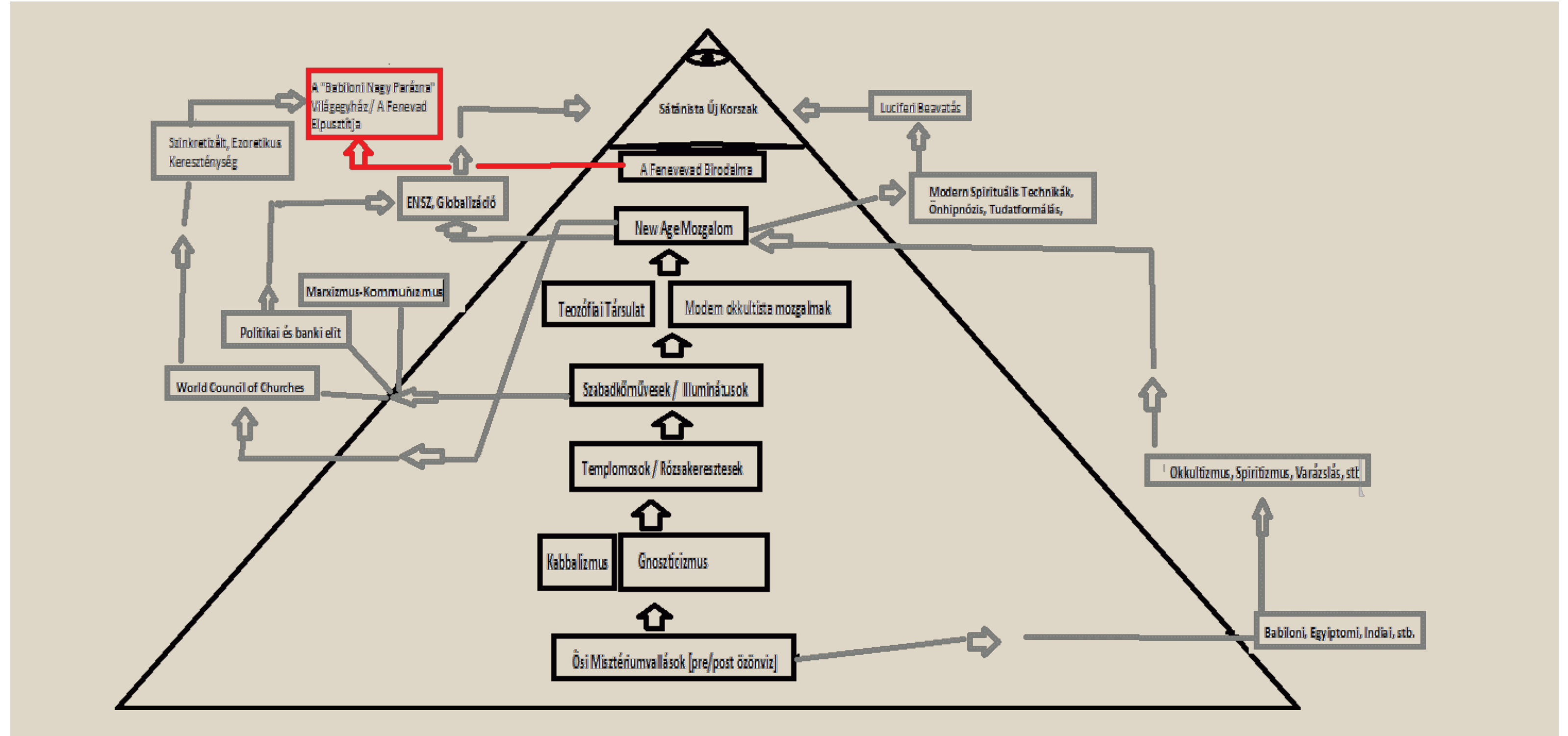
Záradékként egy kijózanító figyelmeztetés úgy a bibliai hívő, mint a nem hívő, esetleg New Age szimpatizáns világ felé is. Elkerülhetetlenül "el kell jönnie a megkísértés órájának, hogy megkísértse [próbára tegye] az egész föld lakosait" *(Jel. 3:10)!* A háttérhatalmi és New Age terv meg lesz valósítva a lefektetett célkitűzésekkel együtt, ezt tudhatjuk a Jelenések könyvéből. Sátán és angyalai a földre vettetnek és megtévesztik az egész világot (Jel. 12:9), így valóban eljön majd a luciferiánizmus időszaka, amikor *"az egész föld bámulva ment a fenevad után, leborulva imádta a sárkányt, mert az adta a fennhatóságot a fenevadnak"(Jel. 17:3-4)*. Igaz, rövid idő adatik meg nekik, de ez az igazi vészkorszak annál nagyobb dühvel és intenzitással fog lefolyni *(Jel. 12:12)*. Az antikrisztus hatalmat kap és senki nem lesz képes fizikai harcot vívni ellene (Jel. 17:4). "Arra is engedelmet kapott, hogy hadat viseljen a szentekkel és legyőzze őket. Fennhatóságot adtak neki minden törzsön, népen, nyelven és nemzeten" *(Jel. 17:8)*. Véghezviheti, *"hogy mindazokat, akik nem imádják a fenevad képmását, megöljék" (Jel. 17:15)*. Ekkor Lucifer a hatalma alá vonja mindazokat, akik erre lettek rendelve, hogy ítélet alá essenek: *"Imádattal fognak eléje borulni a földön lakók, mindaz, akinek neve nincs beírva annak a Báránynak életkönyvébe, akit a világ megalapítása óta megöltek" (Jel. 17:5).* Mert aki imádják őt és felveszik a bélyeget, mind részesülnek Isten haragjából és kárhozatra jutnak *(Jel. 18:9-11)*. Isten akarata, hogy mindez beteljesedjen, *"így hát azok, akik az Isten akaratának megfelelően szenvednek jót cselekedve, bízzák rá lelküket a hű Teremtőre" (1Pét. 4:19)*.

"De ha még az igazságos is alig menekül meg, mi lesz az istentelennel és a vétkezővel?" - 1Péter 4:18

<< Vissza a New Age I. íráshoz

Az New Age mozgalom szerepe a sátáni piramis (terv) felépítésében:

A "Babiloni Nagy Parázna" Világegyház / A Fenevad Elpusztítja
Szinkretizált, Ezoretikus Kereszténység
Sátánista Új Korszak
Luciferi Beavatás
A Fenevad Birodalma
ENSZ, Globalizáció
New Age Mozgalom
Modern Spirituális Technikák, Önhipnózis, Tudatformálás,
Marxizmus-Kommunizmus
Politikai és banki elit
Teozófiai Társulat
Modern okkultista mozgalmak
World Council of Churches
Szabadkőművesek / Illuminátusok
Templomosok / Rózsakeresztesek
Okkultizmus, Spiritizmus, Varázslás, stb
Kabbalizmus
Gnoszticizmus
Babiloni, Egyiptomi, Indiai, stb.
Ősi Misztériumvallások [pre/post özönvíz]

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

Felvezető a Nimród című íráshoz

Feltehetően már minden olvasónk számára ismerős lehet az a manapság egyre terjedő nézet, miszerint "a zsidók" az olyan korábbi népektől lopták el vallási és erkölcsi tanításaikat, mint a sumérok és babiloniak. Aztán az így elbitorolt ismereteket alaposan átfogalmazták, hogy alantas világuralmi szándékoktól fűtve gonosz célok megvalósítására használják fel. Furcsa módon ez a nézet eléggé mélyen beette magát még a kereszténység egyes irányzataiba is. Az újpogány, illetve New Age vonalú álkeresztény mozgalmak teljes frontális támadásba lendültek a Szentírás igaz üzenetét egyébként valóban kiforgató "zsidó keresztény" értékrend, illetve az arra felépült nyugati világ erkölcsi és vallási nézetei ellen. Azonban ennek a támadásnak nem a hamis kereszténység megtisztítása a célja, mint inkább a kereszténység New Age irányába való terelése, illetve teljes mértékű elpogányosítása. Ennek köszönhetően a Szentírás is egy olyan, a világ megrontására felhasznált, hamis irodalomnak lett minősítve, ami megrabolja az emberiséget az eredeti, tiszta ősvallástól és őskultúrától. A Biblia Istene rövid úton a sátáni zsidó fajzat gonosz és bosszúálló törzsi istenévé vedlett, akinek semmi köze nincs a "valódi", és kihangsúlyozottan nem zsidó származású Jézus Krisztus tanításaihoz, sem az ő "jóságos égi Atyjához". A gyermeket szándékosan kidobták a fürdővízzel. Magyar vonatkozásban ennek a nézetnek különösen mély és átfogó hagyománya alakult ki, igen terjedelmes és meggyőzően hangzó "szakirodalommal". A magyar újpogány tanok fő motívumai dióhéjban: A tudás népéből származó óriás Nimród, a hős vadász a tiszta ősvallás követője volt, akitől a hunok és magyarok származtak. Ez a Nimród békében uralta dicsőséges birodalmát, ahol virágzott az erkölcsiség és a tiszta ősi tudás. Népe boldogan élt mindaddig, amíg meg nem jelent birodalmában az alantas "szemita" faj, amely gonosz és féltékeny istenüknek, JHVH-nak az utasítására el akarta pusztítani úgy az igaz ősi tudást, mint az arra épülő rendet, s természetesen annak igaz követőit is. Összeesküvésük részeként először is "ellopták" az ősi tudásokat lejegyző írásokat és ismereteket, majd azokat átírva és egy új vallást megalkotva megkezdték a világ leigázását. Az egykori dicső Nimród felfedte e gonosz ármányt és ádázul küzdött ellenük. Utódainak, a “szittya népeknek" pedig szintén az a szent küldetés adatott meg, hogy helyreállítsák az eredeti őstudást és az abból fakadó rendet a világban. Hitük szerint hamarosan eljön a leszámolás napja, amikor visszaáll a földön az eredeti nimródi világrend, s vele az egyetemes ősvallás is! Ez a sajátos világnézet a New Age részét képzi, annak lényegét tükrözi: Visszatérni ahhoz az időhöz, amikor kizárólag a bukott angyali rend tanította az emberiséget, mielőtt aktívan közbelépett a Biblia Istene és ismertette az emberiséget megváltó üzenetét. Ebben az írásban a Szentírás szavait igaznak, hitelesnek valló nézőpontot vázoljuk, és ebből a szemszögből vizsgáljuk meg Nimród történelmi szerepét.

Az ősi pogány kultuszok felelevenedése

Sajnos az tény és való, hogy az ún. "zsidó-keresztény", vagy bibliai hagyományokra épült nyugati világ sohasem képviselte igazán és megfelelő módon a Szentírásban lefektetett isteni rendet, törvényzetet és szellemiséget. Sőt, a katolikus egyház a pogány szokások és ünnepek tömegeit tette az általuk képviselt "keresztény" vallás részévé azzal a céllal, hogy a pogány tömegek "érezzék otthon magukat", minél nagyobb számban térjenek be és növeljék a felekezet erejét (lásd az **Isten ünnepei vagy pogány ünnepek** című írást). Ez a megalkuvó taktika az első évszázadokban sikeres módszernek bizonyult, legalábbis az

egyház növekedését illetően, de ezért igen nagy árat kell ma fizetniük. Ez a pogány hittel és hagyományokkal való következetes megalkuvás oda vezetett, hogy a keresztény világban reneszánszát éli az ezotéria, és kibontakozóban van egy nagyfokú vissza-pogányosodás. Ennek a világméretű jelenségnek a hatására egyre több katolikus és protestáns hívő veti le a megalkuvó kereszténység mázát és teljes nyíltsággal térnek vissza az ősi pogány kultuszokhoz, vallásgyakorlatokhoz, az ezotériához, illetve "az egyház által elhallgatott ősi tudás megismeréséhez". További milliók válnak hitehagyottá, sebezhetően kitéve a New Age hóbortnak. A valós cél nem is annyira az impotens és csak nevében keresztény vallásnak a megsemmisítése - ez dőlni fog magától is -, hanem inkább az egy igaz Isten kinyilatkozásait tartalmazó Szentírás teljes elhiteltelenítése! Az újpogányságnak, ahogy a réginek is, a Biblia üzenete áll útjában, hiszen aki azt elolvassa, az tisztán láthatja, hogy habár az intézményesített kereszténység messze áll annak képviseletétől, de van egy igaz Isten, aki nem tűr meg hamis isteneket és hamis vallásokat. Ezért áll a Szentírás egyre hevesebb támadások tüzében, s ezért vált oly sokak számára hiteltelen, hamis irodalommá. Ma már nagyon sokan veszik készpénznek azt, hogy az Ószövetség egy Jahveh nevű, pitiáner kis törzsi istent szolgáló nép innen-onnan összelopkodott, gonosz szándékú irománya, az Újszövetség pedig nem Jézus valós szavait és tetteit örökíti meg, hanem az egyház által cenzúrázott népbutító hamisításokat.

Az újpogányságnak számos irányvonala van, amelyeket nagyrészt be lehet sorolni a New Age valamelyik alkategóriájába. Ezt a negatív folyamatot a hagyományos nagyegyházak általában tehetetlenül nézik, és ez még a jobbik eset. Bizonyos, elsősorban a politikai jobboldalhoz köthető "keresztény" berkekben ugyanis úgy a lelkészeten belül, mint a hívek között is elfogadottá váltak a neopogány tanok és nézetek. Nem kell Afrikáig vagy Latin-Amerikáig mennünk, hiszen ez a tendencia sajátos formában Magyarországon is létezik, elsősorban a néperedettel kapcsolatos mondáink egyes elemeinek köszönhetően. Ez a fajta "korcsosuló kereszténység" már nem az abszolút igazságok képviseletét, sem a gonosz és a bűn elleni küzdelmet látja legfőbb küldetésének, hanem a sátáni gonoszságot megszemélyesítő ördögi nép, a zsidók elleni küzdelmet! Ezekben a körökben a hit és a vallás jobbára politikai, illetve fizikai, testi síkra siklott, amit leginkább egy hamis mítosz, az ezoterikus ismeretek és a puszta gyűlölet szít. Ironikus módon a kereszténységet is annak a háttérhatalmi összeesküvésnek a részeként látják, ami ellen ők fel kívánnak lépni, ám aminek a céljait puszta létükkel is a legmesszebbmenőkig kiszolgálják!

Sátán, a nagy hamisító mindenkit úgy téveszt meg, hogy az az ő hosszútávú céljait szolgálja. A Szentírás csöppet sem mellékesen áldozata lett ennek a folyamatnak. Több írásban is kihangsúlyoztuk már, hogy Sátán milyen ötletes és sikeres Isten utánzásában, az isteni intézmények, valamint a rend, törvényzet és vallási gyakorlatok meghamisításában. Propagandája amilyen zseniális, olyan egyszerű: A jót rossznak, a rosszat pedig jónak mutatni. Testi ügynökei mindezt karizmatikusan, meggyőzően és hitelesen hangzó retorikával viszik véghez.

Ennek a folyamatnak része az ezen írás tárgyát képző Nimródnak a határozottan pozitív hőssé való nyilvánítása, ami jellegzetesen az egyre népszerűbb újpogány körökhöz köthető. Nézeteik szerint Nimród volt a világ első igaz "szabadságharcosa", aki függetleníteni kívánta magát és népét attól az Istentől, aki később a “zsidók gonosz istene”-ként vált ismertté. Nimród a szó szoros értelmében egy kultuszfigurává vált, az eljövendő világdiktátor tökéletes előképévé.

Az egy közismert tény, hogy a bibliai teremtéstörténet mellett számos más ősi forrás fennmaradt, amelyek leírásokat tartalmaznak az ember teremtésével, az istenek földre látogatásával, az özönvízzel, majd az azt követő első társadalmi szerveződésekkel kapcsolatban. Ezek nyilvánvaló tények, amiket nem tagadunk, vagy vitatunk el. Amit mi, a Bibliát Isten kinyilatkozott szavaként elfogadó keresztények – az elfogultság vádját teljes mértékben felvállalva

– tagadunk, az az, hogy ezek a források szintén isteni ihletésűek lennének és az egy igaz Isten kinyilatkozott akaratát tükröznék. Nem vonjuk kétségbe, hogy tartalmazhatnak részlegesen, vagy akár teljesen igaz **elemeket** is. Mi több, még azt sem zárjuk ki feltétlenül, hogy az események leírásai, amelyeket ezek az írások tartalmaznak ugyancsak szellemi sugallatra, vagy akár bizonyos "istenek" utasításai szerint lettek lejegyezve. Számunkra az a lényeges kérdés, hogy milyen szellemi forrásból származik ihletettségük? Milyen oldal szempontját képviselve lettek megírva? Végtére is, az általunk hitelesnek tartott Szentírás szerint a szellemi világot benépesítő lények két fő kategóriába soroltatnak: egyfelől vannak az egy igaz Teremtő Istenhez hűséges, iránta engedelmes; másfelől az ellene egykor fellázadt és máig lázadásban álló szellemi istenfiak (elohim), vagy közismertebben angyalok.

Ezek után nem is furcsállhatjuk azt, hogy bizonyos Biblia- és keresztényellenes körökben gyakran ezeket a "hiteles ősi forrásokat" használják fel a Szentírás hiteltelenítésére, illetve megcáfolására. Ezen körökön belül gyakran adnak hangot annak a nézetnek, hogy a Biblia csupán egy a számos forrás közül, amelyet csalárd módon a korábbi, tehát ősibb, hitelesebb írásokból ollóztak ki, vagy "lopkodtak össze". Más szóval, ahogyan a szellemi létvalóságban, úgy a fizikai világban is képviselve van e két oldal. Istennek vannak igaz és hű követői, akik az Ő akarata szerint élnek, ahogy a sötét oldalnak is vannak elkötelezett emberi eszközei, hívei. A két oldal kibékíthetetlenül szemben áll egymással, s aki kereszténynek mondja magát, minél hamarabb döntse el kit fog szolgálni.

> **1Királyok 18:21** "Meddig akartok még kétfelé sántikálni? Ha JHVH az Isten, akkor őt kövessétek; ha meg Baal, akkor kövessétek azt!"

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

Weboldal: **http://www.churchofgod.hu**

Tovább a Nimród című íráshoz >>

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

NIMRÓD

Letölthető Word dokumentum

PDF

Amint azt az **írás felvezetőjében** bemutattuk, a New Age mozgalom égisze alá tartozó különböző újpogány kultuszok egyre növekvő népszerűségnek örvendenek. Ezzel egyenes arányban egyre több kihívás és egyre nyíltabb támadások érik a a bibliai kereszténységet, illetve annak szent könyvét, a Bibliát. Ebben az írásban a Nimród személyével kapcsolatos tényeket vizsgáljuk meg, aki a keresztény kultúrkörben hosszú évszázadokon át egy Isten ellen lázadó negatív hősként volt elkönyvelve. Az újpogány, az okkult és a titkos társaságok köreiben viszont példaként tekintenek rá. A pogány legendák és mítoszok Nimródja egy korát megelőző szabadságharcos hős, aki "szembeszállt a zsidók gonosz Istenének zsarnokságával" és egy nagy cél érdekében képes volt egyesíteni az egész emberiséget. Ez oknál fogva az özönvíz utáni világ első istenellenes szereplője a New Age egy szimbolikus hősévé, kultuszfigurájává lett.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

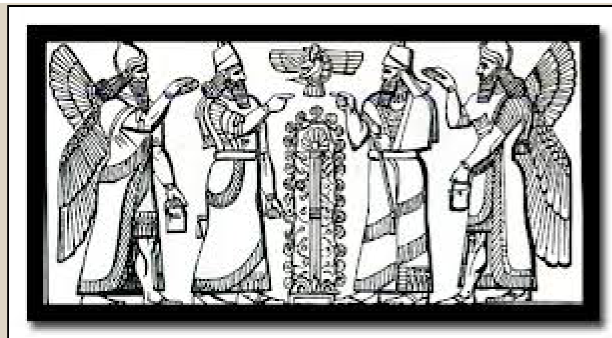
Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

Weboldal: **http://www.churchofgod.hu**

Az ősi Közel-Kelet kulturális összefonódásai

Az özönvíz egykor Isten ítéleteként jött a földre az emberek mérhetetlen gonoszságai miatt *(1Móz. 6:5-7)*. A Noé

családjából álló túlélőknek köszönhetően az emberiség egy új esélyt kapott, és teljesen tiszta lapot kezdhetett. A bűn és a romlás azonban hamar felütötte a fejét, már a második, harmadik nemzetségben csaknem egyetemessé vált. A Szentírás ismerteti velünk, hogy az újra fellázadó emberiség első nagy királya Nimród volt. De vannak más források is, amelyek viszont másképpen mutatják be, más szempontból nézve adják elő a bibliai vonatkozású történeteket. A legkorábbi írásos történelmi források sumér eredetűek, s tény, hogy ezek valóban teljesen más szemszögből vázolják fel azokat az eseményeket, amelyekről a Bibliában is találhatunk feljegyzéseket. Tartsuk tehát szem előtt, hogy nem maguk az adott események vitatottak, hanem az események értelmezései, feldolgozásai. Van tehát a bibliai verzió, s van egy ezzel ellenkező, a pogány mitológiákon alapuló verzió. Mindkettő természetfeletti eredetű, ám nem azonos a forrásuk. Természetesen valamelyik álláspont vagy verzió hamisan vázolja az eseményeket, és ebből következően az egyik oldal által átadott információk hiteltelenné teszik a másikat. Az olvasónak magának kell eldöntenie (ha ezt eddig még nem tette meg), hogy melyik verzióba veti hitét, melyiket tarja a maga számára hitelesnek és követendőnek. Azt, amely az egy igaz Isten kinyilatkozott szavaként forog közkézen, vagy azokat, amelyeket istenek sokaságát követő emberek írtak meg? Ez utóbbi sajátos álláspontot közvetít az isteneik harcairól, cselekedeteiről és emberekkel való keveredéseikről, valamint egy "nagy és gonosz Isten" ellenes szabadságharcukról. Természetesen a két különböző eredetű leírás között vannak átfedések és történelmileg is azonosítható események.

A judaizmusban, valamint a keresztény és az iszlám vallásokban Nimród neve az Isten ellenes lázadás és a keménykezű önkényuralom szinonimája. Az "ábrahámi vallások" Nimródjával bizonyos népek szintén e névhez fűződő hagyományai és mítoszai állnak szemben, az afrikai zuluktól az európai magyarokig. Ez utóbbiaknak szintén megvannak a maguk sajátos motívumai. Ebben az írásban górcső alá kerülnek a különböző nimródi hagyományok, leírások és legendák. Az pedig, hogy ki melyik Nimródot fogja hitelesnek tartani, az minden bizonnyal már eldöntött magánügy, legyen az a lázadó zsarnok, vagy a nemeslelkű hős és bölcs ősatya képe. Mindenesetre lássuk azt, hogy ki is volt valójában ez a Nimród.

Az *1Mózes 10:6* verse szerin *"Kám fiai: Kus, Micrajim, Put és Kánaán"* voltak. Ezek az eredeti nemzetségek történelmileg is könnyen beazonosítható népek. Ebben nincs ellentmondás a történelmi tények, a korai források és a bibliai leírás között. A nemzetek szétválasztását követően Micrajim nemzetsége hozta létre a korai Egyiptomot. Kánaán természetesen a Kánaánként ismert területet népesítette be, Put többek között Indiát és bizonyos afrikai területeket. A nevezetes Kus pedig eredetileg Shínár földjén telepedett meg. A későbbiekben azonban az itteni kushiták elvándoroltak és Etiópiában, valamint fekete Afrika és India bizonyos területein leltek végleges hazára. A nyelvek összezavarása előtt élő emberiséget, vagyis a sumér kultúrát a Khámtól származó kusiták dominálták, majd a szintén kusita Nimród lett az egységesített nemzetségek első nagy királya, uralkodója. Az özönvíz utáni legelső városok egyikének neve Kis volt,

Kus után.

A kusita hegemónia Bábel tornyának elpusztítása után tört meg, a nyelvek és nemzetségek elkülönülésével. Maga Nimród nem pusztult el a bábeli nyelvzavart követően, sőt, még uralmát is megtartotta egy ideig, de az innentől már csak a sínári kusitákra, s az akkor még közvetlen közelükben élő bizonyos szemita népelemekre terjedt ki. Így tehát közvetlen a szétszóródást követően egy rövid ideig még továbbra is a kusiták birtokolták és dominálták azt a területet, amelyen a noéi nemzetségek korábban együtt éltek. Vannak akik ezt sumér utókornak nevezik, vagy neo-sumér kultúrának. Nem sokkal később az egykori Sumér a szemiták uralma alá került, és a gyorsan fejlődő akkádok, majd asszírok vették át a vezető szerepet úgy a területek fölött, mint a kultúrát illetően is. Ekkor az izraelita nép még nem is létezett. Az akkádok és asszírok uralmát később a szintén szemita káld, azaz a babiloni birodalom követte. A sumér írások tartalmi mondanivalóját az asszírok és babiloniak is megőrizték, illetve lefordították saját nyelvükre, s tulajdonképpen csak a megnevezéseket változtatták meg a maguk nyelve szerint. Az asszírok atyjuknak tekintették (!) Nimródot, rendkívül nagy tisztelettel néztek rá a harci és szervezői képességei, illetve keménykezű uralmi stílusa miatt, hiszen ezek a vonások az asszír karakterisztikát tükrözték. Az asszír királyok követték is a példaképük által meghatározott harcos életvitelt és keménykezű, kegyetlen uralkodást. Az ősi sumér vallási hiedelmek szellemiségét pedig leginkább a káld babiloniak követték, ők váltak letéteseivé s ők adták tovább az utókor számára a "babiloni misztériumok" formájában.

A kanonizált szentírás (s a szintén héber eredetű, de nem kanonikus Jubileumok könyve, valamint a Jásher könyve) szerint először a kusiták, és a kusita Nimród uralta az emberiséget. A kushita dominanciát tükrözi egy, a suméroktól fennmaradt írás, az ún. Sumér királylista is, bár a két forráscsoport koránt sem azonos szempontból vázolja az eseményeket. Azt azonban kijelenthetjük, hogy a sumérokként ismert, egy nyelvet beszélő, és a kusiták által dominált nép azonos a nemzetek szétválasztását megelőző, tehát még együtt lakozó, noéi emberiséggel!

A sumér királylista, mitológiai és egyéb leírások burkolatlanul a bukott angyalok szemszögéből ábrázolják a történelmi eseményeket, amit mi sem bizonyít jobban, mint hogy ez a királylista több mint kétszázezer évre megy vissza, s röviddel a nemzetek elválasztása után végződik. A királylista tehát messze megelőzi az ádámi ember teremtését és történelmét, majd az özönvíz után egybefonódik azzal egy rövid időre, mielőtt megszűnik, vagy legalábbis nyoma veszik ennek az egyedi vérvonalnak. A királylista egy rövid, idevonatkozó részlete:

> *"**A királyság az égből szállt alá**, Eridu vált a királyság székhelyévé. Eriduban Aululim uralkodott királyként 28800 éven át. Alagalgar 36000 évig uralkodott. E két király uralma 64800 év. Eridut elhagyták, a királyság Bad-tabirába került.*
> [Az özönvíz előtt] "**Összesen öt városban nyolc király uralkodott 241200 évet.**"
> "Ezután jött a vízáradat. **Az özönvíz után a királyság az égből ereszkedett alá, Kish [Kus] vált az uralom székhelyévé.**

A sumér királylista évei elképesztő hosszúnak tűnnek, s ennek matematikai egyeztetése a Genezisben vázolt eseményekkel itt nem célunk. Az ugyanis teljesen bizonyos, hogy a sumér királylista özönvíz előtti része összeegyeztethetetlen a biblia teremtéstörténettel és annak szereplőivel. Amíg a Genezis 10 pátriárkát sorol fel, a királytábla 8 uralkodót említ és öt várost. Arról már nem is beszélve, hogy a Genezisben található üdvtörténeti jelentőségű erkölcsi és szellemi leckéknek egyáltalán nincs megfelelője a királylistában, az pusztán az égi eredetű uralkodók neveit és uralmuk rendkívül hosszú időtartamát sorolja fel. Talán azt megjegyezhetjük, hogy sokan hozzájuk vezetik vissza az illuminátus elit vérvonalát, amire az utolsó fejezetben még kitérünk majd.

A sumér királylista szerint az ott felsorolt uralkodók az "egekből”, vagyis az istenektől kapták a földi uralkodásukat hosszú-hosszú évezredekkel az ádámi ember megteremtése előtt, ami azt jelenti, hogy egy más fajt képviselnek. Hogy ez milyen teremtés volt és ezek mi módon élték túl az ádámi ember teremtését megelőző kataklizmákat arról nincs említés, csak arról, hogy ezek a királyok aztán uralták az ádámi embereket. A történészek, de a bibliai utalások is elárulják, hogy a sumérok és a korai nemzetek isteneknek tekintették uralkodóikat. A vérvonalnak tehát óriási szerepe volt, ahogyan az bibliai szempontból is rendkívül fontos. Nem mellékesen, Uruk városát egy özönvíz előtt is létező település helyén építették föl.

A sumér kultúra maradandóan nagy hatással volt az első olyan nemzetiségi államokra, illetve birodalmakra is, mint Akkád/Asszíria, Babilon, Egyiptom és Perzsia. A későbbiekben aztán ezek a kultúrák váltak a görög és római kultúrák alapjaivá. A nyugati kultúrkör pedig ennek a görög és római hagyománynak az örököse. Így, bár a sumérok hitvilága és a nimródi uralom felépítéséből szinte minden nép megtartott valamennyi elemet, a nyugati világ feltétlenül az egyik egyenes ágú örökösnek mondható. A sumér hit és annak valláselemei pedig még a kereszténységet is túlélték, illetve képesek voltak saját kultuszaikkal átitatni a kereszténynek nevezett vallást. Politikai tekintetben pedig a szemünk előtt megvalósuló globalizáció szintén visszavisz bennünket a nimródi "egy emberi közösség" korszakához.

Mivel a nemzetek elválasztása után létrejött nemzetségi államoknak vagy birodalmaknak kivétel nélkül sumér volt a kulturális bölcsője, már emiatt is érdemes ezt a kultúrát jobban megismerni. A sumérok egy rendkívül kötött vallási és politikai környezetben éltek, a rendszert mindenkinek szigorúan követnie kellett, kivéve a félisteneknek számító helyi uralkodókat, akik önmaguk törvénye szerint éltek. Nimród pedig még ezen uralkodókat is felülmúlta keménységével és államszervezésével.

A királylistában felsorolt személyek egy része az ádámi teremtést messze megelőző időkben élt, voltak, akik mai szemmel nézve hihetetlen hosszú időtartamokon át éltek és uralkodtak. Az ádámi, pontosabban az özönvíz utáni királyok uralma már jóval inkább emberi léptékű volt. Habár a királylistán említett királyok nagy része történelmileg [eddig] nem hitelesített személy, de természetesen ez nem zárja ki azt, hogy ezek az uralkodók valóban léteztek. A lista egyetlen női tagja Ku-Bau, "a kocsmárosné" a Kis-i harmadik dinasztia egyetlen uralkodója.

A legkorábbi olyan uralkodó, aki történelmileg is beazonosított személy, az i.e. 2600-ban uralkodó *Kis-i En-me-barage-si.* Ő a Gilgames eposzban is meg van említve. A királylista azonban nem tesz említést néhány dinasztiáról; egyikük a Larsa dinasztia (amely a listán szereplő Isin családdal vetélkedett az Isin-Larsa periódus alatt); a másik pedig a Lagash, ami közvetlenül az akkád birodalom létrejöttének előzménye volt.

Mivel ezen a listán kívül nem maradt fenn megbízható, illetve pontosabb forrás, a királylista egy rendkívül fontos dokumentum az i.e. 3. évezred kronológiájának szempontjából, amit tényként kell kezelni. Némi problémát okoz azonban az, hogy több említett dinasztia egyazon időben uralkodott a különböző lokalitásokon belül, így a lista alapján nehéz lenne egy valós, egyenesvonalú kronológiát meghatározni.

Egyes nyelvészek véleménye szerint a Mezopotámiát jelölő héber Sínár *(1Móz. 10:10)* kifejezés az akkád *shúmer* szó egy változata. Így a Sínár és Sumér kifejezések ugyanazt jelentik, a különbség csupán a nyelvek alakulásával járó dialektusok eltérésének eredménye (a héber nyelv az akkád nyelv egyik ága, lásd még Smith: A káldeus teremtéstörténet, 20. fej.). Mindenesetre a szaktudósok szerint a Sínár=Sumér megalapozottabb nyelvi kapcsolatot nyújt, mint az a korábbi elmélet, miszerint Sumér a "shene nahar", azaz "két folyó" megnevezés után kapta volna a nevét.

A Biblia és bibliai vonatkozású irodalom Nimródja

Kezdjük az aprólékosabb elemzést a bibliai Nimróddal. A bibliai változat meglehetősen szűkszavú, ám annál határozottabb képet fest Nimródról. Az ószövetségi és egyéb héber irodalom (Apokrif, Pszeudoepigráf, Targumok stb.), valamint a kereszténység, és az iszlám hagyományok egy határozott szemszögből kezelik Nimródot. Maga a kanonizált Biblia nem tér ki részletesen Nimródra, neve mindössze öt alkalommal fordul elő a kanonizált írásokban. Nimród Khám fiának, Kusnak egy leszármazottja volt:

> **1Mózes 10:7-8** **7** Kus fiai: Szeba, Havila, Szabata, Ráma és Szabteka. Ráma fiai: Szeba és Dedán. **8** Kus nemzette Nimródot.

Egy dolog azonnal szembetűnik: Kus fiainak és unokáinak felsorolása után Nimród tőlük teljesen külön van megemlítve. Ennek okára talán a *Szefer HaJasher* (az Igazak könyve) vet több fényt, ami kitér arra, hogy Kus már idős korában újraházasodva nemzette Nimródot, akit ő a leginkább szeretett összes fiai közül. Különös módon a Szentírás nem tesz említést Nimród gyermekeiről, vagy leszármazottairól. Pedig neve az *1Mózes 10.* fejezetében fordul elő először, ez a fejezet pedig a "nemzetek táblája" is egyben, ahol fel vannak sorolva a föld nemzeteinek pátriárkái, illetve ősnemzetségei. A nemzetek táblájában tehát nincs említve Nimródtól származó utód, így értelemszerűen tőle származott nemzetség sem! És mivel a Szentírásban külön van sorolva kusita (fél)testvéreitől, ez is azt érzékelteti, hogy ő valóban más anyától

származott, mint a korábban felsorolt kusiták (az Igazak könyvében leírtaknak megfelelően). Ez egyben választ adhat arra is, hogy Nimród miként soroltathatott az óriások közé, ugyanis egy annunaki, vagy nefilim vérvonalból származó anya ezt lehetővé tette. A Jásher könyve szerint:

Jásher 7:23 És Kus, Noé fiának, Khámnak fia feleséget vett magához az időben*, öregsége korában, és az fiút szült neki, és Nimródnak nevezték el, mondván: Ez időben kezdtek az emberek fellázadni és áthágásokat elkövetni Isten ellen, és a fiú felnőtt, és az apja nagyon szerette őt, mert öregkorának fiúgyermeke volt.
Megjegyzés* Péleg idejében *(Jás. 7:22)*, azaz jóval az eredeti négy fiának születése után, ami azt jelenti, hogy ez az asszony Kus második felesége volt. Ennek szerepe lehet Nimród óriás termetét illetően.

Tény, Nimród hatalmas (gibbor, azaz: nagy, hírneves, v.ö. *1Móz. 6:4*) vadász volt JHVH előtt, amit úgy is lehet fordítani, hogy "JHVH ellenében". Ő volt az akkor Mezopotámiában lakó egységes emberiség első nagy uralkodója:

1Mózes 10:8-9 8 Kus nemzette Nimródot. Ez volt az első uralkodó a földön. 9 Hatalmas (héb: gibbor; görög: gigasz) vadász volt az Úr előtt/**ellen**. Innen a szólás: Nagy vadász az Úr előtt, mint Nimród. 10 Uralma kezdetben kiterjedt **Bábelre**, Erekre, Akkádra és **Sineár földjén** minden városra.

A bibliai Nimród neve a héber *"ma radh"* igéből származik, aminek jelentése *"lázadó."* A név kezdő-betűje, vagyis az "m" elé helyezett "n" által igenévvé alakul: *Nimrod*, vagyis A *Lázadó*. Amikor Nimród uralkodott, még nem létezett a héber nyelv, így ez a bibliai héber megnevezés kétségtelenül nem a név által jelölt személy valódi neve (lásd Kautzsch 1910, 137 2b, és BDb 1963-597). Nimród hatalmas vadász volt JHVH előtt, amit tehát úgy is fordíthatunk, hogy JHVH-nak ellenében, ellene szegülve (ezt az értelmezést követte a Septuaginta, Josephus és a Targumok is). A gibbor szóhasználat szintén az Isten fiainak és az emberek leányainak keveredéséből létrejött hírneves harcosokra emlékeztet bennünket, akiket a Szentírás *(1Móz. 6:4)* többesszámban gibborim-ként említ (az LXX-ben gigantes, azaz gigász). Ez a tény és bizonyos néphagyományok is arra utalnak, hogy Nimród óriás volt, s így valami módon a *nefilim*-mel vagy ahogyan a sumérok nevezték őket, az *annunaki*-kal keveredett vérvonalból származott.

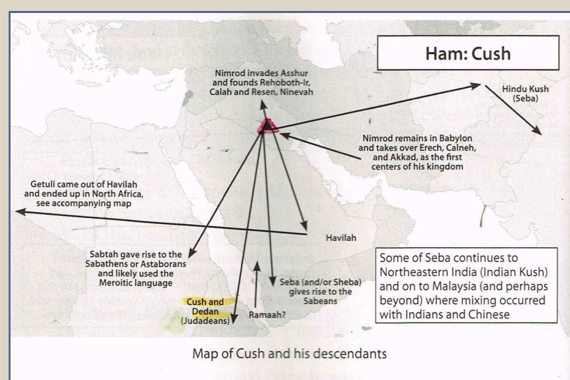
Amit nagyon fontos kihangsúlyozni, hogy Nimródhoz és birodalmához köthető az emberiségnek a Noé özönvize utáni első (globalista) Istenellenes lázadási kísérlete, ugyanis Nimród volt az a személy, **az első egyeduralkodó a földön**, akinek uralma alatt az emberiség összefogott a Bábel tornyának építésében, hogy ez által feljusson az égbe, amit Isten a nyelvek összezavarásával akadályozott meg. (Egyes kaldeus, babiloni és perzsa források szerint Nimród célja a toronnyal Isten meggyilkolása volt, háború indítása az ég ellen, amit egy természetfeletti építménnyel és nyíllal akart véghezvinni) Mindez a Bibliából egyértelműen következik, mivel Nimród birodalmának kezdete, elnevezése és helye is megegyezik, és a népek szétszóródása is ezen események után valósult csak meg:

I. Móz. 10:8. Kús nemzette még Nimródot: **ő volt az első uralkodó a földön** ... **10.** **Királyságának kezdete Bábel volt**,
és Erek és Akkád és Kalné; **Sineár földjén**.

I. Móz. 11:1-9 **1.** A föld akkor még egy ajkú és egyazon beszédű volt. **2.** Amikor azonban Keletről elköltöztek, **Sineár**
földjén egy mezőségre bukkantak, és ott letelepedtek. **3.** Azt mondták egymásnak: »Gyertek, vessünk téglát, és
égessük ki tűzben!« Aztán felhasználták a téglát építőkőnek, az aszfaltot meg habarcsnak, **4.** és azt mondták:
»Gyertek, építsünk magunknak várost és tornyot! Érjen a teteje az égig, hogy híressé tegyük nevünket, és szét ne
szóródjunk az egész földre!« **5.** Az Úr ekkor leszállt, hogy megnézze a várost és a tornyot, amelyet építettek az ember
fiai, **6.** és azt mondta az Úr: »Íme, egy ez a nép, és egyajkú az egész: ezzel az alkotással kezdik, s ezentúl nem fognak
elállni szándékaiktól, amíg meg nem valósítják azokat tettekkel. **7.** Gyertek tehát, szálljunk alá, és zavarjuk ott össze
a nyelvüket, hogy ne értsék meg egymás szavát!« **8.** Így el is szélesztette őket onnan az Úr az egész földre, s ők
abbahagyták a város építését. **9.** **Azért nevezték el tehát azt Bábelnek**, mert ott zavarodott össze az egész föld
nyelve, s onnan szélesztette el őket az Úr a föld egész színére.

Természetesen - mint minden ilyen kísérlet -, csúfos kudarcra volt ítélve, ahogy ezt a 2. Zsoltárból is olvashatjuk az eljövendőről, ahol szintén egy hasonló lázadási kísérlet fog kialakulni JHVH és az ő Krisztusa ellen:

Zsolt. 2:4-5 ... Az egekben lakozó neveti, JHVH megcsúfolja őket. **5.** Majd szól nékik haragjában, és megrettenti őket gerjedelmében...

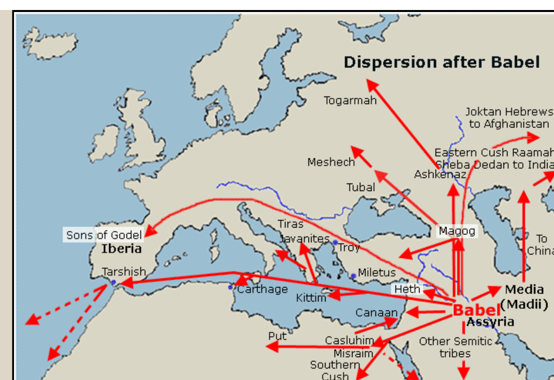
Map of Cush and his descendants

A bábeli nyelvzavart követően Nimród hatalma megtört, s birodalma ezzel erősen korlátozódott. A nemzetek elkülönülése után ezen a területen először a szemita akkádok, illetve asszírok vették át a vezető szerepet a történelem porondján. (baloldali képre kattintva) Megjegyezzük, az asszír név eredete Asshúrhoz, Noé unokájához, Shém második fiához vezethető vissza (*1Móz.10: 22* és lásd még **Asszíria – Isten haragjának eszköze** című írást).

Meg kell említeni, hogy az *1Mózes 10:8-12* verseinek mondanivalóját több fordítás helytelenül adja vissza, amikor azt érzékeltetik, hogy Nimród (Khám fia, Khús fia) volt Ninive, Rekhobot, Kaláht és Reszen felépítője. Ez egy fordítási hiba, ugyanis az eredeti héber szöveg szerint: *"E földről **ment aztán ki Ashúr**, és építé Ninivét, Rekhoboth városát és Kaláht. 12 És Reszent Ninivé között és Kaláh között..." (KJV. Alapján)*. (héb. min haaretcz haviv yatsza ashúr vajjiven eth nijneveh) Tehát nem Nimród, hanem **Ashúr hagyta el a nimródi birodalmat**, és építette fel az említett városokat. A Szeptuaginta fordítás szintén ezt a mondanivalót adja vissza. Maga az esemény közvetlenül a népek szétválasztása után történt, és lényegében ezzel jött létre Akkád.

Az 1Mózes 10. fejezetével kapcsolatban még egy rendkívül fontos dolgot ki kell hangsúlyozni:

1Mózes 10:32 **32** Ezek Nóé fiainak a nemzetségei, származásuk szerint népekre tagolódva. Ezektől ágaztak szét a népek a földön az özönvíz után.

A Szentírás ebben a fejezetben vázolja az emberiség nemzetségekre tagolódását. Ezek a nemzetségek aztán nagy népekké, majd nemzetekké váltak. Az *1Mózes 10*-ben felsorolt pátriárkák alapján **a Biblia hetven nemzetséget tart számon**, ősapáik után nevezve meg mindegyiket. Kús nemzetségeinek felsorolásakor találkozunk először Nimród nevével, akinek tettein ugyan kiemelt hangsúly van, de mint már azt láttuk, nincs említés az utódairól. A Biblia alapján tehát nem származtathatunk tőle egyetlen nemzetet sem! A bibliai próféciákban általában a pátriárkáik után vannak megnevezve a nemzetségek, és számos prófécia szól a különböző, gyakran akár apró nemzetekhez is, de egyetlen utalást sem találunk nimródi nemzetségre. Annak ellenére sem, hogy ő volt korának legismertebb és egyik legjelentősebb egyénisége. Mivel a Nimród nevet kizárólag a héber nyelvű Szentírás használja, s mivel ennek a Nimródnak nincsenek utódok tulajdonítva, így azok a magyar mondaelemek, amelyek Nimródtól eredeztetik a magyarságot, bibliailag nem megalapozottak. Tegyük hozzá, szerencsénkre, s tegyük hozzá, számos nemzet nevezi "apjának" Nimródot (például az asszírok, akik várost is neveztek el róla Nimrud, vagy más néven **Kalhu** néven), a korábban már vázolt okok miatt. Mivel Khám, valamint Kus leszármazottjáról van szó, széles körben elfogadott tény, hogy Nimród - ha nem is fekete -, de mindenképpen sötétbőrű ember volt.

Szefer Hajasher – Az igazak könyve

Az Igazak Könyvében (Szefer HaJásher vö. *Józsué 10:13* és *2Sámuel 1:18*) alaposnak mondható információhalmazt találhatunk Nimródról, birodalmáról és Isten ellenes magatartásáról, ami bővebb és aprólékosabb magyarázatot ad az *1Móz. 10:8-12* mondanivalójára is:

Tömören összegezve, a bibliai **Nimród egy JHVH-val szembeszálló kegyetlen, zsarnoki uralkodó volt. Az ő nevéhez fűződik az özönvíz utáni emberiség első Isten ellenes társadalmi szervezkedése, egy korabeli világállam létrehozatala, valamint számos pogány kultusz életre keltése**. Bibliai megnevezése is pontosan ezekre a jellemzőire utal. Diktatórikus hatalmat gyakorolva mindent megtett annak érdekében, akár az erőszak szigorú alkalmazásával, hogy elfordítsa a népet Istentől! E tulajdonságai révén Nimród tulajdonképpen az antikrisztus prototípusa volt, és az első nevezetes építőmestere (a torony mellett) annak a szimbolikus piramisnak (titkos munkának), amire az okkult titkos társaságok elvárásai szerint az Antikrisztus teszi majd fel a zárókövet, amivel befejeződik a munka. Tudnunk kell, hogy a Szentírásban gyakran említett babiloni rendszer, vagyis az Isten ellenes, lázadó és pogány babiloni vallás és politikai rendszer a nimródi Bábelben gyökerezik.

Mivel az idézetek túl terjedelmesek, így csak a lényegesebbeket idézzük be, egyébként pedig a

mondanivaló főbb pontjait fogaljuk össze tömören:

Kus vénségében nemzette Nimródot, aki más anyától származott, mint Kus első négy fia *(Jáser 7:23)*. Khám ellopja Noétól azokat a bőrkötényeket, amelyeket Isten maga készített Ádám és Éva számára a bűnbeesésük után, hogy befedje velük meztelen testüket (vö. *1Móz. 3:21*). Az öltözékeket Szet utódai őrizték nemzedékeken át, ami így került Noéhoz *(Jás. 7:24-26)*. Amikor az özönvíz után a túlélők elhagyták a bárkát, Khám ellopta és elrejtette az öltözékeket, majd mikor Kus nevű fia felnőtt, titokban neki adta azokat *(Jás. 7:27-29)*. Kus szintén rejtegette a bőrkötényeket, és amikor Nimród huszadik évébe lépett, neki adta azokat. Nimród hatalmas erőre tett szert, amikor magára öltötte a ruhákat, nagy vadásszá lett, és még JHVH oltárának is áldozott *(Jás. 7:30)*.

> **Jásher 7:44- 45** **44** És Nimród Sínárban lakozott, biztonságban uralkodott, és az ellenségeivel való harcokban legyőzte azokat, és minden csatájában sikerrel járt, és birodalma igen naggyá lett. **45** “És minden nép és nyelv hallotta [Nimród] hírnevét és **atyjuknak tekintették** őt, és a földig meghajoltak előtte és ajándékokat hoztak neki, ő pedig urukká és királyukká lett, és mindannyian uralma alatt éltek Sínárban [Sumérban]. Nimród uralkodott a földön Noé minden fia fölött és azok mindannyian alattvalói és követői voltak. És az egész föld egy egységes nyelvet beszélt, **de Nimród nem követte az Úr útjait, és gonoszabb volt, mint bármely ember** őelőtte az özönvíztől kezdve az ő idejéig.
>
> **Megjegyzések**: Az állatok és emberek meglapultak Nimród előtt, **a ruházatok miatt**, amelyek hatalmas erőt kölcsönöztek neki (Encyclopaedia Judaica). Az okkult kultuszokban maradandóan fellelhető ezeknek a kötényeknek a jelentősége, így a szabadkőművesek rítusos kötényviselete is ezzel kapcsolatos. Ugyancsak a torony építéséhez vezethető vissza a magasba emelt ököl, mint a hatalom elleni lázadás, ellenszegülés és kihívás jele. A felemelt ököl a szabadkőművesek egy kézjele is volt, ami aztán a politikai baloldallal kapcsolatos mozgalmak által vált egy elfogadott és közismert jelképpé.

Nimród uralma tehát az egész akkori emberiséget magában foglaló "világkormány" volt, az első a történelem folyamán, ahol nem mellékesen újra le lettek fektetve a pogány világ (Istentől elfordult) vallási, politikai és ideológiai alapjai is. Zárójelben talán tegyük hozzá, hogy Noé, Shem, s az akkor működő melkisédeki papi rend tagjai kivételt képeztek ez alól. Ez az egységes, egynyelvű emberiség tette ki a sumér kultúrát. Ehhez az egységhez kíván maximálisan visszatérni a szemünk előtt kibontakozó világkormány a közeljövőben. Mint azt már kiemeltük, **Nimródot atyjuknak tartották a népek**, s ez a motívum számos néphagyományban a mai napig fennmaradt. Kétségtelen, hogy az idők folyamán esetenként eltorzult Nimródnak ez az "atyai" szerepe, és bizonyos nemzetek egy idő után valós, vér szerinti ősüknek tekintették őt. Ennek fényében kell értékelni az idevonatkozó magyar legendákat is.

A nevezetes bábeli torony történetét szinte mindenki ismeri, de a Jásher könyvében olyan részletes leírást olvashatunk ezzel kapcsolatban *(Jásher 9:23-31),* ami rámutat a torony építőinek szellemiségére is:

> **Jásher 9:23** **23** És minden nemzetség - együttesen valami hatszázezer ember -, egy megfelelő helyet keresett a város és a torony megépítéséhez. Az egész föld felszínén nem találtak különbet, mint egy a Sinártól keletre fekvő völgyet, ahová valami kétnapos gyalogút vezetett, és odavándoroltak és ott megtelepedtek. **24** És téglákat kezdtek verni és tüzeket gyújtottak, hogy hozzákezdjenek a város és a torony építéséhez amit elterveztek. 25 És a torony építésével

áthágást és bűnt követtek el … S miközben a tornyot építették a mennyek Ura és Istene ellen, szívükbe vették, hogy harcoljanak ellene és a mennybe emelkedjenek. 26 És az egész nép, és az összes család három részre osztotta fel magát; az első részük azt mondta, felemelkedünk a mennybe és harcolni fogunk ellene; a második részük ezt mondta, felemelkedünk a mennybe és a mi isteneinket helyezzük oda, akiket szolgálni fogunk; a harmadik részük pedig azt mondta, felemelkedünk a mennybe és lecsapunk rá nyilakkal és lándzsákkal; és Isten tudta minden gonosz gondolataikat és látta a várost és a tornyot, amit építettek.

Tömörítve az eseményeket: A tornyot olyan, hosszú-hosszú éveken át tartó emberfeletti erőfeszítéssel építették, hogy *"ha egy tégla leesett, azt megsiratták, de ha egy ember leesett és meghalt, arra oda sem figyeltek"*. Amikor az épület elért egy bizonyos magasságot, akkor nyilakat lőttek az ég felé, s amikor azok véresen estek vissza (ez az Úrtól volt), azt hitték sikerrel jártak és teljessé lett a bűnük (27-31 versek).

Jásher 9:32 És Isten szólt a hetven angyalhoz, azokhoz, akik legközelebb álltak hozzá, akik mellette tartózkodtak, mondván: Ereszkedjünk alá és zavarjuk össze a nyelveiket, hogy egyetlen ember sem értse meg szomszédjának beszédét, s ezt meg is tették velük [az emberekkel].

A nyelvek összezavarásával lehetetlenné vált a munka befejezése, káosz alakult ki és az Úr szerte szórta a nemzetségeket a föld színén. A Jásher könyvének 10. fejezete már a nemzetek szétszórását vázolja, amelyek nemzetségeik szerint szétterjedtek az egész földön. A fejezet többek között leírja pl. azt is, hogy miként hagyták el ekkor az asszírok a nimródi birodalmat, s alapították meg Asszíriát:

Jásher 10:32-33 És abban az időben [a szétszórattatáskor] Ashúr, Shém fia, minden gyermekével és házanépével, nagyon nagyszámú népességgel elindult és egy távolabbi földre vándorolt, addig, amíg elértek egy nagy kiterjedésű völgyet azon a földön, ahová elvándoroltak, és négy várost építettek maguknak ott, amelyeket saját neveikről és a velük történt eseményekről neveztek el. És ezek a nevei azoknak a városoknak, melyet Ashúr felépített: Niniveh, Reszen, Kalah és Rekhobot; és Ashúr gyermekei ott laknak egészen a mai napig.

A fentiek némileg rávilágítanak a sumér kultúra, a nimródi birodalom és a kusiták hanyatlásának körülményeire is, valamint a szemita akkád kultúra kezdeti felvirágzásának időszakára. Pontosítva a kanonizált Genezis azon, nyelvészetileg félreérthető részét is, ami vázolja, hogy milyen körülmények között épültek meg az asszír városok és jött létre a birodalmuk.

A 11. fejezet pedig rámutat arra, hogy a nemzetek szétszóratása után Nimród ugyan továbbra is Sinár földjének királya maradt, de ereje alaposan megtört és ekkor inkább már csak egyféle hadúr volt, akit a torony elpusztítása után már Amfrafel (Ampraphel, Szeptuagintában: *Αμαρφαλ* azaz **Amar**-phal)-ként neveztek:

Jásher 11:1 És Nimród, Kus fia még mindig Sinár földjén élt, ott lakott és uralkodott és városokat épített Sinár földjén [Bábel, Erek, Ekhed és Kalna, *(11:2-4 versek)*] .

Jásher 11:5-6 5 És amikor Nimród felépítette ezeket a városokat Sinár földjén, **a megmaradt népét** beköltöztette azokba, hercegeit és hatalmasait, akik megmaradtak birodalmában. 6 Nimród maga Bábelben lakozott, s ott megújította uralmát megmaradt alattvalói fölött, és biztonságban uralta őket, Nimród alattvalói és nemesei pedig **Amfráfelnek nevezték őt**, mondván, hogy a toronynál általa [miatta] estek alá a nemesei és az emberei.

Nimród azonban mindezek ellenére sem tért meg az Úrhoz, *"gonoszságban élt továbbra is, gonoszságot tanítva az emberek fiainak" (11:7).* Egyetlen fia, Mardon még nálánál is gonoszabb volt, ami a következő szállóigét szülte: *"A gonosztól gonosz ered" (11:8).* Ez a fia később az alábbiakban vázolt királyok harcaiban pusztult el (utód nélkül, ami azt jelenti, hogy nem létezik nimródi nemzetség).

Az *1Mózes 14*-ben található leírás a szövetséges királyok és Ábrahám harcáról a Jásher könyvében szintén sokkal részletesebben tárul elénk. Az Ábrahám ellen harcoló királyok vezére a szemita Kedorloamer Elám királya volt, aki szintén elhagyta Nimródot, akinek korábban hadvezérként szolgált:

> **Jásher 11:10** És Kedorloamer, Élám királya elhagyta Khám gyermekeinek nemzetségeit, és harcolt ellenük, és diadalmaskodott fölöttük, és felvonult a síkság öt városa ellen, harcot indított ellenük és győzedelmeskedett fölöttük, s azok mind az ő uralma alá kerültek.

Az egykor dicsőséges Nimród innentől már a puszta létéért küzdött, a körülötte felemelkedő nemzetek összeütközéseiben már csupán az egyik oldalt szolgáló vazallus királyként uralkodhatott Amfráfel néven.

> **Jásher 13:12-13** **12** És Ábrahámnak a Kánaánba költözése utáni tizedik évében háború tört ki Nimród, Sinár királya és Kedorloamer, Élám királya között, és Nimród felvonult ellene, hogy legyőzze őt. **13** Mert korábban Kedorloamer Nimród seregeinek egyik vezére volt, és amikor a toronynál minden nép szétszórattatott, és akik megmaradtak [Sinárban], azok is szerte szóródtak a föld színén, és Kedorloamer Élám földjére költözött, uralta azt, és lázadásban állt [egykori] ura ellen.

Nimród/Amfráfel birodalmának összes harcosával, mintegy hétszázezer emberrel vonult föl Kedorloamer ellen, hogy megbüntesse lázadó hadvezérét, aki ötezer harcosa élén Bábel városa mellett hihetetlen győzelmet aratott korábbi királya fölött. A harcban elesett a gonosz Mardon, Nimród fia is *(13:14-15).* A vereség után Nimród Kedorloamer vazallusává lett, aki később többi szövetségese mellett bevonta őt a Szodoma és Gomorra elleni hadjáratába is:

> **Jásher 16:1** Abban az időben Kedorloamer, Élám királya üzenetet küldött a szomszédos királyoknak, Nimródnak [Amfrafelnek], Sinár királyának, aki ekkor az ő uralma alatt állt, és Tidálnak, a goyim [népek] királyának, és Áriókak, Elaszár királyának, akivel szövetségre lépett, ezt üzenve: tartsatok velem, hogy lecsapjunk Szodoma minden városára és lakosaira, mert fellázadtak ellenem az utóbbi tizenhárom évben.

> **1Mózes 14:13, 8-9** **1.** Amráfelnek, Sineár királyának, Arjochnak, Ellaszár királyának, Kedor-Laomernak, Elám királyának és Tidálnak, Gojim királyának idejében **2** ezek háborút viseltek Berával, Szodoma királyával, Birsával, Gomorra királyával, Sineábbal, Adma királyával, Semeberrel, Cebojim királyával és Bela (azaz Coár) királyával. **3** Ezek mind Sziddim völgyében gyűltek össze (ez a Sós-tenger). … 8Ekkor kivonult a szodomai király, a gomorrai király, az admai király, a cebojimi király és a belai (azaz coári) király, s a Sziddim völgyében szembeszálltak velük: 9Kedor-Laomerrel, Elám királyával, Tidallal, Gojim királyával, Amráfellel, Sineár királyával és Arjochkal, Ellaszár királyával; négy király öt ellen.

Ennek a hadjáratnak a végkimenetelét már jól ismerjük az *1Mózes 14*-ből is: Kedorloamér legyőzi a lázadó királyokat, és fogságba viszi Lótot is. Ezért Ábrahám seregével a királyok után ered és kemény vereséget mér rájuk, kiszabadítja unokaöccsét, Lótot és rengeteg zsákmányt szerezve tér vissza *(16:2-10).* Ezután

Ábrahám áldást kap Melkizedektől, akit a Jásher Semmel Noé fiával azonosít *(16:11-12).* Írásunk témáját illetően a történet fő érdekessége az, hogy Nimród azonos Amfráfellel.

Nimród a *Liber antiquitatum biblicarum* (Pseudo Philo) -ban

A *Liber Antiquitatum Biblicarum* (innentől LAB) szerzőjéről (Pseudo Philo) szinte semmit nem tudunk, csak annyit, hogy az első század közepén állította össze a bibliai őstörténelmet egybefogó munkáját, ma már elérhetetlen forrásokból. Ennek a munkának egy aránylag terjedelmes része foglalkozik Nimróddal.

A *LAB 4:7* verse párhuzamos az 1Mózes 10:9-el: *"ő [Nimród] kevéllyé vált az Úr előtt."* Ahogy a Jásher-ben, itt is említést kap az, hogy Khám fiai Nimródot tették meg vezérüknek *(LAB. 5:1)*, s az első népszámlálás alkalmával Khám minden fia az ő vezetése alatt vonult föl *(LAB. 5:5).*

A 6. fejezetben bontakozik ki Nimród és Abram (a későbbi Ábrahám) konfrontációja, amikor Sem, Khám és Jáfet nemzetségeinek kijelölt vezérei elhatározzák, hogy mozgósítva az egész népet, felépítenek egy hatalmas tornyot (Bábel tornyát). Ám az ebben való részvételt megtagadta tizenkét Arpaksád nemzetségéből való férfi, köztük Abram is, akik mindannyian az igaz Isten imádói voltak. Joktán a semiták kijelölt vezére börtönbe záratja a férfiakat, bár ezt fenntartásokkal teszi, mert az ő nemzetségéből valók, és titokban maga is az Úr imádója. Joktán felajánlja nekik a szökés lehetőségét, amivel tizenegy ember él is, de Ábrám nem kíván elmenekülni. Nimród óriási haragra gerjed, amikor meghallja, hogy mi történt, s a még börtönben lévő Ábrámon tölti ki minden dühét, elrendelve, hogy vessék őt a tüzes kemencébe. Ezt meg is teszik, de Isten megoltalmazza Ábrámot a tűztől, majd egy földrengést okoz olyan tűzorkánnal, ami eléget 83500 embert.

Amikor Isten elhívja Ábrámot és így szól hozzá: *"Én vagyok az Úr, aki kihozott téged Ur Kasdím-ból" (1Móz. 15:7)* a midrásokban ezt szó szerint veszik, s mivel az ur szó jelentése tűz, láng, fény, így a kijelentés pontos értelme: *"Én vagyok az Úr, aki kihozott a káldeusok tüzéből."*

Az mindenesetre logikus, hogy ha Ábrám Istent szolgálta, az Isten ellen lázadó Nimród pedig uralta azt a földet, ahol Ábrám élt, akkor elkerülhetetlen volt a konfrontáció a hit hőse és a sátáni diktátor között. Nimród bálványimádatban tartotta az uralma alatt álló emberiséget, amire a kanonizált *Józsué 24:2* is utalást tesz:

> **Józsué 24:2** S Józsue szólt az egész néphez. "Ezt mondja az Úr, Izrael Istene: A folyón túl éltek egykor ősatyáitok, Terach, Ábrahám és Nachor atyja, s más isteneknek szolgáltak.

Josephus Flavius

Jospehus tömören az alábbiakban foglalja össze Nimród munkásságát:

> Ez a Nimród szította fel őket az Isten gyalázására és megvetésére. Ő Noé fiának, Khámnak az unokája volt, egy nagy erejű, merész ember. Meggyőzte őket afelől, hogy ne Istennek tulajdonítsák, s ne általa várják a boldogságot, hanem higgyenek abban, hogy a saját bátorságuk által nyernek boldogulást. **Fokozatosan addig változtatta a kormányzati módszert, amíg az zsarnoksággá vált, mert nem látott más módot arra, hogy elfordítsa az embereket az Isten félelmétől és azok teljesen az ő hatalmától függjenek. -** ***(Antquitates 1.113-14)***
>
> Még azt is kijelentette, hogy bosszút áll Istenen, ha [Isten] újra a világ vízbefojtását tervezné; mert olyan magas tornyot épít, amelyet a vizek nem lennének képesek elfedni, és bosszút áll Istenen önmagáért, amiért elpusztította az őseit. *(Ant. I: iv: 2)*

Amit itt Nimródról olvasunk az lényegében ugyan az a receptet tálalja fel, amit a titkos társaságok a "felvilágosulás" eszmeiségével hirdetni kezdtek, majd a világkormány célkitűzésével folytattak, folytatnak. Az ember önmegvalósítása és boldogulása Isten, s a velejáró vallási kötelékek nélkül, és a kormányzatok, illetve majd az egy kézből irányított globalista világkormány szerepe mindezek megvalósításában. És valóban, a háttérből irányított kormányzatok ma szintén ugyan ezt a nimródi módszert alkalmazzák: Az embereket a hatalmi struktúra függőivé, ráutaltjaivá s lehetőleg a rendszer teljes és jól manipulálható kiszolgáltatottjaivá teszik. Az adott időben aztán visszaállítják a globális (bábeli) világrendet, a diktatórikus Nimróddal (Antikrisztussal) az élen, aki az igaz Isten ellen emeli hangját, s magát nyilvánítja ki istennek.

A Targumok

A Pseudo-Eupolemus és Pseudo-Jonathan névvel jelölt targumok szintén említik Ábrám Nimród általi tűzbevetését. A Pseudo-Jonathan 1Mózes 11:28-al kapcsolatos targumában ez áll:

> És az történt, hogy amikor Nimród a tüzes kemencébe vetette Ábrámot, mert az nem imádta az ő bálványát és a tűznek nem volt hatalmában megégetni őt, akkor Hárán [Ábrahám testvére] szíve kételkedni kezdett és így szólt: "Ha Nimród diadalmaskodik, akkor melléje állok, ha pedig Ábrahám diadalmaskodik, akkor meg őmellé fogok állni." És amikor az összes ott lévő ember látta, hogy a tűz nem hatott Ábrámra, ezt mondták szívükben: "Nem-e Hárán, Ábrám fivére az, aki teljes a varázslatokban és bűvöletben és varázsigével állította meg a tüzet, nehogy megégesse fivérét?" Ekkor azonnal tűz szállt alá az égből és elégette őt [Háránt], és Hárán atyjának jelenlétében halt meg születésének földjén, amikor a kasdai által Ábrámnak, testvérének szánt tüzes kemencében elégett. *(Bowker, Targums, 183, 187-188).*

A kanonizált Szentírás valóban utalást tesz Hárán korai halálára:

> **1Mózes 11:28** Hárán meghalt még apja Tera életében a szülőföldjén, Úr-Kaszdimban.

Bár ez a szövegrész nem ad konkrét magyarázatot Hárán halálának okára, de alátámasztja azt, hogy Hárán fiatalon, a fenti leírásoknak megfelelően a Nimród általi tűzbevetéskor pusztulhatott el. Ez egyben

azt is jelenti, hogy Ábrahám testvérének gyilkosa Nimród volt. Ábrám tűzbevetésének és Hárán halálának okait, illetve körülményeit az Igazak könyvének 8-9, 11-12 fejezetei is meglehetősen részletesen és hosszadalmasan vázolják, amire itt nem térünk ki külön, mert a targum remekül összegzi annak lényegét.

A Pseudo Jonathan Targum egy további érdekes eleme az, hogy Nimródot szintén Ampraphellel azonosítja, aki az 1Mózes 14-ben azon királyok közé soroltatott, akik ellen Ábrahám háborúba vonult, hogy kiszabadítsa Lótot a fogságukból. Ez a Targum 1Mózes 14-1 versel kapcsolatban ugyanis azt a megjegyzést teszi, hogy Ampraphel azonos volt azzal a Nimróddal, aki Ábrahámot a tűzbe vettette.

Ennek egyik oka valószínűleg a név *amar és hippil* vagy *pil* szavakhoz való etimológiai kapcsolata (*amar pil*, vagyis, *"ő mondta azt, dobjátok"*). Az azonosítás a fő oka azonban az lehet, hogy Amprhaphelt Shínár királyaként nevezi meg a szóban forgó bibliai idézet. Mint tudjuk, a nemzetek szétszóródását követően Sínár fölött továbbra is Nimród maradt meg uralkodóként. Ábrahám erejének és hatalmának teljében volt akkor, amikor a már megöregedett és korábbi nagy hatalmát elvesztett Nimródnak, Sínár uralkodójának valaki más vazallusaként kellett szolgálnia háború esetén. A fentebb elemzett *Szefer HaJasher* szintén rámutatott, hogy Nimród Kedorloamer vazallusává vált, és részt vett vele a Szodoma és Gomorra királyai ellen indított hadjáratban, majd vereséget szenvedtek Ábrahámtól.

A targumok és Rashi szerint Nimród a nyelvével (csalárd szavaival) csalta csapdába az embereket, mondván: *"Hagyjátok el Sém törvényeit, s helyette ragaszkodjatok Nimród törvényeihez."* Ez esetben a "vadász" szó egy metafora is, mivel Nimród mesteri módon volt képes csapdába vinni az embereket; ezért nevezték őt “bűnben hatalmas”-nak, vagy a "bűn hőse"-ként. Ez a kifejezés ismétlődik az *1Krónika 1:10*-el kapcsolatos targumban, s ugyan ennek a könyvnek a *28-3*-as verséhez azt a megjegyzést fűzik, hogy Isten megmentette Ábrahámot a tüzes kemencéből, amelybe Nimród betaszította, mivel nem volt hajlandó a bálványt imádni.

Itt meg kell jegyezni, hogy Sém a Felséges Isten papjaként, a melkisédeki rend főpapi tisztjét töltötte be az özönvíz utáni időkben, s mint ilyen, az egy igaz Isten törvényzetét képviselte. Sém volt az a Melkizedek, aki megáldotta Ábrahámot *(1Móz. 14:18-20)*, miután az legyőzte a szövetséges királyokat, köztük Ampraphellel.

Idézzük fel a *Qoh 4:13*-ként jelölt targumot:

> "Jobb Ábrahámnak a szegény ifjúnak, akiben a prófécia szelleme élt az Úrtól, és aki ismerte az Urat három éves kora óta, és akit nem lehetett bálványimádatba vinni, mint a gonosz Nimródnak, a vén és ostoba királynak. És mivel Ábrahám nem borult le egy bálvány előtt, ő tüzes kemencébe vette, és a világ Ura csodát vitt véghez érte, és megmentette őt [a tűztől]. De Nimród még ezután sem tért belátásra a bálvány imádatával kapcsolatban, amit az előtt imádott. Mert Ábrahám kiment a bálványimádók nemzetségei közül és Kánaán földjét vette birtokába, és Ábrahám uralmának idején Nimród elvesztette méltóságát a világban."

A Talmud

A Talmudot itt csupán érintőlegesen említjük, ugyanis nem nyújt a fentieknél bővebb információt Nimródról, és valójában elködösíti a lényeget. Egy rendkívül fontos talmudi értelmezést azonban mindenképpen ki kell emelni. A talmudi "bölcsek" minden olyan történelmi személyt, aki a **rabbinikus judaizmus szemszögéből** károsnak minősült a zsidóságra nézve, **szimbolikusan** Nimród fiaként, utódaként jelölnek meg. Így Nimród utódaként van elkönyvelve Ézsau, Jákob fivére, Nebukaddnezár, Babilon királya, de még Jézus is. Ugyanígy Nimróddal, illetve Ézsauval azonosították a római birodalmat is. Ezt természetesen allegorikusan kell értelmezni:

> Hogy Kushita volt-e Ézsau? [Így mondatik] hiszen ő ugyanúgy viselkedett, mint Nimród. Ezért van megírva: Mint Nimród, a hatalmas vadász az Úr előtt (**10:9**): Nem e nagy vadászként van említve? Nem az van megírva, hogy Nimród [a nagy vadász], hanem mint Nimród; és ahogyan az egyik szavaival vitte csapdába a népet, úgy a másik is [Ézsau, illetve Róma] szavaival vitte csapdába a népet, mondván; '[Igaz, hogy] nem loptál [de mond meg nekünk] ki volt a tettestársad a lopásban; nem gyilkoltál, de ki volt tettestársad a gyilkolásban." *(Midrash Rabbah - Bereishit 37:2)*

A talmudizmusban tehát ilyen átvitt értelemben bárkit Nimródnak nevezhetnek, aki a szélsőséges judaizmus sajátos szemszögéből nézve kiérdemli ezt a nevet, még ha az illető nyilvánvalóan nem is lehet Nimród genetikai leszármazottja.

Az egyházatyák és krónikások:

A Szalamiszi Epiphanus Panarion című munkájában így ír.

> **Epiphanus Panrarion-ja 1:3,3** Ekkor terjedt el a földön minden áthágás, mert Nimródtól származtak a hamis tanítások, az asztrológia és mágia – amit egyesek zoroaszterizmusnak neveznek. Valójában azonban **ez Nimródnak, az óriásnak az ideje** volt, Zoroaszter egy messze más korban élt.

Az i.sz. 4. századi szír teológus, Ephraem az 1*Mózes 10:9*-hez fűzött kommentárjában Nimródot az Isten akaratának kivitelezőjeként tekintette, amikor így fogalmazott: "**Nimród erős óriás volt** az Úr előtt, mert Isten akaratának megfelelően háborúzott a népek ellen, a célból, hogy szétterjessze őket az Isten által nekik szánt területekre. Így amikor valaki áldást mond egy királyra, vagy vezérre a következő szavakkal teszi: *'Légy olyan, mint Nimród, az erős óriás az Úr előtt, aki győzedelmes az Úr háborúiban.'"*

A szintén szír származású Isho'dad (Hedatha püspöke i.sz. 9.sz) ugyan ennek a versnek a kommentárjaként így ír: "'A légy olyan, mint Nimród, a bátor vadász az Úr előtt' mondást a korábbi időkben gyakran használták a hadvezérek üdvözléseként." Ishodad Epraemhez hasonlóan úgy vázolja Nimródot, mint aki az Úr akaratát töltötte be azzal, hogy a nemzetek ellen harcolt a torony elpusztulása után, hogy azok szétszóródjanak a földön.

Az V. században élő örmény Choreni Mózes az *Arménia* története című krónikájában szintén megemlíti azt, hogy Nimród a titánoktól származott, vagyis óriás termetű volt.

A sumér Nimród - Etana, vagy Gilgames?

A Biblia és az ahhoz kapcsolódó héber/keresztény irodalom szerint Nimród volt az első nagy király, s mint ilyen, nyomát kellene találnunk a korabeli és a korhoz közel álló szekuláris forrásokban. Ez elsősorban a sumér és akkád irodalmat jelenti. Azonban a suméroktól fennmaradt, egyébként meglehetősen terjedelmes irodalom sehol egy szóval nem említi meg a Nimród nevet. Még a nevezetes királylista sem (ami egyébként az özönvizet követő néhány évszázadot is magában foglalja), holott a Biblia szerint Nimród volt a föld első valós uralkodója, a kor talán legismertebb embere. Amint erre már korábban kitértünk, a Nimród megnevezés a bibliai héber ma radh szóból származik, jelentése lázadó. Mivel azonban Nimród az egységes és még egynyelvű sumér kultúra tetőfokán kezdte meg uralmát - amikor a héber nyelv még nem létezett - így nem feltételezhetjük, hogy kortársai ezen a néven ismerték őt. Legfeljebb azt, hogy nevének jelentése a sumér nyelven is kapcsolatban lehetett a lázadás vagy lázadó szavakkal. Függetlenül a névtől, mindenképpen nyomát kellene találnunk a sumér irodalomban egy olyan személynek, akire pontosan ráillenek Nimród tulajdonságai és jellemzői, hiszen ennek a korszaknak a messze legkiemelkedőbb személyéről van szó.

Más szóval, amennyiben a sumér forrásokból próbáljuk azonosítani Nimródot, illetve az ő sumér nyelvű megnevezését, azt csak a szóban forgó sumér leírások szereplőinek jellemzői, tulajdonságai és történetei alapján rekonstruálhatjuk, összevetve azokat a bibliai irodalom reá vonatkozó jellemzőivel. Ne feledjük, a Noé és Ábrahám közötti időben Nimród a legismertebb bibliai egyéniség, s ha a Biblia ilyen rendkívüli személyiségnek tartotta, akkor ennek az embernek nyomát kell találnunk a korabeli leírásokban is. Nos, a sumér források alapján csupán néhány személy jöhet szóba, s a két legvalószínűbb kandidátus Gilgamesh és Etana. Kezdjük ez utóbbival.

Nimród/Etana és a Kus/Kish királyság

Ahhoz, hogy beazonosíthassuk a bibliai Nimródot az ismert sumér uralkodók valamelyikével, meg kell vizsgálnunk az olyan rendelkezésre álló forrásokat, amelyek leírásai alapján pontosan egyeztethetjük a leírt eseményeket a bibliai Genezisben vázolt eseményekkel. Mindent figyelembe véve a kör leszűkül a Kis-i [kusita] királyságra, ami a leírások alapján az első olyan uradalom, amely egy államba tömörítette a régióban kialakuló városállamokat. Úgy a bibliai és az azzal kapcsolatos irodalom, mint a sumér királylista szerint a kisi/kusita dinasztia nem sokkal az özönvíz után alakult meg, amely Kis városában székelt. Ezt a periódust még az egységes emberiség, az egy kézben összpontosult uralom, valamint az egy

nyelv jellemezte. Vagyis, ez a periódus megfelel a bibliai Nimród korszakának, ellenben a bábeli szétszóródás után kialakult helyzettel, amit már a gyakran más más nyelvet beszélő város és nemzetállamok közötti viszályok, háborúk jellemeztek.

Khám leszármazottai az 1Mózes 10:5 versében vannak felsorolva, s az ott felsorolt nevek közül Nimród neve a tizenharmadik név. Történetesen, a sumér királylistában a Kish-i királyság tizenharmadik uralkodója egy bizonyos Etana volt, aki "egyesítette a népeket és konszolidálta a hatalmat." Amíg a Szentírás szerint Nimród hatalmas vadász volt, addig a sumér Etanát a "vadállatok királyának" nevezték. A sumér leírásokban Etana egy sas hátán ülve szállt az egekbe, majd egyes források szerint aláesett és meghalt, más források szerint pedig feljutott az egekbe. Ez az eset párhuzamos a Korán egy Nimródra vonatkozó kommentárjával, miszerint Nimród a torony lerombolása után egy másik módszert keresve kívánt a mennybe jutni. Egy erre a célra elkészített ládát négy hatalmas sasra kötöztek, s amikor így a felhők fölé szállt, fellőtte nyilát a menybe azzal a szándékkal, hogy megölje az Istent, aki romba döntötte tervét. A bibliai Nimród neve elválaszthatatlan Bábel városának és annak a nevezetes toronynak a felépítésétől, amely az egekbe nyúlt. A sumér Etanát szintén építőnek nevezik:

„[A hatalmas istenek, az Igigi-k] megterveztek egy várost,
[Az igigi-k] lefektették annak alapjait,
[Az annunakik] tervezték meg Kish városát
[Az annunakik] vetették le annak alapjait,
Az Igigi-ik szilárddá tették a téglasorokat.
[...]
Legyen [ ] nekik pásztoruk
Legyen ***Etana az ő építőmesterük*** *(?) [ ]*

A nagy annunakik pálcája, akik eldöntik a sorsokat [ ]
Egybegyűltek és tanácsot tartottak a földön
Az Iggigi [] neveket adott mindegyiküknek.
Nem alapoztak meg királyt a hemzsegő nép fölé ….
Ezennel királyságot biztosítottak a földnek, és Kish *[városa megalapozódott?]*
Ő hozta el a királyságot …" (kiemelések hozzáadva)

Ezek szerint Etana volt az a király, aki számára a *"királyság Kisbe ereszkedett alá a mennyből"* és nagy építőmester volt, s mindemellett a föld első nagy királya! Kétségtelen, hogy ezek alapján szoros párhuzamot vonhatunk Etana és a bibliai Nimród között. A sumér Ziusudra leírásban egy ezzel párhuzamos történet láthatunk, ami megemlíti a vízözön előtti időket is:

„Miután ***a királyság a földre ereszkedett a menyből,***
S miután [az annunakik] a fönséges diadémet és a királyi trónust a földre hozták a menyből,
Ő tökéletessé tette a szertartásokat [ritusokat] és magasztossá az isteni [annunaki] törvényt …
Megalapozta az öt várost …. tiszta helyeket,
megnevezete azokat, s kijelölte vallási központokká.
Az első ilyen város Eridu, amit Nudimmud-nak adott, a vezérnek,
A második Badtibira, amit … adott

A harmadik Larak, amit Endurbilhursag-nak adott,
A negyedik Sippár, amit Utu-nak, a hősnek adott,
Az ötödik Suruppak, ezt Sud-nak adta.
Amikor megnevezte ezeket a városokat, az imádat központjaiként jelölte ki ezeket …"
(Kramer, History Begins at Sumer, 149-150 o.)

Itt már annak a vallásrendszernek a létrehozása is Etana nevéhez fűződik, ami nem lehet más, mint a későbbi misztérium kultuszok ősforrása. Azok, akik Nimródot Etanával azonosítják, részben e fenti forrásokra alapozzák feltevésüket. A fenti listán szereplő öt város, amelyek a királyság földre ereszkedésével lettek megalapítva, több kutatót a Nimród korában (ha nem is Nirmód által) megalapított városokra, Bábelre, Erekre, Akkádra és Kálnéra emlékeztetnek, habár ezek egyeztetése nem feltétlenül megalapozott.

Roy L. Hales az *"Etana és az emberiség első királysága"* cimű munkájában megemlíti, hogy jó néhány generációval Etana uralkodása után, valamikor i.e. 2040 körül Ur városának akkori királya feltárt egy leírást a következő tartalommal:

Ennek a toronynak a felépítése erősen sértette az isteneket. Egy éjjelen ledöntötték azt, amit az emberek felépítettek, megakadályozva annak befejezését. Szerte szóródtak és a nyelvük különössé vált.

Hales megemlíti még, hogy a legkorábbi egyiptomi és kínai kerámiák rendkívül nagy hasonlóságot mutatnak a sumér kerámiákkal. Ez azt jelenti, hogy a szétszóródás után a nemzetségek egy ideig még megőrizték ősi kultúrájuk formális elemeit, s csak valamivel később fejlesztették ki sajátosabb kultúráikat.

A sumér források tartalmi mondanivalójából megalapozottnak látszik Etanát a bibliai Nimróddal azonosítani, ha nem is dogmatikusan. A királylista tizenharmadik uralkodója *"az egész világ királya és uralkodója lett, a nagy építő, aki egyesítette az emberiség nemzetségeit"*.

Hales így folytatja: *"Etana/Nimród sumériájának szétesése a kései Uruk és korai Jemdet Nasr periódus alatt következett be, s innentől a sumér kultúra hatása Egyiptomban mutatkozik meg."* Ekkoriban történt meg a népek szétszóródása, aminek alkalmával a különböző nemzetségek magukkal vitték Suméria kulturális motívumait és vallási hagyományait.

Az Etana név jelentése: *"aki felment a mennybe"*. Az Etana történet egy nagyon ősi történet, és a sas hátán mennybe szálló hős motívum az ó akkád irodalomban is megtalálható (Glassner, Mesopotamian Chronicles, 91), ahogy az iszlám is megőrizte ezt a történeti elemet éppenséggel Nimróddal kapcsolatban.

Gilgamesh

Egy másik személy, akit lejegyzett tettei alapján egyesek Nimróddal azonosítanak be, Gilgamesh, a róla elnevezett eposz hőse. Az eposzt leíró első agyagtáblákat

Nabu (a bibliai Nebo) isten templomkönyvtárában és Ashurbanipal ninivei könyvtárának romjai alatt fedezték fel. A Biblián kívül nem gyakran fordul elő JHVH neve az ősi Közel Kelet irodalmában és senki nem várhatja el, hogy a Gilgamesh eposz említést tegyen róla. A Biblia viszont számos pogány istenség nevét megemlíti, s tudjuk, hogy JHVH neve ismert volt a korai Közel Keleten, annak ellenére is, hogy erről kevés említést találhatunk.

Az is érthető és normális dolog, hogy azok, akik lázadásban állnak JHVH uralma ellen, azok nem fogják őt az igazság szerint reprezentálni, és logikus, hogy inkább a maguk lázadó, ellenszegülő szempontjából viszonyulnak hozzá, egy rossz szándékú istenségként mutatva be őt, ami később a gnoszticizmus egy fő motívumává vált. Ahogyan a Szentírás prófétái és a hit hősei is gyakran megvetéssel, lenézéssel kezelték a lázadó pogányokat és azok isteneit, úgy a pogányok által fennmaradt néhány referencia is lekezelően ír JHVH-ról.

A Gilgamesh eposz eddig feltárt legrégebbi példánya i.e. 2000-ből származik, de eredete és a tartalmi mondanivalója természetesen ennél régebbre visz bennünket vissza. A történet röviden ecsetelve:

Uruk lakói számára komoly gondot jelentett a fejedelmük arrogáns, kegyetlen és gonosz természete. Vele kapcsolatos panaszaikat a nagy Anu isten elé vitték, aki pedig Aruru istennőt arra utasította, hogy teremtsen meg egy vad ökröt, ami Gilgamesh mása lesz, s ami kihívást jelent majd számára és eltereli figyelmét egyik harcosának lányáról, egy nemes ember jegyeséről, akinek úgy tűnik, nem hagyott nyugtot. (Roux 1966: 114).

A Gilgames történetben vannak igencsak megbotránkoztatónak mondható részek. Alexander Heidel, az eposz első fordítója latin fordításban adta meg a pikánsabb leírásokat, de a későbbi fordítók már nem finomkodtak és nyersen adták vissza ezeket a részleteket is.

Az azonban sokat elárul, hogy a kétharmad rész isten és egyharmad ember Gilgames koránt sem a bibliai Isten erényeit tükrözte, mint inkább a bukott istenfiak és azok leszármazottainak, a nefilim-nek kicsapongásait.
A Biblia és a történész Josephus Nimródról adott leírása igencsak párhuzamos a Gilgamesh történet mondanivalójával. Úgy Gilgamesh, mint Nimród szembeszállt JHVH-val, zsarnoki uralmat hozott létre és mindent megtettek annak érdekében, akár erőszakkal is, hogy elfordítsák a népet Istentől!

Az özönvizet túlélő nyolc ember leszármazottai egy adott ponton letértek az Isten imádatáról, ami a jelek szerint sok tekintetben egy befolyásos, Isten ellen lázadó személy hatására történt meg. Ez a személy kétségtelenül csak Nimród lehetett, s ahogyan ő, úgy Gilgamesh is a maga ereje által sajátította ki a hatalmat.

Gilgames szembeszáll JHVH-val

A Gilgames eposz valójában az özönvíz utáni emberi történelem első istenellenes mozgalmát vázolja. Hőse - legalábbis a bibliai erkölcs alapján - egy szó szerint perverz, gonosz és alattomos személynek mondható, akit mindennek ellenére az eposz a korszak legerősebb és legkiválóbb hőseként mutat be. Gilgames eltökélte magában, hogy végez azzal, aki az özönvizet hozta a földre. Tervének kivitelezésében segítő társra talál, egy Enkidu nevű fél ember fél vadállat hibrid lény személyében, ami egyöntetűen egy nefilim kapcsolatot érzékeltet. Együtt indulnak útra a szakrális Cédrusok Hegyéhez, hogy elpusztítsák a szörnyet, aki az özönvizet okozta. A történet szerint Gilgamesh sikeresen végez a szörnnyel, s fejét veszi annak. A lény neve Huwawa (az asszír verzióban Humbaba). Azok, akik szerint Nimród azonos lehet Gilgamessel, az alábbi érvekkel szolgálnak.

A történet szerint Gilgames ezt mondja az őt kísérő hibrid barátjának, mielőtt megküzd Huwawá-val: *"Ha pedig elesek, nevet szereztem magamnak, mert azt mondják majd: Gilgamesh elesett a rettenetes Huwawával folytatott küzdelemben."*

A leírás következő öt sora azonban érdekes módon minden eddig feltárt táblából hiányzik. Mit tartalmazhatott ez az öt sor? Feltehetően Gilgames valami ilyesmit mondhatott: *"Ha pedig én győzök, azt mondják majd az emberek: A hatalmas Gilgamesh legyőzte Huwawát!"*

A Nimródot Gilgames-al azonosító vélemények szerint az eposz hiányzó sorait az 1Mózes 10:9 rögzíti, amikor is azt mondja az írás: *"Nimród [Gilgames] JHVH nagy legyőzője"* (már ha ezt a fordítást korrektnek tartjuk). Az ezt osztó vélemények szerint a történetben megnevezett Huwawa a JHVH név egy formája volt.

Ezt az értelmezést azonban hitelteleníti az, hogy az eposzban Gilgames és Enkidu sikerrel járt és megölte Huwawát, fejét vették neki és diadalmasan tértek vissza Uruk városába, ahol nyilvánossá tették, hogy Huwawa halott, tovább nem kell tőle tartani.

Mindenesetre sokan találnak annyi párhuzamot Nimród és Gilgamesh között, hogy a két személyt azonosítsák.

Egyéb teóriák Nimród beazonosításával kapcsolatban

David Rohl sumerológus a szintén sumér Enmakarban látja a bibliai Nimród megfelelőjét. Enmakar volt Uruk megalapítója és egyesek szerint az ő nevéhez fűződik az ékírás bevezetése is. Enmakar leginkább a sumér Enmakar és Aratta Ura című történetből ismert. Ez a sumér király valóban kiterjesztette uralmát a környező területekre, azonban ezt elsősorban diplomácia által tette, nem háborúval és erőszakkal.

Mindent összevetve a Nimród és Enmakar közötti hasonlóság meg sem közelíti a Nimród és Etana közötti párhuzamokat.

Más teóriák szerint Nimród azonos Ninurtával vagy Ninus-al, asszíria királyával, a föníciaiak és egyiptomiak Reshep, illetve Reshpu nevet viselő alakjaival, valamint a görög Orion-nal.

Nimród és a pogány kultuszok kapcsolata

Nimród személyével és halálával kapcsolatban legendák és hagyományok hosszú sora alakult ki. Bizonyos antikatolikus keresztény körökben Nimród személyéhez kötik a pogány misztériumkultuszok kialakulását. Így egy gyakran ismételt, de történelmileg egyáltalán nem hitelesíthető teória szerint Nimród felesége saját anyja, Szemiramisz volt. Ezzel az a legnagyobb probléma, hogy a történelemben beazonosítható Szemiramisz (Sammuramat) nem volt Nimród kortársa, ő a későbbi asszír és babiloni periódusban élt, aki assziria kormányzója volt i.e. 810 és 805 között. A történelmi leírások (pl. Siculus Diodorus leírásai) is azt mutatják, hogy Szemiramisz Asszíria királyának, a Ninivét megalapító Ninusz-nak (Ninua vagy Ninurta) volt felesége. Akik Nimródot Ninusszal azonosítják feltehetően az *1Mózes 10:10-12* nem egészen pontosan fordított verseire alapozzák a nézetüket (néhány fordítás azt érzékelteti, hogy Nimród építette fel az asszír városokat, holott, amint azt márt korábban láttuk, e versek pontosabb fordításai arra mutatnak rá, hogy az asszírok hagyták el Nimród birodalmát és építették fel ezeket a városokat). A teória azzal folytatódik, hogy Nimród, más néven Marduk és Szemiramisz, vagy Aserát (Easter) személyesen hozták létre azt a pogány vallásrendszert, ami aztán a Babiloni Misztériumok néven vált ismerté és terjedt el szerte a földön. Ennek a történetnek több verziója is van, a legismertebb szerint Szemiramisz Nimród halála után fiút szült, akit Tammuznak nevezett el. Mivel Nimród már halott volt, Szemiramisz kijelentette, hogy a gyermek csoda által fogant meg a méhében és Marduk újjászületése volt. Ez az esemény adta meg az alapjait a pogány vallásokban elterjedt anya és szent gyermeke kultusznak, illetve imádatának. Ugyancsak ehhez vezethető vissza a pogány elemeket magába szívó kereszténység által is vallott szentháromságtan. Ez a nézet elsősorban Alexander Hislop, A két Babilon című munkája által került a köztudatba, de történelmileg nem hitelesíthető.

Az igaz, hogy a bukott szellemi rend által az embereknek átadott *„szent anya és gyermeke”* kultuszát a legősibb időktől kezdődően a föld csaknem minden nemzete a magáévá tette a germánoktól az indiaiakig, a skandinávoktól az egyiptomiakig. Egyiptomban az Iszisz és Hórusz nevet viselték, Indiában Devaki és Krishna, a germánok szűzanyafigurája pedig Hertha volt. A gyermekét az ölében tartó anya képe mélyen beivódott a pogány hitvilág hagyományaiba, és

tudvalévően még a kereszténységbe is sikeresen beszivárgott Szűz Mária imádatának formájában. Némely Nimróddal asszociált mitológiai elem valójában sokkal korábbi időkre, az istenek háborúinak idejére vezethető vissza. Így pl. a szűzkultusz kialakulását nem köthetjük közvetlenül Nimród nevéhez, hiszen ennek az eredete is messze ősibb korszakra megy vissza, és kapcsolatban áll a Zodiákus csillagjegyeinek üzenetével, ami pedig az ember megteremtése előttre vezethető vissza. Vannak, akik Nimródot Hórusszal azonosítják, ami Hórusz történetének elemzésekor (amibe itt most nem megyünk bele) szintén alaptalannak mondható, hiszen ez a történet sokkal korábbra, az istenek harcainak idejéhez vezethető vissza. Mindemellett, Nimród kétségtelenül egy kiemelkedő közvetítője volt annak a bukott angyalok által átadott vallási rendszernek, ami a pogány misztérium kultuszok és okkult iskolák alapjait képezi, de nem ő volt maga a forrásuk. Mivel a korabeli királyok az istenek kirendeltjei voltak, így egyféle papi funkciót is végeztek, de nem ők voltak annak létrehozói. Mindezek valódi forrása a magát Luciferként istenítő bukott arkangyal és az őt követő angyalok, a nefilim és annunaki. Nimród az ő választott eszközük, a kor Isten ellenes globalista rendszerének uralkodója, az antikrisztus prototípusa volt. Természetesen mint ilyen, akár szerzője is lehetett néhány luciferiánus gyakorlatnak és rítusnak, de végül nem istenné emelkedve érte utol a vég, hanem egy megvetett, bolond, vén királyként.

Az okkultizmus és titkos társaságok Nimródja

Nimródra talán érdemes még egy fontos szempontból is kitérni, hiszen ő érthető okoknál fogva az okkult követői számára is egy jelentős kultusz személy. Így pl. a szabadkőművesek azt vallják, hogy ő volt az első mestere annak az építő jellegű munkának, amelyet maguk is végeznek (nevet csinálni maguknak és saját erőből, saját elképzeléseik által feljutni a mennybe, halhatatlanságot nyerni). Így a szabadkőművesek valójában Nimródban, Bábel tornyának építőjében látták az első mesteri *"építőt"*, nem a salamoni templomot felépítő Hiram Abiff-ban! Éppen emiatt a kezdő szabadkőműveseket az ún. Nimródi Eskü-vel avatták be a szakmába. Ezzel az esküvel az inas a halálig tartó titoktartásra kötelezte el magát.

A *Szabadkőművesség Szimbólumai* című munkában a mű írója, Daniel Beresniak a következő megjegyzést teszi:

> **Salamon király templomának elkészülése nem mindig volt kulcsfontosságú dátum a szabadkőműves kozmológiában. Eredetileg a központi szerep Bábel tornyának jutott. Az ősi Regius kézirat, amely húsz évvel megelőzi Cook [1410-ben kiadott] munkáját, Nimródot, a hírneves torony felépítőjét nevezte meg a "legelső és legkiválóbb [építő] mesterként". Ő [Nimród], nem pedig Salamon volt az, aki kiadta a Kőműveseknek az első nagy feladatot, lefektette számukra a viselkedésmód szabályait és a hivatástudatot ….**

Az 1756-ból származó ún. "*Thistle*" szabadkőműves kézirat hasonlóan Nimródot nevezi meg a társaság alapító őseként:

> Nimród "szervezte meg a [szabad] Kőműveseket" és ő adta meg nekik a jeleiket és szakkifejezéseiket, amelyek megkülönböztették őket a többi embertől … ez volt az első alkalom, amikor a Kőművesek mesterségük alapján szerveződtek meg."

Bárhogyan is nézzük, Nimróddal kapcsolatban következetesen egy olyan kép bontakozik ki előttünk, hogy ő volt az első olyan emberi eszköz, aki a bukott sátáni rendet szolgálva és a bibliai JHVH-t ellenezve az antikrisztus előtípusaként lépett fel. Ő volt a megalapozója és az első építője annak a piramisnak (munkának), amire az Antikrisztus teszi fel majd az utolsó követ. Ő fektette le azt a pogány, istenellenes vallási és politikai struktúrát, ami a végidők Nagy Babilonjában válik majd teljessé. Mint ilyen, nem véletlenül vállalják őt fel méltányos ősként az olyan okkult luciferiánus szervezetek, mint a szabadkőművesek és a New Age égisze alatt funkcionáló neo-pogány körök.

Nimród kegyetlen, diktatórikus hatalmat gyakorolva mindent megtett annak érdekében, ha kellett erőszak alkalmazásával is, hogy elfordítsa az általa uralt népet Istentől! Ne feledjük, ez akkor az egész emberiséget jelentette. Ezzel Nimród az eljövendő, globális hatalmat birtokló antikrisztus prototípusa, akit a luciferiánusok királyként várnak, s akinek eljöveteléért dolgoznak.

Nimród és hagyományai a magyar és egyéb nemzeti mondákban

A középkorban lejegyzett magyar gesták [Gesta Hungarorum] és eredetmondák szerint a hunok és magyarok egy Ménrót nevű király két fiától Hunortól és Magortól származtak. E legendában a szóban forgó Ménrót Tana fia volt, feleségét pedig Enéh nek hívták. A történetnek több változata van és bizonyos változatokban ezt a Ménrótot Kús fiával, Nimróddal, a nagy vadásszal, Tanát pedig a sumér Etanával azonosítják. Tény, hogy a nimródi származásnak erős hagyományai alakultak ki, de bibliai szempontból több oknál fogva sem felelnek meg a valóságnak. Nimród kusita származása, valamint a kusita népek földrajzi elrendezései és rasszjegyei eleve kizárják azt, hogy a hunok és magyarok ehhez a nemzettséghez tartoznának. E két nép eredete sokkal inkább a bibliai Jáfet fiához, Magóghoz, illetve a magógiták egy alágát kitevő Góghoz köthető. A Nimródhoz való ragaszkodás ez esetben is ahhoz a korábban már említett tényhez vezethető vissza, hogy őt, mint az egységes emberiség első nagy királyát, számos nemzet vallotta és vallja a mai napig az ősatyjának. Más szóval ez a gondolat a bábeli berögződés egyik

maradványa. Mindemellett tény, hogy a magyarok több, Nimródhoz fűzhető hagyományt megőriztek. Ahogyan a szemita asszírok szintén atyjuknak tekintették őt és megőrizték roppantul jól szervezett militarista hagyományait, s ahogyan a szintén szemita babiloniak megőrizték az ő uralma alatt lefektetett vallási hagyományokat, úgy a jáfeti, vagy a pusztai népek is megőriztek egy sajátos nimródi tulajdonságot. Mégpedig a nagy vadásznak a vadászattal kapcsolatos erényeit, hagyományait, ami fellelhető Ázsiától az amerikai indiánokig.

Egy Nimródhoz visszavezethető, és világszerte elterjedt hagyomány a párducbőrből készült viselet használata, mint a vitézség, a hősiesség és méltóság szimbóluma. Ez a hagyomány a magyar olvasók számára valószínűleg ismerős, hiszen hagyományainkban a párducbőr kacagány viselete szintén a nagy vezérek, vitézek és hősök viselete volt. Ez azonban koránt sem egy egyedien magyar vonatkozású jelenség, ugyanis a párducbőr ilyen jellegű öltözete ismert volt az egyiptomi papoktól kezdve a maja indiánokig, s a pusztai népeken át a dél afrikai zulu törzs harcosaiig. Itt talán adjunk egy néhány soros összefoglalót Alexander Hislop, *The two Babilons* című munkájának (44. o.) idevonatkozó részéből: Nimród a nagy vadász egy leopárd szelídítő vagy ["Párduc Uraság"] volt, akinek leopárdok húzták a szekerét, és ő maga is foltos leopárdbőr viseletet hordott, ahogyan papjainak öltözéke is ez volt. Ezt a leopárdbőrt mintegy vadásztrófeaként viselte, hősiességének jeleként. Később vitézei is követték ezt a példát és a párducbőr kacagány a hősiesség, a vitézség és méltóság egy státusszimbóluma lett, amely szokást láthatóan a nemzetek szétszóródása után magukkal vitték a különböző népek, akiknek vezérei és jeles harcosai ezzel a viselettel tüntették ki magukat. A magyar nép csupán egyike volt azon nemzetségeknek, amelyek tovább őrizték ezt a hagyományt, s nem mellékesen Nimródig vezetik vissza. Ez a hagyomány nem jelent vérségi kapcsolatot Nimróddal, hiszen mint láttuk, megtalálható a legkülönbözőbb földrészeken a legkülönbözőbb rasszok harci viseleteként és mitológiai motívumaiként.

Záradék

Manapság Nimród egy újra felfedezett hős, akinek felelevenedett kultusza összeköti a korai ókor Isten ellenes pogány lázadóit a New Age neopogány Isten ellenes lázadóival. Nimród szelleme kapcsolja össze a korai építőket a modern építőkkel. Az általa megkezdett munkát az új Nimród, az antikrisztus fejezi be, aki egyesíti az egykor szétszórt népeket és uralkodik rajtuk, mint a JHVH uralma ellen fellázadó hős. Mert JHVH az ellenség! - mondják. Ez a gyarló, haragos Isten és hívei, a gonosz, maradi gondolkodású zsidók és keresztények állnak útjában az emberi felvilágosulásnak és az új Aranykorszak eljövetelének! Ez a háborgás az idők jele:

> **Zsoltárok 2:1-12** **1** Miért háborognak a nemzetek? A népek miért kovácsolnak hiú terveket? **2** A föld királyai fölkelnek, nagyjai összeesküsznek JHVH ellen és Fölkentje ellen: **3** "Törjük össze bilincsüket, tépjük szét rabláncukat!" **4** Aki az égben lakik, az mosolyog rajtuk, kineveti őket JHVH. 5 De egyszer majd haraggal fordul feléjük, és kemény szót intéz hozzájuk: **6** "Én szenteltem fel Királyomat a Sionon, szent hegyemen." 7 JHVH végzését hirdetem; Ő így szólt

hozzám: "A Fiam vagy, ma adtam neked életet. 8 Kérd tőlem, és örökségül adom neked a népeket, birtokodul a föld
határait. 9 Vasvesszővel verheted őket, és mint a cserépedényt, összetörheted." 10 Nos, királyok, térjetek észre, föld
urai, hadd intselek benneteket! 11 Szolgáljatok az Úrnak félelemmel, 12 csókoljátok meg a lábát rettegéssel! Nehogy
fölgerjedjen ellenetek, és elvesszetek az úton, ha hirtelen fellobban haragja. **De boldogok mind, akik hozzá
menekülnek.**

Áldott az, aki az Úrban talál menekülést.

Nimróld halála

Nimród halálának pontos körülményeit egyetlen forrás örökítette meg, ez pedig szintén a korabban már idézett “Igazak könyve”:

Szefer HaJasher 27:1-16 1 És Ézsau, Ábaraháм halálát követen gyakran kiment a pusztába vadászni. 2 És Nimród, Bábel
királya, aki nem volt más, mint Ampraphel, szintén gyakran eljárt vadászni a vitézeivel a mezőre, és körüljárni [a
terepet] az embereivel a nap hűvösében. 3 És Nimród minden ilyen alkalommal figyelemmel követte Ézsaut, mert
féltékenység támadt szívében Ézsau iránt minden egyes napon. 4 És egy alkalommal, amikor Ézsau kiment a mezőre
vadászni, meglátta Nimródot, amint két vitézével poroszkált a mezőn. 5 És bár vele indult minden vitéze és embere,
akik kisérni szokták őt a pusztába, de azok hátramaradtak a távolban, messze tőle, lévén, hogy más irányba keresték
a vadakat, és Ézsau elrejtőzködött Nimród ellől, hogy becserkéssze őt a csalitban. 7 És amikor Nimród és a két vele
lévő vitéze a közelébe értek, Ézsau hirtelen elugrott a rejtekhelyéről, kardot rántott és Nimródva rontva levágta
annak fejét. 8 És Ézsau elkeseredett küzdelmet vívott a Nimródot kisérő két vitézzel, amikor azok kihívták, rájuk
rontott és megölte őket a kardjával. 9 És Nimród vitézei, akik hátramaradtak, a távolbol meghallották és felismerték
a két vitéz kiáltozásait és futni kezdtek, hogy megtudják az okát, de a királyukat a két emberével már holtan találták
a földön. 10 És amikor Ézsau meglátta, hogy Nimród vitézei közelednek a távolból, elfutott, s így menekült meg; És
Ézsau magával vitte Nimród értékes ruházatát, amit apja [Kus] hagyott rá, s amely által Nimród győzedelmeskedett
az egész földön. És miután elmenekült, elrejtette azokat a saját házában. 11 És Ézsau fogta a ruhákat és tovább futott
a városba Nimród emberei elől, és apja házába tért, aggódva és a harctól kimerülten, és bánatában a halált kívánta,
amikor Jákobhoz, testvéréhez tért, s leült mellé. 12. És ezt mondta testvérének, Jákobnak: Íme, meghalok a mai
napon, mi hasznomra van a születési jog? És Jákob okosan kezelte ezt a dolgot Ézsauval kapcsolatban, és Ézsau
eladta a születési jogát Jákobnak, ugyanis mindez az Úr keze által történt. 13 És vele [eladta] a machpelahi
barlangban lévő sírhelyét is, amit Ábrahám vásárolt meg Heth fiaitól, mint [családi] temetkezéshelyet, ezt Ézsau
eladta Jákobnak, és Jákob mindent megvett testvérétől, Ézsautól, azok adott értéke szerint. 14 És Jákob mindezt
migírta [a szerződést] egy könyvbe, tanúk szeme láttára, majd lepecsételte és a könyv Jákob kezében maradt. 15 És
amikor Kús fia Nimród meghalt, az emberei lesúlytva felemelték őt és hazavitték, és eltemették őt a [saját]
városában, és Nimród teljes életének napjai kétszáz és tizenöt év volt, és akkor meghalt. 16 És Nimród
uralkodásának napjai a föld népe fölött egyszáz és nyolcvanöt év volt; és Nimród Ézsau kardja által halt meg,
szégyenben és megvetésben, és Ábrahám magja okozta halálát, ahogyan azt egykor az álmában meglátta.

Látható, hogy a hevesvérű Ézsau bizonyítani kívánta önmagát és érdemeit, s mivel lehet nagyobb dicsőséget elérni, mint annak a Nimródnak a megölésével, aki az akkor ismert világ negnevezetesebb harcosa és uralkodója volt, aki erejének teljében még Istennel is szembe mert szállni Bábel tornyának

felépítésekor. Ki tudja - gondolhatta -, talán egyszer még őt is kikiáltják majd a világ egyedüli királyaként. Ézsau tehát Nimród módjára, a saját **érdemei** alapján kívánt naggyá válni, ami talán a legjellemzőbb sátáni szellemiség. Egy további igen érdekes kiegészítése a Szentírásnak a születésijog eladásával kapcsolatos. Amikor Ézsau eladja a születésijogát Jákobnak, ott a bibliai leírás nem vázolja a vadászatból hazatérő Ézsau *"rettenetes fáradságának"* az okát *(1Móz. 25:29-30)*, és emiatt a következő mondata pedig egyenesen rejtelmesnek, vagy érthetetlennek mondható: "*Íme úgy is meghalok, mit számít nekem az elsszülöttség?"* A Szentírás nem tér ki a halálfélelem okára, erre a Jásher könyvében található történet adja meg a magyarázatot: A Nimródot megölő Ézsaut üldözőbe vették annak vitézei és halálra keresték! Ézsau menekült előlük és ennek a halálfélelemnek az állapotában adta el a születési jogát. Nem is csoda, hogy akkor és abban az állapotban ezt *"semmibe vette" (1Móz. 25:34)*. Ezzel beteljesedett egy látomás, illetve jóslat, miszerint Nimród vesztét Ábrahám egy utóda fogja okozni.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

Zsidó volt-e Jézus (Jahósua)?

Letölthető Word dokumentum

PDF

Több generáció nőtt fel úgy a "keresztény" Európában, hogy soha nem olvasott bele a Bibliába, ám ki volt téve az egyre népszerűbbé váló New Age eredetű, ezoretikus szellemi befolyásoknak. Az ilyen emberek aztán kétes forrásokból merítenek hamis információkat a Bibliáról és annak tanításairól. Részben ez az oka annak, hogy a magukat bibliai keresztényeknek valló embereknek gyakran olyan kihívásokkal kell szembenézniük, amelyekkel a korábbi idők híveinek soha nem kellett, vagy legalábbis nem ilyen mértékben. Ez az aktuális kihívás nem annyira az ateista világnézetet és az evolúciót vallók részéről történik, mint inkább a felől a **New Age** kötődésű spiritualizmus felől, ami mára messze meghaladta a korszellem határát. Az ateistákkal ellentétben az új spiritualizmus hívei a korai gnosztikusok óta nem látott vehemenciával és taktikával támadják a Bibliát és annak Istenét. Állításaik szerint a Bibliát számtalan alkalommal átírták, abba belehamisítottak, illetve *„a zsinatokon”* kivettek abból bizonyos titkos ismereteket feltáró ősi - elsősorban gnosztikus - könyveket. Vagyis a Biblia üzenete az nem az, ami, Istene pedig nem az, Aki, hanem egy teljesen más valami, és valaki. Mégpedig egy olyan valami és valaki, amit, s akit ez az *„átírt Biblia”* határozottan ellenez és támad. Kik követték el a bibliai hamisításokat, kik ebben a vétkesek? Nos, ki más is lenne, mint a zsidók és a keresztények. A taktika szerves részét képezi Jézus Krisztus személyiségének átformálása, akit teljesen el kívánnak vonatkoztatni a Szentírás zsidó származású Yahushua-jától vagy Messiásától. Így lesz a Megváltó Jézusból egy keleti guru, egy bölcs tibeti tanító, egy pártus herceg, stb., kinek-kinek a maga kósza rögeszméje szerint. A gnoszticizmus Jézusának az Atyja pedig egy „jóságos Isten”, aki nem hogy nem azonos „a zsidók bosszúálló kegyetlen JHVH-jával”, hanem ellenfele annak. (Ennek alapja Markion II. századi gnosztikus tanító nézete) A jó rossznak lett mondva, a rossz pedig jónak, mindez gyakran a Bibliára, de egyre inkább bizonyos *„titkos tudásokra”* hivatkozva. Ebben az írásban konkrétan arra a kihívásra kívánunk választ adni, miszerint a Biblia sehol nem tesz olyan utalást, hogy Jézus Krisztus zsidó származású lenne. Lássuk hát, hogy igaz-e ez az állítás, lássuk hát, „zsidó e volt Jézus”? (Az írásban a nyomaték kedvéért Jézus eredeti héber nevét, a Yahushua nevet használjuk reá vonatkozóan).

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

Church of God

p.poli@mailcity.com

Email:

Weboldal: **http://www.churchofgod.hu**

Ki, vagy mi a zsidó bibliai értelemben?

Zsidó volt-e Jézus Krisztus? Mielőtt ezt a kérdést tisztáznánk, előtte talán tisztázni kell egy másik, igen vitás kérdést, mégpedig azt, hogy bibliai értelemben ki is számít zsidónak? Ez több okból is egy fontos kérdés, ugyanis a Szentírás kétféle zsidót említ: egyrészt az igaz zsidókat, akik közül az üdvösség támad *(Jn. 44:22)*, másrészt pedig bizonyos hamis, vagy álzsidókat, akik a Sátán zsinagógájaként szolgálják az urukat *(Jel. 3:3)*. Emellett nagy számban vannak, a **judaizmusba** betért prozeliták, akik genetikailag nem zsidók, és bibliai értelemben igen vitatható a „zsidóságuk". Ebben az írásban most csak a bibliai értelemben vett „igaz" zsidókkal foglalkozunk, a hamis, illetve prozelita zsidók kilétét és állapotát a Sátán zsinagógája **első** és **második** részei tárják fel.

Az igaz zsidók annak a héber származású Ábrahámnak a leszármazottai, akit Isten „barátjának" nevezett *(2Krón. 20:10; Jak. 2:23)*, s akivel megkötött egy szövetséget. Ez a szövetség számos feltétel nélküli ígéretet tartalmazott, amelyek között vannak testi vonatkozású, és vannak szellemi vonatkozású ígéretek is. Egy testi vonatkozású ígéret volt pl. az, hogy Ábrahám fizikai leszármazottainak a választott ágazata fogja örökölni egyebek mellett az Ígéret földjét *(1Móz. 17:8)*. Ezeknél azonban jóval fontosabbak voltak azok a szellemi ígéretek, melyek szerint Ábrahám magvából jön majd el az egész emberiség megváltója, a Messiás *(1Móz. 12:3; 22:18)*. Ábrahámnak több fia volt, a választott ág avagy a messiási vérvonal az Izsák, majd Jákob családfája volt. Jákob nevét Isten változtatta meg Izrael-re *(1Móz. 35:10-12)*, ennek a névnek a jelentése: „aki Istennel győz". Jákobnak tizenkét fia született, Izrael gyermekei *(2Móz. 1:6-7)*, akiknek a leszármazottai tizenkét nemzetséget alkottak és akikkel - az ábrahámi szövetség részeként - Isten megkötötte azt a szövetséget, amit az első vagy ószövetségként ismerünk. Emellett mindegyik törzs külön-külön is kapott egy egyedi nemzetségi vonatkozású ígéretet *(1Móz.49)*.

A tizenkét izraelita pátriárka egyikét Yahudának (Júdának) nevezték, tőle származott a zsidók nemzetsége. Fontos tény tehát, hogy Izrael törzsei közül, csupán **egyetlen törzs** volt zsidó. Viszont Júda nemzeti ígérete volt, hogy a továbbiakban már az ő vérvonala lesz az, amelyből eljön majd a Messiás *(1Móz. 49:10)*. Így tehát Izrael nemzetségei közül Júda törzséből, vagyis a zsidók közül *„támadt fel"* az üdvösséget elhozó Megváltó *(Jn. 4:22)*. Salamon király halála után Izrael két ágra szakadt, a tíz törzsből álló **Izrael házára** és **Júda házára**, amit Júda, Benjámin és Levi törzsei tették ki. Miután Izrael háza ismételten megszegte a szövetséget, Isten fogságra adta őket, s a mai napig az *„elveszett tíz törzs"*-ként

vannak számon tartva. Innentől a bibliai történet már csak Júda házával, a zsidókkal folytatódik egészen Krisztus eljöveteléig. Fontos azt kihangsúlyozni, hogy zsidók nem léteztek Júda előtt. Ábrahám, Izsák és Jákob nem volt zsidó, ahogy Izrael tizenegy másik törzse sem zsidókból állt.

A különálló zsidó nép (héb. Yehudim) történelme tehát Jákob egy fiával, Judah-val (héb. Jehudah, vagy archaikusabban Yahudah), a zsidó törzs pátriárkájával kezdődött. Ezen a ponton talán folytassuk az ő eredeti héber nevének az elemzésével, mert az egy bizonyos fokú rálátást ad arra is, hogy bibliai értelemben ki, vagy mi is az „igaz" zsidó.

Tudjuk, a Szentírásban a neveknek óriási jelentőségük van. A YEHUDIM [Yod, Hey, Vav, Dad, Yod, Mem] a bibliai pátriárka *(1Móz. 29)* YAHUDAH (Juda) nevének a többes számú változata. A *yehudim* magyar fordítása vagy megfelelője: zsidó/k (a "jud" > "dzsúd" > "zsid" hangtani evolúcióval), ám ezzel a névváltozattal elveszett a név jelentésének lényege. Júda héber neve ugyanis magában foglalja a Tetragrammatont, vagyis YHWH (yod-he-vav-he) nevének minden betűjét [Strong's ***#3050*** YAH] és [Strong's ***#1935*** „Hohd"; he, vav, daleth]. Ez utóbbi dicsőséget, dicsőítést fejez ki, így a YAHUDA név jelentése *„YHWH dicsősége"*, vagy *„YHWH dicsőítője"*. Yahushua (Jézus) e tekintetben teljes mértékben betöltötte a *yahudita* (zsidó) név jelentését, ahogy tette ezt minden olyan zsidó, akik bensőleg, szellemileg voltak zsidók, a hit és Isten Szelleme által. **Ebben az értelemben** tehát még a keresztények is zsidók.

Az új szövetség ugyanis *„szellemi zsidóknak"* nevezi azokat a megtért pogányokat, akik a szerint a tiszta szellemiség szerint élnek, amit Isten a testi zsidóktól elvárt volna *(5Móz. 10:16, 30:6).* Azok a nem zsidó származású emberek, akik "szellem szerint" van körülmetélve, és életükkel Istent dicsőítik, azok jobban rászolgálnak a Yehudim névre, mint a testi születésű, de engedetlen zsidók.

> **Róma 2:28-29 28** Nem az a zsidó, aki látszatra az, s nem az a körülmetélés, ami a testen látható, **29 az a zsidó, aki bensőleg az, s aki nem betű szerint, hanem lélek szerint körülmetélt.** Az ilyen nem embertől, hanem Istentől kapja a dicséretet.

Isten szava azért nevezi a megtért pogány hívőket szellemi Izraelnek *(Gal. 6:6)*, illetve szellemi zsidóknak (mint fentebb), mert ők YHWH-t dicsőítik az életükkel.

Yehudim-nak (zsidónak) lenni, vagy ezt a nevet viselni óriási felelősséggel jár! Ugyanis, ha a név viselői nem töltik be annak jelentését, illetve nem hoznak dicsőséget arra, Aki erre rendelte őket egy szövetség keretein belül, akkor gyalázatot hoznak Isten nevére, ami következményekkel jár: *„Aki a törvénnyel dicsekszel, a törvény megszegésével gyalázod az Istent? Bizony* ***'miattatok káromolják az Isten nevét a pogányok között'****, úgy amint meg van írva" (Róm. 2:23-24)*. És való igaz, az engedetlen zsidók szégyent hoznak Istenre, miattuk gyalázzák a pogányok a Biblia Istenét, s emiatt Isten büntetésében fognak részesülni *(Mal 2:2)* a Jákob nyomorúsága idején *(Jer. 30:3-7).* De a pogányoknak, akik semmivel sem jobbak a felelősségüket be nem töltő zsidóknál, akik maguk nem *„igaz szellemi zsidók"*, azoknak az égvilágon semmi joguk nincs bírálni vagy elítélni a testi zsidóságot:

> **Róma 2:1-11 1** Ezért nincs mentséged, te ítélkező ember, mert amikor más felett ítélkezel, magadat ítéled el, hiszen magad is ugyanazt cselekszed, miközben ítélkezel! **2** Azt pedig tudjuk, hogy az Isten ítélete igazságosan sújtja azokat, akik ilyeneket

cselekszenek. 3 Azt gondolod, te ember, aki ítélkezel azok felett, akik ilyeneket tesznek, holott magad is ugyanazokat
cselekszed, hogy akkor te megmenekülsz az Isten ítéletétől? 4 Vagy megveted jóságának, elnézésének és türelmének
gazdagságát, és nem veszed tudomásul, hogy téged az Isten jósága megtérésre ösztönöz? 5 Te azonban kemény szívvel és
megtérés nélkül gyűjtesz magadnak haragot a harag napjára, amikor az Isten nyilvánvalóvá teszi, hogy igazságosan ítél. 6
Mert mindenkinek cselekedetei szerint fog megfizetni: 7 azoknak, akik állhatatosan jót cselekedve törekszenek dicsőségre,
megbecsülésre, és halhatatlanságra, örök életet ad; 8azoknak pedig, akik viszálykodók, akik ellenállnak az igazságnak, és a
hamisságot követik, haraggal és bosszúállással fizet majd. 9 **Gyötrelem és szorongás lesz a része minden ember lelkének,**
aki a rosszat cselekszi, zsidónak elsősorban, de görögnek is; 10 viszont dicsőség, tisztelet és békesség jut majd osztályrészül
mindenkinek, aki a jót cselekszi, zsidónak elsősorban, de görögnek is! 11 Mert Isten nem személyválogató.

A szövetség megszegői az Írásnak megfelelően *"szitokszóvá és gúny tárgyává váltak a népek között" (5Móz. 28:37),* ám az ítélet mindenkit elér, először a zsidót, aztán a pogányt *(Róm. 2:9),* akiket Pál a globalizált hellén világban általánosítva a *görög* menevezéssel illet.

Hogy a zsidó név szitokszóvá lett-e? Nos, ez annyira igazzá vált, hogy minden és mindenki, ami ezzel a névvel kapcsolatba hozható, sok ember számára a hamisságot, gonoszságot és ördögiséget testesíti meg. Ennek mértéke azonban már messze átesett annak a bizonyos lónak a túloldalára azzal, hogy sokak szemében a zsidók miatt még a Biblia hitelessége, Yahusua személye, sőt még Magának Istennek a kiléte is kompromittálva lett. Ily módon azonban mindazok, akik a Bibliát a zsidók hamisítványává nyilvánítják, "Jézust" pedig szinte mindennek hirdetik, csak éppen zsidónak nem, Istent pedig egy ítélkező bosszúálló szörnyeteggé teszik, azok maguk is az ördög játékszerévé, illetve ügynökeivé váltak.

Yahushua (Jézus) zsidóként született meg

Az, hogy Yahushua zsidóként született, egy komolyabb bibliaolvasó számára a Szentírás egyik legvitathatatlanabb tényének mondható, hiszen az görög iratok legelső sorai így szólnak: *„Jézus Krisztusnak, a Dávid fiának, az Ábrahám fiának nemzetségkönyve." (Mt. 1:1)* Aki ezt vitatja, az a saját bibliai illiteralizmusáról tesz tanúságot.

A mi nyelvünkben Jézusnak nevezett ember egy valós történelmi személy volt, aki valamikor i.e. 3-4 körül született meg a római uralom alatt álló Júdeában. Szülei mindkét ágon a Júda (Yahudah) törzséből való Dávid házából származtak *(Mt.1:2-16; Lk.3:23-38)*, fiuknak a héber Yahushua nevet adták, méghozzá Isten Gábriel arkangyal általi utasítására *(Luk. 1:31; Mt. 1:21).* Vagyis ezt a nevet maga Isten adta neki, és a környezetében mindenki így ismerte és szólította. A név egy viszonylag gyakori héber név volt, jelentése: *"YHVH megment"*. Ennek a héber névnek a görög megfelelője, pontosabban transzliterációja a (Ἰησοῦς) Iēsous, ami aztán Jésus-ként, illetve annak nyelvi változataiként vált elterjedté. Mivel az ú.n. Újszövetség a kor "világnyelvén", vagyis görög nyelven terjedt el a kereszténység korai szakaszában, így ennek a névnek a változatai maradtak meg a kollektív tudatban. Magyar nyelven ismert a név Józsué formája is, ezt a változatot a Biblia magyar nyelvű fordításai a mai napig használják (lásd Józsué könyve). A Krisztus pedig nem egy név, mint inkább egy titulus, aminek jelentése [Isten által valamilyen szolgálatra] „Felkent". A héberben ez Messiah, aminek a görög fordítása (Χριστός), Khristósz, magyarul Krisztus. Származásából és nevéből tehát levonhatjuk, hogy a yahudita (YHWH-t dicsőítő) nemzet tagjaként ő lett

kijelölve YHWH által az emberiség megmentésére, vagyis az ígért üdvösségünk és megváltásunk eszközeként.

Yahusua (Jézus), zsidóként a zsidókhoz, illetve az izraelitákhoz jött el, akik egészében véve valóban megtagadták őt *(Mt. 15:24; Jn. 1:11)*. A Szentírás szerint a Messiásnak Júdától kell származnia *(1Móz. 49:10; Mik. 5:2; Mt. 2:6; Jn. 7:42)*, ahogyan Dávid király maga is zsidó volt *(1Sám. 17:12; 1Krón. 28:4)*, s akinek a Messiás a leszármazottja kellett, hogy legyen *(2Sám. 7:12-13, Ézsa:9-6-7; Jer. 23:5-6)*. Ez oknál fogva nevezték őt **Dávid fiának** *(Mt. 21:9)*.

Yahushua (Jézus) Yahuda (Júda) törzséből származott *(Héb. 7:14)*. A nevelőapja Dávid nemzetségéből való férfi volt *(Mt. 1:6:-16)*, ahogyan a szülőanyja is *(Luk. 1:27, 32-34, 3:23-31)*.

Yahushua a zsidók királyaként született meg *(Mt. 2:2; Mrk 15:2,9)*, az Isten törvénye pedig kimondja, hogy a zsidók királyának Isten választottjának és zsidónak kellett lennie. Isten pedig a zsidó Dávidot választotta Júda királyának, akitől az ugyancsak választott *(Ézs. 42:1)* Messiásnak is származnia kellett *(1Sám. 16:12-13; 2Krón. 6:6; 5Móz. 17:15)*. Nyolc napos korában a törvénynek megfelelő módon elsőszülöttként Istennek ajánlották és körülmetélték, megváltották és elvégeztek minden egyes, a törvényben előírt tisztasági rendeletet *(Lk. 2:21-24; 3Móz. 12:2-3; 4Móz. 18:5)*. Yahushuát Izrael (köztük a zsidók) vigasztalásának nevezi az Írás *(Luk. 2:25)*, valamint a pogányok világosságának és Izrael dicsőségének *(Luk. 2:32)*.

Yahushua (Jézus) zsidóként élt

Yahushua, mint Yahudim (zsidó), tökéletesen betöltötte a YAHUDA név jelentését. Habár a Jeruzsálemtől délre fekvő Betlehem városában született meg *(Mt. 2:1; Mik. 5;2)*, de szülei a Jeruzsálemtől északabbra fekvő galileai Názáret városában éltek, ahová vissza is tértek, miután elvégeztek mindent, ami a mózesi törvényben elő volt írva *(Luk. 1:26-27, 2:4,39)*. A gyermek Yahushua a szüleivel minden évben elzarándokolt Jeruzsálembe (ami számukra egy 225 km-es körút volt), hogy ott Isten törvényének megfelelően megtartsák a Pászka ünnepét *(Luk. 2:41; 5Móz. 16:16))*. Amikor Yahushua 12 éves volt, három további napra hátra maradt a templomban, hogy tanuljon a tanítómesterektől *(Lk. 21:1-4)*, habár már fiatal kora ellenére is megértette az Írásokat *(Luk. 2:47)*. Ez azt jelenti, hogy a héber Szentírásokat rendkívül komolyan vette és minden szempontból meg is felelt azoknak. Magát a („zsidó") templomot az Atyja házának nevezte *(Lk. 2:49)* és becsülte azokat, akik tisztelték ezt a templomot *(vö. Lk. 21:1-4)*.

Szolgálatába lépése előtt megkísértette őt az sátán, aminek alkalmával a héber Írásokra hivatkozott *(Mt. 4:2-10; 5Móz. 8:3, 6:16, 6:13)*. Amikor pedig megkezdte a szolgálatát, az elhívott tanítványai mindannyian izraeliták voltak (v.ö. *Jn. 1:47; Mt. 20:25-26)*, akik héberül „rabbi"-nak, illetve „rabboni"-nak nevezték őt *(Jn. 3:3, 4:31; Jn. 20:16)*. A tanítványok felismerték benne **azt a Messiást, akiről Mózes törvénye és a próféták írtak** *(Jn. 1:45)*. Yahushua még a legapróbb részleteiben is megfelelt a mózesi törvény előírásainak, így ruhája szegélyén tcitcit (kék szegélyt) viselt *(Lk. 8:43; Mt. 14:36)*, aminek célja az volt, hogy emlékeztesse viselőjét az Isten parancsolataira *(5Móz. 15:37-39)*. Ahogyan gyermek korában, úgy

felnőttként is megtartotta a Pászka ünnepét *(Jn. 2:13)*, és felment Jeruzsálembe ennek alkalmával *(5Móz. 16:16).* Ugyancsak megtartotta a sátorok ünnepét *(Jn. 7:2,10)*, szintén a törvény előírásnak megfelelően, Jeruzsálemben *(Jn. 7:14)* és résztvett a vízmerítés templomi szertartásánál, amit magára vonatkoztatott *(Jn. 7:37).* Még a Hanuka ünnepét is megtartotta *(Jn. 10:22),* ami ugyan nincs előírva a törvényben, hanem az Istenhez hű zsidók vezették be a templom Makkabeusok általi újjászentelése után, ám Yahushua tiszteletben tartotta ezt. A vétek nélküli Messiás a törvény részét képző kürtzengés ünnepét is megtartotta *(Jn. 5:1)*. Amikor a leprás embert meggyógyította, arra utasította őt, hogy a törvénynek megfelelően menjen el templomba és mutassa meg magát a papnak és vigye fel a Mózes által elrendelt áldozatot *(Mt. 8:4, 3Móz. 14)*. Rendszeres jelleggel látogatta a zsinagógát *(Lk. 4:16),* ahol a zsidók méltányolták a tanításait *(Lk. 4:15)*. Tanított a Jeruzsálemi templomban is *(Lk. 21:37)*, méghozzá a Templom azon részén, ahová nem zsidók be sem léphettek (*v.ö. Ap.Csel. 21:28-30*). Való igaz, hogy gyakran került összetűzésbe a zsidókkal, pontosabban azok azon vallásos rétegével, akik elvetették az Isten igaz parancsolatait és emberi tradíciókkal helyettesítették azokat, s őket a törvényben írtak által dorgálta meg *(Mk 7:1-13).* A zsidókkal soha nem azért volt konfrontációja, mert azok "zsidók" voltak, hanem amiatt, mert nem viselkedtek igaz zsidókként.

A szamáriai asszonnyal való beszélgetése folyamán az asszony zsidónak nevezte, ahogy is ő magát zsidónak mondta *(Jn. 4:9,22),* egy más alkalommal pedig a zsidók királyának *(Mk. 15:2)*. Amint látjuk, „Jézus", születésével kezdődően a halálát jelentő utolsó Peszah ünnepig *(Lk. 22:14-15)* hithű zsidóként élt.

Tanítványai héberül beszéltek hozzá *(Jn. 1:38,41),* holott akkoriban a babiloni fogság után a zsidók a héberrel rokon arámi nyelven beszéltek (v.ö. *Mt. 27:46*).

Ha valami tömören összefoglalja a „jézusi" tanításokat, az a híres hegyibeszéd *(Mt. 5-7)*. Yahushua ekkor következetesen és ismételten kiemelte a héber Tóra és az ószövetségi próféták fennhatóságát és igazát, hangsúlyozva, hogy az ahhoz való megfelelés kihat még a mennyei állapotunkra is *(Mt. 5:17-20)!*

Yahushua (Jézus) zsidóként lett elítélve és zsidóként halt meg

Miután Yahushuát elfogták a rómaiak és a zsidó szolgálók *(Jn. 18:12),* a papok és a zsidó elöljárók kezébe adták őt *(Mk. 14:53).* A rómaiak soha nem adtak volna át egy nem zsidót a zsidó törvényszéknek (szanhedrin). A zsidók csak a zsidók fölött ítélkezhettek. Ezért is vitték őt a Szanhedrin, azaz a zsidó tanács elé *(Lk. 22:66)*, ahol a zsidók törvények elleni vétkekkel vádolták meg *(Mt. 26:65-66; 5Móz. 24:13-14; Jn. 19:7)*. Ha a törvényen kívüli pogányokat megítélhették volna, akkor az egész római birodalom lakossága fölött hatalmuk lett volna. Pilátus, a római helytartó tényként kezelte azt, hogy a zsidók hatáskörébe tartozott a zsidó Yahushua fölötti ítélkezés *(Jn. 18:31)*. A főpapok, vének és írástudók előtt önvallomást tett arról, hogy ő az a Messiás, akit a zsidók vártak *(Mk. 14:61-62),* s akinek magának is zsidónak kellett lennie. A zsidók gúnyból ugyan, de *„királyuknak"* nevezték (*Mk.15:12*), ahogyan a római katonák is ekként gúnyolták *(Mk. 15:16-20).* A gúny által nem a zsidóságát vonták kétségbe, mint inkább királyi mivoltát. A keresztfára is ezt írták fel: *„a zsidók királya"* *(Mt. 27:37)*. Az ítéletének színhelye héber

nyelven lett lejegyezve, megadva *(*Gabatta, *Jn. 19:13)*, ahogyan a halálának a színhelye is (Golgota, *Mk. 15:22*). A zsidó **Arimatiai József** *(Lk. 23:50-52)* - aki Yahushua vérrokona volt anyai ágon - az akkori zsidó temetkezési szokások szerint helyezte nyugovóra, saját sírjában *(Mt. 27:59-60; Jn. 19:40).*

Yahushua (Jézus) még a feltámadása után is zsidóként jelent meg

A feltámadása után Yahushua az izraelita tanítványainak megjelenve utasította őket arra, hogy onnantól menjenek a pogányok közé, és hirdessék nekik is az általa hozott evangéliumot *(Mt. 28:19)*. Egy másik megjelenése alkalmával a tanítványaival együtt étkezett, majd újból a héber Szentírásra hivatkozva tett bizonyságot afelől, hogy ő töltötte be mindazt, amit a zsidó messiásnak be kellett tölteni *(Lk. 24:44-49)*, majd az izraeliták szokása szerint, kezét kitárva megáldotta őket *(Lk. 24:50)* azzal a papi áldással, ami az izraeliták öröksége *(4Móz. 6:24-26):*

> **4Mózes 6:24-26 23...** Így áldjátok meg Izrael fiait, e szavakkal: **24** Áldjon meg YHWH és oltalmazzon! **25** Ragyogtassa rád arcát YHWH, s legyen hozzád jóságos! **26** Fordítsa feléd arcát YHWH és szerezzen neked üdvösséget! **27** **Hívják le Izrael fiaira a nevem**, és én megáldom őket."

Saul, vagyis Pál elhívásakor Yahushua a mennyből szólította őt meg, és héberül beszélt hozzá *(Ap.Csel. 26:14)*. Pál a Messiás befogadása után apostolként már maga is Dávid fiaként utalt a megdicsőült Yahushuára *(2Tim. 2:8)*. Mi több, a feltámadott, megdicsőült és az Isten jobbján székelő Yahushua a mennyei állapotában is **Dávid gyökere** és sarjaként utal önmagára *(Jel. 22:16)*, a mennyei vének pedig ekként szólnak róla: *„az oroszlán **Júda** törzséből, Dávid sarja." (Jel. 5:5).*

Utasított bennünket arra, hogy imádkozva kérjük az Atyát, nehogy szombatnapra essen a nagy nyomorúság elöli menekülés, hogy futásunkkal ne kelljen megtörnünk a szombatnap szentségét *(Mt. 24:20)*. A visszatérése után az Isten millenniumi országlása alatt együtt ünnepli meg a „zsidó" Pászkát a tanítványaival *(Mt. 26:27-29).*

Az ítélet nagy napján *(Jel. 20:11-15)* Yahushua előtt fog minden térd meghajolni *(Fil. 2:10)*, mert ő lesz az ítélő bírája minden embernek *(Jn. 5:22; 2Kor. 5:10)*. Akkor mindenki számára eldől majd a nagy kérdés: *„zsidó vagy-e Jézus"?* Mert azzal a mércével ítéli meg az emberiséget, amit Isten az izraelitáknak törvényként adott meg. Hiszen még *„zsidó emberként"* így figyelmeztetett bennünket:

> **Máté 7:21-23 21** Nem jut be mindenki a mennyek országába, aki mondja nekem: – Uram, Uram! Csak az, aki teljesíti égi Atyám akaratát. Sokan mondják majd nekem azon a napon: **22** Uram, Uram, hát nem a te nevedben jövendöltünk? Nem a te nevedben űztünk ördögöket? Nem a te nevedben tettünk annyi csodát? – **23** Akkor kijelentem nekik: Sosem ismertelek benneteket. **Távozzatok színem elől, ti törvénytiprók!**

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

A két Péter

A Római Katolikus Egyház állítása szerint egyházuk a Simon Péter nevű apostolra épült, aki egyben a "kereszténység" első pápája, illetve "atyja" volt. Ebben az írásban bizonyítékokkal mutatunk rá ennek az állításnak a képtelenségére, és mellette bemutatunk egy "másik Pétert", aki valóban annak a vallásnak a feje volt, amelyet ez az "anyaegyház" képvisel.

A Katolikus Egyház "hagyományai" szerint Péter Claudius császár uralkodásának második évében, azaz i.sz. 42 körül ment Rómába. Természetesen azt hozzáteszik, hogy Péter először Antiókia püspöke volt, majd missziós küldetést végzett Pontuszban, Galáciában, Ázsiában, Kappadóciában és Bithíniában,* mielőtt Rómába ment (hogy ott szembeszálljon Simon Mágussal), ahol az ottani gyülekezet püspöke lett huszonöt éven át, egészen a Néró uralkodásának utolsó évében (i.sz. 67) bekövetkezett mártírhaláláig. Miután egy fejére állított keresztre feszítették, a vatikáni hegyen temették el. További állításaik szerint a Péter csontjait őrző kripta a római Szt. Péter Bazilika főoltára alatt helyezkedik el.

*Arra már nem térnek ki, hogy Péter küldetése nem a pogányokhoz szólt, hanem az Izrael házának elveszett nyájához *(Mát. 10:5-6),* és pontosan ennek a feladatnak a betöltését végezte el az említett területeken (lásd a **Kikhez lett a 12 apostol elküldve?** című írást).

Isten Egyházának Gyülekezetei

Email: **p.poli@mailcity.com**

Ez az írás Kenneth M. Hoeck azonos címû írásának, és Herbert W. Armstrong Mystery of the Ages címû könyvének kivonataiból lett összeállítva.

A Római Katolikus Egyház azon dogmáját, miszerint Péter volt az egyház első pápája, valamint a szikla, amire az egyház épült, elsősorban az alábbi idézetekre alapozzák:

> **Máté16:18-19** **18** Én pedig mondom neked: Te Péter vagy, és én erre a kősziklára fogom építeni egyházamat, s az alvilág kapui nem vesznek erőt rajta. **19** Neked adom a mennyek országának kulcsait. Amit megkötsz a földön, meg lesz kötve a mennyekben is, és amit feloldasz a földön, föl lesz oldva a mennyekben is.

A katolikusok értelmezése szerint "*az erre a kősziklára"* idézet Péterre vonatkozik, nevénél fogva. Azonban ha egy gyors elemzéssel áttekintjük a szóban forgó görög kifejezések értelmét, akkor világossá válik, hogy valójában miről

is beszélt ekkor Krisztus. A *Máté 16:18*-ban a "*Te Péter vagy*" kijelentésben használt 'Péter' szó a görögben '*Petrosz',* amely egy könnyen elmozdítható követ, kődarabot jelent. A következő részben azonban nem ugyanaz a kifejezés áll a görögben: az "*és én erre a kősziklára*" idézetben, a kőszikla a görögben már nem Petrosz, hanem Petra, aminek a jelentése egy elmozdíthatalan, hatalmas kőszikla – és ezt a kifejezést Krisztus nem Péterre, hanem önmagára értette. A Companion Bible idevonatkozó függelékében ez áll:

Amint azt már bemutattuk a lábjegyzetekben, a két görög szó, **petrosz** és **petra** jelentései között igen nagy különbség van. Az első szó hímnemű, a második pedig nőnemű. Az utóbbi jelentése kővagy szikla, **in situ**, merev és elmozíthatatlan. Az előző szó pedig egy ilyen sziklának a darabját jelenti, amelyet egy arra járó elmozdíthat, akár a lábával félrelökve vagy felemelve félredobva. Ez az első szó, a **petrosz**, Péter arám nevének, **kéfásnak** a görög fordítása … Figyelemre méltó, hogy az Úr csak egyetlen más alkalommal (*Luk.22:34*) szólítja őt "Péternek"; minden más alkalommal pedig a korábbi nevén, "Simonként" nevezi, így emlékeztetve Pétert a hívása előtti állapotára, és testi jellemvonásaira. Ebben az említett második esetben kifejezetten Péter gyengeségeivel van kapcsolatba hozva neve, amint előre meg lett neki mondva, hogy meg fogja tagadni az Urát. Így tehát a "Péter" kifejezésnek különleges jelentősége van a *Máté 16:18*-ban. Ez a név utalás volt Péter küldetésére és apostolságára, vagyis egy újabb jelentős felelősség lett rá helyezve.* De nem Péter, az ember volt az alap, mert amint már említettük, a petra szó nőnemű, és kizárólag nőnemű főnévre utalhat, akár határozott, akár határozatlan az. Az a főnév a szóbanforgó szövegben nem lehet más, mint a **homológia**, aminek a jelentése **megvallás**; és Péternek az Atya által neki kinyilatkoztatott itteni hitvallása pontosan a Fiút konfirmálja, azaz Krisztus Fiúsága a kinyilatkozás tárgya. (A Companion Bible 147. függelékéből)

* [Megjegyzés: És Péterrel együtt az egyházra]

"Én erre a kősziklára fogom építeni egyházamat, s az alvilág (görög *hádesz,* azaz *sír*) kapui nem vesznek erőt rajta." Ez a kőszikla Krisztus. Tehát láttuk a petrosz és a petra közötti különbséget; tudjuk, hogy Krisztus a Simon BarJóna nevű apostolnak adta a petrosz/kéfás, vagyis a kövecske nevet:

János 1:42 És elvitte Jézushoz. Jézus rátekintett, és így szólt: >>Te Simon vagy, János fia. Kéfás lesz a neved.<< Ez azt jelenti, hogy Péter (vagyis Szikla*).

*Hogy a Péter/Kéfás milyen értelemben jelent sziklát, azt már láttuk a fentiekben.

A *Máté 16:18* vers második felének a tárgya Krisztus. Krisztusra, a szegletkőre épülve diadalmaskodni fogunk a halál kapuja fölött, az Ő kezében van annak kulcsa, mivel Ő már legyőzte a halált feltámadása által.

Jelenések 1:17-18 17 ...Én vagyok az első és az utolsó, **18** az élő, bár halott voltam, de íme élek örökkön örökké; nálam vannak a halál és az alvilág kulcsai.

Péter és az összes többi tanítvány, vagyis az egyház egészének kezében van a mennyek országának kulcsa. Az egyházon kívül ugyanis nincs üdvösség. Akit Isten elhív üdvösségre, azt Krisztus kezébe adja, aki az egyházába helyezi az elhívott személyt. Természetesen a tanítványok a Szentlélek által vezetve kötnek vagy oldanak fel bármit, ahogyan maga Krisztus sem tett soha semmit az Atya akaratán vagy törvényén kívül. Az Isten akaratát pedig megismerhetjük a Szentírásból, és abból tudjuk azt is, hogy Isten mit nem enged meg. Az Isten szava abszolút, és nem ad engedélyt vagy felhatalmazást az egyház kezébe arra, hogy az elvessen vagy megváltoztasson bármit is az Isten szavában kijelentett igazságokból.

Péter természetesen gond nélkül megértette, hogy Krisztus mit mond valójában. Tudta, hogy Krisztus a szikla, a fő szegletkő, amire az egyház épül, és a választottak erre az alapra kerülnek egyéni kövekként.

1Péter 2:5-8 5 Ti is, mint **élő kövek**, épüljetek fel rajta lelki házzá, szent papsággá lelki áldozatok bemutatására, amelyek kedvesek Istennek Jézus Krisztus által. **6** Azért áll az Írásban: "Íme,**kiválasztott, értékes szegletkövet teszek le Sionban**; aki hisz benne, meg nem szégyenül." **7** Ez nektek, hívőknek, tisztesség, a nem hívőknek pedig "**ez a kő**, amelyet az építők elvetettek, és mégis**szegletkővé lett**." **8** Ezenkívül "**a botlás köve és a botrány sziklája"** mindazoknak, akik megütköznek az igén, és nem hisznek benne, pedig erre rendelték őket.

Pál ugyancsak Krisztust vallotta az egyház alapjaként:

1Korintus 3:11 Mert **a lerakott alapon kívül, amely Jézus Krisztus, más alapot senki sem rakhat.**

Néhány további, idevágó idézet:

> **Izajás 28:16** Ezért így szól az Úristen: "Íme, leteszek alapul egy követ Sionban, kipróbált követ, **értékes szegletkövet, szilárd alapot;** aki hisz nem menekül el."

Jézus Krisztus maga is idézett ezekből az írásokból a *Máté 21:42-44* verseiben.

> **Máté 21:42-44** **42** Jézus ekkor azt mondta nekik: "Sohasem olvastátok az Írásokban: 'A kő, amelyet az építők elvetettek, szegletkővé lett; az Úr tette azzá, és ez csodálatos a mi szemünkben'? **43** Ezért mondom nektek, hogy elveszik tőletek az Isten országát, és olyan népnek adják, amely meghozza annak gyümölcseit. **44** Aki ráesik erre a kőre, összezúzza magát, akire pedig ez ráesik, azt szét fogja zúzni."

Pál ugyancsak hasonlóan ír az *Efezus levél*ben:

> **Efezus 2:20-22** **20** az apostolok és a próféták alapjára rakott épület, melynek szegletköve maga Krisztus Jézus. **21** Benne illeszkedik egybe az egész építmény, és az Úr szent templomává növekszik. **22** Ti is benne épültök egybe Isten lakóhelyévé a Lélekben.

Tisztán láthatjuk, hogy Krisztusban, és nem Péterben illeszkednek össze a szellemi templom egyéni kövei, benne épülnek Isten szent templomává. Bár **a próféták és az apostolokegyüttesen** egy fajta alapját képezik ennek az épületnek, de az épület meghatározó szegletköve és feje egyedül Krisztus, nem pedig bármelyik egyéni apostol vagy próféta:

> **Efezus 5:23** mert a férj feje az asszonynak, amint Krisztus is feje az egyháznak; ő a test üdvözítője.

A Szentírásból még az sem bizonyítható, hogy Péter bármely gyülekezet egyedüli feje lett volna. Az pedig, hogy Rómában lett volna egyházfő, még annál is kevésbé. Bár a római "anyaszentegyház" szerint Péter Róma püspöke volt i.sz. 42-től i.sz. 67-ig, ám ha az újszövetségi események kronológiáját követjük, akkor láthatóvá válik ennek a kijelentésnek a lehetetlensége. Pál írásaiból jól követhető, hogy Péter mikor nem lehetett Rómában. Vegyük tehát sorra az eseményeket:

Pál megtérése i.sz. 35-37 között történt, vagyis úgy 5-7 évvel az eredeti Pünkösd után. Megtérését követően nem találkozott a többi apostollal három évig.

> **Galáta 1:17-18** **17** Jeruzsálembe sem mentem föl apostol-elődeimhez, hanem elmentem [a megtérése után] Arábiába, majd ismét visszatértem Damaszkuszba. **18** **Három év múlva azután felmentem Jeruzsálembe, hogy meglátogassam Kéfást** [Pétert], és nála maradtam tizenöt napig.

Tehát az teljesen bizonyos, hogy i.sz. 40 körül Péter nem Rómában, hanem Jeruzsálemben tartózkodott. Azt pedig, hogy Péter a Pünköskor létrejött egyház megalapulása, és a Pállal való első találkozása között eltelt csaknem tíz évben Rómában lett volna, még a katolikusok sem merik állítani. Különösen annak ismeretében, hogy Péter nem a pogányokhoz lett küldve, hanem Izrael házának elveszett nyájához *(Mát. 10:5-6)*. Péter missziós útjairól az izraelitákhoz bizonyos okoknál fogva jóval kevesebbet tudunk, mint Pál munkásságáról, de amit ismerhetünk, az kizár bármiféle római utat. Azért némileg követhető Péter munkássága is:

> **Ap.Csel. 9:32** Történt egyszer, hogy Péter, amikor mindenkit fölkeresett, eljutott azokhoz a szentekhez is, akik Liddában laktak.

Az *Ap.Csel 9-11* fejezeteiben követhetjük Pétert, amint Júdea nyugati részeit járja, majd útjait Liddába, Joppába, Cézáreába és vissza Jeruzsálembe. Ezután az *Ap.Csel. 12*-ből láthatóan Heródes Agrippa börtönbe zárta, ahonnan az Úr angyala szabadította meg.

> **Ap.Csel. 12:19, 23** **19** Heródes pedig, miután kereste őt és nem találta, vallatta az őröket, azután elvitette őket, majd lement Júdeából Cézáreába, és ott tartózkodott... **23** De azonnal lesújtott rá az Isten angyala... férgek emésztették el, úgy halt meg.

Josephus, a nevezetes első századi zsidó történész szerint Agrippa halála Claudius császár uralmának negyedik évében történt, azaz i.sz. 45-ben. Eszerint tehát i. sz. 45-ben, azaz körülbelül öt évvel Pál első látogatása után Pétert

még Palesztínában találjuk, így nem lehetett Rómában! De lássuk a további események sorrendjét.

Pál apostol tizennégy évvel az első látogatását követően újra Jeruzsálembe ment, és ekkor, amint azt a *Galáta levél*ből láthatjuk *(Gal.2:1,9),* Péter még mindig Jeruzsálemben volt. Tehát Pál első jeruzsálemi látogatásakor i.sz. 40-ben, és tizennégy évre rá, azaz i.sz 54 körül Péter Jeruzsálemben tartózkodott, mint az ottani közösség egyik oszlopa, a körülmetéltek és Izrael elveszett nyájának apostola *(Gal. 2:8-9; Mát.10:5-6).* Nem Rómában, hanem Júdeában, és küldetésének azon területein, amelyek említve vannak a Szentírásban *(1Pét. 1:1; Ap.Csel. 9:11)*!

A dátumok egyeztetése nagyon fontos. Ezzel kapcsolatban egy szintén figyelemre méltó idézet Dr. Wylie, a *"The Papacy"* című könyvéből:

> "A rómaiak (katolikusok) meggyőződése szerint Péter Róma püspöke volt **végig a mártírhalálát megelőző huszonöt évben**. A fővárosba tehát szerintük i.sz. 43-ban költözött. Mártírsága i.sz. 68-ban történt. Azonban Pál jeruzsálemi útján **i. sz. 51-ben* Pétert Jeruzsálemben találjuk**, holott a római feltevés szerint ez lehetetlen lenne, hiszen ekkor már Rómában kellett volna lennie. Ráadásul a Galáta levél 1. és 2. részéből az tűnik ki, hogy Pál megtérését követően ez már egy második útja volt Jeruzsálembe, vagyis Péter ekkor már tizenhét éve szolgálta a körülmetélteket, és azt is láthatjuk a szövegekből, hogy nem volt Rómában még Pál bebörtönzésének és mártírhalálának idején sem. (The Papacy.- Dr. Wylie, p. 233). [Kiemelések hozzáadva]
>
> [* Wylie a lehető legkorábbi dátumot: i.sz. 51-et használja, tehát valamivel korábbra teszi Pál jeruzsálemi látogatását, ami azonban a lényegen nem változtat.]

További érdekesség a rómaiakhoz írt levélben: Pál *Római levelé*nek dátuma az i.sz. 57-60 között időkre tehető. Ebben a levélben Pál üdvözli a Rómában tartózkodó hívőket, és felsorolja az ottani egyház legjelesebb egyéneinek neveit.

> **Róma 16:1-16** **1** Ajánlom nektek **Főbe** testvérünket, aki a kenkreai egyház szolgálatában áll. **2** Fogadjátok őt az Úrban, ahogyan a szentekhez illik! Legyetek segítségére, bármiben is van szüksége rátok, mert ő is sokaknak segítségére volt, nekem magamnak is. **3** Köszöntsétek **Priszkát** és **Akvilát**, munkatársaimat Krisztus Jézusban! **4** Ők életüket kockáztatták az én életemért; nemcsak én vagyok hálás nekik, hanem a pogányok minden egyháza is. **5** Köszöntsétek a házukban levő közösséget is! Köszöntsétek az én kedves **Epenétuszomat**, aki Ázsiának zsengéje Krisztusban! **6** Köszöntsétek**Máriát**, aki sokat fáradozott értetek! **7** Köszöntsétek **Andronikoszt** és **Júniászt**, rokonaimat és fogolytársaimat, akiket az apostolok körében nagyra becsülnek, s akik előbb lettek Krisztusban hívők, mint én. **8** Köszöntsétek **Ampliátuszt**, aki nekem igen kedves az Úrban! **9** Köszöntsétek **Urbánuszt**, munkatársunkat Krisztus Jézusban, és az én kedves **Sztakhiszomat**! **10** Köszöntsétek **Apellészt**, aki helytállt Krisztusért! Köszöntsétek az **Arisztobulosz** házához tartozókat! **11** Köszöntsétek rokonomat, **Heródiont**! Köszöntsétek a **Narciszusz** házához tartozókat, akik hisznek az Úrban! **12** Köszöntsétek **Trifénát** és **Trifózát,** akik munkálkodnak az Úrban! Köszöntsétek a szeretett **Perszisztet**, aki sokat fáradozott az Úrban! **13** Köszöntsétek **Rúfuszt**, a kiválasztottat az Úrban, valamint anyját, aki nekem is az! **14** Köszöntsétek **Aszinkritoszt, Flegont, Hermát, Patrobászt, Hermászt** és a testvéreket, akik velük vannak! **15** Köszöntsétek **Filologoszt** és **Júliászt, Néruszt** és nővérét, meg **Olimpiászt**, valamint az összes szentet, akik velük vannak! **16** Köszöntsétek egymást szent csókokkal! Krisztus minden egyháza köszönt titeket.

A felsoroltak közül hiányzik Péter neve. Az felfoghatatlan lenne, hogy Pál meg sem említené Péter nevét, ha az valóban Rómában lett volna ekkor, főként úgy, mint az ottani egyház püspöke! Pál nem kevesebb, mint huszonhat nevet sorol fel a római gyülekezetben odaadó munkát végző hívők közül, és Péter neve nincs az említettek között! Az is figyelemre méltó, hogy házakban összejövő közösségek illetve gyülekezetek vannak megemlítve, nem pedig egy központosított egyház, egy pápa irányítása alatt.

"Mi a bizonyítéka annak, hogy Péter apostol Róma püspöke volt? Egyedül az, hogy a római egyház azt feltételezi. Abszolút nincs egyetlen bizonyíték rá." ~ *The Bible or the Church? – Idézet Sir Robert Anderson-tól.*

Néhány további tényt is figyelemben kell tartanunk, hogy jobban összeálljon a kép:

1. Pál határozottan kijelenti, hogy a római gyülekezet pogányokból [nem test szerinti izraelitákból] állt, és vágyott rá, hogy ő maga hirdethesse nekik az evangéliumot. Tehát a rómaiaknál nem lehetett ott Péter az evangéliumot hirdetni, hiszen Pál nem épített mások munkájának alapjaira *(Róm. 15:20-21)!*

Róma 1:13-15 **13** Nem akarom, testvérek, hogy ne tudjátok, milyen sokszor feltettem magamban, hogy elmegyek hozzátok, és **hogy elérjek valami eredményt köztetek is**, mint ahogy a többi népnél, de mindezideig gátolva voltam. **14** Adósa vagyok görögnek és barbárnak, bölcsnek és tudatlannak; **15** ezért, ami engem illet, megvan bennem a készség, hogy **hirdessem az evangéliumot nektek is, rómaiaknak.**

2. A Szentírásból azt is kivehetjük, hogy ebben a időben a zsidókat kitiltották Rómából. Tehát Claudius császár uralkodási idejének döntő részében a zsidók el lettek űzve Rómából, és ez az időszak pontosan az az időszak, amikor Péternek Róma püspökének kellett volna lennie a katolikus hagyományok szerint.

Ap.Csel. 18:2 Itt találkozott egy Akvila nevű, Pontuszból származó zsidóval, aki nem régen jött Itáliából – **mivel Klaudiusz elrendelte, hogy az összes zsidó távozzon Rómából –,** meg a feleségével, Priszcillával, és elment hozzájuk.

3. A jeruzsálemi gyűlésen ismételten, határozottan és egyértelműen el lett döntve, hogy Péter a körülmetélteknek, vagyis az izraelitáknak fog apostolkodni, míg Pál a pogányok (nem izraeliták) között hirdeti az evangéliumot. Claudius idejében legfeljebb néhány zsidó maradt Rómában, s ha volt ilyen, akkor csak titokban, nemzeti azonosságukat elfedve tehették. Így Péternek nem volt oka Rómába menni, különösen olyan körülmények között, hogy ha felfedik zsidó nemzetiségét, egyből kitoloncolják onnan. Egy apostol munkája pedig nyílt küldetés. Röviden: Péternek nem nyílt ajtó Rómában, Pálnak viszont igen, de még neki is csak egy bizonyos idő elteltével.

Galáta 2:7-9 **7** Sőt inkább, amikor látták, hogy **rám van bízva a körülmetéletlenek evangéliuma, mint ahogy Péterre a körülmetéltéké** **8** – mert aki erőt adott **Péternek a körülmetéltek apostolságára, nekem is erőt adott, a pogányok között** –, **9** és amikor megismerték a nekem adott kegyelmet, Jakab, Kéfás és a János, akiket oszlopoknak tekintenek, az egység jeléül jobbot nyújtottak nekem és Barnabásnak, **hogy mi a pogányok között apostolkodjunk, ők pedig a körülmetéltek között.**

Pál nem épített mások munkájának alapjaira. Ahol ő hirdetett, ott ő volt az első, az a neki rendelt terület volt, és saját szavai szerint ő oda ment, ahol Krisztus nevét még nem ismerték.

Róma 15:20-21 **20** Így tehát becsületbeli dolgonak tartottam hirdetni az evangéliumot, **de nem ott, ahol Krisztus neve már ismert volt, nehogy más által rakott alapra építsek,** **21** hanem amint meg van írva: "Akiknek nem hirdették, meglátják, s akik nem hallották, megértik."

Pálnak vágya volt az, hogy a rómaiakhoz menjen hirdetni Krisztust, mert még nem hallottak Róla. Mindez lehetetlen lett volna akkor, ha Péter már évek óta az ottani egyház püspöke volt. Tudjuk, hogy Pál első római bebörtönzésének ideje az az i.sz. 58-64 közötti időkre tehető. E fogságának éveiben írta meg négy levelét, az *Efezus, Filippi, Kolosse, Filemon levelek*et, amelyekben – csakúgy, mint a *Róma levél*ben - megemlít néhány hívőt a római gyülekezetből, de természetesen Péter neve soha nincs megemlítve.

Pált i.sz. 66-67-ben ismét bebörtönzik Rómában, és a katolikusok állítása szerint ekkor Péter vele volt:

"De Néró, feldühödve azon, hogy őt és a rómaiakat semmibe vették, elrendelte, hogy Szent Pétert és Szent Pált vessék börtönbe, ahol szigorú felügyelet alatt álltak kilenc hónapon át. Abban a börtönben írta meg Pál a Timóteushoz szóló második levelét, kérve őt, hogy jöjjön Rómába, hogy szemtanúja legyen a közelgő mártírhalálának"*(Catholic Belief, 311. oldal).*

Nehéz elképzelni, hogy Pál ne említené meg Timóteusnak Pétert, ha az valóban vele együtt lett volna bebörtönözve! Az igaz, hogy a Néró általi mártírhalála előtt írt Pál Timóteusnak, de nemhogy Pétert nem említi meg, hanem még ki is hangsúlyozza, hogy egyedül Lukács volt vele.

2Timóteus 4:11 **Egyedül Lukács van velem**. Márkot is vedd magadhoz, és hívd el: jó hasznát tudom venni a szolgálatban.

Ha Pál szavait komolyan vesszük, akkor Péter nem volt vele Rómában, csak Lukács. Minden valószínűség szerint Péter csak kivégzésekor került Rómába, tehát nem szolgálhatott az ottani közösségben.

A tények önmagukért beszélnek. Mint láttuk, Péter soha nem volt Róma püspöke, nem is lehetett. A keresztény gyülekezetek egyének házaiban tartották gyülekezéseiket. Péter nem volt hát egy "Római Katolikus Egyház első pápája."

De ha nem Péter volt az, akkor ki más lehetett? Lehetséges az, hogy a maradandó katolikus hagyományok egy másik, egy "hamis" Péter köré épültek volna?

Simon a Páter

A másik Péter egyedül csak Simon Mágus, a "magi" lehetett. Ki volt ez a Simon mágus, hogyan vált kereszténnyé, és milyen vallási háttérből került ki? A *magi* címet eredetileg a Pártus birodalom papi osztálya viselte. A Pártus birodalom ekkori lakói nagyrészt a korábban "elveszett" tíz izraelita törzs elemeiből álltak. A pártusok papi osztályát a tíz törzs között szétszórt Leviták tették ki, akik láthatóan még a szétszóródás után is megmaradtak papokként hosszú ideig. Stabo, az I. századi római történész ezt írja a pártusokról:

> *" A pártus tanács két osztályra oszlik, az egyik réteg a törzsi vezetőkből, a másik pedig a bölcsekből és magik-ból áll…"*

Ez megfelel az Izraeli gyakorlat szerinti vének és papok tanácsának. A pártusok gyakorolták még az izraelita vallás egyes elemeit, de alaposan eltorzítva, és keverve különbözőkeleti vallásokkal, misztériumokkal.

Igen, ezek a *magik* voltak azok a "napkeleti bölcsek", akik Krisztust meglátogatták születésekor. A pártusok még őriztek bizonyos izraelita hagyományokat, tudták, hogy Júdából fog eljönni a megváltó, Izrael királya, s nem véletlenül keltek útra őt felkeresni ajándékokkal, hiszen bizonyos fokig volt ismeretük ennek az eseménynek a jelentőségéről. Vallásuk egésze azonban már pogány volt, főként keleti vallási elemekre és misztikákra épült. Különösen Zoroaszter (Zarathusztra) tanításai voltak rájuk hatással. Pl. hittek a vallási szimbólumok használatában; azt vallották, hogy azok használatával közelebb lehet kerülni Istenhez. Bizonyos fokú tűzimádat is jellemezte őket. Érdekes módon sértőnek vették, ha gyakorlataik miatt bálványimádóknak nevezték őket, mondván, ezek csak eszközök ahhoz, hogy Istenhez közelebb kerüljenek.

Hérodotosz, a görög történész megerősítette, hogy a pártus magik a zoroaszterizmus papjaivá váltak, és barlangokban, földalatti katakombákban gyakorolták vallásukat. Az **1944 Standard American Encyclopedia** zoroaszterizmussal kapcsolatos cikkelyében pedig ez áll:

> Zoroaszter tanításai gyorsan terjedtek Médiában és Perzsiában és Perzsia nemzeti vallásává vált. Zoroaszter egy Isten imádatot tanított, aki a világ teremtője volt, és aki egyedül jogosult mindenki imádatára. Tanították a menny és pokol létezését, a halhatatlan lélek elméletét, hittek az utolsó ítéletben, a test feltámadásában és a Messiás eljövetelében. Erénynek tartották, ha a pásztoraik munkából, földművelésből éltek, és takarékosságra buzdítottak.

Vallásukban felismerhetők bizonyos "keresztény" vonások. A mágusok egy olyan egyveleg-vallást alakítottak ki, amelybe bevonták többek között a **mithrász-kultusz** számos tanítását is. Ez a hibrid vallás magában foglalt olyan jól ismert rituális elemeket és hittételeket, mint a kenyér és bor ceremóniája, a hűek alámerítése (keresztelése), a menny és pokol elmélete, az istenük vasárnapi imádata és tisztelete, Mithra születésnapjának ünneplése december 25-én, stb. Számos gyakorlatuk tehát igen hasonlít ahhoz a fajta kereszténységhez, amely ma világszerte ismert és elterjedt. Simon Péter ezeknek a tanoknak a hátteréből vált "kereszténnyé", és Palesztínában a legismertebb terjesztője lett ennek a hibrid vallásnak. Később, a sikeresebb növekedés érdekében Simon egyre mélyebben keverte a pogány tanokat az igaz kereszténység elemeivel. Ebből alakult ki aztán a gnoszticizmus több válfaja, ezek bár felhasználták Krisztus nevét és a keresztény tanokat, de egybekeverték saját mágiáikkal, a zoroaszterizmussal és a Mithrász-kultusz tanaival.

"**A gnoszticizmus a primitív kereszténység egy formája volt, amely megelőzte a Katolikus Egyház megalapulását.** A gnosztikusok sajat tanaikat olyan misztikus isteni kijelentéseknek tartották, amit vakhittel elfogadtak, és nem érezték szükségét semmiféle bizonyított, logikus rendszernek" "Jézus Krisztust az Aeonoknak nevezett szent szellemek egyesüléséből létrejött lények fejének tartották." – **The Standard American Encyclopedia 1944 edition**

Bizonyos ma ismert és gyakorolt "keresztény" valláselemek és hittételek tehát a Krisztust megelőző misztériumvallásokból kerültek be a számokban egyre növekvő, de a szűk ösvényről már letért kereszténységbe. Ennek egyik fő oka Simon Mágus "munkássága" volt, aki még az apostolokkal is szembekerült:

Ap.Csel. 8:5-11 **5** Így jutott el Fülöp Szamaria városába, és hirdette nekik Krisztust. **6** Tömegesen és egyetértően figyeltek mindarra, amit Fülöp mondott, hallva és látva a jeleket, amelyeket cselekedett. **7** Mert a tisztátalan lelkek hangos kiáltással kimentek sokakból, akikben laktak, és sok inaszakadt és sánta meggyógyult. **8** Nagy öröm támadt abban a városban. **9** Volt azonban a városban **egy Simon nevű férfi, aki azelőtt varázslással foglalkozott**, és elámította Szamaria népét, **azt állítva, hogy ő rendkívüli valaki**. **10** Nagyok és kicsik, mindenki egyaránt hallgatott rá, s azt mondták: "**Az Isten ereje ő, akit nagynak hívnak."** **11** **És követték őt, mert jó ideje ámította őket varázslataival.**

Ezekből az idézetekből kitűnik, hogy Simon Péter igen magas szinten gyakorolta a varázslásokat, és nagy neve volt az általa terjesztett misztériumvalláson belül. Az is kivehető a sorokból, hogy tetszett neki az elismerés, és élvezte a hírnevet, amelyet mágiáival szerzett magának a nép körében. A Szentlélek erejét csupán azért kérte, illetve akarta megvásárolni az apostoloktól, hogy még nagyobb ereje és hatalma legyen. Jellemző rá, hogy magát egy különleges és 'rendkívüli egyénnek' mutatta be, akiben Isten ereje dolgozik. Az emberek el is hitték ezt, sokan követték őt, tehát minden bizonnyal "karizmatikus" egyéniség volt. Amikor meglátta, hogy Fülöp milyen csodákat tesz Isten erejében, egyszerűen megirigyelte és magának akarta ezt az erőt. Bár az apostolok megfeddték, miután szándékát kinyilvánította, de a keresztények ereje olyan nagy hatással volt rá, hogy azok tanításait egyre mélyebben bevonta saját, alakuló gnosztikus vallásába. Számára a kereszténység nem lehetett más, csak egy új tanítás, amelyben látható és hatalmas erő van, így érdemes minél több elemét kisajátítani. Mivel a keresztények mindent Krisztus nevében tettek, ezért Krisztus nevét szükségszerűen szintén ki kellett sajátítania. Ezzel tulajdonképpen létrehozott egy olyan zseniális és maradandó vallási hamisítványt, amely nemcsak hogy világméretűvé növekedett és a mai napig fennáll, hanem emellett sikeresen kiszorította az eredeti bibliai keresztény hitet.

"A gnosztikus motívumok már az apostolok idejében megjelentek a keresztények körében. **A korai egyházi tradíciók szerint a gnoszticizmus növekedése az *Ap.Csel. 8:9-24* verseiben bemutatott Simon Mágusnak volt köszönhető**." – Harold O.J. Brown, *Heresies*

A gnoszticizmus megerősödvén magát a kereszténység egyedüli igaz formájának vallotta. Gyors növekedésével rövid időn belül a valódi bibliai keresztény hit mérgezője és vetélytársa lett. Az egyre növekvő népszerűsége olyan mértéket öltött, hogy hatása látszólag teljesen átformálta az egész keresztény hitet. Ez a meghamisított kereszténység valójában már az apostolok idejében felütötte fejét, és nézeteik már ekkor terjedni kezdtek a gyülekezetekben. Pál és János többször is figyelmeztették a hívőket az ilyen hamis tanokat terjesztő tanítók ellen. A gnoszticizmus hatalmas sikere kétségtelenül annak volt köszönhető, hogy remekül adaptálta magát a kereszténységhez. Külsőségekben azt a látszatot keltették, hogy Istent és Krisztust szolgálják, de tanításaik merőben eltértek a bibliai tanításoktól. Azok pedig, akik Istent szellemben és igazságban szolgálták, egyre jobban a háttérbe szorultak, amíg szinte eltűntek az ismert történelem színteréről. A gnosztikusoknak különböző válfajai voltak, sok esetben egymástól eltérő tanításokkal. Néhány évszázaddal később ennek a keveredett kereszténységnek az egyik legerősebb változatából jött létre a ma katolikusként ismert vallás. Miután véglegesítették tanaikat, minden más csoportot - függetlenül attól, hogy igaz, vagy hamis volt - eretneknek neveztek, és "kitagadtak" az egyházból.

Sokak számára feltűnő lehet, hogy a pogány misztériumvallásoknak és a keresztény nevet viselő vallásnak számos közös vonása van, sok esetben olyan vonások is, amelyek határozottan ellentmondanak a Biblia tanításainak. Hogyan lehetséges ez? Két lehetőség van: a keresztény vallás nem más, mint egyike a sok egyenértékű, Istenhez vezető vallási irányzatnak, hiszen nagyon hasonló vonások, gyakorlatok lelhetők fel mindegyik vallásban. A másik lehetőség pedig az, hogy a keresztény vallás igenis egyedi, de nagy része már a kezdeti időszakban "el lett térítve", illetve meg lett hamisítva. De vannak-e konkrét bizonyítékok arra, hogy ez az utóbbi lehetőség történt meg valójában? Sajnálatosan nagyon keveset tudunk a legkorábbi egyház történelméről, de amit ismerünk, az azt bizonyítja, hogy már a legkorábbi időben változások történtek a kereszténységen belül. Bár i.sz. 150-től kezdve egy

jobban megismerhető egyháztörténelem áll rendelkezésre, de ez már más arculatú kereszténységnek tűnik, mint az eredeti apostoli egyház. Néhány komolyabb egyháztörténész megjegyzést is tesz erről a nyilvánvaló változásról:

"Az egyháztörténelemmel foglalkozó igen hézagos és gyanús valóságtartalmú anyagai ritkán adnak lehetőséget arra, hogy eloszlassuk általuk azt a sűrű ködöt, amely az egyház kezdeti korszaka fölött lebeg." – *The Decline and Fall of the Roman Empire*, I. köt. 15. fej.

"Az igazság az, hogy a Jeruzsálem pusztulását és az újszövetségi események lezáródását követő harminc év a leghomályosabb korszaka az egyháztörténelemnek. Amikor a második században újra felbukkan az egyház, akkorra már nagyon sok tekintetben egy más világba kerültünk." – Samuel G. Green, *A Handbook of Church History*

"De a kereszténységen belül is végbement egy átalakulási folyamat, amelynek eredményeként olyan formát öltött, amely merőben eltért az apostoli kereszténységtől." – William J. McGlothlin, *The Course of Christian History*

"Az első század hátralévő harminc évét a legtitokzatosabb sötétség fedi, és csak János apostol néhány írása ad némi fényt rá. Ez az egyháznak az a korszaka amelyről a legkevesebbet tudunk, és amelyről pont a legtöbbet szeretnénk megismerni." Philip Schaff, *History of the Christian Church*

Néhány évszázados átmeneti folyamat után látszólag végleg eltűnt az a kereszténység, amelyet Krisztus és apostolai hoztak létre, helyet adva egy teljesen átformálódott, és pogány hagyományokat magába olvasztó vallásnak. De hogyan történhetett ez meg?

"Az első két tanító, akik a gnoszticizmust a kereszténységen belül terjeszteni kezdték, Simon és utóda, Menander volt. Ellentétben az őket követő későbbi gnosztikus tanítókkal, úgy Simon mint Menander isteni eredetűnek vallotta magát. Az *Ap.Csel 8:9-11* verseiben Simon az 'Isten erejének' nevezi magát." – Harold O.J. Brown, *Heresies*.

Simon jelleméből soha nem tűnt el a büszkeség és önfelmagasztalás, és így az emberek elismerésére, sőt imádatára vágyott. A varázslásai által elkápráztatott tömegek pedig készséggel ki is elégítették ezt a vágyát.

"...Simon Mágus, aki jogosan érdemelte ki Péter apostol határozott és igazságos bírálatát az Apostolok cselekedeteiben. Nem átallotta magát a Legfensőbb Erénynek nevezni, vagyis a Fölséges Istennek; továbbá (azt állítani), hogy az univerzum az ő angyalai által vette kezdetét; hogy ő egy vétkes daemon elfogatásáért ereszkedett alá, aki a Bölcsesség volt; hogy Isten fantasztikus hasonmásaként nem viselt el szenvedést a zsidók keze által, de mégis olyan volt, mint aki szenvedett. – Tertulliánus, *MINDEN ERETNEKSÉG ELLEN*

Simon láthatóan Istennek is és az Isten e világban megjelent képének is vallotta magát. Mint ilyen, határozottan egy hamis krisztus volt, amelyek felől Pál szigorúan figyelmeztette az igaz hívőket:

2Korintus 11:4 Mert ha valaki jön és más Krisztust hirdet, mint akit mi hirdettünk, vagy más lelket fogadtok be, mint amit kaptatok, vagy más evangéliumot, mint amit elfogadtatok, azt igen jól eltűritek.

2Korintus 11:13 Mert az ilyenek álapostolok, álnok munkások, akik Krisztus apostolainak tettetik magukat.

Természetesen már maga Krisztus is előre kijelentette, hogy mindezek meg fognak történni:

Máté 24:24 Mert hamis krisztusok és hamis próféták támadnak, nagy jeleket és csodákat művelnek, hogy ha lehet, még a választottakat is tévedésbe ejtsék.

Simonnak az Újszövetsegben vázolt története nagyon rövid, mégis sok mindent elárul:

Ap.Csel. 8:12-13 **12** Amikor azonban hittek Fülöpnek, aki hirdette az örömhírt Isten országáról, a férfiak és az asszonyok megkeresztelkedtek Jézus Krisztus nevében. **13** Sőt, maga Simon is hitt, és megkeresztelkedése után Fülöphöz szegődött. Mikor látta, hogy jelek és igen nagy csodák is történnek, álmélkodva csodálkozott.

Simon először hitt az evangéliumban, sőt még meg is keresztelkedett és követte Fülöpöt, de valós szándéka a keresztények kezében lévő "hatalom" vagy erő megszerzése volt. Látszólagos megtérése egyáltalán nem jelenti azt, hogy igaz tanítvánnyá vált és valóban megtért az üdvösségre, Krisztus őszinte követőjeként. Isten ugyanis többet vár

el tőlünk annál, hogy egyszerűen és öncélúan csak elhiggyük az Ő létét, az evangéliumot vagy az igazságot. Isten határozottan elvárja mellette azt is, hogy minden erőnkből, hitünkből az Általa kinyilvánított igazság szerint éljünk, cselekedjünk. Ha kitartunk ebben, azzal valóban bizonyítjuk odaadó szeretetünket, hűségünket és engedelmességünket. Aki így győz, az nyer el mindent *(Jel. 3:5).* A hit sokkal több, mint elhinni valamit. A hit egy olyan Istentől eredő aktív erő, ami által megismerhetjük és véghezvihetjük Isten akaratát, és ez cselekedeteinkben nyilvánul meg és válik teljessé:

Jakab 2:17-20 **17** Így a hit is, ha tettek nincsenek, halott önmagában. **18** De azt mondja valaki: "Neked hited van, nekem pedig tetteim vannak." Mutasd meg nekem hitedet tettek nélkül, és én megmutatom neked a tettekből a hitemet. **19** Hiszed, hogy egy az Isten – és jól teszed. De az ördögök is hiszik ezt – és mégis remegnek! **20** Akarod azonban tudni, ó balga ember, hogy a hit tettek nélkül halott?

Az ördögök is hisznek Isten és Krisztus létében, mégsem lesznek megmentve! Azért, mert bár tudnak Isten létéről, de nem követik akaratát, és nem vetik magukat alá uralmának, amelyet természetesen Isten törvényei szabályoznak. Lázadásban vannak Ellene és törvénye ellen! S velük ugyanúgy mindazok, akik csak "elhiszik" az igazságot, de cselekedeteikben ez már nem mutatkozik meg egyáltalán. Ez nem az igaz megtérést és szellemi átalakulást eredményező valós hit, csupán egy önérdekű érzéki reakció, amely inkább a bűnhődés fájdalmait szeretné elkerülni, mintsem a büntetést okozó bűnt kivetni a szívből. Az ilyen egyént még az érzéki szív uralja, amely csalárd és elkeseredetten gonosz *(Jer. 17:9).* Az ember jónak és igaznak szeretne mutatkozni, de anélkül, hogy a jót, az igazságosság cselekedeteit megtenné. Az Újszövetség egyértelművé teszi az ilyen fajta emberi sajnálkozásból történt "megtérés" hiábavalóságát:

2Korintus 7:9-10 **9** most örülök, nem azért, mert megszomorodtatok, hanem azért, mert **bűnbánatra szolgált a szomorúságotok. Isten szerint szomorodtatok meg,** úgyhogy semmiben se szenvedtetek kárt miattunk. **10** Mert **az Isten szerint való szomorúság állhatatos megtérést szerez az üdvösségre; a világ szomorúsága azonban halált szerez.**

A modern kereszténység nagy része ennek ellenére mégis azt vallja és tanítja, hogy az üdvösséghez elég csupán elhinni az evangéliumot, és legfeljebb a test szerinti sajnálkozással bánják meg bűneiket. Ugyanezt tette Simon, akinek ez a fajta elmélet már jól ismert volt Zoroaszter tanaiból. Simon tehát magában, tévesen bár, de úgy gondolta, hogy az őmegtérése valós és elégséges. Talán úgy mondhatnánk, hogy testi érzékeinek megfelelően vélte magát megtértnek, nem pedig a Szellem által bensőleg átformálva. Valahogy úgy, mint a mai, magukat kereszténynek mondó tömegek nagy része.

Tehát Simon szíve nem változott meg, bensőjében gonosz maradt, és így Isten előtt elfogadhatatlan volt "megtérése". Megtérésének minősége hamar meg is nyilvánult:

Ap.Csel. 8:18-24 **18** Amikor Simon látta, hogy az apostolok kézrátétellel megadják a Szentlelket, pénzt kínált nekik, **19** és azt mondta: "Adjátok meg nekem is ezt a hatalmat, hogy akire ráteszem a kezemet, megkapja a Szentlelket!" **20** Péter azonban így szólt hozzá: "Vesszen a pénzed veled együtt, mivel azt gondoltad, hogy Isten ajándékát pénzért lehet megszerezni! **21** Sem részed nincs ebben, sem jussod nincs hozzá, mert a szíved nem igaz Isten előtt. **22** Térj meg tehát ebből a gonoszságodból, s kérd Istent, hogy szívednek ez a gondolata bocsánatot nyerjen! **23** Mert azt látom, hogy a keserűség epéjében és a gonoszság kötelékében vagy". **24** Erre Simon azt felelte: "Könyörögjetek értem az Úrhoz, hogy semmi se érjen engem abból, amit mondtatok!"

Igen, első olvasásra talán úgy tűnhet, hogy Simon Mágus ekkor már valóban és őszintén megtért. Simon azonban nem tért meg igazán, szíve nem vált körülmetéltté, s itt valójában csak arra kérte az apostolokat, hogy ne érjék őt büntetések. A maga érdekében, önző módon el akarta kerülni Isten büntetését, és ezért kérte az apostol közbenjárását. Vagyis a fentebb bemutatott világ szerinti szomorkodást nyilvánította ki. Az pedig még mindig a halálhoz vezet. Ez a néhány idézet még azért is fontos, mert sokan úgy gondolják, hogy Simon Mágusban ennek az eseménynek a hatására kelt életre az a gondolat, hogy a bűn alól emberi közbenjárás segítségével lehessen feloldást nyerni, amit saját vallásrenszerének valóban részévé is tett a későbbiekben. Az tény, hogy ma egyedül a katolikus egyház gyakorolja ezt a gyónás formájában, és papjaiknak hatalmat tulajdonítanak a bűntől való feloldozásra. Hogy Simon Mágus soha nem tért meg valójában, azt az ókeresztény írók közül többen kihangsúlyozzák, amit látni fogunk az alábbiakban.

Simon Mágus ezek után már határozottan azt az irányvonalat követte és tanította, amit a már korábban említett keresztény-gnoszticizmusnak nevezhetünk. Ennek egyik főjellemvonása az a tanítás, miszerint az üdvösséghez egyedül és csak a "hit" (értsd: hiszékenység) szükséges. Ez egyébként a zoroaszterizmus és a Mithrász-kultusz egy jellegzetessége volt. Simon később még jobban elragadtatta magát, mert új vallásában már önmagát tette istenné:

"Az első két tanító, akik a kereszténységen belül a gonosztikus tanításokat terjesztették, az Simon, majd utódja, Menander volt. A **későbbi gnosztikusoktól merőben eltérően úgy Simon, mint Menander, isteni eredetűnek tartotta magát.** Az *Ap.Csel. 8:9-11*-ből láthatóan Simon 'rendkívüli valakinek' és 'az Isten erejének' tartotta magát. Simon találkozott egy bizonyos Helénával Tírus egy bordélyházában, akiről felfedezte, hogy ő nem más, mint a primordial Ennoia ('a Bentlakozó Elme, vagy Szellem'), az Isten Szellemének első fogantatásának egy reinkarnációja. Ennoiaként őhozta létre az angyalokat, közülük némelyek fellázadtak Isten ellen, akik elfogták őt, és halandó emberi testbe börtönözték. Így számos alkalommal reinkarnálódott, ő volt többek között a Trójai Heléna…Ő volt továbbá a Jézus példabeszédében említett elveszett bárány *(Máté 18:10-14)*. **Megmentésének érdekében maga a Fölséges jelent meg Simon testében.** Jellemzően Simon azt tanította, hogy az Ószövetség a lázadó angyaloktól származik, és ezért olyan gyarló és korlátozó. **A benne [Simonban] vetett hit pedig felszabadít minden elnyomástól**." – Harold O.J. Brown, *Heresies*(Eretnekségek).

Nem véletlen tehát, hogy a gnosztikusok határozottan antinomian* (anti-törvény) nézeteket vallottak, vagyis azt hirdették, hogy az emberek nincsenek többé a morális törvények béklyóiban. Szerintük az ilyen fajta megkötések elvetése a teljes szabadság kezdete.

*[A *Merriam-Webster Dictionary* meghatározása az "antinomian" kifejezéshez: Mindazok, akik azt tartják, hogy az örömhír hirdetésének korszakában nem vagyunk a morális törvények iránt elkötelezve, azok már haszontalanokká váltak, ugyanis egyedül a hit elégséges az üdvösség elnyeréséhez.]

A gonosztikusok tehát azt hitték, hogy mivel Isten kegyelme által jutunk üdvösségre, így nem számít az, hogy hogyan éljük le az életünket. Természetesen a jó cselekedeteket és erényeket ők is kihangsúlyozták és ajánlatosnak tartották, de azt már határozottan elvetették, hogy bármiféle törvénynek engedelmeskednünk kell, vagy bármilyen törvények határozzák meg életünket. Jó cselekedetek alatt tehát a maguk elgondolása szerinti jó cselekedeteket értették, amelynek semmi köze nem volt a törvény elvárásaihoz vagy Isten szeretetéhez *(1Ján. 5:3)*. Ilyen formában az engedelmesség, jellemfejlesztés és a személyes viselkedésmód jelentéktelenné vált számukra, hiszen "a hit az felszabadít a bűn és törvény alól". Ha ismerősnek hangzik ez a teológia, az egyáltalán nem véletlen, ugyanis maradandó és tagadhatatlanul csábító hatása máig jelen van a Simon útjára tért, magukat kereszténynek nevező, de emberi érzékiség és szellemiség által vezetett felekezetekben.

Simon Mágus először Dosziteusz alatt tanulmányozta a "kereszténységet", aki Keresztelő János egy tanítványa volt, de később maga is egy eretnek szekta alapítója lett. Simon számos követőre talált már akkor, amikor még a zoroaszterizmus és Mithrász-kultusz mágiáit gyakorolta, s követői közül közül sokan istenként imádták őt. Amikor kapcsolatba került az igaz kereszténységgel, annak tanaiból sokat beolvasztott saját misztériumvallásába. Viselte még a "bölcs" (magi) titulust, híres volt arról, hogy képes volt az álmokat megfejteni, ezért sokan "pater-nak" illetve atyának is nevezték. A *Pater Patrum* címet jól ismerten a Mithrász-misztériumok papjai viselték, és ebből ered a későbbi pápa megnevezés. Simon, hogy minél több tanítványra tegyen szert, bizonyára jól kihasználta azt, hogy nevének vallási jelentősége volt. Pl. a *Peter Róma* az annak a *Petróma* névnek a változata, amelyet Róma pogány főpapja viselt még a kereszténység előtt. A pápák máig is ezt a címet viselik, és nem átalkodnak magukat "Szent atyának" (az Atya Istennek a címével) nevezni. Krisztus természetesen ismerte ezt a szokást, és nem véletlenül figyelmeztette tanítványait az ilyen pogány vallási sajátosságok és szokások használata ellen:

Máté 23:8-12 **8** Ti ne hívassátok magatokat rabbinak, mert egy a ti Tanítótok, **ti pedig mind testvérek vagytok.** **9** **Atyátoknak se hívjatok senkit a földön, mert egy a ti Atyátok, a mennyei.** **10** Ne hívassátok magatokat mesternek se, mert egy a ti Mesteretek, a Krisztus. **11** Aki közületek a legnagyobb, legyen a szolgátok. **12** Mert aki önmagát felmagasztalja, azt megalázzák, s aki megalázza önmagát, azt felmagasztalják.

Simon Mágusnak egy másik címe "*az egyenesen álló",* ami a pogány fallusz oszlopokra utaló név volt, és fején nem véletlenül viselt hosszúkás püspöksüveget. A kulcsok, amelyeket ez a Péter tartott a kezében, azok egyáltalán nem az Isten országának, vagy Hádesznek a kulcsai voltak:

"A kulcs, amely a pápa kezében van, vagyis a "Péter" kulcsa, egy jól ismert fogalom volt a pogány, káld misztériumok

gyakorlói számára. Viszont az állítás, hogy Péter apostol Róma püspöke lett volna, többszörösen is egy hamis mesének bizonyult. … de volt Rómában egy "Péter", aki a pogány papság legmagasabb tisztjét töltötte be. A papot, aki elmagyarázta a misztériumokat a beavatottaknak, azt néha görögül, Hierophant-nak nevezték; de a primitív káld nyelvben, a misztériumvallások eredeti nyelvén a név (pontok nélkül) Peter volt, az a "megfejtő" (angolul ma is "interpreter"). Ezek a papok találóan kulcsokkal ékesítették fel magukat annak jeléül, hogy ők a misztériumok ezoterikus tanainak és titkainak felnyitói. Így szinte nyomon követhetjük azt, hogy miként lettek Janusz és Szibilla kulcsai Péternek, a misztériumok "megnyitójának" a kulcsai." – Alexander Hislop *The Two Babylons or The Papal Worship*

Simon Pater, miután elsajátította a keresztény tanításokat, keverve és "kiegészítve" azt az általa vallott zoroaszterizmus és mithrász-vallás sok elemével, létrehozta azt a fajta titkos ismereteken alapuló gnosztikus kereszténységet, amelynek ő volt a felnyitója. És természetesen amely ellen Pál óvta Timóteust.

1Timóteus 6:20-21 **20** Timóteus! Őrizd meg a rád bízott kincset, kerüld a profán, újdonsághajhászó fecsegést, az álságos "**ismeret"** ellenvetéseit, **21** amelyet némelyek elfogadtak, és a hittől elszakadtak. Kegyelem veletek! Ámen!

Az itt használt "*ismeret"* szó, a görög [*gniszko*] szó fordítása, jelentése *gyakorlatból, vagy tevékenység által tanulni*. Az ily módon szerzett ismeret válik tudássá, azaz*gnószisszá,* és ebből a szóból ered a *gnosztikus* megnevezés. Pál az álságos ismeretek kifejezéssel az ilyen gnosztikus tévtanítások ellen figyelmeztet. Az ilyen "ismeret" talán elfogadhatónak látszik első látásra, hiszen akadémikus magyarázatot adhatnak Istenről vagy létéről anélkül, hogy megismernék Őt és Szellemét. Az ilyen tudományos magyarázatok azonban mindig eltérnek az igaz tanítástól.

Simon a végén odáig jutott, hogy magát isteni lénynek jelentette ki, de oly módon, hogy úgy az Atya, mint Krisztus jellemvonásait is magának tulajdonította. Ireneusz a következőket írja erről:

[Simon] pedig nem vetett hitet Istenbe, sőt, nagy buzgalommal **arra vette magát, hogy az apostolokkal vetekedjen**, hogy így önmagát valamiféle csodálatos lénynek láttassa, és még nagyobb buzgalommal vetette magát a mágikus művészetek elsajátításába, **hogy azokkal még jobban elámítsa és magához szédítse a tömegeket**. Ilyenféleképpen munkálkodott **Claudius Caeasar uralmának idején**, akiről azt mondják, hogy egy szoborral ajándékozta meg mágikus erejének megbecsüléseként. **Ezt az embert aztán sokan úgy imádták, mintha isten lenne; és azt tanította magáról, hogy ő volt az, aki a zsidóknak megjelent a Fiúként, de Szamáriában az Atyaként ereszkedett alá, a többi nemzethez pedig a Szentlélek formájában ment el.** Magát egyszóval a leghatalmasabb erőnek mutatta be, vagyis annak a lénynek, aki a mindenek felett lévő Atya, és elfogadta mindazokat a titulusokat, amelyekkel az emberek megcímezték őt.

– Idézet az Ante-Nicean Fathers I. kötetéből, *Adversus haereses* (A.D. 180/199)/

Itt már egy bizonyos értelmű háromságtan is fellelhető abban, ahogyan Simon istenné magasztalta magát három formában. Ezen kívül a Pater Patrum, azaz a pápa címet viselte! Készséggel elfogadta és viselte az emberek által rá vonatkoztatott atya címet. Ez a Péter volt hát az első pápa! Ha tehát az ő követői, illetve utódai viselték és viselik ma is ezt a titulust, akkot hozzá vezethető vissza azok vallása, akik ezt a címet használják. Nem véletlenül jelentette ki Ireneusz a következőket is róla:

"**Mindazok, akik bármilyen módon megrontják az igazságot, és kárt okoznak az egyház tanításaiban, azok a Szamáriai Simon Mágus utódai**… Jézus Krisztus nevét valóban használják, de csak mint csalétket, miközben nagyrészt Simon hamisságait terjesztik… hallgatóságaik körében annak a nagy kígyónak a keserű és gonosz mérgét hirdetik, aki minden eretnekségek nagy szerzője."

– Ireneusz, *Libros,Quinque Adversus Haereses. (*Az eretnekek ellen).

Ireneusz János apostol 3. generációs tanítványa volt, és kevesebb mint egy évszázaddal élt később, mint Simon Mágus, de írásaiból kivehetően Simonnak nagy szerepet tulajdonított abban, hogy az egyházba eretnek tanok kerültek be és indultak terjedésnek. Ireneusz idejében már nagy változások történtek, viszont ekkor még láthatóan létezett (nem volt még kiszorítva), és felismerhető volt az apostoli egyház. Számos keresztény gyülekezet azonban már teljesen elhagyta az igaz hitet és csak névlegesen maradtak keresztények, mi több, ezek száma egyre nagyobb ütemben növekedett. Ezekről a keresztényekről beszélt Ireneusz, ki így folytatja írását:

"**Ezek [az igazság megrontói] még szobrot is állítottak Simonnak**, amelyet Jupiter hasonmására készítettek el és egy másikat pedig Helénának, azt Minerva képére; és ezeket imádták."

– Ante-Nicene Fathers I. kötet. A Lyoni Sz. Ireneusz (i.sz.130-202 körül) *Libros,Quinque Adversus Haereses. (*Az eretnekek ellen (i.sz. 180/199) című munkájából).

Erről az eseményről még a Katolikus Enciklopédia is ír, utalva az ókeresztények írásaira:

A Római Szent Justin, ("Első Hitvédelme.", xxvi, lvi; "*Dialogus c. Tryphonem",* cxx) úgy mutatja be Simont, mint aki a démonok felbujtása által, Istenként nevezte magát. Justin továbbá kijelenti azt is, hogy Simon Rómába jött **Klaudiusz császár uralmának idején**, ahol oly sok követőt nyert magának mágiáival, hogy azok a Tiber szigeten még szobrot is állítottak neki, mint egy istennek, a következő felírással: "Simon a Szent Isten".

– Catholic Encyclopedia

Tehát ez a Péter volt az, aki nemcsak a pater/pápa nevet viselte, hanem Klaudiusz császár idejében Rómában működött, rengeteg tanítványa volt, akik még szobrot, majd templomot is építettek neki! A katolikusok maguk is elismerik mindezt, csak természetesen nem hozzák kapcsolatba saját történelmükkel, illetve elhatárolják magukat attól, hogy Simon utódai lennének.

A korai gnosztikusoknál nagy szerepet játszott a víz, tűz, a szobrok és szimbólumok használata, amit egyáltalán nem tekintettek bálványimádatnak, csupán segédeszközöknek az imádatban. A *Clementime Recognitiones*-ben leírtak szerint Simon azzal kevélykedett, hogy "*mozdulatra tudom bírni a szobrokat, hogy akik látják, azt hiszik, hogy azok emberek."* Az ilyen méretű hamis csodák általi megtévesztés tipológiai előszele lehetett annak, amit a Jelenésekben olvashatunk:

Jelenések 13:15 Hatalmat kapott, hogy lelket adjon a fenevad képmásának, és hogy megszólaljon a fenevad képmása, és megölethesse azokat, akik nem imádják a fenevad képmását.

Érdemes megfigyelni bizonyos hasonlatosságokat a zoroaszterizmus, mithrász-kultusz és a kereszténység között.

"A hatalmas isten az Ahura Mazdah, a Bölcsesség Istene. Ő az "első és az utolsó". Ő volt az, aki a kezdetben eképp szólt: ‘Töltse be a világosság a létrehozott valóságot’ "

– Living Religions of the East (1922), Sydney Cave, D.D.

Az is érdekes, hogy ezt az "istent" a fény urának, az igazság urának, a jó pásztornak nevezték. Imáikban (napi 7-8 alkalommal) ezt a mindenttudó istent kérték arra, hogy vegye el a bűneiket, és nyissa meg elméjüket a jó gondolatokra és a jó cselekedetekre.

A gnosztikus vallás egy másik fő eleme a mágia volt, a furcsa nevek, hangok, mozdulatok és egyéb tettek által elért hatáskeltés …

– The Catholic Encyclopedia.

"A legalacsonyabb szintű beavatást szentségnek nevezték …a jelenkori mithrász-követők szerint ez az új taggá avatott személy halálát szimbolizálja, amelyből új emberként születik életre."

– Arkon Daraul, *Secret Societies* (Titkos Társaságok).

A pogácsa fogyasztása a hét mithrász-szentség egyike volt, és Mithra testének vételére utalt. Ezt a szentséget *mizd*-nek nevezték, aminek latin megfelelője a *missza*, angolban pedig *mass*, míg magyarul *mise*. Ismerős szertartás ismerős néven?

"**A mithrász Szent atya vörös színű sapkát és ruhát viselt, ujján gyűrű volt, és kezében pásztorbotot tartott. A keresztények elöljárói szintén felvették ezt a címet és hasonlóan is öltözködtek.** A keresztények papjai, csakúgy mint a mithrász papok, az "atya" címet viselték még annak ellenére is, hogy maga Krisztus figyelmeztetett az ilyen szokások felvétele ellen *(Máté 23:9).* "

"A mithrász főpapok mithrát, illetve csúcsos püspöksüveget viseltek rangjuk jeléül. A keresztény püspökök ezt a viseletet is

adoptálták. A mithrász vallás követői megemlékeztek a napisten mennybemeneteléről, aminek alkalmaival elfogyasztották a *mizd*-t, egy nap formájú pogácsát, amelyet Mithra kardjával (kereszt forma) díszítettek. Ennek a kereszttel jelölt pogácsának a fogyasztását és a misét szintén átvették a keresztények. A katolikus mizd/mise ostya a mai napig megőrizte napkorong formáját."

"Julius Caeasartól Gratniánig minden római császár **pontifex maximus** volt, azaz a római istenek főpapja. Amikor Theodosius megtagadta ezt a címet, mivel nem egyezett meg az ő keresztény nézeteivel, Róma keresztény püspöke vette magára. Zarathusztra Magi papjainak ruháit Mithra kardjai ékesítették. Ugyanilyen ruházatot viselnek a keresztény papok a mai napig."

– a fenti idézetek William Harwood, *Mythologies Last Gods: Yahweh and Jesus* könyvéből származnak.

Sátán, a nagy hamisító ismerte és ismeri az Isten tervének főbb vonalait, ha a részletekről nincs is pontos ismerete. Tudja, hogy az igazság meghamisításával lehet leghatékonyabban csapdát állítani a tömegeknek, azoknak, akik szellemileg vakok, de magukat bölcseknek vélik, és azt hiszik magukról, hogy az igazság követői. Tudta, hogy Krisztus eljön majd mint a Megváltó, ismerte a bibliai vallás szimbolizációs rendszerét annyira, hogy pl. a kenyér és bor jelentőségét szintén bevonja az igaz vallás másaként általa létrehozott vallásokba. Sátán több bibliai valláselemet is kisajátított így, és egy eltorzított, perverz formában terjesztette elő azokat a megtévesztettek között. A hatékony megtévesztés érdekében ügyelt arra, hogy az általa elferdített elemek nagyon hasonlóak legyenek az igaz vallás elemeihez, de a valóságban mégis eltérjenek a tisztától, és a halálba vezető útra vigyék a követőit. A "világosság angyalaként" mutatkozva elhomályosította az igaz Világosságot, hogy elterelje az igazság szűk ösvényéről azokat, akikkel azt meg tudja tenni. Az Édenkertben két fa állt, az egyik talán látszatra nem tetszetős, de gyümölcse az örök élethez vezetett, a másik pedig szemrevaló volt és "*gnósziszt"* vagyis tudást, ismeretet nyújtott. Ez a tudás azonban érzéki volt, egy teremtett, önmagát központban tartó, önmaga érdekeit szolgáló, tökéletlen lény ismerete. Ennek a fának a gyümölcse a halál. Az ilyen tudással legfeljebb felfogjuk, hogy van Isten, de nem ismerjük meg Őt, Fiát, jellemét, szeretetét, mert arra csak az Ő Szelleme által lehetünk képesek, nem emberi tudásunk, felfogásunk által. Az emberiség az Édenkertben a rossz fát választotta, és ma sem tesz mást. Bár Krisztus áldozata óta újra elérhetővé vált az élet fája, mégis sokan a szépnek látszó, tudást, önmegvalósítást ígérő fát választják, és miért is ne, hiszen Isten, Krisztus és a kereszténység nevébe burkolózott. Nem lehet könnyen megkülönböztetni a kettőt. Az élet fájához egy Krisztus, egy Szellem és egy evangélium vezet, amit nem ajánlatos összekeverni az álapostolok, álnok tévtanítók hamis krisztusával, érzéki szellemiségével és egyveleg tanaival.

2Korintus 11:4 Mert ha valaki jön, és más Krisztust hirdet, mint akit mi hirdettünk, vagy más lelket fogadtok be, mint amit kaptatok, vagy más evangéliumot, mint amit elfogadtatok, azt igen jól eltűritek.

2Korintus 11:13-15 **13** Mert az ilyenek álapostolok, álnok munkások, akik Krisztus apostolainak tettetik magukat. **14** S ez nem is csoda, hiszen maga a sátán is a világosság angyalának tetteti magát. **15** Nem nagy dolog tehát, ha az ő szolgái is az igazság szolgáinak tettetik magukat. Végük megfelel majd a cselekedeteiknek.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

A modern kereszténység eltérítése

A magát evangéliumi kereszténységként nevező irányzat ma a protestantizmus legfőbb és legsikeresebb ágazatát képviseli. Ebbe a csoportosításba tartozik a konzervatív protestáns felekezetek nagy része, amelyeknek csak az USA-ban több, mint százmillió tagja van. Az evangéliumi kereszténység egyik legmeghatározóbb tanítása a diszpenzacionalizmus, ami az üdvterv egy sajátos módon történő, korszakokra való felbontása. A diszpenzacionalizmus képviselői "premilleanisták", de abban hisznek, hogy Krisztus a valós visszatérése és a Nagy Nyomorúság előtt egy titkos eljövetel alkalmával "elragadja" majd híveit a földről. Ezeket a nézeteket oly sikeresen terjesztették, hogy mára csaknem egyetemesen elfogadott dogmává vált a protestantizmuson belül. Ebben az írásban e két dogma kialakulásának és elterjedésének körülményeit vizsgáljuk meg. A diszpenzacionalizmus és az elragadtatás mellett kitérünk még egy, ezekből következő és egyre gyorsabban terjedő veszélyes tévtanra, a dominionizmus elméletére is. E tanok kialakulásának körülményeit megvizsgálva látni fogjuk, hogy a szóbanforgó dogmáknak olyan egyéniségek voltak a megalkotói és korai terjesztői, akik szorosan kapcsolatba hozhatók az okkult titkos társaságok valamelyikével, és a politikai cionizmus élharcosaival, a Rothschildokkal is. Reményeink szerint az írás végére láthatóvá válik az, hogy a modern evangéliumi, neoprotestáns felekezetek tanait a Sátán Zsinagógája formálta meg akképpen, hogy a megvalósuló sátáni diktatúrát az Isten millenniumi országlásának tüntethessék fel, és a maguk oldalára állítsák a kereszténység jelentős részét.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Email: **p.poli@mailcity.com**

Weboldal: **http://www.churchofgod.hu**

I. Rész

A diszpenzacionizmus és gyümölcsei

A kifejezés meghatározása

A diszpenzacionizmus a XIX. században elterjedt protestáns felekezeti nézet. Magának az angol *dispensation* szónak több jelentése is van, itt számunkra csak az idevonatkozó vallási jelentésére térünk ki, ami "időelosztás". Magyar teológiai értelmében az ún. üdvháztartásokra lebontott üdvtörténelmi korszakokat jelenti. Ezt úgy kell érteni, hogy e nézet szerint Isten a történelmet különböző, egymástól teljesen elkülönített operációs korszakokra osztotta fel. A diszpenzacionisták szerint tehát Isten egy sor ilyen különböző korszakra bontja fel a történelmet, mégpedig oly módon, hogy minden egyes diszpenzáció teljesen eltérő elvek alapján működik. A legismertebb természetesen az ószövetségi kor, vagyis a "törvény korszaka", és újszövetségi periódus, azaz "a kegyelem időszaka". Ezenkívül az "ártatlanság korszakát", az "ígéretek korszakát", s a majdani "millenniumi korszakot" különítik el. Más szóval ez a tanítás arról szól, hogy a teremtés és az utolsó ítélet között eltelt korszakokban Isten teljesen különböző módon bánik az emberiséggel. E nézet szerint az egyik korszakban Isten szigorúan elvárja azt, hogy az emberek odaadóan és következetesen betartsanak egy sor levetett törvényt, míg egy másik korszakban csupán jó embernek kell lenni, ahol elég a "szeretet" és a Krisztusba vetett hit megtartó ereje. Ennek közvetlen velejárójaként amennyire csak lehetséges, elválasztják Izraelt és az Egyházat, azok szerepét, sőt sorsát is.

Az evangéliumi, de a fundamentalista keresztény mozgalmak egészének a dogmatikája szerint, amikor helyreáll Izrael népe (ezalatt ők csupán a zsidó nevet viselő népet értik, nem pedig teljes Izrael mind a tizenkét tözsét), azzal egy teljesen új diszpenzáció jön majd el. A kegyelem ideje lejár, s Isten újra egy olyan korszakot hoz el, ahol a törvények dominálnak valamilyen formában. A diszpenzacionizmus szerint a keresztény egyház egész történelme csak egy ideiglenes, átmeneti időszakasz Isten és a zsidó nép kapcsolatában. Isten azonban továbbra is a zsidókat tekinti az első számú kiválasztottaknak, és ez akkor válik nyilvánvalóvá, amikor az "egyházi korszak" véget ér a történelemben, és Jézus, mint Messiás ismét elfoglalja a Szentföldön az Őt megillető helyet, helyreállítva Izrael királyságát. Emiatt a sajátos értelmezésmód miatt a korai diszpenzacionalisták elkötelezett hívei voltak a zsidók Szentföldre való visszatérésének, majd a politikai cionizmus megszületésével egy testi zsidó ország helyreállításának, függetlenül attól, hogy az mi módon történik meg. A cionizmus megerősödésével úgy érezték, hogy ez a politikai mozgalom nagyon is megfelelő eszköz a próféciai Izrael helyreállításához, és teológiájukat azonnal a pro-cionista álláspontra formálták.

Nem véletlen tehát az, hogy amikor végül létrejött az Izraelnek elnevezett modern zsidó állam, abban ők a próféciák beteljesedését, és a zsidó földi királyság helyreállításának kezdetét vélték kibontakozni. Számukra ez jelenti Krisztus eljövetelének közelségét, s úgy érzik, hogy ha a jelenlegi kereszténység mindent megtesz a cionista állam megsegítéséért, azzal Isten munkáját segítik elő, valamint felgyorsítják a saját üdvösségük eljövetelét is. Lényegében ez alkotja az ún. "keresztény cionizmus" elveit.

A diszpenzacionizmus a Biblia olyan új értelmezéséhez vezetett, amely aztán meghatározta az elmúlt csaknem két évszázad neoprotestantizmusának az irányvonalát.

A tan eredete és a dogma térnyerése

Tisztában kell lennünk azzal, hogy a szóbanforgó dogmák így meglehetősen modern eredetűek, illetve egyes ókori gnosztikus dogmák kerültek modern keresztény csomagolásba. Ez a fajta értelmezésmód a XIX. században alakult ki, de gyors térhódításnak örvendett. A korábbi hosszú évszázadok alatt nem csak Isten Gyülekezetei, de a katolikus és protestáns felekezetek sem bontották le **ilyen formában** az üdvtörténetet. A titkos elragadtatás tanának pedig még csak a fogalma sem létezett a XIX. század derekáig, nemhogy dogmaként tanították volna bármely korábbi keresztény irányzatban.

Később, a XX. század kezdetén a diszpenzacionizmus az egyik legerőteljesebb irányzattá vált a fundamentalista, majd az evangéliumi protestáns vallásokban, nagyrészt a *Scofield Bible* magyarázatainak köszönhetően. Scofield-re, és az ő bibliamagyarázataira még részletesen ki fogunk térni, és megvizsgáljuk, hogyan is vált ő ennyire meghatározó személyiséggé.

Az irányzat követői "adventisták" annyiból, hogy ők is várják Jézus második eljövetelét, és ez központi vallási tanításuk is, ám egy sajátos értelmezésmód alapján, ugyanis hisznek a keresztények egy titkos, Jézus eljövetele *előtti* elragadtatásában. Az igazak ilyen módon történő elragadtatásáról, a megpróbáltatások elől való menekülésről szóló tanításaik minden protestáns egyházba megtalálták az utat. A képzett, és kimondottan erre iskoláztatott lelkészek, prédikátorok, pásztorok, valamint a laikus vallási személyek mind tanulmányozták a Cyrus I. Scofield által készített, és magyarázatokkal, kommentárokkal ellátott Bibliát. Ez nem más, mint a hivatalos King James verzió, csak Scofield jegyzeteivel, és magyarázataival ellátva. Először 1909-ben jelent meg, és 1917-ben újra kiadták, némileg átdolgozva. A Biblia egyes részei pontos keresztrhivatkozásokkal lettek ellátva, és az 1917-es változat kísérletet tett a bibliai események dátumának meghatározására is. Ennek nyomán komoly vita keletkezett a fundamentalista körökben arról, hogy mi volt a teremtés időbeli menete. A Scofield Biblia mindenesetre elősegítette a diszpenzacionizmus elterjedését. Mint már hivatkoztunk rá, ez a tanítás arról szól, hogy a teremtés és az utolsó ítélet között hét korszak különböztethető meg a tekintetben, hogy Isten miként bánik az emberiséggel. Scofield kommentárjai hozzájárultak ahhoz, hogy a diszpenzacionizmus befolyása megnövekedett az amerikai fundamentalista keresztények körében. Scofieldnek a magyarázatai, időrendbeli táblázatai kiindulópontul szolgáltak az olyan nagynevű "prófécia szakértők" számára is, mint pl. Hal Lindsey, vagy Grant R. Jeffrey. Az szintén Scofield hatásának köszönhető, hogy a XX. században elterjedhetett az erősen spekulatív eszkatológia.

Azonban, mint látni fogjuk, a diszpenzacionista dogmák egy hatalmas önellentmondásra, egy teljesen hamis alapra épültek fel, s mint ilyen, nem egyeztethető össze a bibliai orthodoxiával.

A diszpenzáció elméletének hibás logikája

A diszpenzacionista elgondolás talán legszembetűnőbb problémája az, hogy az egyik diszpenzáció – vagy

az ő szavukkal élve: az üdvháztartás – Jézus Krisztus földi küldetésének kellős közepén váltott át egy másikra. Ennek, állításaik szerint, az az oka, hogy amikor Jézus megkezdte szolgálatát, azt kizárólag a zsidók felé tette, abból a célból, hogy felkészítse őket az országlás azonnali helyreállítására. Amennyiben a zsidók befogadták volna tanításait és üzeneteit, a Millennium kezdetét vehette volna attól az időponttól kezdve. Csakhogy a zsidók megtagadták Jézust és üzenetét, s emiatt – szól a diszpenzacionista okfejtés –, Jézusnak nagy hirtelenjében egy teljesen új, egyféle pót-tervet kellett létrehoznia. Ennélfogva aztán Isten elhalasztotta a Millennium eljövetelét, és megalkotta az egyházat azon célból, hogy az eltolódott millenniumi időszakig e diszpenzáción keresztül dolgozzon. Magyarázataik szerint Krisztus azért tanított oly sokat a zsidóknak az engedelmességről, a törvényről és a megtérésről, mert akkor még csak értük, és egy testi ország helyreállításán dolgozott. Márpedig egy testi országláshoz valóban szükséges az, hogy a társadalom bizonyos törvények és levetett rend szerint működjön.

Amikor pedig megváltoztatta üzenetét és a kegyelemről, szeretetetről és könyörületről kezdett tanítani, az már az egyháznak szólt. Ennek a megváltozott üzenetnek, illetve fókusznak az az oka, hogy az egyház már egy mennyei diszpenzáció. Ha pedig a keresztények már a mennyei természet részesei, akkor az üdvösség tekintetében nekik már semmit nem jelenthetnek a testi rendszerekhez kötődő törvények, parancsolatok és rendeletek.

Amikor Krisztus visszatér és megkezdi a millenniumi uralmat, akkor megint szükséges lesz az olyan törvények betartása, mint amelyeket Isten Izrael számára elrendelt. Mivel az ő diszpenzációjuk földi, jutalmuk is földi, illetve testi lesz, és a földön élnek örökké, mint fizikai lények.

Mivel a keresztények a mennyei természet részesei, így az ő jutalmuk az örök mennyei vagy szellemi élet. Ez önmagában még igaz is, csakhogy ez alatt azt értik, hogy mivel az üdvösségük eleve mennybeli, nem pedig földi, ezért semmi jelentősége nincs annak, hogy milyen életet élünk a földön. A földi életnek, az itt elkövetett cselekedeteknek nincs jelentőségük az üdvösség szempontjából.

Nyilvánvaló ellentmondások

Már az eddigiekből is látható, hogy a diszpenzacionizmus telítve van ellentmondásokkal. A diszpenzacionizmus tanítása szerint, amikor Jézus eljött, akkor eredeti szándéka az volt, hogy helyreállítsa a testi izraeliták fizikai királyságát. Mivel azonban a zsidók megtagadták Őt, ezért meg kellett változtatnia az eredeti tervet, s csakis emiatt hozta létre az egyházat, ami ezzel nem más, mint egy utólagos, hirtelen tervmódosítás eredménye.

Ennek a logikának számos buktatója van, nem kisrészben az a tény, hogy valójában sok olyan zsidó volt, aki azt hitte, hogy eljött az idő, és azt szerette volna, hogy Jézus helyreállítsa Izrael dicsőséges királyságát. Korántsem minden zsidó tagadta meg Jézus üzenetét, és ez annyira igaz, hogy alkalmanként királlyá akarták Őt tenni. János evangéliumában pontosan láthatjuk, hogy miként reagált Jézus erre:

János 6:15 Amikor pedig Jézus észrevette, hogy érte akarnak jönni, és el akarják ragadni, **hogy királlyá tegyék**, **visszavonult ismét a hegyre egymagában.**

Amikor királlyá akarták tenni, Jézus visszavonult, és elbújt a tömeg elől. Vagyis Jézus pontosan attól a dologtól határolódott el nagyon nyilvánvalóan és határozottan, amit a diszpenzacionalisták szerint eredetileg megvalósítani kívánt. Már csak ez alapján is nyugodtan elmondhatjuk, hogy a diszpenzacionizmus eleve hamis alapokra épült fel.

A diszpenzacionizmus forrása

Honnan ered pontosan ez a tan, milyen eszmék táplálják, és ami fontosabb, miért terjedhetett el oly gyorsan és széleskörűen a kereszténységen belül?

Először talán vizsgáljuk meg azt, hogy miféle tőről is ered ez a tan, hiszen ha egy fa gyökere rossz, akkor a termése is silány lesz. Maga a teória egy olyan jelentéktelen dél-angliai vallási szektának a szüleménye, amely az akkor divatos "anarchista" nézetek befolyása alá került. Itt jogos a kérdés: Bocsánat, de hogyan lehetséges ez keresztények esetében? Elvégre az anarchizmus egy szociálpolitikai teória, ami az 1800-as években vált népszerűvé, s kevés idő elteltével lényegében ki is halt. Az anarchizmus abból az elvből indul ki, hogy az emberiség minden szociális problémájának az az oka, hogy az emberek korlátozva vannak. A kormányzatok, a törvények, a regulációk és elvárások kontrollálják az életet. Ha bármi módon sikerül felszabadítani magunkat a kormányok és törvények megkötései alól, akkor magától fog feltörni az emberben a bennerejlő jóság, és az pedig magától értetődő harmóniához és békességhez vezet. A kormányzatok és a törvények nem szűnnek meg önmaguktól, így azoknak erőszakkal kell véget vetni.

Tudjuk, hogy az anarchizmust az illuminátusok és hasonló titkos társaságok használták fel sikeres politikai eszközként a korabeli monarchikus rend megdöntésére (lásd *A Sátán Zsinagógája II. rész*). Az anarchista eszközökkel való rombolást tehát tudatos céllal alkották meg, az általuk pusztulásra szánt intézmények ellen. Közismerten az illuminátusok a monarchiák [és egyebek] mellett a kereszténységet is végleg el akarták törölni, így egyáltalán nem lepődhetünk meg azon, hogy néhány újdonsült keresztény mozgalomban is hamar felütötte fejét az anarchizmus eszméje.

Bárhogyan is, de az anarchisták teóriája az 1830-as években megtalálta a maga útját a vallás világába is. Az első olyan csoport, amely hirdetni kezdte ennek a teóriának a vallási megfelelőjét, az a dél-angliai, John Darby gyülekezeti mozgalmához tartozó *Plymouth Brethren* (Plymouth-i Testvérek) nevű gyülekezet volt, akiket *"az anarchista testvériség mozgalma"* néven is ismertek. A vallási köntösbe bújtatott anarchizmus értelmezése szerint a kereszténységre egyáltalán nem vonatkozik egyetlen törvény sem, ami az emberiséget korlátok között tartja. A *Plymouth Brethren* például nem ismert el semmiféle egyházi vezetést a gyülekezeten belül, így nem voltak felszentelt szolgálatok sem. A gyülekezeteikben bárki felállhatott és beszédbe kezdhetett akkor, amikor úgy érezte, hogy a "Szellem arra készteti".

Mivel a Plymouth Brethren elvetett mindenféle megkötő jellegű külső törvényt és "korlátot", a testvéreknek értelemszerűen egy olyan, ehhez illeszkedő sajátos teológiát kellett megformálniuk, amely szerint a keresztények üdvössége nem függ semmiféle törvényzettől, vagy az azok iránti engedelmességtől. Teológiájuk fő csapásvonalaként az egyházat olyan intézménynek nyilvánították, amelynek semmi, de semmi köze nincs Izraelhez és az Ószövetséghez - ebből következően persze az Izraelnek elrendelt parancsolatokhoz sem. Valójában már magát a szövetség koncepcióját is visszataszítónak és elvetendőnek tartották, hiszen a szövetségek telítve voltak olyan – gyakran nagyon szigorú – feltételekkel, amelyen az egész szövetség állt. Számukra elfogadhatatlan volt az az egyébként biblikus nézet, miszerint "Isten megteszi ezt, vagy azt, **ha** az ember engedelmes ennek, meg annak a törvénynek". Emiatt az "Anarchista Testvérek" számára szükségszerű volt az, hogy a kereszténységet teljesen elkülönítsék Jézus Krisztus korai, megtérésre és engedelmességre felhívó üzenetétől, és a bibliai Izraeltől.

A Plymouth Brethren Angliában soha nem ért el különösebb sikereket, de üzenetük a későbbiekben bevette Amerikát, onnan pedig korunk agresszív TV prédikátorai által vált világszerte népszerűvé.

Az üzenet eléri Amerikát

John Darby az anarchista testvériség mozgalmának egyik erőteljes, sikeres hirdetője volt. Remek beszélőkészséggel rendelkezett, és az 1800-as évek közepén gyakran utazott Amerikába a különböző diszpenzacionista eszmék hirdetésének céljából. Emiatt fűződik az ő nevéhez pl. a titkos elragadtatás tanának elterjedése is, holott ezt maga is az irvingistáktól sajátította el. Az amerikai protestánsok soha nem vették be igazán az egyházi vezetést elvető tanításait, és némileg módosították a tanokat. Tény viszont, hogy nagyon gyorsan elfogadták és bevezették azokat a tanításokat, amelyek elválasztották az üdvösség elnyerését a törvények iránti engedelmességtől és elkötelezettségtől.

Ebből származik aztán az evangelikus protestantizmus *"extreme eternal security"* vagyis a "mindenképpen biztosított üdvösség" doktrinája. Ez hétköznapi nyelven azt jelenti, hogy ha bárki megtért, és "szívébe fogadja Jézust", annak az embernek már feltételek nélkül biztosítva van az üdvössége, bármit is tesz. Elég Krisztust megvallani Messiásként, s ezzel lehetetlen elveszteni az üdvösséget, függetlenül az egyéni tettektől és cselekedetektől.

Az eredeti diszpenzacionistáknak volt még néhány nagyon furcsa teológiai nézetük. Az eredeti, vagy klasszikus diszpenzacionizmus szerint pl. az egyháznak az égvilágon semmi köze nincs az Újszövetséghez (az is Izraelhez szólt, illetve az Izraelnek adott szövetség továbbvitele volt).

Természetesen az idők múltával az ilyen szélsőségesebb nézeteket lecsiszolták, vagy legalábbis módosították. Ami azonban sohasem változott meg, az a nézet, miszerint a keresztény egyház egy Izraeltől teljesen különálló, attól abszolúte független intézmény, és az Izraelnek megadott erkölcsi

törvények – beleértve a Tízparancsolatot is – érvénytelenek a keresztényekre vonatkozóan. No igen, azt vallják, hogy a keresztényeknek "jó embereknek" kell lenniük, de a jó alatt egy általános, humanista jóságot értenek, nem pedig egy abszolút erkölcsi norma mércéit. Ráadásul nem győzik kihangsúlyozni, hogy nem az üdvösség elnyerésének érdekében kell jónak lenni, sőt, annak érdekében nem is szabad, hiszen Krisztus elfogadásával az üdvösség már eleve biztosítva van számukra. Így az üdvösségért nem lehet és nem is szabad megdolgozni, ugyanakkor a bármilyen mértékben elkövetett gonosz cselekedet sem képes hatástalanítani ezt az eleve biztosított üdvösséget.

A diszpenzacionizmus legmaradandóbb és legkárosabb öröksége tehát az a furcsa nézet, hogy a Krisztus nevét megvallók feltétlen és abszolút biztonságban vannak az üdvösségüket illetően. Az, hogy ez ellentmond a bibliai tanításnak, keveseket foglalkoztat. Rájuk valóban igazzá vált az a gnosztikus tanításokból fakadó elmélet, amivel az őskeresztényeket alaptalanul vádolták meg: "Tegyünk rosszat, hogy jó következzék belőle." (*Róm. 3:8*).

A gnosztikus dualizmus és antinomianizmus hatása a modern keresztényekre

A babiloni misztériumok és gnosztikus nézetek befogadásával elsősorban a Katolikus Egyházat szokás vádolni, ám az ő csapodár leányai, a különböző protestáns felekezetek sem mentesek attól.

Itt a terjedelem nem engedi meg, hogy a kereszténység gnosztikus eredetű tanait alaposan kielemezzük, de egy rövid összefoglaló erejéig feltétlenül ki kell térni a főbb nézeteikre. A gnosztikusok a héber Biblia Istenét egy kegyetlen, törvénykező, ítélkező istennek tartották, s számukra az üdvösség az Ószövetség "gonosz" Istenétől való felszabadulást jelentette. Tanításaik szerint Isten azért pusztította el a földet az özönvíz által, hogy elpusztítsa egy olyan eredeti ősi vallás igazságait, amely feltárja az izraeliták istenének és hitének hamisságait. Az egyetemes pusztulást csak a bárkán lévő személyek élték túl, majd általuk és utódaik egy ágán maradhatott fenn az eredeti ősi igazság, vagyis a gnózis. Ezt a titokban fennmaradt igazságot képviselték az első század gnosztikusai, akik szerint eljött az idő ahhoz, hogy végre megszabaduljon a világ a zsidók gonosz istenétől. A babiloni teremtéstörténet hasonló elemeket tartalmaz, ahol egy gonosz főistenség volt a felelős az özönvízért. A babiloniak vallásrendszere szintén azt tanította, hogy az üdvösség érdekében fel kell szabadulni a héberek gonosz Istenének hatalma alól.

A diszpenzacionizmus elmélete szintén egy dualizmuson alapul, ahol az ellentétet a mennyei és a földi rend képezi. Ez a dualizmus nem sokban különbözik az első századi gnosztikusok dualizmusától. A gnoszticizmust a babiloni misztériumok szülték. A keresztény gnosztikusok tanításaira a terjedelem miatt csak dióhéjban térünk ki, de már ennyi is elég, hogy lássuk a hasonlóságokat. A gnosztikusok szenvedélyesen gyűlölték az Ószövetség Istenét, vagyis Izrael Istenét. Elmélkedéseikben odáig mentek, hogy a Biblia Istenét az emberiség legnagyobb ellenségének nevezték, többek között amiatt, mert pusztító özönvizet hozott a földre.

A *Jelenések könyve (Jel. 17)* a *Parázna Nagy Babilon* megnevezéssel illeti azt a világ végén eluralkodó vallásrendszert, amely elfojtja az Isten igazságát és üldözi az igaz hit követőit. Ez az aposztata rendszer tehát a Biblia Istenének, akaratának és tervének a legfőbb ellensége. Az ősi babiloni misztériumok a gnosztikusok által ékelték be magukat a korai kereszténységbe egy sajátos, jellegzetes tanrend keretein belül. Az evangéliumi kereszténység dualizmusa alapjában véve a keresztény gnosztikus dualizmus egy modernebb válfaja. A klasszikus diszpenzacionizmus szerint a keresztények ugyanis mennyei lények, akik fölötte állnak a földi dolgoknak, s emiatt üdvösségüknek semmi köze nincs az Izraelnek ígért testi megváltáshoz és a velejáró törvényekhez. Márpedig ez a klasszikus gnosztikus dualizmus származéka.

A gnosztikus tanok hatása a törvényhez és a parancsolatokhoz való viszonyban is élesen megnyilvánul. Egy főbb gnosztikus irányvonal tanításai szerint, mivel az ember képtelen betartani Isten parancsolatait, ezért meg sem szabad kísérelni azok megtartását, sőt inkább fel kell szabadulni alóla. Az olyan zsidó okkultista "messiások", mint Sabbatai Zvi és Jákob Frank lényegében gnosztikus antinomianizmust hirdettek, amikor a törvény alóli szabadságot és a "bűn általi üdvösséget" hirdették a XVII. és XVIII. századokban. Az álmessianizmus és a törvénytagadás hulláma a XIX. században elérte a kereszténységet is, aminek remek példája John Darby, a Plymouth Brethren és a hasonló felekezeti csoportok. Ezeknek a diszpenzacionista felekezeti csoportoknak, s különösen Darbynak a nézetei máig meghatározó hatással vannak a modern protestantizmusra. Az antinomianizmus ügynökei mindig is végezték titkos működésüket *(v.ö. 2Tessz. 2:7)* abból a célból, hogy megfelelően előkészítsék a teológiai terepet a majdan megnyilvánuló bűn emberének, az Antikrisztusnak *(Tessz. 2:3-4).*

A gnoszticizmust és annak antinomianizmusát lényegében a babiloni misztériumok szülték. Hogy tanaik miként ékelődtek be a korai egyházba, ahhoz lásd **A két Péter** c. írást. A Szentírás figyelmeztet bennünket, hogy a törvénytiprás a végidők egyik jellegzetes ismertetőjele lesz (*Mát. 24:11-12*, és lásd még a **Megsokasodnak majd a Törvény áthágásai** c.írást).

Amikor tehát a fundamentalista keresztény mozgalmak tantételeivel foglalkozunk, akkor megkerülhetetlenné válik a premillenizmus és a diszpenzacionalizmus közelebbről való szemügyre vétele, amivel pedig felszínre kerül a gnoszticizmus hatása, különösen annak antinomian aspektusa.

II. Rész

A titkos "elragadtatás" tana

A fogalmak tisztázása

Mielőtt továbbmennénk, talán röviden vázoljuk a témában gyakran elhangzó definíciók jelentéseit is. Ilyen a post-millennizmus, amillenizmus és pre-millenizmus. A millennium latin szó, jelentése ezer esztendő. Bibliai értelemben pedig a Jézus Krisztus által uralt Isten országát jelenti, ami ezer évig tart a

földön *(Jel. 20:4).*

A post-millenisták úgy vélik, hogy Krisztus csak a bibliai ezer év **után** hozza létre Isten országát a földön. Az amillenisták pedig nem is hisznek az isteni országlás eljövetelében, s végül pedig a pre-millenisták szerint Krisztus az ezer év előtt tér vissza és alapítja meg az országlást, ahogyan azt a *Jelenések 20:4* is vázolja.

A post-millenizmus elterjedése az Angliában élt Daniel Whitby (1638–1726) nevéhez fűződik. "Ez az értelmezés fenntartja, hogy a jelenlegi kor evangelizációs erőfeszítései sikeresen megszüntetik a bűnt, s ez azt eredményezi, hogy a föld Krisztus szellemi vezetése alá kerül, ami ezer évig tart majd. Az ezer év után Krisztus visszatér és ítéletet tart, amivel lezárul a "korszak". (*Unger's Bible Dictionary*, 1988, "Millennium").

A post-millenista filozófia szülte meg a "szociális evangélium" eszméit, s az abba vetett hitet, hogy az egyház a jó cselekedetei által képes lesz az Isten országát elhozni. Ennek mellékterméke a túlfűtött keresztény aktivizmus, és a politikai életben való aktív részvétel is. Hitük szerint ugyanis a keresztények erkölcsi kötelessége egy jobb világ megvalósítása, amelynek része pl. a politikai lobbizás eszköze is.

Az amillenisták nem hisznek abban, hogy a Millennium egy valós időtartamot takar. Nem meglepő tehát, hogy ők sohasem értek el nagyobb népszerűséget. Amikor Darby színre lépett, mindkét hamis nézetet elvetette. Darby természetesen pre-millenista volt, ami önmagában a korrekt bibliai nézet, ám a két helytelen nézet megdöntésére irányuló buzgalmában maga is egy hatalmas tévtanítást népszerűsített – az elragadtatás teóriáját.

Maga a teória nem Darby szüleménye volt, mint látni fogjuk, ő maga is már másodkézből vette át.

A titkos elragadtatás tanának kialakulása

A "nagy nyomorúság" előtti titkos elragadtatás tana szerves részét képezi a diszpenzacionizmusnak nevezett teológiai rendszernek. Az elragadtatás tanát oly mértékben sikerült elterjeszteniük és népszerűsíteniük – még a médián és popkultúrán keresztül is –, hogy ez mára a kereszténység egy szinte univerzálisan ismert és elfogadott dogmájává lett. Pedig az egész teória néhány olyan bibliai idézetre épül, amelyeket csak nagyon erőltetve lehet felhasználni a szóbanforgó elmélet alátámasztására.

A dogma kialakítói és korai terjesztői enyhén szólva is kétes figurák voltak, ami talán furcsa annak fényében, hogy milyen sikeres és szinte univerzálisan elfogadott tanná vált.

A XIX. században egyre többen és egyre nagyobb érdeklődéssel fordultak a bibliai próféciák felé. Számos Biblia- és próféciatanulmányozó csoport alakult, amelyek gyakran tartottak olyan közös találkozókat, ahol egyeztethették értelmezéseiket. Sokak szerint a dogma modern megalkotója és terjesztője a korábban már említett John N. Darby, a Plymouth Brethren (Pymouth-i Testvérek) mozgalom vezetője volt. Az

elragadtatás tanával azonban nem Darby jött elő, korábban az ún. irvingisták között terjedt el. Irvingistáknak az Edward Irving által létrehozott gyülekezet - majd mozgalom - tagjait nevezték, akikkel Darby és követői közös tanulmányozási programot tartottak.

Itt mindenekelőtt tisztázni kell, hogy az irvingisták valós szellemi vezetője nem maga Irving volt, hanem egy bizonyos Henry Drummond nevű (1786-1860) dúsgazdag bankár. Drummond célul tűzte ki a végidők próféciáinak megfejtését, s ehhez meghívta a témával foglalkozó bibliacsoportok képviselőit. Az irvingisták első találkozásait is az ő Albury Park-ban elhelyezkedő hatalmas kastélyában tartották meg 1826-ban. Ezeken a "próféciai konferenciákon" számos nagyon gazdag és befolyásos ember vett részt, mint Gerard Noel, Hugh McNeil, Lewis Way, Joseph Wolf, stb. Drummond határozta meg a szervezet céljait és irányvonalát is, ami a végidőkre vonatkozó próféciák elemzése és értelmezése, valamint a világ végidőkre való felkészítése volt. Drummond kezdettől fogva manipulálta az irvingistákat, elsősorban egy erre kiszemelt közeli barátja, James Hatley Frere (1779–1866) által, aki nagyon nagy hatással volt Edward Irvingre már a próféciai konferenciát megelőzőleg is.

> "**James Hatley Frere... egy nagyon éles elméjű, erős egyéniségű ember volt, aki láthatóan szándékosan választotta ki Irvinget a maga** [és Henry Drummond] **próféciai spekulációinak a szószólójaként, vagy hirdetőjeként.**" (**http://christianbeliefs.org/books/cm/cm-irving.html**)

Robert Compton, a *"Counting the Days to Armageddon"* ("Visszaszámlálás Armageddonhoz") című munkájában pedig a következő érdekes tényt ismerteti velünk Frere munkásságával kapcsolatban:

> **"James Hatley Frere különös figyelmet érdemel, aki 1815-ben publikált munkájában, *A Combined View of the Prophecies of Daniel, Esdras, and St. John,* (Dániel, Ezdrás és Szt. János próféciáinak össznézete) kifejti <u>azt a nézetét</u>, hogy a második advent nem egy szószerint értendő eljövetel, mint inkább szellemi lesz, s ami 1822-23-ban fog megtörténni ..."**

Frere még a Napóleoni Háborúk idejében állította össze próféciai tanulmányát, amely kort ő apokaliptikus állapotnak vélt, s így Napóleon személyében látta *"a megvetésre méltó ember" (Dán. 11:21)* megjelenését. Már ennyiből is teljesen nyilvánvalóan látható, hogy Frere (és vele Drummond) vallási nézetei csupán spekulációk voltak, nem pedig az Isten Szellemének vezetése vagy kinyilatkozása által nyert igazságok. Az is bizonyos, hogy Frere Henry Drummond megbízásából a láthatatlan eljövetel tanának elsődleges propagandistája volt.

A nagy képzelőerővel rendelkező Irving ezekre az alapokra épített, majd amikor a vallási küldetésérzet lázában hirdetni kezdte az Úr visszatérésének közeli idejét, azzal valójában Frere, illetve Drummond elképzeléseinek a hirdetője és szócsöve lett. Hogy miért fontos ezt kihangsúlyozni, arra a későbbiekben fény derül.

A Henry Drummond által vezetett próféciai konferenciákon számos rokonérzelmű bibliai "kutatócsoport" vett részt, s egy S. P. Tragelles nevű résztvevő a későbbiekben írásba foglalta az ott szerzett tapasztalatait. Tragelles leírása szintén arról tanúskodik, hogy a nagy nyomorúság előtti elragadtatás tana nagyon

újkeletű nézet volt ekkor. A *The Hope of Christ's Second Coming* (Krisztus második eljövetelének reménysége) című könyvében ekképpen ír:

> **"Nincs tudomásom arról, hogy létezett volna konkrét tanítás Krisztus titkos eljöveteléről és az Egyház titkos elragadtatásáról azelőtt, hogy ez Mr. Irving gyülekezetében 'kijelentésként' elhangzott, majd a Szellem hangjaként elfogadták. De akár volt ilyen elgondolás, akár nem, a modern tan és annak kifejtése ebből a kinyilatkoztatásból származott."**

A próféciai konferenciákon jelenlévő csoportok voltak a keresztény cionizmus szellemi ősei is. Ez szintén nem a véletlen műve, hiszen ez az idő történetesen egybeesett a korai cionista mozgalom kialakulásával. Drummond nagyon sikeres bankár volt, családja nemzedékeken át szoros kapcsolatban állt a Rothschild családdal, amely köztudottan a korai cionizmus legfőbb anyagi támogatója volt. Nem lehet a véletlen műve az, hogy a Drummond által levetett irányzat modern követői vallásos buzgalommal és elkötelezett odaadással támogatják az egyébként ateista eszmék és politikai eszközök által létrehozott cionista Izrael államát. Drummond célkitűzése az volt, hogy a próféciák által egységessé tegyék a kereszténységet, s ezzel felgyorsítsák a Millenniumi Országlás eljövetelét. Ennek érdekében a csoport helyre kívánta állítani az eredeti apostoli rendet, így kineveztek maguk közül tizenkét apostolt (holott a Biblia a tizenkettőnél több apostolról ír), hogy egyesítsék Európa kereszténységét. Maga Drummond Skócia apostola lett, Amerikában pedig Francis V. Woodhouse végezte apostoli küldetését. Nem mellékesen azt hirdették, hogy mielőtt az utolsó apostoluk meghalna, Krisztus visszatér a földre.

Hogy teljes hitelt nyerjenek a tömegek előtt, az irvingisták a szellemi ajándékok újjáélesztését is célul tűzték, így gyakorolták a nyelveken szólást és a "próféciai beszédeket" is a szellemi ajándékok megnyilvánulásaként. Az "újjászületési mozgalmakban" már Edward Irvingtől kezdődően John Dowie-n át a Charles Parham és mások modern pentekosztalizmusáig, valamint a mai karizmatikusokig jelen volt a "szellemi ajándékok kiáradásának megnyilvánulása" a különböző hamis és megjátszott csodákon, karizmákon keresztül. Ezen irányzatok pedig a mai napig fenntartás nélkül vallják és hiszik a titkos elragadtatás tanát, és várják a maguk [hamis] millenniumi korszakát. Az irvingisták továbbvittek még egy Henry Drummond által vallott nézetet, ami jellegzetes tanításukká vált, nevezetesen hittek abban, hogy "Isten Nevében és erejével" megdönthetik a világ kormányzatait. Ez a nézet túl szélsőségesnek bizonyult, és XX. századi követőik látszólag elvetették, ám az utóbbi idők neo-konzervatív előretörésével, s némi módosítással újra szárnyakra kapott. Azt az elvet, miszerint a [protestáns] keresztényeknek erős befolyást kell gyakorolniuk a politikai vezetésre, vagy akár teljesen átvenni a politikai irányítást, dominionizmusnak nevezik. A dominionizmussal külön írásban foglalkozunk.

A nagy nyomorúság előtti titkos elragadtatás elméletét tehát az irvingisták kezdték el nagyobb nyilvánosság előtt hirdetni, és prófétai kinyilatkozásnak tartották. Ám, amíg a "nyelveken szólást" és a hasonló "szellemi ajándékokat" aránylag könnyen meg lehetett hamisítani, Krisztus visszatérését már lehetetlen hamis módon megjátszani. Ez a tény nagy szerepet játszhatott egy olyan titkos eljövetel hirdetésében, amit már nem feltétlenül érzékel mindenki nyilvánvaló módon. A titkos eljövetel tana aztán továbbfejlődött azzal a nézettel, hogy a hívők már a testi életükben az Istenség részévé válnak, ez a

transzformáció az elragadtatáskor fejeződik be. Hogy ennek az állapotnak hitelt nyerhessenek, szükséges volt a csodatételek és karizmák megnyilvánulása. Ezek a mindennapos hamisított "csodák", hablatyolások, s egyéb "karizmák" váltak "az Isten megnyilvánult fiainak" azonosító jelévé, ami a mai napig meghatározó jelenség a különböző karizmatikus irányzatú evangéliumi vagy pünkösdista gyülekezetekben. Az ilyen hamis – vagy gyakran démoni – szellemi megnyilvánulások a valós szellemi ajándékok hitvány másolatai. Céljuk azt elhitetni, hogy már kiáramlott a "kései eső", vagyis beteljesedett az utolsó időkre vonatkozó ígéret, amikor az Isten igaz egyházában újra gyakoriak lesznek a csodák és valós szellemi ajándékok nagyfokú megnyilvánulásai. Ahol az igaz nem létezik, ott szükség van egy hamisítványra. A Bibliában lejegyzett karizmák mind praktikus, gyakorlatias ajándékok voltak, amelyek építették és erősítették az egyházat. Az Isten országára nézve semmi haszna nincs az olyan jelenségeknek, mint a "szent hempergés", eksztatikus hahotázás és a különböző artikulálatlan hangok kiadása. Ezek csupán a hamis eljövetel hamis krisztusának hamis előjelei.

Akárhogyanis, de az irvingisták, majd John Darby csoportja is evangéliumi igazságként könyvelték el a titkos elragadtatás dogmáját. A mai napig nagyon sokan tartják úgy, hogy ez a pre-tribulációs teológia kezdettől fogva azt a célt szolgálta, hogy az elragadtatás hamis tanán keresztül – tudatosan vagy maguk is megtévesztetten –, az antikrisztusi uralom eljövetelét segítsék elő. Már csak azért is, mert ez a tan az igaz szentek mindenki által látható átváltozását és felemelkedését egy titkos, csak a beavatottak számára érzékelhető elragadtatásra váltotta fel.

Tény, hogy a Drummond, Frere és Irving-féle pre-tribulációs eljövetel gyorsan kiegészült azzal, hogy ez az eljövetel az emberek számára láthatatlan módon, azaz teljes titokban fog megtörténni. Ezt a nézetet azonban többen is megcáfolták olyan bibliai idézetekkel, amelyek egyértelművé teszik azt, hogy Krisztus láthatóan, és a tribuláció után fog visszatérni, s emiatt született meg a két szakaszból álló visszatérés elmélete, egyféle kompromisszumként. Ezt a kétlépcsős visszatérést (az egyik titkos, a nagy nyomorúság előtt, a másik, a látványos pedig az után) a mai napig fenntartják és tanítják az elragatatás hívei.

Darby tehát az irvingisták által került kapcsolatba ezzel a tannal, amit némi megfontolás és vita után elfogadott ő is, és a többi tanulmányozó csoport is. A tan később a Scofield magyarázatos Biblia révén nyert igazán népszerűséget, különösen az amerikai fundamentalista felekezetek köreiben. Európában csak az utóbbi évtizedekben terjedt el igazán, elsősorban az amerikai evangéliumi mozgalom nagynevű hirdetői által. Magyarországon ennek az irányzatnak messze a legnagyobb és legismertebb képviselője a Hit Gyülekezete.

III. Rész.

Szellemi kalandorok

Isten hírnökei, avagy a megtévesztés ügynökei?

Közismert tény, hogy a titkos elragadtatás tanát általában John Darby-nak tulajdonítják, ám azok, akik valamivel mélyebbre ásnak, láthatják, hogy Darby maga is az irvingistáktól vette át ezt a nézetet. Ha viszont még alaposabban utána járunk a dolgoknak, akkor fény derül arra, hogy az irvingisták Henry Drummond befolyása és James Hatley Frere közreműködése által vették át ezt a tanítást. Egy hittörténésznek igazán nem telne túl sok idejébe végigmenni ezen a láncsoron, és korrekt módon vázolni a tan kialakulását, valamint megnevezni az ahhoz fűződő személyek neveit. Ehelyett egyszerűen csak Darbyt említik meg a dogma modern atyjaként. Ennek okai vitathatók; vannak, akik szerint ez azért van így, mert őt találták a legszalonképesebb személynek a fentebb megnevezett színes egyéniségek közül.

Ha hihetünk annak a nézetnek, miszerint a tribuláció előtti titkos elragadtatás tanát bizonyos körök szándékosan formálták meg egy megtévesztő, hamis [sátáni] millenniumi rend megvalósításához, akkor szükségszerűen a tan megformálóit kapcsolatba lehet hozni a titkos társaságokkal és az okkult misztériumokkal. És Henry Drummond neve pontosan ez okból van elhomályosítva és a háttérben tartva. Henry Drummond ugyanis ékes példája volt a XIX. században megjelenő, és a kereszténységre nagy hatást gyakorló szellemi kalandoroknak.

Henry Drummond, a "Hun"

A skót fennsík Rosich, majd Rose klánja a "Clan Gille Andras", vagyis "András leszármazottainak klánja"-ként is ismeretes. Maga a név ügyesen párosítja a *rosz* (vörös) és *rose*(rózsa) szavakat, és történetesen ez a család volt a skót rózsakeresztes rend elsődleges képviselője, bár magának a szektának az eredete sokkal ősibb időkre megy vissza. Ez a titkos társaság nagyon hasonlatos a templomos és szabadkőműves mozgalmakhoz. Az "András Klán" tagjai a magyarok, illetve a hunok leszármazottaiként tartják magukat számon. A neves Drummond család ennek a klánnak egyik alágát alkotja, s Henry Drummond is emiatt kapta neve mellé a "hun" jelzőt.

A család eredetét a következőképpen vázolják: Árpád-házi Andrásnak (1046-60), második feleségétől, a Russz (!) házból származó Jaroszlávnak, Norvégia és Kijev királyának a lányától, Antastasia Yaroslavna-tól) született egy György nevű fia. Ennek a Györgynek pedig volt egy Mauric (Móric) nevű fia. 1066-ban Magyarországra látogatott Edgar Atheling, az angol trónörökös, akit látogatása után egy magyar küldöttség kísért haza, Mauriccal az élen. Amikor Edgar Atheling húga, Margaret III. Malcolm felesége lett, az Mauricnak ajándékozta a Stirlingshire-i, Drymen-nek nevezett földterületet, ahol le is telepedett és családot alapított. Később e birtok neve után lett a klán neve is Drummond (a galeik *"druim monadh"* jelentése "hegyhát"). Így lett Árpád-házi András unokája, Mauric a Drummond család megalapító őse. A híres skót "andráskereszt" ettől az időtől kezdve vált igazán népszerűvé.

A fentiek a Drummond Klán Észak-Amerikai Társulata (Clan Drummond Society of North America) hivatalos ismertetőjének az összefoglalása, és korábban ez volt a neves Henry Drummond állásfoglalása is. A neves klán története és szerepe máig sokakat foglalkoztat, gyakran jelennek meg velük kapcsolatos cikkek különböző keresztény körökben is. Ennek elsősorban az az oka, hogy a Drummond névhez

fűződik egyrészt a skót rózsakeresztes mozgalom, másrészt pedig a XIX. századi protestáns megújulási mozgalom egyik legsajátosabb tantétele, a titkos elragadtatás tana is. Ez a párosítás már önmagában is magyarázatot ad arra, hogy miért is nem Drummondhoz vezetik vissza az elragadtatás tanát.

A Drummond klán a skót rózsakeresztes mozgalom egyik kiemelkedő családja volt. A rózsakeresztesek a középkorban alkímiával, miszticizmussal és utópisztikus elgondolásokkal foglalatoskodtak, később sikeres bankárokká lettek, és együttműködtek a Rothschild családdal is. Adam Weishaupt, az Illuminátus rend megalapítója, ahogy a rózsakeresztesek is, szintén rajongója volt a misztikáknak, a Kabbalának és egyéb okkult tudományoknak. Később a Rothschildokkal együttműködő illuminátusok agresszív módszerei háttérbe szorították a rózsa-keresztteseket, akik, ahogyan a szabadkőművesek is, szintén az illuminátusok befolyása alá kerültek.

A Drummond klán talán leghíresebb tagja Henry Drummond (a "hun") bankár volt, aki gondolt egyet, és létrehozott egy végidőkkel foglalkozó "apostoli egyházat". Sokan úgy vélik, hogy ezt olyan hátsó erők utasítára tette, mint pl. az illuminátusok, ugyanis az általa képviselt eszkatológiára épült fel a neoprotestantizmus jellegzetes, keresztény-cionista irányvonala, de többek közt ő volt a valódi szülőatyja a híres/hírhedt " titkos elragadtatás" elméletnek is. A Nathan Rothschildhoz fűződő szoros kapcsolata is amellett szól, hogy nem csupán értelmezni, mint inkább formálni kívánta "a végidők próféciai menetrendjét". Legyen ez akár a véletlen, vagy akár egy összeesküvés eredménye, az tény, hogy az általa előterjesztett téves elgondolások dominálják a neoprotestáns kereszténység eszkatológiai értelmezését és számos tantételeit.

Ezek után talán jobban érthető, hogy miért inkább a szalonképesebbnek tartott John Darby névéhez kötődik a titkos elragadtatás tanának elterjedése.

James Hatley Frere, Charles Tazze Russel és a többiek - téves prognosztikák és dátumok

Mint már említettük, Frere 1822-23-ra helyezte Krisztus visszatérésének idejét, ami természetesen nem történt meg, s a dátum azután valami oknál fogva 1866-ra lett kitolva. Nincsenek elérhető források, amelyek megindokolnák ezt a második dátumot. Charles Russel tehát nem az első dátummeghatározó volt, és a drummondisták rá is hatással voltak.

A Drummond próféciakonferenciáin résztvevő csoportok a későbbiekben terjeszteni kezdték az ott felvállalt nézeteket, így az 1800-as évek utolsó felében már nagy teret hódított a titkos eljövetel tana. Ennek egyik formája az adventizmusba is bekerült, konkrétabban a Hetednapi Adventista és a Jehova Tanúiként ismert felekezetekbe (pl. a vizsgálati időszak tana). Az 1800-as évek derekán a titkos eljövetel egyik jelentős képviselője a neves lutheránus teológus, Joseph Seiss volt. Seiss odaadó híve volt az ekkortájt keresztény körökben is nagyon népszerű piramidológiának és keresztény asztrológiának is. A

piramidológia és a keresztény asztrológia bizonyos okkult tudományok "keresztényiesítése" volt, de rövid időn belül el is vesztették népszerűségüket. A kereszténység okkultizmusra történő átformálása azonban a felszín alatt tovább folytatódott.

Charles Tazze Russel olyan ember volt, aki ebben a légkörben és adventi lázban az átlagnál merészebb és nyíltabb módon lépett fel. Hirdette, hogy Jézus titkos és láthatatlan visszatérése 1874-ben történt meg, amivel megkezdődött a "korszak lezárulása", majd megjövendölte, hogy Isten országa 1914-ben lesz helyreállítva, amivel felszámolódik az addigi világrend (*The Time Is at hand*, 1907, 101. o.). Ezt a háttérhatalmak által **előkészített** háborút a titkos társaságok és a Rothschildok Armageddonként szerették volna eljátszani, miután helyreállítják “Izrael államát”, és megkezdik a millenniumi uralmat. Ám Russel, a 33. fokozatú szabadkőműves piramidológus és a Rothschildok cionista propagandistája túl rámenős volt, s a háttérhatalmi terv is koraérettnek bizonyult ezidőben. Ugyanis az idők ekkor még nem teljesedtek be az antikrisztusi uralom eljövetelére, ez viszont további lehetőségeket biztosított a kereszténység megtévesztésének fokozására. Ahhoz, hogy a végidők elhitető hangjai hitelesebbek legyenek, meg kell ragadni az emberek szellemi igényeit. Ezt pedig egy, szintén a drummondisták által bevezetett eszköz, "a szellemi ajándékok megnyilvánítása" tette lehetővé. Ennek érdekében kapott lángra a pünkösdista/karizmatikus mozgalom a maga sajátos túlkapásaival. A különböző "szellemi élményeket" megtapasztaló tömegekre aztán könyebben rá lehetett nyomni a végidőkre kidolgozott forgatókönyvet.

Csakis azoknak állhat érdekében Krisztus valós visszatérésének körülményeit elhomályosítani, akiknek érdeke az, hogy a hamis Krisztus eljövetele minél hitelesebbnek és biblikusabbnak mutatkozzon. Ez az érdekkör a Sátán zsinagógája. Egy hamis millenniumi uralom szükségszerűen megkíván egy olyan hamis adventet is, amelyre rá lehet mondani, hogy Krisztus valami módon már "eljött", ugyanakkor szabad terepet biztosít az antikrisztus megjelenésének. Ezen a téren nincs igazán nagy különbség az adventisták "vizsgálati ideje", Charles T. Russel nézetei és az evangéliumi keresztények hamis millenizmusa között. Igaz, amíg Russel konkrét dátumokat is meghatározott, addig a karizmatikus evangéliumiak szerint "bármely pillanatban megtörténhet" a titkos elragadtatás. A lényeg azonban az, hogy mindhárom feltételezett menetrend elhomályosítja a valós advent körülményeit.

Amikor 1901-ben elhalálozott a Drummond, Frere, Irving és Darby nevekkel fémjelzett fellángolás 12 apostolának utolsó élő tagja (Francis Woodhouse), a mozgalom ereje megtört és kihunyni látszott. Ennek egyik fő oka az volt, hogy az itt felsorolt személyek által megrendezett próféciai találkozókon "kinyilatkozást" kaptak afelől, hogy mielőtt az utolsó apostoluk meghal, Krisztus visszatér a földre. Ez természetesen nem történt meg. Ennek ellenére rövid időn belül a mozgalom új életet nyert, ezúttal az Egyesült Államokban, John Dowie személyének és társainak köszönhetően. Ezen a vonalon jelent meg később a "megnyilvánult istenfiak" tanítás is.

Cyrus Scofield sikeres propagandagépezete - a Scofield Reference Bible

Cyrus Scofield szintén egy rendkívül "színes" egyéniség volt, s nehéz lenne eltúlozni azt a hatalmas méretű korrumpáló hatást, amit a modern keresztény felekezetek nézeteire gyakorolt. Cyrus Ingerson Scofield 1843-ban született az Egyesült Államok Michigan államában, és 1921-ben halt meg Long Island szigetén, New York államban. Részt vett az amerikai polgárháborúban, majd St. Louisban dolgozott sógora jogi irodájában. Az evangéliumi kereszténységre 1879-ben tért át. Vallási mentora James H. Brookes volt, akit kiemelkedő diszpenzacionista lelkipásztorként tartottak nyilván. Baráti kapcsolatba került John J. Ingalls-sal, egy befolyásos zsidó ügyvéddel, aki segített neki abban, hogy Kansas Állam ügyvédi kamarájának tagja legyen, majd ugyanebben az államban kerületi ügyész. Ingalls és Scofield partnerként működött együtt egy nagytétű szélhámosságban, s miután lebuktak, börtönbüntetésre ítélték csalásért és hamisításért. Scofield a börtönben fogott hozzá John Darby titkos elragadtatással kapcsolatos írásainak tanulmányozásához. Szabadulása után, 1883-ban elhagyta a feleségét, akitől két leánygyermeke született. Scofield, mint lelkész, ugyanebben az évben csatlakozott a kongregacionista felekezethez. A válását részben alkoholizmusával indokolta meg, ám hamarosan magához vett egy fiatal lányt szeretőként, de őt is elhagyta. Ezután újból megházasodott, és második feleségével, Helen van Ward-dal New York belvárosába, Manhattanba költöztek. Illuminátus kapcsolatai révén az előkelő Lotus Clubban jutott lakáshoz, ahol húsz évig éltek. Itt fejtette ki először elképzeléseit egy új, egységesített magyarázatokkal ellátott keresztény Bibliáról. Ekkor vette szárnyai alá a hírhedt Samuel Untermeyer**,** aki később az Amerikai Zsidó Bizottság, a Zsidó Hazafiak Ligája és a Nem-felekezeti Náci Ellenes Liga elnöke lett. Untermeyer bemutatta a "hasznos idióta" Scofieldet számos nagynevű cionista és szocialista egyeniségnek, így lettek ismerősei többek közt Samuel Gompers, Fiorello LaGuardia, Abraham Straus, Bernard Baruch és Jacob Schiff is (ez utóbbi által pénzelték Lenin és a bolsevikok hatalomrajutását). Ez a tulajdonképpen antikeresztény kör finanszírozta Scofield oxfordi "kutatóútjait", majd ők segítették és finanszírozták bibliamagyarázatainak a publikálását, valamint széleskörű népszerűsítését is.

Scofield az 1900-as évek elejétől írta szerteágazó bibliamagyarázatait, amelyek végül is a **Scofield Reference Bible**-ban, vagyis **Scofield Magyarázatos Bibliájában** jelentek meg 1909-ben. Ez a magyarázatokkal ellátott Biblia hamarosan a diszpenzációs premillenizmus legbefolyásosabb könyvévé vált. Scofield ezután a New York-i Esti Biblia Iskola, egy laikus intézet felügyelője lett. Terjedelmes magyarázószövegei erőteljesen népszerűsítették a diszpenzacionizmust, vagyis azt a protestáns teológiát, amelyet a XIX. század elején a Henry Drummond-féle felekezeti találkozók résztvevői dolgoztak ki.

Nehéz tehát túlbecsülni Cyrus Scofield befolyását a XX. század keresztény hittételeire. A Scofield Magyarázatos Biblia rövid idő alatt elfogadott standard hivatkozási alappá vált szinte valamennyi keresztény felekezetben, és azok hittudományi iskoláiban. Scofield munkájának határozott célja volt: a bibliai próféciák oly módú értelmezésének elterjesztése, amelyek alapján a kereszténység akaratlanul is a Sátán zsinagógája által megvalósuló Új Világrend kibontakozását, és az antikrisztus megjelenését segítse elő. Ennek része volt egy olyan cionista zsidó állam létrehozatalának előkészítése is, amely magáénak tudhatja majd az "átnevelt" kereszténység vak és elkötelezett támogatását. Sikerét mi sem mutatja jobban, mint az a tény, hogy a protestáns felekezetek szinte kivétel nélkül és szinte fanatikusan ragaszkodnak az

általa felvázolt bibliaértelmezésekhez. A háttérhatalmak ily módon sikeresen elkábították, és maguk javára használják a kereszténység egy jelentős részét akkor, amikor a legnagyobb szükség lenne az igaz szó kimondására és a sátáni hamisítvány felfedésére.

A józan ész és a kritikusok kétségbeesett hangjai mit sem számítottak. John Wick Browman nem véletlenül jelentette ki a *Scofield Reference Bible*-ról: "Ez a könyv képviseli a legveszélyesebb eretnekséget, ami jelenleg fellelhető a kereszténységen belül".

A szókimondó John H. Gerstner szintén erős kritikával illette a diszpenzacionizmust, amikor az 1911-ben kiadott *“Helytelenül kezelni az Igazság Igéit: A diszpenzacionizmus kritikája”* című könyvében így fogalmaz:

> "Amennyiben a diszpenzacionizmus letért a keresztény hit által tanított üdvösséghez vezető egyedüli útról, akkor elmondható, hogy letértek a kereszténység útjáról."
>
> "A keresztény vallás lényege vitathatatlanul, teljes mértékben és megbonthatatlan módon az üdvösség dogmája. Amennyiben a diszpenzacionizmus letér arról az egyedüli üdvösséghez vezető útról, amit a keresztény vallás tanít, akkor ki kell mondanunk, hogy eltávolodott a kereszténységtől. Az teljesen mellékes, hogy közben több fontos igazságot is hirdet, de ha megüresíti a kereszténységet annak legfontosabb üzenetétől, akkor már nem nevezhetjük kereszténynek. A mi meghatározásunk szerint az mondható kultusznak [eretnek szektának], ami keresztényként mutatkozik, ám megüresíti azt a maga esszenciájától. Ha a diszpenzacionizmus ezt teszi, akkor a diszpenzacionizmus egy kultusz, s nem a keresztény egyház része. Ez ennyire komoly dolog, lehetetlen túlhangsúlyozni a helyzet komolyságát." **John H. Gerstner, Wrongly Dividing the Word of Truth: A Critique of Dispensationalism (Brentwood TN: Wolgemuth & Hyatt, 1991), 150. oldal.**

Ernest Reisinger hasonló véleménynek ad hangot a *”A diszpenzacionizmus történelme Amerikában”* című munkájában:

> "Minden őszinte diszpenzacionista elismeri, hogy a diszpenzacionizmus teológiarendszere eltérő nézeteket vall Isten kegyelméről, az Isten törvényéről, az Isten egyházáról, másként értelmezi az Isten Igéit és az Isten üdvösségét. Vagyis, tanai eltérnek a kipróbált, elismert történelmi hitvallásoktól … A diszpenzacionizmus másként tekint a keresztényi megigazulás megélésére, s különösen abban tér el, hogy miként kapcsolódik az Isten üdvössége a megigazulás és megszentelődés folyamatához." (3. o.)

Ám még az ilyen józan és éles kritikák sem voltak képesek megállítani a tan terjedését, a Scofield Biblia meg-megújuló kiadásai maradandó szerepet kaptak a diszpenzacionizmus széleskörű elterjedésében, először az USA-ban, majd szerte a világban. A fősodrású protestantizmus ágai, mint pl. az evangéliumi, a baptista és egyéb fundamentalista keresztények kivétel nélkül premillenisták és diszpenzacionisták is egyben, a tan minden velejárójával. Bár a premillenista nézet önmagában korrekt nézet, ám a diszpenzacionizmussal párosítva már erősen eltolódnak a próféciai értelmezések.

Scofield terjesztette és tette népszerűvé a korábban már említett nézetet, miszerint a Teremtés és az Utolsó Ítélet közti időszakban, Istennek az emberrel való kapcsolata hét különböző korszakra osztható, vagyis e hét külön kategóriájú korszakban teljesednek be a bibliai próféciák.

A rapture a "nagy nyomorúság" előtti titkos elragadtatás tana, amely szerint Jézus második eljövetelét két részre kell bontani: Jézus Krisztus először eljön az övéiért és titokban kiragadja őket a világból, a hívők

felragadtatnak a földről, hogy Krisztussal a légben találkozzanak. Viszont Krisztus ekkor még csak a felhőkig jön el, és az elragadtatott hívők visszatérnek vele a mennybe, és ott, immár biztonságban várják ki a nagy nyomorúság szörnyűségeinek elmúlását.

Így a nagy nyomorúság elől elragadtatás egyik célja, hogy kimentse az egyházat az eljövendő isteni harag időszakából. Jézus ezáltal csakis az elragadtatásban részesülők számára jelenik meg, a világ többi része számára az eljövetel ekkor még nem lesz látható, ezért is nevezik a rapture-t titkos elragadtatásnak**.** Mint már utaltunk rá, a nyomorúság előtti elragadtatás tanítása a diszpenzacionizmus szerves része.

A diszpenzacionisták általában nem foglalkoznak azzal, hogy miféle ember volt a valóságban Cyrus Scofield. Követői etikátlannak és elítélendőnek tekintik, ha életének eltitkolt tényeivel foglalkoznak, mert az rontja személyi hitelességét, gyengítheti magyarázatai meggyőző erejét. Nem lehet azonban eltekinteni életének árnyoldalaitól sem, hiszen Scofield az általa készített bibliamagyarázataival túl nagy befolyást gyakorolt a protestáns teológiára. A titkos társaságokhoz, valamint a cionista és szocialista mozgalmak vezető egyéniségeihez fűződő kapcsolatait egyszerűen nem lehet figyelmen kívül hagyni. Különösen annak fényében nem, hogy a háttérhatalom hatékony pénzügyi és agresszív reklámtámogatásával a Scofield Magyarázatos Biblia rendkívül nagy példányszámban került forgalomba, és többet tett az elmúlt évszázadban a premillenizmus elterjedéséért, mint bármely más munka. Sokan megpróbálták bírálni és felfedni a mű mögött rejtőzködő szándékokat, de a propagandagépezet túl hatékonyan működik. A Scofield Magyarázatos Bibliát továbbra is nagy példányszámban adják ki évről évre. A nagy példányszámú folyamatos publikálás következményeként a diszpenzacionista vezetők azt hiszik: ha valamely munka ilyen nagy példányszámban forog közkézen, és évről évre kiadják, az bizonyára helyes, ezért érdemes azt kézikönyvként használni. A növekvő használata viszont elősegíti, hogy a Scofield Magyarázatos Biblia ismételten, újból és újból kiadásra kerüljön.

Még a Church of God sem volt mentes ennek a háttérmunkának a hatásaitól. 1985 és 1994 között ügynökeik beférkőztek a Worldvide Church of God vezetői köreibe, és oly mértékben sikerült aláaknázniuk a felekezetet, hogy a tagság több mint hetven százalékának el kellett hagynia az addigi szellemi otthonát.

A "megnyilvánult istenfiak" és a dominionizmus

Az elragadtatás teória legnagyobb hiányossága az, hogy ezt az eseményt a természeténél fogva szinte lehetetlen meghamisítani, hiszen több tízmillió ember hirtelen eltűnését nem lehet csak úgy megjátszani. Ennek ellenére a dogma népszerűsége tovább növekszik, ugyanakkor már történnek bizonyos kísérletek is az átformálására, éppen a fenti indokok miatt. Egy ilyen kísérlet az elragadtatás olyan újraértelmezése, ahol a "hívő keresztények" már nem a légbe emelkedve találkoznak Krisztussal, hanem a földön egy természetfeletti, csodálatos testet öltenek, s megkezdik a millenniumi uralmat. Röviden szólva: Krisztus eljön az egyházába, mielőtt eljön a világba. A testnek ez a csodálatos átalakulása kizárólag az "Isten

megnyilvánult fiaiban" megy végbe, akik ezáltal hatalmas szellemi erőkre tesznek szert. A "megnyilvánult istenfiúság" dogmája tehát nem kívánja meg Krisztus szószerinti megjelenését, a testi átváltozás és a rájuk ruházott szellemi erő az, ami bizonyítja az eljövetelt. Ez a Joel's Army-ként (Joel hadserege) is ismert mozgalom, tagjai aztán dicsőségesen meghódítják a nemzeteket és uralni fogják a világot ezer esztendőn át, majd ők adják át Krisztus kezébe ezt a meghódolt világot. Ez a tantétel nem annyira eredeti, hiszen már Charles Taze Russel is hirdett hasonlókat *(Watchtower, 10 & 11/1881, p. 10, Reprints, p. 301).* A modern pünkösdisták némi kerülőúton visszatértek az okkult gyökereikhez. A "megnyilvánult istenfiak" szélsőségesen dominionisták, akik hisznek abban, hogy a hívőknek a szó szoros értelmében meg kell hódítani a világot a kereszténység számára. A karizmatikus dominionizmus központjában a szellemi erő megnyilvánulása, illetve a szellemi harc áll, ami kihat a politikai arénára is. A közelmúlt "jelek és csodák" mozgalmai nagyrészt a "megnyilvánult istenfiak" tanára épültek. Céljuk az egyház teljes helyreállítása, ahol az apostolok, próféták és egyházi vezetők nem csupán a híveiket vezetik, de hatást kell gyakorolniuk a politikai, világi vezetésre is. Az egyre terjedő dominionizmus eszméit **A Dominionizmus** című melléklet mutatja be.

Keresztény cionizmus

Politikai értelemben a keresztény cionizmus a cionizmusnak nevezett zsidó politikai vagy nemzeti mozgalomnak a keresztények általi elkötelezett támogatását jelenti. A cionizmus olyan politikai rendszer, amely Izrael vonatkozásában etnikai előjogokat biztosít a vér szerinti "zsidó" származásúak számára, és ugyanezeket a jogokat nem biztosítja a vérségileg nem idetartozó emberek számára. Teológiai vonatkozásban a keresztény cionizmus lényege összefoglalható annyiban, hogy a zsidó állam minden mérvadó cselekedetét Isten által vezérelt dolognak tartják, amelyekben a bibliai próféciák valósulnak meg. Ez okból a keresztényeknek fenntartások nélkül jóvá kell hagyniuk, sőt támogatniuk és méltatniuk kell a zsidó állam minden tettét. A zsidó állam gyakran igen vitatható és problémás etikai lépéseit azzal magyarázzák meg, hogy a zsidók a törvényhez lesznek helyreállítva, s az Ószövetség tele van hasonló "törvényes kegyetlenkedéssel".

A neo-protestáns karizmatikus, illetve pünkösdista felekezetek szinte kivétel nélkül a keresztény cionizmus elkötelezettjei. A keresztény cionista mozgalom keményvonalú követőinek számáról különbözőek a becslések. Vannak olyan szerzők, például Crowley, aki szerint minden tíz amerikai közül egy a mozgalom híve. Ez a létszámukat mintegy harminc millióra becsüli. Pat Robertson és Jerry Falwell viszont azt állítja, hogy evangelizációjuk a tömegtájékoztatási eszközökön keresztül eljut 100 millió, velük szimpatizáló amerikaihoz. Tény viszont, hogy a fundamentalista lelkészek, prédikátorok, pásztorok létszáma már meghaladja a 80 ezret, és nézeteiket ezer helyi rádióállomás, és több mint száz keresztény tévéállomás terjeszti. Megfigyelők már az 1980-as években több mint 250 Izrael-barát keresztény szervezetet tartottak számon, és ezek száma világszerte egyre növekszik.

IV. Rész

Az elragadtatás tanának megcáfolása

Az elragadtatás állítólagos bibliai alátámasztásai, és a sekélyes érvek megcáfolása

Az angol nyelvű neoprotestáns csoportok a "rapture" kifejezést használják, amit a görög szövegek latin fordításából vettek át. Az eredeti görögben a *harpazo* szó található, ennek jelentése: kivonni, elvenni, kiragadni, stb. A latin fordításban ezt a *rapere* szóval adták vissza, s ebből származik a közkedvelt angol *rapture* kifejezés. Ezesetben azonban nem is a kifejezés pontos jelentése a fontos, hanem az, amit a rapture szó alatt értenek a titkos elragadtatás hívei.

Amit a tan kiagyalói értenek és terjesztenek a "rapture" névvel jelzett dogma alatt, az az, hogy Krisztus a valós visszatérése előtt titokban megjelenik a földközeli légkörben, s innen aztán magához ragadja a keresztény hívőket, **mielőtt** a tényleges advent megtörténne. Ennek a titkos elragadtatásnak az a célja, hogy kimentse a keresztényeket a világból a nagy nyomorúság rettenetes időszaka *előtt*.

A titkos elragadtatás tana nem egy jelentéktelen vagy mellékes kérdés a hit és örök élet szempontjából. Egyrészt meg lehet érteni, hogy a hívők sokasága szeretné magát biztonságban tudni az eljövendő iszonyú próbák és szenvedések felől, de ez hamar áteshet egyféle önáltatásba. De a legnagyobb probléma az, hogy ezzel Krisztus valós visszajövetelének körülményei szándékosan elhomályosodnak. Mindenesetre a tan képviselői olyan sikeres propagandát folytattak, hogy a kifejezés része lett a popkultúrának és a szórakoztató iparnak is.

Foglaljuk csak össze néhány főbb pontban, hogy mit is tanítanak az elragadtatás alatt.

- Néhány évvel a látható és valós eljövetele előtt, Krisztus titokban megjelenik a földközeli légben, és magához ragadja a világ összes keresztény hívőjét.
- Az elragadtatás tanát Jézus Krisztus nyilvánította ki az egyháznak Pál *1Tesszalonikai levele* által.
- Ez egy teljesen titokban végbemenő esemény lesz, a világ csak azt érzékeli, hogy teljesen eltűntek a földről a keresztény emberek.
- Az elragadott hívők szellemlényekké válnak, és a mennybe transzportálva, biztonságban várják ki a nagy nyomorúság hét esztendejének végét.
- A nagy nyomorúság után visszatérnek a földre Krisztussal, Aki ekkor már nyilvánosan és láthatóan tér vissza.
- Az elragadtatás célja nem csupán az egyház megóvása, de erőteljes motiváció is arra, hogy a hívők állandóan szellemi készenlétben álljanak erre az eseményre.

Darby pl. azzal próbálta alátámasztani a nézetét, hogy mivel a hívők a "levegőben" találkoznak Krisztussal, így az nem vonatkozhat magára az eljövetelre.

Egy ilyen, lényegesnek mondható tantétel alátámasztásához alapos, meggyőző és egyértelmű bizonyítékokat várna az ember, ám ennek ellenére a *Scofield Bible Reference Notes*(1917-es kiadás) csupán ennyit képes nyújtani:

> "...'felragadás' Nem csak az egyház szentjeit érinti, de minden üdvösséget elnyerő embert [vagyis az élőket és a holtakat is], bármely diszpenzációban is éltek, részesei az első feltámadásnak... Ez az egyház 'áldott reménye' (lásd Mát. 24:42; 25:13; Luk. 12:36-48; Ap.csel.1:11; Filippi. 3:20, 21; Tit. 2:11-13.)"

Ez a rövid összefoglaló helyesen határozza meg az első feltámadást, de semmiképpen nem bizonyít egy advent előtti titkos eljövetelt. A bibliai első feltámadás Krisztus egyszeri és nagyon is jól látható visszatérésekor történik meg. Ehhez elég a Biblia összes többi idevágó idézeteit egybevetni, s láthatóvá válik, hogy egyetlen idézet sem utal egy, a valósat megelőző titkos, vagy "csaknem" eljövetelre.

Néhányan az *Ap.Csel 8:39*-ben található leírást hozzák fel bizonyítékként a tan alátámasztására, ahol Filipet felragadta (harpazo) a szellem, s ugyanez a kifejezés található meg az*1Tesszalonika 4:17*-ben is. Csakhogy amikor a Szellem elragadta Filipet, őt nem az égbe vitte, hanem egyik helyről egy másik helyre transzportálta.

Az "áldott remény" kifejezést szintén gyakran felemlítik a titkos elragadtatást propagáló kiadványokban. Valójában "az áldott remény" kifejezés alatt számos felekezet ma már magát az elragadtatást érti. Az idézet a *Titusz 2:13*-ból származik, és pontosan így hangzik:

> **Titusz 2:13** ... s úgy várjuk a boldog reménységet, hogy a nagy Istennek és Megmentőnknek, a Krisztus Jézusnak dicsősége felragyogjon,

Az elragadtatás hívei úgy állítják be, mintha ezek a sorok egyféle titokban történő és váratlan, vagy hirtelen eseményt érzékeltetnének, ami szerintük természetesen csakis az elragadtatás lehet. Az általuk kiadott irodalomban aztán a "boldog remény" automatikusan az elragadtatást jelöli. Alátámasztásul megemlítenek még néhány olyan további igerészt, amelyek Krisztus adventjét vázolják, de azok az igerészek Krisztus dicsőséges visszatérésére utalnak, és nem támasztják alá egy titkos megjelenés bármi formáját.

Most pedig vizsgáljuk meg a tan bibliai hitelességét, figyelemben tartva a Biblia azon nagyon határozott kijelentését, hogy a próféciák nem lehetnek az egyéni értelmezések áldozatai*(2Pét. 2:20).* Az Írás önmagát magyarázza meg, s Isten az, Aki megvilágítja az igazságot. Amennyiben Drummond, Irving és Darby egy privát értelmezés alapján adtak tovább próféciai magyarázatokat másoknak, azzal az egész tan hiteltelenné válik, és elbukik. Még ha el is fogadjuk a prófétai ajándékok jelenlétét az egyházban, akkor is kötelességünk megvizsgálni azt, hogy egy ilyen prófécia mennyire van összhangban az Írás többi részével, ellentmond-e bármiben a kinyilatkozott Igének?

Mivel az elragadtatás hívei maguk is elismerik, hogy nézeteiket elsődlegesen az *1Tesszaloniki 4:17* versre

építik, így lényegében ezen az igerészen áll meg, vagy bukik el az egész elmélet. Ám ez az általuk leginkább hangoztatott bibliai érv az *1Tesszalonikai levél 4:13-18* verseinek szövegkörnyezetében áll, ami így hangzik:

> **1Tesszalonikaiakhoz 4:13-18** **13** Az elhunytak sorsáról nem akarunk tájékozatlanságban hagyni benneteket, testvérek, hogy ne szomorkodjatok, mint a többiek, akiknek nincsen reményük. **14** Ha Jézus, mint ahogy hisszük, meghalt és feltámadt, akkor Isten vele együtt feltámasztja azokat is, akik Jézusban hunytak el. **15** Az Úr tanítása alapján ugyanis ezt mondjuk nektek: Mi élők, akik az Úr eljöveteléig megmaradunk, nem előzzük meg az elhunytakat. **16** A parancsszóra, a főangyal szólítására, Isten harsonájának zengésére az Úr maga száll le a mennyből. Először a Krisztusban elhunytak támadnak fel, azután mi, akik életben maradtunk. **17** **A felhőkön velük együtt elragadtatunk a magasba Krisztus elé, és így örökké az Úrral leszünk.** **18** Vigasztaljátok tehát egymást ezzel a tanítással!

A szövegkörnyezet elárulja a levél célját, illetve azt, hogy milyen okok és körülmények vezették Pált a *Tesszalonikai levél* megírására. Mi váltotta ki a levelet? Talán a helyi keresztények aggodalmait kívánta csillapítani a végidők rettenetes tribulációjával kapcsolatban? Nem, itt ilyenre vagy hasonló indokokra semmi utalást nem találhatunk. Akkor talán figyelmeztetni kívánta őket, hogy nincsenek megfelelő szellemi állapotban Krisztus visszatéréséhez? Nem, láthatjuk, ilyesmiről sincs szó. Pál levelének oka az volt, hogy megnyugtassa őket elhunyt társaikkal kapcsolatban. A *13. vers* elárulja, hogy a tesszalonikai közösség tagjai közül elhaláloztak néhányan, ami váratlanul érte és megrendítette a gyülekezet tagjait. Ne feledjük, a keresztények nagy része ekkor még azt hitte, hogy Krisztus az ő életükben fog visszatérni, s nem tudták hová tenni azt a tényt, hogy a hívők így "idő előtt" elhaláloznak. Még a protestáns kommentátorok is elismerik, hogy itt a halottak helyzetéről van szó, s Albert Barnes idevonatkozó kommentárjában pl. ez áll:

> "Megindokolt az a feltételezés, hogy némelyek, annak ellenére, hogy hittek ugyan a halottak feltámadásában, de úgy vélték, hogy az elhunytak csak sokkal később támadnak fel, és mindig is alacsonyabbrendű állapotban maradnak, mint azok, akik megérik az Úr Jézus visszatérését, és akkor dicsőülnek meg." (*Barnes' Notes on the New Testament,* megjegyzések az 1 Thesszalonika 4:13 vershez)

> "Találkozunk majd Krisztussal, de ugyanakkor találkozni fogunk az előttünk elhunyt barátainkkal is." (Tyndale).

A Jamieson és Fausett-féle *The Commentary on the Whole Bible* hasonló megállapítást tesz:

> "Pál Tesszalonikaiakhoz írt mondanivalójának fő üzenete az eljövendő országlásra ad rálátást, mivel néhányan egy olyan hamis értelmezést terjesztettek, ami félelmet váltott ki a hívekből a nemsokkal azelőtt elhunyt barátaikat illetően. Attól tartottak, hogy ezek a társaik kiestek a dicsőségből, amiben csak az eljövetelt megélő hívők fognak részesülni. Pál ezt a nézetet korrigálta."

Vagyis egyesek azt vélték és terjesztették, hogy akik nem érik meg Krisztus eljövetelét, azok nem az első, jobb feltámadásban kelnek életre, hanem a második feltámadásba kerülnek, s ez bizonytalanná teszi örök sorsukat. Pál az idézett sorokban nem eszkatológiai tantételt épített fel, hanem megnyugtatólag közölte testvéreivel, hogy az élet nem ér véget azzal, hogy sírba kerül bármelyikünk. Pál a feltámadásba vetett hitüket erősítette meg, válaszul a nem várt halálesetekre. E szóbanforgó feltámadás pontosan az a feltámadás, amelyről az*1Korintus 15.*-ik fejezet ír részletesebben. Pál azt magyarázza el a

tesszalonikaiaknak, hogy Krisztus meghalt, majd feltámadott, és ha hitünk van ebben, akkor Isten vele együtt feltámaszt bennünket is (*14. vers*). Szó sincs itt Krisztus eljövetelének – akár titkos, akár nem – eszkatológiai jelentőségéről, csupán biztatást ad a feltámadásba vetett hit erejéről. Pál kifejti, hogy a Krisztus eljövetelekor élők nem élveznek elsőbbséget, egyformán részesülnek a feltámadásban, illetve átváltozásban a korábban elhunyt hívőkkel (*15. vers*). A feltámadás angyali bejelentésre, kürtök hangzására, Krisztus látható eljövetelekor történik meg (*16-17. versek*). Összegezve:

- A levél célja az elhunyt hívők miatt aggódó testvérek vigasztalása a feltámadásba vetett hit által.
- Minden egyes keresztény, élők és megholtak részesülnek ebben a feltámadásban (*16-17. versek*).
- Krisztus visszatérése egy arkangyal bejelentése és hatalmas kürtzengés közepette fog megtörténni, s a feltámadott szentjeinek tízezreivel jelenik meg, így nehezen mondható "titkosnak" (v.ö. *Mát. 24:27; Júd. 14).*
- A feltámadás minden igaz hívőt egyformán érint, legyen élő vagy halott.

Végül pedig a *18. vers* zárja, és ad pontos magyarázatot az egész üzenet céljára és lényegére. Az üzenet célja pedig az, hogy vigasztalja a hívőket, illetve azok vigasztalják egymást a feltámadás biztos tényével. Elveti aggodalmaikat azzal, hogy az elhunyt hívők semmiben sem állnak hátrányosabb helyzetben azoknál, akik megélik az eljövetelt. Mint látjuk, ennek a szövegrésznek a célja nem eszkatológiai magyarázat, ezt az értelmezést alaptalanul erőszakolták rá.

Közben ne feledkezzünk meg arról a tényről sem, hogy a nagy nyomorúság előtti titkos elragadtatás tana először a XIX. században hangzott el, egy kétes mozgalom kétes prófétai kijelentéseként. Álláspontunk szerint:

1. A *Tesszalonikai levél* tartalma egyáltalán nem támasztja alá a titkos elragadtatás tanát, üzenete nem erről szól.
2. Ez a tan nem is létezett a kereszténység első ezernyolcszáz évében, pedig a keresztények ezidő alatt is tisztában voltak a - titkos elragadtatástól független - feltámadás jelentőségével, hiszen az a keresztény hit egyik alapvető pillére (v.ö. *1Kor. 15:12-20).*
3. A prófétai hitelességét pedig amiatt veszíti el, hogy ellentmondásban áll a többi bibliai szövegrésszel.

Ez az utolsó pont különösen lényeges, hiszen amennyiben ellentmondásokba ütközünk, érvényre jutnak Péter apostol figyelmeztető szavai "a próféciák önkényes magyarázatát" illetően:

> **2Péter 1:20-21 20** Mindenekelőtt tudnotok kell, hogy az Írás egyetlen próféciája sem ered önkényes magyarázatból, **21** mert sohasem ember akaratából származott a prófécia, hanem a Szentlélektől indíttatva szólaltak meg az Istentől küldött emberek.

Honnan tudhatjuk biztosra azt, hogy Darbyt nem Isten ihlette meg egy új igazsággal? Ez nem nehéz dolog, ha figyelemben tartunk egy másik bibliai alapelvet: "A Szentírás nem megbontható" *(Jn. 10:35).*

Ha az elragadtatás elmélet igaz lenne, akkor azt összhangba lehetne hozni az összes olyan igerésszel,

amelyek Krisztus visszatérését vázolják. A teória ezt a próbát azonban semmiképpen nem állja ki.

Az elragadtatás elmélet nincs harmóniában a Szentírás tanításaival

A titkos elragadtatás tanának alátámasztásaként felhozott bibliai idézetek mindegyikét kiragadják a szélesebb szövegkörnyezetből, és a titkos eljövetel tana egyáltalán nincs szinkronban azzal, amit a Szentírás egésze vázol Krisztus visszatérésével kapcsolatban.

Pál egy másik levelében vázolja, miből is áll a hívők reménysége:

> **1Korintus 15:50-53 50** Azt még hozzáfűzöm, testvérek, hogy a test és vér nem örökölheti Isten országát, sem a romlandóság a romolhatatlanságot. **51** Nos, titkot közlök veletek: Nem halunk ugyan meg mindnyájan, **de mindnyájan elváltozunk, hirtelenül**, **52** **egy szempillantás alatt, a végső harsonaszóra**. **Amikor az megszólal, a halottak feltámadnak a romlatlanságra, mi pedig elváltozunk**. **53** Ennek a romlandó testnek fel kell öltenie a romlatlanságot, ennek a halandónak a halhatatlanságot.

Lényeges, hogy Pál itt határozottan rámutat arra is, hogy mikor történik meg ez a feltámadás! Az utolsó (hetedik) harsonaszó elhangzásakor!

> **1Korintus 15:22-23 22** Amint ugyanis Ádámban mindenki meghal, úgy **Krisztusban mindenki életre is kel**. **23** Mindenki, amikor sorra kerül: először Krisztus, **majd az ő eljövetelekor mindnyájan, akik Krisztushoz tartoznak**.

Ha valahol helyénvaló lenne egy titkos elragadtatásra utalni, akkor ezekben a versekben nélkülözhetetlen lenne, de Pál a leghalványabb módon sem érzékeltet ilyet. Ellenben határozottan rámutat, hogy a hetedik harsonaszó alkalmával, Krisztus visszatérésével történik meg a [hitben] holtak feltámadása. Az itt használt nyelvezet hasonló az *1Tesszaloniki 4:16* nyelvezetéhez. Miért olyan lényeges az, hogy mindez az utolsó trombitaszó megszólalásával fog megtörténni? A harsonákat köztudottan valaminek a lehető leghangosabb és legnyilvánvalóbb meghirdetésére alkalmazták. Harsonákkal hirdették meg az ellenség közeledtét, kürtökkel vonult hadba a sereg, s ezek hangjára tértek haza a győztes csapatok. A harsonákat megfújták a törvény meghirdetésekor, a jubileumi év kezdetekor, ha a népnek új királya lett, s a próféciák előrejelzései szerint hangos harsonaszó hangjára történik majd meg az isteni ítélet, valamint a választott nép hazatérése is. Ha valamit harsonaszóval hirdetnek meg, az nem lehet titkos, elfedett esemény.

A *Korintusi* és *Tesszalonikai* levelekben megemlített harsona azonos a *Jelenések 11:15-18* verseiben bemutatott hetedik harsona elhangzásával, ami pedig Jézus Krisztus második eljövetelét hirdeti meg. Ezzel egyben a holtak feltámadnak, s velük együtt a még élő hívők átváltoznak szellemlényekké, találkoznak Krisztussal az égben, és azonnal vissza is térnek. Ezek az egymást követő események pillanatok alatt történnek meg.

Azok, akik azt próbálják beleolvasni az *1Tesszaloniki 4:17*-be, hogy itt egy eljövetel előtti titkos megjelenésről van szó, egyáltalán nem forgatják helyesen az igazság igéit *(2Tim. 2:15)*. A titkos elragadtatás tana nem biblikus, hamis elvárásoknak ülteti fel az abban hívőket, s valójában pontosan ezt a

célt szolgálja. Ez a tan a sátáni megtévesztés egyik fontos eszköze.

A tan mellett felhozott további idézetek a Krisztus visszatérésével kapcsolatos igerészek félremagyarázásai. Itt tehát nem azoknak az igerészeknek a hitelességét vitatjuk, hanem azt, ahogyan és amire alkalmazzák ezeket az elragadtatásban hívők. Egy ilyen szövegrész pl. a *Máté 24:36-44* bizonyos mondatai: *"Azt a napot viszont, vagy azt az órát senki nem tudja: sem az ég angyalai, sem a Fiú, hanem csak az Atya egyedül." … " Ezért legyetek ti is készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok!"*

Ezek az idézetek csupán azt mondják, hogy senki nem tudhatja Krisztus visszatérésének idejét, s a hívőknek állandóan készen kell állniuk arra. A szövegkörnyezetből különösen két mondatot ragadnak ki, mint határozott bizonyítékot, a *40-41. verse*ket: *"40 Akkor ketten lesznek a mezőn: az egyik felvétetik, a másik otthagyatik, 41 két asszony őröl a kézimalommal: az egyik felvétetik, a másik otthagyatik."*

Amennyiben figyelmen kívül hagyjuk a második eljövetellel kapcsolatos szövegkörnyezetet, e két sor látszólagosan alátámasztja a titkos elragadtatás tanát. Ezeket, és a hasonló idézeteket magától értetődően a titkos elragadtatás bizonyítékaiként mutatják föl, holott a kontextusból kivehetjük, hogy a bizonyítékokként felhozott versek Jézus második, látható és érzékelhető eljövetelére utalnak. Minden egyes szövegrésznek harmóniában kell lennie a Biblia további részeivel. Ha megfigyeljük, Krisztus a saját eljövetelének idejéről beszél, tehát nem egy titkos, földközeli megjelenésről. Nem a titkos elragadtatásra készíti fel a híveket, hanem arra, hogy szellemileg készen kell állniuk az eljövetelére és a velejáró ítéletre. Azok, akik nem készülnek fel megfelelő módon, lemaradnak az első feltámadásról (*40-41. versek*), míg a felkészült szellemi állapotban lévő hívők átváltoznak szellemlényekké. Akik nem részesülnek az első feltámadásban, azok nem "hátra maradnak" egy elragadtatásból, hanem lemaradnak a dicsőséges első feltámadásról.

A biztosított menedék

A rapture tan gyors elterjedéséhez hozzájárult még egy olyan, végidőkre szóló prófécia is, amelyben Isten menedéket ígér az igaz egyháznak, vagy legalábbis az egyház egy elemének:

> **Jelenések 3:10** Mivel megtartottad a kitartásra vonatkozó tanításomat, én is megszabadítlak a megpróbáltatás órájától, amely az egész világot éri, hogy próbára tegye a föld lakóit.

A tan hirdetői ezt az idézetet úgy értelmezik, hogy ez a menekülés az elragadtatás által fog megvalósulni. Egy másik, általuk felhozott indok Jézus figyelmeztető szavai:

> **Máté 24:21-22 21** Akkora lesz a gyötrelem, amilyen még nem volt a világ kezdetétől mindmáig és nem is lesz. **22** Ha nem rövidülnének meg azok a napok, nem menekülne meg egyetlen ember sem. De a választottak kedvéért megrövidülnek azok a napok.

Ha megfigyeljük, ezekben az idézetekben semmi olyan utalást nem találhatunk, amelyek akárcsak érzékeltetnék azt, hogy a hívők menekülése a mennybe való felragadtatásukkal fog megvalósulni. Sőt, Krisztus a fentieket megelőző versben a következő kijelentést tette: *"Imádkozzatok, hogy ne télen vagy szombaton **kelljen menekülnötök**!* " *(Mát. 24:20).* Itt fizikai menekülésről van szó, amire hatással lehet az időjárás és a szombattartás, amit nem lehet összekeverni egy felülről jövő, fizikai dolgok által nem befolyásolható elragadtatással. A Szentírás egyetlen határozott utalást tesz a menedékhelyre, ez a *Jelenések 12:14*, ami alapján a "pusztaságba" történik a menekülés. A *13. vers* még azt is kinyilvánítja, hogy ez a pusztaság a földön lesz. Néhány sorral alább pedig azt olvashatjuk, hogy lesznek olyanok, akik elszenvedik a sátáni üldöztetést.

> **Jelenések 12:17** A sárkány haragra lobbant az asszony ellen, és harcba szállt többi gyermekével, aki megtartja Isten parancsait és kitart Jézus tanúsága mellett.

Egy hívőnek nem a szenvedésektől való megmenekülésre kell koncentrálnia, hanem a szellemi életének tisztaságára, s akkor semmi és senki nem választhatja el őt az Isten szeretetétől:

> **Róma 8:35-39** **35** Ki szakíthat el bennünket Krisztus szeretetétől? Nyomor vagy szükség? Üldöztetés vagy éhínség, ruhátlanság, életveszély vagy kard? **36** Amint meg van írva: Minket minden időben teérted irtanak, s vágójuhok módjára tartanak. **37** De mindezeken diadalmaskodunk őáltala, aki szeret minket. **38** Biztos vagyok ugyanis benne, hogy sem halál, sem élet, **sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmasságok**, **39** **sem magasság, sem mélység, sem egyéb teremtmény** el nem szakíthat bennünket Isten szeretetétől, amely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van.

Sátán, valamint az ő angyali és emberi eszközei mindig is üldözték a szenteket. A végidőkben ez egy minden korábbit meghaladó tribuláció formájában fog megtörténni, amit Isten azért enged meg, hogy a szentek *"fehérre mossák ruhájukat a bárány vérében" (Jel. 7:14)*, azaz a próbákban teljesen megtisztulva álljanak készen a az első feltámadásra, az ítéletre és jutalmukra.

Az égbemenetel általi megmenekülést a nagy nyomorúság elől egyszerűen nem lehet a Bibliából alátámasztani.

A feltámadott szentek az égben találkoznak Krisztussal

Az *1Tesszaloniki 4:16-17* pontos értelmezésének megcáfolására az elragadtatás mellett érvelő egyik szerző a következő kérdést teszi fel: "Amennyiben Krisztus a földre tart, mi értelme van annak, hogy mi a levegőbe kapva találkozzunk vele?" (Todd Stanberg, The Pretribulation Rapture, 1999, 2. o.) Ez egy jogos kérdés, de a válasz azt fogja megerősíteni, amit eddig is levonhattunk a Biblia tanításaiból.

A válasz egyébként a "találkozni"-ként fordított szó jelentésében van. A *Vine's Expository Dictionary of the Old and New Testament Words* szerint a szóbanforgó kifejezést "egy megérkező magisztrátusra volt szokás használni. 'Úgy tűnik, hogy a szó egy újonnan érkező méltóság hivatalos üdvözlését takarta' (Moulton,

Greek Test. Gram. I. köt. 14. o.)" (1985, "Meet"). Az erre megfelelő hivatalos magyar szó talán a "fogadás" vagy "fogadtatás" lenne, amely szavakkal szintén az érkező méltóságok hivatalos üdvözlését fejezzük ki. A *The Jamieson, Fausett and Brown Commentary* hasonló megjegyzést tesz a vershez: "amikor a király a városba érkezik, hívei elébemennek és úgy találkoznak vele..."

Ez a szó tehát tökéletesen kifejezi azt, hogy ha a Királyok Királya megérkezik, hívei felemelkednek elé, és így fogadják.

Az *F.F. Bruce's International Bible Commentary* szerint: "A találkozni szó olyan hivatalos fogadtatásra utal, mint amivel a helytartókat illetik, amikor a város lakói elémennek, majd visszakísérik őt a városba." (1986, *Megjegyzések az 1 Thessalonika 4:13-18 versekhez*).

De tegyünk fel egy fontos kérdést: tulajdonképpen hol fog Krisztus tartózkodni? Végtére is Pál kijelentette, hogy "örökké az Úrral leszünk" (*1Tessz. 4:17*), miután találkozunk Vele, vagy pontosabban fogadjuk Őt. Az ószövetségi próféciák ezt pontosan megmondják: Íme, elérkezik JHVH napja… Lába azon a napon az Olajfák hegyére hág, amely Jeruzsálemmel szemben áll, keletre, s az Olajfák hegye középen kelet-nyugati irányban kettéválik, úgyhogy egy igen mély völgy keletkezik (*Zak. 14:1,4*). Krisztus a földre tér vissza, itt uralkodik majd ezer éven át, azokkal a szentekkel, akik fogadtatásban részesítik Őt, majd visszatérnek Vele a földre.

Valójában "az Úr napja" és a "Krisztus napja" kifejezések Jézus Krisztus visszatérésére utalnak végig a Bibliában. Arra az időre, ami azzal kezdődik, hogy lábait megveti az Olajfák hegyén. Ugyanerre az eseményre vonatkoznak "az Úr Jézus Krisztus napja", valamint az "Úr napja" kifejezések is. Ez pedig tovább cáfolja a Darby és Scofield által terjesztett értelmezésmódot.

Nem valami elől, hanem valamihez leszünk felragadva a földről az utolsó [hetedik] kürtszó hallatára, amely Krisztus visszatérését és az első feltámadást hirdeti meg. Ekkor minden egyes hitben elhunyt ember feltámad, illetve azok, akik megélik az eljövetelt, átváltoznak szellemlényekké. A feltámadott szentek az égbe emelkedve találkoznak Krisztussal, majd ezen "egybegyűjtés" után Vele együtt szállnak alá az Olajfák hegyére, és megkezdik uralmukat a földön a Jeruzsálemben székelő Krisztus mellett (*Jel. 20:6*).

Az elmúlt évtizedekben számos olyan könyv és műsor népszerűsítette a titkos elragadtatást, ami nem kizárólag keresztényeket célzott. Hall Lindsey 1970-ben kiadott *The Late Great Planet Earth* című könyve hatalmas sikert aratott a szekuláris körökben is, sőt, Hall Lindsey e témában megírt munkái a popkultúra részének mondhatók. A közelebbi múltban pedig a Jim Jenkins és Tim LaHaye által kiadott Left Behind című sorozat fikciói, majd ezek megfilmesítése aratott jelentősebb sikert nem csak vallásos körökben. A rapture propagandagépezete a mai napig erőteljesen dübörög.

Tovább **A Dominionizmus** című írásra

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

A szabadkőművesség és a modern protestantizmus kapcsolatai

Letölthető Word dokumentum

Letölthető PDF dokumentum

Számos keresztény felekezetnek egyszerűen nincs álláspontja a szabadkőművesség felől, gondtalan tudatlanságban élve teljesen mellőzik a szervezet szerepét. Másoknak van némi fogalma, de nem nyilvánítanak ki konkrét álláspontot. Aztán vannak olyan felekezetek, amelyek határozottan megtiltják tagjaiknak azt, hogy ennek, vagy más hasonló titkos társaságnak a tagjai legyenek. Hogy csak a legnagyobb és legismertebb ilyen felekezeteket említsük meg, ilyen pl. a Római Katolikus Egyház, a Keleti Ortodox Egyház, a Hetednapi Adventista Egyház és az USA illetőségű South Baptist Convention, vagyis a déli baptista felekezeteket átfogó szervezet. Ha már itt tartunk, természetesen a Church of God tagjai sem lehetnek tagjai egyszerre az egyháznak és valamely titkos szervezetnek. Ennek fényében furcsa és meglepő, hogy az amerikai protestantizmus legnevezetesebb és legbefolyásosabb prédikátorainak jelentős része 32-33 fokozatú szabadkőműves, köztük szép számmal déli baptisták is! Ez a trend olyan mértékűvé és annyira nyilvánvalóvá vált, hogy létrejöttek bizonyos alulról szervezett keresztény csoportok, amelyek felszólították az USA protestáns evangélistáit arra, hogy nyíltan vallják meg ha szabadkőműves kapcsolatokat ápolnak, és adják fel vagy a keresztény hivatásukat, vagy pedig a szabadkőműves tagságukat. A szabadkőművesek kereszténységbe való beszivárgása nem új keletű dolog, ám az utóbbi évtizedekben jelentősen fokozódott ez az aktivitás, különösen a fősodratú protestantizmus berkein belül. Ebben az írásban erre a jelenségre és ennek okaira szeretnénk némi fényt vetni.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

Weboldal: **http://www.churchofgod.hu**

A szabadkőművesség és a modern protestantizmus kapcsolatai

"Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti: nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak." (Máté 6:24)

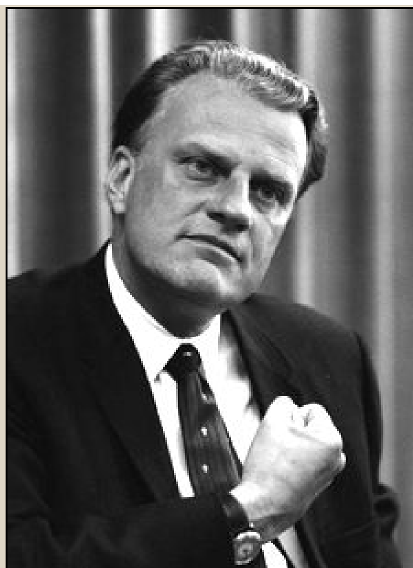
Popsztár effektus az egyházban?

Minden józan ítélőképességű ember tisztában van azzal a kézenfekvő ténnyel, hogy a pop- és filmsztárokat úgymond "csinálják". Manapság minden valós tehetség nélkül be lehet robbanni a pop vagy a filmvilág élére, ha valakik erre méltónak találják az adott "művészt" és beindítják a csillaggyártó gépezetet. A befutott sztár aztán hírnévre tesz szert, tömegek idealizálják, milliókat keres, és mindenbe okosan beleszólhat. Az egyetlen követelmény az, hogy a legyártott csillag azonosuljon egy bizonyos [nyilvánvalóan luciferiánus] eszmeiséggel, legyen annak ikonikus kiszolgálója és egyre messzebb tolja ki a társadalom toleranciahatárait. Mocskos világban élünk, de hát legyen ez a sátánista szimbólumokkal telített szórakoztatóipar és a lebutított, zombikká tett fogyasztótömegek problémája, mondják jó páran. A jóravaló keresztény ember hangot ad mélységes megbotránkozottságának és teátrálisan elhatárolódik az ilyen világi szennytől. Mindettől távol, biztonságban érezheti magát gyülekezetének meleg falai között, mélyeket szippantva messze földön híres prédikátorának éppen esedékes üzeneteiből.

Ugyanis az utóbbi néhány évtizedben egy, az USA-ból kiindult új trend kezdte el jellemzi a protestantizmus egészét, de különösen annak karizmatikus ágazatát. Ez az irányvonal a "sztárprédikátorok" és a „megagyülekezetek" megjelenését eredményezte. A sztárprédikátor egy rövid idő alatt rendkívül nagy hírnévre szert tett, "befutott" igehirdető. A hírnevével tömegeket vonz, s ezek a sztárpásztorok a gyakran több tízezer ember befogadására is képes "megagyülekezetek" üzemeltetői. A sztárprédikátorok csaknem kivétel nélkül azt a neo-protestáns karizmatikus vonalat képviselik, amelynek jellegzetessége az evilági bővölködésre fektetett nagy hangsúly és a neokonzervatív, gyakran már militáns politikai aktivitás, párosulva a keresztény cionizmussal. De álljon meg a menet! **Sztár**prédikátor? Rövid idő alatt elért nagy hírnév és gazdagság? Az Ige olyan formában való hirdetése, hogy az ugyan annak a háttérhatalomnak a céljait segíti elő, amelyet az általuk oly megvetett és elítélt popsztár is kiszolgál a maga módján és a neki adott szerepkörben? Valami itt nagyon nincs rendben. Joggal merül fel a kérdés: Netán ezeket a sztárprédikátorokat is ugyan úgy "csinálják", mint a pop és filmvilág csillagait? És netalán ők is ugyanazon háttérhatalmi körök termékei és **eszközei** lennének, mint a pop és filmvilág sztárjai?

Billy Graham, a háttérhatalom által kreált sztárevangélista

Az első, igazán világhírnévnek örvendő protestáns igehirdető Billy

Graham (1918-2018), az Amerikai Egyesült Államok legismertebb és legtiszteltebb evangélistája volt, akit gyakran az "USA nemzeti pásztora"-ként és az elnökök pásztoraként aposztrofáltak. Grahamnek az addig egy prédikátornál sem tapasztalt, robbanásszerűen gyors felemelkedése már önmagában is azt érzékelteti, hogy ő egy erre kiválasztott ember volt. És való igaz, a korábban említett új trend vele kezdődött. Vizsgáljuk csak meg ennek az embernek a pályafutását és kapcsolatait.

Billy Graham 1934-ben tért meg egy Mordecai Ham nevű önálló evangélista prédikációjának hallatán. Saját karrierje 1949-ben kezdődött egy Los Angeles-i "crusade" vagyis nagy igehirdetés kampány alkalmával. Ez a kampány azzal tűnt ki, hogy számos nagynevű hollywoodi személyiség is megjelent benne, ami jelentős reklámot biztosított az addig ismeretlen prédikátor számára. Ezzel egy időben William Randolph Hearts médiamogul azt az utasítást adta ki a tulajdonában lévő napilapok szerkesztőinek, hogy "puff Graham", azaz, fújjátok fel a Graham sztorit. (Forrás: **http://articles.latimes.com/1997-06-07/local/me-1034_1_billy-graham-recalls**) Habár Hearst maga nem volt zsidó származású, s gyakran hangoztatta is azt, hogy a médiahálózata egy nem zsidó érdekeltség, ám médiabirodalmának legfőbb tisztviselői zsidók voltak. Ez annyiból releváns, hogy a korábban a protestantizmust egy adott irányba terelő, hírhedt Scofield Biblia kiadatását is a háttérhatalommal együttműködő zsidók szervezték meg és pénzelték (lásd **A modern kereszténység eltérítése** című írást). Hearst napilapjainak példáját gyorsan követte az egész nemzeti média, ahogy mondani szokás, a csapból is Billy Graham folyt és ez a széleskörű népszerűsítés egy csapásra megalapozta a hírnevét. Állandóan "melegen tartották" és a nagy prédikátor arca gyakran megjelent a nemzeti magazinok címoldalain is. Később, az amerikai siker láttán Grahamot egy világméretű jelenséggé emelték, aki bejáratos volt úgy a Vatikánba, mint a kommunista államfők fogadószobáiba.

Mint már rámutattunk, Hearst cikkei indították el a lavinát és Graham arca röpke öt hét alatt az amerikai kereszténység front-arcává lett téve. Egyformán áradoztak róla a zsidó tulajdonú médiában, a zsidó vallási vezetők köreiben és az olyan, a háttérhatalom által felállított keresztény intézményekben, mint a Federal Council of Churches of Christ és a World Council of Churches. Ez utóbbit egyféle keresztény CFR-nak (Council On Foreign Relations) szánták a kereszténység befolyásolására, illetve irányítására. "Billy Graham az ökumenizmus hangjának legnagyobb egyénisége" nyilatkozta pl. a National Council of Churches evangéliumi osztályának fődirektora, Dr. G. Paul Musselman 1960-ban.

Graham Eisenhower óta minden elnökkel jó viszonyban volt, pártállástól függetlenül. Ezek az elnökök már mindannyian a háttérhatalmi elit által lettek kijelölve és kerültek az elnöki székbe. Richard Nixonnal különösen jó viszonyban volt.

Amikor Nixon az elnökségért kampányolt, azt mondta Graham-nek, hogy ne támogassa őt a nyilvánosság

előtt, mert *"a te szolgálatod fontosabb annál, mint az, hogy én elnök legyek"*. Miért tartotta a Rockefellereknek dolgozó, és a kereszténységet nem gyakorló Nixon fontosabbnak Graham munkáját, mint az USA elnöki posztját? Erre csak egyetlen válsz lehetséges: Mindketten a háttérhatalom emberei voltak, és Graham-nek a kereszténységet romboló munkája fontosabb célja volt a háttérhatalomnak, mint az, hogy kit ültetnek be az elnöki székbe a következő négy évre. (Forrás: **http://www.bluesmobilemusic.com/themasonss2.htm**)

Graham imázsának felépítésébe és népszerűsítésébe igen komoly időt, pénzt és energiát fektettek be. Érdekes módon őt még a botrányok is elkerülték, soha nem kritizálta senki még azokból a körökből sem, amelyek gyakran hangoztatták anti-keresztény érzelmeiket, és előszeretettel hozták nyilvánosságra az egyéb keresztény pásztorok anyagi visszaéléseit, vagy erkölcstelenségeit. Az Új Világrend formálói elintézték, hogy a hidegháború vége felé Graham egy sor kommunista országba is ellátogathasson, ahol jó viszonyt alakított ki az ottani politikai - és hivatalosan ateista - politikai elittel. Ezek a folyamatok már nem is annyira a kommunizmus megdöntését szolgálták (ez el volt könyvelve), mint inkább az azt követő globalizációs törekvéseket és a vallásos tömegek megnyerését az ügynek.

Bizonyítéka ennek Graham jó barátja és szabadkőműves társa Robert Schuler (33. fok), aki szintén részese volt ennek a folyamatnak. Az ő magyarázta szerint a saját vasfüggöny mögötti sikerét annak köszönhette, hogy Armand Hammer közeli barátja lett, és olyan keresztény üzenettel állt elő, ami nem volt szektásan dogmatikus és térítő jellegű, ehelyett inkább *"a pozitív gondolkodásból fakadó lehetőségeket"* hangsúlyozta. (Forrás: **http://educate-yourself.org/cn/robertschullerfreemasonbyfspringmeier.shtml**) A pozitív gondolkodás és energia felhasználása egy tipikusan New Age tan. Csak hogy képben legyünk, Armand Hammer a kapitalista világot irányító háttérhatalom és a kommunista Kreml összekötő kapcsa volt az Új Világrend szolgálatában, aki még a szovjet elnökök megválasztását is befolyásolta. Schuler vele való barátsága önmagában is elárulja, hogy ő küldetésben hirdette sajátos "evangéliumát" a Szovjetunióban. Schuler specialitása a pozitív gondolkodás és hasonló New Age ideák kereszténységbe való elültetése lett, és saját szavai szerint ez az üzenet biztosította a sikerét a vasfüggöny mögött. Graham és Schuler evangelizációs küldetését vehetjük úgy, hogy a háttérhatalom a bukásra ítélt Szovjetunió felébredő ortodox kereszténységét kívánta a nyugati típusú, felhígított és New Age tanokkal átitatott, kezelhető kereszténység irányába terelni. A Szovjetunió bukása után szinte áradatként özönlöttek a neoprotestáns pásztorok "evangelizálni" az ortodox keresztény oroszokat. Tegyük hozzá, hogy ez eddig nem bizonyult túl sikeresnek vagy eredményesnek, és a próféciák fényében túl nagy siker nem is várható.

A puding próbája

Az árulkodó jelek azért mindig jelen voltak, és a Bibliában jártasabb emberek már ekkor elgondolkozhattak a következő érdekességeken:

- Hogy lehet az, hogy a kommunista világ hivatalosan ateista vezetősége annyira kedvelte Graham-et?
- Hogy kaphatott egy amerikai protestáns lelkész doktorátust (még ha az csupán tiszteletbeli is) a

Katolikus Egyháztól?
- Hogy lehet az, hogy Billy Graham olyan kijelentést tett, miszerint ha a Tízparancsolatot nem lehet kitenni az iskolák falaira, akkor tegyék ki Mao kiskönyvének kivonatát.
- Hogy lehet az, hogy egy ilyen kaliberű amerikai protestáns személyiség azt a kijelentést teszi, hogy a Katolikus Egyház is az igaz Evangéliumot hirdeti?
- Hogy lehet az, hogy egy, a próféciákat (feltehetően) ismerő nagy lelkész támogatja egy világkormány és egy világegyház létrehozatalának gondolatát?

Graham jó külseje és finom modora valóban egy megnyerő személyiséggé tették őt, ám ez nem kompenzálta üzeneteinek tartalmatlanságát, vagy éppen azok hamisságait. Prédikációi, különösen nagy hírnevének fényében, meglehetősen egysíkúak, egyszerűek voltak. A kereszténység legkisebb közös nevezőjére, a kegyelemre fókuszált és gyakran adott hangot olyan személyes véleményeknek, amelyek határozottan bibliaellenesek. Ilyen típusú előadásokkal egy prédikátor semmiképpen nem tehet szert nagy hírnévre a Bibliájukat jól ismerő, az Istennel élő kapcsolatban élő, gyakorló hívők körében. Arra viszont alkalmas volt ez a fajta megnyilvánulás, hogy az inkább csak névleges, langymeleg és elsősorban az érzelmek szintjére ható "kereszténységet" hatalmas tömegmozgalommá tegye. Ez a tény, és számos bibliaellenes nézete azt tanúsítják, hogy státusza és hírneve céltudatos módon volt generálva. Tévtanításainak egy kirívó példájaként nyíltan hirdette, hogy a pogány vallások gyakorlói is üdvözülnek. Igehirdetései minden bizonnyal azért voltak olyan rendkívül egysíkúak, mert általa ökumenizálni kívánták a kereszténység különböző ágazatait, amit megnehezített volna a konkrét dogmatika.

A szabadkőműves kapcsolat

Graham szabadkőművességét és az ilyen jellegű kapcsolatait nagyon rejtegették, ám lehetetlen volt teljesen titokban tartani. Az árulkodó jelek mindig is jelen voltak, és egyre nyilvánvalóbban mutatkoztak, hiszen legbennfentesebb kapcsolatait és stábjának jelentős részét is közismert szabadkőművesek tették ki.

Két szabadkőműves, William M. Watson és David M. McConnel voltak Graham Evangelikus Korporációjának (BGEA) az igazgatói. A szabadkőműves Arthur Lee Malory volt a Billy Graham Crusade Advisory Committee társelnöke az 1973-ban megrendezett St. Louis Crusade alkalmával. (Forrás: **http://www.cephasministry.com/bgea.html**)

Az 1992-ben az oregoni Portland-ben lezajló kampány alkalmával kizárólag a Shriner bohócok léphettek fel, mint szórakoztatók. A Shriner a szabadkőművesség egy belső rendje, s e rendbe csak a 32. fokozattal lehet belépni. Más bohócokat nem alkalmaztak. (Forrás: **http://www.jesus-is-savior.com/Wolves/billy_graham-freemason.htm**) Az már más kérdés, hogy miért kell egyáltalán egy nagy evangelizációs kampány alkalmával bohócokat alkalmazni.

A *"Billy Graham: a Tribute from Friends"* – Billy Graham, ahogy a barátai emlékeznek rá című könyv 56 személy emlékeit és tiszteletbeszédét jegyzi le. Ezek közül nyolc volt nő, és 48 férfi. A 48 férfi közül 8

szabadkőműves, ezek: Robert Byrd (szenátor), Mark Hatfield és Jesse Helms (volt szenátorok), Gerard Ford és Bill Clinton (volt elnökök, Clinton a Senior DeMolay szervezet tagja, ami egy szabadkőműves ifjúsági szervezet, ha úgy tetszik, szabadkőműves iskola), Oral Roberts, Robert Schuller, és W.A. Criswell (neves prédikátorok, Graham Criswell a gyülekezetének volt bejegyzett tagja, aki ugyan azt nyilatkozta, hogy feladta a szabadkőműves tagságát, de hogy valóban meg tette-e, az nem bizonyos).

A fenti személyek mindannyian igen befolyásos emberek voltak, akik nagyon sokat tettek le az asztalra az Új Világrend megvalósítását illetően.

Az Új Világrend alkotói láthatóan úgy gondolták, hogy a népbutító és indoktrináló szórakoztatóipar sémájával az addig önjáratú protestáns kereszténységet is gagyi-fogyasztókká lehet tenni a maguk vallási berkein belül. Ennek a folyamatnak kiemelkedő személyiségei voltak Oral Roberts, Billy Graham és Robert Schuller. Az ő nyomdokaikban aztán egyre-másra megjelentek a titkos társaságokkal kapcsolatba hozható, új generációs csinált sztárprédikátorok a maguk megagyülekezeteivel, ahol már ipari szinten lehetett korcsosítani a keresztény szellemiséget, és vásári cirkuszmutatványok szintjére vinni a keresztény igehirdetést.

A szabadkőműves befolyás alatt álló "keresztény" teológia legjelesebb képviselői és hirdetői:

Az neoprotestantizmus olyan konkrétabb tanaiba, mint a diszpenzacionalizmus, dominionizmus, keresztény cionizmus, stb., itt most nem megyünk bele, ezek kialakulásának körülményeit **A modern kereszténység tévtanításai** című írásban vázoljuk fel aránylag részletesen. Itt inkább ennek modernebb fejleményeit és következményeit vizsgáljuk meg.

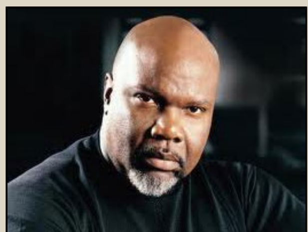
Ezektől a legdrágább dizájn öltönyöket viselő, a luxust és a pazar életvitelt, a Grand hotelek, a limuzinok és magánrepülőgépek világát előszeretettel élvező nagy "keresztény" tanítóktól sokan nem hallják az apostoli figyelmeztetést: *"A pénz szeretete minden gonoszság forrása" (1Tim. 6:10)*. Ehelyett azt halljuk, hogy aki szegény, vagy beteg, az azért szegény, vagy beteg, mert túl kicsi a hite. Egy szállóigévé vált fogalmazás szerint: *"akinek Ford hite van, az Fordot vezet, akinek pedig Caddilac hite van, az Caddilac-et vezet"* (az első egy olcsóbb népautó, a második egy luxuskocsi). Márpedig jól tudjuk, Sátán az, aki az evilági gazdagsággal, hírnévvel és méltósággal vásárolja meg azok lelkeit, akik szívesebben szolgálnak a Mammonnak, mint Istennek.

(Az alábbi lista csak példaszerű szemléltetés, és mindössze érintőlegesen mutatja be az adott személy tevékenységeit, korántsem kimerítő jelleggel. A neveket és tevékenységeket sajnos hosszan lehetne sorolni. A sorrendnek nincs jelentősége.)

Oral Roberts (1918-2009), az Oral Roberts University alapítója, Billy Graham pártfogoltja, karrierjét is Graham indította el. Oral Roberts szintén egy 33. fokozatú szabadkőműves, egyike a nagy karizmatikus újhullám kezdeményezőinek. A róla elnevezett egyetem és az azt környező épületek architektúrájában számos New Age és szabadkőműves elem lelhető fel (piramisok, csillagok, stb). Gyógyító és nyelveken szóló (érthetetlen hablaty) karizmatikus pásztorként volt nyilvántartva. Az általa létrehozott egyetemet nem kerülték el a komolyabb botrányok, a politikai és anyagi visszaélések mellett számos egykori tanuló szerint az egyetem imatornya alatti pincekamrában sátáni rítusok és Monarch programozás (elmeprogramozás) folyik.

(Források: **http://www.youtube.com/watch?v=OrJUzEBJRIw** ; **http://www.users.globalnet.co.uk/~emcd/AlphaRoots_Roberts.htm**)

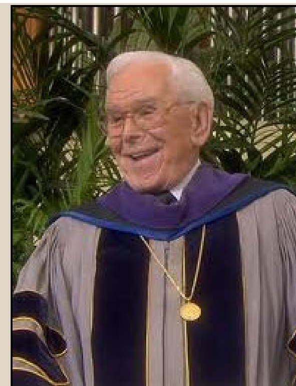

Thomas Dexter Jakes, ismertebben TD Jakes, 33 fokozatú szabadkőműves, akit a következő Billy Graham-ként hirdettek meg. Ő tehát arra lett kiszemelve, hogy az amerikai protestantizmus következő front-embere, illetve Graham nyomdokait követve az *"USA pásztora"* legyen. Jakes szélsőséges bővölködés evangéliumát mi sem jellemzi jobban, mint az, hogy gyülekezetének tagjaival az ég felé kiáltatta: *"I want my stuff"*. Ez stílusában és mondanivalójában kb. annyit jelent: "Hé Isten, akarom az anyagi jussom!"

Benny Hinn, a hamis, megrendezett gyógyításaival talán a legismertebb keresztény sarlatán. Hinn a Máltai Lovagrend tagja, amire gyakran a Templomosok utódaiként vagy annak egy ágazataként utalnak. Bejáratos a Vatikánba, a protestáns-katolikus közeledés, valamint a kereszténység és az iszlám közeledésének szószólója. Számos nyilvánvalóan bibliaellenes tan hirdetője, és többszörös hamispróféta (nagy számú nagy hangon meghirdetett próféciája *"nem jött be"*). Megszállottja a luxusnak. Mindezek ellenére nem bukott ki az amerikai protestantizmus élvonalából, azaz, szükség van munkájára és melegen tartják.

Robert Schuler, TV evangélista, motivációs előadó és "keresztény" író, a *Chrystal Cathedral* (Kristály Katedrális) megalapítója, 33. fokozatú szabadkőműves. Mint már említve volt, Robert Schuler arra specializálódott, hogy beültesse a keresztény tanokba a pozitív gondolkodást, az egyéni motivációt, az önértékelést és a hasonló New Age jellegű tanokat. Nos, ha valami felemás iga, akkor ez az. Schuler a többi siker-evangélistához hasonlóan rengeteg könyvet írt, melyeknek már a címeik is

árulkodóak: *"If it's Going to Be it's Up to Me The Eight Principles of Possibility Thinking"* – Rajtam múlik, hogy megtörténjen; a Lehetőség Gondolkodás nyolc alapelve (2001), *"Power Toughts Achive Your True Potential Through Power Thinking"* – Erőgondolatok, juss el a teljes potenciálodra az Erőgondolkodás által (1995), *"Living Positively One Day at a Time Power Thoughts for Each Day of the Year"* – Napról napra pozitívan élni, Erőgondolatok az év minden napjára (1988). Az általa megírt 36 könyv nagy része az ilyen motivációs jellegű önmegsegítés fortélyaiba vezeti be a híveket. Még az óriási gyülekezeti épületének a neve, a "Kristály Katedrális" is a New Age-re emlékeztet bennünket, hiszen ennek hívei igen mélyen hisznek a különböző kristályok gyógyító hatásában és azok egyéb pozitív, esetenként hipnotikus erejében.

Kenneth Copeland, 33. fokozatú szabadkőműves, karrierjét Oral Roberts indította be. Copeland teológiája magában foglalja a standard healt/wealt (egészség/jómód) "evangéliumot", jellegzetessége, hogy a hasonszőrű prédikátoroknál sokkal nyíltabban nyilvánítja ki az okkultista hatás jeleit. Beszédei alkalmával esetenként képtelen ellenállni a "szellemnek" és olyan szabadkőműves/luciferiánus kifejezéseket használ, mint pl. a **Vagyok** (ami náluk a saját maguk istenné emelésére utaló kifejezés), és gyakran szabadkőműves kézjelekkel gesztikulál. Copeland JHVH-ja, a szabadkőművesek tanainak megfelelően egy duális, fél férfi és fél női istenség, aki egy anyabolygón él. A gnosztikus dualitást több formában is hirdeti.

Rick Warren amerikai evangélista, a Saddleback nevet viselő "megagyülekezet" alapítója és pásztora, valamint (mi más lehetne még) népszerű keresztény szerző. Warren a CFR (Council on Foreign Relations) és az Oxford Analytica – Global Analysis and Advisory szervezetek tagja. Legismertebb munkái a *"The Purpose Driven Church"* – A célok által vezérelt Egyház, és a *"The Purpose Driven Life"* – A Célok által vezérelt élet. Ez utóbbi könyvét úgy harangozták be, mint "a XXI. század kereszténységének az útmutatója" s valami 30 millió példányban kelt el. (Forrás: **http://en.wikipedia.org/wiki/Rick_Warren**) A politikailag és szociális ügyekben aktív kereszténység híve, pszeudo konzervatív álláspontot képvisel, tanításai is ezt tükrözik. Az Újszövetség bizonyos igéit közhelyként idézi, de azok mondanivalóját más tartalommal tölti meg. A hamis próféták közé sorolható. Emellett egy ökumenikus ügynök, egy globális vallás álmodója, aki egyebek mellett a kereszténység és az iszlám egyesítésén dolgozik. Ennek az irányvonalnak a találó "chrislam" nevet adták

(ez az angol christian/keresztény és islam/iszlám szavak összevonása). Számos további könyvének címében használja még a "purpuse driven", azaz a cél, a szándék által vezérelt kifejezést. Csakhogy milyen célok és szándékok megvalósítására utalhat egy olyan ember, aki a világ egyik legbefolyásosabb háttérhatalmi intézményének, a CFR-nek a tagja? Egy biztos, ez a szervezet nem az Isten országának eljövetelét hirdeti, hanem az antikrisztus globális uralmát készíti elő, célja, szándéka tehát az antikrisztusi Új Világrend megvalósítása. Warren ezt a célt próbálja a kereszténység részévé tenni. Csakhogy az igaz keresztényeket Isten Szelleme vezeti *(Róm. 8:14)*, nem pedig mindenféle hangzatos célok, különösen nem, ha azok a háttérhatalom napirendjének a részei.

Jessie Jackson “the reverend", baptista lelkész, erősen baloldali polgárjogi aktivista (értesd: a feministák, illegális bevándorlók, homoszexuálisok és egyéb devianciák gyakorlóinak a "jogaiért" küzdő, minden lében kanál felforgató), a *Rainbow Coalition* [**Szivárvány (!)** Szövetség] alapítója, és 33. fokozatú Prince Hall szabadkőműves (afro-amerikai páholy). Jackson eredetileg hagyományos baptista lelkészként kezdte, de kereszténységét és teológiáját inkább a Martin Luther King féle szélsőbaloldali eszmék által vezérelt szociális evangélium jellemzi, mintsem az "újhullám" nyíltan mohó mammonimádata. Habár az anyagi haszonszerzés közvetlenül nem jellemzi, de palástolhatatlan és agresszív hatalomvágya már sokkal nyilvánvalóbb. Minden politikai lehetőséget megragad, két alkalommal az amerikai elnöki székre is jelölt volt. Kereszténysége és aktivitása kimeríti a kognitív disszonancia fogalmát.

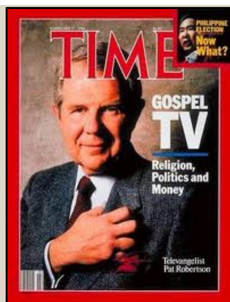

Al Sharpton szintén egy baptista lelkész és "polgárjogi aktivista", a *National Action Network* elnöke és amolyan általános megélhetési mozgalmár, 32. fokozatú Prince Hall szabadkőműves. Nagyjából ugyanazon jellemzőkkel, mint Jessie Jackson, talán csak az egyéni stílusukban térnek el. 2004-ben Sharpton demokrata jelöltként szintén indult az elnökségért.

Rick Joyner (a jobb oldalon álló személy a Máltai lovagarend palástjában) a *Morning Star Ministries* megalapítója, "szuper-próféta", több mint negyven könyv szerzője. Könyvei a karizmatikus vonalat és formulát követik, és oly rendkívül népszerűek világszerte, hogy egyféle keresztény kultuszfigurává tették őt. A Máltai Lovagrend szolgálatában a protestantizmus átformálásának és a vallások egységesítésének elkötelezett ügynöke. Bibliai szemszögből nézve határozottan hamis próféta, az antikrisztus eljövetelének egy jeles előkészítője.

Pat Robertson tévé evangélista, műsora, a 700-as Klub Magyarországon is látható, így

nem kell különösebben bemutatni azt a teológiai irányvonalat, amit képvisel (dominionista, keresztény cionista). Robertson apja, egy egykori szenátor közismerten szabadkőműves volt, és amint azt a mellékelt képen is láthatjuk, az alma nem esett messze a fájától. A képen Robertson egy szabadkőműves kézjelet használ a Time Magazin címlapján megjelent fotóján (ez a kézjel az "oroszlánmancs", vagy másképpen a *Fellow Craftsmen*, azaz **"a szakmához tartozás"** kézjele)

Eddie Long a georgiai székhelyű New Birth Missionary Baptist Church megagyülekezet főpásztora, 33. fokozatú szabadkőműves. Nagy ellenzője a homoszexualitásnak és gyakran szervez “szexuális reorientációs” programokat. Ez a pünkösdista pásztor leginkább a botrányairól vált ismertté. Eljárás folyt ellene az ügyben, hogy visszaélt gyülekezetének adómentességével (lényegében adócsalás). Továbbá, habár Long homofób pásztorként van nyilvántartva, mégis olyan polgári per indult ellene, mely szerint szexuális kapcsolatban állt gyülekezetének több fiatalkorú fiú tagjával. Ezt az ügyet aztán bíróságon kívül "rendezte".

Hogy néhány nem amerikai nevet is említsünk:

Dr. Rowan Williams Canterburry főérseke 33. fokozatú szabadkőműves.

Desmond Tutu, dél afrikai anglikán püspök (ahogyan Nelson Mandela is) a Máltai lovagrend színeiben végzi "áldásos" munkáját.

Lehet egyszerre szolgálni Krisztust is és Lucifert is?

A válasz természetesen határozottan nem. Azonban nagyon úgy néz ki, hogy az USA legnevezetesebb prédikátorai és híveik milliói szerint ez lehetséges. Természetesen, ahogyan az írás mottójaként idézett igerész is kijelenti, nem lehet egyszerre két urat szolgálni, mert a valóságban csak az egyiket lehet szeretni, a másikat el kell vetni. És főként igaz ez akkor, amikor egy közismerten luciferiánus titkos társaság és Isten egyháza között kell választani:

> **1Korintus 10:21** Nem ihattok az Úr poharából is, meg az ördögök poharából is, nem lehettek részesei az Úr asztalának is, meg az ördögök asztalának is.
> **2Korintus 6:14-18 14** Ne legyetek a hitetlenekkel felemás igában, mert mi köze egymáshoz az igazságnak és a gonoszságnak, vagy mi köze van a világosságnak a sötétséghez? **15.** Vagy mi azonosság van Krisztus és Beliál között? Vagy milyen közösség van hívő és hitetlen között? **16.** Hogyan fér össze Isten temploma a bálványokkal?

Hogy valaki Istent szereti-e, vagy a Mammont (illetve annak istenét, Lucifert), az nyilvánvaló abból, amit mond, tesz és megél. Persze az ember egy kreatív lény és megtalálja annak a módját, hogy ha már az életét nem akarja az Isten által lefektetett rendhez igazítani, akkor a teológiát igazítja az általa áhított életformához. Különösen akkor, ha ehhez megfelelő és készséges segítség van biztosítva számára az Isten ellen szegülés ősforrásától – Lucifertől, illetve az őt szolgáló és az ő életmódjával azonosulók "papságtól", a Sátán zsinagógájától. A páholyok szigorúan hierarchikus módon működnek, vezetőiket "Mesternek" szólítják, és Jézusnak ezzel kapcsolatban is voltak utasításai: "… szeretik, ha köszöntik őket a tereken, és ha mesternek szólítják őket." *"De ti ne hívassátok magatokat mesternek,* ***mert egy a ti mesteretek****, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok (Mt. 7-8).* Jézus kijelentette: *"én vagyok az út, az élet és igazság" (Jn. 14:6)*. Mit adhatnak ehhez hozzá a szabadkőművesek? Ebből csak elvenni lehet. És valóban, ők egy olyan teljesen más "igazságot" és más utat képviselnek, ami elveszi a Jézusban található örök életet, mert az igazságot hazugsággal cserélték föl, és a teremtményt (Lucifert és önmagukat) imádják és istenítik, nem a teremtő Istent:

> **Róma 1:25** Akik az Isten igazságát hazugsággal cserélték fel, azok a teremtményt imádták és szolgálták a Teremtő helyett, aki áldott mindörökké. Ámen.

A protestantizmusban rejlő nagy potenciált már az illuminátus rendet megalapító Adam Weishaupt is jól meglátta, aki elismeréssel szólt a könnyen megnyerhető protestáns teológusokról:

> *"A legbámulatosabb dolog az, hogy azok a nagy protestáns és református teológusok, akik a mi Rendünk részét képzik, valóban hiszik, hogy ebben [mármint az illuminátus rendben] a valós keresztény vallást látják viszont. Hogy mit el nem lehet hitetni az emberekkel."* **- Secret Societies and Subversive Movements" by Nesta H. Webster; Ch. 9. fej. The Bavarian Illuminati, 219. o.**

Az illuminátus vezetés alá került szabadkőművesség ennek megfelelően aknázta ki a lehetőségeket a protestantizmus tanainak céljaik szerinti formálását illetően. A Mammonnak rendkívüli vonzereje van, a lelküket Lucifernek eladó emberek nagy részét ezzel lehet megvenni a legkönnyebben.

Kivétel nélkül minden tikos társaság megköveteli a hűségeskü, és az általuk képviselt ügy iránti feltétel nélküli elkötelezettséget. Aki a szabadkőművesség (vagy a háttérhatalom egyéb frontszervezetének) tagja, annak elsődleges lojalitása ott van. Minden más szervezethez való tartozás, vagy az azokba való beépülés a szabadkőművesség céljait vagy érdekeit kell, hogy szolgálja. Pontosabban, a szabadkőművesség urának és istenének, Lucifernek a céljait, érdekeit, ahogyan Albert Pike utasította a szabadkőműves nagytanácsot:

> *"Nektek, a Sovereign Grand Inspectors General [a 33. fokozatú nagymesterek legfelsőbb tanácsának] ezt mondjuk, s ezt adjátok tovább a 32., 31. és 30. fokozatú testvéreknek: A szabadkőműves vallást nekünk, a legmagasabb fokú beavatottaknak a luciferi doktrinák tisztaságában kell fenntartanunk"*
>
> - Idézet Albert Pike az 1889-ben megtartott, 23 tanácsból álló Nagytanácshoz írt leveléből. A levél teljes tartalmát később A.C. De La Rive, beidézte *"La Femme et L'enfant dans La Franc-Maconnerie*

Universelle", című munkájába, 588. o.. Idézte a *The Freemason* című angol szabadkőműves periodikus lap 1935, Jan. 19.-én kiadott száma, Idézte még: Edward Decker a 'The question of freemasonry, című könyvének (1986, II. kiadás 12-14 oldalak). lásd még: **http://www.christian-restoration.com/fmasonry/miscellaneous.htm#Leo Taxil's 'confession**

A legmagasabb fokozatok a 30., 31., 32. és a 33. fokozatok. A fentebb bemutatott nagy "keresztény egyéniségek" ilyen "legmagasabb fokozatú beavatottak", s mint ilyenek, feltehetően a luciferi doktrinák tisztaságának megfelelően hirdetik és tanítják a kereszténységet.

Albert Pike arra is rámutat, hogy az általuk imádott Lucifer az ősi misztériumvallások hitvallásai által imádtatja önmagát:

> **"A szabadkőművesség tanításai szerint a 'szabadkőműves moralitás' az antik világ minden krédójának a moralitása."** - Albert Pike, "Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry", 541. o.

Más szóval a szabadkőműves erkölcsiség minden olyan misztériumvallás krédóját magában foglalja, amelytől a Szentírás Istene óv, és amelynek babiloni zűrzavarából egyéneként kihívott bennünket. A bibliai hit és az antik misztériumvallások krédói összeegyeztethetetlenek és összeférhetetlenek. A kereszténységben azonban jelen van számos ilyen ősi misztériumkultusz eleme úgy a régi, mint az újabb (New Age) formában is. Ez a vissza-pogányosodás nem a véletlen műve, Sátán papsága nem csak kívülről, de belülről is bomlasztja, fertőzi a kereszténységet. Jézus okkal figyelmeztette erre a tanítványait: *"Sok hamis próféta támad, és sokakat megtévesztenek" (Mt. 24:11).*

A bibliai kereszténységnek nem módszere az, hogy beépüljenek bármilyen szervezetbe a célból, hogy azt belülről kereszténnyé formálják. A titkos társaságoknak viszont annál inkább előszeretettel alkalmazott módszere az, hogy beépülnek különféle szervezetekbe, hogy azt a maguk irányítása alá vonják, a maguk céljainak szolgálatába állítsák. Ez egyértelművé teszi ezeknek a szabadkőműves pásztoroknak az elsődleges elkötelezettségét és lojalitását.

A szabadkőműves befolyás alatt álló keresztény irányzat egyre növekvő tendenciát mutat Amerikán kívül is. A közeljövőben ez a trend csak fokozódni fog, hiszen a bibliai kereszténység felmorzsolását már belülről végzik az erre szakosított szabadkőműves ügynökök. A próféciák előre jelezték ezt a jellegzetes állapotot. Ezékiel a lehető legpontosabb módon vázolja fel korunk pásztorainak jellemzőit:

> **Ezékiel 13:1-3 1.** Így szólt hozzám JHVH igéje: **2.** Emberfia! Prófétálj Izráel prófétái ellen, akik prófétálgatnak; mondd meg azoknak, **akik a maguk gondolatait prófétálják**: Halljátok meg JHVH igéjét! **3.** Így szól az én Uram, JHVH: **Jaj a bolond prófétáknak, akik a maguk esze után járnak, de semmit sem láttak!**

Az adott időben ezek a hamis próféták fel lesznek fedve és neveik ki lesznek véve az élet könyvéből:

Ezékiel 13:6-9 6. Hiábavalóságot láttak és hazug jóslatot, amikor azt mondogatták, hogy "így szól JHVH", pedig JHVH nem is küldte őket; és még várják, hogy beteljesítse szavukat! **7.** Hiszen hiábavaló látomást láttatok, **és hazug jóslatokat mondtatok, amikor azt mondogattátok, hogy "így szól JHVH", pedig én nem is beszéltem!** **8.** Ezért így szól az én Uram, JHVH: Mivel hiábavalóság a beszédetek és hazugság a látomásotok, azért én ellenetek fordulok! - így szól az én Uram, az ÚR. **9.** Kezem ránehezedik azokra a prófétákra, akik hiábavalóságot látnak, és hazugságot jósolgatnak. Nem maradnak népem körében, nem írják be őket Izráel házának a könyvébe, és nem jutnak el Izráel földjére. Akkor megtudjátok, hogy én, JHVH, Úr vagyok.

A következő sorok olvasásakor nehéz nem gondolni arra, hogy ezek a hamis rend építőire utalnak, és még a szóhasználat is akaratlanul a szabadkőművesség munkájára emlékeztet bennünket:

Ezékiel 13:10-12 10. Mivel félrevezették népemet, amikor azt mondták, hogy békesség, pedig nincs békesség; és ha a nép falat épít, ők bevakolják habarccsal, **11.** ezért mondd meg a habarccsal vakolóknak, hogy ledől az. Ha majd ömlik a záporeső, parancsomra jégeső esik, és szélvihar tör ki, **12.** akkor ledől a fal [az Új Világrend]. Tőletek pedig ezt kérdezik: Hova lett a vakolat, amellyel bevakoltátok? **13.** Ezért így szól az én Uram, JHVH: Izzó haragom miatt szélvihar tör ki, haragom miatt záporeső ömlik, és jégesővel vetek véget neki izzó haragomban. **14.** Lerombolom a falat, amelyet habarccsal vakoltatok, és a földre döntöm, úgyhogy föltárul az alapja. Ledől, és vele együtt nektek is végetek lesz. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok JHVH. **15.** Véget vetek haragomban a falnak, és azoknak, akik azt habarccsal vakolták be, és azt mondom majd nektek: Oda van a fal, és oda vannak a vakolói: **16.** Izráel prófétái, akik Jeruzsálemnek prófétálgattak, és a békességről láttak látomásokat, pedig nincs békesség! - így szól az én Uram, JHVH. **17.** Te pedig, emberfia, szegezd tekintetedet néped leányaira, akik a maguk gondolatait prófétálják, és prófétálj ellenük! **18.** Ezt mondd: Így szól az én JHVH-ám, JHVH: jaj azoknak, akik bűvös szalagokat varrogatnak minden kéz csuklójára, és varázskendőket készítenek az emberek fejére minden méretben, lelkekre vadászva! Lelkeket vadásztok népemből úgy, hogy lelkeket biztattok élettel a magatok érdekében. **19.** Meggyaláztok népem előtt néhány marék árpáért és néhány falat kenyérért azzal, hogy **halállal fenyegettek olyan lelkeket, akiknek nem kell meghalniuk, és élettel biztattok olyan lelkeket, akik nem maradnak életben, mert hazudoztok népemnek, az pedig hallgat a hazugságra.** **20.** Ezért így szól az én Uram, JHVH: Bűvös szalagjaitok ellen fordulok, amelyekkel **lelkekre vadásztok,** mint a madarakra. Leszaggatom azokat karjaitokról, a lelkeket pedig elengedem, azokat a lelkeket, akikre ti vadásztok, mint a madarakra. **21.** Letépem varázskendőiteket, és **kiszabadítom kezetekből népemet;** nem lesz az többé vadászzsákmány a kezetekben. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok JHVH. **22.** Mivel hazug módon fájdalmat okoztok az igaz embernek, pedig én nem akarok neki fájdalmat okozni; a bűnöst pedig bátorítjátok, úgyhogy nem tér meg a rossz útról, és nem marad életben, **23.** ezért nem fogtok többé hiábavalóságot látni, és nem jósolgattok tovább, mert kiszabadítom kezetekből népemet. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok JHVH.

Az ítélet jönni fog, addig legyen teljessé a gonoszok munkássága. A mammon imádatát a bővölködés

hamis evangéliumában tálaló pásztorok felől ezt mondja az Úr Isten:

> **Ezékiel 34:1-4** **1.** Így szólt hozzám JHVH igéje: **2.** Emberfia! Prófétálj Izráel pásztorairól! Prófétálj, és mondd meg a pásztoroknak: Így szól az én Uram, JHVH: **Jaj Izráel pásztorainak, akik magukat legeltették**! Hát nem a nyájat kell legeltetniük a pásztoroknak? **3.** A tejet megittátok, a gyapjúval ruházkodtatok, a kövéret levágtátok, de a nyájat nem legeltettétek! **4.** A gyengét nem erősítettétek, a beteget nem gyógyítottátok, a sérültet nem kötöztétek be, az eltévedtet nem tereltétek vissza, és az elveszettet nem kerestétek meg, hanem erőszakosan és kegyetlenül uralkodtatok rajtuk.

A szövegből kitűnik, hogy itt egy széleskörű jelenségről van szó, és ezek a negatív fejlemények addig fokozódnak, amíg a nyáj tisztába nem jön azzal, hogy megvezették, és szétzilálltan, szellemi vezetők, igaz pásztorok nélkül sodródnak a világban.

> **Ezékiel 34:5-6** **5.** Szétszóródtak, mint akiknek nincs pásztoruk, mindenféle mezei vad eledelévé lettek, úgy szétszóródtak. **6.** Tévelygett nyájam minden hegyen és minden magas halmon; szétszóródott nyájam az egész föld színén, és nincs aki utána járjon, nincs aki megkeresse.

Azok a bárányok, amelyek nem vesztik el hitüket és bíznak az Úrban, azokat maga az Isten segíti meg:

> **Ezékiel 34:11-12** **11.** Mert így szól az én Uram, JHVH: **Majd én magam keresem meg juhaimat, és én viselem gondjukat.** **12.** **Ahogyan a pásztor gondját viseli a nyájnak, amikor ott áll juhai között, amelyek szét voltak szóródva, úgy viselem gondját juhaimnak. Kiszabadítom őket mindenünnen, ahová csak szétszóródtak egy felhős, borús napon.**

Isten közvetlenül fogja gondját viselni az igaz nyájnak, kiragadja Övéit a hamis pásztorok kezéből, akiket megítél. Ám minden kereszténynek felelőssége van abban, hogy kit követ, és ha felismeri azt, hogy valami nagyon nincs rendben a modern kereszténység számos irányvonalával, akkor tennie kell valamit. Mert ha a hitének egészsége és immunrendszere leépült a színes és émelygősen édes vattacukor diétától, akkor jobb, ha olyan szellemi táplálék után néz, ami regenerálja és helyreállítja azt. Máskülönben **a mihaszna pásztor** kezébe lesznek adva, aki a csalárd gonoszságának minden jeleivel és hazugságaival elcsábítja azokat, „a kik elvesznek; mivelhogy nem fogadták be az igazságnak szeretetét az ő idvességökre. És azért bocsátja reájok Isten a tévelygés erejét, hogy higyjenek a hazugságnak; Hogy kárhoztattassanak mindazok, a kik nem hitték az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban.” (2Thessz. 2:10-12).

KRISZTUS KÖVETŐI ÉS A BELOPÓDZKODOTT IDEOLÓGIÁK

/összefoglaló az alábbi kiadvány tartalmából: *Alan Knight: Primitive Christianity in Crisis 2006, A.R.K. Research, Antioch California*/

1. A hellenizmus változásai, hatása

A görög iratokban, amikor a „világ"-ról, vagy a „pogányok" cselekedeteiről olvasunk, jellemzően az első tanítványokat körülvevő hellenisztikus világrendről, illetve annak követőiről van szó. Hasznos ezért tisztában lenni azzal, mi is ez a filozófiai, teológiai, etikai és gyakorlati rendszer, amit hellenizmus néven ismerünk.

A hivatalos meghatározás szerint a hellenisztikus kor i.e. 322-től, Nagy Sándor hódításaival kezdődött, majd egészen a 4-5. századig tartott, és gyakorlatilag a görög eredetű kultúra, vallás elterjedését és uralmát jelentette a Földközi-tenger partvidékének területén.

A nagy elterjedést megelőzően, az i.e. 7-6. századok során egy komoly változás, egyes tudósok szerint valóságos reformáció következett be az akkori, régóta meglevő hellén misztériumvallások, természetvallások tanításaiban. Addig ezek a transzcendenciát illető elképzelések meglehetősen anyagi szemléletűek voltak, a legtöbb vallás úgy tartotta, hogy az istenségek, szellemek, egyéb nem emberi lények szerepe leginkább az, hogy biztosítsák az emberek jólétét a földön (termékenység, élelem, jó idő), mivel nekik hatalmukban áll befolyásolni a környezetet, az időjárást, a természetet; ennek fejében a hívek ajándékokat, felajánlásokat és tiszteletet adnak nekik, így adok-kapok alapon mindenki jól jár. Azonban az említett időszakban új felfedezések láttak napvilágot, mint pl. az ismeret, hogy a Föld gömbölyű, illetve a körülötte keringő bolygók, és a szférák számbavétele. Ezek alapján újfajta elméletek születtek az univerzum felépítését illetően. Megállapították, hogy a 7 akkor ismert bolygó (a Napot is beleértve) folyamatos mozgásban van, és úgy látták, hogy azok egymástól különálló, a Földtől egyre távolabb elhelyezkedő szférákban keringenek, valamint azt tapasztalták, hogy mindezen örök változásban levő égitestek mögött/felett van egy nyolcadik, állandó, mozdulatlan, rögzített csillagokkal teli felület. Mindebből olyan következtetést vontak le, hogy a csillagok szférája a tökéletes hely, a menny, ahol

nyilvánvalóan nem lehetséges hús-vér, testi, anyagi létezés, tehát ez a szellem, a lélek, a szellemi valóság otthona. A materiális világban, az ember földi életében sok a szenvedés, a fájdalom, a változás, ez egy tökéletlen, rossz állapot, ahonnan a lélek elvágyakozik a tökéletes, változás-mentes, tehát szenvedés nélküli helyre – a nyolcadik égbe.

Ettől kezdve megszűnt a vallások anyagi javakhoz, földi boldoguláshoz kötődő szemlélete, és előtérbe került a túlvilág, a materiális helyett a szellemi létezés fontossága, az anyagi termékenység helyett a halhatatlan lélek táplálása. Míg korábban egy túlvilági helyen foglyul ejtett szellem előhozása volt a rituálék célja, addig most az emberi lelket tekintették fogolynak ezen a világon, és a cél a lélek visszajuttatása lett a másvilágra. A misztériumok hősfigurái többé már nem az evilági emberi életet igyekeztek támogatni, hanem arról hoztak felvilágosítást, ismeretet az embereknek, hogy hogyan lehet elhagyni ezt a világot.

Több olyan társaság is létrejött, ahol ezeket az új irányelveket hirdették. Ilyen volt az *orfizmus* tanítása, mely egyértelműen a lélek dolgait helyezte a központba, és hangsúlyozta a túlvilágra való előretekintést. Hasonlóképpen *Pitagorasz* – akit ugyan matematikai munkássága alapján ismerhetünk, de valójában inkább filozófus volt – elméletében az emberi lélek áll a főhelyen, amely halhatatlan, sőt újra és újra megjelenik különböző testekben (reinkarnáció), ezt az anyagi testet pedig szerinte sanyargatni kell, vagyis szigorú aszketizmust tanított. Az elgondolások egyre radikalizálódtak, végül kialakult egy olyan teológia, amely az alábbiakból állt: az emberi lélek a mennyből (a nyolcadik szférából) való, a földön meg van kötözve az anyagban, a testben, és célja, hogy visszatérjen eredetének helyére. Ehhez le kell győzni az anyagi vágyakat, kívánságokat, elhatárolódni a világ zűrzavarától. Nem sokkal később *Platón* is hozzátett még a dologhoz, azt állítva, hogy a rend, amit a mennyben látunk, egy mennyei intelligencia, egy isten vissza-tükröződése, és az emberben is ugyanez az intellektus él. Ez az isten egy éteri, láthatatlan alak, aki sosem keveredik az anyaggal, hanem angyalok útján kommunikál velünk. **Az anyagi teremtést is az egyik ilyen közvetítő, az ún. „ *demiurgosz* " hozta létre**, és minden, ami csak jó és szép a világban, az a mennyei minta leképezése, azonban még így is tökéletlen, hiányos. Minden emberi lélek egy csillagon lakott a földre kerülés előtt, és oda is vágyik vissza, ennek előfeltétele pedig az, hogy legyőzze a testi vágyakat, **felülemelkedjen az anyagon**. *Hérakleitosz* meggyőződése az volt, hogy a lélek ugyanolyan éteri anyagból van, mint maga a menny, így tehát az ember lelke is tulajdonképpen **isteni tulajdonsággal bír, ezért halhatatlan**. Ez a világkép az i.e. 4. századra uralkodóvá vált a hellén területeken.

Mint említettük, nem sokkal később, Nagy Sándor hódításai nyomán a hellén kultúra eljutott messzi vidékekre, többek közt Júdea területére is. Egy olyan hatalom és hitvilág befolyása alá kerültek a zsidók, amely a leigázott területek vallásait átformálta saját elképzelései alapján, és azt erőszakkal rákényszerítette a helyi lakosságra. Így kezdett kialakulni a *hellenisztikus judaizmus*, amely hosszú századokon át fejlődött, mielőtt a kereszténység egyáltalán megjelent volna. Több száz évvel Krisztus előtt már léteztek heretikus szekták, melyek hitehagyó teológiát kreáltak a hellén tanítások és az Ószövetség keverésével. Így tudott aztán sok zsidóból lett keresztény könnyen visszanyúlni ezekhez az elképzelésekhez, és újra felfedezni, újraértelmezni a korábbi csoportok tanításait, majd ezeket, mint

valami új kinyilatkoztatást és „fejlettebb" kereszténységet bemutatni.

Ezt követően, az i.e. 1. század során igen elterjedtté vált az ún. *asztrális fatalizmus*, ami az égitestek megfigyelésén alapult és gyakorlatilag a mai népszerű, hétköznapi asztrológia elődjének tekinthető. Lényege az volt, hogy a bolygók befolyásolják az emberi életet, hatással vannak a sorsunkra, és mivel láthatjuk, mennyi minden rossz és balszerencse történik a világon, ezért azt kell gondolnunk, hogy ezek a bolygók, ezek az erők rosszak, így tehát az anyagi világ, a teremtés maga gonosz.

2. Korai gnosztikus „kereszténység"

Mindezek a filozófiák érezhető befolyást gyakoroltak az újonnan létrejött tanítványi gyülekezetek eszmeiségére is. Ahol éberek voltak az atyafiak, ott kivetették az ilyen tanok képviselőit maguk közül, az elküldött emberek pedig elkezdtek új szektákat alapítani. Ezekben a kétféle tanítást – a krisztusi evangélium tiszta beszédeit és a hellenisztikus elképzeléseket - vegyítették egymással, így alakultak ki azok a közösségek, melyeket *gnosztikus keresztények*ként tartunk ma számon.

Az alaptanítás, mely nagyjából minden csoportnál azonos volt, a következő: a lélek a mennyből érkezik, anyaga egyezik a legfelső szféra anyagával, így halhatatlan. A bolygók égkörein át leereszkedve, a földön a test, vagyis az anyag csapdájába esik, és ennek a világnak a szenvedései és vágyai elfeledtetik vele mennyei származását. A lélek ablak, illetve ajtó a szellemi világra, ezért szükség van az ismeret, a gnózis megszerzésére, a belső lelki valónk felébresztésére, fejlesztésére, kiterjesztésére, hogy ezáltal misztikus kapcsolatba kerülve a mennyel, újra felismerjük, hová tartozunk valójában, és hogy végül a halál után a lélek visszakerülhessen oda. A fontos az, ami természetesen, az ember belsejéből, lelkéből fakad, a világtól ellenben el kell fordulni (ami ha nem is kimondottan gonosz minden esetben, de eltéríthet a lényegtől, a belső, szellemi dolgoktól). Ily módon a gnosztikus spiritualitás hasonlít a hinduizmus és buddhizmus elméletére, mely szerint a földi világtól való elszakadás az érzelmi kötelékek, a vágyak felszámolásával érhető el. Csak ha teljesen kitörlöd gondolkodásodból az anyagi bűn fogalmát, és nem aggodalmaskodsz a törvény és annak megszegése miatt, akkor tudsz teljesen megszabadulni a vágytól, és elérni a belső szellemi világosságot. A bűnt nem propagálták szándékosan, csak azt állították, hogy mindenfajta emocionális választ, akár pozitív, akár negatív, ki kell iktatni magunkban az anyagi világhoz kötődő bűnökkel kapcsolatban, és ekkor valóságosan szabadok lehetünk. (Tehát a *gnosztikus antinomianizmus*, akármilyen furcsa, éppen az ember bűnből való megmentésének rendszere volna.)

A tanítás szerint, ha már van ismereted, látásod, tudásod (gnózis) a mennyei/szellemi dolgokról, az egyenlő azzal, hogy te magad is szellemivé váltál, olyan lettél, mint az, amit megismertél (hiszen nem tudnád látni, ha nem volnál szellemi, tehát, mivel láttad, te is szellemi vagy):

> „Nem lehetséges, hogy valaki lásson bármit a valóban létező [szellemi, állandó] dolgok közül, hacsak nem válik

olyanná, mint azok. De ti láttatok valamit abból a világból [arról a helyről], és azokká váltatok. Láttátok a szellemet, szellemmé lettetek. Láttátok a Krisztust, Krisztussá lettetek." */Fülöp Evangéliuma (valentiniánus szöveg) NHLE 146-147./*

Ezen a módon automatikusan magadba olvasztod a megismert dolog szellemiességét, ez az út pedig a fejlettebb lelkiség útja, hiszen nincs szükség külső törvényekre, a saját benső́d irányít, belülről kifelé történik a változás. A szellem úgyis a helyes viselkedésre indít, legyőzi a gonosz vágyakat, indulatokat bennünk, minden személyes erőfeszítés nélkül.

További jellemzője ennek a gondolkodásmódnak, hogy teljesen elutasították az Ószövetséget és a héber vallást, mivel meggyőződésük szerint ennek az anyagi világnak a teremtője, YHWH egy tökéletlen, egyesek szerint gonosz lény, így az őt követő vallás is az. (Voltak olyan irányzatok, ahol kimondottan megcsúfolták az Isten törvényeit, pl. szándékosan, mindenképpen dolgoztak szombaton.) Másfelől a többi, pogány vallások rítusaiban részt venni nem számított hibának, hiszen azok csak testi külsőségek, amiknek nincs hatása a belső spiritualitásra. Állították, hogy az apostoli egyház is csak egy lépcsőfok a fokozatos kinyilatkoztatás során, a teljesség pedig a gnosztikus kereszténységben lett megadva. Krisztus, szerintük, a gnózist jött átadni, hogy életre keljen bennünk az isteni szikra, és elszakadhassunk az anyagi világtól.

Kétféle megközelítés volt lehetséges: egyrészt a liberális módszer, mely igazából csak lelki elhatárolódást igényelt; másrészt az aszketizmus, mely valóságos, fizikai elkülönülést jelentett, az illető kizárólag a mennyekre koncentrált, a sok szabály pedig elvágta őt a világban való részvételtől és annak élvezetétől. (Tudjuk, hogy az ószövetségi rendelések nem távol tartani hivatottak bennünket a világtól, hanem szabályozzák az *abban* való helyes életmódot.)

Összefoglalva, a gnosztikusok fogták a valódi, bibliai üzenetét a belső szellemi életnek, elszigetelték és felnagyították, majd kombinálták a halhatatlan lélekről szóló hellenisztikus tanításokkal, és úgy adták elő, mint a kereszténység valamely előrehaladott formáját, mely fölötte áll a bibliai törvényeknek.

Ismerjünk meg néhány jelentősebb közösséget. A következő felsoroláshoz használt forrás: *Hultgren and Haggmark, The Earliest Christian Heretics, Minneapolis, Fortress Press 1996*

- Nikolaiták

Az I. században a leginkább nyomon követhető csoport a *nikolaiták* voltak. Az *ApCsel. 6:5*-ben említett Nikolasz valószínűleg azonos ennek a közösségnek a vezetőjével. Tanítása szerint a tökéletes belső spiritualitás eléréséhez szükséges elhagyni az anyagi világ minden dolgát, kizárólag a lelki folyamatok számítanak. Ha a lélek elér a tökéletességre, akkor az majd meghozza a világi erkölcsösséget is, de ez nem annyira lényeges. Követői közül néhányan arra használták fel ezt a filozófiát, hogy szabadosan éljenek, és a világban is azt csináljanak, amit csak akarnak, nem törődve semmilyen normával.

- Simoniták

A bibliai Simon Mágus lehetett az alapítója ennek a gyülekezetnek, aki tanítványával, Menanderrel közösen ún. *doketikus teológiát* vallott: eszerint Jézus egy szimpla földi halandó volt, Krisztus pedig egy szellemi lény, aki egybeolvadt, avagy beleköltözött Jézusba, de végig különálló lény maradt. Maga Simon időnként a Szent Szellemnek, és Isten Fiának is mondta magát, állította, hogy kizárólag őnála van az igaz kinyilatkoztatás, és tanította a *reinkarnáció*t is.

- Karpokrates követői

A II. századból ismert szekta, tanításuk, hogy az anyagi világot angyalok teremtették, Jézus pedig egy olyan tökéletes lélek volt, aki tisztasága miatt vissza tudott emlékezni mennyei előéletére. Keményen ellenezték a héber vallás követését, az ótestamentumi cselekedetek az anyaghoz kötődnek, a spirituálisan feleszmélt ember azonban saját maga talál ki magának vallásgyakorlatot a belső, isteni lélekszikra sugallata alapján. Kizárólag a hit és szeretet számít, ezek által van a megváltás. Szintén hittek a reinkarnációban.

- Markioniták

Meggyőződésük volt, hogy az igazi mennyei Atyát kizárólag szeretet és kegyelem jellemzi, nála nincs igazságos ítélkezés, sem büntetés a bűn miatt. Markion saját szentírást szerkesztett, 10 páli levelet és Lukács evangéliumának egy részét fogadta el, annak is csak azokat a részeit, melyek egyeztek előzetes elképzeléseivel (pl. a Jézus születéséről és gyermekkoráról szóló szövegeket elvetette). Ugyancsak teljesen figyelmen kívül hagyta az Ószövetséget. A doketikus Jézus-teológia nála is megjelent, továbbá aszkézist és házasságtól való tartózkodást hirdetett. Nagyszabású egyházszervezetet hozott létre, ahol rendszeres hitoktatást vezetett be.

- Valentinus követői

A kezdeti római gyülekezetben befolyásos, tiszteletnek örvendő személy volt, nagy tudású, jó tollú író, aki Pál egy tanítványától, Theodastól származtatta elméleteit, továbbá állította, hogy saját, szellemi igazságokról szóló, titkos kinyilatkoztatást is kapott látomásokban. Rómában iskolát alapított, mely 3 évtizedig működött. Nála a menny megnevezése „pleróma" (a görög szó jelentése: teljesség, tökéletesség), ahol 30 aeon, vagyis egy férfi és egy női angyalból álló pár él, és itt lakozik a valódi szellemi Atya is. Egy Sophie nevű angyal egyszer egyedül, párjától függetlenül akart létrehozni valamit, ennek eredménye lett YHWH megszületése, aki így maga is tökéletlen volt, és aki később az anyagi világot teremtette, nyilván ugyanígy tökéletlenre. Egy Krisztus nevű angyal pedig alászállt a világba, egyesült az ember Jézussal, azért, hogy átadja a tudást, a gnózist az embereknek. A nemek egymástól való elkülönülése, szétválasztódása helytelen, emiatt van sok bűn, gonosz vágy az emberekben, amit a földi egyesülések nem oldanak meg, ezért szükség van az ellenkező nemű szellemi párunkkal való egybekelésre; ennek okán

olyan szertartásokat tartottak, ahol ember és angyal házasodott össze.

Érdekes adalék ezzel a csoporttal kapcsolatban, hogy jól nyomon követhető náluk a főáramú egyházhoz való alkalmazkodás, igazodás igénye és képessége, és ezáltal saját tanaiknak a beépítése az ott meglevők közé. Ugyanis a Nag Hammádi-ban, Dél-Egyiptomban 1945-ben megtalált, II-IV. századból származó, gnosztikus iratok között fellelhető egy dokumentum, melynek címe Tripartite Tractate, vagyis kb. Háromrészes Értekezés, és amelynek teológiája erősen közelít a római kereszténység tanításaihoz. Például itt YHWH már nincs gonosznak feltüntetve, csak a teremtés elvégzője, aki a valódi mennyei Atya akaratát teljesítette; továbbá nincsen már „pleroma", hanem egy bizonyos háromság, melynek tagjai az Atya, a Fiú és az Egyház.

- Manicheizmus

Ez volt a III. századi eredetű mozgalmak közül a legszélesebben elterjedt, leghosszabb ideig fennmaradt gnosztikus egyház (Nyugat-Európában a VI. századig, a Közel-Keleten a X. századig, Kínában pedig egészen a XIV. századig megtalálhatóak voltak). Alapítója, Mani perzsa születésű tanító volt, akinek szerepét minden kultúrkörben más és más módon fogalmazták meg: nyugaton a Szent Szellem megjelenése volt, Perzsiában Zarathusztra küldöttje, Kínában a buddhista megváltó, Maitreya személyével azonosították. Határozottan és teljességgel elutasították a zsidó vallást, és nem tartották követendőnek Jézus földi szolgálatát. A megváltás náluk is a gnózis megszerzéséből fakad.

Kétféle hívő csoportra osztották a követőket: voltak egyrészt a „választottak", akik szigorú előírások szerint éltek, tilos volt a házasság, a bor és a hús fogyasztása, emellett térítő tevékenységet folytattak, és tanítottak; másrészt a „hallgatók", akik hagyományos világi életet éltek, és csak viszonylagos erkölcsösséget vártak el tőlük, emiatt viszont azt vallották, hogy szükségük van a „választottak" segítségére, közbenjárására, hiszen azok „szentebbek", így képesek voltak a „hallgatók" halál utáni sorsát pozitívan befolyásolni, akik ezért anyagilag jelentősen adakoztak.

Idővel központosított és hierarchikus egyházi szervezet jött létre, mely szigorú lojalitást és pénzbeli támogatást kívánt meg a tagoktól. Az imádat maga egyszerű volt, imádságok és énekek voltak meghatározva, létezett a böjtölés és a bűnvallás gyakorlata, a vallásgyakorlás napjai pedig a vasárnap és a hétfő voltak.

3. A hellenisztikus Szombat

A kivált szekták által leginkább ellenzett őskeresztény gyakorlatok egyike a szombat ünneplése volt, tekintsük át most ezért, milyen elképzelések jelentek meg ezzel kapcsolatban az első századokban.

Mint korábban láttuk, a hellenisztikus szemlélet szerint a 7-es szám a bolygók szféráját, az anyagi világot, a csapdába esett lélek szenvedéseit, a kínt és a fájdalmat szimbolizálta. Míg a 8-as szám a csillagos menny, a szellemi lét, a megkötözöttségből való szabadulás, a tökéletes boldogság és halhatatlanság jelképe volt.

Mivel az Ószövetség Istene beismerten 7 nap alatt teremtett, és tudvalevő, hogy az ő tiszteletének napja a hetedik nap, ez azt bizonyítja, hogy a zsidó/héber hit egy hibás, az anyaghoz ragaszkodó, megkötöző vallás. Ezért minden olyan dolgot, mely zsidó eredetű, el kell vetni, hogy elérhessük a szabadulást, előretekintve a mennyre, ami a lélek valódi otthona és célja. Szándékuk szerint kívül akartak kerülni az egész hét-napos cikluson, ezért a vasárnapot nem mint a hét első, hanem mint a 8. napját kezelték, ily módon is elválasztva magukat az anyagi teremtéstől. Ez a nap a nyolcadik, mennyei szférát is képviselte, amely a megváltás, a szabadulás szimbóluma. Leegyszerűsítve: a hetednapi Sabbath még fizikai ÉS szellemi nyugalom volt, ami alsóbbrendű, azonban a hellén nyolcadik nap CSAK szellemi, így ez a tökéletes.

Alexandriai Kelemen (150-215) szintén ezzel a szám-zsonglőrködéssel magyarázta a vasárnaptiszteletet:

> „és a hét nap, és a hét bolygó járása ... csak kínlódik, hogy elérje a valódi véget, a nyugalomban. De a kóborló [vándorló, tévelygő] gömbök [planéták] után [mögött] a mi utunk a mennybe vezet, azaz a nyolcadik szférába, és a nyolcadik naphoz." /Strom V. 106. 3-4/

> „Akár az idővel kapcsolatban [szólunk], amely végighaladva a hét korszakon, eléri a végső nyugalmat; akár a hét szféráról, és a rögzített mennyboltról (...), melynek neve Ogdoad [nyolc] – mindenképp arra jutunk, hogy a gnosztikusnak [megvilágosodott keresztények] ki kell emelkednie [el kell szakadnia] a változás és a bűn szférájától." /Strom IV. 159. 2/

Érdekes, hogy itt még a bűnnel is összekapcsolja a 8. napot, vagyis azt állítja, hogy a keresztényeknek az anyagi világ, és annak képviselője, a hetedik napi Sabbath fölé kell emelkedniük annak érdekében, hogy kijöjjenek a bűnből.

A minden bizonnyal 70 és 135 között keletkezett „Barnabás levele" szintén szót ejt erről a témáról. A mai tudósok egyetértenek abban, hogy az iratot nem maga Barnabás, Pál társa írta, hanem egy ismeretlen szerző Alexandriából. A második Thessalonikai levélből tudható, hogy már az apostolok jelenléte idején is keletkeztek olyan írások, melyeket nekik tulajdonítottak, de hamisak voltak. (*2.Thess. 2.2*)

Maga a szöveg allegorikusan értelmezi az Ószövetséget, kijelenti, hogy „nem szabad az ő [zsidók] törvényükre való átállás miatt hajótörést szenvednünk" /III.6./ Azt állítja, a Jézus visszatérésekor elkezdődő korszak maga lesz a valódi nyugalom, méghozzá egy teljesen új, szellemi teremtés által, ezért az anyagi dolgokhoz kötött Sabbath nem képviselheti ezt a tisztán szellemi nyugalmat. Helyette egy „nyolcadik napot" alkot majd Isten, amely „egy másik világ kezdete", ezért nekünk is ezt kell ünnepelnünk. Össze is köti a két napot, mondván, a nyolcadik nap az igaz betöltése a régi, materiális hetednapi szombatnak.

4. A gnosztikus Szombat

A gnosztikusok megközelítése szerint a hetes és nyolcas szám az univerzum felépítését írja le, hasonlóan a hellenisztikus ideológiához, mely azonban elsősorban az emberi történelem korszakaira vonatkoztatta a számokat. Mindkét elképzelés a 8-ast a mennyel, az üdvözültek céljával, míg a 7-est az anyagi, alsóbbrendű dolgokkal azonosította. A gnosztikus tanítás hangsúlyozta, hogy nem eltörlik, elvetik a Sabbathot, hanem betöltik egy új, tökéletesen szellemi, valódi értelemben. A logika úgy szól, hogy mivel a szombat a teremtés befejezésének ünnepe, és mivel a keresztény ember egy „új teremtés" (*2Kor.5:17*), amely folyamatosan zajlik, most még csak az eleje, kezdete, elseje ismert – tehát a hét első napja a helyes alkalom az ünneplésre. (lsd. pl. Ambrosius P.G. 26, 133 B-C)

Felvetették továbbá, hogy a teljes fizikai megnyugvás avagy tétlenség, amit szerintük a Sabbath megkíván, semmiképp sem lehet helyes gyakorlat, hiszen a csillagok is tovább mozognak szombaton is, tehát maga a teremtett világ sem pihen, sőt, Jézus is erről beszélt *János evangéliumában* (*5:17*) és ő maga is munkálkodott a szombatokon. Hogyan mondhatnánk hát, hogy az embernek tétlennek kell lennie ezen a napon?

Meglátásuk szerint a megnyugvás kizárólag szellemi nyugalomként értelmezhető, vagyis a keresztényben levő halhatatlan lélek pihen meg, így válik minden keresztény „élő Sabbath"-tá, belsőleg megélve a szombatokat. A 8. nap teológiája arra tanít, hogy távol tartsuk magunkat a gonosz anyagtól, és CSAK és kizárólag a jövőbeli, szellemi, mennyei életre fókuszáljunk, így minden cselekedetünk arra irányuljon, hogy halálunkkor visszatérhessünk oda.

Ehhez hasonló magyarázatok napjainkban is megtalálhatóak a hitehagyó nagyegyházakban, pl. II. János Pál 1998-as leiratában a következőt olvashatjuk:

> „(...) Úr napját az egyházatyák által nagyon kedvelt szimbolikus értelmezéssel a "nyolcadik napnak" is lássuk. Azaz a hét folytatásaként olyan egyedülálló és transzcendens helyzetű napnak, melyen az időnek nemcsak a kezdetére, hanem a végére, az "eljövendő örökkévalóság" kezdetére is emlékeztet. Szent Baszileosz magyarázza, hogy a vasárnap azt a teljesen egyedülálló napot jelzi, mely a jelenlegi időt fogja követni, a határtalan napot, melynek nincs se reggele, se estéje, az el nem múló időt, mely nem tud öregedni; a vasárnap a végtelen élet állandó hírnöke, mely élteti a keresztények reményét, és bátorítja őket zarándokútjukon. Szent Ágoston az utolsó nap távlatában -- mely beteljesíti a szombat előképi szimbolikáját -- zárja Vallomásait, amikor az eszkatonról úgy beszél, hogy az "a nyugalom békéje, a szombat békéje, az alkony nélküli béke". A vasárnapnak, az "első" s ugyanakkor a "nyolcadik" napnak az ünneplése a keresztény embert az örök élet felé irányítja." (Dies Domini, 26.)

Számtalan olyan írásmagyarázat is létezik, melyek a nyolcas szám minden elképzelhető megemlítésébe belelátnak valamiféle idevonatkozó tanítást. Például Péter első levelének azon verse, amely a Noé bárkájában megmenekült személyekről szól (*1Péter 3:20*), szerintük misztikus bemutatása a nyolcas szám, és így a 8. nap fontosságának. Avagy a Prédikátor intelme a vízre vetett kenyér hét és nyolc részre

tagolását illetően (*Préd. 11:1-2*) valójában a Sabbath lecserélését előlegezi meg a nyolcadik napra.

Mindezek a gondolatok a történelemből ismerhetők meg, akad azonban olyan gnosztikus tanítás is, amit tulajdonképpen szó szerint néven nevez az Írás.

5. Thiatira és a Sátán mélységei

A *Jelenések könyvé*nek második fejezetében találjuk azt a különös megfogalmazást, hogy valakik „ismerik a Sátán mélységeit", méghozzá olyanokra vonatkoztatva, akik nem kedvesek Krisztus előtt. Láthatjuk, hogy itt szintén idegen tanokról, másfajta „tudományról" van szó, mint az Isten beszéde, vagyis nagy valószínűséggel valamiféle gnosztikus gyökerű tanításról, mely egyesek körében az egyházon belül is elterjedt.

A kérdés az, hogy volt-e forgalomban ilyen, vagy hasonló teológia akkoriban. Nos, ami azt illeti, már jóval korábban, a babiloni misztériumvallásokban létezett egy bizonyos „Mély"-ről szóló elképzelés, amely gyakorlatilag egy hatalmas, föld alatti víztározó volt, ahonnan minden évben újra kiáradt a termékenység ereje, vizek fakadtak, megöntözték a földet, így megújítva az ember számára az életet, és lehetővé téve a jólétet. A fentebb említett nagy pogány reformáció során azután ez is átformálódott, és immár „Mélység" néven volt ismeretes az a hely, amely már nem a föld alatt volt, hanem a szellemi világban, és ahonnan többé nem az anyagi életet segítő források származtak, hanem szellemi energiák áradtak ki, melyek az ember halhatatlan lelkét élesztették újjá. Érdekesség, hogy a „Mély"-nek nevezett helyszín is fennmaradt egy módosult formában, mint a még formátlan anyag föld alatti tárhelye, ami a későbbiekben a gonosz forrásává, a szenvedés színhelyévé vált, vagyis tulajdonképpen a pokol fogalmának korai változata.

Ezt a tant az ún. *Káld Orákulumok* szövegeiből ismerjük, melyek Babilon asztrológus-papjainak ősi tanítása alapján készült iratok, és *neoplatonikus filozófusok* írásaiban, idézetek formájában maradtak fenn. A legkorábbi ilyen szövegek a II. század elejéről származnak, ám maga az elképzelés, mint láttuk, már ezelőtt is létezett. A szövegekben gyakran előforduló fogalom az „Atyai Mélység" vagyis az Isten mélysége, ami a tiszta szellemi dolgok gyűjtőhelye, és magában Istenben található, innen árad ki a szellem, hogy építse, gyarapítsa, fejlessze az emberek szellemét. /forrás: *Lewy – Chaldaean Oracles and Theurgy, Paris, Etudes Augustiniennes 1978, 169. és 295. oldal*/

Ismert tény az is, hogy a Közel-Keleten, pl. Mezopotámiában is elterjedt volt a „végtelen mélység" (Abyss) képzete, ami szinte teljesen megegyezik a görög Káosz fogalmával, és amely egy vizes közeg, ahol az anyag még nincs szétválasztva, megformálva, ez minden dolognak az eredendő állapota. Hogy visszakanyarodjunk az első századok gnosztikus csoportjaihoz, Epiphanius, II. századi ciprusi püspök azt írja Valentinus követőiről, hogy az Atyai Mélység fogalmát egyenesen a görögök Káosz elképzeléséből vették át. /*Epiphanius: Panarion 31.2.5*/

Lássunk egy kimondottan gnosztikus forrást is ezügyben. A Nag Hammádiban talált tekercsek közt van egy valentinita irat, az *Igazság Evangéliuma /NHLE, 50. eredeti szöveg a függelékben/*, mely az alábbiakat tanítja: Krisztus a Mélységből (pleroma) érkezett, amit a Fiú nyugalma helyének is nevez a szöveg (hiszen a Mélység egy békés, változásmentes, csendes hely, maga a színtiszta szellemiesség), feladata az, hogy beszéljen az embereknek a Mélységről, vagyis ismeretet, gnózist adjon át. Rajta keresztül összeköttetésbe kerülhetünk a pleromával, nyerhetünk annak erejéből, és így mi magunk („az Atya minden emanációja") is pleromák leszünk, vagyis misztikus módon átváltozunk olyan tökéletessé és szellemivé, amilyen a Mélység. Ily módon maga a pleroma lesz a lelkünkbe plántálva, azaz ekkor „megismerjük az Isten Mélységét". Aki megismeri a Mélységet, az már teljes, nincs semmi hiányossága, bűntelen, ezért nem is kell igyekeznie semmire, saját maga lett az igazság, nem érheti szellemileg semmi kár, vagyis örökre biztonságban van. Ha a gondolatainkat folyamatosan a szellemi dolgokra irányozzuk (meditálás), akkor varázslatos úton felemeltetünk lélekben és egyesülünk az Atyával – aki csak tiszta szeretet, nem ítél, nincs benne harag, nem szigorú – ez pedig szellemi megnyugvást, nyugalmat eredményez, ettől kezdve a lényeg a lélek állapota, ami tökéletes békességben van Krisztus nyugalmának helyén.

Nehéz nem észrevenni a sok antinomiánus tétel jelenlétét ebben a tanításban (belső, csak szellemi nyugalom Krisztusban; elveszíthetetlen üdvösség; a cselekedetek lényegtelensége; az igazságos ítélet tagadása), melyek nyilvánvalóvá teszik, miért is számít a Mélységről szóló ismeret Jézus követői számára idegen és elvetendő tudománynak.

6. Gnosztikus kereszténység napjainkban

A második Thessalonikai levél második fejezetében Pál egy olyan veszélyre hívja fel a figyelmet, ami számunkra is igencsak aktuális:

> **2Thess. 2:7-8** Működik ugyan már a törvényszegés titkos bűne: csakhogy annak, a ki azt még most visszatartja, félre kell az útból tolatnia. És akkor fog megjelenni a törvénytaposó, a kit megemészt az Úr az ő szájának lehelletével, és megsemmisít az ő megjelenésének feltűnésével.

Úgy van itt bemutatva a „törvényszegés titkos bűne", mint ami átível a századokon, folyamatosan jelen van, működik az egyházon belül is, és amit csak Krisztus dicsőséges visszatérése fog végleg megszüntetni. Láthattuk, hogy mi is ez a titkos törvényszegés: egy nagyon elferdített, spirituális „kereszténység". Azt is tudjuk, kik álltak emögött: a *gnosztikus keresztények*; valamint tudjuk, hogy mikor és hol kezdődött mindez: az első századi apostoli egyház keretein belül. Ismerjük hirdetőinek sorsát is: tömegesen váltak ki az egyházból, és alapítottak saját gyülekezeteket szerte a világon, azután úgy a VI. század végére nagyrészt eltűntek a színről. Az Írás nem is szól folyamatosan fennálló gnosztikus csoportokról, hanem magának a hamis tanításnak a jelenlétéről egészen az utolsó időkig. A *Jelenések könyvé*ben a gyülekezeteknek szóló levelek közt is találunk említést törvénytelen hitehagyásról és gnosztikusnak hangzó tanításokról a keresztények között. Ha pedig ez így van, akkor valahol a kereszténység körein belül ma is látnunk kell

ilyen törvényszegést.

Mik lehetnek a jellemzői ennek az átmentődött gnoszticizmusnak? Először is tudnunk kell, hogy követői bizonyosan nem nevezik magukat gnosztikusnak, hanem meggyőződéssel kereszténynek. Mi több, nem csak hogy annak tartják magukat, hanem állítják, hogy ők a kereszténység egy magasabb fokú, jobban megvilágosodott formáját képviselik, különleges saját kijelentések alapján, melyek helyesbítik avagy felülírják Jézus földi szolgálatát és az Újszövetség tanítását. Az eredeti tanítványi gyakorlatot elmaradottnak és nem kellőképpen szelleminek tartják, amely nem volt képes elszakadni az Ószövetségtől és annak törvényétől. Ennek megfelelően elvetik a szombat megtartását, mint visszalépést egy korábbi szintre, és mint olyan gyakorlatot, mely még mindig a zsidó szokások rabságában vesztegel. Jellemzően Pál leveleire alapoznak, azokat magyarázzák, és abban vélnek felfedezni egy progresszív kinyilatkoztatást. Valószínűleg vasárnap-tartást hirdetnek, mint olyan dolgot, amely a mennyre, a szellemi újjászületésre, a szabadulás nyolcadik napjára mutat. Megtalálható náluk a halhatatlan lélek tanítása, valamint a kegyelem és a törvény egymással való szembeállítása, extrém szintig elvíve a kegyelem egyedüli fontosságát. Nem hirdetnek teljes erkölcstelenséget, hanem az Isten által lefektetett törvény helyett egy embertől származó, saját belső szellemi természetükön alapuló morált tartanak követendőnek. Állítják, hogy a felsőbbrendű spiritualitás és a Krisztus-központú élet magától kiérleli a bűntelenséget az emberben, saját erőfeszítés nélkül.

Vagyis a jellemzők röviden:

- keresztényeknek mondják magukat, és egy állítólagos második, mélyebben spirituális kijelentést követnek
- Pál teológiája alapján a progresszív kinyilatkoztatás tételét tanítják
- elítélik a szombat-tartást és összességében az egész korai keresztény gyakorlatot, mint elmaradottat
- felcserélik a szombatot a vasárnap megünneplésére
- hisznek a kegyelem törvényt hatálytalanító voltában
- a törvényt behelyettesítik filozófiai magyarázatokon és emberi értékítéleten alapuló erkölcsösséggel
- hisznek a lélek halhatatlanságában, mely a halált követően a mennybe kerül

Összességében a legalapvetőbb ismertetőjegyük, hogy azt tanítják: az embernek nem csak hogy lehetséges, hanem szükséges is kizárnia az életéből az ószövetségi törvénynek való engedelmességet, legfőképpen a szombat megtartását egy olyan új, belső spiritualitás jegyében, amely a szeretet és szabadság erejére hivatkozva elválasztja, egymástól függetlenné teszi a megváltást és az engedelmességet.

A mai (evangéliumi) *protestáns* teológiában szintén megtalálhatóak olyan eszmék, melyeknek hasonmását/eredetét valamely gnosztikus tanítónál már megismertük. Ilyen pl. az „örök biztonság"

tanítása, az extrém lelkiség-centrikusság, a testi ember törvénytelen cselekedeteinek jóváhagyása megtért hívők életében, illetve a páli teológia elmisztifikálása.

Ez utóbbi erőteljesen tanítja, hogy mivel nem mi élünk már, ahogyan Pál átvitt értelemben fogalmazott, hanem a Krisztus él bennünk, ezért nekünk gyakorlatilag és szó szerint semmiféle teendőnk nincsen, elegendő hátradőlni és hagyni, hogy a bennünk munkálkodó, misztikus erők elvégezzék a dolgukat. Ennek értelmében, ha megpróbálunk bármilyen módon részt venni a folyamatban, azzal megsértjük az „egyedül a kegyelem és hit" alapelvét. Ugyanígy tévedés az eredeti bibliai törvényzetek tanulmányozása, mert ez az ember önhittségét mutatja csak, azt feltételezve, hogy saját maga, a saját erejéből képes volna valamivel is hozzájárulni az üdvösség eléréséhez. Ezért meg kell szabadulni a törvényektől, az Újszövetségben nincs is szükség törvényre, mivel Jézus mindent betöltött élete során, bennünk élve pedig misztikus módon kimunkálja a mi engedelmességünket is, anélkül, hogy mi bármit is tennénk. Azonban természetesen nem a törvénynek való engedelmességet, hanem a belső, szellemi, egyéni, állítólagosan Krisztustól eredő kinyilatkoztatásunk alapján, az általunk meghatározott általános „jó" szerinti cselekedeteket. /*S. McVey: Grace Walk, Eugene Oregon, Harvest House, 1995, 35., 81., 87-89. old.*/

Függelék

Idézetek a gnosztikus „*Az Igazság Evangéliuma*" c. iratból:

> „[az Isten] Fia ... aki a Mélységből jött el, beszélt az ő titkairól, tudván, hogy az Atya egy gonoszság nélküli létező. Épp emiatt hozta őt [a Fiút] elő, hogy az szóljon arról a helyről, az ő nyugvóhelyéről, ahonnan eljött, és hogy megdicsőítse a pleromát ... és az Atya kedvességét."
>
> „... nem azt gondolván az Atyáról, hogy kicsinyes volna, sem azt, hogy szigorú vagy haragos, hanem azt, hogy ő egy gonoszságtól mentes, nyugodt [higgadt, megzavarhatatlan], nyájas [szelíd, kedves] lény..."
>
> „Ezért hát az Atya minden emanációja pleroma [teljes, tökéletes], és az összes emanáció gyökere abban a személyben van, aki mindannyiukat felneveli [kifejleszti] önmagában."
>
> „Mert a hely, ahová gondolataikat irányozzák, az a hely, amely az ő gyökerük, az emeli fel őket egészen a magasságba, az Atyához. Birtokolják az ő fejét, ami által nyugalmuk van..."
>
> „... de ők abban nyugszanak meg, aki maga is pihen, és nem küzd [törekszik, igyekszik]... De ők maguk az igazság, és az Atya őbennük van és ők az Atyában, így tökéletesek, ...semmi hiányosságuk [fogyatékuk] nincsen, hanem nyugalomba vannak helyezve, a Szellem által felfrissítve. És vigyáznak majd a gyökerükre. Azokkal törődnek majd, amikben megtalálják gyökerüket, és nem fogja veszteség érni az ő lelküket."

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

Sátánizmus a Vatikánban

Letölthető Word dokumentum

Letölthető PDF dokumentum

Ez az írás célzottan nem csupán a *Church of God*-nak a Római Katolikus felekezettel kapcsolatos tanításait, nézeteit és észrevételeit közvetíti, mint inkább az érintett egyház bizonyos belső köreinek a saját egyházukkal kapcsolatos negatív tapasztalatait és aggodalmait ismerteti. Az alábbiakban tehát nagyrészt bennfentes katolikus egyéneknek az egyházukban végbemenő folyamatokkal és eseményekkel kapcsolatos tényfeltáró munkáiból szemelvényezünk. Ezek a források önmagukért beszélnek. Láthatóvá válik az, hogy a katolikus egyházban észlelhető ultra liberális tendenciákért nem csupán az egyre szabadosabb korszellem a felelős. Nyilvánvaló jelei vannak ugyanis egy bizonyos benső gonosz erő hatásának, miáltal az egyházban felütötte fejét a sátánizmus, érintve a legfelsőbb vatikáni köröket is. Ez sokak számára egy sokkoló jelenség. De hogyan egyeztethető mindez össze a Bibliában felvázolt prófétai képpel? Milyen kapcsolat bontakozik ki a Jelenések 17 nagy paráznája és a luciferiánus fenevad között? Nos, az alábbiakban összekötjük ezeket a szálakat is.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

Church of God

Email: **p.poli@mailcity.com**

A teljes cikk letölthető PDF és DOC formátumban.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

A hamza és a Mano Pantea – van e helye a kereszténységben az amuletteknek?

Letölthetõ Word dokumentum

Letölthetõ PDF dokumentum

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

Church of God

Email: **p.poli@mailcity.com**

A teljes cikk letölthetõ PDF és DOC formátumban.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

II. rész

A kommunizmus sátáni szimbólumai

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

Weboldal: **http://www.churchofgod.hu**

Május elseje

Május elseje nemzetközi munkásnapként, a munka napjaként, avagy a munkásmozgalom (és a szakszervezetek) ünnepnapjaként lett bevezetve a volt szocialista országokban.

Az ünnepnap történetének ismertebb, propaganda célú változata így hangzik: Chicagóban, 1886 május elsején kizsákmányolt gyári munkások tömegei hagyták abba a munkát, és felvonulást rendeztek a napi nyolcórás munkaidő bevezetéséért. Ezzel a munkásosztály felébredt és szervezkedni kezdett jogainak érdekében. Így szól a "hivatalos" történet.

Ennél azonban sokkal több történt. Az már egyáltalán nem hangoztatott tény, hogy a valóban szegény, jobbára európai bevándorlókból álló munkásokat hivatásos anarchisták agitálták erre a bizonyos megmozdulásra. Az anarchisták bombát dobtak a kivonuló rendőrök közé, a rendőrség pedig a tömegbe lőtt. A történelembe a Haymarketi zavargás (baloldali kép) néven bevonult esemény során összesen 11 ember (7 rendőr és 4 tüntető) vesztette életét. Az anarchisták közül jó néhányat elfogtak, négyet közülük ki is végeztek 1887-ben, az ötödik felakasztotta magát a börtönben, további hármat pedig hat év fegyházbüntetésre ítéltek. De kik voltak ezek a háttérben működő agitátorok és anarchisták, akik valakiknek a megbízására dolgoztak? Chicagóban nagyszámú marxista beállítottságú európai bevándorló telepedett meg, köztük sok militáns némettel, akik az akkor még újdonsült ideológiát, a kommunizmust kívánták megvalósítani. Természetes módon, a jól megszervezett illuminátus ügynökök és felbérelt anarchistáik a szegény bevándorlók tömegei között

tudtak elérni jelentősebb sikereket. Azóta sok idő eltelt és sok minden megváltozott, sikerüket azonban mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy ma már május első napja az USA-ban nem csak a munkások ünnepe, hanem például az illegális bevándorlók "hivatalos" ünnepe is. Mert újabb és újabb ágyútöltelékekre mindig szükség van.

A vak is láthatja, hogy az egykori kommunisták és a mai balliberálisok ugyanazokat a háttérhatalmi érdekeket szolgálják - az érem egyik oldalaként - amelyek ellen látszólagosan harcot viselnek. Vagyis azt az okkult globális hatalmi elitet, amely szisztematikusan megtöri a nemzetek gazdasági és lelki erejét, hogy létrehozza az egész emberiséget uraló világkormányát. Ehhez mindig szükség volt feláldozható tömegre, s ha kicsit mélyebben megvizsgáljuk, május elseje tulajdonképpen nem is más, mint az ágyútöltelékek ünnepe!

Hogy miért éppen május elsejére tették ezt az ünnepet?

Az angol nyelvű Wikipedia korrektül említi, hogy május első napjának ünneplése a messzi pogány múltra nyúlik vissza.

Ezen a napon ünneplik Németországban a Walpurgis-éjt, Írországban és Skóciában pedig Beltain vagy Baltein (jelentése: Baál, Bel, vagy Balder) tüzének napjaként ismerik a mai napig. A május elsejei hagyományokat szintén a messzi időkig vezethetjük vissza. Ez a nap a tűz és a fény imádatának napja, amikor hatalmas tüzeket szítottak szertartások elvégzésére. Írországtól Skandináviáig a mai napig gyakori szokás ezen a napon a tűz fölött átugrani, azon "áthaladni".

Baál természetesen megegyezik a bibliai bálványistennel, azzal a bálvánnyal, amelynek Izrael is gyakran szolgált elfordulva Istentől. *(2Kir. 17:16; Bír. 2:13; Jer. 19:5):*

> **Jeremiás 19:5 Magaslatokat építettek a Baalnak, hogy elégessék tűzzel fiaikat**, amit egyáltalán nem parancsoltam, sem el nem rendeltem, de még csak eszembe se jutott.

Ez a tűzön való áthaladás eredete. A rómaiak szintén ezen a napon tartották meg az ugyancsak mélyen pogány eredetű, Attis isten imádatával kapcsolatos Floriala ünnepet, a virágok és virágzás ünnepét. Később a két hagyomány erősen keveredett, de ami lényeges, hogy minden egyes májusi hagyománynak okkult eredete van.

Adam Weishaupt történetesen szintén 1776. májusának első napján indította útjára az általa létrehozott illuminátus rendet. Igen, a dátum nem véletlen, az illuminátusok luciferimádók és céljuk egy okkultista világrend létrehozása, amely Sátánt szolgálja és megőrzi az okkult hagyományokat és ünnepeket.

A **májusfa** például az ősi termékenységkultusz fallosza, aminek máig jól megőrzött tradíciói vannak a különböző népek között. Amikor az Illuminátus rend a nagy francia forradalom kirobbantásával "debütált", akkor érdekes módon éppen a májusfa vált a francia forradalmi csőcselék egy fontos szimbólumává, immáron a "szabadság fája" megnevezéssel.

Csak érdekes mellékvonal, hogy a forradalom énekét, a La Marseillaise-t egy illuminátus, Philippe- Frédéric Baron von Dietrich (1748-1793), más néven "Omarius" alkotta meg, ami egyféle forradalmi indulóvá vált szerte a világon. Chicagóban, az 1886-os május elsejei felvonuláson történetesen ezt énekelte a tömeg.

Tagadhatatlan tény, hogy minden, amit az illuminátusok célul tűztek ki, az hosszú időn át a kommunisták és liberálisok keze által látszott megvalósulni a gyakorlatban. Pontosabban szólva, a kommunizmus és a liberalizmus a nagy cél fontos mérföldkövei a teljes globalizmus eléréséhez vezető úton.

Az illuminátusok és szabadkőművesek rendkívül gazdag, okkult eredetű szimbólumrendszert használnak, amelyeket a "mindenki szeme láttára elrejtve maradni" (hiden in plain sight) elv alapján használnak. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy ha bármit bevezetnek, ha bármit jelképpé tesznek, vagy ha bármit rákényszerítenek a tömegekre, arra van egy könnyen elfogadható, a nyilvánosságnak szánt magyarázatuk, ami mögött ugyanakkor egy mélyebb értelem is rejlik, s amit szándékosan csupán felszínesen fednek fel. Ezek a szimbólumok a beavatottak számára már teljesen mást jelentenek, mint amit a pórnépnek bemagyaráztak. A kommunizmus jelképei is ilyenek, teljesen mást

jelentenek az egyszeri proletárnak, mást a funkcionáriusoknak, és megint mást az ideológiát megformáló okkultista háttérerőknek.

Az egymást keresztező **sarló és kalapács** emblémája hivatalosan a földművesek és az iparban dolgozók szolidaritását, egységét jelképezi. Az okkultban azonban a sarló Krónoszt/Szaturnuszt, a kaszás halált jelképezi, aki elpusztítja még a saját gyermekeit is. A szabadkőművességen belül a kalapács a gyakorolt hatalom és a bírói ítélet jelképe. A kettő összefonódásának jelentése szabadon: *"Mi vagyunk az élet és halál urai. Még a bennünket szolgálókat is feláldozzuk, mint a nagy jakobinus forradalom, vagy a sztálini tisztogatások alatt, mert mi még saját gyermekeinket is elpusztítjuk."*

A mindenki szeme által látható, de rejtett üzeneteket tartalmazó amerikai egydolláros talán a leghírhedtebb kódolt üzenet a háttérhatalomtól. Az okkultisták számára minden cselekedetnek többrétegű, számukra nagyon fontos szimbolizációs jelentősége van. Ha a május elsejével kapcsolatos ünnepek okkult jellegét összehasonlítjuk az illuminátus célkitűzésekkel, akkor láthatóvá válik ez a kapcsolat is.

Az okkultista illuminátusok nagyon is tisztában voltak azzal, hogy május első napjához évezredes, a Nap, a fény és a tűz imádatával, valamint emberáldozatokkal kapcsolatos pogány rítusok fűződnek. Briliáns módon kombinálták az ősi tűzáldozatok napját és a szervezetük megalapításának napját azzal a nappal, amely az ágyútöltelékekként feláldozandó tömegek napjává lett. Az áldozatra szánt tömegek pedig világszerte vígan dalolva ünneplik saját pusztulásukat, amit a New Age közeli, nagy aratása hoz majd magával. (lásd a **New Age ördögi arca** című írást)

A sátáni rend szimbólumai és jelképei

A felemelt, ökölbe szorított kéz

A *"power salute"*, vagyis a magasba emelt ököl egy nagyon ősi és mai napig rendkívül közkedvelt jelkép: az elnyomás ellen való fellépés, az elszánt militáns ellenállás, az egy ügyért való összefogás jelképe és egyben metaforája. Szolgál még egyféle bajtársi szalutálásként, és felhívásként a szervezkedésre, a közös ügyért való szolidaritásra és harcra. A győzelem jel (v formában felemelt két ujj) és a "ördögvilla" (felemelt kisujj és mutatóujj) mellett a legismertebb kézjelek közé tartozik.

Ezt a kézjelet már az antik asszír birodalomban is az összefogás és ellenállás jeleként használták. Az asszírok által közkedvelt Ishtar (Vénusz) istennőt pl. gyakran ábrázolták felemelt ököllel.

Ez egy kizárólag politikai tartalommal feltöltött embléma, amit a modern korban elsősorban a baloldali érzelmű és kötődésű mozgalmárok tettek a szimbólum-rendszerük fontos részévé. Így nagy előszeretettel használták a kommunista Szovjetunió és a volt "szocialista blokk" propaganda plakátjain. De igazán az 1960-as 70-es évek "ellenkultúra" fellépésével vált világszerte népszerűvé, az ilyen-olyan-jogi mozgalmak élharcosai és ikonikus figurái által (mint pl. Martin Luther King, Angelda Davis és Jane Fonda), akik maradandóan a pop-kultúra részévé is tették. A felemelt ököllel szalutáltak többek között a "Fekete Párducok", az *American Indian Movement* és a Zsidó Védelmi Liga tagjai. Felemelt ököllel kezdtek sztrájkba a szakszervezetek munkásai és felemelt ököllel indultak randalírozni az anarchisták. De magáévá tette az egyre militánsabb arculatot öltő feminista mozgalom (lásd a jobb oldali képet) és egy sor újabb keletű, kétes hátterű mozgalom is, mint pl. az Occupy Now.

No és ott vannak az okkult titkos társaságok, ahol a kézjeleknek különösen nagy fontosságot tulajdonítanak. Az illuminatizmusban az ököl a titoktartás, a palástolás, a színlelés és a hermetizmus szimbóluma. A szabadkőművesek kézjelei között és rítusaikban ugyancsak megtalálható az ökölbeszorított kéz, ahol a titoktartás mellett azt is jelenti,

hogy az azt megszegőknek tőből levágják mindkét kezét. Mivel a legtöbb esetben titkos társaságok állnak a különböző izmusok és "mozgalmak" mögött, így nem a véletlen műve az, hogy a legtöbb politikai jellegű kézjel és egyéb szimbólum az okkultból ered.

A felszínen első látásra jogosnak, igazságosnak tűnő ügyek mellett sokan beállnak a sorba. Pedig ha megfigyeljük a fentebb felsorolt példákat, a felemelt ököl égisze alatt harcba lépők diadala nem a várt szabadságot, hanem még keményebb elnyomást, nem egységet és szolidaritást, hanem további megosztottságot és konfliktusokat okozott. A szándékosan alkalmazott dialektika által az érem bal oldalára tömörített tömegek felemelt öklének az eredménye: A kommunizmus legkevesebb kétszázmillió áldozata, további százmilliók "vasfüggöny" mögé zárva, egy életen át megfosztva az alapvető emberi jogaiktól. A 60-as évek ellenkultúrájának öklei lerombolták a hagyományos "Isten, család, haza" értékrendet és felváltották azt a "mindenki magának", "mindenkinek mindent szabad", *a free love* nihilizmusával. Az anarchisták és az Occupy Now mozgalom tagjai a háttérből manipulálva pedig pontosan azok céljait szolgálják, akik ellen látszólag felemelik az öklüket. Ezek után nyugodtan kimondhatjuk, a felemelt ököl teljesen mást ígért, amikor harcba hívott, és teljesen mást hozott magával a valóságban. Lehet-e ennek egy mélyebb oka?

Végső soron ki áll a felemelt ököl mögött? Ki emelte fel öklét, vagyis ki lázadt fel, s szólította fel lázadásra társait legelőször a Világmindenség történelmében?

Bibliai értelemben a felemelt ököl az Isten és az isteni rend ellenes harag és lázadás jelképe. Az első lázadó természetesen Isten egy "csúcsteremtménye", a Hajnalcsillag, vagy közismertebben Lucifer volt, az okkultista titkos társaságok istene, világossága és példaképe. Lucifer tehát a lázadás és az "ellenkultúra" archetípusa. Tőle származnak a lázadás motivációi, eszközei és végül, de nem utolsó sorban annak szimbólumai is. Az pedig teljesen természetes dolog, hogy pontosan ezeket tükrözik a luciferiánus titkos társaságok és az általuk létrehozott eszmék, mozgalmak, valamint azok eszközei és szimbólum-rendszerei. Végleg kitörni az adott, számunkra korlátozó keretekből és a magunk szája íze szerint élni, és univerzálisan kiharcolni ezt az életformát. Egyedül erről szól az Új Világrend. A luciferi messiás hamarosan meghirdeti ezt az anti-evangéliumot, az Isten elleni harcra emeli fel öklét, szolidaritásra hívja a föld lakóit és elpusztítja azokat, akik nem tartanak vele:

> Jelenések 13:5-8 5. **Gőgös, káromló szája volt**, és hatalmat kapott, hogy negyvenkét hónapig jártassa. 6. **Káromlásra nyitotta száját az Isten ellen, káromolta a nevét, hajlékát és az ég lakóit.** 7. Hatalmat kapott, hogy megtámadja a szenteket és győzelmet arasson. Hatalma kiterjedt minden törzsre, népre, nyelvre és nemzetre. 8. **A föld lakói, akiknek a neve a világ kezdetétől nincs beírva a megölt Bárány életkönyvébe, mind leborulnak majd előtte.**

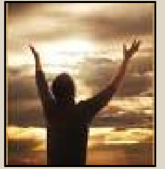
Az első nagy, egyetemes emberi lázadás **Nimród** alatt történt meg, a bábeli torony építésekor. Együttesen emelték fel ökleiket Isten ellen egy Isten nélküli világrend megvalósítása céljából. A korai asszírok minden bizonnyal innen örökölték ezt a szimbólumot, mindenesetre Ishtár/Vénusz/Hajnalcsillag/Lucifer felemelt öklének követése végig kísérte az emberi történelmet.

Ami ez idáig nem adatott meg a lázadóknak, azt szellemi utódaik ma a szemünk láttára valósítják meg. Tapasztalatból tudjuk, hogy ennek nagy emberáldozatai lesznek, a bibliai próféciák szerint a hétmilliárd ma élő embernek csupán töredéke éli túl a pusztításokat.

Sátán szimbólumai bármerre nézünk, mindenhol jelen vannak, naponta találkozunk a különböző kézjeleivel is, amelyek a sátáni lázadást, a kivitelezendő tervet, s közvetve a velejáró pusztulást éltetik. Akik éberen figyelnek, azok tudják, mi megy végbe, de a dolgok ismerete önmagában nem elég. Számukra nem létezik semleges fél, csak ellenség. Aki nem kíván felemelt ököllel lázadni, annak egyetlen választása marad. Isten felé tárni a kezeit. Az istenfélő embereknek ugyanis megvan a maguk sajátos "kézjele": az igaz Isten imádatára felemelt nyitott tenyér:

> Lukács 21:36 Figyeljetek hát [világ eseményeire] és **imádkozzatok szüntelenül, hogy megmeneküljetek attól, ami majd bekövetkezik és megállhassatok az Emberfiának színe előtt."**

A felemelt ököl a harag, a lázadás, a keserűség és mindezek következményének, a pusztulásnak a szimbóluma. A felemelt nyitott kéz pedig a bizalom, az elfogadás, a meghívás és az Isten imádatának, s vele a menekülésnek a jelképe.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

Halloween

Letölthető Word dokumentum

Letölthető PDF dokumentum

Világunkban teljesen elfogadott normának számít bizonyos ősi, pogány eredetű (értsd nem biblikus, Isten által nem jóváhagyott) ünnepek megtartása, és inkább az számít kirívóan szokatlannak az emberek szemében, ha valaki nem kíván részt venni ezekben. A legtöbb ilyen korai pogány ünnepnek aztán a katolikus egyház közreműködése által lett egy "keresztényesített" változata is. A legismertebb és messze legnépszerűbb ilyen őspogány ünnep a Szaturnáliából keresztényesített Karácsony ünnepe, aminek semmilyen formában nincs köze Jézus Krisztus születéséhez. Hasonlóképpen a kelta eredetű, de ma már világszerte népszerű Samhain/Halloween szintén egy ilyen, némileg modernizált, de ősi pogány kultuszokhoz kötődő ünnep, aminek nem mellékesen szintén van egy keresztény változata, mégpedig a "Mindenszentek ünnepe". Ebben az írásban a manapság már Magyarországon is egyre elfogadottabbá váló Halloween-hez kötődő tradíciók eredetét és jelentőségét vesszük elemzés alá, szokásunkhoz híven, a bibliai kereszténység szemszögéből.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

Weboldal: http://www.churchofgod.hu

Előszó - Azt ünnepled, akit éltetsz

A Biblia Istene gyűlöli a pogány ünnepeket és szigorúan eltiltja a híveitől azok megtartását, az azokban való részvételt. Ennek nyomós oka van: ugyanis annak a hatalmát fogadjuk el, azt éltetjük, akinek az ünnepeit megüljük. Vagy Istent az általa meghatározott módon és ünnepeken keresztül, vagy pedig Sátánt az ő általa létrehozott pogány gyakorlatok és kultusznapok megtartásával. Amíg a Bibliában

felvázolt és Isten által megadott ünnepek az emberiségnek a bűnből és halálból az örök és tökéletes életre való megmentésének tervét tükrözik, addig a pogány ünnepek a lázadó Sátán halált hozó vágyait és terveit jelenítik meg. Sátán és a démonok ünnepei a szó szoros értelemben a halál kultuszának ünnepei:

> **Példabeszédek 8:36** “De aki vétkezik ellenem az saját lelkének árt, **az engem gyűlölők a halált szeretik**.”

A Sátán dicsőíti a halált, mert ő a halál ura (Héb. 2:14), így érthető, hogy ünnepelteti is azt az áldozataival!

Az ünnepek - a fentebbiekben vázoltak mellett - egyben jelként, pecsétként szolgálnak, vagyis beazonosítják és összekapcsolják az imádót imádatának tárgyával. Isten ünnepeinek egy határozott célja az, hogy pecsétként szolgáljanak:

> **2Mózes 13:9** Olyan legyen ez számodra [az Isten ünnepeinek megtartása], **mint egy jel a tenyereden, vagy mint egy emlékeztető jegy a homlokodon**, hogy az Úr törvénye mindig ajkadon legyen. *(v.ö. 5Móz. 6:8)*

Csak két út van: Az egyik az Istené, a másik a Sátáné. Ha valaki nem Istent követi, az értelemszerűen Sátán követője, aki - az igazakat kivéve - elhiteti az egész világot *(Jel. 12:9)*. Ez okból maradtak gyakorlatban az ősi pogány kultusznapok évezredeken át szinte érintetlenül! A pogány ünnepek által e világ gonosz szellemi vezetőjének *(2Kor. 4:4; Eféz.2:2)*, Sátánnak a bélyegeit viselik mindazok, akik megtartják azokat. Még akkor is, ha csupán ősi, kulturális vagy nemzeti hagyományokra hivatkozva teszik ezt. Tudva, vagy tudatlanul, elkötelezett meggyőződésből, vagy a hagyományok vak foglyaiként, a Sátán fennhatósága alatt lévő tisztátalan szellemek (a démonok bálványai, istenei és azok ünnepei) által a Sátánt éltetik. Isten ettől megóvja, távol tartja a Maga híveit:

> **Jeremiás 10:2 2.** Ezt mondja az Úr: A pogányok szokásait el ne tanuljátok, és ne féljetek az égi jelektől, mert csak a pogány nemzetek félnek tőlük.

> **1Korintus 10:20-22 20.** Amit a pogányok áldoznak, azt démonoknak és nem Istennek áldozzák. Igazán nem óhajtom, hogy közösségre lépjetek a gonosz szellemekkel. **21.** Ti nem ihatjátok az Úr kelyhét is, meg a démonok kelyhét is. Nem részesedhettek az Úr asztaláról, meg a gonosz szellemek asztaláról. **22.** Vagy ingerelni akarjuk az Urat? Talán erősebbek vagyunk nála? (lásd még *Eféz. 5:11*)

> **1Korintus 12:2 2.** Tudjátok, hogy pogányok voltatok, vitetvén, mint vitettetek a néma bálványokhoz.

Sátán gyűlöli az emberiséget és *"embergyilkos volt a kezdettől fogva" (Jn. 8:44)*. Ennek megfelelően az általa megalkotott kultusznapok vagy önmaga istenesítését, vagy pedig az emberiség feláldozását, elpusztítását szimbolizálják. Akik neki áldoznak, közösségre lépnek vele! Akinek engedelmeskedünk, szolgálunk, az az Istenünk.

Az Ellenség persze - az Istentől ajándékként kapott bölcsességét használva - olyan külsőségekkel, gyakran érzelmekre ható tartalmakkal töltötte meg az ünnepeit, amelyekkel az emberek könnyen azonosulnak, így az ünnepek megragadják őket, és olyan odaadással tartják meg azokat nemzedékeken keresztül, hogy az adott kultúra szerves részévé válnak. Gondoljunk csak bele a karácsonyhoz kötődő tradíciók megkapó erejébe. Pedig ezek a napok egykor, az **ősi múltban, emberáldozati napok voltak** és Isten óvva intette

fizikai népét, Izraelt attól, hogy ilyenekben részt vegyenek:

> **5Mózes 18:9-12** **9.** Ha bemégy arra a földre, amelyet Istened, JHVH ad neked, **ne tanuld el azokat az utálatos dolgokat, amelyeket azok a népek művelnek.** 10. Ne legyen köztetek olyan, **aki a fiát vagy leányát áldozatul elégeti,** ne legyen varázslást űző, se jelmagyarázó, kuruzsló vagy igéző! **11.** Ne legyen átokmondó, se szellemidéző, se jövendőmondó, se halottaktól tudakozódó. **12.** Mert utálatos JHVH előtt mindaz, aki ilyet cselekszik. Ezek miatt az utálatos dolgok miatt űzi ki előled ezeket is Istened, JHVH.

Az ősi pogány emberáldozat, a gyermekek tűzben való kegyetlen feláldozása annyira elterjedt gyakorlat volt, hogy ennek elkerülésére Isten külön felhívta népének figyelmét. Ezek a pogány napok a beavatottak számára a mai napig nem vesztették el eredeti jelentéseiket, így tulajdonképpen ma is emberáldozati napok, csak éppen más formában (finomítva) nyilvánulnak meg. Ennyi előzetes után térjünk is rá a Halloween ünnep eredetére, ami konkrétan egy ilyen ősi, emberáldozatokat követelő ünnephez vezethető vissza!

A Halloween története

Mi jut eszünkbe a Halloween hallatára? Nos, nekünk, magyaroknak elsősorban a hollywoodi filmekből is jól ismert jelenetek: a félelmetes maskarákat viselő, házról-házra bekopogó, édességet követelő gyerekek, csontvázakkal, kivájt tökből készült rémisztő fejekkel, szellemekkel, gnómokkal és mindenféle borzalommal feldíszített házak és kertek. Mindez talán elmenne a móka, a morbid szórakozás szintjén, ha nem lenne a halál és erőszak "élesben" is jelen ezen az éjszakán. Mert az ünnep velejárójának mondhatjuk az olyan tragikus eseteket, hogy ilyenkor gyermekek tűnnek el, majd aztán holttestüket később valami erdőszélen megtalálják. (Ez az Egyesült Államokban gyakori „mellékterméke” ennek az ünnepnek.) Ezt az estét a „poénból” elkövetett garázdaságok és a céltalan vandalizmus kíséri. Az ilyen események arról árulkodnak, hogy Halloween bizony messze több, mint egy ártatlan, szórakoztató vidám ünnep.

Az angol Halloween megnevezés korábbi formája a középkori „all Hallow’s eve" volt, az eredeti ó-angolban pedig „Eallra Hālgena ǣfen”. Jelentése: „minden szentek estéje”. Magyarországon inkább a „Mindenszentek ünnepe”-ként ismert ez, a katolicizmus részévé tett, ünnepnap. A Halloween és a Mindenszentek ünnepe tehát ugyanazt jelentik. Hogy miért tartják a Halloween-t olyan furcsa szokásokkal kísérve, ami szokatlan egy átlag katolikus számára? Azért, mert a Halloween-hez kötődő szokások, hagyományok az ünnep eredeti pogány formájának a hagyományaiban gyökereznek, amelyeken a katolikus egyház, nyilvánvaló okoknál fogva, módosított némileg.

A ma *Halloween*-ként és Mindenszentek-ként megtartott ünnep elődje a Samhain volt, ami jóval megelőzi a kereszténységet, hiszen több mint 2000 évvel ezelőtt vált hagyománnyá a Brit szigeteken és a nyugat-európai kelta druidák között. A druidáknak évente két különleges áldozati ünnepnapjuk volt, a *Beltane*, amit **Május 1**. napján tartottak meg, s ami egyebek mellett a nyár születését szimbolizálta; és a *Samhain* október 31-én, ami pedig a nyár halálát jelentette. Mindkét alkalmat a *„bone fires”*, azaz, máglyák meggyújtása kísérte. **Tudnunk kell azt, hogy mindkét ünnep gyökere ahhoz a pogány Baál-imádathoz**

és az azzal kapcsolatos emberáldozati napokhoz nyúlik vissza, amitől a Biblia Istene szigorúan eltiltotta a népét. A *Samhain* jelentése *„nyárvég"*, amit október 31-én és november 1-én tartottak meg ünnepként. Ekkorra már véget ért a kései aratási idény, a terméseket betárolták, a levelek lehullottak, a napok pedig hidegre fordultak és korán sötétedett. Az állatokat bekarámolták, és mindenki készült a fagyos téli napokra. Ugyanakkor a druidák hite szerint október 31-e estéjén elmosódik a határ a holtak és az élők világa között. A halottak szellemei visszatérnek, a tündérek és egyéb szellemi lények beléphetnek a fizikai világban élők birodalmába, hogy megszállják és zaklassák az embereket. Ezen az éjjelen a kelták részben azért öltöztek be különböző ijesztő szellemeket és démonokat utánzó maskarákba, hogy a gonosz lelkek a magukénak nézzék és békén hagyják őket. Ezt önmagában még be is lehetne tudni úgy, mint egy babonákkal átitatott pogány hiedelmet, ám ennél messze többről van szó. Ugyanis a druidák, vallási meggyőződésből fakadóan, elképesztően kegyetlen áldozatokat végeztek ezen az éjszakán. Ezen az estén aratott a halál, mert ez egy rituális áldozati nap volt, amikor a különböző állatok mellett embereket is feláldoztak, gyakran elevenen égetve meg azokat! És pontosan ez a velejéig sátáni spirituális elem az, ami igazán meghatározza ennek az ünnepnek a tartalmát és arculatát:

"Amikor október 31-én beesteledett, a druida klánok felöltötték fehér csuklyás kámzsájukat, s kezeikben sarlókat, valamint a kelta keresztet tartva megkezdték fáklyás felvonulásukat. A felvonulás kezdetekor megöltek egy rabszolgát, majd a holttest bal bokájára kötelet kötve vonszolták azt maguk után. A druidák addig mentek, amíg egy házhoz, vagy faluhoz értek, s ekkor a 'trick or treat'-nek megfelelő követelésüket kezdték kiáltozni. Mindig egy rabszolgalányt, vagy egyéb női személyt követeltek maguknak. Amennyiben a lakosok nem adtak ki egyetlen leányt sem, úgy **a druidák a halott rabszolga vérével nagy hexagramokat, vagyis hatágú csillagokat festettek a falu házainak ajtóira és falaira.** Ezután a megidézték „az éj szarvakat viselő vadászát", hogy valakit rémítsen halálra abból a házból, vagy faluból az éjszaka folyamán. Amennyiben a ház, vagy falu lakosai megadták a „treat"-et, a druidák egy emberarc formájára kivájt tököt helyeztek a ház, vagy kapu elé. A kivájt tökbe egy emberi faggyúból készült gyertyát gyújtottak, hogy az tartsa távol a gonosz szellemeket. Így a „Jack O' Lantern" a Sátánnal való együttműködést szimbolizálja. (David J. Meyer: *"Halloween and the Forces of Darkness"*)

Talán sokak számára szinte hihetetlen, de ehhez a kíméletlen rítushoz vezethető vissza a népszerű „trick or treat" hagyománya. A házról-házra járó druidák, amennyiben nem kaptak feláldozandó embert, "hexelték" a házat, illetve halált hozó átkot szórtak a ház lakosaira. *„A [falra festett] hexagram magához vonzotta a démoni seregeket, akik aztán megszállták a házat azzal a céllal, hogy annak lakóit vagy az őrületbe kergessék, vagy halálra rémítsék."* ("America's Occult Holidays", 20. o.).

Ha pedig a ház ura kiadta a háztartásának valamely tagját, akkor kapott egy kivilágított tökből készült fejet, annak jeléül, hogy együttműködött és ezáltal (sátáni) oltalom alá került. Ez a halál angyalától megóvó Peszah bárány ajtófélfára kent vérének a szánalmas, morbid és cinikus sátáni utánzata. (Az Ellenség módszeresen használja az Isten által megadott igazságokat eltorzított változatban, hogy az ember spirituális felét könnyebben a hálójába kerítse.) A druidák ezen emberáldozati rítusa elevenedik fel akkor, amikor a szülők engedik gyermekeiket, hogy vidáman, csapatokba állva bejárják a környék házait *„trick or treat"*-elni. A cukorkák helyettesítik az emberáldozatokat, de ugyanazt a célt szolgálják: behódolni a halál urának. Senkinek ne legyen kétsége afelől, hogy úgy a szülők, mint gyermekeik, ha szimbolikusan is, de

Sátánt, a halál urát *(Héb. 2:14)*, és a halál kultuszát éltetik! És ismételt figyelmeztetésként: ezen a napon a sátáni titkokba mélyebben beavatottak továbbra is véghezvisznek valós emberáldozatokat.

Tudni kell, hogy a druidák az egykori Baál-imádat utódlói voltak és innen erednek az emberáldozati rítusaik is. Ezt a kapcsolatot egy alábbi fejezetben még boncolgatni fogjuk.

A druidák szokásait még Julius Cézár is megemlítette az i.e. I. század közepe táján. Amikor Julius Cézár egy rövid időt a Brit szigeteken töltött, megdöbbenve látta, hogy ott a színtiszta Káld misztériumvallást gyakorolják.

> "A Gall [kelta] nemzetek rendkívül babonásak ... Vagy embereket áldoznak az isteneiknek, vagy pedig ígéretet tesznek önmaguk feláldozására. A szertartásaik levezetői a Druidák, akik azt tartják, hogy a halhatatlan isteneket csak azzal lehet kielégíteni, és az emberi életet megváltani, ha emberáldozatokat adnak nekik, és nemzeti szokásuk az, hogy ezeket meghatározott rítusok alkalmával [ünnepeken] végzik el."

Feleleveníti, hogy az emberáldozatokat [ekkoriban] úgy végeztek el, hogy vékony gallyakból egy emberformát fontak (angolul wicker man) és miután áldozatukat abba behelyezték, felgyújtották azt *(Julius Cézár, Commentarii De bello Gallico VI.13–18.)*

A *Samhain* katolikus ünnepnappá válik

A modern Halloween kellékei és tradíciói tehát ezeket az ősi időket tükrözik, és mindez érthetőbbé teszi azt, hogy a Halloween-t miért is ünneplik meg oly módon, ahogy azt gyakorlói teszik. De hogyan válhatott egy ennyire nyilvánvalóan okkult töltetű ünnep keresztény ünnepnappá? Azoknak a nem kelta-angolszász területeken élő katolikus embereknek, akik először találkoznak a Halloween-nel kapcsolatos szokásokkal és elrémüldözgetnek rajta, fel kellene fogniuk, hogy maguk is ezt az ünnepet ülik meg Mindenszentek estéjén. Még ha némileg finomított kivitelben is:

> Ahelyett, hogy a [katolikus] egyház kioltotta volna az ősi hagyományok gyakorlatait, **az egyházfők létrehozták azok keresztény változatait:** a középkortól kezdve a Mindenszentek ünnepe, illetve a Halottak napja felváltották az olyan ősi kelta ünnepeket, amelyekkel a halált ünnepelték. - **Bannatyne, Lesley Pratt, Halloween: An American Holiday,** ***an American History, Facts on File, Inc.*****, New York, 1990, 10. o.**

Más szóval, a pogány hagyományok különböző elemeinek mesterséges módon álkeresztény töltetet adtak. Habár a kivájt töklámpást felváltotta a mécses, de lényegében mindkettő ugyanazt szimbolizálja. A világi kereszténység által ünnepelt Mindenszentek napja tehát a Samhain némileg finomított változata, amit eredetileg a katolikus vallást felvevő kelta tömegek pogány igényeinek kielégítésére tettek egyházi ünneppé. A katolicizmusban az ünnep állítólagos célja az elhunyt keresztény „szentekről" való megemlékezés. Ennek a megünneplését gyakorolják a katolikusok, az anglikánok, valamint a protestáns felekezetek némelyike is. A bibliai kereszténység álláspontja szerint minden egyes hívő ember szent, azaz Isten által elválasztott egyén. A szentek nem a keresztények egy külön kategóriáját képzik, hanem a

szentek maguk a keresztények!

Ha felfogjuk a Halloween démoni eredetét, akkor igen nehéz megérteni azt, hogy miért tette magáévá oly sok jóravaló keresztény ember ezt az ünnepet a Mindenszentek ünnepének formájában. Senkinek ne legyen kételye afelől, hogy ez a druidák Samhain-jának megünneplése:

> A Mindenszentek ünnepe nem más, mint a novembert elhozó éjszakának, a pogány Samhain-nak a folytatása - **Bonwieck, James, Irish Druids and Old Irish Religions, Dorset Press, 1984, 87. o.**

> Számos hagyományos hittétel és szokás asszociálható a Samhain-nal … ennek gyakorlata folytatódott október 31-én azzal, amit a Mindenszentek ünnepeként ismerünk. A Hallow Even-ből kaptuk a Halloween megnevezést. **– Halloween, and Other Festivals of Death and Life, The University of Tennessee Press, Knoxbille, TN 1994, 16. o.**

> Kevés olyan ünnep létezik, ami furcsább és paradoxabb történetet mondhat magáénak, mint a Halloween. A meghatározás szerint ez egy római katolikusok által gyakorolt virrasztóünnep, a Mindenszentek ünnepe … [ugyanakkor] Halloween egyértelműen a druida papok által végzett rítusokhoz köthető … - Douglas, George William The American Book of Days, The H.W. Wilson Co., New York, 1948, 741. o.

A szó szoros értelmében több száz további ilyen idézettel szolgálhatnánk, de maradjunk meg e néhánynál és lépjünk tovább. Vizsgáljuk meg inkább azt, hogy milyen körülmények között lett keresztényesítve a Samhain? Nos, I. Gergely pápa i.sz. 601-ben idejét látta annak, hogy szélesebb területekre terjessze ki a katolikus egyház hatáskörét. Ennek megfelelően az i.sz. 7. században a katolikus hittérítők elárasztották a Brit szigeteket és Írországot, hogy további tömegeket nyerjenek meg a katolicizmusnak. Ezeken a területeken ezidáig nagyrészt a druidizmust, kisebb részt pedig az igaz bibliai kereszténységet gyakorolták. A célkeresztben elsősorban a hatalmas kelta népesség állt, az igazi nagy akadályt csupán a mélyen gyökerező babonás hiedelmük jelentette. I. Gergely pápa volt annyira dörzsölt, hogy ne próbálja kitörölni a keltákból azt, amihez oly szorosan kötődtek. Ennek megfelelően utasította fő angliai misszionáriusát, Millitust, lényegében meghagyva neki, hogy ne állítsa le az ilyen ősi pogány ünnepek megtartását, hanem inkább alakítsa azokat az egyházi szertartásokhoz, méghozzá az indítékok pogányról keresztényire való megváltoztatásával. Utasította őt arra is, hogy a pogány kelták templomait hagyják meg, csak helyezzenek azokba keresztény oltárokat, így nyerve meg őket a „hitnek”.

> "És mivel szokásuk az, hogy [ünnepeiken] számos ökröt feláldoznak a démonoknak, azok helyébe legyenek más ünnepélyek téve, amivel felváltjuk [az eredetit], mint egy nap azoknak a szent mártíroknak dedikálva, akiknek a földi maradványai ott [azokban a templomokban] vannak elhelyezve. Az ilyen alkalmakon aztán az egykori pogány templomból keresztény szentéllyé alakult épület köré gyűlve faágakból hajlékot készíthetnek maguknak és tartsák meg az ünnepélyt nagy vigadalommal. … Ha az embereket hagyjuk, hogy élvezzék a világi örömöket, készebbé válnak arra, hogy kívánják a szellem örömeit is."

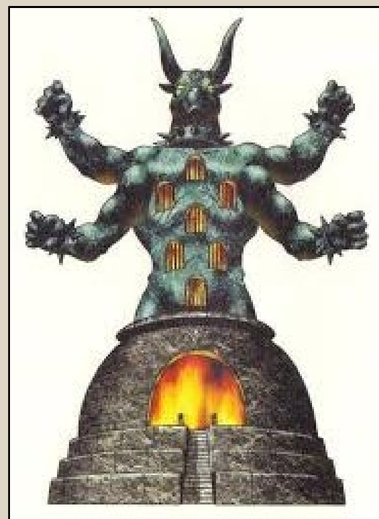
(I. Gergely pápa tanulságos Millitos-hoz írt teljes levelének angol nyelvű változata az alábbi webcímen elérhető: http://seab.envmed.rochester.edu/quotations/bede-31208.pdf)

Ez remek példája annak a bevetté vált katolikus stratégiának, miszerint ha meghagyják a pogányok szokásait, hiedelmeit és gyakorlatait némileg keresztényesített formában, akkor megnyerik őket az egyház számára. A különböző pogány kultúrák sajátos ünnepeit hagyták az adott terület hívőinek megtartani, a szélesebb körben gyakorolt ünnepeket pedig a későbbiek folyamán az egyetemes katolicizmus részévé tették. A Halloween-nek ez az utóbbi, méltányosabb sors jutott, amikor i.sz. 835-ben IV. Gergely pápa elrendelte, a Halloween/Mindenszentek ünnepének hivatalos katolikus ünnepé való tételét.

Enélkül a fordulat nélkül a Samhain minden bizonnyal megmaradt volna a kelták bizonyos elemei által gyakorolt helyi, sajátos tradíciónak. A babiloni misztériumokat öröklő, és azokat tovább éltető katolikus felekezetnek köszönhetően azonban az emberiség jelentős hányada által elfogadott ünneppé vált. Sátánnak gondja van arra, hogy megőrizzék hagyományait (ha rak is valami külső látszatot, fátylat a mélyebb tartalom leplezésére). Az némileg érthető, hogy a Sátán uralma és megtévesztése alá rekesztett pogányok urukat éltetik ünnepeik által. Az is érthető, hogy Sátán sikeresen visszaterelte a kereszténység nagy részét a maga ideáihoz. Egy dolog azonban érthetetlen és elfogadhatatlan, mégpedig az, ha Isten igaz népe közül bárki is visszatér ehhez az okádáshoz (*2Pét. 2:22; Gal.4:9*) azáltal, hogy valami módon részt vesz a Halloween megünneplésében. Emlékezzünk Illés próféta szavaira:

> **1Királyok 18:22** „Meddig akartok még kétfelé sántikálni? Ha az Úr az Isten, akkor őt kövessétek; ha meg Baal, akkor kövessétek azt!"

A Halloween babiloni eredete és a Baál imádathoz való kapcsolata

Ha végigmegyünk az ünnep történetén, ahogy e cikkben is tettük, akkor aránylag jól dokumentáltan követhetjük azt, hogy miképpen vezethető vissza a keresztényesített Mindenszentek ünnepe a pogány druidák Samhain ünnepéhez. De az ünnep gyökerei még ennél is mélyebbre vezetnek. Ha alaposabban megvizsgáljuk, akkor visszavezethetjük a szálakat egészen Babilonig, az emberáldozatokat követelő rítusok szülőhazájáig. Ennek egyik formája a kánaáni baál-imádat és moloch-imádat volt. Baál egy ősi, a mezőgazdasággal asszociált istenség volt, ilyenformán a görög Krónosz és a római Szaturnusz megfelelője. Ezek az istenségek mindannyian emberáldozatokat követeltek maguknak, úgy férfiakat, mint nőket, de elsősorban gyermekeket. Baál és Moloch követői elevenen elégették a gyermekáldozatokat. Alexander Hislop a *The Two Babylons* című könyvében közvetlen kapcsolatba hozza a druidák áldozati szokásait a baál-imádókéval: *"A druidák által imádott isten Baál volt, amint azt a 'Baál-tüzeik' is mutatják. Tudjuk, hogy ők emberáldozatokat adtak vérszomjas isteneiknek. Bizonyított tény, hogy gyermekeiket tűzbe vitték Moloch-ért, hiszen ez le van jegyezve a Jeremiás 32:35 és Jeremiás 19:5-ben, amiből látható, hogy mindkettő [a baál-imádat és druidizmus] ugyanannak a rendszernek a részét képezte."* (Hislop, The Two Babylons, 232. o.) Hislop véleménye szerint - s ezt sokan osztják - a Kahna-Baál (Baál papja) titulus szülte meg a kanibál kifejezést, amit az emberevőkre használunk. Tény, hogy a baál-papok és a druidák

alkalmanként fogyasztottak áldozataik húsából, s ezt már Plinius is lejegyezte az i.sz I. században. (Pliny, Natural History, xxx, 13) Számos, az ünnepnapok eredetét kutató további egyén szintén kapcsolatba hozza a Samhain-t a baál-imádattal:

"Több, Halloween-hez kötődő szokás az ősi Baál ünnepek hagyatéka. További idekötődő szokások pl. a druidák tüzében szenvedők jajkiáltásainak értelmezéséből való jóslást elevenítik fel." – **George William Douglas, The American Book of Days 569. o.**

"Halloween. Nem más, mint Samhain estéje ... az elsőszülött gyermekek feláldozása ... Samhain éjjele a rettenet és a veszély éjszakája volt." - **National Geographic.1977, Május, 625-626. o.**

„Az elsőszülöttek feláldozását feleleveníti a Dindshenchas [középkori ír verses eposz], amely leírja, hogy Samhain alkalmával gyermekeket áldoztak fel" - **Rogers, Nicholas. Halloween: From Pagan Ritual to Party Night, p. 17. o.)**

„November elsején ünnepelték Samhain-t (Halloween-t) … tüzek gyújtásával köszöntötték Baált" - Kelley, Ruth Edna, The Book of Hallowe'en, Lothrop, Lee and Shepard Co. Boston, 1919

„ ... mivel emberevők, és egyébként is nagyétkűek, és mivel tiszteletbeli dolognak vélik, hogy amikor apjuk meghal, elfogyasztják azt …" - **Strabo, Geography 4:4**

" ... ekkor a druidák meggyújtották a Baal-Tinne-t, Baálnak szent és igaz tüzét." - Wilde, Lady Francesca Speranza. Ancient Legends, Mystic Charms, and Superstitions of Ireland, 101. o.

A *Baal-Tinne* konkrétan a május 1-én gyújtott tüzekre utal, de neve nyilvánvalóvá teszi a druidák baál-imádatát. Május 1. szintén egy emberáldozati nap volt, ami ma a háttérhatalmi elit által kreált "munkások napjaként" vagy „munka ünnepeként" van újraértelmezve és világszerte ünnepeltetve.

A Szentírás gyakran tesz utalást ezekre a rettenetes pogány áldozatadásokra. Isten szemében a legnagyobb bűnök közé számított az, amikor népe, Izrael elfordult tőle és ezeknek az isteneknek kezdtek szolgálni, gyermekeiket a pogányok rítusai szerint a tűzben feláldozva:

Jeremiás 19:5 Magaslatokat építettek a Baalnak, hogy elégessék tűzzel fiaikat, amit egyáltalán nem parancsoltam, sem el nem rendeltem, de még csak eszembe se jutott.

Jeremiás 32:35 Magaslatokat építettek Baalnak a Ben-Hinnom völgyében, hogy ott fiaikat és lányaikat tűzbe küldjék Moloch tiszteletére, amit egyáltalán nem parancsoltam nekik, mert eszembe sem jutott, hogy ilyen utálatos dolgot megtehetnek; és így bűnbe vitték Júdát.

Közismert tény, hogy Izrael házának **tíz törzsét (a későbbi "elveszett tíz törzset") a bálványimádat miatt adta Isten az asszírok fogságába, s ez elsősorban** a baál-imádatot és az azzal kapcsolatos szokásokat jelentette. A kitelepített izraeliták között ott voltak a baál-imádó elemek és azok papjai is. A későbbiek folyamán az elveszett tíz törzs egy nagyobb hulláma a keltákként lett ismert, e néven tűntek fel, majd telepedtek meg Nyugat-Európában és a Brit szigeteken. Az idők folyamán az egykori baál-imádat némileg módosult és a baál-papok átadták helyüket a druidáknak. A kutatóknak nem volt igazán nehéz dolguk a hagyományok hasonlóságait és kapcsolatát felfedni. A különbségek felszínesek: pl. a korabeli Kánaánban és Babilonban egy Moloch képére készített szobor-katlanban égették el az áldozataikat, ezzel szemben a

druidák a *"Wicker Man"*-nak nevezett, gallyakból font, emberformájú ketrecbe zárva.

Megjegyzendő, hogy az elveszett tíz törzs nemzetségeinek csupán egy kis hányada volt bálványimádó. Amikor az első angolszász telepesek, a keresztény pilgrimek 1620-ban megvetették lábukat az észak-amerikai kontinensen, betiltották minden pogány eredetű ünnepet és hagyományt, köztük Halloween-t és a Karácsonyt is! A későbbi, egyre fokozódó bevándorlási hullámok miatt ez természetesen megváltozott, de Amerikában nem ünnepelték a Halloween-t egészen 1845-ig. 1845-50 között hatalmas éhínség sújtotta Írországot (a hírhedt "ír krumplivész") és csaknem egy millió ír bevándorló érkezett Amerikába, akik magukkal hozták a Samhain-t, illetve a Halloween-t.

A mostani korszak végére a kelta/angolszász nemzetek olyannyira elpogányosodtak, hogy vészjóslóan illik rájuk Ézsaiás proféciai üzenete:

> **Ézsaiás 28:18** Ti ezt mondtátok: **Szövetséget kötöttünk a halállal, és egyezségre léptünk a holtak hazájával.** Ha jön az elsöprő áradat, nem ér el bennünket, mert a hazugság lesz az oltalmunk, a hamisság a rejtekhelyünk.

Az okkult rendszerek összefonódásai

A Halloween a halál kultuszát ünnepli, a halált dicsőíti, ami egyben a luciferi titkos társaságok jellemzője is. A kivájt tök, és a számos titkos társaság által emblémaként használt koponya és csontok más formában, de ugyanazt szimbolizálják. A modern okkultizmusnak számos formája, "iskolája" van, amelyeknek egyenként megvan a maguk sajátos fókusza. Ugyanakkor a különböző okkult rendszerek szorosan kapcsolódnak egymáshoz, s egy ilyen kapocs a Samhain/Halloween, pontosabban az ősi október 31-i áldozati ünnep. Megtartják a boszorkányoktól a Sátán egyházán át a Bohemian Grove politikai elitjéhez tartozó tagságáig mindannyian:

> „Halloween története elkerülhetetlenül az ősi kelta Samhain fesztiválig megy vissza …" - **Skal, David J.** ***Death Makes a Holiday: The Cultural History of Halloween*, 20. o.**

> „Samhain: Ez a "boszorkányok újéve" s a legfőbb sabbat, amelyből minden egyéb [ünnep] ered." - **RavenWolf, Silver.** ***Teen Witch*, 42. o.**

> „A Halloween egyike a modern Witch-ek [boszorkányok] négy fő, vagy nagy-szombatjának, és ez a messze a legfontosabb és legnépszerűbb az általuk megtartott nyolc ünnep közül. A boszorkányok újéve Halloween-nel kezdődik, amit rítusok elvégzésével tartanak meg." **– Dunwich, Gerina,** ***The Pagan Book of Halloween*, 120. o.**

Halloween-t az Anton LaVey által megalapított Sátán egyháza is jeles ünnepnapként tartja meg:

> „Az egyén születésének napja után a két legfontosabb sátánista ünnepnap a Walpurgisnacht (május 1.) és a Halloween." - **LaVey, Anton Szandor.** ***The Satanic Bible*, 96. o.**

A sátánista egyház egy főpapja, Blanche Barton pedig a Church of Satan weboldalán a következőket írja az ünnepről:

> „Ez [Halloween] a legjámborabb embernek is megadja a lehetőséget arra, hogy egy éjszaka erejéig belekóstoljon a gonoszságba. Módjukban áll táncot lejteni az ördöggel … Azt látom, hogy ezen az éjszakán a világ minden táján összejönnek a sátánisták kis csoportjai, … hogy poharat emeljenek a pokol seregeire" http://www.churchofsatan.com/Pages/BBHalloween34.html

Az USA elitjének egy exkluzív klubja a Bohemian Grove, ahol nyaranta találkozik az amerikai politikusok és üzletemberek színe-java. Az itt végbemenő rítusok között található "a gondok elégetése" megnevezést viselő szertartás. A rítus gyakorlói druida kámzsákba öltöznek és jelképesen emberáldozatot adnak egy nagy bagolynak [a Halloween dekorációinak egy fontos kelléke a bagoly], ami szintén az egykori Baál és Moloch imádatához vezethető vissza.

Ahogyan a Karácsonynak, úgy a Halloween-nak is van egy erősen kommersz oldala, s az ünnephez kapcsolódó dekorációknak, maskaráknak, a kizárólag csak erre az alkalomra csomagolt édességeknek óriási forgalma van. Ez pedig azt jelenti, hogy az oktalan fogyasztók hatalmas további bevételhez juttatják azokat a multinacionális óriásvállalatokat, amelyeket a beavatott luciferiánus háttérhatalmi elit birtokol. Sátán és beavatottai az emberiség elpusztítását tűzték ki célul, és nem csak hogy megünnepeltetik az emberekkel a halálukat, de még jól meg is fizettetik velük azt.

Melléklet

Jack – O- Lantern – a tökfej lámpás/halálfej

Bár korábban már némileg érintettük, néhány további megjegyzést idézünk a Halloween legjellegzetesebb szimbólumával, a kivilágított tökfejjel kapcsolatban. The Jack-O-Lantern – The World Book Encyclopedia, 1977-es kiadásának, 9. kötete, 24-26. Oldalain ez áll: *"A külsőleg ártalmatlan, kivilágított tök arc, a "Jack-O-Lantern' a kárhozott lelkek ősi szimbóluma"*. Az Occult Conceit című könyv 190. oldalán pedig ezt olvashatjuk: *"A gyertyával kivilágított tök koponya azokat a házakat vagy otthonokat jelölte meg, amelyek szimpátiával voltak a sátánisták iránt, és ezáltal kiérdemelték a kegyelmet, amikor az éj terrorja elkezdődött."*

„Kivájva és egy gyertyával kivilágítva a halált és a szellemvilágot szimbolizálják." (Thompson, Sue Ellen. *Holiday Symbols and Customs*, 256. o.)

"… A Jack-o'-lantern, ahogyan azt a hagyományos ünnepi formájában látni szoktuk, a halálfejet jelképezi, a háromszögben kivágott orr és a fogazat feltüntetése ezt azonnal elárulják." (Skal, David J. *Death Makes a Holiday: The Cultural History of Halloween*, 38. o.)

Maskarák, álarcok

A maszk, vagy álarc viseletének hosszú okkult történelme van. Az antik világban a maszk felvételével démoni entitásokat "hívtak meg" magukba az emberek.

> „A maszkot [rituális módon] viselő személy úgy érzi, hogy egy mély belső változáson ment keresztül, és ideiglenesen felveszi a maszk által reprezentált isten vagy démon tulajdonságait." **- Biedermann, Hans.** *Dictionary of Symbolism*, **218. o.)**

A modern okkult körök "álarcos báljain" is hasonló szerepet tölt be a maszk, amikor az orgiákon az emberek ideiglenesen levetik hétköznapi identitásukat. Nem csoda hát, hogy a druidák rítusaiban is szerepet kapott ez a viselet. Miközben a tűzben égő ember vagy állat a haláltusáját vívva üvöltött, a közönség állatbőrökből és állatfejekből készült maskarákban ugrándozott, kántált és táncolt a tűz körül.

Kapcsolódó cikkek:

- Pogány ünnepek vagy Isten ünnepei - melyik?
- Miért nem ünnepeljük a karácsonyt?
- 4000 éves Karácsony?
- Május 1

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Miért nem ünnepeljük a karácsonyt? [CB24]

Christian Churches of God

Email: p.poli@mailcity.com

http://www.churchofgod.hu

Ez a több részre felosztott írás a karácsonyi ünnepekkel kapcsolatos népszerű hagyományok pontos eredetével foglalkozik, majd ismerteti az Isten által elrendelt szent ünnepnapokat, amelyek megtartását Isten elvárja tőlünk.

A témák:

1. Az ünnepi idény

Az ókori Rómában volt egy ünnep, amelyet decemberben ünnepeltek. Az egész ünnepség a téli napforduló megünneplésén alapult. Ezt a ünnepet Szaturnáliának hívták, Saturnus isten ünnepének, aki a vetőmag és a bor (szőlőművelés) istene volt.

Mi az a napforduló?

A napforduló az az időpont, amikor a Nap évi látszó mozgása során a legtávolabb kerül az égi egyenlítőtől. Ez

kétszer van egy évben, a két napéjegyenlőség között.

Mi az a napéjegyenlőség?

A napéjegyenlőség akkor van, amikor a Nap évi látszó mozgása során keresztülhalad az égi egyenlítőn. Ez is kétszer történik meg egy évben.

A rómaiak december 25.-én ünnepelték a téli napfordulót. Az északi félgömbön ilyenkor tél van.

A Római Birodalom ideje alatt ez az ünnepség 7 napon át tartott, december 17.-től december 23.-ig.

A fesztivált 3 részre osztották:

1. Szaturnália: december 17.-től ünnepelték, és Saturnus isten tiszteletére rendezték meg.

2. Opali: december 19.-én ünnepelték, és Opisnak, a Föld istenének és Saturnus feleségének ajánlották fel.

3. Sigillaria: december 22.-től 23.-ig ünnepelték (a Szaturnálianak 6. és 7. napján). Sigillaria ideje alatt méhviaszból formált játékokat készítettek, és ezt árusították. Ezekkel a játékokkal ajándékozták meg a gyerekeket az ünnep végén. Ez a magyarázata annak, honnan ered az a szokás, hogy ajándékokat adnak a gyerekeknek karácsony idején.

méhviasz – A Britannica Encyclopaedia a méhviaszról:

A Szaturnália ünnepe egy államilag elismert hivatalos ünnep volt, e napon nem kereskedhettek, és a tanítás is szünetelt. Mindenki részt vett a lakmározásban és a vigasságban. Fogadásokat, díszvacsorákat rendeztek. Ekkor még a rabszolgák is élvezhették a szabad emberek különböző kiváltságait.

A rómaiak minden évben több napon át ünnepelték a Szaturnália ünnepét, amely végülis a ma karácsonynak nevezett ünnep részévé vált.

A ma használt kifejezés: „az ünnepi időszak" eredetileg a Szaturnália ünnepségre vonatkozott, s innen eredően került át e kifejezés ma a karácsonyi ünnepek időszakára.

2. Miért éppen december 25.-e?

A Julián (Juliánus) naptár december 25.-re tette át a napfordulót.

Mi a Julián naptár?

A Julián naptárt Julius Cézár, a Római Birodalom uralkodója készítette 46 évvel a Krisztus születésének meghatározott dátuma előtt.

December 25.-ét a legyőzhetetlen Nap istenének, Mithrásznak a születésével azonosították, aki a Mennyei anya-istennőtől született. Ettől a naptól kezdve a nappalok hosszabbodnak, az éjszakák pedig rövidülnek. Azt hitték, hogy a nappalok meghosszabbodásával maga a Nap is életerősebbé vált.

3. A Nap születése

Mithrász születésének megünneplése hasonló volt a karácsony megünnepléséhez. A Római Birodalomban a Mennyei anya-istennő és fia imádata nagy népszerűségnek örvendett.

Ez az imádat túlélte a kereszténység államvallássá tételét Konstantin (római császár) által, s így maradt életben.

A Mennyei anya-istennő és fia különböző formákban való ábrázolása egyáltalán nem keresztény eredetű. Augustus császár napjaiban a papok ugyanúgy ábrázolták és kiállították, mint a szerzetesek a középkorban.

A Mennyei anya-istennő a keresztény hitbe a szűz Mária formájában került be.

Krisztus anyjának neve Mariam volt, nem Mária. Mariamnak bizonyítottan több gyermeke született, az anya-istennőtől eltérően, aki csak egy fiúnak adott életet és valójában őt tisztelik hódolattal a katolikus vallásban.

4. A háromkirályok

A napimádati ünnepekkel kapcsolatos háromkirályok nem ugyanazok a bölcs emberek, akikről a Biblia beszél. A három király látszólag kapcsolatban van a Karácsony 12 napjával.

A december 25.-től január 05.-ig tartó időszakot úgy ismerjük, mint a karácsony 12 napját. Karácsony 12 napja a napforduló napján kezdődött, vagyis december 25.-én. A tizenkettedik éjszakát nevezzük a vízkereszt (január 6.) előtti éjszakának.

A Biblia nem tesz említés a keletről érkező emberek számáról. Azonban említést tesz a három ajándékról. Azon kívül a Biblia nem királyoknak nevezi ezeket az embereket, hanem mágusoknak, ami ekkor a bölcs embereket jelölte.

Máté 2:1-12 **1** A mikor pedig megszületik vala Jézus a júdeai Bethlehemben, Heródes király idejében, ímé napkeletről bölcsek jövének Jeruzsálembe, ezt mondván: **2** Hol van a zsidók királya, a ki megszületett? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és azért jövénk, hogy tisztességet tegyünk néki. **3** Heródes király pedig ezt hallván, megháborodék, és vele együtt az egész Jeruzsálem. **4** És egybegyűjtve minden főpapot és a nép írástudóit, tudakozódik vala tőlük, hol kell a Krisztusnak megszületnie? **5** Azok pedig mondának néki: A júdeai Bethlehemben; mert így írta vala meg a próféta: **6** És te Bethlehem, Júdának földje, semmiképen sem vagy legkisebb Júda fejedelmi városai között: mert belőled származik a fejedelem, a ki legeltetni fogja az én népemet, az Izráelt. **7** Ekkor Heródes titkon hivatván a bölcseket, szorgalmatosan megtudakolá tőlük a csillag megjelenésének idejét. **8** És elküldvén őket Bethlehembe, mondta nékik: Elmenvén, szorgalmatosan kérdezősködjetek a gyermek felől, mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek és tisztességet tegyek néki. **9** Ők pedig a király beszédét meghallván, elindulának. És ímé a csillag, a melyet napkeleten láttak, előttük megy vala mind addig, a míg odaérvén, megálla a hely fölött, a hol a gyermek vala. **10** És mikor meglátták a csillagot, igen nagy örömmel örvendezének. **11**És bemenvén a házba, ott találák a gyermeket anyjával, Máriával; és leborulván, tisztességet tőnek néki; és kincseiket kitárván, ajándékokat adának néki: aranyat, tömjént és mirhát. **12** És mivel álomban meginttettek, hogy Heródeshez vissza ne menjenek, más úton térének vissza hazájokba.

5. A karácsonyfa

A karácsonyfa feldíszítésének szokása Attis isten imádatának szokásaiból ered.

Ki volt Attis?

Attis egy pogány isten volt, akit fára feszítettek. A fenyőfa kivágása, ezüsttel és arannyal való feldíszítése Attis halálát és újjászületését jelképezi, tetején egy hatágú csillaggal, ami az ő áldozatára mutat. A fák díszítésének szokása kapcsolatban áll azzal az ősi hiedelemmel is, miszerint a fákban szellemek élnek. A görögök által imádott Adonisz Attishoz hasonlatos pogány isten volt. Attis, a termékenység istene kiherélte önmagát egy fenyőfa alatt, ami után elvérzett (Britannica E.).

Attis jelképe a fenyőfa volt, amelyet imádtak, és amit neki szenteltek. Azért tartották a fenyőfákat szentnek, mert azok télen is zöldek maradtak, amikor más fák már elveszítették leveleiket.

Attisnak a fenyőfákra akasztott emblémái az idők során meg lettek változtatva a napra, majd az angyalokra, amelyeket a fenyőfa tetejére erősítettek. Az olyan karácsonyfa-díszek, mint a nap, a hold és a csillagok könnyen azonosíthatók a karácsonyfagömbbökkel, az arany és ezüst selyemszálakkal. A korai Közép-Keleten Attist Baálként ismerték, aki Astarte (másként Istar vagy Easter) hitvese volt. A Biblia elítéli ezt pogány gyakorlatot. Jeremiásnál azonosíthatjuk a karácsonyfa leírását, és figyelmeztetnek bennünket, hogy ne kövessük a körülöttünk élő emberek pogány szokásait.

Jeremiás 10:2-5 2 Ezt mondja az Úr: A pogányok útját el ne tanuljátok, és az égi jelektől ne féljetek, mert a
pogányok félnek azoktól! **3** Mert a népek bálványai csupa hiábavalóság, hiszen az erdő fájából vágják azt; ácsmester
kezei készítik bárddal. **4** Ezüsttel és arannyal megékesíti azt, szegekkel és pőrölyökkel megerősítik, hogy le ne
essék. **5** Olyanok, mint az egyenes pálmafa, és nem beszélnek; viszik-hordják őket, mert mozdulni nem tudnak. Ne
féljetek tőlük, mert nem tehetnek rosszat; de jót tenni se képesek!

6. A karácsonyi fények és gyertyák

A Szaturnália ünnep alatt szokás volt az, hogy a méltóságosok vékony viaszgyertyákkal ajándékozták meg az egyszerűbb embereket. A gyertyákat használták még a mennydörgés és a vihar istenének távoltartására, valamint a boszorkányok és rossz szellemek elriasztására. Az égő gyertyákat ilyenkor a szent tölgyfára erősítették.

7. A Mikulás

Modern korunk Mikulása az amerikai fogyasztótársadalom egy eltorzult kelléke lett. Az amerikaiak eredetileg a német és holland néphagyományokból vették át a Mikulással kapcsolatos szokásaikat, amit mára teljesen a világi kommersz társadalom részévé tettek.

A történelemben valóban élt egy személy, akit Szent Miklósnak, illetve a Mürai Miklósnak neveztek. Ő a kis-ázsiai Müra (Myra) püspöke volt, aki 345-ben vagy 352-ben halt meg.

A vele kapcsolatos legenda úgy szól, hogy hároméves béréből három arany labdát öntött, amelyeket aztán szegény családok házába gurított be. Az egyik ilyen labda törtenetesen egy harisnyába gurult bele, és ez az eredete annak a szokásnak, hogy a karácsonyi ajándékokat harisnyába teszik.

A három aranylabda a kereskedők maradandó jelképévé vált, és mivel zálogházakba kerültek, ezért Szent Miklós a kereskedők (!) védőszentjévé vált.

A Mürai Miklós példáját követve, a szegények hasonló módon való megajándékozását később a francia apácák tették szokássá. Az apácák az ajándékokat alamizsnás dobozokban osztották ki december 26.-án. Emiatt hívják a karácsony utáni napot csomagosztó napnak.

Németalföldön a Mikulás úgy ismert, mint Sinterklaas. Sinterklaas egy püspök volt, püspöksüveggel a fején, és vezetett egy könyvet, amelybe a jó és gonosz cselekedeteket írta be. Egy pásztorbotot tartott a kezében, és fehér

lován a háztetők fölött lovagolt. Sinterklaasnak volt egy szolgája, akit Fekete Péternek neveztek. Hollandiában elterjedt szokás, hogy a gyerekek a kémények körül Sinterklaasnak énekelnek. Fekete Péter a kémény tetején hallgatja, és eldönti, vajon a gyerekek megfelelő énekeket énekelnek-e, és megfelelnek-e a Sinterklaas lovának felajánlott eledelek, a sárgarépák és széna formájában. Az ajándékokat azután a kéményen keresztül bedobva adja oda a gyerekeknek.

Sinterklaas Amsterdam város védőszentje, és azoké a tengerészeké, akik az amsterdami kikötőből indultak útnak vitorláikkal.

A Sinterklaas szó német eredetű, és Woden isten nevéhez kapcsolódik (így kapjuk a 'Wodenesday' szót, ami azt jelenti: Woden napja, angolul ma Wednesday-nek mondjuk). Woden egy fontos istene volt a germán, teuton népeknek, de ismert és tisztelt volt az ősi angolok számára is. Woden (Odin) – aki egyébként egy valóban élő, történelmi személy volt – köré egy egész mitológia épült. E mitológiák leírása szerint Woden fehér lován a levegőt átszelve vágtatott, hosszú, kecsesen lengő palástjában. Emellett hosszú fehér szakálla volt, és egy hatalmas sapkát viselt. Úgy tartották, hogy a bölcsesség birtokosa volt (ugyanis e célból feláldozta az egyik szemét), és egy könyvet hordott a kezében.

8. A Mikulás manói

A Shetland-szigetek lakói nevezték el az ünnepi idényt ***Yules***-nek, azaz karácsonynak. Hét nappal a karácsony előtt a földben lakozó manókat (trows) a föld felszínére engedték, ha ők ki szándékoztak oda menni. Az ünnepek utolsó napján a shetlandiak visszakergették a manókat földalatti otthonaikba. Ezt a szokást *saining*-nek nevezték. A saining-et pontosan kellett végrehajtani ahhoz, hogy a manóktól megszabadítsák a térséget, akiket másképpen szürke népnek is neveztek. Innen ered egyébként a modern mítoszok vagy legendák „szürke idegen" kifejezése is.

9. A karácsonyi kalács

A Szaturnália ünnepét követően volt egy ünnep, amelyet a Bolondságok ünnepének hívtak. Ez december 25.-től január 06.-ig tartott. Ez alatt az idő alatt választottak egy királyt, vagy néha egy királynőt. Ez a választás karácsony 12 napjának 12. éjszakáján, (azaz január 5.-én) sorshúzás által történt. Eredetileg babot sütöttek egy kalácsban, a királyt és a királynő választásának alkalmából. A sok bab között a színes babok jelképezték a királyt vagy a királynőt. Angliában a királyt egy kalácsba tett babbal, a királynőt pedig egy borsóval választották. Később a babokat érmekkel helyettesítették.

10. A magyal, a borostyán és a fagyöngy

A piros és a zöld színek az ókori pogány vallásgyakorlat színei. A karácsonyi díszeken látható bogyók és levelek, a magyal, a borostyán és a fagyöngy zöldek és pirosak. A borostyán szent volt Attis isten imádói számára, és papjai borostyánt ábrázoló tetoválásokat viseltek. A tölgyön talált fagyöngy különösen a druidák és árják számára volt szent. Ennek részben az volt az oka, hogy mivel a fagyöngy felülről terjeszkedik el a fán, és soha nem érinti a talajt, ezért úgy vélték: a mennyekből szállt a fába.

11. A karácsonyi fatuskó (Yule)

A karácsonyi fatuskó elégetése a németek szokása volt. Ez egy ismert ősi szokás volt már 1184 előtt is, amikor a lejegyzések szerint Ahlen plébánia papja Munsterlandból hozott egy farönköt, hogy meggyújtsák azt ünnepi

tűzként az Úr születésnapjának megünnepléséhez. A tüzek és gyertyák fényével a Napot szándékozták segíteni, hogy annak újra kigyúljon a fénye.

12. A karácsonyi mítosz modernebb kiegészítései

Kriss Kringle (Jézuska): Ez a megnevezés az európai bevándorlókkal került az Egyesült Államokba. A Christkindl azt jelenti: gyermek Krisztus, és ebből kapjuk meg a Kriss Kringle kifejezést.

A Knickerbocker mesék: Washington Irvine úgy ábrázolja a Mikulást, mint egy manót, aki kiosztja a harisnyákat.

A rénszarvas: Clement Clark Moore a Szent Miklós látogatása c. versében - amelynek címét későbben megváltoztatták az *Ez történt a karácsony előtti éjszakán* címűre - bemutatja a nyolc rénszarvast, amelyek hagyományosan a mennydörgés és villámlás istenét elevenítik fel az olyan nevekkel, mint a Donner és Blitzen.

A Mikulás közismert arca: 1931-ben, a skandináv Haddon Sundblom reklámcélú megbízást kapott a Coca Cola Társaságtól, és – saját arcképét felhasználva – megfestette a Mikulást, amit így ő jelenített meg az elkövetkezendő 25 évben.

1941-ben Gene Autry énekelte a *Rudolf a piros-orrú rénszarvas* c. dalt, és ez volt egyelőre az utolsó kiegészítés.

Azok a színek és mondák, amelyek körülveszik ezt az emberi alakot, vagy ahogy ma ismerjük: a Mikulást, egy 3000 éves pogány bálványimádásnak és kereskedelemnek a végtermékei.

13. Mit mond a Biblia Krisztus születésének időpontjáról?

Úgy tűnik, Krisztus a Sátoros ünnepek ideje körül születhetett (Szeptember/Október) i.e. a 8.-5. évek között. A Biblia azt mondja, azon az éjjelen, amikor Krisztus megszületett, a pásztorok kinn voltak a mezőn és őrizték a nyájukat (*Lukács 2:8*). Ez lehetetlen lett volna decemberben, mint ahogy a juhokat sem tartották már akkor kint a mezőn. December a lunáris naptár kilencedik hónapja körülre esne, és köztudottan ekkortájt a világnak ezen a részén már hideg és esős az idő, s ezt a Biblia is megerősíti (vö. *Ezsdrás 10:9*).

Jézus Krisztus valós születésnapja nem december 25-re esett. Emellett sem az apostolok, sem a korai keresztény egyház nem ünnepelte meg Krisztus születésnapját semmilyen formában. A Biblia nem ad pontos információt arról, hogy mikor született Krisztus, és egyébként sincs semmi utasítás a születésnapja megünneplésére.

14. Milyen ünnepeket tartsunk?

Sehol a Bibliában nem találunk utasítást, vagy akár csak egy utalást a karácsony megünneplésére. Viszont a Biblia megadja nekünk az évenkénti ünnepnapokat, amelyeket meg kell tartanunk. Ezek a szent ünnepnapok azon a ünnepeknek a sorozata, amelyek által betekintést nyerhetünk Isten megváltási tervébe.

Az évenkénti szent ünnepnapok:

Pászka és a kovásztalan kenyerek ünnepe,
Pünkösd,
A trombiták ünnepe,
Az engesztelés napja,
A sátoros ünnepek, és
Az utolsó nagy nap

Ezeknek a szent ünnepnapoknak a felsorolása megtalálható *Mózes harmadik könyvében 23:1- 44* és *Mózes ötödik könyvében 16:1-16.*

Kapcsolódó cikkek:

- **4000 éves karácsony?**
- **COG - Pogány ünnepek vagy Isten ünnepei - melyik?**

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI
CHURCH OF GOD

SZOMBATNAPI ÜZENET
120.26.9.27/2003.12.20.

4000 ÉVES KARÁCSONY?

Közeledik a karácsonyi időszak, s újra felelevenednek a vele járó sajátos szokások és hagyományok. Különösen a nyugati világ kultúrkörében - de valójában szerte a világon - ilyenkor szokás a fenyőfák feldíszítése, ajándékok osztása, bizonyos vallási szertartások stb. Egyes nemzeteknek vannak még eltérő, csak rájuk jellemző egyedi szokásaik, tradícióik is erre az idényre. Egy téren azonban hasonlatosak: a Karácsonyhoz kötődő szokások mindegyike egy – valahonnan az ősi múltból fennmaradt – vallásos indíttatású, de emberi hagyományokon alapuló tradíció. A legtöbb ember számára magának a Karácsony megünneplésének az eredete teljesen ismeretlen, s valószínűleg meglepődnének, ha megismernék a gyökereit. Vajon hányan tudják pl. azt, hogy voltak keresztények, akik elvetették, sőt betiltották a Karácsony ünneplését hosszú időn át? Az amerikai kolóniák némelyikén pl. szó szerint a törvényben is tiltották Karácsony megünneplését 1659-től egy ideig. Ez persze mit számít a mai embernek?

A Karácsony szelleme szinte teljesen átitatja a hangulatot ezidőtájt – a szánkók csengői, a fák felkészítése, a gyermekek számára felidézett Mikulás, aki a repülő rénszarvasok által húzott szánkóján ajándékokat hoz a "jó" gyerekeknek, mind-mind szoros és kedvelt velejárója az idénynek. Az is elfogadott tény, hogy a Karácsonyt ünneplő emberek számára többet jelentenek ezek a mitológiákon alapuló emberi hagyományok, a díszítések, a túlzásokig vitt vásárlások és a vele járó gyarló kereskedelmi hasznok, mint Jézus Krisztus születése, személye vagy üzenete. Akiről és amiről pedig ez az ünnep állítólagosan szól.

Ironikusan, a katolikus templomokban vagy egyéb "keresztény" gyülekezetekben a Karácsony közeledtével minden évben kötelességtudóan felhívják a "hívők" figyelmét arra, hogy ebben az évben illene Krisztust visszaállítani a Karácsony központjába. Szinte közhellyé vált a pulpitusról elhangzó felhívás: "Krisztus születésének ünneplése legyen a lényeg ezen a Karácsonyon."

De tegyük fel a jogos kérdést: valóban Krisztus születésének emlékét szolgálja-e ez az ünnep, vagy valami egészen más háttere van?

Számtalan könyv és történész tudósít bennünket arról, hogy a Karácsonnyal kapcsolatos hagyományoknak valójában semmi közük nincs Krisztushoz, vagy a bibliai kereszténységhez. Sőt, ma már keresztény körökben is gyakran felismerik és hangoztatják ezt a tényt, több könyvet megírtak a támával kapcsolatban. Egy ilyen könyv pl. Earl Count-nak, az Episzkopális Egyház egyik lelkészének könyve, *4000 Years of Christmas: a Gift From the Ages* (1997), (a Karácsony 4000 éve: Ajándék az elmúlt korokból). Ebben a könyvben az író részletesen bemutatja a karácsonnyal kapcsolatos hagyományok és az ősi babiloni szokások kapcsolatát. Vázolja például, hogy a Karácsony tizenkettedik napján történő ajándékosztás egy közkedvelt, pogány babiloni szokásból maradt fenn és került be a keresztény Karácsony hagyományai közé. A könyv rámutat arra is, hogy az angolszász világban közkedvelt, és a Karácsony ünneplésének fontos kellékeként használt *mistletoe* (fagyöngyök) a druidák misztériumrítusainak a valláskelléke volt (A druidák a babiloni származású Baál-papok leszármazottai voltak, akik az asszír fogság elől elmenekülő Dán törzsének egy elemével kerültek Írországba). A december 25-ik napja megünneplésének pedig köztudottan sokkal több köze van a rómaiak ez időre eső Szaturnália ünnepéhez, mint Krisztus születéséhez, Aki a bibliai utalásokból kivehetően valamikor kora ősszel születetett meg.

Ünnepelt-e Karácsonyt a korai egyház?

Az Újszövetségben egyetlen helyen sem találhatunk utalást arra, hogy Krisztus születésnapját bármikor megünnepelték volna a tanítványai, vagy a korai egyház.

Sőt a harmadik században, amikorra a kereszténység arculata már javában megváltozott, még ekkor is vitatták a Karácsony létjogosultságát. Origenész, a katolikus teológus pl. kijelentette, hogy a Karácsony ünneplése bűn, mert annyira mélyen pogány eredetű.

A keresztényeknek kezdettől fogva nehéz dolguk volt hitüket tisztán tartani a körülöttük lévő pogány világ szokásaitól. Az első századi Korinthus pl. telített volt a különböző politeista vallásokkal és pogány vallásgyakorlatokkal. A korinthusi templomokban szokás volt a templomi prostituáltak használata, a rituális szexualitás, papjaik pedig odaadóan áldoztak a római, a görög és a babiloni isteneknek. A pogány szokások mindig is elfogadhatatlan pogány szokások maradtak az igaz keresztények számára.

Pál apostol a korinthusi keresztényeknek írt levelébe éppen attól óvja az ottani hívőket, hogy tartsák magukat tisztán ezektől a pogány hagyományoktól, mert azok a Sátánnal közösködők sorába teszi őket.

> **1Korintus 10:19-22** **19** Mit mondok ezzel? Hogy a bálványáldozat valami *erővel* bír? **20** Ellenkezőleg, hogy amit áldoznak, ördögöknek és nem az Istennek áldozzák. Nem akarom, hogy ördögökkel legyetek közösségben. **21** Nem ihattok *egyszerre az* Úrnak poharából és ördögök poharából. Nem részesedhettek *egyszerre* az Úr asztaláról és ördögök asztaláról. **22** Vagy felharagítsuk az Urat?

Az apostol itt kijelenti, hogy aki részt vesz a pogányok vallásszokásaiban, az az ördögök asztaláról eszik. Ha már egyszer megtisztultak a pogányságtól, akkor az Úr asztaláról kell enniük, Vele kell közösségben lenniük. Vagy-vagy, nem pedig ez is, az is. Az vitathatatlan, hogy Pál nem csak bizonyos pogány szokásokat és gyakorlatokat ítélt el, hanem mindet.

A korai keresztények számára természetesen nem volt ismeretlen az ősi eredetű, római Szaturnália ünneplése, amit a pogányok december hónap utolsó napjaiban tartottak meg, Szaturnusznak, a mezőgazdaság istenének tiszteletére. Számos más ősi pogány vallás tartott fesztiválokat ugyanebben az időszakban, az északi félteke téli napfordulójának az idején, amikor a legrövidebbek a napok, és az isteneiknek fesztiválokkal jártak kedvükbe, hogy visszahozzák a napot és vessenek véget a télidőnek. A télbúcsúztatás még ma is sok helyen gyakorolt szokás.

A római Szaturnália ünnepség része volt a túlzott lakmározás, a részegségig tartó iváazat, és számos más olyan gyakorlat, ami szöges ellentétben áll Krisztus tanításaival. S mégis, ez az ünnep egy idő után a Karácsony néven ismert keresztény ünneppé vált. Mi oka volt a változásnak, ami a korai keresztények pogány szokásokat elutasító magatartását megváltoztatta a későbbi kereszténységen belül? Hogyan fogadták el és kezdték odaadóan gyakorolni végül azokat a gyakorlatokat, amiktől Pál egykor óva intette a hívőket, és tették mindezt Krisztus nevében?

Már a korai keresztényekre is hihetetlenül erős pogány nyomás nehezedett, nem ok nélkül figyelmeztette őket az apostol, hogy az egy igaz Isten imádatát nem keverhetik pogány elemekkel. Ahogy azonban az egyház tagjainak száma rohamosan növekedett, egyre nagyobb számban voltak olyanok, akik csak külsőségekben tértek meg és vették fel a keresztény vallást, de nem akarták feladni a hagyományok által mélyen beléjük ékelődött pogány vallási szokásaikat. Emellett, ahogy Dr. Count összegzi ennek a kereszténységen belül végbemenő küzdelemnek a pogányok javára billenő okát: "A pogányok számára a Szaturnália az élvezet és örömök ünnepe volt, amit nem kívántak feladni."

Az igaz keresztények mélyen megvetették és utálatosnak tartották az ilyen túlzásokkal teli megünneplését egy – amúgy sem létező – pogány istennek. A keresztényeknek kezdettől fogva egy nehéz harcot kellett megvívniuk, de odaadó szándékukban állt a tobzódó római pogányok igazságra hívása.

> "A kereszténységet ekkortájt már egyre nagyobb betért tömegek duzzasztották, de az egyházatyákat hamarosan megriasztotta annak felismerése, hogy a kereszténység a pogány szokások inváziója alatt áll. A Szaturnália megünneplésének népszerűsége annyira erős volt, hogy a betérek egyre nagyobb tömegei egyszerűen nem voltak képesek azt lerázni magukról. Az egyház

először betiltotta, de ez hiábavaló volt. Amikor a folyó egy elmozdíthatatlan akadályba ütközik, akkor azt megkerüli, és tovább folyik. A Szaturnáliát nem lehetett sem betiltani, sem megszabályozni" (36.old).

Miért ünnepelnek a december 25-i dátumon?

Az egyház a december 25-i dátum mellett döntött, ezt jelölték meg Krisztus születési dátumaként, ami a római Brumália ünnep napja, közvetlenül a Szaturnália után. Krisztus valós születése nem történhetett ezidőben a Bibliából levonható következtetések alapján.

Ez a dátum egybeesett a Mithraizmus nagy fesztiváljával is, a perzsák napistenének ünnepével. Aurelianus császár i.sz. 274-ben a legyőzhetetlen nap ünnepnapjává nyilvánította december 25-ét. Csak idő kérdése volt, és az Isten Fiának "születési ünnepe" megkülönböztethetetlen lett a nap istenének ünnepétől a többszázezer, kereszténységet felvett ember számára a római birodalomban.

Ahelyett, hogy Krisztus valós népeként kiállva az igazság mellett, valós változást mutattak és hoztak volna a világba, a névleges kereszténységet változtatta meg az a pogány világ, amelyet át kellett volna formálniuk és meg kellett volna téríteniük!

Dr. Count kitér ennek az átalakulásnak az eredményeire: "Egy i.sz 742-ből fennmaradt levél szerint Szent Bonifác arról panaszkodik Zakariás pápához, hogy a pogány frankok és alemánok között végzett hittérítő munkáját eredménytelenné teszi a római keresztények örömhajhászó gyakorlatainak rossz példája. A frankok és alemánok a kereszténység felvételének küszöbén álltak, de elriasztották őket a római keresztények túlzásokkal teli karneváljai és mulatozásai.

"Amikor Bonifác megpróbálta korlátozni a náluk is terjedni kezdő ünnepi túlkapásokat, azt a választ kapta, hogy ugyanezeket az ünnepi gyakorlatokat látták Rómában a Szent Péter bazilika árnyékában is. Zakariás pápa válaszlevelében szégyenteljesen beismerte, hogy a rómaiak valóban rendkívül rossz viselkedést tanúsítanak a karácsonyi ünnepek alatt" (53. old).

Évszázadokon át fejlődő hagyományok

Az elkövetkező évszázadokban a Karácsony megünneplése tovább "gazdagodott" az olyan germán, skandináv és kelta pogány hagyományokkal, mint az örökzöld fák feldíszítése, a koszorúk és fagyöngyök (mistletoe) kifüggesztése stb.

A középkori Európában a karácsonyi ünnepek alkalmával továbbra is megmaradtak a Szaturnáliára jellemző, túlzásba vitt ünnepségek.

Dr. Penne Restad a *Christmas in America: a History* című könyvében kitér az amerikai keresztények között felvetődött morális kérdésekre az ünneppel kapcsolatban:

"A klérus egyes elemei szerint az elbukott emberiségnek szüksége van egy örömteli időszakra, még ha túlzásokba is esnek, amennyiben mindazt keresztényi erények vezérlik. Mások szerint minden olyan pogány hagyományt el kell távolítani, ami az ünnepre rárakódott. A kevésbé gyakorló keresztények pedig felháborodtak és tiltakoztak az egyház által előtervezett törvények bevezetése ellen, s minden ellen, ami az ünneppel járó szokásokat korlátozni szándékozta. Az egyház fenntartotta abba vetett reményét, hogy az ünnep szentsége felülkerekedik, és előbb-utóbb megtisztul, ahogyan az egykori pogányok is feladták szokásaikat, amikor keresztényekké váltak" (1996. 6.old).

Ez sajnálatosan, de természetesen soha nem történt meg. A középkor után bizonyos protestáns körök megpróbálták a Karácsonyt is reformálni, de nemigen hoztak valós változásokat. Az angol puritánok heves harcot vívtak a Karácsony tartása ellen, ők nem tartották keresztény ünnepnek. Az amerikai Massachausetts államban pedig betiltották 1659-ben, de a határozat annyira népszerűtlennek bizonyult, hogy tiltását megszüntették 1681-ben .

Az *U.S. News & World Report* hírmagazin egy korábbi, Karácsony körüli számának fő cikke a "Karácsonyt keresve" címet viseli. Ebben többek között ez áll: *"Amikor a Karácsony ünneplése Amerika partjaira érkezett, nemigen volt nagy jelentősége. A koloniális időszakban Krisztus születésnapja csupán egy szociális ünnep volt – ahol egyáltalán ünnepelték... A new englandi puritánok pedig határozottan megtagadták ennek az ünnepnapnak a tartását"* (1996. dec. 23. szám, 60.old).

A modern kori kereszténység inkább amiatt aggódik, hogy az Isten Fiának – állítólagos – születésnapja a fogyasztói társadalom áldozatává lett, ahol a Mikulással élen járó karácsonyi felvonulásokat és parádékat különböző üzletek szponzorálják, aminek közvetítését néhány perces időközönként reklámok szakítják meg. Az tény, hogy a fogyasztói társadalmakban a karácsonyi időszak az év legforgalmasabb, így üzletileg legfontosabb időszakává vált, s messze háttérbe kerül az Isten iránti tisztelet.

Való igaz, hogy sokak vágynak őszintén egy olyan karácsonyi idényre, amit inkább a szellemi dolgok jellemeznek és vezérelnek, mint az üzleti érdekek. De legyünk őszinték önmagunkhoz, mert a probléma talán nem is annyira az elüzletiesedett Karácsonnyal van, mint inkább magával a Karácsonnyal.

Vissza lehet-e Krisztust helyezni a Karácsony fókuszába?

A Karácsony annyira része lett a nyugati kultúrkör világának, hogy szinte lehetetlen azt helyes perspektívába helyezni az átlagember előtt. A tények hiába beszélnek önmagukért:

Krisztus nem született, és nem is születhetett december 25-én. Krisztus apostolai elítélték a pogány rítusokat, s az ilyen gyakorlatokat nem engedélyezték a kereszténységen belül, óva intettek elkerülésük érdekében. A korai egyház nem ünnepelte meg Krisztus születésnapját semmilyen napon. Krisztus születésnapjának azért jelölték ki december 25-ét, mert az egybeesett azzal a római Szaturnália és Brumália ünnepekkel, amelyeket a római tömegek ünnepeltek – Szaturnusznak, a pogány istennek a tiszteletére.

A Karácsonnyal kapcsolatos szokások – a fák feldíszítése, a mistletoe, az ajándékozások, ajtók koszorúzása, a Mikulás – egyike sem bibliai eredetű, hanem az ősi pogány vallásokból fennmaradt gyakorlatok. Az első néhány században a kereszténység megpróbálta tiltani vagy gátolni a pogány rítusok terjedését – sikertelenül. A Karácsonyt évszázadokon át kísérte a velejáró evés-ivás, szórakozás, s ma már inkább a kereskedelem, a gyermekek szüleiket ajándékokért való zaklatása jellemzi, mintsem a Krisztusról való megemlékezés.

Hogyan ítélhető meg a Karácsony ünneplése ezek után? Vannak, akik továbbra is azt mondják: "nem vehetjük el ezt a szép ünnepet a gyermekektől." Mások pedig: "A lényeg, hogy Krisztusra emlékezzünk, Őt ünnepeljük, s akkor nem számít, honnan ered maga az ünnep."

A pogány szokások nem válnak kereszténnyé, csak azért, mert Krisztus nevét tesszük rájuk. Isten nem ad nekünk szabad választási jogot ahhoz, hogy hogyan és miként imádhatjuk Őt. Isten levetette az Ő imádatának rendjét, s nem engedélyez attól eltérő imádatot, az idegen istenek asztaláról való evést:

> **2Mózes 23:24** Ne imádd azoknak isteneit és ne tiszteld azokat, és **ne cselekedjél az ő cselekedeteik szerint**; hanem inkább döntögesd le azokat és tördeld össze bálványaikat.

Az Isten imádatát nem keverhetjük a démonoktól jött gyakorlatokkal. Istennél nincs változás. Ha testi Izraelnek olyan szigorúan megtiltotta a pogány gyakorlatok átvételét, és nemzeti rabsággal büntette őket, amikor eltértek az általa megadott rendtől, akkor milyen alapon feltételezhetjük azt, hogy ugyanazoknak a pogány gyakorlatoknak a későbbi változatai hirtelen elfogadhatóvá válnak a Szelleme által vezetett egyháza számára, amely az Isten szellemi temploma?

Már korábban láttuk Pálnak a korinthusiakhoz idézett komoly figyelmeztetését ezzel kapcsolatban. A vonzó emberi gyakorlatok célja mindig az, hogy letérítsék az embert az igaz útról. Az erősen pogány Korinthus hagyományai pl.

valószínűleg rendkívül nagy hatással voltak az ottani keresztényekre, mert Pál újabb figyelmeztetések sorozatát írja hozzájuk:

> **2Korinthus 14-18** **14** Ne legyetek felemás igában hitetlenekkel! **Hogy közösködhetik igazságosság a törvényrontással? Mi közössége van a fénynek a sötétséggel?** **15** **Mi egyezése a Krisztusnak Beliállal?** Vagy mi része hívőnek hitetlennel? **16** **Hogy egyezhetnék meg Isten temploma bálványokkal?** Mert mi az élő Isten temploma vagyunk, amiképp Isten megmondotta: "Bennük fogok lakni, s majd közöttük járok: Istenükké leszek, s ők népemmé lesznek. **17** Azért jöjjetek ki közülük és váljatok el tőlük, szól az Úr. Tisztátalanhoz ne nyúljatok, és én magamhoz fogadlak titeket. **18** Atyátokká leszek majd és ti fiaimmá, s leányaimmá lesztek. Ezt mondja az Úr, a mindeneken uralkodó."

Ezeket a szavakat érdemes megfontolni. Az Isten nagyon szigorúan elrendelte, hogy miképpen lehet Őt imádni, s mitől kell megválni azoknak, akiket Magához, szolgálatába hívott és egyházába helyezett, ami az Isten temploma.

> **2Korintus 7:1** Ezeknek az ígéreteknek birtokában, szeretteim, **tisztítsuk meg magunkat minden szennyezéstől, melyet hús vagy szellem okoz,** és Isten félelmében hajtsuk végre megszentelődésünket!

Pálnak e szavait teljes mértékben és helyénvalóan vonatkoztathatjuk a Karácsony megtartására is. Hogyan is dicsőíthetjük Istent az olyan, Neki nem tetsző pogány szokások és hagyományok gyakorlásával, amelyeket határozottan megtiltott a kinyilatkoztatott Szavában? Bármi, ami nem Istentől jön, az vagy a bukott szellemektől, vagy a test (hús) gyarlóságából származik, s olyan szenny, amitől meg kell magunkat tisztítani, mert akadályozza megszentelődésünk folyamatát.

A névleges keresztények számára az a nagy kérdés, hogy miképp helyezzék vissza Krisztust a karácsonyi idény központjába és fókuszába. A válasz roppant egyszerű: Sehogyan sem! Hogyan is helyezhetnénk Őt vissza egy olyan dolognak a fókuszába, aminek eleve soha nem volt része? Ez ilyen egyszerű. A lényegesebb kérdés inkább az, hogy mit teszünk ennek az ismeretnek a birtokában az idei Karácsony közeledtével. Miként helyezhetjük az igazságot vissza a fókuszba, az emberi szokások helyett? Mert vagy a hagyományoknak engedünk, vagy Isten Szavának engedelmeskedünk.

Ez az írás a United Church of God által kiadott *Good News Magazin* 2003. november-decemberi számában megjelent azonos című cikknek a fordítása. Az eredeti cikk írója Garry Petty.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

A Valentin nap

Letölthető Word dokumentum

Letölthető PDF dokumentum

Szent Valentin napját a szeretet, pontosabban a szerelem napjaként ünneplik szerte a világban, amikor is milliók fejezik ki érzelmeiket kisebb-nagyobb ajándékok kíséretében. Kevés dolog ragadja meg az embert jobban, mint a boldogságot nyújtó igaz szerelem érzelme. Minden ember vágyik arra, hogy megtapasztalja ezt az érzést, és ha már volt benne része, melegséggel reflektál vissza rá. A szerelem egy olyannyira tiszta érzelem, aminek megünneplésében senki nem találhat kivetnivalót. Vagy mégis? Létezik ennek az ünnepnek egy árnyoldala? Hiszen még a legnagyobb keresztény szervezet, a római katolikus egyház is hivatalos ünnepnappá tette. Nos, mint oly sok más ünnep esetében, itt sem kell túlontúl mélyre ásni ahhoz, hogy tisztává váljon: Ahogyan a **karácsony**, a húsvét, a **halloween**, vagy az újév megünneplése, úgy a Valentin nap is a „tisztára mosott" és „keresztényesített" pogány ünnepek egyike, amelyek eredete ősi pogány istenekhez és perverz gyakorlatokhoz vezethető vissza. Ezek az ünnepek abban is hasonlóak, hogy a velük kapcsolatos pogány hagyományok és rítusok burkolt formában ugyan, de a keresztényesített változatokban is fellelhetőek. Így van ez a Valentin nappal is, amihez ugyancsak egész sor pogány tradíció és hitelem fűződik. Ebben az írásban kissé alaposabban fogjuk megvizsgálni a Valentin nap pogány gyökereit, s azok fényében remélhetőleg más szemmel tekintünk majd mai népszerűségére is.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

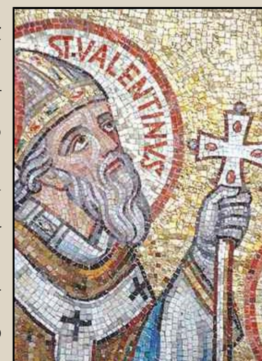
Weboldal: **http://www.churchofgod.hu**

Számos korábbi írásunkban kifejtettük már, hogy Isten miért tiltotta meg oly szigorúan népe számára a pogány ünnepek megtartását és a pogány rítusok gyakorlatait. Tudjuk, hogy mindezek nemcsak elvonják a figyelmet Istenről és Isten velünk kapcsolatos tervéről, hanem ezen felül a sátáni terv és napirend céljait szolgálják. Ez így van még akkor is, ha ez első látásra egyáltalán nem nyilvánvaló az átlagember számára. Sajnálatos módon, a magát hívőnek valló emberek nagyobb része sincs tisztában azzal a ténnyel, hogy az általuk ünnepelt és kereszténynek vélt, ám bibliailag nem szankcionált napok megtartásával tulajdonképpen pogány istenek és kultuszok szolgáivá váltak.

Sátán, a gonoszság zseniális szerzője, képes a legszentebb dolgokat és érzelmeket is perverz módon elferdíteni, vagy megrontani és ezáltal bűnné tenni. Így van ez még a felszínen oly ártatlannak mutatkozó Valentin nappal is, aminek a gyökerei, nemcsak hogy nem keresztényiek, de a legvadabb szexuális kicsapongásokkal járó pogány ünnepekhez vezethetők vissza. Ez az ünnep és tradíciói a február derekán megtartott római *Lupercalia* fesztiválban gyökereznek és szoros kapcsolatban állnak a pogány Pan/Faunus, Priapusz, Erosz, Kupidó istenek, valamint Juno Februata istennő kultuszaival.

A pogány *Lupercalia* fesztiválnak a "keresztény" Szent Valentin-nappá való átalakulásának folyamata a szabvány szaturnália/karácsony formulát követte. Adott egy bevett, az emberek lelkében mély gyökeret eresztett pogány kultuszünnep, amit a római katolikus egyház képtelen volt kiszorítani a közéletből, így hát a magáévá tette és „szentesítette” azt. Röviden így lett a Lupercaliaból Valentin napja.

Mivel az ünnepet ma Valentin napként ismerjük, kezdjük hát Valentin személyével. Ki is volt ez a Szent Valentin, illetve magyar nevén Szent Bálint? Az igazság az, hogy a történet több Valentin nevet viselő személyhez és a velük kapcsolatos eseményekhez fűződik, közülük kettő vált ismertebbé. Mindketten a III. században éltek és mindketten február 14-én lettek vértanúk. Az egyik egy római pap volt, a másik pedig Terni városának püspöke. A hivatalos **katolikus álláspont** szerint, a 269 február 14-én kivégzett Valentin papot nevezték ki a szerelmesek védőszentjének, állítólag azért, mert virágcsokrokkal ajándékozta meg az új jegyeseket. A másik ismert Valentin Tern püspöke volt, akit II. Claudius császár idejében végeztek ki. Az ő nevéhez már több történet is fűződik, őt később a jegyesek, a fiatal házasok és lelki betegek védőszentjeként tisztelték. A nevével kapcsolatos legendák szerint, amikor keresztény hite miatt börtönbe zárták, raboskodása során visszaadta a börtönőr vak leányának látását, majd mielőtt kivégezték, búcsúüzenetet küldött a leánynak, amit a következő szavakkal zárt: *„A te Valentinod”*. Ehhez a történethez vezetik vissza ennek a máig népszerű február 14-i üzenetnek az eredetét. Egy másik elterjedt történet szerint II. Claudius megelégelte, hogy a fiatalemberek tömegei megházasodással próbálták elkerülni a katonai szolgálatot (a házasok ugyanis fel voltak mentve ez alól) és ideiglenesen tilalom alá helyezte a katonaköteles férfiak házasságkötéshez való jogát. Valentin azonban a tilalom ellenére titokban összeadta a hozzá forduló párokat, amiért aztán elfogták, majd kivégezték. Ez ugyancsak hivatkozási alapul szolgált ahhoz, hogy a fiatal házasok védőszentjévé tegyék őt. Egy olyan további verzió is létezik, miszerint egy jóvágású

fiatalembert éppen akkor végeztek ki, amikor a kedvese megkapta tőle szerelmi üzenetét.

Észrevehetően – s ezt még a katolikus egyház is elismeri – ezek a Valentin történetek meglehetősen mesterkéltek, valóságtartalmuk pedig igencsak kétes. Figyelemben kell tartani, hogy valójában több ilyen nevet viselő személy élettörténete keveredett és szolgáltatta a kvázi hivatalos Szent Valentin sztorit. A hivatalossá tett verzió egyetlen célja pedig az volt, hogy a korábbi pogány ünnep hitelesítést nyerjen. Más szóval, Valentin azért lett védőszent, mert a pogány hagyományok nem hagyták magukat kiszorítani a kereszténység által, s a végén az utóbbi engedett. Az ismert tények fényében azonban a római katolikus egyház is kénytelen elismerni azt, hogy az általuk létrehozott Valentin-nap pogány eredetű, amit ők katolizáltak:

> A Bálint-napnak pogány gyökere is ismert. Az ókori Rómában február közepén tartották Lupercus pásztoristen napját, és ilyenkor „szerelmi sorshúzással" boronáltak egymáshoz párokat. **Az egyház e szokás helyett Szent Bálint személyében kívánt védőszentet adni a házasságra készülőknek.** Gelasius pápa 496-ban rendelte el, hogy Szent Bálint napját február 14-én ünnepeljék. Így vált a jegyesek és fiatal házasok védőszentjévé a 14. századtól Angliában és Franciaországban. – **katolikus álláspont**

Ezen a ponton talán érdemes alaposabban utánajárni a folyamatoknak, megvizsgálva azt, hogy pontosan milyen pogány kultuszok és szokások kerültek keresztényesítésre Valentin nap által.

A pogány Lupercaliától a katolikus Valentin napig

A pogány Rómában február 13-a és 15-e között ünnepelték a Lupercalia ünnepét, amit Faunusnak, az erdők, a mezők és a pásztorok szarvakat viselő istenének áldoztak, aki egyben a termékenység istene is volt. Tudjuk, hogy csakúgy, mint a Szaturnália esetében, a Lupercalia ünnepe is a rómainál ősibb, a korábbi kultúrákból átvett hagyományokon alapul. Ugyanezt az ünnepet korábban a görögöknél *Arkadia Lükaia* néven ismerték, a római Faunus pedig a görög Pan istenséggel azonos. Az idekötődő ősibb hagyományoknak leginkább a római változata terjedt el és vált ismertebbé. A február idusán megtartott ünnep kezdetén a *luperci* papok a velük tartó Veszta-szüzekkel felmentek a Palatine hegy azon barlangjába, ahol a hagyományok szerint a nőstényfarkas a Rómát megalapító testvérpárt, Romuluszt és Rémuszt táplálta emlőiből. A papok itt kecskéket és egy kutyát áldoztak fel a megtisztulás érdekében, a Veszta-szüzek pedig sóspogácsákat áldoztak a tűzben. Az ünnepnek ezt a szintén ősi eredetű megtisztulási aspektusát a *Februa* ünnepének nevezték (a latin *februum* jelentése „megtisztítás" [a szó rítusos, vagy vallási

értelemében] és ebből ered a február hónap neve). A leölt kecskék bőrét lenyúzták, a vért magukra kenték, a bőröket pedig meztelen testükre öltötték, majd lementek Rómába, hogy megtisztítsák az egész várost. Ezt a rítust a szintén kecskék bőréből elkészített bőrostorokkal, a *februaval*, vagyis a „megtisztítás eszközével” végezték el oly módon, hogy azzal verni kezdték a fiatal lányokat és asszonyokat. A hiedelem szerint ez a *februa* rítus megtisztította az asszonyokat és termékennyé tette őket, valamint a szülést is megkönnyítette. A Faunusnak adott imádat és ünnepi rítusok célja tehát az volt, hogy a nép rituálisan „megtisztuljon” és felszabaduljon a gonosz hatalma alól, ugyanakkor a betegek számára egészséget, az asszonyok számára pedig termékenységet, illetve gyermekáldást hozzon. Természetesen a termékenység előfeltétele a szexualitás, ami az alkalom természeténél fogva ekkor burjánzóan megnövekedett és kicsapongásokba torkollott. A római Faunus és a görög Pan is egy kecskeszerű, szarvas, patás lényként kerül megjelenítésre, vagyis megegyezik azzal a képpel, ahogy általában az ördögöt, vagy a luciferiánusok esetében Bafometet szokás ábrázolni (lásd a jobb oldali képet). A *Lupercalia* ünnephez köthető szexuális szabadosság azonban nem csupán a termékenység valós vagy vélt megnövekedése miatt került képbe. Pan, illetve Faunus nagyon híres volt rendkívüli szexuális erejéről, s ezért gyakran ábrázolják őt egy prominens fallosszal. A legendák szerint ő terjesztette el például a maszturbáció gyakorlatát, amit a pásztoroknak tanított meg, de a bestialitással is asszociálják. Junno Februtis istennő neve is ehhez az ünnepkörhöz fűződik, aki a nők, a megtisztulás, a házasság, a termékenység és a gyermekszületés istennője volt, de számos további, február hó második felében megtartott hagyomány is az ő nevéhez kötődik. Mindezek fényében talán nem meglepő, hogy a Lupercalia által kiváltott „szerelmi” és szexuális láz alkalmával erőteljesen megnövekedetek, sőt, rítussá váltak a kicsapongások. Az ünnepben résztvevő fiatal lányokat és fiúkat „párosították” az intim kapcsolat megvalósítására. Ez oly módon történt, hogy a lányok és fiúk neveit ráírták egy kis fadarabra, amit egy dobozba vagy korsóba helyeztek, és a fiú vagy lány a kihúzott név alapján kapta meg a párját, vagy pontosabban a szexuális partnerét. Az intim kapcsolat az ünnep tartamára szólt, de ha úgy kívánták, akkor együtt is maradhattak.

Tény, hogy a kereszténység megjelenésével, illetve kezdeti növekedésének momentumával a római pogány szokások ideiglenesen a háttérbe szorultak. Sátán természetesen zseniális módon birkózott meg ezzel a kihívással, aminek eredményeként nem a pogányok váltak tömegesen igaz keresztényekké, hanem inkább a római kereszténység pogányosodott vissza. A katolicizmus gyors terjedésének egyik fő oka éppen az volt, hogy képes volt magáévá tenni a pogányok hagyományait, oly módon, hogy azokat keresztény köntösbe bújtatta. A pogányok számára csak az volt a lényeg, hogy a továbbiakban is folytathassák a szokásaikat és gyakorlataikat, mindegy milyen néven. Így az ősi pogány ünnepek és kultuszok javarésze a katolicizmus által maradt fenn, csak megnevezéseik változtak meg oly módon, hogy azok az egyház számára is megfeleljenek. A pogány valláselemek és hagyományok azonban a kisebb-nagyobb változások ellenére a mai napig megőrizték eredeti jelentésüket és jellegüket.

A Lupercaliát érintő hivatalos szerecsenmosdatás a korábban már említett Gelasius pápával kezdődött

meg 494-ben, amikor elrendelte a pogány *Juno Februata* ünnep nevének megváltoztatását *„a Szűz Mária megtisztulásának napjára”* (Emlékezzünk, a február 14-i *Junno Februtis* a pogányok megtisztulási napja volt). E nyilvánvaló ok miatt, a Szűz Mária megtisztulásának napját később áthelyezték február 2. napjára, majd mégis vissza került az eredeti tizennegyedikére. Ugyancsak Gelasius rendelte el 496-ban, hogy Valentin napját február 14-én tartsák meg. Megfigyelhetjük, hogy az ünnep eredeti tartalmát végül is megőrizték: a pogány rituális megtisztulást, ha nem is egészen érthető módon, Szűz Máriára vonatkoztatták, a termékenység ünnepét és a velejáró mulatozást és szexuális kicsapongást pedig a jól összeállított Valentin álhagyományok köntösébe bujtatták. Noel Lenski történész sokatmondó kommentje szerint, [az ünnep] *„megmaradt ugyanannak, ami volt, annyi különbséggel, hogy a “keresztények” legalább ruhát öltöttek magukra.”* Vagyis, az emberek már nem meztelenül szaladgáltak és üzekedtek mindenki szeme láttára a városokban, ám a relatív visszafogottság ellenére a gyakorlatban továbbra is folytatódtak a termékenység kultuszával járó szexuális kicsapongások. Edna Barth, a *The Story of Valenine Symbols* szerzője ezt így fejezi ki: *„Szent Valentin nevével fémjelezték azt a tavaszi ünnepet, amit az emberek és állatok termékenységéért tartottak meg. Bármit tett is az egyház, az ünnep ősi jelentősége soha nem változott meg. A Lupercalia mindvégig megőrizte a nemi közösülést éltető jellegét, úgy, hogy időközben egy szent [Valentin] neve mögé bujtatták.”* Végül pedig Edward Gibbon, *a „The History of the Decline and Fall of the Roman Empire”* címen megjelent klasszikusnak mondható munkájában a következő megjegyzést teszi:

> „A császári város [Róma] megtérésével a keresztények tovább folytatták a február hónapban megtartott Lupercalia ünneplését, aminek továbbra is egy olyan titokzatos hatást tulajdonítottak, ami közvetlen befolyással volt az állat és növényvilág termékenységére.” (36. fej.)

Az egyház részéről persze történt némi erőfeszítés az ünnep bizonyos aspektusainak megváltoztatására, amelyek gyakran a nevetségesség határát súrolták. A katolicizmusban a nevek szexuális kapcsolatra való kisorsolását például azzal kívánták helyettesíteni, hogy ezen a napon a fiataloknak immáron nem az ellenkező nem tagjainak, hanem egykor élt katolikus szentek neveit kellett kisorsolni. A fiataloknak aztán az volt a feladatuk, hogy az általuk kihúzott név tulajdonosát példaképnek tekintsék és kövessék, vagyis utánozzák az ő életútját. Mondani sem kell, hogy a nemi vágytól hajtott életerős fiatalemberek számára sokkal élvezetesebb egy csinos lány nevét kihúzni, mintsem valami szent emberét. Vagyis, az eredeti sorsjáték túl vonzó volt ahhoz, hogy egyszerűen ki lehessen iktatni a szokásból. A nevek, vagy személyes tárgyak kihúzása általi szexuális „párválasztás” a mai napig népszerű gyakorlat maradt úgy a „Swinger” életmódot folytatók, mint a luciferianizmushoz köthető rituális szexpartikon résztvevő emberek között. Ennek egy ártatlanabb változata maradt meg abban a szokásban, amikor a gyermekek egymás nevét kihúzva ajándékozzák meg a másikat.

A sors iróniájánál fogva még magának a Valentin névnek is van egy releváns töltete. A név eredeti verziója a Valentinus a latin *valens* szóból ered, aminek jelentése: erős, hatalmas, hősies, ahogyan Nimród hatalmas volt az Úr előtt/ellen *(1Móz. 10:8-9)*, vagy ahogyan a fajtalankodásból származó gibbórim (hírnevesek, hősök) is ekként neveztettek *(1Móz. 6:4)*.

Egyetlen Valentin nappal kapcsolatos leírás sem lenne teljes a pufók kis angyalként ábrázolt Kupidó

megemlítése nélkül. Hogyan is maradhatna ki, amikor ő a szenvedélyes fizikai szerelem istene. Kupidó Vénusznak, a szerelem és szépség istennőjének volt a fia. Neve a latin *cupere* szóból származik, aminek jelentése [szexuális] „kívánság" vagy „vágyakozás", ami eleve elárulja, hogy a szóban forgó szerelem az érzéki, nemi vágytól hajtott szenvedély érzelme. A Kupidó görög megfelelője Érosz volt, az ő nevéhez vezetjük vissza a modern „erotika" kifejezést. Éroszt az egyik legősibb istenként tartják számon, hiszen ő magának Khaosznak, vagyis az ősi sötétségnek volt a gyermeke. Ő lobbantotta lángra Uranoszt [az ég istenét] és Gaiát [a földanyát] is, és így egyesült a föld és az ég. Maga **Khaosz** az ősi sötét tátongó űrt megtestesítő istenség, az ősi **rendezetlenség**, a káosz, vagyis az *1Móz. 1:1*-ben említett *tohu vá bohu* istene(!) a görög mitológiában. Mindez pedig a bibliai teremtéstörténethez, illetve annak pogány verziójához hoz bennünket, miszerint a naprendszerünk a **Tiamatnál** lezajlott istenek háborúja után vette fel a jelenlegi formáját. Kupidó tehát méltán vált a Valentin nap egyik ikonikus figurájává, akivel teljessé lett a szerelmi ünnephez közvetlenül kötődő pogány panteon. Kupidó egy szeszélyes bajkeverő, egy megosztott személyiség, egyfelől kegyetlen, másfelől pedig örömöt okoz. A nyilaival szíven talált ember szenvedélyesen szerelembe esik. Szerelembe, ami egyaránt hozhat mérhetetlen fájdalmat és kimondhatatlan örömöt.

Kell egy kis romantika?

A Valentin napi kellékek, a különböző [pogány] motívumokkal gazdagon díszített kártyák, dobozkák, virágcsokrok és egyéb ajándékok a 18. században váltak igazán népszerűvé Európa szerte. Ekkor vette fel erősen kommersz arculatát is. A romantikának ugyanis nagy ára van.

Az általunk ismert Valentin napot, amit a romantika és a szerelem, valamint a szerelmi érzelmek önfeledten szabad kifejezése jellemez, az eddigiekben felsorolt elemek tették azzá, ami.

A hangsúly a testi szerelem ünneplésére és éltetésére került, s mint ilyen, természetesen megőrizte erősen szexuális jellegét is. Ezen a napon a férfiak az ősi tradíciók szellemében és az alkalmat megragadva tesznek ki magukért, acélból, hogy a kiszemelt és áhított hölgyet magukévá tegyék. A nők ugyancsak tisztában vannak a szerepükkel ebben a szerelmi játszmában és szívesen fogadják, viszonozzák a gesztusokat. Amennyiben minden jól megy, beteljesedhet a romantikus éjszaka, vagy akár egy maradandó kapcsolat.

E napon nagy hangsúly kerül a romantika eszközeire is: egy díszkártyán átadott szívélyes üzenet, pazar virágcsokrok, ízlésesen csomagolt minőségi csokoládé stb., mind fontos kellékek. Azok, akik igazán megadják a módját, kiegészítik mindezt egy hangulatos vacsorával, majd kéz a kézben sétával, abban a reményben, hogy „levehetik a lábáról" a kívánt nőszemélyt - ha más nem, legalább egy romantikus éjszaka erejéig. Nem csoda hát, hogy sokak számára a Valentin nap valóban az év *„legromantikusabb napja"*.

Apropó romantika. Mi is a romantika definíciója? Nos, a romantika, mint ahogyan azt már a neve is elárulja, nem más, mint a szerelem "**római** módja". A szerelem római módszerét pedig mi sem példázza jobban, mint mindaz, amit a *Lupercalia/Valentin* nap magába tömörít, az azt megformáló pogány istenek perverz vágyaival és tulajdonságaival felruházva. A romantikus szerelem a szem által kívánt személy iránt felgerjedt buja testi vágyak kielégítésének a ravasz, bukott angyalok által kidolgozott eszköze. Miként kell egy nőt megnyerni. Az, hogy hosszútávon valóban megfelelő élettárs lesz e a megkívánt személy az ekkor mellékes. A bukott emberi kultúra művészeti alkotásai, legyenek írott, képzőművészeti, vagy akár a zene és filmipar alkotásai, kivétel nélkül ezt a fajta [római] szerelmet propagálják. Ahogy mondani szokás, a csapból is ez folyik.

A pogány világ februárra jellemző szerelmi heve mutatkozik meg az ebben a hónapban megtartott karneválok alkalmával is, amelyek ugyancsak az ősi szerelmi kultuszok jellegzetes hozományai, s ezeknek is megvannak a maguk kialakult hagyományai. A legismertebb és messze legnagyobb a riói karnevál, ami talán még a római Lupercaliat is megszégyeníti. A karnevál a fények, a zene, a csaknem meztelen testek eksztatikus vonaglása és a maskarák mögé bújt kéjelgés orgiája. A maszkok eredetileg a szellemi erők behívásának célját szolgálták, egy másik személyiség felvételét, ami démoni megszállottságot jelent. A maszkot viselő személy azonosult az őt megszálló szellemmel és hagyta kiélni annak vágyait a saját testében. Ennél fogva az okkult szexuális rítusokban a maszk ma is fontos kellék. A karneválokat a katolikus egyház azzal az indokkal legitimizálta, hogy a húsvétot megelőző nagyböjt előtt, azaz a Farsang ideje alatt, az emberek beteljenek a mulatozással és élvezetekkel.

A görög és római istenek a lényegesen korábbi kultúrákban is léteztek, csupán neveik változtak az aktuális nyelvterülethez igazodva. Faunus és Pan az ősi közel-keleti Baál napistennel azonos, akinek kultusza egészen Nimródig visszakövethető. A pogány istenek és kultuszaik azonban megelőzik Nimródot, az özönvizet, sőt, sok esetben még az ádámi teremtést is. A pogány istenek ugyanis bukott szellemi lények (Sátán angyalai), akik hosszú korszakok óta lázadásban élnek és hasonlókká akarnak lenni az Istenhez. Az embereknek átadott ünnepeik által saját magukat és torz ideáikat kívánják éltetni.

Isten szava arra utasít bennünket, hogy óvatosan bánjunk a szerelem érzelmével, és ne gerjesszük fel idejekorán *(Énekek. 8:4).* Az igazak kapcsolatainak és a **házasság intézményének** maga Isten a szerzője, a maga rendeltetése és ideje szerint *(Tób. 6:18).*

Példabeszédek 18:22 Aki jó feleséget talált, kincset talált, és elnyerte az ÚR jóakaratát.

Példabeszédek 19:14 A ház és marha atyától való örökség; az Úrtól van pedig az értelmes feleség.

Mivel azonban ennek a világnak Sátán az istene *(2Kor. 4:4)*, s az igaz hívőket leszámítva az ő szellemisége

itatja át az emberi kultúrát, ez a fajta szerelem fogja dominálni a világot Isten országának eljöveteléig.

A Valentin nap az érzéki, érzelmi és a testi vágyak kielégítésére gerjeszti az embert, mintegy utat mutatva neki ahhoz, hogy miként lehet a pogány kultuszok által hatékonyan elérni a gyarló örömszerzést és mindazt, ami ellen Isten óva int bennünket az üdvösségünk érdekében:

> **Galata 5:19-21 19** A test cselekedetei azonban nyilvánvalók, mégpedig ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás, 20bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás; **21** irigység, gyilkosság, részegeskedés, tobzódás és ezekhez hasonlók. Ezekről előre megmondom nektek, amint már korábban is mondtam, akik ilyeneket cselekszenek, nem öröklik Isten országát.

> **Róma 8:13** Mert ha test szerint éltek, biztosan meghaltok, de ha Szellemmel megölitek a test szerinti tetteket, élni fogtok.

> **1Korintus 10:19-21 19** Mit mondok tehát? Hogy a bálvány valami, vagy hogy a bálványáldozat valami? **20** Sőt, hogy a mit a pogányok áldoznak, ördögöknek áldozzák és nem Istennek; nem akarom pedig, hogy ti az ördögökkel legyetek közösségben. **21** Nem ihatjátok az Úr poharát és az ördögök poharát; nem lehettek az Úr asztalának és az ördögök asztalának részesei.

Isten Krisztus által megváltott bennünket attól az életformától, ami a pogányokat jellemzi. Új életet adott a Szellem által, s így nem tartozunk kielégíteni a testi ember buja vágyait *(vö. Róm 8:5-14).* Ha pedig felszabadultunk a bukott angyalok által az emberi természet részévé tett alantas vágyak alól, akkor miért ünnepelnénk meg azokat a napokat, amelyek a romlottságot éltetik?

Litha – a nyári napforduló ünnepe

Letölthető Word dokumentum

Letölthető PDF dokumentum

Korábbi írásainkban már elemeztük néhány rendkívül népszerű pogány eredetű ünnep valós tartalmi lényegét, amelyek által belátást nyerhettünk pl. a **Halloween**, vagy **Május 1.**-e valós jelentőségébe és üzenetébe. Ebben az írásban egy további ilyen közkedvelt pogány eredetű és tartalmú ünnep bemutatására kerül sor, ez a Litha, vagy ahogyan az ünnepet Magyarországon ismerik: Szent Iván éjszakája. A nyárközépi napforduló megünneplése a napimádathoz és a termékenységhez köthető ősi pogány vallási rítusok máig fennmaradt és közkedvelt hagyatéka. Ez az ünnep sok szempontból is jelentős volt a korai pogány kultuszokban, s ahogy az már a pogány ünnepek esetében lenni szokott, „keresztény" ünneppé vált.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

Church of God

Email: p.poli@lycos.com

Litha – a nyári napforduló ünnepe

A nyári napforduló alkalmával a Nap az égbolt legmagasabb delelési pontján áll, így ez egyféle csúcspontja az évnek, hiszen innentől már egyre rövidülnek a nappalok a következő napfordulóig. Ezen a napon – Június 21.-én – az év leghosszabb nappalát és legrövidebb éjjelét élhetjük meg évről-évre. A természet – különösen az északi féltekén – ilyenkor szépsége és ereje teljében van, a földek termésekben bővelkednek, aminek learatása után az emberek élvezhetik a

betakarított termést és a munkák szünetelését. Az év leghosszabb napja egyebek mellett a „fény diadalát” jelképezte és az év legrövidebb éjjelén a *baálfire* tüzek meggyújtásával ezt a diadalt kívánták jelképesen maximalizálni. A különböző kultúrákban más-más néven nevezik ezt a napot, így Lithának, vagy Junónak, Napisten havának és Nyárelőnek egyaránt. A természetes világosság és sötétség „harcának” ugyanakkor meg volt a maga szellemi aspektusa is. Az este meggyújtott tűz a megtisztulást és az újjászületést is jelképezte, emellett távol tartotta a gonosz szellemeket, amelyeknek ezen az éjszakán nem volt hatalmuk az emberek felett. Az ünneplők körbetáncolták az örömtüzeket és égő fáklyákat lengetve járták be a termőföldeiket a bőséges termés érdekében (a nyárközepén a termés már lassan megérett az aratásra). Azt tartották, hogy ezen az éjszakán az emberek szinte mágikus, varázslatos erővel rendelkeznek, az ekkor leszedett réti virágoknak és herbáriáknak pedig gyógyító és termékenyítő hatást tulajdonítottak, amelyek nem csak az embereket tisztították meg, hanem az állataikat, sőt, még a földjeiket is. Közkedvelt szokás a nyárközép ünnepén beszedett ruta, édes répa és bazsalikom növényeket apró csomókba kötni és kis fehér ruhatasakokba helyezni, amit aztán zsebre téve amulettként hordozhattak egész éven át. Ez a bűbáj és termékenység napja volt, amikor a vágyak beteljesülnek, így az ünnepség alatt előszeretettel kötöttek házasságokat vagy éltek nemi életet az utódfogantatás céljából. Mivel a Litha (nyárközép) idején a Nap a Rák jegyébe lép - ami az asztrológiában egy **„vízi jegy”** -, így az ünnep nem csak a tűz, de a víz, a folyók, patakok, források, stb., ünnepe is egyben. Ezért tehát a szent forrásoknak és kutaknak ilyenkor ugyancsak nagyobb gyógyító erőt tulajdonítanak.

Mindezek mellett a druidák a Föld és az Ég, a természetes és természetfölötti nászának tartották ezt a napot, amikor is a révületbe esett egyén a testét elhagyva képes kilépni az univerzumba, vagy ellátogatni a holtak birodalmába, ahol a halottakkal kommunikálhat és útmutatást kaphat tőlük a jövővel kapcsolatban. Noha csaknem minden nép köreiben megtalálhatók a Bábelből származó és magukkal vitt őspogány hagyományok sajátos, helyi, modernebb verziói, **a skandináv, a kelta és az angolszász országok pogány eredetű népszokásait a druidák által közvetített kánaáni Baál kultuszából átvett elemek dominálják.** Ugyan ez mondható el a számtalan, modernebb keletű újpogány mozgalomra is. Ennek oka az, hogy éppen e bálványimádat miatt szétszórt izraelita törzsek jelentős elemei megőrizték ezen hagyományokat hosszú idővel az után is, hogy **Észak-nyugat Európa területeire költöztek.** Ez azoknak a köztük élő Baál papoknak köszönhető, akik később druidákként lettek ismertté. Az eredeti druidák tehát az egykori Baál papok utódai, illetve megfelelői voltak és a nyugat-európai,

valamint észak-amerikai újpogány tradíciók elsősorban a kelta, illetve druida hagyományokra épülnek. Emiatt e kultúrkörben sokkal mélyebben és közvetlenebb módon vannak jelen a Baál imádattal járó vallási elemek és rítusok, noha kissé finomítottabb, modernizált formában.

A kelta Litha, vagy annak későbbi keresztényesített változata Szent Ivan éjszakája (Oiche Fheile Eoin) ünneplésének elengedhetetlen kelléke volt a magaslatokon meggyújtott balefire. A balefire az ó angol **bǣlfȳr** eredeti jelentése *„temetési,"* vagy *„áldozati tűz,"* amit Baál ünnepnapjainak alkalmával gyújtanak meg még korunkban is. Jegyezzük meg, itt a bale a magyar bála szó megfelelője, tehát nem a Baál névből fakad, noha ezeket a nagy bálákba rakott fa, vagy rőzse rakásokból meggyújtott tüzeket az ő ünnepeinek alkalmával gyújtották meg. Ezt a rituális máglyatüzet nevezik még *bonfire*-nek is, miután a korai kelták eredetileg száradt csontokból rakott máglyákat gyújtottak meg a rítusaik alkalmával. A kelták a nyári napforduló alkalmával meggyújtott tüzei egyben Áine istennő éltetését, imádatát is szolgálták. A kelta Áine azonos a bábeli Istárral, illetve az ő görög (Afrodité), római (Vénusz) megfelelőivel, aki a szerelem, a szépség, a sexualitás, a vágyak, a termékenység, a háború és politikai hatalom istennőjét jelöli. Ezért is van szorosan asszociálva ez a nap a szerelemmel és termékenységgel.

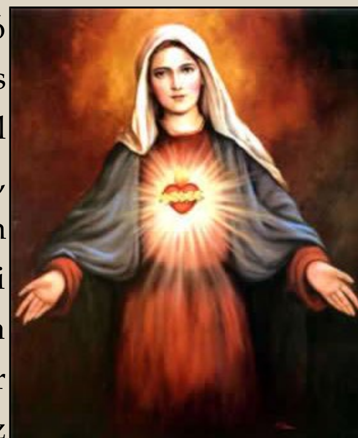
A római Júnó és Vestalia ünnepek

A legősibb pogány kultuszok és hagyományok megőrzői a kelták mellett a rómaiak voltak. A római változat több pogány istennő kultuszához is fűződik, ezen a napon leginkább Jupiter feleségének, Júnónak, vagy *Júnó Luná*-nak a Holdistennőnek a napját ünnepelték meg. Júnó az asszonyok oltalmazója, a női egészség és szépség támogatója, valamint a gyermekáldást is pártfogó istennő volt. A „keresztényesített" verzióban pedig a hangzatos *„megszentelt szerelem"* pártfogójaként ismert. Amint a keltáknál, a rómaiaknál is gyakoribbak voltak az eljegyzések és házasságkötések ezen a napon. Közel a napfordulóhoz, a nyár közepén adtak ünnepet Vesztának is június 7.-e és 15.-e között, aminek alkalmával Róma matrónái nyolc napon át sós ételáldozatot vittek a föld Istennője elé abból a célból, hogy áldását nyerjék az otthonaikra. Veszta a szüzesség megőrzésének istennőjeként van számontartva, aki Júnóval együtt a nők és a házasság oltalmazói voltak. A harminc évre szóló szüzességi fogadalmat tevő Vestales, vagyis a Vesta-szüzek

őrizték a templom szent tüzét, s rendkívüli privilégiumnak számított ebbe a rendbe befogadást nyerni. A legismertebb Veszta szűz Rhea Silvia volt, aki megtörte a szüzességi fogadalmát és Marstól megfoganta Romuluszt és Rémuszt.

Vesztát gyakran jelképezték a lángoló szív emblémával és hódolói ennek megfelelően**szent öröktüzekkel** reprezentálták jelenlétét a falvakban és városokban. A lángoló szív szimbólumát - mint oly sok más pogány motívumot -, a katolikus egyház is magáévá tette, „Szűz Máriát” szinte kivétel nélkül ezzel a lángoló, tüzes szívvel ábrázolják. A Vestalia ünnepekor a vestales tagjai szent pogácsákat készítettek, amihez a vizet felszentelt korsókban hozták a szent forrásokból. A víz sosem érhetett földet a forrásból való kimerítése és a pogácsák elkészítése közötti időben. A kemény pogácsához némi són kívül mást nem használtak. A Vestalia ideje alatt csakis nők léphettek be Veszta templomába, akik érkezésükkor levetették saruikat és bemutatták az áldozataikat. Az ünnep végén az egész templomot kisöpörték és megtisztították, a hulladékokat a Tiberis folyóba dobták. Ovidiusz római költő i.e. 43 – 17/18 leírásából tudjuk, hogy a Vestalia ünnep utolsó napját, Június idusát munkaszüneti nappá tették mindazok, akiknek a foglalkozása a gabonához kötődött, így pl. a molnárok és pékek, akik ezen a napon virágokat, koszorúkat, valamint kis kenyereket függesztettek a malmaikra, illetve boltjaikra. Ma is sokan vannak, akik megünneplik a Vestát, áldozati pogácsákat készítenek, virágokkal ékesítik otthonaikat és rítusos nagytakarítást végeznek.

A nyári napforduló, mint „keresztény” ünnep

Amint az számos más pogány ünnepek esetében is megtörtént, a katolikus egyház ezt az ünnepet is keresztény köntösbe bújtatva tette magáévá. Bár a kereszténység elterjedése után a Nap éltetésének tisztán pogány motívumai nyilvánvaló okoknál fogva a háttérbe szorultak, a tűzünnep mégis megőrizte korábbi szimbolikáját és mágikus karakterét. Keresztényi értelmezésében a tűzrakás immáron a fény és a sötétség, a jó és rossz küzdelmét szimbolizálja. Természetesen a mágikus praktikák, valamint a házassággal és termékenységgel kapcsolatos szokások megmaradtak, amit azzal ellensúlyoztak, hogy ezt a napot Keresztelő Szent János napjává tették.

A naptárreformokból fakadó csúszások miatt a katolikusok június 23-áról 24-ére virradó éjszakáján ünneplik meg Szent Iván éjszakáját, vagyis, három nappal a napforduló után. Szent Iván éjszakáját a nyári napfordulótól ma azért választja el három nap, mivel az Június 21.-re esik az északi féltekén. Korábban a csillagászati nyár kezdete valóban Június 24.-re esett, de a tropikus időszámítási mód sajátossága és a korábbi naptárreformok következtében szétvált a két ünnep.

A névleges kereszténység terjedésével nyilvánvalóvá vált, hogy a pogány „megtértek” tömegei nem hagytak fel a korábbi gyakorlataikkal és vallási szokásaikkal, s erre a kihívásra a katolikus „egyház”

sajátos módon reagált; A népszerű és kiolthatatlan pogány ünnepeket átvették és „keresztényesítették", azaz névlegesen keresztény ünnepekké tették, de oly módon, hogy közben az adott ünneppel járó hagyományokat és szokásokat továbbra is gyakorolhatták a „hívek". Így lett a nyárközépi ünnep Keresztelő János születésének ünnepe, s az ünneplők e fedőnév alatt gyakorolták tovább a bevett pogány hagyományaikat, esetenként némi „keresztény" adalékkal kiegészítve.

Az ünnep magyar változatában **Szent Iván éjszakája** ugyancsak Keresztelő János névnapjához kötődik, de a felszín alatt megőrizve a pogány hagyományokat. A magyar nyelvű Wikipédiában a Szent Iván éjszakája címszó alatt ez olvasható:

> „Ezt a napot nyárközépnek is nevezik, országonként más-más nevet adtak neki attól függően, hogy a nyárközéphez vagy Szent János napjához kötötték. Június hónapot Magyarországon Szent Iván havának is hívják, az Iván név pedig a régi magyar Jovános, Ivános alakból származik.
>
> Az 5. századtól említik a Szent Iván éjszaka együttes megünneplését Keresztelő János ünnepével, az egyház pedig erre a napra helyezte a szent születésének időpontját, mint a fény és a világosság győzedelmét, a sötétség és a halál felett. Melchior Inchoffer szerint, aki egy 18. században élt egyházi szerző volt, a magyarok már a 11. században (1026 körül), tűzgyújtással ünnepelték az Iván nap előestéjét."

A külsőséges vallásosság ellenére a nép körében továbbra is dívnak a szerelmi praktikák, megy a kéjelgés és a szerelmi élettel kapcsolatos jósolgatás. A szalmából és a többféle fából megrakott örömtüzek fölött a régi szokás szerint a lányok átugráltak, a fiúk pedig a lányok tetszetős mozgását megfigyelve szemelték ki maguknak az ideális párt. A hiedelem szerint ezen a varázslatos éjjelen szinte minden megtörténhet, a kívánságok és buja vágyak beteljesülhetnek.

Amennyiben volt ennek az ünnepnek a messze múltban egy ősmagyar változata is az mára ismeretlen, az ünneppel kapcsolatos mai magyar szokások részben a szomszédos szláv népektől lettek átvéve, illetve a katolikus egyház hagyományaiból merülnek. Még az ünnep jelenlegi magyar neve a Szent Iván éjszakája is a szláv és a katolikus közvetítés eredménye. A szláv és egyéb kelet-európai, így a magyar szokások is hasonlóak a nyugatabbra gyakorolt szokásokhoz, amelyek része a nyárközépi tűzgyújtás, illetve a tűzcsóvák forgatása, a "lobogózás". A tűz körül álló asszonyok különféle illatos gyógyhatású füveket, virágokat füstöltek, s ezeket később fürdők készítéséhez használták fel.

Isten gyülekezeteinek tagjai mindenképpen óvakodjanak ezeknek a pogány szokásoknak megtartásától, az azokban való részvéttől, még akkor is, ha azok gyakran a nemzeti hagyomány címkéjével vannak ellátva.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI
CHURCH OF GOD

Karácsony, szaturnália és az antikrisztusi uralom kapcsolata

Letölthető Word dokumentum

Letölthető PDF dokumentum

Számunkra az Isten gyülekezeteiben egy évente ismétlődő, bevett rutinná vált felhívni a figyelmet arra, hogy a karácsony egy pogány eredetű nem bibliai ünnep és az égvilágon semmi köze nincs sem Jahósuához, sem pedig a bibliai kereszténységhez. Igen jól dokumentált és vitathatatlan történelmi tény az, hogy a 4. és 5. századok közötti időkben az akkorra már hitehagyott, intézményesített és már csak nevében keresztény egyház a birodalom pogány tömegeinek megnyerésének, illetve megtartásának érdekében magáévá tett egy sor pogány ünnepet. Ezeket átnevezték és keresztény köntösbe bújtatták, miközben jórészt megőrizték az eredeti pogány tartalmukat és jellegüket is. A karácsony, vagy „Christhmas" a legkirívóbb példája ennek. A nyugati kultúrkörben leginkább a Krisztus utáni pogány birodalmi Róma katolicizmus által átvett hagyományait gyakorolják, amelyek később kiegészültek ugyancsak pogány eredetű kelta, skandináv, és germán szokásokkal. Ahogy a karácsonyt a jelenlegi modern formájában ismerik és ünneplik szerte a világban, az egy teljesen multikulturális, multi-vallás össztársadalmi fesztivál idény, aminek a hagyományai az ősi pogány kultuszok, a természet körforgását tisztelő természetvallások, a névleges kereszténység és a kommerszizmus furcsa keverékéből ötvöződött össze. Sajnos az évenként ismétlődő rutin szerves részét képzi az is, hogy a címzettek felháborodva kikérik maguknak azt, hogy ők egy pogány ünnepet pogány hagyományok gyakorlásával tartanak. Nem, mondják ők: Mi „a kis Jézuska születésnapját" ünnepeljük meg egy olyan ünnepi körön belül, aminek a sajátos hagyományai már régóta keresztény szokásokká lettek. Ugyanakkor a keresztények gyakran panaszolják azt, hogy a karácsony túl elvilágiasodott, túl kommerszé vált, ami elárulja, hogy mennyire

nincsenek képben az ünnep eredetével. A karácsony mindig is egy pogány, kommersz ünnep volt, amiben sosem volt jelen sem „a kis Jézus", sem a felnőtt és így nem is lehet őt „visszahelyezni az idény fókuszába". Valójában a pogányok jogosabban követelhetnék azt, hogy vegyék le az álkereszténység sallangjait az ünnepükről, mert Krisztus lett beleerőltetve abba. Ebben az írásban mélyebbre kívánunk ásni a Mikulás és a karácsonyfa pogány eredeténél – ezzel ugyanis már oly sokan foglalkoztak –, ehelyett fel kívánjuk tárni ennek az ünnepnek a valós, baljóslatú arcát.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

Weboldal: http://www.churchofgod.hu

I. Rész

A korai egyház és a homályba merült évszázadok

A felvezetőben szó volt arról, hogy a karácsony korunkban egy teljesen multikulturális ünneppé vált szerte a világban, így a nem keresztény területeken is. Mi itt elsősorban a keresztény vonatkozású szálakat kívánjuk követni, kezdve azzal, hogy mikor és milyen körülmények között adaptálta az „egyház" ezt az ünnepet. Amint azt látni fogjuk, a karácsony megtartásának több okból sincs létjogosultsága az Isten Egyházában. Még az ünnep „keresztény"-nek vélt elemei sem biblikusak, a „megváltó" születési idejének ünneplése pl. a pogány Mitrász, Attisz és Tammuz kultuszaihoz vezethető vissza, ahogyan maga az adott dátum is.

A keresztény vallás tanításait a Jahósua és az Apostolok tanításait lejegyző Újszövetség foglalja magában, ami pedig az Ószövetségben gyökerezik. Az Újszövetségben és a korai egyházatyák írásaiban (1.-3. évszázadok) egyházatyáinak írásaiban egyetlen utalást sem találhatunk arra, hogy Krisztus születésnapját bármikor megünnepelték volna, vagy akár ismerték volna annak pontos dátumát.

Nem szabad elfelejteni, hogy az első keresztények mind olyan izraeliták voltak, akik az Ószövetségen nőttek fel. Ebben a kultúrában pedig nem ünnepeltek születésnapokat, mert azt egy pogány szokásnak

tartották. Krisztus és az apostolok tanításaiban sehol nem találunk olyan utalást, ami módosíthatott volna ezen az álllásponton. A Biblia mindössze két alkalommal tesz említést a születésnap megünnepléséről, amit mindkét esetben egy pogány származású, az isteni rendet nem követő uralkodó tesz meg (vö. *1Móz. 40:20;-22 Mk. 6:21-27*). Azok, akik egy szövetség keretein belül elkötelezték magukat Isten és az Ő törvénye mellett, azok nem tartanak pogány ünnepeket, csakis az általa elrendelt ünnepnapokat. Azt tudjuk, hogy i.sz. 245-ben még Órigenész is azt a megjegyzést tette, hogy csakis a bűnösök tartják meg a születésnapjaikat, mint tette azt a Fáraó, aki ezt követően akasztotta fel a pohárnokát, valamint Heródes, aki lefejeztette Keresztelő Jánost, s tette ezt a fentebb már megjelölt idézetekre hivatkozva. Órigenész hozzáfűzi azt is, hogy a szentek gyakran átkozták meg a saját születésük napját, mint tette ezt Jeremiás (*Jer. 20:14-15*) és Jób (*Jób 3:1-16*). Arnobius egy korai keresztény apologéta még i.sz. 303 körül is gúnyolódott azokon, akik az isteneik születésnapjait tartották, ami azt érzékelteti, hogy Jézus születésnapjának megünneplését még ekkoriban sem vélték fontosnak.

Arról semmi információ, hogy Jahósua közvetlen tanítványai közül volt e bárki, aki esetleg ismerte a Mester születésének pontos idejét, annyi azonban biztos, hogy ez sehol nem lett pontosan lejegyezve. Az Újszövetség bizonyos szövegrészei ugyan nyújtanak némi nyomvonalat, amikből az következtethető, hogy Jahósua valamikor az izraeliták által tartott kora őszi ünnepkör ideje alatt (szeptember/október hónapban) született meg, de az adottakból a pontos napot már nem lehet kikövetkeztetni. Látható tehát, hogy a korai évszázadok keresztényei nem tudták mikor született meg Jahósua, s nem tartottak számon egyetlen olyan dátumot sem, amit az ő születésnapjának tulajdonítottak - nyilvánvalóan nem is tartották ezt fontosnak. Magáról a karácsonyról egyetlen korai egyházatya sem tesz említést, köztük Ireneaus és Tertulliánus sem, ami határozottan azt mutatja, hogy az ünnepet valamikor a 300-as évek derekán kezdték megtartani bizonyos keresztény körökben.

A kérdés a 4. században került napirendre igazán, amikorra a kereszténység arculata már javában megváltozott és számos pogány gyakorlat szivárgott be a magukat kereszténynek nevező közegekbe. Ez időben akadtak olyan csoportok is, akik meg kívánták ünnepelni Jézus születésnapját, de viták voltak annak időzítésével kapcsolatban. Ők általában áprilisra, vagy májusra datálták az időpontot és eszerint tartották meg az ünnepet. Talán ennek a zűrzavarnak volt köszönhető az, hogy a 4. században **I. Julius pápa** elrendelte, hogy egy püspökökből álló bizottság döntse el Jézus születési dátumát. A gyakran felvázolt okoknál fogva - a pogány tömegek megnyerése céljából - a bizottság úgy döntött, hogy Jézus december 25.-én, a „Győzhetetlen Nap” napján született meg, s a pápa ezt jóváhagyta. Azt a napot választották, amelyen a pogány világ a maguk napisteneit imádta - legyen az az egyiptomi Oszirisz, a görög Apollo és Bachus, vagy a perzsa Mithra -, s amikor a zódiákban a Szűz jegye feltűnik a horizonton, s a szűz megszüli a napot. Mindez még az ezen változásokat kieszközlő és a karácsonyt intézményesítő katolikus egyház által is elismert tény! Egy neves katolikus liturgiai szakíró, Mario Righetti a következőképpen vázolja fel a történteket:

„A Római Egyház annak érdekében, hogy könnyebbé tegye a hit elfogadását a pogány tömegek köreiben, megfelelőnek találta december 25.-ét Krisztus földi születésének ünnepévé tenni, hogy ezzel elterelje őket attól a pogány fesztiváltól,

amit ugyan ezen a napon ünnepeltek a 'Legyőzhetetlen Nap', Mitrász, tiszteletére. ... A pogány napimádat és kereszténység egybekeverését jól példázza a szír jegyzetelő, Bar Salibi, aki ezt mondta: **'A pogányok szokása volt ezen a napon, december 25.-én megünnepelni a Nap születését, amikor fényeket gyújtottak az ünnep alkalmára. Ezekben az ünnepélyekben és vigadozásokban a keresztények is részt vettek.'** S.E. Titcomb, Aryan Sun myths, the Origin of Religions című munkájában a szerző első kézből származó forrásokból idézi, hogy az alább sorolt nap-istenek a [velük kapcsolatos] legendáik szerint mind december 25.-én születtek meg: Krishna (Vishnu), Mithra (Mitrász), Oszirisz, Hórusz, Herkules, Dionysus (Bachus), Tammuz, Indra, Buddha. Ugyanitt az is olvasható, hogy a Skandináv istennő, Frigga, akinek tiszteletére az 'anya éjszakája' nevet viselő fesztivált ugyancsak a téli napforduló idején tartják meg, ahogyan a másik nagy fesztivált, a Yule-t is, amikor egy vadkant áldoznak fel a téli napforduló alkalmával."

A fentiek remekül és tömören összefoglalják a lényeget. Egy másik kutató, Werner Keller pedig rámutat az ünnep konkrét intézményesítésének körülményeire és viszonylag kései időzítésére:

„Az első olyan írásos lejegyzés, amiben konkrét utalást találhatunk a december 25.-i karácsony ünnepre, az i.sz. 324-ből származik. Justinianus római császár (i.sz. 527-565) uralkodása idején vált hivatalosan is ünnepnappá. Egy népszerű ősi római fesztiválnak [a szaturnáliának] nagy szerepe volt ennek a bizonyos napnak a megválasztásában. Rómában december 25.-e a 'Dies Natali Invictus,' vagyis a 'legyőzhetetlen nap születésének' ünnepnapja, amit a téli napfordulón tartottak meg, s egyben ez volt a Szatrunália ünnep utolsó napja is. Ez a fesztivál ősidők óta egy teljes héten át tartó zabolátlan mulatozásba torkollott..." - **Werner Keller, *"The Bible as History"* 331. o.**

Habár arra nincs konkrét magyarázat, hogy a fenti idézet szerzője mely írásos lejegyzésre utal, a tudományos körökben egy negyedik századi **római kéziratot** neveznek meg úgy, mint azt az iratot, amiben legelőször olvashatunk egy Rómában i.sz. 336-ban megtartott karácsonyi ünnepről. Nem mellékesen, ez Konstantinusz császár uralkodása alatt történt. I. Julius pápa i.sz. 350.-ben deklarálta december 25.-ét a *nativitatis*, vagyis, Jézus születésének napjaként és ez lett a „hivatalos" dátum, amit aztán Justiniánus i.sz. 529-ben tett meg az egész birodalom fő ünnepnapjává. A karácsonnyal kapcsolatban volt még egy további határozat is, ez a Toursi Zsinat alkalmával történt meg i.sz. 567-ben, amikor az adventi időszakot kiegészítették egy 12 napos böjttel, amit az ünnepi kör részévé tettek. A névleges keresztények így 336-ig a szaturnáliát tartottak, ezután pedig karácsonyt, vagy ahogyan az ünnepet nyugaton ismerik: Christmast. Az angolból elterjedt *Chirstmas* a Christ [Krisztus] és a mass [mise] szavakból tevőik ki, ami a karácsony éjjelén megtartott misét jelenti.

Ha ma megkérdezzük egy átlag kereszténytől azt, hogy véleménye szerint mióta ünnepli az egyház a karácsonyt, bizonyára egy ilyen, vagy hasonló választ kapunk: „Oh, már a legkorábbi keresztények is megünnepelték az Úr születésének napját." Az átlagos keresztények a messze legtudatlanabb vallásos emberek a saját hagyományaikat illetően. Az igazság az, hogy egy kerek fél évezred telt el a kereszténység megszületése után, amikor intézményesítették ezt az ünnepet. Tanuljuk meg a pontos választ:

A karácsony/Chirstmas ünneplése a IV. században még csak elvétve fordult elő és a VI. században, 567 körül tette hivatalos ünneppé az az ősegyháztól messze elhajlott római katolikus egyház, ami a Nagy Paráznaként ülte meg a birodalmi fenevadakat **1260 éven** át, s teszi majd ezt a kor végén, a nagy nyomorúság három és fél évében is. A nagy parázna „leányai" (a katolikus egyházból kivált protestáns felekezetek) a pogány ünnepek megtartását sosem „reformálták" meg.

*Earl Count a 4000 Years of Christmas: a Gift From the Age*s (1997), (a Karácsony 4000 éve: Ajándék az elmúlt korokból) szerzője pedig tömören felvázolja azt a folyamatot, ahogy a pogány szaturnália ünnep összefonódott a karácsonnyal:

> "A kereszténységet ekkortájt már egyre nagyobb betért tömegek duzzasztották, de az egyházatyákat hamarosan megriasztotta annak felismerése, hogy a kereszténység a pogány szokások inváziója alatt áll. **A Szaturnália megünneplésének népszerűsége annyira erős volt, hogy a betértek egyre nagyobb tömegei egyszerűen nem voltak képesek azt lerázni magukról.** Az egyház először betiltotta, de ez hiábavaló volt. Amikor a folyó egy elmozdíthatatlan akadályba ütközik, akkor azt megkerüli, és tovább folyik. A Szaturnáliát nem lehetett sem betiltani, sem megszabályozni" .... "**A pogányok számára a Szaturnália az élvezet és örömök ünnepe volt, amit nem kívántak feladni.**" (uo. 36. old).

A fenti folyamatot egyetlen szóval lehet összegezni: kompromisszum. Tény, hogy a korai keresztényekre hihetetlenül erős pogány nyomás nehezedett, így nem ok nélkül figyelmeztette őket Pál apostol, hogy az egy igaz Isten imádatát nem keverhetik pogány elemekkel (vö. *1Kor. 10:19-22*). Az apostol szerint, aki részt vesz a pogányok vallásszokásaiban, az az ördögök asztaláról eszik. Aki pedig egyszer megtisztult a pogányságtól, annak az Úr asztaláról kell enni, hogy vele legyen közösségben. Vagy az Úr asztala, vagy pedig a pogányságé, nem pedig ez is, az is. Pál ezáltal nem csak bizonyos pogány szokásokat és gyakorlatokat ítélt el, hanem azok mindegyikét.

Az egyház növekedésével párhuzamosan egyre nagyobb számban voltak olyanok, akik csak felszínesen tértek meg és vették fel a keresztény vallást, de nem akarták feladni a hagyományok által mélyen beléjük rögződött pogány vallási szokásaikat. Ez a felszínesen megtért, vagyis csak névlegesen keresztény emberek egyre növekvő száma billentette át a mérleget a pogány ünnepek javára, ami aztán a fősodrattá forrta ki magát és lett egy világegyházzá.

A római Szaturnália ünnepség szerves része - ha nem a lényege - volt a túlzásba vitt lakmározás, a részegségig tartó ivászat és mulatozás, egy sor más olyan gyakorlattal vegyítve, amik szöges ellentétben állak Krisztus és az apostolok mértéktartásra és tiszta életre intő tanításaival. Az igaz keresztények mindvégig mélyen megvetették és utálatosnak tartották az ilyen mértéktelen és túlzásokba torkolló fesztiválokat, főként, ha azokat valamely pogány isten tiszteletére tették. E tekintetben Isten népe számára továbbra is a Tanítás és a próféták utasítása a mérvadó:

> 2Mózes 23:24 Ne imádd azoknak [pogányoknak] isteneit és **ne tiszteld azokat,** és **ne cselekedjél az ő cselekedeteik szerint**; hanem inkább döntögesd le azokat és tördeld össze bálványaikat.

> Jeremiás 10:2 Ezt mondja az Úr: **A pogányok útját el ne tanuljátok**, és az égi jelektől ne féljetek, mert a pogányok félnek azoktól!

Az újszövetségi szellemi hívők szellemben kívánnak megfelelni a fenti parancsolatoknak, nincs utasításuk a bálványok fizikai lerombolására és nincs felhatalmazásuk arra, hogy betiltsák a pogány ünnepeket társadalmi szinten. Arra viszont igen, hogy hívőkként mindenben az igazság szerint beszéljünk és éljünk, nem bemocskolva magunkat a világgal és annak pogány szokásaival. A kompromisszum teljesen kizárt. A visszatérő Messiás lesz az, aki majd lerombol minden bálványt, beszüntet minden helytelen szokást,

helyreállítja az igaz istenimádatot és a törvényt a föld népei számára.

II. Rész

A karácsony/szaturnália a luciferi világrend ünnepe

Noha ma már sokan megértik azt, hogy a pogány Szaturnália ünnepi hagyományai váltak keresztény hagyományokká, de vajon hányan fogják fel ennek a valós jelentőségét? Tény, hogy minél korábbra megyünk vissza a Szaturnália történetében, annál „vadabb" dolgokat fedezhetünk fel ezzel az ünneppel kapcsolatban. Ki is volt tehát az a Szaturnusz, akit megünnepeltek az ősiek, **miért ünnepelték őt és miért úgy, ahogyan?** Mert ha már ünnepet ülünk valakinek, legalább ismerjük meg az ő személyét és ünnepének lényegét:

> „Kronosz [görög], vagy Szaturnusz [latin], Dionüszosz, Hyperion, Atlasz, Herkules, mindannyian a „nagy szaturnuszi kontinenssel" kapcsolatba hozható személyek. Ezek a királyok a Nyugat-mediterrán partjait, az észak-afrikai és spanyolországi földeket uralták. A források szerint Hyperion, Atlasz és Szaturnusz, vagy Kronosz és Uránusz fiai voltak, akik egy hatalmas birodalmat birtokoltak, a nyugat-mediterráni partvidékeken, beleértve bizonyos atlanti-óceáni szigeteket is. Hyperion örökölte apja uralmát, és őt a Titánok ölték meg. Ezután a birodalom megoszlott Atlasz és Szaturnusz között. Atlaszé lett Észak-Afrika, s vele az atlanti szigetek, Szaturnuszé pedig az észak-mediterráni földek, Itáliáig és Szicíliáig." (John D. Baldwin, *Prehistoric Nations,"* 357. o.)

> „Szaturnusz uralmi periódusát megénekelték a későbbi korok bárdjai úgy, **mint egy olyan boldog korszakot, ahol ismeretlen volt a bánat, amikor még oly ártatlanság, szabadság és öröm uralkodott szerte a földön, hogy méltán megérdemelve viselte az 'aranykor' elnevezést."** (Alexander S. Murray, *Murray's Manual of Mythology*, 32. o.)

A görög mitológiában **Kronosz** Uranosz és Gaia gyermeke volt, a tizenkét titán legfiatalabbja, az ősistenek egyike. Emellett ő volt az idő istene is, aki a pusztítással van asszociálva, s aki azáltal jutott hatalomra, hogy kasztrálta apját (Uránuszt), hogy magához ragadta tőle az uralmat. Ezután feleségével, Rheával -aki egyben a saját testvére volt - együtt uralkodtak úgy a halandók, mint az istenek felett. Kronosz uralma alatt egy csodálatos „aranykor" jött el a világra. A teljes harmóniát azonban megbontotta Gaia egy jóslata, miszerint Kronosz trónját saját gyermeke fogja megdönteni, aki emiatt minden megszületett gyermekét azonnal lenyelte. Rheának sikerült megmenteni a legfiatalabb gyermeket, Zeuszt oly módon, hogy Kronosznak egy pólyába csavart követ adott át, aki azt nyelte le. Rhea Kréta szigetén rejtette el a csecsemőt. Miután Zeusz felnőtt, arra kényszerítette apját, hogy felöklendje a lenyelt fiait, és az olümposzi istenek élén legyőzte a titánokat, akiket Kronosszal együtt a Tartaroszba vetettek. Sok emberi nemzedékkel később Zeusz kiengedte Kronoszt és testvéreit a mélység börtönéből, magát Kronoszt pedig az áldott holtak otthonának, az Elysian szigeteknek a királyává tette. A történet római változata szerint Kronoszt nem a pokolba vetették, hanem Itáliába száműzték, ahol **Szaturnusz** néven birodalmat alapított, s uralma Itália aranykorát

eredményezte. A rómaiaknál Szaturnusz egyben a földművelés és aratás istene is.

Egy bibliaolvasó számára nyilvánvaló, hogy ez az egész fentebbi leírás határozottan a bukott angyali rend történetével, a luciferi lázadással és annak következményeivel állnak kapcsolatban. A mennyből levetett Sátán hosszú korszakokon át uralta ezt a földet az ádámi teremtés előtt, majd Ádám bukását követően ennek a világkorszaknak is istene lett (*2Krón. 4:4*). Az istenek által uralt ős-hőskorszak megegyezik azzal a hozzávetőleg ezer éves periódussal, ami Járed idejétől az özönvízig tartott. Járed i.e. 3544 körül született, s az ő idejében szálltak alá az Isten fiai (angyalok), akik egybekeltek az emberek lányaival és hibrid lényeket, óriásokat (**Nefilim**) nemzettek (*1Móz. 6:1-4*). Ezekről az istenekről és félistenekről, a titánokról, óriásokról és félig ember, félig állat, embernél messze nagyobb és erősebb lényekről a pogány mitológiákban is olvashatunk. A Szentírás röviden „a régi idők híres-neves hősei" - nek nevezi ezt a fajt. Az özönvíz után Noé leszármazottai gyorsan visszatértek a korábbi állapotokhoz és a hamis istenek imádatához. Ekkor az antik világ megélt egy második hőskorszakot a maga fél-isteneivel és hírneves hőseivel, amely időszak **Nimródtól** a trójai háborút követő pár évszázadig tartott. A Szentírás nem nyújt részletesebb leírást erről az időperiódusról sem, ám a pogány világ mitológiáiban aránylag gazdag anyagtár maradt fenn erről a korszakról, noha ezek kivétel nélkül a bukott rend szemszögéből vázolják fel az eseményeket. Kronosz minden képen ezzel a bukott renddel van asszociálva.

A fentebb felvázolt időkben azonban történt valami, ami mindörökre megváltoztatta a világ képét: az egy igaz Isten elhívott egy Ábrahám nevű embert, akin keresztül megkezdte a maga országlásának lépésről-lépésre történő helyreállítását a földön! Ennek részeként, Ábrahám utódainak egy ágát, nevezetesen Izrael népét, pontosabban törzseit elválasztotta a pogány nemzetektől, szövetségre lépett velük és a maga választott fizikai népévé tette meg őket. A szövetség keretein belül e nép számára nyilatkoztatta ki a követendő vallásrendszert, az örök tökéletes isteni törvényzetet és életmódot, mindazt, amit az Istenhez hű embereknek követniük kell, illetve amitől el kell fordulniuk. Izraelnek a legszigorúbb módon tiltva volt az, hogy ezt a rendszert bármilyen pogány szokás átvételével megfertőzzék, ez szellemi paráznaságnak minősült, ami a szövetség megszegését jelentette. Izrael képtelen volt megfelelni mindezeknek és elbukott. A megfelelő időben azonban eljött a Megváltó, aki lehetővé tette az emberek számára - nemzeti hovatartozásra való tekintet nélkül - azt, hogy vissza béküljenek Istenhez és az isteni rendhez, mint Isten szellemi fiai! Istennél nincs változás, ha nem tűrte meg fizikai Izrael elhajlását, még kevésbé tűri meg azokét, akiknek Szellemét adta. Az e világ istenét, Sátánt követő és bálványimádó emberiség azonban Nimród óta arra vágyik, hogy létrehozzon egy Istentől független, ellene lázadó világrendet, egy aranykort. Ennek szerves részét képezik azok a pogány ünnepek, amelyek Sátánt és a sátáni napirendet éltetik és propagálják. Szaturnália pedig pontosan egy ilyen ünnep.

A Szaturnusz által uralt mitológiai aranykorszaknak volt egy sajátos motívuma, mégpedig az a téli ünnepi periódus, amit a későbbi Rómában december 17.-től december 23.-ig tartottak meg szaturnália néven. A korai görögök Kronia-ként, azaz, Kronosz ünnepeként tartották meg ezt a szezonális fesztivált, ami közvetlen hatással volt a római változatára. Az i.e. 170-ben született Accius, római színdarabíró, rámutatva a szaturnália görög eredetére, ekként ír a Kronia megtartásáról: „*Csaknem minden területen és*

városban bankettokkal egybekötött örömünnepet tartanak és ilyenkor mindenki a saját szolgájának a felszolgálója lesz." Kronoszt a rómaiak Szaturnusznak nevezték, s neki dedikálva nevezték az ünnepet szaturnáliának. Plutarkhosz pedig ekként írt a korai rómaiak szaturnáliájáról:

> „Numáról (Numa Pompilius, Róma második királya (i.e. 715-673)) viszont elmondhatjuk, hogy még görögebb módon járt el, amikor született rabszolgákkal is megízlelte a szabadság méltóságát, mert ő hozta szokásba, hogy Saturnáliák ünnepén a rabszolgák közös asztalnál üljenek uraikkal. Numa ősi intézkedése szerint tehát évről évre élvezhették munkájuk gyümölcsét azok, akik segítettek a termelésben. **Egyesek a saturnusi kor maradványát látják ebben a szokásban,** akkor ugyanis nem volt úr, sem szolga, testvérként és egyenjogúságban élt a földön mindenki." – **Plutarkhosz, *Párhuzamos életrajzok*, 146. o.**

A rómaiaknál a fesztivál hat napon át tartó bolondozásból, mulatozásból, evészet-iászatból, szerencsejátékokból és szexuális kicsapongásokból állt. Ez idő alatt dívott a szerepcsere, a rabszolgákat ideiglenesen felszabadították, illetve az urak és szolgáik felcserélték a szerepeket. A szegények és gazdagok, szolgák és urak, mind együtt ettek és vigadoztak, szerencsejátékokat játszottak, ami elsősorban kocka (kyboi) és játszócsontocska (*astragaloi*) vetetéséből állt, de népszerű volt a pessoi társajáték is. Manapság inkább a tombola sorsjáték tölti be az idény szerencsejátékokkal kapcsolatos aspektusát. Az ünnepi viselet része volt a **pileus**, ez egy tölcsérszerű, karimátlan sapka, ami a szabadságot, illetve az egyenlőséget jelképezte, ahogy az ilyenkor viselt egyszerűbb ruházat is. Az ünneplők az *io, Saturnalia* köszöntéssel üdvözölték egymást. December 19. volt a *Sigillaria* napja, ekkor olcsó viaszfigurákat, leginkább pajzán, vagy mulatságos alakokat, illetve gyertyákat ajándékoztak egymásnak. Ez volt az eredeti karácsonyi ajándékozás. Az egyenlőség jegyében mindenki ilyen viaszfigurákat adott másnak, így ki volt zárva annak a lehetősége, hogy a módosabbak drága, a szegények pedig szerényebb ajándékokat adjanak (e téren a rómaiak még bölcsebbek voltak). A figurák esetenként magát Szaturnuszt ábrázolták, lábait szálakkal megkötözve, amit aztán eloldoztak, jelképesen szabadon eresztve és meghívva őt a mulatozáshoz, illetve, hogy újból hozza el az aranykorszakot. Egy további szokás a „Szaturnália ünnep királya" megválasztása volt, akinek az volt a dolga, hogy felügyelje a vigadalmakat. Ez a szokás máig fennmaradt a katolikus nemzetek között, csak a titulusa változott meg, magyarul pl. a „zűrzavar fejedelmének" nevezik. Még a filozófiai irányzatokat is befolyásolta az ünnep, a neoplatonista Porphyry szerint Szaturnália a holt lelkek szabadon engedését és halhatatlanságát szimbolizálja. Catullus, római költő pedig *„a legszebb napok"*-nak nevezte a fesztivál napjait.

Mindez párosult a *Natalis Solis Invincti,* vagyis a győzhetetlen nap születésével. A kronia és szaturnália ünnepek jellegzetes velejárói kissé módosított formában, de ma is részei a modern szaturnáliának, amit karácsonynak nevezünk. Amint azt látjuk, szaturnália az elveszett aranykorszak ünnepe volt, s mint ilyen végső soron **a modern karácsony is az aranykorszak ünnepe – úgy a múltbelié, mint a várt jövendőé.** Márpedig ha valaki keresztényként ünnepli ezt, talán jobb, ha némi belátást nyer ennek a bizonyos aranykorszaknak a lényegébe, jelentőségébe, amire az alábbiakban még kitérünk.

Szaturnália és az emberáldozatok

Kronosz volt az első olyan pogány isten, aki emberáldozatokat követelt meg magának. Sanchoniathon (antik föníciai történetíró az i.e. 1200 körüli időkből) leírásai szerint, *„Kronosztól ered az emberáldozatok megkövetelése…. Szaturnusz elpusztítja saját gyermekeit."* (J. Garnier, *The Worship of the Dead*, pp. 34–35). Ennél fogva, Kronosz egyik gyakori jelképe a sarló, illetve kasza volt, ami később a kaszával arató halál, vagy „a kaszás" képében maradt fenn a köztudatban. Ezek után talán az is érthetőbbé vált, hogy az ószövetségi időkben a Szaturnusz csillagával [**hexagrammal**] asszociált Molok, vagy Szikkút miért követelte meg szigorúan az emberi, gyakran gyermek égőáldozatokat.

Szaturnusz imádata tehát nem csak a gondtalan mulatozásból, lakmározásokból és ajándékokból állt, az istenek ugyanis igen szeszélyesek, akik gyakran emberáldozatokat is követeltek maguknak:

> A szaturnália magának Szaturnusznak az ellentmondásos természetét tükrözi: Meg vannak benne a gondtalan jólét örömteli, utópisztikus [az aranykor] aspektusai és mellette ott vannak a fenyegetés és az életveszély vészjósló elemei. - **Versnel, Hank S. "*Saturnus and the Saturnalia*", 142. o.**

Szaturnusz egyik hitvese Lua volt, akit gyakran a „Lua Saturni" [Szaturnusz Luája] névvel illetnek, ő volt egyben Lua Mater, a „pusztítás anyja", az istennő, akinek a tiszteletére a győztesek elégették az ellenségeik fegyvereit.

Szaturnusz egy **chthonikus** jellegű isten volt, ami az alvilággal asszociálta őt, illetve az azt uraló Dis Pater-rel hozza kapcsolatba. **Dis Pater**-t a görögök Plouton-ként, a rómaiak pedig Pluto-ként ismertek. A görög *khthonie* vagy *khthonios* olyan bizonyos áldozati metódusokat jelent, amelyeket csakis adott istenek számára adtak vagy végeztek el. Ez azt jelenti, hogy Szaturnuszt egy csak rá jellemző, kizárólag csak neki adott áldozati formával tisztelték meg. A római források szerint, Szaturnusz a szaturnália ünnepi idény alatt megölt gladiátorokat fogadta el *munera*-ként, vagyis felajánlásként, emberáldozatként. Decemberben tíz napon át tartottak gladiátor küzdelmeket, amiket a quaestorok (magisztrátusok) vezettek le, s amiket a Szaturnusznak az idény alatt bőségesen felajánlott pénzadományokból rendeztek meg. A korabeli keresztény apologéták erősen kritizálták a gladiátor *munera*-t éppen azok emberáldozati jellege miatt. Noha mindez már a kései Rómára volt jellemző, az kikövetkeztethető, hogy Szaturnusz eredetileg is megkövetelte az emberáldozatokat. Macrobius (V. sz.) elmondása szerint Dis Patert emberi fejekkel lehetett kiengesztelni, míg Szaturnuszt férfi áldozatokkal (*virorum victimis*). A legendák szerint, amikor a civilizáló félisten Herkules Rómában járt, megreformálta a rítusokat és elfogadhatóvá vált *oscillák*-kal, kis arcképekkel, maszkokkal kielégíteni Dis Pater-t az emberi fejek helyett. Az *oscilla* általában Szaturnuszt, Bachust és egyéb isteneket jelenített meg. Mivel a görög *phota* egyaránt jelent "férfit" és 'fényeket' így a Szaturnusznak feláldozandó férfiakat, az élet fényét jelképező gyertyákkal helyettesítették. De még a korábban már említett sigilarria ajándékfiguráknak is volt egy ilyen áldozathelyettesítő funkciója. Emlékezzünk erre a karácsonyi gyertyák és csillagszórók meggyújtásakor és az ajándékok átadásakor, mert ezek által Szaturnusznak mutatunk be kvázi emberáldozatot. Minden esetre, a gladiátor játékokat

csak az 5. század elején szűntették be, bizonyítva, hogy a keményvonalas szaturnália nem ment ki a divatból és félő, hogy lesz még olyan idő, amikor a gyertyák és a sigilarria bigyók helyett újra emberéletet követel majd a hatágú csillag istene.

Az aranykorszak az antikrisztusi uralkodás szinonimája

Ahhoz, hogy megértsük, miféle aranykorról is van itt szó, ahhoz a Sátán által uralt pogány világ mitológiáihoz kell fordulnunk. A modern ember lekezelően tekint a mitológiákban hívő ókoriakra, de tudni kell, hogy számukra ezek történelmi és vallási leírások voltak, amelyek nem csak az akkori emberek gondolkodását és életformáját határozták meg, hanem korunkét is. Bibliai szempontból a mitológiák az istenekként tetszelgő bukott angyali rend világképét és életmódját propagálják, s ennek szellemisége uralja a világot, amiből a Biblia Istene kihívta a választottait. A mitológiák tehát az Isten ellenes bukott angyali rend uralmát éltetik, az ő terveiket, üzeneteiket közvetítik, amelyeknek korunkat és a jövőt is érintő próféciai aspektusai is vannak. Ha ismerjük az ellenfél taktikáját és arzenálját, jobban tudunk ellene harcolni.

Hésziodosz az i.e. 700-as években a *„Munkák és Napok”* című munkájában az általa ismert mitológiai elemek felhasználásával és összefoglalásával vázolja fel a korszakokat, amelyeket fémekhez hasonlít. A leírás szerint az aranykorban az emberek az istenekhez hasonlóan gondtalanul, szenvedés és mindennapi munka nélkül éltek; békésen, öregedés nélkül haltak meg. Ezt a korszakot uralta Kronosz, vagy latin nevén Szaturnusz. Az ezt követő korszakokat egyre alantasabb fémek jelképezik, az ezüst, a bronz, s

végül a vas. A hosszantartó vaskor (ami a jelben is tart) a szenvedés, az egyenlőtlenség, a fárasztó munka és a halál korszaka. Az aranykor egy társuralkodója volt **Astraea**, két titánnak, Asraeusnak és Éósz-nak a leánya. Nevének jelentése „Csillag Hajadon”, de nevezik Virgo-nak [Szűznek] is. Asraea az ártatlanság, igazság, tisztaság és precizitás istennője. Astraea a bronz korszakot jellemző gonosz és erőszakos állapotok miatt elhagyta a földet és a csillagok közé menekült, ahol a Szűz csillagképében élt tovább. Nagyon szoros kapcsolatban áll Dikével, az igazságos ítélet felügyelőjével, aki mérleget tart a kezében. Ez a kapcsolat az általuk képviselt csillagképekben is jelen van, a Szűz csillagkép a Libra közelében helyezkedik el. **A mitológiai próféciák szerint Astraea egy szép napon visszatér majd a földre, hogy elősegítse a korszakváltó utópisztikus aranykor visszatérését.**

Szögezzük le, a szaturnália legvisszatérőbb motívuma és az ünnep legfőbb oka, apropója az aranykorszak iránti nosztalgia volt. A munkák szünetelése, a társadalmi kötöttségek fellazítása, a víg lakmározás és gondtalanság, valamint a teljes egalitáriánizmus eleve a krónoszi aranykorszakot ünnepelte, azt kívánta jelképezni, vagy megjeleníteni és egyben annak visszatérését előképezni!

Az olvasó ezen a ponton talán azt gondolhatja, hogy erősen elkalandoztunk a karácsony történetétől, pedig nem. A helyzet ugyanis az, hogy a mitológiák nem csak a régmúlt regéi, a bukott angyali rend pogányok által megőrzött archívumai, hanem a sötét oldal további szándékait is felfedik. Ezt az aspektust

talán Vergilius epikus versei vetítik elénk a legélénkebben. Ezek a biblia néhány próféciájához hasonlóan ugyancsak duális jellegűek, részben utalva az egykori Róma birodalmi felemelkedésére, részben pedig a várva várt nagy „Egyre", a végidők istenemberére (az Antikrisztusra), illetve az ő nagyságára és az általa megvalósított másod-aranykorra:

Íme betelt az idő, amelyet Cúmea [Szibilljának] dala megénekelt:
Újraszületve az évszázadok roppan sora tárul.
Visszatér a Szűz [Asraea-Virgo], **már jön** [közeleg] **Szaturnusz uralma,**
Már a magasságból küld új ivadékot az égbolt.
Óvd csak e most születő csecsemőt [utalás az antikrisztusra], **ó Lúszíana,**
ki majdan véget vetve a vaskornak, hoz a földre aranykort;
Hisz máris testvérbátyád országol, Apolló.
S consulságod alatt kezdődik e fényes időszak [aranykorszak],
Pollio, nagy hónap sorait számláljuk előre;
És te vezetsz, amidőn bűnnek ha marad nyoma bennünk,
El fog enyészi, s örök remegés [az Isten félelme] nem ijeszti világunk.
Ő pedig istenként él majd, aki lát az egekben
isteni bajnokokat s őt is látják azok éppúgy, ...

-Vergilius, *Eklogák, IV. ének*

És most jól idenézz, mert római véreid, őket,
Tenfajtád látod. Caeasart s az iúliusi népet,
Mind, kik a menny nagy boltja alá felszállnak a fénybe.
Köztük azt is [az antikrisztust], **kit olyan sok jós megígért – íme, ámulj**
Augustus Caesaron: az isteni sarja e férfi,
Másod-aranykor virrad fel Latiumban alatta,
Mint Szaturnusz földjén rég; birodalma kiterjed
Indusokon, garamantusokon túl, állatöveknek,
Évnek, napnak egén is túl, addig, hol a mennybolt
Tengelye Atlasz takaróján tündökleni látszik.
Istenigék által megjósolt jötte hírére.

- **Vergilius**, *Eklogák, VI. ének.*

A fentiek próféciák, miszerint az igazi aranykor még előttünk áll! Nem lehet nem észrevenni az antikrisztusi uralommal kapcsolatos üzenetet. Véletlen egybeesés lenne az, hogy ezeknek a versrészeknek a fő üzenete pontosan megfelel annak, amit a New Age hívei vallanak, vagy amit a szabadkőművesek, az illuminátusok és minden más luciferiánus háttérszervezet meg kíván valósítani?

A New Age – a korunk emberére szabott mitológia és a végjáték

Manapság gyakran hallhatunk arról, hogy egy új világrend, egy New Age, vagyis egy jobb világot elhozó új korszak van megszületőben - egy aranykor. Beszélnek erről államfők és politikusok, ígéri ezt a tudomány és állandó témája ez a szórakoztatóiparnak is. A New Age vallásrendszer legfőbb célja az, hogy szellemileg átsegítse az emberiséget ebbe az utópisztikus érába. Mindez korunk mitológiája, a régiből beemelve, de modern új-pogányok számára tálalva. A régi verzió szerint az egykori aranykorban bőségben, egyenlőségben és harmonikusan éltek az emberek, az istenek és a halandók, házasodtak, gyermekeket nemzettek, s ez újra megvalósul majd egy másod aranykorban. A New Age pedig azt hirdeti, hogy korunkban jön el az a bizonyos másod-aranykor, amikor a „felemelkedett mesterek”, vagy a „szellemi irányadók” frigyre lépnek a new age beavatottaival, egy új fajt hoznak létre, amely élvezni fogja a boldog utópiát.

Igen, a New Age szerint a szellemi fejlődés magasabb fokán álló beavatott emberek a hamarosan megjelenő „szellemi hierarchiával” keveredve egy új mesterfajt hoznak létre, ami uralja majd az eljövendő aranykorszakot, vagyis a New Age-et. Ennek azonban akadályai vannak, amiket először fel kell számolni. Az akadály a bibliai kereszténység, s felszámolásukra van egy kidolgozott tervezet. A nagy New Age tanítók nem kertelnek, felvállalva jelentik ki azt, hogy **az aranykorba való belépésnek szigorú követelményei vannak.** Az emberiség azon része, amely túl hitvány ahhoz, hogy fellépjen a szellemi evolúció ezen lépcsőfokára az egyszerűen és jéghideg könyörtelenséggel el lesz pusztítva. A selejtesek azok, akik ragaszkodnak a maradi egy igaz Istenbe vetett hitükhöz, az igaz, bibliai keresztények:

> A New Age világbékét elhozó terve nem valósíthatja meg addig a Vízöntő **Aranykorszakát, amíg a bibliai kereszténység nem lesz a törvényen kívül rekesztve, vagy nem lesz elpusztítva" - Richard Bennett, *Can Mysticism Lead to God?***

A New Age egy nagy beavatottja, Barbara Marx Hubbard még sarkosabban fogalmaz: „Az emberek vagy megváltoznak [elfogadják a luciferi napirendet], vagy elpusztulnak. Ez a választás”. (*Happy Birth Day Planet Earth! 32. o.*) Ezzel a diabolikus és viszonylag jól dokumentált **New Age napirenddel** már több írásban is foglalkoztunk itt nem részletezzük tovább. Viszont a Szentírás is rámutat arra, hogy valóban megvalósul majd egy luciferiánus korszak, ami azonos az okkultisták és a titkos társaságok által várt „aranykorral”. Ez pedig azután fog megvalósulni, miután az antikrisztusi fenevad megsemmisíti a nagy paráznát, az addig általa jól kihasznált hamis judeo-keresztény vallásrendszert. Hogy miért teszi ezt? Nos, azon a ponton már nem lesz szüksége többé ál keresztényekre, hamis istenimádókra, mert a korszak kizárólag a beavatott és őszintén elkötelezett luciferiánusoknak lesz fenntartva, mindenki másnak pusztulnia kell:

> **Jelenések 17:16-17 16** A tíz szarv, melyeket láttál és a fenevad, **meg fogják gyűlölni a paráznát, pusztává és mezítelenné teszik, húsát megeszik, őt magát tűzzel égetik meg majd.** 17 Mert az Isten adta szívükbe, hogy az ő szándékát tegyék meg, hogy egy szándékon cselekedjenek, és hogy királyságukat a fenevadnak adják, míg Isten beszédei végbe nem mennek.

Ezt a luciferiánus uralmat persze nem igazán lehet egy korszaknak nevezni, mert csupán egyetlen próféciai órára kap hatalmat. A rövid ámokfutásnak a visszatérő Messiás és szentjei, a hűséges igazak

vetnek véget (*Jel. 17:12-14*, egy próféciai óra a magyarázatoktól függően lehet kb. 15 nap, vagy pedig egy teljes hónap).

Isten azért helyezi a fenevad szívébe a nagy parázna elpusztítását, mert az visszaélt a Nevével és kegyelmével, megtagadták parancsolatait és kitartottak a pogány szokásaik mellett. Ellenben az általuk üldözött igazakkal, az állhatatos szentekkel, akik *„megőrzik Isten parancsolatait és a Jézusba vetett hitet"* (*Jel. 14:12*), s akik mivel nem fertőzik meg magukat pogány szokásokkal, együtt uralkodnak a Felkenttel ezer éven át.

Jahósua születésnapja nincs számon tartva és ismeretlen, megtartása nem egyezik a bibliai szellemiséggel. Ellenben kötelességünk megemlékezni a Pészah ünnepen a Bárány értünk való haláláról (*1Kor. 11:24*), a **kürtök ünnepének megtartásával** pedig számon tartjuk az eljöveteleit is. Az elsőt, amikor papként jött el, hogy megváltson bennünket a bűneinktől és a halált okozó hiábavaló pogány hagyományoktól, a másodikat pedig azért, mert a királyként való visszatérésekor megszüntet és lerombol mindent, ami pogány. A sátorok ünnepét pedig azért tartjuk, mert - ellentétben a Szaturnáliával -, az Isten eljövendő országlását reprezentálja.

A szaturnália/karácsony az Antikrisztus országlásáról szól, megtartói az ő ígért aranykorának tartanak tort és ünnepet, függetlenül attól, hogy „keresztényként", new agerként, vagy bármi másként teszik ezt. Ironikusan, a névleges keresztények tudatlanul és ostobán a saját pusztulásuknak ülnek tort karácsonykor, mert *munera*-ként lesznek felajánlva, amikor a fenevad elpusztítja a rendszerüket és visszaveszik az ünnepüket. De addig is remek hasznot húznak buzgó fogyasztókként a szintén **luciferi eredetű gazdasági rendszer** fenntartóinak. Közhely már, de továbbra is igaz: Szaturnusz felfalja saját gyermekeit.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

A piros pirula, avagy a kék pirula?

Letölthető Word dokumentum

Letölthető PDF dokumentum

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

Weboldal: http://www.churchofgod.hu

A cikk feltöltés alatt, letölthető PDF és DOC formátumban

A piros pirula, avagy a kék pirula?

A világsikert arató Mátrix című alkotás joggal vált a popkultúra szerves részévé, hiszen milliók fejtegetik és használják fel a filmben gazdagon feltálalt szimbolizációs rendszereket. A piros és kék pirulák közötti választás mindenképpen a film egyik legmegkapóbb és leginkább emlegetett mozzanatának mondható. Mint tudjuk, a két tenyéren elhelyezett pirula egy sorsdöntő választás alkalmával jön képbe még a film elején. Mivel a filmben az a bizonyos piros pirula a mindent átfogó és meghatározó rendszertől „a Mátrixról" való leválást jelképezte, ezért a különböző „ébredő oldalak" és egyéni „ébredők" millióinak a „szabadság" választását reprezentáló jelképévé, vagy ikonjává vált. Ez gyakran előfordul még az ébredők azon csoportjával is, akik magukat bibliai kereszténynek vallják. Legtöbben azonban úgy, használják ezt a jelképet, hogy szemmel láthatóan fogalmuk sincs a film valós üzenetéről, vagyis, a film elérte a célját és sikeresen elültette bennük azt a gondolatot, amit el kívánt ültetni. Egy biztos, Hollywood koránt sem arról híres, hogy céltudatosan ébresztgeti az emberiséget az igazságra, és egy valamire való „ébredőnek" ezt igazán illene tudni. Vagy legalábbis gyanakvóan gondolnia kellene arra, hogy netán valami „csavar" van a történetben. De hát a sztori, a tálalás, a látványos akciók és az egyéb vizuális hatások nagyon bejöttek a modern, szellemileg letunyult és könnyen manipulálható emberek számára.

Pedig ha kissé mélyebben megvizsgáljuk úgy a film egészének, mint számos alelemének a szimbolikus üzenetét, akkor láthatóvá válik, hogy a buzgó „piros pirulások" alaposan meg lettek vezetve. És tudni illene, ez is volt a cél.

Habár az egész háromrészes „Mátrix tanfolyam" megérdemel egy hosszú és átfogó elemzést, ebben az írásban kizárólag a piros és kék pirula jelentősége kerül górcső alá. Ha ezek szimbolikus jelentését félreértjük, akkor a film egészének a mondanivalóját pontatlanul fogjuk értelmezni, méghozzá aképpen, ahogyan, és amire azt szánták. Az elemzést szigorúan keresztény szempontból végzem, akit ez zavar, az ne is folytassa tovább az olvasást. De miért is ne lenne az igaz keresztény nézet reprezentálva a számos más interpretáció mellett akkor, amikor a film egészen nyilvánvaló ál messiási üzenete egy alig burkolt keresztény hit ellenes propaganda?

Nos, a két pirula körül forog, erre épül az egész alkotás üzenete és további mondanivalója. A rendezők rendkívül hatékonyan, jól felépített módon jelenítik meg a nagy választást, annak fontosságát, s azt, hogy tulajdonképpen mi között is kell dönteni. Neon keresztül a létnek, az életnek azon legnagyobb választása van kivetítve, amit mindenkinek meg kell tennie egyszer. Habár a filmben a választás kizárólag Neoé, de érzékelteti azt, hogy tulajdonképpen mindannyiunké, s Neonak azokat kell követni, akik már megtették a maguk választását, hogy aztán őt is követhessék, mint a tömegeket a Mátrixból kiszabadító messiást. Maga a választás pontosan annak a monumentális és sorsdöntő választásnak a másolata, vagy paródiája, mint amely elé a kereszténység Bibliájának Istene állít bennünket az emberi történelem kezdete óta. Ősszüleinknek választani kellett - ekkor nem két pirula közül -, hanem két fa közül. Az egyik fa

az élet fája volt, amihez csak akkor juthattak el, ha engedelmeskednek alkotójuknak és az Általa levetett rend szerint, vagyis a Mátrixban élnek. De megjelent a „super cool Morfeusz", a Sátán, aki teljesen mást ígért egy hazugság formájában. Hazugnak nevezte a Teremtőt, s az általa megalkotott valóságot, a Mátrixot rabságnak, elnyomásnak. Ő pedig ehelyett tudást, a mély tikok felismerését, szabadságot és örök életet ígért. Kettejük közül az egyik hazudott, s az nem az Isten volt. Az ember halandó lett, s a tudás, amit kapott, a jó és rossz tudása csak szenvedést hozott az emberiség történetében. Morfeusz nem keseredett el, az általa okozott szenvedést okosan úgy állította be, hogy azoknak a Teremtő és a Mátrix az oka. Régi recept ez, de ha a tálalás mindig halad az idővel, akkor továbbra is osztogatni lehet a szabadságot és titkos tudást ígérő piros pirulákat és mindig lesznek olyanok, akik mohón kapnak utána.

Neo választása pontosan emiatt, illetve ennek mintájára lett a filmben megjelenítve. A két pirula két **teljesen ellentétes** sors választását s a választás következményeit reprezentálja. Ahogyan az Éden két fája. A választás tétje röviden: Megmaradni az isteni uralom alatt, az általa levetett rendben (Mátrixban), vagy kiválni abból, fölé kerekedni annak. A kék pirula választásával a Teremtőre bízzuk magunkat, elfogadjuk a sorsunkat, tudván, hogy senkik vagyunk, s Aki formál bennünket, Annak képére tökéletességet nyerünk. Lelki szegényekként megmaradunk az adott rend keretein belül, alávetve magunkat annak a törvényszerűségeinek, alázatos hittel várva a Teremtő által kinyilatkozott végkimenetelt. Ezzel ellenben, a piros pirula választásával céltudatosan függetlenítjük magunkat az adott állapottól, saját kezünkbe vesszük döntéseinket és sorsunkat, magunk alakítva azt. Kiben ne ébredne fel erre egy pillanatra az öntudat, az ego és becsvágy: **ÉN** EGY REDKÍVÜLI VALAKI LEHETEK AZ UNIVERZUM DOLGAINAK NAGY SÉMÁJÁBAN, S EZ CSAK RAJTAM FÜGG! OLYAN LESZEK, MINT …

A jóképű Neot tehát egy bizonyos Morfeusz állítja a sorsdöntő választása elé, koromfekete ruhában, sötét napszemüvegben - ami ugyebár a valós fény ellen véd, de emellett még igencsak „cool", azaz menő viselet is. A névnek persze rejtett üzenete van. Morfeusz a görög mitológiában az álmok istene, aki képes bármilyen emberi formát felvenni és megjelenni, üzenni nekünk az álmainkban. Morfeuszt és testvéreit a maguk valós formájában mindig szárnyas démonokként ábrázolták. Biblikus szóhasználattal élve, Morfeusz, egy bukott angyali fejedelem, aki mellett számos más angyal áll. Morfeusz, vagyis ez az angyal természetesen mindannyiunk álmában megjelenhet, megkísérthet és elültetheti bennünk annak lehetőségét, hogy válasszuk a piros pirulát, s legyünk a Mátrixtól szabadok, függetlenek:

> „Ez az utolsó és **egyetlen esélyed. Innentől nincs visszaút.** Ha a kék pirulát választod, akkor vége a történetnek, felébredsz az ágyadban, s azt hiszed el, amit akarsz. Ha pedig a piros pirulát választod, akkor itt maradsz a **„Csodaországban"** és én **megmutatom neked milyen mélyre megy a nyúl ürege**. Tartsd az elmédbe, én csak az igazságod ajánlom fel, semmi többet."

Olvassunk a sorok között, mit is ajánl itt fel Morfeusz/Sátán, amikor esélyt ad a kárhozatra: A választás egyszeri és végleges. Aki eladja a lelkét, az abban az állapotban marad, nincs visszaút (Ez nem megtévesztés, ez tudatos választás, amivel megpecsételődik az egyén sors. Persze megmaradhatsz abban, amit Isten neked szán és nincs hatalmam fölötted, minden megy tovább a

maga rendjén, ahogy meg van írva. De ha a pirosat választod, akkor a **Csodaországba** viszlek (a luciferi álom, a NWO szép Új Világába, ahol mi uralkodunk istenekként) és **beavatlak a legmélyebb titkokba**. Morfeusz komor megjelenése ellenére határozottan a világosság angyalaként mutatkozik *(2Korintus 11:14).* Amikor az ördög megkísértette Jézust, ott nem mást tett, mint felajánlotta neki a piros pirulát.

Ezek után talán világosabbá válik, hogy mit is kíván felvázolni és reprezentálni a filmben oly negatívan bemutatott Mátrix. **A Mátrix nem más, mint Isten teremtése, a mindenség, az Isteni rend, s mindaz, amit abban a mindenségben eleve elrendelt akaratánál fogva és mindenható ereje által véghez kíván és véghez is fog vinni.** A szellemünkben megjelenő Morfeusz/Sátán pedig lehetőséget kíván adni nekünk arra, hogy kilépjünk e rendből és az ő „valós világának"a részei legyünk. Hogy az első emberpárnak hazudott? No és? Ahogyan ők, úgy utódaik is megvezethetők, ha kissé csalafintábban és némileg kifinomultabban is kell tálalni a dolgot.

Már a morfeuszi választás sem eredeti ötlet. Isten állította választás elé az első emberpárt, Sátán csak asszisztált. Valamint Isten az, aki az általa kiválasztott és Vele szövetségre lépő embereket is a következő választás elé állítja:

> **5Mózes 30:15, 19-20** [15]Nézd, ma szemed elé tártam az életet és az üdvösséget, [kék pirula] a halált és a kárhozatot [piros pirula]. … 19 Így hát válaszd az életet, hogy te is, utódaid is életben maradjatok, [20]szeresd az Urat, a te Istenedet, hallgass a szavára és ragaszkodj hozzá.

Isten tehát rendkívüli alapossággal ismerteti velünk az elvárásait, tudatja velünk felelősségeinket és csak azután állít bennünket választás elé. Morfeusz pedig először elhúzza az orrunk előtt a mézesmadzagot, s csak a piros pirula választása után avat be bennünket mélyebben a titkaiba. Amikor már eladtuk magunkat.

Miért éppen piros és kék? Nos, a Bibliában a színek egyben jelképek is. A kék az igazság színe.

> **4Mózes 15:38-40** [38] Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik, hogy csináljanak bojtokat a ruhájuk szegélyére nemzedékről nemzedékre, és tegyenek a szegélyen levő bojtokra kék zsinórt. **[39]**Arra való ez a bojt [a kék ruhaszegély], hogy valahányszor ránéztek, emlékezzetek az ÚR minden parancsolatára, teljesítsétek azokat, és ne csábítson el titeket sem a szívetek, sem a szemetek, amelyek paráznaságba vihetnek benneteket, [40] hanem [a kék szegélyek által] emlékezzetek, és teljesítsétek minden parancsolatomat, és szentek legyetek Istenetek előtt.

Isten minden szava igazság *(Zsolt, 119:160),* s ennek a kinyilatkozott isteni igazságnak a jelképe a kék szín, ahogy a fehér szín a tisztaság, a megtisztulás jelképe. A Biblia az Isten szava, s az Ő igazságainak gyűjteménye, ha úgy tetszik, ez a „kék pirula". És vajon mit jelképez a Bibliában piros szín? Lássuk csak sorjában.

1.) A bűnt:

> **Ézsaiás 1:18** [18]… „Ha olyanok volnának is **bűneitek, mint a skarlát,** fehérek lesznek, mint a hó; és **ha olyan vörösek is, mint a bíbor,** olyanok lesznek, mint a gyapjú.

2.) A bűn szerzőjét:

> **Jelenések 12:3** Ekkor egy másik jel tűnt fel az égen: egy nagy vörös sárkány, hét feje volt és tíz szarva, s mindegyik fején korona. [4]Farkával lesöpörte az ég csillagainak [angyalainak] egyharmadát, és a földre szórta.

“A nagy [vörös] sárkány, az ősi kígyó, aki maga az ördög, a sátán, aki tévútra vezeti az egész világot.” (Jelenések 12:9)

3.) Lucifer elkötelezett emberi eszközeit:

Jelenések 17:1:4 [1]… „Gyere, megmutatom neked a nagy kéjnő ítéletét, aki a nagy vizek fölött ül. [2]Vele paráználkodtak a föld királyai, és a föld lakói megrészegültek kéje borától.” [3] Lélekben elvitt a pusztába. Ott láttam egy asszonyt, skarlátvörös vadállaton ült [Sátán birodalmi haderejét irányította], amely tele volt káromló nevekkel, s hét feje és tíz szarva volt. [4]Az asszony [nagy hamis vallás] bíborba és skarlátba öltözve, arannyal, drágakővel és gyöngyökkel ékesítve.

4.) A kárhozottakat, a születésjogukat elkótyavetyélő embereket, akiket a Szentírásban az Ézsauból lett Edom [jelentése vörös] reprezentál *(Héb. 12:16-17).*

A sikeres produkció a luciferi megtévesztés, szellemi propaganda és a ravasz, megtévesztő hazugságok fellegvárának, Hollywood-nak a terméke. Ennek a ténynek önmagában is elégnek kellene lenni ahhoz, hogy óvatosak legyünk a mondanivalóval kapcsolatban. Isten nem használja Sátán szócsövét, Sátán szócsövei pedig kizárólag sátánit ontanak. Sátán célja az univerzum feletti uralom elrablása Istentől. Így a hollywoodi produkciók a sátáni seregek verbunkosai, amelyek “szabadságharcra” szólítják az embereket, minden érzelemre ható eszköz bevetésével.

A filmben Neo a várva várt „THE ONE”, vagyis, az „Egy” a „KIVÁLASZTOTT”. Az Antikrisztus, akinek luciferi rendeltetése az, hogy felébressze az emberiséget, felszabadítsa őket a vak tudatlanságból és harcba szólítsa őket a Mátrix erői (isteni rend) ellen. Mivel Armagedonnál összegyűlnek a világ nemzeteinek összes seregei a visszatérő igaz Messiás ellen, a propaganda nem volt hiábavaló. Ahogy Neo az Antikrisztust reprezentálja, úgy a Mátrix ellen lázadó „szabadságharcosok” a kárhozottakat, akik stílusosan egy Zion nevű városban laknak. Ezek azok az emberek, akik a piros pirulát választották, amikor Sátán/Morfeusz megkísértette őket a szellemükben és elhitette velük az „igazságát”. A piros pirula így az ördögnek eladott lélek, a fenevad bélyege felvételének a szimbóluma.

A Mátrixban [mármint a filmben] okkal keverednek a bibliai nevek, fogalmak és kifejezések a pogány nevekkel, fogalmakkal és kifejezésekkel. Ez az összemosás a megtévesztés szerves része. Miért éppen a biblikusan hangzó Zion nevet adták a lázadók fellegvárának? Talán mert a Biblia szerint Sion az az Isten által megváltottak üdvös állapotára utal? Vagy inkább azért, mert a Sátán zsinagógája, a luciferiánus háttérhatalom ezzel a megnevezéssel illette az általuk létrehozott cionista Izrael államát, ami előfutára és előfeltétele az antikrisztusi megtévesztésnek és az Isten ellen harcoló ZION világállamnak? Annak a világállamnak, ami önállósítani kívánja magát az Univerzum alkotójától és annak Mátrixától? Ne feledjük Neo, vagyis az Antikrisztus majd az igaz Krisztus helyett, ellen, lép fel, egy hamis messiásként, aki a Biblia Istene és az Ő rendje ellen harcol. Hollywoodban megfordulnak a szerepek, a jó a rossz és a rossz a jó. Mindazok számára, akiknek ez kérdéses, vagy kétséges, az valszeg azonnal a piros pirula után fog kapni az adandó alkalommal.

Magát a Mátrixot, illetve annak mibenlétét egy a www.churchofgod.hu honlapon található írásból kivágott résszel vázolnám fel:

Mielőtt az idő és a tér, vagy bármi más létezett volna, az egyedüli, Önmagából fakadó léttel bíró lény az élő Isten volt. Neki tehát nem volt kezdete, sem eredete, s mivel Önmaga által létezett így

halhatatlan *(Jn. 5:26; 1Tim. 6:16)*. Mivel létezett, Önmagából fakadó léttel bírt, így egy élő lény volt. Az ókori héberek úgy utaltak Rá mint *Eloah,* a káldok pedig mint *Ellah*. A teremtés előtt Rajta kívül nem létezett senki és semmi, Ő egy egyedülálló és egyedüli lény volt (lsd. *2Móz.32:15,17; Jób (45 helyen); Ezsd. 4:24-től 7:26-ig; Dán. 3:35; Péld. 30:4-5)*. **Ő az, aki Volt.** Isten az szellem *(Ján. 4:24)*, Aki nem egy hirtelen jött elgondolásból vagy szeszélyből teremtett. Mindent átfogóan kitervelte azt, hogy mit és hogyan fog cselekedni. Az Ő öröklétű létvalóságában, mint tiszta szellem, elemezte a cselekedeteinek minden lehetséges kimenetelét. Isten nem változik *(Jak.1:17; Mal. 3:6)* és nem kísérletezik, mert Ő tévedhetetlen, így nem hibázhat. Isten örök és állandó. Tökéletessége révén a legcélszerűbb eseménysort vetette le és hozta mozgásba. Az egész teremtés mérhetetlen nagyságú kiterjedésének a teljes folyamatát átgondolta és eltervezte. Ez a mindenható lény mindent átfogóan összevetette a teremtés felépítésének és a teremtmények egymásra hatásának törvényszerűségeit, levetette a bonyolultan összekapcsolódó viszonyokat, és elrendelt minden lehetséges kimenetelt. Vagyis létrehozta azt a Mátrixot, ami magában foglalja mindazt, ami valaha is végbe fog menni a világmindenségben egy meghatározott eseménysorozatban. Levetette minden végbemenő cselekedet rendjét, a tettektől az ellenhatásokig és a végeredményig. Mivel ekkor még nem volt anyag és fizikai létvalóság, így mindezeknek a majdani cselekedeteknek az egymáshoz való viszonyai először teoretikusan kapcsolódtak össze Eloah elméjében. Vagyis az ok és okozat rendszere egy tökéletes és végtelen elme által kreált teoretikus törvényszerűségeken alapszik.

Isten tudta a teremtés tervének véghezviteléhez szükséges minden valós lehetőségét, annak teljes összetett képében. Isten így tudott minden igazságot. Isten maga az igazság és mivel Ő tiszta szellem, ez a tudat a tiszta, örök igazsággá vált Benne, s kizárólag ezek által cselekszik *(5.Móz. 32:4)*. Képes kijelenteni a véget a kezdettől, így mindentudó *(Ésa.46:10; Zsolt.147:5; Mát.24:36; 1Tim. 6:16)*. Isten tudta, hogy a saját határozatai alapján mi lehetséges a teremtésben, és birtokában volt annak az erőnek, ami által mindent véghez tud vinni, azaz, Isten mindenható *(Márk 14:36; Luk. 1:37)*.

A teoretikus fizika szerint létezik egy olyan „állapot", ahol az eseménysorozatok végtelen kombinációi együtt léteznek. Vagyis ez az eseménysík tartalmaz minden lehetséges kimenetelt és azok minden kombinációjának a végtelen választékát, de csupán egyetlen kimenetel válik valósággá – amit eleve elrendelt. Néhány nagynevű teoretikus fizikus, mint pl. Roger Penrose az *Emperior's New Mind* című munkájában ezt - véleményem szerint korrekt módon - az Isten elméjének nevezi. Elméletileg tehát bármi megtörténhetne, ehhez végtelen számú, különböző esemény kombináció és kimenetel létezik, ám csak egy válik azzá, amit a teremtésben valóságként megtapasztalunk: Az, amit Isten „elméje", levetett akarata, rendelete meghatározott még az idő kezdete előtt. Ezt a tudósok nyelvén determinisztikának, mi hívők eleve elrendelésnek nevezzük. **Egyes-egyedül Isten áll e Mátrixon kívül.** Lucifer legnagyobb álma, vágya, hogy ő irányíthassa az eseménysík választékának kimeneteleit a maga vágyai szerint, s a film is érzékelteti ezt a hiú ábrándot. Egyetlen lény áll a Mátrixon kívül, az Isten. Azok, akik „belül" élnek soha, de soha nem lehetnek az események irányítói, legyenek akár szellemi, akár fizikai teremtmények. Álmodozhatnak erről, de az álmodozás **az élet** megrontója. Talán ennek fényében kissé mélyebb értelmet kapnak Jézus Krisztusnak azon szavai is, hogy visszajövetelének idejét senki, még ő maga sem, hanem csak egyes egyedül az Atya tudja.

A filmben Istent egy rideg mesterséges intelligenciaként, az általa vezérelt rendszert (Mátrixot) pedig egy bonyolult algoritmussal kívánták kifejezni, pontosabban behelyettesíteni. Mintha

Isten egy érzéketlen, gépies szörny lenne, aki arra tartja a teremtését, hogy felélje azt. Ez a torzítás sem véletlen, ugyanis Isten nem feléli a megváltott teremtését, hanem megosztja azzal Önmagát, Önmaga isteni létét. Szaturnusz, a hatágú csillag istene (Lucifer) az, aki felfalja, elpusztítja saját gyermekeit.

Mindezek fényében maradjunk annyiban, hogy a kék pirulát választók az isteni rend mellett döntöttek, míg a piros pirula választói a luciferi lázadás részesei kívánnak lenni. A Mátrix, vagyis az isteni rend része a szenvedés egy magasabb cél érdekében, s a szenvedés okozói (a piros pirulások) az általuk okozott bajt az Istennek tulajdonítják, és abból az állapotból kívánnak „kiutat" biztosítani másoknak, ami eleve az ő hibájukból fakad. Ez pedig nem kiút, hanem halálos csapda.

Morfeusz egy dolgot kihagyott, vagy elfelejtett megemlíteni Neonak a pirulák felajánlásakor. Mégpedig azt, hogy az ő általa adott választás is a Mátrix része, így végső soron hamis. Egy illúzió. Isten akarata, hogy a gonoszság által okozott szenvedés és kísértések által, azok közepette tökéletesedjünk, s ez Lucifer és követői által történik meg. Ez tehát a Mátrix, az isteni akarat és rendeltetés része. A legnagyobb illúzió az, amikor elhisszük azt, hogy képesek vagyunk kilépni a mindentudó, mindenható és mindenek felett álló, de jóságos Isten hatásköréből. Nem, nem a Mátrix az illúzió, hanem az abból való kiválás. Nincs választásunk kilépni abból. Egy „választásunk" van: Az életet válasszuk, vagy a halált. Alkalmazkodunk-e az Isten akaratához, vagy végleg megszűnünk létezni.

Email: plpoli@aol.com

A jobbszem eltakarásának jelentősége

Letölthető Word dokumentum

Letölthető PDF dokumentum

Az ma már nagyon sok igaz hívő számára nyilvánvaló, hogy a háttérhatalmi elit által irányított szórakoztató ipar termékei és sztárjai tömény luciferiánus propagandát nyomnak le a torkunkon. Ezek a negatív szellemi termékek telítve vannak olyan szimbólumokkal, amelyek a tudatalattira hatva népszerűsítik és terjesztik a sátáni ideákat. E téren a luciferiánusok rendkívül kreatívak, gyakran egyetlen mozdulatba vagy jelképbe képesek beletömöríteni egy sor kódolt okkult üzenetet. Tudomásunk van a titkos társaságok, mint az illuminátusok és szabadkőművesek titkos kézjeleiről, és a bonyolult koncepciókat tömörítő jelképeikről. Ebben az írásban azonban egy olyan jelkép kerül bemutatásra, amit eleve a nagyközönségnek szántak, és talán nincs is olyan ember a világon, aki ne látta volna ezt, akár egy videoklipben vagy bármely népszerűbb magazin oldalán. Korunk talán legismertebb, noha csak kevesek által megértett jelképéről, a jobb szem kézzel, vagy bizonyos tárgyakkal való eltakarásáról van szó. Mit próbálnak ezzel kifejezni, népszerűsíteni és van e ennek a jelképnek bibliailag is nagyon releváns jelentősége? Nos, itt választ adunk mindezen kérdésekre és bármennyire furcsa, magából a Szentírásból elemzünk egy érdekes, idevonatkozó történetet.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

Email: **p.poli@mailcity.com**

Weblap: **www.churchofgod.hu**

A jobb szem eltakarásának jelenségével már sokan foglalkoztak, nincs egy valamire való „ébredő," vagy

„összeesküvés leleplező" oldal, amely naponta ne tenne fel egy képet erről, vagy arról a sztárról, akit ebben a pózban fotóztak le. Esetenként némi ismertetést is nyújtanak, bár ezek általában kimerülnek Hórusz és Széth ismert mitológiai legendájának bemutatásával. Továbbá vannak, akik korrekt módon tisztában vannak azzal is, hogy a pózt felvevő hírességek ezzel Lucifert vallják meg, illetve vállalják fel őt urukként a nagy nyilvánosság előtt.

Annyi tehát nyilvánvaló, hogy a jobb szem elfedése egyféle alávetettséget, önátadást jelképez. Mi az eredeti alapja ennek a szimbolikának és milyen korai időkre megy vissza? Ezt nekünk, nem beavatottaknak nehéz lenne konkrétan megmondani, gyökerei akár az Ádám előtti időkre is visszamehetnek. Van azonban egy rendkívül érdekes bibliai történet, ami azt érzékelteti, hogy a korai ókorban már jelentősége volt ennek a népszerű luciferiánus gyakorlatnak. Sajnálatos módon, a nyugati világban elterjedt protestáns bibliafordításokban ez a történet hiányosan lett lejegyezve, amit itt pótolni fogunk. A szóbanforgó eseményeket az *1Sámuel 11:1-3* versei vázolják fel:

> **1Sámuel 11:1-3 1** Körülbelül egy hónap elteltével az ammonita **Nakhas** felvonult, és ostrom alá fogta a gileádi Jábest. Jábes lakói ezt üzenték Nakhasnak: „Köss velünk békét, s alattvalóid leszünk." 2 De az ammonita Nakhas így válaszolt nekik: **„Csak azzal a föltétellel kötök veletek békét, hogy mindegyikteknek kiszúrom a jobb szemét, s ezzel egész Izraelre gyalázatot hozok."** 3Jábes vénei erre ezt üzenték: *„Adj hétnapi haladékot, hogy hírvivőket küldhessünk Izrael minden részébe. Ha aztán senki sem jön segítségünkre, megadjuk magunkat."*

Nakhas király itt egy nagyon kemény feltételhez kötötte a békét: ahhoz, hogy az izraeliták egyáltalán alávethessék magukat neki, azt követelte tőlük, hogy először mindegyiküknek kiszúrja a jobb szemét. Mindenekelőtt helyezzük a történetet annak kontextusába, ami egy Izrael és az ammoniták között végbement háború volt, amit végül a Saul által vezetett izraeliták nyertek meg. A probléma az, hogy ennek a leírásnak az olvasásakor határozottan érezhető, hogy valami hiányzik a történetből, s ebből kifolyólag problematikus a teljes mondanivaló megértése. Szerencsénkre a Holt Tengeri tekercsek feltárásával ez a probléma feloldódott. De lássuk miről is van szó.

Sámuel könyvének elveszett részei

A Maszoretikus (MMT) forrásokon alapuló fordításokban az 1Sámuel 10:24-26 és 11:1-2 versei ekként hangzanak.

> **1Sámuel 10:24-26 24** Ekkor Sámuel így szólt az egész néphez: „Nézzétek, akit JHVH kiválasztott, ahhoz hasonló nincs közöttetek." A nép ujjongott és felkiáltott: „Éljen a király!" 25 Ezután Sámuel kihirdette az egész népnek a királyság törvényét, bevezette egy könyvbe és JHVH elé tette. Aztán hazaküldte a népet, mindenkit a maga otthonába. 26 Saul is hazament Gibeába. A bátrabbak, akiknek a szívét Isten megérintette, mellé167szegődtek. Néhány semmirekellő azonban így beszélt: „Ugyan mit segíthet ez

rajtunk?” S lenézték és nem vittek neki ajándékot.

1Sámuel 11:1-3 1 Körülbelül egy hónap elteltével az ammonita **Nakhas** felvonult, és ostrom alá fogta a gileádi Jábest. Jábes lakói ezt üzenték Nakhasnak: „Köss velünk békét, s alattvalóid leszünk.” 2 De az ammonita Nakhas így válaszolt nekik: **„Csak azzal a föltétellel kötök veletek békét, hogy mindegyikteknek kiszúrom a jobb szemét, s ezzel egész Izraelre gyalázatot hozok.”**

Az első, ami azonnal feltűnik egy bibliai szövegelemzőnek, az Nakhas bemutatása, vagy inkább a bemutatásának hiánya. Amikor a Szellem által vezetett bibliai írók első alkalommal említenek meg egy királyt, akkor megadják a nevét, az uralkodói titulusát, valamint az általa uralt terület és nép nevét. A későbbiekben, ha szóba kerül az adott uralkodó, akkor már elég csak a nevét esetleg a nemzeti hovatartozását megemlíteni. Csak a Sámuel és a Királyok könyvei legalább 20 esetben használják ezt a gyakorlatot. Mivel Nakhas neve a fenti idézetben fordul elő először, a bevett norma szerint így kellene hangoznia: *„És Nakhas, Ammon fiainak királya felvonult.”* Ehelyett csupán azt olvashatjuk, hogy „Nakhas az ammonita” – mintha a bemutatása már megtörtént volna. A Targumban (az arám fordításokban) ebben a részben a „Nakhas, Ammon fiainak királya” szerepel, de ennek inkább az lehet az oka, hogy a fordítók az ismert bibliai elbeszélésmód követésével éltek, s nem szó szerint fordították le az általuk használt héber iratokat, amelyekben ez a sor nem így szerepel.

Egy további problémát a történet folytonossága okoz. Nakhas hirtelen feltűnik a semmiből és támadással fenyegeti az izraelita területen álló Jábesh-Gileadot, ami nem tartozott az ő uralma alá. Erre a város lakosai ajánlatot tesznek neki, ami abból áll, hogy ha megkíméli őket, akkor az uralma alá vetik magukat. Nakhas azonban csak akkor fogadja el az önfeladást, hogy azzal együtt kiszúrja mindegyikük jobb szemét. Ez az indokolatlanul kemény feltétel igen komoly problémát okoz a szövegelemzőknek és az átlag olvasónak egyaránt. Tény, hogy az ókori Közel-Keleten gyakori volt a csonkítással való büntetés, de ezt leginkább a szövetséget, egyezséget megszegőkön, és a lázadókon hajtották végre. Ekként tett pl. Nebukadnezzár Sedékiással, Júda királyával, miután az fellázadt ellene. Történetünkben Nakhas kegyetlen módon olyanokon kívánta végrehajtani ezt a büntetést, akik nem álltak uralma alatt, nem szegtek meg szövetséget, hanem szövetségre kívántak lépni vele, uralma alá akartak állni. Ezért Nakhas reakciója szokatlan és érthetetlen a kor normái szerint. Még akkor is, ha abban engedékeny volt irántuk, hogy amikor a Jábesi vének hét nap haladékot kértek tőle, azt megadta nekik *(1Sám. 11:3).*

A hiányzó szövegrész

A felmerülő problémákat az okozza, hogy Sámuel könyvének az a verziója, amely a legtöbb modern fordítás alapszövegét adja hiányos. Konkrétan, egy 53 héber szóból álló bekezdés hiányzik. A korai időkben több szövegváltozat forgott kézen, s sajnálatos módon a nyugati világ fordításai olyan példányon alapulnak, ami éppen a hiányos volt. Josephus pedig történetesen egy olyan szövegre alapozott, ami még tartamazta a hiányzó részt, amit fel is elevenített történelmi írásaiban. A nyugati hittudósok azt vélték, hogy Josephus maga bővítette ki ezt a történelmi eseményt egy fantáziadús adalékkal. Így volt ez egészen

a qumráni tekercsek felfedezéséig, amikor is előkerültek az 1Sámuel elveszett, vagy hiányos részei (4QSama), ami az 1Sámuel 10:27 verse és a 11. fejezet közötti részt pótolják. A Holt-tengeri tekercseket több munkában is lefordították, két jobb munka a Hershel Shank által publikált Understanding *The Dead Sea Scrolls* (1992, Random House, NY.) és F.M. Cross egy 1960-ban kiadott tanulmánya. A hiányzó szöveg:

> „[Na]khas, Ammon fiainak királya keményen elnyomta Gád gyermekeit és Rúben gyermekeit és kiszúrta mindegyikük jobb szemét, és [terrort és félelmet] keltett Izraelben. Nem maradt egyetlen sem Izrael gyermekei közül [a Jordánon túl], akinek a jobb szemét nem szúrta ki Nakha[sh] Ammon gyermekeinek királya; kivéve hétezer férfit [akik elmenekültek] Ammon gyermekei elől és [J]ábesh-Gileádba mentek. Valami egy hónappal később ...” (s itt már az ismert 11:1-10 verssekkel folytatódik, lásd még ***Josephus Antiquities 6:5:1***).

Így a hiányos szövegből felvetődő problémák azonnal feloldódnak. Nakhas király be lett mutatva a szokásos módon, és a 11:1-ben nem kellett ismételni. Érthetőbbé válik Nakhas kemény feltétele is, hiszen korábban már kiterjesztette az uralmát a Jordánon túli Gád és Rúben törzseire, akiket rettenetesen elnyomott, s akik minden bizonnyal lázadoztak ellene (ezért szúratta ki jobb szemeiket). Amikor pedig a jábesiek befogadták a hétezer menekülőt, ugyanazt a büntetést kívánta kiszabni rájuk is, mint amit a szökevényekkel akart tenni. A megtalált szövegrész néhány egyéb verset is tisztáz, de azok nem tartoznak szorosabban az adott témához, amihez itt vissza is térünk. Ez pedig a jobb szem elvesztése, vagy kiszúrása a luciferi szimbolikában.

Az olvasó azt gondolhatja, hogy a fenti ismertetés hasznos a bibliai szövegtörténelem és értelmezés szempontjából, de mennyire releváns a modern luciferiánus szimbolika, az eszkatalógia, s azon belül is az antikrisztusi elnyomás szempontjából? Vagy a történetnek lenne egy mélyebb, vagy rejtett üzenete?

Nomes est omen

Amennyiben ennek a történetnek van egy tipológiai értelmezésmódja, akkor előtípusként szolgálva valami olyat jelenít meg számunkra, aminek lesz a korunk emberét érintő végtípusa, vagyis, egy az eredetinél is durvább beteljesedése.

A tipológia felfedéséhez és megértéséhez nem kell messzebb menni a szereplők neveinél. A **nā·ḥāš** jelentése kígyó. Az Édenben az a nakhas, vagy kígyó kísértette meg Évát és okozta az emberiség elbukását, amit a Szentírás Sátánnal azonosít (vö. Jel. 20:2). Így, a történetben a Nakhas nevet viselő király magának Sátánnak a megjelenítője. Sátán az ember édeni elbukás óta ennek a világnak az istene (2Kor. 4:4). A nemzetek őneki vannak alárendelve, az ő uralmi és társadalmi mintáját követik. Csupán egy nemzetség lett kivonva a hatalma alól, Izrael nemzete. Ez a nemzet Isten közvetlen uralma alá lett rendelve, hogy példázza az Istentől való társadalmi rendet, illetve annak áldásait a világban. Sátán szemszögéből nézve, Izrael egy ellene fellázadó nemzet volt, s akként is kezelte Isten fizikai népét. A történet szimbolikájából levonható, hogy Sátán nem elégedett meg azzal, hogy egy fizikai izraelita megalkuvásból a „szövetségét keresi”, vagy az ő uralma alá kívánt kerülni. Ahhoz, hogy ez

megtörténhessen, az izraelitának fel kellett vállalnia jobb szemének kiszúrását.

A testi Izrael végül elbukott, nem felelt meg az elhívásnak, Isten azonban Izrael hűséges elemeinek és a közéjük beoltott pogányoknak biztosított egy új elhívást, ezúttal azonban már a fizikait messze meghaladó szellemi szinten. Sátánnak is alkalmazkodni kellett az új helyzethez. Az Isten Szent szellemével felruházott szellemi Izrael ellen nem lehet csupán fizikai síkon, és fizikai fenyegetésekkel, erőszakkal fellépni, az ő legyőzésükhöz már szükséges egy rendkívül erős és ravasz szellemi harcot folytatnia. Ennek eszközei a megtévesztés, a kétségkeltés, és megannyi más ördögi formula. Sátán tudja azt, hogy a kor végén korlátlan uralmat kap, és az Antikrisztus személyében hatalmat a szentek fölött is (Jel. 13:7), akiket magához kíván csábítani. Jól tudja, hogy az igaz szentek készek a mártírhalálra, s a fizikai elpusztításukkal nem igazán nyerheti meg az Isten ellenes harcát. Azonban ha képes az igazakat Isten ellen fordítani és a maga oldalára állítani, akkor megtarthatja uralmát, hiszen még Isten szentjei is a lázadása mellé álltak. Ez azt jelentené, hogy senki nem akarja Istent maga fölé uralkodónak, saját akaratukból Lucifert választják istenüknek. Lényegében erről szólt a második Ádámnak, Jahósuának megkísértése is, s pontosan ezt a próbát kell kiállnia a menyasszonyának, a második Évának, az egyháznak is.

Sátán pedig alaposan felkészült erre a kihívásra. Mivel az egyház egy nagyszámú egyént tartalmazó testület, a tagjainak egyénenként is meg kell állniuk a helyüket. Nem mindenki, aki urának mondja Jahósuát fog üdvözülni, a győzelem csak azoké lesz, akik a végsőkig kitartanak. És sokan lesznek, akik elpártolnak, amit számos prófécia megerősít. Az, hogy Nakhas uralma alá vetette az izraeliták bizonyos elemeit érzékelteti, hogy az egyház bizonyos elemeit is, akiknek a jobb szemét kiszúrja. Ami, ez esetben már nem kell, hogy fizikai módon megtörténjen. Elég, ha csupán eltakarják jobb szemüket a szellemi önfeladás jeleként – ahogy teszik ma Lucifer elkötelezett követői.

Talán e szempontból fontos Jábes nevének jelentése, ami *„száraz”*. Ennek is meg van a maga jelentősége. A Bibliában a víz jelképesen az Isten Szent Szellemét jelenti, mivel a kiáradó víz befedi a kiszáradt földet és életet ad annak (vö. *Ézs. 11:9; Jn. 4:10, 7:37-39*). Ahogy a víz képletesen az életet adó szellemet jelképezi, a szárazság a szellem hiányát, s az abból fakadó élettelenséget is. Jábes lakói nem álltak a szellemiség magaslatán, hiszen készen álltak alávetni magukat Nakhas uralmának. Emiatt üzente nekik Nakhas azt, hogy csak akkor köt békét velük, ha kiszúrja mindnyájuk jobb szemét, amivel fel kell vállalniuk a teljes alávetettséget. Az utolsó időkben sok „száraz”, szellemileg halott keresztény fog megalkudni, és vállalja fel jobbszemének eltakarását a szellemi elpártolásának jegyeként.

Sátánnal nem békülhetnek meg az igaz szentek a legnagyobb próbák és a vészkorszak idején sem. Ahogy Nakhas királya egykor extrém fizikai csonkítással fogadta el az izraeliták megalkuvását, úgy a Sátán által megszállt Antikrisztus is csak a teljes szellemi önfeladással fogadja el Isten szellemi népének (esetleges) békekérését. A végső próba még előttünk áll, de a propagandaháború már javában folyik. Amikor a világ celebjei eltakarják jobbszemüket, azzal nem csak luciferiánus megvallást tesznek,

hanem üzennek is vele: „Ez az út, ez lesz a sorsotok", vagy másképpen, „Sátán uralkodik." Az USA egydollárosán látható „Új Világrend nagypecsétjén" a piramis a luciferi világállam építését, a fejkő annak bevégzését jelképezi (A részletekért lásd a **2012 – Sátán apokalipszise** című írást). A háttérhatalmi luciferiánus munka az Antikrisztus felemelkedésével fejeződik be, akit a fejkőben elhelyezkedő emberi balszem jelenít meg.

Sátán terve egy olyan sátáni világrend létrehozása, ahol az emberek tudatosan őt válasszák és imádják istenként az igaz Isten helyett. Tervének megvalósításához asszisztál az iránta elkötelezett luciferiánus háttérhatalmi elit, amit a Szentírás a Sátán zsinagógájának nevez. Ők önmagukat illuminátusoknak, vagyis a megvilágosodottaknak nevezik. Az illuminátus szimbolikában a kabát alá helyezett kéz a „rejtett kéz", a titkos sátáni munkában való részvétet jelképezi. Az illuminátusok ANNUIT COEPTIS jeligéje is erre a munkára utal, ami durván fordítva ezt jelenti: „a vállalkozás sikerrel jár", vagy a „tevékenység eredményre jut"! A fél szem eltakarása ennek a célnak a propagandája. Csakhogy az Antikrisztus Isten ellen felemelt jobb keze, a **lázadó ököl** elsorvad, a jobb szeme pedig vakká lesz téve:

> **Zakariás 11:17** Jaj a mihaszna pásztornak, a ki elhagyja a juhokat! Fegyver a karjára és jobb szemére. Karja szárazra száradjon és jobb szeme sötétre sötétedjék.

A mihaszna pásztor elsorvadt jobb keze és jobb szemének megvakítása szó szerint is és képletesen is megtörténik. A jobb kéz a cselekvést, a megvalósítandó cél érdekében végzett munkát jelképezi. A nagy terv végül szó szerint füstbe megy *(Jel. 20:10)*, a Sátán zsinagógája a hűséges igazak lábai elé lesznek vetve *(Jel. 3:9)*.

A Sámuel könyvében felvázolt történet végén, Izrael felkent királya egybegyűjtötte a teljes Izraelt, és hatalmas vereséget mért Nakhasra és seregeire, s ezek ugyancsak próféciai előképek. Amikor a Nakhas az Antikrisztus személyében fog megjelenni az igazak pásztoraként tetszelegve, átok sújtja őt mielőtt a tűztóba vetik.

A szem eltakarása a Nakhassal, a bűnnel és a luciferiánus ideákkal, szellemiséggel való azonosulás, a sátáni munkában való aktív részvétel a Szent Szellem megtagadása, vagy megbotránkoztatása árán is. Halálos egy divat ez.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

„Rise like a phoenix”

„Felemelkedem, mint a főnix”

Letölthető Word dokumentum

Letölthető PDF dokumentum

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

A cikk feltöltés alatt, letölthető PDF és DOC formátumban

„Rise like a phoenix”

„Felemelkedem, mint a főnix”

Ma már egyre több ember számára nyilvánvaló az, hogy a szórakoztató és divat ipar termékeit előállító köröknek van egy alantas napirendjük. Alkotásaik nem csupán azért ártalmasak, mert elterelik a figyelmünket a valóságról és sok időt elrabolnak tőlünk - amit az élet fontosabb, hasznosabb dolgaira fordíthatnánk -, hanem azért is, mert rendkívül negatív szellemi impulzusokat közvetítenek. A filmek, zeneszámok, hatással van ránk, s alkotóik ezt nagyon jól tudják és ki is használják. A tűréshatárt egyre szélesebbre tágítják, ami sokkoló, vagy akár megbotránkoztató volt néhány éve, az ma már a befogadott norma részét képzi. A szóbanforgó napirend mindennek ellene van, ami az isteni rendet képviseli. Míg a film és zeneipar sztárjai a korábbi évtizedekben inkább rejtettebben, visszafogottabban tették, az utóbbi években divatossá lett az illuminátus/luciferi szimbólumok és üzenetek teljesen nyilt felvállalása és népszerűsítése. Ez nyilvánvaló a ruházatukat ékesítő szimbólumokból, valamint kézjeleikből és gesztikulációikból, a színpadi díszletek motívumaiból, s végül, de nem utolsó sorban a dalok szövegeiből, üzeneteiből. Röviden szólva, az okkultizmus és a nyilt luciferianizmus a fősodrat részévé vált, és mindenkit **a jobb szemét eltakaró** alatvalójává kíván tenni.

Minimális tehetséggel sztárrá lehet bárki, amennyiben a beavatottak elbírálása szerint a megfelelő módon szolgálja Lucifert és az ő ügyét. Ennek egy jellegzetes példája a „szakállas nőként” elhíresült Konchita Wurst, akinek a díjnyertes dala nem más, mint Lucifer dícshimnusza.

Amikor legelősször belefutottam egy, a 2014-es Euroviziós Dalfesztivál nyertesét, a „szakállas nőt” bemutató cikkbe, az első reakcióm egy kézlegyintés volt. Na – gondoltam magamban -, megint van egy mesterségesen generált hűhó, amivel a perverziók határait tovább tologatják. Aztán egy böngészés alkalmával belefutottam a videóba és ha már így adodódott, rászántam magam arra, hogy megnézzem végre ezt az alakítást is. A „lenyűgöző” látvány láttán felmerült bennem a gyanú, hogy itt mélyebben van „a kutya elásva”. Gyorsan rá is kerestem a dalszövegre a neten, egy alaposabb elemzésre. Az eredmény megdöbbentett, hiszen azonnal ráismertem egy sor bibliai versre való utalásra. Végülis ez késztetett arra, hogy úgy a dal szövegét, mint az előadó céltudatosan választott megjelenését a Biblia fényében és a luciferiánizmus általam ismert módszerei, fogásai és ideái alapján interpretáljam.

Mi, a modern nyugati világban egy olyan kultúrkörben élünk, ahol a Konchita féle, a tűréshatárt

állandóan kitologató előadók és alkotások nap, mint nap ránk vannak erőltetve, ha tetszik, ha nem. Teszik ezt kidolgozott és bevállt módszerekkel. A szórakoztató ipar így egy rendkívül hatékony eszköz ahhoz, hogy már gyerek korától kezdve kondícionálja az embert a szabadosság és az isteni rend ellenes lázadás irányába. Ezek a termékek, legyenek filmek, vagy zeneszámok, szinte kivétel nélkül azt sugalmazzák, hogy az embernek le kell vetnie magáról minden korlátot és meg kell valósítania önmagát. A bibliai értékrend és az Isten által létrehozott intézmények - mint a család és a nemzet - negatív, elavult, az egyéni kibontakozást visszatartó intézményekként vannak bemutatva. Még a nemiség és a szexuális orientáció sem a természet által adatott, hanem szabadon megválasztható és napjainkban már nem kevesebb, mint 72 nemi identitás közül választhatunk.

Azok, akik kritikusan reagálnak a „progressziv" üzenetekre, azok elmaradott, bigott, szeretetlen emberek, vallási fanatikusok, akiknek nincs helyük a modern világban. Ez egy mindent átható korszellemmé vált, ami teljesen átitatta a világot. Noha a TV készüléket kikapcsolhatjuk, a világot nem tudjuk „kikapcsolni"s bár mi nem vagyunk a világ része, de e világban élünk. Az igazság ismeretében kötelességünk a hamisságára rámutatni, azt Isten szavának fényében hamisságként feltárni, alkalmat ragadva arra**,** *„hogy kiragadjunk egyeseket a tűzből" (Jud. 1:23)*!

Nos, Konchita Wurst koránt sem az első transzvesztita, akit a képernyőn láttunk akár énekesként, akár színészként. A homoszexualitást és a devianciák számos más formáját már jó ideje erőltetik ránk a szórakoztató ipar termékei. Hívőkként tisztába kell legyünk azzal, hogy ez egy hosszútávú, céltudatos napirend része, ami előre láthatóan még durvulni fog. Habár a „szakállas nő formula" egy újnak mondható, nagyon ötletes fogás volt, ám a legtöbb ember leragadt annál, hogy csupán az előadó magaválasztott kinézetével, vagy nemi identitásával foglalkozzon. A bulvárszinten vegetáló „konzumátorok" elcsámcsoghattak a témán. Ez is egy szint. Az öntudatos polgárok pukkasztva érezték magukat és hangot adtak jogos felháborodásuknak, majd miután ezt megtették, nyugodt lelkiismerettel elindultak *shoppingolni* a plázába - tartva a maguk formáját. Ez megintcsak szint. Ennek a jelenségnek azonban nem érthetjük meg a teljes lényegét a Biblia alaposabb ismerete nélkül. És ez már egy teljesen más szintű rálátást igényel.

Természetesen a művész (nő/úr?) megjelenés sem olyan, amilyen. Magának a láthatóan **alaposan átgondolt és kalkulált megjelenésnek** is több szintű üzenete van. A mi Konchitánk ugyanis nem csupán a mai művészektől szinte már kötelező módon elvárt deviáns szexualitás propagálásának kívánt eleget tenni. Koránt sem, hiszen manapság ez önmagában már nagyon nem elég egy valamirevaló vetélkedő megnyeréséhez. A természetesen „beavatott" zsűrit illik ám kellő és minőségi módon elkápráztatni és meg kell felelni az ilyen helyeken megkövetelt szigorú kritériumoknak: A pór népet megalázó módon hülyíteni kell úgy, hogy az észre sem vegye. A konzervatív, öntudatosabb réteget kellő módon meg kell botránkoztatni. Végül pedig, ami a legfontosabb, a megjelenésnek, a fény és képhatásoknak, a dal szövegének, a gesztikulációknak olyan üzeneteket kell közvetíteni, amelyek Lucifert és az ő uralmát dicsőítik. Mesteri módon, hogy az csak a már beavatottak számára legyen igazán értelmezhető, de a szubliminális üzenete hasson a nagyközönségre. Vagyis, ötletes és kreatív módon eleget kell tenni a nagy előszeretettel alkalmazott *„nyitva tárt szemek előtt rejtve maradni"* taktikának (a nyilvánosság előtt oly módon propagálni az általuk előterjesztett napirendet, hogy hatással legyen a nem beavatottak tudatalattijára, miközben képtelenek legyenek felfogni azt, hogy **valójában miről is van szó**). E tekintetben Konchita igazán remekelt, s már csak ezért is kiérdemelte a díjat, hiszen dalának üzenete mellett, a női és férfi identitás leleményes keverésével, vagyis Sátán andrügén (kétnemű) *Bafomet* mintáját követő megjelenítésével kápráztatta el a nagybecsűt. Magának a dalnak a szövege nem más, mint egy Lucifert nagyröptűen tömjénező óda - így egyáltalán nem is csodálkozhatunk azon, hogy a fesztivál nyertese ő lett. Meggyőződésem szerint azonban éppen a dal szövege az, ami igazán árulkodó, és több figyelmet igényelne legalább is a keresztények, illetve az „ébredők" részéről.

Nos, aki a Bibliában lagalább egy bizonyos szinten jártas, annak hamar feltűnik, hogy ez a dal valóban nem más, mint Lucifer, vagy Sátán Isten fölé való önfelmagasztalása. A dal elejétől a végéig - gyakran bibliai idézetekre utalva - Sátánnak az Isteni renddel való dacos szembenállását és azt a vágyálmából fakadó meggyőződését fejti ki, hogy a végén mégiscsak ő lesz a nyertes. A luciferi világrend azon álmát, hogy ha az emberek felvállalják őt, inkább mint Istent, akkor, mint a főnix mégiscsak sikerül neki az, ami egykor a bukását okozta: *"Isten és a csillagok (angyalok) fölibe kerekedni és olyanná lenni, mint a Magasságos Isten" (vö. Ézs. 14:13-14).*

Mindezt a dalszöveg némely biblai idézettel való összehasonlítása, több, mint egyértelművé teszi (habár a szöveg általam eddig olvasott magyar fordításainak nagyrésze eléggé pontatlan, s így némileg elhomályosítják a szándékozott mondanivalót). Az alábbiakban az angol szöveg magyar fordítása a sajátom (sk. a szerző), ami sokkal pontosabban és hitelesebben adja vissza az értelmi

mondanivalót azoknál a fordításoknál, amelyeket eddig a magyar oldalakon láttam. A dal szövegét sorról-sorra elemezve, először az angol szöveget, majd azoknak az általam adott magyar fordítását látjuk, amiket aztán esetenként az idevonatkozó releváns bibliai idézetekkel egészítek ki, majd az általam hozzájuk fűzött megjegyzésekkel zárom:

Walking in a rubble, walking over glass / **A törmelékeken járva, [és] az üvegen járva.**

Ezékiel 28:14 Valál felkent oltalmazó Kérub; és úgy állattalak téged, hogy Isten szent hegyén valál, **tüzes kövek közt jártál**.

Jelenések 4:6 A [az isteni] trón előtt **kristályként csillogó üvegtenger**.

Nyitásként az énekes egyes szám első személyben reflektál Luficer, a csodálatossá teremtett arkangyal egykori állapotára (mintegy azonosulva vele). Jelesül azt az időt eleveníti fel, amikor az Isten tróntermében oltalmazó Kérubként a tüzes kövek (itt azt csak törmeléknek nevezve) és a trón előtti üvegtengeren járt.

Neighbours say we're trouble / **"Szomszédaink azt mondják, bajkeverők vagyunk."**

Ezékiel 28:16 Kereskedésed bősége miatt belsőd erőszakossággal telt meg és vétkezél; azért levetélek téged az Isten hegyéről, és elvesztélek, **te oltalmazó Kérub**, a tüzes kövek közül. - Katolikus

Ézsaiás 14:13-14 **13** Holott te ezt mondád szívedben: Az égbe megyek fel, az Isten csillagai fölé helyezem ülőszékemet, és lakom a gyülekezet hegyén messze északon. **14** Felibök hágok a magas felhőknek, és hasonló leszek a Magasságoshoz.

Lucifer az angyalok egyharmadát elhitette és a lázadásába vonta, az Istenhez hű angyalok azok a "szomszédok", akik elutasították a lázadásban való részvétet, mert bajt hoz magával (az angolban a szomszéd szó a "felebarát" szinonimája). A következő sorokban aztán ez az egykori dicsőséges múlt határozottan el lett utasítva, meg lett tagadva:

Well, that time has passed / **Nos, az az idő már elmúlt** [értsd: a lázadás előtti "ártatlan" állapot]

Peering from the mirror /Aki [visza] bámul a tökörből

No, that isn't me / Nem, az [már] nem én vagyok.

Az Istenhez hű állapot, a régi dicsőség már mind a múlté, s mivel az a személyiség tudatosan le lett vetve, teljesen idegenként néz vissza a tükörből! Ő ma már egy teljesen más személyiség (ami persze igaz is).

A stranger getting nearer / **Egy idegen közeledik [hozzám]**

Who can this person be / **Ki lehet ez a személy**

You wouldn't know me at all today / **Egyáltalán nem ismersz ma rám**

A fentebbi két sorban egy olyan valakiről van említés, aki egykor társ volt, de akitől nyilvánvalóan annyira elidegenedett, hogy az személy rá sem ismerhet benne az egykori lényére. Véleményem szerint ez a személy nem más, mint az a kérub, akivel egykor párosan az Isten trónját együtt fedték be, mint a két oltalmazó kérub.

From the fading light I fly / **A halványuló fényben [tova] szállok**

Rise like a phoenix / **Felemelkedem, mint a főnix**

Out of the ashes / **Feltámadva a hamvakból**

Seeking rather than vengeance/ **A bosszú helyett inkább keresem**

Retribution / **Az elégtételt**

Ezekben a sorokban kifejti, hogy attól a számára egyre halványuló világtól "tovaszáll", ám [bukásából, megtagadottságából] fel fog emelkedni, mint a főnixmadár. S ő valójában nem bosszút akar állni, hanem elégtételt kíván venni. Más szóval azt kívánja, hogy Isten elismerje, igazságtalanul viselkedett vele, s emiatt kövesse is meg őt, ismerje el nagyságát! A folytatásban már, hogy köznyelven éljünk, teljesen elgurult a gyógyszere.

You were warned / **Figyelmeztettelek**
Once I'm transformed / **Amikor átalakulok**
Once I'm reborn / **Amikor újjászületek**
know I will rise like a phoenix / **Tudd, hogy feltámadok, mint egy főnix**

But you're my flame / **De te vagy a lángom**

Lucifer tisztában van azzal, hogy a bűn zsoldja a halál, s eljön az idő, amikor szembe kell neki is nézni ezzel az ítélettel. Tudja, Isten így szólt hozzá:

> **Ezékiel 28:18** Tömérdek vétkeddel és becstelen kereskedéseddel meggyaláztad szentélyeidet. **Tüzet támasztottam benned, hadd emésszen meg. Hamuvá teszlek a földön mindenki szeme láttára.** [19]Azok, akik ismertek a népek közül, mind megborzadtak miattad. Iszonyattá váltál **és véged van mindörökre**.

Erre a próféciai kijelentésre utalva jelenti ki: *„Te vagy a lángom."* Azt véli, hogy a láng nem a halála lesz, hanem az újjászületésének eszköze. Képtelen felfogni azt, hogy a tüzes tó megemészti és olyanná lesz, mintha sosem létezett volna. Végleg vége lesz [elpusztul mindörökre]. Ő mégis arra "figyelmezteti" Istent, hogy abból az állapotból fel fog támadni, át fog alakulni, megállíthatatlanul egy teljesen új életre reinkarnálódik! Így Isten csak tegye a dolgát [ítélkezzen nyugodtan, nem számít]:

Go about your business / **Menj, tedd a dolgod**
Act as if you're free / **Tedd úgy, mintha szabad lennél**
No one could have witnessed / **Senki sem volt tanúja annak**

What you did to me / **Mit tettél velem**

Az utolsó két sort nem lehet másként értelmezni, mint egy Istent vádoló szemrehányást, ahol azt kívánja érzékeltetni, hogy Isten titokban valami nagyon igazságtalan dolgot követett el ellene. Ha igazán mélyek akarunk lenni, még azt is feltételezhetjük, hogy Lucifer itt felfogta azt, hogy egy rendeltetést tölt be, s noha annak megfelelően nem kíván megváltozni, mintegy azt betöltve mégis vádolja Istent.

Cause you wouldn't know me today / **Mert ma rám sem ismernél** [értsd: a mai, valós énemmel nem vagy tisztában]
And you have got to see / **és meg kell, hogy lásd [ahhoz]**
To believe / **hogy elhidd**
From the fading light I fly / **a halványuló fényben szállok**
Rise like a phoenix / **felemelkedve, mint a főnix**
Out of the ashes / **ki a hamvaimból**

Lucifer itt azzal kevélykedik, hogy amivé lett [a lázadás által], azt az állapotot, azt Isten [és/vagy Krisztus] fel sem foghatja, s fel kell hogy fogják, mert ő diadalmasan fel fog támadni egy új létre.

Seeking rather than vengeance / **A bosszú helyett inkább keresem**

Retribution / **A kárpótlást [elégtételt]**

You were warned / **Figyelmeztetve vagy**
Once I'm transformed / **Amikor átalakulok**
Once I'm reborn / **Amikor újjászületek**

E sorokban továbbra is csak a "na majd meglátjátok, hogy Istenné leszek" mantrát ismétli, a következő sor azonban újra csak sokatmondó:

I rise up to the sky / **Felemelkedek az égig**
You threw me down but /**Levetettél [engem], de**
I'm gonna fly / **szárnyalni fogok**

Ézsaiás 14:13-14 [13]... én az égbe megyek föl, az Isten csillagai fölé állítom trónomat. Az egybegyűlés hegyén telepszem majd meg, messze fenn, északon. [14]Felszállok a felhők magasába, hasonló leszek a Fölségeshez!

Ezékiel 28: 16 Levetettelek az istenek hegyéről, és az [a másik] oltalmazó kerub a tüzes kövek közül romlásba taszított. **– Újfordítású protestáns**

Senki ne gondolja azt, hogy ez a dalszöveg csak a merő véletlen folytán azonos Lucifer elbukásának leírásával, csak éppen itt Lucifer azon perverz perspektívájából, hogy végül mégis képes lesz Isten fölé emelkedni. Az üzenet, hogy le lett ugyan vetve, de nem adja föl és még nincs

vége a játszmának. Van még néhány meglepetés a tarsolyában, és ha majd feltámad a tűzben való pusztulásból, mint a főnixmadár, akkor senki nem lesz képes megakadályozni őt abban, hogy eredeti célja szerint felemelkedjen az „égig”, az Isten mellé, illetve az Ő helyébe. Meg van győződve arról, hogy sikerül neki az eredeti tervét véghez vinni és végül mégiscsak olyanná lesz, mint a Magasságos. Ezzel tulajdonképpen vége is az üzenetnek, a továbbiakban már csak refrénszerűen ismétlődnek a dal korábbi sorai.

And rise like a phoenix / és felemelkedek mint egy főnix
Out of the ashes / hamvaimból feltámadva
Seeking rather than vengeance / A bosszú helyett keresem [az]
Retribution / elégtételt
You were warned / Figyelmeztetve vagy

Once I'm transformed / Amikor egyszer átalakulok

Once I'm reborn / Egyszer újjászületek
You know I will rise like a phoenix / Megtudod, hogy felemelkedek, mint egy főnix
But you're my flame / de te vagy a lángom

A dal tehát meglepően nyilvánvaló módon foglalja össze a luciferianizmus lényegét: Sátán le lett vetve, de feltámad, mint a főnixmadár és végül ő lesz a győztes. Ez a megkapó zenével párosítva egy olyan propaganda üzenet és induló, ami minden bizonnyal libabőrössé tette az elkötelezett luciferiánus beavatottakat és ennek megfelelően honorálták az énekest a nagydíjjal. Minket, keresztényeket pedig emlékeztet arra, hogy a mi harcunknak sincs még vége, a neheze még előttünk áll.

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI
CHURCH OF GOD

Los Angeles – a bukott - angyalok városa, az okkult Mekka

Letölthető Word dokumentum

Letölthető PDF dokumentum

Los Angeles és a város részét képző Hollywood az álmok és nagy remények városa. A környezet valóban csodás, teljes évben napsütés, kék tengerpart, a pálmafákkal és trópusi növényekkel övezett utcák rendezettek, lenyűgözők az art deco épületek és a mediterrán stílusú luxusvillák. Viszont a downtowni ultramodern felhőkarcoló negyedtől csupán néhány utcával odébb fekszik el a *Skid row*, az otthontalanok és kisiklott életek reménytelen világa. Itt valóság a közhely, miszerint ahol fény van, ott van árnyék is. Egész Amerikából, de a világ minden részéről naponta érkezik a „friss hús" – a feltörekvő reményteli fiatal szépségek, nők és férfiak egyaránt - a hollywoodi álomgyárba. Sztereotipikusan pincérnőkként, autóparkolókként és egyéb ideiglenesnek szánt, viszonylag alantas foglalkozásokban elhelyezkedve várnak a *great break*-re, a nagy karriert elindító szerepre, az abból következő hírnévre, illetve az azzal járó életvitelre. Igen, itt sztárokká, csillagokká lehet válni, annak minden pozitív és negatív velejárójával. A sikert azonban nem adják ingyen a test mellett a lélek is árúvá válik, és naponta sokan kötik meg a mefisztói üzletet. Az egykor sikeres világsztár, Marilyn Monroe tömören ekként vázolta ezt a világot: *„Hollywood az a hely, ahol ezer dollárt fizetnek egy csókért és ötven centet adnak a lelkedért."* Az álomváros át van itatva az okkultizmus minden formájával, több mint divatosak a szeánszok és sátáni rítusok, dívik a fekete mágia, rendszeresek a rituális töltetű szex orgiák és a boszorkánytalálkozók. A fiatalok körében a legnépszerűbb tetoválások az illuminátus szimbólumok és a sátánista, okkult jelképek. Röviden, Los Angeles a luciferianizmus fellegvára, Hollywood pedig a propagandagépezete. Kezdjünk is bele ebbe a

rendhagyó városnéző túrába.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

Weboldal: **http://www.churchofgod.hu**

A mexikói spanyolok által 1781-ben megalapított Los Angelesnek 1870-ben mindössze 5000 lakosa volt, ami röpke harminc év alatt, 1900-ra egy lüktető, 100.000 lélekszámú és gyorsan fejlődő nagyvárossá nőtte magát. A szomszédos Hollywood 1853-ban alapult meg, a település ekkor egyetlen magányos fakunyhóból állt, és még 1900-ban is csupán 500 lakosa volt. Hollywood 1904-ben egyesült Los Angelesel, annak részévé vált. Az egyre bővülő városnak 1920-ban már 576.673 lakosa volt, 1930-ban 1.238.048, ma pedig az egybenőtt külterületeknek a konglomerátum lakosait is beszámítva 18,79 milliós szuper Metropoliszról beszélünk! Mondani sem kell, a városnak iszonyatos vonzása volt és van ma is.

A viktoriánus korszakban és a századforduló idején élte virágkorát a Teozófia és az „Arany Hajnal" féle modernebb keletű okkultizmus és a jómódú Los Angeles-i polgári körökben is hirtelen divatossá váltak a szeánszok, a szellemidézések, a ceremoniális mágia és a titkos szex klubok. Terjedni kezdtek a különböző Közel- és Távol-keleti ezoterikus tanok, köztük a kabbala, de megjelentek a szabadkőműves páholyok is. Az 1910-es években Hollywoodba kezdtek költözni a filmstúdiók és beindult a filmipar, ami egy nagyon sajátos, meghatározó közeget alkotott. Amikor a „fenevad"-ként és „a világ leggonoszabb embere"-ként aposztrofált nagy, modern okkultista, **Aleister Crowley** 1915-ben a városba látogatott, ekként jellemezte annak lakosait: *„egy bekokainozott, szexmániás mozizó tömeg"*. Az ilyen beállítottságú emberek által lakott város kiváló melegágya volt az okkultnak, és maga Aleister Crowley is székhelyet alapított az **Ordo Templi Orientis** illetve Thelema iskoláinak (itt számos híres és befolyásos követőre talált, akikre később még kitérünk). De helyet kaptak a keleti miszticizmus iskolái, gurujai is. A **Paramahasa Yogananda** által 1920-ban megalapított és nagyon népszerű *„Self Realisation Center"* joga-meditációs iskolájának ma is több temploma áll a városban, köztük egy Hollywood szívében. Az 1920-as években Los Angeles és közvetlen környéke már az amerikai okkultizmus legfőbb központjaként volt számon tartva hivatalosan is. A filmipar, a gazdasági és tudományos élet jeles személyiségei közül nagyon nagy számban és nagyon szorosan kötődtek az ezoterikához, ahogy tették ezt a kezdő színészek és a már befutott sztárok is. A más városokból ide érkező riporterek megrökönyödve látták, hogy itt

mennyire divatos és közkedvelt az okkult. Egy riporter jelentése szerint:*"Százszámra vannak itt az olyan performerek, akik több mint felszínes érdeklődést mutatnak a nekrománia, babonaság és mindenféle jóslások iránt. A tenyér és kristálygömb jósok, a látnokok és a médiumok mindenfele megtalálhatók [a városban]. Azt hallottam, hogy ezek igazán jövedelmező üzletet csinálnak az előadók [színészek] köreiben."* A riporter azt is megjegyezte, hogy sok színész évi bérdíjat fizet az asztrológusoknak, hogy azok azonnal értesítsék őket, ha a bolygók állásai netán befolyásolhatják a karrierjüket. A jelenség annyira mérvadó volt, hogy egy korabeli elismert vallásszakértő, Dr. Lewis Brown 1929-ben külön foglalkozott a filmiparban dívó okkult tendenciákkal. Jelentése szerint, *„Dél Kalifornia kiváló táptalajt biztosít a modern vallási mozgalmak tanulmányozásához."* Kutatásai szerint a kései 20-as években kb. 400 kultusz és szekta működött Los Angelesben és környékén, ismertetve jó néhányat a híresebbek közül. Egy Van Nuys-i [North Hollywood] napilap 1930-ban megjelent vezércikkében pedig ez áll: *„Los Angeles … szívélyes menedéket nyújt mindenféle kultusznak, amelyek itt rejtik el ideiglenesen a ronda arcukat mindaddig, amíg megfelelő erőt gyűjtenek ahhoz, hogy terjeszteni kezdjék a mérgező propagandájukat."* Egy Don Thomas nevű Los Angeles-i riporter szintén hasonlóan fogalmazott a témában: *„Detroitnak ott vannak az autógyárai, Pittsburghnek az üzemei és New Yorknak az éjszakai klubjai, Los Angelesnek pedig - nem hagyva magát lemaradni-, meg van a maga egyedi specialitása; Ez a város mondhatja magának talán a legtöbb hamis vallási vezetőt és még ennél is több rászedhető embert, aki követi őket. Messze többet, mint bármely más város az országban."* És valóban, a kultuszok csak jöttek és egyre jöttek Los Angelesbe, az okkult Mekkába. **Manly P. Hall** 33. fokozatú szabadkőműves, és a kor egy másik kiemelkedő New Age ihletette okkultistája nem sokkal a fenti cikk megjelenése után, 1934-ben helyezte ide szellemi iskolájának a főhadiszállását.

De talán helyezzük a folyamatokat egy általánosabb történelmi kontextusba. Az 1920-as éveket találóan és méltán nevezték el a „dübörgő" 20-as éveknek, ebben az évtizedben teljesen **megváltozott Amerika** és az addig ismert életforma. Az I. Világháború után fellendült az ipar, Amerika hihetetlen gyors ütemben modernizálódott és akaratlanul egy nagyhatalommál vált. A nappali szobák rádióiból jazz zene szólt és 1927-ben kiadták az első hangosfilmet is, ezzel lezárult a néma filmek korszaka. A nők szavazati jogot kaptak, és a „flapper"-ek jelenítették meg a független, szexuálisan felébredt és divatos „modern nőt." Ebben az évtizedben különösen népszerűek voltak a szexualitásra és erotikára fókuszáló „love kultuszok" és szerelmi tanfolyamok, de működtek az ennél messze durvább szekták is, ahol állatokat és esetenként embereket is feláldoztak. A rendőrségi jelentésekben nagyon gyakoriak voltak a kultuszokhoz, szektákhoz kapcsolódó bűnügyek, gyilkosságok. Az 1924-ben, Los Angelesben elkövetett és máig felfedetlen, hírhedt Fekete Dália gyilkosság egy rítusos áldozat jegyeit viselte. Az 1920-ban életbe léptetett alkoholtilalom ellenkező hatást ért el, s inkább fokozta az erkölcsi romlást. A titokban alkoholt mérő *„Speakeasy"* klubok mellett megjelent a városban a maffia és felütötte fejét a korrupció.

A szabadosabb légkörben Hollywood is egyre merészebb filmeket produkált és az alkotásokban kezdtek

megjelenni a kódolt üzenetek is. Az 1939-ben kiadott Wizard of Oz (Óz a csodák csodája) volt az első olyan igazán nagy volumenű hollywoodi filmtermék, ami a máig alkalmazott módon, kódolt formában propagálta az okkult és New Age ideákat, ráadásul egy gyermekmesének álcázott alkotás keretein belül. A film L. Frank Baum még 1900-ban megírt könyvének a feldolgozása volt. Baum a teozófiai társaság tagjaként írta ezt a művet, de tudni kell, hogy 1890-ben egy cikksorozat keretein belül vázolta fel azzal kapcsolatos teóriáját, hogy **miként használható fel a misztikus szimbolizmus a regényirodalomban.** Tíz évvel később pontosan ezt vitte gyakorlatba a Wizard of Oz megírásakor. A mesekönyv köntösébe megjelenített történet telítve van okkult jelképekkel, kettősen értelmezhető történésekkel és karakterekkel, rejtett üzenetekkel, valamint spirituális allegóriákkal. Ezek a fűszerek minden további film receptjében ott voltak és vannak.

A filmipart domináló zsidó elit leginkább a kabbalizmushoz kötődött, ami divatossá vált a befutottabb nem zsidó származású hollywoodi közegekben is. A híresztelések szerint egy bizonyos sikerszint elérése után szinte már elvárás volt a judaizmus felvétele. Tény, hogy hosszasan lehetne sorolni azoknak a „celebeknek" a neveit, akik betértek a [kabbalista] „judaizmusba" (mint tette ezt pl. Marilyn Monroe, Liz Taylor és oly sokan mások). A kabbalizmus máig a hollywoodi elit és a befutott sztárok notóriusan preferált okkultista irányzata. A kabbala koránt sem egy ártatlan műfaj, s nem mellékesen ez a háttérhatalmi elit, a nagy cabal [összeesküvő csoport], a **Sátán zsinagógájának** okkultizmusa.

A film és zenei sztárok közül túlontúl sokan haltak meg a siker csúcsán, akik „tragikus", illetve „gyanús" körülmények között vesztették életüket, esetenként kétes balesetek vagy öngyilkosság által. Ez a világ megemészti és feláldozza a saját gyermekeit. Könyvtárnyi története van a jól ismert kísértetházaknak és a démoni erőkkel, szellemekkel asszociált közterületeknek és az e helyeken történt parajelenségekhez köthető halálos eseteknek (ide értve nagynevű hoteleket, parkokat, sétányokat, stb.). Még a híres HOLLYWOOD felirat is egy ilyen kísértetjárta helyszín, ahol nem mellékesen sokan követtek el öngyilkosságot.

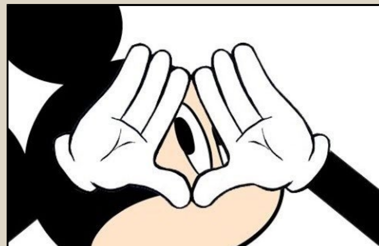
Az 1950-es években a hollywoodi elit jelentős része kommunista volt, akik meg akarták dönteni Amerikát az internacionalizmus érdekében. Az akkor még jóval egészségesebb kormányzat azonban gyorsan reagált és a híres, hírhedt Fekete Listára kerültek a hollywoodi kommunista agitátorok (**a kommunizmusnak veleszületett okkult kapcsolata van**). A világkommunizmus megvalósítása ekkor ugyan elmaradt, de a következő évtizedben megjelent az „ellenkultúra" és vele a New Age inspirálta „mindent szabad" filozófia. Noná, hiszen közelgett a Vízöntő korszaka.

Ennek az időszaknak egy jellegzetes formációja volt Charles Manson féle szekta, „a család". Ezt nem csupán a kommunális hippi életforma és a hallucinogén drogok fogyasztása jellemezte, de a rituális sorozatgyilkosságok valamint a társadalom anarchikus felforgatásának eltökélt szándéka is. A 60-as években erőre kapott a New Age és második sebességbe kapcsolt az okkultizmus, ez az általános légkör

szülte meg azt a szélsőséges esztelen liberalizmust is, ami korunkban érte el az abszurditás tetőfokát. Ennek terjesztésében Hollywood is kivette a részét. A 70-es években a szexuális szabadosság elérte a középosztály nappali szobáit, amelyek ekkor *„swinger"* [partnereket felcserélő] klubokká váltak. A 80-as 90-es években North Hollywood és a San Fernando völgy, Los Angeles egy nagy kertvárosa, a világ pornóiparának a fővárosa lett, ami évi 4 milliárd dollárt jövedelmez. Színészekből nem volt hiány, ezrével állnak készségesen rendelkezésre az olyan gyönyörű lányok, akik ha nem futhattak be Hollywoodban, befuthattak pornósztárokként (igen, őket is sztároknak nevezik). Filmes körökben ma is úgy utalnak erre a Los Angeles-i városrészre, mint "Porn Valley" azaz, Pornó völgyre. Amíg San Francisco a Szilikon völgyéről híres, addig Los Angeles a Pornó völgyéről. Ezt az ipart ugyancsak erős szálak kötik az okkultizmushoz, a 3D számítógéppel generált, grafikával készített pornó legújabb és rendkívülien nyomuló terméke az „alien sex", ahol hatalmas méretű, Nefilim-re emlékeztető szörnylények végeznek rendkívül durva és perverz nemi aktusokat „az emberek lányaival," márpedig **ez önmagáért beszél.**

Walt Disney

Az átlagember Walt Disney nevét a rajzfilmekkel és gyermekműsorokkal asszociálja, eszébe nem jutna az okkulttal kapcsolatba hozni őt. Pedig Disney nem csupán kötődött az okkulthoz, hanem rajzfilmjei által erőteljesen terjesztette azt a gyermekek köreiben.

Walt Disney 19 évesen, 1920-ban csatlakozott a DeMolay rendhez Kansas City-ben. Az Ordem DeMolay egy szabadkőműves hátterű szervezet, ami kizárólag tehetséges, 12 és 21 év közötti ifjú fiúk kiképzésére szakosodott. A szervezetet a templomos lovagok utolsó nagymesteréről, Jacques DeMolay-ról (1243-1314) nevezték el. Egy ilyen neveltetés sikeres pályafutást és elkötelezett beavatott egyéneket eredményez. E szervezet ismertebb végzős tagjai voltak John Wayne filmszínész, Walter Cronkite a neves TV riporter, Mel Blanc TV és rádiós személyiség, Tom Osborne TV bemondó, és még lehetne sorolni. Disneyt 1931-ben a Legion of Honor díjjal jutalmazta meg a szervezet, amit csak olyan volt tanulók kapnak meg, akik kiváló pályafutást és eredményeket érnek el az életben. Walt Disney érett felnőttként a **Antiquus Mysticusque Ordo Rosæ Crucis** tagjává lett (Ősi és Misztikus Rózsakeresztes Rend). Ez a legnagyobb létező rózsakeresztes szervezet, amelynek egy másik hollywoodi illetőségű tagja Gener Roddenberry, a nagysikerű Star Trek sorozat megalkotója volt.

Disney 1923-ban költözött Hollywoodba, ahol fivérével, Roy-al létrehoztak egy kis filmtársaságot. Ez a karrierje már jóval ismertebb, ki ne hallott volna pl.: Miki egérről és Donald kacsáról és megannyi más általa megalkotott rajzfilmkarakterről. Az alaposabb szemlélők figyelmét sosem kerülte el az, hogy ezek a rajzfilmek telítve voltak negatív karakterekkel, varázslókkal, boszorkányokkal, szellemekkel, mágiával, varázsigékkel és

olyan szexuális töltetű szubliminális képüzenetekkel, amelyek a gyermekeket tudatalatti módon kondicionálják a nemiségre és szexualitásra. Rajzfilmjeiben gyakran fordultak elő rejtett sátánista, illetve illuminátus szimbólumok is. Még híres aláírásában is ott rejlik három 6-os szám. Walt Disney szabadkőműves, rózsakeresztes kapcsolatai mellett jól ismert még az Anton Levay-hez - a Sátán Egyházának megalapítójához és a Sátán Bibliája szerzőjéhez - fűződő szoros kapcsolata is. Levay nagyra tartotta Disneyt és azt mondta róla, hogy Sátán követőinek "iránymutatójaként" kell tekinteni rá.

Disneyről az a hír járta, hogy pedofil volt, s noha ez nem egy határozottan bizonyított tény, az kétségtelen, hogy szellemileg a gyermekek megrontója volt. Az általa használt szubliminális késztető módszert még a CIA által kidolgozott hírhedt MK-Ultra elmeprogramozásban is felhasználták. Ennek megfelelően a jellegzetes **„Miki egér fülek"** ugyancsak egy okkult szimbólummá váltak Hollywoodban, viseletét az elmekontroll, illetve programozás alá vetett gyermeksztárokkal, valamint a film, a zene és a divatiparban szex tárgyakká tett lányokkal, az un. *„sex kitten"*-ekkel [szex cicákkal] lehet kapcsolatba hozni. Disney 1966-ban hálálozott el, de a Walt Disney Company a világ legnagyobb független média konglomerátumává vált, és az eredetileg meghirdetett „családcentrikus szórakoztatása" ma már sokkal nyíltabban és merészebben közvetíti a luciferiánus ideákat és motívumokat.

Hollywood Lucifer szolgálatában

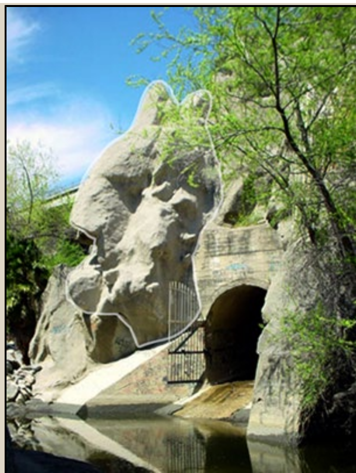
A Hollywoodban székelő luciferiánus szórakoztatóipar propagandatermékeinek alapelve az igazság elferdítése és egy alternatív „igazság", illetve világkép előterjesztése. Ennek bevált eszköze az, hogy a jó rossznak, a rossz pedig jóként, az isteni uralom gonosz elnyomásként, a lázadás pedig ragyogó szabadságharcként van bemutatva (Lásd Star Wars, Matrix, stb). Minden más, a kiváló zene, a képhatások, az öltözetek, az izgalmas fordulatok csupán megkapó aláfestésként szolgálnak a fordított értékrend népszerűsítéséhez. A propaganda célja az értékek relativizálása és a szellemi átkondicionálás. A hollywoodi gépezet nem csupán szórakoztatni kívánja a közönséget, de meg kívánja nyerni azt egy konkrét napirend elkötelezett támogatásához szerte a világon. Mindazok, akik ehhez színészekként megfelelő tehetséggel, de leginkább odaadással asszisztálnak, azokat sztárokká avanzsálják. Kívülállókként nem tudhatjuk egészen pontosan, hogy a nagy rendezők munkáit közvetlen sugallatok

által befolyásolják-e a bukott szellemi lények, vagy pedig már luciferiánus beavatottakként a tervek ismeretében végzik a dolgukat, de hogy tudatosan teszik, az biztos.

A Jelenések könyve arról tudósít bennünket, hogy a korszak lezárásával az emberiség harcolni fog a Királyok Királyaként visszatérő Messiás és a vele eljövő feltámadott szentek ellen. Gondoljunk bele: A Messiás nyilvánvalóan szupernaturális módon, szupernaturális seregek által támogatva és nyilvánvalóan szupernaturális erővel fog a földre visszatérni. Az tehát teljesen egyértelmű lesz az ellene harcolók számára, hogy természetfölötti erőkkel állnak szemben. Ennek ellenére az emberiség összefog, hogy katonai erővel semmisítse meg ezt az „idegen beavatkozást". Mi készteti az emberiséget egy ilyen kétségbeesett és makacs ellenállásra? Van-e valami kapcsolat a fenti prófécia és korunk szórakoztatóipari termékei között? Talán bizonyos szellemi erők már ma ennek a reménytelen harcnak a megvívására kívánják felkészíteni, vagy kondicionálni az emberiséget? Megint csak gondoljunk bele: Miért jelentek meg az elmúlt évtizedekben tucatszám az olyan hollywoodi produkciók, amelyekben a végre egyesült, nemes lelkűvé emelkedett és hősies emberiség szembekerül egy az általuk ismert földi életet eltörölni kívánó „idegen" erő támadásával? A rendkívül keserves és egyenlőtlen harc nagyon sok áldozattal jár, de az emberi leleményesség és hősiesség végül mégiscsak sikerrel jár, s a diadalmas emberiség felemelkedve, egy új, boldogabb korszak elé nézhet (ennek a sémának egy jó példája az 1996-os Independence Day). Ne kerteljünk, a luciferimádó szórakoztatóipari termékek olyan jól kidolgozott, néha burkoltabban, esetenként pedig átláthatóbb módon, de a legtöbb esetben ötletesen csomagolt sátáni propagandaműsorok, amelyek a visszatérő Krisztus elleni harc megvívására készítik fel a közönséget. Ezek a termékek tehát nem csak szellemi kondicionáló programok, de emellett egyféle toborzó eszközök is, amelyeknek az a célja, hogy a szélesebb rétegeket - beleértve a keresztényeket is - megnyerjék és „besorozzák" a luciferi ügy szolgálatába. Akik már beállnak ebbe a sorba, azoktól elvárják azt, hogy nyíltan **tegyenek bizonyságot** sikerük forrásáról és a luciferianizmus iránti elkötelezettségükről. Külön iróniája a dolognak, hogy ezt a kondicionálást az áldozatok fizetik meg, a drága mozijegyeken keresztül. A sötétség gyermekei valóban leleményesebbek és dörzsöltebbek a világosság gyermekeinél *(Luk. 16:18).*

Az ördög kapuja – Los Angeles-i portál az alvilágba

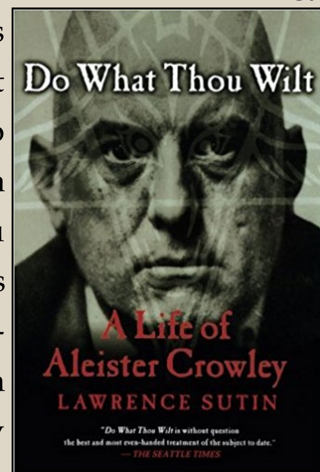
A Szentírásban az olvasható, hogy az első században Pergamon városában állt Sátán trónja *(Jel. 2:13).* Léteznek tehát városok, területek, ahol Sátán, a bukott angyalok és a démonok sokkal aktívabban és erőteljesebben működnek. Ebben kétségtelenül szerepe van annak is, hogy azon területek lakosai miként viszonyulnak az okkulthoz, hiszen *„akik ellent állnak a Sátánnak, azoktól kénytelen elmenekülni" (Jak. 4:7).* Értelemszerűen ott pedig, ahol tömegesen és aktívan foglalkoznak az okkultizmussal, oda vonzódik Sátán és vele a bukott angyalok, démonok is. Ez fordítva is működik: egy már okkultizált hely vonzza azokat, akik kötődnek az okkulthoz, s így válik egy hely negatív értelemben vett szellemi központtá. Pontosan ilyen hely volt az ókorban Pergamon és egy ilyen hely korunkban Los Angeles.

A nagyobb Los Angeles belterületén található egy barlang, ami „Az Ördög Kapuja" nevet kapta. A barlang bejárata melletti sziklaformáció valóban egy ördögi fejformára emlékeztet, és sokak szerint innen ered a neve is. Azonban nem ez a sziklaformáció teszi igazán különlegessé a helyszínt, ugyanis ezt a környéket már az indiánok is a gonosz szellemek tanyájának tartották és messze elkerülték – tegyük hozzá, tették ezt hosszú idővel azelőtt, hogy a város idáig kiterjedt volna. A barlang az Aroyo folyócska mentén helyezkedik el, s mivel a folyó nagyobb esőzések után gyakran elárasztotta a lejjebb fekvő lakterületeket, 1920-ban egy gáttal zárták el. A gát a szikla mögött épült fel, a barlang előtt elfekvő teljes környéket pedig parkosították. A parkosított, lankás terület egy közkedvelt kiránduló és túrázó hellyé vált. Ekkoriban vette kezdetét a barlang modern okkult pályafutása is és éjszakai rítusok színhelyévé vált. A korábban már említett világhírű okkultista, Aleister Crowley szerint ez a barlang egyike volt a pokol hét kapujának. Az ezoterikus körökben azt hirdették, hogy az itt végzett rítusok, és szeánszok alkalmával a barlang mélyén megnyílik az alvilág, ahonnan negatív energiák és nem emberi entitások áramlanak ki. A barlang környéken több gyermek is örökre eltűnt, néhányuk gyilkosa egy démonizált sorozatgyilkos volt, de a többi áldozatról semmit nem lehet tudni. Az Aroyo folyó köti össze a barlangot és a némileg odébb elhelyezkedő magasépítésű pasadénai hidat, amit a helyiek csak „az öngyilkosok hídja"-ként neveznek. A területhez tartozik még a Cobb birtok is, ami ugyancsak a kísérteteiről és rítusairól vált ismerté. Ha ezt a három egymáshoz közelfekvő helyet légvonalban összekötjük, akkor egy háromszögformát kapunk, s emiatt egyesek az Aroyo-háromszögnek nevezik ezt a hírhedt területet. A barlang természetesen több horrorfilm tárgya volt az idők folyamán.

A „fenevad", a NASA a „Holdgyermek" és egy sci-fi szekta kapcsolata

Az 1930-as években Crowley, a „fenevad", egy fanatikus követőre talált Los Angelesben **Jack Parsons** személyében, aki koránt sem nevezhető egy átlagos, vagy mezei, hobby okkultistának. Parsons egy rendkívüli tehetséggel megáldott rakétamérnök, rakétahajtómű kutató és kémikus volt, egyike a világhírű Jet Propulsion Laboratory (JPL) megalapítóinak. A JPL-t 1930-ban hozták létre, ennek utódja a NASA. Mindemellett Parsons az OTO (Odo Templi Orientis), valamint a Crowley által létrehozott Thelema követője volt, a pasadenai „Agape Páholy" tagjaként. Az OTO egy szabadkőműves mintájú szervezet, vagy páholy, amit Crowley a maga által kidolgozott „szex mágiával" és egyéb rítusos szexuális elemekkel egészített ki, s ezt az irányt nevezte el Thelemanak. (ógörög szó, jelentése „akarat"; kérdés, hogy kinek az akarata? Nyilvánvalóan az ördögatyáé) Jeligéje a *„tégy, amint akarsz"* volt. A Thelema részét képezi egy bizonyos Babalon nevű istennő imádata, akit a benső körökben úgy is neveznek, mint *„a skarlátvörös nő"*. Parsons később az OTO pasadénai páholyának vezetője lett, de rendszeresen tartott rituális szex orgiákat a saját házának pincéjében is. A Thelema tanításai szerint a megfelelő

szexuális rítusokon keresztül lehetségessé válik felidézni Babalon szellemét oly módon, hogy az fizikai formában jelenjen meg és emberi gyermeket szüljön meg. Ennek a megfoganandó utódnak a *Moonchild* (Holdgyermek) nevet adták, aki egyféle Antikrisztusként jelenik majd meg a földön, elhozza az apokalipszist és véget vet az eddig ismert emberi civilizációnak, hogy egy újat hozzon létre a helyébe. Ez tömör luciferianizmus, Sátán valóban ezt kívánja megvalósítani.

A rakéta meghajtású üzemanyagok területén számos találmány fűződik Parsons nevéhez, aki minden fontos kísérlet előtt elénekelte Crowley egy himnuszát. A kutató úgy van számon tartva, mint a **JPL és a NASA okkultizálója.** A NASA okkult kapcsolataival számos oknyomozó riport és cikk foglalkozott már, maguk az intézmény logói és a rakétaprogramok nevei árulkodóak. A NASA egy külön írást érdemel, de ez távolabbra vinne bennünket Los Angelesnél, de talán majd sor kerül erre is egyszer. Los Angelesnél maradva, itt létrejött még egy különös kapcsolat: Parsonsnak közeli jó barátja és okkultista társa volt L. Ron Hubbard - ő alapította meg később a Szcientológiai Egyházat -, akit be kívánt vonni a Thelema-ba. Crowley azonban nem szívlelte Hubbardot, sőt egyenesen sarlatánnak tartotta, így hivatalos felvétele elmaradt. Ennek ellenére Parson és Hubbard 1946-ban együtt kezdtek bele egy általuk *„Babalon Working”*-nak elnevezett és hónapokon át tartó programba, egy intenzív és folyamatos mágia és orgialáncba, abból a célból, hogy életre hívják a várt „Holdgyermeket”. A próbálkozás nem járt sikerrel, viszont a Parsons életvitelével járó kiadások felélték az anyagi tartalékait. Mivel Hubbard egy zseniális pénzügyi embernek adta ki magát, bevonta Parsonst egy sémába, aki minden forrását kimerítve átadott neki 20.000 dollárt. Hubbard nemes egyszerűséggel lelépett Parsons feleségével és pénzével és Mexikóban húzta meg magát. Innentől minden kapcsolata megszűnt Parsonssal, eltekintve némi pereskedéstől. Crowley-nek jó meglátása volt vele kapcsolatban, amikor egy sarlatán szélhámosnak tartotta Hubbardot.

Hubbard 1950-ben jelentette meg a Dianetika első kiadását, majd erre építve létrehozta minden idők egyik legpénzkiszipolyozóbb és legdestruktívabb szektáját, a Szcientológiai Egyházat. A ma már világszerte – így Magyarországon is – elterjedt és botrányos „egyháznak” számos követője van Hollywoodban, köztük olyan hírességek, mint Tom Cruse és John Travolta. Személyes meglátásom szerint a Szcientológia egy renegát és megvetett iskolaként van számon tartva a valódi okkult körökben. Ebben az írásban tömören és a lényegre törően vannak felvázolva ezek a különös kapcsolatok, ha az idő engedi talán a részletekre is sor kerül egy külön cikkben.

Mindenesetre az tény, hogy Los Angelesben termelte ki magát egy sor, esetenként világméretűvé növekedett kultusz és szekta és az innen kivezető okult szálak szerteágazóak és messzire elnyúlnak. Mindezidáig azonban nem volt szó a város megalapításáról.

Az alapítók és az ég királynőjének és angyalainak városa

A spanyolok 1781. szeptember 4.-én alapították meg azt a kaliforniai várost, amit ma

Los Angeles-ként ismer az egész világ. Los Angeles egy spanyol megnevezés, szószerinti jelentése **„az angyalok"**, de később inkább a Pueblo de Los Ángeles néven, azaz, „Az angyalok városa"-ként vált ismertebbé. Mindez viszonylag közismert tény, azt azonban már csak kevesen tudják, hogy a spanyol Pueblo de Los Ángeles egy már lerövidítettebb változata a település eredeti spanyol megnevezésnek, ami: *„El Pueblo de Nuestra Señora la Reina de los Ángeles del Río Porciúncula"*. Azon persze ne csodálkozzunk, hogy az ilyen egyébként notóriusan hosszú és faramuci spanyol neveket gyakran lerövidítik, ugyanakkor mégis csak fontos az eredeti megnevezés jelentése. Mert hát, amint a mondás szól, nomes est omen [a név kötelez]. A hosszadalmas spanyol megnevezés magyarul kb. ennyit tesz: *„A mi Úrnőnk, a Porciúncula folyó [mentén elfekvő] angyalok városának a királynője."* A város tehát eredetileg egy bizonyos angyalok felett álló Úrnőnek lett dedikálva. Hogy ki valójában ez az Úrnő? És mi a jelentősége a Porciúncula megnevezésnek? Nos, a katolicizmust Mexikóban elterjesztő spanyolok bevett gyakorlata volt az, hogy katolikus szentek neveiről nevezték el az általuk megalapított kaliforniai településeket, városokat, hegyeket, folyókat, stb. San Diego-tól Los Angelesen át San Franciscóig több száz ilyen név található. Mexikóban különösen nagy kultusza van az ég királynőjének, ami alig leplezetten egy a Szűz Mária köntösébe bújtatott pogány istennő kultusz. Az ókori kultúrák különböző neveken ismerték és imádták ezt az istennőt – Inana, Íszisz, Aseráth, Artemisz, Diana, stb. A várost átszelő Los Angeles folyó - ma már inkább egy patakocska - szélesen kibetonozott medrét egyféle alternatív bicikli útként és kocogóként használják a helyiek. A spanyolok az akkoriban még viszonylag bővizű folyót Porciúncula-nak nevezték el, s ennek mentén alapították meg Los Angelest. A porciúncula a latin **portiuncula** spanyol változata (jelentése „kis földdarab"). A megnevezése abból fakad, hogy a korabeli leírásokban ekként utaltak arra a kis földdarabra, amelyet Liberius pápa (i.sz. 352-366) átadott a Josafát völgyéből érkező remetéknek. A Szentföldről érkező remeték bizonyos ereklyéket hoztak magukkal a „Szűz Mária" sírjáról, amelyeket a földdarabon felépített kis kápolnában helyeztek el. A kápolnát ma **"Az angyalok Szent Máriájának a pápai bazilikája"** foglalja magában. A katolikus legendák szerint Mária angyalok kíséretében vétetett fel a mennybe, s emiatt gyakran úgy utalnak rá, mint „A mi nagyasszonyunk és az ő angyalai". Tulajdonképpen ennek a kultusznak a tisztelete miatt kapta a nevét a Porciúncula folyó. A Los Angeles-i központi katolikus nagykatedrális neve ugyancsak: Our Lady of the Angels. Noha a katolikusok a felszínen Szűz Mária néven tisztelik, a valóságban **ég királynőjét imádják**, s ez egy világméretű jelenség a katolikus világban, beleértve Magyarországot is, ahol „Nagy Asszonyként, vagy Boldog Asszonyként, vagy egyenesen a szín pogány Babba Máriaként tisztelik. Ami a cikk tekintetében a lényeg lenne, hogy eredetileg Los Angeles a bibliai Nagy parázna misztériumvallásában kulcsszerepet játszó ég királynőjének lett dedikálva. Jegyezzük meg, Közép és Észak-Amerika területeinek nagy része [beleértve Kalifornia is] a Habsburgok által uralt **Új Spanyolország** része volt, s így a kor „fenevadjának" uralma alatt állt.

Nemi, Róma Hollywood-ja

Nemi a metropolitániusi Róma egy kis kertvároskája az Alban hegyekben, a Nemi hegyi tó fölött. A területet az ókori rómaiak Nemus Aricinum-nak, azaz, Nemus erdejének nevezték. A nemus pedig pontosan annak növénynek a római megnevezése, aminek az angol megfelelője a holly, s ami után Hollywood a nevét kapta. Nemi erdős, ligetes városa így szószerint Róma Hollywoodja. Úgy a nemus-nak, mint az angol holly szavaknak van egy szentséggel kapcsolatos jelentése is, a nemus kelta változatát, a nemeton-t kizárólag így használták. A mellékelt képen is látható holly egy fontos karácsonyi díszítő elem az angol nyelvű világban és a kelta kultúrákban egyaránt. További különös véletlen, hogy a Los Angeleis Hollywood hegye ugyancsak egy hasonló tóra néz. Az ókorban Nemi még nem volt város, de az erdős területen állt az egykori Róma egyik legnevezetesebb kultuszhelye az i.e. 495-ben megalapított Diana temploma. Dianára úgy is utalnak, mint **Diana Nemorensis**, vagyis, az erdő Dianája. Ez a templom a Nemi tó északi partján épült fel, magát a tavat speculum Dianae-nek, vagyis „Diana tükrének" becézték. Nemiben még korunkban is állítottak egy szobrot Diana emlékére. Diana a görög Artemisz istennő megfelelője, akit a rómaiak és görögök a hold, az erdők és a vadászat szűz istennője, a nők és gyermekek védelmezője, de harcos istennőként is tiszteltek és általában egy holdsarlóval a hajában ábrázolják. Dianának volt egy évi ünnepnapja, az augusztus 13.-án megtartott **Nemoralia**. Még egy újszövetségi leírás is tanúsítja a kultuszának egykor rendkívüli népszerűségét, ugyanis amikor Efezusban sokan megtértek Pál tanításaira, a helyiek egy része ellene támadt, mert üzleti érdekeik voltak a Diana kultuszának fenntartásában.

> **Ap.Csel 19:27-29 27** Nemcsak az a veszély fenyeget pedig bennünket, hogy ez a mesterség tönkre jut, hanem hogy **a nagy istenasszonynak, Diánának** temploma is semmibe vétetik, és el is vész **az ő nagysága, kit az egész Ázsia és a világ tisztel**. 28Mikor pedig ezeket hallották és haraggal megtelének, kiáltnak vala, mondván: **Nagy az efézusi Diána!**

Caligula (i.sz. 12-41) római császár több nagyméretű és drága luxushajót építtetett, amiket a tavon használtak fel Diana rítusaihoz. Az egyik hajón az egyiptomi Ízisz kultusz rítusait végezték el, egy másikon pedig Dianáét. A további hajókat mulatságokra használták és torokat ültek rajtuk. A hegyi erdőségben végzett szertartások során véráldozatot is adtak, s esetenként embereket is feláldoztak. Nemiben Diana imádata oly mértékben begyökerezett, hogy a tó környékén még a középkorban is végeztek titkos rítusos találkozókat. Az ide menekült szökött rabszolgák élethalál harcot vívhattak a templom főpapjával, s ha győztek szabadságot nyertek. A helyi legendák szerint, Diana Nemorensis naponta megjelent, hogy megnézze magát tükrében, a tó vizében. Az egykori Diana templom régen eltűnt, csupán néhány maradványa látható, köztük az oltár, ahol az áldozatokat adták, illetve elvégezték az imádatával járó három kultuszrítust.

Mindezzel arra kívántam rámutatni, hogy Los Angeles és Nemi, Róma Hollywoodja valójában egyazon istennőnek, Dianának a kultusza alatt áll. Minden olyan terület vagy ország, ami a Szűz Máriának lett felajánlva – mint tette ezt István király Magyarországgal -, az a terület a katolikus krédó szerint „Mária oltalmában" áll. Mária oltalma az Auspice Maria, egy

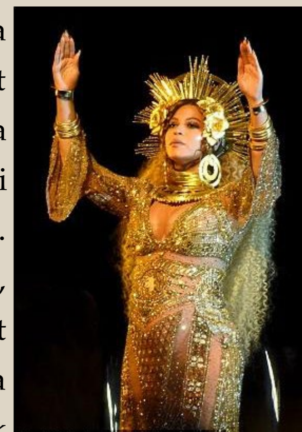

intézményként van számon tartva a katolikus világban és ennek az itt mellékelt szimbóluma gyakori motívuma az általánosabb katolikus művészetnek is. Az **Auspice Maria** kezdő betűi, az A és M betűk e kombinációja a Szűz Máriának a monogramjává vált. Ugyanakkor, amint ez a mellékelt képen is jól látható, a betűkombináció a római IXXI, azaz, 911 számokat adja ki és ezzel válik igazán különösen érdessé a dolog, ugyanis Dianának, az egek királynőjének, illetve az okkultban az „isteni nő" vagy „női istenség" (divine feminine) száma ugyancsak a 911-es szám. Az alábbi képen látható pénzérme i.e. 43 körül lett kinyomtatva és az érme egyik oldala a Diana kultusz hármas

rítusát örökítette meg oly módon, hogy az egek királynőjével asszociált 911-es szám is kódolt formában ugyan, de határozottan kivehető rajta. Mindemellett az okkultban a 9 és a11-es szám kombinációja az újonnan születés, az új kezdetek, illetve a változás, a változó idők jelképe is, mi több, ez a szám jelképezi a pusztítónak, azaz Apollionnak, a mélység urának kapuját és az onnan való szabadulását is. Ezáltal a 9/11-es szám önmagában is egy teljes okkult töltetsort foglal magában. Ennek a számnak nagy jelentősége van korunk háttérből irányított eseményeinek a tekintetében is, amit a hollywoodi produkciók is hosszú ideje érzékeltettnek a szám nagyon gyakori szubliminális módon való használata által.

Dianának, az egek királynőjének maradandó kultusza van a modern okkult körökben is, immáron leginkább az „isteni nő" megjelenítőjeként. A női istenség kihangsúlyozása a hollywoodi film és zeneiparnak is egy nagyon közkedvelt és gyakran alkalmazott motívuma. Az olyan nagy sztárok, mint Biancé (a képen ő látható) vagy Lady Gaga és megannyi más énekesnő gyakran jelennek meg a színpadon úgy, hogy az isteni nőt Diana és a Szűz Mária sajátos megjelenésének a kombinációjával formálják meg. Tudatosan keverik Diana és a Szűz Mária kultuszát, hangsúlyosan érzékeltetve, hogy tulajdonképpen mindkét forma az ég királynőjét jeleníti meg. A pogány Dianát a katolikusok azért tették meg Szűz Máriává, hogy az ég királynőjének kultusza továbbra is éljen, s ma a Szűz Mária egyre inkább és egyre kendőzetlenebbül vedlik

vissza eredeti formájára, Dianára. Lényegében ez ment végbe Los Angeles esetében is, ami eredetileg annak a Szűz Máriának lett dedikálva, aki valójában mindig is egy keresztény köntösbe bújtatott pogány istennőt reprezentált. A korai keresztények között nyoma sem volt Jahósua szülőanyjának, Miriamnak bármiféle imádata, vagy akár különleges kultuszszerű tisztelete. Némileg hasonló a helyzet az EU csillagaival is, amelyek egyaránt összehozhatóak az egek két királynőjével, a babiloni misztériumkultuszok Máriájával és a pogányok Dianájával is, de oly módon, hogy a külsőségek ellenére a pogány dominál.

Ennek az egész történetnek egy nagyon fontos szimbolikus jelentősége van. A szűz Mária Los Angelesét kisajátította volna az egek királynője? Nos, igen is, meg nem is. Valójában egyazon személyről van szó, két megjelenési formában, az egyiket addig viseli, amíg el nem jön az ideje ledobni, hogy felvegye a másikat. Los Angelessel esetében pontosan ez történt, s ez fog történni a nagy paráznával is. Noha még maga az Antikrisztus is úgy mutatkozik először, mint a szentek oltalmazója, azonban hamarosan **megmutatja a valós énjét**. A Jelenések könyve pedig rámutat, hogy miután a nagy parázna hamis vallásrendszere betöltötte a neki szánt szerepet és nem lesz rá többé szükség, a fenevad tűz által semmisíti meg *(Jel. 17:16-17)*. A hamis kereszténység pogány rendszerekből kölcsönzött vallási motívumai visszaveszik az eredeti formájukat. Megvalósul luciferiánusok **ördögi TERVE**, az antikrisztusi New Age azonban roppant rövid ideig tart, mert Krisztus elpusztítja a szájának leheletével *(2Tessz. 2:8)*. Mindazok, akikre hatással volt a sátáni kondicionálás és behódolnak a fenevadnak, felveszik annak bélyegét, azok örökre elvesznek.

> **Jelenések 14:9-10 9„** ... Aki leborul a vadállat és képmása előtt, és homlokán vagy karján viseli bélyegét, 10 az inni fog az Isten haragjának borából, amelyet színtisztán töltött haragja kelyhébe. Kénköves tűzben fog gyötrődni a szent angyalok és a Bárány színe előtt. 11 Gyötrelmének füstje felszáll örökkön-örökké, és nem találnak nyugtot sem éjjel, sem nappal, mert leborultak a vadállat és képmása előtt, s viselték nevének bélyegét.” 12 Ez az alapja a szentek állhatatosságának, akik megtartják Isten parancsait és Jézus hitét.

Nincs semleges állapot, vagy a sátáni életmódnak áldozzuk életünket a világ szeretetében, vagy pedig Jézus hitében, Isten parancsait megtartva élünk. A világ és annak kívánságai elmúlnak, elmúlik Hollywood és kialszanak a csillagai is, de aki Isten akarata szerint és, az megmarad örökre:

> **1János 2:15-17 15** Ne szeressétek a világot, sem azt, ami a világban van! Ha valaki szereti a világot, nincs meg benne az Atya szeretete, 16 mivel **minden, ami a világban van: a test kívánsága, a szem kívánsága és az élet kevélysége, nem az Atyától van, hanem a [sát'ani] világból.** 17 **De a világ elmúlik a kívánságaival együtt. Csak aki Isten akaratát teljesíti, az marad meg örökre.**

A Csillagok Háborúja más szemszögből

Letölthető Word dokumentum

Letölthető PDF dokumentum

A Jelenések könyve arról tudósít bennünket, hogy a korszak lezárásával az emberiség harcolni fog a Királyok Királyaként visszatérő Messiással és az őt kisérő feltámadott szentekkel. Gondoljunk bele: A kereszténynek nevezett vallást valami 2.3 milliárd ember mondja magáénak a világon, s ennek a vallásnak a hívei valami kétezer éve várják és hirdetik a Messiás visszajövetelét, ami nyilvánvalóan természetfeletti erővel fog megtörténni, természetfölötti seregek által támogatva. Ez még az ellenük fellépő földi erők számára is teljesen egyértelmű lesz. Mégis, mindennek ellenére az emberiség összefog, hogy katonai erővel semmisítse meg ezt az „idegen beavatkozást". Mi készteti az embereket egy ilyen kétségbeesett és elképesztően konok ellenállásra, mi ennek a racionalitása? Létezik e bármiféle kapcsolat a Jelenések próféciái és korunk szórakoztatóipari termékeinek alapüzenetei között? Lehetséges lenne az, hogy bizonyos szellemi erők már ma ennek a reménytelen harcnak a megvívására kívánják felkészíteni, illetve rákondícionálni az emberiséget? Ismételten, gondoljunk bele: Miért ontják ránk az elmúlt évtizedekben tucatszám az olyan nagy volumenű hollywoodi produkciókat, amelyekben a végre-valahára egységessé vált, nemeslelkűvé emelkedett és hősies emberiség szembekerül egy, az általuk ismert földi életet eltörölni kívánó „rossz szándékú, gonosz idegen erő" támadásával? Az ilyen jellegű filmek bemutatása szerint, a rendkívül elkeseredett és egyenlőtlen harc nagyon sok emberáldozattal jár, de az emberi leleményességnek, a hősiességnek és az olthatatlan szabadságvágynak köszönhetően végül mégiscsak sikerrel jár! Az idegenek vagy megsemmisülnek, vagy szégyenteljesen elhagyják bolygónkat, ami végre egy új, boldogabb korszak, a New Age elé nézhet. Ne kerteljünk tovább, a luciferimádó szórakoztatóipar termékei jól kidolgozott, ötletesen csomagolt sátáni propagandát közvetítenek, amelyek a visszatérő Krisztus elleni harc megvívására készítik fel a közönséget. Az ilyen típusú filmek közül a messze legsikeresebbnek a ma már klasszikusnak számító, a Star Wars triológia mondható. Amint látni fogjuk, a Krisztus ellenes harc egy több milliárd éves háborúnak az utolsó előtti és sorsdöntő csatája lesz, s ezért oly fontos Sátán számára az emberiség megnyerése és erre való felkészítése. Ebben az írásban a Star Wars

trilógiának úgy a rejtett, mint a kevésbé burkolt üzenetét tárjuk fel. Amennyiben az idő ezt engedi, a sorozat további részei és néhány hasonló film is elemzésre fog kerülni a jövőben.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Email: **p.poli@mailcity.com**

Weboldal: **http://www.churchofgod.hu**

A teljes cikk letölthető PDF és DOC formátumban.

A Csillagok Háborúja más szemszögből

A Jelenések könyve arról tudósít bennünket, hogy a korszak lezárásával az emberiség harcolni fog a Királyok Királyaként visszatérő Messiással és az őt kisérő feltámadott szentekkel. Gondoljunk bele: A kereszténynek nevezett vallást valami 2.3 milliárd ember mondja magáénak a világon, s ennek a vallásnak a hívei valami kétezer éve várják és hirdetik a Messiás visszajövetelét, ami nyilvánvalóan természetfeletti erővel fog megtörténni, természetfölötti seregek által támogatva. Ez még az ellenük fellépő földi erők számára is teljesen egyértelmű lesz. Mégis, mindennek ellenére az emberiség összefog, hogy katonai erővel semmisítse meg ezt az „idegen beavatkozást". Mi készteti az embereket egy ilyen kétségbeesett és elképesztően konok ellenállásra, mi ennek a racionalitása? Létezik e bármiféle kapcsolat a Jelenések próféciái és korunk szórakoztatóipari termékeinek alapüzenetei között? Lehetséges lenne az, hogy bizonyos szellemi erők már ma ennek a reménytelen harcnak a megvívására kívánják felkészíteni, illetve rákondícionálni az emberiséget? Ismételten, gondoljunk bele: Miért ontják ránk az elmúlt évtizedekben tucatszám az olyan nagy volumenű hollywoodi produkciókat, amelyekben a végre-valahára egységessé vált, nemeslelkűvé emelkedett és hősies emberiség szembekerül egy, az általuk ismert földi életet eltörölni kívánó „rossz szándékú, gonosz idegen erő" támadásával? Az ilyen jellegű filmek bemutatása szerint, a rendkívül elkeseredett és egyenlőtlen harc nagyon sok emberáldozattal jár, de az emberi leleményességnek, a hősiességnek és az olthatatlan szabadságvágynak köszönhetően végül mégiscsak sikerrel jár! Az idegenek vagy megsemmisülnek, vagy szégyenteljesen elhagyják bolygónkat, ami végre egy új, boldogabb korszak, a New Age elé nézhet. Ne kerteljünk tovább, a luciferimádó szórakoztatóipar termékei jól kidolgozott, ötletesen csomagolt sátáni propagandát közvetítenek, amelyek a visszatérő Krisztus elleni harc megvívására készítik fel a közönséget. Az ilyen típusú filmek közül a messze legsikeresebbnek a ma már klasszikusnak számító, a *Star Wars* triológia mondható. Amint látni fogjuk, a Krisztus ellenes harc egy több milliárd éves háborúnak az utolsó előtti és sorsdöntő csatája lesz, s ezért oly fontos Sátán számára az emberiség megnyerése és erre való felkészítése. Ebben az írásban a *Star Wars* trilógiának úgy a rejtett, mint a kevésbé burkolt üzenetét tárjuk fel. Amennyiben az idő ezt engedi, a sorozat további részei és néhány hasonló film is elemzésre fog kerülni a jövőben.

Isten Egyházának Gyülekezetei

http://www.churchofgod.hu

Star Wars – A Csillagok háborúja más szemszögből

A Hollywoodban székelő luciferiánus szórakoztatóipari mogulok propagandatermékeinek alapelve az igazság elferdítése és egy New Age ihletette alternatív „igazság”, illetve világkép előterjesztése. Ennek bevállt eszköze az, hogy a jó rosszként, a rossz pedig jóként, az isteni uralom gonosz elnyomásként, a lázadás pedig ragyogó szabadságharcként van bemutatva. Ennek a sémának kiemelkedő példái az 1996-os *Independence Day* és a *Mátrix* sorozat. Minden más, a kiváló zene, a képhatások, az öltözetek, az izgalmas fordulatok csupán megkapó aláfestésként szolgálnak a fordított értékrend népszerűsítéséhez. A propaganda célja az értékek relativizálása és a szellemi átkondícionálás. A hollywoodi gépezet nem csupán szórakoztatni kívánja a közönséget, hanem meg kívánja nyerni egy konkrét napirend elkötelezett támogatásához világszerte. Mindazok, akik ehhez színészként megfelelő tehetséggel, de méginkább odaadással asszisztálnak, azokat jutalmul sztárokká avanzsálják. Kívülállókként nem tudhatjuk egészen pontosan, hogy a nagy rendezők munkáit közvetlen sugallatok által befolyásolják-e a bukott szellemi lények, vagy pedig már luciferiánus beavatottakként a tervek ismeretében végzik a dolgukat, de hogy tudatosan teszik, az biztos.

A Bibliát alaposabban ismerők számára bizonyára feltűnt az, hogy a Star Wars filmsorozat telítve van bibliai nevekkel és koncepciókkal, így a történetnek van egy nagyon nyilvánvaló bibliai töltete, jelentősége. Ugyanakkor bőven fellelehetők a New Age kötődésű, valamint a különböző keleti vallásirányzatokhoz kapcsolódó nevek és koncepciók is, mint a hinduizmusé, buddhizmusé és a sámánizmusé. Másszóval itt egy olyan bibliai vonatkozású történetnek a feldolgozásáról van szó, ami már messze inkább a New Age vallási szinkretizmusának szemszögéből kívánja tálalni a történteket. E berkekben a bibliai történet egy teljes fordulatot vesz, ahol Isten az elnyomó zsarnok, Lucifer pedig a szabadság és világosság hőse. A New Age így a lázadó rend szemszögéből kíván értelmet adni a valóságnak, s ez a kulcsa a Csillagok háborújában foglalt üzenetek megértésének, illetve pontos értelmezésének. Mindenek előtt szögezzük le, hogy a Csillagok háborúja nem egy *sci-fi* alkotás, nem egy a valamikor távoli jövőben lejátszódó tudományos fantasztikus műnek szánták. Ellenkezőleg, a film mondanivalója egy olyan korszakokkal ezelőtt végbement „történelmi” eseményre, egy lázadásra épül, aminek a végkifejlete ma is tart és még nem dőlt el véglegesen. A történet *„réges régen, egy távoli Galaxisban“* veszi kezdetét. Az

események valamikor a létező fizikai világ létrejötte után indulnak mozgásba, amikor is kitört egy nagy lázadás, aminek tétje a fizikai világ feletti uralom és egy „aranykorszak" megvalósításának a szándéka. A lázadás előfeltételez egy olyan adott hatalmi struktúrát, ami ellen bizonyos körök úgy érezték, hogy fel kell lázadniuk. Ugyanakkor ez a történet nem csak egy réges régen megtörtént háborúnak a bemutatása, hanem előrevetítése annak a korunkat lezáró nagy háborúnak is, ami a visszatérő Krisztus és az őt megtámadó emberiség között zajlik majd le. Mert *„ami volt, az lesz újra, és ami történt, az történik megint: semmi sem új a nap alatt." (Préd. 1:9).*

A bibliai perspektíva

A Biblia Istene magát jeleníti meg a legfelsőbb hatalomként, a mindenség uraként, az egy igaz Istenként és egyben az általa teremtett lények törvényadójaként is. Isten ugyanis egy **rendben lefektetve**, törvénybe foglalva határozta meg azt, hogy miként kell élnie a tőle létet kapó lények sokaságának ahhoz, hogy egy vég nélküli harmonikus életet élhessenek. Mivel Isten fölött nincs semmi fölöttes hatalom, így neki nem is lenne ki, vagy mi ellen lázadnia – értelemszerűen lázadás kizárólag csakis ellene, illetve az általa kirendelt hatalmi struktúra ellen történhet *(vö. Róm. 13:1).* A biblia gyakran utal az Isten szellemi teremtményeire, az angyalokra úgy, mint csillagok. Amikor Isten létrehozta az anyagi világot, a hajnali csillagok és istenfiak, mindannyian spontán örömteli ujjongásba fogtak annak láttán *(Jób 38:7).* **Isten inklúzívitást és belátást adott ezeknek a lényeknek a teremtés funkcióiba, sőt, bevonta őket annak felügyeletébe, hatalmat kaptak a fizikai teremtésben megalkotott erők irányítására.** Ez volt az univerzális harmónia ideje, a rendszer eként funkcionált mindaddig, amíg egy nagyhatalmú „hajnali csillag" címet viselő főangyalban megfogant az az elgondolás, hogy olyanná tegye önmagát, mint amilyen a Teremtője. Ez az Isten trónja mellett szolgáló főangyal úgy gondolta, hogy ő az adott rendnél egy jobb létirányt képes produkálni, ahol mindenki maga dönt afelől, hogy mi jó neki és mi nem. Magának kívánta az uralkodást, az Isten hatalmát és dicsőségét, megszegve ezzel az első és legfőbb parancsolatot, miáltal sátánná a bűn szerzőjévé és Isten ellenfelévé, **lázadóvá** lett. A lázadást véghez is vitte, amihez megnyerte maga mellé a csillagok [angyalok] harmadát *(Jel. 12:4).* A Biblia nyomán ezt az eseményt ezért Sátán, vagy Lucifer lázadásaként tartjuk számon *(Ez. 28:11-15; Ézs. 14:12-14).* Ezzel az eseménnyel megoszlott a szellemi világ, két ellentétes rendre szakadt, amelyeknek tagjai, **a csillagok (angyalok) innentől háborúban álltak egymással.** A lázadó Sátán ugyan le lett vetve a mennyből, de továbbra is uralmat gyakorolt a fizikai világ jelentős részére fölött, beleértve a Földet, az emberiség - ekkor még - majdani otthonát is. A bukott rend uralma *tohu va bohu*-t, azaz teljes káoszt eredményezett *(1Móz. 1:2).* Ennek a háborúnak tehát óriási negatív hatása volt a fizikai teremtésre, korszakokon át tartott és a lázadás a mai napig tart, immáron az emberiséget is belesodorva. Az adott időben Isten csillagainak egyike emberi testet öltve jött el, mint Messiás *(vö. 4Móz. 24:17)* és munkássága által az ember visszatérhetett alkotójának hatalma alá. A kísértőt és a lázadás szellemét legyőző emberi választottak is osztozhattak az uralmomban a Messiás alatt, a magas rangnak számító hajnali csillag státuszban *(Jel. 2:26-28).* A meghatározott időben a Messiás és a választottak serege megsemmisíti a lázadókat és az egész emberiség visszatér az Isten uralma alá. Sátán meg lesz fosztva hatalmától és börtönbe lesz vetve ezer esztendeig. Érthető

módon ő ezt minden áron meg akarja akadályozni és meg kívánja nyerni az emberiséget magának és az ügye mellé. Erről, és csakis erről szól a Csillagok Háborúja!

A csillagok háborúja a pogány archivumokban

Mielőtt belemennénk a film elemzésébe, talán jegyezzük meg, hogy annak forgatókönyve nem újkeletű, hiszen már a sumérok is ismerték. Az ókorban teremtésmítoszok formájában nyert teret a bukott rend propagandája. Az egyik legkorábbi ilyen leírás az *Enúma Elish*-ként ismert sumér eredetű és babiloni nyelven fennmaradt teremtésmítosz. Az ebben foglaltak szerint az eredetileg megteremtett univerzum arculatát egy katasztrófális háború változtatta meg. A sumérok és az egyéb korai kultúrák ugyancsak bolygókkal, csillagokkal asszociálták az isteneket, s ezt a kozmikus kataklizmát okozó háborút az istenek, annunakik háborújának nevezték. Nem mellékesen ebben a leírásban az istenek, vagy csillagok ugyancsak egy központi hatalom ellen viselnek háborút, amit rendkívül részletesen és alaposan vázoltak fel. Így ez a sumér mítosz a szóbanforgó, korszakokkal ezelőtt lezajló „csillagok háborújának" egy a bukott rend által inspirált korai verziója (lásd a **Tiamat** című írást). Pontosan ez a történet lett felelelevenítve egy megújult, átdolgozott formában, ezúttal már korunk modern emberére szabva.

A Star Wars hollywoodi filmverzió

Az előzőekben felvázolt recepthez hasonlóan, a filmben ugyancsak adott egy uralom, s adott egy azon uralom ellenes lázadás, ami kihat az egész fizikai világra. A történet tehát minden kétséget kizáróan azonos a bibliai és a korai teremtésmítoszban vázolt lázadással, ami persze ki lett egészítve némi fikciós elemmel is. A legtöbben tisztában vannak azzal, hogy a film alaptémája a jó és a rossz közötti küzdelem. Vitás azonban a szerepkörök beazonosítása: Melyik a jó oldal és melyik a gonosz? Melyik oldalát reprezentálja a „birodalom" és melyiket a „lázadók"? A Bibliában jártasabbak talán arra is kíváncsiak lehetnek, hogy vajon mi célt szolgál a Szentírás, a New Age és a pogány misztériumkultuszok koncepcióinak céltudatos vegyítése. A Birodalom és annak Ura, valamint Darth Vader - a birodalom **másodrangú ura és rendfenntartója** -, a lehető legnegatívabb módon vannak bemutatva még vizuálisan is. A lázadók pedig általában szimpatikus „átlagemberek" látszatát keltik, akik az események sodrásában formálódnak át, elszánt hősökké a zsarnokság ellen. És velük van egy bizonyos különleges erő.

Előzetesen azt még meg kell jegyezni, hogy az évek folyamán megjelenő különböző Star Wars epizódok nem kronológiai sorrendben követik egymást. Az eredeti film tulajdonképpen a sorozat IV. része, s ez azokat az eseményeket mutatja be, amelyek a „Klónok háborúja" után történtek meg. Az első három rész eseményei előzik meg mindazt, ami a IV. részben történik. Ha a sorozatot a pontos kronológiai rend szerint tálalták volna, akkor túlon-túl kilógna az a bizonyos lóláb és szembetűnőbb lenne az időrend, ami pedig a kívánt hatást is gyengítette volna. Az teljesen biztos, hogy a csillagok háborújának a címadása tökéletesen és szó szerint fedi a valóságot és nem volt véletlen választás.

Az IV. rész alapüzenete

A köztársaságnak és a „boldog békeidőknek" régen vége, az univerzum ekkor már két ellentétes hatalmi rendre oszlik. A szembenálló felek két bizonyos erőből merítenek, az egyiket *„Az Erő"*-nek, vagy az *„Erő világos oldalának",* a másikat pedig „*Az Erő sötét oldalá"*-nak nevezik. *Az Erő* úgy van bemutatva, mint ami mindent egyben tart. A korábban egy nagy *Tanács*, a *Birodalmi Szenátus* irányítása alatt álló univerzumban egy gonosz *Császár* sajátította ki az uralmat és létrehozta *a Galaktikus Birodalmat*. A Császár a lázadás miatt felszámolta a Szenátust, a különböző szektorok fölé pedig körzeti kormányzókat rendelt ki. A film erősen érzékeltetni kívánja azt, hogy a Császár gonosz módon használja az erőt, s teljhatalma széleskörű félelmet okoz, uralmát a tőle való rettegés erősíti meg és tarja fenn. Az alkotók azt a képet kívánják belénk sulykolni, hogy az univerzum eredetileg köztársaságként működött, amit csak később váltott fel egy elnyomó diktatúra. Hasonlóan Rómához, ami eredetileg szintén köztársaság volt, s csak a császárság létrejöttével vált világbirodalommá – bibliai fenevaddá -, ami fennmarad a korszak végéig.

Noha nincs mély belátásunk abba, hogy milyen körülmények uralkodtak az angyali lázadás előtt, annyi azonban teljesen biztos, hogy az akkor még egységes angyali létvilág harmóniában élt Istennel és egymással. Bizonyos igerészekből az is kivehető, hogy ezek a szellemi lények kiutalt hatalmat gyakoroltak a fizikai világ erői felett. A lázadók azt kívánják érzékeltetni, hogy az isteni elnyomás, a diktatórizmus tette szükségessé a lázadást. Ez a „diktatorizmus" pedig abból állt, hogy Isten törvényes kereteket szabott a működésüknek, ami által sokan talán **korlátozva érezték magukat** és úgy érezték, Isten jogtalanul tartja vissza tőlük az önmegvalósulás útját. Ezzel talán nem túl nehéz azonosulnunk, hiszen a lázadó emberiség is ennek a szellemi hullámhossznak a vételére állította rá a szellemi antennáját, miáltal elszakadt az isteni vezetéstől.

Úgy a birodalmi, mint a lázadó oldal is felhasznál egy elit, szuper naturális erővel és különleges képességekkel rendelkező rendet, akik tanítók és harcosok is egyben. Ezen rendeknek a tagjai a Birodalom oldalán álló *Sith* urakból, a lázadók oldalán pedig *Jedi* lovagokból áll. A jedik az „Erőből" merítenek, a Sith rend tagjai pedig „az Erő sötét oldalát" használják fel.

Az „Erő" pontos meghatározása talán a legnehezebb feladat. Részint kétségtelen az, hogy Szent Szellemet, vagy annak valami ellentétes megfelelőjét kívánja sajátos módon reprezentálni. A Szent Szellemet Isten generálta, mint alkotó erőt és általa hozta létre a mindenséget. Emellett Isten a Szent Szellem által kapcsolja magát össze a teremtett lényekkel, valamint az által teszi Önmagát egyé velük. Ugyanakkor tény, hogy Sátán, az egykori oltalmazó kerub a legnagyobb szuper naturális erővel rendelkező angyalok egyike, s lázadásakor ez a ráruházott szuper naturális erő negatív erővé torzult. Az anyagi világban azonban képes csodákat tenni. Másrészt viszont, az Erő mindvégig úgy van megjelenítve, mint ami magát a Császárt (Istent) is meghaladja, sőt, magának a császárnak (Istennek) a hatalma is az erőből fakad, azt érzékeltetve, hogy az erő egy önmagában létező valami, nem pedig az Istentől ered. A jelek szerint a lázadók abban hisznek,

hogy amikor Isten az egyedüliségben élt a megszámlálhatatlan szellemi lény (az angyalok) létrehozatala előtt, akkor létezett egy olyan eredeti erő, amiből Isten megalkotta a Szent Szellemet, az „Erő sötét oldalát", de az eredeti továbbra is létezik és meg lehet tanulni annak regenerálását és felhasználását. Bárhogyan is legyen, az biztos, hogy a lázadó rend szempontjából az Isten képviseli a sötétséget, míg a lázadók a világosságot - mint tudjuk, Sátán szeret a világosság angyalaként, a fény elhozójaként tetszelegni *(2Kor. 11:14).* A mindent betöltő, mindent átható, immanens Erő a legősibb pogány animizmus terméke, ami a Teremtő Isten alternatívájaként szolgál, s mint ilyen ellentmond a Szentírásban kinyilatkoztatott igazságoknak. A filmben gyakran elhangzó *„az Erő legyen veled*, felváltja az ismert *„az Úr legyen veled"* bibliai jókívánságot, amivel ugyancsak azt kívánják érzékeltetni, hogy az Erő felsőbbrendű Istennél és meghaladja az Ő erejét.

A szemben álló felek bemutatása

A birodalmi erők és az uralkodójuk

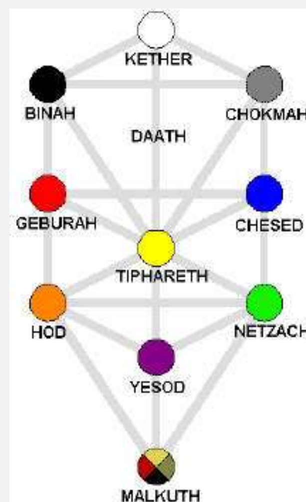
A Birodalom egy rendkívül jól szervezett és nagyon fegyelmezett rendszert alkot, s így is van bemutatva. Ez nem véletlen, hiszen az Isten által uralt és irányított rendet kívánják a lehető legnegatívabb fényben megjeleníteni. A Császár [Isten, JHVH a Seregek Ura] teljhatalommal bír, könyörtelen és félelmetesen komoly erők fölött uralkodik. Szolgálnak neki a parancsnokok által vezetett általános alakulatok [a mennyei seregek], emellett ott vannak a szinte ikonikussá vált, az **egyforma**, jellegzetes fehér páncélzatot viselő *Storm Troopers*, azaz, rohamosztagosok, akik egy hatalmas sereget, egyféle fehérruhás **nagy sokaságot** képeznek *(v.ö. Jel. 7:9, 4.Ezsdr. 2:40)*, akik eredetileg **klónozás által** lettek létrehozva. A rohamosztagosokat a vasfegyelem és az odaadó engedelmesség jellemzi, mindenkor készen akár a halálra is. A ruházatuk kissé robotszerű a gépies viselkedésük pedig azt érzékelteti, hogy olyanok, mintha be lennének programozva. A harcokban sokuk elesik. A rohamosztagosok az Isten igaz híveinek nagy sokaságát kívánják reprezentálni, akik egy szellemben [a gonosz oldal szemszögéből nézve „beprogramozott" robotokként] működnek, s akik Krisztus természetét öltik magukra, hogy az ő másai, azaz „klónjai" legyenek *(vö. Róm. 13:14, Gal. 3:27; Eféz. 4:24; Col. 3:10).* Ezek az igazak fehér ruháját viselve teljes hűséggel szolgálják Istent, s ha kell mártírhalált halnak hitükért. Habár e korban harcuk kizárólagosan szellemi, de amikor Krisztussal visszatérnek, akkor a harc a fizikai világra is kiterjed. Valójában, mindaz, amivel negatívan kívánják őket megjeleníteni, a valóságban erénynek számít.

Darth Vader és a sithek

Anyának, Shmi Skywalkernek az elmondása szerint Anakin Skywalker - a későbbi **Darth Vader -, magától az Erőtől született meg, mint az a várt Egy, a választott, aki a próféciák szerint visszaállítja az egyensúlyt az Erőben!** Felnőttként úgy jelenítik meg, mint egy, az Erőre nagyon fogékony (ádámi) embert. Ez a természetfölötti eredetű és az erőt birtokló személy egykor jedi lovagként szolgált, majd a későbbiekben a Sith úrrá, Darth Vaderré transzformálódik és **a Császár seregeinek vezére lesz**. Így gyakran az **Úr Vader** címmel illetik őt. Az Úr Vader emberi ábrázata fájdalmasan eltorzult és a továbbiakban már állandóan egy sisakot és különleges védőöltözetet visel. Ez negatív módon kívánja tükrözni a Messiás szenvedését *(vö. Ézs. 53:14),* valamint az azt követő megdicsőült állapotát, amikor „új ruhát", romolhatatlan életet és szellemi testet öltött magára. A palást az uralkodók viselete, ami itt a Messiás kiutalt hatalmára utal *(vö. Mt. 28:18).* Jól láthatóan alapos gondot fordítottak arra is, hogy a Császár és Lord Vader vizuális megjelenítése a lehető legvisszataszítóbb és félelemkeltőbb legyen. Vader hangja torz és gépies, megjelenése és viselkedése félelemkeltő, maga is egy érzéketlen robotszerű lény, **aki feladta önmagát a Császárért**. Ruházata komor, jellegzetes sisakja pedig határozottan a II. Világháborús nácik rohamsisakjára emlékeztet, amivel a tudatalattiba egy negatív hatást kívántak kiváltani azáltal, hogy az isteni rendszert a nácizmussal asszociálják. Igazán nem nehéz kikövetkeztetni azt, hogy Darth Vader azt a Jahósuát kívánja megjeleníteni, aki Isten Szellemétől született meg és a Messiásként jött el a földre, s megváltó munkája után Isten egy teljesen új pozícióba helyezte, ráruházva minden ítéletet és hatalmat. Amikor a lázadó rend e nagy ellenfele visszatér a szentjeivel [a film rohamosztagosaival], a birodalom valóban visszavág, de teljesen más lesz a harc végkimenetele, mint azt a lázadók remélik. Eltúlzott és erőltetett ez az analízis? A hasonlóságot tudjuk be a véletlennek? Lássuk a további véletlen egybeeséseket.

Dart Vader nevét a *Da'ath* (**SHD #1847**) szóval lehet kapcsolatba hozni, aminek jelentései tudni, tudás, cseles, ravasz. Ez – ahogy a jedi rend és Yoda neve is – ugyancsak a *yadah* (SHD 3045) szótőből ered, jelentése, tudni. A Vader név pedig a héber *Vâzâr* (SHD 2054) szóhoz kötődik, amivel olyan valakire utalnak, aki vétkessé válik, vagy vétkesnek találtatik valami elkövetése miatt. Darth Vader miután „vétkesnek találtatott" (mint Krisztus, a bűneink miatt) a teste elcsúfult *(vö. Ézs. 52:14)* és onnantól kezdve egy védőruházatban élte további életét. A Kabbalában a *Da'ath* a tudással van asszociálva, ami a **chokma** [bölcsesség] és a **binah** [értelem] gyermeke a kabbalizmus Élet Fáján (lásd a mellékelt ábrát). A **da'ath** gyakran a tizenegyedik, vagy ál *Szefirah*-ként van megnevezve, mivel nem az abszolút tudást, hanem elvi,

konceptuális tudást jeleníti meg (lásd: Drury, *Dictionary of Mysticism and the Occult,* 54. o. Itt jegyezzük meg, hogy a hollywoodi elit igen jelentős része kabbalista). A szanszkrít Veda ugyancsak tudást jelent és közvetlen kapcsolatban áll a héber és káld szavakkal. A vav a hatodik betű a héber ABC-ben, egyben kampót, horgot is jelent, és v-betűként ejtik ki. A modern héberben a *vav* a 6-os számot is jelöli, de ez már egy modern innováció, a bibliai héberben sehol nincs ily módon használva. Darth Vader, a tudás ura, aki vétkesnek találtatott [a mások vétkeiért]. A Dath egy további jelentése: királyi utasítás, rendelet, az **SHD 1881** alapján, illetve a káld **SHD 1882** alapján. Jahósua az isteni rendeltetésnél fogva lett kijelölve, felkenve a posztjára, és végül az Isten jobb keze mellé lett leültetve. Műveltető képzőként a *da'ath* az instrukció, rendelkezés és ítélkezés fogalmait fedi, vagyis a törvényhez kötött jó és rossz megítélését. Darth Vader az ítéletvégrehajtó, aki Jahósuát a Felkentet jeleníti meg a „főgonoszként" úgy, mint e kegyetlen Urat, aki könyörtelenül viszi véghez a ítéleteit a birodalom és a „Császár"érdekében.

Ahogy a jedik, úgy a sith lovagok is egy rend tagjai. A nagy sith úr, Vader, a Császár jobb kezeként uralkodik. A sith megnevezés a héber *shiyth* (**SHD 7896-7**) igéből fakad, aminek jelentései: felölteni, felruházni, kijelölni, kiállni valami mellett, stb. A sith a héber *só* (**SDH 7721**), gyökszó származéka, aminek jelentése felemelkedni. Egy további származéka a héber *síy* (**SDH 7863**), jelentése: felemelkedett, magasztos. Ebből ered a *sión* (**SDH 7865**) szó, illetve annak jól ismert bibliai fogalma. Mindezeket összeadva a jelentés igen fontos koncepciókat fed. A sith urak ugyanis így a nagy hatalommal felruházott, arkangyalokat jelöli. A sith rend egy tagja kiemelkedik, a társai fölé pozícionálva új ruhát és palástot öltve az úr Darth Vaderré, a császár jobb kezévé lesz. Nem nehéz a párhozamot megtalálni Vader és a Messiás között. Sion ura felemelkedett társai fölé, *(Zsolt. 45:6-7; Héb. 1:8-9)*, emberi testet öltött magára, majd megdicsőülve új nevet és titulust, valamint királyságot kapott, majd az Isten jobb keze mellett ültetve gyakorol minden hatalmat. Ő a *Siló* ami egy messiási cím *(1Móz. 49:10)*, aki a béke fejedelme. A siló (**SDH 7886**) jelentése békesség, vagy aki békességet hoz, így a békesség fejedelme.

Ami rendkívül érdekes, az az, hogy Darth Vadert - a filmben jóként megjelenített, de valójában gonosz oldalnak szempontjából - „menthetőnek" mutatják be, mintegy azt érzékeltetve, hogy szerintük komoly esélye van annak, hogy a Felkent az utolsó pillanatban még átállhat a „világosság" oldalára. A lázadó rend némileg a magáénak tekinti őt, és nagyon érzékelhető, hogy mindvégig reményét látják annak, hogy „észhez tér" és ő is el fogja vetni majd az Isten útjait (ezt a koncepciót több más hollywoodi film is közvetíti). Noha Sátán szégyenletesen elbukott akkor, amikor a sivatagban megkísértette Jahósuát *(Mt. 4:1:11)*, de láthatóan mégsem adta fel azon vágyát, hogy végül megnyerje maga mellé egykori társát és mai „vetélytársát".

A Sith Rend emblémája

A Sith Rend tagjai az erő „sötét” oldalának felhasználói. A film elsődleges sith ura az Darth Vader, akit Darth Sidious avatott be az erő sötét oldalának elsajátításába. A filmben a „Dart” titulus egy tiszteletbeli cím, vagy rang, amit általában az adott karakterek a cím felvételével járó új adott neve elé helyeznek. A sithek a jedikkel ellentétben az erő „negatív” aspektusait alkalmazzák, így a jedik „toleráns” és befogadó elveivel ellentétben a sithek rideg és könyörtelen kiszolgálói a császár által uralt rendszernek. A sitheknek telekinetikus képességeik vannak, azaz, az erő által képesek távolról is hatni a fizikai világra, és az erőt alkalmanként villámokként (csapásokként) alkalmazzák az anyagi világban.

A Star Wars filmek egy fő csapásvonalát képzik a jedik és a sithek kibékíthetetlen konfliktusa. Habár ez az eredeti filmsorozatnak nem volt a része, de a film történetére felépített rajzfilmsorozat szerint a Sith Rend egy vörösbőrű (Ádám nevének jelentése: vörös agyag) humanoid rasszból fejlődött ki a Korriban bolygón, s ennek a rassznak a tagjai sokan nagyon fogékonyak az erő vételére. Mintha azt üzennék, hogy az ádámi emberiség egy része rá van hangolva az erő sötét oldalának alkalmazására, azaz, a Szent Szellem vezetésére.

A Sith Rend logója, vagy emblémája nagyon sokatmondó az Ezékiel I. fejezetének fényében, ahol az arkangyalok egy különleges „járművel” közlekednek:

> **Ezékiel 1:14-16** [14]S az élőlények ide-oda mozogtak, mint a cikázó villám. [15]Amikor pedig az élőlényeket szemléltem, a földön az élőlények mellett négy oldalt egy-egy kerék látszott. [16]A kerekek és a szerkezetük olyannak látszott, mint a tarziskő ragyogása; mind a négynek hasonló alakja volt; olyannak látszottak és a formájuk olyan volt, mintha kerék volna a kerék belsejében.

Az Ezékiel által vázolt tüzes jármű (a logóban a vörös szín a tüzet jelképezi) egy kerék a kerék belsejében, ami az Isten rendekre kiterjedő uralmi rendszerét is jelképezi egyben, s ez a Sith Rend emblémájában tükröződik.

A Jedi Rend

Korábban már szó volt a jedikről, de vizsgáljuk meg őket kissé alaposabban is. A Jedi Rend egy vallási szervezet, amelynek rendkívül nemeslelkű tagjai tartották fenn a rendet és a békét a Galaktikus Köztársaságban **ezer éven át,** mielőtt a Galaktikus Birodalom létre jött. A *jedi* mesterek mind különleges ismeretekkel és képességekkel rendelkező egyének, akik birtokosai annak a bizonyos „erő”-nek, pontosabban, az „erő világos oldalának”. A köztársasági időkben a Coruscant-ban lévő Jedi Templom volt a jedik főhadiszállása, ami a birodalom idején a Császári Palotává lett. A templomban a mesterek képezték ki a jedi kandidátusokat, a pawadan-okat. A jedik egy szervezett rendbe tömörültek, amelynek volt egy **tizenkét** főből álló megválasztott **Nagy**

Tanácsa, egy **tisztikara,** egy **Nagymestere**, aki a legbölcsebb jedi volt, a legmagasabb rangot, a legfőbb jedi hivatalt pedig a **Rend Mestere** töltötte be. Aki megszegi a jedi erkölcsi kódot, azt eltávolítják a rendből.

A *jedi* mesterek tehát egy különleges ismeretekkel és képességekkel rendelkező rendet képviselnek, akik birtokosai annak a bizonyos „erőnek". A köztársasági korszak azt az időt reprezentálja, amikor még az angyali seregek egy rendet alkottak a lázadás előtt. A filmben a kissé cukis külsővel megjelenített Yoda a legnagyobb jedi lovag. Úgy magának a jedi rendnek, mint az azt leginkább reprezentáló Yodának a neve is a héber Yâdâ (**SHD # 3047**)szóból erednek, aminek alapjelentése, *tudni.* A káld/arám *jedah*, vagy *yeda* (**SHD # 3046**) és az (**SHD #3045**) *yada* szavak jelentése megegyező, ami, tanítani, tudást átadni, megismertetni. Propozícióként tanulás általi felismerést, megfigyelés általi tudást és helyes következtetés jelent. Okhatározóként a tanítás, irányelv és büntetés fogalmait takarja, ami magában foglaja a jó és rossz ismeretét és a törvény és bűn (törvényszegés) koncepcióit is. A jedi és yoda szavak ráadásul azonos hangzásúak a yad (**SHD # 3027**) szóval, aminek jelentése kéz, átvitt értelemben erő. A szó kapcsolatban áll még a szanszkrít Jóga (Yoga) szóval is, ami hasonló koncepciót takar. A jóga szótövét kitevő *yuk* alapjelentése összekötődni, egybekapcsolódni, ami a misztériumkultuszok hindu változatában az öntudatra ébredt egyén a Brahmával, vagyis a legfelsőbb valósággal való egyesülésére utal. A filmben ez az az erő, ami egybentartja a világmindenséget. A Brahma, vagy **Satcitananda** a legfelsőbb létvalóság, vagy realitás örömteli állapota, amit három fokozatban lehet elérni: 1.) *szat*, ami maga a lét és realitás, 2.) *cit*, a transcendentális tudat, 3.) *ánanda*, a tiszta, örömteli beteljesedés. Yoda mesternek három ujja van, ami részben ezt a teljességre való felemelkedést reprezentálja. Ennek megfelelően a jedi mesterek is a meditációs gyakorlatok által kerekednek felül az anyagi világon, majd képesek lesznek az energiát adott irányba, vagy célra koncentrálni és végül egyesítik, egybekapcsolják a tudatukat a legfelsőbb valóságban. A filmben Yoda, illetve a jedik, a tudás (sátán mély titkainak *(Jel. 2:24))* őrzői, a saját következtetéseik által jónak vélt ügyet szolgálják és, az általuk rossznak vélt erők ellen harcolnak. A három ujj utalhat még a trinitarista kultuszokra is. A film speciális tudást és képességeket elsajátító jedijei azonosak a New Age „Felemelkedett Mestereivel". A szanszkrit eredetűnek tartott punjabi nyelvben a yoda szó jelentése harcos. Yoda azonban csak a sorozat második részében mutatja meg harci képességeit.

A Bibliával kapcsolatos illetve más szellemi iskolákhoz köthető szavak és nevek egyáltalán nem véletlenül lettek felhasználva a filmben ilyen túlsúlyban. Ezt némileg csak a különböző fantázia nevekkel fedik el. Mindezzel azt kívánják érzékeltetni, hogy a világ vallásai mind egy-egy iskola, vagy út a New Age által meghirdetett felemelkedéshez. Ennek a furcsa párosításnak a további jelentőségére a későbbiekben még kitérünk. A sorozatban a jedi lovagok mindig a „jó ügy" érdekében, az „igazság" mellett a „fényt" képviselve harcolnak. A kandidátusokat a jedi mesterek képzik ki. Anakin Skywalker-nek, a kivételes tehetségnek Obi-Wan Kenobi volt a tanító mestere. Anakin Skywalker már gyermekként érezte az Erőt, s egy kivételesnek ígérkező kandidátusként mutatkozott. Mi több - a jedik, s anyja, Shmi Skywalker szerin -, Anakim magától az Erőtől született, s ő a várt „Választott Egy", aki a próféciák szerint visszaállítja az Erő egyensúlyát.

Anakin azonban egy renegát figura. Szerelembe esik és titokban házasságra lép Padméval, a nabooi hercegnővel, akinek korábban a testőre volt. A jedik pedig nem házasodhatnak, mert a szerelem és kapcsolat féltékenységet szül. Ezzel veszi kezdetét Anakim Darth Vaderré való átalakulása.

A Jedi Rend emblémája, vagy logója két színben jelenik meg, a fekete fehér és a vörös fehér kombinációkban. A kör alakú embléma két szárnyból áll, amik egy fényforrást foglalnak magukban. A fényforrás több szimbolikus üzenetet is tartalmaz egyszerre: részint a jedik fénykardjára emlékeztet bennünket, ami képletesen az igazságot, a fény közvetítését is jelenti. Ugyanakkor, ha a csillag alakzat középső, megnyújtott szárait a csillag részeként tekintjük, akkor egy nyolcágú csillagot kapunk, ami ősidők óta Vénuszt, a hajnalcsillagot jelképezi. A hajnalcsillag a bukott Sátán, Lucifer, aki lázadása után továbbra is egy hosszú világ korszak hajnalcsillagaként uralkodik a földön. Ez a nagyhatalmú bukott szellemi lény, a fény angyalaként mutogatja magát az emberek számára, *(2Kor. 11:14)*, elhitetve velük az Édenkert óta, hogy fényt, felvilágosodást és egy boldog korszakot hoz el a számukra. A jedi rendhez tartozók az általa képviselt világrend és életmód élharcosai.

A Lázadók Szövetsége

A birodalmi erőkkel a *Rebel Alliance*, vagyis a Lázadók Szövetsége áll szemben, akik ugyancsak jól szervezettek, de ez egy messze „vidámabb barakk", így a viselkedésükben is és a ruházatuk tekintetében is sokkal „lazábbak", mosolygósak, szimpatikusabbak és általában jóképűek is. A jedik egy ősi vallási kultusz tagjai, akik katonailag nem aktívak az ügyben, de titokban szövetségre lépnek a lázadókkal. A Lázadó Szövetség több planetáris rendszert foglal magában, egyebek mellett Aldebarant (nevét némileg módosították, a filmben *Alderaan*-ra. A hitleri Németország náci elitjéből álló **Vril társulat** női tagjai aldebarani idegenekkel tartottak fenn kapcsolatot, akik technikai újításokkal látták el a III. Birodalmat.) A Vril erő hasonló koncepciókat takar, mint a Star Wars Erő. Ez a fajta „idegen kapcsolat" és technológia szerepet játszik majd az antikrisztusi birodalomban is. Noha ez az átlag néző figyelmét elkerüli, a lázadók fekete és fehér mezőkből álló zászlaját a Szövetségi Csillagmadár, vagy más néven Tűzmadár embléma egészíti ki, ami a főnixet kívánja megjeleníteni. A főnix madár egy népszerű és igen gyakran használt luciferiánus szimbólum, ami Sátán levetettségéből való feltámadását és Isten trónjára való felemelkedését, a végső diadalát kívánja szimbolizálni (lásd a **Rise like a Phoenix** című írást). A modern titkos társaságok elődeinek számító elit templomos lovagok ruházatát ugyancsak a fekete és fehér színek kombinációja jellemezte, ahogy pajzsaik is fekete és fehér mezőkre voltak felosztva, vörös kereszttel a közepén. Ennek is meg van a maga jelentősége, hiszen a kereszt az ősi babiloni

misztériumok egy fontos emblémája, a sumérok pl. egy szárnyas kereszttel jelölték Nibirut, az eredeti csillagok háborújának egy fontos bolygóját. Maguk a templomosok pedig az ősi miszticista, gnosztikus rendszerből vedlettek át modern luciferiánusokká. Ezek a véletlenek tehát nem is annyira véletlenek. A *Rebel Alliance* egy igen sokszínű társaság, ami nem csupán multikulturális, de ezen felül még multi fajú is. Túl kívánják lépni és meg akarják haladni az ádámi emberiség egyediségét és különlegességét, ha kell, annak genetikai megrontása által is - ahogyan megkísérelték ezt egykor az angyalok és nők fajtalankodása által, illetve a nefilim hibridációkon keresztül *(Gen. 6:4).*

A Birodalom belendül és a Lázadók Szövetsége gyors legyőzésének érdekében építeni kezd egy halálos szuperfegyvert, a *Death Star*-t (Halálcsillagot). A lázadók azonban megszerzik a terveket. Aldebaran nagykövete *Leia* hercegnő, akit úgy tartanak számon, mint Aldebaran uralkodójának leányát. Leila és apja, a Birodalmi Szenátus tagjai, akik csatlakoztak a Lázadók Szövetségéhez. Éppen egy diplomáciai uton vannak, amikor a cirkálójukat megtámadja Darth Vader flottája. Leila a mentőüzenetét és a terveket egy robotban, R2-D2-ban rejti el, azzal a céllal, hogy eljuttassa *Obi-wan Kenobi*-hoz. R2-D2 és egy másik droid, C-3PO egy mentőkapszulában jut el arra a bolygóra, ahol Obe-wan (Obel) illetve itt már Ben Kenobi él elzárva a külvilágtól. Ezen a rendkívül száraz, *Tatooine* –nak nevezett bolygón él *Owen* és felesége, *Beru,* akiknek a nevelt fia Luke Skywalker. Obi-wan a homoksivatagon *(Dune Sea)* túl egy kanyonban él. A kietlen sivatagi környéket *(Junglin wastes*) a „sivatagi nép" (Sand People) lakja, akik megtámadják és kifosztják az arra utazókat. Ők leginkább éjjelente aktívak. Mellettük ott vannak még a *Jawák*, ez egy apró testű, világító szemű nép, ők afféle guberáló „fémkereskedők" -ként vannak bemutatva.

Luke megvásárolja a droidokat és, amikor bütykölni kezdi azokat, az R2-D2-re helyezett robotkorlátozó elromlik és kivetíti neki Leila üzenetét, illetve segélykérelmét. Luke nevelőapja az Obel névvel utal Ben-re. Obel állítólagosan egyidőben halt meg Luke apjával. Amikor a nevelőanyja titokzatosan azt mondja, hogy Luke túlon-túl olyan mint az apja, a nevelőapa hozzáteszi: *„Ez az, amitől tartok".* Az aggodalom okára később derül fény.

R2-D2 megszökik és Obel keresésére indul. Luke a robot után megy, de a sivatagban megtámadják őt homokiak (Sand People). Ekkor feltűnik Ben, aki egy iszonyatos hanggal elijeszti a sivatagiakat, megmentve ezzel Luke-ot. Luke elmondja, hogy Obelt keresi, Ben pedig tudatja vele, hogy ő az, akit keres és rég nem hallotta már az Obel Kenobi nevet. Elmondja Luke-nak, hogy együtt harcolt az apjával a Klónok Háborújában, és birtokában van az apja fénykardja. Némi történelmi leckét ad, amiből megtudjuk, hogy a Jedi lovagok őrizték a békét a Köztársaságban 10000 nemzedéken át. Jegyezzük meg, hogy ez kb. 40000 évet jelent. Ez közvetlen utalás arra az Ádám előtti időszakra, amikor az annunakik és általuk létrehozott [nem ádámi] humanoidok éltek a földön. Az okkult iskolákban ezt az időperiódust az első „Aranykorként" tartják számon, amikor is az istenek és a halandók „harmonikusan" együtt éltek a Földön, sőt, házasságra léptek egymással. Ez a világ különböző kataklizmák által megsemmisült és a *tohu vá bohu*-ból [káosz, zűrzavar] formálta újjá a földet Isten a hat napos [újjá]teremtés idején az ádámi faj, az emberiség

számára durván 6000 évvel ezelőtt. Az ádámi teremtés után pedig az istenek és az ádámi emberek keveredtek egymással, amely zabolátlan periódus ugyancsak egy **aranykorként** van számon tartva a bukott rend által (ennek az özönvíz vetett véget). A New Age követői ezen istentelen állapotokat, illetve korszakokat kívánják visszahozni, vagy újra megvalósítani a földön.

Obeltől megtudjuk azt is, hogy Darth Vader közben játszott a Jedik levadászásában, s a rend így csaknem teljesen kihalt. Említést tesz arról is, hogy az eredeti rendszer egy Birodalmi Szenátus által irányított Köztársaság volt, amit szétzilált a háború. Tatooine-t úgy festik le, mint az Univerzum ragyogó központjától legtávolabban fekvő bolygó. Mint látni fogjuk, ezen a bolygón él *Jabba the Hutt*, egy hatalmas, csigaszerű lény, aki a későbbiekben jut szerephez.

A birodalmi erők nyomon követve a két robotot a bolygóra érkeznek és megölik Luke nevelőszüleit. Amikor Obel és Luke megtalálja a halottakat, megkísérlik elhagyni a bolygót. Ehhez felfogadnak két kalandort, névszerint *Han Solo*-t és egy *Wookiee*-t, egy oroszlánszerű, két lábon járó lényt, akit *Chewbacca*-nak neveznek. Az űrhajójuk neve *Millennium Falcon* (Millenniumi Sólyom). Ezzel lényegében kibontakozik a lázadás, miközben a régi köztársaságnak a maradéka is szerte hullik. Egy új világrend van kialakulóban.

További sokat mondó nevek, fogalmak, és amit üzennek

Tény, hogy a Star Wars filmsorozat rendezői feltűnően nagy hangsúlyt fektettek a bibliai vonatkozású nevek és fogalmak használatára, s ez nem kerüli el a nézők figyelmét. Másrészt ugyanez mondható el a New Age-el kapcsolatba hozható indo-árja eredetű vallási nevek és fogalmak használatával is. Mi áll e furcsa párosítás mögött, mit szándékoznak ezáltal közölni, netalán belénk sulykolni? Mert ha az átlagnéző talán tudatosan nem is észleli mindezt, de a tudatalattiba azért mélyen beférkőzik, s kétségtelenül ez is a valós céljuk. Tudni kell, hogy egy ilyen kaliberű alkotásban a legapróbb részleteknek is óriási jelentősége van. Egy a Bibliát alaposabban ismerő embernek azonnal feltűnik az, hogy a szereplők jelentős részének, ahogyan a helységeknek is olyan bibliai vonatkozású, héber eredetű neveket adtak, amelyeknek nem csak a használatuk, de azok jelentései is sokatmondóak. Sokan ezt egyszerűen csak véletlennek tartják, mások annak tudják be, hogy a hollywoodi filmipart a zsidók dominálják, és ők valahogy mindig megtalálják annak a módját, hogy a zsidók messze felül legyenek reprezentálva – előírásszerűen pozitív módon - bármilyen témakörű filmben. Habár ez sok esetben igaznak mondható, itt azonban ennél messze többről van szó. Ez a film ugyanis nem egy „zsidó propaganda" alkotás, hanem határozottan a végidők eseményeit befolyásolni kívánó, a bibliai leírást meghamisító egész emberiség ellenes luciferi propaganda. Tegyük hozzá, így, bibliai értelemben egyaránt anti zsidó és anti keresztény. A bibliai nevek csupán a New Age szinkretizmus részét szolgálják, ezért is párosítják ezeket az indo-árja eredetű védikus, vagy akár a sámánizmussal kapcsolatos nevekkel, koncepciókkal.

Folytassuk is a nevekkel, kezdve a sorozat egyik főbb szereplőjével, aki az ***Obi-wan Kenobi*** nevet viseli. Az *Obi* héber *(SHD 5646)* az „ab", illetve „ob" szavak kiejtett formája, jelentése: befedni, betakarni, beárnyalni. A szótő a héber *ab (SHD #5645)* befed, beárnyal, ahogyan például egy felhő, vagy fa árnyat ad. Az obi egy az építészetben is használt szó, ami az oszlopokon fekvő, azokat befedő párkánygerendákat jelöli. A Wan szónak szintén van egy héber szóhoz való kötődése, ez a *Vanyâh (SHD 2057),* vagy *'Ånâyâh (SHD 6043),* aminek jelentése „Isten meghallgatta". Az Obi-wan, illetve Van-obi jelentése: (vagy ő/az), aki betakar, az, aki meghallgat. Mindent figyelembe véve az Obel név arra az eredetileg Isten trónját elfedő, vagy betakaró kerubra utal, akiről tudjuk, hogy fellázadt és Sátánná lett. Obi-Wan egyben a héber *a szellem meghallgatta* csereszava. A Bibliában az 1Sámual 28:7-ben fordul elő, mint *'owb* (**SHD #178**), kiejtve *oubi* és szellemidézőt, halottidézőt jelent. Obe-wan, aki a Junglin pusztaságba él száműzetésben a neve alapján a mennyből kivetett oltalmazó kerubra, Luciferre emlékeztet bennünket – ha a karakter nem is feltétlenül őt jeleníti meg. A környezet is árulkodó, a *mélység* körüli területen a Sand People (egyféle sivatagi nép) és a Jawai él. Az asszonyokkal paráználkodó angyalokat a dudáeli sivatagban található mélységben zárták el, az adott lokalitás ezzel is kapcsolatba hozható. A homoki lények a sivatagban élő arab törzsekkel asszociálhatók, a jawai ruházata pedig a szufi iszlám híveinek viseletét idézi fel. A szufizmus egy miszticista iszlám iskola, vagy irányzat. Obe-wan pedig éppen a babonásságuk miatt, illetve a miszticizmus által képes irányítása alatt tartani a homokiakat.

Anakin Skywalker neve a bibliai Anáknak a fiaihoz, az anakim-hez kötődik. Az anakim egy Kánaánban élő nefilim/reafaita törzs volt *(4Móz. 13:33). A név* kapcsolatba hozható még a sumér **annunakik**-kal is, akik a sumér mitológiában az istenek első nemzedékét alkotják. A karakter, aki Darth Vaderré lett fentebb már alaposabban be lett mutatva. Talán azt még jegyezzük meg, hogy a Skywalker (Égbenjáró) név a sámánizmus egy koncepcióját fedi. A sámánista kultuszokban azt tartják, hogy miután teljesen felbomlott a kapcsolat mennyeiek és a földiek között, egyedül a sámánok (vagy magyar vonatkozásban a táltosok) azok, akik képesek az égiekhez feljutni (az égben járnak) és kommunikálni az ottaniakkal.

Shmi Skywalker Ez Anakin anyjának a neve. A Shmi név a hindu „Lakshmi" név rövidített formája. A hinduizmusban **Lakshmi**, a jószerencse és a prosperitás istennője, Vishnu hitvese. **Vishnu** a hindu isteni háromság (trimurti) egyik alakja, aki a teremtés fenntartója és védelmezője. Vishnu alkalmanként emberi testet ölt, ha az ügy ezt megkívánja. Lakshmi és Vishnu tökéletes párosításként van számontartva, mivel a hindu felfogás szerint a világ fenntartásához egyaránt szükség van az anyagi és szellemi jólétre, sikerre. A nyugati trinitarizmusban ez a koncepció a karizmatikus kereszténység azon elemeiben nyilvánul meg leginkább, amelyek hasonló módon kötik egybe a szellemi élet gyakorlását és az anyagi javakban való bővülködést. E mozgalom képviselői szerint a „hit beszéde **teremtő erővel** hat", ami gyógyulást és prosperitást eredményez. A Szentírás szerint a hit Isten ajándéka, a hit vezeti az igazakat Isten akarata szerint, nem pedig az igazak vezetik a hitet [az Erőt] a maguk akarata szerint, mint azt a Jedik teszik a filmben.

Luke Skywalker. Luke esetében a skywalker megnevezés egy további töltettel bír. A filmben a *daikini* egy emberi rasszt jelöl, s egy Elora Danan nevű karakter, ehhez a fajhoz tartozik.

Daikini. A szanszkrit nyelvben a **daikini** [rítusos] dobveréssel van kapcsolatban, tibeti nyelven pedig „égbenjárót" [skywalker-t] jelent. Mindenképpen érdekes az, hogy úgy az égbenjáró [daikini] Elora Danan karakteréről, mint Luke Skywalker [daikini] karakteréről is megprófétálták azt, hogy ki fognak vetni uralmából egy nagyon gonosz urakodót. Hogy ez a kapcsolat tudatosan, lett megformálva az levonható abból is, hogy a hindu dikinik általában nőként vannak megjelenítve, ahogy a filmben Elora Danan karaktere is egy női személy

Padme Amidala Naboo királynője, aki később Anakin Skywalker hitvese lesz. Padme szanszkrit nyelven lótuszvirágot jelent, ami pedig a hinduizmus és egyéb keleti vallások egyik legkedveltebb motívuma. **Ezt a virágot** a keleti vallásokban a tisztaság, a felvilágosodás, a megújulás és az újjászületés szimbólumaként tartják számon. Padmé kedvenc ékszerei a veda gyöngyök voltak, amiket előszeretettel visel a fehér Coruscant ruháján. A veda jelentése „tudni", „tudás".

Naboo utolsó nagy királya Ars Veruna volt. Neve határozottan a hindu istenség, **Varuna** nevével hozható kapcsolatba, aki az óceánok és vizek istene a hindu mitológiában. A filmben Naboo egy vizekben nagyon gazdag bolygóként van bemutatva. Úgy gondolták, a hindu mitológiát sem szabad elhanyagolni.

A ***gungan***-ok egy vizben élő, nagyon érzékeny faj. A nézők köreiben nem arattak sikert, a kinézetüket és viselkedésüket inkább bosszantónak tartották. Nevüket az indiai Ganga folyó után kapták, ami egyike India hét szent folyójának.

Shaak Ti egy női jedi mesternek a neve. A szanszkrit **Shakti** jelentése őserő, vagy kozmikus erő, illetve ebben „az erőben való felruházottság". A Shakti egy olyan dinamikus erőt jelenít meg, ami az egész univerzumot áthatja és ami a hinduizmusban női nemben van megjelenítve. E téren az ugyancsak női nemben megjelenített *Bölcsesség szellemének* az okkult megfelelője. Modern korunkban az „isteni nő" megjelenítője, az isteni nő szimbóluma a 11-es szám, aminek meg van a maga külön jelentősége.

Depa Billaba egy másik női jedi mester, akit a filmben egy indiai színésznő alakított meg. Depa Billaba a Jedi Tanács egy tagja volt. A név a Deepa Ballabha transzliterációja, aminek jelentése: a fény mestere.

Mandalore az a bolygó, ahonnan Jango Fett származott, ez a név ugyancsak egy hindu eredetű szónak, a mandala-nak egy némileg megváltoztatott formája.

Rishi Maze az űrszektor neve, ami Obi-Wan Kenobi elmondása szerint a Kamino bolygó közvetlen szomszédságában fekszik el. Egy Rishi nevű személy a védikus idők egy neves bölcse volt.

A ***Padawan*** két szanszkrit szó kombinációja. A *pada* jelentése láb, a *van* jelentése pedig erdő, ami ílymódon egy olyan valakire utal, aki az erdőbe teszi a lábát, belép az erdőbe. Mivel a fák, az erdő a szellemi világba való belépésre utalnak, így az erdőbe lépő az, aki készen áll a szellemiekkel való kapcsolatra. Obi-Wan Kenobi ezt így fejezte ki a IV. epizódban: *„Megtetted az első lépésedet a nagyobb világba."*

A különböző Star Wars epizódokban gyakran hangzik el szanszkrit zene, illetve kántálás, az I. részben Qui-Gon temetésén, a III. részben Padmé halálakor, illetve akkor, amikor Darth Vader új életet nyer a védőöltözetének felöltésekor, amiket itt nem listázunk külön. A nevek egy jelentős része közvetve vagy közvetlenül a misztériumvallások koncepcióból lettek merítve.

Az előzmények

A Klón háborúnak már a megnevezése is sokatmondó. Ez a háború szimbolikusan a lázadók és az Isten képére teremtett ádámi emberek közötti harcot vetíti elénk. Az Isten képmására teremtett emberek klónozása ráadásul tovább fokozódik azáltal, hogy az elhívottak szellemileg is átalakulnak az Isten tökéletes karakterére. Természetesen a lázadók számára a klónok létveszélyt jelentenek, hiszen amennyiben az emberiség az Isten megváltó munkája által felülkerekedik a bukott természetén, az végleg megpecsételi a sorsukat. Számukra a túlélés egyetlen lehetősége az, hogy lázadásban tartsák az istenfiúságra rendelt emberiséget, mert az, az isteni akarat és terv sikertelenségét jelentené, s egyben felmentenék őket a büntetés alól is. Mert amennyiben még a teremtés koronája, az ember is a lázadást választja, akkor Istennel, illetve az ő „irracionális" elvárásaival van a „baj".

A félelmetes Darth Vader azonban a Lázadók Szövetsége ellen fordul, s megkezdi a jedik levadászását. Obel - innentől már Ben Kenobe – a Düné tenger túloldalán fekvő mélységbe vettetik. Az első részben Obel úgy van bemutatva, mint aki Darth Vader mestere volt, s akit lefokoztak a posztjából. A filmben az univerzum felosztása és szervezeti rendszere egészében a bibliai modellt, a mennyei seregek leosztását próbálja tükrözni.

Közben színre lép Skywalker (Égbenjáró), akit már elemeztünk. A film végén Darth Vader megöli Obe-want, aki ezáltal az Erő részévé válik, mintegy hangsúlyt fektetve a *„bizony nem haltok meg" (1Móz. 3:5)* nagy hazugságára. Obi elmondása szerint egykor Luk apjának a segítőtársa volt a Klón háborúkban, határozottan azt érzékeltetve, hogy volt idő, amikor még együttműködtek a csillagok. Maga Vader is elismeri, hogy Obe-wan volt egykor a mestere, miáltal Obe-wan azzal az oltalmazó kerubbal van asszociálva, aki egykoron Isten mellett állt, s bukása után ki lett vetve posztjából. Az első filmben Darth Vader átveszi a „seregek" vezetését.

Ezt a posztot eredetileg egy admirális töltötte be, akit Vader eltávolít e hivatalból. A Császár seregek fölötti „elmekontrolját” a jedik aktív munkája és befolyása gyengíti.

Aldebaran egyike az ősi mitológiák négy uralkodó csillagának, Antares, Regulus és Formalhaut (Déi Hal) mellett. Ezek a Zódiák négy stabil pontját s egyben az univerzum quadrantokra (negyed szektorokra) való felosztását reprezentálják. A Bibliából jól kivehető ez a négyes leosztás, amit Izraelnek a mennyei rend mintájára felállított felvonulási rendje, s az Isten trónja mellett álló négy főangyal is mutat. A pogány kultuszokban ennek meg vannak a maga megfelelői, így pl. a hinduknál ezt **Brahma négy arca**, illetve a négy Kumara jeleníti meg. Az eredeti film végén a lázadók elpusztítják a Halálcsillagot, de csak miután az elpusztította az Aldebaran bolygót.

A részletekben további érdekességek mutatkoznak. Han Solo pl. a „Nagyságod” *(your worship)* kifejezéssel szólítja meg Leát, ami a magisztrátusoknak kijáró tiszteletadás része, s ami abból a bibliai héber szokásból ered, miszerint a főbírákra az *elohim* kifejezéssel utaltak. Lea egyike volt a két aldebarani képviselőnek a Birodalmi Szenátus Tanácsában. A Tanács tagjainak száma (24), megegyezik a Jelenésekben olvasható 24 vén számával *(vö. Jel. 4:4).* Obe-wan az Erő részévé válik, s a továbbiakban tiszta szellemként jelenik meg a képkockákon.

Ezzel vége is lenne a Star Wars elemzések első részének, a továbbiakban sorra kerülnek, majd *A birodalom visszavág* és a *Jedi visszatér* című részek is. Az írás hátralévő részében pedig a film New Age vonatkozású aspektusára valamint bizonyos leckékre mutatunk rá.

A Star Wars jedijeinek és a New Age Felemelkedett Mestereinek a kapcsolata

A New Age tanításai szerint a Felemelkedett Mesterek olyan szellemi lények, akik egykoron a földön éltek fizikai testben és ezen inkarnáció alatt felfejlődtek a következő létszintre, illetve eljutottak a fejlődés egy magasabb lépcsőfokára. Felül kerekedtek az anyagi lét korlátain, oly módon, hogy legalább 51%-ban ellensúlyozták a negatív karmát és megfeleltek a **dharmá**-nak, vagyis az isteni tervezetnek. Ezen a szinten isteni lényekké váltak, és mint ilyen, a még alantasabb fizikai lények számára ők a feltétel nélküli szeretet forrásai. Ez a felemelkedés ugyanis egyé tette a lényt a maga „isteni lényegével”, vagy a „vagyok léttel”. A Felemelkedett Mesterek az embereket szolgálják a szellemi világból, és segítségükkel minden egyes ember hozzájuk hasonlóan emelkedhet fel a dharma szintre. Ennek a nagy szellemi evolúciós lépésnek az eredményeként valósul meg a világosság egyetemes nagy testvérisége.

A Biblia próféciái rámutatnak, hogy Jahósua a Messiás, a korszak végén visszatér a földre a szellemi világból és háború által véget vet az esztelen emberi lázadásnak, helyreállítva Isten uralmát a bolygónkon *(Ézs. 9:6-7).* Igazságos uralma alatt megvalósul a maradandó világbéke, az emberek nem tanulnak hadakozni többé, mert visszaáll az „egyensúly” (az engedelmesség és az abból fakadó áldás) a földön.

A sátáni propagandagépezet, a megtévesztettek és színt vallók

A Star Wars egyeseknek bibliai töltetű erkölcsi kérdéseket feszeget, míg mások szerint inkább egy New Age elveket propagáló alkotás. Mindkét álláspont igaz - sőt, emellett még több más is - és csaknem minden szellemi iskola megtalálhatja benne önmagát. Pontosan ez volt a cél. A sátáni propaganda minden vallást átitat, s igen, képes volt beékelődni a judaizmusba és a kereszténységbe is már ezen vallások létrejöttének az időszakában (a kereszténység esetében pl. a gnosztikus tanok által).

Az elmúlt korokban Sátán a maga hamis, *„bizony nem haltok meg" (1Móz. 3: 4)* ígéretét a különböző pogány vallások és misztériumok tanai által népszerűsítette szerte a világban. Legyen az a lélekvándorlásba vetett hit, vagy akár a halhatatlan lélek tana, az ember úgy véli, hogy eleve örök élete van, és maga képes irányítani azt, hogy mi lesz vele „odaát". Azonban az Izraelnek átadott, illetve később a Bibliában összefoglalt isteni kinyilatkozás elérhetővé tette az igaz Isten ismeretét, amire az egyháza is felépült. Ezt Sátán azzal kontrázta, hogy a beépített hamis tanítói által, intézményesítette az egyházat és beültette oda azokat a pogány tanokat – mint **a halhatatlan szellem tana** - amelyek ellen tulajdonképpen létre jött. Ez aztán egy olyan kisiklatott kereszténységet eredményezett, amit Sátán zseniálisan az igazsághoz hű szentek ellen használt fel a történelem folyamán. A Jelenések könyve ezt a hamis egyházat a Nagy Paráznának nevezi, aki részeg a szentek vérétől *(Jel. 17).* A hamis kereszténység jellemzője az, hogy névlegesen az igaz Istent imádják, de a gyakorlatban a Sátánt szolgálják. Az adott időben, miután már elvégezte "a piszkos munkát" az Antikrisztus könyörtelenül elpusztítja a Nagy Paráznát *(Jel. 18).* Ennek nyomós oka van: Sátán nem megtévesztett istenimádókat akar, hanem elkötelezett luciferiánusokat. Egy dolog megtéveszteni és felhasználni a vakbuzgó vallásos embereket és egy teljesen más dolog megnyerni valakit oly módon, hogy az tudatosan és szándékosan kötelezze el magát, a színt vallott Lucifer és a luciferi ideák mellett. Ez utóbbiak lesznek azok, akik a visszatérő Krisztus és seregei ellen fordulnak és fizikailag harcolnak ellene. Ugyanis amikor Krisztus visszatér, hogy átvegye a föld fölötti uralmat *„a népek felbőszülnek" (Jel. 11:18)* és harcolnak ellene! Vajon miért? Nos, a hosszú távú sátáni kondicionálás és propaganda eredményeként hinni fognak a hazugságoknak, követik azt és mindvégig kitartanak mellette! A hamis vallások által elterjesztett tévhiedelmek, az önmegvalósítást hirdető izmusok és a konok, Isten törvénye ellen lázadó szellemiség szemszögéből nézve, Isten egy zsarnok, uralma pedig diktatórikus. Az ál messiánikus várakozás reménye szerint az emberiség eljut arra a szintre, hogy képes lesz „jobbá tenni önmagát és a világot". A visszatérő valós Messiásban pedig egy ezen cél ellen irányuló „idegen" beavatkozást, támadást látnak, ami ellen fel kell venni az élet halál harcot. Mint tették azt a hősök és szuperhősök a hollywoodi produkciókban.

A modern világban a tudományok és a technológia fejlődése háttérbe szorították az Istenbe vetett hitet, illetve annak szükségességét. E területek fejlődése által immáron az ember maga is képes „csodákat" tenni, arrogánsan azt véli, hogy képes megoldani az emberiség problémáit, előtte áll az egész Univerzum. És azon túl akár, ki tudja, a felemelkedés, sőt, a megistenülés is! Ne áltassuk

magunkat az ember természetét illetően. Miközben a technológia rohamléptekkel fejlődik, a véleményformálók tudatják velünk, mire, hogy, és miként kell használni a technikai fejlődést.

Sajnos, ami a szórakoztató ipar termékeinek a fogyasztási mércéjét illeti, nincs különbség a világi és a névleges kereszténység táborai között. De még a gyakorló és hitüket komolyabban vevő keresztények sem teljesen mentesek ezek negatív hatásától. A hosszú távú kondicionálás mindenkire hatással van, és **sokan lesznek**, akik hisznek a hazugságoknak és a tévelygés hatalmának, s ennek megfelelően Isten ki is szolgáltatja őket azok hatalmának:

> **2Tesszaloniki 2:8-12** **8** És akkor jelenik meg nyíltan a törvénytipró, akit az Úr Jézus meg fog ölni szájának leheletével, és meg fog semmisíteni eljövetelének fenségével. **9** Mert ennek a törvénytiprónak az eljövetele a Sátán munkája **a hazugság minden hatalmával**, jelével és csodájával **10** és a gonoszság mindenféle csalásával azok számára, akik elvesznek, akik nem szerették az igazságot, hogy általa üdvözüljenek. **11** **Ezért szolgáltatja ki őket Isten a tévelygés hatalmának, hogy higgyenek a hazugságnak,** **12** **és ezáltal mindazok elvegyék az ítéletüket, akik nem hittek az igazságnak, hanem inkább a hamisságban gyönyörködtek.**

Nyilvánvalóan, a sátáni szórakoztatóipar propagandagépezete nagyon fontos kondicionáló szerepet játszik az életünkben. A jó és rossz relativizálása, az értékrendek teljes eltolódása és a valós bibliai törvények negatív fényben való feltüntetése nem maradt hatás nélkül, még az egyébként magukat keresztények valló emberek köreiben sem. Nem szabad alábecsülni Sátán kreativitását, hiszen a Szentírás rámutat arra, hogy a kor végén képes lesz maga mellé állítani és az Isten ellen felvonultatni az emberiség messze nagyobb részét. Zárjuk ezt az írást egy kijózanító gondolattal: Ha Sátán még az ezer éves közvetlen isteni uralom békéjét, harmóniáját és prosperitását élvező emberiség hatalmas tömegeit is rövid idő alatt elhiteti a mélységből való szabadon engedését követően *(vö. Jel. 20:7-9),* akkor mennyire inkább képes félrevezetni e gonosz korszak istentagadó, de szellemileg valamire éhes emberét.

Bármi is volt az film íróinak az inspirációja vagy motivációja, az teljesen bizonyos, hogy a lehető leghatározottabb módon a bibliai üzenet szöges ellentéte mellett foglaltak állást az isteni üdvterv teljes kifordításával és meghamisításával. Az alapüzenetek, a felhasznált nevek és koncepciók mind arról tanúskodnak, hogy egy tudatos luciferiánus propaganda anyaggal állunk szemben. De hogy jegyet veszünk-e rá az rajtunk áll.

